

**T.C.
ERCIYES ÜNİVERSİTESİ
SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ
TÜRK DİLİ VE EDEBİYATI ANABİLİM DALI**

**NÂDİRE DÎVÂNİ SÖZLÜĞÜ
(Bağlamlı Dizin ve İşlevsel Sözlük)**

**Hazırlayan
Shogofa OZGUR**

**Danışman
Doç.Dr. Turgut KOÇOĞLU**

Yüksek Lisans Tezi

Temmuz 2021, KAYSERİ

**T.C.
ERCIYES ÜNİVERSİTESİ
SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ
TÜRK DİLİ VE EDEBİYATI ANABİLİM DALI**

**NÂDİRE DÎVÂNİ SÖZLÜĞÜ
(Bağlamlı Dizin ve İşlevsel Sözlük)
(Yüksek Lisans Tezi)**

**Hazırlayan
Shogofa OZGUR**

**Danışman
Doç.Dr. Turgut KOÇOĞLU**

Temmuz 2021, KAYSERİ

BİLİMSEL ETİĞE UYGUNLUK

Bu çalışmadaki tüm bilgilerin, akademik ve etik kurallara uygun bir şekilde elde edildiğini beyan ederim. Aynı zamanda bu kural ve davranışların gerektirdiği gibi, bu çalışmanın özünde olmayan tüm materyal ve sonuçları tam olarak aktardığımı ve referans gösterdiğimi belirtirim.

Shogofa OZGUR

T.C.

ERCIYES ÜNİVERSİTESİ

Sosyal Bilimler Enstitüsü Müdürlüğü

Anabilim Dalı : Türk Dili ve Edebiyatı
Program Adı : Yüksek Lisans
Tez Başlığı : NÂDİRE DÎVÂNİ SÖZLÜĞÜ (Bağlamlı Dizin ve İşlevsel Sözlük).

Yukarıda bilgileri verilen tez çalışmasının a) Giriş, b) Ana bölümler ve c) Sonuç kısımlarından oluşan (Kapak, Önsöz, Özet, İçindekiler ve Kaynakça hariç) toplam 1513 sayfalık kısmına ilişkin 25/05/2021 tarihinde **Turnitin** intihal programından aşağıda belirtilen filtreleme uygulanarak alınmış olan özgünlük raporuna göre tezin benzerlik oranı: **%6**’dır.

Filtrelemeye **alıntılar dahil** edilmiştir. Filtrelemede **yedi (7) kelimedenden daha az** örtüşme içeren metin kısımları hariç tutulmuştur.

Erciyes Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Tez İntihal Raporu Uygulama Esaslarını inceledim ve bu uygulama esaslarında belirtilen azami benzerlik oranlarına göre tez çalışmasının herhangi bir intihal içermediğini, aksinin tespit edilmesi durumunda doğabilecek her türlü hukuki sorumluluğu kabul ettiğimi ve yukarıda vermiş olduğum bilgilerin doğru olduğunu beyan ederim.

Gereğini bilgilerinize arz ederim. 14/07/2021

Danışman: Doç.Dr. Turgut KOÇOĞLU

Öğrenci: Shogofa OZGUR

KILAVUZA UYGUNLUK

“NÂDİRE DÎVÂNİ SÖZLÜĞÜ (Bağlamlı Dizin ve İşlevsel Sözlük)” başlıklı Yüksek Lisans Tezi, Erciyes Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Lisansüstü Tez Yazım Kılavuzuna uygun olarak hazırlanmıştır.

Hazırlayan

Shogofa OZGUR

Danışman

Doç.Dr. Turgut KOÇOĞLU

Türk Dili ve Edebiyatı ABD Başkanı

Prof.Dr. Nevzat ÖZKAN

ÖN SÖZ

Mahlarayım Nâdire Begüm, Çağatay edebiyatının iki dilde (Çağatay Türkçesi ve Farsça) şiirler yazan büyük kadın şairi ve siyasetçisidir. Ondan Çağatay Türkçesi ve Farsça iki büyük divan miras kalmıştır. Katalog taramalarında Nâdire Begüm'ün Türkçe divanının, Özbekistan kütüphanelerinde beş elyazma nüshası tespit edilmiştir. Nâdire dîvânının bağlamli dizin ve işlevsel sözlüğünün hazırlanmasında hicri 1386 yılında Afganistan'da Dr. Şekika Yarkın tarafından yayımlanmış olan “Nâdire ve Şi'rhâ-yı Ū” adlı çalışma esas alınmıştır.

Türk dili ve edebiyatı için önemli bir saha olan bağlamli dizin ve işlevsel sözlük çalışmaları ve buna öncülük eden TEBDİZ sistemi içerisinde Osmanlı Türkçesi ile yazılmış birçok eserin bağlamli dizin ve işlevsel sözlüğü hazırlanmıştır. Ancak Türkçenin diğer lehçeleri ile ilgili bu doğrultuda çalışmalar azdır. Bu tez, Nadire Begüm'ün Çağatay Türkçesi divanının sözvarlığını ortaya koymak ve bundan sonra Çağatay Türkçesi ile ilgili yapılacak benzer çalışmalara katkıda bulunmak amacıyla yapılmıştır.

Tez, üç bölümdür. Birinci bölümde, şairin hayatı, edebî kişiliği ve eserleri hakkında bilgi verilmiştir. İkinci bölümde, Nâdire divanının sözvarlığından yararlanarak hazırlanmış olan bağlamli dizin ve işlevsel sözlük yer almaktadır. Bağlamli dizin ve işlevsel sözlük TEBDİZ sistemine göre hazırlanmıştır. Son bölümde dizin üslubu ve alfabetik sisteme göre hazırlanmış Çağatay Türkçesi-Türkiye Türkçesi sözlük bulunmaktadır.

Konu seçiminden çalışmamın tamamlamasına kadar ilmî ve akademik bilgisi ile bana yol gösteren ve hiçbir zaman desteğini esirgemeyen danışman hocam Sayın Doç. Dr. Turgut KOÇOĞLU'na, Yüksek Lisans ders döneminde üzerimizde emeği olan saygıdeğer hocalarım, Doç. Dr. Abdülkadir DAĞLAR ve Dr. Öğr. Üy. Hilal AKÇA'ya, tez savunma sınavıma jürilik yapan, fikir ve görüşleriyle çalışmaya katkıda bulunan değerli hocalarım, Porf. Dr. İsmail Hakkı AKSOYAK ve Doç. Dr. Hacer TOKYÜREK'e teşekkürü borç biliyorum.

Shogofa ÖZGÜR, Kayseri, 2021

NÂDİRE DÎVÂNİ SÖZLÜĞÜ
(Bağlamlı Dizin ve İşlevsel Sözlük)

Shogofa OZGUR

Erciyes Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü
Yüksek Lisans Tezi, Haziran 2021
Danışman: Doç.Dr.Turgut KOÇOĞLU

ÖZET

Çağatay edebiyatı şairleri ve eserleri hakkında pek çok ilmî ve akademik çalışma yapılmıştır. Lâkin bağlamlı dizin ve işlevsel sözlük çalışmaları birkaç tezden ibarettir. Bu tezle, Çağatay edebiyatının 19. yüzyıl büyük kadın şairi Mahlarayım Nâdire Begüm'ün Çağatay Türkçesi ile yazdığı divanının söz varlığı ortaya konmuştur.

Tez, üç bölümden oluşmaktadır: Birinci bölümde, şairin hayatı ve edebî kişiliği hakkında bilgi verilmiştir. İkinci bölümde, bağlamlı dizin ve işlevsel sözlük yer almaktadır. Bu bölümde, tanıklar alfabetik madde başlıkları altında toplanmış ve bu tanıkların divandaki kullanımları gösterilmiştir. Sözcüklerin kullanıldıkları anlam, bağlama göre tespit edilmiştir ve kelimelerin kökü tırnak içerisinde belirtilmiştir. Üçüncü bölüm, dizin üslûbu ve alfabetik sitemine göre hazırlanmış olan örneksiz sözlük bölümüdür. Bu bölümde, Divan'ı içeren sözcüklerin Türkiye Türkçesi karşılığı verilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Çağatay edebiyatı, Nâdire Begüm, Bağlamı dizin ve işlevsel Sözlük.

DICTIONARY OF NÂDİRE DÎVÂNİ
(Context Index and Functional Dictionary)

Shogofa OZGURE

Erciyes University, Graduate School of Social Sciences
Master Thesis, June 2021
Supervisor: Doç.Dr Turgut KOÇOĞLU

ABSTRACT

Many scientific and academic studies have been done about the poets of Chagatai literature and their works. However, the contextual index and functional dictionary studies consist of a few theses. With this theses, the vocabulary of Divan written in Chagatai Turkish by Mahlarayim Nâdire Begüm, the great 19th century female poet of Chagatai literature, has been revealed.

This thesis includes of three parts: In the first part, information about the poets life and literary personality is given. In the second part, there is a contextual index and a functional dictionary. In this section, the witnesses are gathered under the headings of alphabetical articles and their usage in the divan is shown. The meanings of the words are determined according to context and the root of the words is indicated in quotation marks. The third section is the unique dictionary section prepared according to the index style and alphabetical system. In this section, the Turkish equivalents of the words containing the Divan is given.

Keywords: Chagatai literature, Nâdire Begüm, Context Index and Functional Dictionary.

İÇİNDEKİLER

NÂDİRE DÎVÂNİ SÖZLÜĞÜ (Bağlamlı Dizin ve İşlevsel Sözlük)

BİLİMSEL ETİĞE UYGUNLUK	i
TEZ ÖZGÜNLÜK SAYFASI.....	ii
KILAVUZA UYGUNLUK	iii
KABUL VE ONAY TUTANAĞI.....	iv
ÖN SÖZ	v
ÖZET	vi
ABSTRACT	vii
İÇİNDEKİLER.....	viii
KISALTMALAR LİSTESİ	xi
İLMİ TRANSKRİPSİYON ALFABESİ	xii
GİRİŞ.....	1

BİRİNCİ BÖLÜM

MAHLARAYİM NÂDİRE BEGÜM

1.1. Hayatı ve Edebî Kişiliği	3
1.2. Ölümü	4
1.3. Eserleri.....	4

İKİNCİ BÖLÜM

BAĞLAMLI DİZİN VE İŞLEVSEL SÖZLÜK

A	6
B	79
C	210
Ç	263
D	287
E.....	355
F.....	426
G	463

H.....	523
I.....	633
İ.....	642
J.....	686
K.....	686
L.....	821
M.....	836
N.....	935
O.....	990
Ö.....	1008
P.....	1019
R.....	1039
S.....	1066
Ş.....	1143
T.....	1181
U.....	1245
Ü.....	1258
V.....	1261
Y.....	1280
Z.....	1329

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

SÖZLÜK

A.....	1347
B.....	1356
C.....	1367
Ç.....	1372
D.....	1375
E.....	1383
F.....	1387
G.....	1391
H.....	1398

I.....	1412
İ.....	1412
J.....	1417
K.....	1418
L.....	1429
M.....	1431
N.....	1443
O.....	1451
Ö.....	1451
P.....	1452
R.....	1455
S.....	1460
Ş.....	1471
T.....	1477
U.....	1486
Ü.....	1487
V.....	1487
Y.....	1490
Z.....	1494
SONUÇ	1497
KAYNAKÇA.....	1498

KISALTMALAR LİSTESİ

ABD	: Anabilim Dalı
Af.	: Afganistan
Ar.	: Arapça
çev.	: Çeviren
Far.	: Farsça
hc.	: Hicri
ö.a.	: Özel ad
s.	: Sayfa
TDK	: Türk Dil Kurumu
TEBDİZ	: Tarih ve Edebiyat Bağlamlı Dizin ve İşlevsel Sözlüğü
T.	: Türkçe

İLMİ TRANSKRİPSİYON ALFABESİ

a :	(ا)	ö :	(او)
ā :	(اِ)	p :	(پ)
b :	(ب)	r :	(ر)
c :	(ج)	s :	(س)
ç :	(چ)	ŝ :	(ث)
d :	(د)	ş :	(ص)
e :	(ای)	ŝ :	(ش)
è :	(ایِ)	t :	(ت)
f :	(ف)	ţ :	(ط)
g :	(گ)	u :	(او)
ġ :	(غ)	ū :	(او، و)
h :	(ه)	ü :	(او، و)
ħ :	(ح)	v :	(و)
i :	(اِ، یِ)	y :	(ی)
ı :	(اِ، یِ)	z :	(ز)
j :	(ژ)	ẓ :	(ذ)
k :	(ک)	ẓ :	(ض)
ķ :	(ق)	ẓ :	(ظ)
l :	(ل)	‘ :	(ع)
m :	(م)	’ :	(ء)
n :	(ن)	˘ :	(vâv-ı ma’dûle)
o :	(و)	ng :	(نگ)

GİRİŞ

TEBDİZ (Tarih ve Edebiyat Metinleri Bağlamlı Dizin ve İşlevsel Sözlüğü)

TEBDİZ (Tarih ve Edebiyat Metinleri Bağlamlı Dizin ve İşlevsel Sözlüğü) adıyla klâsik şiirin mana dünyasını ortak bir platformda toplayan, araştırmacıların hem müstakil hem de müşterek çalışmalarına imkân tanıyan elektronik bir sistem geliştirilmiştir. Bu sistem, sahasında ortaya konan akademik eserlerin bağlamlı dizin formatında araştırmacılara ve klâsik şiiri anlamaya çalışanlara ulaşmasını sağlamaktadır (Gök, 2017).

Türkiye’de bağlamlı dizin ve işlevsel sözlük çalışmalarına bakıldığında bu konudaki ilk örneklerin Prof. Dr. Günay Karaağaç’ın danışmanlığında yürütüldüğü görülmektedir. “Amrî Divânı Gramer İndeksi, Helâkî Divânı Gramer İndeksi, Vasfî Divânı Gramer İndeksi vs.” başlıklı tezler, metinlerin bu açıdan değerlendirilebileceğini gösteren ilk örnekler arasındadır. Bundan sonra Prof. Dr. Cem Dilçin’in danışmanlığını yürüttüğü “Bâkî Divânı Sözlüğü [Bağlamlı Dizin ve İşlevsel Sözlük]” başlıklı tez, önemli bir şairi merkeze alarak dikkatleri üzerine çekmiştir. Furkan Öztürk’ün hazırladığı tez, Dilçin’in emekli olması dolayısıyla Prof. Dr. İsmail Hakkı Aksoyak’ın kontrolü ve katkılarıyla devam etmiş ve 2007 yılında tamamlamıştır. 2011 yılına gelindiğinde Gazi Üniversitesinde Özer Şenödeyici’nin hazırladığı “Nâilî Divânı Sözlüğü: Bağlamlı Dizin ve İşlevsel Sözlük” başlıklı tez basılan çalışma arasındadır (Aydın, 2018).

Tezin Hazırlanmasında İzlenen Yöntem

Bu çalışmada, önce Nâdire Begüm’ün Çağatay Türkçesi Divan’ı Arap harfli metinden günümüz harflerine aktarılmıştır. Sonra divandaki 150 gazel, 1 kısa mesnevi, 8 muhammes, 1 müseddes, 2 müsemmen, 1 terki-i bent ve 1 terci-i bent TEBDİZ sistemine yüklenmiştir. Sistem aracılığıyla divandaki kelime ve kelime grupları tespit

edilmiş ve bunlar anlamlandırılmıştır. Bu aşamada divan'ı içeren her bir sözcüğe metne bağlı olarak ayrı ayrı anlam verilmiştir. Bu süreç bittikten sonra, Tebdiz sisteminin önerdiği formatların biri tercih edilmiştir. Sistem üzerinde çalışılmış olan metin Microsoft Word programına aktarılmıştır ve genel düzenleme yapılmıştır. Daha sonra Çağatay Türkçesi sözlükleri yardımıyla kelimelerin kökü belirtilmiştir ve parantez içerisinde gösterilmiştir. Çalışma neticesinde, alfabetik sisteme göre bağlamalı dizin ve işlevsel bir sözlük hazırlanmıştır. Son olarak örnek metin olmadan dizin üslûbunda Çağatay Türkçesi ve Türkiye Türkçesi bir sözlük oluşturulmuştur.

BİRİNCİ BÖLÜM

MAHLARAYİM NÂDİRE BEGÜM

1.1. Hayatı ve Edebî Kişiliği

Çağatay edebiyatının 19. yüzyıl büyük kadın şairi Mahlarayim Nâdire Begüm 1791-1792 yıllar arasında Andican'da dünyaya gelmiştir. Kokand edebî muhitinde yetişmiştir. Çağatay Türkçesi ve Farsça ile şiirler yazmıştır. Çağatay Türkçesi şiirlerinde Nâdire ve Kâmile, Farsça-Tacikçe şiirlerinde ise Mecnûne mahlasını kullanmıştır. Kültür sever Kokand hanı Seyid Ömer Han'la evlenmiştir. Kocası Seyid Ömer Han'ın ölümünden sonra, Kokand hanı olarak görev yapmıştır. Hanlığı sürecinde çok sayıda, medrese, mescit ve kevansaray yaptırmıştır. 1842 yılında Buhara Hanı Emir Nasrullah tarafından öldürülmüştür (Yarkın, 1368).

Mahlarayim Nâdire, öncelikle Kokand hanı Ömer Big'in eşi olması sıfatıyla ülkenin yönetiminde söz sahibi durumundadır. Ancak o, ülke yönetiminde kaldığı süre zarfında, Ömer Big'le beraber sayısız imaret çalışmalarıyla birlikte pek çok sanatçı, şair ve edebiyatçıya kucak açması ve onlara hâmilik yapmasıyla şöhret bulmuştur. Diğer yandan Nâdire Begüm, kadın zarafetini şair ruhuyla birleştirmek suretiyle hem Çağatay hem de Türk edebiyatında kendine has nadide bir yer edinmiştir. Nâdire Begüm; Nâdire, Kâmile ve Mecnûne mahlaslarını kullanarak Çağatay Türkçesi ve Farsi dillerle üç ayrı Divan tertip edecek kadar yetenek ve birikime sahip bir sanatkardır. Aristokrat bir ortamda, iyi bir eğitim alarak yetişen Nâdire, bütün şiirlerini Divan şiiri geleneği içerisinde, aruz vezniyle yazmış bir aşk şairidir (Kızıltunç, 2012).

Mahlarayim Nâdire; gazel, muhamines, inüseddes, terci-i bend, terki-i bend, tahmis, çistan gibi klasik edebiyatın bir çok nazım şekillerinde eserler vermiştir. Şiirlerinde klasik şiirin yanı sıra halk edebiyatının da etkileri vardır. Ayrıca şiirlerinde başta Nevâyî ve Fuzûlî olmak üzere Hafız, Lutfî, Bîdil gibi şairlerin tesirleri görülür.

Nâdire, hayattayken zamanının gerek şairleri gerekse diğer sanat ve edebiyat ustalarının sevilmiş ve takdir edilmiştir. Öte yandan kendisinden sonra gelen diğer şairleri de etkilemiştir. Dilşad ve Anber gibi kadın şairler onu övmüşlerdir (Tolkun, 2001).

1.2. Ölümü

Bazı tarih kitaplarının bildirdiğine göre, Emir Nasrullah Han hükümdarlığının başlarında, ona sığınan Muhammed Ali Han'ın kardeşi olan Mahmud'u Şehr-i sebze yerleştirir ve sonra ise, Hucend hakimi olarak görevlendirir. Daha sonra Nâdire Begüm'ü oğulları ile barıştırır ve Teşkent'i Sultan Mahmud Han'a , Kokand, Hucend ve Ferhgane'yi Muhammed Ali Han'a verip kendisi Buhara'ya döner. Emir Nasrullah, Buhara'ya döndükten sonra Muhmmmed Ali Han'ın annesi(Mahlarayim) Hucend'e gelir ve oğulları olan Muhammed Ali Han ve Sultan Mahmud Han'ı barıştırır. Sultan Mahmud Han'ı Taşkent Hakimi olarak görevlerip kendi Hucend'e döner. Bu haberi duyan Emir Nasrullah Han aşırı ökfe ile dönüp Muhammed Ali Han, Sultan Mahmud Han, Muhammed Emin Han ve Mahlarayim Nâdire Begüm'ü öldürür (Namık, 1395).

1.3. Eserleri

Mahlarayim Nâdire Begüm'ün bize ulaşan iki divanı mevcuttur. Bu divanların yazma nüshaları şunlardır:

1. Özbekistan Sovyet Bilimler Akademisi Doğu Arştırmaları Enstitüsü(Ebû Reyhan El-Bîrûnî)'nde saklanmakta olan nüsha. Bu nüsha 108 gazeli içermektedir (Yarkın, 1386).

2. 1963 yılında Meslah Han isimli özel bir kütüphanede bulunan nüsha. Bu nüshada, Nâdire'nin muhammes, müseddes, müsemmen, terci-i bent, terkib-i bent ve firak-nâne gibi nazım şekilleri ile kaleme şiirleri yer almaktadır. Bu nüshanın bir kopyası Taşkent Elikander Püşkin Dil ve Edebiyat Enstitüsü'nde 921 numarayla saklanmaktadır. Eser 180 şiirden oluşmaktadır. Şiirlerin 136'sı Çağatay Türkçesi ve 44'dü ise Farsça'dır.

3.Özbekistan Sovyet Bilimler Akademisi Doğu Arştırmaları Enstitüsü(Ebû Reyhan El-Bîrûnî) 'nde saklanmakta olan ve Mekkûne mahlası ile kaleme alınan Farsça-Tacikçe divanının nüshasıdır. Bu nüsha 333 gazeli içermektedir (Yarkın, 1386).

4. Dięer bir nűsha ise, 1926 yılında Andican’da istinsa edilen nűshadır. Bu nűsha 250 beyti ięermektedir. Bu nűsha Prof. S. İbarahiov tarafından Özbekistan Edebiyat Müzesi’ne hediye edilmiştir (Yarkın, 1386).

5. Nemengan’dan bulunan nűsha. Mahlarayim Nâdire Begűm’űn (Nâdire), (Kâmile), ve (Meknűne) mahlaslarıyal yazmıř olduęu 120 aęatay Tűrkęesi ve Farsça řiiri ięermektedir (Namık, 1992).

İKİNCİ BÖLÜM

BAĞLAMLI DİZİN VE İŞLEVSEL SÖZLÜK

A

a: (T.) " O" işaret zamiri.

1. Cemālîṅ muşḥafîṅ kıldım tilāvet
Kaşîṅ bismillāhıdır **anda** tuğra (*Nâdire Dîvanı, Gazel 2, Mısra 6*).
2. Hâkâret birle ey sâķī baķar meyhâne ehliḡa
Sunıb bir cām-ı mey zâhidni **anda** naķş-ı dîvâr êt (*Nâdire Dîvanı, Gazel 32, Mısra 6*).
3. Yâr yâdı bu aķşam kõṅglüm içre mihmândur
Ey közim demi **anda** yaş tøküb çırağân êt (*Nâdire Dîvanı, Gazel 49, Mısra 10*).
4. Gülistândur vişâlı maḥfili mên 'andelîb **anda**
Gül-i 'îşim ḡazân oldu gülistânımnı sağındım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 102, Mısra 3*).
5. Cemālîṅ muşḥafîṅ kıldım tilāvet
Kaşîṅ tuğra **anda** bismillāhıdır (*Nâdire Dîvanı, Gazel 2, Mısra 6*).
6. Yıḡdı tâ ḡaşâķ sîlâb-ı sirişkim başıma
Tuttı her yandın kelib ḡam kuşları **anda** yuva (*Nâdire Dîvanı, Gazel 14, Mısra 30*).
7. Kõṅgül bâḡıda âhım neḡlidin tüzdim ḡıyâbânlar
Zamânı **anda** gülgeşt-i ḡıyâbân eylesün şâḡım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 105, Mısra 12*).
8. Kõralmey yârını bolmış cününım il temâşâsı
Eger kõrsem cemâlin **anda** kõrgeysen temâşânı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 145, Mısra 6*).
9. Tâ ebed âbâd ola şehr-i fenâ kûçesi

Cennet irür 'âşıkā **anda** ki āzār yoḥ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 72, Mısra 4*).

10. Fâş étme uluska 'ışk sırrın

Köngülde **anı** nihân étib kêt (*Nâdire Dîvanı, Gazel 46, Mısra 16*).

11. Dâğ-ı 'ışk esrâr nükte-nükte şerh étim

Nâdire **anı** ilge fâş kılma pinhân ét (*Nâdire Dîvanı, Gazel 49, Mısra 14*).

12. Hicri tîği bile bağrım yüz çāk

Anı her çākide yüz mîng yara baḥ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 66, Mısra 8*).

a: (T.) " O" uçuncü tekil şahıs zamiri.

1. Nâdire her söz ki inşâ' eyledi

Aydi **anga** ehl-i devrân merḥabâ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 6, Mısra 22*).

2. Nücüm êrmeş felekde şu 'le-yi âhım şerâridur

Ki bu kâşâne içre boldı **andın** zîb ü fer peydâ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 10, Mısra 14*).

3. Râh-ı medḥîng şâm-ı ğamde tuttı kilik-i Nâdire

Meş'al-ı luṭfîng **anga** çün şubḥ olḳay rehnümâ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 14, Mısra 38*).

4. Fuḳarâ ḥâliğa ger bakmasa her şâh **anga**

Ḥaşmet ü saltanat u rıf'at şân barça 'abeş (*Nâdire Dîvanı, Gazel 54, Mısra 9*).

5. Menga la'lingdîn ayru kām-ı cān telḥ

İrür **andın** şarâb-ı erguvân telḥ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 68, Mısra 2*).

6. Ḥarîr-i pîrenîng riştesiğa nè nuḳşân

Yaramnı tikkeni **andın** 'ināyet ét bir naḥ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 70, Mısra 6*).

7. 'Âşık oldım ğam girîbânımdın aldı Nâdire

İçmedim tâ bir ağız mey bolmadım **andın** ḥâlâş (*Nâdire Dîvanı, Gazel 93, Mısra 8*).

8. Oşal kim **anga** bed-ḥ'ā u ḥasūd u kîneperverdür

Hümâyûn dergehîde müstemend ü zâr kıl yârab (*Nâdire Dîvanı, Gazel 17, Mısra 25*).

9. Her kimde eger bar êse âşâr-ı muḥabbet

Eyler **anga** maḥbûblar izḥâr-ı muḥabbet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 47, Mısra 2*).

10. **Anga** özlük bile yêtib bolmas

- İsteseng yâr vaşlı cānıdın kēc (*Nâdire Dîvanı, Gazel 61, Mısra 3*).
11. Yâr menğa ğayr-ı cefâ eylemes
Va‘de kılib **anğa** vefâ eylemes (*Nâdire Dîvanı, Gazel 90, Mısra 2*).
12. Yâr vaşlı birle ‘âdet eyleb êrdim Nâdire
Andın ayru menğa birdem şabr u ızhârı ‘aceb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 18, Mısra 14*).
13. Vaşl-ı yâr isteseng cihândın kēc
Her ne maqđüring olsa **andın** kēc (*Nâdire Dîvanı, Gazel 62, Mısra 2*).
14. Kèce ol gīsū temennâsığa çektim âhlar
Taŋg emes **andın** tutaşsa çarlı eyvāmığa dūd (*Nâdire Dîvanı, Gazel 81, Mısra 6*).
15. Yâr ‘uşşâkına şem‘-i cilde rüşen kılmasun
Kim tüşer **andın** raķīb-i rüsiyeh cānımğa dūd (*Nâdire Dîvanı, Gazel 81, Mısra 12*).
16. Köydi bağrım âh mişrâ‘ini inşâ‘ eylegeç
Tüşti **andın** Nâdire evrāk-ı deyvānığa dūd (*Nâdire Dîvanı, Gazel 81, Mısra 14*).
17. Mên ki cān birle rızâ jüyende-yi fermāningım
Nâdire **andın** vefâ mülkini âbād eylerem (*Nâdire Dîvanı, Gazel 108, Mısra 14*).
18. Şifâ tapdı vel-ni‘mâ sultān bağayr
Ki bar êrdi kõngülde **andın** melāl (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 158*).
19. Bêlini barlığın kıldı kemerbend ‘ayān
Ağzı yok êrdi **anı** kıldı pedīdār hadīs (*Nâdire Dîvanı, Gazel 51, Mısra 12*).
20. Herkim ki tapsa ‘ışk edebgāhıda qabūl
Kılmas **anı** tekellümini hīç kimse red (*Nâdire Dîvanı, Gazel 80, Mısra 10*).
21. Her gubār u gerd kim yétmiş **anı** dāmānığa
Ol gubār u gerd mevci çeşm-i giryānımdadur (*Nâdire Dîvanı, Gazel 83, Mısra 3*).
22. **Anı** hicrini derdidin her kèce
Menğa nāle ü âh u efgān irür (*Nâdire Dîvanı, Gazel 85, Mısra 11*).
23. Yādgār ol şahdın qaldı menğa dūr-dāne-yi
Êmdi **anı** devletin şükrini müstahkem tutay (*Nâdire Dîvanı, Gazel 148, Mısra 18*).
24. ‘ışk da‘vāsını bīmārlıg eyler isbāt

Olki bīmār ėmes yok **anı** da ‘vāsı şaḥīḥ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 65, Mısra 4*).

25. Maḳāmı ḥāşıl ėttim vādî-yi ‘ışķ içre kim **anġa**

Yĕtalmas sa‘y ile ferhād u mecnūn kūh u şaḥrādın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 124, Mısra 3*).

ābād: (*Far.*) İmar edilmiş, bayındır hâle gelmiş.

1. Dîvâne muḥabbet yolıġa bî-vaṭan ėrmes

Ābād eger bolmasa vîrâne selāmet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 33, Mısra 6*).

2. Her nêçe kim şabr ta‘mîrini bünyād eyledim

Eşķ sîlābıda vîrān oldı **ābādım** eşit (*Nâdire Dîvanı, Gazel 40, Mısra 8*).

3. Berpāy tutıḫ ḳa‘ide-yi mihr ü muḥabbet

Terk eylemeding Nâdire devlet öyi **ābād** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 74, Mısra 14*).

4. Hoşnūd irür ḫalāyık **ābād** her vilāyet

İḳbāl-ı devletini ḫaḳdın tileb ra‘yet (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 5, Mısra 13*).

5. Fiġān ėtmey mü kĕtti çemendin serv-i āzādım

Köngül ma‘mūr ėdi ey çarḫ vîrān oldı **ābādım** (*Nâdire Dîvanı, Müsemmen 2, Mısra 26*).

6. Muḥabbet kişveri **ābād** irür iḳbāl u cāhımda

Tanġ ėrmes bolsalar ‘ışķ u cünūn ehli penāhımda (*Nâdire Dîvanı, Gazel 134, Mısra 1*).

ābād bol-: (*Far. + T.*) İmar edilmek.

1. Ki boldı şabr u ṭāḳat ḫırmanı berbād destingdin

Ulusnı ḫān u mānı **bolmadı ābād** destingdin (*Nâdire Dîvanı, Müsemmen 2, Mısra 4*).

ābād ėt-: (*Far. + T.*) Mamur etmek, şenlendirmek.

1. Ey köngül fiġāningdin tîredür felek ḳaşrı

Bu binānı vîrān ḳıl ‘ışķ öyini **ābād ėt** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 36, Mısra 8*).

2. Āḫiret mülkini tā ḫaḳ senga **ābād ėtgey**

Mülk vîrānelerin ‘adl ile ābād ḳılay (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 1, Mısra 59*).

ābād eyile-: (Far.+T.) İmar etmek, bayındır hale getirmek.

1. **Eylegil ābād** tevfiķ ü ‘adālet mülkini
Nādire mevlā yolıda himmet-i merdāne tut (*Nādire Dîvanı, Gazel 39, Mısra 13*).
2. **Eyledin** cehd ile ta‘mîr-i muḥabbet **ābād**
Kim kıılır Nādire bu himmet-i merdānege baḥş (*Nādire Dîvanı, Gazel 53, Mısra 13*).
3. Köngül vîrānesini **eyle ābād**
Felek cevri bile ol ay firākı (*Nādire Dîvanı, Gazel 77, Mısra 27*).
4. Nêçe türlük dāğ ile köngülde aynı bağladuk
Şāhıma mihr ü vefā mülkini **ābād eylerem** (*Nādire Dîvanı, Gazel 107, Mısra 8*).
5. Mên ki cān birle rızā jüyende-yi fermānıngım
Nādire andın vefā mülkini **ābād eylerem** (*Nādire Dîvanı, Gazel 108, Mısra 14*).

ābād kıl-: (Far.+T.) İmar etmek, bayındır hale getirmek.

1. Vaşl öyin **ābād kıldım** buzdı hicrān ‘ākıbet
Sîl-i ğamdin bu ‘imāret boldı vîrān ‘ākıbet (*Nādire Dîvanı, Gazel 34, Mısra 1*).
2. Āḫiret mülkini tā ḥaḳ seṅga ābād étgey
Mülk vîrānelerin ‘adl ile **ābād kılay** (*Nādire Dîvanı, Muhammes 1, Mısra 60*).

ābād ol-: (Far.+T.) İmar edilmek.

1. **Ābād ola** ey Nādire iḳlîm-i tecemmül
Cemşîd-i zamān ḥusrev-i ferġāne selāmet (*Nādire Dîvanı, Gazel 33, Mısra 11*).
2. Tā ebed **ābād ola** şehir-i fenā kūçesi
Cennet irür ‘aşıḳa anda ki āzār yoḡ (*Nādire Dîvanı, Gazel 72, Mısra 3*).

ābdār: (Far.) Hoş değildir.

1. Biri lebingni ḥadîşidêḳ **ābdār èmes**
Köngül saḫîfesine yazmışam hezār ḥadîş (*Nādire Dîvanı, Gazel 50, Mısra 7*).

‘abeş: (Ar.) Boş, anlamsız, faydasız; günah işleyerek, günâhkar olarak.

1. Bî-vefādur bu cihān sūd u ziyān barça **‘abeş**

- Kim Ğam-i 'îş-i bahār ile ħazān 'abeş (Nâdire Dîvanı, Gazel 54, Mısra 1).
2. Bî-vefâdur bu cihân sūd u ziyān barça 'abeş
Kim Ğam-i 'îş-i bahār ile ħazān 'abeş (Nâdire Dîvanı, Gazel 54, Mısra 2).
3. Bolma endîşe-yi sevdâsı bile sergerdān
Yok u barı ğamidin vehm ü gümān barça 'abeş (Nâdire Dîvanı, Gazel 54, Mısra 4).

āb-ı hayāt: (Far.+Ar.) Hayat suyu.

1. Lebleri tökti tebessüm şehdidin āb-ı hayāt
Közleri yüz fitne berpā eyledi nāz eylegeç (Nâdire Dîvanı, Gazel 59, Mısra 5).
2. Ey hoşā şîşe ara āb-ı hayāt-ı ħükemā
Kim müdāmınnı her kişi nūş étse bolur ħızr nümā (Nâdire Dîvanı, Gazel 7, Mısra 1).

āb-ı hayvān: (Far.+Ar.) İçildiğinde ölümsüzlüğe ulaştırdığına inanılan efsanevi hayat suyu. Sevgilinin yanakları.

1. Ħızr 'ömrin āb-ı hayvānnı mükerrer eyledi
İlni tırgüzdi mesîhā-yı leb-i cānperveri (Nâdire Dîvanı, Muhammes 6, Mısra 49).

ābrū tile-: (Far.+T.) Onur istemek, şeref istemek.

1. Ger tilersēn ābrū aĥbāb ara
Eyleme zinhāar izhār ihtiyāc (Nâdire Dîvanı, Gazel 56, Mısra 11).

aç-: (T.) Kapalı şeyi açık hâle getirmek.

1. Sırr-ı zülf-i girihin açmaĥ emesdür āsān
Bî-sebeb eyleme maşşāte bugün şānege baĥş (Nâdire Dîvanı, Gazel 53, Mısra 7).
2. Közlerim muştākdur dīdār uçun ruĥsāre aç
Perdeni yüzdin közim kılgunça bir nezzāre aç (Nâdire Dîvanı, Gazel 57, Mısra 1-2).
3. Ey köngül dūd-ı fiġmüdāmınnıdın kevākib tīredür
Āĥ köp çekme ĥicāb-ı sābit ü seyyāre aç (Nâdire Dîvanı, Gazel 57, Mısra 8).

4. Şevk kâmil bolsa muhlîş kûçesi mesdûd êmes
Ey şerer bir cezbe birle rāh-ı seng-i hāre **aç** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 57, Mısra 10*).
5. Munça pinhân dāğ kim ey cān felek koydı senga
Yār eger kelse girībānıngnı eyleb pāre **aç** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 57, Mısra 12*).
6. **Açmasun** zülfini sünbül bāğ ara dildārsız
Tā ki sünbüldék mēning hālim perīşān olmasun (*Nâdire Dîvanı, Gazel 122, Mısra 7*).
7. Gül-i sūsen **açıldı** bī-nevālîk kılma ey bülbül
Çemende Nâdire eş‘arı birle nāle ü zār èt (*Nâdire Dîvanı, Gazel 32, Mısra 17*).
8. Ol zülf-i dil-āvīzini eşkālını **açmay**
Bī-hüde nēdin til uzatıb şāne kılur baḥş (*Nâdire Dîvanı, Gazel 52, Mısra 3*).
9. Nâdire āh-ı dil ü şūr-ı cünün berpāy kıl
Uşbu leşker birle ‘ālem mükini yekbāre **aç** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 57, Mısra 14*).
10. Çehre-yi gülfām birle gül çırāğın yandurub
Sürmegün közlerni **açıb** nergisistān eyleban (*Nâdire Dîvanı, Gazel 117, Mısra 8*).

‘aceb: (Ar.) *Tuhaf, garip.*

1. Rûze za‘fidin ‘**aceb** hayrettedürmen Nâdire
Eylemesmen lîk bu aḥvāl ile terk-i du‘ā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 8, Mısra 11*).
2. Mēning yārim ‘**aceb** nāzik mizāc u bī-mürüvvetdür
Bēlin katlımğa bağlabdur velī êrmes kemer peydā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 10, Mısra 11*).
3. Ğonçedék ağzı ara ol luṭf-i güftārı ‘**aceb**
Şan‘êlgi yoḡdın izhār eylegen barı ‘**aceb** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 18, Mısra 1-2*).
4. Aldı köngül kuşların her laḥza müşkîn tūrresi
Bāl-ı şāhīndür ki şayd eylerde tarrārı ‘**aceb** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 18, Mısra 4*).
5. Beski mecnūndur müdāmımnı hūsniğa gülşen gülleri
Ğonçe gerdindür çemen boynıda tūmārı ‘**aceb** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 18, Mısra 6*).
6. Eyledi āşüfte ṭab‘imni perīşān tūrresi
Kıldı baḥtımını kara ḥāl-i sitemkārı ‘**aceb** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 18, Mısra 8*).

7. Közidin āzürdedü mēn kaçıdın āzürderak
Zār aḥvālimgā āzar üzre āzārı ‘**aceb** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 18, Mısra 10*).
8. Her kaçan kim nâz etib çıkısa mey-i gülfâm içib
Kān töker meydēk demâdem çeşm-i ḥumārı ‘**aceb** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 18, Mısra 12*).
9. Yār vaşlı birle ‘âdet eyleb êrdim Nâdire
Andın ayru menğa birdem şabr u izḥārı ‘**aceb** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 18, Mısra 14*).
10. Kılursın şād çoḥ ‘aql-ı Ḥudādād ile ‘âlemni
‘**Acebdür** kim birevğa munça hem rengin ḥayāl olğay (*Nâdire Dîvanı, Gazel 150, Mısra 4*).
11. Başîret ehliğa lâf-ı naẓar ursam ‘**aceb êrmes**
Közüm kuḥl-i sa‘âdetğa yētişti ol kef-i pādın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 124, Mısra 9*).
12. ‘**Aceb êrmes** demâdem zerre yanglıg bî-ḳarār olsa
Oşal köz kim tüşer ol âfitâb-ı ‘âlemārāğa (*Nâdire Dîvanı, Gazel 135, Mısra 3*).
13. Yüzüñ hicride tūfandur sirişkim tuttı dünyānı
‘**Aceb êrmes** müdāmımnı bir ḳatresi ğarḳ etse deryānı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 145, Mısra 2*).
14. Nigārımdın ayırdıñ ey ecel feryād destingdin
‘**Aceb êrmes** ger etsem dembedem yüz dād destingdin (*Nâdire Dîvanı, Müsemmen 2, Mısra 2*).
15. Esîr-i ḥâkdur ol serv-i ḥūrîzād destingdin
‘**Aceb êrmes** eger ötse felekdin âh-ı feryādım (*Nâdire Dîvanı, Müsemmen 2, Mısra 24*).
16. Nihâl-ı şabrıma la‘lîñ ḥayālî birle su bērdim
‘**Aceb yok** bolsa ger bu naḥldın şîrîn semer peydā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 10, Mısra 4*).
17. ‘**Aceb yok** Nâdire pervāz kılsa yār köyide
Ki bolmış tende furḳat oklarından bāl u per anda (*Nâdire Dîvanı, Gazel 10, Mısra 17*).
18. Ol ḥüsn şu‘ā‘yıda köñgöl köyse ‘**aceb yok**
Ḳalgay mu çirāğ otığa pervâne selâmet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 33, Mısra 3*).

19. Firdevs nâz içre tûbâ kâding nihâlî

Serv eylese ‘**aceb yok**’ uşbu nihâle teslîm (*Nâdire Dîvanı, Gazel 111, Mısra 12*).

açık güre: (T.+Far.) Acı ham üzüm.

1. Taḥammül öyle kim bî-şabrlıg telḥ etti kāmıngnı

Bolur şabr isteseng **açık güredin** şehd ü şeker peydâ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 10, Mısra 10*).

açıl-: (T.) Kapalı şeyi açık hâle gelmesi.

1. **Açılmaydur** közüm yūsūf ‘uzārımdın cüdâ bolğaç

Ki devrân başımı bir külbe-yi aḥzâne tapşurdı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 137, Mısra 9*).

2. Gül-i taşvîr yanglıg gonçe-yi baḥtım **açılmaydur**

Nè dèrmen Nâdire pinhân ğamimni yâr bilmeydür (*Nâdire Dîvanı, Müsemmen 2, Mısra 49*).

3. Yüzimge boldı yüziṅ muḳterin biḥamdullāh

Açıldı mihr ü bağda gül-i ra’nâ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 3, Mısra 4*).

4. Serv çemende baş çekib güller **açıl**sa taṅg èmes

Veh nêçe serv-i gülbeden kıldı bu bağdın sefer (*Nâdire Dîvanı, Gazel 82, Mısra 3*).

5. Feyz-i luṭfung birle **açıldı** köngüller gonçesi

Yâ bahâristân-ı devlet yâ gülistândur mu sèn (*Nâdire Dîvanı, Gazel 120, Mısra 5*).

6. Gonçeler gülşen ara **açılmasun** ol yârsız

Gonçe yanglıg tā mēniṅ könglüm dāğı kan olmasun (*Nâdire Dîvanı, Gazel 122, Mısra 5*).

7. Meger kelse nesîmi yâr-ı gülpüşım riyâzıdın

Açılsa gonçe yanglıg ‘uḳdesi könglümni tūmârı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 141, Mısra 14*).

‘âciz ü bî-dest ü pā: (Ar.+Far.) Gücsüz, kolsuz ve ayaksız.

1. Rûze ayı keldi vü mèn **‘âciz ü bî-dest ü pā**

Rûze ayının hilâlıdêk ḳadim bolmış düṭâ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 8, Mısra 1*).

‘āciz ol-: (Ar.+Far.) Zayıf olmak, güçsüz olmak.

1. Yüzinḡ ayınınḡ hayretidin irür bedr-i tībān kara dāḡlık
Kaşınḡ nūnıdın vākıf ērdi ki ‘**ācizlik oldu** hilāle peydā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 11, Mısra 8*).

‘adālet: (Ar.) Adalet.

1. Ötti ‘ālem mülkidin ol ḡusrev-i gītī penāh
‘**Adālet birle** cihān ehliḡa ērdi pādīshāh (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 8, Mısra 38*).

‘adālet eyle-: (Ar.+T.) Adaletle davranmak.

1. Ėmdi Ḥudā rızāsını Nâdire ihtiyār etib
İlge ‘**adālet eyleban** tevbe-yi rabbenā kıılır (*Nâdire Dîvanı, Gazel 84, Mısra 14*).

‘adāvet kıl-: (Ar.+T.) Düşmanlık göstermek.

1. Şüm rakībı ki ‘**adāvet kıılır**
Kāfir irür yād-ı Ḥudā eylemes (*Nâdire Dîvanı, Gazel 90, Mısra 3*).

‘adedsiz: (Ar.+Tr) Sayılamayacak kadar çok, sayısız.

1. Saçınḡ sūnbülidin ‘adedsiz girihler tüşübdür köngül riştesigā
Ki yüzdin birin zāhir etsem kıılır c‘ad-i müşkīn külāle peydā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 11, Mısra 3*).

ādem: (Ar.) İnsanoḡlu

1. Sēnsizin ‘ālem bahārı sebz ü ḡurrem bolmasun
Kaysı ‘ālem belki ‘ālem içre **ādem** bolmasun (*Nâdire Dîvanı, Gazel 130, Mısra 2*).
2. Muḡabbetsiz kişi **ādem** emesdür
Ger **ādemsen** muḡabbet ihtiyār et (*Nâdire Dîvanı, Gazel 38, Mısra 3-4*).
3. Havā şıfat cihānda izlermen **ādemimni**

Yārımdın ayrılıbman kimge dēyeyn ğamimni (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 3, Mısra 23*).

âdemîzâd: (Ar.) *İnsanoğlu.*

1. Elbette firişte yâ perî sen

Bu şekl ile bolmas **âdemîzâd** (*Nâdire Dîvanı, Terkib-bend 1, Mısra 60*).

‘adem: (Ar.) *Yokluk, yok olma.*

1. Çü haķ mevcûd irür ‘âlem ‘**adem** bil

Sülûk ehliĝa budur nefi isbât (*Nâdire Dîvanı, Gazel 31, Mısra 7*).

2. Yok ağzınıĝ soraĝıda ey cân nişân tileb

Tüşding ‘**adem** tarîķine gümdür senĝa beled (*Nâdire Dîvanı, Gazel 80, Mısra 8*).

3. Sevâd-ı elvech fid’-dâreyñ êken dervîş-i şâhib-dil

‘**Ademdür** iki ‘âlem sâye-yi baht-ı siyâhımda (*Nâdire Dîvanı, Gazel 134, Mısra 6*).

4. Kıldım ‘**adem** ihtiyâr sênsiz

‘Âlemde menĝa nè bar sênsiz (*Nâdire Dîvanı, Terkib-bend 1, Mısra 9*).

5. Zemâne eholidin ĝam ketti ‘îş-i cāvîdân keldi

‘**Ademdin** ‘âlem-i îcâd ara hân ibn-i hân keldi (*Nâdire Dîvanı, Gazel 140, Mısra 2*).

6. ‘**Adem iķlîmide** şâhım misâfirdür Hudâvendâ

Menĝa yetkür selâmet şehriyâr-ı nîķ-nâmımnı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 143, Mısra 17*).

‘âdet: (Ar.) *Görenek, usul, adet.*

1. Seĝâvet işim ĝayrdur ‘**âdetim**

Sêni izlerem uşbu ‘**âdet** bile (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 53-54*).

‘âdet eyle-: (Ar.+T.) *Adet edinmek, alışkanlık haline getirmek.*

1. Yâr vaşlı birle ‘**âdet eyleb** êrdim Nâdire

Andın ayru menĝa birdem şabr u izhârı ‘aceb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 18, Mısra 13*).

a'hd-i yalğan: (Ar.+T.) Veridiği sözü yerine getirmeyen, yalancı.

1. 'Ahd u peymānlar kılub êrdi vefā kılğum dēban
Eyledi terk-i vefā ol **a'hd-i yalğan** 'ākıbet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 34, Mısra 6*).

'adl eyle-: (Ar.+T.) Adaletle davranmak.

1. Çü **'adl eyleding** rūz-ı maḥşer sēḡa
Resûl-i Ḥudā bolğusı destgîr (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 85*).
2. Her kim ki bolsa düşman merdûd u zār bolğay
'**Adl eyleban** kerem kıl şudur Ḥudā rızāsı (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 5, Mısra 20*).

'adl ihtiyār êt-: (Ar.+T.) Adaleti tercih etmek.

1. Cihānda ḥusrev-i cennet mekân **'adl ihtiyār êtdi**
Kıyāmet kün şefi'-i Aḥmed-i muḥtār kıl yārab (*Nâdire Dîvanı, Gazel 17, Mısra 13*).

'adl ile: (Ar.+T.) Adaletle.

1. Âḥiret mülkini tā ḥaḡ sēḡa ābād êtgey
Mülk vîrānelerin **'adl ile** ābād kılay (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 1, Mısra 60*).

'adl ile dād eyle-: (Ar.+Far.+T.) Adalet etmek.

1. Sēn bu devrde ḥusn ehliḡa sultāndur sēn
Nē uçun 'ışk iligā **'adl ile dād eylemeding** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 99, Mısra 12*).

'adl u himmet: (Ar.+Far.+Ar.) Adalet ve kerem.

1. Reşk-i **'adl u himmetingdin** ḥāṭem ü nevşîrvān
Oldılar yüz ḥasret ile 'āzim-i mülk-i fenā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 14, Mısra 5*).

'adl u inşāf: (Ar.+Far.+Ar.) Adalet ve insaf.

1. 'Adl u inşāfda cemşîd nijādım sēn êding

Fikr ü endîşe hayālım bile yādım sèn eding (Nâdire Dîvanı, Muhammes 1, Mısra 11).

āferîn: (Far.) "Aferin, bravo, tebrikler" anlamlarına gelen takdir ve beğenilme sözü.

1. Körmedim bir kimse kim yétmes demâdem **āferîn**
Sênga taḥsîn böyle hem taḥsîn-i devrândur mu sèn (Nâdire Dîvanı, Gazel 120, Mısra 11).
2. Nâdire ayrılıb ol şâh-ı cihân-perverdin
Āferîn sênga ki feryâd ile dâd eylemeding (Nâdire Dîvanı, Gazel 99, Mısra 14).

āfet: (Ar.) Afet, felaket.

1. Kökening bendeliğın Nâdire'ğa 'arz eyleb
Koyğıl ey bād-ı şabâ cânıma andın **āfet** (Nâdire Dîvanı, Gazel 44, Mısra 14).
2. Saldı 'ışk ehliğa rastâhîz hicrân **āfeti**
Āhnı şarşar kılib eşkimni tûfân eylegeç (Nâdire Dîvanı, Gazel 58, Mısra 3).

āfitâb: (Far.) Güneş II. Güzel yüz; güzel yüzlü sevgili, dilber.

1. Her kişi ölse yüzing mihride la'ling tirgüzür
Çün mesîhing zinde eyler **āfitābingge** öley (Nâdire Dîvanı, Gazel 149, Mısra 4).
2. Āfitābım neçe kün boldı ki körgüzmes cemâl
Furkat içre badr-ı tábân za'fidin boldı hilâl (Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 21).

āfiyet hırmanı: (Ar.+Far.+T.) Sağlık harmanı.

1. Kêlgıl ey nâle sênga āh ile imdâd kılay
'Āfiyet hırmanını bir yolu berbâd kılay (Nâdire Dîvanı, Muhammes 1, Mısra 2).

āfiyet sermenzili: (Ar.+Far.+T.) Huzur noktası.

1. Yâd eyleb leblering şahbâsını maḥmûrman
Vaşling isteb 'āfiyet sermenzilidin zârman (Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 82).

‘āfiyet tap-: (Ar.+T.) Sağlığa kavuşmak.

1. Lillāhü'l-Ḥamd ki ez ḥaşıyet-i devlet hān

‘Āfiyet taptı çiçekdin vel’-Ni’ mā sulṭān (*Nâdire Dîvanı, Gazel 127, Mısra 2*).

āfitāb: (Far.) Güneş, güzel yüz; güzel yüzlü sevgili, dilber.

1. Tiredür şubḥ-ı neşāṭım sākiyā keltür şarāb

Şām-ı hicrān zulmetide cām-ı meydür **āfitāb** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 19, Mısra*

2).

2. Ger **āfitāb** körse ḥüsningni öz şuā’ yin

Bī-iḥtiyār eyler mäh-ı cemāle teslīm (*Nâdire Dîvanı, Gazel 111, Mısra 9*).

3. Taşkarı çıkma keçeler ḥaşr olur

Çıkısa yarım kēçede ger **āfitāb** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 20, Mısra 4*).

āfitāb ‘ālem ārā: (Far.+Ar.+Far.) Dünyayı süsleyen güneş.

1. Cemālīng **āfitāb-ı ‘ālem ārā** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 2, Mısra 10*).

āfitāb eyle-: (Far.+T.) Güneş haline getirmek, Güneşe çevirmek.

1. Mürüvvet eyle cānā sēndin ayru tiredür şāmım

Yarut külbemni bir tün ‘ārizingni **āfitāb eyleb** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 21, Mısra*

8).

āfitāb-ı bī-zevāl: (Far.+Ar.) Bitmez tükenmez güneş, devamlı parlayan güneş, sevgili.

1. Āfitāb-ı vaşl cennet kaşırda tapmas zevāl

Āfitāb-ı bī-zevālīngni körer kün bar mukın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 128, Mısra*

6).

āfitāb-ı hāverī: (Far.) Doğu’dan doğan güneş.

1. Münfa’ildur meh ruḥıdın **āfitāb-ı hāverī**

Sa’d-ı ekbedür ḥarīdār-ı cemāl-ı müşterī (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 6, Mısra*

3).

āfitāb-ı tālī: (Far.+Ar.) Mutluluk güneşi.

1. Eylegey sèn **āfitāb-ı tālī'yini** bī-zevāl

Serv-i yektā bolğay az müddetde ol zībā nihāl (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 6, Mısra 37*).

āfitāb-ı vaşl: (*Far.+Ar.*) *Kavuşma güneşi.*

1. **Āfitāb-ı vaşl** cennet kaşırda tapmas zevāl

Āfitāb-ı bī-zevālınġnı körer kün bar mukın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 128, Mısra 5*).

āgāh bol-: (*Far.+T.*) *Haberdar olmak, öğrenmek, vâkıf olmak, uyanık bulunmak.*

1. Nâdire aḥvālının **āgāh bolunġ**

Ey muşāhibler ki ḳalḡmış yārsız (*Nâdire Dîvanı, Gazel 89, Mısra 17*).

āgāh olub ḳıl-: (*Far.+T.*) *Bir işi bilerek yapmak.*

1. Zehī şāhı ki devlet feyzidin **āgāh olub ḳılḡmış**

Cevāhir sürme-yi tevḡḳıdın nūr-ı naẓar peydā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 10, Mısra 7*).

āġāz: (*Far.*) *Başlama, başlangıç, giriş, iptidâ.*

1. Bir ayaġ mey keremin eyledi sākī **āġāz**

Eyledi baḥt bu maḳşadnı ser-encām menġa (*Nâdire Dîvanı, Gazel 1, Mısra 7*).

āġāz eyle-: (*Far.+T.*) *Başlamak.*

1. Kêtdi hūşım ol perīveş cilve **āġāz eylegeç**

Örtedi cān perdesin muṭrib nevāsāz eyegeç (*Nâdire Dîvanı, Gazel 59, Mısra 1*).

āġāz ḳıl-: (*Far.+T.*) *Başlamak.*

1. 'ışk dersini né bilsün zāhid

Ėmdi **āġāz ḳılıbdur** ebced (*Nâdire Dîvanı, Gazel 79, Mısra 10*).

āgeh êt-: (*Far.+T.*) *Haber vermek.*

1. **Āgeh êtdi** ilni eşkim sābit ü seyyāresi

Dūd-ı âhımdur felekde kehkeşândın bërdi yād (*Nâdire Dîvanı, Gazel 76, Mısra 5*).

ağyār: (Ar.) *Yabancılar, başkaları. (Âşığa göre) Sevgilisinin dost edindiği kimseler, rakipler (tekil anlamda da kullanılır).*

1. Kıl revā elbette ‘aşık hācetin
Bağmağıl ‘arz etse **ağyār** ihtiyāc (*Nâdire Dîvanı, Gazel 56, Mısra 14*).
2. Yār uçun ağyār derdin tartaman
Körmedim bir yārı **ağyārsız** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 89, Mısra 7*).
3. Sên kılıb **ağyārı** bezmini rüşen reşkdin
Şem‘dek cānımdadır dāğ-ı nümāyān her kēçe (*Nâdire Dîvanı, Gazel 133, Mısra 5*).
4. Nükte-yi ‘ışkı her bî-ser ü pā fehmi etmes
Deme **ağyārgā** esbāb-ı muḥabbetnî şarīḥ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 65, Mısra 14*).
5. Rızā köyiğa tā koydum ḳadem könglümni tindürdüm
Zarar ḳılmas muḥabbet ehliğa **ağyārı** ta‘nı (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 2, Mısra 36*).
6. Yār uçun ağyār derdin tartaman
Körmedim bir yārı **ağyārsız** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 89, Mısra 8*).

ağız: (T.) *Ağız.*

1. **Ağızı** ki bî-nişāndur vaşfın ḥayāl ḳıldım
Her nükte-senc eyler uşbu ḥayāle teslīm (*Nâdire Dîvanı, Gazel 111, Mısra 13*).
2. Perīdek özni nēdin eyleding köz şahşıdın pinhān
Kişige bolmadı ma‘lūm **ağızı** remz ü esrārı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 141, Mısra 12*).
3. Köngül ḳan boldı **ağızı** sırrı hergiz bolmadı rüşen
Ḳızıl gül gönçesidek kim açar uşbu mu‘ammānı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 144, Mısra 7*).
4. Bēlini barlığın ḳıldı kemerbend ‘ayān
Ağızı yok ērdi anı ḳıldı pedīdār ḥadīṣ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 51, Mısra 12*).
2. Yok **ağızı** sorağıda ey cān nişān tileb

Tüşding ‘adem tarîkine gümdür senğa beled (*Nâdire Dîvanı, Gazel 80, Mısra 7*).

âh: (*Far.*) *Âşığın, aşk ateşiyle ortaya çıkan keder ve hüznünün neticesinde feryat ve fîgân etmesi, Âh ederek inleme.*

1. **Âhim** okığa kading kemândur
Bu oknı nişânıdur şüreyyâ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 5, Mısra 13*).
2. **Âh** nêlay ötdi devrân-ı vişâl
Bî-vefâlık eyledi devrân menğa (*Nâdire Dîvanı, Gazel 12, Mısra 11*).
3. Kâşkî **âhim** nesîmidin taḥarrük eylese
Yâr kim ruḥsârığa gül bergidin salmış niḳâb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 19, Mısra 7*).
4. Nâdire **âhim** sinânıdın tehevîm tartıban
Çarḫ meydânıdadur çâbuk süvâr-ı âfîtab (*Nâdire Dîvanı, Gazel 24, Mısra 13*).
5. **Âh** kim boldı yene şubḥ-ı neşâtım şâm-ı ğam
Çehre pinhân êtdi ol ḥurşîd-i tâbân ‘âkıbet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 34, Mısra 13*).
6. Saldı ‘ışk ehliğa rastâḫîz hicrân âfeti
Âhni şarşar kılıb eşkimni tûfân eylegeç (*Nâdire Dîvanı, Gazel 58, Mısra 4*).
7. Bolma ğâfıl kim senğa kaşd etti hicrân leşkeri
Ey köngül, tartıb sinân **âhni** kılğıl neberd (*Nâdire Dîvanı, Gazel 78, Mısra 10*).
8. Süreyâdur **âhim** okığa nişân
Kadimni okığa kemân eyleding (*Nâdire Dîvanı, Gazel 97, Mısra 3*).
9. Fiğânım serv **âhim** sünbül oldu gonçedür könglüm
Çemenler oldu peydâ ḥasretim neşv ü nümâsıdın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 121, Mısra 5*).
10. Ol ay hicrânıda **âhim** benâtü’l-na‘ş dek her yan
Perîşân etti keyvân bârgâhıda şüreyyânı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 145, Mısra 9*).
11. **Âh** bir serv sehî refîrdın ayrılmışam
Közleri bādām u gülruḥsârdın ayrılmışam (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 4, Mısra 1*).
12. **Âh** kim körmek müyesser bolmadı ruḥsârını
‘Arşa-yı maḥşerde körgeymenmü déb dîdârını (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 7, Mısra 23*).
13. Mên **âh** ile tağnı suv kıldım

- Künd eyledi tîşesini ferhād (*Nâdire Dîvanı, Gazel 75, Mısra 9*).
14. Kêlgıl ey nâle senga **âh** ile imdād kılay
‘Âfiyet hırmanını bir yolu berbād kılay (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 1, Mısra 1*).
15. Tüşti **âhımdın** bu akşam çarh meydânığa dūd
Kim eşer kıldı felekni mihri tâbânığa dūd (*Nâdire Dîvanı, Gazel 81, Mısra 1*).
16. Baħr-ı eşkimdin rutûbet ketti mâtahtü’l-Serā
Yetti **âhımdın** felek tâk-ı nümâyânığa dūd (*Nâdire Dîvanı, Gazel 81, Mısra 4*).
17. Kōngül bağıda **âhım** nehlidin tüzdim hıyābānlar
Zamānı anda gülgeşt-i hıyābān eylesün şāhım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 105, Mısra 11*).
18. Cānımğa mü’nis etti asrab kōngülde dāğın
Āhım şerarı birle rüşen kılay çırağın (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 3, Mısra 8*).
19. Ĥod zerīn menğa **âhım** şereri
Şem‘-i seride miğfere baħ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 66, Mısra 3*).
20. **Āhım** şereri kılmadı kōnglingni mülāyim
Herçend mülāyim bolur ot tabıda pūlād (*Nâdire Dîvanı, Gazel 74, Mısra 11*).
21. Yürek ƙan oldu **âhımning** tütünü kökge yandaştı
Ƙaçan kim tüşde kördüm gül yüz ile serv-i bālānı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 144, Mısra 17*).
22. Mēn ƙading servini yād eyledim
Āhı serküb-ı şimşād eyledim (*Nâdire Dîvanı, Gazel 110, Mısra 2*).

âh çek-: (*Far.+T.*) *Āh etmek, hasret çekmek, inlemek.*

1. Kêçe ol gīsū temennāsığa **çektim āhlar**
Tanğ emes andın tutaşsa çarh eyvānığa dūd (*Nâdire Dîvanı, Gazel 81, Mısra 5*).
2. **Āh çektim** nâle tūfān eyledi
Çarh bünyādını berbād eyledim (*Nâdire Dîvanı, Gazel 110, Mısra 3*).
1. Ey kōngül dūd-ı fiğmūdāmımnıdın kevākib tūredür
Āh köp çekme hicāb-ı sābit ü seyyāre aç (*Nâdire Dîvanı, Gazel 57, Mısra 8*).

âh eyle-: (*Far.+T.*) *Ah etmek, ah çekmek.*

1. Şeker sözlük kara közlük gazālım hicride yığlab

Koyun yanglığı kèzermen **āh eyleb** deşt ü şahrānı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 144, Mısra 14*).

āh kim: (*Far. + T.*) Eyvah!

1. **Āh kim** bî-hadd menğa cevır ü cefā eyler felek

Furkat içre kısmetim derd ü belā eyler felek (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 1*).

2. **Āh kim** zulm-i felekdin boldı aḡger Nâdire

Şabr u ārāmım kêtib örteb köyer iç ü taşım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 104, Mısra 13*).

āh misrā'î: (*Far. + Ar. + T.*) Ah harfî.

1. Köydi bağrım **āh misrā'îni** inşā' eylegeç

Tüşti andın Nâdire evrāk-ı deyvānığa dūd (*Nâdire Dîvanı, Gazel 81, Mısra 13*).

āh tart-: (*Far. + T.*) Ah çekmek: derin bir keder veya özlemle içten gelerek ah demek.

1. Senga kıysı ḡamni beyān eyleyin

Nêce **āh tartıb** fiğān eyleyin (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 128*).

āh u āvah: (*Far.*) Ah ve feryat.

1. Firākıng âteşidin **āh u āvah**

Ki tākāt eyleses bu otka dūzah (*Nâdire Dîvanı, Gazel 71, Mısra 1*).

āh u efgān: (*Far.*) Ağlama ve inleme.

1. Seher kim tüşti otlar cānıma ol mihr sīmādın

Aşurdum **āh u efgān** dūdını evc-i şüreyādin (*Nâdire Dîvanı, Gazel 124, Mısra 2*).

2. Felekke yêtkürüb her kêçe otlıḡ **āh u efgāndın**

Muḡabbet 'andelîbi könglümi âteş nevā kıldı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 138, Mısra 3*).

3. Otka saldı **āh u efgānım** felekler raḡtını

Her kêçe kim çarḡ bî-dād etti bî-dād eylerem (*Nâdire Dîvanı, Gazel 108, Mısra 9*).

4. İlge netaṅg eylese **āh u fiḡānım** eşer
Menga bukün Nâdire yârdın âşâr yoḡ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 72, Mısra 13*).
5. Sormangız ey düstlar mëndin nişân u nām kim
Yıḡlavardı topraḡım **āh u fiḡān** tūfānıdın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 126, Mısra 12*).

āh u feryād: (Far.) Ağlama, inleme, feryat etme.

1. Tapmasa yār cenābıḡa şeref birle ḡabūl
Āh u feryāding ile şūr u fiḡān barḡa ‘abeş (*Nâdire Dîvanı, Gazel 54, Mısra 6*).

āh u feryād eyle-: (Far.+T.) İnleyip feryat etmek.

1. İtlerinḡ haylı ara tün tā seḡer
Nāle kıldım **āh u feryād eyledim** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 110, Mısra 10*).

ahbāb: (Ar.) Dstlar, bildik, tanıdık, sevilen kimseler.

1. Ḥarim-i dergehing **ahbāba** cennetü’l-me’vā
Sening selāsil-i zülfiḡge mübtelādürmen (*Nâdire Dîvanı, Gazel 3, Mısra 13*).
2. Barding **ahbābḡa** bir nāme sevād eylemeding
Bizni rüsvā-yı cihān ettiḡ ü yād eylemeding (*Nâdire Dîvanı, Gazel 99, Mısra 1*).
3. El-firāk **ahbāblar** ey ehl-i devrān el-firāk
Kim ḡalur ‘azm-i sefer Sultān ‘Ömer Ḥān el-firāk (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 8, Mısra 1*).

ahbāb ara: (Ar.+T.) Dostlar içinde, arkadaşlar içinde.

1. Ger tilersēn ābrū **ahbāb ara**
Eyleme zinhār ızhār ihtiyāc (*Nâdire Dîvanı, Gazel 56, Mısra 11*).

‘ahd ét-: (Ar.+T.) Söz vermek.

1. ‘**Ahd étib** erdi ki sēndin bir nefes ayrılmayın
Tā tirikdürmen cüdālıḡ mācerāsın ḡılmayın (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 4, Mısra 37*).

‘ahd u dād eyle-: (Ar.+T.) Söz vermek ve adalet eylemek.

1. Rafîkîm ciger-ḥasta efgârlar

Alar birle ‘ahd u dād eyledim (Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 8).

‘ahd u peymân: (Ar.+Far.) Kuvvetle verilen söz, yemin.

1. ‘Ahd u peymânlar kılub êrdi vefâ kılğum dēban

Eyledi terk-i vefâ ol a’hd-i yalğan ‘âkıbet (Nâdire Dîvanı, Gazel 34, Mısra 5).

2. Yâ meger ol ‘ahd u peymândın püşeymân eyledi

Vaşl ḥ’ânıdın naşîbim dâğ-ı hicrân eyledi (Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 73).

‘ahd u peymân eyle-: (Ar.+Far.+T.) Söz vermek, yemin etmek.

1. Menga ol kün kim vefâğa ‘ahd u peymân eyledi (Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 70).

‘ahd-ı yalğan: (Ar.+T.) Sözleri yalan olan, yalan sözlü -sevgili.

1. Oşal ‘ahd-ı yalğan cefâ pîşe sên

Sêni tâbekey imtiḥân eyleyin (Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 133).

2. Yâr ketti Nâdire ḥasretde ḳaldım bilmeyin

‘Ahdı yalğan dilber-i ‘ayyârdın ayrılmışam (Nâdire Dîvanı, Muhammes 4, Mısra 40).

âheng-i sefer sâz eyle-: (Far.+T.) Yolculuğa meyletmek.

1. Vakt-i riḥlet yêtdi âheng-i sefer sâz eyledi

Yârim êrding vaşl eyyâmıda yârim yaḥşî bar (Nâdire Dîvanı, Gazel 87, Mısra 3).

ahger: (Far.) Ateş koru.

1. Âh kim zulm-i felekden boldı ahger Nâdire

Şabr u ârāmım kêtib örteb köyer iç ü taşım (Nâdire Dîvanı, Gazel 104, Mısra 13).

âh-ı ahvâl: (Far.) Durumun feryadı.

1. Derd cāngāh u demādem **āh-ı ahvālīm** fedā

Rahmı kēlgey mü menğa bu hāl ile sultān körüb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 22, Mısra 5*).

āh-ı ‘āşıkāne-yi şeyh: (*Far. + T.*) Şeyhin aşk dolu feryadı.

1. Köngüller oldı savuk şöhetidin efsürde

İrür çü bād-ı şabā **āh-ı ‘āşıkāne-yi şeyh** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 73, Mısra 10*).

āh-ı dil: (*Far.*) Gönül ahi.

1. Nâdire **āh-ı dil** ü şūr-ı cünün berpāy kı

Uşbu leşker birle ‘ālem mükini yekbāre aç (*Nâdire Dîvanı, Gazel 57, Mısra 13*).

āh-ı feryād: (*Far.*) İnleme ahi.

1. Esīr-i hākdur ol serv-i hūrīzād destingdin

‘Aceb ěrmes eger ötse felekdin **āh-ı feryādım** (*Nâdire Dîvanı, Müsemmen 2, Mısra 24*).

āh-ı seher: (*Far. + Ar.*) Sbah vakti çekilen ah, edilen dua, herhangi bir şey için verilen emek.

1. Yüzing yādida kıldım bu kēçe **āh-ı seher** peydā

Kevākib hırmenığa boldı ol otdın şerer peydā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 10, Mısra 1*).

āh-ı serd çek-: (*Far. + T.*) Soğuk ah çekmek.

1. Fūrkat içre kan yutub gam birle **çektim āh-ı serd**

Kim hāzān evrākıdek boldı yüzim hicirīde zerd (*Nâdire Dîvanı, Gazel 78, Mısra 1*).

āhır: (*Ar.*) Ahir; son olarak, sonunda

1. Dirīgā kētdi **āhır** gevher-i maşşūd ělgimdin

Tapıb ěrdim sēni maḥbūblardın intihān eyleb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 21, Mısra 13*).

2. Vaşl ara mağrūr ēdim dīdārīga şām-ı firāk
Örtedi cismimni **āhır** āteşin hicrān bolub (*Nâdire Dîvanı, Gazel 29, Mısra 6*).
3. Hicr şahnesi **āhır** öltürür esîringni
Bir kıya baķıb cānā bend-i ğamdin āzād èt (*Nâdire Dîvanı, Gazel 36, Mısra 3*).
4. Cihān hamāmıĝa kirgenler **āhır**
Muṭahhar çıķkusudur yā mülevveşş (*Nâdire Dîvanı, Gazel 55, Mısra 9*).
5. Ey Hudā raḥm eyle kim **āhır** nè kılgum çarḥ ara
Dembedem zūr eyleban endūh-i bī-pāyānıdın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 126, Mısra 7*).
6. Kōngülñi bāde-yi ğam birle **āhır** telḥkām etti
Yétalmay Nâdire ol la'l-i meygün-ı şekerḥ-āĝa (*Nâdire Dîvanı, Gazel 135, Mısra 11*).
7. Bādesiz mīnā u cām **āhır** neşāt efzā emes
Ėmdi yād-ı ğonçe-yi gül bu çemende kem tutay (*Nâdire Dîvanı, Gazel 148, Mısra 7*).
8. Ğam yüki **āhır** elifdek kāmetimni kıldı dāl
Ey hoş ol sâ'at ki Ėrdim maḥrem-i bezm-i vişāl (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 23*).
9. Mekān gülḥan kölin kıldı Nevāyī tēlbedek ya'nī
Cünün tārācıdın **āhır** kara toprakķa olturdum (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 2, Mısra 40*).
10. Āteş-i furķatda **āhır** örtedi hicrān menī
Ḥalk ara efsāne kıldı nāle ü efĝān menī (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 4, Mısra 7*).
11. Tā key menĝa bī-dād cevır ü sitem eyler
Āhır menī āvāre-yi deşt-i 'adem eyler (*Nâdire Dîvanı, Müsemmen 1, Mısra 28*).

āhıret mülki: (Ar.+T.) Öteki dünya. Öldükten sonra varılacak olan yer.

1. **Āhıret mülkini** tā ḥaķ senĝa ābād ètgey
Mülk vīrānelerin 'adl ile ābād kılay (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 1, Mısra 59*).

ahter-i ferhünde: (Ar.+Far.) Kutlu, uğurlu yıldız.

1. Mihr-i ruḥsār üzre ḥālīngdur sa'ādet kevkebi

Aḥter-i ferḥünde fālīngnı körer kün bar mukın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 128, Mısra 12*).

aḥter-i ikbāl: (Ar.+Far.+Ar.) *Baht yıldızı.*

1. Sa‘d irür **aḥter-i ikbāl** u hümāyün ṭālī‘
Salṭanat çāker ü ḵuldur seṅa baḥt u devlet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 44, Mısra 7*).

aḥvāl: (Ar.) "*Hal, durum, vaziyet*" kelimelerini karşılayan çokluk bildiren kelime.

1. Hiç cürm ehlini **aḥvālīga** yārab tüşmesün
‘Ömrlerdür çarḥdın mēn çekdügüm cevri ü cefā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 14, Mısra 19*).
2. Ey şehā luṭf eyle **aḥvālumdın** ėmdi vāḵıf ol
Çekdim asru çarḥ devri cevridin renc ü ‘inā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 14, Mısra 17*).
3. Nâdire **aḥvālđın** āgāh boluṅ
Ey muşāhibler ki ḵalmış yārsız (*Nâdire Dîvanı, Gazel 89, Mısra 17*).
4. Ayrılıb ol pādīşāhdın boldı **aḥvālım** tebāh
Dil-figār u sīne rīş ü dīde giryān el-firāk (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 8, Mısra 39*).
5. Ey şabā rāz-ı dilimni bī-ḥaber yārimğa ayt
Derdliḡ köṅglümning **aḥvālını** dildārımğa ayt (*Nâdire Dîvanı, Gazel 37, Mısra 2*).

aḥvāl-ı tebāh: (Ar.+Far.) *Kötü durum.*

1. Hicr derdini dēsem pūşt ü penāhımnı körüb
Raḥmı kēlgey mü bu **aḥvāl-ı tebāhımnı** körüb (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 1, Mısra 18*).

ak-: (T.) *Akmak, akıp gitmek.*

1. **Aḵtı** baḡrım pāresi közler yolıdın ḵan bolub
Ḥalk-i ‘ālem ḥoş-dil ü mēn bī-nevā ḥayrān bolub (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 7, Mısra 37*).
2. Yaş ornıḡa Nâdire közimdin

Hicride **aķar** müdām hūnāb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 25, Mısra 18*).

3. Dūd-ı āhım çıksa gerdūnga serāpā çıрмаşur

Ṭākatım ṭāķ oldı ceyhündēk **aķıb** közdın yaşıım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 104, Mısra 4*).

akarğan köz: (T.) Ağlayan göz, beyazlamış göz.

1. **Aķarğan közlerimdin** boldı ol Yūsūf-liķā pinhān

İrür könglüm öyi Ya'ķūb-ı Ken'ān beytü'l-aķzānı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 145, Mısra 11*).

2. Könglümni h'āb-ı ğafletdin demī bīdār kıl yārab

Aķarğan közlerimni maħrem-i dīdār kıl yārab (*Nâdire Dîvanı, Gazel 17, Mısra 2*).

'akd-ı zünnār: (Ar.+Far.+Ar.) Papazların bellerindeki kuşağın bağı.

1. Küfr ü İslām ilige zülfüñdin

'**Aķd-ı zünnār** u ħalka-yı tesbīh (*Nâdire Dîvanı, Gazel 64, Mısra 10*).

'ākıbet: (Ar.) Netice, sonuç; sonunda.

1. Vaşl öyin ābād kıldım buzdı hicrān '**ākıbet**

Sīl-i ğamdin bu 'imāret boldı vīrān '**ākıbet** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 34, Mısra 1-2*).

2. Kıldı çāk-ı pirehen dāğ-ı dilimni āşikār

Ķalmadı köñglimde zaħm-ı 'ışk-ı pinhān '**ākıbet** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 34, Mısra 4*).

3. 'Ahd u peymānlar kılub ērdi vefā kılgum dēban

Eyledi terk-i vefā ol a'hd-i yalğan '**ākıbet** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 34, Mısra 6*).

4. Ārzū kıldım tutar mēn dēb vişāl-ı dāmenin

Pāre boldı hicr elgide girībān '**ākıbet** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 34, Mısra 8*).

5. Zāhidā 'ışk u muħabbet ehlini ma'zūr tut

Yār köyide ne boldı şeyh şin'ān '**ākıbet** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 34, Mısra 10*).

6. Beski ķan boldı yüreğim gevhēr-i eşķ ornıga

- 12). Katre katre közlerimdin tamdı mercân ‘**ākıbet** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 34, Mısra*
7. Āh kim boldı yêne şubh-ı neşâtım şâm-ı ğam
Çehre pinhân êtdi ol hurşîd-i tâbân ‘**ākıbet** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 34, Mısra 14*).
8. Gerçi bar êrdi musahhar dîvler fermânıda
Pây-mâl-ı hayl-i mûr oldı Süleymân ‘**ākıbet** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 34, Mısra*
- 16).
9. Nâdire bûlbûl kebi tâ nâle inşâ eyledim
Nev-bahâr ötdi hazân oldı gülistân ‘**ākıbet** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 34, Mısra 18*).
10. Bî-vefâdur ‘**ākıbet** kimge vefâ eyler felek
Hasret ü derd ü elemge mübtelâ eyler felek (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1,*
- Mısra 5).
11. ‘**Ākıbet** bu derd ü ğam mecnûn şî‘âr eyler mênî
Hîçkim yârab cihânda yâridin ayrılmasun (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1,*
- Mısra 17).
12. Sêndin mênî ‘**ākıbet** ayırdı
Yüz mekr bile sipihr ğaddâr (*Nâdire Dîvanı, Terkib-bend 1, Mısra 19*).

‘ākıl: (Ar.) Akıllı.

1. Bu merhalede qalmadı halk içre tefâvût
Bu tırfe ki ‘**ākıl** bile dîvâne kıılır bahş (*Nâdire Dîvanı, Gazel 52, Mısra 12*).
2. Vîrânede ‘**ākılğa** iķâmet ne münâsib
Ser-menzil-i âsâyiş emes ‘arşa-yı dünyâ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 4, Mısra 13*).
3. Hoşâ ‘**ākıl** ki eyleb yahşılık bünyâdını muhkem
Öter bu deyr-i fânîdin özini nîk-nâm eyleb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 26, Mısra 9*).
4. Köyme déb eylemedi hîçkişi pervânege bahş
‘**Ākil** erseng ne kıılırsan mênî dîvânege bahş (*Nâdire Dîvanı, Gazel 53, Mısra*
- 2).

‘ākık-i hûn-ı dil: (Ar.+Far.) Gönül kanyla buyanmış kırmızı taş.

1. Dürr-i eşk ü ‘**ākık-i hûn-ı dilni**
Kêlür yâring ayağığa nişâr êt (*Nâdire Dîvanı, Gazel 38, Mısra 11*).

‘âkil-i ferzâne: (Ar. + Far. + Ar.) Akıllı bilgin.

1. Zâhid mēni dīvānege körgüzme ta‘arruż
Mecnūnga kaçan ‘âkil-i ferzâne kılur baḥş (Nâdire Dîvanı, Gazel 52, Mısra 6).

‘akl u hıred: (Ar. + Far. + Ar.) Akıl ve düşünce.

1. Ki boldı ‘akl u hıred kuşlarığa dām-ı belā
Felekdin ötdi fiğānım kuyaşge yètdi ünim (Nâdire Dîvanı, Gazel 3, Mısra 15).
2. Menga ‘akl u hıred teşvîşidin yok êrdi âsāyiş
Cünün imdād étib mundın kütuldım şükr andın hem (Nâdire Dîvanı, Gazel 109, Mısra 11).

‘akl u hüş: (Ar. + Far.) Akıl ve fikir.

1. Dāniş ü fehm ü hıred şabr u sükün u ‘akl u hüş
Barçanı pervāne-yi şem‘-i ruḥ-ı cānāne tut (Nâdire Dîvanı, Gazel 39, Mısra 9).
2. Nêçe kün boldı ki ‘akl u hüşdın bîgānedin
Şāh-ı devrān mātemīde bî-ḥod u mestānemen (Nâdire Dîvanı, Muhammes 7, Mısra 1).

‘akl u saltanat: (Ar. + Far. + Ar.) Akıl ve hükümlerlik.

1. Luṭf ü ḥulḳ u dāniş ü iḥsān u ‘akl u saltanat
Sēndedür mecmū‘a-i aḥlāk u iḥsāndur mu sēn (Nâdire Dîvanı, Gazel 120, Mısra 9).

‘akl-ı hudādād: (Ar. + Far.) Alla’ın verdiği akıl.

1. Kılursın şād çoḥ ‘akl-ı Hudādād ile ‘ālemni
‘Acebdür kim birevgā munça hem rengin ḥayāl olğay (Nâdire Dîvanı, Gazel 150, Mısra 3).

‘aks: (Ar.) Yansıma.

1. Muğtenem bilmey vişālīngnı eger mağrūrman

Ëmdi közge ‘**aksidék** hayretde nā-maḳdūrman (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 86*).

1. Kaçan zâhidni ‘**aksi** tüşti meyğa

Ki cām âlûdedür şahbâ mülevveş (*Nâdire Dîvanı, Gazel 55, Mısra 11*).

‘aks-i ruhsâr: (*Ar. + Far.*) Yüzün görüntüsü.

1. Beski hicrân otı könglüm taşını suv eyledi

Közü yanglıg ‘**aks-i ruhsârıng** ile hayrânıngım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 112, Mısra 6*).

al: (*T.*) Karşı, ön, yan, huzur.

1. Ey hoş ol rind-i mey âşâm u siyeh mest müdâm

Cām-ı mey elkide **alıda** sebû vu mînâ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 7, Mısra 10*).

2. Hoş zamânlar kim alarga ihtilâtım bâr edi

Alıda pās-ı edebdin ihtiyâtım bâr edi (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 7, Mısra 32*).

2. Köz açıb **alında** körmey kışkıırıp dâd eyledim

Gâh ğamdin nâle kıldım gâh feryâd eyledim (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 8, Mısra 17*).

3. Nâdire dehr ilini serhoş bil

Sâkîdür **alıda**ğî sâğara baḥ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 66, Mısra 14*).

4. Derd-i dilingni ey köngül sorgalı kelse yâr aytay

Koy cigeriñni **alğa** hayr ta‘âm-ı mâḥazar (*Nâdire Dîvanı, Gazel 82, Mısra 12*).

5. Tîg-i zebânıng oldı miftâḥ-ı genç-i dâniş

‘Alâme-yi zamândur **alında**ğî tıfl-ı mekteb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 27, Mısra 12*).

6. Ger sinse şürâḥî ü sebû zâhid **alında**

Bolsun menğa sâğar bile peymâne selâmet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 33, Mısra 7*).

7. **Alında**ğın ey felek yüz dâd u feryâd

Menğa hicr içre ey gerdün vefâ kıl (*Nâdire Dîvanı, Gazel 77, Mısra 19*).

8. Yırağ olsam eger ol serv-i sîm-endâm **alında**

Köngül sîmâb yanglıg suv olur müdâmımnı hayâlîdın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 123, Mısra 1*).

9. Köngül bağlandı tâ zencîr-i gîsûyî semensâğa

Tarağdek saldı hasretler **aldın** çāk a'zāğa (*Nâdire Dîvanı, Gazel 135, Mısra 2*).

al-: (T.) *Almak.*

1. **Aldı** köngül kuşların her lahza müşkîn türresi
Bāl-ı şāhındür ki şayd eylerde tarrārı 'aceb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 18, Mısra 3*).
2. Felek a'cūzesidür turfe-yi şūh-ı ğaddār
Ki neçe şeyhdin **aldı** köngülñi eyledi şah (*Nâdire Dîvanı, Gazel 70, Mısra 4*).
3. 'Aşık oldım ğam girībānımdın **aldı** Nâdire
İçmedim tā bir ağız mey bolmadım andın hālāş (*Nâdire Dîvanı, Gazel 93, Mısra 7*).
4. Sefer yolın nigār-ı mihrbānım köp uzak **aldı**
Tapalmasman hālāş olmak yolın hicrān belāsıdın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 121, Mısra 11*).
5. **Alurdım** kām-ı 'işret maḥfil-i şīrīn mazākıdın
kılurdım seyr cem'īyet bahār-ı ittifākıdın (*Nâdire Dîvanı, Müseddes 1, Mısra 13*).
6. Sēndin **aldı** gerdan-i teslīm serefrāzlık
Özgelerğa gerdan-i teslīmimiz ḥam bolmasun (*Nâdire Dîvanı, Gazel 130, Mısra 7*).
7. Süvāre bolğaç eylermen ḥayāl ol şehsüvārımnı
Alurda cām istermen emīr-i ğam-güsārımnı (*Nâdire Dîvanı, Müseddes 1, Mısra 22*).
8. Körüb ol bütñi zünnār **almağaysız** ey müslimānlar
Mēningdek yüz belāğa ḳalmağaysız ey müslimānlar (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 2, Mısra 21*).

'alāme-yi zamān: (Ar.+Far.+Ar.) *Zaman bilgini.*

1. Tīğ-i zebānıñ oldı miftāh-ı genç-i dāniş
'**Allāme-yi zamāndur** alıñda tıfl-ı mekteb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 27, Mısra 12*).

alar: (T.) "Onlar", uçuncü çoğul şahıs zamirinin belirtme durum eki almış hâli (ışk ehli).

1. Hoş zamānlar kim **alargā** ihtilāṭım bār ēdi
Alıda pās-ı edebdin ihtiyāṭım bār ēdi (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 7, Mısra 31*).
2. Her gūşede kullarınġ perîşān
Sēn ēdīnġ **alarnı** destġiri (*Nâdire Dîvanı, Terkiḃ-bend 1, Mısra 6*).
3. Mengā berāber ēmes kūhken bile mecnūn
Alarda bir ġam ēdi līk mēnde mīnġ ḥasret (*Nâdire Dîvanı, Gazel 41, Mısra 6*).
4. Rafīķim ciger-ḥasta efgārlar
Alar birle ‘ahd u dād eyledim (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 8*).
5. Devletni ābirūyı iķbālını zūhūrı
Hoşdur köngül **alardın** cāndur **alar** şabūrı (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 3, Mısra 28*).
6. Nēçük kim her biri köz nūrı ü köngül çırāġıdur
Alargā baḥt u devletni hemîşe yār kıl yārab (*Nâdire Dîvanı, Gazel 17, Mısra 28*).
7. Yār kūy itleriġa nāgeh olsang hemnişīn
Āşīnālardur **alarge** ‘izzet ü ikrām tut (*Nâdire Dîvanı, Gazel 35, Mısra 10*).

‘alāvik: (Ar.) *Alâkalar, ilgiler.*

1. Kānı şīrīn ü leylī eyleġıl yād
‘**Alāyık** barça zencīr-i ‘ameldür (*Nâdire Dîvanı, Gazel 77, Mısra 10*).

aldur-: (T.) *Köptürmek.*

1. Ki mēn bī-çāre könglümni baķıḃ ötgünçe **aldurdum**
Mēni lāl etti ġüftār-ı leb-i ḥāmūş-ı ġüyāsı (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 2, Mısra 25*).

‘ālem: (Ar.) *Dünya, âlem.*

1. Ne Şīrīn kaldı ‘**ālemde** ne Ferhād
Kānı Yūsūf kıyan kētdi Züleyhā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 2, Mısra 17*).
2. ‘Azīzim şubḥ yanġlıġ pāk-dāmān ötdi ‘**ālemdin**
Şerāfet birle topraġını feyz āşār kıl yārab (*Nâdire Dîvanı, Gazel 17, Mısra 15*).

3. Mezār-ı feyẓ āṣār-ı ziyāretgāh-ı ‘**ālemdür**
Riyāz-ı ka‘be yanglıg fāyüzü’l-envār kıl yārab (*Nâdire Dîvanı, Gazel 17, Mısra 17*).
- 4 Çü haḫ mevcūd irür ‘**ālem** ‘sdem bil
Sülûk ehliḡa budur nefi isbât (*Nâdire Dîvanı, Gazel 31, Mısra 7*).
5. Dehr kiştzârıḡa bir şerār u yüz ḡirmen
Köydürürḡa ‘**ālemni** berḡ-i ‘ışḡ bünyād ét (*Nâdire Dîvanı, Gazel 36, Mısra 16*).
6. Yüzdin biri mecnûnda eger bolsa ḡamimni
Bir āh ile ‘**ālemḡa** salur şūr-ı kıyāmet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 43, Mısra 16*).
7. Ol ḡamze seḡa cev̄ ü cefā ‘**ālemin** okuttı
Efsûs ki ta‘lim-i vefā bēmedi üstād (*Nâdire Dîvanı, Gazel 74, Mısra 7*).
8. Müdde‘ā bir yār ēdi ‘**ālemni** ḡır ü dāridın
Yoksa bu dünyānı ḡavḡasıḡa yokdur raḡbetim (*Nâdire Dîvanı, Gazel 103, Mısra 5*).
9. İşim yoktur cihān ehlini yaḡşı u yamanıḡa
Mürüvvet köz tutıb ‘**ālemde** yaḡşı u yamandın hem (*Nâdire Dîvanı, Gazel 109, Mısra 14*).
10. Sēn bile ‘**ālem** münevver mihr-i devrāndur mu sēn
Mülkdür sēndin müzeyyen şāh-ı tūrāndur mu sēn (*Nâdire Dîvanı, Gazel 120, Mısra 1*).
11. Ḥulḡ u iḡsān birle ‘**ālemni** serefrāz eyleding
Allāh Allāh bu şıfat devletlü sulṡāndur mu sēn (*Nâdire Dîvanı, Gazel 120, Mısra 15*).
11. Tā cihān barıça bolḡay bu ikevlan cāvīd
Bolmasun birnefes ‘**ālemde** bularsız devrān (*Nâdire Dîvanı, Gazel 127, Mısra 18*).
13. Vel’-Ni‘mānı kemālıḡa yētürgil yārab
Kıldı ‘**ālemni** meh-i ṡal‘ati firdevs nişān (*Nâdire Dîvanı, Gazel 127, Mısra 12*).
14. Sēnsizin ‘**ālem** bahārı sebz ü ḡurrem bolmasun
Ḳaysı ‘**ālem** belki ‘ālem içre ādem bolmasun (*Nâdire Dîvanı, Gazel 130, Mısra 1*).
15. Ėmdi öz ḡālimḡa yıḡlar men demādem Nâdire

- Kètti ‘**alemdin** emîr-i nâmdârım kèlmedi (*Nâdire Dîvanı, Gazel 142, Mısra 12*).
16. Bardı u ‘**alemni** köydirdi firâkı âteşi
Şehr örtendi ğamidin şehriyârım kèlmedi (*Nâdire Dîvanı, Gazel 142, Mısra 9*).
17. Karangu boldı ‘**alem** düd-ı âhımning sevâdının
Ki farq êtmes müneccim rûz-ı rûşen birle şâmımnı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 143, Mısra 7*).
18. Kılursın şâd çoĥ ‘aql-ı Hudâdâd ile ‘**alemni**
‘Acebdür kim birevgâ munça hem rengîn hayâl olĥay (*Nâdire Dîvanı, Gazel 150, Mısra 3*).
19. Mâh-ı ‘îd ‘**alemġa** saldı pertev-i envârını
Yâd eylermen ‘ömer sulţânı gîr ü dârını (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 7, Mısra 21*).
20. Dûd-ı âhım naĥl-ı mâtemdür ğızâsı bâġıda
Eyledi pidrûd ‘**alemni** yigitlik çağıda (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 7, Mısra 18*).
21. Ger bolmasa vaşlîng ey mükerrem
Manzûr êmes közümgâ ‘**alem** (*Nâdire Dîvanı, Terkib-bend 1, Mısra 16*).
22. Kıldım ‘adem ihtiyâr sênsiz
‘**Âlemde** menġa nè bar sênsiz (*Nâdire Dîvanı, Terkib-bend 1, Mısra 10*).
23. Bardur ‘**alem** binâsı vehm ü gümân
Ey köngül vehm ile gümândın kèç (*Nâdire Dîvanı, Gazel 62, Mısra 7*).
24. Hîçkim ‘**alemde** fârîġ-bâl êmes
Her kim öz miqdârıça bar ihtiyâc (*Nâdire Dîvanı, Gazel 56, Mısra 3*).
25. Körmedi sêndek şeh-i nikû nijâd ‘**alemde** çarĥ
Kim kelen sulţân ângâ yètti ata birle ana (*Nâdire Dîvanı, Gazel 14, Mısra 7*).
26. ‘**Âlem** ilide vefâ tapılmas
Bu gevher irür ‘**alemde** nâyâb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 25, Mısra 12*).
27. Tıfl irür şehzâde sulţân muẓaffer bolġusı
Şâh-ı devrân oġlıdur ‘**alemġa** server bolġusı (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 6, Mısra 32*).
28. Yârimnı vaşlı birle ‘**alem** münevver êrdi
Bar êrdi mâh-ı tâbân ĥurşîdgâ muẓarreb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 27, Mısra 5*).
29. Devrân ne ‘aceb köz yaşımnı eylese mecnûn

Çün eyledi ‘**âlemni** binâ Hâlik bî-çün (*Nâdire Dîvanı, Müsemmen 1, Mısra 6*).

30. Eyleb ‘**âlemni** ferāmūş seni yād kılay

Yène bir mertebe ğam şāmıda mähımnı körüb (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 1, Mısra 15*).

31. Êmdi menġa ne hâcet ‘**âlemni** mâcerâsı

Kim yâr vaşlı êrdi köngülñi müdde‘âsı (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 3, Mısra 1*).

32. Ayturġa arzımaydur ‘**âlemni** mâcerâsı

Bul bezm-i devlet ey şâh-ı medhḥān man (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 5, Mısra 25*).

33. Dünyānı ‘işvesiġa maġrūr bolma zinhār

Kim dehr-i bî-baḳādur ‘**âlemni** yok vefâsı (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 3, Mısra 50*).

‘âlem ara: (Ar.+T.) *Dünyada.*

1. Ey mihr-i cemālınġ ‘**âlem ara**

Zerrāt yüzingge mest ü şeydā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 5, Mısra 1*).

‘âlem çemeni: (Ar.+Far.+T.) *Dünya bahçesi.*

1. ‘**Âlem çemeni** ki bî-vefādur

Bir âh bile ḥazān etib kêt (*Nâdire Dîvanı, Gazel 46, Mısra 9*).

‘âlem ehli: (Ar.+T.) *Dünya ehli, dünyadaki herkes, bütün insanlar.*

1. Şayd eter birdemde ‘**âlem ehlini** murġ-ı dilin

Kaşların şāhīn etib közlerni şehbāz eylegeç (*Nâdire Dîvanı, Gazel 59, Mısra 11*).

2. Eyki dersen āšnā bīġānedin körmey zarar

‘**Âlem ehlinin** öziñni bir yolu bīġāne tut (*Nâdire Dîvanı, Gazel 39, Mısra 4*).

3. ‘**Âlem ehlide** çün vefā yoxtur

Bir yolu yaḥşı u yamandın kêt (*Nâdire Dîvanı, Gazel 61, Mısra 5*).

4. Bende-yi fermān irürmen her ne kim fermān irür

‘**Âlem ehlini** fedā-i ḥükm ü fermān eylerem (*Nâdire Dîvanı, Gazel 118, Mısra 14*).

5. Halk-i ‘âlem içre bî-keslik bile efsānemen

‘**ālem ehli** şād mēn ḥasret otıda yanaman (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 7, Mısra 4*).

6. Hâk te ‘ālānı penâhıda maşûn bolğaylar

‘**Ālem ehliğa** bular devletidin emn ü emān (*Nâdire Dîvanı, Gazel 127, Mısra 10*).

‘ālem içre: (Ar.+T.) *Alemde, dünyada.*

1. Sēnsizin ‘ālem bahārı sebz ü ḥurrem bolmasun

Ḳaysı ‘ālem belki ‘**ālem içre** ādem bolmasun (*Nâdire Dîvanı, Gazel 130, Mısra 2*).

‘ālem ili: (Ar.+T.) *Dünya halkı.*

1. ‘**Ālem ilide** vefā tapılmas

Bu gevher irür ‘ālemde nāyāb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 25, Mısra 11*).

2. Köyib ey Nâdire ‘**ālem ilige**

Muḥabbet şīvesini āşikār èt (*Nâdire Dîvanı, Gazel 38, Mısra 13*).

3. Ger ta ‘ne-yi ağıyārdın ey dil ḥazar ètseng

‘**Ālem iliğa** bolmağıl ikrār-ı muḥabbet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 47, Mısra 14*).

‘ālem mülki: (Ar.+T.) *Dünya varlığı.*

1. Nâdire āh-ı dil ü şūr-ı cünün berpāy kı

Uşbu leşker birle ‘**ālem mükini** yekbāre aç (*Nâdire Dîvanı, Gazel 57, Mısra 14*).

2. Ötti ‘**ālem mülkidin** ol ḥusrev-i gītī penāh

‘Adālet birle cihān ehliğa érdi pādīşāh (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 8, Mısra 37*).

‘ālemdād: (Ar.+Far.) *Dünyaya adalet getiren kimse.*

1. Ḥatm olmış sēnga tüz resm ile ‘**ālemdādlık**

Ey cihānārā muḥīt-i gevherefşāndur mu sēn (*Nâdire Dîvanı, Gazel 120, Mısra 3*).

‘ālemdin kêt-: (Ar.+T.) *Vefat etmek.*

1. Gerçi **kètti** uşbu ‘**ālemdin** emīr-i kāmran

Gevher-i şehvârdın dūr-dâne-yi kaldı nişân (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 7, Mısra 43*).

‘âlemdin öt-: (Ar.+T.) Vefat etmek.

1. **Ötti ‘âlemdin** emîrim bî-vefâdur bu cihân

Ne Sikender kaldı ne Cemşîd ne Nevşîrvân (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 7, Mısra 41*).

‘âlemğa kël-: (Ar.+T.) Doğulmak.

1. **Kêldi** tâ ‘âlemği ol şehzâde-yi ‘âlî tebâr

Gülşen-i medhîde ilhân birle bülbüller hezâr (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 6, Mısra 51*).

‘âlem-i hicrân: (Ar.+Far.+Ar.) Ayrılık dünyası.

1. Bu akşam saldı zulmet ‘âlem-i hicrân kara şâmı

Çılib yâdıngnı eşkimdin çırâğân etmesem bolmas (*Nâdire Dîvanı, Gazel 91, Mısra 11*).

‘âlem-i vehm ü gümân: (Ar.+Far.) Korku ve şüphe dünyası.

1. Sêni dēb dehrdin kaç‘-i te‘alluk eyledi köngül

Çalāş etti özini ‘âlem-i vehm ü gümândın hem (*Nâdire Dîvanı, Gazel 109, Mısra 10*).

‘âlemni terk ôt-: (Ar.+T.) Dünyayı terk etmek.

1. Bolub Edhem şîfat yekbâregî ‘âlemni terk etmek

Bu işni Hâzret-i Seyyid ‘Ömer Hân’dın temâşâ kıl (*Nâdire Dîvanı, Gazel 100, Mısra 13*).

‘âlemni terk eyle-: (Ar.+T.) Dünyayı terk etmek.

1. Ey köngül eger sēnga yâr vaşlıdur maşşad

Terk eyleb ‘âlemni ‘azm-i kūy cānân ôt (*Nâdire Dîvanı, Gazel 49, Mısra 6*).

‘ālī cāygāh: (Ar.+Far.) Yüce makamlı.

1. Şāhlarnı şāhı ‘ālī cāygāhım kélmedi
Dād étermen furkātıdın dādhāhım kélmedi (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 8, Mısra 13*).

‘ālī gevher: (Ar.+Far.) Değerli cevher.

1. Şeref tapdı şāh-ı deryā-dil vücūdīdin
Aşālet mahzenidin boldı ol ‘ālī gevher peydā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 10, Mısra 6*).

allāh allāh: (Ar.) Şaşırtma ifade eden bir söz.

1. Hülķ u ihsān birle ‘ālemni serefrāz eyleding
Allāh Allāh bu şıfat devletlü sultāndur mu sēn (*Nâdire Dîvanı, Gazel 120, Mısra 16*).

altun: (T.) Altın.

1. Yüzüm nuķresi érđi kāfürgün
Sarığ boldı hicringde altun kebi (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 170*).

ālūde: (Far.) Bulaşmış, karışık, kirli, suçlu.

1. Kaçan zāhidni ‘aksi tüşti meyğa
Ki cām ālūdedür şahbā mülevveşş (*Nâdire Dîvanı, Gazel 55, Mısra 12*).
2. Cihān ser tā bepā ālūdelıǵdur
Özingni Kılma ser tāpā mülevveşş (*Nâdire Dîvanı, Gazel 55, Mısra 5*).

āmāde: (Far.) Hazırlıklı.

1. Köngül şayd étgeli āmāde kılımış ‘ışķ şayyādı
Perīrūlar kemend-i hālķa-yı zülfini dām eyleb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 26, Mısra 15*).

āmādelıǵ: (Far.+T.) Hazırlıklı.

1. Tāng émes ger ehl-i ‘ālemdür tarab āmādelıǵ

Kim anıñ didārıǵa hayrāndur insān u perī (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 6, Mısra 19*).

‘anber saç-: (Ar.+T.) Koku yaymak.

1. Müşkīn haṭıñ bahārıda simīn ‘uzār sēn
‘Anber saçar su üzre saḳalıñdın örgüley (*Nâdire Dîvanı, Gazel 147, Mısra 16*).

ançünān: (Far.) Onun gibi.

1. Fereḥ köz tutma hicrān şerbetidin
Ki bolmış rüzgārım ançünān telḥ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 68, Mısra 12*).

andağ ki: (T.) Öyle ki.

1. Qanlıǵ köñlim içre medd-i āhım
Andağ ki çemende serv-i āzād (*Nâdire Dîvanı, Gazel 75, Mısra 6*).
2. Koyar andağ ki dām-ı ḥīle şayyād
Cihān bāǵıda ey ḥūr-ı perīzād (*Nâdire Dîvanı, Gazel 77, Mısra 11*).
3. Körüb tüşde yüzüñni bī-iḥtiyār
Fiğān çektim andağ ki dād eyledim (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 6*).
4. Hüsniñ tecellisidin bī-tāb māhrūlar
Andağ ki zāhir olmas ḥurşīd çıksa kevkeb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 27, Mısra 4*).
5. Sēn ile bezm-i riḥlet mēn qalmışam ciger ḥūn
Feryād étib cünündin andağ ki sāz-ı mecnūn (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 3, Mısra 18*).
6. Mēn ğam-zedeni hemdem-i derd ü elem eyler
Andağ ki ol ay ‘ışkı bile müttehem eyler (*Nâdire Dîvanı, Müsemmen 1, Mısra 26*).

andağ kim: (T.) Öyle ki.

1. Ğubārım ‘ışk vādīsīde berbād oldı andağ kim
Beyābānlarda mecnūn tütīyā izler ğubārımdın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 116, Mısra 3*).

‘andelīb: (Ar.) *Bülbül.*

1. Fāhte şimşād izler gül vişālın ‘andelīb
Nâdire miskîn kad ü ruhsārīng eyler ārzū (*Nâdire Dîvanı, Gazel 131, Mısra 13*).
2. Gül erdi yüzing men müdāmımnı şevkıda
Seher ‘andelibe hem-āvāz edim (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 30*).
3. Gülistāndur vişālı maḥfili men ‘andelīb anda
Gül-i ‘ışım ḥazān oldı gülistānımnı sağındım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 102, Mısra 3*).
4. Müddeti vaşlīng gülistānıda erdim ‘andelīb
Nev-bahār ötti ḥazān boldı gülistān kaydasan (*Nâdire Dîvanı, Gazel 129, Mısra 5*).

‘ankā: (Ar.) *Anka kuşu.*

1. Özini kılmadı peydā cihānda
Ṭama ‘dın bolmadı ‘ankā mülevveşş (*Nâdire Dîvanı, Gazel 55, Mısra 8*).
2. Erdi şehbāz-ı ḥayālım bezmide ‘ankā şikār
Emdi ol sulṭān mezārı şem‘īga pervānemen (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 7, Mısra 9*).

‘ankarīb: (Ar.) *Yakında, çok geçmeden, en yakın zamanda.*

1. Farq farqad sayı tapkay tāc-ı devlet ‘ankarīb
Eyleğil cāvīd ‘ömrini aṅga yārab naşīb (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 6, Mısra 13*).

‘ār kıl-: (Ar.+T.) *Utanmak.*

1. ‘Ār kılmas ṭa‘ne-yi aḡyārdın
‘Āşık-ı şādıknı dērler ‘ārsız (*Nâdire Dîvanı, Gazel 89, Mısra 15*).

ara: (T.) *Ara, aralık, mesafe.*

1. Gonçedek aḡzı ara ol luṭf-i güftārı ‘aceb
Şan‘ elgi yokdın izhār eylegen barı ‘aceb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 18, Mısra 1*).
2. Tekellüm etdi mülākāt la‘l-i nābīng ile

Feşāhat ehli **ara** tapdı i ‘tibār ḥadīṣ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 50, Mısra 12*).

3. İtlerinġ haylı **ara** tün tā seher

Nâle kıldım āh u feryād eyledim (*Nâdire Dîvanı, Gazel 110, Mısra 9*).

4. İnanma lāf-ı muḥabbetdin ilge ursa zenah

Ki bardur ‘ışk ile zāhid **arası** yüz fersah (*Nâdire Dîvanı, Gazel 70, Mısra 2*).

‘arabdan tā ‘acem: (*Ar. + T. + Far. + Ar.*) *Arap'tan Acem'e kadar.*

1. ‘**Arabdan tā ‘acem** meşhūr edi ol şāhlar şāhı

Sikender saltanatlıġ şāh-ı tūrānımnı sağındım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 102, Mısra 15*).

‘arak efşān: (*Ar. + Far.*) *Ter akıtan.*

1. Ayıldım ol kuyaşnı tā ‘**arak efşān** liķāsıdın

Közümge ot tüşer ḥurşid ile encüm ziyāsıdın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 121, Mısra 1*).

ārām: (*Far.*) *Rahat, huzur, sükûn,istirâhat.*

1. Şeh eyler mesned nâz üzre **ārām**

Mên dīvāneġa bes ḥāk-ı gūlah (*Nâdire Dîvanı, Gazel 71, Mısra 7*).

ārām tap-: (*Ar. + T.*) *Huzur bulmak.*

1. **Ārām tapar mu** çarḥ devri

Dāim ḥareket eter bu dolāb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 25, Mısra 9*).

ārām tut-: (*Far. + T.*) *İçi rahatlamak.*

1. Ger zamānı dehr ġavġāsıdın istersen ferāġ

Sākin-i meyḥāne bol bir gūşede **ārām tut** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 35, Mısra 12*).

ārām u şabr: (*Far. + Ar.*) *Huzur ve sabır.*

1. Havā-i ‘ışk sergerdānı men **ārām u şabrım** yok

Periřān zerredēk ħurřīd-i tābānımnı sağındım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 102, Mısra 9*).

ārāmge tap-: (*Ar.+T.*) *Dinlenilecek yer bulmak.*

1. Nêçe isteb uçtı rāhet āşiyānın murğ-ı dil
Tapmadı **ārāmge** cüz ħalka-yı dām-ı belā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 14, Mısra 28*).

ārām-ı cān: (*Far.*) *Canın huzuru.*

1. Bir faķır ü nā-tüvān deb mihrbān êrdi menġa
Merĥametlġ sözleri **ārām-ı cān** êrdi menġa (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 8, Mısra 28*).

ārāviř: (*Far.*) *Süs, zinet.*

1. Bêrür ġurūr bile **ārāviř** feř ü destār
Ki ĥod-nümālġ irür zīb-i kārĥāne-yi şeyĥ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 73, Mısra 11*).
2. Kiřġa himmet-i merdāne kerek
Yok ki **ārāviř** ile rīř ü burüt (*Nâdire Dîvanı, Gazel 42, Mısra 10*).

ārī: (*Far.*) *Evet.*

1. Mên seni müstemendingim **ārī** Ĥudāy lemyezel
Kılsa birevni pādiřāĥ birni ānġa gedā kıılır (*Nâdire Dîvanı, Gazel 84, Mısra 11*).

‘ārız: (*Ar.*) *Yanak.*

1. Mürüvvet eyle cānā sêndin ayru tîredir řāmım
Yarut külbemni bir tün ‘**ārızıngni** āfitāb eyleb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 21, Mısra 8*).
2. ‘**Ārızıng** mey tābıdın boldı nezāket destġāĥ
Ĥurfe ġüller zāĥir êtdi nev-bahār-ı āfitāb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 24, Mısra 7*).
3. ‘**Ārızıng** řerĥini yazmaķķa kerek
Ay u kün řafĥasıdın yüz elvāĥ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 63, Mısra 11*).
4. ‘**Ārızıdın** boldı rüşen dīde-yi ehl-i nazar

Eyleğil yārab nihāl-ı kāmētini bārver (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 6, Mısra 7*).

5. Hemîşe bülbül-i tab‘im fiğân u zār éter

Ki ‘**Ārız-ı** çemenimni tüşümde körmesem édi (*Nâdire Dîvanı, Gazel 113, Mısra 14*).

6. ‘**Ārızın** kör bolma zülfidin melûl

Bu cihānda genc yokdur mārsız (*Nâdire Dîvanı, Gazel 89, Mısra 11*).

7. Ey şanem bâde içib yüzni kıztartıb meydin

‘**Ārızınġ** mähını hırşîd-i nihân eylemedinġ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 99, Mısra 10*).

‘ārız-ı gülgün: (*Ar. + Far.*) *Gül renkli yanak.*

1. ‘**Ārız-ı gülgün** ile kıldı çemen sarı hırām

Gül yaqasın çāk eyleb boldı rüsva bāğ ara (*Nâdire Dîvanı, Gazel 15, Mısra 5*).

armān: (*Far.*) *Hayal, istek, dilek, arzu.*

1. Ruħın körmeyin menġa **armān** irür

Köngül içre yüz nev‘ hirmān irür (*Nâdire Dîvanı, Gazel 85, Mısra 1*).

2. Başıdın eylenmedim déb köpdür armānın menî

Kêlse yārim qalmasun köngülde **armān** eyleneı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 146, Mısra 3*).

3. Ötti devrānı köngülde qaldı **armān** el-firāk

Êmdi tapmasman sēni ey şehriyārim qandasān (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 8, Mısra 5*).

‘arşa-vı ‘ālem: (*Ar. + Far. + Ar.*) *Yer yüzü.*

1. Şafā-i maqdemidin boldı hurrem ‘**arşa-yı ‘ālem**

Hayāt-ı tāze tapdı memleket güyā ki cān keldi (*Nâdire Dîvanı, Gazel 140, Mısra 11*).

‘arşa-vı dünyā: (*Ar. + Far. + Ar.*) *Dünya arsası, dünya meydana.*

1. Vîrānede ‘ākılġa iķāmet ne münāsib

Ser-menzil-i āsāyiş êmes ‘**arşa-yı dünyā** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 4, Mısra 14*).

‘arşa-yı mahşer: (Ar.+Far.+Ar.) Mahşer arsası (Kıyamette ölülerin dirilip toplanacakları yer).

1. Āh kim körmek müyesser bolmadı ruhsārını

‘Arşa-yı mahşerde körgeymen mü déb dīdārını (Nâdire Dîvanı, Muhammes 7, Mısra 24).

‘arşa-yı mülk-i cihân: (Ar.+Far.) Yer yüzü.

1. ‘Arşa-yı mülk-i cihân herçend fermānidadur

Sênsiz ey ārām-ı cān manzûr êmes bu devletim (Nâdire Dîvanı, Gazel 103, Mısra 15).

2. ‘Arşa-yı mülk-i cihân gerçi nigînîmmedür

Baş çêke bilmes köngül ‘ışķnı fermānıdın (Nâdire Dîvanı, Gazel 125, Mısra 19).

‘ârsız: (Ar.+T.) Utanmaz.

1. ‘Ār kılmaz ta ‘ne-yi aġyārdın

‘Āşık-ı şādıkını dērler ‘ârsız (Nâdire Dîvanı, Gazel 89, Mısra 16).

art-: (T.) Artmak, çoġalmak; daha etkili ve şiddetli bir hale gelmek.

1. Bu cüdālîk hicride efgân çekib şām u sehar

Kêlgıl ey hemhâne artıbdur sêning çün nālîşım (Nâdire Dîvanı, Gazel 104, Mısra 6).

2. Uşattı kand u şeker ni ‘metin la ‘l-i şekerhâsı

Ne dilkeş hûsn irür körġen sarı artar temennâsı (Nâdire Dîvanı, Muhammes 2, Mısra 28).

artık: (T.) Artık, böylece, bundan sonra.

1. Firākıda ġam ü hasrettdin artıķ dāsītānım yok

Kılurman ey sipihr-i bī-mürüvvat dād destingdın (Nâdire Dîvanı, Müsemmen 2, Mısra 37).

artuk: (T.) Artık, böylece, bundan sonra.

1. Hīķkim yārab cihānda yārıdın ayrılmasun

Cāndın **artuḳ** mihrbān dīdārdın ayrılmasun (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 10*).

‘arz: (Ar.) *Şikayet.*

1. Şabā luṭf ét ‘Ömer Sultān’ga yêtkür Nâdire **‘arzin**
Ki tūyī nūr-i cemşiddur rızā ger bolsa şāhımda (*Nâdire Dîvanı, Gazel 134, Mısra 21*).
2. ‘**Arzim** senğa ey cihān emīri
Cān birle köngül ğaming esīri (*Nâdire Dîvanı, Terki-bend 1, Mısra 1*).

‘arz ét-: (Ar.+T.) *Sunmak, göstermek.*

1. ‘**Arz ête** kör ey şabā derd-i dilim şerhini
Yār haberdār emes ‘aşık-ı hayrānıdın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 125, Mısra 7*).
2. Semekdin tā semā **‘arz êttiler** bār-i emānetni
Cevābı bolmadı ma’ḳul yêrdin āsumāndın hem (*Nâdire Dîvanı, Gazel 109, Mısra 3*).
3. Kıl revā elbette ‘aşık hācetin
Baḳmağıl **‘arz êtse** aḡyār ihtiyāc (*Nâdire Dîvanı, Gazel 56, Mısra 14*).
4. Ğamimni zerresini tağlarga **‘arz êtsem**
Felek anı köterürde ḡam eyledi ḳāmet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 41, Mısra 9*).

‘arz kıl-: (Ar.+T.) *Bildirmek, söylemek, haberdar etmek.*

1. Kırān etti ḡam leşkeri cānıma
Ḳılay ‘arz şāhibḳurānım senğa (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 44*).

‘arz u niyāz: (Ar.+Far.) *Rica etmek, istemek.*

1. Kāyan bardıng ey serv-i nāzım mēning
Senğa yētmes **‘arz u niyāzım** mēning (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 112*).

‘arz-ı dīdār ét-: (Ar.+Far.+T.) *Güzelliğini göstermek istemek.*

1. Yumulmas közlerim ey māh-ı tābān iştiyāḳıngdın

Çıkıp yer astıdın muştâklarga ‘**arż-ı dîdâr êt** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 32, Mısra 14*).

‘arż-ı vişâl: (*Ar. + Far. + Ar.*) *Kavuşma isteği.*

1. Eyledi Nâdireğa ‘**arż-ı vişâl**
Bolsa maqşûd êdi râhı maqşad (*Nâdire Dîvanı, Gazel 79, Mısra 13*).

ârzû: (*Far.*) *İstek, gönül meyli.*

1. Cemâling menğa müdde‘â şubh u şâm
Vişâling menğa **ârzû** rûz u şeb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 23, Mısra 4*).
2. Bolmasa ‘âşıkka ger yâr vişâlı maqşûd
Ârzû-yı heves-i cân u cihân barça ‘abeş (*Nâdire Dîvanı, Gazel 54, Mısra 8*).
3. Menğa **ârzû** vişâling menğa müdde‘â hayâling
Nazarımdadur cemâling heme nâzdur niyâzım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 101, Mısra 9*).
4. Seyr eterde nahlistân yâr kadını yâd êt
Mên kaçan dedim menğa **ârzû-yı** şimşad êt (*Nâdire Dîvanı, Gazel 36, Mısra 2*).
5. Şâmlar kim zor eter ma’ yûslık ol şâhsız
Ârzû cinsini bir âh ile berbâd eylerem (*Nâdire Dîvanı, Gazel 108, Mısra 4*).
6. Kad-i mevzûnı bile gülgün yüzin yâdi bile
Ârzû-yı tubâ u yâd-ı gülistân qalmadı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 136, Mısra 14*).

ârzû eyle-: (*Far. + T.*) *Heves etmek, hasret çekmek, özlemek.*

1. Bu cân-ı hasta ki vaşlingni **ârzû eyler**
Hayâl-ı turesidin başıda uzun sevdâ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 3, Mısra 9*).
2. Közlerim **eyler** yüzingni **ârzû**
Kim irür közgüye dîdâr ihtiyâc (*Nâdire Dîvanı, Gazel 56, Mısra 7*).
3. Bülbül-i dil gönçe-yi gülzâring **eyler ârzû**
Tûti-yi cân la‘l-i şekerbâring **eyler ârzû** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 131, Mısra 1*).
4. Kim kılur ümîd kan yutmay lebingni şerbetin
Olmayın kim nergis-i bîmâring **eyler ârzû** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 131, Mısra 4*).

5. Lāl bolmay kim Tekellüm eyledi körgeç seni
Hāk bolmay kim seni reftārīng **eyler ārzū** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 131, Mısra 6*).
6. Tökmeyin kim eşk tapmas la 'l-i sîrābīng seni
Yutmayın kan kim ruḥ-ı gülnārīng **eyle ārzū** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 131, Mısra 10*).
7. Çehre oldı za 'ferānī iştıyāk-ı Bâdedin
Sākıyâ könglüm meyi gülnārīng **eyler ārzū** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 131, Mısra 12*).
8. Fāhte şimşād izler gül vişālın 'andelīb
Nâdire miskîn kad ü ruḥsārīng **eyler ārzū** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 131, Mısra 14*).
9. **Eyerem** 'îd-i vişālīngnı demâdem **ārzū**
Ey yüzing bayram ayı cān seṅga ḳurbān eyleney (*Nâdire Dîvanı, Gazel 146, Mısra 9*).
10. Bakmağay kevşer lebide ḥūrnīng ruḥsārıga
Kim leb-i la 'l ü meh-i ruḥsārīng **eyler ārzū** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 131, Mısra 8*).

ārzū kaşrı: (*Far.+Ar.+T.*) *Heves köşkü.*

1. **Ārzū kaşrımı** bünyād eyledim miḥnet bile
Buzdı sîlāb-ı ḥavādis zāyi' boldı miḥnetim (*Nâdire Dîvanı, Gazel 103, Mısra 9*).

ārzū kıl-: (*Far.+T.*) *İstemek, arzulamak.*

1. **Ārzū kıldım** tutar mēn dēb vişāl-ı dāmenin
Pāre boldı hicr elgide girībān 'āḳıbet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 34, Mısra 7*).
2. Gülşen-i vaşlın **ārzū kılsa** köngülñi bülbüli
Yār yüzini yād étib nāle çekib nevā kılrur (*Nâdire Dîvanı, Gazel 84, Mısra 7*).

aşālet: (*Ar.*) *Asillik, soyluluk, asil bir soya mensup olma, necâbet.*

1. Ṭal'ati mäh-ı revān yahşı cemālı dil-firīb
Serv-i āzād-ı **aşālet** mesnediğa bērdi zīb (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 6, Mısra 12*).
2. **Aşālet** baḥride zāhir bolıb mevc-i kerem andın

- 9). Dürr-i yektâ tarâz-ı dâmen-i âhır zamân keldi (*Nâdire Dîvanı, Gazel 140, Mısra*
3. ‘Ömrđin ber tapkay ol şehzâde-yi ‘âlî nişân
Cilverger mâh-ı cemâlîdın **aşâlet** cevheri (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 6, Mısra*
30).
4. Şeref tapdı şâh-ı deryâ-dil vücûdîdin
Aşâlet mahzenidin boldı ol ‘âlî gevher peydâ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 10, Mısra*
6).

âşâm evle-: (*Far. + T.*) İçmek.

1. Ğuşşâ peymâneside hûn-ı dil **âşâm eyler**
Bâdedin her kişi kim eyler êse istîğna (*Nâdire Dîvanı, Gazel 7, Mısra 11*).

âsân: (*Far.*) Kolay.

1. Sırr-ı zülf-i girihin açmak êmesdür **âsân**
Bî-sebeb eyleme maşşâte bugün şânege bahş (*Nâdire Dîvanı, Gazel 53, Mısra*
7).
2. Bolğudêk êrmes bu müşkil menğa **âsân** el-firāk
Hâzret-i Seyyid ‘Ömer kim kâdrdân êrdi menğa (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 8, Mısra 25*).

âsân êmes: (*Far. + T.*) Kolay değil.

1. Kötermek tağnı **âsân êmesdür**
Mên ü hicrân ğam-i heyhât-heyhât (*Nâdire Dîvanı, Gazel 31, Mısra 9*).

âsân êt-: (*Far. + T.*) Kolaylaştırmak, zahmetsiz kılmak.

1. Ey nigâr hicrinde müşkil oldı cân bërmağ
Körsetib cemâlingni ölmegimni **âsân êt** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 49, Mısra 12*).

âsân kıl-: (*Far. + T.*) Kolaylaştırmak.

1. Müşkil işdür derd ü hicrân külfeti
Yârab ol müşkilni **kıl âsân** menğa (*Nâdire Dîvanı, Gazel 12, Mısra 8*).

âşâr: (Ar.) Eserler, belirtiler, izler, alametler.

1. ‘Azîzim şubh yanglıg pāk-dāmān ötdi ‘ālemdin
Şerāfet birle toprağını feyz **âşâr** kıl yārab (*Nâdire Dîvanı, Gazel 17, Mısra 16*).
2. İlge netaṅg eylese āh u fiğānım eşer
Menga bukün Nâdire yārdın **âşâr** yoḥ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 72, Mısra 14*).
3. Nāgehān bir āh eger çekse dil-i efgārındın
Çarḥ bünyādını ḥākister kılur **âşārıdın** (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 96*).
4. Her kimde eger bar eşe **âşâr-ı** muḥabbet
Eyler aṅga maḥbūblar izhār-ı muḥabbet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 47, Mısra 1*).

āsāyış: (Far.) Rahatlık, huzur.

1. Menga devr-i felekdiñ bolmadı bir laḥza **āsāyış**
Perişān ḥāl men sultān-ı devrānımnı sağındım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 102, Mısra 13*).
2. Kişi körgeñ emesdür ‘ışk da ‘vāsıda **āsāyış**
Eger rāḥat tilersen zāhidā terkēt bu da ‘vānı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 145, Mısra 15*).

āşüfte ḥāl u ser-girān: (Far.+Ar.+Far.) Çok sarhoş ve açık saçık kadının durumu.

1. Kündüzi bir gūşede **āşüfte ḥāl u ser-girān**
Kēçeler tā şubḥdem bīdār u maşğūl-ı du ‘ā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 8, Mısra 3*).

‘āşık: (Ar.) Âşık, seven kişi.

1. Aydım ki kaçan bolğusı köyিংde mekānım
‘**Āşıkḳa** dēdi ḥācet emes menzil ü me’vā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 4, Mısra 6*).
2. Serhoş olğan kebi ḥūnāb-ı cigerdin ‘**āşık**
Neş’e-yi bāde kılur ḥüsn ilidin ref’-i ḥicāb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 16, Mısra 11*).
3. Kaşını kılıcığa boyın sun
‘**Āşıkḳa** budur tarık-i ādāb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 25, Mısra 4*).

4. Girdāb irür közimni yaşı
‘**Āşık**ni helāk eter bu girdāb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 25, Mısra 8*).
5. Bolmasa ‘**âşıkka** ger yâr vişālî maqşûd
Ārzû-yı heves-i cān u cihān barça ‘abeş (*Nâdire Dîvanı, Gazel 54, Mısra 7*).
6. Kıl revā elbette ‘**âşık** hâcetin
Bağmağıl ‘arz etse ağyār ihtiyāc (*Nâdire Dîvanı, Gazel 56, Mısra 13*).
7. Yâr kerek ‘**âşıkka** mende sêver yâr yoḥ
Derd ü gamim bî-‘aded sorgeli gam-h’âr yoḥ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 72, Mısra 1*).
8. Muḥabbet köyide nâçârdur ‘**âşıkka** ḥayrânlig
Taḥayyür kül kılib âyîne sāmān etmesem bolmas (*Nâdire Dîvanı, Gazel 91, Mısra 5*).
9. Bolmasun maḥrûm ‘**âşık** yârning dîdâridin
Hiçkim yârab cihānda yârdın ayrılmasun (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 97*).
10. Mênî ‘**âşık** dēban tîr-i melâmet yağdı başımge
Ulusdın Nâdire derdimni pinhân etmesem bolmas (*Nâdire Dîvanı, Gazel 91, Mısra 13*).
11. Nêge ‘**âşık** efgânıdın vehm etersen
Bolur mu kişi munça bî-raḥm u tersâ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 9, Mısra 9*).
12. Nêge ‘**âşık** efgânıdın vehm etersen
Bolur mu kişi munça bî-raḥm u tersâ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 9, Mısra 9*).
13. Boldı yâr sevdâsı ‘**âşık** erseng ey könglüm
Naqd-i cān müheyyâ kıl yâr ḥâtırın şād et (*Nâdire Dîvanı, Gazel 36, Mısra 5*).
14. Kıl Nâdire müyesser şûr-ı cünün cihānda
‘ışk u muḥabbet oldı ‘**âşıkka** dîn ü mezḥeb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 27, Mısra 14*).
15. Tâ ebed âbād ola şehr-i fenâ kûçesi
Cennet irür ‘**âşıkka** anda ki âzâr yoḥ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 72, Mısra 4*).

‘âşık bile ma‘şûk: (*Ar. + T. + Ar.*) *Âşık ve sevgili, seven ve sevilen.*

1. Köymak irür ‘**âşık** bile ma‘şûk tarîki
Bu maḥfil ara şem‘ ile pervâne kıılır baḥş (*Nâdire Dîvanı, Gazel 52, Mısra 7*).

‘āşık birle zāhid: (Ar.+T.+Ar.) *Âşık ile zahit.*

1. Belî birbirge ‘**āşık birle zāhid**
Muḥālîfdur neçük ot bile yah (Nâdire Dîvanı, Gazel 71, Mısra 5).

‘āşık bol-: (Ar.+T.) *Âşık olmak, aşk derdine düşmek, sevmek.*

1. Êmdi kim ‘**āşık bolıb** sên ey köngül
Vaşlın isteb terk-i neng ü nām tut (Nâdire Dîvanı, Gazel 48, Mısra 9).
2. Ger bizā‘at istersen terk-i sūd u sevdā kı
Hüsni ilige ‘**āşık bol** derd ü dāğı sāmān ét (Nâdire Dîvanı, Gazel 49, Mısra 8).

‘āşikküş ü mekkāre: (Ar.+T.) *Aşığı öldüren hilekar.*

1. Pîre zāl çarḥ kim ‘**āşık küş ü mekkāredür**
Cevr zulmidin yürekde bî-nihāyet yaradur (Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 33).

‘āşık ol-: (Ar.+T.) *Âşık olmak: Aşka tutulmak, yoğun sevgiye kapılmak, bağlanmak.*

1. ‘**Āşık oldıng** ey köngil êmdi rehî meyḥāne tut
Mest olub sākî ayağını öpib peymāne tut (Nâdire Dîvanı, Gazel 39, Mısra 1).
2. ‘**Āşık oldım** ğam girîbānımdın aldı Nâdire
İ çmedim tā bir ağız mey bolmadım andın ḥālāş (Nâdire Dîvanı, Gazel 93, Mısra 7).

āşikār: (Far.) *Gizli olmayan, apaçık meydanda olan, belli.*

1. Ol Ḥudāvendi ki kıldı yêr ü kökni **āşikār**
Şükr kim bizni gedā kıldı sêni sulṭān étib (Nâdire Dîvanı, Gazel 28, Mısra 7).
2. Kākül-i şebrengdin kıldıng çemenler **āşikār**
Nergis-i bedmestdin kıldıng ḥumistānlar ‘ayān (Nâdire Dîvanı, Gazel 119, Mısra 3).
3. Kılğasın ol māh mihrin **āşikār**
Subḥ yanglıg pāk-dāmen merḥabā (Nâdire Dîvanı, Gazel 6, Mısra 9).

4. Kıldı çāk-ı pirehen dāğ-ı dilimni **āşikār**
Kalmadı könglimde zaḥm-ı 'ışk-ı pinhān 'ākıbet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 34, Mısra 3*).
3. Zülf-i müşkîn birle kılğan nāfe-yi Çîn **āşikār**
Nergis-i mest ile maḥfilni ḥumistān eyleban (*Nâdire Dîvanı, Gazel 117, Mısra 9*).

āşikār bol-: (*Far. + T.*) Açığa çıkmak.

1. Nâdire ol mihr-i tībān şevkidin kıldım cünün
Āşikārā boldı 'ışkım şühre-yi devrān bolub (*Nâdire Dîvanı, Gazel 29, Mısra 10*).

āşikār êt-: (*Far. + T.*) Belli etmek, ortaya çıkarmak.

1. Yârdım ayru mēn bî-dilni zār êtti felek
Yaşurun derd-i dilimni **āşikār êtti** felek (*Nâdire Dîvanı, Gazel 94, Mısra 2*).
2. Köyib ey Nâdire 'ālem ilige
Muḥabbet şīvesini **āşikār êt** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 38, Mısra 14*).
3. Felekdin ger şikāyet **āşikār êtsem** tang ėrmes kim
Ġam-i hicrāne tebdīl eyledi 'ış-i müdāmımnı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 143, Mısra 11*).

āşikārā kıl-: (*Far. + T.*) Açığa çıkarmak, göstermek.

1. Kaçan bād-ı şabā teklīf gülgeşt-i çemen kıldı
Çekib kāmēt kıyāmet **āşikārā kılmadı** şāhım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 106, Mısra 8*).

āşikārā u nihān: (*Far.*) Açık ve gizli.

1. Ey lebing cān u kelām cān efzā-i rūh u revān
Āşikārā u nihāndur şüreting cān üzre cān (*Nâdire Dîvanı, Gazel 119, Mısra 2*).

'āşık-ı hayrān: (*Ar. + Far. + Ar.*) Şaşkın, hayran âşık.

1. Yêtkürse ger nesīm vişālīng peyāmını

10). Kılmas mu özni ‘**âşık-ı hayrân** taşadduķıñg (*Nâdire Dîvanı, Gazel 98, Mısra*

2. ‘Arz ête kör ey şabâ derd-i dilim şerhini

Yâr haberdâr êmes ‘**âşık-ı hayrânıdın** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 125, Mısra 8*).

‘âşık-ı müstemend: (*Ar.+Far.+Ar.*) Çaresiz, zavallı âşık.

1. Bâde-yi lâle reng içib çehresin erguvân etib

‘**Âşık-ı müstemendini** rengini kehrübâ kıllur (*Nâdire Dîvanı, Gazel 84, Mısra*
6).

‘âşık-ı şadık: (*Ar.+Far.+Ar.*) Gerçek olan âşık.

1. ‘Ar kıllmas ta‘ne-yi ağıyârdın

‘**Âşık-ı şadıķnı** dërler ‘ârsız (*Nâdire Dîvanı, Gazel 89, Mısra 16*).

‘âşıklık: (*Ar.+T.*) Âşık olma, aşka tutulma durumu, ozanlık.

1. Vâmıķ u ferhâd u mecnûndın muķaddem bildi yâr

Nâdire ‘ışķıñgnı ‘**âşıklıkde** mümtâz eylegeç (*Nâdire Dîvanı, Gazel 59, Mısra*
14).

âşinâ: (*Far.*) Tanıdık, bildik kimse, dost, enis; yüzücü.

1. Boldı ikki yıl cüdâlıķıñge

Köz tégdi bu **âşinâlıķıñge** (*Nâdire Dîvanı, Terķib-bend 1, Mısra 26*).

2. Mëni hâlimğa yıǵlar **âşinâlar**

İrür hayrân menğa bîgânedin yat (*Nâdire Dîvanı, Gazel 31, Mısra 11*).

3. Yâr kūy itleriğa nâgeh olsañg hemnişin

Âşinâlardur alarga ‘izzet ü ikrâm tut (*Nâdire Dîvanı, Gazel 35, Mısra 10*).

4. Eyki dersen **âşinâ** bîgânedin körmey zarar

‘Âlem eholidin öziñgni bir yolu bîgâne tut (*Nâdire Dîvanı, Gazel 39, Mısra 3*).

5. Eylegeş berbâd ‘ışim hâşıl hicrân yëli

Âşinâlargâ sarıg rengim sâmândın bërdi yâd (*Nâdire Dîvanı, Gazel 76, Mısra*
8).

āşiyān: (Far.) Yuva, ev, ikametgâh.

1. Nêce isteb uçtı rāhet **āşiyān**ın murğ-ı dil
Tapmadı ārāmge cüz halka-yı dām-ı belā (Nâdire Dîvanı, Gazel 14, Mısra 27).
2. Dünyâ çemenini bülbüli sên
Gül şâhıda **āşiyān** etib kêt (Nâdire Dîvanı, Gazel 46, Mısra 6).
3. Kâmişdek bend bendim **āşiyān-ı nâle** bolmışdur
Fiğânım destgâhını neyistândın temâşâ kıl (Nâdire Dîvanı, Gazel 100, Mısra 9).

aşlâ: (Ar.) "Hiçbir şekilde, hiçbir zaman" anlamlarında kesinlik bildiren söz.

1. Bahâr keldi közüm gülge bakmadı **aşlâ**
Nêdin ki gülşen ara gülruhum êmes peydâ (Nâdire Dîvanı, Gazel 3, Mısra 1).
2. Sên kıysı diyar ‘azmin êtding
Kêlmes habering bu yerge **aşlâ** (Nâdire Dîvanı, Gazel 5, Mısra 12).

asra-: (T.) Saklamak, gizlemek, korumak.

1. Nêçük esrâr-ı ‘ışkın **asrasın** ol hasta kim herdem
Sarığ ruhsârı birle zâhir olmuş eşk alıdın (Nâdire Dîvanı, Gazel 123, Mısra 11).
2. Cânımğa mü’nis êttim **asrab** köngülde dâğın
Âhım şerarı birle rûşen kılay çırağın (Nâdire Dîvanı, Muhammes 3, Mısra 7).

asru: (T.) Çok, fazla.

1. Ey şehâ lutf eyle ahvâlımdın êmdi vâkıf ol
Çekdim **asru** çarh devri cevridin renc ü ‘inâ (Nâdire Dîvanı, Gazel 14, Mısra 18).

âstân: (Far.) Eşik, dergah.

1. **Âstânınga** koyıb ferş kılay başımını
Özge menzilde tapılmas menğa sênsiz rāhat (Nâdire Dîvanı, Gazel 44, Mısra 11).
2. **Âstânıng** kıble-yi maqşūd-ı hâş u ‘ām irür

Nâdire başımın ferş eyleb cinâbıñge öley (*Nâdire Dîvanı, Gazel 149, Mısra 13*).

3. **Āstānıñ** itidin remz-i vefâ örgendim

Nâ-tüvân cânıma bî-dād üzre bî-dād kılay (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 1, Mısra 39*).

4. Hâneẗād-ı **āstānı** uşbu devlet-hâne man

Derdidin bîmārman hurrem-dil erdim sağıda (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 7, Mısra 15*).

āstāne: (*Far.*) Eşik, dergah.

1. ‘Azm eyledi kibriyā cinānıñ

Sultān-ı bülend **āstāne** (*Nâdire Dîvanı, Terķib-bend 1, Mısra 52*).

āsūde: (*Far.*) Huzurlu, dinç

1. Raḫat tileseng ‘ışķ bināsını penāh èt

Āsūde irür sāye-yi dīvār-ı muḫabbet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 47, Mısra 10*).

āsūde hātır: (*Far.+Ar.*) Dinç gönüllü.

1. Devr ili **āsūde hātır** erdi sèndin vāy kim

Tapdı devrān inķilāb ey şāh-ı devrān kaydasan (*Nâdire Dîvanı, Gazel 129, Mısra 11*).

āşüfte: (*Far.*) Perişanlık, dağınıklık, düşkünlük.

1. Yārñıñ **āşüftesi** vehm eylemes öz cânıdın

Cān firāķı sehldür ayrılmasun cânānıdın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 126, Mısra 1*).

2. Qandur cigerim guşsa bilen yārdın ayru

Āşüftemèn ol yār-ı vefādārdın ayru (*Nâdire Dîvanı, Gazel 132, Mısra 2*).

3. Başım pāymālıñğdur ey serv-i nāz

Fedādur bu **āşüfte** cāmnım seña (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 36*).

4. Eyledi **āşüfte** tab ‘imni perişān tūrresi

Kıldı baḫtımın kara ḫāl -ı sitemkārı ‘aceb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 18, Mısra 7*).

5. **Āşüfte** ü zār sèndin ayru

Ey taze bahār-ı bāğ u gülşen (*Nâdire Dîvanı, Terkib-bend 1, Mısra 45*).

6. Yüz selām aydım ne bolğay bir yolu ol hem dèse

Bul selāmımnı oşal **āşüfte-yi** zārımğa ayt (*Nâdire Dîvanı, Gazel 37, Mısra 12*).

āşüfte eyle-: (*Far. + T.*) *Dağıtmak, karıştırmak; perişan etmek.*

1. Hayāl-ı yār ile ey Nâdire şevk öyide şabrèt

Cihānnı **eyledi āşüfte** bu hāl-i perīşānı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 144, Mısra 22*).

āşüfte hāl: (*Far. + Ar.*) *Perişan hāl.*

1. Cihān destgāhığa mağrūr èmes

Köngül sèndin ayrudur **āşüfte hāl** (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 150*).

āşüftelîğ: (*Far. + T.*) *Perişanlık, dağınıklık, düşkünlük.*

1. Muḥabbet derdidin **āşüftelîğlar** tüşti başımğa

Mèni hālīmni ol zülf-i perīşāndın temāşā kıl (*Nâdire Dîvanı, Gazel 100, Mısra 7*).

āsumān: (*Far.*) *Gökyüzü.*

1. Semekdin tā semā ‘arz èttiler bār-ı emānetni

Cevābı bolmadı ma‘kûl yèrdin **āsumāndın** hem (*Nâdire Dîvanı, Gazel 109, Mısra 4*).

2. Tîre ḥātırlarnı rüşen hāl eylersen müdām

Āsumān-ı cāh üze ḥurşîd-i tābāndur mu sèn (*Nâdire Dîvanı, Gazel 120, Mısra 14*).

aşur-: (*T.*) *Aşırmak, yüksek veya geçilmesi güç bir yerin üstünden öte yanına geçirmek.*

1. Seḥer kim tüşti otlar cānıma ol mîhr sîmādn

Aşurdum āh u efgān dūdını evc-i şürreyādın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 124, Mısra 2*).

ata: (*T.*) *Baba.*

1. Körmedi sèndèk şeh-i nikū nijād ‘ālemde çarḥ

Kim kelen sultān aṅga yetti **ata** birle ana (*Nâdire Dîvanı, Gazel 14, Mısra 8*).

‘atā eyle-: (T.) Bağıslamak.

1. Tā kıyāmet étme yārab lutf ü iltāfingı kem
Hān-ı ‘ālīcāh kim ihsān u cūd **eyler ‘atā** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 14, Mısra 16*).
2. Vel-ni ‘mā derdige darmān bērib
Libās-ı selāmet **‘atā eyleding** (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 104*).

āteş: (Far.) Ateş.

1. **Āteş** midür ey Nâdire bu medrese ehli
Her neçe ki teslīm eterim yana kıılır baḥş (*Nâdire Dîvanı, Gazel 52, Mısra 13*).

āteş-nevā: (Far.) Ateş sesli.

1. Felekke yetkürüb her kēçe otlıg āh u efgāndın
Muḥabbet ‘andelībi könglümi **āteş-nevā** kıldı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 138, Mısra 4*).

āteş-i derd ü firāk: (Far.+Ar.) Ayrılık derdinin ateşi.

1. **Āteş-i derd ü firāk** u şerer-i hicr meni
Örtedi ḳaysı birini seṅga bünyād kılay (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 1, Mısra 29*).

āteş-i furkat: (Far.+Ar.) Ayrılık ateşi.

1. **Āteş-i furkatda** āḫır örtedi hicrān mēni
Halk ara efsāne kıldı nāle ü efgān mēni (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 4, Mısra 7*).

āteş-i hasret: (Far.+Ar.) Hasret ateşi.

1. Nigūndur ḳāmetim serv-i ḫırāmānımdın ayrılgaç
Köyer cān **āteş-i ḫasretde** cānānımdın ayrılgaç (*Nâdire Dîvanı, Müsemmen 2, Mısra 20*).

āvāre: (Far.) Perişan, başıboş, derbeder.

1. Her kişini bir münāsib yāri bar
Mèn oşal **āvāredür**men yārsız (*Nâdire Dîvanı, Gazel 89, Mısra 4*).
2. Kanda sèn yārim Sorağingda köngül **āvāredür** (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 30*).

āvāre köngül: (*Far.+T.*) *Avare ve perişan olan gönül.*

1. Niřān tapmak ėmes **āvāre köngüldin** müyesser kim
İrür bir kaçre-yi kan köz yaşı tūfāne tapşurdı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 137, Mısra 11*).

āvāreliĝ: (*Far.+T.*) *Perişanlık, başıboşluk, derbederlik.*

1. Sürme-yi çeşm-i dilimdür eşiking topraĝı
Dergehingdin menĝa **āvāreliĝ** ėrmes hācet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 44, Mısra 6*).

āvāre-yi dehr ėt-: (*Far.+T.*) *Dünya serserisi yapmak.*

1. Mecnün kebi şevk eyledi sergeşte-yi hāmün
Āvāre-yi dehr ėtti mēni gerdiş-i gerdün (*Nâdire Dîvanı, Müsemmen 1, Mısra 4*).

āvāre-yi deşt-i ‘adem eyle-: (*Far.+Ar.+T.*) *Yokluk çölünün serserisi yapmak.*

1. Tā key menĝa bī-dād cevır ü sitem eyler
Āhır mēni **āvāre-yi deşt-i ‘adem eyle** (*Nâdire Dîvanı, Müsemmen 1, Mısra 28*).

avut-: (*T.*) *Sıkıntısını, acısını unutturmak, yatıştırmak, teselli ve teskin etmek.*

1. Kıl ferāmūř bu ‘ālem ĝamini
Bāde iç mey bile könglingni **avut** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 42, Mısra 8*).

ay: (*T.*) *Ay, sevgili.*

1. Mahrūlarnı yūzing **ayı** musahhār eyledi
Munça bolmas encüm içre iktidār-ı āfitāb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 24, Mısra 5*).
2. Tā yūzing **ayı** nümāyān boldı hüsn eflākıda

Reşk otıdın tîre boldı rûzgâr-ı âfitâb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 24, Mısra 9*).

3. Nêçe türlük dâğ ile köngülde **aynı** bağladuk
Şahıma mihr ü vefâ mülkini âbâd eylerem (*Nâdire Dîvanı, Gazel 107, Mısra 7*).
4. Ol **ay** hicrânıda âhım benâtü'l-na'ş dek her yan
Perîşân etti keyvân bârgâhıda şüreyyânı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 145, Mısra 9*).

ay-: (T.) Demek, söylemek.

1. **Aydım** ki kaçan bolğusı köyîngde mekânım
'Âşıkka dedi hâcet emes menzil ü me'vâ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 4, Mısra 5*).
2. Kördi derdimni tabî-b ü tişledi barmağını
Aydi kim yokdur devâsı 'ışk derdidür bu derd (*Nâdire Dîvanı, Gazel 78, Mısra 6*).
3. Yüz selâm **aydım** ne bolğay bir yolu ol hem dëse
Bul selâmımnı oşal âşüfte-yi zârımgâ ayt (*Nâdire Dîvanı, Gazel 37, Mısra 11*).
2. Nâdire her söz ki inşâ' eyledi
Aydi anğâ ehl-i devrân merhabâ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 6, Mısra 22*).

ay cemâl: (T.+Ar.) Aya benzeyen yüz, ay gibi parlak yüz.

1. **Ay cemâling** şabâhat içre şabîh
Hüsn ili zümreside sebz ü melîh (*Nâdire Dîvanı, Gazel 64, Mısra 1*).

ay şî'â'-i: (T.+Ar.+T.) Ayın ışığı.

1. Nêçük kim **ay şî'â'-i** rûşen olmuş mihr tâbıdın
Cemâl-ı pertevin hürşîd-i tâbândın temâşâ kıl (*Nâdire Dîvanı, Gazel 100, Mısra 3*).

ay u kün: (T.) Ay ve güneş.

1. 'Ârızîng şerhîni yazmakka kerek
Ay u kün şafhasıdın yüz elvâh (*Nâdire Dîvanı, Gazel 63, Mısra 12*).

avağ: (T.) Ayak.

1. Bend  tib z lfin  ara k n limni  z d  tgenin 
Kuş u urgand k irür ba lab **aya ı e**  en b (*N dire D vani, Gazel 19, Mısra 6*).
2. Dürr-i e k    a   -i h n-ı dilni
K l r y rin  **ayağığa** ni  r  t (*N dire D vani, Gazel 38, Mısra 12*).
3. **Aya ın  a** başım koyı  şub  u   m
Serefr zlar a serefr z  dim (*N dire D vani, Terci-bend 1, Mısra 25*).

ayağ astı: (T.) *Ayağın altı.*

1. Yolıda başımını ferş-i reh  z r  eyledim
P k  mes c n u tenim bolsa **ayağ astıda** gerd (*N dire D vani, Gazel 78, Mısra 4*).

ayağ  p-: (T.) *Yalvarmak anlamında.*

1.      oldin  ey k n  il  mdi reh  mey  ne tut
Mest olub s    **ayağını  pib** peym ne tut (*N dire D vani, Gazel 39, Mısra 2*).

 ay n bol-: (Ar. + T.) *Belli olmak, ortaya çıkmak.*

1. Bir h m y n tı l B b r neslidin **boldı**  ay n
Nev-nih l-ı b st n tümör-ı       r n (*N dire D vani, Muhammes 6, Mısra 27*).

 ay n kıl-: (Ar. + T.) *Açıklamak, ortaya koymak,      r etmek.*

1. B lini barlığın **kıldı** kemerbend  ay n
Ağzı yok  rdi anı kıldı ped d r  ad   (*N dire D vani, Gazel 51, Mısra 11*).
2. K k l-i  ebren din kıldın  Çemenler      r
Nergis-i bedmestdin **kıldın **  umist nlar  ay n (*N dire D vani, Gazel 119, Mısra 4*).

 ayb: (Ar.) *Ayıp, hata, noksan, kusur, eksiklik.*

1.  ki giry n k z m mihrin ni da v sıda tanı  dur
Ne d rmen bolsa ter-d m n     ayb  bu g v  ımda (*N dire D vani, Gazel 134, Mısra 14*).

‘ayb ét-: (Ar. + T.) *Kusur bulmak, ayıplamak, suçlamak.*

1. Eylesem dīvāneliğ ‘ayb étmengiz kim ol perī
Ġāib olmışdur nazardın cilvesi pinhān bolub (*Nâdire Dîvanı, Gazel 29, Mısra 7*).

ayıl-: (T.) *Sarhoşluk, baygınlık vb. bir durumdan kurtulmak, kendine gelmek II uyanmak; canlanmak, hayat kazanmak.*

1. **Ayıldım** ol kuyaşnı tā ‘arağ efşān liğāsıdın
Közümge ot tüşer ħurşîd ile encüm ziyāsıdın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 121, Mısra 1*).

āyîn: (Far.) *Âdet, töre, usul, tören.*

1. Bolmağıl ferhād u mecnündék cihān efsānesi
‘Işğ ara ey Nâdire **āyîn**-i neng ü nām tut (*Nâdire Dîvanı, Gazel 35, Mısra 14*).

āyîne: (Far.) *Ayna.*

1. Kêl kim közüm **āyînesi** müştāk-ı temāşā
Ey serv-i sehi boylığım ey kâmet-i ra‘nā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 4, Mısra 2*).
2. Reşkdin yüz fitne berpā eyledi devr-i felek
Közlerim **āyînesin** yār alıda ħayrān körüb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 22, Mısra 12*).
3. Cihānda Nâdire yārıng perī mişāl êrdi
Bolur mu ħüsnini **āyîneğa** yâdgār kılib (*Nâdire Dîvanı, Gazel 30, Mısra 14*).
4. Tanğ emes kılsa yüzi maşşāteni bî-dest ü pā
Eyledi **āyîneni** su çehre-perdāz eylegeç (*Nâdire Dîvanı, Gazel 59, Mısra 4*).
5. Mücib-i ħayrānlık irür cilvesi
Āyînedin şerm ü ħayā eyleses (*Nâdire Dîvanı, Gazel 90, Mısra 6*).
6. Muĥabbet köyide nâçārdur ‘aşıqqa ħayrānlığ
Taĥayyür kül kılib **āyîne** sāmān étmesem bolmas (*Nâdire Dîvanı, Gazel 91, Mısra 6*).
7. Ħayrān közüm ey māh cemālingnı tileydür
Āyîneni yok maṭlab-ı dîdārdın ayru (*Nâdire Dîvanı, Gazel 132, Mısra 6*).

8. Yazıbman şafha-yı hüsning hayālida bu inşanı
Hacālet eyledi **āyīne**-yi tūtī-yi şekerhānnı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 144, Mısra 2*).
9. Bolur **āyīne** şaykal birle fülād
Tiler nālān köngül tendin ferāgat (*Nâdire Dîvanı, Gazel 77, Mısra 23*).
10. Ey perī-ruhsārlar ‘ışk ehliḡa ruhsār açing
Cilve sevdāsı bile **āyīne**-yi hayrān eting (*Nâdire Dîvanı, Gazel 96, Mısra 6*).

āyīne yanglıḡ: (T.) Ayna gibi.

1. Bolub başdın ayak **āyīne yanglıḡ** dīde-yi hayret
Tüşümde cilve etti her taraf tāvūs reftārı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 141, Mısra 7*).

āyīnedēk: (Far.+T.) Ayna gibi.

1. Mehveşim meydān ara bī-perde cevlan eyledi
İl közin **āyīnedēk** dīdārıḡa hayrān etib (*Nâdire Dîvanı, Gazel 28, Mısra 4*).
2. Meger kim ol perīrū hüsni nūrı eyledi pertev
Közüm **āyīnedēk** ey Nâdire hayret nümūdārı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 141, Mısra 18*).
3. Vāle mēn **āyīnedēk** dīdārdın ayrılmışam
Ol ki dāyım hemnişin ü hemdem ü hem-h’āb edi (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 4, Mısra 15*).

āyīne-yi gītī-nümā: (Far.) Dünyayı gösteren ayna.

1. Köngül közgüsini ey Nâdire ‘ışk içre rüşen kııl
Muḡabbet dāḡıdın **āyīne-yi gītī-nümā** keltür (*Nâdire Dîvanı, Gazel 86, Mısra 12*).

āyīne-yi ikbāl: (Far.+Ar.) Talih aynası.

1. Şāhdur āyīne-yi ikbālını rüşengerī (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 6, Mısra 65*).

āyīn-i ‘adl: (Far.+Ar.) Doğruluk ve adalet yasası.

1. Āyīn-i ‘adl tüzdi inşāf birle ol hem

Şükr-i Hudā-i ‘ālem şubḥ u mesā demādem (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 3, Mısra 33*).

ayır-: (T.) Ayırmak; ayrı, uzak.

1. Kading naḥlini bisyār eyledim yād
Mëni ol ay vişālîdın **ayırdıng** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 77, Mısra 18*).
2. Fiğân kim gerdiş-i devrân **ayırdı** şehsüvârımdın
Ġamim çoḥ ey kõngül sën bî-ḥabersën ḥāl-i zârımdın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 116, Mısra 1*).
3. Zûlm ile mëndin **ayırdı** felek-i sifle sënî
Pâredür gül kebi êgnimde cünün pîrehehi (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 1, Mısra 27*).
4. Efsûs şâh-ı devrân ‘azm eyledi cihândın
Devrân mëni **ayırdı** ol yâr-ı mihrbândın (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 3, Mısra 52*).
5. Yâr êdi hemḥâne vaşlını ğanîmet bilmedim
Andın **ayru** qalmışam ger qadr-i şoḥbet bilmedim (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 4, Mısra 32*).
6. Ḥazândur bâğ-ı ‘îşim nev-bahârımdın cüdâ kıldıng
Ayırdıng mihrbânımdın nigârımdın cüdâ kıldıng (*Nâdire Dîvanı, Müsemmen 2, Mısra 10*).
7. Müdāmımnı hicrânıda qan yığlamakdın hoş bolur ḥâlim
Ayırma ey felek bir laḥza çeşm-i ḥünfişândın hem (*Nâdire Dîvanı, Gazel 115, Mısra 10*).
8. Mëndin **ayırdı** devrân ol yâr-ı hemdemimni
Qaydın taparman êmdi şâh-ı mükerremimni (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 3, Mısra 21*).
9. Sëndin mëni ‘âkıbet **ayırdı**
Yüz mekr bile sipihr ğaddâr (*Nâdire Dîvanı, Terkib-bend 1, Mısra 19*).
10. Nigârımdın **ayırdıng** ey ecel feryâd destingdin
‘Aceb êrmes ger êtsem dembedem yüz dâd destingdin (*Nâdire Dîvanı, Müsemmen 2, Mısra 1*).
11. **Ayırdıng** mëni zûlm ile yârdın

Firāk elgine mübtelā eyleding (Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 95).

12. İlâhî bulardın **ayırma** mēni

Emîr-i cihândın cüdā eyleding (Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 105).

ayrıl-: (T.) Ayrılmak.

1. Yār la 'l-i lebidin **ayrıldın**

Ey köngül emdi demâdem kıan yut (Nâdire Dîvanı, Gazel 42, Mısra 3).

2. Tā naẓarımđın nihān boldı ol ārām-ı cān

Nūrđın **ayrıldı** köz cism cüdā cānıđın (Nâdire Dîvanı, Gazel 125, Mısra 12).

3. Kılmasun mu nāle **ayrıldı** vefālīg yārıđın

Taşnı suv kıldı te'sîr-i figān u zārıđın (Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 93).

4. Hıçkim yārab cihānda yārıđın **ayrılmasun**

Cāndın artuķ mihrbān dīdārdın **ayrılmasun** (Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 9-10).

5. Merhem 'ilācı birle bütmes köngül yarası

Ayrıldı yār mēndin bilmen yakın yırağın (Nâdire Dîvanı, Muhammes 3, Mısra 6).

6. Ey emîr-i nüktedān tofrağing üzre dād ētey

Sēndin **ayrıldım** kıayan baray nē menzilğa yētey (Nâdire Dîvanı, Muhammes 7, Mısra 12).

7. **Ayrılıb** köz ıaı-i ruhsāringđın

Tīre bolmış közime řām u řabāh (Nâdire Dîvanı, Gazel 63, Mısra 9).

8. Nâdire **ayrılıb** ol řāh-ı cihān-perverdin

Āferīn sēnga ki feryād ile dād eylemeding (Nâdire Dîvanı, Gazel 99, Mısra 13).

9. Mēnga sēnsiz derd üze derd ü elem üzre elem

Sēndin **ayrılgaç** ğazāl-ı hūř mēndin kıldı rem (Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 54).

10. Bī-devā derdimğa raħm eyleb mūdāvā kılmadı

Ayrılıb andın köngül terk-i temāřa kılmadı (Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 42).

11. Ħavā şıfat cihānda izlermen ādemimni

Yārımdın **ayrılıbman** kimgə dəyeyn ğamimni (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 3, Mısra 24*).

12. Hâk-ı rehî fenâdur **ayrılsa** cism cândın

Ol yahşılarını şâhı ketti bu hâkdândın (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 3, Mısra 53*).

13. **Ayrılıb** ol pâdişâhdın bolmayın déb derbeder

Öz diyârımda muķîm-i ğuşe-yi vîrâne men (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 7, Mısra 29*).

15. **Ayrılıb** ol pâdişâhdın boldı ahvâlüm tebâh

Dil-figâr u sîne rîş ü dîde giryân el-firâķ (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 8, Mısra 39*).

16. Esîr-i hâkdur ol serv-i hûrîzâd destîngdin

Esîr-i derdmen ol mû'nis-i cânımdın **ayrılgaç** (*Nâdire Dîvanı, Müsemmen 2, Mısra 16*).

17. Neşâtım tîredür şem'-i şebistânımdın **ayrılgaç**

Bolubman zerredék hûrşîd-i tâbânımdın **ayrılgaç** (*Nâdire Dîvanı, Müsemmen 2, Mısra 17-18*).

18. Nigündür kâmetim serv-i hîrâmânımdın ayrılgaç

Köyer cân âteş-i hasretde cânânımdın **ayrılgaç** (*Nâdire Dîvanı, Müsemmen 2, Mısra 19*).

19. Közüm yollarda hayrân qaldı sulţânımdın **ayrılgaç**

Qılurman ey sipihr-i bî-mürüvvet dâd destîngdin (*Nâdire Dîvanı, Müsemmen 2, Mısra 21*).

20. Âh bir serv sehî refţârdın **ayrılmışam**

Közleri bādām u ğülrûhsârdın **ayrılmışam** (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 4, Mısra 1-2*).

21. Hasta cân u nâ-tüvânmen yârdın **ayrılmışam**

Yâr-ı hemdem mû'nis ü ğam-h'ârdın **ayrılmışam** (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 4, Mısra 3-4*).

22. Hicr derdiĝa giriftâr eyledi cânân menî

Ol ğül-endām u perî-rûhsârdın **ayrılmışam** (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 4, Mısra 10*).

23. Vâle mên âyînedék dîdârdın **ayrılmışam**

Ol ki dâyim hemnişîn ü hemdem ü hem-h'âb êdi (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 4, Mısra 15*).

24. ‘İlm ü dāniş maḥzenide gevher-i nāyāb ēdi
Mū’nis-i cān vāḳıf-ı esrārdın **ayrılmışam** (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 4, Mısra 20*).
25. Kān yutarman la‘l-i şekerbārdın **ayrılmışam**
Yār ketti ėmdi hicrān mācerāsı kalmadı (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 4, Mısra 25*).
26. Kēçe kündüz vişālî müdde‘āsıdur menġa
Yār-ı ġam-h̄‘ār u nikū kirdārdın **ayrılmışam** (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 4, Mısra 30*).
27. Vāy yüz feryād yār-ı ġārdın **ayrılmışam**
Dēb ēdi baġrınġni hicrān tîġi birle tilmeyin (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 4, Mısra 35*).
28. Yār ketti Nâdire ḥasretde kıldım bilmeyin
‘Ahdı yalġan dılber-i ‘ayyārdın **ayrılmışam** (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 4, Mısra 40*).
29. Hıdmetiġ bā‘iṣ-i āsāyiş irür kullarġa
Sēndin **ayrılrsa** kişi ‘ömrude yokdur lezzet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 44, Mısra 10*).

‘ayn-i kemāl: (Ar.+Far.+Ar.) *Olgunluk kaynaġı, olgunluġun son aşaması.*

1. Derd-i hicrān ibtilāsın eylemes ėrdi ḥayāl
Ol zamān ėrdi menġa bu nuḡşānlar **‘ayn-i kemāl** (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 26*).

‘ayn-i sa‘ādat: (Ar.+T.+Ar.) *Mutluluk kaynaġı.*

1. Ötti fırsat lezzet-i ‘iṣ ü ferāġat bilmedim
Devlet-i dīdārını **‘ayn-i sa‘ādat** bilmedim (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 4, Mısra 34*).

ayru: (T.) *Ayırmak; ayrı, uzak.*

1. Lebidin **ayru** menġa bāde tutma ey sākī
Ḥumār külfetiġa nāfi‘ olma ey şahbā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 3, Mısra 7*).
2. Bardı ol serv-i revān mēn kalmışam bī-hūş u lāl

- Yârdın **ayru** köngüldür tîre ü âşüfte hâl (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 28*).
3. Yâr vaşlı birle ‘âdet eyleb êrdim Nâdire
Andın **ayru** menğa birdem şabr u izhârı ‘aceb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 18, Mısra 14*).
4. Mürüvvet eyle cānā sêndin **ayru** tîredir şāmım
Yarut külbemni bir tün ‘ârizingni âfitâb eyleb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 21, Mısra 7*).
5. Lebidin **ayru** kan yutmak işimdür bargıl ey sākī
Menğa bî-hûde külfet bërme teklîf-i şarâb eyleb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 21, Mısra 11*).
6. Sêndin **ayru** telhkâm êtdi dēban zehr-i firāk
Yaşurun derdimni ol la‘l-i şeker barımğa ayt (*Nâdire Dîvanı, Gazel 37, Mısra 9*).
7. Lebingdin **ayru** tüşib Kāmile kitâbet ile
Kara libās kiyib qaldı sügvâr hadîş (*Nâdire Dîvanı, Gazel 50, Mısra 13*).
8. Köngül şādāb êding vaşlı meyidin
Lebidin **ayru** tüşding êmdi kam iç (*Nâdire Dîvanı, Gazel 60, Mısra 6*).
9. Menğa la‘lingdin **ayru** kām-ı cān telh
İrür andın şarâb-ı erguvân telh (*Nâdire Dîvanı, Gazel 68, Mısra 1*).
10. Menğa ey Kāmile la‘lidin **ayru**
Eger şeker eşem bolğay dehân telh (*Nâdire Dîvanı, Gazel 68, Mısra 15*).
11. Ol perî-peyker ki hicridin cihānım boldı telh
Şerbet-i la‘lidin **ayru** kām-ı cānım boldı telh (*Nâdire Dîvanı, Gazel 69, Mısra 2*).
12. Şerbet-i la‘lingdin **ayru** tapmadım cān lezzetin
Kāmıma ‘işret mey-i ey dilsitānım boldı telh (*Nâdire Dîvanı, Gazel 69, Mısra 11*).
13. Yârdım **ayru** mēn bî-dilni zār êtti felek
Yaşurun derd-i dilimni âşikâr êtti felek (*Nâdire Dîvanı, Gazel 94, Mısra 1*).
14. Tîredür ol aydın **ayru** hicr şāmı meskenim
Nuql-i gam bolmış ğızā hūn-ı cigerdür şerbetim (*Nâdire Dîvanı, Gazel 103, Mısra 3*).

15. Menga ol güldin **ayru** kılma teklîf-i temâşâ kim
Gülistândın hacı men seyr-i bâğ u büstândın hem (*Nâdire Dîvanı, Gazel 109, Mısra 7*).
16. Şem‘-i ruhsârîngdın **ayru** tîre-dildür Nâdire
Dâğ yanglıg duman-ı âteş-i hicrânîngim (*Nâdire Dîvanı, Gazel 112, Mısra 17*).
17. Bolubman Nâdire ol serv-i gül-ruhsârdın **ayru**
Köngül qandur havâ-i bâğ u seyr-i büstândın hem (*Nâdire Dîvanı, Gazel 115, Mısra 13*).
18. Fiğânımdın ki otlar baş çeker ol mâhdın **ayru**
Müdâmımnı uçkunların yâd eylegil necm-i şüreyâdin (*Nâdire Dîvanı, Gazel 124, Mısra 15*).
19. Mihr-i ruhsârîngdın **ayru** şubh-i îşim bî-şafâ
Tîredür şâm-ı gamim ey mâh-ı tâbân kaydasan (*Nâdire Dîvanı, Gazel 129, Mısra 9*).
20. Qandur cigerim guşsa bilen yârdın **ayru**
Âşüftemên ol yâr-ı vefâdârdın **ayru** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 132, Mısra 1-2*).
21. Yaş ornıda kanlar tōkilür dîdelerimdin
Tâ tüşti közim ol gül-i ruhsârdın **ayru** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 132, Mısra 4*).
22. Hayrân közüm ey mâh cemâlingni tileydür
Âyineni yok maṭlab-ı dîdârdın **ayru** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 132, Mısra 6*).
23. Bir gūşede tenhâlig ile yâding ētermen
Yok hemnefesim dîde-yi hūnbârdın **ayru** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 132, Mısra 8*).
24. Hicrîngde ne râḥat köredür men ne ḥalâvet
Yokdur mēnidil-ḥastage âzârdın **ayru** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 132, Mısra 10*).
25. Ey cān menga hicrîngde cihān boldı qarangu
Bolğan kebi köz gevher-i şehvârdın **ayru** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 132, Mısra 12*).
26. Ger serv ile ṭāvūs ḥırām etse közümge
Manzūr emes ol kâmet ü refṭârdın **ayru** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 132, Mısra 14*).
27. Köngli anı gam elgide qalgay mu selâmet
Ger bolsa kişi sēn kebi gam-ḥ‘ârdın **ayru** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 132, Mısra 16*).
28. Mēndin ne revâ erdi ki yâr etti cūdâlig
Gülni kişi körgenmü ēkin ḥârdın **ayru** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 132, Mısra 18*).

29. Feryād u fiğān şavtini sênsiz eşitürmên
Kāşānedin **ayru** der ü dîvârdin **ayru** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 132, Mısra 20*).
30. Ot yaqtı firāķıñ şereri ilge velîkin
Ey Nâdire köymes dil-i efgârdın **ayru** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 132, Mısra 22*).
31. Yârdın **ayru** menğa köp mâcerâ eyler felek
Ğam bile güldêk yüzümni kehrübâ eyler felek (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 3*).
32. Yârdın **ayru** köngüldür tîre ü âşüfte hâl (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 20*).
33. Ol yâr vaşlı birle hoş êrdi rûzgârım
Mihr ü vefâdın **ayru** yok êrdi kâr u bârım (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 3, Mısra 42*).
34. Nadire şâhımdın **ayru** bî-nevâ dîvânemen (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 7, Mısra 45*).
35. Cihân destgâhıga mağrûr êmes
Köngül sêndin **ayrudur** âşüfte hâl (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 150*).
36. Dehr içre bar mu mēndêk **ayru** gül ruhsârıdın
Ey refîķim bu cihetdindür sēning birle işim (*Nâdire Dîvanı, Gazel 104, Mısra 7*).
37. Hicr yağmâsı köngülñi mülkini harâb
Sêndin **ayru** örtedi fergâne sultân kaydasan (*Nâdire Dîvanı, Gazel 129, Mısra 8*).
38. Nêçe kün boldı lebing şahbâsıdın **ayru** tüşüb
Nâdire közdin töker yaş ornıga kan her kêçe (*Nâdire Dîvanı, Gazel 133, Mısra 17*).
39. Cemâlıñdın **ayru** tüşüb kêçeler
Hayâlıñ irür dil-nevâzım mēning (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 119*).
40. Kemend-i zülfidin **ayru** tüşübdürmen du ‘â vaķti
Ki bul tolı ‘amelni boynıma zünnâr kıl yârab (*Nâdire Dîvanı, Gazel 17, Mısra 9*).

ayt-: (T.) Söylemek, demek.

1. Serv-i gül-ruhsârım ile bezm-i ‘işret deb bahâr
Serv birle güldin **aytdı** cām u mînâ bâğ ara (*Nâdire Dîvanı, Gazel 15, Mısra 8*).

2. Ey şabā rāz-ı dilimni bī-ḥaber yārimğa **ayt**
Derdliĝ könglümning aḥvālını dildārimğa **ayt** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 37, Mısra 1-2*).
3. Hicr derdidin yürekde ƣaldı dāĝ daĝ üstide dāĝ
Şerḥ étib bu mācerānı lāle ruḥsārimğa **ayt** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 37, Mısra 4*).
4. Furƣat içre tüşti sevdāi züleyḥā başıma
Ƙīmet-i Yūsūf baha taptı ḥarīdārimğa **ayt** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 37, Mısra 6*).
5. Luṭf étib sorsa mēni ḥālimdin ol nā-mihrbān
Öldi hicrāningda dēb yār-ı vefādārimğa **ayt** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 37, Mısra 8*).
6. Sēndin ayru telḥkām ētdi dēban zehr-i firāk
Yaşurun derdimni ol la‘l-i şeker barımğa **ayt** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 37, Mısra 10*).
7. Yüz selām aydım ne bolĝay bir yolu ol hem dēse
Bul selāmımnı oşal aşüfte-yi zārimğa **ayt** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 37, Mısra 12*).
8. Nâdire sēnsiz tiriklikdin ne rāḥat kördi dēb
Ol hümāyūn tāli‘ ü ferḥunde atvārimğa **ayt** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 37, Mısra 14*).
9. Derd-i dilingni ey köngül sorĝalı kēlse yār **aytay**
Ƙoy cigeriḡni alıĝa ḥayr ta‘ām-ı māḥazar (*Nâdire Dîvanı, Gazel 82, Mısra 11*).
10. Nēçe kün boldı kētibdür hem enīsim ĝamkeşim
Ĝam beyābāniĝa derd **ayturĝa** yokdur bir kişim (*Nâdire Dîvanı, Gazel 104, Mısra 2*).
11. Ƙılıb şükr şabr ile ey Nâdire
Bu sözlerni **aytıb** du‘ā eyleding (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 108*).
12. **Ayturĝa** arzımaydur ‘ālemni mācerāsı
Bul bezm-i devlet ey şāḥ-ı medḥḥān man (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 5, Mısra 25*).

az: (T.) Az, eksik.

1. Sēḡa i‘tiƣādım köp u şabrım **az**
Fedādur sēḡa köp ü azım mēning (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 121-122*).

az müddet: (T.+Ar.) Kısa zamanda.

1. Eylegey sên âfitâb-ı t̃ali‘ yini bî-zevâl
Serv-i yektâ bolğay **az müddetde** ol zîbâ nihâl (Nâdire Dîvanı, Muhammes 6, Mısra 38).
2. Tanğ emesdür bolsa **az müddetde** üstâd-ı suhan
Nâdire eş‘ârığa tahsîn eter selmân körüb (Nâdire Dîvanı, Gazel 22, Mısra 13).

‘azâb eyle-: (Ar.+T.) Azap vermek. Acı çektirmek, üzmek.

1. Ğazab birle nigârım ötdi yanımdın şitâb eyleb
Yüzin körgünçe öldürdi meni hicri ‘**azâb eyleb** (Nâdire Dîvanı, Gazel 21, Mısra 2).

‘azâb yêtkür-: (Ar.+T.) Ceza vermek.

1. ‘İşk derdiğâ giriftâr bolubmen ne kılay
Zâhidâ menga naşîhat bile **yêtkürme ‘azâb** (Nâdire Dîvanı, Gazel 16, Mısra 4).

âzâd: (Far.) Özgür, serbest.

1. Ol serv ki bardur anı mevzûn qadı **âzâd**
Meşşâte uçun şâne çeker zülfiğâ şimşâd (Nâdire Dîvanı, Gazel 74, Mısra 1).

âzâd êt-: (Far.+T.) Serbest bırakmak, salıvermek.

1. Bend êtib zülfiñg ara köñlimni **âzâd êtgening**
Kuş uçurgandek irür bağlab ayağıge tenâb (Nâdire Dîvanı, Gazel 19, Mısra 5).
2. Hicr şahnesi âhır öltürür esîringni
Bir kıyâ baķıb cānā bend-i ğamdin **âzâd êt** (Nâdire Dîvanı, Gazel 36, Mısra 4).
3. Sehî qadlar penāh-ı gül-cebînler pâdişāh-ı sên
Çemende servni **âzâd êter** qadîng gulām eyleb (Nâdire Dîvanı, Gazel 26, Mısra 8).

âzâd eyle-: (Far.+T.) Kurtarmak.

1. Bu bûlbûlni kafesdin **eyle âzâd**

Ger erse ka‘be ta‘biri murādınġ (Nâdire Dîvanı, Gazel 77, Mısra 25).

2. Eyleban mevzûn ġadingni bendesi

Servni bāġ içre **âzâd eyledim** (Nâdire Dîvanı, Gazel 110, Mısra 14).

3. Sâġiyâ köp ġasta ġatır men cefâ devrânıda

Bir ġadeġ mey tutġıl **âzâd eyle** ġam zindânıdın (Nâdire Dîvanı, Gazel 126, Mısra 6).

âzâd kıl-: (Far.+T.) Serbest, özgür bırakmak.

1. Mübtelâ mên tã esîr-i zülf-i pür-tâbınġ bolay

Ĳıl mênî **âzâd** başınġ üzre sergerdân etib (Nâdire Dîvanı, Gazel 28, Mısra 12).

2. Yâr köyide beşartıki peyâmımni deseng

Bu ġafesdin seni ey cân ġuşı **âzâd Ĳılay** (Nâdire Dîvanı, Muhammes I, Mısra 10).

âzâd merd: (Far.) Özgür yiġit.

1. Tãlib-ı dünyâ giriftâr-ı kemend-i ġüsn ola

Pâybind olmas temelluġ dâmiġa **âzâd merd** (Nâdire Dîvanı, Gazel 78, Mısra 8).

âzâd u hurrem-dil: (Far.) Serbest ve mutlu gönüllü.

1. Ĳoymayın **âzâd u hurrem-dil** Ĳılıb mekr ü füsün

Köp dilâverlerni merg ile şikâr etti felek (Nâdire Dîvanı, Gazel 94, Mısra 13).

âzâdlıġ iste-: (Far.+T.) Özgürlük istemek.

1. Dâm-ı ġamdin **isteseng âzâdlıġ**

Sâġar-ı mey şubġıdın tãşâm tut (Nâdire Dîvanı, Gazel 48, Mısra 3).

âzâr: (Far.) İncitme.

1. Tã ebed âbâd ola şehr-i fenâ küçesi

Cennet irür ‘aşıkâ anda ki **âzâr** yoġ (Nâdire Dîvanı, Gazel 72, Mısra 4).

2. Hicrînde ne râġat köredür men ne ġalâvet

Yoġdur mênidil-ġastage **âzârdın** ayru (Nâdire Dîvanı, Gazel 132, Mısra 10).

3. Yārning vaşlı ėmes **āzārsız**

Gülşen içre gül tapılmas hārsız (*Nâdire Dîvanı, Gazel 89, Mısra 1*).

āzār bër-: (*Far.+T.*) *Eziyet etmek.*

1. Lebidin sorma hadîşi ki irür tilğa girān

Yār nāzik lebiğa **bĕrmesün āzār** hadîş (*Nâdire Dîvanı, Gazel 51, Mısra 10*).

āzar üzre āzār: (*Far.+T.+Far.*) *Eziyet üstüne eziyet.*

1. Közidin āzürdedürmĕn қаşıdın āzürderaq

Zār aḥvālimgā **āzar üzre āzārı** ‘aceb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 18, Mısra 10*).

āzeh: (*Ar.*) *Et fazlalığı.*

1. Vubāl-ı Nâdire yār alıda raḳīb yüzi

Nĕçük yüz üze nuḳşān-ı ḥüsn irür **āzeh** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 70, Mısra 14*).

‘āzim: (*Ar.*) *Niyetli, kesin karar verme.*

1. Reşk-i ‘adl u himmetingdin ḥātem ü nevşīrvān

Oldılar yüz ḥasret ile ‘**āzim**-i mülk-i fenā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 14, Mısra 6*).

‘azīz il: (*Ar.+T.*) *Değerli halk.*

1. Kılmağıl zinhār izhār ihtiyāc

Kim ‘**azīz ilni** kılur ḥ‘ār ihtiyāc (*Nâdire Dîvanı, Gazel 56, Mısra 2*).

‘azīz-i mısr: (*ö.a.*) *Mısır azizi, Zeliha'nın kocası.*

1. Ğonçe gülşende *Azīz-i Mısr* istiğnā ėdi

Tā neşāṭ izhār ėtib gül boldı ḥār ėtti felek (*Nâdire Dîvanı, Gazel 94, Mısra 11*).

‘azīz: (*Ar.*) *Saygın ve hürmetli kişi.*

1. ‘**Azīzim** şubḥ yanglıḡ pāk-dāmān ėtdi ‘ālemdin

Şerāfet birle topraḡını feyz āşār kıl yārab (*Nâdire Dîvanı, Gazel 17, Mısra 15*).

‘azm: (Ar.) *Gitmek, yönelmek, niyetlenmek.*

1. Mesîh **‘azm-i** sipîhr eyleb kuyaşğa boldı hemsāye
Bolur himmet bile eflāk üstide maḳām eyleb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 26, Mısra 11*).

‘azm ét-: (Ar.+T.) *Niyet etmek, yönelmek, karar vermek.*

1. Közgü kebi ḥayrânlarînga **‘azm-i** cemāl ét
Dîdârîng uçun Nâdire’dür vâle ü şeydâ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 4, Mısra 17*).
2. Kâmile meykedeğa **‘azm etti**m
Feth-i bâb eyle menğa yâ fettâḥ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 63, Mısra 17*).
3. Müdāmımnı köyiğa her kün **‘azm eter**ğa
Çırâğ-ı berḳ-i âhım rehnümün bes (*Nâdire Dîvanı, Gazel 92, Mısra 7*).
4. Sên ḳaysı diyar **‘azmin etti**ng
Kêlmes ḥaberiğ bu yerge aṣlâ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 5, Mısra 11*).

‘azm eyle-: (Ar.+T.) *Niyet etmek, yönelmek, karar vermek.*

1. Sên **‘azm eyleb** kêterğa mên bolub bîmâr ḳaygurdum
Köngül cân birle boldı hemrehiğ mên derd ile turdum (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 2, Mısra 3*).
2. Efsûs şâh-ı devrân **‘azm eyledi** cihândın
Devrân mênî ayırdı ol yâr-ı mihrbândın (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 3, Mısra 51*).
3. **‘Azm eyledi** kibriyâ cinânîng
Sultân-ı bülend âstâne (*Nâdire Dîvanı, Terkib-bend 1, Mısra 51*).

‘azm-i cevlan eyle-: (Ar.+T.) *Gezmeye dolaşmaya niyet etmek.*

1. Mên ḳalıb ḡurbetde şâhım **‘azm-i cevlan eyledim**
Hiçkim yârab cihânda yârdın ayrılmasun (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 77*).]

‘azm-i kūy-i cânân ét-: (Ar+Far.+T.) *Sevgilinin köyüne doğru yönelmek.*

1. Ey köngül eger senga yâr vaşlıdur maqşad
Terk eyleb ‘âlemni ‘**azm-i kūy-i cānān ét** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 49, Mısra 6*).
2. Girîbân çāk bağrım pâredür başımda yüz sevdâ
Bu hâlet birle ‘**azm-i kūy-i cānān étmesem** bolmas (*Nâdire Dîvanı, Gazel 91, Mısra 4*).

‘azm-i meydān eyile-: (Ar.+Far.+T.) Ortaya çıkmak.

1. Közüm hayretfezâdur ‘**azm-i meydān eylesün** şāhım
Köngül meydānıda bir laḥza cevlan eylesün şāhım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 105, Mısra 1*).

‘azm-i reh ét-: (Ar.+Far.+T.) Gayret, kararlılık göstermek.

1. Hoş ol kim ‘**azm-i reh étting** yolıngda
Çırāğān yaruttı tokuz çarḥı hıẓrā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 9, Mısra 11*).

‘azm-i reh-i būstān ét-: (Ar.+Far.+T.) Bahçeye gitmeyi niyet etmek.

1. ‘Uşşāk maḳāmı būstāndur
‘**Azm-i reh-i būstān étib** kêt (*Nâdire Dîvanı, Gazel 46, Mısra 12*).

‘azm-i sefer kıl-: (Ar.+T.) Yolculuğa çıkmak, vefat etmek.

1. Sên **kılıb** ‘**azm-i sefer** mên derd ile rencürman (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 80*).
2. El-firāk aḥbāblar ey ehl-i devrān el-firāk
Kim kıılır ‘**azm-i sefer** Sultān ‘Ömer Hān el-firāk (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 8, Mısra 2*).
3. Sên **kılıb** ‘**azm-i sefer** mên ḳalmışam ḥasret bile
Gerçi hicringde ḥazān boldı bahārım yaḥşı bar (*Nâdire Dîvanı, Gazel 87, Mısra 9*).

‘azrā: (ö.a.) Vamık u Azra adlı mesnevilerin kadın kahramanıdır. Azra resmini görerek Vamık’a aşık olur. Vamık da Azra’ya aşık olur fakat ayrı düşerler. Azra bir aralık Tus padişahı Mizban’ın eline düşer. Azra bu yüzden bir süre acı çeker ve kimseyle

konusmaz. Azra Mizban'ın elinden kaçır bu sefer de zencilere tutsak olur. Fakat sonra tüm zorlukları aşarak Vamık'la kavuşurlar.

1. Ötti vāmık dehrdin yādını ‘**azrā** kılmadı
Mātem-i ferhādın şīrīn taḳāzā kılmadı (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 45*).

âzürde: (Far.) İncitilmiş, incitilen.

1. Közidin **âzürdedürmên** ḳaşıdın **âzürderak**
Zār aḥvālimgā āzar üzre āzārī ‘aceb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 18, Mısra 9-10*).
2. Diyārım ehli mēndin yārsız bīgāne bolmışlar
Ki mēn hem yārsız **âzürdemên** yār u diyārımdın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 116, Mısra 12*).
3. Közidin **âzürdedürmên** ḳaşıdın **âzürderak**
Zār aḥvālimgā āzar üzre āzārī ‘aceb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 18, Mısra 9*).

âzürde köngül: (Far.+T.) İncinmiş gönül.

1. Bolubman ḥalkdın bīgāne ol nā-mihrbāndın hem
İrür cān vāle könglūmdin **köngül âzürde** cāndın hem (*Nâdire Dîvanı, Gazel 109, Mısra 2*).

B

bāb: (Ar.) Bölüm, kısım, mesele, bir kitabın bölümlerinden her biri; kapı.

1. Emīr-i kec-külāh cemşīd-i devrānımnı sağındım
Zarāfet **bābıda** nāyāb sulṭānımnı sağındım (*Nâdire Dîvanı, Müseddes 1, Mısra 12*).

bābür: (ö.a.) Bābür, Gazi Zahîrüddin Muhammed, Endican d.14 Şubat 1483-6 Muharrem 888 - ö.26 Aralık 1530-6 Cemâziyelevvel 937.

1. Beşāret sizge ey ehl-i cihān kim mülk-i dünyāğa

Çırāğ-ı maḥfil-i altın bēşik **babür** nişān kēldi (*Nâdire Dîvanı, Gazel 140, Mısra 6*).

2. Bir hümāyūn tıfl **Bābür** neslidin boldı ‘ayān

Nev-nihāl-ı büstān tēmür-ı şāhibkūrān (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 6, Mısra 27*).

bādām u şehlä: (*Far.+Ar.*) *Sevgilinin güzel gözleri.*

1. Meger ḥüsn bāğını nergisleridür

İki çeşm-i cādū-yı **bādām u şehlä** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 9, Mısra 8*).

bāde: (*Far.*) *İçki, şarap.*

1. **Bādedin** eyleme perhîz demādem ḳadeḥ iç

Kēldi mazmūm muḥabbet yolıda zühd ü riyā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 7, Mısra 5*).

2. Ğuşsa peymāneside ḥūn-ı dîl āşām eyler

Bādedin her kişi kim eyler ēse istiğnā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 7, Mısra 12*).

3. Ḥūn-ı dîl birle ciger pāresidin

Bādedür la‘l-i müferriḥ yāḳūt (*Nâdire Dîvanı, Gazel 42, Mısra 12*).

4. ‘ışḳ fetvāsıda ‘uşşāḳlara

Mestliḡ elzem irür **bāde** mübāḥ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 63, Mısra 4*).

5. Tā **bādesin** lebingge ḳılmış piyāle teslīm

Ḳad ü yüzinge eyler gül birle lāle teslīm (*Nâdire Dîvanı, Gazel 111, Mısra 1*).

6. **Bāde** müştāḳıḡa luṭf eyle ḳadeḥ tut sākī

Yoksa Cemşid’ḡa hem eylemedi cām vefā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 7, Mısra 15*).

7. Bir ṭarafda ḡancer-i müjḡānıdın ḳanlar tōkib

Bir ṭarafdın **bādeni** la‘l-i lebi cān eyleban (*Nâdire Dîvanı, Gazel 117, Mısra 6*).

8. **Bādesiz** mīnā u cām āḡır neşāt efzā ēmes

Ėmdi yād-ı gönçe-yi gül bu çemende kem tutay (*Nâdire Dîvanı, Gazel 148, Mısra 7*).

9. Köngülñi **bāde**-yi ġam birle āhır telhkām etti

Yétalmay Nâdire ol la'l-i meygün-ı şekerh'āğa (*Nâdire Dîvanı, Gazel 135, Mısra 11*).

10. **Bāde**-yi lāle reng içib çehresin erguvān etib

‘Āşık-ı müstemendini rengini kehrübā kıılır (*Nâdire Dîvanı, Gazel 84, Mısra 5*).

11. Eşk-i gülgünım irür **bāde**-yi la'ling eşeri

Rūhperverdür müdāmımnı rāyhası mişl-i gülāb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 16, Mısra 13*).

bāde iç-: (*Far.+T.*) *İçki içmek; mec. Sevgilinin aşkına, ilgisine mazhar olabilmek*

1. Ey şanem **bāde içib** yüzni kızartıb meydin

‘Ārizing māhını hırşid-i nihān eylemeding (*Nâdire Dîvanı, Gazel 99, Mısra 9*).

2. Kıl ferāmūş bu ‘ālem ġamini

Bāde iç mey bile könglingni avut (*Nâdire Dîvanı, Gazel 42, Mısra 8*).

3. Rāhat-ı rūh irür neş'e-yi rāh

Bāde içmek kerek ey ehl-i silāh (*Nâdire Dîvanı, Gazel 63, Mısra 2*).

bāde nūş ét-: (*Far.+T.*) *İçki içmek.*

1. **Bāde nūş ét** kılma bī-ārāmlıġ

‘İş vahşidür zamānı rām tut (*Nâdire Dîvanı, Gazel 48, Mısra 5*).

bāde tut-: (*Far.+T.*) *İçki sunmak.*

1. Lebidin ayru menġa **bāde tutma** ey sākī

Humār külfetiġa nāfi‘ olma ey şahbā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 3, Mısra 7*).

bād-i şabā: (Far.+Ar.) Sabah rüzgarı.

1. Boldı gül mevsimi ü meykedehler cānibidin
Müjde-yi 'īş ü tarab yetküzedür **bād-i şabā** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 7, Mısra 8*).
2. Nâdire **bâdi şabādın** senga irsâl êtgeli
Kıldı inşā bu ğazelni tab'-i nāşādım eşit (*Nâdire Dîvanı, Gazel 40, Mısra 13*).
3. Kaçan **bād-i şabā** teklîf gülgeşt-i çemen kıldı
Çekib kâmet kıyâmet âşikārâ kılmadı şāhım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 106, Mısra 7*).
4. Şāmlar fikr ü hayāl içre sēni eyleb sorağ
Şubhdem **bād-i şabā** yanglıg gülistān eyleney (*Nâdire Dîvanı, Gazel 146, Mısra 14*).

Bād-it ünd: (Far.) Sert rüzgar. Beyitte ifadeyle "hayat, dünya hayatı, hayatın zorluğu" anlamı kastedilmiştir.

1. Feryād ki hicr **tünd bâdi**
'İşim çemenini berdi berbād (*Nâdire Dîvanı, Gazel 75, Mısra 11*).

bāğ: (Far.) Bağ, bahçe.

1. Yüzimge boldı yüzing mukterin bihamdullāh
Açıldı mihr ü **bāğıda** gül-i ra'nā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 3, Mısra 4*).
2. **Bāğ** seyr êt kerem-i dāvere bağ
Gülñi başıdagı tēc-ı zere bağ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 66, Mısra 1*).
3. Dūd-ı āhım nağl-i mâtemdür ğızāsı **bāğıda**
Eyledi pidrūd 'ālemni yigitlik çağıda (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 7, Mısra 17*).

bāğ ara: (Far.+T.) Bahçe içinde, bahçede.

1. Sürmegün çeşmî nazar saldı gülistân ehline
Hasretidin kaldı nergis közi şehlâ **bāğ ara** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 15, Mısra 4*).
2. Cılve körsetdi çü ol serv-i dilārā **bāğ ara**
Çeşm-i kumrî boldı bir çeşm-i temāşā **bāğ ara** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 15, Mısra 1-2*).
3. ‘Âriz-i gülgün ile kıldı çemen sarı hırām
Gül yakasın çāk eyleb boldı rüsva **bāğ ara** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 15, Mısra 6*).
4. Serv-i gül-ruhsārım ile bezm-i ‘işret dēb bahār
Serv birle güldin aytdı cām u mīnā **bāğ ara** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 15, Mısra 8*).
5. Lāle yanglīg dāğ boldı gül cemālī reşkidin
Dāğlık güllerdin oldı seyr-i şahrā **bāğ ara** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 15, Mısra 10*).
6. Seyr uçun koyğay kadem dēb sebze-yi h̄‘ābıdın
Her taraf bir ferş-i maḥmaldur müheyyā **bāğ ara** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 15, Mısra 14*).
7. Kördi ol serv-i dilārā kāmēt-i mezūnını
Serv kadın kıldı kumriler temennā **bāğ ara** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 15, Mısra 16*).
8. Sēn bukūn ḥandānsın ey gül Nâdire dildārsız
Yığlamaqdındur bulutlardēk müheyyā **bāğ ara** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 15, Mısra 18*).
9. Yār la‘līn yād ètermēn gonçe-yi ḥandān körüb
Sebze-yi ḥaṭ sağınurman **bāğ ara** reyḥān körüb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 22, Mısra 2*).
10. Açmasun zülfini sünbül **bāğ ara** dildārsız
Tā ki sünbüldēk mēning ḥālīm perīşān olmasun (*Nâdire Dîvanı, Gazel 122, Mısra 7*).

bāğ içre: (Far.+T.) Bağ içinde, bahçe içinde.

1. Eyleban mevzûn kâdingni bendesi
Servni **bāğ içre** âzâd eyledim (*Nâdire Dîvanı, Gazel 110, Mısra 14*).
2. Meger kim Nâdire körgüzdi ruhsâr-ı ‘arañnâkın
Kızardı gül yüzi **bāğ içre** şebnem infi ‘âldın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 123, Mısra 14*).

bāğ sevri: (Far.+T.) Bahçe teması.

1. **Bāğ seyrine** hırāmān ötti
Serv reftâr büt-i mevzûn-kaç (*Nâdire Dîvanı, Gazel 79, Mısra 11*).

bāğ u gülşen: (Far.) Bağ ve gül bahçesi.

1. Âşüfte ü zâr sêndin ayru
Ey tâze bahâr-ı **bāğ u gülşen** (*Nâdire Dîvanı, Terķib-bend 1, Mısra 46*).

bāğbān: (Far.) Bağ bekçisi, bahçıvan.

1. Nâz birle **bāğbān** şung‘ bu gülzâr ara
Sebz ü hurrem kıldı servingni serefrâz eylegeç (*Nâdire Dîvanı, Gazel 59, Mısra 7*).
2. Nâgehān körse hırāmıñnı bolur şermende
Bāğbān eyledi servini kâdingdin tercîh (*Nâdire Dîvanı, Gazel 65, Mısra 6*).

bāğ-ı ‘ış: (Far.+Ar.) Eğlence ve mutluluk bahçesi.

1. Hâzândur **bāğ-ı ‘ışim** nev-bahârımdın cüdâ kıldıñg

Ayırdıñ mihrbānımdın nigārımdın cüdā kıldıñ (*Nâdire Dîvanı, Müsemmen 2, Mısra 9*).

bağ-ı rıdvān: (*Far. + Ar.*) *Cennet bahçesi.*

1. Boldı mevzūn kāmetingdin münfa‘il
Serv-i nāz-ı **bağ-ı rıdvān** merhabā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 6, Mısra 8*).

bağır: (*T.*) *Ciğer.*

1. Aqtı **bağrım** pāresi közler yolıdın kan bolub
Halk-i ‘ālem hoş-dil ü mēn bī-nevā hayrān bolub (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 7, Mısra 37*).
2. Firkat içre qalmadı şabr u qarārım qandasān
Hasretingde köydi **bağrım** örtedi cān el-firāk (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 8, Mısra 10*).
3. Tutaştı şem‘dek her barmağım hicrān şerārıdın
İlik merhem koyay deb çün **bağır** çakığa yetkürdüm (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 2, Mısra 20*).
4. Tīşe-yi ferhād ğamdin pāre **bağrım** dāğını
Luṭf hıştıdın kıl ey şīrīn suḥān hüsrev binā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 14, Mısra 33*).
5. Köñgöl şādāb erdi cür‘a-yı cām-ı vişālıdın
Salıb hicrān otığa kētdi **bağrım** kebab eyleb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 21, Mısra 6*).
6. Kaçan ‘ışk ehlini öltürmağını ihtiyār ētseng
Cefā tīgi bilen evvel mēning **bağrım** efgār ēt (*Nâdire Dîvanı, Gazel 32, Mısra 4*).
7. Hicri tīgi bile **bağrım** yüz çāk

Anı her çākide yüz mîng yara bah (Nâdire Dîvanı, Gazel 66, Mısra 7).

8. Köydi **bağrım** âh mişrâ‘ini inşâ‘ eylegeç

Tüşti andın Nâdire evrāk-ı deyvānığa dūd (Nâdire Dîvanı, Gazel 81, Mısra 13).

9. Vây yüz feryād yār-ı gârdın ayrılmışam

Déb edi **bağrını** hicrân tîgi birle tilmeyin (Nâdire Dîvanı, Muhammes 4, Mısra 36).

10. Ne kılsun lāle yanglıg Nâdire **bağrını** dāg êtmey

Ki anı çarh dāg-ı Şeh ‘Ömer Sultān’a tapşurdı (Nâdire Dîvanı, Gazel 137, Mısra 13).

11. Bî-nevā mēn deyr ara sākîni istignāsıdın

Cāmını yığlatdı mînā **bağrını** kan eylegeç (Nâdire Dîvanı, Gazel 58, Mısra 10).

bağla-: (T.) Bağlamak.

1. Gazel bünyād kıldı Nâdire yārığa ‘arz eyleb

Köngülde **bağlanan** mazmūnını izhār kıl yārab (Nâdire Dîvanı, Gazel 17, Mısra 30).

2. tesbîh-i riyāyı bile mağrūr edi zāhid

Tevfîk tapıb **bağladı** zünnār-ı muhabbet (Nâdire Dîvanı, Gazel 47, Mısra 16).

3. Deyr pîri kadeh ü mînādın

Fitne yācūcı uçun **bağladı** sedd (Nâdire Dîvanı, Gazel 79, Mısra 8).

4. Nêçe türlük dāg ile köngülde aynı **bağladuk**

Şāhıma mihr ü vefā mülkini ābād eylerem (Nâdire Dîvanı, Gazel 107, Mısra 7).

bağlan-: (T.) Bağlanmak.

1. Köngül **bağlandı** tā zencîr-i gīsūyı semensāğa

Tarağdek saldı hasretler alıdın çāk a‘zāğa (Nâdire Dîvanı, Gazel 135, Mısra 1).

bağlık: (T.) Bağlı.

1. Muhabbet kişveride destgāhımnı temāşā kıl
Felekni gerdani **bağlık** kemend-i dūd-ı āhımda (*Nâdire Dîvanı, Gazel 134, Mısra 12*).

bah-: (T.) Bakmak.

1. Bâğ seyr ét kerem-i dāvere **bah**
Gülñi başıdagı tāt-ı zere **bah** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 66, Mısra 1-2*)
2. Hōd zerīn menġa āhım şereri
Şem‘-i seride miġfere **bah** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 66, Mısra 4*).
3. Kān töker ġamzesi müjġānları hem
Kōzi kātılmġa çekēn ħancere **bah** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 66, Mısra 6*).
4. Hicri tīġi bile baġrım yüz çāk
Anı her çākide yüz mīng yara **bah** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 66, Mısra 8*).
5. Şem‘ yaŋlıġ kıya bōrk zerīn
Dūd-ı ahımdın eten karkara **bah** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 66, Mısra 10*).
6. Vahşet eyler mü kēyik mecnūdın
Menġa ey közleri āhū-bere **bah** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 66, Mısra 12*).
7. Nâdire dehr ilini serġoş bil
Sākīdür alıdagı sāġara **bah** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 66, Mısra 14*).

Bahā tap-: (Far.+T.) Değer bulmak.

1. Furkāt içre tüşti sevdāi züleyhā başıma
Kīmet-i Yūsūf **bahā taptı** ħarīdārımgā ayt (*Nâdire Dîvanı, Gazel 37, Mısra 6*).

bahāne: (Far.) Bahane, sebep.

1. B lb l şıfat eylerem ter ne
Ol gül  azeli irür **bah ne** (*N dire D vani, Terkid-bend 1, Mısra 50*).
2.  anemler  ı kına t kat kılalmayın n   r
Yaşundı  avm  age z hid olıb **beh ne**-yi  ey  (*N dire D vani, Gazel 73, Mısra 4*).

bah r: (Far.) Bahar mevsimi.

1. **Bah r** k ldi k z m g lge bakmadı a l 
N din ki gülşen ara g lru um  emes peyd  (*N dire D vani, Gazel 3, Mısra 1*).
2. Serv-i gül-ru s rım ile bezm-i  ı ret d b **bah r**
Serv birle güldin aytdı c m u m n  b   ara (*N dire D vani, Gazel 15, Mısra 7*).
3. V k f oldım dehr b  ını g l-i ra n sıdın
Kim **bah r** reng k lt rge   az ndın b rdi y d (*N dire D vani, Gazel 76, Mısra 10*).
4. S n k lıb  azm-i sefer m n  almı am  asret bile
Gerçi hicr nde  az n boldı **bah rım** y   ı bar (*N dire D vani, Gazel 87, Mısra 10*).
5. G lz r-ı   sn sebze-yi çatı **bah r dur**
Feyz-i bah r u seyr-i g list n ta addu    (*N dire D vani, Gazel 98, Mısra 11*).
6. S nsizin   lem **bah rı** sebz   hürrem bolmasun
 aysı   lem belki   lem içre  dem bolmasun (*N dire D vani, Gazel 130, Mısra 1*).
7. M  k n  at   **bah r da** sim n   z r s n
 Anber saçar su üzre sa al   d n  rg ley (*N dire D vani, Gazel 147, Mısra 15*).

8. Têlmürüb kaldım yolıñda şehriyârım kandasın
Gülşen-i 'îşim hâzân boldı **bahârım** kandasın (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 8, Mısra 8*).
9. Yüzi gül ü kadi şimşâd közleri nergis
Bahâr u yâsemenimni tüşümde körmesem êdi (*Nâdire Dîvanı, Gazel 113, Mısra 8*).
10. **Bahâr**-ı iltifâtıñ feyzidin nüş vü nümâ tapğaç
Hâzân olğan köñgüller fitret-i ra'nâ nihâl olğay (*Nâdire Dîvanı, Gazel 150, Mısra 7*).
11. Alurdım kâm-ı 'işret maḥfil-i şîrîn mazâkıdın
kılurdım seyr cem'îyet **bahâr**-ı ittifâkıdın (*Nâdire Dîvanı, Müseddes 1, Mısra 14*).

bahâr eyyâmı: (*Far.+Ar.+Tr*) İlkbahar mevsimi.

1. **Bahâr eyyâmı** kan bolğunça ey şimşâd baş çekme
Ki yêttim câna serv-i gül'izârımsız temâşâdın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 124, Mısra 7*).

bahâr ol-: (*Far.+T.*) İlkbahar mevsimi olmak.

1. **Bahâr oldı** gül açıldı mênîñ serv-i revânım yok
Cihân örtendi hicridin ol âşüb-ı cihânım yok (*Nâdire Dîvanı, Müsemmen 2, Mısra 35*).
2. Ey gülşen-i gam êmdi **bahâr oldı** hâzân bol
Ey dîdelerim yâr yüzige nigerân bol (*Nâdire Dîvanı, Müsemmen 1, Mısra 31*).

bahâristân-ı devlet: (*Far.+Ar.*) Talih bahçesi.

1. Feyz-i luṭfunḡ birle açıldı köngüller gonçesi

Yā **bahāristān-ı devlet** yā gülistāndur mu sēn (*Nâdire Dîvanı, Gazel 120, Mısra 6*).

bahayr: (*Far.+Ar.*) *Hayırlısı.*

1. Şifâ tapdı vel-ni ‘mā sultān **baḡayr**

Ki bar êrdi köngülde andın melāl (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 157*).

bahr u ber: (*Ar.*) *Deniz ve kara.*

1. Hızır ile ilyās bolḡay **baḡr u berde** rahberi

Ol hümāyūn tıflnı ḡaḡ zīb-i kişver eyledi (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 6, Mısra 45*).

bahr-ı devlet: (*Ar.+Far.+Ar.*) *Devlet denizi, saltanat.*

1. Mihr-i dîdārı şeref bürcine mäh-ı enverī

Baḡr-ı devletdin beşāret sizge ey ehl-i cihān (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 6, Mısra 26*).

bahr-ı eşk: (*Ar.+Far.*) *Gözyaşı denizi.*

1. **Baḡr-ı eşkimdin** rutūbet kētti mātāhtü’l-Serā

Yētti āhımdın felek ṭāḡ-ı nümāyānıḡa dūd (*Nâdire Dîvanı, Gazel 81, Mısra 3*).

bahş eyle-: (*Ar.+T.*) *Bahsetmek, anlatmak.*

1. Köyme dēb **eylemedi** hıçkişi pervāneḡe **baḡş**

‘Āḡıl êrsēḡ ne ḡılursan mēni dīvāneḡe baḡş (*Nâdire Dîvanı, Gazel 53, Mısra 2*).

2. Sırr-ı zūlf-i girihin açmaḡ ēmesdür āsān

- Bî-sebeb **eyleme** maşşāte bugün şānege **baḥş** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 53, Mısra 8*).
3. Sîl şahrâda kıllur şevk ile cevân lîkin
Çuğznı düşmanıdur **eylese** vîrānege **baḥş** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 53, Mısra 10*).
4. Şîşe serşâr-ı mey-i nâb irür sorma sebeb
Lebidin neş'e tapar **eyleme** pervānege **baḥş** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 53, Mısra 4*).

baḥş ét-: (Ar.+T.) Bir konu üzerinde söz söylemek.

1. Ol aynı yüzige **baḥş étersen**
Yetmiş meger ey kuyaş zevāling (*Nâdire Dîvanı, Gazel 95, Mısra 5*).

baḥş kıl-: (Ar.+T.) Konuşmak, bahsetmek.

1. Cānımğa cefalar bile cānāne **kıllur baḥş**
Her laḥza közümnî yaşı tūfāne **kıllur baḥş** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 52, Mısra 1-2*).
2. Eyledin cehd ile ta'mîr-i muḥabbet ābād
Kim **kıllur** Nâdire bu himmet-i merdānege **baḥş** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 53, Mısra 14*).
3. Ol zūlf-i dil-āvîzini eşkālını açmay
Bî-hûde nêdin til uzatıb şāne **kıllur baḥş** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 52, Mısra 4*).
4. Zāhid mēni dîvānege körgüzme ta'arruz
Mecnūnga kaçan 'āqıl-i ferzāne **kıllur baḥş** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 52, Mısra 6*).
5. Kemdür tolunay bolsa cemālingge berāber
Hurşide kulağingdagi dūr-dāne **kıllur baḥş** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 52, Mısra 10*).
6. Āteş midür ey Nâdire bu medrese ehli
Her nêçe ki teslîm eterim yana **kıllur baḥş** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 52, Mısra 14*).

7. Köymak irür ‘aşık bile ma‘şûk tarîkı
Bu mahfil ara şem‘ ile pervâne **kılur baḥş** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 52, Mısra 8*).
8. Bu merhalede kalmadı halk içre tefâvüt
Bu turfe ki ‘âkıl bile dîvâne **kılur baḥş** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 52, Mısra 12*).
9. Derdlîğ kıssa-yı ‘ışkımnı eşitti ferhād
Têlbe mecnûndék anı **kılur** bu efsânege **baḥş** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 53, Mısra 12*).

baht: (*Far.*) Şans, baht, talih.

1. Bir ayağ mey keremin eyledi sâkî âgâz
Eyledi **baht** bu maḥşadnı ser-encâm menğa (*Nâdire Dîvanı, Gazel 1, Mısra 8*).
2. Eyledi âşüfte ṭab‘imni perîşân tûrresi
Kıldı **bahtımnı** kara ḥâl -ı sitemkârı ‘aceb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 18, Mısra 8*).
3. Nazar êtse **baht** şâyed yêne bir yüzîngni körsem
Kademiñni közge sürsem kerem êtse kâr-sâzım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 101, Mısra 11*).
4. Yétalmay gül‘izârım vaşlığa ‘ışk içre rüsvâ mên
Meded kıl **baht** köyi sarığa başkar bu rüsvânı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 145, Mısra 8*).
5. Tâli‘im rehberlîğ eyleb **baht** u yâver kalmadı
Vaş sarı devlet ü iḳbâl rehber bolmadı (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 61*).
6. **Baht** yâver tâli‘-i ferḥunde devlet pâydar
Gerçi bolmabdur henüz ol tıfl küdekni süvâr (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 6, Mısra 53*).
7. Öz cânıma bî-dād üze bî-dād kılurman

Bahtımın t̤ālī‘idin dād kılurman (*Nâdire Dîvanı, Müsemmen 1, Mısra 20*).

baht u devlet: (*Far.+Ar.*) Şans, talih ve mutluluk, talih; makam, haşmet, şan.

1. Nêçûk kim her biri köz nûrî ü kõngül çırâğıdur
Alargâ **baht u devletni** hemîşe yâr kıl yârab (*Nâdire Dîvanı, Gazel 17, Mısra 28*).
2. Sa‘d irür ahter-i iqbâl u hümâyûn t̤ālī‘
Saltanat çâker ü kuldur senga **baht u devlet** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 44, Mısra 8*).

baht u sa‘âdet: (*Far.+Ar.*) Talih ve mutluluk.

1. Sâye-yi taht-ı felek hırşîd-i tâbân efseri
Yârab ol **baht u sa‘âdat** gülbeni tapkay kemâl (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 6, Mısra 36*).
2. Kadem tâ‘arşa-yı ‘âlemğa koydı ol dürr-i yektâ
Mübârek bād uçun **baht u sa‘âdet** tevemân keldi (*Nâdire Dîvanı, Gazel 140, Mısra 4*).

baht u t̤ālī‘: (*Far.+Ar.*) Baht ve talih.

1. **Baht u t̤ālī‘** çâker ü iqbâl u devlet hemdemi
Cedd-i a‘lâsı mükkrem şâhlarnıñ ekremi (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 6, Mısra 23*).

baht-ı nigûn: (*Far.*) Tersine dönmüş, baş aşağı olmuş talih, kötü talih.

1. Mengâ‘ışk içre sūdi cünûn bes
Cihân iqbālının **baht-ı nigûn** bes (*Nâdire Dîvanı, Gazel 92, Mısra 2*).

bā' iṣ: (Ar.) Sebep olucu, olan, bâdî.

1. Közlerim yığladı zülfiṅni körib

Ki yığın **bā' iṣidür** tîre bulut (*Nâdire Dîvanı, Gazel 42, Mısra 6*).

bā' iṣ-i âsāyiṣ: (Ar.+T.) Huzurun sebebi.

1. Hîdmetiṅ **bā' iṣ-i âsāyiṣ** irür kullargā

Sêdin ayrılısı kiṣi 'ömride yokdur lezzet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 44, Mısra 9*).

bā' iṣ-i derd-i ser: (Ar.+Far.) Baş ağrısının sebebi.

1. İrür tâc-ı muraṣṣā' **bā' iṣ-i derd-i ser** ey mecnûn

Perîṣân müyi-serdin şâne-yi bāl-ı humā keltür (*Nâdire Dîvanı, Gazel 86, Mısra 9*).

bak-: (T.) Bakmak.

1. Nêce her yan **bağdım** devletim şubhın taleb

Körmedim ez ğayr şām-ı nekbet-i bî-intihā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 14, Mısra 31*).

2. Bahār keldi közüm gülge **bağmadı** aṣlā

Nêdin ki gülşen ara gülruḥum êmes peydā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 3, Mısra 1*).

3. Hākāret birle ey sākī **bağar** meyhāne ehliḡa

Sunıb bir cām-ı mey zāhidni anda nağş-ı dīvār èt (*Nâdire Dîvanı, Gazel 32, Mısra 5*).

4. Kıl revā elbette 'aşığ hācetin

Bağmağıl 'arz ètse ağıyār ihtiyāc (*Nâdire Dîvanı, Gazel 56, Mısra 14*).

4. Nê revā kim ola 'uṣṣāklariṅ ğuṣṣa bile

Bir **bağıb** ğam-zedeler köṅḡlini şād eyleding (*Nâdire Dîvanı, Gazel 99, Mısra 4*).

5. Ki mēn bī-çāre kōnglūmni **baķıb** ötgünçe aldurdum
Mēni lāl etti güftār-ı leb-i hāmūş-ı gūyāsı (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 2, Mısra 25*).
6. Közlerim yollarğa **baķıb** kaldı hayrân el-fırāk
Luţf-i hulkıngnı bu kēçe uyķuda yād eyledim (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 8, Mısra 15*).
7. Kēl ey mū'nisim şabr u 'ışķımğa **baķ**
Cemālīng fedāsı ķalıl ü kesİR (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 87*).
8. Hayāl içre her yan nazar eylesem
Baķar dīde-yi hūn-fişānım senğa (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 46*).
9. Mēni hālīmğa **baķma** ey ṭabīb-i pāk tīnet kim
Emān yoķdur semūm-ı hicr-i derd-i bī-devāsıdın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 121, Mısra 13*).
10. **Baķmadīng** bir luţf ile ey bī-mürrüvet seng-dil
Nâdire hicrinde yığlar nāle ü efğān etib (*Nâdire Dîvanı, Gazel 28, Mısra 13*).
11. **Baķmağay** kevşer lebide hūrning ruhsārığa
Kim leb-i la'l ü meh-i ruhsārīng eyler ārzü (*Nâdire Dîvanı, Gazel 131, Mısra 7*).
12. 'ışret meyini nūş et 'ış ile kāmran bol
Baķma felek işige ğam çekme şādmān bol (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 5, Mısra 24*).
13. Fuķarā hālīga ger **baķmasa** her şāh anğa
Haşmet ü saltanat u rıf'at şān barça 'abeş (*Nâdire Dîvanı, Gazel 54, Mısra 9*).

baka-i devlet-i sultān 'ömer: (*Ar. + ö.a.*) Sultan Ömer'in devletinin sonsuzluğu.

1. İsterem yārab **baķa-i devlet-i Sultān 'Ömer**
Öyle maķbūl-ı icābet sēn du'ālardın biri (*Nâdire Dîvanı, Gazel 139, Mısra 11*).

bāl u per: (Far.) Kol kanat.

1. ‘Aceb yok Nâdire pervâz kılsa yâr köyide
Ki bolmış tende furkat oğlarından **bāl u per** anda (Nâdire Dîvanı, Gazel 10, Mısra 18).

bāl-ı humā: (Far.) Huma kuşunun kanadın.

1. İrür tâc-ı muraşşa ‘bā ‘îş-i derd-i ser ey mecnûn
Perîşân müyi-serdin şâne-yi **bāl-ı humā** keltür (Nâdire Dîvanı, Gazel 86, Mısra 10).

bāl-ı şāhîn: (Far.) Şahin kuşunun kanadı.

1. Aldı köngül kuşların her lahza müşkîn türresi
Bāl-ı şāhîndür ki şayd eylerde tarrârı ‘aceb (Nâdire Dîvanı, Gazel 18, Mısra 4).

bālîn: (Far.) Yastık; rahat yer.

1. **Bālîni** üze bardı muhabbetğa mesîhâ
Hurşîd êdi çarhda bîmâr-ı muhabbet (Nâdire Dîvanı, Gazel 47, Mısra 11).

bar: (T.) Var, mevcut.

1. Şifâ tapdı vel-ni ‘mâ sultân bahayr
Ki **bar** êrdi köngülde andın melâl (Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 158).
2. Sarıg yüzimde kızıl eşkimi tarâveti **bar**
Nêçûk ki sāğar-ı zerîn ara mey-i hamrâ (Nâdire Dîvanı, Gazel 3, Mısra 5).
3. Hîçkim ‘âlemde fârîg-bâl êmes
Her kim öz miqdârîça **bar** ihtiyâc (Nâdire Dîvanı, Gazel 56, Mısra 4).

4. **Bardur** ‘alem bināsi vehm ü gümān
Ey köngül vehm ile gümāndın kēç (*Nâdire Dîvanı, Gazel 62, Mısra 7*).
5. Nakş-i pāyīngdın nazar kılgıl ki **barmēn** pāymāl
Kākülüng yaŋlıg taraḥḥüm kıl ki sergerdānıngım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 112, Mısra 15*).
6. Cünün şehrini bî-sāmānları maḥkūm-ı fermānım
Ki **bardur** ḥātem-i dāğ-ı muḥabbet destgāhımda (*Nâdire Dîvanı, Gazel 134, Mısra 18*).
7. İki ḥuceste ferzend iki közümnî nūrı
Bardur köngül sürürî her kıysının liḳāsı (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 3, Mısra 30*).
8. Devr-i felek cefāsı kimge kılay beyān man
Köngülde bir elem **bar** yoktur müdāmımnı devāsı (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 5, Mısra 30*).
9. Her kişini bir münāsib yārı **bar**
Mēn oşal āvāredürmen yārsız (*Nâdire Dîvanı, Gazel 89, Mısra 3*).
10. Cemî‘ hemnişīnler **bar** u ol ārām-ı cānım yok
Muḥabbet derd ü dāğdın bölek nām u nişānım yok (*Nâdire Dîvanı, Müsemmen 2, Mısra 33*).
11. Kêlür mükin yēne ol şehsüvār meydānga
Ki **bardı** ol kēçe közlernî intizār kılib (*Nâdire Dîvanı, Gazel 30, Mısra 6*).
12. Bu derd-i bî-devānıng **bar** mu êkin devāsı (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 3, Mısra 4*).
13. Dehr içre **bar** mu mēndek ayru gül ruḥsārıdın
Ey refîkim bu cihetdindür sēnıng birle işim (*Nâdire Dîvanı, Gazel 104, Mısra 7*).
14. Yār hicrānıda yokdur **bar** u yokımdın eşer

Nè ölükmen nè tirik ma‘lûm êmes mâhiyyetim (*Nâdire Dîvanı, Gazel 103, Mısra 13*).

15. İnanma lâf-ı muhabbetdin ilge ursa zenaḥ

Ki **bardur** ‘ışk ile zāhid arası yüz fersaḥ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 70, Mısra 2*).

16. Ol serv ki **bardur** anı mevzûn ḳadı âzād

Meşşāte uçun şāne çeker zülfiḡa şimşād (*Nâdire Dîvanı, Gazel 74, Mısra 1*).

bar êdi: (T.) Vardı, mevcuttu.

1. İhtiyārım **bar êdi** her işni ḳılsam ihtiyār

Yārdın eyleb cüdāyī ihtiyār etti felek (*Nâdire Dîvanı, Gazel 94, Mısra 7*).

2. **Bar êdi** Fergāne mülkide emîr-i mu‘teber

Şehriyār-ı cem nişān şāhibḳurān-ı dādger (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 7, Mısra 27*).

3. Hoş zamānlar kim alarḡa ihtilātım **bār êdi**

Alıda pās-ı edebdin ihtiyātım **bār êdi** (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 7, Mısra 31-32*).

4. Yahşılar birle hemîşe irtibātım **bar êdi**

Şehriyārım bezmide ‘ış ü neşātım **bar êdi** (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 7, Mısra 33-34*).

5. Natüvān cānıma bî-dād üze bî-dād ḳılay

Nêçe künler ki menḡa **bar êdi** luḡ ü keremîḡ (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 1, Mısra 46*).

bar êrdi: (T.) Vardı, mevcuttu.

1. Gerçi **bar êrdi** musaḡḡar dîvler fermānıda

Pāymāl-ı ḡayl-i mūr oldı Süleymān ‘āḳıbet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 34, Mısra 15*).

2. Yārımın vaşlı birle ‘ālem münevver êrdi
Bar êrdi mäh-ı tībān hūrşīdğa muqarreb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 27, Mısra 6*).
3. **Bar êrdi** senga muṭî‘ ü maḥkûm
Hâkân-ı hıtâ hâl îfe-yi Rûm (*Nâdire Dîvanı, Terkib-bend 1, Mısra 55*).

bar-: (T.) Varmak, gitmek.

1. Lebidin ayru kan yutmaq işimdür **barğıl** ey sākī
Menga bî-hûde külfet bërme teklîf-i şarâb eyleb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 21, Mısra 11*).
2. Nâgeh ol cihân şâh-ı kelse ey köngül **barğıl**
Şeh ‘inānını uşlab hicr elgidin dād êt (*Nâdire Dîvanı, Gazel 36, Mısra 13*).
3. Mëning hālimga yığlar deşt ü şahrâlarda vaḥşîler
Eger köyige **barsang** ey şabâ yārımğa izhâr êt (*Nâdire Dîvanı, Gazel 32, Mısra 8*).
4. **Barding** nazarımdın ey perizād
Mën kılını dübâre kılmadınğ yād (*Nâdire Dîvanı, Gazel 75, Mısra 1*).
5. **Bardı** u ‘ālemni köydirdi firākı âteşi
Şehr örtendi gamidin şehriyārım këlmedi (*Nâdire Dîvanı, Gazel 142, Mısra 9*).
6. **Bardı** ol serv-i revân mën qalmışam bî-hüş u lâl
Hiçkim yārab cihānda yārıdın ayrılmasun (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 27*).
7. Bālîni üze **bardı** muḥabbetğa mesîhā
Hūrşīd êdi çarḥda bīmār-ı muḥabbet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 47, Mısra 11*).
8. **Barding** aḥbābğa bir nāme sevād eylemedinğ
Bizni rüsvā-yı cihân êtting ü yād eylemedinğ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 99, Mısra 1*).

9. Veh nè vāķi‘ boldı **barı̄b** şehsüvārım kēlmedi
Barça yaḥşılar seferdin kēldi yārım kēlmedi (*Nâdire Dîvanı, Gazel 142, Mısra 1*).
10. Êmdi kim şabr eylemekdin cîb-i tâķat pâredür
Yıġlamay nēlay ki ġam cānımnı örteb **baradur** (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 36*).
11. Kāyan **bardı̄ng** ey mihr-i yok bî-vefā
Mēn êrdim oşal mihrbānı̄ng sēnı̄ng (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 67*).
12. Kāyan **bardı̄ng** ey şāh-ı gerdūn serîr
Felek êrdi ḥükmǖngge fermān pezîr (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 77*).

bar êse: (T.) *Var ise, varsa.*

1. Meyḥāne-yi ‘ışķ içre ḥoş ol rind ki tünler
Bir cür‘a uçun **bar êse** bîdār-ı muḥabbet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 47, Mısra 4*).
2. Her kimde eger **bar êse** āşār-ı muḥabbet
Eyler āḡa maḥbūblar izḥār-ı muḥabbet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 47, Mısra 1*).

barça: (T.) *Tüm, hep, bütün.*

1. Dāniş ü fehm ü ḥıred şabr u sükūn u ‘aķl u hūş
Barçanı pervāne-yi şem‘-i ruḥ-ı cānāne tut (*Nâdire Dîvanı, Gazel 39, Mısra 10*).
2. **Barça** yār u āşinādın eyledin bîġānelıġ
Nēçe künler boldı herġiz kılmadı̄ng yādım eşit (*Nâdire Dîvanı, Gazel 40, Mısra 9*).
3. İl **barça** vişāl bezmide şām
Tā şubḥ çekib sürūd-ı ‘ışret (*Nâdire Dîvanı, Gazel 45, Mısra 5*).
4. Bî-vefādur bu cihān sūd u ziyan **barça** ‘abeş

- Kim Ğam-i 'îş-i bahār ile ħazān 'abeş (*Nâdire Dîvanı, Gazel 54, Mısra 1*).
5. Bolma endîşe-yi sevdâsı bile sergerdân
Yok u barı ğamidin vehm ü gümân **barça** 'abeş (*Nâdire Dîvanı, Gazel 54, Mısra 4*).
6. Kânı şîrîn ü leylî eyleğil yâd
'Alâyîk **barça** zencîr-i 'ameldür (*Nâdire Dîvanı, Gazel 77, Mısra 10*).
7. Ulus **barça** farkığa eyler nişâr
Eger cânlar almakka fermân irür (*Nâdire Dîvanı, Gazel 85, Mısra 5*).
8. Şeh-i mülk-i cünündür men sipâhım **barça** vahşîler
Velî yokdur ħuşûmet kimseğa ħayl-i sipâhımda (*Nâdire Dîvanı, Gazel 134, Mısra 9*).
9. Tüşde rûy-ı lebi derdimge darmân eyledi
Songra kılğan va' delerni **barça** yalğan eyledi (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 72*).
10. İrür bedĥ'âlarıng güftügüyı **barça** bî-ma'nî
Bukün ey Nâdire başdın koyub tâc-ı muraşsa'ni (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 2, Mısra 37*).
11. Müheyyâ erdi **barça** şayd-ı murâd
Ki sulţânım elgide şehbâz edim (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 21*).
12. Vişâlingge mağrûr edim neçe kün
Niyâz oldı ol **barça** nâzım mênîng (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 114*).
13. Tapmasa yâr cenâbığa şeref birle qabûl
Âĥ u feryâding ile şûr u fiğân **barça** 'abeş (*Nâdire Dîvanı, Gazel 54, Mısra 6*).
14. Bolmasa 'aşîkka ger yâr vişâlî maqşûd
Ârzû-yı heves-i cân u cihân **barça** 'abeş (*Nâdire Dîvanı, Gazel 54, Mısra 8*).
15. Fuqarâ ħâliğa ger bakmasa her şâh anğa

Haşmet ü salţanat u rıf'at şān **barça** 'abeş (*Nâdire Dîvanı, Gazel 54, Mısra 10*).

16. Şāh oldur ki re'yetge tereh  m kılsa

Yok   se k  'ide-yi emn    em  n **barça** 'abeş (*Nâdire Dîvanı, Gazel 54, Mısra 12*).

17. N  dire bolmasa ger 'ı    otını te'  iri

Elem-i z  hir ile dış-ı nih  n **barça** (*N  dire D  vanı, Gazel 54, Mısra 14*

18. Bu **barça** 'acz ile isb  t-ı n  -t  v  nlı  dur

Ki m  r kıldı Süleyman'  ga t    fe p  y-ı mele   (*N  dire D  vanı, Gazel 70, Mısra 11*).

19. Sey  det   aned  nı ş  h Babür nesl-i p  k   men

  ud  y   rahmet eyle **barça** ecd  d-ı 'uz  mimn   (*N  dire D  vanı, Gazel 143, Mısra 26*).

20. **Barça** il kird  r   a ta  s  n   tib eyler du'  

   bli   kim N  dire cem   d-i devr  nımdadır (*N  dire D  vanı, Gazel 83, Mısra 15*).

21. Ma  fil-i eyy  m ara m  ye-yi '       ne   t

Barça m  heyy   men  a   ayf ki dild  r yo   (*N  dire D  vanı, Gazel 72, Mısra 8*).

22. Böyle kim m  mt  z irür s  n **barça** sult  nlar ara

   d kılgıl bendelerini k  n  glini i  s  n   tib (*N  dire D  vanı, Gazel 28, Mısra 9*).

23. Veh n   v   i' boldı bar  b   ehs  v  r  m k  lmedi

Barça yahşılar seferdin kıldı y  r  m k  lmedi (*N  dire D  vanı, Gazel 142, Mısra 2*).

barçası: (T.) Tümü, hepisi, bütün.

1. Ciger-g   e k  z n  r   farzenler

Ki bu **barçasıdur** ni   n  n   s  n  n   (*N  dire D  vanı, Terci-bend 1, Mısra 74*).

barı: (T.) *Hiç olmazsa.*

1. Gönçedek ağzı ara ol luṭf-i güṭfârı ‘aceb
Şan ‘êlgi yokdın izhâr eylegen **barı** ‘aceb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 18, Mısra 2*).

bâr-ı emânet: (Far.+Ar.) *Emanet yükü.*

1. Semekdin tâ semâ ‘arz êttiler **bâr-ı emânetni**
Cevâbı bolmadı ma‘ḳûl yêrdin âsumândın hem (*Nâdire Dîvanı, Gazel 109, Mısra 3*).

bâr-ı miḥnet: (Far.+Ar.) *Dert, sıkıntı yükü.*

1. Şerbet-i vaşlîngnı tapmay ḳan yutarman dembedem
Serv yanglîg ḳametimni **bâr-ı miḥnet** ḳıldı ḥam (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi I, Mısra 52*).

barlîg: (T.) *Varlık, mevcut olan şey.*

1. Bêlini **barlîgın** ḳıldı kemerbend ‘ayân
Ağzı yok êrdi anı ḳıldı pedîdâr ḥadîş (*Nâdire Dîvanı, Gazel 51, Mısra 11*).

barmağ: (T.) *Parmak.*

1. **Barmağım** ‘ömr ile yêrga zarûret êrdi
Yoksa şâyeste êmen bendeḡa terk-i ḥidmet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 44, Mısra 3*).
2. Kôrdi derdimni ṭabî-b ü tişledi **barmağını**
Aydı kim yokdur devâsı ‘ışḳ derdidür bu derd (*Nâdire Dîvanı, Gazel 78, Mısra 5*).

bar mukın: (T.) *Var mıdır?*

1. Uykuda bir tün vişālingnı körer kün **bar mukın**
Şubh-i ħurşīd-i cemālingnı körer kün **bar mukın** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 128, Mısra 1-2*).
2. Kızlerim merdümeleri köp yığlamakdın tîredür
Māh-ı ruhsār üzre ħālingnı körer kün **bar mukın** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 128, Mısra 4*).
3. Āfitāb-ı vaşl cennet kaşrıda tapmas zevāl
Āfitāb-ı bî-zevālingnı körer kün **bar mukın** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 128, Mısra 6*).
4. Böyle kim kıldı közüمنى yaşını kan iştiyāk
Köz açıb ruhsār-ı alıngnı körer kün **bar mukın** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 128, Mısra 8*).
5. Lebleringdin ayru ‘ışim telhdür devrān ara
Cān bērib şīrīn maķālingnı körer kün **bar mukın** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 128, Mısra 10*).
6. Mihr-i ruhsār üzre ħālingdur sa‘ādet kevkebi
Aĥter-i ferĥünde fālingnı körer kün **bar mukın** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 128, Mısra 12*).
7. La‘l-i nābing ħasretide teşne kıaldım Nâdire
Şerbet-i kevşer mişālingnı körer kün **bar mukın** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 128, Mısra 14*).

bārver eyle-: (*Far.+T.*) Meyveyeli yapmak.

1. ‘Ārizidin boldı rüşen dīde-yi ehl-i nazar
Eyleğil yārab nihāl-ı kāmētini **bārver** (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 6, Mısra 8*).

baş: (*T.*) Baş, kafa, ser.

1. Nâdire köyide **baş** koyma ğam êrmes nâyâb
İtleri ħayl-ı irür maqşad-ı ikrâm menġa (*Nâdire Dîvanı, Gazel 1, Mısra 15*).
2. Mèni dîvâne kıldı iştîyâķıġ
Saķıġ zencîrindin **başım̡da** sevdâ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 2, Mısra 4*).
3. Mèni dîvâne kıldı iştîyâķıġ
Saķıġ zencîrindin **başım̡da** sevdâ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 2, Mısra 4*).
4. Bu cân-ı ħasta ki vaşlıġnı ârzû eyler
Ĥayâl-ı tûresidîn **başıda** uzun sevdâ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 3, Mısra 10*).
5. Ol zûlf-i dil-âvîz mu‘anber girihidîn
Her kimni tûşib **başıġa** bir özgeçe sevdâ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 4, Mısra 10*).
6. Yıġdı tâ ħâşâk sîlâb-ı sirişkim **başıma**
Tuttı her yandın kèlib ğam kuşları anda yuva (*Nâdire Dîvanı, Gazel 14, Mısra 29*).
7. Eger kèlse **başım̡a** tîġ-i ecel
Kılurman mu yolıġda terk-i taleb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 23, Mısra 5*).
8. Mecnûn-ı bî-nevânı teklîf-i câh kılma
Kim tèlbeler **başıda** yokdur havâ-i mekteb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 27, Mısra 8*).
9. Furķat içre tûştı sevdâi züleyhâ **başıma**
Kîmet-i Yûsûf baha taptı ħarîdârım̡a ayt (*Nâdire Dîvanı, Gazel 37, Mısra 5*).
10. Tapılsa Nâdire bir şeyḫ ‘ârif-i kâmil
Başım havâsın ètey nazr-ı âstâne-yi şeyḫ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 73, Mısra 14*).
11. Muḥabbet derdidin âşüfteliġlar tûştı **başım̡a**
Mèni ḫâlimni ol zûlf-i perîşândın temâşâ kıl (*Nâdire Dîvanı, Gazel 100, Mısra 7*).
12. Açılmaydur közüm Yûsûf ‘uzârımdın cüdâ bolġaç

- Ki devrân **başımı** bir külbe-yi aḫzâne tapşurdu (*Nâdire Dîvanı, Gazel 137, Mısra 10*).
13. Perîşānlıḡ yağıldı **başıma** derd-i muḥabbetdin
Ḥayāl-ı yār ‘ışret şāmını rūz-ı cezā kıldı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 138, Mısra 7*).
14. Firākıṅ otı dūdı **başım** üzre saldı yüz sevdā
Fiḡānımdın kızıldı cānım içre ḥaşr bāzārı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 141, Mısra 3*).
15. Muḥabbet ehliḡa ḥācet emestür dehr ḡavḡası
Kêl ey şūr-ı cünün dūr eyle **başımdın** bu ḡavḡanı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 145, Mısra 4*).
16. Munṭazirdür men kaçan kim kêlse cānān eyleneḡ
Başıdın yüz yol taşadduḡ eyleban cān eylerim (*Nâdire Dîvanı, Gazel 146, Mısra 2*).
17. Mihr-i ruḥsārıṅnı saḡındım qarārım ḡalmadı
Zerredêk **başıṅdın** ey ḥurşîd-i tâbān eyleneḡ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 146, Mısra 8*).
18. Āstānıṅ kıble-yi maḡşūd-ı ḡaş u ‘ām irür
Nâdire **başımın** ferş eyleb cinābıṅge öley (*Nâdire Dîvanı, Gazel 149, Mısra 14*).
19. Yüzin körgeç **başımḡa** tüştü müşkîn zülf sevdāsı
Fiḡān kim bir bakışda yüz belā başımḡa keltürdüm (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 2, Mısra 30*).
20. **Başım** pāymālıṅdur ey serv-i nāz
Fedādur bu āşüfte cāmınım seṅḡa (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 35*).
21. Vişālıṅdın ey cān tapalḡmay soraḡ
Nêler tüştü **başımḡa** sêndin soraḡ (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 16*).
22. Köṅḡül mülkine ot salıb iştıyāk

Başımını kılibman hayl-ı ğam pāymāl (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 146*).

23. İrür bedh'âlarınġ güftügüyî barça bî-ma'nî

Bukün ey Nâdire **başdın** koyub tâc-ı muraşsa'ni (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 2, Mısra 38*).

24. **Başdın** eylenmedim déb köpdür armânın menî

Kêlse yârim kalmasun köngülde armân eyleney (*Nâdire Dîvanı, Gazel 146, Mısra 3*).

25. Girîbân çāk baġrım pâredür **başımda** yüz sevdâ

Bu hâlet birle 'azm-i kūy cānân êtmesem bolmas (*Nâdire Dîvanı, Gazel 91, Mısra 3*).

26. Yüzin körgeç **başımğa** tüşti müşkîn zülf sevdâsı

Fiġân kim bir bakışda yüz belâ başımğa keltürdüm (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 2, Mısra 29*).

27. Menî 'âşık dēban tîr-i melâmet yağdı **başımge**

Ulusdın Nâdire derdimni pinhân êtmesem bolmas (*Nâdire Dîvanı, Gazel 91, Mısra 13*).

28. Nâdire tâ servidür sersebz bu gülzâr ara

Başımızdın naħl-i ħading sāyesi kem bolmasun (*Nâdire Dîvanı, Gazel 130, Mısra 10*).

29. Yolıda **başımını** ferş-i rehğüzârı eyledim

Pāk êmes cān u tenim bolsa ayaġ astıda gerd (*Nâdire Dîvanı, Gazel 78, Mısra 3*).]

baş çek-: (T.) Baş kaldırmak, buyruk dinlememek, isyan etmek; öncülük etmek, ilk adımı atmak.

1. Köngül şerh-i ġamin her hāme birle kim raħam eyler

Kıyāmet şubhı bolğunça **çeker baş** nāle nālıdın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 123, Mısra 6*).

2. Serv çemende **baş çekib** güller açılsa tang̃ emes

Veh neçe serv-i gülbeden kıldı bu bağdın sefer (*Nâdire Dîvanı, Gazel 82, Mısra 3*).

3. Karanğu boldı şāmım dūd-ı āhımnı ğubārıdın

Şererlik şu‘leler **baş çekti** köksim hār-hārıdın (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 2, Mısra 18*).

4. Her sebze ü sünbül ki bu gülşenge **çeker baş**

Mūy-i ser-i mecnūn dur u türre-yi leylā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 4, Mısra 11*).

5. Bahār eyyāmı kan bolğunça ey şimşād **baş çekme**

Ki yettim cāna serv-i gül‘izārımsız temāşādın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 124, Mısra 7*).

6. Fiğānımdın ki otlar **baş çeker** ol māhdın ayru

Müdāmımnı uçkunların yād eylegil necm-i süreyādın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 124, Mısra 15*).

7. ‘Arşa-yı mülk-i cihān gerçi nigīnimdedür

Baş çeker bilmes köngül ‘ışknı fermānıdın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 125, Mısra 20*).

8. Oşal kim bende-yi fermān irür ey husrev-i ‘ālem

Yolıngdın Nâdire **baş çekmağı** nè ihtimāl olğay (*Nâdire Dîvanı, Gazel 150, Mısra 12*).

9. Çemende cilve kıldı serv ü gül hem sebze **baş çekdi**

Qadi serv ü yüzi gül hatı reyhānımnı sağındım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 102, Mısra 7*).

baş indür-: (T.) Baş eğmek.

1. **Baş indürüb** yengi ay peyveste kaşlarıngge

İki kara közüñge kılmış gazāle teslīm (*Nâdire Dîvanı, Gazel 111, Mısra 3*).

baş kov-: (T.) Bir amaca yönelmek, bütün varlığıyla kendini vermek, baş koymak.

1. Ayağıñğa **başım koyıb** şubh u şām
Serefrāzlarğa serefrāz edim (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 25*).
2. Āstānıñğa **koyıb** ferş kılay **başımın**
Özge menzilde tapılmas menğa sēnsiz rāhat (*Nâdire Dîvanı, Gazel 44, Mısra 11*).

baş üzre: (T.) Başının üzerine, baş üstüne.

1. ‘İş sūtiğa mübeddel boldı bülbul şīveni
Koydı gül **baş üzre** devrānıda tāk-ı aḥmerī (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 6, Mısra 60*).
2. Bī-nevāman dādres pūst ü penāhımdın cūdā
Müşkil işler tūştı **başım üzre** şāhımdın cūdā (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 8, Mısra 24*).
3. Mübtelā mēn tāk esīr-i zūlf-i pūr-tābıñ bolay
Kıl mēni āzād **başıñ üzre** sergerdān etib (*Nâdire Dîvanı, Gazel 28, Mısra 12*).

baş yalang eyle-: (T.) Kafasını açmak.

1. Cevrler ki menğa çarḥ eyledi şāhımnı körüb
Baş yalang eyleb ‘inānıñni tutub dād kılay (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 1, Mısra 20*).

başdın ayağ, başdın ayak: (T.) Baştan ayağa, tamamen.

1. Kayu güm-reh ki gerdankeşlik etse ḥān cenābıdın

Sitem taşı bile **başdın ayağ** efgār kıl yārab (*Nâdire Dîvanı, Gazel 17, Mısra 24*).

2. Êl ursa Nâdire deryāğa zāhid

Bolur **başdın ayağ** deryā mülevveş (*Nâdire Dîvanı, Gazel 55, Mısra 14*).

3. Bolub **başdın ayağ** āyīne yaŋlıg dīde-yi hayret

Tüşümde cilve etti her taraf tāvūs reftārı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 141, Mısra 7*).

4. Olki zemāne bezmide eyledi serbülend özin

Başdın ayakka şem ‘dék örtedi kışşa muhtasar (*Nâdire Dîvanı, Gazel 82, Mısra 6*).

başkar-: (T.) Yol göstermek.

1. Yétalmay gül ‘izārım vaşlığa ‘ışk içre rüsvā mēn

Meded kıl baht köyi sarığa **başkar** bu rüsvānı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 145, Mısra 8*).

Başla-: (T.) Başlamak.

1. Ğami sūzını **başlab** étmedim sāmān çün gerdūn

Bu dürlerni mēningdēk bī-ser ü sāmāne tapşurdı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 137, Mısra 7*).

bā-vefālīg: (Far.+Ar.+T.) Vefadarlık.

1. Birdem sēni kılmadım ferāmūş

Raḥmet mēni **bā-vefālīgimge** (*Nâdire Dîvanı, Terkib-bend 1, Mısra 30*).

bayram ayı: (T.) Bayram hilali, bayramın geldiğinin habercisi olan hilal.

1. Eylerem ‘īd-i vişālīngnı demādem ārzū

Ey yüzing **bayram ayı** cān senğa kurbān eyleney (*Nâdire Dîvanı, Gazel 146, Mısra 10*).

bāz eyle-: (*Far. + T.*) Açmak.

1. Furşat-ı ‘ömr-i girāmī etgenin rüsvā köngül
Bildi gaflet uykusıdın közlerin **bāz eylegaç** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 59, Mısra 10*).

becāy-ı şerbet: (*Far. + Ar.*) Şerbet yerinde.

1. Her şām közimni yaşı şem‘im
Hûn-ı cigerim **becāy-ı şerbet** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 45, Mısra 12*).

bed-baht: (*Far.*) Bahtsız, talıhsız.

1. Mên nâ-tüvân u hastanı ol ay cemālıdın
Maḥrûm kıldı tâli‘-i bergeşte **bed-baht** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 80, Mısra 6*).

bed-h‘ā: (*Far.*) Başkasının kötülüğünü isteyen kimse.

1. İrür **bedh‘ālarınğ** güftügüyı barça bī-ma‘nī
Bukün ey Nâdire başdın koyub tâc-ı muraşsa‘nı (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 2, Mısra 37*).
2. Devlet bolub ziyāde ‘ömrinğ hezār bolğay
Bedh‘ālar hemīşe ‘ālemde ḥār bolğay (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 5, Mısra 18*).
3. Oşal kim anğa **bed-h‘ā** u ḥasūd u kīneperverdür
Hümāyūn dergehide müstemend ü zār kıl yārab (*Nâdire Dîvanı, Gazel 17, Mısra 25*).

bed-mihrlıĝ ét-: (Far. + T.) Sevgisizlik yapmak, sevmemek.

1. Sên terk-i vefâ kıldıñg u **bed-mihrlıĝ étđıñg**
Yâringnı ferâmüş kılıb eylemedin yâd (Nâdire Dîvanı, Gazel 74, Mısra 9).

bedr-i tâbân: (Ar. + T.) Parlayan dolunay.

1. Yüzıñg ayınıñg hayretidin irür **bedr-i tâbân** kara dâĝlık
Kaşıñg nünıdın vâkıf êrdi ki ‘âcizlık oldu hilale peydâ (Nâdire Dîvanı, Gazel 11, Mısra 7).
2. Muḥammed Emîn Ḥân Nâdirĝa şükr
Bolur **bedr-i tâbân** pür nevres hilâl (Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 156).
3. Âfitâbım neçe kün boldı ki körgüzmes cemâl
Furkat içre **bedr-i tâbân** za‘fidin boldı hilâl (Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 22).

behrâm: (ö.a.) Sasaniyan sülaleSênden, Yezdgird’in oĝlu olan ve Behram-ı Gur adıyla anılan padişah.

1. Vaşl cāmı tâ sêniñg êlgingdedür
Özni yâ Cemşîd yâ **Behrâm** tut (Nâdire Dîvanı, Gazel 48, Mısra 14).

behre: (Far.) Lezzet.

1. Bir nefes dîdârıdın cân **behre**-perver bolmadı
Kimdür ol kim keldi dünyâĝe mukadder bolmadı (Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 65).

bekâ-i ‘ömr: (Ar. + Far. + Ar.) Sonu olmayan hayat.

1. Karılıĝ devletiĝa yêtkürüb ḥân-ı dilâverni

Beḳā-i ‘ömrini il ‘ömrinin bisyār ḳıl yārab (*Nâdire Dîvanı, Gazel 17, Mısra 20*).

bêl: (T.) *Bel, miyân.*

1. **Bêlini** barlığın ḳıldı kemerbend ‘ayān
Ağzı yok êrdi anı ḳıldı pedîdâr ḥadîs (*Nâdire Dîvanı, Gazel 51, Mısra 11*).
1. Mëning yārim ‘aceb nāzik mizāc u bî-mürüvvetdür
Bêlin ḳatlımğa bağlabdur velî êrmes kemer peydā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 10, Mısra 12*).

belā: (Ar.) *Afet, musibet, çok zor iş.*

1. Hicr âşübı **belādur** kim anı teşvîşidin
Ḳatre-yi sîmāb yanğlıḡ könglüm eyler ıztrāb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 19, Mısra 9*).
2. Ne şabr u hūş ḳaldı ne ḳarār u tākātım yārab
Köngül içre havā-i ‘ışḳ bilmem ne **belā** ḳıldı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 138, Mısra 12*).
3. Lebimğa keldi müdāmımnı vaşlını tileb cānım
Belā-yi ot-figenimni tüşümde körmesem êdi (*Nâdire Dîvanı, Gazel 113, Mısra 12*).

beled: (Far.) *Tanıdık.*

1. Yok ağzınıḡ sorağıda ey cān nişān tileb
Tüşding ‘adem tārîḳine gümdür seḡa **beled** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 80, Mısra 8*).

beli: (Far.) *Evet.*

1. **Belî** birbirge ‘āşık birle zāhid
Muḥālîfdur nēcük ot bile yaḡ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 71, Mısra 5*).

belki: (Far.) Belki.

1. Tileseng vaşl öt cihān ğamidin
Ne cihān **belki** cism ü cāndın kēç (*Nâdire Dîvanı, Gazel 62, Mısra 4*).
2. Müddetidür kim cihān ehlika yokdur ülfetim
Belki özlükdin melül êtmış mēni yüz şöhetim (*Nâdire Dîvanı, Gazel 103, Mısra 2*).
3. Köngül cānıdan u cān kaldı cānān u cihāndın hem
Köngüldin cāne yëttim ğam tünide **belki** cāndın hem (*Nâdire Dîvanı, Gazel 115, Mısra 2*).
4. Eger hicrān iline yār vaşlı bolmasa hāşıl
Ne hāşıl hānmāndın **belki** ‘ömr-i cāvidāndın hem (*Nâdire Dîvanı, Gazel 115, Mısra 8*).
5. Sēnsizin ‘ālem bahārı sebz ü hurrem bolmasun
Kaysı ‘ālem **belki** ‘ālem içre ādem bolmasun (*Nâdire Dîvanı, Gazel 130, Mısra 2*).

belkis: (ö.a.) Belkis. (Saba Melikesi Belkis, günümüz Habeşistan (Etiyopya) veya Yemen'inin olduğu topraklarda hüküm sürdüğü farz edilen, tarih öncesi Saba Kırallığı'nın hükümdarıdır.).

1. Sebā sarıġa ger tüşse güzārıng nāgeh ey hüdhüd
Süleymān sarı **Belkis** köyidin bir merhabā keltür (*Nâdire Dîvanı, Gazel 86, Mısra 6*).

benātü'l-na‘ş dēk: (Ar. + T.) Meşhur yıldızlar gibi.

1. Ol ay hicrānıda āhım **benātü'l-na‘ş dēk** her yan
Perişān etti keyvān bārgāhıda şüreyyānı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 145, Mısra 9*).

bend bend: (Far.) Boğum boğum.

1. Kāmıṣḍek **bend bendim** āṣiyān-ı nāle bolmışdur
Fiğānım destgāhını neyistāndın temāṣā kıl (Nâdire Dîvanı, Gazel 100, Mısra 9).

bend ét-: (Far.+T.) Bağlamak, bağlı kılmak (Sevgilinin saçlarına düşkünlük).

1. Köngül mecnūnını zülfingni zencīriğā **bend étim**
Sürük etfāl içinde bolmağay deb şūr u şer peydā (Nâdire Dîvanı, Gazel 10, Mısra 15).
2. **Bend étib** zülfing ara könglimni āzād étgening
Kuş uçurgandek irür bağlab ayağıge tenāb (Nâdire Dîvanı, Gazel 19, Mısra 5).

bend kıl-: (Far.+T.) Bağlamak, zincire vurmak.

1. Könglüm kuşımı **bend kılur** gam tuzagına
Gül hırmenide dāne-yi hālīngdın örgüley (Nâdire Dîvanı, Gazel 147, Mısra 9).

bende: (Far.) Kul, köle.

1. Böyle kim mümtāz irür sên barça sultānlar ara
Şād kılğıl **bendelerni** könglini ihsān étib (Nâdire Dîvanı, Gazel 28, Mısra 10).
2. Barmağım ‘ömr ile yergā zarūret érđi
Yoksa şāyeste emen **bendeğā** terk-i hīdmet (Nâdire Dîvanı, Gazel 44, Mısra 4).
3. Eyleban mevzūn kadingni **bendesı**
Servni bāğ içre āzād eyledim (Nâdire Dîvanı, Gazel 110, Mısra 13).

bendeliğ: (Far.+T.) Kulluk, kölelik.

1. Kökeniñ **bendeliğın** Nâdire'ğa 'arz eyleb

Koyğıl ey bād-ı şabā cānıma andın āfet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 44, Mısra 13*).

bende-yi fermân: (*Far.*) *Emrine tabi olan köle.*

1. Oşal kim **bende-yi fermân** irür ey husrev-i 'âlem

Yolıñğın Nâdire baş çekmağı nè ihtimâl olğay (*Nâdire Dîvanı, Gazel 150, Mısra 11*).

2. **Bende-yi fermân** irürmen her ne kim fermân irür

'Âlem ehlini fedâ-i hüküm ü fermân eylerem (*Nâdire Dîvanı, Gazel 118, Mısra 13*).

3. Tâ bedendür cān maqāmı 'ömrü'āh-ı cānıñgım

Tâ irür cānım bedende **bende-yi fermānıñgım** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 114, Mısra 2*).

4. Mevc yañlığ suvğa sal yā şem' yañlığ otlara

'Işık içre her ne bolsa **bende-yi fermānıñgım** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 112, Mısra 10*).

bend-i ğam: (*Far.+Ar.*) *Gam bağı.*

1. Hicr şahnesi āhır öltürür esiringni

Bir kıyā bağıb cānā **bend-i ğamdin** āzād ét (*Nâdire Dîvanı, Gazel 36, Mısra 4*).

bend-i nikāb: (*Far.+Ar.*) *Peçenin bağı.*

1. Talpınıb ölgen kebi şayyādnı dāmıda kuş

Koy ki bir dem çıрмаşıb **bend-i niķābıñge** öley (*Nâdire Dîvanı, Gazel 149, Mısra 12*).

b r-: (T.) Vermek.

1. **B rey** c n vi  l içre ey n   -leb
F r         key   lay t b u teb (*N dire D vani, Gazel 23, Mısra 1*).
2. Her h lda ey N dire   kr eyle H d   a
Kim **b rdi** s   a      u mu abbet bile devlet (*N dire D vani, Gazel 43, Mısra 18*).
3. Fery d ki hicr t nd b d 
   im çemenini **b rdi** berb d (*N dire D vani, Gazel 75, Mısra 12*).
4. Ecelni destidin yüz d d u fery d
Ki   rim h       **b rdi** berb d (*N dire D vani, Gazel 77, Mısra 2*).
5. **B rdi** H d -i   lem devlet bile sa  dat
Devridedür vil yet m n nd-i b   -  cennet (*N dire D vani, Muhammes 5, M sra 11*).
6.   b dem ho  ehli a peyk-i   b  **b rdi** haber
Bold  peyd  sal anat g    ridin   r n semer (*N dire D vani, Muhammes 6, M sra 41*).
7. D men-i i b    a olturma  ay gerd-i mel  l
H   ta     **b rgey** a   a devlet-i iskender  (*N dire D vani, Muhammes 6, M sra 40*).
8. M      c n    ma mecn     **b rm    z** nisbet
    r mu h r u h    k t b-                  (*N dire D vani, Gazel 41, Mısra 1*).
9. H d    **b rib** c     i b   u c  h
H d    **b rib** h     i b   u c  h (*N dire D vani, Terci-bend 1, Mısra 99-100*).
10. Vel-ni  m  derdige darm  n **b rib**
Lib   -  sel met            (*N dire D vani, Terci-bend 1, Mısra 103*).
11. Bu ferzendler kim **b ribd r** H d  

Naşīb eylegey her birige kemāl (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 151*).

12. Lebidin ayru kan yutmaq işimdür bargıl ey sâķī

Mengâ bî-hûde külfet **bërme** tekliḫ-i şarâb eyleb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 21, Mısra 12*).

13. İsteseng kim dergehingde pâsbân olğay müdām

Bërme vahşet hicr ile könglüm gâzâln rām tut (*Nâdire Dîvanı, Gazel 35, Mısra 4*).

berāber: (*Far.*) Birlikte, beraber.

1. **Berāber** eyleses öz rütbesin gerdün kuyaşığa

Birev kim sāye yanglıg dergehingde pâymāl olğay (*Nâdire Dîvanı, Gazel 150, Mısra 5*).

berāber bol-: (*Far.+T.*) Aynı olmak, bir olmak, birlikte olmak, karşı karşıya olmak.

1. Kemdür tolunay **bolsa** cemālingge **berāber**

Hurşide kulağingdagi dūr-dāne kılur baḫş (*Nâdire Dîvanı, Gazel 52, Mısra 9*).

berāber èmes: (*Far.+T.*) Eşit değildir.

1. Mengâ **berāber èmes** kühken bile mecnūn

Alarda bir ğam edi līk mende ming ḫasret (*Nâdire Dîvanı, Gazel 41, Mısra 5*).

berbād: (*Far.*) Harap. Kötü. Virâne. Bozuk. Perişan. Telef ve helâk olmuş.

1. Feryād ki hicr tünd bādı

‘İşim çemenini bërdi **berbād** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 75, Mısra 12*).

2. Ecelni destidin yüz dād u feryād

Ki ‘ömrüm ḫaşılını bërdi **berbād** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 77, Mısra 2*).

berbād bol-: (Far.+T.) Darmadağınık olmak, savrulmak, dağılmak; mahvolmak; perişan olmak.

1. Ki **boldı** şabr u tākāt hırmanı **berbād** destingdin
Ulusnı hān u mānı bolmadı ābād destingdin (*Nâdire Dîvanı, Müsemmen 2, Mısra 3*).

berbād eyle-: (Far.+T.) Berbat eylemek; mahvetmek, darmadağın etmek. II Yele vermek.

1. **Eylegeç berbād** ‘İşim hāşıl hicrān yeli
Āşinālarğa sarıġ rengim sāmāndın bērdi yād (*Nâdire Dîvanı, Gazel 76, Mısra 7*).
2. Āh çektim nāle tūfān eyledi
Çarh būnyādını **berbād eyledim** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 110, Mısra 4*).
3. Şāmlar kim zor ēter ma’yūsılık ol şāhsız
Ārzū cinsini bir āh ile **berbād eylerem** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 108, Mısra 4*).
4. Her kaçan kim ol perīveş vaşlını yād eylerem
Çarh būnyādını bir āh ile **berbād eylerem** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 107, Mısra 2*).

berbād kıl-: (Far.+T.) Harap etmek, ömrünü berbat etmek.

1. Kêlgıl ey nāle seŋga āh ile imdād kılay
‘Āfiyet hırmanını bir yolu **berbād kılay** (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 1, Mısra 2*).

berbād ol-: (Far.+T.) Perişan olmak, zarar görmek.

1. Ğubārım ‘ışk vādīsīde **berbād oldı** andağ kim
Beyābānlarda mecnūn tūtiyā izler ğubārımdın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 116, Mısra 3*).

berehmen: (Far.) Mecûsî papazı, puta tapan.

1. Rişte-yi hâli êdi deyr bile şavm'ada
Kim **berehmen** dèdi zünnâr anı zâhid-i tesbîh (Nâdire Dîvanı, Gazel 65, Mısra 16).

berg ü nevâ: (Far.) Gönlü süsleyen ses ve ahenk.

1. Körüban kaçre-yi şebnemni hayâ örgendim
Gül ü bülbül sözidin **berg ü nevâ** örgendim (Nâdire Dîvanı, Muhammes 1, Mısra 38).
2. Habîb-i 'arîzin yâdila çekti Nâdire ünler
Havâ-i bülbül ü gül kalmadı **berg ü nevâsıdın** (Nâdire Dîvanı, Gazel 121, Mısra 16).

berg-i gül: (Far.) Gül yaprağı.

1. **Berg-i gül** keltirmedi ol hüsn envârığa tâb
Kıldı güllerni hâzân seyr-i gülistân eylegeç (Nâdire Dîvanı, Gazel 58, Mısra 5).

berhurdâr: (Far.) Muradına ermek, isteğine kavuşmak.

1. Yüzi hicri meni köp derdmend êtdi 'ilâcım yok
Yène bir körsetib yârimnı **berhurdâr** kııl yârab (Nâdire Dîvanı, Gazel 17, Mısra 8).
2. Ey hol ol künler ki ol gül-çehre birle yâr êdim
Keçe kündüz devlet-i vaşlige **berhurdâr** êdim (Nâdire Dîvanı, Muhammes 4, Mısra 22).

bəri: (T.) *Bu yana, bu tarafa.*

1. Mû'nisim kêlgıl ki ızhâr eyleyin derd-i dilim
Nükte yazmay nêçe künlerdin **bəri** kattı başım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 104, Mısra 10*).
2. Kêl **bəri** tâ hâk-ı pâyîngi kılay
Tütiyâ-ı çeşm-i giryân merhabâ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 6, Mısra 13*).

berkarâr ol-: (Far.+T.) *Devamlı aynı olmamak, aynı kararda devam etmemek.*

1. **Berkarâr olğay** ilâhî tâ binâ-i mülk-i dehr
Boldı taht u tâcdın sermâye-yi devlet binâ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 14, Mısra 13*).

berk-i ışk: (Ar.+Far.+Ar.) *Aşk şimşeği/parıltısı.*

1. Dehr kiştzârığa bir şerâr u yüz hîrmen
Köydürürğa 'âlemni **berk-i ışk** bünyâd êt (*Nâdire Dîvanı, Gazel 36, Mısra 16*).

berpâ eyle-: (Far.+T.) *Ayağa kaldırmak, sağlam kılmak (İnsanın büyümesi).*

1. Lebleri tökti tebessüm şehdidin âb-ı hayât
Közleri yüz fitne **berpâ eyledi** nâz eylegeç (*Nâdire Dîvanı, Gazel 59, Mısra 6*).

berpây kıl-: (Far.+T.) *yağa kaldırmak.*

1. Nâdire âh-ı dil ü şûr-ı cünûn **berpây kıl**
Uşbu leşker birle 'âlem mükini yekbâre aç (*Nâdire Dîvanı, Gazel 57, Mısra 13*).

berpây tut-: (Far.+T.) *Ayakta tutmak: 1. Bir şeyin sürekliliğini sağlamak, devam ettirmek. 2. Bozulmasını, yıkılmasını, çökmesini engellemek.*

1. **Berpây tutıb** ka'ide-yi mihr ü muhabbet

Terk eylemeding Nâdire devlet öyi âbâd (*Nâdire Dîvanı, Gazel 74, Mısra 13*).

bes: (*Far.*) *Kafi, yeter, yetişir.*

1. Devr cām-ı ʔarab yorulmağı **besdür** sākī
Gerçi yorulmadı bu gerdiş-i eyyām menğa (*Nâdire Dîvanı, Gazel 1, Mısra 5*).
2. Şeh eyler mesned nāz üzre ārām
Mèn dīvāneğa **bes** hāk-ı gūlah (*Nâdire Dîvanı, Gazel 71, Mısra 8*).
3. Menğa ey Nâdire **bes** munça bī-dād (*Nâdire Dîvanı, Gazel 77, Mısra 29*).
4. Menğa ‘ışk içre sūdi cünün **bes**
Cihān iqbālının baht-ı nigūn **bes** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 92, Mısra 1-2*).
5. Bu bezm içre fiğān u nālışımın
Nevā-yı çeng ü şavt-ı ergenūn **bes** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 92, Mısra 4*).
6. Menğa deyr içre esbāb-ı tecemmül
Şürāhī birle cām-ı lālegūn **bes** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 92, Mısra 6*).
7. Müdāmımnı köyiğa her kün ‘azm eterğa
Çırāğ-ı berķ-i āhım rehnümün **bes** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 92, Mısra 8*).
8. Helāk etmek uçun düşmanlarığa
Ġam ü ʔasret bile derd-i derūn **bes** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 92, Mısra 10*).
9. Cünün deştini sergerdānıdurman
Refīķim uşbu vādide ķoyun **bes** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 92, Mısra 12*).
10. Muḥabbet dāğını izhār eterğa
Yürekde Nâdire bir ķatre hūn **bes** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 92, Mısra 14*).
11. Menğa yāding **bes** irür dèrmen ḥayālingda kètey
Ravza-yı pākingge īsār-ı du ‘ā ķılmay nètay (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 7, Mısra 13*).

12. Zāhid ehliğa selsebîl ü kevşer

Besdür menğa reşha-yı zülālîng (*Nâdire Dîvanı, Gazel 95, Mısra 8*).

besî: (*Far.*) *Kafî, yeterince.*

1. Vefâ körmedîng çarhdın ey köngül

Felekni **besî** imtiḥān eyledîng (*Nâdire Dîvanı, Gazel 97, Mısra 6*).

2. Tapmağım olmas müyesser ol gül-i ḥandān **besî**

Ger heme seyr-i cihān u ‘arşa-yı ‘ālem tutay (*Nâdire Dîvanı, Gazel 148, Mısra 15*).

3. Nâdire köz tutma gerdündın mürüvvet kim **besî**

İ‘tibār-ı dehrni bî-i‘tibār etti felek (*Nâdire Dîvanı, Gazel 94, Mısra 15*).

4. Yürek dāğın ey Nâdire ğayrdın

Besî ḥüb kayd kıldîng nihān eyledîng (*Nâdire Dîvanı, Gazel 97, Mısra 12*).

5. Közümni böyle giryān bilmekimdür dāne-yi eşkin

Besî gevher ki tökmiş ‘ışk nīsānı bu deryāğa (*Nâdire Dîvanı, Gazel 135, Mısra 8*).

6. Sēni tapmak **besî** müşkil körindi cütücū birle

Firākîng derdiğa teskîn tilermen güftügū birle (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 2, Mısra 31*).

beşāret: (*Ar.*) *İyi haber, müjde, muştı.*

1. **Beşāret** sizge ey ehl-i cihān kim mülk-i dünyāğa

Çırāğ-ı maḥfil-i altın beşik babür nişān keldi (*Nâdire Dîvanı, Gazel 140, Mısra 5*).

2. Mihr-i dīdārı şeref bürcine māh-ı enverī

Baħr-ı devletdin **beşāret** sizge ey ehl-i cihān (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 6, Mısra 26*).

be-şartiki: (*Far.*) Şart şudur ki.

1. Yār köyide **beşarṭiki** peyāmımnı dēseng
Bu kafesdin sēni ey cān kuşı āzād kılay (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 1, Mısra 9*).

beski: (*Far.*) Yeterince.

1. **Beski** kan boldı yüreğim gevrher-i eşk ornığa
Kaṭre kaṭre közlerimdin tamdı mercān ‘ākıbet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 34, Mısra 11*).
2. Revnaḵ-ı şām irür ḥāl u ḥaṭıng üzre sevād
Beski ruḥsār u bināgüşing irür şubḥ-ı şahıḥ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 65, Mısra 10*).
3. Kızıl gül kebi tır-i müjgānıdın
Köngül **beski** çāk-ı girībān irür (*Nâdire Dîvanı, Gazel 85, Mısra 10*).
4. **Beski** hicrān otı könglüm taşını suv eyledi
Közgü yanglıg ‘aks-i ruḥsāring ile ḥayrāningim (*Nâdire Dîvanı, Gazel 112, Mısra 5*).
5. Kimse ger düşman irür ḥālim körüb raḥm eylemiş
Beski çoḥ zār u esīr-i ḥasret-i hicrāningim (*Nâdire Dîvanı, Gazel 112, Mısra 8*).
6. **Beski** ermişmen havāḥ‘ā-i havā-i devleting
Tā irür başım havā-i medḥ-i sulṭān eylerem (*Nâdire Dîvanı, Gazel 118, Mısra 15*).
7. karadur rüzgārım mihr-tābānımnı sağındım
Sitemler cāne yētti **beski** cānānımnı sağındım (*Nâdire Dîvanı, Müseddes 1, Mısra 4*).

8. Mëni **beski** dîvâne kıldı ğaming
Cünün ehliġa ittiġād eyledim (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 3*).
9. **Beski** mecnündür müdāmımnı ġüsniġa ġülşen ġülleri
Ġonçe gerdindür çemen boynıda ġümârı ‘aceb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 18, Mısra 5*).

beyābān: (*Far.*) *Sahra, kır, çöl.*

1. Sirişkim saġābın imdādıdın dilküşādur muġabbetni deşti
Köngül daġını êtsem beyān bolur ol **beyābānda** lāle peydā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 11, Mısra 10*).
2. Ġubārım ‘ışķ vādīsıde berbād oldı andaġ kim
Beyābānlarda mecnün tūtiyā izler ġubārımdın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 116, Mısra 4*).
3. Soraġıngda **beyābānlar** kēzib bī-ser ü pā yürdüm
Ġoyundēk çarġ urub cismim ġubārın kökke savurdum (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 2, Mısra 1*).
4. Tilermën yüz **beyābān** kaţ‘ini kılsam koyun yaŋlıġ
Ki ôtķay mën vişālın isteban kevn ü mekāndın hem (*Nâdire Dîvanı, Gazel 115, Mısra 3*).

beyābān seyri: (*Far.+T.*) *Çöl gezisi.*

1. Çemen rengini körsem yād ètermen ġül‘izārımnı
Beyābān seyride yād eylerem gerdün-şikārımnı (*Nâdire Dîvanı, Müseddes 1, Mısra 20*).

beyābānlarını izle-: (*Far.+T.*) *Beyabanları aramak, beyabanları dolaşmak.*

1. **Beyābānlarnı izleb** tapmadım yārım sorağını

Bêrürmen cān şabā nāgeh haber kēltürse yārımdın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 116, Mısra 9*).

beyād-ı düstān: (*Far.*) *Arkadaşların hatırasına.*

1. Vefā kânūnıdın şavt u terennüm eyle ey muṭrib

Beyād-ı düstān ‘uşşāk bezmide nevā kēltür (*Nâdire Dîvanı, Gazel 86, Mısra 4*).

beyān ét-: (*Ar. + T.*) *Bildirmek, açıklamak; anlatmak.*

1. Maḳşad ne êdi cihānda kēlding

Keyfiyetini **beyān étib** kêt (*Nâdire Dîvanı, Gazel 46, Mısra 14*).

2. Sirişkim saḫābın imdādıdın dilküşādur muḫabbetni deşti

Köngül dağını **étsem beyān** bolur ol beyābānda lāle peydā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 11, Mısra 10*).

beyān eyle-: (*Ar. + T.*) *Açıklamak.*

1. Sengā ḳaysı ḡamni **beyān eyleyin**

Nêce āh tartıḫ fiḡān eyleyin (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 127*).

beyān kıl-: (*Ar. + T.*) *İfade etmek, anlatmak.*

1. Devr-i felek cefāsı kimge **ḳılay beyān** man

Köngülde bir alam bar yoḡtur müdāmımnı devāsı (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 5, Mısra 29*).

bèyik: (*T.*) *Yüksek.*

1. Felekdin **bèyikraḡ** êdi rıf atım

Ki vaşlınġ ħarīmide mümtāz ědim (*Nādire Dīvanı, Terci-bend 1, Mısra 19*).

beyt: (Ar.) *İki mısradan oluşan nazım.*

1. Cevāb-ı şāh **beyt**-i Nādire ol nādir-i dervrān
Tēgib seng-i ecel sindürdi mīnā birle cāmımnı (*Nādire Dīvanı, Gazel 143, Mısra 27*).

beytü'l-ehzān: (Ar.) *Hüzünler evi.*

1. Her zamān yād eyleban könglümġa sulţānım kélür
Luţf birle **beytü'l-ehzānımġa** mihmānım kélür (*Nādire Dīvanı, Gazel 88, Mısra 2*).
2. Aķargān közlerimdin boldı ol Yūsūf-liķā pinhān
İrür könglüm öyi Ya 'ķūb-ı Ken 'ān **beytü'l-ehzānı** (*Nādire Dīvanı, Gazel 145, Mısra 12*).

bezl: (Ar.) *Bol bol, acımadan verme, saçma.*

1. Şāf mey ger nūş ètersēm derdini
Bezl cām-ı rind-i derd-āşām tut (*Nādire Dīvanı, Gazel 48, Mısra 16*).

bezm: (Far.) *İçkili, eğlenceli yiyip içme ve sohbet meclisi.*

1. Sēn kılıb aġyārını **bezmīni** rūşen reşkdin
Şem 'dēk cānımdadur dāġ-ı nümāyān her kēçe (*Nādire Dīvanı, Gazel 133, Mısra 5*).
2. Murīd-i 'ışķ-i 'ālem-sūz men 'uşşāk **bezmide**
Nevā-yi nāle-yi neydēk bülend ětdi makāmımnı (*Nādire Dīvanı, Gazel 143, Mısra 15*).

3. Tahniyetdin boldı süsenni libāsı süsenī

Serv ü gül **bezmide** pürzer boldı ra‘nā dāmeni (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 6, Mısra 58*).

4. Êrdi şebbâz-ı hayālīm **bezmide** ‘unkā şikār

Êmdi ol sultān mezārı şem‘îğa pervānemen (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 7, Mısra 9*).

5. Yağşılar birle hemîşe irtibātım bar edi

Şehriyārım **bezmide** ‘îş ü neşātım bar edi (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 7, Mısra 34*).

bezm-i devlet: (*Far.+Ar.*) *Devlet meclisi.*

1. Ayturğa arzımaydur ‘ālemni mācerāsı

Bul **bezm-i devlet** ey şāh-ı medhğān man (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 5, Mısra 26*).

bezm-i ğam: (*Far.+Ar.*) *Gam, keder meclisi.*

1. Ötti şubh-ı vaşl keldi şām-ı endüh u firāk

Merhabā ey dāğ-ı hasret kil-k-i **bezm-i ğam** tutay (*Nâdire Dîvanı, Gazel 148, Mısra 6*).

bezm-i ihsân: (*Ar.+Far.*) *İhsan, lütuf meclisi.*

1. **Bezm-i ihsânıngda** dest-i zerfişānıng reşkidin

Şāmlar toprağ aradur pence-yi mihr-i semā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 14, Mısra 9*).

bezm-i ‘işret: (*Far.+Ar.*) *İçki meclisi.*

1. Serv-i gül-ruhsārım ile **bezm-i ‘işret** déb bahār

Serv birle güldin aytdı cām u mīnā bağ ara (*Nâdire Dîvanı, Gazel 15, Mısra 7*).

2. **Bezm-i 'işret** sâz etib sên mey içib şādāb olub

Mên kılrman ney kebi feryād u efgān her kēçe (*Nâdire Dîvanı, Gazel 133, Mısra 13*).

bezm-i rihlet: (*Far.+Ar.*) Ölüm meclisi.

1. Sên ile **bezm-i rihlet** mên qalmışam ciger hūn

Feryād etib cünündin andağ ki sâz-ı mecnūn (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 3, Mısra 17*).

bezm-i şāhān: (*Far.*) Şahlar meclisi.

1. Hālāyik serhoş u peydā emes ol **bezm-i şāhānım**

Cihān hāndān u giryāndur mēni bu çeşm-i hūnbārım (*Nâdire Dîvanı, Müseddes 1, Mısra 9*).

bezm-i vaşl: (*Far.+Ar.*) Kavuşma meclisi.

1. **Bezm-i vaşlın** körmegenler Furqatıdın dāğdur

Mên ki kördim devletin özni neçük bī-ğam tutay (*Nâdire Dîvanı, Gazel 148, Mısra 13*).

bezm-i vişāl: (*Far.+Ar.*) Kavuşma meclisi.

1. İrür bu nā-tüvān cān-ı hāzīn müştāk-ı dīdārīng

Bukün **bezm-i vişāl** içre mihmān eylesün şāhım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 105, Mısra 10*).

Bī-ārāmlıg: (*Far.+T.*) Huzursuzluk.

1. Bāde nūş et kılrma **bī-ārāmlıg**

‘ış vahşîdür zamānı rām tut (*Nâdire Dîvanı, Gazel 48, Mısra 5*).

bî-‘aded: (*Far.+Ar.*) *Hesapsız.*

1. Yār kerek ‘āşıkā mende sêver yār yoḥ
Derd ü ğamim **bî-‘aded** sorgeli ğam-ḥ‘ār yoḥ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 72, Mısra 2*).

bî-berg ü nevā eyle-: (*Far.+Ar.+T.*) *Dalsız ve sessiz ağaca çevirmek.*

1. Yārning elbette yārdın cüdā eyler felek
Gül bile bülbülñi **bî-berg ü nevā eyler** felek (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 8*).

bî-cā eyle-: (*Far.+T.*) *Yurtsuz, Yersiz yapmak.*

1. Ger ğubār-ı ḥāk-ı rāhın **eylese bî-cā** nesīm
Şabr u bî-ṭākatlıġı ṭab‘-i perīşānımgādur (*Nâdire Dîvanı, Gazel 83, Mısra 5*).

bî-çāre: (*Far.*) *Çaresiz, düşkün, zavallı.*

1. Çāre tapmay derdiġa bu nā-tüvān **bî-çāredür**
Hiçkim yārab cihānda yārdın ayrılmasun (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 37*).
1. Ki mēn **bî-çāre** köñlümni bakıb ötgünçe aldurdum
Mēni lāl etti ğüftār-ı leb-i ḥāmūş-ı ğüyāsı (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 2, Mısra 25*).

bî-çāreler du‘āsı: (*Far.+Ar.+T.*) *Çaresizlerin duası.*

1. Maḳbul êrdi Ḥudāġa **bî-çāreler du‘āsı**

Ey yahşılarnı şāhı hāḡ seṅga yār bolḡay (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 5, Mısra 15*).

bî-çûn: (*Far.*) *Emsalsiz, eşsiz, ortaksız, benzersiz.*

1. Devrân nè ‘aceb köz yaşımı eylese mecnûn
Çün eyledi ‘âlemni binâ Hâlik **bî-çûn** (*Nâdire Dîvanı, Müsemmen 1, Mısra 6*).

bî-dād: (*Far.*) *Zulüm, işkence, eziyet, adaletsizlik.*

1. Dehr eyvânıda gerdûn gerdişi **bî-dādıdın**
Yokturur ḡam ḡaydı içre kimse mēndēk mübtelā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 14, Mısra 21*).
2. Mēḡa ey Nâdire bes munḡa **bî-dād** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 77, Mısra 29*).
3. Tā key mēḡa **bî-dād** cevr ü sitem eyler
Âḡır mēni āvāre-yi deşt-i ‘adem eyler (*Nâdire Dîvanı, Müsemmen 1, Mısra 27*).
4. Ḳalmadı mēn körmegen **bî-dād** devrân ilgidin
Dāḡa vērdi köṅlümi endūh-i bî-pāyānıdın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 126, Mısra 9*).

bî-dād êt-: (*Far.+T.*) *Zulmetmek, adaletsizlik etmek.*

1. Teḡāfûl birle **bî-dād êtme** çoḡ ḡālimḡa ey ṡālî‘
Ki telḡ olmiş mezākım kāmı ol la‘l-i şekerḡ‘ādın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 124, Mısra 13*).
2. Otḡa saldı āḡ u efḡānım felekler raḡtini
Her kēçe kim çarḡ **bî-dād êtti** bî-dād eylerem (*Nâdire Dîvanı, Gazel 108, Mısra 10*).

bî-dād eyle-: (*Far.+T.*) *Adaletsiz, merhametsiz davranmak.*

1. Oṭka saldı āh u efġānım felekler raḥtını

Her kēçe kim çarḥ bī-dād etti **bī-dād eylerem** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 108, Mısra 10*).

bī-dād üze bī-dād kıl-: (*Far.+T.*) Zulüm üstüne zulüm etmek, adaletsizlik üstüne adaletsizlik yapmak .

1. Nā-tüvān cānıma **bī-dād üze bī-dād kılay**

Nēçe künler ki menġa bar edi luṭf ü keremiġ (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 1, Mısra 45*).

2. Öz cānıma **bī-dād üze bī-dād kıdurman**

Baḥtımını ṭāli`idin dād kıdurman (*Nâdire Dîvanı, Müsemmen 1, Mısra 19*).

3. Āstāniġ itidin remz-i vefā örgendim

Nā-tüvān cānıma **bī-dād üzre bī-dād kılay** (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 1, Mısra 40*).

bī-dād üzre bī-dād ét-: (*Far.+T.*) Adaletsizlik üstüne adaletsizlik yapmak, zulüm üstüne zulüm etmek.

1. Ey felek cānımgā **bī-dād üzre bī-dād étme** kim

Bu yeter kim ḥasta ḥāl u zār u sergerdāniġım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 114, Mısra 5*).

bī-dād üzre bī-dād eyle-: (*Far.+T.*) Adaletsizlik üstüne adaletsizlik yapmak, zulüm üstüne zulüm etmek.

1. `İşk dāmıgā giriftār eyleban

Cāngā **bī-dād üzre bī-dād eyledim** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 110, Mısra 8*).

bī-dād-ı muhabbet: (*Far.+Ar.*) Muhabbetin eziyeti.

1. Vişālını tapalmay Nâdire müşkil irür hâlim

Ki **bî-dâd-ı muḥabbet** menğa katık mâcerâ kıldı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 138, Mısra 14*).

bî-dâdlıĝ: (*Far. + T.*) Zulüm, işkence, eziyet, adaletsizlik.

1. Raḥm edüb ḥâlimni sormazlar köriṅ **bî-dâdlıĝ**

Sîmberlerdin biri mevzûn-ḳabâlardın biri (*Nâdire Dîvanı, Gazel 139, Mısra 3*).

bîdâr: (*Far.*) Uyanık, uykusuz.

1. Kündüzi bir gûşede âşifte ḥâl u ser-girân

Kêçeler tâ şubḥdem **bîdâr** u maşĝûl-ı du‘â (*Nâdire Dîvanı, Gazel 8, Mısra 4*).

2. **Bîdârlıĝımda** körmekim yok

Kêlgıl bu kêçe tüşümge ey yâr (*Nâdire Dîvanı, Terkib-bend 1, Mısra 21*).

bîdâr kıł-: (*Far. + T.*) Uyandırmak, kendine getirmek. II Açık tutmak.

1. Köṅglümni ḥ‘âb-ı ĝafletdin demî **bîdâr kıł** yârab

Aḳarĝan közlerimni maḥrem-i **dîdâr kıł** yârab (*Nâdire Dîvanı, Gazel 17, Mısra 1-2*).

bîdâr-ı muḥabbet: (*Far. + T.*) Sevgi uyanıĝı.

1. Meyḥâne-yi ‘ışķ içre ḥoş ol rind ki tünler

Bir cür‘a uçun bar êse **bîdâr-ı muḥabbet** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 47, Mısra 4*).

bî-derd: (*Far.*) Dertsiz, aşķ acısını bilmeyen ve çekmeyen (kişi), ham.

1. **Bî-derdlering** cefâlarındın

Feryâd çekib fiĝân etib ķet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 46, Mısra 3*).

bī-dest ü pā: (Far.) *Elsiz ayaksız.*

1. Tang ʿemes kılsa yüzi maşşāteni **bī-dest ü pā**
Eyledi āyineni su çehre-perdāz eylegeç (*Nâdire Dîvanı, Gazel 59, Mısra 3*).

bī-devā: (Far.+Ar.) *İlaçsız.*

1. **Bī-devā** derdimğa raḥm eyleb müdāvā kılmadı
Ayrılıb andın köngül terk-i temāşā kılmadı (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 41*).

bī-dil: (Far.) *Kalpsiz, gönülsüz.*

1. Yârdım ayru mên **bī-dilni** zār etti felek
Yaşurun derd-i dilimni âşikâr etti felek (*Nâdire Dîvanı, Gazel 94, Mısra 1*).

bī-ğam: (Far.) *Dertsiz, kaygısız.*

1. Bezm-i vaşlın körmegenler furkatıdın dāğdur
Mên ki kördim devletin özni neçük **bī-ğam** tutay (*Nâdire Dîvanı, Gazel 148, Mısra 14*).

bīgāne: (Far.) *Yabancı, ecnebi, aşına değil.*

1. Mênî ḥālīmğa yığlar âşinālar
İrür ḥayrān menğa **bīgānedin** yat (*Nâdire Dîvanı, Gazel 31, Mısra 12*).
2. Eyki dersen āşnā **bīgānedin** körmey zarar
‘Ālem ehlidin öziṅni bir yolu bīgāne tut (*Nâdire Dîvanı, Gazel 39, Mısra 4*).
3. Perīpeyker qarındaşım ḥayāl-ı māh-ruḥsārı
Neşāt u ‘İşdin **bīgāne** ü ğam āşinā kıldı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 138, Mısra 10*).

4. Nêçe kün boldı ki ‘aql u hūşdın **bīgānedin**

Şāh-ı devrān mātemīde bī-ḥod u mestānemen (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 7, Mısra 1*).

bīgāne bol-: (*Far.+T.*) *abancı olmak, uzak durmak, yabancılaştırmak.*

1. Çün mēndin üzdı mihriñi ol yār-ı mu‘temed

Bīgāne boldı birbiridin cān ile cesed (*Nâdire Dîvanı, Gazel 80, Mısra 2*).

2. Diyārım ehli mēndin yārsız **bīgāne bolmışlar**

Ki mēn hem yārsız āzürdemēn yār u diyārımdın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 116, Mısra 11*).

3. **Bolubman** ḥalkdın **bīgāne** ol nā-mihrbāndın hem

İrür cān vāle köñglümdin köñgül āzürde cāndın hem (*Nâdire Dîvanı, Gazel 109, Mısra 1*).

bīgāneliğ: (*Far.+T.*) *Yabancılık, ecnebilik.*

1. Barça yār u āşinādın eyledin **bīgāneliğ**

Nêçe künler boldı hergiz ḳılmadıñ yādım eşit (*Nâdire Dîvanı, Gazel 40, Mısra 9*).

bī-haber: (*Far.+Ar.*) *Habersiz.*

1. Ey şabā rāz-ı dilimni **bī-ḥaber** yārımğa ayt

Derdliğ köñglümniñ aḥvālını dildārımğa ayt (*Nâdire Dîvanı, Gazel 37, Mısra 1*).

2. Fiğān kim gerdiş-i devrān ayırdı şehsüvārımdın

Ġamim çoḫ ey köñgül sēn **bī-ḥabersēn** ḥāl-i zārımdın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 116, Mısra 2*).

bī-hadd: (Far.+T.) Sınırsız, pek çok.

1. Yüzüñg olsun qara kim ey felek zılm eyleding **bī-ḥadd**
Ayırding yārdın bu Nâdire mecnûn-ı şeydânı (Nâdire Dîvanı, Gazel 145, Mısra 17).
2. Âh kim **bī-ḥadd** menğa cevır ü cefâ eyler felek
Furqat içre kısmetim derd ü belâ eyler felek (Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 1).

biḥamdüllah: (Ar.) Allah'a hamd ile.

1. Yüzimge boldı yüzing muḳterin **biḥamdullāh**
Açıldı mihr ü bağıda gül-i ra'nâ (Nâdire Dîvanı, Gazel 3, Mısra 3).

bī-hān u mān: (Far.) Evsiz barksız (kimse), âvâre. Âşık.

1. Bolmuşam **bī-hān u mān** tâ yārdın ayrılmışam
Hier vādîsiğa saldı gerdiş-i devrân menî (Nâdire Dîvanı, Muhammes 4, Mısra 5).

bī-hayā: (Far.Ar) Utanmaz, edebsiz.

1. Çèkmeyüb ğam çekti şîrîn şüretin ferhād lîk
'İşk âyînide dèrler **bī-ḥayālardın** biri (Nâdire Dîvanı, Gazel 139, Mısra 6).

bī-hod bol-: (Far.+T.) ayılmak.

1. Köñgöl derdini şerḥ etmekke bir hemdem tapılmaydur
Köñgöl **bī-ḥod bolub** ğam bâdesidin tâ yıķılmaydur (Nâdire Dîvanı, Müsemmen 2, Mısra 52).

bī-hod u mestāne: (Far.) Bayılmış sarhoş.

1. Nêçe kün boldı ki ‘aql u hūşdın bīgānedin

Şāh-ı devrān mātemīde **bī-hod u mestānemen** (Nâdire Dîvanı, Muhammes 7, Mısra 2).

bī-hord u h’āb: (Far.) Uykusuz uyumadan.

1. Şûret-i dîvār kebi bolmışam

Hasret-i dîdār ile **bī-hord u h’āb** (Nâdire Dîvanı, Gazel 20, Mısra 10).

bī-hod: (Far.) Ansızın.

1. Hırāmān keldi yār u kāmēt-i ta‘zîmîga **bī-hod**

Yıkıldım sāyedek yerdin turarge iltizam eyleb (Nâdire Dîvanı, Gazel 26, Mısra 3).

2. Tüşse mihri könglüme **bī-hod** bolıb feryād etib

Ol zamānı elgime çāk-ı girībānım kélür (Nâdire Dîvanı, Gazel 88, Mısra 5).

bī-hod ol-: (Far.+T.) Kendinden geçmek, bayılmak.

1. Bolmağıl yahşısı u yamanga taraf

Bī-hod ol yahşısı u yamandın kēç (Nâdire Dîvanı, Gazel 62, Mısra 10).

bī-hūde: (Far.) Beyhude, boş yere, boşuna.

1. Lebidin ayru kan yutmak işimdür bargıl ey sākī

Mēnga **bī-hūde** külfet bërme teklîf-i şarāb eyleb (Nâdire Dîvanı, Gazel 21, Mısra 12).

2. Çekerde cān mēnga taqlîd kılmāsun ferhād

Firāk tağıda **bī-hūde** çekmesün külfet (Nâdire Dîvanı, Gazel 41, Mısra 4).

3. Ol zülf-i dil-âvîzini eşkâlnı açmay

Bî-hûde nêdin til uzatıb şâne kıılır bahş (*Nâdire Dîvanı, Gazel 52, Mısra 4*).

bî-hûş kıl-: (*Far.+T.*) Sarhoş etmek, kendinden geçirmek II Cezbetmek, sersemletmek.

1. Bir nefes **bî-hûş kılğıl** menğa sâķī mey tutub

Kim hayâl eylerğa emdi cânıma cân qalmadı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 136, Mısra 11*).

bî-hûş u lâl: (*Far.+Ar.*) Baygın ve lâl.

1. Bardı ol serv-i revân mên qalmışam **bî-hûş u lâl**

Hîçkim yârab cihânda yâridin ayrılmasun (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 27*).

bîhzâd: (ö.a.) 15. yüzyılda yaşamış İran'lı ünlü bir minyatürcü.

1. Nash maşķ-ı kalem-i Mânî ü **bîhzâd** kılay (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 1, Mısra 65*).

bî-ihtiyâr: (*Far.*) Kendinde olmayarak, kendisi istemeksizin.

1. Ger âfitâb körse hûsningni öz şuâ' yin

Bî-ihtiyâr eyler mâh-ı cemâle teslîm (*Nâdire Dîvanı, Gazel 111, Mısra 10*).

2. Körüb tüşde yüzüngni **bî-ihtiyâr**

Fiğân çektim andağ ki dâd eyledim (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 5*).

bî-ihyiyâr eyle-: (*Far.+T.*) İradesini kaybettirmek, kendinden geçirmek.

1. Şabr kılsam 'ışķ derdi **bî-qarâr** eyler mênî

Kesb-i hūş étsem cünün **bī-iḥyiyār eyler** mēni (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 12*).

bī-i'tibār ét-: (*Far.+Ar.+T.*) Değersiz kılmak.

1. Nâdire köz tutma gerdündin mürüvvet kim besī

İ'tibār-ı dehrni **bī-i'tibār etti** felek (*Nâdire Dîvanı, Gazel 94, Mısra 16*).

bī-kār ét-: (*Far.+T.*) Boşuna çıkarmak.

1. İrür pîr-i muğândın bu cesâret turğıl ey sākī

Lebâleb cām ile zāhidni de'vāsını **bī-kār ét** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 32, Mısra 10*).

bī-karār: (*Far.+Ar.*) Kararsız ve huzursuz olmak.

1. Hicr mâcerâsığa Nâdire taḥammül kı

Bī-karār könglingni şabr birle mu'tād ét (*Nâdire Dîvanı, Gazel 36, Mısra 18*).

bī-karār eyle-: (*Far.+Ar.+T.*) Kararsız kılmak, huzursuz etmek.

1. Şabr kılsam 'ışk derdi **bī-karār eyler** mēni

Kesb-i hūş étsem cünün bī-iḥyiyār eyler mēni (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 11*).

bī-karār ol-: (*Far.+Ar.+T.*) Kararsız ve huzursuz olmak.

1. 'Aceb êrmes demâdem zerre yanglıg **bī-karār olsa**

Oşal köz kim tüşer ol âfitâb-ı 'âlemârâğa (*Nâdire Dîvanı, Gazel 135, Mısra 3*).

bī-keslik: (*Far.+T.*) Çaresizlik, kimsesizlik.

1. Halk-i 'âlem içre **bī-keslik** bile efsânemen

‘âlem ehli şâd mên hasret otıda yanaman (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 7, Mısra 3*).

bil-: (T.) Anlamak, bilmek.

1. Çü haķ mevcûd irür ‘âlem ‘sdem **bil**
Sülûk ehliġa budur nefi isbât (*Nâdire Dîvanı, Gazel 31, Mısra 7*).
2. **Bildiler** çünkü cihân ehli ġadîşini şaġîġ
Tanġ emes bolsa ulus aġzıda tekrâr ġadîş (*Nâdire Dîvanı, Gazel 51, Mısra 5*).
3. Vâmîķ u ferġad u mecnûndın muķaddem **bildi** yâr
Nâdire ‘ışķıngnı ‘aşıklıkda mümtâz eylegeç (*Nâdire Dîvanı, Gazel 59, Mısra 13*).
4. Nâdire dehr ilini serġoş **bil**
Sâķîdür alıdagı sâġara baġ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 66, Mısra 13*).
5. Derd-i firâķ şiddetidin **bildi** Nâdire
Dûzaġ ‘azâbıdın ġam-i hicrân êken eşed (*Nâdire Dîvanı, Gazel 80, Mısra 11*).
6. ‘Arşa-yı mülk-i cihân gerçi nigînimdedür
Baş çeke **bilmes** köngül ‘ışķnı fermânıdın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 125, Mısra 20*).
7. Muġtenem **bilme**y vişâlingnı eger maġrûrman
Êmdi közge ‘aksidêķ ġayretde nâ-maķdûrman (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 85*).
8. Yâr ketti Nâdire ġasretde ġaldım **bilme**yin
‘Aġdı yalġan dilber-i ‘ayyârdın ayrılmışam (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 4, Mısra 39*).
9. Yâr êdi hemġâne vaşlını ġanîmet **bilmedim**
Andın ayru ġalmışam ger ġadr-i şoġbet **bilmedim** (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 4, Mısra 31-32*).

10. Furşat-ı 'ömr-i girāmī etgenin rüsvā köngül
Bildi ğaflet uykusıdın közlerin bāz eylegeç (*Nâdire Dîvanı, Gazel 59, Mısra 10*).
11. Ötti furşat lezzet-i 'ış ü ferāgat **bilmedim**
Devlet-i dîdārını 'în-i sa'adat **bilmedim** (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 4, Mısra 33-34*).
12. Kaldı hicridin könggölde dāğ-ı pinhān el-firāk
Kanda bardı **bilmedim** ol şāh-ı devrān el-firāk (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 8, Mısra 4*).
13. Raķībler cānıma kaşd ettiiler **bilmem** günāhımını
Mengā imdād uçun hengāme berpā kılmağı şāhım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 106, Mısra 9*).
14. Derd-i yār u ğuşşa hemdem ğam firāvān 'ış kem
Bilmegen bolsam vişālınġ devletini muġtenem (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 56*).
15. Közümnü böyle giryān **bilmekimdür** dāne-yi eşkin
Besī gevher ki tökmış 'ışķ nīsānı bu deryāġa (*Nâdire Dîvanı, Gazel 135, Mısra 7*).
16. Ne şabr u hūş kaldı ne qarār u tākātım yārab
Köngül içre havā-i 'ışķ **bilmem** ne belā kıldı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 138, Mısra 12*).
17. Merhem 'ilācı birle bütmes köngül yarası
Ayrıldı yār mēndin **bilmen** yakın yıraġın (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 3, Mısra 6*).
18. Bolub dīvāne **bilmesmen** kayan kētti perizādım
Kılurman ey sipihr-i bī-mürüvvat dād destinġdin (*Nâdire Dîvanı, Müsemmen 2, Mısra 29*).
19. Kāşkī uyķuda bir körsem ēdi yārimını

Yıgılasam **bilgey** edi hāl-i dil-i zārımın (Nâdire Dîvanı, Muhammes 1, Mısra 62).

bile: (T.) Bağlama edatı, ile, birlikte, beraber.

1. 'Işk derdiğa giriftâr bolubmen ne kılay
Zâhidâ menğa naşîhat **bile** yêtkürme 'azâb (Nâdire Dîvanı, Gazel 16, Mısra 4).
2. Yâr la 'lini firâkıda humârım gâlıb
Bolmadı neş'e-yi şahbâ **bile** könglüm şādâb (Nâdire Dîvanı, Gazel 16, Mısra 6).
3. Kayu güm-reh ki gerdankeşlik êtse hân cenâbıdın
Sitem taşı **bile** başdın ayağ efgâr kııl yârab (Nâdire Dîvanı, Gazel 17, Mısra 24).
4. Mesîh 'azm-i sipihr eyleb kıyaşğa boldı hemsâye
Bolur himmet **bile** eflâk üstide maqâm eyleb (Nâdire Dîvanı, Gazel 26, Mısra 12).
5. Mengâ berâber êmes kûhken **bile** mecnûn
Alarda bir gam edi lîk mende ming hasret (Nâdire Dîvanı, Gazel 41, Mısra 5).
6. Cânımğa cefalar **bile** cânâne kıılır bahş
Her lahza közümnî yaşı tûfâne kıılır bahş (Nâdire Dîvanı, Gazel 52, Mısra 1).
7. Bolma endîşe-yi sevdâsı **bile** sergerdân
Yok u barı gamidin vehm ü gümân barça 'abeş (Nâdire Dîvanı, Gazel 54, Mısra 3).
8. Hicri tîği **bile** bağrım yüz çâk
Anı her çâkide yüz ming yara bah (Nâdire Dîvanı, Gazel 66, Mısra 7).
9. Bêrür gurûr **bile** ârâyiş feş ü destâr
Ki hod-nümâlıg irür zîb-i kârhâne-yi şeyh (Nâdire Dîvanı, Gazel 73, Mısra 11).
10. Köngül vîrânesini eyle âbâd
Felek cevri **bile** ol ay firâkı (Nâdire Dîvanı, Gazel 77, Mısra 28).

11. Helāk etmek uçun düşmanlarığa
Ğam ü hasret **bile** derd-i derün bes (*Nâdire Dîvanı, Gazel 92, Mısra 10*).
12. Ey perî-ruhsârlar ‘ışk ehliğa ruhsâr açınğ
Cılve sevdâsı **bile** âyîne-yi hayrân etinğ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 96, Mısra 6*).
13. Kad-i mevzûnı **bile** gülgün yüzünğ yâdi **bile**
Ârzûyı tûbâ u yâd-ı gülistân kalmadı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 136, Mısra 13*).
14. Yârdın ayru menğa köp mâcerâ eyler felek
Ğam **bile** güldék yüzümni kehrübâ eyler felek (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 4*).
15. ‘Adl u inşâfda cemşîd nijâdım sên edinğ
Fikr ü endîşe hayâlım **bile** yâdım sên edinğ (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 1, Mısra 12*).

bilen: (T.) İle, vasıtasıyla.

1. Kandur cigerim guşsa **bilen** yârdın ayru
Âşüftemên ol yâr-ı vefâdârdın ayru (*Nâdire Dîvanı, Gazel 132, Mısra 1*).
2. Sâkiyâ tutkıl gânimet sâğar-ı ‘ışret **bilen**
Kim nêçe devr ötti ü bir nêçe devrân kalmadı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 136, Mısra 15*).

bilindür-: (T.) Belirtmek.

1. Muhabbet ehliğa cevr ü cefâsını **bilindürdi**
Kılurman ey sipihr-i bî-mürüvvet dâd destinğdin (*Nâdire Dîvanı, Müsemmen 2, Mısra 45*).

bîm: (Far.) Korku.

1. Çeker erdim firākıda neçe kim renc ile miḥnet

Firākı **bīmide** yüz ança tartarman vişālıdın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 123, Mısra 10*).

bī-ma' nī: (*Far.*) Manasız, anlamsız.

1. İrür bedḥ'ālarıḡ güftügüyı barça **bī-ma' nī**

Bukün ey Nâdire başdın koyub tãc-ı muraşşa'ni (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 2, Mısra 37*).

bīmār: (*Far.*) Hasta.

1. Kelāmiḡ neş'esi **bīmārlar** cismiḡa rūḥ-efzā

Lebiḡni şerbeti erdi buzuk köḡülni mi'mārı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 141, Mısra 9*).

2. Tirgüzür **bīmārlarnı** şerbet-i la'l-i lebiḡ

Sākiyā maḥmūrman zevk-i şarābiḡge öley (*Nâdire Dîvanı, Gazel 149, Mısra 5*).

3. Ḥānezād-ı āstānı uşbu devlet-ḥāne man

Derdidin **bīmārman** ḥurrem-dil erdim sağıda (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 7, Mısra 16*).

4. 'İşk da'vāsını bīmārlıḡ eyler isbāt

Olki **bīmār** emes yok anı da'vāsı şaḥiḥ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 65, Mısra 4*).

5. Ṭabībā derdime şimşād bergidin devā kıl kim

Kamu **bīmārman** ol serv ü kad ü gülşen āzādın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 124, Mısra 5*).

6. Ğam helāk etti meni hicriḡde ey cān kaydasan

Sensizin **bīmārman** derdimge darmān kaydasan (*Nâdire Dîvanı, Gazel 129, Mısra 2*).

bīmār bol-: (Far.+T.) Hastalanmak.

1. Sèn ‘azm eyleb kèterğa mèn **bolub bīmār** kaygurdum
Köngül cān birle boldı hemrehingmèn derd ile turdum (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 2, Mısra 3*).

bīmār-ı ğam-i ‘ışk: (Far.+Ar.) Aşk gamının hastası, aşık.

1. Herçend ki **bīmār-ı ğam-i ‘ışk** edi mecnūn
Derdimni körib tişledi engüşt-i nedāmet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 43, Mısra 3*).

bīmār-ı muhabbet: (Far.+Ar.) Aşk hastası.

1. Bālîni üze bardı muhabbetğa mesîhā
Hurşîd edi çarhda **bīmār-ı muhabbet** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 47, Mısra 12*).

bīmārlıĝ: (Far.+T.) Hastalık.

1. ‘İşk da ‘vāsını **bīmārlıĝ** eyler isbāt
Olki bīmār emes yok anı da ‘vāsı şahîh (*Nâdire Dîvanı, Gazel 65, Mısra 3*).

binā: (Ar.) Bina, yapı.

1. Ey köngül fiĝāningdın tîredür felek kaçrı
Bu **binānı** vîrān kıl ‘ışk öyini ābād èt (*Nâdire Dîvanı, Gazel 36, Mısra 8*).

binā bol-: (Ar.+T.) İnşa edilmek.

1. Berçarār olĝay ilāhî tā binā-i mülk-i dehr
Boldı taht u tâcdın sermāye-yi devlet **binā** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 14, Mısra 14*).

binā kıl-: (Ar.+T.) *Yapmak, inşa etmek.*

1. Tîşe-yi ferhād ğamdin pāre baġrım dāġını

Luţf hıştıdın **kıl** ey şîrîn suġan hüsrev **binā** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 14, Mısra 34*).

binā-i mülk-i dehr: (Ar.+Far.+Ar.) *Dünyanın yapısı.*

1. Berġarār olġay ilāhî tā **binā-i mülk-i dehr**

Boldı taht u tâcdın sermāye-yi devlet binā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 14, Mısra 13*).

bī-nām u nişān bol-: (Far.+T.) *Adsız ve izzsiz olmak.*

1. Ey ‘aql cünûn deştide **bī-nām u nişān bol**

Ey Nâdire sên ‘îş ü tarab birle emān bol (*Nâdire Dîvanı, Müsemmen 1, Mısra 35*).

bī-nevā: (Far.) *Sessiz sedasız, zavallı.*

1. Aqtı baġrım pāresi közler yolıdın ħan bolub

Ĥalk-i ‘ālem hoş-dil ü mên **bī-nevā** ĥayrān bolub (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 7, Mısra 38*).

1. Köngül kim hier ilidin **bī-nevādur** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 2, Mısra 13*).

2. Köngül kim hier ilidin **bī-nevādur**

Ĥılur peyveste vaşlîngnı temennā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 2, Mısra 13*).

3. **Bī-nevālarmız** felek ĥurşîd-i yanglıġ sākıyā

Cām-ı serşār-ı şebūhı bizge her eyyām tut (*Nâdire Dîvanı, Gazel 35, Mısra 5*).

4. **Bī-nevā** mên deyr ara sākîni istiġnāsıdın

Cāmın yıġlatdı mînā baġrını ħan eylegeç (*Nâdire Dîvanı, Gazel 58, Mısra 9*).

5. Tā cihān mülkini sulţānı êding devlet ile

Bī-nevālarğa kerem eyler éding şefkat ile (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 1, Mısra 52*).

6. Nâdire şâhımdın ayru **bī-nevā** dīvānemen (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 7, Mısra 45*).

7. Gerçi maḥzūn men özüm bir nâzenîn hicrânıda

Bī-nevā üftâdelerni ḥâtırın şād eylerem (*Nâdire Dîvanı, Gazel 107, Mısra 4*).

8. **Bī-nevāman** ḳanda sên ey şehriyâr-ı muḥterem (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 50*).

9. Feryād ki êmdi **bī-nevāman**

Sêndek vaşlıdın cüdāman (*Nâdire Dîvanı, Terkib-bend 1, Mısra 7*).

10. Hicrân ‘alemide **bī-nevāman**

Raḥm eyle bu bī-nevālīgımgge (*Nâdire Dîvanı, Terkib-bend 1, Mısra 27*).

11. **Bī-nevāman** dādres püşt ü penāhımdın cüdā

Müşkil işler tüşti başım üzre şâhımdın cüdā (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 8, Mısra 23*).

bī-nevā eyle-: (*Far.+T.*) Sessiz sedasız eylemek.

1. Mēni ey felek **bī-nevā eyleding**

Ḥazîn cānıma köp cefā eyleding (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 93*).

bī-nevālīg: (*Far.+T.*) Sessiz sedasız II Zavallı.

1. Hicrân ‘alemide bī-nevāman

Raḥm eyle bu **bī-nevālīgımgge** (*Nâdire Dîvanı, Terkib-bend 1, Mısra 28*).

2. Gül-i süsen açıldı **bī-nevālīḳ** kılma ey bülbül

Çemende Nâdire eş‘arı birle nāle ü zār ét (*Nâdire Dîvanı, Gazel 32, Mısra 17*).

bī-nihāyet: (Far. + Ar.) Sınırsız, sonsuz.

1. Pîre zāl çarḥ kim ‘āşık küş ü mekkāredür

Cevr zulmidin yürekde **bī-nihāyet** yaradur (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 34*).

bī-nişān: (Far.) Belirsiz.

1. Ağzıñg ki **bī-nişāndur** vaşfin ḥayāl kıldım

Her nükte-senc eyler uşbu ḥayāle teslīm (*Nâdire Dîvanı, Gazel 111, Mısra 13*).

bī-niyāz: (Far.) Niyazsız, ihtiyaçsız, müstağni.

1. Kerem kıldıñg şabā ey yār köyidin ḥaber bērdıñg

Gül ü reyḥān isidin **bī-niyāz** étting meşāmımnı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 143, Mısra 14*).

bī-pā u ser ét-: (Far. + T.) Evsiz yuvasız yapmak.

1. El-kışşa firāk içre derbeder etti

Takḍir ezeldin mēni **bī-pā u ser etti** (*Nâdire Dîvanı, Müsemmen 1, Mısra 14*).

bī-perde: (Far.) Perdesiz, açık, aşikar.

1. Mehveşim meydān ara **bī-perde** cevlān eyledi

İl közin āyinedek dīdārıga ḥayrān etib (*Nâdire Dîvanı, Gazel 28, Mısra 3*).

bir: (T.) Bir, sayı sıfatı.

1. Ol zülf-i dil-āvīz mu ‘anber girihidin

Her kimni tüşib başıga **bir** özgeçe sevdā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 4, Mısra 10*).

2. Kündüzi **bir** gūşede āşifte ḥāl u ser-girān

- Kêçeler tâ şubhdem bîdâr u maşğûl-ı du‘â (*Nâdire Dîvanı, Gazel 8, Mısra 3*).
3. Mëning kışsa-yı rûzgârım firāvân ğam-i hicrânıñ efsânesidêk
Ki **bir** nüktesin şerh kılsam bolur neçe defter risâle peydâ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 11, Mısra 6*).
4. Yâr cevridin şikâyet kılmazam
Kim irür **bir** vech-i itihsân menğa (*Nâdire Dîvanı, Gazel 12, Mısra 4*).
5. Nâle **bir** dilsüz yarımdur mëning
Hemnişindür dîde-yi giryân menğa (*Nâdire Dîvanı, Gazel 12, Mısra 5*).
6. Muntezirdür men hemîşe Nâdire
Bir kıya baqqaymu déb cânân menğa (*Nâdire Dîvanı, Gazel 12, Mısra 14*).
7. Cilve körsetdi çü ol serv-i dilârâ bâğ ara
Çeşm-i kumrî boldı **bir** çeşm-i temâşâ bâğ ara (*Nâdire Dîvanı, Gazel 15, Mısra 2*).
8. Seyr uçun koyğay kadem déb sebze-yi ẖâbıdın
Her taraf **bir** ferş-i maḥmaldur müheyyâ bâğ ara (*Nâdire Dîvanı, Gazel 15, Mısra 14*).
9. Ol ay hicride çendân yıǵladım her kaṭre eşkimni
Vefâ bâzârıda **bir** gevher-i şehvâr kıl yârab (*Nâdire Dîvanı, Gazel 17, Mısra 6*).
10. Yüzi hicri meni köp derdmend êtdi ‘ilâcım yok
Yêne **bir** körsetib yarımni berḥurdâr kıl yârab (*Nâdire Dîvanı, Gazel 17, Mısra 8*).
11. Baḳmading **bir** luṭf ile ey bî-mürrüvet seng-dil
Nâdire hicrinde yıǵlar nâle ü efğân êtib (*Nâdire Dîvanı, Gazel 28, Mısra 13*).
12. Haḳâret birle ey sâķī baḳar meyḥâne ehliğa
Sunıb **bir** câm-ı mey zâhidni anda naḳş-ı dîvâr êt (*Nâdire Dîvanı, Gazel 32, Mısra 6*).

13. Hicr şahnesi āhır öltürür esīringni
Bir kıyā bakıb cānā bend-i ğamdin āzād ét (*Nâdire Dîvanı, Gazel 36, Mısra 4*).
14. Menga berāber ėmes kūhken bile mecnūn
Alarda **bir** ğam ėdi līk mēnde mīng ħasret (*Nâdire Dîvanı, Gazel 41, Mısra 6*).
15. **Bir** terehḥūm zāhir ėtseng nētgüsi
Kıldı ḥüsningge mēni zār ihtiyāc (*Nâdire Dîvanı, Gazel 56, Mısra 15*).
16. Gerçi firāk derdidin böyle nizār olmışım
Nâdire ḥāl-i zārına salmadı yār **bir** nazār (*Nâdire Dîvanı, Gazel 82, Mısra 14*).
17. Her kişini **bir** münāsib yārı bar
Mēn oşal āvāredürmen yārsız (*Nâdire Dîvanı, Gazel 89, Mısra 3*).
18. Ey muşāhibler mēni derdimğa **bir** darmān ėting
Yār peygāmını déb müşkillerim āsān ėting (*Nâdire Dîvanı, Gazel 96, Mısra 1*).
19. Bardıng aḥbābgā **bir** nāme sevād eylemeding
Bizni rüsvā-yı cihān ėtting ü yād eylemeding (*Nâdire Dîvanı, Gazel 99, Mısra 1*).
20. Ne revā kim ola ‘uşşāqlarıng ğuşşa bile
Bir bakıb ğam-zedeler könglini şād eyleding (*Nâdire Dîvanı, Gazel 99, Mısra 4*).
21. Kışşa-yi ferhād u mecnūn qaldı mēn hem ‘ışq ara
Nâdire **bir** cān-güdāz efsāne bünyād eylerem (*Nâdire Dîvanı, Gazel 107, Mısra 14*).
22. Ḥāksāringdek kerem kıl çekmegil luṭf eṭegin
Bir ğubāring men ki meḥv-i ğuşe-yi dāmāningım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 114, Mısra 4*).
23. **Bir** tegāfüldin kılay pāmāl serkeşler başın

- Yüz gedānı bir teraḥḥum birle sulṭān eyleban (*Nâdire Dîvanı, Gazel 117, Mısra 3*).
24. Açılmaydur közüm Yūsūf ‘uzārımdın cüdā bolğaç
Ki devrān başımı **bir** külbe-yi aḥzāne tapşurdı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 137, Mısra 10*).
25. **Bir** kēlib ḥālimni sulṭānım temāşā kılmadı (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 40*).
26. Āteş-i derd ü firāk u şerer-i hicr mēni
Örtedi qaysı **birini** seṅga bünyād kılay (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 1, Mısra 30*).
27. **Bir** faḳîr ü nâ-tüvān déb mihrbān êrdi menġa
Merḥametlîġ sözleri ārām-ı cān êrdi menġa (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 8, Mısra 27*).
28. Köṅgöl derdini şerḥ êtmekke **bir** hemdem tapılmaydur
Köṅgöl bî-ḥod bolub ġam bâdesidin tā yıqılmaydur (*Nâdire Dîvanı, Müsemmen 2, Mısra 51*).
29. Köṅgöl **bir** âfitāb ‘ışkıda ḥayrāndur ki taṅg êrmes
Lebi şevķi felekcin yerge indürse mesîḥānı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 145, Mısra 13*).
30. Yüzdin biri mecnūnda eger bolsa ġamimni
Bir āḥ ile ‘ālemġa salur şūr-ı kıyāmet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 43, Mısra 16*).
31. Ferḥād eger ura menġa lāf-ı muḥabbet
Bir āḥ ile eylermen anı dāġ-ı ḥicālet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 43, Mısra 2*).
32. Ferḥādda bolsaydı mēniṅ ġayret-i ‘ışķım
Bir āḥ ile eyler êdi ol taġnı ġāret (*Nâdire Dîvanı, Gazel 43, Mısra 6*).
33. Her kaçan kim ol perîveş vaşlını yād eylerem
Çarḥ bünyādını **bir** āḥ ile berbād eylerem (*Nâdire Dîvanı, Gazel 107, Mısra 2*).

34. Şāmlar kim zor èter ma'yūsılık ol şāhsız
Ārzū cinsini **bir** āh ile berbād eylerem (*Nâdire Dîvanı, Gazel 108, Mısra 4*).
35. Tağnı **bir** āh ile hāmūnda eyleb üstüvār
'İşk şahrāsıdagı mecnūnnı ferhād eylerem (*Nâdire Dîvanı, Gazel 107, Mısra 5*).
36. Nāgehān **bir** āh eger çekse dil-i efgārıdın
Çarḥ bünyādını ḥākister kılur āşārıdın (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 95*).
37. Kāşkī uykuda **bir** körsem èdi yārımın
Yığlasam bilgey èdi ḥāl-i dil-i zārımın (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 1, Mısra 61*).
38. Gerçi maḥzūn men özüm **bir** nāzenīn hicrānıda
Bī-nevā üftādelerni ḥātırın şād eylerem (*Nâdire Dîvanı, Gazel 107, Mısra 3*).

bir āfitāb u iki hilāl: (T.+Far.+T.+Ar.) *Bir güneş ve iki ay.*

1. Peyveste kaşlarınḡnı yüz üzre ḥayāl ètib
Bir āfitāb u iki hilālīḡdın örgüley (*Nâdire Dîvanı, Gazel 147, Mısra 8*).

bir ağız mey: (T.+Far.) *Bir yudum içki.*

1. 'Āşık oldım ḡam girībānımdın aldı Nâdire
İçmedim tā **bir ağız mey** bolmadım andın ḥālāş (*Nâdire Dîvanı, Gazel 93, Mısra 8*).

bir ayağ mey: (T.+Far.) *Bir kadeh içki.*

1. **Bir ayağ mey** keremin eyledi sākī āḡāz
Eyledi baḥt bu maḡşadnı ser-encām menḡa (*Nâdire Dîvanı, Gazel 1, Mısra 7*).

bir bakışda: (T.) *Tek bakışta; bir anda.*

1. Yüzin körgeç başımğa tüştü müşkîn zülf sevdâsı

Fiğân kim **bir bağışda** yüz belâ başımğa keltürdüm (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 2, Mısra 30*).

bir bir: (T.) *Tek tek, birer birer.*

1. Köngüller ka'besin **bir bir** ziyâret eyledim êmdi

Ṭavâf-ı mekke ü taht-ı Süleymân êtmesem bolmas (*Nâdire Dîvanı, Gazel 91, Mısra 7*).

bir cezbe birle: (T.+Ar.+T.) *Bir coşku ile.*

1. Şevk kâmil bolsa muhlîş kûçesi mesdûd êmes

Ey şerer **bir cezbe birle** râh-ı seng-i hâre aç (*Nâdire Dîvanı, Gazel 57, Mısra 10*).

bir cür'a: (T.+Ar.) *Bir yudum içki.*

1. Meyhâne-yi 'ışk içre hoş ol rind ki tünler

Bir cür'a uçun bar êse bîdâr-ı muhabbet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 47, Mısra 4*).

bir elem: (T.+Ar.) *Bir elem, bir dert, tasa.*

1. Devr-i felek cefâsı kimge kılay beyân man

Köngülde **bir elem** bar yoqtur müdâmımnı devâsı (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 5, Mısra 30*).

bir gâm êt-: (T.+Far.+T.) *Bir adım etmek.*

1. Kuyaşdek maşriğ ü mağribni **bir gâm êtti** cevlanım

Ėmes māni‘ ħalāyik kūhı ķāfı sedd-i rāhımda (*Nâdire Dîvanı, Gazel 134, Mısra 3*).

bir gūşe: (T.+Fra.) *Bir köşe, bir yer.*

1. Ger zamānı dehr ġavġāsıdın istersen ferāġ
Sākin-i meyĥāne bol **bir gūşede** ārām tut (*Nâdire Dîvanı, Gazel 35, Mısra 12*).
2. **Bir gūşede** tenhālīg ile yādıġ ētermen
Yok hemnefesim dīde-yi ħünbārdın ayru (*Nâdire Dîvanı, Gazel 132, Mısra 7*).

bir gūşe-yi vīrāne: (T.+Far.) *Bir harabenin köşesi.*

1. Ger tiler bolsan ħevādis šāhbāzıdın emān
Çuġz yanglıġ ey köġgül **bir gūşe-yi vīrāne** tut (*Nâdire Dîvanı, Gazel 39, Mısra 8*).

bir hümāyūn tıfl: (T.+Ar.) *Bir uğurlu çocuk.*

1. **Bir hümāyūn tıfl** Bābüre neslidin boldı ‘ayān
Nev-nihāl-ı būstān tēmür-ı šāhibķurān (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 6, Mısra 27*).

bir kadeh mey: (T.+Ar.+Far.) *Bir kadeh içki.*

1. Sāķiyā köp ħasta ħātır men cefā devrānıda
Bir kadeh mey tutġıl āzād eyle ġam zindānıdın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 126, Mısra 6*).

bir ķatre ħūn: (T.+Ar.+Far.) *Bir damla kan.*

1. Muĥabbet dāġını ızĥār ēterġa
Yürekde Nâdire **bir ķatre ħūn** bes (*Nâdire Dîvanı, Gazel 92, Mısra 14*).

bir katre: (T.+Ar.) Bir damla, az bir miktar.

1. Yüzüñg hicride tūfandur sirişkim tuttu dünyānı

‘Aceb ernes müdāmımnı **bir kaçresi** ğark ətse deryānı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 145, Mısra 2*).

bir katre-vi kan: (T.+Ar.+T.) Bir damla kan.

1. Nişān tapmak emes āvāre köñgüldin müyesser kim

İrür **bir kaçre-yi kan** köz yaşı tūfāne tapşurdu (*Nâdire Dîvanı, Gazel 137, Mısra 12*).

bir kêçe: (T.) Bir gece.

1. **Bir kêçe** kördüm tüşümde ol cihānārā yüzün

Dembedem ol vechdin ğamgīn köñgöl şād eylerem (*Nâdire Dîvanı, Gazel 108, Mısra 5*).

bir kehkeşān: (T.+Far.) Bir sāmān yolu.

1. Päreler boldı hayālīñg nūrıdın cān perdesi

Māh-ı tībān şu‘lesidin öyle kim **bir kehkeşān** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 119, Mısra 8*).

bir kimse: (T.) Bir kimse.

1. Körmedim **bir kimse** kim yétmes demādem āferīn

Sēñga taḥsīn böyle hem taḥsīn-i devrāndur mu sēn (*Nâdire Dîvanı, Gazel 120, Mısra 11*).

bir kişi: (T.) Bir kimse.

1. Nêce kün boldı kêtibdür hem enîsim ğamkeşim
Ğam beyâbânıĝa derd ayturĝa yokdur **bir kişim** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 104, Mısra 2*).

bir kün: (T.) Bir ĝün.

1. Du‘â birle peyâm-ı vaşl yêtkür ey şabâ **bir kün**
Müdâmımnı rûhıĝa mëndin menĝa ol rûh u revândın hem (*Nâdire Dîvanı, Gazel 115, Mısra 5*).
2. Közlerim mihr-i cemâlîdın münevver bolmadı
Menĝa hemdem **bir kün** ol ħurřîd manzar bolmadı (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi I, Mısra 64*).

bir lahza: (T.+Ar.) Bir an.

1. Menĝa devr-i felekđin bolmadı **bir lahza** âsâyiş
Perîşân ħâl men sultân-ı devrânımnı saĝındım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 102, Mısra 13*).
2. Közüm ħayretfezâdur ‘azm-i meydân eylesün řâĥım
Köngül meydânıda **bir lahza** cevlan eylesün řâĥım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 105, Mısra 2*).
3. Müdâmımnı hicrânıda şan yıĝlamaĝdın ħoř bolur ħâlim
Ayrırma ey felek **bir lahza** şeşm-i ħunfiřândın hem (*Nâdire Dîvanı, Gazel 115, Mısra 10*).
4. Bülbüle ĝülzârsız êrnes temennâ-i bahâr
Furşat-ı çeng ü nevâ **bir lahza** birdem bolmasun (*Nâdire Dîvanı, Gazel 130, Mısra 4*).
5. ĝül furşatıda nêçük ki bülbül

Bir lahza közümnî eyle rûşen (*Nâdire Dîvanı, Terkib-bend 1, Mısra 42*).

bir merhabâ keltür-: (*T.+Ar.+T.*) *Bir selam getirmek, bir haber getirmek.*

1. Sebâ sarığa ger tüşse güzârıñ nâgeh ey hüdhüd
Süleymân sarı Bilķis köyidin **bir merhabâ keltür** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 86, Mısra 6*).

bir nah: (*T.+Far.*) *Bir ip.*

1. Harîr-i pîreniñ riştesiğâ nè nuķşân
Yaramnı tikkeni andın ‘inâyet ét **bir nah** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 70, Mısra 6*).

bir nazar bak-: (*T.+Far.+T.*) *Bir kere bakmak.*

1. **Bir nazar** kâmet-i hırâmığâ **baķ**
Müddet-i ‘ömr-i câvidândın kēç (*Nâdire Dîvanı, Gazel 62, Mısra 5*).

bir nêçe: (*T.*) *Birçok, çok.*

1. Êmesdür hicr şâmı çarķ üze her yan kevâkibler
İrür **bir nêçe** uçķun şerâr-ı dūd-ı âhımda (*Nâdire Dîvanı, Gazel 134, Mısra 8*).
2. Sâķiyâ tutķıl ģanîmet sâğar-ı ‘işret bilen
Kim nêçe devr ötti ü **bir nêçe** devrân kalmadı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 136, Mısra 16*).

bir nezzâre aç-: (*T.+Ar.+T.*) *Bir kere bakmak.*

1. Közlerim muştâķdur dîdâr uçun ruķsâre aç
Perdeni yüzdin közim kılğunça **bir nezzâre aç** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 57, Mısra 2*).

bir nükte inşā kılma-: (T.+Ar.+T.) Bir nükte bile yazmamak.

1. Firākıda nêçe ğam-nāmeler taḥrīre keltürdim

Müdāmımnı maẓmūnıda **bir nükte inşā kılmadı** şāhım (Nâdire Dîvanı, Gazel 106, Mısra 12).

bir ‘ömr: (T.+Ar.) Ömür boyunca; çok uzun zamandan beridir.

1. Ğubārımdın nişān tapmas koyun **bir ‘ömr** seyr eyleb

Ki men sergeştemen ol ḥusrev-i tūrān havāsıdın (Nâdire Dîvanı, Gazel 121, Mısra 3).

bir sā‘at: (T.+Ar.) Bir saat.

1. Kêl ki **bir sā‘at** sêni köрмаḵ uçun muştāḵ mên

Têlbe boldım sêndin ayru ey perîzādım eşit (Nâdire Dîvanı, Gazel 40, Mısra 11).

bir sāğar-i mey: (T.+Far.) Bir içki kadehi.

1. Sāḳiyā maḥmūrman çarḥ nākām u zelîl

Eyleğil **bir sāğar-i mey** birle şād u kāmṛān (Nâdire Dîvanı, Gazel 119, Mısra 10).

bir sālik-i sebîl: (T.+Ar.) Allah'ın yoluna giren bir salık.

1. Kim şāhdur mükerrem şāhibḳurān balası

Bu pendni eşittim **bir sālik-i sebîldin** (Nâdire Dîvanı, Muhammes 3, Mısra 36).

bir şerār: (T.+Ar.) Bir kıvılcım.

1. Dehr kiştzārığa **bir şerār** u yüz ḥırmên

Köydürürğa ‘ālemni berḳ-i ‘ışḳ bünyād êt (Nâdire Dîvanı, Gazel 36, Mısra 15).

bir şerāre-yi āh: (T.+Ar.) *Bir ahın kıvılcımı.*

1. Hamūş ètermen anı **bir şerāre āh** bile
Egerçi tiz irür otı bī-zebāne-yi şeyḥ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 73, Mısra 7*).

bir serv sehī reftār: (T.+Far.+Ar.+Far.) *Bir salınarak yürüyen uzun boylu sevgili.*

1. Āh **bir serv sehī reftārdın** ayrılmışam
Közleri bādām u gülruḥsārdın ayrılmışam (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 4, Mısra 1*).

bir şeyḥ ‘ārif-i kāmīl: (T.+Ar.) *Tam arif olan bir şeyḥ.*

1. Tapılsa Nâdire **bir şeyḥ ‘ārif-i kāmīl**
Başım havāsın ètey nazr-ı āstāne-yi şeyḥ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 73, Mısra 13*).

bir taraf: (T.+Ar.) *Bir taraf, bir yan.*

1. Bir tarafda ḥancer-i müjgānıdın kanlar tōkib
Bir tarafdın bādeni la‘l-i lebi cān eyleban (*Nâdire Dîvanı, Gazel 117, Mısra 5*).

bir tūn: (T.) *Bir gece.*

1. Mürüvvet eyle cānā sēndin ayru tīredir şāmım
Yarut külbemni **bir tūn** ‘āriẓingni āfītāb eyleb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 21, Mısra 8*).
2. Uyḡuda **bir tūn** vişālīngnı körer kün bar mukın
Şubḥ-i ḥurşīd-i cemālīngnı körer kün bar mukın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 128, Mısra 1*).

bir yār: (T.+Far.) *Bir sevgili, bir dost, bir arkadaş.*

1. Yār uçun ağıyār derdin tartaman

Körmedim **bir yārı** ağıyārsız (*Nâdire Dîvanı, Gazel 89, Mısra 8*).

bir yol: (T.) *Bir kez, bir defa.*

1. **Bir yol** mēni kaçımğa külib kēl ki eyleyin

Māl u menāl u ni‘met-i elvān taşadduķıñ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 98, Mısra 7*).

bir yolu: (T.) *Bir kez, bir defa.*

1. Yüz selām aydım ne bolğay **bir yolu** ol hem dēse

Bul selāmımnı oşal āşüfte-yi zārımğa ayt (*Nâdire Dîvanı, Gazel 37, Mısra 11*).

2. Eyki dersen āšnā bīgānedin körmey zarar

‘Ālem ehlidin öziñni **bir yolu** bīgāne tut (*Nâdire Dîvanı, Gazel 39, Mısra 4*).

3. ‘Ālem ehlide çün vefā yoķtur

Bir yolu yaķşı u yamandın kēç (*Nâdire Dîvanı, Gazel 61, Mısra 6*).

4. Kēlgıl ey nāle sēnga āh ile imdād kılay

‘Āfiyet ħırmanını **bir yolu** berbād kılay (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 1, Mısra 2*).

bir zerre: (T.+Ar.) *Bir azcık, çok az.*

1. Ne bāğıdur bu kim ma‘lūm ēmes **bir zerre** āşārı

Fenā deştide hergiz gerd peydā kılmadı şāhım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 106, Mısra*

5).

bī-rahm: (Far.+Ar.) *Acımasız.*

1. Felek **bī-rahmdur** feryād kılsam közge ilmeydür

Ƙılurman ey sipihr-i bī-mürüvvet dād destingdin (*Nâdire Dîvanı, Müsemmen 2, Mısra 53*).

bī-raḥm u tersā: (*Far.+Ar.+Far.*) Acımasız ve korkak.

1. Nêge ‘âşık efgânıdın vehm etersen

Bolur mu kişi munça **bī-raḥm u tersā** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 9, Mısra 10*).

birbirige: (*T.*) Birbirine.

1. Nê maḥfilde şehd ü şeker eyledin

Ki **birbirige** çespândurur iki leb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 23, Mısra 12*).

2. Belî **birbirige** ‘âşık birle zâhid

Muḥâlîfdur nêçük ot bile yaḥ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 71, Mısra 5*).

birbirdin: (*T.*) Birbirinden.

1. Perde-yi nâz u ḥayâ ḥāmūş la‘lingdin köter

İki gül bergini **birbirdin** gehî güftäre aç (*Nâdire Dîvanı, Gazel 57, Mısra 4*).

2. Çün mëndin üzdi mihrini ol yâr-ı mu‘temed

Bîgâne boldı **birbirdin** cân ile cesed (*Nâdire Dîvanı, Gazel 80, Mısra 2*).

3. Mihr ü mürüvvet ehligi çarḥ muḥabbet eylemes

Cevr ile iki yârı **birbirdin** cüdâ kılr (*Nâdire Dîvanı, Gazel 84, Mısra 4*).

birbiriga: (*T.*) Birbirine.

1. Yaḥşı u yaman **birbiriga** muḡtenem ermiş

Ferzâne tirik bolsın u dîvâne selâmet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 33, Mısra 9*).

Birdem: (T.) Bir an, bazen, hemen.

1. Kêlkim nazarımğa ey perîrû
Dîvâneğa **birdem** êt temâşâ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 5, Mısra 6*).
2. Koy kef-i pâyingnî dîdem üstine
Birdem ey serv-i hırâmân merhabâ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 6, Mısra 20*).
3. Yâr vaşlı birle ‘âdet eyleb êrdim Nâdire
Andın ayru menğa **birdem** şabr u izhârî ‘aceb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 18, Mısra 14*).
4. Refîkâ menğa **birdem** dostlık resmimi izhâr êt
Ki mên yazdım özimdin yâr eger kelse haberdâr êt (*Nâdire Dîvanı, Gazel 32, Mısra 1*).
5. Közüm kan yaş töküb güller açıldı tâze dâğımdın
Bukün **birdem** kelib seyr-i gülistân eylesün şâhım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 105, Mısra 8*).
6. Bülbüle gülzârsız êrmes temennâ-i bahâr
Furşat-ı çeng ü nevâ bir lahza **birdem** bolmasun (*Nâdire Dîvanı, Gazel 130, Mısra 4*).
7. **Birdem** sêni kılmadım ferâmûş
Raḥmet mênî bâ-vefâlıgımge (*Nâdire Dîvanı, Terkib-bend 1, Mısra 29*).
8. Talpınıb ölgen kebi şayyâdnî dâמידa kuş
Koy ki **birdem** çıрмаşıb bend-i niḳâbingge öley (*Nâdire Dîvanı, Gazel 149, Mısra 12*).
9. Şayd êter **birdemde** ‘âlem ehlini murğ-ı dilin
Kaşların şâhîn êtib közlerni şehbâz eylegeç (*Nâdire Dîvanı, Gazel 59, Mısra 11*).

birev: (T.) Biri, bir kimse.

1. Berāber eylemes öz rütbesin gerdūn kuyaşığa
Birev kim sāye yanglıg dergehingde pāymāl olğay (*Nâdire Dîvanı, Gazel 150, Mısra 6*).
2. Tut ğayrdın ey ğasta köngil dāğını pinhān
Ger sorsa **birev** eyleğil inkār-ı muħabbet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 47, Mısra 8*).
3. Bu ikev devletiğa şükr kıılır Nâdire kim
Kaldı könglümde **birev** ğasretidin yüz armān (*Nâdire Dîvanı, Gazel 127, Mısra 20*).
4. Kılursın şād çoĥ ‘aql-ı Ğudādād ile ‘ālemni
‘Acebdür kim **birevğa** munça hem rengin ğayāl olğay (*Nâdire Dîvanı, Gazel 150, Mısra 4*).
5. Mēn sēni müstemendingim ārī Ğudāy lemyezel
Kılssa **birevni** pādīşāh birni anğa gedā kıılır (*Nâdire Dîvanı, Gazel 84, Mısra 12*).

biri: (T.) "Bir diğeri, bir tanesi" anlamlarında kullanılan belgisiz zamir.

1. Saçing sünbülidin ‘adedsiz girihler tüşübdür köngül riştesiğa
Ki yüzdin **birin** zāhir êtsem kıılır c‘ad-i müşkīn külāle peydā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 11, Mısra 4*).
2. Çekmeyüb ğam çekti şīrīn şūretin ferhād līk
‘Işk āyīnide dērler bī-ğayālardin **biri** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 139, Mısra 6*).
3. Kaş u közü zülf ü ğāl ile medārā eyleseng
Eylemez rüsvasını yüzi karalardin **biri** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 139, Mısra 8*).
4. Ehl-i ṭab‘ her kim olanmaz ehl-i dildin sorma kim
Kuş nijādıdın bülend uçmış yuvalardin **biri** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 139, Mısra 10*).
5. İsterem yārab baқа-i devlet-i Sultān ‘Ömer

Öyle maḳbûl-ı icâbet sên du‘âlardın **biri** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 139, Mısra 12*).

6. ‘İşk da‘vâsını kıldım nâ-resâ cür’et bile

Ey resâlar zümresi mên nâ-resâlardın **biri** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 139, Mısra 14*).

7. Nâdire tinmey du‘â kıl kim bukün sulṭânı sên

Pâdişâh-ı ‘aşr dursan ol gedâlardın **biri** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 139, Mısra 16*).

birle: (T.) "Birlikte, beraber" anlamında edat.

1. Nâdire cām-ı muḥabbetnî lebâleb içiban

Mestliḡ **birle** kılay ‘ışk nemâzını edâ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 7, Mısra 18*).

2. Nihâl-ı şabrıma la‘lîṅ hayâlî **birle** su bêrdim

‘Aceb yok bolsa ger bu naḥldın şîrîn semer peydâ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 10, Mısra 3*).

3. Bolḡay êrdi ḡademîṅ topraḡı **birle** rûşen

Ger közüm ḡaḡaları bolsa rikâbîṅge rikâb, (*Nâdire Dîvanı, Gazel 16, Mısra 7*).

4. Yâr vaşlı **birle** ‘âdet eyleb êrdim Nâdire

Andın ayru menḡa birdem şabr u izḡârî ‘aceb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 18, Mısra 13*).

5. Şâd êdi ol şâh-ı devrân vaşlı **birle** ḡâtırım

‘İş devrânıḡa saldı devr-i gerdün inḡilâb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 19, Mısra 11*).

6. Kêtmedi mendin ḡadeḡ **birle** ḡumâr-ı âfitâb

Şubḡ yanḡlıḡ tartardurman intizâr-ı âfitâb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 24, Mısra 1*).

7. Eger ḡülşenḡa kêlse serv-i ḡülrüyüm ḡırâm eyleb

Yügürgey serv ü ḡül yüz merḡabâ **birle** selâm eyleb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 26, Mısra 2*).

8. ḡazâl-ı ‘ömr kim vaḡşetdedür peyveste rem ḡaşıṅ

Bolur mu yüz mîng ʿefsûn **birle** bu vaḥşîni rām eyleb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 26, Mısra 14*).

9. Yārımnı vaşlı **birle** ʿâlem münevver ʿirdi

Bar ʿirdi māh-ı tābān ḥurşidğa muḳarreb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 27, Mısra 5*).

10. Muḥtâc-ı dergehîngmèn yüz mîng ʿümîd **birle**

Mèn ḳulnı bu eşikdin nevmîd ḳılma yārab (*Nâdire Dîvanı, Gazel 27, Mısra 9*).

11. Ḥākāret **birle** ey sākî baḳar meyhāne ehliğa

Sunıb bir cām-ı mey zāhidni anda naḳş-ı dîvār ʿet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 32, Mısra 5*).

12. Züleyhā müşterîdür genc ü gevher **birle** vaşlınge

Cihān ehlini Yūsūf dek cemālînge ḥarîdār ʿet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 32, Mısra 15*).

13. Gül-i süsen açıldı bî-nevālîḳ ḳılma ey bülbul

Çemende Nâdire eş ʿarî **birle** nāle ü zār ʿet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 32, Mısra 18*).

14. Ḥûn-ı dil **birle** ciger pâresidin

Bâdedür laʿl-i müferriḥ yāḳût (*Nâdire Dîvanı, Gazel 42, Mısra 11*).

15. Tapmasa yār cenābığa şeref **birle** ḳabûl

Āh u feryāding ile şûr u fiğān barça ʿabeş (*Nâdire Dîvanı, Gazel 54, Mısra 5*).

16. Çābuki kim ğamze tîği **birle** ʿuşşāḳ ehlini

Ḳatl-ı ʿilm eyler közi meydānde cevlan eylegeç (*Nâdire Dîvanı, Gazel 58, Mısra 11*).

17. Firāḳıng zehridék ḳatıl ʿemesdür

Helāhil **birle** ḳıldım imtiḥān telḥ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 68, Mısra 10*).

18. Sîb-i ğabğab **birle** ʿināb lebin hicrāmıda

Mîve-yi elvan-ı bağ u bûstānım boldı telḥ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 69, Mısra 9*).

19. Ki boldum derd ü ğam çekmekke muʿtād

- Riyāzat **birle** köngülge şafâ bër (*Nâdire Dîvanı, Gazel 77, Mısra 22*).
20. Bolur âyîne şaykal **birle** fülâd
Tiler nālân köngül tendin ferāgat (*Nâdire Dîvanı, Gazel 77, Mısra 23*).
21. Rişte-yi cānım semūm-ı vehm **birle** titrenür
Ger şabādın cünbişi serv-i hırāmānımdadır (*Nâdire Dîvanı, Gazel 83, Mısra 11*).
22. Menga deyr içre esbāb-ı tecemmül
Şürāhī **birle** cām-ı lālegün bes (*Nâdire Dîvanı, Gazel 92, Mısra 6*).
23. Sernüviştım mevcdek keldi tepiş **birle** şikest
Ğarğa-yı girdāb-ı derd ü dāğ-ı derd-i bī-pāyānıngım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 112, Mısra 13*).
24. Çehre-yi gülfām **birle** gül çırāğın yandurub
Sürmegün közlerni açıb nergisistān eyleban (*Nâdire Dîvanı, Gazel 117, Mısra 7*).
25. Zülf-i müşkīn **birle** kılğan nāfe-yi Çīn āşikār
Nergis-i mest ile maḥfilni ḥumistān eyleban (*Nâdire Dîvanı, Gazel 117, Mısra 9*).
26. Kēling ey hemnişinler bul mēni cānımğa raḥm eyleng
Yıkıldı közlerimni yaşı **birle** cism dīvārı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 141, Mısra 6*).
27. Qarangu boldı ‘ālem dūd-ı āhımning sevādıdın
Ki fark etmes müneccim rüz-ı rüşen **birle** şāmımnı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 143, Mısra 8*).
28. Yārab andın pāydār olğay esās-ı kerr ü ferr
Fetḥ ü naşret **birle** her qaysı taraf kılsa sefer (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 6, Mısra 44*).
29. Keldi tā ‘ālemğa ol şehzāde-yi ‘ālī tebār

Gülşen-i medhîde ilhân **birle** bûlbüller hezâr (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 6, Mısra 52*).

bir nefes: (T.+Ar.) *Bir an.*

1. **Bir nefes** bî-hûş kılgıl menğa sâķī mey tutub
Kim hayâl eylerğa emdi cânıma cân qalmadı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 136, Mısra 11*).
2. **Bir nefes** dîdâridın cân behre-perver bolmadı
Kimdür ol kim keldi dünyâge mukadder bolmadı (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 65*).
3. Sâķiyâ maḥmûrdurmên cām tut
Bir nefes terk-i ğam-ieyyām tut (*Nâdire Dîvanı, Gazel 48, Mısra 2*).
4. Tâ cihân barıça bolğay bu ikevlan cāvîd
Bolmasun **bir nefes** ‘âlemde bularsız devrân (*Nâdire Dîvanı, Gazel 127, Mısra 18*).

bî-şabr: (Far.+T.) *Sabırsız.*

1. Taḥammül öyle kim **bî-şabrılığ** telḥ etti kāmıngnı
Bolur şabr isteseng açıķ ğüredin şehd ü şeker peydâ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 10, Mısra 9*).

bî-şabr u sāmān: (Far.+Ar.+Far.) *Sabırsızlık ve huzursuzluk.*

1. Mēni êtgil derdlıg könglümdin ey gerdün ḥālāş
Yâ köngülñi kıl mēni **bî-şabr u sāmāndın** ḥālāş (*Nâdire Dîvanı, Gazel 93, Mısra 2*).

bī-şafā: (Far.+Ar.) Mutsuz, üzgün.

1. Mihr-i ruḥsārīngdın ayru şubḥ-i īşim **bī-şafā**

Tiredür şām-ı ğamim ey māh-ı tābān қaydasan (*Nâdire Dîvanı, Gazel 129, Mısra 9*).

bī-sāmān: (Far.) Huzursuz.

1. Cünün şehrini **bī-sāmānları** maḥkūm-ı fermānım

Ki bardur ḥātem-i dāğ-ı muḥabbet destgāhımda (*Nâdire Dîvanı, Gazel 134, Mısra 17*).

bī-sāmān bol-: (Far.+T.) Huzursuz olmak.

1. Mèn қaldım hicr vīrānıda **bī-sāmān bolub**

Yār kēlmes külbe-yi vīrānıma miḥmān bolub (*Nâdire Dîvanı, Gazel 29, Mısra 1*).

bisāt-ı ‘ışk: (Ar.+Far.+Ar.) Aşk dünyası.

1. Nā-tüvān cismimde her yandın nümāyān dāğlar

Kim **bisāt-ı ‘ışkda** bu üstüḥ‘ān-ı ka‘b ü nerd (*Nâdire Dîvanı, Gazel 78, Mısra 12*).

bī-sebeb: (Far.+Ar.) Sebepsiz.

1. Firākıda şem‘-i şeb-i hicr mèn

Ėmes köymegim Nâdire **bī-sebeb** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 23, Mısra 14*).

2. Sırr-ı zülf-i girihin açmaқ ėmesdür āsān

Bī-sebeb eyleme maşşāte bugün şānege baḥş (*Nâdire Dîvanı, Gazel 53, Mısra 8*).

bī-ser ü pā: (Far.) *Perişan, dağınık.*

1. Soragıngda beyābānlar kēzib **bī-ser ü pā** yürdüm
Koyundēk çarḥ urub cismim ğubārın kökke savurdum (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 2, Mısra 1*).
1. Nükte-yi ‘ışkı her **bī-ser ü pā** fehmi etmes
Deme ağıyārga esbāb-ı muḥabbetni şarīḥ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 65, Mısra 13*).

bī-ser ü sāmān: (Far.) *Huzursuz, perişan.*

1. Ğami sūzını başlab etmedim sāmān çün gerdün
Bu dürlerni mēningdēk **bī-ser ü sāmāne** tapşurdı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 137, Mısra 8*).

bī-ser ü sāmān bol-: (Fra.+T.) *Perişan bir duruma düşmek.*

1. Hier vādīside qaldım **bī-ser ü sāmān bolub**
Mēn ğulām-ı ḥalka dergüş-ı oşal dūr-dāne men (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 7, Mısra 39*).

bismillāh: (Ar.) *Bismillāhirrahmānirrahim sözünün kısaltılmış şekli.*

1. Cemālīng muşḥafīng kıldım tilāvet
Qaşīng **bismillāhıdur** anda tuğra (*Nâdire Dîvanı, Gazel 2, Mısra 6*).

bī-sütün: (Far.) *Direksiz.*

1. **Bī-sütün** tağda köp cān çekmegin ey kūhken
Kökregimdin cūy-ı şır ornige otluğ yara aç (*Nâdire Dîvanı, Gazel 57, Mısra 5*).
2. **Bī-sütündür** ‘ışk tağı Nâdire

Özni cān çekmekde ferhād eyledim (*Nâdire Dîvanı, Gazel 110, Mısra 17*).

bisyār: (*Far.*) "Pek çok, çok fazla, sayısız, çok" anlamında zarf.

1. Her kaçan kim dēse ol la 'l-i şekerbār hadīş
Telh olur tūtiye güftār ile **bisyār** hadīş (*Nâdire Dîvanı, Gazel 51, Mısra 2*).
2. Çarh ilni giriftār-ı hum-ı dām-ı gam eyler
Bisyār cefālar kılıban raḥm kem eyler (*Nâdire Dîvanı, Müsemmen I, Mısra 24*).
3. Ḥayāl içre körgüz menğa çehre kim
Vişālınġnı **bisyār** yād eyledim (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend I, Mısra 14*).
2. Genc-i ḥüsnünġni zekātın bēr menğa
Sēn ganīsen mēnde **bisyār** ihtiyāc (*Nâdire Dîvanı, Gazel 56, Mısra 6*).

bisyār kıl-: (*Far.+T.*) Çoğulturmak, fazlalaştırmak.

1. Karılığ devletiğa yetkürüb ḥān-ı dilāverni
Beḳā-i 'ömrini il 'ömrinin **bisyār kıl** yārab (*Nâdire Dîvanı, Gazel 17, Mısra 20*).

bisyār yād eyle-: (*Far.+T.*) Çok sayıda hatırlamak.

1. Kading nahlini **bisyār eyledim yād**
Mēni ol ay vişālıdın ayırdınġ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 77, Mısra 17*).

bī-tāb: (*Far.*) Takatsız, dermansız, mecalsiz.

1. Ḥüsniġ tecellisidin **bī-tāb** māhrūlar
Andaḳ ki zāhir olmas ḥurşid çıkısa kevkeb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 27, Mısra 3*).

bī-tahammül bol-: (*Far.+Ar.+T.*) Tahammülsüz olmak, dayanamamak.

1. Köngül ‘ışk içre **bolma bî-tahammül**

Ki vaşl u hicr ara kılğıl medārā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 2, Mısra 19*).

bî-vatan: (*Far. + Ar.*) *Vatansız, yurtsuz.*

1. Dîvâne muhabbet yolığa **bî-vaṭan** èrmes

Ābād eger bolmasa vîrâne selāmet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 33, Mısra 5*).

bî-vefā: (*Far.*) *Vefasız.*

1. **Bî-vefālardék** sēni hergiz ferāmūş eylesmes

Nâdire yādingnı eyler tā dem-i yevmü’l-ḥisāb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 19, Mısra 13*).

2. ‘Ālem çemeni ki **bî-vefādur**

Bir āh bile ḥazān ètib kèt (*Nâdire Dîvanı, Gazel 46, Mısra 9*).

3. **Bî-vefādur** bu cihān sūd u ziyan barça ‘abeş

Kim Ġam-i ‘îş-i bahār ile ḥazān ‘abeş (*Nâdire Dîvanı, Gazel 54, Mısra 1*).

4. Kavl oşal kavldur ki cānnı ḥ^vācege kılsa nişār

Bî-vefādur olki ister bolsa sultāndın ḥālāş (*Nâdire Dîvanı, Gazel 93, Mısra 4*).

5. **Bî-vefādur** ḥüsndin tā kılmadım ḳat‘-i naẓar

Bolmadım teşvîş-i köz ü ḳaş u müjgāndın ḥālāş (*Nâdire Dîvanı, Gazel 93, Mısra 5*).

6. **Bî-vefādur** ‘āḳıbet kimge vefā eyler felek

Ḥasret ü derd ü elemge mübtelā eyler felek (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 5*).

bî-vefālîk eyle-: (*Far. + T.*) *efasızlık etmek.*

1. Āh nēlay ötdi devrān-ı vişāl

Bī-vefālīk eyledi devrān menġa (*Nâdire Dîvanı, Gazel 12, Mısra 12*).

biz: (T.) Birinci çokluk şahıs zamiri, biz.

1. Ol Hudâvendi ki kıldı yêr ü kökni âşikâr
Şükr kim **bizni** gedâ kıldı sêni sultân etib (*Nâdire Dîvanı, Gazel 28, Mısra 8*).
2. Bardıng aḥbâbgâ bir nâme sevâd eylemeding
Bizni rüsvâ-yı cihân ettiing ü yâd eylemeding (*Nâdire Dîvanı, Gazel 99, Mısra 2*).
3. Bī-nevâlarımız felek ḥurşîd-i yanglıg sâkiyâ
Câm-ı serşâr-ı şebûhı **bizge** her eyyâm tut (*Nâdire Dîvanı, Gazel 35, Mısra 6*).

bizâ 'at iste-: (Ar. + T.) Varlık istemek.

1. Ger **bizâ 'at istersen** terk-i sūd u sevdâ kııl
Ḥüsn ilige 'âşık bol derd ü dâğı sāmân et (*Nâdire Dîvanı, Gazel 49, Mısra 7*).

bī-zevâl: (Far. + Ar.) Bitmez, tükenmez.

1. Ḥuşûşen köz nûrı Hân şehriyâr
Ḥudâ eylegey devletin **bī-zevâl** (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 154*).

bī-zevâl eyle-: (Far. + Ar. + T.) Sonsuza çevirmek.

1. **Eylegey** sên âfitâb-ı tâli 'yini **bī-zevâl**
Serv-i yektâ bolğay az müddetde ol zîbâ nihâl (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 6, Mısra 37*).

bol-: (T.) Olmak, bulunmak, var olmak.

1. Gülşen içre anı gîsûsığa mânend irür

- Ṭürre-i sünbül irür halka **bolan** dām menġa (*Nâdire Dîvanı, Gazel 1, Mısra 12*).
2. Tanġ emesdür **bolsa** az müddetde üstâd-ı suġan
Nâdire eş‘ârıġa taġsîn eter selmân körüb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 22, Mısra 13*).
3. Kading mısra‘i şūġ u bercestedür
Bolub ħüsn dîvânı müntaġab (*Nâdire Dîvanı, Gazel 23, Mısra 8*).
4. Mahrûlarnı yüzing ayı musaġġar eyledi
Munġa **bolmas** encüm içre iġtidâr-ı âfitâb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 24, Mısra 6*).
5. Kalem taġrîr eterde ney-şekerdin **bolsa** tanġ ermes
Lebing vaşfını yâd eyler Nâdire şîrîn kelâm eyleb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 26, Mısra 17*).
6. Mesîġ ‘azm-i sipîhr eyleb kuyaşġa boldı hemsâye
Bolur himmet bile eflâk üstide maġâm eyleb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 26, Mısra 12*).
7. Vaşl ara maġrûr edim dîdârıġa şâm-ı firâk
Örtedi cismimni âġır âteşîn hicrân **bolub** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 29, Mısra 6*).
8. Âġ kim **boldı** yene şubġ-ı neşâtım şâm-ı ġam
Çehre pinġân etdi ol ġurşîd-i tâbân ‘âkıbet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 34, Mısra 13*).
9. **Boldı** yâr sevdâsı ‘âşık erseng ey könglüm
Naġd-i cân müheyyâ kıl yâr ġâtırın şâd et (*Nâdire Dîvanı, Gazel 36, Mısra 5*).
10. Cihânda böyle ki **bolmışmên** ‘ışk âyînesi
Menġa ziyâde **bolur** yâr ġüsnidin ġayret (*Nâdire Dîvanı, Gazel 41, Mısra 7-8*).
11. Ger **bolsa** Züleyġâ‘da mênîng ġayret-i ‘ışkım
ġalmas edi Yüsûf‘nı firâkıda selâmet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 43, Mısra 9*).
12. Ĥaġ cenâbıġa tapar mertebe-yi ismâ‘il
‘ışk tıġı bile her kimse eger **bolsa** zebîġ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 65, Mısra 8*).
13. Eger tamsa közümdin ġatre-yi yaş

Bolur deryādegi āb-ı revān telh (*Nâdire Dîvanı, Gazel 68, Mısra 14*).

14. Ol perî-peyker ki hicridin cihânım **boldı** telh
Şerbet-i la‘lidin ayru kām-ı cānım **boldı** telh (*Nâdire Dîvanı, Gazel 69, Mısra 1-2*).
15. Kaşı kılıcı birle kılur katl demâdem
‘Uşşâkların iki közi **bolğalı** cellâd (*Nâdire Dîvanı, Gazel 74, Mısra 6*).
16. Āhım şereri kılmadı könglingni mülâyim
Herçend mülâyim **bolur** ot tabıda pülâd (*Nâdire Dîvanı, Gazel 74, Mısra 12*).
17. Faşl-ı bahâr gül açar mihr vefâ riyâzıda
Hicride lâle bergidek dâğ ile kan **bolıb** ciger (*Nâdire Dîvanı, Gazel 82, Mısra 8*).
18. Gonçe gülşende Azîz-i Mısr istignâ edi
Tâ neşât izhâr etib gül **boldı** hâr etti felek (*Nâdire Dîvanı, Gazel 94, Mısra 12*).
19. **Bolğusıdur** şām-ı ğam şem‘-i şeb-i hicrânıngız
Zinhâr ey bî-nevâlar sūz-ı dil sāmân étıng (*Nâdire Dîvanı, Gazel 96, Mısra 11*).
20. Kamışdek bend bendim âşiyân-ı nâle **bolmuşdur**
Fiğānım destgāhını neyistāndın temāşā kıl (*Nâdire Dîvanı, Gazel 100, Mısra 9*).
21. Tiredür ol aydın ayru hier şāmı meskenim
Nuql-i ğam **bolmuş** ğızā hūn-ı cigerdür şerbetim (*Nâdire Dîvanı, Gazel 103, Mısra 4*).
22. **Boldı** könglüm gonçe yanglıg tâ tügünler mahzeni
Zîr dest-i minnet-i ihsân-ı bî-pâyāningım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 114, Mısra 7*).
23. Pâreler **boldı** hayāling nūrıdın cān perdesi
Māh-ı tībān şu‘lesidin öyle kim bir kehkeşān (*Nâdire Dîvanı, Gazel 119, Mısra 7*).
24. Köngli anı ğam elgide qalgay mu selāmet
Ger **bolsa** kişi sēn kebi ğam-h‘ārdın ayru (*Nâdire Dîvanı, Gazel 132, Mısra 16*).

25. İki giryān közü̃m mihriṅni da‘vāsı̃da tanıḳdur
Ne dërmen **bolsa** ter-dāmānıḡ ‘aybı bu güvāhımda (*Nâdire Dîvanı, Gazel 134, Mısra 14*).
26. Āfitābım neçe kün **boldı** ki körgüzmes cemāl
Furḳat içre badr-ı tābān za‘fidin **boldı** ḫilāl (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1-2, Mısra 22*).
27. Sën ‘azm eyleb kēterḡa mēn **bolub** bīmār ḳayḡurdum
Köṅḡül cān birle **boldı** hemrehıṅ mēn derd ile turdum (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 2, Mısra 3-4*).
28. Ey ḫusrev-i zemāne devlet bile emān **bol**
İḳbāl mesnedide keyḫusrev-i zamān **bol** (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 5, Mısra 21-22*).
29. Cām-ı ṭarab lebāleb mīr-i zamān selāmet
Bu dem ki sāz **boldı** ḳānūn-ı bezm-i ‘ışret (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 5, Mısra 4*).
30. Tahniyetdin **boldı** sūsenni libāsı sūsēnī
Serv ü gül bezmide pürzer **boldı** ra‘nā dāmeni (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 6, Mısra 56-57*).
31. Eylegey sën āfitāb-ı ṭālī‘yini bī-zevāl
Serv-i yektā **bolḡay** az müddetde ol zībā nihāl (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 6, Mısra 38*).
32. Ḥızr ile ilyās **bolḡay** baḫr u berde raḫberi
Ol hümāyūn tıflnı ḫaḳ zīb-i ḳışver eyledi (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 6, Mısra 45*).
33. Dāḡ-ı furḳat ḳıldı derdimni firāvān el-vedā‘
Rūḫıḡa **bolḡay** ilāhī ṣadr-ı cennet cāyḡāh (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 8, Mısra 36*).

34. Elbette firişte yâ perî sen
Bu şekl ile **bolmas** âdemîzâd (*Nâdire Dîvanı, Terkib-bend 1, Mısra 60*).
35. Ezel kündin **bolubdur** ‘ışk peydâ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 2, Mısra 23*).
36. Yüzimge **boldı** yüzing muķterin bihamdullâh
Açıldı mihr ü bağıda gül-i ra‘nâ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 3, Mısra 3*).
37. Ki **boldı** ‘aql u ħired kuşlarığa dām-ı belâ
Felekdin ötdi fiğānım kuyaşge yètdi ünim (*Nâdire Dîvanı, Gazel 3, Mısra 15*).
38. Aydım ki kaçan **bolğusı** köyingde mekânım
‘Āşıkķa dèdi ħâcet emes menzil ü me’vâ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 4, Mısra 5*).
39. **Boldı** gül mevsimi ü meykedehler cānibidin
Müjde-yi ‘ış ü tarab yetküzedür bād-ı şabâ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 7, Mısra 7*).
40. Ey hoşâ şîşe ara âb-ı ħayât-ı ħükemâ
Kim müdāmımnı her kişı nüş étse **bolur** ħızr nümâ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 7, Mısra 2*).
41. Taħammül öyle kim bî-şabrlıĝ telĝ etti kāmıngnı
Bolur şabr isteseng açık güredin şehd ü şeker peydâ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 10, Mısra 10*).
42. Deşt ü şahrâlarını kıldım ihtiyâr
Boldı mecnûn kışşa-yı bürhân menĝa (*Nâdire Dîvanı, Gazel 12, Mısra 10*).
43. Cılve körsetdi çü ol serv-i dilârâ bağ ara
Çeşm-i kumrî **boldı** bir çeşm-i temâşâ bağ ara (*Nâdire Dîvanı, Gazel 15, Mısra 2*).
44. Yâr la‘lini firâķıda ħumārım ĝālīb
Bolmadı neş’e-yi şahbâ bile könglüm şādâb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 16, Mısra 6*).
45. Mestlîĝ birle ĝam-i yâr ferāmüş olmas

- Nâdire **bolmadı** derdimni devāsı mey-i nâb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 16, Mısra 18*).
46. **Bolğay** erdi ƙademiŋ toprağı birle rüşen
Ger közüm ƙalkaları **bolsa** rikābıŋge rikāb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 16, Mısra 7-8*).
47. Temāşā-i cemālīga eger şükr êtmegen **bolsam**
Közim peymānesini eşk ile serşār ƙıl yārab (*Nâdire Dîvanı, Gazel 17, Mısra 11*).
48. Şüret-i dîvār kebi **bolmuşam**
Ĥasret-i dîdār ile bî-ĥord u ĥāb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 20, Mısra 9*).
49. Mübtelā mēn tā esîr-i zülf-i pür-tābıŋ **bolay**
Ƙıl mēni āzād başıŋ üzre sergerdān êtib (*Nâdire Dîvanı, Gazel 28, Mısra 11*).
50. Nâdire ol mihr-i tībān şevƙidin ƙıldım cünün
Āşikārā boldı ‘ışķım şühre-yi devrān **bolub** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 29, Mısra 10*).
51. Şürāĥî ƙulƙulın eyler mükerrer
Bolur bu ƙahār ƙuldın def’-i āfet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 31, Mısra 6*).
52. Yahşı u yaman birbiriğa muğtenem êrmiş
Ferzāne tirik **bolsın** u dîvāne selāmet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 33, Mısra 10*).
53. Ger ehl-i vefā istese ƙāşāne selāmet
Bolsun mēni maĥmūrğa meyhāne selāmet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 33, Mısra 2*).
54. Ger sinse şürāĥî ü sebū zāhid alında
Bolsun menğa sāğar bile peymāne selāmet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 33, Mısra 8*).
55. Hicrdin maĥmūrman sākî lebāleb cām tut
Mēn kebi herkim ki **bolsa** rind-i derd-āşām tut (*Nâdire Dîvanı, Gazel 35, Mısra 2*).
56. **Bolsa** ger maķşad köŋgüller ƙuşların şayd eylemek

- Dâne kı1 hālīngnı zülfiṅg halkasıdın dām tut (*Nâdire Dîvanı, Gazel 35, Mısra 7*).
57. Barça yâr u âşinâdın eyledin bîgâneliğ
Nêçe künler **boldı** hergiz kılmadıṅg yādım eşit (*Nâdire Dîvanı, Gazel 40, Mısra 10*).
58. Bildiler çünki cihân ehli hadîşini şahîḥ
Taṅg emes **bolsa** ulus ağzıda tekrâr hadîş (*Nâdire Dîvanı, Gazel 51, Mısra 6*).
59. Tama‘ zevkı girîbāṅgîr **bolğaç**
Bolur dāmān-ı istîgnâ mülevveşş (*Nâdire Dîvanı, Gazel 55, Mısra 3-4*).
60. Êl ursa Nâdire deryāğa zāhid
Bolur başdın ayağ deryā mülevveşş (*Nâdire Dîvanı, Gazel 55, Mısra 14*).
61. **Boldıṅ** ey cān esîr-i şehri fenâ
Kim dēdi mülk-i cāvîdāndın kēç (*Nâdire Dîvanı, Gazel 61, Mısra 9*).
62. **Bolğıl** ‘unğa-yı kaf-ı istîgnâ
Ey humā müşt-i üstüḥ‘āndın kēç (*Nâdire Dîvanı, Gazel 61, Mısra 7*).
63. **Bolubdur** Nâdire mümtāz-ı ma‘nî
Kelāmı rûşen ü eş‘ār-ı ferruḥ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 67, Mısra 13*).
64. İrür gül mevsimi bülbul neşâtı
Bolur ‘şî anı faşl-ı hazān telḥ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 68, Mısra 4*).
65. Ki **boldum** derd ü ğam çekmekke mu‘tād
Riyāzat birle köṅgülge şafā bēr (*Nâdire Dîvanı, Gazel 77, Mısra 21*).
66. Fırkat içre kan yutub ğam birle çektim āh-ı serd
Kim hazān evrākıdek **boldı** yüzim hiciride zerd (*Nâdire Dîvanı, Gazel 78, Mısra 2*).
67. **Bolsam** firāk leşkeridin münhezim nētaṅg
Şabr u şübāt çirikidin yētmedi meded (*Nâdire Dîvanı, Gazel 80, Mısra 3*).

68. Ötdi neşât fırsatı këlmedi yârdın haber
Boldı köngül sorağıda hasta u zâr u derbeder (*Nâdire Dîvanı, Gazel 82, Mısra 2*).
69. **Bolubdur** rûzgârım şâm-ı ğam deycüridêk tîre
Menga ey mihr-i tâbân müjde-yi şubh-ı şabâ keltür (*Nâdire Dîvanı, Gazel 86, Mısra 7*).
70. Tüşse mihri könglüme bî-ğud **bolıb** feryâd étib
Ol zamânı elgime çāk-ı girîbânım këlür (*Nâdire Dîvanı, Gazel 88, Mısra 5*).
71. Nêçe kün **boldı** kêtibdür hem enîsim ğamkeşim
Ğam beyâbânığa derd ayturğa yoğdur bir kişim (*Nâdire Dîvanı, Gazel 104, Mısra 1*).
72. Âh kim zulm-i felekdin **boldı** aħger Nâdire
Şabr u ârāmım kêtib örteb köyer iç ü taşım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 104, Mısra 13*).
73. **Bolmuşam** herçen hicrânıngda şabr eyleb ğamûş
Çün tüşersen yādıma yekbâre feryâd eylerem (*Nâdire Dîvanı, Gazel 107, Mısra 9*).
74. **Bolubman** ğalğdın bîġâne ol nâ-mihrbândın hem
İrür cân vâle könglümdin köngül âzürde cândın hem (*Nâdire Dîvanı, Gazel 109, Mısra 1*).
75. Kıldı ol ħâdiseni def Ĥudâ-i ‘âlem
Şükr uçun **boldı** ğalâyık tili gevher efşân (*Nâdire Dîvanı, Gazel 127, Mısra 14*).
76. Tâ cihân barıça bolğay bu ikevlan cāvîd
Bolmasun birnefes ‘âlemde bularsız devrân (*Nâdire Dîvanı, Gazel 127, Mısra 17*).
77. Ĥağ te‘âlânı penâhıda maşûn **bolğaylar**
‘Âlem ehliğa bular devletidin emn ü emân (*Nâdire Dîvanı, Gazel 127, Mısra 9*).

78. Ey cān menġa hicringde cihān boldı arangu
Bolġan kebi kz gevher-i ŗehvārdın ayru (*Nādire Dīvanı, Gazel 132, Mısra 12*).
79. Kāfir ü bī-raġm u sengīn-dil esīr-i **bolmıŗam**
Dīn ü dil ġāret ılur ol nā-muslimān her kēe (*Nādire Dīvanı, Gazel 133, Mısra 11*).
80. **Bolub** baŗdın ayak āyīne yanglıġ dīde-yi ġayret
Tüŗümde cilve etti her araf āvūs reftārı (*Nādire Dīvanı, Gazel 141, Mısra 7*).
81. Krālmey yārın **bolmıŗ** cūnūnım il temāŗāŗı
Eger körsem cemālın anda körgeysen temāŗānı (*Nādire Dīvanı, Gazel 145, Mısra 5*).
82. **Boldı** ol furŗat ki terk-i ŗoġbet-i ‘ālem tutay
an tkib kz merdūmidin ŗīve-yi mātem tutay (*Nādire Dīvanı, Gazel 148, Mısra 1*).
83. **Bolmıŗam** bī-ġān u mān tā yārdın ayrılmıŗam
Hier vādīsıġa saldı gerdiŗ-ı devrān mēni (*Nādire Dīvanı, Muhammes 4, Mısra 5*).
84. Tıfl irür ŗehzāde sultān muẗaffer **bolġusı**
ŗāġ-ı devrān oġlıdur ‘ālemġa server **bolġusı** (*Nādire Dīvanı, Muhammes 6, Mısra 31-32*).
85. **Bolmıŗam** ŗāġ-ı ‘adālet destġāhımdın cūdā
Dūd-ı āhımdın felekler yandı māhımdın cūdā (*Nādire Dīvanı, Muhammes 8, Mısra 21*).
86. Sūvāre **bolġa** eylermen ġayāl ol ŗehsūvārımnı
Alurda cām istermen emīr-i ġam-ġūsārımnı (*Nādire Dīvanı, Müseddes 1, Mısra 21*).
87. İrürmen gehī bī-ġod u ġāġ lāl
O ġuŗ nāledin peykerim **boldı** nāl (*Nādire Dīvanı, Terci-bend 1, Mısra 144*).

88. Ger ölsem bu vādī ara ey humāy
Ğızā **bolğusı** üstühā~nım senğa (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 42*).
89. Çü ‘adl eyleding rūz-ı maḥşer senğa
Resûl-i Hudā **bolğusı** destgîr (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 86*).
90. **Bolub** yüz ming efsâne şerḥ-i firāk
Tamām oldı dāsītāning sening (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 65*).
91. **Bolub** erguvānī yüzüm za‘ferān
Elif kâmetim boldı ‘ışk içre dāl (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 147*).
92. Muḥammed Emîn Hân Nâdirğa şükr
Bolur badr-ı tâbân pür nevres hilāl (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 156*).
93. Sên kanda ki **boldı** furkat içre
Yüz cân-ı ‘azîz ḥ‘ār sênsiz (*Nâdire Dîvanı, Terkib-bend 1, Mısra 13*).
94. **Boldı** ikki yıl cüdālîğimge
Köz tégdi bu āşinālîğimge (*Nâdire Dîvanı, Terkib-bend 1, Mısra 25*).
95. ‘Ārizing mey tâbıdın **boldı** nezâket destgāh
Turfе güller zāhir êtdi nev-bahār-ı āfitāb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 24, Mısra 7*).
96. Her şām menğa nevāleyi gam
İftār kılurğa **boldı** kısmet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 45, Mısra 8*).
97. Ol perī-peyker ki hicridin cihānım **boldı** telḥ
Şerbet-i la‘lidin ayru kām-ı cānım **boldı** telḥ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 69, Mısra 1-2*).
98. Vāy kim cām-ı vişālıdın fereḥ taptı raḳīb
‘İşretim ey sāki-yi şîrîn-zebānım **boldı** telḥ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 69, Mısra 4*).
99. Kām-ı cân vaşlîngde şîrîn êrdi mên mest-i gurūr
Êmdi hicrāningda ey nā-mihrbānım **boldı** telḥ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 69, Mısra 6*).

100. Ne helâvet körgemên hicrinde bu meyḥānedin
Neş'e zehr oldı şarâb-ı erguvānım **boldı** telḥ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 69, Mısra 8*).
101. Sîb-i ğabğab birle 'inâb lebin hicrânıda
Mîve-yi elvan-ı bāğ u bûstānım **boldı** telḥ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 69, Mısra 10*).
102. Şerbet-i la'lingdîn ayru tapmadım cān lezzetin
Kāmıma 'işret mey-i ey dilsitānım **boldı** telḥ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 69, Mısra 12*).
103. Vaşl devrânıda 'îş ü 'işretim cāvîd êdi
Nâdire hicrânda 'îş-i cāvidānım **boldı** telḥ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 69, Mısra 14*).
104. Cān u dilini senga fedâ kıldı Nâdire
Ey yār kél ki **boldı** dil ü cān taşadduķıng (*Nâdire Dîvanı, Gazel 98, Mısra 14*).
105. Āfitābım neçe kün **boldı** ki körgüzmes cemāl
Furķat içre badr-ı tābān za' fidin **boldı** ḥilāl (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 21-22*).
106. Menga ey Kāmile la'lidin ayru
Eger şeker eşem **bolğay** dehān telḥ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 68, Mısra 16*).
107. Gāhgāhî ṭavf êtib toprağıdın eylenemen
Cāvidān cennetde **bolğay** ḥazret-i Sultān 'Ömer (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 7, Mısra 26*).
108. Bolğay êrdi ḳademiṅg toprağı birle rüşen
Ger közüm ḥalkaları **bolsa** rikābıngge rikāb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 16, Mısra 7*).
109. Ger közim ḥüsning çırağıdın münevver **bolmasa**
Rüşen êtmes pertev-i nūr-ı şerār-ı āfitāb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 24, Mısra 11*).
110. **Bolmağıl** ferhād u mecnündek cihān efsānesi
'İşk ara ey Nâdire āyîn-i neng ü nām tut (*Nâdire Dîvanı, Gazel 35, Mısra 13*).
111. Özini ḳılmadı peydā cihānda

Ṭama‘dın **bolmadı** ‘unğa mülevveşş (*Nâdire Dîvanı, Gazel 55, Mısra 8*).

112. **Bolmağıl** yağşı u yamanga taraf

Bî-ğod ol yağşı u yamandın kəc (*Nâdire Dîvanı, Gazel 62, Mısra 9*).

113. Êmdi dāğ-ı furkata yārab nēcük şabr eṭmişam

Bolmamışdım Nâdire endîşede hicrânıdın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 126, Mısra 14*).

114. Tâ cihân barıça **bolğay** bu ikevlan cāvīd

Bolmasun birnefes ‘ālemde bularsız devrān (*Nâdire Dîvanı, Gazel 127, Mısra 17-18*).

115. Sēnsizin ‘ālem bahārı sebz ü ḥurrem **bolmasun**

Ḳaysı ‘ālem belki ‘ālem içre ādem **bolmasun** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 130, Mısra 1-2*).

116. Būlbüle gūlzārsız ėrmes temennā-i bahār

Furşat-ı çeng ü nevā bir laḫza birdem **bolmasun** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 130, Mısra 4*)

117. Devr luṭf ü rāyet-i iḳbāl sēndin özgeğa

Gerdiş-i devrān ara böyle müsellemler **bolmasun** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 130, Mısra 6*).

118. Ger **bolmasa** vaşlīng ey mūkerrem

Manzūr ėmes közümğa ‘ālem (*Nâdire Dîvanı, Terkib-bend 1, Mısra 15*).

119. **Bolma** gīr ü dārığa mağrūr ger ‘aḳıl ėsēng

Devlet-i dūnyānı uyḳu farz ḳıl efsāne tut (*Nâdire Dîvanı, Gazel 39, Mısra 11*).

120. Ger ṭa‘ne-yi ağıyārdın ey dil ḫazar ėtsēng

‘Ālem ilīga **bolmağıl** iḳrār-ı muḫabbet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 47, Mısra 14*).

121. **Bolma** gāfıl kim sēnga ḳaşd ėtti hicrān leşkeri

Ey köngül, tartıb sinān āhnı ḳılḡıl neberd (*Nâdire Dîvanı, Gazel 78, Mısra 9*).

122. Menga devr-i felekdin **bolmadı** bir lahza āsāyış
Periṣān hāl men sulṭān-ı devrānımnı sağındım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 102, Mısra 13*).
123. Semekdin tā semā ‘arz ettiiler bār-ı emānetni
Cevābı **bolmadı** ma‘kūl yerdin āsumāndın hem (*Nâdire Dîvanı, Gazel 109, Mısra 4*).
124. Kōzlerim mihr-i cemālının münevver **bolmadı**
Menga hemdem bir kūn ol hūrşid manzar **bolmadı** (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi I, Mısra 63-64*).
125. Bir nefes dīdārının cān behre-perver **bolmadı**
Kimdür ol kim kēldi dūnyāge mukadder **bolmadı** (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi I, Mısra 65-66*).
126. Tenimde hicr okı nē zaḥm-i bī-nihāyetdür
Ki **bolmağay** anı yüzdin birin şimār kılib (*Nâdire Dîvanı, Gazel 30, Mısra 10*).
127. Anğa özlük bile yētib **bolmas**
İsteseng yār vaşlı cānının kēç (*Nâdire Dîvanı, Gazel 61, Mısra 3*).
128. Taḥammül ḥaddin aştı emdi efgān etmesem **bolmas**
Ulusnı ḥātır-ı cem‘in periṣān etmesem **bolmas** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 91, Mısra 1-2*).
129. Girībān çāk bağrım pāredür başımda yüz sevdā
Bu ḥālet birle ‘azm-i kūy cānān etmesem **bolmas** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 91, Mısra 4*).
130. Muḥabbet köyide nāçārdur ‘āşıkka ḥayrānlığ
Taḥayyür kül kılib āyine sāmān etmesem **bolmas** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 91, Mısra 6*).
131. Kōngüller ka‘besin birbir ziyāret eyledim emdi

Ṭavāf-ı mekke ü taḥt-ı Süleymān ètmesem **bolmas** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 91, Mısra 8*).

132. Ğaraẓ ‘îd-i vişālîṅ köṅgölge ey hilâl ebrû

Yüzüṅni ayıĝa cânımnı kırbân ètmesem **bolmas** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 91, Mısra 10*).

133. Bu aqşam saldı zûlmet ‘âlem-i hicrân kıra şâmı

Kılıb yâdıṅni eşkimdin çıraĝân ètmesem **bolmas** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 91, Mısra 12*).

134. Mèni ‘âşık dèban tîr-i melâmet yaĝdı başımge

Ulusdın Nâdire derdimni pinhân ètmesem **bolmas** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 91, Mısra 14*).

135. Ṭurfe su’âlî lebidin sordı yâr

Cân bèreyin **bolmasa** şîrîn cevâb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 20, Mısra 8*).

134. Dîvâne muḥabbet yoluĝa bî-vaṭan èrmes

Âbâd eger **bolmasa** vîrâne selâmet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 33, Mısra 6*).

135. **Bolmasa** ‘âşıkka ger yâr vişâlî maqşûd

Ârzû-yı heves-i cân u cihân barça ‘abeş (*Nâdire Dîvanı, Gazel 54, Mısra 7*).

136. Nâdire **bolmasa** ger ‘ışk otını te’şîri

Elem-i zâhir ile dâĝ-ı nihân barça ‘abeş (*Nâdire Dîvanı, Gazel 54, Mısra 13*).

137. Cihânda böyle ki **bolmuşmèn** ‘ışk âyînesi

Menĝa ziyâde **bolur** yâr ḥüsnidin ĝayret (*Nâdire Dîvanı, Gazel 41, Mısra 7*).

138. Fereḥ köz tutma hicrân şerbetidin

Ki **bolmuş** rûzgârım ançünân telḥ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 68, Mısra 12*).

139. Yüzdin biri mecnûnda eger **bolsa** ĝamimni

Bir âh ile ‘âlemĝa salur şûr-ı kıyâmet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 43, Mısra 15*).

140. Şevk kâmil **bolsa** muḥlış kûçesi mesdûd èmes

Ey şerer bir cezbe birle rāh-ı seng-i hāre aç (*Nâdire Dîvanı, Gazel 57, Mısra 9*).

141. Eger **bolsa** kişinin yârı ferruḥ

Mübârekdür yüzi dîdârı ferruḥ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 67, Mısra 1*).

142. Muḥabbet kişveri âbâd irür iḳbāl u cāhımda

Tanġ èrmes **bolsalar** ‘ışk u cünün ehli penāhımda (*Nâdire Dîvanı, Gazel 134, Mısra 2*).

143. Ferhâdda **bolsaydı** mênîng ġayret-i ‘ışkım

Bir āh ile eyler èdi ol taġnı ġāret (*Nâdire Dîvanı, Gazel 43, Mısra 5*).

144. **Bolubman** Nâdire ol serv-i gül-ruḥsârdın ayru

Köngül ḳandur havâ-i bâġ u seyr-i büstândın hem (*Nâdire Dîvanı, Gazel 115, Mısra 13*).

bölek: (T.) *Ayrı, praşa.*

1. Çāk çāk oldu girîbân tâ bedāmân el-firāk

Ḳılmas èrdi hîç işni ḥaḳ rızāsıdın **bölek** (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 8, Mısra 46*).

2. Yok èdi köngilde ‘uḳbâ müdde‘âsıdın **bölek**

Tilġa keltürmes èdi Tengri senâsıdın **bölek** (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 8, Mısra 47-48*).

3. Cemî‘ hemnişînler bar u ol ârām-ı cānım yok

Muḥabbet derd ü dāġıdın **bölek** nām u nişānım yok (*Nâdire Dîvanı, Müsemmen 2, Mısra 34*).

bolġudék èrmes: (T.) *Olacak gibi değildir.*

1. **Bolġudék èrmes** bu müşkil menġa âsân el-firāk

Hazret-i Seyyid ‘Ömer kim qadrdān erdi menğa (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 8, Mısra 25*).

bolur mu?: (T.) *Olur mu?*

1. Nêge ‘âşık efgânıdın vehm etersen

Bolur mu kişi munça bî-raḥm u tersā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 9, Mısra 10*).

2. Ğazāl-ı ‘ömr kim vaḥşetdedür peyveste rem qaşınğ

Bolur mu yüz mîng efsün birle bu vaḥşîni rām eyleb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 26, Mısra 14*).

3. Cihānda Nâdire yārınğ perî mişāl erdi

Bolur mu ḥüsnini āyîneğa yādgār kıılıb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 30, Mısra 14*).

börk-i zerîn: (T.+Far.) *Altın taç.*

1. Şem ‘yanglığ kıya **börk-i zerîn**

Dūd-ı ahımdın eten qarqara baḡ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 66, Mısra 9*).

boy: (T.) *Boy, kamet.*

1. Kêl kim közüm āyînesi müştāk-ı temāşā

Ey serv-i sehi **boylıgım** ey kâmet-i ra‘nā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 4, Mısra 1*).

boyın sun-: (T.) *Boyun sunmak, baş eğmek.*

1. Qaşını kılıcığa **boyın sun**

‘Āşıkğa budur tarîk-i âdāb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 25, Mısra 3*).

böyle: (T.) *"Böyle, bu şekilde" anlamına gelen bir durum zarfı.*

1. Cihānda **böyle** ki bolmışmên ‘ışk āyînesi

Mengâ ziyâde bolur yâr hüsniyin gayret (*Nâdire Dîvanı, Gazel 41, Mısra 7*).

2. Gerçi firâk derdidin **böyle** nizâr olmışım

Nâdire hâl-i zârına salmadı yâr bir nazâr (*Nâdire Dîvanı, Gazel 82, Mısra 13*).

3. Közümi **böyle** giryân bilmekimdür dâne-yi eşkin

Besî gevher ki tökmiş ‘ışk nîsânı bu deryâğa (*Nâdire Dîvanı, Gazel 135, Mısra 7*).

4. Körmedim bir kimse kim yêtmes demâdem âferîn

Sengâ taḥsîn **böyle** hem taḥsîn-i devrândur mu sên (*Nâdire Dîvanı, Gazel 120, Mısra 12*).

5. **Böyle** kim mümtâz irür sên barça sulṭânlar ara

Şâd kılğıl bendelerini könglini iḥsân etib (*Nâdire Dîvanı, Gazel 28, Mısra 9*).

6. **Böyle** kim nuṭṭ-ı revân baḥşing

Tilğa keltürme edeb birle ‘ibârât-ı kabîḥ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 65, Mısra 1*).

7. **Böyle** kim kıldı közümi yaşını kan iştiyâk

Köz açib ruḥsâr-ı alıngı körer kün bar mukın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 128, Mısra 7*).

8. Devr luṭf ü rāyet-i iḳbāl sendin özgeğa

Gerdiş-i devrân ara **böyle** müsellemler bolmasun (*Nâdire Dîvanı, Gazel 130, Mısra 6*).

9. Cism ü cân ḥâkister olğay cümle regni örtegey

Böyle öt kim ‘ışkıdın bu ḳalb-i süzânımdadır (*Nâdire Dîvanı, Gazel 83, Mısra 14*).

boyun: (T.) Boyun, Başı bedene bağlayan bölge.

1. Kemend-i zülfidin ayru tüşübdürmen du‘â vaḳti

Ki bul tölü ‘amelni **boynıma** zünnār kıl yārab (*Nâdire Dîvanı, Gazel 17, Mısra 10*).

2. Şayd êtdi mēni ol iki küllāb

Boynımda kemend-i zülf-i pür-tāb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 25, Mısra 2*).

3. Urdı zülfiñg halkası **boynımda** pīç

Tā hayāl-ı dām-ı şayyād eyledim (*Nâdire Dîvanı, Gazel 110, Mısra 11*).

bu: (T.) Bu, işaret zamiri.

1. Ki vaşl u hicr ara kılgıl medārā

Mēnga ey Nâdire kısmet **bu** êrken (*Nâdire Dîvanı, Gazel 2, Mısra 22*).

2. Devr cām-ı tarab yorulmağı besdür sākī

Gerçi yorulmadı **bu** gerdiş-i eyyām mēnga (*Nâdire Dîvanı, Gazel 1, Mısra 6*).

3. Bir ayağ mey keremin eyledi sākī āgāz

Eyledi baht bu maqşadnı ser-encām mēnga (*Nâdire Dîvanı, Gazel 1, Mısra 8*).

4. Her sebze ü sünbül ki **bu** gülşenge çeker baş

Müy-i ser-i mecnündür u turre-yi leylā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 4, Mısra 11*).

5. Āhım okığa kading kemāndur

Bu oknı nişānidur şüreyyā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 5, Mısra 14*).

6. Kaydın sēni Nâdire unutsun

Bu söz ne münāsib ey dilārā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 5, Mısra 18*).

7. Hükemā ‘ışk marīziğa buyurmuş mey-i nāb

Hicr derdiğa demişler **bu** müferrihni devā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 7, Mısra 4*).

8. Nihāl-ı şabrıma la‘līng hayālī birle su bērdim

‘Aceb yok bolsa ger **bu** nahldın şırın semer peydā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 10, Mısra 4*).

9. Nücüm êrmes felekde şu‘le-yi āhım şerāridur

- Ki **bu** kâşâne içre boldı andın zîb ü fer peydâ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 10, Mısra 14*).
10. **Budur** ümîdim ki luṭfîḡdîn köḡül āyînesi
Zeng-i ḡamdîn mihr közgüsü kebi tapḡay cilâ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 14, Mısra 35*).
11. Emîr ü ‘âdil ü ve’l-ni ‘mâ vu Muḡammed Emîn Ḥân hem
Cihân barıça menḡa **bu** üçevni yâr kıl yârab (*Nâdire Dîvanı, Gazel 17, Mısra 22*).
12. Girdâb irür közimni yaşı
‘Âşıkını helâk êter **bu** girdâb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 25, Mısra 8*).
13. Ḥoşâ ‘âkıl ki eyleb yaḡşılık bünyâdını muḡkem
Öter **bu** deyr-i fânîdin özini nîk-nâm eyleb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 26, Mısra 10*).
14. Ğazâl-ı ‘ömr kim vaḡşetdedür peyveste rem ḡaşıḡ
Bolur mu yüz mîḡ efsûn birle **bu** vaḡşîni râm eyleb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 26, Mısra 14*).
15. Muḡtâc-ı derḡehîḡmên yüz mîḡ ümîd birle
Mên ḡulnı **bu** eşikdin nevmîd ḡılma yârab (*Nâdire Dîvanı, Gazel 27, Mısra 10*).
16. Nétay ki dehr ḡüzergâhıda **bu** télbe köḡül
Yoluḡtı hicrige vaşlını iḡtiyâr ḡılıb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 30, Mısra 11*).
17. Bukün meyhânede şahbâ ḡılur ḡoş
İrür pîr-i muḡândın **bu** kerâmet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 31, Mısra 4*).
18. Şürâḡî ḡulḡulın eyler mükerrer
Bolur **bu** ḡahâr ḡuldın def‘-i âfet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 31, Mısra 6*).
19. İrür pîr-i muḡândın **bu** cesâret turḡıl ey sâḡî
Lebâleb cām ile zâhidni de‘vâsını bî-kâr êt (*Nâdire Dîvanı, Gazel 32, Mısra 9*).
20. Vaşl öyin âbâd ḡıldım buzdı hicrân ‘âḡıbet

- Sîl-i ğamdin **bu** 'imâret boldı vîrân 'âkıbet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 34, Mısra 2*).
21. Ey köngül fiğânıñdın tîredür felek kaçrı
Bu binânı vîrân kıl 'ışk öyini âbâd ét (*Nâdire Dîvanı, Gazel 36, Mısra 8*).
22. Hicr derdidin yürekde kaldı dâğ dağ üstide dâğ
Şerh etib **bu** mâcerânı lâle ruhsârımğa ayt (*Nâdire Dîvanı, Gazel 37, Mısra 4*).
23. Nâdire de'vâ-i 'ışkıñıñı kılıb
Kavlı **bu** mahkemede taptı sübût (*Nâdire Dîvanı, Gazel 42, Mısra 14*).
24. 'İşk âfetiğa tağ taħammül kıla almaş
Ménmên ki kılurman **bu** ğam ü derdge tākāt (*Nâdire Dîvanı, Gazel 43, Mısra 12*).
25. Derd ü elem ü ğuşsa ki hicride çekermen
Bu miñnet ü ğam kimdedür ey ehli muħabbet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 43, Mısra 14*).
26. Eyledin cehd ile ta'mîr-i muħabbet âbâd
Kim kılrur Nâdire **bu** himmet-i merdânege bahş (*Nâdire Dîvanı, Gazel 53, Mısra 14*).
27. Nâz birle bâğbân şunĝ' **bu** gülzâr ara
Sebz ü ħurrem kıldı servingni serefrâz eylegeç (*Nâdire Dîvanı, Gazel 59, Mısra 7*).
28. **Bu** barça 'acz ile isbât-ı nâ-tüvânlıĝdur
Ki mûr kıldı Süleymân'ğa tühfe pây-ı meleĝ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 70, Mısra 11*).
29. Cihân ey Nâdire il maқtulıdur
Êmesdür cāyı âsāyiş **bu** meslaĝ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 71, Mısra 10*).
30. Nâ-tüvân cismimde her yandın nümāyân dāĝlar

- Kim bisāṭ-ı ‘ışkda **bu** üstüḥ‘ān-ı ka‘b ü nerd (*Nâdire Dîvanı, Gazel 78, Mısra 12*).
31. Cism ü cān ḥākister olğay cümle regni örtegey
Böyle öt kim ‘ışkıdın **bu** ḳalb-i sūzānımdadır (*Nâdire Dîvanı, Gazel 83, Mısra 14*).
32. **Bu** cüdālḳ hicride efgān çekib şām u seḥar
Kêlğıl ey hemḥāne artıbdur sēning çün nālışım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 104, Mısra 5*).
33. Ne bāğıdır **bu** kim ma‘lūm emes bir zerre āṣārı
Fenā deştide hergiz gerd peydā ḳılmadı şāhım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 106, Mısra 5*).
34. İrür ‘ışk u muḥabbet müdde‘ā icād-ı ‘ālemdin
Ġaraḥ **bu** cezbe-yi tevfiḳdür kevn ü mekāndın hem (*Nâdire Dîvanı, Gazel 109, Mısra 16*).
35. Ḥarīm-i ka‘be-yi iḳbālına yêtsem **bu** dur maḳşad
Ki ḳılsam nāle dāğ-ı hicr-i yār-ı mihrbāndın hem (*Nâdire Dîvanı, Gazel 115, Mısra 11*).
36. İki giryān közüm mihringni da‘vāsıda tanıḳdur
Ne dērmēn bolsa ter-dāmānlıĝ ‘aybı **bu** güvāhımda (*Nâdire Dîvanı, Gazel 134, Mısra 14*).
37. Közümnı böyle giryān bilmekimdür dāne-yi eşkin
Besī gevher ki tōkmiş ‘ışk nīsānı **bu** deryāğa (*Nâdire Dîvanı, Gazel 135, Mısra 8*).
38. Ġamı sūzını başlab étmedim sāmān çün gerdün
Bu dürlerni mēningdek bī-ser ü sāmāne tapşurdı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 137, Mısra 8*).
39. Vefā rengi muḥabbet neghetin köz tutmağıl ey dil

- Bu** reng ü bÿy körgüzmes kişige dehr büstānı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 144, Mısra 20*).
40. Hayāl-ı yār ile ey Nâdire şevk öyide şabrèt
Cihānnı eyledi âşüfte **bu** hāl-i perîşānı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 144, Mısra 22*).
41. Yüzüng olsun qara kim ey felek zulm eyleding bî-ḥad
Ayırding yārdın **bu** Nâdire mecnûn-ı şeydānı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 145, Mısra 18*).
42. Bâdesiz mînâ u cām âhır neşât efzâ emes
Emdi yād-ı gönçe-yi gül **bu** çemende kem tutay (*Nâdire Dîvanı, Gazel 148, Mısra 8*).
43. ‘Âkıbet **bu** derd ü ğam mecnûn şî‘âr eyler mēni
Hiçkim yārab cihānda yārdın ayrılmasun (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 17*).
44. Derd-i hicrān ibtilāsın eylemes erdi ḥayāl
Ol zamān erdi menġa **bu** nuḡşānlar ‘ayn-i kemāl (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 26*).
45. Çäre tapmay derdiġa **bu** nâ-tüvān bî-çāredur
Hiçkim yārab cihānda yārdın ayrılmasun (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 37*).
46. Taş baġırlık yār feryādımġa pervā kılmadı
Yūsūf ‘ışkıda **bu** işlerni züleyhā kılmadı (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 44*).
47. Lāledék baġrımnı dāġ-ı firāk-ı ḳan eyledi
Ḥātır-ı cem‘imni bu ḥasret perîşān eyledi (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 76*).
48. İl gümān eyler ki **bu** devlet ile mesrūrman

Eylemesmen salṭanatnı yārsız manzūrman (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 83*).

49. Yâr köyide beşartıki peyāmımın dēseng

Bu kafesdin sēni ey cān kuşı āzād kılay (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 1, Mısra 10*).

50. Hicr derdini dēsem pūşt ü penāhımın körüb

Rahmı kélgey mü **bu** aḥvāl-ı tebāhımın körüb (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 1, Mısra 18*).

51. Hicride pāre pāre pīrehenim yaķası

Bu derd-i bī-devānıng bar mu ēkin devāsı (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 3, Mısra 4*).

52. Dünyānı eylemes men hergiz pisend sēnsiz

Rencūr dur hemīşe **bu** müstemend sēnsiz (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 3, Mısra 14*).

53. Tüzmiş **bu** nā-tüvānıng ğam gūşeside ķānūn

Hicrān terānesidür ‘uşşāk ara nevāsı (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 3, Mısra 19*).

54. Hāk-ı rehī fenādur ayrılса cism cāndın

Ol yaḥşılarnı şāhı kētti **bu** ḥākdāndın (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 3, Mısra 54*).

55. īsār ānga peyāpey **bu** Nâdire du‘āsı (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 3, Mısra 55*).

56. Ḥalāyik serḥoş u peydā ēmes ol bezm-i şāhānım

Cihān ḥandān u giryāndur mēni **bu** çeşm-i ḥūnbārım (*Nâdire Dîvanı, Müseddes 1, Mısra 10*).

57. Başım pāymālıngdur ey serv-i nāz

Fedādur **bu** āşüfte cāmınım seṅga (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 36*).

58. Kılib şükr şabr ile ey Nâdire

Bu sözlerni aytıb du‘ā eyleding (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 108*).

59. Boldı ikki yıl cüdālīgimge
Köz tēgdi **bu** āšinālīgimge (*Nâdire Dîvanı, Terkib-bend 1, Mısra 26*).
60. Hicrân ‘alemide bî-nevāman
Raḥm eyle **bu** bî-nevālīgimge (*Nâdire Dîvanı, Terkib-bend 1, Mısra 28*).
61. Henüz Nâdire kem bolmadı **bu** āh u nevā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 3, Mısra 17*).
62. Rûze za‘fidin ‘aceb ḥayrettedürmen Nâdire
Eylemesmen lîk **bu** aḥvāl ile terk-i du‘ā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 8, Mısra 12*).
63. Halk sēndin heme ḥoşnūd ēdi **bu** ‘ādet ile
Şād kılğay sēni rūḥuṅnı Hudā rāḥmet ile (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 1, Mısra 53*).
64. Yār yādi **bu** aḫşam köṅlüm içre miḥmāndur
Ey közim demi anda yaş töküḇ çırāḡān èt (*Nâdire Dîvanı, Gazel 49, Mısra 9*).
65. Tüşti āḥımdın **bu** aḫşam çarḥ meydānıḡa dūd
Kim eşer kıldı felekni miḥri tābānıḡa dūd (*Nâdire Dîvanı, Gazel 81, Mısra 1*).
66. **Bu** aḫşam saldı zulmet ‘ālem-i hicrân ḡara şāmı
Kılıḇ yādingnı eşkimdin çırāḡān ètmesem bolmas (*Nâdire Dîvanı, Gazel 91, Mısra 11*).
67. Gehī yırtıḇ yaḡa geh ḡan yutub ḡāhı fiḡān èttim
Nēler ötdi **bu** aḫşam Nâdire cān-ı fiḡārımdın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 116, Mısra 14*).
68. Rāst aytay sebeb-i rüşd ü reşādım sēn èding
Ey dilārām **bu** ‘ālemde murādım sēn èding (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 1, Mısra 14*).
69. **Bu** ‘ālem ara Yārıṅnı Nâdire
Vişālını tapmaḡ nē imkān irür (*Nâdire Dîvanı, Gazel 85, Mısra 13*).
70. Kıl ferāmüş **bu** ‘ālem ḡamini

- Bāde iç mey bile könglingni avut (*Nâdire Dîvanı, Gazel 42, Mısra 7*).
71. Êrdi **bu** ‘âlemde dāyim hayr u ihsân ‘âdeti
Müstemend ü bî-nevâlarğa köp êrdi şefkatı (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 8, Mısra 41*).
72. Kühen zāl mekkâre sên ey felek
Bu ‘âlemde kimge vefâ eyleding (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 98*).
73. Serv çemende baş çekib güller açılsa taṅg emes
Veh nêçe serv-i gülbeden kıldı **bu** bağdın sefer (*Nâdire Dîvanı, Gazel 82, Mısra 4*).
74. Bërme nisbet kadige ey bağbân
Servdür **bu** bağ ara refârsız (*Nâdire Dîvanı, Gazel 89, Mısra 14*).
75. **Bu** bezm içre figân u nâlışımdın
Nevâ-yı çeng ü şavt-ı erḡenün bes (*Nâdire Dîvanı, Gazel 92, Mısra 3*).
76. **Bu** bülbülñi kafesdin eyle âzād
Ger erse ka‘be ta‘bîri murādıñ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 77, Mısra 25*).
77. Nê derkâr sênsiz cihân birle cân
Taşadduk **bu** cân u cihânım seṅga (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 40*).
78. **Bu** cân-ı hasta ki vaşlıṅñı ârzü eyler
Hayâl-ı turesidin başıda uzun sevdâ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 3, Mısra 9*).
79. Bî-vefâdur **bu cihân** sūd u ziyan barça ‘abeş
Kim ḡam-i ‘îş-i bahâr ile ḡazân ‘abeş (*Nâdire Dîvanı, Gazel 54, Mısra 1*).
80. Heme şayd-ı ârzüdur **bu cihân** şikârgâhı
Nétayın qolımdın uçtı bu muḡalde şāhbāzım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 101, Mısra 3*).
81. Êmdi **bu** cihân muṭi‘-i ḡān bād
Şehzādeler ‘ömri cāvidān bād (*Nâdire Dîvanı, Terkeb-bend 1, Mısra 39*).

82. Ötti ‘âlemdin emîrim bî-vefâdur **bu** cihân
Ne Sikender ҡaldı ne Cemşîd ne Nevşîrvân (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 7, Mısra 41*).
83. ‘Ârızın kör bolma zülfidin melûl
Bu cihânda genc yoқdur mârsız (*Nâdire Dîvanı, Gazel 89, Mısra 12*).
84. Ey yâr-ı şeker leb ü vefâdâr
Êrding **bu** cihânda menğa ğam-ẖâr (*Nâdire Dîvanı, Terkib-bend 1, Mısra 18*).
85. Dehr içre bar mu mëndek ayru gül ruhsâridin
Ey refîkim **bu** cihetdindür sening birle işim (*Nâdire Dîvanı, Gazel 104, Mısra 8*).
86. Kişi körgen emesdür ‘ışķ da‘vâsıda âsâyiş
Eger râhat tilersen zâhidâ terkêt **bu** da‘vânı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 145, Mısra 16*).
87. Câm-ı tarab lebâleb mîr-i zamân selâmet
Bu dem ki sâz boldı ҡânûn-ı bezm-i ‘işret (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 5, Mısra 4*).
88. Kördi derdimni tabî-b ü tişledi barmağını
Aydı kim yoқdur devâsı ‘ışķ derdidür **bu** derd (*Nâdire Dîvanı, Gazel 78, Mısra 6*).
89. ‘Arşa-yı mülk-i cihân herçend fermânıdadur
Sensiz ey ârâm-ı cân manzûr emes **bu** devletim (*Nâdire Dîvanı, Gazel 103, Mısra 16*).
90. Sên **bu** devrde hüsn ehliğa sultândur sên
Nè uçun ‘ışķ ilığa ‘adl ile dâd eylemeding (*Nâdire Dîvanı, Gazel 99, Mısra 11*).
91. Sâķî menğa ҡadeh tut **bu** deyr ara lebâleb
Zâhid ehlidin usandım tutdım seningle meşreb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 27, Mısra 1*).

92. **Bu** dil-i dīvāne kim mihring ile vāledür
Şubh irür nüshası çāk-ı girībānıdın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 125, Mısra 5*).
93. Ārām tapar mu çarḥ devri
Dāim hareket eter **bu** dolab (*Nâdire Dîvanı, Gazel 25, Mısra 10*).
94. Müdde‘ā bir yār edi ‘ālemni gīr ü dārıdın
Yoksa **bu** dünyānı gavḡāsıḡa yokdur raḡbetim (*Nâdire Dîvanı, Gazel 103, Mısra 6*).
95. **Bu** ebyātlarnı yüzüng hicride
Dedi Nâdire dürr-i meknün kebi (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 173*).
96. Derdlıḡ kışsa-yı ‘ışkımnı eşitti ferhād
Têlbe mecnündék anı kılsa **bu** efsānege bahş (*Nâdire Dîvanı, Gazel 53, Mısra 12*).
97. Ki vaşl u hicr ara kılgıl medārā
Menḡa ey Nâdire kısmet **bu** erken (*Nâdire Dîvanı, Gazel 2, Mısra 22*).
98. Menḡa ey Nâdire kısmet **bu** erken
Ezel kündin bolubdur ‘ışk peydā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 2, Mısra 21*).
99. Şerbet-i vaşl istedim zehr āb-ı ḡam boldı naşīb
Nêlayın mên hem ezel kündin **bu** erse kısmetim (*Nâdire Dîvanı, Gazel 103, Mısra 18*).
100. **Bu** ferzendler kim bërıbdür Hudāy
Naşīb eylegey her birige kemāl (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 151*).
101. Çekib tīr-i müjgān kaşı yasıdın
Yüzümni **bu** ḡamdin sāmān eyleding (*Nâdire Dîvanı, Gazel 97, Mısra 8*).
102. **Bu** ḡamni taḡ kötermes edi velīk menḡa
Bërıb taḡammülini koydı cānıma minnet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 41, Mısra 11*).
103. Muḡabbet ehliḡa ḡacet emestür dehr gavḡası

K l ey ŗ r-ı c n n d r eyle baŗımdın **bu** ġavġ nı (*N dire D vani, Gazel 145, Mısra 4*).

104. N dire b d-ı ŗab dın senġa irs l  tgeli

 ıldı inŗ  **bu** ġazelni  ab'-i n   dım   it (*N dire D vani, Gazel 40, Mısra 14*).

105. ' lem ilide vef  tapılmas

Bu gevher irür ' lemd  n y b (*N dire D vani, Gazel 25, Mısra 12*).

106. N dire t  servidür sersebz **bu** ġ lz r ara

Baŗımızdın na l-ı  ading  s yesi kem bolmasun (*N dire D vani, Gazel 130, Mısra 9*).

107. Derd c ng h u dem dem  h-ı a v lım fed 

Ra mı k lgey m  menġa **bu** h l ile sult n k r b (*N dire D vani, Gazel 22, Mısra 6*).

108. Gir b n   k baġrım p red r baŗımda yüz sevd 

Bu h let birle 'azm-i k y c n n  tmesem bolmas (*N dire D vani, Gazel 91, Mısra 4*).

109. **Bu** ikev devletiġa ŗ kr  ılur N dire kim

 aldı k ng l md  birev  asretidin yüz arm n (*N dire D vani, Gazel 127, Mısra 19*).

110. T  cih n barı a bolġay **bu** ikevlan c v d

Bolmasun birnefes ' lemd  bularsız devr n (*N dire D vani, Gazel 127, Mısra 17*).

111. Herçen ŗ d irürmen **bu** ikki t ze ġ ldin

K tmes henüz m ndin ol y rning  hav sı (*N dire D vani, Muhammes 3, Mısra 39*).

112. Yazıbman ŗaf a-yı h sning  hay lıda **bu** inŗ nı

 ac let eyledi  y ne-yi t t -yi ŗeker  nnı (*N dire D vani, Gazel 144, Mısra 1*).

113. Bolub Edhem ŗıfat yekb reg  ' lemni terk  tmek

Bu işni Hâzret-i Seyyid ‘Ömer Hân’ dın temâşâ kıl (*Nâdire Dîvanı, Gazel 100, Mısra 14*).

114. **Bu** kêçe hicrân şebistânıdadur

Encüm-i eşkim çırâğân merhabâ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 6, Mısra 17*).

115. Yüzîng yâdida kıldım **bu kêçe** âh-ı sehar peydâ

Kevâkib hîrmenîğa boldı ol otdın şerer peydâ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 10, Mısra 1*).

116. **Bu** kêçe meyhâne-yi dergâhıda

Pîr-i muğândın tilerim feth-i bâb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 20, Mısra 15*).

117. Kôzlerim yollarga bakıb qaldı hayrân el-firâk

Luţf-i hulkıngnı **bu kêçe** uyquda yâd eyledim (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 8, Mısra 16*).

118. Bîdârlıgımda körmekim yok

Kêlgıl **bu** kêçe tüşümge ey yâr (*Nâdire Dîvanı, Terkib-bend 1, Mısra 22*).

119. Sênsiz **bu kôngül**ni kıldı macrûh

Şimşîr-i firâk u hicr tîri (*Nâdire Dîvanı, Terkib-bend 1, Mısra 3*).

120. Heme şayd-ı ârzûdur bu cihân şikârgâhı

Nétayın qolımdın uçtı **bu** muhalde şâhbâzım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 101, Mısra 4*).

121. Köymak irür ‘aşık bile ma‘şûk tarîkı

Bu mahfil ara şem‘ ile pervâne kıılır bahş (*Nâdire Dîvanı, Gazel 52, Mısra 8*).

122. Âteş midür ey Nâdire **bu** medrese ehli

Her nêçe ki teslîm êterim yana kıılır bahş (*Nâdire Dîvanı, Gazel 52, Mısra 13*).

123. Êmes ihsân cezâsı gayr-ı ihsân himmet ehligi

Bu ma‘nî Kâmile tefsîr-i Kûrân’ dın temâşâ kıl (*Nâdire Dîvanı, Gazel 100, Mısra 16*).

124. **Bu** merhalede almadı halk içre tef v t
Bu urfe ki ‘ k l bile d v ne  lur ba  (N dire D vani, Gazel 52, Mısra 11).
125. Ne el vet k rgem n hicrinde **bu** mey  nedin
Neş’e zehr oldu  ar b-ı erguv nım boldı tel  (N dire D vani, Gazel 69, Mısra 7).
126. Bol ud k  rmes **bu** müşkil men a  s n el-fir k
 azret-i Seyyid ‘Ömer kim adrd n  rdi men a (N dire D vani, Muhammes 8, Mısra 25).
127.  r r **bu** n -t v n c n-ı az n m     -ı d d r n 
Bukün bezm-i vi  l  içre mihm n eylesün   h m (N dire D vani, Gazel 105, Mısra 9).
128. Du‘ lar bile dembedem y d  ter
Fir k içre **bu** n -t v n n  s n n  (N dire D vani, Terci-bend 1, Mısra 70).
129. Fir  n   te idin  h u  va 
Ki    at eyleses **bu** ot a d za  (N dire D vani, Gazel 71, Mısra 2).
130. Kim   hdur mükerrem   hib ur n balası
Bu pendni   ittim bir s lik-i seb -ldin (N dire D vani, Muhammes 3, Mısra 36).
131. Elbette fir  te y  per  sen
Bu şekl ile bolmas  dem z d (N dire D vani, Terğib-bend 1, Mısra 60).
132.     u i s n birle ‘ lemni serefr z eyled n 
All h All h **bu**  ifat devletlü sult ndur mu s n (N dire D vani, Gazel 120, Mısra 16).
133. Bu merhalede almadı halk içre tef v t
Bu urfe ki ‘ k l bile d v ne  lur ba  (N dire D vani, Gazel 52, Mısra 12).
134. Ger  lsem **bu** v d  ara ey hum y
  z  bolğusı  st      n m sen a (N dire D vani, Terci-bend 1, Mısra 41).
135.    l   l    a mudur   hid-i   lim m n n 

Nâdire **bu** vech birle şükr-i ihsân eylerem (*Nâdire Dîvanı, Gazel 118, Mısra 18*).

136. Boldı hayâlinġ ile könglüm öyi dilküşâ

Kêl ki **bu** vîrânede sâye-yi dîvâr yoġ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 72, Mısra 6*).

137. Kaşınġ birle kipriklerinġ hicride

Bu yanımda ġancer bu yanımda tîr (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 90*).

138. Kaşınġ birle kipriklerinġ hicride

Bu yanımda ġancer **bu** yanımda tîr (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 90*).

139. ‘İşk esrârını ızhâr kıılıb fâş étme

Kim **bu** **yanġlıġ** demiş ol vaķıf-ı esrâr ġadîş (*Nâdire Dîvanı, Gazel 51, Mısra 8*).

140. Sên kıaysı diyar ‘azmin êtdinġ

Kêlmes ġabering **bu** **yerge** aşı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 5, Mısra 12*).

141. Ey felek cânımġa bî-dâd üzre bî-dâd étme kim

Bu **yeter** kim ġasta ġâl u zâr u sergerdânınġım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 114, Mısra 6*).

142. Zamânı vaşınġnı yâd étmaġım nè ihtimâl olġay

Bu yoldur kim vefâ aşġabına kesb-i kemâl olġay (*Nâdire Dîvanı, Gazel 150, Mısra 2*).

143. Kaşını kıılıçıġa boyın sun

‘Aşıkġa **budur** tārık-i âdâb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 25, Mısra 4*).

144. Çü ġaķ mevcûd irür ‘âlem ‘sdem bil

Sülûk ehliġa **budur** nefî isbât (*Nâdire Dîvanı, Gazel 31, Mısra 8*).

145. **Budur** mazmûn-ı mevc-i bâde-yi nâb

Ki şahbâ pîrni eyler cevân iç (*Nâdire Dîvanı, Gazel 60, Mısra 11*).

bugün: (*Tr*) *Bugün*.

1. Sırr-ı zülf-i girihin açmaķ émesdür âsân

Bî-sebeb eyleme maşşāte **bugün** şānege bahş (*Nâdire Dîvanı, Gazel 53, Mısra 8*).

bükül-: (T.) Bükülmek, eğilmek.

1. Elifdek ẓadingni firāḳın çekib

Büküldi ẓadīm ḥalḳa-yı nūn kebi (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 172*).

bukün: (T.) Bugün.

1. Sēn **bukün** ḥandānsın ey gül Nâdire dildārsız

Yıḡlamaḳdındur bulutlardēk müheyyā bāḡ ara (*Nâdire Dîvanı, Gazel 15, Mısra 17*).

2. **Bukün** ol māh-lıḳā şūḥ-ı dilārām ẓanı

Yüzidin rūşen ēdi dīde-yi cān-ı aḥbāb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 16, Mısra 15*).

3. **Bukün** meyḥānede şahbā ḳılur ḥoş

İrür pīr-i muḡāndın bu kerāmet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 31, Mısra 3*).

4. İlge nētang eylese āh u fiḡānım eşer

Mēnga **bukün** Nâdire yārdın āşār yoḡ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 72, Mısra 14*).

5. Közüm ẓan yaş tōküb güller açıldı tāze dāḡımdın

Bukün birdem kēlib seyr-i gülistān eylesün şāhım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 105, Mısra 8*).

6. İrür bu nā-tüvān cān-ı ḥazīn müştāḳ-ı dīdārıḡ

Bukün bezm-i vişālī içre mihmān eylesün şāhım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 105, Mısra 10*).

7. Sāḳiyā luṭf ēt dirīḡ ētme ‘ināyet sāḡarın

Kim **bukün** maḥmūr-ı şahbā-i leb ḥandānıḡım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 114, Mısra 10*).

8. Dīn-i 'ışk inkārın  tgenlerni eyley d b hel k
Eşk s lidin **buk n** emv c-ı t f n eylerem (*N dire D vani, Gazel 118, Mısra 10*).
9. N dire tinmey du'  k l kim **bukün** sult n  s n
P diş h-ı 'aşr dursan ol ged lardin biri (*N dire D vani, Gazel 139, Mısra 15*).
10.  r r bed         g ft g y  barça b -ma'n 
Bukün ey N dire başdın  oyub t c-ı muraşsa'ni (*N dire D vani, Muhammes 2, Mısra 38*).

bul: (T.)  şaret zamiri; bu.

1. H k te' l n  pen h da maş n bolğaylar
' lem ehliğa **bular** devletidin emn   em n (*N dire D vani, Gazel 127, Mısra 10*).
2. Kemend-i z lfid n ayru tüşübdürmen du'  va ti
Ki **bul** t l  'amelni boynıma z nn r k l y rab (*N dire D vani, Gazel 17, Mısra 10*).
3. Yüz sel m aydım ne bolğay bir yolu ol hem d se
Bul sel m mn  oş l  ş fte-yi z r m a ayt (*N dire D vani, Gazel 37, Mısra 12*).
4. K     ey hemniş nler **bul** m ni c n m a ra m eyle  
Yıkıldı közlerimni yaşı birle cism d v r  (*N dire D vani, Gazel 141, Mısra 5*).
5. Ayturğa arzımaydur ' lemni m cer s 
Bul bezm-i devlet ey ş h-ı med      n man (*N dire D vani, Muhammes 5, Mısra 26*).
6. K      ni serveri cigergüşeler
Bular şükrini hırz-ı c n eyleyin (*N dire D vani, Terci-bend 1, Mısra 138*).
7.  l h  bulardın ayırma m ni
Em r-i cih nd n c d  eyled    (*N dire D vani, Terci-bend 1, Mısra 105*).

8. Tā cihān barıça bolğay bu ikevlan cāvīd
Bolmasun birnefes ‘ālemde **bularsız** devrān (*Nâdire Dîvanı, Gazel 127, Mısra 18*).

bulut: (T.) *Bulut.*

1. Sèn bukün ħandānsın ey gül Nâdire dildārsız
Yığlamağdıındur **bulutlardék** müheyyā bağ ara (*Nâdire Dîvanı, Gazel 15, Mısra 18*).

bülbül: (Ar.) *Güzel sesli kuş, aşık.*

1. Dünyā çemenini **bülbüli** sèn
Gül şāhıda āşiyān ètib kèt (*Nâdire Dîvanı, Gazel 46, Mısra 5*).
2. Mèn ki furqat tünleri ol gül yüzün yād eylerem
Bülbülidür men ħazān faşlide feryād eylerem (*Nâdire Dîvanı, Gazel 108, Mısra 2*).
3. Kılmasun **bülbül** çemende nāle ü feryād kim
Tā köngül bülbül kebi hicride nālān olmasun (*Nâdire Dîvanı, Gazel 122, Mısra 13*).
4. **Bülbüle** gülzārsız èrmes temennā-i bahār
Furşat-ı çeng ü nevā bir laħza birdem bolmasun (*Nâdire Dîvanı, Gazel 130, Mısra 3*).
5. Kēldi tā ‘ālemğa ol şehzāde-yi ‘ālī tebār
Gülşen-i medħide ilħān birle **bülbüller** hezār (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 6, Mısra 52*).
6. Gül furqatıda nêçük ki **bülbül**
Bir laħza közümnı eyle rüşen (*Nâdire Dîvanı, Terkib-bend 1, Mısra 41*).

7. Gül furkatıda neçük ki **bülbül**

Hicrîngde işim figân u şîven (*Nâdire Dîvanı, Terkib-bend 1, Mısra 43*).

bülbül kebi: (Ar.+T.) *Bülbül gibi.*

1. Nâdire **bülbül kebi** tâ nâle inşâ eyledim

Nev-bahâr ötdi hazân oldı gülistân ‘âkıbet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 34, Mısra 17*).

2. Dêmedîng ey şâh ol mehcûr ara **bülbül kebi**

Nâledin tinmey seni hicrîngde nâlânım kélür (*Nâdire Dîvanı, Gazel 88, Mısra 11*).

3. Kılmasun bülbül çemende nâle ü feryâd kim

Tâ köngül **bülbül kebi** hicride nâlân olmasun (*Nâdire Dîvanı, Gazel 122, Mısra 14*).

bülbül neşâtı: (Ar.+T.) *Bülbülün neşe ve sevinci.*

1. İrür gül mevsimi **bülbül neşâtı**

Bolur ‘şî anı faşl-ı hazân telh (*Nâdire Dîvanı, Gazel 68, Mısra 3*).

bülbül sıfat: (Ar.) *Bülbül kuşu gibi.*

1. **Bülbül sıfat** eylerem terâne

Ol gül gâzeli irür bahâne (*Nâdire Dîvanı, Terkib-bend 1, Mısra 49*).

bülbül şîveni: (Ar.+Far.+T.) *Bülbülün cilvesi.*

1. ‘İş sûtîga mübeddel boldı **bülbül şîveni**

Koydı gül baş üzre devrânıda tâc-ı aḥmerî (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 6, Mısra 59*).

bülbül ü tütü: (Ar.) *Bülbül ve papağan.*

1. Güng ü lâl olğusıdur **bülbül ü tütü** nāgāh

Ol şeker-leb nefesi eylese izhār ḥadīṣ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 51, Mısra 3*).

bülbüldék: (Ar.+T.) *Güzel sesli kuş, âşık.*

1. Esîr-i ḥâkdur ol serv-i ḥūrîzād destîngdin

Cihân bâğıda **bülbüldék** figānım sūd kılmaydur (*Nâdire Dîvanı, Müsemmen 2, Mısra 48*).

bülbül-i dil: (Ar.+Far.) *Gönül kuşu.*

1. **Bülbül-i dil** gonçe-yi gülzārîng eyler ârzû

Ṭütü-yi cân la‘l-i şekerbārîng eyler ârzû (*Nâdire Dîvanı, Gazel 131, Mısra 1*).

bülbül-i tab‘: (Ar.+Far.+Ar.) *Bülbüle benzeyen mizaç.*

1. Hemîşe **bülbül-i tab‘im** figān u zār êter

Ki ‘Âriz-i çemenimni tüşümde körmesem êdi (*Nâdire Dîvanı, Gazel 113, Mısra 13*).

bülend: (Far.) *Yüce, yüksek, uzun.*

1. Sipihr mertebe-yi ‘ışkını **bülend** körib

Dedi ki Nâdire’ni himmetiğâ yüz rahmet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 41, Mısra 13*).

bülend bol-: (Far.+T.) *Yükselmek, yerinden kalkmak.*

1. Dil ḥasta u ciger kıan ten derdmend sênsiz

Feryād ile figānım **bolmuş bülend** sênsiz (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 3, Mısra 12*).

bülend ét-: (Far. +T.) Yükseltmek, yüceltmek.

1. Murīd-i 'ışk-i 'ālem-sūz men 'uşşāk bezmide
Nevā-yi nāle-yi neydēk **bülend ét**di makāmımnı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 143, Mısra 16*).

bülend uç-: (Far. +T.) Havaya yükselmek.

1. Ehl-i ṭab' her kim olanmaz ehl-i dildin sorma kim
Kuş nijādıdın **bülend uç**muş yuvaların biri (*Nâdire Dîvanı, Gazel 139, Mısra 10*).

bünyād: (Far.) Asıl, esas, temel.

1. Hoşā 'ākıl ki eyleb yaḥşılık **bünyādını** muḥkem
Öter bu deyr-i fānīdin özini nīk-nām eyleb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 26, Mısra 9*).

bünyād ét-: (Far. +T.) İnşa etmek, kurmak.

1. Dehr kiştzārığa bir şerār u yüz ḥirmen
Köydürürga 'ālemni berķ-i 'ışk **bünyād ét** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 36, Mısra 16*).

bünyād eyle-: (Far. +T.) Binâ etmek, inşâ etmek, kurmak.

1. Her neçe kim şabr ta'mīrini **bünyād eyledim**
Eşk sīlābıda vīrān oldu ābādım eşit (*Nâdire Dîvanı, Gazel 40, Mısra 7*).
2. Arzū kaşrını **bünyād eyledim** miḥnet bile
Buzdı sīlāb-ı ḥavādis zāyi' boldı miḥnetim (*Nâdire Dîvanı, Gazel 103, Mısra 9*).
3. Kışsa-i ferhād u mecnūn ḳaldı mēn hem 'ışk ara

Nâdire bir cân-güdâz efsâne **bünyâd eylerem** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 107, Mısra 14*).

bünyâd kıl-: (*Far.+T.*) İnşa etmek, kaleme almak.

1. Âteş-i derd ü firāk u şerer-i hicr meni
Örtedi kıysı birini senga **bünyâd kılay** (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 1, Mısra 30*).

bürhân: (*Ar.*) Kanıt, delil, ispat.

1. Deşt ü şahrâlarını kıldım ihtiyâr
Boldı mecnûn kışsa-yı **bürhân** menğa (*Nâdire Dîvanı, Gazel 12, Mısra 10*).

büstân: (*Far.*) Bağ, bahçe.

1. ‘Uşşâk maķâmı **büstândur**
‘Azm-i reh-i büstân etib kêt (*Nâdire Dîvanı, Gazel 46, Mısra 11*).
2. Kayu merğzâr oldı cev lângehîng
Kayu **büstân** mekânîng sening (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 64*).

büt-: (*T.*) Bitmez, iyileşmez.

1. Merhem ‘ilâcı birle **bütmes** köngül yarası
Ayrıldı yâr menden bilmen yakın yırağın (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 3, Mısra 5*).

büt-i mevzûn-ķad: (*Far.+Ar.*) Uzun boylu sevgili.

1. Bâğ seyrine hırāmân ötti
Serv reftâr **büt-i mevzûn-ķad** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 79, Mısra 12*).

būyī vefā: (*Far.+Ar.*) Vefa kokusu.

1. Kim kélür **būyī vefā** ‘uşşāk ara eş‘ārıdın
Rişte-yi cānımğa peyvend ile sāzing tārıdın (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 91*).

buyur-: (*T.*) Buyurmak, emretmek.

1. Hükemā ‘ışk marîzîğa **buyurmuş** mey-i nâb
Hicr derdiğa demişler bu müferrihni devā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 7, Mısra 3*).

buz-: (*T.*) Bozmak, yıkmak, tahrip etmek.

1. Arzū kaşrını bünyād eyledim miḥnet bile
Buzdı sîlâb-ı havâdis žāyi ‘boldı miḥnetim (*Nâdire Dîvanı, Gazel 103, Mısra 10*).
2. Vaşl öyin âbād kıldım **buzdı** hicrân ‘ākıbet
Sîl-i ğamdin bu ‘imâret boldı vîrân ‘ākıbet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 34, Mısra 1*).

buzuk kõngül: (*T.*) Viran gönül.

1. Kelāmıng neş’esi bîmârlar cismiğa rûḥ-efzā
Lebingni şerbeti êrdi **buzuk kõngül**ni mi‘mârı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 141, Mısra 10*).

C

ca‘d-i müşkîn: (*Ar.+Far.*) Misk kokulu kıvrıcık saç.

1. Saçıng sünbülidin ‘adedsiz girihler tüşübdür kõngül riştesiğa

Ki yüzdin birin zāhir étsem kılur **ca‘d-i müşkîn** külâle peydâ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 11, Mısra 4*).

cāh u celāl: (*Far. + Ar.*) *Mal ve mülk, makam ve varlık.*

1. Hicrân menğa muşāhib irür vaşlîng ârzû
Ey şehriyâr **cāh u celālîngdın** örgüley (*Nâdire Dîvanı, Gazel 147, Mısra 6*).

cām: (*Far.*) *Kadeh.*

1. Serhoşı deşt-i cünûn içre ki bolmış hâşıl
Lâleler üzre sirişkim mey ile **cām** menğa (*Nâdire Dîvanı, Gazel 1, Mısra 10*).
2. Cemāl-ı bî-mişālîng cilvesidür
Şarâb u şem‘ ü şāhid **cām** u mînâ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 2, Mısra 12*).
3. Bâde müştākîğa luţf eyle kadeh tut sākî
Yoksa Cemşîd’ğa hem eylemedi **cām** vefâ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 7, Mısra 16*).
4. Perî yanglıg nazardın çehre pinhân êtdi ol mehveş
Fırâk u hicr **cāmıdın** meni mest ü hārâb eyleb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 21, Mısra 4*).
5. İrür pîr-i muğāndın bu cesâret turgıl ey sākî
Lebâleb **cām** ile zāhidni de‘vâsını bî-kâr êt (*Nâdire Dîvanı, Gazel 32, Mısra 10*).
6. Kaçan zāhidni ‘aksi tüşti meyğa
Ki **cām** âlûdedür şahbâ mülevveşş (*Nâdire Dîvanı, Gazel 55, Mısra 12*).
7. Bî-nevâ mên deyr ara sākîni istiğnâsıdın
Cāmı yığlatdı mînâ bağırını kıan eylegeç (*Nâdire Dîvanı, Gazel 58, Mısra 10*).
8. Vefâ şebhâzıdur men ger mēni şayd etmek istersen
Muhabbet riştesidin kılğasın zinhâr cāmımnı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 143, Mısra 10*).

9. Süvāre bolğaç eylermen hayāl ol şehsüvārımın

Alurda **cām** istermen emīr-i ğam-güsārımın (*Nâdire Dîvanı, Müseddes 1, Mısra 22*).

cām tut-: (*Far.+T.*) Kadeh tutmak; eğlenmek, hoş vakit geçirmek.

1. Sākīyā maḥmūrdurmēn **cām tut**

Bir nefes terk-i Ğam-ieyyām tut (*Nâdire Dîvanı, Gazel 48, Mısra 1*).

2. Kirib meyḥāneğa ğamdin emān tap

Demādem **cām tut** mey her zamān iç (*Nâdire Dîvanı, Gazel 60, Mısra 8*).

cām u mīnā: (*Far.*) Şarap kadehi.

1. Cemāl-ı bī-miṣālīng cılvesidür

Şarāb u şem‘ ü şāhid **cām u mīnā** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 2, Mısra 12*).

2. Serv-i gül-ruḥsārım ile bezm-i ‘işret dēb bahār

Serv birle güldin aytdı **cām u mīnā** bāğ ara (*Nâdire Dîvanı, Gazel 15, Mısra 8*).

cām-ı lālegūn: (*Far.*) Lale renkli kadeh.

1. Menğa deyr içre esbāb-ı tecemmül

Şürāḥī birle **cām-ı lālegūn** bes (*Nâdire Dîvanı, Gazel 92, Mısra 6*).

cām-ı mey: (*Far.*) Şarap kadehi.

1. Ḥākāret birle ey sākī baqar meyḥāne ehliğa

Sunıb bir cām-ı mey zāhidni anda naqş-ı dīvār èt (*Nâdire Dîvanı, Gazel 32, Mısra 6*).

2. Ey hoş ol rind-i mey āşām u siyeh mest mūdām

Cām-ı mey elkide alıda sebū vu mīnā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 7, Mısra 10*).

3. Tiredür şubh-ı neşâtım sâkiyâ keltür şarâb

Şâm-ı hicrân zulmetide **cām-ı meydür** âfitâb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 19, Mısra 2*).

cām-ı mey tut-: (*Far.+T.*) İçki kadehini sunmak.

1. Lebi maḥmūr-ı durmēn **cām-ı mey tut**

Kerem kııl sâkiyâ def'-i ḥumār èt (*Nâdire Dîvanı, Gazel 38, Mısra 7*).

cām-ı mey-i serşār: (*Far.*) Ağzına kadar dolu olan kadeh.

1. Neçe endîşe-yi serv ü gül ü şimşād kılay

Vaşl bezmî ara **cām-ı mey-i serşār** kanı (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 1, Mısra 26*).

cām-ı muḥabbet: (*Far.+Ar.*) Muḥabbet kadehi. II [*tas.*] İlahî aşk.

1. Nâdire **cām-ı muḥabbetni** lebāleb içiban

Mestlîğ birle kılay 'ışk nemāzını edā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 7, Mısra 17*).

2. Sēga ey Nâdire **cām-ı muḥabbet**

Çü sundı sâkî-yi şîrîn zebān iç (*Nâdire Dîvanı, Gazel 60, Mısra 13*).

cām-ı rind: (*Far.+Ar.*) Rint kadehi.

1. Şāf mey ger nūş ètersēm derdini

Bezî-i **cām-ı rind-i** derd-āşām tut (*Nâdire Dîvanı, Gazel 48, Mısra 16*).

cām-ı şahbā: (*Far.+Ar.*) İçki kadehi.

1. Tarab teklîfi birle könglümü kan ètme ey sâkî

Ne hâşıl Nâdire la'lidin ayru **cām-ı şahbādın** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 124, Mısra 18*).

cām-ı serşār-ı şebūh: (*Far.*) Ağzına kader dolu içki.

1. Bî-nevālarmız felek hūrşīd-i yaŋlıg sākīyā

Cām-ı serşār-ı şebūhı bizge her eyyām tut (*Nâdire Dîvanı, Gazel 35, Mısra 6*).

cām-ı tarab: (*Far.+Ar.*) Sevinç ve neşe veren kadeh.

1. Devr **cām-ı tarab** yorulmağı besdür sākī

Gerçi yorulmadı bu gerdiş-i eyyām menğa (*Nâdire Dîvanı, Gazel 1, Mısra 5*).

2. **Cām-ı tarab** lebāleb mīr-i zamān selāmet

Bu dem ki sāz boldı kânūn-ı bezm-i 'işret (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 5, Mısra 3*).

cām-ı vişāl: (*Far.+Ar.*) Kavuşma kadehi.

1. Köŋül kāmını şīrīn istedim **cām-ı vişālđın**

Fiğān kim çarh-ı hicrān zehridin telh etti kāmınnı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 143, Mısra 5*).

2. Köŋül şādāb erdi cūr'a-yı **cām-ı vişālđın**

Salıb hicrān otıga kētdi bağırmınnı kebāb eyleb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 21, Mısra 5*).

3. Vāy kim **cām-ı vişālđın** ferehı taptı raķīb

'İşretim ey sākī-yi şīrīn-zebānım boldı telh (*Nâdire Dîvanı, Gazel 69, Mısra 3*).

4. Şarf kılğumdur anı **cām-ı vişālđı** naķdine

Ger müyesser bolsa la'l-i ābdār-ı āfitāb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 24, Mısra 3*).

cân: (Far.) *Beden, ruh, insanın maddi ve manevi varlığı.*

1. Nê gamdür menğa 'ışk ara Nâdire
Eger bolsa cânānga **cânım** fedâ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 13, Mısra 12*).
2. **Cânıma** kaçd eyler eşeng kıl velîk
Tişleme la 'lîngni kılursan 'itâb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 20, Mısra 11*).
3. Bêrey **cân** vişâl içre ey nûş-leb
Fırâkıngdatâ key kılay tâb u teb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 23, Mısra 1*).
4. Çekerde **cân** menğa taklîd kılmason ferhâd
Fırâk tağıda bî-hûde çekmesün külfet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 41, Mısra 3*).
5. Bu gamni tağ kötermes edi velîk menğa
Bêrib taħammûlini koydı **cânıma** minnet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 41, Mısra 12*).
6. Kökeniñ bendeliğın Nâdire'ğa 'arz eyleb
Koygıl ey bād-ı şabâ **cânıma** andın âfet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 44, Mısra 14*).
7. **Cân** körmedi rûzedin hâlâvet
İftârda yârsız ne lezzet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 45, Mısra 1*).
8. **Cânımğa** cefalar bile cânâne kıılır bahş
Her lahza közümnî yaşı tûfâne kıılır bahş (*Nâdire Dîvanı, Gazel 52, Mısra 1*).
9. Yâr 'uşşâkına şem'-i cilve rûşen kılmason
Kim tüşer andın raķîb-i rûsiyeh **cânımğa** dūd (*Nâdire Dîvanı, Gazel 81, Mısra 12*).
10. Ğaraż 'îd-i vişâlîng köngülge ey hilâl ebrû
Yüzüñgni ayığa **cânımnı** qurbân étmesem bolmas (*Nâdire Dîvanı, Gazel 91, Mısra 10*).
11. Qavl oşal qavldur ki **cânı** h^vâcege kılsa nişâr
Bî-vefâdur olki ister bolsa sultândın hâlâş (*Nâdire Dîvanı, Gazel 93, Mısra 3*).

12. Bolubman halkdın bîgâne ol nâ-mihrbândın hem
İrür **cân** vâle könglûmdin köngül âzürde cândın hem (*Nâdire Dîvanı, Gazel 109, Mısra 2*).
13. ‘İşk dāmığa giriftâr eyleban
Cānga bî-dād üzre bî-dād eyledim (*Nâdire Dîvanı, Gazel 110, Mısra 8*).
14. Lebimğa keldi müdāmımnı vaşlını tileb **cânım**
Belâ-yi ot-figenimni tüşümde körmesem edi (*Nâdire Dîvanı, Gazel 113, Mısra 11*).
15. Ey felek **cânımğa** bî-dād üzre bî-dād étme kim
Bu yéter kim hasta hâl u zâr u sergerdānıngım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 114, Mısra 5*).
16. Köngül **cānıdan** u cān qaldı cānān u cihāndın hem
Köngüldin cāne yettim ğam tünide belki cândın hem (*Nâdire Dîvanı, Gazel 115, Mısra 1*).
17. Seher kim tüşti otlar **cānıma** ol mihr sîmādın
Aşurdum âh u efğân düdını evc-i şürreyādın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 124, Mısra 1*).
18. Tâ nazarımdın nihân boldı ol ārām-ı **cân**
Nürıdın ayrıldı köz cism cüdā **cānıdın** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 125, Mısra 11-12*).
19. Sên kılıb ağıyârı bezmini rûşen reşkdin
Şem‘dek cānımdadur dāğ-ı nümāyān her kēçe (*Nâdire Dîvanı, Gazel 133, Mısra 6*).
20. Ğamide ötti devri derd-i hicrân bolmadı âhır
Ki hasret **cānımı** endüh-i bî-pâyâne tapşurdı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 137, Mısra 6*).
21. Şafâ-i maqdemidin boldı hurrem ‘arşa-yı ‘âlem

- Hayât-ı tâze tapdı memleket güyâ ki **cân** keldi (*Nâdire Dîvanı, Gazel 140, Mısra 12*).
22. Firâķıng otı dūdı başım üzre saldı yüz sevdâ
Fiğānımdın kıızıdı **cānım** içre ھاşır bāzārı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 141, Mısra 4*).
23. Kêling ey hemnişinler bul mēni **cānımğa** raħm eyleng
Yıkıldı közlerimni yaşı birle cism dīvārı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 141, Mısra 5*).
24. Muntażirdür men kaçan kim kelse cānān eyleney
Başıdın yüz yol taşadduķ eyleban **cān** eylerim (*Nâdire Dîvanı, Gazel 146, Mısra 2*).
25. Bir nefes dīdārıdın **cān** behre-perver bolmadı
Kimdür ol kim keldi dünyāge mukadder bolmadı (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 65*).
26. Hıķkim yārab cihānda yārıdın ayrılmasun
Cāndın artuķ mihrbān dīdārdın ayrılmasun (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 10*).
27. Ėmdi kim şabr eylemekdin cīb-i tāķat pāredür
Yığlamay nēlay ki ğam **cānımnı** örteb baradur (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 36*).
28. Sēnga cān birle könglümni sēni Tēngri'ge tapşurdum
Vedā'ingni kılurda köydi cānım ھاyr bādıdın (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 2, Mısra 6*).
29. Hāk-ı rehī fenādur ayrılsa cism **cāndın**
Ol yaħşılarnı şāhı kētti bu hākdāndın (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 3, Mısra 53*).
30. **Cānımğa** mū'nis ettiim asrab köngülde dāğın
Āhım şerarı birle rüşen kılay ırāğın (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 3, Mısra 7*).
31. Furķat içre ھاľmadı şabr u ķarārım ķandasan

Hasretingde köydi bağırm örtedi **cān** el-firāk (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 8, Mısra 10*).

32. Ketti şāhım **cānda** kaldı dāğ-ı furkat el-vedā‘

Qalmadı hicrānıdın köngülde tākāt el-vedā‘ (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 8, Mısra 33*).

33. Nigündür kāmetim serv-i hırāmānımdın ayrılgaç

Köyer **cān** āteş-i hasretde cānānımdın ayrılgaç (*Nâdire Dîvanı, Müsemmen 2, Mısra 20*).

34. Esīr-i hākdur ol serv-i hūrīzād destingdin

Felek cismimni tofrağ eyledi **cānımnı** tindürdi (*Nâdire Dîvanı, Müsemmen 2, Mısra 40*).

35. Hudāyā bērib **cānge** iqbāl u cāh

Hudāyā bērib hānge iqbāl u cāh (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 99*).

36. Kıran etti ğam leşkeri **cānıma**

Kılay ‘arz şāhibkurānım seŋga (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 43*).

37. Mēni ey felek bī-nevā eyleding

Hazīn **cānıma** köp cefā eyleding (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 94*).

38. Tā bar bu cihān mēn ü sorağing

Cānda eleming köngülde dāğing (*Nâdire Dîvanı, Terki-bend 1, Mısra 48*).

39. Tālī‘ me nāgehān kıldı yaman köz eşer

Qaldı firāk **cān** ayrıla cānānıdın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 125, Mısra 16*).

40. Eylerem ‘īd-i vişālīngnı demādem ārzū

Ey yüzing bayram ayı **cān** seŋga qurbān eyleney (*Nâdire Dîvanı, Gazel 146, Mısra 10*).

41. Lebīng şehd-i nābıga **cānım** fedā

Hırāmān kadinge revānım fedā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 13, Mısra 1*).

42. Raķıbler **cānıma** kaçd ettiiler bilmem günāhımın
Mēnga imdād uçun hengāme berpā kılmadı şāhım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 106, Mısra 9*).
43. Bir nefes bî-hüş kılğıl mēnga sākî mey tutub
Kim hayāl eylerğa emdi **cānıma** cān kalmadı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 136, Mısra 12*).
44. Dirîgā ki cān-ı cevānıng sēning
Mēnga cān kebi erdi **cānıng** sēning (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 62*).
45. Raḥmeti birle Ḥudāvend-i cihān şād etgey
Enbiyā rūḥı sēning **cānıngge** imdād etgey (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 1, Mısra 58*).

cān al-: (*Far.+T.*) *Gönlü esir etmek, öldürmek.*

1. **Cān alurda** ey şanem kılğan şitābıngge öley
Gāh nāzıngge bērey cān geh 'itābıngge öley (*Nâdire Dîvanı, Gazel 149, Mısra 1*).
2. Firākıng vişāl ehlidin **cān alur**
Nētāng olsa vehm ü gümānım fedā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 13, Mısra 3*).
3. Ulus barça farqığa eyler nişār
Eger **cānlar** almaqqa fermān irür (*Nâdire Dîvanı, Gazel 85, Mısra 6*).

cān bağışla-: (*Far.+T.*) *Can bağışlamak, can vermek; hayat vermek, canlandırmak, diriltmek.*

1. **Cān bağışlarda** lebiņg nāzıngge cān eyley fedā
Katlım eyler çağda kılğan ıztırābıngge öley (*Nâdire Dîvanı, Gazel 149, Mısra 7*).

cān bér-: (Far.+T.) Can vermek, ölmek.

1. Ey nigār hicrinde müşkil oldı **cān bërmağ**
Körsetib cemālīngnı ölmegimni āsān èt (*Nâdire Dîvanı, Gazel 49, Mısra 11*).
2. Lebleringdin ayru 'ışim telhdür devrân ara
Cān bërîb şîrîn mağālīngnı körer kün bar mukın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 128, Mısra 10*).
3. Cān alurda ey şanem kılğan şitābīngge öley
Gāh nāzīngge **bèrey cān** geh 'itābīngge öley (*Nâdire Dîvanı, Gazel 149, Mısra 2*).
4. Beyābānlarnı izleb tapmadım yārım sorağın
Bèrürmen cān şabā nāgeh haber keltürse yārımdın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 116, Mısra 10*).
5. Tırfe su'ālī lebidin sordı yār
Cān bèreyin bolmasa şîrîn cevāb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 20, Mısra 8*).

cān birle: (Far.+T.) Can ile.

1. Mèn ki **cān birle** rızā jüyende-yi fermāningım
Nâdire andın vefā mülkini ābād eylerem (*Nâdire Dîvanı, Gazel 108, Mısra 13*).
2. Sèn 'azm eyleb kèterğa mèn bolub bīmār kaygurdum
Köngül **cān birle** boldı hemrehīng mèn derd ile turdum (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 2, Mısra 4*).
3. 'Arzım senga ey cihān emîri
Cān birle köngül gāming esîri (*Nâdire Dîvanı, Terkib-bend 1, Mısra 2*).

cān birle köngül: (Far.+T.) Can ile gönül.

1. Şehsüvārım fikri kim **cān birle kõngüldür** menğa
Cismim içre kõngül ü kõngül ara cān eylerem (*Nâdire Dîvanı, Gazel 118, Mısra 3*).
2. Yana yana kalmadı **cān birle kõnglüm** dāğsız
Tama tama közde eşk-i çeşm-i giryān kalmadı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 136, Mısra 5*).
3. Sēnga **cān birle kõnglümni** seni Tēngri'ge tapşurdum
Vedā'ingni kılurda köydi cānım hayr bādıdın (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 2, Mısra 5*).

cān çek-: (*Far.+T.*) Can çekmek, ölecek vaziyette olmak.

1. Bī-sütün tağıda köp **cān çekmegin** ey kūhken
Kökregimdin cūy-ı şır ornige otluğ yara aç (*Nâdire Dîvanı, Gazel 57, Mısra 5*).
2. Bī-sütündür 'ışk tağı Nâdire
Özni **cān çekmekde** ferhād eyledim (*Nâdire Dîvanı, Gazel 110, Mısra 18*).
3. Ney kebi boldı işim nāle ü efgān çekmek
Mēn mēn ü kūh-ı ğaming kullside **cān çekmek** (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 1, Mısra 34*).

cān eyle-: (*Far.+T.*) Can temin etmek.

1. Şehsüvārım fikri kim cān birle kõngüldür menğa
Cismim içre kõngül ü kõngül ara **cān eylerem** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 118, Mısra 4*).

cān fedā eyle-: (*Far.+Ar.+T.*) Canını feda etmek, canını vermek, hiçbir şey esirgememek.

1. Cān bağışlarda lebing nāzingge cān eyley fedā

Katlım eyler çağda kılğan ıztırābingge öley (*Nâdire Dîvanı, Gazel 149, Mısra 7*).

cān firākı: (*Far.+Ar.+T.*) *Can ayrılığı.*

1. Yārning aşüftesi vehm eylemes öz cānıdın

Cān firākı sehldür ayrılmasun cānānıdın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 126, Mısra 2*).

cān içre: (*Far.+T.*) *Can içinde.*

1. Könglümde henüz iştiyākıng

Cān içre telātim-ı firākıng (*Nâdire Dîvanı, Terki-bend 1, Mısra 32*).

cān ile cased: (*Far.+T.+Ar.*) *Can ile beden.*

1. Çün mēndin üzdi mihrini ol yār-ı mu'temed

Bīgāne boldı birbiridin **cān ile cased** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 80, Mısra 2*).

cān ile köngül: (*Far.+T.*) *Can ile gönlüme.*

1. Felek raḥm eyle emdi **cān ile könglümga** cānānsız

Ki könglüm cāne keldi furqat-i zūrāzmāsıdın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 121, Mısra 9*).

cān kebi: (*Far.+T.*) *Can gibi.*

1. Dirīgā ki cān-ı cevāning sēning

Mēnga **cān kebi** erdi cāning sēning (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 62*).

cān kirgüz-: (*Far.+T.*) *Can bağışlamak.*

1. Mesîh enfâsidêk cism içre **cân kîrgüzdi** güftârı

Köngül bezmini rûşen etti her tûn şem'-i ruhsârı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 141, Mısra 1*).

cân levhi: (*Far.+Ar.+T.*) Gönül ve can levhası.

1. Lebing hadîşini **cân levhine** sevâd ettim

Közim karası kebi boldı müşkbâr hadîş (*Nâdire Dîvanı, Gazel 50, Mısra 3*).

cân lezzeti: (*Far.+Ar.*) Can lezzeti.

1. Şerbet-i la'lingdin ayru tapmadım **cân lezzetin**

Kâmıma 'işret mey-i ey dilsitânım boldı telh (*Nâdire Dîvanı, Gazel 69, Mısra 11*).

cân ört-: (*Far.+T.*) Can yakmak.

1. Mên kaçan yâd etmedim vaşlîngnı kim **cân örtenib**

Köz yolıdın yüzge eşk-i şeş-ğatârım këlmedi (*Nâdire Dîvanı, Gazel 142, Mısra 5*).

2. Ey serv-i revân nêdür hayâling

Cân örtedi va' de-yi vişâling (*Nâdire Dîvanı, Gazel 95, Mısra 2*).

cân perdesi: (*Far.+T.*) Can perdesi.

1. Kêtdi hûşım ol perîveş cilve âğâz eylegeç

Örtedi **cân perdesin** muṭrib nevâsâz eyegeç (*Nâdire Dîvanı, Gazel 59, Mısra 2*).

2. Pâreler boldı hayâling nûrıdın **cân perdesi**

Mâh-ı tâbân şu'lesidin öyle kim bir kehkeşân (*Nâdire Dîvanı, Gazel 119, Mısra 7*).

cān talaş-: (Far.+T.) Can çekişmek, ölmek üzere olmak; ölüm halinde olmak.

1. Vākıf  rmess n mınıng derdimdin ey  s  nefes
Kim **talaşurman** lebing  hicr nıda **c n** her k     (N dire D vani, Gazel 133, Mısra 16).

c n taşadduķing: (Far+Ar+Tr) Canım s nin i in sadaka olsun.

1. Mülk-i cih nım ey ş h-i devr n taşadduķing 
Mülk   cih n ne bolgusıdur **c n taşadduķing** (N dire D vani, Gazel 98, Mısra 2).

c n u cih n: (Far.) Can ve dünya, bütün her ş y.

1. Bolmasa   şık a ger y r viş lı maķş d
 rz -y  heves-i **c n u cih n** barça  abe  (N dire D vani, Gazel 54, Mısra 8).

c n u dil: (Far.) Can ve gönül.

1. **C n u dilini** se ga fed  kıldı N dire
Ey y r k l ki boldı dil   c n taşadduķing  (N dire D vani, Gazel 98, Mısra 13).

c n u ten: (Far.) Can ve beden.

1. Yolıda başımnı ferş-i reh z r  eyledim
P k  mes **c n u tenim** bolsa ayağ astıda gerd (N dire D vani, Gazel 78, Mısra 4).
2. N din **c n u tenimğa** minnet  rmes payb sıngdın
Ki  rmiş ş hney  ř vķing  köngül mülki ara c nı (N dire D vani, Gazel 144, Mısra 9).

cân üzre cân: (Far.+T.+Far.) Canın üstünde, candan daha değerli.

1. Ey lebing cân u kelâm cân efzâ-i rûh u revân
Âşikârâ u nihândur şüreting cân üzre cân (Nâdire Dîvanı, Gazel 119, Mısra 2).

cân vâle köngl: (Far.+T.) Şaşırmuş gönül.

1. Bolubman halkdın bîgâne ol nâ-mihrbândın hem
İrür cân vâle könglümdin köngül âzürde cândın hem (Nâdire Dîvanı, Gazel 109, Mısra 2).

cân vâle ü ten hasta: (Far.) Hayret içinde kalan can ve hasta vücut.

1. Feryâd ki 'ışk etti meni yârğa meftûn
Cân vâle ü ten hasta yürek dağ u ciger hûn (Nâdire Dîvanı, Müsemmen 1, Mısra 2).

cânâ: (Far.) Ey can, ey sevgili.

1. Mürüvvet eyle cânâ sendin ayru türedir şamım
Yarut külbemni bir tün 'arizingni âfitâb eyleb (Nâdire Dîvanı, Gazel 21, Mısra 7).
2. Kading ra'nâ nihâl-ı servdür cânâ hırâm eyleb
Çemen gülgeştide tāvūska ta'lim-i reftâr et (Nâdire Dîvanı, Gazel 32, Mısra 11).
3. Hicr şahnesi âhır öltürür esiringni
Bir kıyâ bakıb cânâ bend-i gamdin âzâd et (Nâdire Dîvanı, Gazel 36, Mısra 4).

cânân: (Far.) Sevgili, gönül verilmiş olan.

1. Muntezirdür men hemîşe Nâdire

- Bir kıya bakqaymu déb **cānān** menġa (*Nâdire Dîvani, Gazel 12, Mısra 14*).
2. Nè ġamdür menġa 'ışķ ara Nâdire
Eger bolsa **cānānġa** cānım fedā (*Nâdire Dîvani, Gazel 13, Mısra 12*).
3. Kêçe la 'l-i hicridin ölmaķ menġa düşvār êdi
Yüz taġayyür birle elgin tişledi **cānān** körüb (*Nâdire Dîvani, Gazel 22, Mısra 10*).
4. Her tavuş kim kelse dermen yārımı āvāzıdur
Sāye kirgeç saġınurman öyge **cānānım** këlür (*Nâdire Dîvani, Gazel 88, Mısra 8*).
5. Felek raġm eyle emdi cān ile könglümġa **cānānsız**
Ki könglüm cāne keldi furķat-i zūrāzmāsıdın (*Nâdire Dîvani, Gazel 121, Mısra 9*).
6. Tālî 'me nāgehān kıldı yaman köz eşer
Kaldı firāk cān ayrıla **cānānıdın** (*Nâdire Dîvani, Gazel 125, Mısra 16*).
7. Cānġa yëttim dembedem ħünābe-yi ħasret yutub
Veh ki **cānān** şevķidin cimim ara cān ķalmadı (*Nâdire Dîvani, Gazel 136, Mısra 4*).
8. Hicr derdiġa giriftār eyledi **cānān** mēni
Ol gül-endām u perī-ruġsārdın ayrılmışam (*Nâdire Dîvani, Muhammes 4, Mısra 9*).
9. ķaradur rüzġārım mihr-tābānımnı saġındım
Sitemler cāne yëtti beski **cānānımnı** saġındım (*Nâdire Dîvani, Müseddes 1, Mısra 4*).
10. Nigündür ķāmetim serv-i ħırāmānımdın ayrılġaç
Köyer cān āteş-i ħasretde **cānānımdın** ayrılġaç (*Nâdire Dîvani, Müsemmen 2, Mısra 20*).
11. Munţazirdür men kaçan kim kelse **cānān** eyleneş

Başıdın yüz yol taşadduk eyleban cān eylerim (*Nâdire Dîvanı, Gazel 146, Mısra 1*).

12. Cānımğa cefalar bile **cānāne** kılur bahş

Her laḥza közümnî yaşı tūfāne kılur bahş (*Nâdire Dîvanı, Gazel 52, Mısra 1*).

13. Yārning aşüftesi vehm eylemes öz cānıdın

Cān firākı sehldür ayrılmasun **cānānıdın** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 126, Mısra 2*).

14. Kālīb furkat diyārı içre **cānānımnı** sağındım

Çırāğ-ı rüzgārım mū'nis-i cānımnı sağındım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 102, Mısra 1*).

cānān eyle-: (*Far.+T.*) Sevgili, dost etmek.

1. Nâdire ol yār sevdāsı ile köz yümme kim

Rāḥat-ı cān yār ètmes yār **cānān eyleban** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 117, Mısra 12*).

cānān u cihān: (*Far.*) Sevgili ve dünya.

1. Köngül cānıdan u cān kaldı **cānān u cihāndın** hem

Köngüldin cāne yèttim ğam tünide belki cāndın hem (*Nâdire Dîvanı, Gazel 115, Mısra 1*).

cāne kèl-: (*Far.+T.*) Canı sıkılmak.

1. Felek raḥm eyle èmdi cān ile könglümğa cānānsız

Ki könglüm **cāne kèldi** furkat-i zūrāzmāsıdın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 121, Mısra 10*).

cāne vèt-: (*Far.+T.*) Canı sıkılmak, dayanılamayacak noktaya gelmek.

1. Karadur rüzgārım mihr-tābānımnı sağındım

Sitemler **cāne yètti** beski cānānımnı sağındım (*Nâdire Dîvanı, Müseddes 1, Mısra 4*).

2. Köngül cānıdan u cān kaldı cānān u cihāndın hem

Köngüldin **cāne yèttim** ğam tünide belki cāndın hem (*Nâdire Dîvanı, Gazel 115, Mısra 2*).

3. Bahār eyyāmı ılan bolġunça ey şimşād baş çekme

Ki **yèttim cāne** serv-i gül‘izārımsız temāşādın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 124, Mısra 8*).

cānga vèt-: (*Far.+T.*) Canı sıkılmak, dayanılamayacak noktaya gelmek.

1. **Cānga yèttim** dembedem hūnābe-yi hasret yutub

Veh ki cānān şevķidin cimim ara cān kalmadı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 136, Mısra 3*).

cāngāh: (*Far.*) Can evi, beden.

1. Derd **cāngāh** u demādem āh-ı ahvālım fedā

Rahmı këlgey mü menġa bu hāl ile sultān körüb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 22, Mısra 5*).

cān-güdāz: (*Far.*) Beden, ruh, insanın maddi ve manevi varlığı.

1. Kışsa-i ferhād u mecnūn kaldı mēn hem ‘ışķ ara

Nâdire bir **cān-güdāz** efsāne bünyād eylerem (*Nâdire Dîvanı, Gazel 107, Mısra 14*).

cān-ı ‘aziz: (*Far.+Ar.*) Değerli can, kıymetli sevgili.

1. Sēn kıanda ki boldı furķat içre

Yüz **cân-ı ‘azîz** h̄âr sênsiz (*Nâdire Dîvanı, Terkib-bend 1, Mısra 14*).

2. Ey muşâhibler tirildür dēb gümân êtmēng mēni

Cismdin **cân-ı ‘azîzim** kētti ƣalmış şūretim (*Nâdire Dîvanı, Gazel 103, Mısra 12*).

cân-ı cevân: (*Far.*) *Gencecik can.*

1. Dirîgâ ki **cân-ı cevâning** uçun

Mürüvvetge êtmedi ƣarh-ı pîr (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 79*).

2. Dirîgâ ki **cân-ı cevâning** sēning

Mēngâ cān kebi êrdi cāning sēning (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 61*).

cân-ı figâr: (*Far.*) *Yaralı, incinmiş ruh dünyası.*

1. Gehî yırtıb yaƣa geh ƣan yutub gâhı figân êttim

Nēler ôtđi bu aƣşam Nâdire **cân-ı figârımdın** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 116, Mısra 14*).

cân-ı hazîn: (*Far.+Ar.*) *Hüzünlü ruh,üzgün can.*

1. İrür bu nâ-tüvân **cân-ı hazîn** müştâƣ-ı dîdāring

Bukün bezm-i vişālî içre mihmân eylesün şāhım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 105, Mısra 9*).

cānib: (*Ar.*) *Taraf, cihet, yan.*

1. Boldı gül mevsimi ü meykedehler **cānibidin**

Müjde-yi ‘îş ü ƣarab yetküzedür bād-ı şabā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 7, Mısra 7*).

cānıdın kēc-: (*Far.+T.*) *Candan geçmek.*

1. Anḡa özlük bile yètib bolmas

İsteseng yār vaşlı **cānıdın kēç** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 61, Mısra 4*).

cārī eyle-: (*Ar. + T.*) *Yürütmek, devam ettirmek, akıtmak.*

1. Nahl kaçdı hacletidin boldı su serv-i revān

Eyledi fevvāreler **cārī** serāpā bāğ ara (*Nâdire Dîvanı, Gazel 15, Mısra 12*).

cāvīd: (*Far.*) *Daimî, baki, ebedî.*

1. Vaşl devrānıda ‘İş ü ‘işretim **cāvīd** édi

Nâdire hicrānda ‘İş-i cāvīdānım boldı telh (*Nâdire Dîvanı, Gazel 69, Mısra 13*).

2. Tā cihān barıça bolğay bu ikevlan **cāvīd**

Bolmasun birnefes ‘ālemde bularsız devrān (*Nâdire Dîvanı, Gazel 127, Mısra 17*).

cāvidān bād: (*Far.*) *Sonsuz olsun.*

1. Ėmdi bu cihān muṭı ‘-i hān bād

Şehzādeler ‘ömri **cāvidān bād** (*Nâdire Dîvanı, Terkib-bend 1, Mısra 40*).

cāvidān cennet: (*Far. + Ar.*) *Sonsuz cennet.*

1. Gāhgāhī ṭavf étib toprağının eylenemen

Cāvidān cennetde boğay ḡazret-i Sultān ‘Ömer (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 7, Mısra 26*).

cāygāh: (*Far.*) *Yer, mevki.*

1. Dāğ-ı furkat kıldı derdimni firāvān el-vedā ‘

Rūhıḡa bolḡay ilāhī şadr-ı cennet **cāygāh** (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 8, Mısra 36*).

cāy-ı āsāyiş: (*Far.*) *Huzur yeri.*

1. Cihān ey Nâdire il maḡtulıdur

Ėmesdür **cāy-ı āsāyiş** bu meslaḡ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 71, Mısra 10*).

cefā: (*Ar.*) *İncitme, eziyet.*

1. Bî-derdlering **cefālar**ıdın

Feryād çekib fiḡān etib ket (*Nâdire Dîvanı, Gazel 46, Mısra 3*).

2. Cānımḡa **cefālar** bile cānāne kılrur baḡş

Her laḡza közümnı yaşı tūfāne kılrur baḡş (*Nâdire Dîvanı, Gazel 52, Mısra 1*).

3. Pāre pāre boldı cismim tā **cefālar** tıḡıdın

Tā irür tıḡ-i zebān **cefā-i** iḡsāningım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 114, Mısra 11-12*).

cefā devrānı: (*Ar.+T.*) *Vefasızlık devri, vefasızlık çaḡı.*

1. Sāḡiyā köp ḡasta ḡātır men **cefā devrānı**da

Bir ḡadeḡ mey tutḡıl āzād eyle ḡam zindānıdın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 126, Mısra 5*).

cefā eyle-: (*Ar.+T.*) *Üzme, eziyet etmek, azap vermek.*

1. Mēni ey felek bî-nevā eyleding

Ḥazīn cānıma köp **cefā eyleding** (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 94*).

cefā pīşe: (*Ar.+Far.*) *Zalim; acımasız sevgili.*

1. Oşal ‘ahd-ı yalğan **cefā pīşe** sên

Sêni tâbekey imtiḥân eyleyin (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 133*).

cefā tîgi: (Ar.+Far.) *Ayrılık kılıcı.*

1. Kaçan ‘ışk ehlini öltürmağını ihtiyâr êtseng

Cefā tîgi bilen evvel mênîng bağırmnı efgâr êt (*Nâdire Dîvanı, Gazel 32, Mısra 4*).

cefā-i hîcr: (Ar.+Far.+Ar.) *Ayrılık eziyeti.*

1. **Cefā-i hîcr** bile köksümi figâr kılay

Nigâh-ı sihr fenimni tüşümde körmesem êdi (*Nâdire Dîvanı, Gazel 113, Mısra 9*).

cefā-i ihsân: (Ar.+Far.+Ar.) *İyilige karşı vefasızlık.*

1. Pâre pâre boldı cismim tâ cefâlar tîgidin

Tâ irür tîg-i zebân **cefā-i ihsânıngım** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 114, Mısra 12*).

cefâlar kıl-: (Ar.+T.) *Çok sayıda eziyet etmek.*

1. Çarḥ ilni giriftâr-ı ḥum-ı dām-ı ğam eyler

Bisyâr **cefâlar** kılıban raḥm kem eyler (*Nâdire Dîvanı, Müsemmen 1, Mısra 24*).

cehd ile: (Ar.+T.) *Çaba ile.*

1. Eyledin **cehd ile** ta‘mîr-i muḥabbet âbād

Kim kıılır Nâdire bu himmet-i merdânege baḥş (*Nâdire Dîvanı, Gazel 53, Mısra 13*).

cellād: (Ar.) *Cellat*.

1. Kaşı kılıcı birle kılur katl demādem
‘Uşşâkların iki közi bolğalı **cellād** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 74, Mısra 6*).
2. Müjgân ile nergisindin ey şüh
Kesb eyledi kan tökerni **cellād** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 75, Mısra 8*).
3. Kan tökerge mâildür kaşlarınḡnı şemşîri
İlni katl-ı ‘ām êtseng közlerini **cellād** et (*Nâdire Dîvanı, Gazel 36, Mısra 10*).

cem‘ kıl-: (Ar.+T.) *Toplamak, bir araya getirmek*.

1. Müjde-yi şubḡ-i vişālingdın köngülñi **cem‘ kıl**
Kim irür zülfiḡ kebi ḡalın perîşân her kêçe (*Nâdire Dîvanı, Gazel 133, Mısra 7*).

cemāl: (Ar.) *Güzellik, sevgilinin güzel yüzü*.

1. Yüzing ferruḡ **cemāling** ruḡ-efzā
Ḥatıḡ ḡıẓr u leb-i la‘ling mesîḡā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 2, Mısra 1*).
2. **Cemāling** āfitāb-ı ‘ālem ārā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 2, Mısra 10*).
3. Yüzing ferruḡ **cemāling** ruḡ-efzā
Ḥatıḡ ḡıẓr u leb-i la‘ling mesîḡā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 2, Mısra 1*).
4. **Cemāling** muşḡafing kıldım tilāvet
Kaşıḡ bismillāḡıdur anda tuḡra (*Nâdire Dîvanı, Gazel 2, Mısra 5*).
5. Melāhatlıḡ yüzing māh-ı münevver
Cemāling āfitāb-ı ‘ālem ārā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 2, Mısra 10*).
6. Közgü kebi ḡayrānlariḡa ‘azm-i cemāl et
Dîdāring uçun Nâdire’dür vāle ü şeydā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 4, Mısra 17*).

7. **Cemāling** menġa müdde‘ā şubḥ u şām
Vişāling menġa ārzū rüz u şeb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 23, Mısra 3*).
8. Züleyhâ müşterîdür genc ü gevher birle vaşlinge
Cihân ehlini Yūsūf’dek **cemālinge** ḥarîdâr êt (*Nâdire Dîvanı, Gazel 32, Mısra 16*).
9. Ey nigâr hicrinde müşkil oldı cân bërmağ
Körsetib **cemālingnı** ölmegimni āsân êt (*Nâdire Dîvanı, Gazel 49, Mısra 12*).
10. Rüşen êrdi maḥfil-i imkân **cemāling** şem‘idin
Yahşılar sultânı êrding şehriyârım yahşı bar (*Nâdire Dîvanı, Gazel 87, Mısra 5*).
11. Peyveste du‘â-i ḥayr êtermen
Mağşüding irür seni **cemāling** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 95, Mısra 4*).
12. Menġa ārzū vişāling menġa müdde‘ā ḥayāling
Nazarımdadur **cemāling** heme nâzdur niyāzım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 101, Mısra 10*).
13. Kanda sên körsem **cemālingnı** şanem
Ey perî-peyker seni yād eyledim (*Nâdire Dîvanı, Gazel 110, Mısra 5*).
14. Kaşı u ağzı u qadi bile zülfin ḥayāl eyleb
Olub men lâl özlükdin kêtib yārim **cemālın** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 123, Mısra 8*).
15. Ḥayrân közüm ey māh **cemālingnı** tileydür
Āyineni yok maṭlab-ı dîdârdın ayru (*Nâdire Dîvanı, Gazel 132, Mısra 5*).
16. Āfitābım neçe kün boldı ki körgüzmes **cemāl**
Furkat içre badr-ı tábân za‘fidin boldı ḥilāl (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 21*).
17. Közlerim mihr-i **cemālın** münevver bolmadı

Mengâ hemdem bir kün ol hırşîd manzar bolmadı (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 63*).

18. Mihmân-ı nev mübârek bād müdāmımnı maḳdemo

Kim **cemālîdın** münevver boldı çeşm-i ‘âlemî (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 6, Mısra 22*).

19. ‘Ömrdin ber tapḳay ol şehzâde-yi ‘âlî nişân

Cilverger mâh-ı **cemālîdın** aşâlet cevheri (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 6, Mısra 30*).

20. Kêl ey mü’nisim şabr u ‘ışḳımgâ baḳ

Cemālîng fedâsı ḳalîl ü kesîr (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 88*).

21. **Cemālîngdın** ayru tüşüb kêçeler

Ḥayālîng irür dil-nevâzım mênîng (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 119*).

22. Muḥammed Emîn Ḥân **cemâlî** bile

Mênî dâğ-ı ḡamdin rihâ eyledîng (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 101*).

23. Kemdür tolunay bolsa **cemālîngge** berâber

Ḥırşîde ḳulağîngdagi dūr-dâne ḳılur baḥş (*Nâdire Dîvanı, Gazel 52, Mısra 9*).

24. Kōralmey yârnı bolmış cününım il temâşâsı

Eger kōrsem **cemālîng** anda kōrgeysen temâşânı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 145, Mısra 6*).

25. Risâlet sipihkini hırşîdidürsên

Cemālîng mücellâ cenâbîng mu‘allâ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 9, Mısra 16*).

26. Yüzîngdür ḳıble-yi ehl-i münâcât

Cemālîng şem‘idin rûşen ḥarâbât (*Nâdire Dîvanı, Gazel 31, Mısra 2*).

27. Yüzîng âfîtabı meh-i ‘âlemârâ

Cemālîngnı közgüsü mihr-i mücellâ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 9, Mısra 2*).

cemāl-ı bī-miṣāl: (Ar.+Far.) Emsalsiz, benzeri olmayan güzellik, güzel yüz.

1. **Cemāl-ı bī-miṣāl** cılvesidür

Şarāb u şem‘ ü şāhid cām u mīnā (Nâdire Dîvanı, Gazel 2, Mısra 11).

cemāl-ı dilkeş: (Ar.+Far.) Gönül çeken güzellik.

1. Kānı ol yārdék şīrīn şemāil

Cemāl-ı dilkeş ü eṭvār-ı ferruḥ (Nâdire Dîvanı, Gazel 67, Mısra 4).

cemāl-ı pertev: (Ar.+Far.) Aydınlık güzellik.

1. Nêçük kim ay şī‘ā‘-i rūşen olmış mihr tābıdın

Cemāl-ı pertevin ḥurşīd-i tābāndın temāşā kııl (Nâdire Dîvanı, Gazel 100, Mısra 4).

cemāl-ı yār: (Ar.+Far.) Sevgilinin güzel yüzü.

1. **Cemāl-ı yār** istersēn gülistāndın temāşā kııl

Mēni giryān közümnī ebr-i nīsāndın temāşā kııl (Nâdire Dîvanı, Gazel 100, Mısra 1).

cemī‘: (Ar.) Bütün, hep, hepsi, tümü.

1. **Cemī‘** hemnişīnler bar u ol ārām-ı cānım yok

Muḥabbet derd ü dāğdın bölek nām u nişānım yok (Nâdire Dîvanı, Müsemmen 2, Mısra 33).

cem‘iyet: (Ar.) Topluluk.

1. Alurdım kām-ı ‘işret maḥfil-i şīrīn mazāķıdın

kııurdım seyr **cem'ıyet** bahār-ı ittifākıdın (*Nâdire Dîvanı, Müseddes 1, Mısra 14*).

2. Şâdmānlık sêndin êrmişdür cihān ahvālīga

Munça hem **cem'ıyet-i** tab'-i perîşāndur mu sên (*Nâdire Dîvanı, Gazel 120, Mısra 8*).

cemşîd: (ö.a.) Şarabı bulmasıyla meşhur İran'ın efsanevi dördüncü şahı.

1. Bāde müştākığa lutf eyle kadeh tut sākî

Yoksa **Cemşîd'ğa** hem eylemedi cām vefā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 7, Mısra 16*).

2. Vaşl cāmı tâ sêning elgingdedür

Özni yā **Cemşîd** yā Bahrām tut (*Nâdire Dîvanı, Gazel 48, Mısra 14*).

cemşîd nijād: (ö.a.) Cemşîd'in soyundan.

1. 'Adl u inşāfda **cemşîd nijādım** sên êding

Fikr ü endîşe hayālım bile yādım sên êding (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 1, Mısra 11*).

cemşîd-i devrân: (ö.a.) Çağın Cemşîd'i.

1. Emîr-i kec-külāh **cemşîd-i devrānımın** sağındım

Zarāfet bābıda nāyāb sultānımın sağındım (*Nâdire Dîvanı, Müseddes 1, Mısra 11*).

2. Barça il kirdārığa tahsîn etib eyler du 'ā

Hūblığ kim Nâdire **cemşîd-i devrānımdadur** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 83, Mısra 16*).

cemşîd-i zamān: (ö.a.) Zamanın/devrin Cemşîd'i.

1. Ābād ola ey Nâdire iklīm-i tecemmül

Cemşid-i zamān husrev-i fergāne selāmet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 33, Mısra 12*).

cemşid'ni cāmı: (ö.a.) *Cemşid'in kadehi.*

1. **Cemşidni cāmıdın** ziyāde

Ey rind-i gedā sinük sıfālīng (*Nâdire Dîvanı, Gazel 95, Mısra 11*).

cenāb: (Ar.) *Huzur, yan.*

1. Tapmasa yār **cenābıga** şeref birle kabül

Āh u feryādīng ile şūr u figān barça ‘abeş (*Nâdire Dîvanı, Gazel 54, Mısra 5*).

1. Risālet sipihriñi hurşididürsēn

Cemālīng mücellā **cenābīng** mu‘allā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 9, Mısra 16*).

cennet: (Ar.) *Cennet.*

1. Tā ebed ābād ola şehir-i fenā kūçesi

Cennet irür ‘aşıka anda ki āzār yoğ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 72, Mısra 4*).

2. Cihānda husrev-i **cennet** mekân ‘adl ihtiyār etdi

Kıyāmet kün şefi‘-i Aḥmed-i muhtār kıl yārab (*Nâdire Dîvanı, Gazel 17, Mısra 13*).

3. Dūzaḥ irür közümge **cennetde** bolmasa yār

Saldı mēni firāka mekkāre çarḥ-ı ğaddār (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 3, Mısra 47*).

cennet kaşrı: (Ar.+T.) *Cennet köşkü.*

1. Āfitāb-ı vaşl **cennet kaşrıda** tapmas zevāl

Āfitāb-ı bī-zevālīngnı körer kün bar mukın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 128, Mısra 5*).

cennetü'l-me'vā: (Ar.) Cennet.

1. Harim-i dergehing aḥbāba **cennetü'l-me'vā**
Sening selāsil-i zūlfingge mübtelādur mēn (*Nâdire Dîvanı, Gazel 3, Mısra 13*).

cesâret: (Ar.) Cesurluk, yiğitlik, yüreklilik.

1. İrür pîr-i muğāndın bu **cesâret** turgıl ey sākī
Lebāleb cām ile zāhidni de'vāsını bî-kār èt (*Nâdire Dîvanı, Gazel 32, Mısra 9*).

cevāb: (Ar.) Suale karşılık mukabele, cevap.

1. Semekdin tā semā 'arz èttiler bār-ı emānetni
Cevābı bolmadı ma'kūl yerdin āsumāndın hem (*Nâdire Dîvanı, Gazel 109, Mısra 4*).
2. **Cevāb-ı** şāh beyt-i Nâdire ol nâdir-i dervrān
Tegib seng-i ecel sindürdi mīnā birle cāmımnı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 143, Mısra 27*).

cevāb bër-: (Ar.+T.) Cevap vermek.

1. La'ling alıda köngül sürgende ḥālingdin su'uāl
Nāz u istignā bile **bergen** cevābingge öley (*Nâdire Dîvanı, Gazel 149, Mısra 10*).

cevāb u su'āl: (Ar.) Cevap ve soru.

1. Ey gülî'zār Nâdire'ning ḥālini sorab
Güftāre kēl **cevāb u su'āl**ingdin örgüley (*Nâdire Dîvanı, Gazel 147, Mısra 20*).

cevān eyle-: (Far.+T.) Gençleştirmek.

1. Budur mazmūn-ı mevc-i bāde-yi nāb

Ki şahbā pīrni **eyler cevān** iç (Nâdire Dîvanı, Gazel 60, Mısra 12).

cevlān: (Ar.) Gezilip dolaşılan yer.

1. Kuyaşdek maşriḳ ü mağribni bir gām etti **cevlānım**

Ėmes māni‘ ḥalāyik kūhı kâfı sedd-i rāhımda (Nâdire Dîvanı, Gazel 134, Mısra 3).

cevlān ét-: (Ar.+T.) Dolaşmak, gidip gelmek.

1. Semend-i nāz üze meydān ara **cevlān étib** her yan

Köngüllerni nişān-ı tīr-i müjgān eylesün şāhım (Nâdire Dîvanı, Gazel 105, Mısra 3).

2. Çıkdı ol gülgün kabā meydān ara **cevlān étib**

Ėamze tīg-i birle ‘āşıkı yüregim ḳan étib (Nâdire Dîvanı, Gazel 28, Mısra 1).

3. Gülbün-i nezāketsen seyr-i bāğ u meydān ét

Cilve ḳılmaḳ istersen közlerimde **cevlān ét** (Nâdire Dîvanı, Gazel 49, Mısra 2).

3. Dembedem **cevlān étib** ey şūḥlar meydān ara

Ḥasta könglümni nişān-ı nāvek-i müjgān étinḡ (Nâdire Dîvanı, Gazel 96, Mısra 7).

cevlān eyle-: (Ar.+T.) Dolaşmak, gidip gelmek, gezip dolaşmak.

1. Rezm meydānıda ger raḥş üze **cevlān eylesenḡ**

Zāl çarḥ étgey hezīmet ḳāmetin eyleb düta (Nâdire Dîvanı, Gazel 14, Mısra 11).

2. Mehveşim meydān ara bī-perde **cevlān eyledi**

İl közin āyīnedek dīdarıḡa ḥayrān étib (Nâdire Dîvanı, Gazel 28, Mısra 3).

3. Çābuki kim ğamze tīġi birle ‘uṣṣāḳ ehlini
Ḳatl-ı ‘ilm eyler közi meydānde **cevlān eylegeç** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 58, Mısra 12*).
4. Közüm ḥayretfezādur ‘azm-i meydān eylesün şāhım
Köngül meydānıda bir laḥza **cevlān eylesün** şāhım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 105, Mısra 2*).

cevlān kıl-: (Ar.+T.) *Dolaşmak, gezinmek.*

1. Sîl şahrāda **ḳılur** şevḳ ile **cevlān** lîkin
Çuġznı düşmanıdur eylese vîrānege baḥş (*Nâdire Dîvanı, Gazel 53, Mısra 9*).

cevlāngeh: (Ar.+Far.) *Gezilip dolaşılan yer.*

1. Ḳayu merġzār oldı **cevlāngehîng**
Ḳayu büstān mekānıng sening (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 63*).

cevr: (Ar.) *Haksızlık edip incitme, eziyet, cefâ, gadr, zulüm.*

1. Ey şehā luṭf eyle aḥvālımdın êmdi vāḳıf ol
Çekdim asru çarḥ devri **cevrîdin** renc ü ‘inā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 14, Mısra 18*).
2. Hicrān ile rûze **cevr** étalması
Ger bar êse Nâdire selāmet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 45, Mısra 13*).

cevr eyle-: (Ar.+T.) *Eziyet etmek.*

1. **Cevrler** ki menġa çarḥ **eyledi** şāhımnı körüb
Baş yalaṅg eyleb ‘inānıngni tutub dād kılay (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 1, Mısra 19*).

cevr ile: (Ar.+T.) Eziyetle, zulümle.

1. Mihr ü mürüvvet ehligē çarḥ muḥabbet eylemes

Cevr ile iki yārnı birbiridin cüdā kıllur (*Nâdire Dîvanı, Gazel 84, Mısra 4*).

cevr ü cefâ: (Ar.) İncitici söz veya davranışlar (sevgiliden gelen).

1. Ol gāmze seṅga **cevr ü cefâ** ‘alemin okuttı

Efsūs ki ta‘lim-i vefâ bērmēdi üstād (*Nâdire Dîvanı, Gazel 74, Mısra 7*).

2. Muḥabbet ehliḡa **cevr ü cefâsını** bilindürdi

Qılurman ey sipihr-i bî-mürüvvet dād destingdin (*Nâdire Dîvanı, Müsemmen 2, Mısra 45*).

cevr ü cefâ çek-: (Ar.+T.) Eziyet ve sıkıntı çekmek.

1. Hiç cürm ehlini aḥvālīga yārab tüşmesün

‘Ömrlerdür çarḡdın mēn **çekdügüm cevr ü cefâ** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 14, Mısra 20*).

cevr ü cefâ eyle-: (Ar.+T.) Üzmek, eziyet etmek, azap vermek.

1. Āh kim bî-ḡadd menḡa **cevr ü cefâ eyler** felek

Furḡat içre kısmetīm derd ü belā eyler felek (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 1*).

cevr ü sitem eyle-: (Ar.+Far.+T.) Eziyet ve zulüm etmek.

1. Tā key menḡa bî-dād **cevr ü sitem eyler**

Āḡır mēni āvāre-yi deşt-i ‘adem eyler (*Nâdire Dîvanı, Müsemmen 1, Mısra 27*).

cevr ü zulm: (Ar.) Eziyet ve zulüm.

1. Pîre zāl çarḥ kim ‘āşık küş ü mekkâredür

Cevr ü zulmidin yürekde bî-nihāyet yaradur (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 34*).

cevr-i felek: (Ar.+Far.+Ar.) Feleğin cevri, cefası.

1. Öyle kim **cevr-i felek** zār u nizār eyler mēni

Yārsız hicrān belāsıḡa düçār eyler mēni (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 15*).

ceyhün: (ö.a.) Ceyhun nehri.

1. Dūd-ı āhım çıksa gerdūnga serāpā çıрмаşur

Ṭākatım ṭāk oldı **ceyhündēk** aqıb közdın yaşıım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 104, Mısra 4*).

cezbe-yi tevfiḡ: (Ar.) Allah'ın yardımına kavuşma.

1. İrür ‘ışk u muḡabbet müdde‘ā icād-ı ‘ālemdin

Ġaraż bu cezbe-yi **tevfiḡdür** kevn ü mekândın hem (*Nâdire Dîvanı, Gazel 109, Mısra 16*).

cīb: (Far.) Cep.

1. Hicr ü firāk elgide pīrehim pāredür

Ḳılmadı il tefriḡa **cībini** dāmānıdın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 125, Mısra 4*).

cīb-i ṭākat: (Far.+Ar.) Dayanma, sabır.

1. Ėmdi kim şabr eylemekdin **cīb-i ṭākat** pāredür

Yığlamay nêlay ki ğam cānımnı örteb baradur (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 35*).

ciger: (*Far.*) Ciğer, bağır, yürek; aşkın kaynağı.

1. Faşl-ı bahâr gül açar mihr vefâ riyâzıda
Hicride lâle bergidek dâğ ile kan bolıb **ciger** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 82, Mısra 8*).
2. Derd-i dilingni ey köngül sorgalı kelse yâr aytay
Koy **cigeringni** alığa hayr ta‘âm-ı mâhâzar (*Nâdire Dîvanı, Gazel 82, Mısra 12*).
3. Köngül teşvîşini zülf-i perîşânıda körgende
Ciger kan oldığın ol la‘l-i handândın temâşâ kııl (*Nâdire Dîvanı, Gazel 100, Mısra 12*).
4. Qandur **cigerim** guşşa bilen yârdın ayru
Âşüftemên ol yâr-ı vefâdârdın ayru (*Nâdire Dîvanı, Gazel 132, Mısra 1*).
5. Qandur **cigerim** lebidin ayru
Kêltür menğa sâkiyâ mey-i nâb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 25, Mısra 13*).

ciger-hûn: (*Far.*) Ciğeri kanlı, üzgün.

1. Sên ile bezm-i riħlet mên qalmışam **ciger-hûn**
Feryâd êtib cünündın andağ ki sâz-ı mecnûn (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 3, Mısra 17*).
2. Feryâd ki ‘ışk etti meni yârğa meftûn
Cân vâle ü ten ħasta yürek dâğ u **ciger hûn** (*Nâdire Dîvanı, Müsemmen 1, Mısra 2*).

ciger pâresi: (*Far.+T.*) Ciğer parçası, çok sevilen.

1. Hûn-ı dil birle **ciger pâresidin**

Bâdedür la‘l-i müferrih yâķūt (*Nâdire Dîvanı, Gazel 42, Mısra 11*).

ciger-bend: (*Far.*) *Ciğerpare, evlat.*

1. Memleket vârisi şehzâde-yi ‘âlî güher

Ėurretu’l-‘Ayn **cigerbend** emîr-i devrân (*Nâdire Dîvanı, Gazel 127, Mısra 4*).

ciger-güşe: (*Far.*) *Ciğerparesi, evlat.*

1. **Ciger-güşe** köz nûrı farzenler

Ki bu barçasıdur nişānıñ sēning (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 73*).

2. Köngülñi serveri **cigergüşeler**

Bular şükriñi hırz-ı cān eyleyin (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 137*).

ciger-hasta: (*Far.*) *Tasalı, üzgün.*

1. Rafîķim **ciger-hasta** efgârlar

Alar birle ‘ahd u dād eyledim (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 7*).

cihân: (*Far.*) *Dünya, âlem, cihân.*

1. **Cihānda** Ėusrev-i cennet mekân ‘adl ihtiyār etti

Ėıyāmet kün şefî‘-i AĞmed-i muĖtār kıl yārab (*Nâdire Dîvanı, Gazel 17, Mısra 13*).

2. Kıl Nâdire müyesser şūr-ı cünün **cihānda**

‘ışķ u muğabbet oldı ‘āşıkķa dīn ü mezheb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 27, Mısra 13*).

3. **Cihānda** Nâdire yārıñg perî mişāl erdi

Bolur mu Ėüsnini āyineĖa yādgār kılıb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 30, Mısra 13*).

4. **Cihānda** Nâdire ‘ışķ ihtiyār et

- Muhabbetsiz keçürgeñ hayf evkât (*Nâdire Dîvanı, Gazel 31, Mısra 13*).
5. **Cihânda** böyle ki bolmışmên ‘ışk âyînesi
Menâ zîyâde bolur yâr hüsñidin gayret (*Nâdire Dîvanı, Gazel 41, Mısra 7*).
6. **Cihân** ser tâ bepâ âlûdelıǵdur
Öziñgni Kılma ser tâpâ mülevveşş (*Nâdire Dîvanı, Gazel 55, Mısra 5*).
7. **Cihândın** kêtđi ol şâh-ı **cihânım**
Menâ boldı firâkıda cihân telh (*Nâdire Dîvanı, Gazel 68, Mısra 5-6*).
8. Ol perî-peyker ki hicridin **cihânım** boldı telh
Şerbet-i la‘lidin ayru kâm-ı cânım boldı telh (*Nâdire Dîvanı, Gazel 69, Mısra 1*).
9. **Cihân** ey Nâdire il maqtulıdur
Êmesdür câyı âsâyiş bu meslah (*Nâdire Dîvanı, Gazel 71, Mısra 9*).
10. Kılma ğurûr ey köñgöl kimge **cihân** vefâ kılur
Kimniki şayd eyledi ğuşşa ile fenâ kılur (*Nâdire Dîvanı, Gazel 84, Mısra 1*).
11. Ey cân menâ hicriñde **cihân** boldı qarangu
Bolğan kebi köz gevher-i şehvârdın ayru (*Nâdire Dîvanı, Gazel 132, Mısra 11*).
12. Hayâl-ı yâr ile ey Nâdire şevk öyide şabrêt
Cihânı eyledi âşüfte bu hâl-i perîşanı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 144, Mısra 22*).
13. Hiçkim yârab **cihânda** yârıdın ayrılmasun
Cândın artuğ mihrbân dîdârdın ayrılmasun (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 9*).
14. Düşvâr êken **cihânda** tenhâlıǵ ibtilâsı
Yârımdın ikki gevher qaldı köñgöl sürürı (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 3, Mısra 25*).
15. Rûz-ı ezel Hudânı mundağ êken rızâsı
Ger bolmasa vişâlı menâ **cihânda** nè bar (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 3, Mısra 46*).

16. Efsūs şāh-ı devrān ‘azm eyledi **cihāndın**

Devrān mēni ayırdı ol yār-ı mihrbāndın (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 3, Mısra 51*).

17. Hālāyık serhoş u peydā ėmes ol bezm-i şāhānım

Cihān hāndān u giryāndur mēni bu çeşm-i hūnbārım (*Nâdire Dîvanı, Müseddes 1, Mısra 10*).

cihān ahvālı: (*Far.+Ar.+T.*) *Dünyanın durumu.*

1. Şādmānlık sēndin ėrmişdür **cihān ahvālğa**

Munça hem cem‘īyet-i ṭab‘-i perīşāndur mu sēn (*Nâdire Dîvanı, Gazel 120, Mısra 7*).

cihān bāğı: (*Far.+Ar.+T.*) *Dünya bahçesi. Yeryüzü, dünya, kainat.*

1. Koyar andağ ki dām-ı hīle şayyād

Cihān bāğıda ey hūr-ı perīzād (*Nâdire Dîvanı, Gazel 77, Mısra 12*).

2. Yārdın qaldı çemen sersebz ü hāndān olmasun

Gül‘izārımsız **cihān bāğı** gülistān olmasun (*Nâdire Dîvanı, Gazel 122, Mısra 2*).

3. Esīr-i hākdur ol serv-i hūrīzād destingdin

Cihān bāğıda bülbüldék figānım sūd kılmaydur (*Nâdire Dîvanı, Müsemmen 2, Mısra 48*).

cihān barıça: (*Far.+T.*) *Dünya var olana kader.*

1. Emīr ü ‘ādil ü ve‘l-ni‘mā vu Muḥammed Emīn Hān hem

Cihān barıça menğa bu üçevni yār kıl yārab (*Nâdire Dîvanı, Gazel 17, Mısra 22*).

cihān birle cān: (*Far.+T.+Far.*) *Cihan ile can.*

1. Nè derkār sēnsiz **cihān birle cān**

Taşadduk bu cān u cihānım sēnga (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 39*).

cihān destgāhı: (*Far.*) *Yer yüzü.*

1. **Cihān destgāhıga** mağrūr ēmes

Kōngül sēndin ayrudur āşüfte hāl (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 149*).

cihān efsānesi: (*Far.+T.*) *Dünya efsanesi.*

1. Bolmağıl ferhād u mecnündēk **cihān efsānesi**

‘İşk ara ey Nâdire āyīn-i neng ü nām tut (*Nâdire Dîvanı, Gazel 35, Mısra 13*).

cihān ehli: (*Far.+Ar.+T.*) *Dünya halkı.*

1. Bildiler çünkü **cihān ehli** hadîşini şahîh

Tang ēmes bolsa ulus ağızıda tekrār hadîş (*Nâdire Dîvanı, Gazel 51, Mısra 5*).

2. Ötti ‘ālem mülkidin ol husrev-i gītī penāh

‘Adālet birle **cihān ehliğa** érđi pādişāh (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 8, Mısra 38*).

3. Cihān sulţānı érđi Nâdire yārım ki hicride

Cihān ehliğa istiğnā kılıb kēçtim cihāndın hem (*Nâdire Dîvanı, Gazel 109, Mısra 18*).

4. Zehī tıfl-ı hümāyünfer mübārek rüy ferruḥ ruḥ

Cihān ehliğa andın müjde-yi rūh u revān kēldi (*Nâdire Dîvanı, Gazel 140, Mısra 8*).

5. Rüz-ı mātemdür bukün ey ehl-i şoḥbet el-vedā‘

Ėmdi tutmasman **cihān ehliğa** ülfet el-vedā‘ (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 8, Mısra 32*).

6. Müddetidür kim **cihān ehliğa** yoğdur ülfetim

Belki özlükdin melûl ėtmiř mēni yüz şoğbetim (*Nâdire Dîvanı, Gazel 103, Mısra 1*).

7. Züleyhā müşteridür genc ü gevher birle vaşlınge

Cihān ehlini Yūsūf dek cemālingē ĥaridār ėt (*Nâdire Dîvanı, Gazel 32, Mısra 16*).

8. İşim yoğtur **cihān ehlini** yağşı u yamanığa

Mürüvvet köz tutıb ‘ālemde yağşı u yamandın hem (*Nâdire Dîvanı, Gazel 109, Mısra 13*).

cihān ġami: (*Far.+Ar.+T.*) *Dünya gamı, kederi.*

1. Tileseng vaşl öt **cihān ġamidin**

Ne cihān belki cism ü cāndın kēç (*Nâdire Dîvanı, Gazel 62, Mısra 3*).

cihān ġülzārı: (*Far.+T.*) *Dünya ġül bahçesi; dünya, alem.*

1. **Cihān ġülzārıda** terk-i temāřa eylesün yārab

Temāřa-i riyāz-ı bāğ-ı rızvān eylesün řāhım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 105, Mısra 15*).

cihān ĥamāmı: (*Far.+Ar.+T.*) *Dünya hamamı.*

1. **Cihān ĥamāmığa** kirgenler āhır

Muşağğar çikğusudur yā mülevveşş (*Nâdire Dîvanı, Gazel 55, Mısra 9*).

cihān ĥaracı: (*Far.+Ar.+T.*) *Dünya harcayıcısı.*

1. Harīs mi‘desi tolmas **cihān harācı** bile

Ne kim yoluḳtı aṅga kıldı dāḫil-i maṭbaḥ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 70, Mısra 9*).

cihān içre: (*Far.+T.*) *Dünyada.*

1. **Cihān içre** tüşdi besī restḥîz

Meger cilve birle ḫırāmān irür (*Nâdire Dîvanı, Gazel 85, Mısra 3*).

2. Sipāh u ra‘yetni taḥḳîḳ ètib

Cihān içre ḳaldım müşḳat bile (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 56*).

cihān ikbālı: (*Far.+Ar.+T.*) *Cihan mutluluḡu.*

1. Menga ‘ışḳ içre sūdi cünün bes

Cihān ikbālhdn baḥt-ı nigün bes (*Nâdire Dîvanı, Gazel 92, Mısra 2*).

cihān ‘îşi: (*Far.+Ar.+T.*) *Dünya zevki.*

1. **Cihān ‘îşi** ḡanīmetdür neḡe kün

Vefā kılmās ḳışığa mülk-i dünyā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 2, Mısra 15*).

cihān mülki: (*Far.+Ar.+T.*) *Dünya, yeryüzü.*

1. Kim irür ‘ālī neseb şehzādelerni serveri

Tā ḳadem ḳoydı **cihān mülkine** ol ḫurşīdfer (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 6, Mısra 6*).

2. Çıkıb rüşen eyle **cihān mülkini**

Yer astıdın ey âfitāb-ı münîr (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 83*).

3. Tā **cihān mülkini** sulṭānı éding devlet ile

Bī-nevālarga kerem eyler éding şefḳat ile (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 1, Mısra 51*).

cihān şahı: (Far.+Ar.+T.) Dünya padişahi idin.

1. Cihān şahı ərdir̃ Fürejdün kebi

Hazâyin zeri genc-i Kārūn kebi (Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 161).

cihān sultānı: (Far.+Ar.+T.) Cihan padişahi.

1. Cihān sultānı ərdir̃ Nâdire yārım ki hicride

Cihān ehliğa istignā kılıb kēçtim cihāndın hem (Nâdire Dîvanı, Gazel 109, Mısra 17).

cihān u nev-bahār: (Far.) Dünya ve ilkbahar.

1. Nahl-ı ümīdim gül açmay qaldı yüz efsūs kim

Boldı nevrüz cihān u nev-bahārım kēlmedi (Nâdire Dîvanı, Gazel 142, Mısra 8).

cihān zulmet sarayı: (Far.+Ar.+Far.) Dünyanın karanlık sarayı.

1. Felek saḡfı qarardı dūd-ı āhımning̃ midādıdın

Cihān zulmet sarayı dūd-ı āhım imtidādıdın (Nâdire Dîvanı, Muhammes 2, Mısra 8).

cihanda kēl-: (Far.+T.) Dünyaya gelmek.

1. Maḡsad ne ərdir̃ cihanda kēlding̃

Keyfiyetini beyān ətib kēt (Nâdire Dîvanı, Gazel 46, Mısra 13).

cihāndın kēç-: (Far.+T.) Dünya varlığından vazgeçmek.

1. Ey köngül yār uçun cihāndın kēç

Heves-i bâğ u büstândın kəc (*Nâdire Dîvanı, Gazel 61, Mısra 1*).

2. Vaşl-ı yâr isteseng **cihândın kəc**

Her ne maqđüring olsa andın kəc (*Nâdire Dîvanı, Gazel 62, Mısra 1*).

3. Cihân sulţānı erdi Nâdire yārım ki hicride

Cihân ehliğa istignā kılb **kעתim cihândın** hem (*Nâdire Dîvanı, Gazel 109, Mısra 18*).

4. Ne gül seyr eyle ne fikr-i bahār èt

Cihândın kəc hayāl-ı vaşl-ı yâr èt (*Nâdire Dîvanı, Gazel 38, Mısra 2*).

cihândın kèt-: (*Far.+T.*) Ölmek, vefat etmek.

1. **Cihândın kètdi** ol şāh-ı cihānım

Mēnga boldı firākıda cihān telh (*Nâdire Dîvanı, Gazel 68, Mısra 5*).

2. Şeh ‘Ömer Sultān **cihândın kètdi** ol şevket ile

Èmdi devrān eholidin çeşm-i mürüvvet kem tutay (*Nâdire Dîvanı, Gazel 148, Mısra 3*).

cihândın sefer kıl-: (*Far.+Ar.+T.*) Son yolculuğa çıkmak, vefat etmek, ölmek.

1. Nâdire şāhım **sefer kıldı** cihândın düstlar

Şem‘ yanglıg yaş tōkib mātem tutıb efğān èting (*Nâdire Dîvanı, Gazel 96, Mısra 15*).

cihān-ı bī-vefā: (*Far.*) Vefasız dünya.

1. Felek zulm etti ü feryād-reska yètmedi dādım

Ferah tapmas **cihān-ı bī-vefādın** tab‘-i nāşādım (*Nâdire Dîvanı, Müsemmen 2, Mısra 28*).

cilā tap-: (Ar.+T.) Parlaklık bulmak.

1. Budur ümīdim ki luṭfīngdin köngül āyīnesi
Zeng-i ğamdin mihr közgüsü kebi **tapḳay cilā** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 14, Mısra 36*).

cilve: (Ar.) Naz, işve, eda (Nazlı yürüyüş bağlamında).

1. Cemāl-ı bî-miṣālīng **cilvesidür**
Şarāb u şem‘ ü şāhid cām u mīnā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 2, Mısra 11*).
2. Eylesem dīvāneliğ ‘ayb êtmengiz kim ol perī
Ğāib olmışdur nazardın **cilvesi** pinhān bolub (*Nâdire Dîvanı, Gazel 29, Mısra 8*).
3. Kêtdi hūşım ol perīveş **cilve** āğāz eylegeç
Örtedi cān perdesin muṭrib nevāsāz eyegeç (*Nâdire Dîvanı, Gazel 59, Mısra 1*).
4. Ey perī-ruḥsārlar ‘ışk ehliğa ruḥsār açīng
Cilve sevdāsı bile āyīne-yi ḥayrān êtiṅg (*Nâdire Dîvanı, Gazel 96, Mısra 6*).
5. Ötse ḥıram eyleban **cilve** bile çābukım
Êtmes müdāmımnı ḳadığa servde reftār yoḥ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 72, Mısra 11*).
6. Cihān içre tüşdi besī resthīz
Meger **cilve** birle ḥıramān irür (*Nâdire Dîvanı, Gazel 85, Mısra 4*).
7. Mücib-i ḥayrānlık irür **cilvesi**
Āyīnedin şerm ü ḥayā eylemes (*Nâdire Dîvanı, Gazel 90, Mısra 5*).

cilve êt-: (Ar.+T.) İşvenmek, nazlanmak, kırıtmak. II Görünmek, ortaya çıkak.

1. Bolub başdın ayak āyīne yanglığ dīde-yi ḥayret
Tüşümde **cilve êtti** her taraf tāvūs reftārı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 141, Mısra 8*).

cilve kıl-: (Ar.+T.) Görünmek, ortaya çıkmak; dikkat çekici şekilde hareket etmek.

1. Gülbün-i nezāketsén seyr-i bāğ u meydān ét

Cilve kılmak istersen közlerimde cevlan ét (*Nâdire Dîvanı, Gazel 49, Mısra 2*).

2. Çemende **cilve kıldı** serv ü gül hem sebze baş çekdi

Qadi serv ü yüzi gül hatı reyhânımnı sağındım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 102, Mısra 7*).

cilve körset-: (Ar.+T.) İşve etmek.

1. **Cilve körsetdi** çü ol serv-i dilārā bāğ ara

Çeşm-i kumrî boldı bir çeşm-i temāşā bāğ ara (*Nâdire Dîvanı, Gazel 15, Mısra 1*).

cilveger: (Far.) İşve eden sevgili.

1. **Cilvegerdür** her taraf gülgün-ķabā maḥbūblar

Ey muḥabbet ehli yār isteb yürekni ķan étinġ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 96, Mısra 9*).

cilveger bol-: (Far.+T.) Ortaya çıkmak, görünmek.

1. **Bolmasun** gül köksini açıb çemende **cilveger**

Tā ki güldēķ ḥāşılıṃ ķāk-ı girībān olmasun (*Nâdire Dîvanı, Gazel 122, Mısra 3*).

cilveger māh: (Far.) Cilve eden ay yüzlü sevgili.

1. ‘Ömrdin ber tapķay ol şehzāde-yi ‘ālī nişān

Cilverger māh-ı cemālıdın aşālet cevheri (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 6, Mısra 30*).

cināb: (Far.) *Damga.*

1. Āstānıñ kible-yi maḵşūd-ı ḥāş u ‘ām irür
Nâdire başımnı ferş eyleb **cinābıñge** öley (*Nâdire Dîvanı, Gazel 149, Mısra 14*).

cinān: (Ar.) *Cennetler.*

1. ‘Azm eyledi kibriyâ **cinānıñ**
Sulṭān-ı bülend āstāne (*Nâdire Dîvanı, Terkib-bend 1, Mısra 51*).

cism: (Ar.) *Beden, vücut.*

1. Vaşl ara mağrūr edim dīdārığa şām-ı firāk
Örtedi **cismimni** āhır âteşin hicrân bolub (*Nâdire Dîvanı, Gazel 29, Mısra 6*).
2. Ey muşâhibler tirildür deb gümân etmeñ meni
Cismdin cân-ı ‘azîzim ketti ḵalmış şüretim (*Nâdire Dîvanı, Gazel 103, Mısra 12*).
3. Pâre pâre boldı **cismim** tâ cefâlar tîğidin
Tâ irür tîğ-i zebân cefâ-i iḥsānıñım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 114, Mısra 11*).
4. Tâ nazarımdın nihân boldı ol ārām-ı cân
Nûrıdın ayrıldı köz **cism** cüdâ cānıdın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 125, Mısra 12*).
5. Kelāmiñ neş’esi bīmârlar **cismiğa** rûḥ-efzâ
Lebiñni şerbeti erdi buzuk köñgülni mi‘mârı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 141, Mısra 9*).
6. Menğa ḥayl u sipeh dīvâneler birle mecânınler
Neşün kim tâze dağı **cismime** mühr-i süleymânı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 144, Mısra 6*).
7. Sorağıñda beyâbânlar kēzib bî-ser ü pâ yürdüm

Koyund k  ar  urub **cismim**  ub r n k k e savurdum (*N dire D vani, Muhammes 2, Mısra 2*).

8. Cünündın kim fir   n    ları **cismimde** sindürdüm

Gir b n   k ir r men  ub -  va   n  int   r d m (*N dire D vani, Muhammes 2, Mısra 15*).

9. H k-  reh  fen dur ayrılsa **cism** c nd n

Ol ya   larn    h  k tti bu h kd nd n (*N dire D vani, Muhammes 3, Mısra 53*).

10. Es r-  h kdur ol serv-  h r     dest    n

Felek **cismimni** tofra  eyledi c n mn  tindürdi (*N dire D vani, Müsemmen 2, Mısra 40*).

11. K     ey hemni  nler bul m ni c n m ra ra m eyle 

Y   ld  k   rimni ya   birle **cism** d     (*N dire D vani, Gazel 141, Mısra 6*).

12. C   a y  tim dembedem h n be-y   asret yutub

Veh ki c n n  ev kidin **cismim** ara c n  almad  (*N dire D vani, Gazel 136, Mısra 4*).

cism içre: (Ar.+T.) *Bedende, beden içinde.*

1. Mes h enf sid k **cism içre** c n kir    di       

K      bezmini r    n   tti her t n   m -  ru     (*N dire D vani, Gazel 141, Mısra 1*).

1.   hs    m fikri kim c n birle k        r m   a

Cismim içre k        k      ara c n eylemem (*N dire D vani, Gazel 118, Mısra 4*).

cism   c n: (Ar.+Far.) *Beden ve ruh.*

1. **Cism   c n** h kister ol  ay cümle regni   te ey

Böyle öt kim 'ışkıdın bu ıalb-i sūzānımdadır (*Nâdire Dîvanı, Gazel 83, Mısra 13*).

2. Tileseng vaşl öt cihān ğamidin

Ne cihān belki **cism ü cāndın** kēc (*Nâdire Dîvanı, Gazel 62, Mısra 4*).

cübbe ü destār: (*Ar.+Far.*) Cübbe ve sarık.

1. Menga zāhid yüzidür nā-mübārek

Velīkin **cübbe ü destār** ferruḥ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 67, Mısra 12*).

cūd u ihsān: (*Ar.*) Cömertlik ve bağış.

1. Sēni **cūd u ihsāne** terġīb etib

Ḥıṭābıngnı ḥayrū'l-Cevād eyledim (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 9*).

cüdā: (*Far.*) Ayır düşmek, uzak kalmak. II Âşığın sevgiliden ayrı kalması.

1. Tüşmesün şebnem gül üzre gül 'izārımdın **cüdā**

Tā ki şebnemdek közüm yaşı firāvān olmasun (*Nâdire Dîvanı, Gazel 122, Mısra 9*).

2. Tā nażarımdın nihān boldı ol ārām-ı cān

Nūrıdın ayrıldı köz cism **cüdā** cānıdın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 125, Mısra 12*).

3. Fiġān kim yār 'ışkı şabr könglümdin **cüdā** kıldı

Ġam elgi şafḥa-yı aḥvālime sebt-i cefā kıldı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 138, Mısra 1*).

4. Bolmışam şāh-ı 'adālet destgāhımdın **cüdā**

Dūd-ı āhımdın felekler yandı māhımdın **cüdā** (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 8, Mısra 21-22*).

5. Bī-nevāman dādres püşť ü penāhımdın **cüdā**

Müşkil işler tüşti başım üzre şāhımdın **cüdā** (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 8, Mısra 23-24*).

6. Feryād ki ėmdi bī-nevāman

Sēndēk vaşlıdın **cüdāman** (*Nâdire Dîvanı, Terķib-bend 1, Mısra 8*).

cüdā bol-: (*Far. + T.*) *Ayrı düşmek, ayrılmak.*

1. Ol perīveş vaşlıdın **boldım cüdā**

Rāhat-ı dil kalmadı dildārsız (*Nâdire Dîvanı, Gazel 89, Mısra 5*).

2. Açılmaydur közüm Yūsūf ‘uzārımdın **cüdā bolgaç**

Ki devrān başımı bir külbe-yi aḥzāne tapşurdu (*Nâdire Dîvanı, Gazel 137, Mısra 9*).

cüdā eyle-: (*Far. + T.*) *Ayırmak, uzaklaştırmak, mahrum etmek.*

1. Yārning elbette yārıdın **cüdā eyler felek**

Gül bile bülbülñi bī-berg ü nevā eyler felek (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 7*).

2. İlāhī bulardın ayırma mēni

Emīr-i cihāndın **cüdā eyleding** (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 106*).

cüdā kıl-: (*Far. + T.*) *Ayırmak, uzak tutmak.*

1. Mihr ü mürüvvet ehlige çarḥ muḥabbet eylemes

Cevr ile iki yārñı birbiridin **cüdā kılor** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 84, Mısra 4*).

2. Esīr-i ḥākdur ol serv-i ḥūrīzād destingdin

Mēni ey çarḥ kez-reftār yārımdın **cüdā kılding** (*Nâdire Dîvanı, Müsemmen 2, Mısra 8*).

3. Ḥazāndur bāğ-ı ‘ışım nev-bahārımdın **cüdā kılding**

Ayırdıñg mihrbānımdın nigārımdın **cüdā kıldıñg** (*Nâdire Dîvanı, Müsemmen 2, Mısra 9-10*).

4. Çırāğ-ı nūr-bağ-ı rûzgārımdın **cüdā kıldıñg**

Nigār-ı serv kâmet gül'izārımdın **cüdā kıldıñg** (*Nâdire Dîvanı, Müsemmen 2, Mısra 11-12*).

6. Tenim hâk-ı reh oldı şehsüvārımdın **cüdā kıldıñg**

Kılurman ey sipihr-i bî-mürüvvet dâd destıñdın (*Nâdire Dîvanı, Müsemmen 2, Mısra 13*).

cüdālġ,cüdālġk: (*Far.+T.*) *Ayrı düşmek, uzak kalmak. II Âşığın sevgiliden ayrı kalması.*

1. Boldı ikki yıl **cüdālġımge**

Köz tēgdı bu âşınālġımge (*Nâdire Dîvanı, Terki-bend 1, Mısra 25*).

2. 'Ahd etib erdi ki sēndin bir nefes ayrılmayın

Tā tirikdürmen **cüdālġ** mācerāsın kılmayın (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 4, Mısra 38*).

3. **Cüdālġk** remūzını izhārıġa

Kālemni tilin tercümān eyleyin (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 135*).

cüdālġ et-: (*Far.+T.*) *Ayrılmak.*

1. Mēndin ne revā erdi ki yār **etti cüdālġ**

Gülñi kişi körgenmü ēkin hārdın ayru (*Nâdire Dîvanı, Gazel 132, Mısra 17*).

cüdālġk derdi: (*Far.+T.*) *Ayrılık derdi.*

1. Vaşl ara sultān ēdim ēmdi **cüdālġk derdidin**

Hast mūr-ı nā-tüvāndurman Süleymān kaydasan (*Nâdire Dîvanı, Gazel 129, Mısra 3*).

cüdālîk hicri: (*Far.+Ar.+T.*) *Ayrılık ayrı düşme.*

1. Bu **cüdālîk hicride** efgān çekib şām u seḥar

Kêlgıl ey hemḥāne artıbdur sening çün nālışım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 104, Mısra 5*).

cüdāyî: (*Far.*) *Ayrılık.*

1. İhtiyārım bar edi her işni kılsam ihtiyār

Yārdın eyleb **cüdāyî** ihtiyār etti felek (*Nâdire Dîvanı, Gazel 94, Mısra 8*).

cümle reg: (*Ar.+Far.*) *Tüm damarlar.*

1. Cism ü cān ḥākister olğay **cümle regni** örtegey

Böyle öt kim ‘ışkıdın bu ḳalb-i sūzānımdadır (*Nâdire Dîvanı, Gazel 83, Mısra 13*).

cünūn: (*Ar.*) *Çılgınlık, delilik.*

1. Nâdire ol mihr-i tābān şevḳidin ḳıldım **cünūn**

Āşikārā boldı ‘ışķım şühre-yi devrān bolub (*Nâdire Dîvanı, Gazel 29, Mısra 9*).

2. Mëning **cünūnıma** mecnūnnı bërmengiz nisbet

Ḳılur mu ḥār u ḥaşak tāb-ı şu‘le-yi ğayret (*Nâdire Dîvanı, Gazel 41, Mısra 1*).

3. Menga rām oldı vaḥşiler velī nāz u teğāfüldin

Cünūnım destgāhını temāşā ḳılmadı şāhım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 106, Mısra 4*).

4. Menga ‘aql u ḥired teşvīşidin yok erdi āsāyiş

Cünûn imdâd etib mundın kutuldım şükr andın hem (*Nâdire Dîvanı, Gazel 109, Mısra 12*).

5. Köralmey yârını bolmış **cünûnım** il temâşası

Eger körsem cemâlin anda körgeysen temâşanı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 145, Mısra 5*).

6. Şabr kılsam ‘ışk derdi bî-ķarâr eyler mēni

Kesb-i hûş etsem **cünûn** bî-iħyiyâr eyler mēni (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 12*).

7. **Cünündın** kim firâķıñg oķları cismimde sindürdüm

Girîbân çāk irür men şubh-ı vaşlıñg inîzârıdın (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 2, Mısra 15*).

8. Sēn ile bezm-i riħlet mēn ķalmıřam ciger hūn

Feryâd etib **cünündın** andaķ ki sâz-ı mecnūn (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 3, Mısra 18*).

cünûn bezmi: (*Ar. + Far. + T.*) *Delilik meclisi.*

1. Kanlı közyaşım ile âh **cünûn** bezmide

Serv mehzūn ile dur tıfl-ı gül-endām menġa (*Nâdire Dîvanı, Gazel 1, Mısra 3*).

cünûn deşti: (*Ar. + Far.*) *Delilik vadisi.*

1. **Cünûn** deştini sergerdānıdurman

Refîķim uşbu vâdîde ķoyun bes (*Nâdire Dîvanı, Gazel 92, Mısra 11*).

2. Ey ‘aķl **cünûn deştide** bî-nām u niřān bol

Ey Nâdire sēn ‘ış ü țarab birle emān bol (*Nâdire Dîvanı, Müsemmen 1, Mısra 35*).

cünün ehli: (Ar.+T.) *Deli, şuuru yerinde olmayan kişi.*

1. Méni beski dīvāne kıldı ğaming

Cünün ehliğa ittiḥād eyledim (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 4*).

cünün pîreheni: (Ar.+Far.+T.) *Delilik gömleği.*

1. Zılm ile mēndin ayırdı felek-i sifle sēni

Pāredür gül kebi ēgnimde **cünün pîreheni** (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 1, Mısra 28*).

cünün şehri: (Ar.+T.) *Delilik şehri.*

1. **Cünün** şehrini bî-sāmānları maḥkūm-ı fermānım

Ki bardur ḥātem-i dāğ-ı muḥabbet destgāhımda (*Nâdire Dîvanı, Gazel 134, Mısra 17*).

cünün tārācı: (Ar.+Far.+T.) *Delilik yağması.*

1. Mekān gülḥan kölin kıldı Nevāyī tēlbedēk ya ‘nī

Cünün tārācıdın āḥır qara topraqqa olturdum (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 2, Mısra 40*).

cür‘a: (Ar.) *Yudum, için.*

1. Köngül şādāb ērdi **cür‘a-yı** cām-ı vişālıdın

Salıb hicrān otığa kētdi bağırmnı kebāb eyleb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 21, Mısra 5*).

cürm ehli: (Ar.+T.) *Günahkar kimseler, Allah'ın emir ve yasaklarına uymayan kişiler.*

1. Hiç cürm ehlini aḥvālīga yārab tüşmesün

‘Ömrlerdür çarhđın mēn çekdügüm cev̄ ü cefā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 14, Mısra 19*).

cüstcū eyle- (*Far.+T.*) Aramak.

1. Gerd-i bād-ı dāmen-i deşt-i cünündur peykerim

Cüstcū eyleb sēni küh u beyābān eyleney (*Nâdire Dîvanı, Gazel 146, Mısra 12*).

cütücū birle- (*Far.+T.*) Aramakla.

1. Sēni tapmağ besī müşkil körindi **cütücū birle**

Firāķıng derdiğā teskīn tilermen güftügū birle (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 2, Mısra 31*).

cüy-ı şîr- (*Far.*) Süt ırmağı.

1. Bî-sütün tağıda köp cān çekmegin ey kühken

Kökregimdin **cüy-ı şîr** ornige otluğ yara aç (*Nâdire Dîvanı, Gazel 57, Mısra 6*).

cüz- (*Ar.*) Parça.

1. Nēce isteb uçtı rāhet āşiyānın murğ-ı dil

Tapmadı ārāmge **cüz** halka-yı dām-ı belā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 14, Mısra 28*).

cüz vü kül- (*Ar.*) Parça ve tüm.

1. Yār isteseng güzēr kı l yekbāre **cüz vü küldin**

Ferzend mihri ēlter gam zengini köngüldin (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 3, Mısra 37*).

Ç

çābuk: (Far.) Ata binmiş kimse, atlı, süvari.

1. Ötse hırām eyleban cilve bile **çābukım**

Ëtmes müdāmımnı kadiğa servde reftār yoḥ (Nâdire Dîvanı, Gazel 72, Mısra 11).

çābuk süvār-ı âfitāb: (Far.) Hızlı at koşturan güneş yüzlü sevgili.

1. Nâdire âhım sinānıdın tehevüm tartıban

Çarḥ meydānıdadur **çābuk süvār-ı âfitāb** (Nâdire Dîvanı, Gazel 24, Mısra 14).

çābuki: (Far.) Ata binmiş kimse, atlı, süvari.

1. **Çābuki** kim gamze tîgi birle ‘uṣṣāk ehlini

Ḳatl-ı ‘ilm eyler közi meydānde cevlan eylegeç (Nâdire Dîvanı, Gazel 58, Mısra 11).

çağ: (T.) Çağ, zaman, vakit, devir.

1. Cān bağışlarda lebing nāzıngge cān eyley fedā

Ḳatlım eyler **çağda** kılğan ıztırābingge öley (Nâdire Dîvanı, Gazel 149, Mısra 8).

cahār kul: (ö.a.) Kuran-ı Kerim'in dört suresi.

1. Şürāhī ḳulḳulın eyler mükerrer

Bolur bu **cahār ḳuldın** def°-i âfet (Nâdire Dîvanı, Gazel 31, Mısra 6).

çāk a ‘zā: (Far.+Ar.) Yırtık beden.

1. Köngül bağlandı tā zencir-i gīsüyı semensāğa

Tarağdek saldı ḥasretler alıdın **çāk a ‘zāğa**, (Nâdire Dîvanı, Gazel 135, Mısra 2).

çāk çāk ol-: (Far.+T.) Parça parça, paramparça olmak.

1. Çāk çāk oldu girībān tā bedāmān el-firāk

Kılmas êrdi hîç işni hāk rızāsıdın bölek (Nâdire Dîvanı, Muhammes 8, Mısra 45).

çāk-dil: (Far.) Yırtık gönüllü.

1. Şānedek çāk-dil êrmes reng-i îcādım mēning

Hānezād-ı hîdmet-i zülf-i ‘abî-r efşānıngım (Nâdire Dîvanı, Gazel 112, Mısra 3).

çāk eyile: (Far.+T.) Yırtmak.

1. ‘Āriz-i gülgün ile kıldı çemen sarı hırām

Gül yaqasın çāk eyileb boldı rüsva bāğ ara (Nâdire Dîvanı, Gazel 15, Mısra 6).

çāker: (Far.) Köle.

1. Baht u tālî ‘ çāker ü iqbāl u devlet hemdemi

Cedd-i a‘lāsı mükkrem şāhlarnıng ekremi (Nâdire Dîvanı, Muhammes 6, Mısra 23).

2. Şāhlar fermānberi sultānlar müdāmımnı çākeri

Şādlığdın boldı gülgün lāleler pīrāheni (Nâdire Dîvanı, Muhammes 6, Mısra 55).

çāker kıl-: (Far.+T.) Köle yapmak.

1. İnşāf u ‘adl birle kasrānı kıldı çāker

Himmet hāzāyınide hātām müdāmımnı gedāsı (Nâdire Dîvanı, Muhammes 5, Mısra 9).

çāker ü kul: (Far.+T.) Köle ve hizmetçi.

1. Sa‘d irür aḥter-i iḳbāl u hümāyūn ṭālī‘

Salṭanat **ṭāker ü ḳuldur** senġa baḥt u devlet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 44, Mısra 8*).

ṭāk-ı girībān: (*Far.*) *Yakanın yırtığı.*

1. Ḳızıl gül kebi tūr-i müjġānıdın

Köngül beski **ṭāk-ı girībān** irür (*Nâdire Dîvanı, Gazel 85, Mısra 10*).

2. Bolmasun gül köksini açıb çemende cilveger

Tā ki güldēk ḥāşılım **ṭāk-ı girībān** olmasun (*Nâdire Dîvanı, Gazel 122, Mısra*

4).

3. Tüşse mihri könglüme bî-ḥud bolıb feryād etib

Ol zamānı elgime **ṭāk-ı girībānım** kélür (*Nâdire Dîvanı, Gazel 88, Mısra 6*).

4. Bu dil-i dîvāne kim mihring ile vāledür

Şubh irür nüşhası **ṭāk-ı girībānıdın** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 125, Mısra 6*).

ṭāk-ı girībān eyle-: (*Far.+T.*) *Yaka yırtmak (tomurcuk açmak bağlamında).*

1. Şubḥlar kim ḥasret-i ol şāḥ-ı tūrān eylerem

Şubḥ yanġlıġ mihridin **ṭāk-ı girībān eylerem** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 118, Mısra*

2).

ṭāk-ı pirehen: (*Far.*) *Gömleġin yırtığı.*

1. Ḳıldı **ṭāk-ı pirehen** dāġ-ı dilimni āşikār

Ḳalmadı könglimde zaḥm-ı ‘ışḳ-ı pinḥān ‘ākıbet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 34, Mısra 3*).

ṭāklıġ könlül: (*Far.+T.*) *Yırtık gönlül.*

1. Nāvek-i müjġānları ḳatlımġa tirkeş baġladı

Çâklığ könlümni kaç-ı yasığa kurbân etib (*Nâdire Dîvanı, Gazel 28, Mısra 6*).

çâre: (*Far.*) Çare, çözüm, çıkar yol.

1. La 'lidin derdimge darmân eyler êrdi vaşl ara

Çâre kılmas mübtelâi derd-i hicrân eylegeç (*Nâdire Dîvanı, Gazel 58, Mısra 8*).

2. Hicr derdi bile hikmet yolını kıldım pey

Şabrdur derd-i dilim **çâresi** yoksa tâ key (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 1, Mısra 44*).

3. Firâk elgide tapmadım **çâre-yî**

Ki vaşlîng êdi **çâre** sâzım mênîng (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 117*).

çâre kıl-: (*Far. + T.*) Çare aramak.

1. Yâdını derd-i dilimğa **çâre kılmay** nêlayın

Her taraf vaşlın tileb nezzâre kılmay nêlayın (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 4, Mısra 13*).

çâre sâz: (*Far.*) Çözüm bulan.

1. Firâk elgide tapmadım çâre-yî

Ki vaşlîng êdi **çâre sâzım** mênîng (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 118*).

çâre tap-: (*Far. + T.*) Çözüm bulmak.

1. **Çâre tapmay** derdiğa bu nâ-tüvân bî-çâredur

Hîçkim yârab cihânda yârdın ayrılmasun (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 37*).

çarh: (*Far.*) Felek, âlem, dünya.

1. Hiç cürm ehlini ahvālīga yārab tüşmesün
‘Ömrlerdür **çarhđın** mēn çekdügüm cevr ü cefā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 14, Mısra 20*).
2. Bālîni üze bardı muḥabbetğa mesîhā
Hurşîd êdi **çarhda** bîmār-ı muḥabbet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 47, Mısra 12*).
3. Mihr ü mürüvvet ehligē **çarh** muḥabbet eyleses
Cevr ile iki yārın birbiridin cüdā kıılır (*Nâdire Dîvanı, Gazel 84, Mısra 3*).
4. Vefā körmeding **çarhđın** ey köngül
Felekni besî imtiḥān eyleding (*Nâdire Dîvanı, Gazel 97, Mısra 5*).
5. Sâkiyā maḥmûrman **çarh** nākām u zelîl
Eyleğil bir sāğar-i mey birle şād u kāmran (*Nâdire Dîvanı, Gazel 119, Mısra 9*).
6. Cevrler ki menğa **çarh** eyledi şāhımnı körüb
Baş yalang eyleb ‘ināningni tutub dād kıılay (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 1, Mısra 19*).
7. **Çarh** ilni giriftār-ı ḥum-ı dām-ı ğam eyler
Bisyār cefālar kılıban raḥm kem eyler (*Nâdire Dîvanı, Müsemmen 1, Mısra 23*).
8. Ey Hudā raḥm eyle kim āhır nè kılgum **çarh** ara
Dembedem zor eyleban endūh-i bî-pâyānıdın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 126, Mısra 7*).
9. Ne kılsun lāle yanglıg Nâdire bağrını dāğ êtmey
Ki anı **çarh** dāğ-ı Şeh ‘Ömer Sultān’a tapşurdı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 137, Mısra 14*).

çarh bî-dād: (*Far.*) Acımasız dünya.

1. Otka saldı āh u efğānım felekler raḥtını

Her köşe kim   ar   b  -d  d   tti b  -d  d eylerem (*N  dire D  vani, Gazel 108, Mısra 10*).

  ar   b  ny  d  : (*Far.+T.*) *Dünya temeli.*

1. Her   a  an kim ol per  ve   va  l  n   y  d eylerem
  ar   b  ny  d  n   bir   h ile berb  d eylerem (*N  dire D  vani, Gazel 107, Mısra 2*).
2.   h    ktim n  le t  f  n eyledi
  ar   b  ny  d  n   berb  d eyledim (*N  dire D  vani, Gazel 110, Mısra 4*).
3. N  geh  n bir   h eger    kse dil-i efg  r  d  n
  ar   b  ny  d  n   h  kister   lur     r  d  n (*N  dire D  vani, Kısa Mesnevi 1, Mısra 96*).

  ar   devri: (*Far.+Ar.+T.*) *Felek devri; dönen felek. Geçen zaman, zaman;   m  r.*

1. Ey   eh   lu  f eyle a  v  l  md  n   mdi v   ıf ol
    dim asru   ar   devri cevridin renc    'in   (*N  dire D  vani, Gazel 14, Mısra 18*).
2.   r  m tapar mu   ar   devri
D  im h  areket   ter bu dol  b (*N  dire D  vani, Gazel 25, Mısra 9*).

  ar   evv  n  : (*Far.+T.*) *Gökyüzünün eyvanı, gökyüzü.*

1. Köşe ol g  s   temenn  s   a    ktim   hl  r
T  ng   mes andın tuta  ssa   ar   evv  n   a d  d (*N  dire D  vani, Gazel 81, Mısra 6*).

  ar   meyd  n  : (*Far.+T.*) *Gökyüzü.*

1. Tüşti   h  md  n bu ak  şam   ar   meyd  n   a d  d
Kim e  er   ıldı felekni mihri t  b  n   a d  d (*N  dire D  vani, Gazel 81, Mısra 1*).

2. Nâdire âhım sinânıdın tehevüm tartıban

Çarh meydânıdadur çâbuk süvâr-ı âfîtab (*Nâdire Dîvanı, Gazel 24, Mısra 14*).

çarh ur-: (*Far.+T.*) Dönmek, daireler çizmek.

1. Soragıngda beyâbânlar kèzib bî-ser ü pâ yürdüm

Koyundék **çarh urub** cismim ğubârın kökke savurdum (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 2, Mısra 2*).

çarh üze: (*Far.+T.*) Gökyüzünde.

1. Êmesdür hicr şâmı **çarh üze** her yan kevâkibler

Îrür bir nêçe uçkun şerâr-ı düd-ı âhımda (*Nâdire Dîvanı, Gazel 134, Mısra 7*).

2. **Çarh üzre** sanma kevkeb kim çırâğân tünleri

Derd-i âhım şu 'lesi uçkunlarıdır nişân (*Nâdire Dîvanı, Gazel 119, Mısra 5*).

çarh-ı bî-mürüvvet: (*Far.*) Namert dünya.

1. Közüm yaşını **çarh-ı bî-mürüvvet** hâka döndürdi

Nêçük cirm oldu peydâ uşbu tıfl-ı bî-günâhımda (*Nâdire Dîvanı, Gazel 134, Mısra 19*).

çarh-ı hicrân: (*Far.+Ar.*) Ayrılık dünyası.

1. Köngül kâamını şîrîn istedim câm-ı vişâlıdın

Fiğân kim **çarh-ı hicrân** zehridin telh etti kâamımnı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 143, Mısra 6*).

çarh-ı nâfercâm: (*Far.*) Faydasız felek.

1. Yétmeyin âsîb-i hicrân **çarh-ı nâ-fercâmdın**

Küh-i ğam āstıda çaldım ğam-güsārim yahşı bar (*Nādire Dīvanı, Gazel 87, Mısra 7*).

Çarh-ı pīr: (*Far.*) *İhtiyar felek.*

1. Dirīġā ki cān-ı cevānıġ uçun

Mürüvvetge etmedi **arh-ı pīr** (*Nādire Dīvanı, Terci-bend 1, Mısra 80*).

ehre: (*Far.*) *Yüz, sima.*

1. Hayāl içre körgüz menġa **ehre** kim

Vişālıġnı bisyār yād eyledim (*Nādire Dīvanı, Terci-bend 1, Mısra 13*).

ek-: (*T.*) *Yazmak, çizmek.*

1. **ekti** ğam idbār haţın nāme-yi ikbālıma

Defter-i çarha azā kilki çü haţ-i istivā (*Nādire Dīvanı, Gazel 14, Mısra 23*).

2. ekmeyüb ğam **ekti** şirīn şüretin ferhād līk

‘Işķ āyīnide dەرler bī-hayālardın biri (*Nādire Dīvanı, Gazel 139, Mısra 5*).

ek-: (*T.*) *Çekmek; çekme.*

1. Ey şeh-i mülk-i kerem sultān-ı iqlīm-i ‘aţā

Çekmegen hergiz meşālıġ kilk-i naķķāş-ı azā (*Nādire Dīvanı, Gazel 14, Mısra 2*).

2. Luţf ile sēn ayd-ı ġamdın **ekmesēġ** tā rūz-ı haşr

Yok hālāş olmak menġa ey husrevi ‘izz ü ‘ulā (*Nādire Dīvanı, Gazel 14, Mısra 25*).

3. **ekerde** cān menġa taķlīd kılmasun ferhād

Firāķ taġıda bī-hūde **ekmesün** külfet (*Nādire Dīvanı, Gazel 41, Mısra 3-4*).

4. İl barça vişāl bezmide şām
Tā şubḥ **çèkib** sürūd-ı ‘işret (*Nâdire Dîvanı, Gazel 45, Mısra 6*).
5. Kān töker ğamzesi müjgānları hem
Közi katlımğa **çèken** ḥancere baḥ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 66, Mısra 6*).
6. **Çèker** kaş yasını katlımğa ḳurbān mēn şedaġıngge
Yürek zaḥmıġa merhem nîş-i peykān eylesün yārab (*Nâdire Dîvanı, Gazel 105, Mısra 5*).
7. Derd ü elem ü ğuşşa ki hicride **çèkermen**
Bu miḥnet ü ğam kimdedür ey ehli muḥabbet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 43, Mısra 13*).
8. **Çèker** érdim firāķıda nēçe kim renc ile miḥnet
Firāķı bīmide yüz ança tartarman vişālídın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 123, Mısra 9*).
9. **Çèkme** élgimdin ‘itāb eyleb terennüm dāmenin
Raḥm ḳılġıl kim ğubār-ı ğuşe-yi sultānıngım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 112, Mısra 11*).
10. Ki boldum derd ü ğam **çèkmekke** mu‘tād
Riyāzat birle köngülge şafā bér (*Nâdire Dîvanı, Gazel 77, Mısra 21*).
11. **Çèkmeyüb** ğam çekti şîrîn şüretin ferhād lîk
‘İşk āyınide dèrler bî-ḥayālardın biri (*Nâdire Dîvanı, Gazel 139, Mısra 5*).

çemen: (*Far.*) Ağaçlı, çiçekli, yeşillik olan yer, bahçe.

1. Ol kūn ki vişālıng **çemenin** seyr éter érdim
Mazūr-ı nazar érdi menġa ol ḳad u bālā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 4, Mısra 3*).
2. Sehī ḳadlar penāh-ı gül-cebīnler pādīşāh-ı sēn
Çemende servni āzād éter ḳadıng gulām eyleb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 26, Mısra 8*).

3. Gül-i süsen açıldı bî-nevâlık kılma ey bülbül
Çemende Nâdire eş‘arı birle nâle ü zâr ét (*Nâdire Dîvanı, Gazel 32, Mısra 18*).
4. ‘Uzâr u kad u reftâringnı körset
Çemen serv ü gülîni şermsâr ét (*Nâdire Dîvanı, Gazel 38, Mısra 6*).
5. Gül **çemende** seyr eyleb gonçe münfa‘il bolsın
Perdeni köter yüzdin lebleringni handân ét (*Nâdire Dîvanı, Gazel 49, Mısra 3*).
6. Kanlıg könglim içre medd-i âhım
Andağ ki **çemende** serv-i âzâd (*Nâdire Dîvanı, Gazel 75, Mısra 6*).
7. Feryâd ki hicr tünd bādı
‘İşim **çemenini** bérđi berbâd (*Nâdire Dîvanı, Gazel 75, Mısra 12*).
8. Serv **çemende** baş çekib güller açılsa tang êmes
Veh neçe serv-i gülbeden kıldı bu bağdın sefer (*Nâdire Dîvanı, Gazel 82, Mısra 3*).
9. **Çemende** cilve kıldı serv ü gül hem sebze baş çekdi
Kadi serv ü yüzi gül hatı reyhânımnı sağındım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 102, Mısra 7*).
10. Kākül-i şebrengdin kıldıng **çemenler** âşikâr
Nergis-i bedmestdin kıldıng humistânlar ‘ayân (*Nâdire Dîvanı, Gazel 119, Mısra 3*).
11. Fiğânım serv âhım sünbül oldı gonçedür könglüm
Çemenler oldı peydâ hasretim neşv ü nümâsıdın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 121, Mısra 6*).
12. Yârdın qaldı **çemen** sersebz ü handân olmasun
Gül‘izârımsız cihân bağı gülîstân olmasun (*Nâdire Dîvanı, Gazel 122, Mısra 1*).
13. Bolmasun gül köksini açıb **çemende** cilveger
Tâ ki güldék hâşılıım çäk-ı girîbân olmasun (*Nâdire Dîvanı, Gazel 122, Mısra 3*).

14. Kılmasun bûlbûl **çemende** nâle ü feryâd kim
Tâ kõngûl bûlbûl kebi hicride nâlân olmasun (*Nâdire Dîvanı, Gazel 122, Mısra 13*).
15. **Çemende** gül temâşâ eyleban serv-i revân körsem
Kılurman yâd sultân sikender ihtîşâmımnı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 143, Mısra 19*).
16. Bâdesiz mînâ u cām âhır neşâf efzâ êmes
Êmdi yâd-ı gônçe-yi gül bu **çemende** kem tutay (*Nâdire Dîvanı, Gazel 148, Mısra 8*).
17. **Çemenler** hurrem ü yoktur mênîng serv ü hırâmânım
Serîr-i saltanat peydâ u yoktur şâh-ı tûrânım (*Nâdire Dîvanı, Müseddes 1, Mısra 7*).
18. Beski mecnûndur müdâmımnı hüsniğa gülşen gülleri
Gönçe gerdindür **çemen** boynıda tûmârı ‘aceb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 18, Mısra 6*).
19. **Çemen** rengini körsem yâd êtermen gül ‘izârımnı
Beyâbân seyride yâd eylerem gerdûn-şikârımnı (*Nâdire Dîvanı, Müseddes 1, Mısra 19*).
20. Fiğân êtmey mü ketti **çemendin** serv-i âzâdım
Kõngûl ma‘mûr êdi ey çarh vîrân oldu âbâdım (*Nâdire Dîvanı, Müsemmen 2, Mısra 25*).

çemen gülgeşti: (*Far.*) Gül bahçesi.

1. Kâding ra‘nâ nihâl-ı servdür cânâ hırâm eyleb
Çemen gülgeştide tâvûşka ta‘lîm-i refâtâr êt (*Nâdire Dîvanı, Gazel 32, Mısra 12*).

çemen gülleri: (*Far.+T.*) Çimendeki çiçekler.

1. **Çemen gülleri** manzûr-ı temâşâ êrmes

Közûme kad u yüzingdek çemen ârâ êrmes (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 1, Mısra 23*).

2. Köydürdi **çemen güllerini** reşk otı birle

Ol gonçe-yi handân ile ol nergis-i şehlâ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 4, Mısra 7*).

çemen riyâzı: (*Far. + Ar. + T.*) Çimen bahçesi.

1. **Çemen riyâzıda** gülgeşt-i mergzâr kılıb

Köngülñi şayd eter serv-i kad şikâr kılıb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 30, Mısra 1*).

çemen sarı: (*Far. + T.*) Çimenliğe doğru.

1. ‘Âriz-i gülgün ile kıldı **çemen sarı** hırâm

Gül yakasın çäk eyleb boldı rüsva bâğ ara (*Nâdire Dîvanı, Gazel 15, Mısra 5*).

çemenârâ: (*Far.*) Çimeni süsleyen.

1. Çemen gülleri manzûr-ı temâşâ êrmes

Közûme kad u yüzingdek **çemenârâ** êrmes (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 1, Mısra 24*).

çendân: (*Far.*) Ara sıra, bazen.

1. Ol ay hicride **çendân** yığladım her kaçre eşkimni

Vefâ bâzârıda bir gevher-i şehvâr kıl yârab (*Nâdire Dîvanı, Gazel 17, Mısra 5*).

çerb ü şîrîn: (*Far.*) Yağlı ve tatlı.

1. Şâmlar iftâr vaḳti zâhir eyleb ıztırâb

Za‘fdin kımas kabûl çem ü şîrîn iştiḥâ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 8, Mısra 10*).

çeşm-i gevher fişân: (Far.) *Gevher saçan göz.*

1. İki la‘l-i nâbingnı yâķūtığa

İki **çeşm-i gevher fişânım** fedâ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 13, Mısra 8*).

çeşm-i giryân: (Far.) *Ağlayan göz.*

1. Her ğubâr u gerd kim yêtmiş anı dāmānığa

Ol ğubâr u gerd mevci **çeşm-i giryânımdadur** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 83, Mısra*

4).

2. Êmes közgüde mey keyfiyet-i dîdârdın ğâfil

Tecellî neş‘esini **çeşm-i giryândın** temâşâ kııl (*Nâdire Dîvanı, Gazel 100, Mısra*

6).

çeşm-i humâr: (Far.+Ar.) *Baygın göz.*

1. Her kaçan kim nâz etib çıkısa mey-i ğülfâm içib

Ķan töker meydék demâdem **çeşm-i humârı** ‘aceb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 18, Mısra 12*).

çeşm-i hûnbâr: (Far.) *Kan ağlayan göz.*

1. Ķalâyık serĥoş u peydâ êmes ol bezm-i şâhânım

Cihân ĥandân u giryândur menî bu **çeşm-i hûnbârım** (*Nâdire Dîvanı, Müseddes I, Mısra 10*).

çeşm-i hûnfişân: (Far.) *Kan saçan göz.*

1. Müdāmımnı hicrânıda ĳan yıĳlamakdın ĥoş bolur ĥâlim

Ayırma ey felek bir lahza **çeşm-i hūnfişāndın** hem (*Nâdire Dîvanı, Gazel 115, Mısra 10*).

çeşm-i intizār: (*Far.+Ar.*) *Bekleyen göz.*

1. Nâdire muştâkdur zinhâr kélgeysen yène
Muntazirdür yolğa **çeşm-i intizārım** yahşı bar (*Nâdire Dîvanı, Gazel 87, Mısra 16*).

çeşm-i kumrî: (*Far.*) *Güvercin familyasından olan kuşun gözü.*

1. Cilve körsetdi çü ol serv-i dilārā bāğ ara
Çeşm-i kumrî boldı bir çeşm-i temāşā bāğ ara (*Nâdire Dîvanı, Gazel 15, Mısra 2*).

çeşm-i mürüvvet: (*Far.+Ar.*) *Cömertlik gözü.*

1. Şeh ‘Ömer Sultān cihāndın kêtđi ol şevket ile
Ëmdi devrān ehlidin **çeşm-i mürüvvet** kem tutay (*Nâdire Dîvanı, Gazel 148, Mısra 4*).

çeşm-i temāşā: (*Far.*) *İzleme, bakış gözü (seyretme).*

1. Cilve körsetdi çü ol serv-i dilārā bāğ ara
Çeşm-i kumrî boldı bir **çeşm-i temāşā** bāğ ara (*Nâdire Dîvanı, Gazel 15, Mısra 2*).

çespān: (*Far.*) *Yapışmış olan nesne.*

1. Nè maḥfilde şehd ü şeker eyledin
Ki birbirge **çespāndurur** iki leb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 23, Mısra 12*).

çi: (Far.) "Ne fayda" anlamında kullanılan soru edatı.

1. Pertev-i mihring ile Kāmīle'ni köydirding

Kim emes kökde kuyaş vech-i cemāling **çi** vāzıh (Nâdire Dîvanı, Gazel 65, Mısra 18).

çiçek: (T.) Çiçek.

1. Lillāhü'l-Ḥamd ki ez ḥaşıyet-i devlet hân

'Āfiyet taptı **çiçekdin** vel'-Ni'mā sultān (Nâdire Dîvanı, Gazel 127, Mısra 2).

cehre: (Far.) Çehre, yüz.

1. Perī yanglıg nazardın **cehre** pinhān êtdi ol mehveş

Firāk u hicr cāmıdın meni mest ü ḥarāb eyleb (Nâdire Dîvanı, Gazel 21, Mısra 3).

2. Āh kim boldı yēne şubḥ-ı neşâtım şām-ı ğam

Cehre pinhān êtdi ol ḥurşid-i tābān 'ākıbet (Nâdire Dîvanı, Gazel 34, Mısra 14).

3. Tîre-dilmen şāne zülfiḡni perîşān eylegeç

Şubḥ-ı 'işim şām-ı ğamdür **cehre** pinhān eylegeç (Nâdire Dîvanı, Gazel 58, Mısra 2).

3. **Cehre** oldı za'ferānī iştıyāk-ı Bâdedin

Sākıyā köḡlüm meyi gülnāring eyler ārzū (Nâdire Dîvanı, Gazel 131, Mısra 11).

cehre-perdāz eyle-: (Far.+T.) Suret vermek.

1. Tanḡ emes kılsa yüzi maşşāteni bî-dest ü pā

Eyledi āyineni su **cehre-perdāz eylegeç** (Nâdire Dîvanı, Gazel 59, Mısra 4).

cehresin erguvān êt-: (Far.+T.) Yüzünün Erguvān çiçeği gibi yapmak.

1. Bāde-yi lāle reng içib **çehresin erguvān étib**

‘Āşık-ı müstemendini rengini kehrübā kıllur (*Nâdire Dîvanı, Gazel 84, Mısra 5*).

çehre-yi gülfām: (*Far.*) *Gül renkli yüz.*

1. **Çehre-yi gülfām** birle gül cırāğın yandurub

Sürmegün közlerini açib nergisistān eyleban (*Nâdire Dîvanı, Gazel 117, Mısra 7*).

çehre-yi zerd: (*Far.*) *Sarı yüz.*

1. Kızıl kandur sirişkim za‘ferāndur **çehre-yi zerdim**

Mēni kim körse fark etmes hāzān birle bahārımdın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 116, Mısra 5*).

çık-: (*T.*) *Çıkmak.*

1. Her kaçan kim nāz étib **çıkısa** mey-i gülfām içib

Kan töker meydēk demādem çeşm-i hūmārı ‘aceb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 18, Mısra 11*).

2. Māh-tābān yüzligim her laḥza yād étsem sēni

Dūd-ı bağırımdın **çıkār** ot içre tüşgendēk kebāb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 19, Mısra 4*).

3. **Çıkadı** ol gülgün kabā meydān ara cevālān étib

Ġamze tīg-i birle ‘āşıkı yūregim kan étib (*Nâdire Dîvanı, Gazel 28, Mısra 1*).

4. Yumulmas közlerim ey māh-ı tābān iştiyākıñgdın

Çıkıb yer astıdın muştāklarğa ‘arż-ı dīdār ét (*Nâdire Dîvanı, Gazel 32, Mısra 14*).

5. **Çıkmasdı** henüz ḥaṭ u sevādıñg

Muşhafda mübârek êrdi fâling (Nâdire Dîvanı, Gazel 95, Mısra 9).

6. Dûd-ı âhım **çıkşa** gerdünğa serâpâ çıрмаşur

Ťâkatım ťâk oldı ceyhündek akıb közdın yaşıım (Nâdire Dîvanı, Gazel 104, Mısra 3).

7. Selâmet gencidin kozğalmağaysız ey müslimânlar

Çü ol kâfir **çıkar** köz salmağaysız ey müslimânlar (Nâdire Dîvanı, Muhammes 2, Mısra 24).

8. **Çıkıb** rüşen eyle cihân mülkini

Yêr astıdın ey âfitâb-ı münîr (Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 83).

çirâğ: (Far.) Fıtil, mum, kandil; etrafa ışıık veren şey.

1. Ger közim hüsning **çirâğdın** münevver bolmasa

Rüşen êtmes pertev-i nûr-ı şerâr-ı âfitâb (Nâdire Dîvanı, Gazel 24, Mısra 11).

2. Cânımğa mü'nis êttim asrab köngülde dâğın

Âhım şerarı birle rüşen kılay **çirâğın** (Nâdire Dîvanı, Muhammes 3, Mısra 8).

çirâğ otı: (Far.+T.) Mum ışığı.

1. Ol hüsñ şu'â'yıda köngül köyse 'aceb yok

Kalgay mu **çirâğ otığa** pervâne selâmet (Nâdire Dîvanı, Gazel 33, Mısra 4).

çirâğân: (Far.) Bahçelerde kandil ve mumlarla yapılan gece şenliğı; donanma.

1. Bu kêçe hicrân şebistânıdadur

Encüm-i eşkim **çirâğân** merhabâ (Nâdire Dîvanı, Gazel 6, Mısra 18).

çirâğân êt-: (Far.+T.) Aydınlatmak.

1. Yâr yâdı bu akşam könglüm içre mihmândur

Ey közim demi anda yaş töküb **çirāġān èt** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 49, Mısra 10*).

2. Bu aqşam saldı zûlmet ‘âlem-i hicrân kara şâmı

Qılıb yâdıngnı eşkimdin **çirāġān ètmesem** bolmas (*Nâdire Dîvanı, Gazel 91, Mısra 12*).

çirāġān eyle-: (*Far.+T.*) Aydınlatmak.

1. Şebistāndur közümnı manzarı ol ay firāķıda

Kelib eşkim nücümıdın **çirāġān eylesün** şahım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 105, Mısra 14*).

çirāġān tünler: (*Far.+T.*) Aydınlık geceler.

1. Çarġ üzre sanma kevkeb kim **çirāġān tünleri**

Derd-i āhım şu ‘lesi uçkunlarıdır nişān (*Nâdire Dîvanı, Gazel 119, Mısra 5*).

çirāġān yarut-: (*Far.+T.*) Şenliġi aydınlatmak.

1. Hoş ol kim ‘azm-i reh ètting yolıngda

Çirāġān yaruttı tokuz çarġı hızrā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 9, Mısra 12*).

çirāġ-ı āh: (*Far.*) Ahın ışıġı.

1. Rüşen eylermen **çirāġ-ı āhı**

Közlerimdür gevher efşān merhabā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 6, Mısra 15*).

çirāġ-ı berk-i āh: (*Far.+Ar.*) Ah şimşeġinin pırlıltısı.

1. Müdāmımnı köyiġa her kün ‘azm èterġa

Çirāġ-ı berk-i āhım rehnümün bes (*Nâdire Dîvanı, Gazel 92, Mısra 8*).

çirāğ-ı mahfil-i altın bēşik: (Far.+Ar.+T.) *Altın beşik meclisinin ışığı.*

1. Beşāret sizge ey ehl-i cihān kim mülk-i dünyāğa

Çirāğ-ı mahfil-i altın bēşik babür nişān kēldi (*Nâdire Dîvanı, Gazel 140, Mısra 6*).

çirāğ-ı nūr-bahş-ı rûzgār: (Far.+Ar.+Far.) *Hayata ışık veren çirağ.*

1. **Çirāğ-ı nūr-bahş-ı rûzgārımdın** cüdā kıldıng

Nigār-ı serv kâmet gül'izārımdın cüdā kıldıng (*Nâdire Dîvanı, Müsemmen 2, Mısra 11*).

çirāğ-ı rûzgār: (Far.) *Yaşam ışığı.*

1. Kalıb furkat diyārı içre cānānımnı sağındım

Çirāğ-ı rûzgārım mū'nis-i cānımnı sağındım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 102, Mısra 2*).

çirāğı vaşl: (Far.+Ar.) *Kavuşma mumu.*

1. Nâdire rûşendür ikbālım **çirāğı vaşl** ara

Közim içre nūr yā könglüm ara cāndur mu sēn (*Nâdire Dîvanı, Gazel 120, Mısra 17*).

çirik: (T.) *Asker.*

1. Bolsam firāk leşkeridin münhezim nētāng

Şabr u şübāt **çirikidin** yētmedi meded (*Nâdire Dîvanı, Gazel 80, Mısra 4*).

çirmaş-: (T.) *Sarmaşmak, dolaşmak.*

1. Dūd-ı āhım çıksa gerdūnga serāpā **çirmaşur**

Ṭākatım ṭāk oldı ceyhündek akıb közdın yaşıım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 104, Mısra 3*).

2. Talpınıb ölgen kebi şayyâdnı dāmıda kuş

Koy ki bir dem **çırmaşıb** bend-i niķābıngge öley (*Nâdire Dîvanı, Gazel 149, Mısra 12*).

coh: (T.) "Çok, fazla, ziyade" anlamında miktar zarfı.

1. Kimse ger düşman irür hâlim körüb raḥm eylemiş

Beski **coh** zâr u esîr-i ḥasret-i hicrânıngım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 112, Mısra 8*).

2. Fiğân kim gerdiş-i devrân ayırdı şehsüvârımdın

Ğamim **coh** ey köngül sên bî-ḥabersên hâl-i zârımdın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 116, Mısra 2*).

3. Teğâfûl birle bî-dâd étme **coh** hâlimğa ey ṭâli‘

Ki telḥ olmış mezākım kāmı ol la‘l-i şekerḥ‘âdnı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 124, Mısra 13*).

4. Kılursın şâd **coh** ‘aql-ı Ḥudādâd ile ‘âlemni

‘Acebdür kim birevğa munça hem rengîn ḥayâl olğay (*Nâdire Dîvanı, Gazel 150, Mısra 3*).

çok: (T.) "Oldukça fazla, aşırı miktarda, fazlaca" anlamlarında zarf.

1. Mâh-ı ramazân ki feyz-i **çoktur**

Mên ḥastağa yârsız ne rāḥat (*Nâdire Dîvanı, Gazel 45, Mısra 9*).

çü: (Far.) Gibi.

1. Çekti ğam idbâr ḥatın nâme-yi iķbālıma

Defter-i çarḥa ḳazâ kilki **çü** ḥat-i istivâ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 14, Mısra 24*).

2. Cilve körsetdi **çü** ol serv-i dilārā bāğ ara
Çeşm-i kumrī boldı bir çeşm-i temāşā bāğ ara (*Nâdire Dîvanı, Gazel 15, Mısra 1*).
3. **Çü** hâk mevcûd irür ‘âlem ‘sdem bil
Sülûk ehliğâ budur nefi isbât (*Nâdire Dîvanı, Gazel 31, Mısra 7*).
4. Gevher özini şadef içre eyledi pinhân
Çü zâhir eyledi ol la‘l-i âbdâr hadîş (*Nâdire Dîvanı, Gazel 50, Mısra 6*).
5. **Çü** devr-i rāhatım ötti zehî sa‘âdet êdi
Murâd-ı cân u tenimni tüşümde körmesem êdi (*Nâdire Dîvanı, Gazel 113, Mısra 5*).
6. **Çü** terk-i cilve etti husrev-i hurşîd ruhsârım
Köngül közgüsü zeng-i hicr ara kalmış şafâsıdın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 121, Mısra 7*).
7. **Çü** hîdmet yolıda dāmân-ı devlet düştü elgimge
Müdāmımnı şükrânesidin tinmağım emr-i muhâl olğay (*Nâdire Dîvanı, Gazel 150, Mısra 9*).
8. Selâmet gencidin kozğalmağaysız ey müslimânlar
Çü ol kâfir çıkar köz salmağaysız ey müslimânlar (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 2, Mısra 24*).
9. **Çü** mên hicr vâdîside kalmışam
Fırâk elgide yüz nedâmet bile (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 49*).
10. **Çü** ‘adl eyleding rūz-ı mahşer senğa
Resûl-i Hudâ bolğusı destgîr (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 85*).
11. Senğa ey Nâdire cām-ı muhabbet
Çü sundı sâkî-yi şîrîn zebân iç (*Nâdire Dîvanı, Gazel 60, Mısra 14*).

cuğz: (T.) Baykuş.

1. Sîl şahrâda kıılır şevk ile cevlân lîkin

Çuğznı düşmanıdur eylese vîrânege bahş (*Nâdire Dîvanı, Gazel 53, Mısra 10*).

cuğz yanglıg: (T.) Baykuş gibi.

1. Ger tiler bolsan hevâdis şâhbâzıdın emân

Çuğz yanglıg ey köngül bir gûşe-yi vîrâne tut (*Nâdire Dîvanı, Gazel 39, Mısra 8*).

cün: (Far.) hem "Çünkü" sebep sonuç cümlelerinde kullanılan bir bağlaçtır hemde gibi ve benzer anlamındadır.

1. Râh-ı medhîng şâm-ı gamde tuttı kıl-k-i Nâdire

Meş'al-ı lutfîng anğa **çün** şubh olkay rehnümâ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 14, Mısra 38*).

2. Şerh'etib yazmak uçun la'l-i lebingni sıfatın

Kâmile eyledi **çün** gevher-i şehvâr hadîs (*Nâdire Dîvanı, Gazel 51, Mısra 14*).

3. 'Âlem ehlide **çün** vefâ yoktur

Bir yolu yahş u yamandın kèç (*Nâdire Dîvanı, Gazel 61, Mısra 5*).

4. Yâr **çün** boldı nazardın gâyb

Ey közim yığla şabâh ile revâh (*Nâdire Dîvanı, Gazel 63, Mısra 13*).

5. **Çün** mēndin üzdi mihrini ol yâr-ı mu'temed

Bîgâne boldı birbiridin cān ile cesed (*Nâdire Dîvanı, Gazel 80, Mısra 1*).

6. Bu cüdâlık hicride efgân çekib şām u sehar

Kêlgıl ey hemhâne artıbdur sēning **çün** nālışım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 104, Mısra 6*).

7. Bolmışam herçen hicrāningda şabr eyleb hamûş

Çün tüşersen yādıma yekbāre feryād eylerem (*Nâdire Dîvanı, Gazel 107, Mısra 10*).

8. Zülfün̄ni körgeç perîşân hâl u bî-sāmānıñgım

Kaşın̄gı yayına çün saldın nazar kırbānıñgım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 112, Mısra 2*).

9. Tabîbā çekme zaḥmet ḥālîme ḥasret devāsı çün

Kazā hicrân marîzin derd-i bî-darmāne tapşurdı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 137, Mısra 3*).

10. Ğamî sūzını başlab étmedim sāmān çün gerdün

Bu dürlerni mēnıñdek bî-ser ü sāmāne tapşurdı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 137, Mısra 7*).

11. Tutaştı şem‘dek her barmağım hicrân şerārıdın

İlik merhem koyay déb çün bağır çakığa yetkürdüm (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 2, Mısra 20*).

12. Keldi çün dünyāğa ol şehzāde-yi ‘ālî güher

Nâdire kıldı du‘ā-i ḥayr ile söz muḥtaşar (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 6, Mısra 61*).

13. Devrân nè ‘aceb köz yaşımı eylese mecnûn

Çün eyledi ‘ālemni binā Ḥālîk bî-çün (*Nâdire Dîvanı, Müsemmen 1, Mısra 6*).

14. Her kişi ölse yüzün̄ mihride la‘lîñ tırgüzür

Çün mesîḥîñg zinde eyler âfitābıñgge öley (*Nâdire Dîvanı, Gazel 149, Mısra 4*).

çün u çerā: (*Far.*) Bir şeyin sebebini ve keyfiyetini anla¬mak için sorulan "nasıl ve niçin?" anlamında bir deyim.

1. Zāhidā ger dēseng ‘ışk ehligē rüsvā bolmay

Deme meykedeh evbāşığa köp çün u çerā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 7, Mısra 14*).

çün va 'küb-ı nābī-nā: (ö.a.) Gözü görmeyen Hz. Yakup gibi.

1. İki hicr-i Ken 'āmda **çün Ya 'küb-ı nābīnā**

Nêdin kim hüsñ Mısrı içredür sên Yüsûf-ı şânî (*Nâdire Dîvanı, Gazel 144, Mısra 11*).

çünki: (Far.) Çünkü, zira.

1. Bildiler **çünki** cihân ehli hadîşini şahîh

Tangê mes bolsa ulus ağzıda tekrâr hadîş (*Nâdire Dîvanı, Gazel 51, Mısra 5*).

D

dād êt-: (Far.+T.) Adaletli davranmak, insaf etmek.

1. Nāgeh ol cihân şāh-ı kelse ey köngül bargıl

Şeh 'inānını uşlab hicr elgidin **dād êt** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 36, Mısra 14*).

2. Ey emîr-i nüktedân tofrağınğ üzre **dād êtey**

Sêndin ayrıldım kıyan baray nè menzilğa yêtey (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 7, Mısra 11*).

3. Şāhlarnı şāhı 'ālî cāygāhım kélmedi

Dād êtermen furkatıdın dādḥāhım kélmedi (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 8, Mısra 14*).

dād eyle-: (Far.+T.) Şikayet etmek, sızlanmak, feryat etmek.

1. Körüb tüşde yüzüñni bî-iḥtiyār

Fiğān çektim andağ ki **dād eyledim** (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 6*).

2. Köz açıb alımda körmey kıçkıırıp **dād eyledim**

Gāh ğamdin nāle kıldım gāh feryād eyledim (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 8, Mısra 17*).

dād kıl-: (Far.+T.) Şikayet etmek, sızlanmak, feryat etmek.

1. Men ‘etib nāleni terk-i rehī feryād kılay
Tābekey hicr ü firāk āfetidin **dād kılay** (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 1, Mısra 4*).
2. Cevrler ki menğa çarḥ eyledi şāhımnı körüb
Baş yalaṅg eyleb ‘inānıṅni tutub **dād kılay** (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 1, Mısra 20*).
3. Öz cānıma bī-dād üze bī-dād kılurman
Bahtımnı ṭālī ‘idin **dād kılurman** (*Nâdire Dîvanı, Müsemmen 1, Mısra 20*).
4. Perīşān ḥāl irürmen ḥātırım nāşād destingdin
Kılurman ey sipihr-i bī-mürüvvet **dād** destingdin (*Nâdire Dîvanı, Müsemmen 2, Mısra 6*).

dād u feryād: (Far.) Şikayet ve feryat.

1. Ecelni destidin yüz **dād u feryād**
Ki ‘ömrüm ḥāşılını bérđi berbād (*Nâdire Dîvanı, Gazel 77, Mısra 1*).

dāde kél-: (Far.+T.) Adalet istemeye gelmek.

1. **Dāde keldim** ey salātın serveri dadım eşit
Sēn şeh ü mēn bī-nevā luṭf eyle feryādım eşit (*Nâdire Dîvanı, Gazel 40, Mısra 1*).

dādhāh: (Far.) Adalet isteyen.

1. Şāhlarnı şāhı ‘ālī cāygāhım kélmedi
Dād étermen Furḫatıdın **dādhāhım** kélmedi (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 8, Mısra 14*).

dādes: (Far.) Yardımcı.

1. Bî-nevāman **dādes** püşt ü penāhımdın cüdā
Müşkil işler tüşti başım üzre şāhımdın cüdā (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 8, Mısra 23*).

dāğ: (Far.) Yara, yanık yarası, aşk yarası.

1. Her nêçe köz salur ol dilber-i gülfām menġa
Dāğlar penbesi ėrmiş gül-i bādām menġa (*Nâdire Dîvanı, Gazel 1, Mısra 2*).
2. Tîşe-yi ferhād ġamdin pāre baġrım **dāġını**
Luţf hıştıdın kıl ey şîrîn suġan ġüsrev binā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 14, Mısra 33*).
3. Lāle yanglıġ **dāğ** boldı gül cemālî reşkidin
Dāġlık güllerdin oldı seyr-i şahrā bāġ ara (*Nâdire Dîvanı, Gazel 15, Mısra 10*).
4. Hicr derdidin yürekde ġaldı **dāğ** üstide **dāğ**
Şerġ ėtib bu mācerānı lāle ruġsārımġa ayt (*Nâdire Dîvanı, Gazel 37, Mısra 3*).
5. Nā-tüvān cismimde her yandın nümāyān **dāğlar**
Kim bisāt-ı ‘ışġda bu üstüh’ān-ı ka’b ü nerd (*Nâdire Dîvanı, Gazel 78, Mısra 11*).
6. Tapmasun ta’ġir ol reşk-i çemen rengi dēban
Lāle yanglıġ **dāğlar** könglümdeġi ġanımdadur (*Nâdire Dîvanı, Gazel 83, Mısra 8*).
7. **Dāğlar** naġdın ki köngül maġzenide ġoydı hicr
Kimsedēk kim genc peydā ġıldı pinhān eylerem (*Nâdire Dîvanı, Gazel 118, Mısra 7*).
8. Cānımġa mū’nis ėttim asrab köngülde **dāġın**
Āhım şerarı birle rüşen ġılay çirāġın (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 3, Mısra 7*).

9. Gonçeler gülşen ara açılmasun ol yârsız
Gonçe yanglıg tâ mênîng könglüm **dâğı** kan olmasun (*Nâdire Dîvanı, Gazel 122, Mısra 6*).
10. Sên kılıb ağıyârını bezmini rûşen reşkdin
Şem‘dek cânımdadur **dâğ-ı** nümâyân her kèçe (*Nâdire Dîvanı, Gazel 133, Mısra 6*).
11. Müzeyyen kılma tarh-ı istikâmet
Köngül kaşr-ı muhabbet **dâğı** birle (*Nâdire Dîvanı, Gazel 77, Mısra 4*).
12. Yana yana kalmadı cân birle könglüm **dâğısız**
Tama tama közde eşk-i çeşm-i giryân kalmadı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 136, Mısra 5*).

dâğ bol-: (*Far.+T.*) Yara olmak.

1. Lâle yanglıg **dâğ boldı** gül cemâlî reşkidin
Dâğlık güllerdin oldı seyr-i şahrâ bâğ ara (*Nâdire Dîvanı, Gazel 15, Mısra 9*).

dâğ dâğ èt-: (*Far.+T.*) Delik deşik yara yapmak.

1. Nâdire köksini **ètti** lâle yanglıg **dâğ dâğ**
Hiçkim yârab esîr-i dâğ-ı hicrân olmasun (*Nâdire Dîvanı, Gazel 122, Mısra 17*).

dâğ evle-: (*Far.+T.*) Kızgın demirle dağlamak, yaralamak.

1. Nêçe müddet ki köngül gayr ile tuttı ülfet
Mêni sergeşteni **dâğ eyledi** fevt-i furşat (*Nâdire Dîvanı, Gazel 44, Mısra 2*).

dâğ ile: (*T.*) Yara ile.

1. Nêçe türlük **dâğ ile** köngülde aynı bağladuk

Şāhıma mihr ü vefā mülkini ābād eylerem (*Nâdire Dîvanı, Gazel 107, Mısra 7*).

dāğ ile kan: (*T.*) Yara ile kan.

1. Faşl-ı bahār gül açar mihr vefā riyāzıda

Hicride lāle bergidek **dāğ ile kan** bolıb ciger (*Nâdire Dîvanı, Gazel 82, Mısra 8*).

dāğ üstide dāğ: (*Far.+T.+Far.*) Yara üstüne yara.

1. Hier derdidin yürekde qaldı **dāğ üstide dāğ**

Şerh' etib bu mâcerānı lāle ruhsārıngā ayt (*Nâdire Dîvanı, Gazel 37, Mısra 3*).

dāğ yanglıg: (*Far.+T.*) Yara gibi.

1. Şem'-i ruhsārıngdın ayru tîre-dildür Nâdire

Dāğ yanglıg duman-ı âteş-i hicrānıngım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 112, Mısra 18*).

dāğa vèr-: (*Far.+T.*) Yaralamak.

1. Qalmadı mèn körmegen bî-dād devrān ilgidin

Dāğa vèrdi kõnglūmi endūh-i bî-pāyānıdın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 126, Mısra 10*).

dāğ-ı derd-i bî-pāyān: (*Far.*) Çaresiz derdinin yarastıyım.

1. Sernüviştım mevcdek kèldi tepiş birle şikest

Garğa-yı girdāb-ı derd ü **dāğ-ı derd-i bî-pāyānıngım** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 112, Mısra 14*).

dāğ-ı dil: (*Far.*) Gönül yarası.

1. Kıldı çāk-ı pirehen **dāğ-ı dilimni** āşikār

Qalmadı könglimde zaḥm-ı 'ışk-ı pinhān 'ākıbet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 34, Mısra 3*).

dāğ-ı firāk: (*Far.+Ar.*) *Ayrılık yarası.*

1. Lâledék bağrımın **dāğ-ı firāk-ı** kan eyledi

Hâtır-ı cem'imni bu ḥasret perîşān eyledi (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 75*).

dāğ-ı furkat: (*Far.+Ar.*) *Ayrılık yarası.*

1. Ketti şāhim cānda qaldı **dāğ-ı furkat** el-vedā'

Qalmadı hicrānıdın köngülde tākat el-vedā' (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 8, Mısra 33*).

2. **Dāğ-ı furkat** kıldı derdimni firāvān el-vedā'

Rūḥıḡa bolḡay ilāhī şadr-ı cennet cāygāh (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 8, Mısra 35*).

3. Ėmdi **dāğ-ı furkata** yārab nēcük şabr eṭmişam

Bolmamışdım Nâdire endîşede hicrānıdın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 126, Mısra 13*).

dāğ-ı hacālet: (*Far.+Ar.*) *Utandırıcı yara.*

1. Ferhād eger ursa menḡa lāf-ı muḡabbet

Bir āh ile eylermen anı **dāğ-ı hacālet** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 43, Mısra 2*).

dāğ-ı ḥasret: (*Far.+Ar.*) *Hasret yarası.*

1. Hâtırımdın kêtmesün dildār dāğ-ı ḥasreti

Kêtse kêtsün ger neşât u ‘îş ü sāmān almadı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 136, Mısra 9*).

2. Ötti fırsat aldı köngüllerde **d  ġ-ı asreti**

L aled k baġrımġa oydı d  ġ-ı sult n furatı (*N dire D vanı, Muhammes 8, Mısra 43*).

d  ġ-ı hicr n eyile- (*Far. + Ar. + T.*) *Ayrılık yarasına çevirmek.*

1. Y  meger ol ‘ahd u peym ndın p  eym n eyledi

Vaşl h  n d n na  b m **d  ġ-ı hicr n eyledi** (*N dire D vanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 74*).

d  ġ-ı hicr-i y r-ı mihrb n: (*Far. + Ar. + Far.*) *Merhametli sevgilinin ayrılık yarası.*

1. H r m-i ka‘be-yi ib l na y tsem budur ma ad

Ki  lsam n le **d  ġ-ı hicr-i y r-ı mihrb nd n** hem (*N dire D vanı, Gazel 115, Mısra 12*).

d  ġ-ı ‘  k: (*Far. + T.*) *A  k yarası.*

1. **D  ġ-ı ‘   ** esr r n kte-n kte  er   ttim

N dire anı ilge f    ılma pinh n  t (*N dire D vanı, Gazel 49, Mısra 13*).

d  ġ-ı nih n: (*Far.*) *Saklı, gizli yara; dert.*

1. N dire bolmasa ger ‘    otını te’  iri

Elem-i z  hir ile **d  ġ-ı nih n** barça ‘abeş (*N dire D vanı, Gazel 54, Mısra 14*).

2. aldı hicridin k ng   lde **d  ġ-ı pinh n** el-fir  

anda bardı bilmedim ol    -ı devr n el-fir   (*N dire D vanı, Muhammes 8, Mısra 3*).

dāğ-ı sultān furkatı: (Far.+Ar.+T.) Sultanın ayrılık yarası.

1. Ötti fırsat kaldı köngüllerde dāğ-ı hasreti

Lāledék bağrımğa koydı **dāğ-ı sultān furkatı** (Nâdire Dîvanı, Muhammes 8, Mısra 44).

dāğını pinhān tut-: (Far.+T.) Yarasını gizlemek, saklamak.

1. Tut gayrdın ey hasta köngil **dāğını pinhān**

Ger sorsa birev eyleğil inkār-ı muhabbet (Nâdire Dîvanı, Gazel 47, Mısra 7).

dāğlar koy-: (Far.+T.) Yaralar bırakmak.

1. Firākı Nâdire könglümğa **dāğlar koydı**

Emîr-i şaşıkenimni tüşümde körmesem édi (Nâdire Dîvanı, Gazel 113, Mısra 15).

dāhil-i matbah: (Ar.+Far.+Ar.) Mutfağın içi.

1. Harîs mi‘desi tolmas cihān harācı bile

Ne kim yoluqtı anğa kıldı **dāhil-i matbah** (Nâdire Dîvanı, Gazel 70, Mısra 10).

dāl bol-: (Ar.+T.) Bükülmek, eğilmek.

1. Bolub erguvānî yüzüm za‘ferān

Elif kâmetim **boldı** ‘ışık içre **dāl** (Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 148).

dāl kıl-: (Ar.+T.) Belini bükmek, eğmek.

1. Ğam yüki āhır elifdék kâmetimni **kıldı dāl**

Ey hoş ol sā‘at ki irdim maḥrem-i bezm-i viṣāl (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 23*).

dām: (*Far.*) *Tuzak.*

1. Gülşen içre anı gīsūsığa mânend irür

Ṭurre-i sünbül irür ḥalka bolan **dām** menğa (*Nâdire Dîvanı, Gazel 1, Mısra 12*).

dām eyle-: (*Far.+T.*) *Tuzak haline getirmek.*

1. Köngül şayd êtgeli âmâde kılmış ‘ışk şayyâdı

Perirûlar kemend-i ḥalka-yı zülfini **dām eyleb** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 26, Mısra 16*).

dām tut-: (*Far.+T.*) *Tuzak tutmak.*

1. Bolsa ger maḥşad köngüller kuşların şayd eylemek

Dâne kıl ḥālınḡnı zülfinḡ ḥalkasıdın **dām tut** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 35, Mısra 8*).

2. Ger köngül şaydı senğa maḥşûd êse

Ḥalka ḥalka sünbülünḡni **dām tut** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 48, Mısra 12*).

dāmān: (*Far.*) *Etek.*

1. Her gubār u gerd kim yètmış anı **dāmānığa**

Ol gubār u gerd mevci çeşm-i giryānımdadır (*Nâdire Dîvanı, Gazel 83, Mısra 3*).

2. Hicr ü firāk elgide pîrehim pâredür

Kılmadı il tefriķa cîbini **dāmānıdın** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 125, Mısra 4*).

dāmān-ı devlet: (Far.+Ar.) *Mutluluk elbisesi, saadet eteği.*

1. Çü hıdmet yolıda dāmān-ı devlet düştü elgimge

Müdāmımnı şükrānesidin tinmağım emr-i muḥāl olğay (*Nâdire Dîvanı, Gazel 150, Mısra 9*).

dāmān-ı istıgnā: (Far.+Ar.) *Naz, işve eteği. II nazlanmak, kendini ağırdan satmak.*

1. Tama‘ zevkî girībāngîr bolğaç

Bolur **dāmān-ı istıgnā** mülevveşş (*Nâdire Dîvanı, Gazel 55, Mısra 4*).

dāmān-ı şüreyyā: (Far.+Ar.) *Süreyya yıldızının eteği.*

1. Fiğānım yètmegi ol āsumān-ı ḥüsne müşkildür

Ki yètmes gerd-i pervāz ile **dāmān-ı şüreyyāğa** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 135, Mısra 10*).

dāmen: (Far.) *Etek.*

1. Kūdūret levşidin dünyā mülevveşş

Qılur mu **dāmenin** dānā mülevveşş (*Nâdire Dîvanı, Gazel 55, Mısra 2*).

2. Nâdire kètti èligdin şehriyārım **dāmeni**

Èmdi evlādın du‘ā ètmek yolın muḥkem tutay (*Nâdire Dîvanı, Gazel 148, Mısra 19*).

3. Tahniyetdin boldı sūsenni libāsı sūsenī

Serv ü gül bezmide pürzer boldı ra‘nā **dāmeni** (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 6, Mısra 58*).

dāmen-i deşt cünün: (Far.+Ar.) *Delilik çölünün eteği.*

1. Gerd-i bād-ı **dāmen-i deşt-i cünündür** peykerim

Cüstcū eyleb sēni kūh u beyābān eyleney (*Nâdire Dîvanı, Gazel 146, Mısra 11*).

dāmen-i ikbāl: (*Far.+Ar.*) *Talih eteği.*

1. **Dāmen-i ikbālğa** olturmağay gerd-i melāl

Ḥaḡ ta‘ālā bergey ānga devlet-i iskenderī (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 6, Mısra 39*).

dām-ı belā: (*Far.+Ar.*) *Bela, hile tuzağı.*

1. Ki boldı ‘aql u ħired kuşlarığa **dām-ı belā**

Felekdiñ ötdi fiğānım kuyaşge yètdi ünim (*Nâdire Dîvanı, Gazel 3, Mısra 15*).

dām-ı ġam: (*Far.+Ar.*) *Gam tuzağı.*

1. **Dām-ı ġamdin** isteseng āzādliğ

Sāğar-ı mey şubhıdın tāşām tut (*Nâdire Dîvanı, Gazel 48, Mısra 3*).

2. Muḥammed Emīn Ḥān cemālı bile

Mēni **dām-ı ġamdin** rihā eyleding (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 102*).

dām-ı hile koy-: (*Far.+Ar.+T.*) *Hile tuzağı kurmak.*

1. **Ḳoyar** andağ ki **dām-ı hile** şayyād

Cihān bāğıda ey ħūr-ı perīzād (*Nâdire Dîvanı, Gazel 77, Mısra 11*).

dāmığa mübtelā kıl-: (*Far.+T.+Ar.+T.*) *Tuzağa düşürmek.*

1. Zāl felekni ey köngül mekridin eyleğil ḥazar

Yoksa sēni firīb ile **dāmığa mübtelā kılur** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 84, Mısra 10*).

dānā: (Far.) Âlim, bilgin, bilim adamı.

1. Kūdūret levşidin dünyā mülevveşş

Kılur mu dāmenin **dānā** mülevveşş (Nâdire Dîvanı, Gazel 55, Mısra 2).

dāne: (Far.) Sevgilinin vücudundaki siyah nokta, ben. II tane, adet.

1. Bolsa ger maşşad köngüller kuşların şayd eylemek

Dāne kıl hālīngnı zūlfīng halkasından dām tut (Nâdire Dîvanı, Gazel 35, Mısra 8).

dāne-yi eşk: (Far.) Gözyaşı taneleri.

1. Közümnı böyle giryān bilmekimdür **dāne-yi eşkin**

Besī gevher ki tökmış ‘ışk nīsānı bu deryāğa (Nâdire Dîvanı, Gazel 135, Mısra 7).

dāne-yi hāl: (Far.) Sevgilinin yüzündeki ben.

1. Könglüm kuşını bend kılur gam tuzagına

Gül hırmenide **dāne-yi hālīngdın** örgüley (Nâdire Dîvanı, Gazel 147, Mısra 10).

dāniş ü fehm ü hired: (Far.+Ar.) Bilgi, idrak ve akıl.

1. **Dāniş ü fehm ü hired** şabr u sūkūn u ‘aql u hūş

Barçanı pervāne-yi şem‘-i ruh-ı cānāne tut (Nâdire Dîvanı, Gazel 39, Mısra 9).

dāniş ü ihsān: (Far.+Ar.) Bilgi ve iyilik.

1. Luţf ü hulk u **dāniş ü ihsān** u ‘aql u saltanat

Sēdedür mecmū‘a-i ahlāk u ihsāndur mu sēn (Nâdire Dîvanı, Gazel 120, Mısra 9).

dāsītān: (Far.) Destan, aşk hikayesi.

1. Firākıda ğam ü ħasret̄din artıċ **dāsītānım** yok
Kılurman ey sipihr-i bī-mürüvv̄et dād destinḡdin (Nâdire Dîvanı, Müsemmen 2, Mısra 37).
2. Bolub yüz minḡ efsâne şerh̄-i firāk
Tamām oldı dāsītāninḡ seninḡ (Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 66).

dāsītān eyle-: (Far.+T.) Destan yapmak.

1. Ĥayāl̄inḡnı könḡülde ĥāzır kılıb
Ġamimni senḡa **dāsītān eyleyin** (Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 132).

da'vā: (Ar.) Çözülmesi gereken mesele.

1. İrür pīr-i muġāndın bu cesāret turḡıl ey sāk̄ī
Lebāleb cām ile zāhidni **de'vāsını** bī-kār èt (Nâdire Dîvanı, Gazel 32, Mısra 10).
2. İki giryān közüm mihrinḡni **da'vāsıda** tanıċdur
Ne dērm̄en bolsa ter-dāmānliḡ 'aybı bu güvāhımda (Nâdire Dîvanı, Gazel 134, Mısra 13).

dāyim: (Ar.) Daima, sürekli anlamında zarf.

1. Ārām tapar mu çarĥ devri
Dāyim ĥareket èter bu dolāb (Nâdire Dîvanı, Gazel 25, Mısra 10).
2. Vāle mēn āyīnedēk dīdārdın ayrılmışam
Ol ki **dāyim** hemnişīn ü hemdem ü hem-ĥ'āb èdi (Nâdire Dîvanı, Muhammes 4, Mısra 16).
2. Ėrdi bu 'ālemde **dāyim** ĥayr u iĥsān 'ādeti

Müstemend ü bî-nevâlarğa köp érdi şefkatı (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 8, Mısra 41*).

dê-: (T.) Demek, söylemek, dile getirmek.

1. Her kaçan kim **dêse** ol la‘l-i şekerbâr hadîs
Telh olur tûtiye güftâr ile bisyâr hadîs (*Nâdire Dîvanı, Gazel 51, Mısra 1*).
2. Terk-i ‘ışk ét dèdi menğa zâhid
Dèmedi hîç tëlbe munça kabîh (*Nâdire Dîvanı, Gazel 64, Mısra 11*).
3. ‘Âr kılmas ta‘ne-yi ağıyârdın
‘Âşık-ı şadıkını **dêrler** ‘ârsız (*Nâdire Dîvanı, Gazel 89, Mısra 16*).
4. **Dèdim** ‘ışk cezbesidin senga Nâdire kelâmı
Ki haqîkat iktizâdur heme nûkte-yi mecâzım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 101, Mısra 15*).
5. Hîred sâlârdın târîh-i mîlâddın su‘âl ètdi
Dèdi kim nûr-i çeşm-i aḥkem-i şâhibkürân kèldi (*Nâdire Dîvanı, Gazel 140, Mısra 16*).
6. Hicr derdini **dêsem** püşt ü penâhımını körüb
Raḥmı kélgey mü bu aḥvâl-ı tebâhımını körüb (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 1, Mısra 17*).
7. Luṭf étib sorsa mèni ḥâlimdin ol nâ-mihrbân
Öldi hicrânıngda **dêb** yâr-ı vefâdarımğa ayt (*Nâdire Dîvanı, Gazel 37, Mısra 8*).
8. Yüz selâm aydım ne bolğay bir yolu ol hem **dêse**
Bul selâmımını oşal âşüfte-yi zârımğa ayt (*Nâdire Dîvanı, Gazel 37, Mısra 11*).
9. **Dème** ki lebleridin zâhir étse yâr hadîs
Ulusnı ḥâtırını eylegey şikâr hadîs (*Nâdire Dîvanı, Gazel 50, Mısra 1*).
10. ‘İşk esrârını izhâr kılıb fâş étme

Kim bu yanglıg **demiş** ol vaķıf-ı esrār ĥadıř (Nâdire Dîvanı, Gazel 51, Mısra 8).

11. Boldıng ey cân esîr-i şehr-i fenâ

Kim **dedi** mülk-i cāvîdândın kêt (Nâdire Dîvanı, Gazel 61, Mısra 10).

12. Kêt **deding** yâr u âşinâlardın

Mengâ likin **deme** fulândın kêt (Nâdire Dîvanı, Gazel 61, Mısra 11).

13. Çêkmeyüb ģam çekti şîrîn şûretin ferĥâd lîk

‘İřķ âyînide **dêrler** bî-ĥayâlardın biri (Nâdire Dîvanı, Gazel 139, Mısra 6).

14. Başıdın eylenmedim **dêb** köpdür armânın mênî

Kêlse yârım ĥalmasun köngülde armân eyleney (Nâdire Dîvanı, Gazel 146, Mısra 3).

15. Êmdi öznî neçe kûn şabr ile mu‘tâd kılay

Mengâ ģâhı ĥaber-i mâh-ı tamâmımnı **dêseng** (Nâdire Dîvanı, Muhammes 1, Mısra 6).

16. Yârģa derd ü ģam-i řubĥ ile şâmımnı **dêseng**

Ol perîveřķa du‘â birle selâmımnı **dêseng** (Nâdire Dîvanı, Muhammes 1, Mısra 7).

17. Köngül mecnûnını zülfîngni zencîriģa bend êttim

Sürük etĥâl içinde bolmaģay **dêb** şûr u şer peydâ (Nâdire Dîvanı, Gazel 10, Mısra 16).

18. Serv-i gül-ruĥsârım ile bezm-i ‘îşret **dêb** bahâr

Serv birle güldin aytdı cām u mînâ bâģ ara (Nâdire Dîvanı, Gazel 15, Mısra 7).

19. Seyr uçun ĥoyģay ģadem **dêb** sebze-yi ĥ‘âbıdın

Her ĥaraf bir ferş-i maĥmaldur müheyyâ bâģ ara (Nâdire Dîvanı, Gazel 15, Mısra 13).

20. Ârzü kıldım tutar mên **dêb** vişâl-ı dâmenin

Pâre boldı hicr elgide girîbân ‘âķıbet (Nâdire Dîvanı, Gazel 34, Mısra 7).

21. Nâdire sênsiz tiriklikdin ne rāhat kōrdi **dēb**
Ol hūmayūn tālî ‘ ü ferhunde atvārimğa ayt (*Nâdire Dîvanı, Gazel 37, Mısra 13*).
22. Köyme **dēb** eylemedi hîçkişi pervānege baḥş
‘Âkil êrseng ne kılursan mēni dîvānege baḥş (*Nâdire Dîvanı, Gazel 53, Mısra 1*).
23. Yârdın ayrıldı **dēb** her kün menğa devr-i felek
Körgüzib mihrini ol nâ-mihrbāndın bērdi yād (*Nâdire Dîvanı, Gazel 76, Mısra 11*).
24. Ey muşāhibler mēni derdimğa bir darmān êting
Yār peygāmını **dēb** müşkillerim āsān êting (*Nâdire Dîvanı, Gazel 96, Mısra 2*).
25. Ey muşāhibler tirildür **dēb** gümān êtmeng mēni
Cismdin cān-ı ‘azīzim kētti ḳalmış şūretim (*Nâdire Dîvanı, Gazel 103, Mısra 11*).
26. Sēni **dēb** dehrdin ḳat‘-i te‘alluḳ eyledi köngül
Ḥalāş etti özini ‘ālem-i vehm ü gümāndın hem (*Nâdire Dîvanı, Gazel 109, Mısra 9*).
27. Āh kim körmek müyesser bolmadı ruḥsārını
‘Arşa-yı maḥşerde körgeymen mü **dēb** dīdārını (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 7, Mısra 24*).
28. Ayrılıb ol pādīşāhdın bolmayın **dēb** derbeder
Öz diyārımda muḳīm-i gūşe-yi vīrāne men (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 7, Mısra 29*).
29. Bir faḳīr ü nâ-tüvān **dēb** mihrbān êrdi menğa
Merḥametlīg sözleri ārām-ı cān êrdi menğa (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 8, Mısra 27*).
30. Muntezirdür men hemīşe Nâdire
Bir kıya baḳḳaymu **dēb** cānān menğa (*Nâdire Dîvanı, Gazel 12, Mısra 14*).

31. Murādımın sèndin taparman mu **dèb**
Hālāyıkka se‘yi murād eyledim (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 11*).
32. Salıb hicr ten mülkine zelzele **dèdi** kılma devr-i felekdin gile
Nè çäre-yi derdim ey Nâdire firāk oldu nāgeh vişāle peydā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 11, Mısra 11*).
33. Aydım ki kaçan bolğusı köyîngde mekânım
‘Āşıkka **dèdi** hâcet èmes menzil ü me‘vā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 4, Mısra 6*).
34. Seyr eterde nahlistân yār kadını yād èt
Mèn kaçan **dèdim** menğa ârzû-yı şimşād èt (*Nâdire Dîvanı, Gazel 36, Mısra 2*).
35. Sipihir mertebe-yi ‘ışkıyı bülend körib
Dèdi ki Nâdire’ni himmetiğa yüz rahmet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 41, Mısra 14*).
36. Rişte-yi hâli èdi deyr bile şavm‘ada
Kim berehmen **dèdi** zünnâr anı zâhid-i tesbîh (*Nâdire Dîvanı, Gazel 65, Mısra 16*).
37. Bu ebyâtlarnı yüzüñg hicride
Dèdi Nâdire dürr-i meknûn kebi (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 174*).
37. Kèç dèding yār u âşinâlardın
Menğa lîkin **dème** fulândın kèç (*Nâdire Dîvanı, Gazel 61, Mısra 12*).
38. Nükte-yi ‘ışkıyı her bî-ser ü pā fehm ètmes
Dème ağıyârğa esbâb-ı muhabbetni şarîh (*Nâdire Dîvanı, Gazel 65, Mısra 14*).
39. Terk-i ‘ışk èt dèdi menğa zâhid
Dèmedi hîç tëlbe munça kabîh (*Nâdire Dîvanı, Gazel 64, Mısra 12*).
40. **Dèmeding** ey şāh ol mehcūr ara bülbul kebi
Nâledin tinmey sèni hicringde nālānım kèlür (*Nâdire Dîvanı, Gazel 88, Mısra 11*).
41. Hükemā ‘ışk marîziğa buyurmuş mey-i nāb

Hicr derdiğa **demişler** bu müferrihni devā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 7, Mısra 4*).

42. Sâkiyâ hicr devâsın **demişler** mey-i nâb

Tuta kör meykedehe kaygıluğ 'âşıkka şarâb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 16, Mısra 1*).

43. Vây yüz feryâd yâr-ı ğârdın ayrılmışam

Dëb edi bağırngnı hicrân tîgi birle tilmeyin (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 4, Mısra 36*).

44. 'Ahd u peymânlar kılub êrdi vefâ kılğum **dëban**

Eyledi terk-i vefâ ol a'hd-i yalğan 'âkıbet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 34, Mısra 5*).

45. Sëndin ayru telhkâm êtdi **dëban** zehr-i firāk

Yaşurun derdimni ol la'l-i şeker barımğa ayt (*Nâdire Dîvanı, Gazel 37, Mısra 9*).

46. Tapmasun ta'ğır ol reşk-i çemen rengi **dëban**

Lâle yanglıg dâğlar könglümdegi kanımdadır (*Nâdire Dîvanı, Gazel 83, Mısra 7*).

def: (Ar.) *Def etme, başından kovma, savma.*

1. Kıldı ol hâdiseni **def** Hudâ-i 'âlem

Şükr uçun boldı halâyık tili gevher efsân (*Nâdire Dîvanı, Gazel 127, Mısra 13*).

def-i âfet: (Ar.) *Afeti uzaklaştırma.*

1. Şürâhî kulkulın eyler mükerrer

Bolur bu çahâr kuldın **def-i âfet** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 31, Mısra 6*).

def-i humâr êt: (Ar.+T.) *Sarhoşluğun verdiği baş ağrısından kurtulmak.*

1. Lebi maḥmūr-ı durmën cām-ı mey tut

Kerem kıl sâkiyâ **def-i humâr êt** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 38, Mısra 8*).

defter: (Ar.) Bir arada bulunan kâğıt destesi. II Amel defteri.

1. Méning kışsa-yı rûzgârım fîrāvân ğam-i hicrânıñ efsânesidêk

Ki bir nüktesin şerh kılsam bolur nêçe **defter** risâle peydâ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 11, Mısra 6*).

defter-i çarh: (Ar.+T.) Feleğin defteri.

1. Çekti ğam idbâr hâtin nâme-yi iqbâlîma

Defter-i çarha kazâ kilki çü hâ-i istivâ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 14, Mısra 24*).

dehân: (Far.) Ağız.

1. Menga ey Kâmile la'lidin ayru

Eger şeker eşem bolğay **dehân** telh (*Nâdire Dîvanı, Gazel 68, Mısra 16*).

2. **Dehân u la' l ü hâtingdur** mu ey hüsn sultânı

Yığıbsan güşe-yi kevşergâ hıızr ile mesîhânı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 144, Mısra*

3).

dehr: (Far.) Devir, zaman, zamane, dünya.

1. Sêni déb **dehrdin** kaţ'-i te'alluğ eyledi köngül

Hâlâş etti özini 'âlem-i vehm ü gümândın hem (*Nâdire Dîvanı, Gazel 109, Mısra*

9).

dehr ara: (Far.+T.) Dünyada.

1. **Dehr ara** maḥrûm-ı dîdâr-ı şehyî Fergâne men

Furkatıda ehl-i mâtem hasta cân u dilfigâr (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 7, Mısra*

5).

dehr bâğı: (Far.+T.) Dünya bahçesi.

1. Vâkıf oldım **dehr bâğını** gül-i ra' nāsıdın

Kim bahār reng keltürgeç hāzāndın bērdi yād (*Nâdire Dîvanı, Gazel 76, Mısra 9*).

dehr büstānı: (Far.+T.) Dünya bahçesi.

1. Vefā rengi muḥabbet neghetin köz tutmağıl ey dil

Bu reng ü bûy körgüzmes kişige **dehr büstānı** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 144, Mısra 20*).

dehr ğavğāsı: (Far.+T.) Dünya gürültüsü.

1. Ger zamānı **dehr ğavğāsıdın** istersen ferāğ

Sākin-i meyḥāne bol bir gūşede ārām tut (*Nâdire Dîvanı, Gazel 35, Mısra 11*).

2. Muḥabbet ehliğa ḥācet emestür **dehr ğavğāsı**

Kel ey şūr-ı cünün dūr eyle başımdın bu ğavğānı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 145, Mısra 3*).

dehr güzergāhı: (Far.+T.) Dünya geçidi.

1. Nétay ki **dehr güzergāhıda** bu tēlbe köngül

Yoluḳtı hicrige vaşlını iḥtiyār kılıb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 30, Mısra 11*).

dehr içre: (Far.+T.) Dünyada.

1. **Dehr içre** bar mu mēndek ayru gül ruḥsārıdın

Ey refiḳim bu cihetdindür sening birle işim (*Nâdire Dîvanı, Gazel 104, Mısra 7*).

dehr ili: (Ar.+T.) Dünya halkı.

1. Nâdire **dehr ilini** serhoş bil

Sâķīdür alıdagı sâgara baķ (Nâdire Dîvanı, Gazel 66, Mısra 13).

dehr eyvânı: (Far.+Ar.+T.) Dünya köşkü.

1. **Dehr eyvânı**da gerdün gerdişi bî-dâdıdın

Yokturur ğam kaydı içre kimse mēndēk mübtelā (Nâdire Dîvanı, Gazel 14, Mısra 21).

dehr kiştzârı: (Far.+T.) Dünya mezarı.

1. **Dehr kiştzârı**ğa bir şerār u yüz ħirmen

Köydürürğa ‘âlemni berķ-i ‘ışķ bünyād ēt (Nâdire Dîvanı, Gazel 36, Mısra 15).

dehr mülki: (Far.+Ar.+T.) Dünya varlığı.

1. **Dehr mülkide** sēningdek devlet ü tāt u serīr

Ne sikender kördi ne Sultān Ħuseyin Bayķura (Nâdire Dîvanı, Gazel 14, Mısra 3).

dehrdin ôt-: (Far.+T.) Vefat etmek.

1. **Ötti** vāmıķ **dehrdin** yādını ‘azrā kılmadı

Mātem-i ferhādnı şīrīn taķāzā kılmadı (Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 45)

dehr-i bî-bakā: (Far.+Ar.) Bakasız devir.

1. Dünyānı ‘işvesiğa maġrūr bolma zinhār

Kim **dehr-i bî-baķādur** ‘âlemni yok vefāsı (Nâdire Dîvanı, Muhammes 3, Mısra 50).

dem: (Far.) An, vakit, zaman.

1. Yār yādı bu aqşam kõnglüm içre mihmāndur

Ey közim **dem**i anda yaş töküb çıragān  t (N dire D vani, Gazel 49, Mısra 10).

dem ur-: (Far. + T.) Nefes vermek, ferahlatmak.

1. Ey N dire zühd ehlini mey h nede k rseng 

Dem urma ki f ş olmasın esr r-ı mu abbet (N dire D vani, Gazel 47, Mısra 18).

2. Ey  asta köngül fir k içinde

Dem urgeli  almadı mec l ng (N dire D vani, Gazel 95, Mısra 16).

dem dem: (Far.) Her zaman, daima, her an.

1. B dedin eyleme per  z **dem dem**  ade  i 

K ldi mazm m mu abbet yolıda zühd   riy  (N dire D vani, Gazel 7, Mısra 5).

2. Her  a an kim n z  tib çıksa mey-i g lf m içib

 an töker meyd k **dem dem**    m-i   m r   aceb (N dire D vani, Gazel 18, Mısra 12).

3. I erm n mey **dem dem** y r la lini   m r d n

M ni mey h nedin men   tme z hid i tis b eyleb (N dire D vani, Gazel 21, Mısra 9).

4. Derd c ng  h u **dem dem**   h-ı a v l m fed 

R  m  k lgey m  men a bu   l ile sult n k r b (N dire D vani, Gazel 22, Mısra 5).

5. Y r la l-i lebidin ayrıldın

Ey köngül  mdi **dem dem**  an yut (N dire D vani, Gazel 42, Mısra 4).

6. Kirib mey  ne a ğamdin em n tap

Demādem cām tut mey her zamān iç (*Nâdire Dîvanı, Gazel 60, Mısra 8*).

7. Kaşı kılıcı birle kılur katl **demādem**

‘Uşşâkların iki közi bolğalı cellād (*Nâdire Dîvanı, Gazel 74, Mısra 5*).

8. Her teb ü tâbı ki ol şem ‘-i şebistānımdadur

Tāblardur kim **demādem** rişte-yi cānımdadur (*Nâdire Dîvanı, Gazel 83, Mısra 2*).

9. Körmedim bir kimse kim yétmes **demādem** āferīn

Sēnga taḥsīn böyle hem taḥsīn-i devrāndur mu sēn (*Nâdire Dîvanı, Gazel 120, Mısra 11*).

10. ‘Aceb ėrmes **demādem** zerre yanglıg bī-ḳarār olsa

Oşal köz kim tüşer ol āfītāb-ı ‘ālemārāga (*Nâdire Dîvanı, Gazel 135, Mısra 3*).

11. Du ‘ā-i ḫayr èting ey ehl-i devlet Nâdire yanglıg

Demādem şükr èting şehzāde-yi mülk-i cihān kèldi (*Nâdire Dîvanı, Gazel 140, Mısra 18*).

12. Ėmdi öz ḫālimğa yığlar men **demādem** Nâdire

Kètti ‘alemdin emīr-i nāmdārım kèlmedi (*Nâdire Dîvanı, Gazel 142, Mısra 11*).

13. Eylerem ‘īd-i vişālīngnı **demādem** ārzū

Ey yüzing bayram ayı cān sēnga ḳurbān eyleney (*Nâdire Dîvanı, Gazel 146, Mısra 9*).

14. Āyīn-i ‘adl tüzdi inşāf birle ol hem

Şükr-i Ḥudā-i ‘ālem şubḫ u mesā **demādem** (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 3, Mısra 34*).

15. Kūyng sarı eylerem **demādem**

Köz yaşını nāmesin revāne (*Nâdire Dîvanı, Terhib-bend 1, Mısra 53*).

dembedem: (*Far.*) Bazen, arasıra, zaman zaman.

1. **Dembedem** cevlan  tib ey ŗ hlar meyd n ara
Hasta könglümni niŗ n-ı n vek-i m jg n  ting (N dire D vani, Gazel 96, Mısra 7).
2. Bir köşe kördüm t ŗ mde ol cih n r  yüzin
Dembedem ol vechdin g mg n köngül ŗ d eylerem (N dire D vani, Gazel 108, Mısra 6).
3. Ey Hud  rahm eyle kim  h r n  k lg m  ar  ara
Dembedem zor eyleban end h-i b -p y n d n (N dire D vani, Gazel 126, Mısra 8).
4. C n a y ttim **dembedem** h n be-yi  asret yutub
Veh ki c n n ŗevkidin cimim ara c n  almad  (N dire D vani, Gazel 136, Mısra 3).
5. **Dembedem** fery d m ild n ŗerms r eyler m ni
H r d  ı derdmend   dilfig r eyler m ni (N dire D vani, Kısa Mesnevi 1, Mısra 13).
6. ŗerbet-i vaŗ n n  tapmay  an yutarman **dembedem**
Serv y n lı   ametimni b r-ı mi net  ıldı  am (N dire D vani, Kısa Mesnevi 1, Mısra 51).
7. N g r md n ayırd n  ey ecel fery d dest n din
 Aceb  rmes ger  tsem **dembedem** yüz d d dest n din (N dire D vani, Müsemmen 2, Mısra 2).
8. Du  alar bile **dembedem** y d  ter
Fir     re bu n -t v n n  s n n  (N dire D vani, Terci-bend 1, Mısra 69).

dem : (Far.) An, vakit, zaman.

1. Könglümni h  b-ı ğafletdin **dem ** b d r   l y rab

Aķarġan közlerimni maĥrem-i **d  d  r**   l y  rab (*N  dire D  vani, Gazel 17, Mısra 1*).

2. Ey per  -peyker közümni manzar  

  o   ni   imend  r **dem  **   r  m tut (*N  dire D  vani, Gazel 48, Mısra 8*).

dem-i t  ġ: (*Far.*) *Kılıcının   n  .*

1. **Dem-i t  ġ  ng** menġa va  t-i      det

  r  r elbette   erbetdin g  v  r   (*N  dire D  vani, Gazel 2, Mısra 7*).

dems  z: (*Far.*) *Arkada  , dost.*

1.   o   ol k  n s  n  ng birle **dems  z**   dim

Niy  z i  re serm  ye-yi n  z   dim (*N  dire D  vani, Terci-bend 1, Mısra 17*).

der    d  v  r: (*Far.*) *Kapı ve duvar.*

1. Fery  d u fiġ  n şavtini s  nsiz     t  rm  n

K    n  din ayru **der    d  v  rd  n** ayru (*N  dire D  vani, Gazel 132, Mısra 20*).

derbeder bol-: (*Far. + T.*) *Serseri ve perişan olmak.*

1. Ayrılıb ol p  di    hd  n **bolmayın d  b derbeder**

  z diy  r  mda mu    m-i g     e-yi v  r  nemen (*N  dire D  vani, Muhammes 7, Mısra 29*).

derbeder   t-: (*Far. + T.*) *Perişan etmek.*

1. El-       a fir     içre **derbeder   tti**

Ta      r ezeldin m  ni b  -p   u ser   tti (*N  dire D  vani, Müsemmen 1, Mısra 13*).

derd: (Far.) Dert, acı, gam, tasa, hüzn.

1. Hüb kelding yahşı keltürding haber
Eyleding **derdimğa** darmān merḥabā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 6, Mısra 6*).
2. La'lidin **derdimge** darmān eyler êrdi vaşl ara
Çäre kılmās mübtelâi **derd-i hicrân** eylegeç (*Nâdire Dîvanı, Gazel 58, Mısra 7-8*).
3. Ğam diyârında mēni hicrân otı êtmiş helāk
Müjde yêtse vaşlıdın **derdimğa** darmānım këlür (*Nâdire Dîvanı, Gazel 88, Mısra 4*).
4. Ey muşāhibler mēni **derdimğa** bir darmān êting
Yār peygāmını déb müşkillerim āsān êting (*Nâdire Dîvanı, Gazel 96, Mısra 1*).
5. Vākıf êrmessēn mēning **derdimdin** ey 'īsā nefes
Kim talaşurman lebīng hicrānıda cān her kêçe (*Nâdire Dîvanı, Gazel 133, Mısra 15*).
6. Çäre tapmay **derdiğa** bu nā-tüvān bī-çāredur
Hiçkim yārab cihānda yārdın ayrılmasun (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 37*).
7. Tüşde rüy-ı lebi **derdimge** darmān eyledi
Songra kılgān va'delerni barça yalgān eyledi (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 71*).
8. Sēni tapmak besī müşkil kōrindi cütücū birle
Firāking **derdiğa** teskīn tilermen güftügū birle (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 2, Mısra 32*).
9. Hānezād-ı āstānı uşbu devlet-ḥāne man
Derdidin bīmārman ḥurrem-dil êrdim sağıda (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 7, Mısra 16*).
10. **Derd-i cāngāh** u demādem āh-ı aḥvālım fedā

Rahmı kélgey mü menğa bu hāl ile sultān körüb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 22, Mısra 5*).

11. Herçend ki bîmār-ı ğam-i ‘ışk êdi mecnûn

Derdimni körib tişledi engüş-i nedāmet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 43, Mısra 4*).

12. Şāf mey ger nûş ètersēm derdini

Bazl-i cām-ı rind-i **derd-āşām** tut (*Nâdire Dîvanı, Gazel 48, Mısra 15-16*).

13. Kōrdi **derdimni** tabī-b ü tişledi barmağını

Aydı kim yokdur devāsı ‘ışk **derdidür** bu derd (*Nâdire Dîvanı, Gazel 78, Mısra 5-6*).

14. Yār uçun aġyār **derdin** tartaman

Körmedim bir yārni aġyārsız (*Nâdire Dîvanı, Gazel 89, Mısra 7*).

15. Mēni ‘āşık dēban tūr-i melāmet yağdı başımge

Ulusdın Nâdire **derdimni** pinhān ètmesem bolmas (*Nâdire Dîvanı, Gazel 91, Mısra 14*).

16. Nēçe kün boldı kêtibdür hem enīsim ğamkeşim

Ġam beyābānıġa **derd** ayturġa yokdur bir kişim (*Nâdire Dîvanı, Gazel 104, Mısra 2*).

8. Tabībā **derdime** şimşād bergidin devā kııl kim

Ķamu bîmārman ol serv ü ģad ü gülşen āzādın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 124, Mısra 5*).

9. Dāġ-ı furģat kıldı **derdimni** firāvān el-vedā‘

Rūhıġa bolġay ilāhī şadr-ı cennet cāygāh (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 8, Mısra 35*).

10. Mestlġ birle ğam-i yār ferāmūş olmas

Nâdire bolmadı **derdimni** devāsı mey-i nāb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 16, Mısra 18*).

derd bile: (Far.+T.) Üzüntü ile.

1. Sên uykuda mest ü nâzdursên

Mên **derd bile** ğarīb ü tenhâ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 5, Mısra 8*).

derd ehli: (Far.+Ar.+T.) Sıkıntı çeken insanlar.

1. **Derd ehli** okusun Nâdire güftârımnı

Yazıban kökde kıyaş levhine eş'arımın (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 1, Mısra 63*).

derd ile: (Far.+T.) Üzüntü ile inleme.

1. Deşt ü şahrâdın sorağingnı tapalmay **derd ile**

Eylenib keldim yene ğam öyide hayrân bolub (*Nâdire Dîvanı, Gazel 29, Mısra 3*).

2. Sên kılib 'azm-i sefer mên **derd ile** rencürman (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 80*).

derd ile tur-: (Far.+T.) Eziyet ve sıkıntı çekmek.

1. Sên 'azm eyleb kêterğa mên bolub bîmâr kaygurdum

Köngül cân birle boldı hemrehing mên **derd ile turdum** (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 2, Mısra 4*).

derd ü belâ eyle-: (Far.+Ar.+T.) Üzüntü ve sıkıntıya çevirmek.

1. Āh kim bî-ḥadd menğa cevır ü cefâ eyler felek

Furkat içre kısmetim **derd ü belâ eyler felek** (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 2*).

derd ü dāğ: (Far.) Hüzünlü kalbin yarası ve derdi.

1. Ger bizā‘at istersen terk-i sūd u sevdā kı1

Hüsn ilige ‘āşık bol **derd ü dāğ** sāmān ét (*Nâdire Dîvanı, Gazel 49, Mısra 8*).

derd ü elem ü ğuşsa: (Far.+Ar.) Dert, üzüntü ve tasa.

1. Dert ü elem ü ğuşsa ki hicride çekermen

Bu miḥnet ü ğam kimdedür ey ehli muḥabbet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 43, Mısra 13*).

derd ü ğam: (Far.+Ar.) Dert ve üzüntü.

1. Yār kerek ‘āşıkā mende sêver yār yoḥ

Derd ü ğamim bî-‘aded sorgeli ğam-ḥ‘ār yoḥ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 72, Mısra 2*).

2. Ki boldum **derd ü ğam** çekmekke mu‘tād

Riyāzat birle köngölge şafā bér (*Nâdire Dîvanı, Gazel 77, Mısra 21*).

3. ‘Ākıbet bu **derd ü ğam** mecnûn şî‘âr eyler mēni

Hıçkim yārab cihānda yāridın ayrılmasun (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 17*).

4. Yārğa **derd ü ğam-i** şubḥ ile şāmımnı dēseng

Ol perîveşka du‘ā birle selāmımnı dēseng (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 1, Mısra 7*).

derd ü hicrân: (Far.+Ar.) Keder, tasa, gam ve bunlardan kaynaklanan acı.

1. Müşkil işdür derd ü hicrân külfeti

Yārab ol müşkilni kı1 āsān menga (*Nâdire Dîvanı, Gazel 12, Mısra 7*).

derd üze derd: (*Far. + T. + Fark.*) *Dert üstüne dert.*

1. Mengâ sênsiz **derd üze derd** ü elem üzre elem

Sêndin ayrılğaç ğazâl-ı hûş mêndin kıldı rem (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 53*).

derd vādîsi: (*Far. + Ar. + T.*) *Dert vadisi.*

1. Hier êdi ‘ışk içre mên körgen belâlardın biri

Derd vādîside mên çekken cefâlardın biri (*Nâdire Dîvanı, Gazel 139, Mısra 2*).

derd-âşâm: (*Far.*) *Dert içen, dertli.*

1. Hierdin maḥmûrman sâķī lebâleb cām tut

Mên kebi herkim ki bolsa rind-i **derd-âşâm** tut (*Nâdire Dîvanı, Gazel 35, Mısra 2*).

2. Şâf mey ger nûş êtersêm derdini

Bezl-i cām-ı rind-i **derd-âşâm** tut (*Nâdire Dîvanı, Gazel 48, Mısra 16*).

derd-i âh: (*Far.*) *Ahın derdi.*

1. Çarḥ üzre sanma kevkeb kim çırâġân tünleri

Derd-i âhım şu‘lesi uçğunlarındır nişân (*Nâdire Dîvanı, Gazel 119, Mısra 6*).

derd-i bî-darmân: (*Far.*) *Çaresiz dert.*

1. Ṭabībâ çekme zaḥmet ḥālime ḥasret devāsı çün

Ḳazâ hicrân marîzin **derd-i bî-darmâne** tapşurdı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 137, Mısra 4*).

derd-i bî-devā: (*Far.*) *Çaresiz kaygı ve üzüntü.*

1. Hicride pâre pâre pîrehenim yaķası

Bu **derd-i bî-devāning** bar mu êkin devāsi (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 3, Mısra*

4).

derd-i derûn: (*Far.*) Gönül kaygısı.

1. Helâk etmek uçun düşmanlarıĝa

Ĝam ü ĥasret bile **derd-i derûn** bes (*Nâdire Dîvanı, Gazel 92, Mısra 10*).

derd-i dil: (*Far.*) Gönül alan sevgiliye kavuşma derdi.

1. Yârdım ayru mên bî-dilni zâr etti felek

Yaşurun **derd-i dilimni** âşikâr etti felek (*Nâdire Dîvanı, Gazel 94, Mısra 2*).

2. Yâdını **derd-i dilimĝa** çâre kılmay nêlayın

Her taraf vaşlın tileb nezzâre kılmay nêlayın (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 4, Mısra 13*).

3. **Derd-i dilingni** ey köngül sorĝalı kêlse yâr aytay

Ėoy cigeringni alıĝa ĥayr ta‘âm-ı mâĥazar (*Nâdire Dîvanı, Gazel 82, Mısra 11*).

4. Hicr derdi bile hikmet yolını kıldım pey

Şabrdur **derd-i dilim** çâresi yoksa tâ key (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 1, Mısra 44*).

5. ‘Arz ête kör ey şabâ **derd-i dilim** şerĝını

Yâr ĥaberdâr êmes ‘âşık-ı ĥayrânıdın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 125, Mısra 7*).

6. Mû’nisim kêlgıl ki izhâr eyleyin **derd-i dilim**

Nükte yazmay nêçe künlerdin bêri kıttı başım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 104, Mısra 9*).

derd-i dil êt-: (*Far.+T.*) Sohbet etmek, dertleşmek.

1. **Derd-i dil etti**m raķam yārın hicrānıdın

Noķtası kōz yaşıdın satrı ciger kanıdın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 125, Mısra 1*).

derd-i firāk: (*Far.+Ar.*) *Ayrılık derdi.*

1. **Derd-i firāk** şiddetidin bildi Nâdire

Dūzaķ ‘azābıdın ğam-i hicrān êken eşed (*Nâdire Dîvanı, Gazel 80, Mısra 11*).

derd-i hicrān: (*Far.+Ar.*) *Ayrılık derdi.*

1. Müjde keltürding vişāl-ı yārdın

Taptı teskīn **derd-i hicrān** merḥabā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 6, Mısra 12*).

2. Mesīḥā kebi la‘l-i cān baḥşıdın

Heme **derd-i hicrān**ġa darmān irür (*Nâdire Dîvanı, Gazel 85, Mısra 8*).

3. **Derd-i hicrān** ibtilāsın eylemes êrdi ḥayāl

Ol zamān êrdi menġa bu nuķşānlar ‘ayn-i kemāl (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 25*).

4. Ğamide ötti devri **derd-i hicrān** bolmadı āḥır

Ki ḥasret cānımı endūh-i bī-pāyāne tapşurdı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 137, Mısra 5*).

derd-i muḥabbet: (*Far.+Ar.*) *Aşk derdi.*

1. Perīşānlıġ yaġıldı başıma **derd-i muḥabbet**din

Ḥayāl-ı yār ‘iṣret şāmını rüz-ı cezā kıldı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 138, Mısra 7*).

derd-i yār: (*Far.*) *Sevgiliyi düşünme derdi.*

1. **Derd-i yār** u ġuşşa hemdem ğam firāvān ‘iṣ kem

Bilmegen bolsam vişālinġ devletini muġtenem (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 55*).

derdlıġ: (*Far.+T.*) Dertli.

1. Ey şabā rāz-ı dilimni bî-ħaber yārımġa ayt

Derdlıġ könglümning aħvālını dildārımġa ayt (*Nâdire Dîvanı, Gazel 37, Mısra 2*).

2. **Derdlıġ** kışşa-yı ‘ışkımnı eşitti ferhād

Têlbe mecnündek anı kılsa bu efsānege baħş (*Nâdire Dîvanı, Gazel 53, Mısra 11*).

derdlıġ köngül: (*Far.+T.*) Dertli, tasalı gönül.

1. Mëni êtgil **derdlıġ könglüm**din ey gerdün ħālāş

Yā köngülni kıl mëni bî-şabr u sāmāndın ħālāş (*Nâdire Dîvanı, Gazel 93, Mısra 1*).

derdmend: (*Far.*) Derdi olan, dertli, üzüntülü.

1. Yüzi hicri meni köp **derdmend** êtdi ‘ilācım yok

Yëne bir körsetib yārımını berħurdār kıl yārab (*Nâdire Dîvanı, Gazel 17, Mısra 7*).

2. Dil ħasta u ciger ħan ten **derdmend** sênsiz

Feryād ile figānım bolmış bülend sênsiz (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 3, Mısra 11*).

3. Firāķı ibtilāsı birle **könglüm derdmend** oldı

Mënga vaşlın devā-i derd-i hicrān eylesün şāhım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 105, Mısra 19*).

4. Dembedem feryādım ildin şermsār eyler mëni

Hicr dāğı **derdmend ü dilfigār** eyler mēni (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 13*).

dergeh: (*Far.*) Kapı, eşik, huzur, makam.

1. İsteseng kim **dergehingde** pâsbân olğay müdām
Bërme vahşet hicr ile könglüm ğazālın rām tut (*Nâdire Dîvanı, Gazel 35, Mısra 3*).
2. Sürme-yi çeşm-i dilimdür eşiking toprağı
Dergehingdin menğa âvâreliğ êrmes hâcet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 44, Mısra 6*).
3. Berâber eylemes öz rütbesin gerdün kuyaşığa
Birev kim sâye yanglıg **dergehingde** pâymâl olğay (*Nâdire Dîvanı, Gazel 150, Mısra 6*).
4. Oşal kim anğa bed-ḥ̣ā u ḥasūd u kîneperverdür
Hümâyün **dergehide** müstemend ü zâr kıl yârab (*Nâdire Dîvanı, Gazel 17, Mısra 26*).
5. **Dergehige** tek ye kılğan körmegey üftâdeliğ
Şükr Allâh tâze boldı manşab-ı şehzâdeliğ (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 6, Mısra 17*).

darmân: (*Far.*) İlâç, çare, tedavi.

1. Mesîhâ kebi la‘l-i cân bahşıdın
Heme derd-i hicrânğa **darmân** irür (*Nâdire Dîvanı, Gazel 85, Mısra 8*).
2. Ğam diyârında mēni hicrân otı ètmiş helâk
Müjde yêtse vaşlıdın derdimğa **darmânım** kélür (*Nâdire Dîvanı, Gazel 88, Mısra 4*).

darmān èt-: (Far.+T.) İlaç olmak, kurtuluş olmak.

1. Ey muşāhibler mēni derdimğa bir **darmān èting**
Yār peygāmını dēb müşkillerim āsān èting (Nâdire Dîvanı, Gazel 96, Mısra 1).

darmān eyle-: (Far.+T.) Şifa vermek, iyileştirmek.

1. Hûb kēlding yahşî kēltürding haber
Eyleding derdimğa **darmān** merhabā (Nâdire Dîvanı, Gazel 6, Mısra 6).
2. Tüşde rūy-ı lebi derdimge **darmān eyledi**
Songra kılğan va‘delerni barça yalğan eyledi (Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 71).
3. La‘lidin derdimge **darmān eyler** êrdi vaşl ara
Çāre kılmas mübtelāi derd-i hicrān eylegeç (Nâdire Dîvanı, Gazel 58, Mısra 7).

dervîş-i şāhib-dil: (Far.) Gönül sahibi olan dervîş.

1. Sevād-ı elvech fid’-dāreyn êken **dervîş-i şāhib-dil**
‘Ademdür iki ‘ālem sāye-yi baht-ı siyāhımda (Nâdire Dîvanı, Gazel 134, Mısra 5).

deryā: (Far.) Nehir.

1. Êl ursa Nâdire deryāğa zāhid
Bolur başdın ayağ **deryā** mülevveş (Nâdire Dîvanı, Gazel 55, Mısra 14).
2. Êl ursa Nâdire **deryāğa** zāhid
Bolur başdın ayağ **deryā** mülevveş (Nâdire Dîvanı, Gazel 55, Mısra 13-14).
3. Nâdire şūr-ı eşki **deryādur**
Uşbu **deryā-yı** bī-kirāndın kēç (Nâdire Dîvanı, Gazel 61, Mısra 23-24).

4. Közümnî böyle giryān bilmekimdür dāne-yî eşkin
Besī gevher ki tökmiş ‘ışk nīsānı bu **deryāğa** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 135, Mısra 8*).
5. Yüzüñg hicride tūfandur sirişkim tuttı dünyānı
‘Aceb ernes müdāmımnı bir kaçresi ğarķ étse **deryānı** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 145, Mısra 2*).

deryādegi āb-ı revān: (*Far.+T.+Far.*) Nehirde akan su.

1. Eger tamsa közümdin kaçre-yî yaş
Bolur **deryādegi āb-ı revān** telh (*Nâdire Dîvanı, Gazel 68, Mısra 14*).

deryā-dil: (*Far.*) Geniş gönüllü, cömert, cesur olmasından.

1. Şeref tapdı şāh-ı **deryā-dil** vücūdīdin
Aşālet mahzenidin boldı ol ‘ālī gevher peydā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 10, Mısra 5*).

deryā-yı bī-kirān: (*Far.*) Sonu olmayan nehir.

1. Nâdire şūr-ı eşki deryādur
Uşbu **deryā-yı bī-kirān**dın kēc (*Nâdire Dîvanı, Gazel 61, Mısra 14*).

deryā-yı ceyhūn: (*ö.a.*) Ceyhun nehri.

1. Yüzüñg ḥasretide revāndur müdām
Közüm yaşı **deryā-yı ceyhūn** kebi (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 168*).

dest: (*Far.*)El.

1. Nigārımdın ayırđıñg ey ecel feryād **destiñg**din

‘Aceb  rmes ger  tsem dembedem yüz d d **desting din** (*N dire D vani, Müsemmen 2, Mısra 1-2*).

2. Ki boldı şabr u   kat hırmanı berb d **desting din**

Ulusnı h n u m nı bolmadı  b d **desting din** (*N dire D vani, Müsemmen 2, Mısra 3-4*).

3. Ki boldı  abr u   kat hırmanı berb d **desting din**

Ulusnı h n u m nı bolmadı  b d **desting din** (*N dire D vani, Müsemmen 2, Mısra 3-4*).

4. Per   n h l irürmen h t r m n   d **desting din**

Kılurman ey sip hr-i b -m r vv t d d **desting din** (*N dire D vani, Müsemmen 2, Mısra 5-6*).

destg h: (*Far.*) *Tezg h; kudret, iktidar.*

1. ‘ riz ng mey t b d n boldı nez ket **destg h**

 urf  güller z hir  td  nev-bah r-   f t b (*N dire D vani, Gazel 24, Mısra 7*).

2.  am      bend bendim   iy n-  n le bolmışdur

Fi  n m **destg h n ** neyist nd n tem    k l (*N dire D vani, Gazel 100, Mısra 10*).

3. Meng  r m oldu vahşiler vel  n z u teg   ld n

C n n m **destg h n ** tem    kılmadı   h m (*N dire D vani, Gazel 106, Mısra 4*).

4. C n n   hrin  b -s m nlar  ma k m-  ferm n m

K  bardur h tem-i d  -  mu abb t **destg h md ** (*N dire D vani, Gazel 134, Mısra 18*).

5. Mu abb t kişveride **destg h m n ** tem    k l

Felekni gerdani ba lı  kem nd-i d  -   h md  (*N dire D vani, Gazel 134, Mısra 11*).

destgîr: (Far.) Yardımcı, elinden tutan; sıkıntısını gideren.

1. Çü ‘adl eyleding rūz-ı maḥşer senğa
Resûl-i Hudâ bolğusı **destgîr** (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 86*).
2. Her gûşede kullarınğ perîşân
Sên êding alarnı **destgîri** (*Nâdire Dîvanı, Terki-bend 1, Mısra 6*).

dest-i zerfişân: (Far.) Altın saçan el, çömert el.

1. Bezm-i iḥsânınğda **dest-i zerfişânınğ** reşkidin
Şâmlar toprağ aradur pence-yi mihr-i semâ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 14, Mısra 9*).

deşt: (Far.) Bozkır, çöl.

1. Savrulurman hicr vâdîsi ara mecnûn mênî
Gerd-i bād eyler gümân **deşt** üzre sergerdân körüb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 22, Mısra 8*).

deşt ü şahrâ: (Far.+Ar.) Ova, bozkır ve çöl.

1. **Deşt ü şahrâdın** sorağınğnı tapalmay derd ile
Eylenib keldim yene ğam öyide ḥayrân bolub (*Nâdire Dîvanı, Gazel 29, Mısra 3*).
2. Mêninğ ḥālınğa yığlar **deşt ü şahrâlarda** vahşîler
Eger köyige barsan ey şabâ yârimğa izhâr êt (*Nâdire Dîvanı, Gazel 32, Mısra 7*).
3. Şeker sözlük kara közlük ğazâlım hicride yığlab
Koyun yanğlığ kèzermen âh eyleb **deşt ü şahrânı** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 144, Mısra 14*).
4. **Deşt ü şahrâlarını** kıldım ihtiyâr
Boldı mecnûn kışsa-yı bürhân menğa (*Nâdire Dîvanı, Gazel 12, Mısra 9*).

deşt-i cünûn: (Far.+Ar.) Delilik vadisi.

1. **Deşt-i cünûn** nesîmidék tëlbe köngül hayâl ile
Tapmadı serbeser yürüb yâr sorağıdın eşer (*Nâdire Dîvanı, Gazel 82, Mısra 9*).
2. Serhoşı **deşt-i cünûn** içre ki bolmuş hâşıl
Lâleler üzre sirişkim mey ile cām menğa (*Nâdire Dîvanı, Gazel 1, Mısra 9*).

devā: (Ar.) İlâç, derman, şifâ.

1. Hükemā ‘ışk marîziğa buyurmuş mey-i nâb
Hicr derdiğa demişler bu müferrihni **devā** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 7, Mısra 4*).

devā kıl-: (Ar.+T.) Çare bulmak, tedavi etmek.

1. Tabîbâ derdime şimşād bergidin **devā kıl** kim
Kamu bîmārman ol serv ü kad ü gülşen âzādın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 124, Mısra 5*).

devā-i derd-i hicrân: (Ar.+Far.+Ar.) Ayrılık derdinin ilacı.

1. Firākı ibtilâsı birle könglüm derdmend oldı
Menğa vaşlın **devā-i derd-i hicrân** eylesün şāhım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 105, Mısra 20*).

de‘vā-i ‘ışk: (Ar.+Far.+Ar.) Aşka davası.

1. Nâdire **de‘vā-i ‘ışkıngı** kılıb
Kavlı bu mahkemedede taptı sübût (*Nâdire Dîvanı, Gazel 42, Mısra 13*).

devlet: (Ar.) Devlet, makam.

1. Nêçe her yan baqđım **devletim** şubhın taleb
Körmedim ez ğayr şām-ı nekbet-i bī-intihā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 14, Mısra 31*).
2. Karılığ **devletiğa** yetkürüb hân-ı dilâverni
Beķā-i ‘ömrini il ‘ömrudin bisyār kıl yārab (*Nâdire Dîvanı, Gazel 17, Mısra 19*).
3. Her hâlde ey Nâdire şükr eyle Hudāğa
Kim bērdi sēnga ‘ışķ u muħabbet bile **devlet** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 43, Mısra 18*).
4. Hāķ te‘ālānı penāhıda maşūn bolğaylar
‘Ālem ehliğa bular **devletidin** emn ü emān (*Nâdire Dîvanı, Gazel 127, Mısra 10*).
5. Şehriyār-ı ki mūdāmımnı **devletidür** rüz-efzūn
Boldı hāşiyetidin mülķ emān narķ erzān (*Nâdire Dîvanı, Gazel 127, Mısra 5*).
6. Bu ikev **devletiğa** şükr kıllur Nâdire kim
Kaldı könglümde birev ħasretidin yüz armān (*Nâdire Dîvanı, Gazel 127, Mısra 19*).
7. Zāfer tapdı sipeh şehzāde āşār-ı kudūmidin
Kılınğlar yahşılar şükrin ki **devlet** rāyegān kēldi (*Nâdire Dîvanı, Gazel 140, Mısra 14*).
8. Bezm-i vaşlın körmegenler Furķatıdın dāğdur
Mēn ki kördim **devletin** özni nēçük bī-ğam tutay (*Nâdire Dîvanı, Gazel 148, Mısra 14*).
9. Yādğār ol şāhdın kaldı menğa dūr-dāne-yi
Ėmdi anı **devletin** şükrini müstahkem tutay (*Nâdire Dîvanı, Gazel 148, Mısra 18*).
10. Baħt yāver tālī‘-i ferħunde **devlet** pāydār
Gerçi bolmabdur henüz ol tıfl küdekni süvār (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 6, Mısra 53*).

11. Huşuŝen köz nûrî Hân şehriyâr
Hudâ eylegey **devletin** bî-zevâl (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 154*).
12. **Devlet** bolub ziyâde ‘ömrîng hezâr bolğay
Bedh’âlar hemîşe ‘âlemde hâr bolğay (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 5, Mısra 17*).
13. Zehî ŝâhı ki **devlet** feyżidin âgâh olub kılmıŝ
Cevâhir sürme-yi tevfiķıdın nûr-ı nażar peydâ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 10, Mısra 7*).
14. Ey husrev-i zemâne **devlet** bile emân bol
İkbâl mesnedide keyhusrev-i zamân bol (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 5, Mısra 21*).

devlet bile sa’âdat: (Ar.+T.+Ar.) *Devlet ve mutluluk.*

1. Bêrdi Hudâ-i ‘âlem **devlet bile sa’âdat**
Devridedür vilâyet mânend-i bâğ-ı cennet (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 5, Mısra 11*).

devlet-hâne: (Ar.+Far.) *Mutluluk evi.*

1. Hânezâd-ı âstânı uşbu **devlet-hâne** men
Derdidin bîmârman hurrem-dil êrdim sağıda (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 7, Mısra 15*).

devlet ile: (Ar.+T.) *Devletle, varlıkla.*

1. İl gümân eyler ki bu **devlet ile** mesrûrman
Eylemesmen salţanatnı yârsız manzûrman (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 83*).
2. Tâ cihân mülkini sultânı êding **devlet ile**

Bī-nevālarga kerem eyler éding şefkat ile (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 1, Mısra 51*).

devlet öyi: (Ar.+T.)Devlet evi.

1. Berpây tutıb қа‘ide-yi mihr ü muḥabbet

Terk eylemeding Nâdire **devlet öyi** ābād (*Nâdire Dîvanı, Gazel 74, Mısra 14*).

devlet ü ikbāl: (Ar.) Mutluluk ve saadet.

1. Tālî‘im rehberlîg eyleb baḥt u yāver ḳalmadı

Vaṣl sarı **devlet ü ikbāl** rehber bolmadı (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 62*).

devlet ü tāt u serīr: (Ar.+Far.) Devlet, taç ve taht.

1. Dehr mülkide seningdek devlet ü tāt u serīr

Ne sikender kördi ne Sultān Hüseyin Bayḳura (*Nâdire Dîvanı, Gazel 14, Mısra 3*).

devlet-i dīdār: (Ar.+Far.) Kavuşma mutluluğu.

1. Ötti fırsat lezzet-i ‘īş ü ferāḡat bilmedim

Devlet-i dīdārını ‘īn-i sa‘ādat bilmedim (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 4, Mısra 34*).

devlet-i dūnya: (Ar.+Far.+Ar.) Dūnya saadeti, dūnya varlığı, baht.

1. Bolma gīr ü dāriḡa maḡrūr ger ‘aḳıl eşeng

Devlet-i dūnyānı uyḡu farz ḳıl efsāne tut (*Nâdire Dîvanı, Gazel 39, Mısra 12*).

devlet-i iskenderī: (ö.a.) *İskender'in varlığı gibi bir varlık.*

1. Dāmen-i iḳbālīga olturmağay gerd-i melāl

Ḥaḳ ta'ālā bergey anga **devlet-i iskenderī** (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 6, Mısra 40*).

devlet-i 'uзмā: (Ar.+Far.+Ar.) *Yüce mevki, makam (Sadrazamlık bağlamında); büyük mutluluk.*

1. Luṭf-i ḥaḳdın **devlet-i 'uзмā** müyesser bolğusı

Ḥāndān-ı saltanat andın münevver bolğusı (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 6, Mısra 33*).

devlet-i vaşl: (Ar.+Far.+Ar.) *Kavuşma devleti.*

1. Ey ḥol ol künler ki ol gül-çehre birle yār edim

Kêçe kündüz **devlet-i vaşlige** berḥurdār edim (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 4, Mısra 22*).

devletni ābırūyı: (Ar.+T.+Far.) *Devletin şerefi.*

1. **Devletni ābırūyı** iḳbālnı zühūrı

Ḥoşdur köngül alardın cāndur alar şabūrı (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 3, Mısra 27*).

devletlü sultān: (Ar.+T.+Ar.) *Varlıklı sultan.*

1. Ḥulḳ u iḥsān birle 'ālemni serefrāz eyleding

Allāh Allāh bu şıfat **devletlü sultāndur** mu sēn (*Nâdire Dîvanı, Gazel 120, Mısra 16*).

devr: (Ar.) *Devir, çağ, dönem.*

1. **Devr** cām-ı ʔarab yorulmağı besdür sākī
Gerçi yorulmadı bu gerdiş-i eyyām menğa (*Nâdire Dîvanı, Gazel 1, Mısra 5*).
2. Kêl **devrni** imtiḥān êtib kêt
Seyr-i çemen-i cihān êtib kêt (*Nâdire Dîvanı, Gazel 46, Mısra 1*).
3. **Devr** luṭf ü rāyet-i iḳbāl sêndin özgeğa
Gerdiş-i devrān ara böyle müselleḡ bolmasun (*Nâdire Dîvanı, Gazel 130, Mısra 5*).
4. Ğamide ötti **devri** derd-i hicrān bolmadı āḡır
Ki ḡasret cānımı endūh-i bī-pāyāne tapşurdı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 137, Mısra 5*).
5. Qan bolur köngül müdāmımnı **devrini** yād êtken zamān
Mên nêçük ṭab‘imni şād u ḡāṭırım ḡurrem tutay (*Nâdire Dîvanı, Gazel 148, Mısra 9*).

devr ili: (Ar. + T.) *Zamana halkı.*

1. **Devr ili** āsūde ḡāṭır êrdi sêndin vāy kim
Tapdı devrān inḡilāb ey şāh-ı devrān ḡaydasan (*Nâdire Dîvanı, Gazel 129, Mısra 11*).

devrān: (Ar.) *Devir, çağ, dünya.*

1. Āḡ nêlay ötdi devrān-ı vişāl
Bī-vefālīḡ eyledi **devrān** menğa (*Nâdire Dîvanı, Gazel 12, Mısra 12*).
2. Tā cihān barıça bolğay bu ikevlan cāvīd
Bolmasun birnefes ‘ālemde bularsız **devrān** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 127, Mısra 18*).

3. Açılmaydur közüm Yūsūf ‘uzārımdın cüdā bolğaç
Ki **devrān** başımı bir külbe-yi aḥzāne tapşurdı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 137, Mısra 10*).
4. Mëndin ayırdı **devrān** ol yār-ı hemdemimni
Kaydın taparman ėmdi şāh-ı mükerrremimni (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 3, Mısra 21*).
5. Efsūs şāh-ı devrān ‘azm eyledi cihāndın
Devrān mēni ayırdı ol yār-ı mihrbāndın (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 3, Mısra 52*).
6. ‘İş sūtığa mübeddel boldı bülbül şīveni
Koydı gül baş üzre **devrānıda** tāt-ı aḥmerī (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 6, Mısra 60*).
7. Ötti **devrānı** köngülde qaldı armān el-firāk
Ėmdi tapmasman sēni ey şehriyārım qandasān (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 8, Mısra 5*).
8. **Devrān** ne ‘aceb köz yaşıımı eylese mecnūn
Çün eyledi ‘ālemni binā Ḥālīk bī-çün (*Nâdire Dîvanı, Müsemmen 1, Mısra 5*).
9. Devr ili āsūde ḥātır ėrdi sēndin vāy kim
Tapdı **devrān** inqilāb ey şāh-ı devrān qaydasān (*Nâdire Dîvanı, Gazel 129, Mısra 12*).

devrān ara: (Ar.+T.) *Devir içinde.*

1. Lebleringdin ayru ‘İşim telhdür **devrān ara**
Cān bērib şīrīn maḳālīngnı körer kün bar mukın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 128, Mısra 9*).

devrān ehli: (Ar.+T.) *Çağ ehli, devir ehli.*

1. Şeh 'Ömer Sultân cihândın kêtîdi ol şevket ile

Ëmdi **devrân ehlidin** çeşm-i mürüvvet kem tutay (*Nâdire Dîvanı, Gazel 148, Mısra 4*).

devrân-ı vişâl: (Ar.+Far.+Ar.) *Kavuşma devri, zamanı.*

1. Āh nêlay ötdi **devrân-ı vişâl**

Bî-vefâlık eyledi devrân menğa (*Nâdire Dîvanı, Gazel 12, Mısra 11*).

devr-i felek: (Ar.+Far.+Ar.) *Dünya, alem, evren.*

1. Yârdın ayrıldı déb her kün menğa **devr-i felek**

Körgüzib mihrini ol nâ-mihrbândın bérđi yâd (*Nâdire Dîvanı, Gazel 76, Mısra 11*).

2. Menğa **devr-i felek** bolmadı bir laḫza āsāyiş

Perişân ḫâl men sultân-ı devrânımnı sağındım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 102, Mısra 13*).

3. Reşkdin yüz fitne berpâ eyledi **devr-i felek**

Közlerim āyînesin yâr alıda ḫayrân körüb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 22, Mısra 11*).

4. **Devr-i felek** cefâsı kimge kılay beyân man

Köngülde bir alam bar yoḫtur müdāmımnı devâsı (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 5, Mısra 29*).

5. Salıb hicr ten mülkine zelzele dèdi kıлма **devr-i felek** gile

Nè çäre-yi derdim ey Nâdire firâḫ oldı nâgeh vişâle peydâ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 11, Mısra 11*).

devr-i gerdün: (Ar.+Far.) *Dönen felek (dünya).*

1. Şâd èdi ol şâḫ-ı devrân vaşlı birle ḫâtırım

‘iř devrānıġa saldı **devr-i gerdūn** inķılāb (*Nādire Dīvanı, Gazel 19, Mısra 12*).

devr-i rāhat: (*Ar.+Far.+Ar.*) *Rahatla sonlanan devir.*

1. Çü **devr-i rāhatım** ötti zehī sa‘ādet ēdi

Murād-ı cān u tenimni tüşümde körmesem ēdi (*Nādire Dīvanı, Gazel 113, Mısra 5*).

deycūr: (*Far.*) *Aşırı karanlık.*

1. Bolubdur rūzgārım şām-ı ġam **deycūridēk** tīre

Mēnga ey mihr-i tābān müjde-yi şubḥ-ı şabā kēltür (*Nādire Dīvanı, Gazel 86, Mısra 7*).

deyr ara: (*Ar.+T.*) *Meyhane içinde.*

1. Bī-nevā mēn **deyr ara** sākīni istignāsıdın

Cāmnı yıġlatdı mīnā baġrını ķan eylegeç (*Nādire Dīvanı, Gazel 58, Mısra 9*).

deyr bile şavm‘a: (*Ar.+T.+Ar.*) *Meyhane ile ibadet yeri.*

1. Rişte-yi ḥālī ēdi **deyr bile şavm‘ada**

Kim berehmen dēdi zūnnār anı zāhid-i tesbīḥ (*Nādire Dīvanı, Gazel 65, Mısra 15*).

deyr içre: (*Ar.+T.*) *Meyhane içinde.*

1. Mēnga **deyr içre** esbāb-ı tecemmül

Şūrāḥī birle cām-ı lālegūn bes (*Nādire Dīvanı, Gazel 92, Mısra 5*).

deyr pīri: (*Ar.+Far.+T.*) *Meyhaneci.*

1. **Deyr pîri** kıadeh ü mînâdın

Fitne yâcûcî uçun bağıladı sedd (*Nâdire Dîvanı, Gazel 79, Mısra 7*).

deyr-i fânî: (Ar.+Far.+Ar.) Fani, geçici dünya.

1. Hoşâ ‘âkıı ki eyleb yahşılık bünyâdını muhkem

Öter bu **deyr-i fânîdin** özini nîk-nâm eyleb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 26, Mısra 10*).

dîdâr: (Far.) Yüz, çehre, sima, güzel yüzün görünmesi.

1. Közgü kebi hayrânlarınğa ‘azm-i cemâl ét

Dîdârîng uçun Nâdire’dür vâle ü şeydâ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 4, Mısra 18*).

2. Mehveşim meydân ara bî-perde cevân eyledi

İl közin âyînedék **dîdârîğa** hayrân étib (*Nâdire Dîvanı, Gazel 28, Mısra 4*).

3. Vaşl ara mağrûr édim **dîdârîğa** şâm-ı firâk

Örtedi cismimni âhır âteşîn hicrân bolub (*Nâdire Dîvanı, Gazel 29, Mısra 5*).

4. Közlerim eyler yüzîngni ârzû

Kim irür közgüye **dîdâr** ihtiyâc (*Nâdire Dîvanı, Gazel 56, Mısra 8*).

5. Közlerim muştâkdur **dîdâr** uçun ruhsâre aç

Perdeni yüzdin közim kılgunça bir nezzâre aç (*Nâdire Dîvanı, Gazel 57, Mısra 1*).

6. Êmes közgüde mey keyfiyet-i **dîdârdın** gâfil

Tecellî neş’esini çeşm-i giryândın temâşâ kıı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 100, Mısra 5*).

7. Eger çendî ki **dîdârın** közümdin eyledi pinhân

Hayâlını köngülge mû’nis-i cân eylesün şâhım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 105, Mısra 17*).

8. Hayrān közü̇m ey māh cemāliṅnı̇ tileydür
Āyineni yok maṭlab-ı **dīdārdın** ayru (*Nâdire Dîvanı, Gazel 132, Mısra 6*).
9. Hîçkim yārab cihānda yāridın ayrılmasun
Cāndın artuḡ mihrbān **dīdārdın** ayrılmasun (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 10*).
10. Bir nefes **dīdārıdın** cān behre-perver bolmadı
Kimdür ol kim kēldi dūnyāge mukadder bolmadı (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 65*).
11. Bolmasun maḥrūm ‘āşık yārınṅ **dīdārıdın**
Hîçkim yārab cihānda yārdın ayrılmasun (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 97*).
12. Vāle mēn āyīnedēk **dīdārdın** ayrılmışam
Ol ki dāyim hemnişīn ü hemdem ü hem-ḥ‘āb ēdi (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 4, Mısra 15*).
13. Tanḡ ēmes ger ehl-i ‘ālemdür ṭarab āmādeliḡ
Kim anıṅ **dīdārıḡa** ḡayrāndur insān u perī (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 6, Mısra 20*).
14. Āh kim kōrmek müyesser bolmadı ruḡsārını
‘Arşa-yı maḡşerde kōrgeymen mü dēb **dīdārını** (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 7, Mısra 24*).
15. Eger bolsa kişinin yārı ferruḡ
Mübārekdür yūzi **dīdārı** ferruḡ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 67, Mısra 2*).

dīde: (*Far.*) Göz.

1. Koy kef-i pāyınṅnı̇ **dīdem** üstine
Birdem ey serv-i ḡurāmān merḡabā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 6, Mısra 19*).

2. Gülğa deşem yok keŧ-i pāyīngğa tāb
Dīdeme koy ey büt-i zerīn niķāb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 20, Mısra 2*).
3. Yaş ornıda ķanlar tōkilür **dīdelerimdin**
Tā tüşti közim ol gül-i ruķsārdın ayru (*Nâdire Dîvanı, Gazel 132, Mısra 3*).

dīde-giryān: (*Far.*) Gözü yaşlı, ağlayan.

1. Ayrılıb ol pādīşāhdın boldı aķvālīm tebāh
Dil-figār u sīne rīş ü **dīde-giryān** el-firāk (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 8, Mısra 40*).

dīde-yi cān-ı aķbāb: (*Far.+Ar.*) Can dūstlarının gözü.

1. Bukün ol māh-lıķā şūķ-ı dilārām ķanı
Yüzidin rūşen ēdi **dīde-yi cān-ı aķbāb** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 16, Mısra 16*).

dīde-yi ehl-i nazar: (*Far.+Ar.*) Bakış ehlinin gözü.

1. ‘Ārizidin boldı rūşen **dīde-yi ehl-i nazar**
Eyleğıl yārab nihāl-ı ķāmetini bārver (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 6, Mısra 7*).

dīde-yi giryān: (*Far.*) Ağlayan göz.

1. Nāle bir dilsüz yārımdur mēning
Hemnişīndür **dīde-yi giryān** menğa (*Nâdire Dîvanı, Gazel 12, Mısra 6*).
2. Giryān közümnı yaşıge nezzāre ķılmađıng
Gevherler ētdi **dīde-yi giryān** taşadduķıng (*Nâdire Dîvanı, Gazel 98, Mısra 6*).

dīde-yi hayret: (*Far.+Ar.*) Garip bir şekilde bakmak.

1. Bolub başdın ayak āyīne yanglīg **dīde-yi ḥayret**

Tüşümde cilve etti her taraf ṭāvūs reftārı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 141, Mısra 7*).

dīde-yi hūnbār: (*Far.*) *Kan saçan göz.*

1. Bir gūşede tenhālīg ile yāding ētermen

Yok hemnefesim **dīde-yi hūnbārdın** ayru (*Nâdire Dîvanı, Gazel 132, Mısra 8*).

dīde-yi hūn-fişān: (*Far.*) *Kan saçan göz.*

1. Ḥayāl içre her yan nazar eyleşem

Bakar **dīde-yi hūn-fişānım** seṅga (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 46*).

digerdūn: (*Far.*) *Değişik, karışık.*

1. Münşī-yi kadar menḡa kalem çekti **digerdūn**

Peymāne-yi ‘īşimni kazā eyledi vājūn (*Nâdire Dîvanı, Müsemmen 1, Mısra 7*).

dil ü cān: (*Far.*) *Gönül ve can.*

1. Cān u dilini seṅga fedā kıldı Nâdire

Ey yār kél ki boldı **dil ü cān** taşaddukıṅ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 98, Mısra 14*).

dilāver: (*Far.*) *Yürekli, cesur, yiğit, kahraman.*

1. Koymayın āzād u ḥurrem-dil kılıb mekr ü füsūn

Köp **dilāverlerni** merg ile şikār etti felek (*Nâdire Dîvanı, Gazel 94, Mısra 14*).

dilber-i ‘ayyār: (*Far.+Ar.*) *Hilekâr sevgili.*

1. Yār ketti Nâdire ḥasretde kıldım bilmeyin

‘Ahdı yalğan **dilber-i ‘ayyārdın** ayrılmışam (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 4, Mısra 40*).

dilber-i gülfām: (*Far.*) *Güle benzeyen sevgili.*

1. Her nêçe köz salur ol **dilber-i gülfām** menğa
Dāğlar penbesi ěrmiş gül-i bādām menğa (*Nâdire Dîvanı, Gazel 1, Mısra 1*).

dildār: (*Far.*) *Gönül alan, gül; sevgili.*

1. Ey şabā rāz-ı dilimni bî-ħaber yārimğa ayt
Derdliğ könglümning aħvālını **dildārımğa** ayt (*Nâdire Dîvanı, Gazel 37, Mısra 2*).
2. Maħfil-i eyyām ara māye-yi ‘İş ü neşāt
Barça müheyyā menğa ĥayf ki **dildār** yoħ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 72, Mısra 8*).
3. Ol perīveş vaşlıdın boldım cüdā
Rāħat-ı dil ĥalmadı **dildārsız** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 89, Mısra 6*).
4. Ĥātırımdın kêtmesün **dildār** dāğ-ı ĥasreti
Kêtse kêtsün ger neşāt u ‘İş ü sāmān ĥalmadı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 136, Mısra 9*).
5. Cāndın artuħ miħrbān **dildārdın** ayrılmasun (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 99*).
6. Sên bukün ĥandānsın ey gül Nâdire **dildārsız**
Yığlamağdıındur bulutlardêk müheyyā bāğ ara (*Nâdire Dîvanı, Gazel 15, Mısra 17*).
5. Açmasun zülfini sünbül bāğ ara **dildārsız**
Tā ki sünböldêk mēning ĥālīm perīşān olmasun (*Nâdire Dîvanı, Gazel 122, Mısra 7*).

dilfigār: (Far.) Gönlü yaralı.

1. Dehr ara maḥrūm-ı dīdār-ı şehyī Fergāne men

Furqatıda ehl-i mātem ḥasta cān u **dilfigār** (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 7, Mısra 6*).

dil-figār u sîne-rîş: (Far.) Gönlü yaralı.

1. Ayrılıb ol pâdişāhdın boldı aḥvālım tebāh

Dil-figār u sîne-rîş ü dīde giryān el-firāk (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 8, Mısra 40*).

dil-firīb: (Far.) Gönlü aldatan, cāzibeli.

1. Tal‘ati māh-ı revān yaḥşı cemālı **dil-firīb**

Serv-i āzād-ı aşālet mesnediḡa bērdi zīb (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 6, Mısra 11*).

dil-güşā, dil-küşā: (Far.) Gönül açan, kalbe ferah veren.

1. ‘İş etki **dil-güşādur** ‘uşşāknıñ nevāsı

Sālār-ı mülk ü devlet mīr-i bülend aḡter (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 5, Mısra 5*).

2. Sirişkim saḡābın imdādıdın **dil-küşādur** muḡabbetni deşti

Köñül daḡını étsem beyān bolur ol beyābānda lāle peydā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 11, Mısra 9*).

3. Boldı ḡayālınḡ ile köñlüm öyi **dil-küşā**

Kêl ki bu vīrānede sāye-yi dīvār yoḡ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 72, Mısra 5*).

dil-hasta: (Far.) Gönül hastası.

1. Hicrīñde ne rāḡat köredür men ne ḡalāvet

Yokdur menidil-hastage āzārdın ayru (*Nâdire Dîvanı, Gazel 132, Mısra 10*).

dil-i efgār: (*Far.*) Yaralı gönül.

1. Ot yaktı firāķıñ şereri ilge velīkin
Ey Nâdire köymes **dil-i efgārdın** ayru (*Nâdire Dîvanı, Gazel 132, Mısra 22*).
2. Nāgehān bir āh eger çekse **dil-i efgārdın**
Çarḥ bünyādını ḥākister kıılır āšārıdın (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 95*).

dilkeş-ü zībā: (*Far.*) Gönül alıcı ve güzel.

1. Serv gül pīreheni sēn kebi peydā ėrmes
Sēn kebi serv ile gül **dilkeş-ü zībā** ėrmes (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 1, Mısra 22*).

dil-nevāz: (*Far.*) Gönül okşayan, hoş, latif.

1. Cemālınğdın ayru tüşüb kēçeler
Ḥayālınğ irür **dil-nevāzım** mēnıñ (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 120*).

dil-şād: (*Far.*) Gönülü sevinçli, sevgili.

1. Rüşen oldı şem‘-i bezm-i ḥāzret-i Sultān ‘Ömer
Düstlar **dil-şād** u düşman ḥātırı zīr ü zeber (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 6, Mısra 64*).

dîn: (*Ar.*) İnsanların yaratıcı olarak kabul ettikleri üstün güce olan îmanlarını, ona yapacakları ibâdetlerin bütünü ve bu îmâna göre davranışlarının nasıl olması gerektiğini düzenleyen inanış yolu.

1. **Dīn** Nādire'din kemal taptı

İkbāl- refīk ü mülk-i ābād (*Nādire Dīvanı, Gazel 75, Mısra 13*).

dīn ü dil: (*Ar.+Far.*) *Din ve gönül.*

1. Kāfir ü bī-rahm u sengīn-dil esīr-i bolmuşam

Dīn ü dil gāret kıllur ol nā-muslimān her kēçe (*Nādire Dīvanı, Gazel 133, Mısra 12*).

dīn ü mezheb: (*Ar.+Far.+Ar.*) *Din ve mezhep.*

1. Kıl Nādire müyesser şūr-ı cünūn cihānda

‘ışk u muhabbet oldı ‘āşıkka **dīn ü mezheb** (*Nādire Dīvanı, Gazel 27, Mısra 14*).

dīn-i ‘ışk: (*Ar.+Far.+Ar.*) *Aşk dini.*

1. **Dīn-i ‘ışk** inkārın etgenlerni eyley dēb helāk

Eşk sīlidin bukūn emvāc-ı tūfān eylerem (*Nādire Dīvanı, Gazel 118, Mısra 9*).

dirīg: (*Far.*) *Acımasızca, merhamet etmeden.*

1. **Dirīgā** kētdi āhır gevher-i maqşūd ēlgimdin

Tapıb ērdim sēni maḥbūblardın intiḥān eyleb (*Nādire Dīvanı, Gazel 21, Mısra 13*).

2. Kime aytayın ḡamimni ne ‘ilāc ētey ne çāre

Seṅga yētmedi **dirīgā** köp ēdi köṅgilde rāzım (*Nādire Dīvanı, Gazel 101, Mısra 14*).

3. **Dirīgā** ki cān-ı cevānıṅ sēnıṅ

Mēṅga cān kebi ērdi cānıṅ sēnıṅ (*Nādire Dīvanı, Terci-bend I, Mısra 61*).

4. **Dirîgâ** ki cān-ı cevānıñ uçun

Mürüvvetge étmedi çarh-ı pîr (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 79*).

dirîg ét-: (*Far. + T.*) *Esirgemek.*

1. Sâkiyâ luţf ét **dirîg étme** ‘ināyet sāgarın

Kim bukün maḥmūr-ı şahbā-i leb ḥandānıñım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 114, Mısra 9*).

dîv: (*Far.*) *Dev.*

1. Gerçi bar érdi musaḥḥar **dîvler** fermânıda

Pāymāl-ı ḥayl-i mūr oldı Süleymān ‘ākıbet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 34, Mısra 15*).

dīvāne: (*Far.*) *Çılgın, deli, mecnun.*

1. Mēni **dīvāne** kıldı iştıyākıñ

Saçıñ zencîrindin başımda sevdâ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 2, Mısra 3*).

2. Kêlkim nazarımğa ey perîrû

Dīvāneğa birdem ét temāşâ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 5, Mısra 6*).

3. Eylesem **dīvānelîğ** ‘ayb étmeñgiz kim ol perî

Ġāib olmışdur nazardın cilvesi pinhân bolub (*Nâdire Dîvanı, Gazel 29, Mısra 7*).

4. **Dīvāne** muḥabbet yolığa bî-vaṭan érmes

Ābād eger bolmasa vîrāne selāmet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 33, Mısra 5*).

5. Yahşı u yaman birbiriğa muğtenem érmiş

Ferzāne tirik bolsın u **dīvāne** selāmet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 33, Mısra 10*).

6. Zāhid mēni **dīvānege** körgüzme ta‘arruż

Mecnūnga kaçan ‘ākıl-i ferzāne kılur baḥş (*Nâdire Dîvanı, Gazel 52, Mısra 5*).

7. Köyme déb eylemedi hıçkişi pervānege baḥş
‘Āqıl ersed̄ ne kılursan mēni **dīvānege** baḥş (*Nâdire Dîvanı, Gazel 53, Mısra 2*).
8. Şeh eyler mesned nâz üzre ārām
Mēn **dīvāneğa** bes ḥāk-ı gūlah (*Nâdire Dîvanı, Gazel 71, Mısra 8*).
9. Nadire şāhımdın ayru bī-nevā **dīvāne** men (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 7, Mısra 45*).

dīvāne bol-: (*Far.+T.*) *Deliyē dönmek, delirmek, kendinden geçmek.*

1. **Bolub dīvāne** bilmesmen ḳayan kētti perizādım
Ḳılurman ey sipihr-i bī-mürüvvat dād destingdın (*Nâdire Dîvanı, Müsemmen 2, Mısra 29*).

dīvāne kıł-: (*Far.+T.*) *Delirtmek, kendinden geçmek.*

1. Mēni **dīvāne kıldı** iştiyākıng
Saçıng zencirindin başımda sevdā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 2, Mısra 3*).
2. Mēni beski **dīvāne kıldı** ğaming
Cünün ehliğa ittiḥād eyledim (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 3*).

dīvāneler birle: (*Far.+T.*) *Deliler ile.*

1. Mēnga ḥayl u sipeh **dīvāneler birle** mecānīnler
Nēçün kim tāze dağı cismime mühr-i süleymānı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 144, Mısra 5*).

diyār: (*Ar.*) *Memleket, ülke.*

1. **Diyārım** ehli mēndin yārsız bīgāne bolmışlar

Ki mèn hem yârsız âzürdemèn yâr u **diyârımdın** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 116, Mısra 11-12*).

du‘â: (Ar.,) *Allah’ a yalvarma, niyâz.*

1. İsterem yârab baқа-i devlet-i Sultân‘Ömer
Öyle maқbûl-ı icâbet sèn **du‘âlardın** biri (*Nâdire Dîvanı, Gazel 139, Mısra 12*).
2. İsar ânga peyâpey bu Nâdire **du‘âsı** (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 3, Mısra 55*).
3. Vaşlığa şükr êtmedim furkat belâsıdur menğa
Yâdgâr ol mû’nis-i cânım **du‘âsıdur** menğa (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 4, Mısra 28*).
4. Tâ kıyâmet Nâdire kılmaz **du‘âsıdın** bölek
Müşfik êrdi menğa ol ferhunde sultân el-firāk (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 8, Mısra 49*).

du‘â bile: (Ar.+T.) *Dua ile.*

1. Tâ kâmile қaldı sèndin ayru
Peyveste қılır **du‘â bile** yâd (*Nâdire Dîvanı, Terkib-bend 1, Mısra 62*).
2. **Du‘â birle** peyâm-ı vaşl yètkür ey şabâ bir kün
Müdâmımnı rûhığa mèndin menğa ol rûh u revândın hem (*Nâdire Dîvanı, Gazel 115, Mısra 5*).
3. Mèn hem ihsân ile il hâtırını şâd қılay
Müstemend yekke **du‘â birle** sèni yâd êtgey (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 1, Mısra 56*).
4. Yârga derd ü ğam-i şubh ile şāmımnı dèseḡ
Ol perîveşқа **du‘â birle** selāmımnı dèseḡ (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 1, Mısra 8*).

du‘ā ét-: (Ar.+Far.) *Dua etmek.*

1. Nâdire ketti eligdin şehriyârım dâmeni

Ëmdi evlâdın **du‘ā etmek** yolın muhkem tutay (*Nâdire Dîvani, Gazel 148, Mısra 20*).

du‘ā eyle-: (Ar.+T.) *Dua etmek.*

1. Barça il kirdârığa taḥsîn etib eyler **du‘ā**

Hüblığ kim Nâdire cemşîd-i devrânımdadur (*Nâdire Dîvani, Gazel 83, Mısra 15*).

2. Kılıb şükr şabr ile ey Nâdire

Bu sözlerni aytib **du‘ā eyleding** (*Nâdire Dîvani, Terci-bend 1, Mısra 108*).

du‘ā kıl-: (Ar.) *Allah'a yalvarma, niyaz.*

1. Nâdire tinmey **du‘ā kıl** kim bukün sultânı sên

Pâdişâh-ı ‘aşr dursan ol gedâlardan biri (*Nâdire Dîvani, Gazel 139, Mısra 15*).

du‘ā tile-: (Ar.+T.) *Dua istemek.*

1. Du‘âlar **tileb** rûḥ-ı pâkîng uçun

İşim boldı ḥayr u şehâvet bile (*Nâdire Dîvani, Terci-bend 1, Mısra 51*).

du‘ā vakti: (Ar.+T.) *Dua zamanı.*

1. Kemend-i zülfidın ayru tüşübdürmen **du‘ā vakti**

Ki bul tolı ‘amelni boynıma zünnâr kıl yârab (*Nâdire Dîvani, Gazel 17, Mısra 9*).

du‘â-i hayr ét-: (Ar.+T.) *Hayır dua etmek.*

1. Peyveste **du‘ā-i ḥayr** étermèn

Maḳṣūding irür sèni cemāling (*Nâdire Dîvanı, Gazel 95, Mısra 3*).

2. **Du‘ā-i ḥayr** éting ey ehl-i devlet Nâdire yanglıg

Demâdem şükr éting şehzâde-yi mülk-i cihân keldi (*Nâdire Dîvanı, Gazel 140, Mısra 17*).

du‘ā-i ḥayr kıl-: (Ar.+T.) *Hayır dua etmek.*

1. Keldi çün dünyâğa ol şehzâde-yi ‘ālî güher

Nâdire **kıldı du‘ā-i ḥayr** ile söz muhtaşar (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 6, Mısra 62*).

du‘ālar bile: (Ar.+T.) *Dualarla.*

1. **Du‘ālar bile** dembedem yâd éter

Firâk içre bu nâ-tüvânıng sèning (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 69*).

dübâre: (Far.) *Bir daha.*

1. Bardıng nazarımdın ey perîzâd

Mèn ḳılnı **dübâre** ḳılmadıng yâd (*Nâdire Dîvanı, Gazel 75, Mısra 2*).

düçâr eyle-: (Far.+T.) *Uğratmak, müptela etmek.*

1. Öyle kim cevri-i felek zâr u nizâr eyler mèni

Yârsız hicrân belâsığa **düçâr eyler** mèni (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 16*).

dūd: (Far.) *Duman, tütün.*

1. Tüşti âhımdın bu akşam çarḥ meydânığa **dūd**

- Kim e er kıldı felekni mihri t b n  a **d d** (*N dire D vani, Gazel 81, Mısra 1-2*).
2. Ba r-ı eşkimdin rut bet k tti m ta t 'l-Ser 
- Y tti  himdin felek t k-ı n m y n  a **d d** (*N dire D vani, Gazel 81, Mısra 4*).
3. Köşe ol g s  temenn s  a   ktim  hlar
- T ng  mes andın tutaşsa  ar  eyv n  a **d d** (*N dire D vani, Gazel 81, Mısra 6*).
4. Şem' -i ru s r ng  e r fida p     t b urar
- T rfe o  ar y rning  zülf-i per   n  a **d d** (*N dire D vani, Gazel 81, Mısra 8*).
5.  em' d k  rteb tenimni i tiy    t **d dını**
- Kim k reklikd r sev d-ı  at-ı rey  n  a **d d** (*N dire D vani, Gazel 81, Mısra 9-10*).
6. Y r 'u   kına  em' -i cilve r  en kılmasun
- Kim tüşer andın rak b-i r siyeh c n m a **d d** (*N dire D vani, Gazel 81, Mısra 12*).
7. K ydi bağrım  h mi r 'ini in  ' eylegeç
- T  ti andın N dire evr k-ı deyv n  a **d d** (*N dire D vani, Gazel 81, Mısra 14*).
8.  em' d k  rteb tenimni i tiy    t d dını
- Kim k reklikd r sev d-ı  at-ı rey  n  a **d d** (*N dire D vani, Gazel 81, Mısra 9*).
10. Seçer kim t  ti otlar c n ma ol mi r s m d n
- Aşurdum  h u e   n **d dını** evc-i   reyy d n (*N dire D vani, Gazel 124, Mısra 2*).
10. Fir k ng  t  **d d ** başım üzre saldı yüz sevd 
- Fi  n md n k zıdı c n m içre    r b z r  (*N dire D vani, Gazel 141, Mısra 3*).

d d-ı  h: (*Far.*) *Ahın dumanı*.

1. K rang  boldı ' lem **d d-ı  himning ** sev d d n

Ki fark  tmes müneccim r z-ı r   en birle   amımnı (*N dire D vani, Gazel 143, Mısra 7*).

2. Felek sa fı karardı **d d-ı  hımnı ** mid d d d n

Cih n z lmet sarayı d d-ı  h m imtid did n (*N dire D vani, Muhammes 2, Mısra 7*).

3. Naz r ehli sevd larını ha ı   kıldı lev -i cem le peyd 

N ta   eylese **d d-ı  h m** kemer devride h le peyd  (*N dire D vani, Gazel 11, Mısra 2*).

4. **D d-ı  h m**   ksa gerd   a ser p   ırma ur

T katım t   oldu cey     k a ı  k z n yaşım (*N dire D vani, Gazel 104, Mısra 3*).

5. **D d-ı  h m** na l-ı m temd r   z s  b   da

Eyledi pidr d   lemni y gitlik  a  da (*N dire D vani, Muhammes 7, Mısra 17*).

6.       td  ilni   kim s bit   seyy resi

D d-ı  h mdur felekde keh     n b rd  y d (*N dire D vani, Gazel 76, Mısra 6*).

7. Felek sa fı karardı **d d-ı  hımnı ** mid d d d n

Cih n z lmet sarayı **d d-ı  h m** imtid did n (*N dire D vani, Muhammes 2, Mısra 7-8*).

8. Bolmışam    -ı   ad let dest     d n c d 

D d-ı  h md n felekler yandı m     d n c d  (*N dire D vani, Muhammes 8, Mısra 22*).

9.   m    y       ıya börk zer n

D d-ı  h md n  ten  ark ra ba  (*N dire D vani, Gazel 66, Mısra 10*).

10.  ar    boldı   m m **d d-ı  h mn **   b r d n

  rerlik      ler ba    kti köksim h r-h r d n (*N dire D vani, Muhammes 2, Mısra 17*).

dūd-ı fiğan: (Far.) Feryadın, haykırışın dumanı.

1. Ey köngül dūd-ı fiğmüdāmımnıdın kevākib tîredür
Âh köp çekme hicāb-ı sâbit ü seyyāre aç (Nâdire Dîvanı, Gazel 57, Mısra 7).

duman-ı âteş-i hicrân: (T.+Far.+Ar.) Ayrılık ateşinin dumanı.

1. Şem‘-i ruhsârıngdın ayru tîre-dildür Nâdire
Dâğ yangılgı **duman-ı âteş-i hicrânıngım** (Nâdire Dîvanı, Gazel 112, Mısra 18).

dünyâ: (Ar.) Cihan, alem, evren.

1. Yüzüñg hicride tûfandur sirişkim tuttı **dünyâni**
‘Aceb êrmes müdāmımnı bir kaṭresi ğarḳ êtse deryânı (Nâdire Dîvanı, Gazel 145, Mısra 1).
2. **Dünyâni** eylemes men hergiz pisend sênsiz
Rencûrdur hemîşe bu müstemend sênsiz (Nâdire Dîvanı, Muhammes 3, Mısra 13).
3. **Dünyâni** ‘işvesiğa mağrûr bolma zinhâr
Kim dehr-i bî-baḳâdur ‘âlemni yok vefâsı (Nâdire Dîvanı, Muhammes 3, Mısra 49).
4. Küdûret levşidin **dünyâ** mülevveşş
Ḳılur mu dâmenin dānâ mülevveşş (Nâdire Dîvanı, Gazel 55, Mısra 1).
5. Nâdire **dünyâge** hergiz i‘timâdım ḳalmadı
Kêtti iḳlîm-i ‘ademğa şâh-ı dārâ şevketim (Nâdire Dîvanı, Gazel 103, Mısra 19).

dünyâ çemeni: (Ar.+Far.+T.) Dünya bahçesi.

1. **Dünyâ çemenini** bûlbûli sên

Gül şâhıda âşiyân etib kêt (*Nâdire Dîvanı, Gazel 46, Mısra 5*).

dünyâ ğami: (Ar.+T.) *Dünya derdi, dünya tasası.*

1. Hoşdur kişi **dünyâ** ğamini kılsa ferāmūş

Lâcür'a çekib sāğar-ı serşâr-ı muhabbet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 47, Mısra 5*).

dünyâ vüzi: (Ar.+T.) *Dünya, yeryüzü.*

1. **Dünyâ yüzini** isteb tapgey edim sorağın

Ger bolsa yüz merâhl men birle yâr arası (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 3, Mısra 9*).

dünyâğa kël-: (Ar.+T.) *Dünyaya gelmek, doğulmak.*

1. **Kêldi** çün **dünyâğa** ol şehzâde-yi 'âlî güher

Nâdire kıldı du'â-i hayr ile söz muhtaşar (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 6, Mısra 61*).

dünyâge kël-: (Ar.+T.) *Doğulmak, dünyaya gelmek.*

1. Bir nefes dîdâridin cân behre-perver bolmadı

Kimdür ol kim **kêldi dünyâge** mukadder bolmadı (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 66*).

dur: (T.) *-dır, -dir, -dur, -dür bildirme eki.*

1. Kanlı közyaşım ile âh cünün bezmide

Serv mevzûn ile **dur** tıfl-ı gül-endâm menğa (*Nâdire Dîvanı, Gazel 1, Mısra 4*).

2. Her sebze ü sünbül ki bu gülşenge çeker baş

Müy-i ser-i mecnûndur u türre-yi leylâ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 4, Mısra 12*).

3. Közgü kebi hayrânlarınğa ‘azm-i cemâl ét
Dîdâring uçun Nâdire**dür** vâle ü şeydâ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 4, Mısra 18*).
4. Münfa‘ildur meh ruḥıdın âfitâb-ı ḥâverî
Sa‘d-i ekber**dür** ḥarîdâr-ı cemâl-ı müşterî (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 6, Mısra 4*).
1. Şem‘-i ruḥsâringdın ayru tîre-dil**dür** Nâdire
Dâğ yanglıg duman-ı âteş-i hicrâningım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 112, Mısra 17*).

dür: (Ar.) *İnci tanesi, çok güzel, çok kıymetli sevgili.*

1. Ğami sūzını başlab étmedim sāmân çün gerdün
Bu **dürlerni** mēningdēk bî-ser ü sāmāne tapşurdı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 137, Mısra 8*).

dür eyle-: (Far. + T.) *Uzaklaştırmak, yok etmek, ortadan kaldırmak.*

1. Muḥabbet ehliğa ḥâcet emestür dehr ğavġası
Kêl ey şūr-ı cünün **dür eyle** başımdın bu ğavġanı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 145, Mısra 4*).

dür-dâne: (Far.) *İnci tanesi, çok güzel, çok kıymetli sevgili.*

1. Hicr vâdîside ḳaldım bî-ser ü sāmân bolub
Mên ğulām-ı ḥalka dergüş-ı oşal **dür-dâne** men (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 7, Mısra 40*).
2. Yâdgâr ol şâhdın ḳaldı menġa **dür-dâne-yi**
Ėmdi anı devletin şükrini müstahkem tutay (*Nâdire Dîvanı, Gazel 148, Mısra 17*).
3. Gerçi ketti uşbu ‘âlemdin emîr-i kāmran

Gevher-i şehvâridin **dür-dâne-yi** ƣaldı nişân (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 7, Mısra 44*).

dürfişân ét-: (*Far.+T.*) İnci saçmak.

1. Kêl ‘ışƣ yolıda közleringni

Ey Nâdire **dürfişân étib** kêt (*Nâdire Dîvanı, Gazel 46, Mısra 18*).

dürr-i eşk: (*Ar.+Far.*) Gözyaşı incisi.

1. **Dürr-i eşk** ü ‘aƣıƣ-i hûn-ı dilni

Kêlür yâring ayağığa nişâr ét (*Nâdire Dîvanı, Gazel 38, Mısra 11*).

dürr-i makâle: (*Ar.*) İnci gibi söz.

1. Tâ şâdef eşitse deryâda sözleringni

Gevherin ƣılur ol **dürr-i makâle** teslîm (*Nâdire Dîvanı, Gazel 111, Mısra 6*).

dürr-i meknûn: (*Ar.+Far.+Ar.*) Saklı inci gibi.

1. Bu ebyâtlarnı yüzüng hicride

Dêdi Nâdire **dürr-i meknûn** kebi (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 174*).

dürr-i yektâ: (*Ar.+Far.*) Eşsiz inci.

1. Aşâlet baħride zâhir bolıb mevc-i kerem andın

Dürr-i yektâ tarâz-ı dâmen-i âħır zamân keldi (*Nâdire Dîvanı, Gazel 140, Mısra 10*).

düş-: (*T.*) Düşmek, sendelemek.

1. Çü hîdmet yolıda dāmân-ı devlet **düşti** elgimge

Müdāmımnı şükrānesidin tinmağım emr-i muḥāl olğay (*Nâdire Dîvani, Gazel 150, Mısra 9*).

düşman: (*Far.*) *Düşman*.

1. Sîl şahrâda kıılır şevk ile cevân lîkin
Çuğznı **düşmanıdur** eylese vîrānege bahş (*Nâdire Dîvani, Gazel 53, Mısra 10*).
2. Helāk etmek uçun **düşmanlarığa**
Ġam ü ḥasret bile derd-i derûn bes (*Nâdire Dîvani, Gazel 92, Mısra 9*).
3. Kimse ger **düşman** irür ḥâlim körüb raḥm eylemiş
Beski çoḡ zâr u esîr-i ḥasret-i hicrānıngım (*Nâdire Dîvani, Gazel 112, Mısra 7*).
4. Rüşen oldı şem‘-i bezm-i ḥazret-i Sultân ‘Ömer
Düstlar dil-şâd u **düşman** ḥâtırı zîr ü zeber (*Nâdire Dîvani, Muhammes 6, Mısra 64*).
5. Ġuşşa u ġam bile **düşmanları** aḥvâlî zebûn
Düstlar ‘îş ile ḥurrem-dil ü şâd u ḥandân (*Nâdire Dîvani, Gazel 127, Mısra 15*).

düst: (*Far.*) *Dost, arkadaş, sevgili*.

1. Ġuşşa u ġam bile düşmanları aḥvâlî zebûn
Düstlar ‘îş ile ḥurrem-dil ü şâd u ḥandân (*Nâdire Dîvani, Gazel 127, Mısra 16*).
2. Rüşen oldı şem‘-i bezm-i ḥazret-i Sultân ‘Ömer
Düstlar dil-şâd u düşman ḥâtırı zîr ü zeber (*Nâdire Dîvani, Muhammes 6, Mısra 64*).
3. Nâdire şâhım sefer kıldı cihândın **düstlar**
Şem‘ yaṅlığ yaş tøkib mâtem tutıb efgân éting (*Nâdire Dîvani, Gazel 96, Mısra 15*).

düstlk resmi: (Far.+T.) Arkadaşlık usulü.

1. Refîkâ menga birdem **düstlk resmimi** izhâr ét

Ki mên yazdım özimdin yâr eger kelse haberdâr ét (*Nâdire Dîvanı, Gazel 32, Mısra 1*).

düşvâr: (Far.) Zor.

1. **Düşvâr** êken cihânda tenhâlîğ ibtilâsı

Yarımdın ikki gevher kaldı köngül sürürü (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 3, Mısra 25*).

2. Kêçe la‘l-i hicridin ölmağ menga **düşvâr** êdi

Yüz taḥayyür birle elgin tişledi cânân körüb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 22, Mısra 9*).

dütâ bol-: (Far.+T.) İki kat olmak, bükülmek.

1. Rûze ayı keldi vü mên ‘âciz ü bî-dest ü pā

Rûze ayının hilâlıdêk qadim **bolmış dütâ** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 8, Mısra 2*).

dütâ evle-: (Far.+T.) İki büküm etmek.

1. Rezm meydânıda ger raḥş üzre cevân eyleseng

Zāl çarḥ étgey hezîmet kâmetin **eyleb dütâ** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 14, Mısra 12*).

dūzah: (Far.) Cehennem.

1. Nêçük taḥammül êter müşt-peyker-i ḥākī

Ki tākāt étmedi hicrân ‘azābığa **dūzah** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 70, Mısra 8*).

2. Firāķıng âteşidin āh u āvaḥ

Ki tākāt eyleses bu otka **dūzah** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 71, Mısra 2*).

3. **Dūzah** irür közümge cennetde bolmasa yâr

Saldı mēni firāḳa mekkāre çarḥ-ı ğaddār (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 3, Mısra 47*).

dūzah ‘**azābi**: (*Far.+Ar.+T.*) *Cehennem azabı.*

1. Derd-i firāḳ şiddetidin bildi Nâdire

Dūzah ‘**azābıdın** ğam-i hicrân êken eşed (*Nâdire Dîvanı, Gazel 80, Mısra 12*).

E

ebced: (*Ar.*) *Eskiden Arap hurûf-ı hecâsını cami olmak üzere tertip edilen elfâz-ı ma'rûfenin birincisi.*

1. ‘ışḳ dersini nē bilsün zâhid

Ëmdi āġâz kılbıdur **ebced** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 79, Mısra 10*).

ebed: (*Ar.*) *Ebedîlik, sonu olmamak.*

1. Müebbed tâ **ebed** ma ‘mûr u âbâd

Cihân mekkāre zâl bî-vefâdur (*Nâdire Dîvanı, Gazel 77, Mısra 5*).

ebr-i nîsân: (*Far.*) *Nisan bulutu (Nisan yağmurları bağlamında).*

1. Cemâl-ı yâr istersēn gülistândın temâşâ kıl

Mēni giryân közümnî **ebr-i nîsândın** temâşâ kıl (*Nâdire Dîvanı, Gazel 100, Mısra 2*).

2. Ey Nâdire sözümni ger körse **ebr-i nîsân**

Gevherlerini eyler mânend-i jāle teslîm (*Nâdire Dîvanı, Gazel 111, Mısra 17*).

3. **Ebr-i nîsân** laḥza laḥza yağmasun gülzârga

Ebr-i nîsândék közü her laḥza giryân olmasun (*Nâdire Dîvanı, Gazel 122, Mısra 11-12*).

ecel: (Ar.) Ölüm.

1. **Ecelni destidin** yüz dād u feryād

Ki ‘ömrüm hāşılını bērdi berbād (*Nâdire Dîvanı, Gazel 77, Mısra 1*).

edā: (Ar.) Yerine getirme.

1. Nâdire cām-ı muḥabbetni lebāleb içiban

Mestlîğ birle kılay ‘ışk nemāzını **edā** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 7, Mısra 18*).

edeb birle: (Ar.+T.) Edep ile: Saygılı bir şekilde (Nezaket kuralları çerçevesinde).

1. Böyle kim nuṭk-ı revān baḥşıng

Tilğa keltürme **edeb birle** ‘ibārāt-ı ḳabīḥ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 65, Mısra 2*).

edebgāh: (Ar.+Far.) Edep öğreten okul.

1. Herkim ki tapsa ‘ışk **edebgāhı**da ḳabūl

Ḳılmas anı tekellümini hîç kimse red (*Nâdire Dîvanı, Gazel 80, Mısra 9*).

edhem şıfat bol-: (ö.a.) İbrahim bin Edhem gibi olmak.

1. **Bolub Edhem şıfat** yekbāregī ‘ālemni terk etmek

Bu işni Ḥazret-i Seyyid ‘Ömer Ḥān’dın temāşā ḳıl (*Nâdire Dîvanı, Gazel 100, Mısra 13*).

ēdi: (T.) Ek fiil, idi.

1. Keçe la‘l-i hicridin ölmaḳ menğa düşvār **ēdi**

Yüz tahayyür birle elgin tişledi cānān körüb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 22, Mısra 9*).

2. Menga berāber ėmes kühken bile mecnūn
Alarda bir ġam **ėdi** lĩk mēnde mĩng ħasret (*Nādire Dīvanı, Gazel 41, Mısra 6*).
3. Bu ġamni taġ kötermes **ėdi** velĩk menga
Bėrib taħammũlini qoydı cānıma minnet (*Nādire Dīvanı, Gazel 41, Mısra 11*).
4. Herġend ki bĩmār-ı ġam-i ‘ıřķ **ėdi** mecnūn
Derdimni kėrib tıřledĩ engũřt-i nedāmet (*Nādire Dīvanı, Gazel 43, Mısra 3*).
5. Ferħādda bolsaydı mēning ġayret-i ‘ıřķım
Bir āh ile eyler **ėdi** ol taġnı ġāret (*Nādire Dīvanı, Gazel 43, Mısra 6*).
6. Bālĩni ũze bardı muħabbetġa mesĩhā
Ĥurřĩd **ėdi** ħarħda bĩmār-ı muħabbet (*Nādire Dīvanı, Gazel 47, Mısra 12*).
7. Kėngũl řādāb ėding vaşlı meydin
Lebidin ayru tũřding **ėmdi** ħam iĥ (*Nādire Dīvanı, Gazel 60, Mısra 5*).
8. Rişte-yi ħālĩ **ėdi** deyr bile şavm‘ada
Kim berehmen dēdi zũnnār anı zāhid-i tesbĩħ (*Nādire Dīvanı, Gazel 65, Mısra 15*).
9. Vaşl devrānıda ‘ış ũ ‘ışretim cāvĩd **ėdi**
Nādire hicrānda ‘ış-i cāvĩdānım boldı telħ (*Nādire Dīvanı, Gazel 69, Mısra 13*).
10. Ėonċe ġulřende Azĩz-i Mışr istiġnā **ėdi**
Tā neřāt izħār ėtib ġul boldı ħār ėtti felek (*Nādire Dīvanı, Gazel 94, Mısra 11*).
11. Ŭzmeding yārın zũlfĩdin ũmĩdni kėngũl
Riřte-yi cāning **ėdi** ħať‘-i murād eylemeding (*Nādire Dīvanı, Gazel 99, Mısra 8*).
12. Nĩġār-ı ġũl-bedenimni tũřũmde kėrmesem **ėdi**
Leb-i şeker şikenimni tũřũmde kėrmesem **ėdi** (*Nādire Dīvanı, Gazel 113, Mısra 1-2*).
13. Vaşl kũni kėzlerim merdũmi ġũlċĩn **ėdi**
Geh rũħ-ı zĩbāsıdın geh leb-i ħandānıdın (*Nādire Dīvanı, Gazel 125, Mısra 13*).

14. Hicr **èdi** 'ışk içre mèn körgen belâlardan biri
Derd vâdiside mèn çekken cefâlardan biri (*Nâdire Dîvanı, Gazel 139, Mısra 1*).
15. Halk sèndin heme hoşnûd **èdi** bu 'âdet ile
Şād kılğay sèni rûhungnı Hudā rāhmet ile (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 1, Mısra 53*).
16. Vāle mèn āyinedek dīdārdın ayrılmışam
Ol ki dāyim hemnişin ü hemdem ü hem-h'āb **èdi** (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 4, Mısra 16*).
17. Mülk-i 'ālemdin sefer kıldı emīr-i nāmdār
Saltanat iklīmide hem şāh **èdi** hem şehriyār (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 7, Mısra 8*).
18. Felekdin bēyikrağ **èdi** rıf'atım
Ki vaşlınğ ħarīmide mümtāz èdim (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 19*).
19. Firāk elgide tapmadım çāre-yī
Ki vaşlınğ **èdi** çāre sāzım mēning (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 118*).
20. Vaşl ara mağrūr **èdim** dīdārığa şām-ı firāk
Örtedi cismimni āhır āteşin hicrān bolub (*Nâdire Dîvanı, Gazel 29, Mısra 5*).
21. Hoş ol kün sēning birle demsāz **èdim**
Niyāz içre sermāye-yi nāz **èdim** (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 17-18*).
22. Felekdin bēyikrağ èdi rıf'atım
Ki vaşlınğ ħarīmide mümtāz **èdim** (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 20*).
23. Ayağınğğa başım koyıb şubḥ u şām
Serefrāzlarğa serefrāz **èdim** (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 26*).
24. Vişālınğnı bezmide şādāb olub
Nevā ehli birle nevāsāz **èdim** (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 28*).

25. Gül érdi yüzîng mèn müdāmımnı şevkıda
Seher ‘andelıbe hem-āvāz **édım** (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 30*).
26. Tâ cihân mülkini sulţānı éding devlet ile
Bî-nevālarga kerem eyler **édıng** şefkat ile (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 1, Mısra 52*).
27. Her gūşede kullarıng perîşān
Sèn **édıng** alarnı destgîri (*Nâdire Dîvanı, Terkeb-bend 1, Mısra 6*).

efgān: (*Far.*) Feryat, figan.

1. Yétmesün yārab nesīm-i serd ol şımşāda kim
Şu‘leler her lahza otluğ dūd-ı **efgānımdadur** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 83, Mısra 10*).

efgān çek-: (*Far.+T.*) İnlemek.

1. Bu cüdālık hicride **efgān çekib** şām u sehar
Kêlgıl ey hemhāne artıbdur sening çün nālışım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 104, Mısra 5*).

efgān ét-: (*Far.+T.*) Feryat etmek, haykırmak.

1. Taḥammül ḥaddın aştı emdi **efgān étmesem** bolmas
Ulusnı ḥātır-ı cem‘in perîşān étmesem bolmas (*Nâdire Dîvanı, Gazel 91, Mısra 1*).
2. Nâdire şāhım sefer kıldı cihāndın düstlar
Şem‘ yaŋlıg yaş tókib mātem tutıb **efgān éting** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 96, Mısra 16*).

efgār: (Far.) Yaralı. Mecruh.

1. Rafîkîm ciger-ḥasta **efgārlar**

Alar birle ‘ahd u dād eyledim (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 7*).

efgārêt-: (Far.+T.) Yara etmek, yaralamak.

1. Kaçan ‘ışk ehlini öltürmağını ihtiyār êtseng

Cefâ tîgi bilen evvel mênîng bağrımni **efgārêt** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 32, Mısra 4*).

efgār eyle-: (Far.+T.) Yaralanmak, incinmek.

1. Yār vaşlını tilmên Nâdire

Eyledi könglümni **efgār** ihtiyâc (*Nâdire Dîvanı, Gazel 56, Mısra 18*).

efgār kıl-: (Far.+T.) Yaralamak.

1. Kayu güm-reh ki gerdankeşlik êtse ḥân cenâbıdın

Sitem taşı bile başdın ayağ **efgār kıl** yârab (*Nâdire Dîvanı, Gazel 17, Mısra 24*).

eflāk: (Ar.) Felekler; gökyüzü.

1. Mesîḥ ‘azm-i sipihr eyleb kuyaşğa boldı hemsāye

Bolur himmet bile **eflāk** üstide maḳām eyleb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 26, Mısra 12*).

efsâne: (Far.) Masal, söylenti, efsane.

1. Bolma gîr ü dâriğa mağrûr ger ‘aḳıl êseng

Devlet-i dünyanı uyḳu farz kıl **efsâne** tut (*Nâdire Dîvanı, Gazel 39, Mısra 12*).

2. Kışsa-i ferhād u mecnûn ḳaldı mên hem ‘ışk ara

Nâdire bir cân-güdâz **efsâne** bünyâd eylerem (*Nâdire Dîvanı, Gazel 107, Mısra 14*).

3. Halk-i ‘âlem içre bî-keslik bile **efsânemen**

‘âlem ehli şād mên hasret otıda yanaman (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 7, Mısra 3*).

4. Āteş-i Furkatda āhır örtedi hicrân mênî

Halk ara efsâne kıldı nâle ü efğân mênî (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 4, Mısra 8*).

5. Mênîng kışsa-yı rûzgārım firāvân gam-i hicrânıng **efsânesidék**

Ki bir nüktesin şerh kılsam bolur neçe defter risâle peydâ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 11, Mısra 5*).

efser: (*Far.*) Taç.

1. Sâye-yi taht-ı felek hırşîd-i tâbân **efseri**

Yârab ol baht u sa‘âdat gülbeni tapkay kemâl (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 6, Mısra 35*).

efsün: (*Far.*) Efsun, büyü, sihir, göz bağcılık, arpağ.

1. Ġazâl-ı ‘ömr kim vahşetdedür peyveste rem kaçıng

Bolur mu yüz ming **efsün** birle bu vahşîni râm eyleb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 26, Mısra 14*).

2. Riyâ u hırş u tam‘ şavtıdur terâne-yi şeyh

Êşitme kim heme **efsün** irür fısâne-yi şeyh (*Nâdire Dîvanı, Gazel 73, Mısra 2*).

efsürde ol-: (*Far. + T.*) Duygusuz, hissiz olmak.

1. Köngüller oldı savuq şöhetidin **efsürde**

İrür çü bād-ı şabâ āh-ı ‘aşıkâne-yi şeyh (*Nâdire Dîvanı, Gazel 73, Mısra 9*).

efsūs: (Far.) "Eyvah, yazık!" anlamında ünlem.

1. **Efsūs** şāh-ı devrān ‘azm eyledi cihāndın
Devrān mēni ayırdı ol yār-ı mihrbāndın (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 3, Mısra 51*).
2. Ol gāmze sēnga cev̄r ü cefā ‘alemin okuttı
Efsūs ki ta‘lim-i vefā bērmedi üstād (*Nâdire Dîvanı, Gazel 74, Mısra 8*).

efzā: (Far.) Artırmak. çoğaltmak uzatmak. II. gereksiz bir şekilde sözü/konuyu uzatmak.

1. Köngülge irür melāmet **efzā**
Seyr-i çemen ü bahār sēnsiz (*Nâdire Dîvanı, Terkib-bend 1, Mısra 11*).

eger: (Far.) "Eğer" edatı.

1. **Eger** fi‘l-meşel mihr ile māhdur
Kılay sēnga ey mihrbānım fedā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 13, Mısra 5*).
2. Nē gāmdür menğa ‘ışk ara Nâdire
Eger bolsa cānānga cānım fedā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 13, Mısra 12*).
3. Temāşā-i cemālīga **eger** şükr ētmegen bolsam
Közim peymānesini eşk ile serşār kıl yārab (*Nâdire Dîvanı, Gazel 17, Mısra 11*).
4. **Eger** kelse başımğa tīg-i ecel
Kılurman mu yolıngda terk-i taleb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 23, Mısra 5*).
5. **Eger** gülşēnga kelse serv-i gülrüyım hırām eyleb
Yügürgey serv ü gül yüz merhabā birle selām eyleb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 26, Mısra 1*).
6. Refīkā menğa birdem dostlık resmimi izhār ēt
Ki mēn yazdım özimdin yār eger kelse haberdār ēt (*Nâdire Dîvanı, Gazel 32, Mısra 2*).

7. Mëning hâlimğa yıǵlar deşt ü şahrâlarda vahşîler
Eger köyige barsan ey şabâ yârimğa izhâr èt (*Nâdire Dîvanı, Gazel 32, Mısra 8*).
8. Dîvâne muhabbet yolıǵa bî-vaţan èrmes
Âbâd **eger** bolmasa vîrâne selâmet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 33, Mısra 6*).
9. Ferhâd **eger** ursa menğa lâf-ı muhabbet
Bir âh ile eylermen anı dâğ-ı hacâlet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 43, Mısra 1*).
10. Yüzdin biri mecnûnda **eger** bolsa gamimni
Bir âh ile ‘âlemğa salur şûr-ı kıyâmet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 43, Mısra 15*).
11. Her kimde **eger** bar èse âşâr-ı muhabbet
Eyler anğa maĥbûblar izhâr-ı muhabbet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 47, Mısra 1*).
12. Ey köngül **eger** senğa yâr vaşlıdur maşşad
Terk eyleb ‘âlemni ‘azm-i kûy cânân èt (*Nâdire Dîvanı, Gazel 49, Mısra 5*).
13. Munça pinhân dâğ kim ey cân felek koydı senğa
Yâr **eger** kelse girîbânıngnı eyleb pâre aç (*Nâdire Dîvanı, Gazel 57, Mısra 12*).
14. **Eger** gamdin hâlâş olmağ tilersên
Şûrâhîdek şarâb-ı erguvân iç (*Nâdire Dîvanı, Gazel 60, Mısra 3*).
15. Hağ cenâbıǵa tapar mertebe-yi ismâ‘il
‘İşk tîǵi bile her kimse **eger** bolsa zebîh (*Nâdire Dîvanı, Gazel 65, Mısra 8*).
16. **Eger** bolsa kişinin yârı ferruĥ
Mübârekdür yüzi dîdârı ferruĥ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 67, Mısra 1*).
17. **Eger** tamsa közümdin kaţre-yi yaş
Bolur deryâdegi âb-ı revân telĥ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 68, Mısra 13*).
18. Menğa ey Kâmile la‘lidin ayru
Eger şeker eşem bolğay dehân telĥ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 68, Mısra 16*).

19. Hamûş ètermen anı bir şerāre āh bile
Egerçi tîz irür otı bî-zebāne-yi şeyḥ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 73, Mısra 8*).
20. Ulus barça farkığa eyler nişār
Eger cānlar almakka fermān irür (*Nâdire Dîvanı, Gazel 85, Mısra 6*).
21. **Eger** hicrān iline yār vaşlı bolmasa ḥāşıl
Ne ḥāşıl ḥānmāndın belki ‘ömr-i cāvidāndın hem (*Nâdire Dîvanı, Gazel 115, Mısra 7*).
22. Yırağ olsam **eger** ol serv-i sîm-endām alıdın
Köngül sîmāb yaṅlıg suv olur müdāmımnı ḥayālıdın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 123, Mısra 1*).
23. Şabā ey ‘ışk ilini kâşıdı ötseng **eger** nāgeh
Nigārım kūy sarı vākıf èt yoḥsa ḥālidin (*Nâdire Dîvanı, Gazel 123, Mısra 3*).
24. Halk **eger** her yılda bir qurbānlıg eyler māh-ı ‘îd
Mèn kıdurman neçe cān ol ayğa qurbān her keçe (*Nâdire Dîvanı, Gazel 133, Mısra 3*).
25. Köralmey yārını bolmış cününım il temāşası
Eger körsem cemālın anda körgeysen temāşanı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 145, Mısra 6*).
26. Kişi körgeñ emesdür ‘ışk da‘vāsıda āsāyiş
Eger rāḥat tilersen zāhidā terkèt bu da‘vānı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 145, Mısra 16*).
27. Kêltürseng ey kebüter **eger** yārdın ḥaber
Körgende nāmesin per ü bālıngdın örgüley (*Nâdire Dîvanı, Gazel 147, Mısra 17*).
28. Muğtenem bilmey vişālıngnı **eger** mağrūrman
Èmdi közge ‘aksidék ḥayretde nā-mağdūrman (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 85*).

29. Esîr-i hâkdur ol serv-i hûrîzâd destingdin

‘Aceb érmes **eger** ôtse felekdin âh-ı feryâdım (*Nâdire Dîvanı, Müsemmen 2, Mısra 24*).

30. Mecnûnda **eger** bolsa êdi şabr u taḥammül

Ḳılmasmu êdi mên kebi şehir içre iḳâmet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 43, Mısra 7*).

eger cendî: (*Far.*) *Her ne kadar.*

1. **Eger cendî** ki dîdârın közümdin eyledi pinhân

Ḥayâlını köngülge mû’nis-i cân eylesün şâhım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 105, Mısra 17*).

ëg-: (*T.*) *Eğmek.*

1. **Ëgme** ḳaşingni ḥam bolğalı il secdegehi

Ka’be dîvârıda ḥayret ile ḳalmış miḥrâb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 16, Mısra 9*).

ëgn: (*T.*) *Boyundan bele kadar olan vücut bölümü, sırt, arka.*

1. Zûlm ile mëndin ayırdı felek-i sifle sèni

Pâredür gül kebi **ëgnimde** cünûn pîreheni (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 1, Mısra 28*).

ehl: (*Ar.*) *Ehil, bir işten anlayan.*

1. Mihr ü mürüvvet **ehlige** çarḥ muḥabbet eylesmes

Cevr ile iki yârın birbiridin cüdâ ḳılır (*Nâdire Dîvanı, Gazel 84, Mısra 3*).

2. Diyârım **ehli** mëndin yârsız bîgâne bolmışlar

Ki mên hem yârsız âzürdemên yâr u diyârımdın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 116, Mısra 11*).

3. Tanġemes ger **ehl-i** ‘ālemdür ʔarab āmādeliġ
Kim anıġ dīdārıġa ġayrāndur insān u perī (*Nādire Dīvanı, Muhammes 6, Mısra 19*).
4. Zāhid **ehliġa** selsebīl ü kevşer
Besdür menġa reşġa-yı zülālīġ (*Nādire Dīvanı, Gazel 95, Mısra 7*).
5. Nādire her söz ki inşā’ eyledi
Aydı anġa **ehl-i devrān** merġabā (*Nādire Dīvanı, Gazel 6, Mısra 22*).

ehl-i dil: (Ar. +Far.) Gönül ehli.

1. Ehl-i ʔab’ her kim olanmaz **ehl-i dildin** sorma kim
Kuş nijādıdın bülend uçmış yuvalardın biri (*Nādire Dīvanı, Gazel 139, Mısra 9*).

ehl-i mātem: (Ar.) Yas tutanlar.

1. Dehr ara maġrūm-ı dīdār-ı şehyī Fergāne’men
Furġatıda **ehl-i mātem** ġasta cān u dilfigār (*Nādire Dīvanı, Muhammes 7, Mısra 6*).

ehl-i ʔab’: (Ar.) Yaradılış ehli, kabiliyetli kimseler, şairler.

1. **Ehl-i ʔab’** her kim olanmaz ehl-i dildin sorma kim
Kuş nijādıdın bülend uçmış yuvalardın biri (*Nādire Dīvanı, Gazel 139, Mısra 9*).

ehl-i vefā: (Ar.) Vefa ehli, âşıklar.

1. Ger **ehl-i vefā** istese kâşāne selāmet
Bolsun menī maġmūrġa meyhāne selāmet (*Nādire Dīvanı, Gazel 33, Mısra 1*).

ēken: (T.) İmiş, idi.

1. Derd-i firāk şiddetidin bildi Nâdire
Dūzaḥ ‘azābıdın ğam-i hicrân **éken** eşed (*Nâdire Dîvanı, Gazel 80, Mısra 12*).
2. Sevād-ı elvech fid’-dāreyn **éken** dervīş-i şāhib-dil
‘Ademdür iki ‘ālem sāye-yi baḥt-ı siyāhımda (*Nâdire Dîvanı, Gazel 134, Mısra 5*).

ël: (T.) *El*.

1. Çü hıdmet yolıda dāmān-ı devlet düştü **ëlgimge**
Anıñg şükrānesidin tinmağım emr-i muḥāl olğay (*Nâdire Divanı, Gazel 150, Mısra 9*).
2. Tüşse mihri köñglüme bîḥud bolıb feryād étib
Ol zamānı **ëlgime** çāk-ı girībānım kélür (*Nâdire Divanı, Gazel 88, Mısra 6*).
3. Çèkme **ëlgimdin** ‘itāb eyleb terennüm dāmenin
Raḥm kılğıl kim ğubār-ı ğüşe-yi sultānıñım (*Nâdire Divanı, Gazel 112, Mısra 11*).
4. Kèçe la‘l-i hicridin ölmaḥ menğa düşvār èdi
Yüz taḥayyür birle **ëlgin** tişledi cānān körüb (*Nâdire Divanı, Gazel 22, Mısra 10*).
5. Dirīğā kètdi āḥır gevher-i maḥşūd **ëlgimdin**
Tapıb èrdim sèni maḥbūblardın intiḥāb eyleb (*Nâdire Divanı, Gazel 21, Mısra 13*).
6. Vaşl cāmı tā sèning **ëlgingedür**
Özni yā Cemşīd yā Bahrām tut (*Nâdire Divanı, Gazel 48, Mısra 13*).

ël ur-: (T.) *Ellemek*.

1. **Èl ursa** Nâdire deryāğa zāhid

Bolur başdın ayağ deryā mülevveşş (*Nâdire Dîvanı, Gazel 55, Mısra 13*).

elbette: (Ar.) "Mutlaka, hiç şüphesiz" anlamlarında kullanılan zarf.

1. Dem-i tîğîng menğa vaqt-i şehâdet
İrür **elbette** şerbetdin güvārā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 2, Mısra 8*).
2. Kıl revā **elbette** 'aşık hâcetin
Bağmağıl 'arz etse ağıyar ihtiyâc (*Nâdire Dîvanı, Gazel 56, Mısra 13*).
3. Kılmanğ ey aḥbāb ol ruḥsârdın kaṭ'-i nazar
Lebleri yâkûtını **elbette** kût-ı cān ètiṅ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 96, Mısra 14*).
4. Yārning **elbette** yārıdın cüdā eyler felek
Gül bile bülbülñi bî-berg ü nevā eyler felek (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 7*).
5. **Elbette** firişte yā perī sen
Bu şekl ile bolmas âdemîzād (*Nâdire Dîvanı, Terkib-bend 1, Mısra 59*).

elem: (Ar.) Acı, üzüntü, dert, keder.

1. Tā bar bu cihān mēn ü sorağîng
Cānda **eleming** köngülde dāğîng (*Nâdire Dîvanı, Terkib-bend 1, Mısra 48*).

elem üzre elem: (Ar.+T.+Ar.) Acı üstüne acı.

1. Menğa sēnsiz derd üze derd ü **elem üzre elem**
Sēndin ayrılğaç ğazāl-ı hūş mēndin kıldı rem (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 53*).

elem-i zāhir: (Ar.+Far.+Ar.) Görünen sızı.

1. Nâdire bolmasa ger 'ışk otını te'şiri

Elem-i zâhir ile dâğ-ı nihân barça ‘abeş (*Nâdire Dîvanı, Gazel 54, Mısra 14*).

el-firāk: (Ar.) Ayrılık sözü, elveda.

1. **El-firāk** aḥbâblar ey ehl-i devrân **el-firāk**

Kim alur ‘azm-i sefer Sultân ‘Ömer Ḥân **el-firāk** (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 8, Mısra 1-2*).

2. aldı hicridin köngülde dâğ-ı pinhân **el-firāk**

anda bardı bilmedim ol âh-ı devrân **el-firāk** (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 8, Mısra 3-4*).

3. Ötti devrânı köngülde aldı armân **el-firāk**

 mdi tapmasman s ni ey ehriy rım andasın (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 8, Mısra 5*).

4. Furşat içre almadı şabr u ar rım andasın

Ḥasretin de k ydi bağrım örtedi c n **el-firāk** (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 8, Mısra 10*).

5. K zlerim yollarğa bağıb aldı ḥayr n **el-firāk**

Luţf-i ḥul ı n ı bu köşe uy kuda y d eyledim (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 8, Mısra 15*).

6. N  e künler kim vi  l d n köngül  d eyledim

 mdi hicride k z m ni yaşıdur an **el-firāk** (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 8, Mısra 20*).

7. Bol ud k  r mes bu müşkil men a  s n **el-firāk**

Ḥ zret-i Seyyid ‘Ömer kim adrd n  rdi men a (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 8, Mısra 25*).

8. Luţf   ḥul ı her biri r  h u rev n  rdi men a

K tti ol r  h u rev n fery d u e   n **el-firāk** (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 8, Mısra 30*).

9. Ayrılıb ol pādişāhdın boldı aḥvālīm tebāh
Dil-figār u sīne rīş ü dīde giryān **el-firāk** (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 8, Mısra 40*).
10. Çāk çāk oldı girībān tā bedāmān **el-firāk**
Kılmas êrdi hīç işni ḥaḳ rızāsıdın bölek (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 8, Mısra 45*).
11. Tā kıyāmet Nâdire kılmas du‘āsıdın bölek
Müşfik êrdi menğa ol ferḥunde sultān **el-firāk** (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 8, Mısra 50*).

elhān: (Ar.) Şarkılar, nağmeler, ezgiler.

1. Kêldi tā ‘ālemğa ol şehzāde-yi ‘ālī tebār
Gülşen-i medḥide **elhān** birle bülbüller hezār (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 6, Mısra 52*).

elif kâmet: (Ar.) Flif gibi düzgün ve uzun boylu.

1. Bolub erğuvānī yüzüm za‘ferān
Elif kâmetim boldı ‘ışḳ içre dāl (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 148*).

elifdêk kad: (Ar.+T.+Ar.) Elif gibi boy.

1. **Elifdêk kadingni** firākın çekib
Büküldi kadim ḥalka-yı nûn kebi (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 171*).

elifdêk kâmet: (Ar.+T.+Ar.) Elif gibi kamet.

1. Ğam yüki āḥır **elifdêk kâmetimni** kıldı dāl

Ey hoş ol sā‘at ki irdim maḥrem-i bezm-i vişāl (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 23*).

êlig: (T.) *El.*

1. Nâdire ketti **êligdin** şehriyârım dâmeni
Êmdi evlâdın du‘â etmek yolın muḥkem tutay (*Nâdire Dîvanı, Gazel 148, Mısra 19*).

êlk: (T.) *El.*

1. Ey hoş ol rind-i mey âşâm u siyeh mest müdâm
Câm-ı mey **elkide** alıda sebû vu mînâ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 7, Mısra 10*).

el-kıssa: (Ar.) *Sözün kıtası, kısacası.*

1. **El-kıssa** gül yüzini mëndin yaşurdı yârım
Hicrân ğamini çekmek yok êrdi ihtiyârım (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 3, Mısra 43*).
2. **El-kıssa** firāk içre derbeder etti
Taḳdîr ezeldin mēni bî-pâ u ser etti (*Nâdire Dîvanı, Müsemmen 1, Mısra 13*).

êlt: (T.) *İletmek, götürmek, yanına yaklaştırmak.*

1. Yâr isteseng güzer kıl yekbâre cüz vü küldin
Ferzend mihri **êlter** ğam zengini köngüldin (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 3, Mısra 38*).

el-vedā‘: (Ar.) *"Güle güle" anlamında son veda ifadesi.*

1. Rûz-ı mâtemdür bukün ey ehl-i şoḥbet **el-vedā‘**

Ėmdi tutmasman cihān ehliġa ũlfet **el-vedā**‘ (*Nādire Dīvanı, Muhammes 8, Mısra 31-32*).

2. Kētti şāhım cānda ıaldı dāġ-ı furķat **el-vedā**‘

ıalmadı hicrānıdın kōngŭlde ıāķat **el-vedā**‘ (*Nādire Dīvanı, Muhammes 8, Mısra 33-34*).

3. Dāġ-ı furķat ııldı derdimni firāvān **el-vedā**‘

Rŭhıġa bolġay ilāhı şadr-ı cennet cāygāh (*Nādire Dīvanı, Muhammes 8, Mısra 35*).

elzem: (Ar.) *Lazım.*

1. ‘ıřķ fetvāsıda ‘uřşāķlara

Mestliġ **elzem** irŭr bāde mŭbāh (*Nādire Dīvanı, Gazel 63, Mısra 4*).

emān: (Ar.) *Gŭven, itimat, eminlik; gŭven saġlama.*

1. Ger tiler bolsan hevādis şāhbāzıdın **emān**

ıuġz yanglıġ ey kōngŭl bir gŭşe-yi vırāne tut (*Nādire Dīvanı, Gazel 39, Mısra 7*).

2. Mēni ħālimġa baķma ey ıabīb-i pāk tīnet kim

Emān yokdur semŭm-ı hicr-i derd-i bī-devāsıdın (*Nādire Dīvanı, Gazel 121, Mısra 14*).

emān bol-: (Ar.+T.) *Saġlıcakla kal.*

1. Ey ‘aķl cŭnŭn deştide bī-nām u niřān bol

Ey Nādire sēn ‘ış ũ ıarab birle **emān bol** (*Nādire Dīvanı, Mŭsemmen 1, Mısra 36*).

emān tap-: (Ar.+T.) *Aman bulmak; kurtulmak, kurtulma olanağına kavuşmak, kurtuluş yolu bulmak, selamete çıkmak.*

1. Kirib meyḥāneḡa ḡamdin **emān tap**

Demādem cām tut mey her zamān iç (*Nâdire Dîvanı, Gazel 60, Mısra 7*).

êmdi: (T.) *Şimdi.*

1. Ey şehā luṭf eyle aḡvālımdın **êmdi** vāḡıf ol

Çekdim asru çarḡ devri cevridin renc ü ‘inā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 14, Mısra 17*).

2. ‘Āşık oldıḡ ey köḡil **êmdi** rehī meyḥāne tut

Mest olub sāḡī ayaḡını öpib peymāne tut (*Nâdire Dîvanı, Gazel 39, Mısra 1*).

3. Yār la‘l-i lebidin ayrıldın

Ey köḡül **êmdi** demādem ḡan yut (*Nâdire Dîvanı, Gazel 42, Mısra 4*).

4. **Êmdi** kim ‘āşık bolıbsen ey köḡül

Vaşlın isteb terk-i neng ü nām tut (*Nâdire Dîvanı, Gazel 48, Mısra 9*).

5. Vaşl ara kām isteseng ey Nâdire

Êmdi özni neçe kün nākām tut (*Nâdire Dîvanı, Gazel 48, Mısra 18*).

6. Köḡül şādāb edıḡ vaşlı meydin

Lebidin ayru tüşdıḡ **êmdi** ḡam iç (*Nâdire Dîvanı, Gazel 60, Mısra 6*).

7. Kām-ı cān vaşlıḡde şīrīn êrdi mēn mest-i ḡurūr

Êmdi hicrānıḡda ey nā-mihrbānım boldı telḡ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 69, Mısra 6*).

8. ‘İşk dersini ne bilsün zāhid

Êmdi āḡāz kılıbdur ebced (*Nâdire Dîvanı, Gazel 79, Mısra 10*).

9. **Êmdi** Ḥudā rizāsını Nâdire ihtiyār etib

İlge ‘adālet eyleban tevbe-yi rabbenā kılur (*Nâdire Dîvanı, Gazel 84, Mısra 13*).

10. Eyleding̃ ‘azm-i sefer ey şehsüvārım yahşî bar
    Êmdi sênsiz yok mēni şabr u qarārım yahşî bar (*Nâdire Dîvanı, Gazel 87, Mısra 2*).
11. Ten buzuldu **êmdi** rāhat kalmadı
    Sāye peydā bolmağay dīvārsız (*Nâdire Dîvanı, Gazel 89, Mısra 9*).
12. Taḥammül ḥaddın aştı **êmdi** efgān êtmesem bolmas
    Ulusnı ḥatır-ı cem‘in perîşān êtmesem bolmas (*Nâdire Dîvanı, Gazel 91, Mısra 1*).
13. Köngüller ka‘besin birbir ziyāret eyledim **êmdi**
    Ṭavāf-ı mekke ü taht-ı Süleymān êtmesem bolmas (*Nâdire Dîvanı, Gazel 91, Mısra 7*).
14. Ğamde öldüm ğuşşada köydüm ‘ilācım tapmadım
    Êmdi ḥasretler bilen kêçsün mēni yaz u kışım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 104, Mısra 12*).
15. Buzuldu rûzgārım ḥāne-yi ‘îşim ḥarāb oldu
    Ne rāhat körgemēn **êmdi** buzulğan rûzgārımdın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 116, Mısra 8*).
16. Felek raḥm eyle **êmdi** cān ile könglümğa cānānsız
    Ki könglüm cāne keldi furqat-i zūrāzmāsıdın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 121, Mısra 9*).
17. **Êmdi** dāğ-ı furkata yārab nêçük şabr eṭmişam
    Bolmamışdım Nâdire endîşede hicrānıdın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 126, Mısra 13*).
18. Vaşl ara sultān edim **êmdi** cüdālîk derdidin
    Ḥast mūr-ı nā-tüvāndurman Süleymān kaydasan (*Nâdire Dîvanı, Gazel 129, Mısra 3*).
19. Şām-ı furkat yārsız mēn yutmagan kan kalmadı

Rahm kıl kim **ẽmdi** an yutmaa imkn almadı (*Ndire Dvanı, Gazel 136, Mısra 2*).

20. Zülfin isteb rişte-yi cnıma ttı tblar

Ktti tat devri **ẽmdi** tb-ı hicrn almadı (*Ndire Dvanı, Gazel 136, Mısra 8*).

21. Bir nefes b-h lgl mena s mey tutub

Kim ayl eylerğa **ẽmdi** cnıma cn almadı (*Ndire Dvanı, Gazel 136, Mısra 12*).

22. **Èmdi** z lima yqlar men demdem Ndire

Ktti ‘alemdin emr-i nmdrım klmedi (*Ndire Dvanı, Gazel 142, Mısra 11*).

23.eh ‘Ömer Sultn cihndn ktdi olevket ile

Èmdi devrn ehlidin çeşm-i mürüvvet kem tutay (*Ndire Dvanı, Gazel 148, Mısra 4*).

24. Bdesiz mn u cm ır ne efz mes

Èmdi yd-ı gönçe-yi gül bu çemende kem tutay (*Ndire Dvanı, Gazel 148, Mısra 8*).

25. Furatdn yqlamadn almadı kz içre ya

Èmdi hn-ı dil ile kz afasn pr nem tutay (*Ndire Dvanı, Gazel 148, Mısra 12*).

26. Ydgr oldn aldı mena dr-dne-yi

Èmdi anı devletinkrini müstahkem tutay (*Ndire Dvanı, Gazel 148, Mısra 18*).

27. Ndire ktti ligdinehriyrım dmeni

Èmdi evldn du‘ tmek yolın mukem tutay (*Ndire Dvanı, Gazel 148, Mısra 20*).

28. **Èmdi** kimabr eylemekdin cb-i tat predr

Yqlamay nlay kiam cnımnı rteb baradur (*Ndire Dvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 35*).

29. Muğtenem bilmey vişālīngnı eger mağrūrman
    Êmdi közge ‘aksidék hayretde nā-mağdūrman (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 86*).
30. **Êmdi** özni nêçe kün şabr ile mu‘tād kılay
    Menğa gāhı haber-i māh-ı tamāmımnı dēsēng (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 1, Mısra 5*).
31. Sürme-yi çeşm-i cihānbîn edi gerd-i qademiŋ
    Farzdur **êmdi** menğa tavf-ı der-i muhteremiŋ (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 1, Mısra 48*).
32. Qan yutarman la‘l-i şekerbârdın ayrılmışam
    Yâr ketti **êmdi** hicrân mâcerâsı kalmadı (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 4, Mısra 26*).
33. Êrdi şehbâz-ı hayālīm bezmide ‘unqā şikâr
    Êmdi ol sultân mezârı şem‘îga pervânemen (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 7, Mısra 10*).
34. **Êmdi** gam küncide hasretler bile örtenemen
    Mirhbân şāhımnı tapmay qalmışam giryân bolub (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 7, Mısra 35*).
35. Nêçe künler kim vişālıdın köngül şād eyledim
    Êmdi hicride közümnı yaşıdur qan el-fırāk (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 8, Mısra 20*).
36. Rûz-ı mâtemdür bukün ey ehl-i şoḥbet el-vedā‘
    Êmdi tutmasman cihān ehliğa ülfet el-vedā‘ (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 8, Mısra 32*).
37. Ey gülşen-i gam **êmdi** bahār oldı ḥazān bol
    Ey dîdelerim yâr yüzige nigerân bol (*Nâdire Dîvanı, Müsemmen 1, Mısra 31*).
38. Feryād ki **êmdi** bî-nevāman

Sëndek vaşlıdın cüdāman (*Nâdire Dîvanı, Terkib-bend 1, Mısra 7*).

39. **Êmdi** bu cihân muṭî‘-i ḥân bād

Şehzâdeler ‘ömri cāvidân bād (*Nâdire Dîvanı, Terkib-bend 1, Mısra 39*).

40. **Êmdi** menğa ne ḥâcet ‘âlemni mâcerâsı

Kim yâr vaşlı êrdi köngülñi müdde‘âsı (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 3, Mısra 1*).

41. Ötti devrânı köngülde qaldı armân el-firāk

Êmdi tapmasman seni ey şehriyârım qandasın (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 8, Mısra 6*).

êmes: (T.) Değil.

1. Bahâr keldi közüm gülge baqmadı aşlâ

Nêdin ki gülşen ara gülruḥum **êmes** peydâ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 3, Mısra 2*).

2. Aydım ki kaçan bolğusı köyñgde mekânım

‘Âşıkğa dedı ḥâcet **êmes** menzil ü me‘vâ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 4, Mısra 6*).

3. Vîrâñede ‘âqılğa iḳâmet ne münâsib

Ser-menzil-i âsâyiş **êmes** ‘arşa-yı dünyâ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 4, Mısra 14*).

4. Firākıda şem‘-i şeb-i hicr mên

Êmes köymegim Nâdire bî-sebeb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 23, Mısra 14*).

5. Barmağım ‘ömr ile yêrğa zarûret êrdi

Yoksa şâyeste **êmen** bendeğa terk-i ḥidmet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 44, Mısra 4*).

6. Hîçkim ‘âlemde fârığ-bâl **êmes**

Her kim öz miqdârıça bar ihtiyâc (*Nâdire Dîvanı, Gazel 56, Mısra 3*).

7. Pertev-i mihriñ ile Kâmile’ni köydirdiñ

Kim **êmes** kökde kıyaş vech-i cemâliñ çı vâzıḥ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 65, Mısra 18*).

8. Cihân ey Nâdire il maḳtulıdır

Êmesdür cāyı āsāyiş bu meslah (*Nâdire Dîvanı, Gazel 71, Mısra 10*).

9. Gönçe ü gül têng **êmes** la'ling ile ağzinge

Gülde şeker-hande ü gönçede güftâr yoh (*Nâdire Dîvanı, Gazel 72, Mısra 9*).

10. Yârning vaşlı **êmes** âzârsız

Gülşen içre gül tapılmas hârsız (*Nâdire Dîvanı, Gazel 89, Mısra 1*).

11. **Êmes** közgüde mey keyfiyet-i dîdârdın gâfil

Tecellî neş'esini çeşm-i giryândın temâşâ kıl (*Nâdire Dîvanı, Gazel 100, Mısra 5*).

12. Ger serv ile tāvūs hırâm etse közümge

Manzûr **êmes** ol kâmet ü refârdın ayru (*Nâdire Dîvanı, Gazel 132, Mısra 14*).

13. Bâdesiz mînâ u cām âhır neşât efzâ **êmes**

Êmdi yâd-ı gönçe-yi gül bu çemende kem tutay (*Nâdire Dîvanı, Gazel 148, Mısra 7*).

14. **Êmes** ihsân cezâsı gayr-ı ihsân himmet ehligi

Bu ma'nî Kâmile tefsîr-i Kûrân'dın temâşâ kıl (*Nâdire Dîvanı, Gazel 100, Mısra 15*).

15. Sırr-ı zülf-i girihin açmak **êmesdür** âsân

Bî-sebeb eyleme maşşâte bugün şânege bahş (*Nâdire Dîvanı, Gazel 53, Mısra 7*).

16. Firâking zehridék katıl **êmesdür**

Helâhil birle kıldım imtiḥân telḡ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 68, Mısra 9*).

3. **Êmesdür** hicr şâmı çarḡ üze her yan kevâkibler

Îrür bir neçe uçkun şerâr-ı düd-ı âhımda (*Nâdire Dîvanı, Gazel 134, Mısra 7*).

emîr: (Ar.) *Hükümdar*.

1. Ötti 'âlemdin **emîrim** bî-vefâdur bu cihân

Ne Sikender aldı ne Cemıd ne Nevırvn (*Ndire Dvanı, Muhammes 7, Mısra 41*).

2. **Emr**  ‘dil  ve’l-ni’ m vu Muammed Emn Hn hem

Cihn bariça mena bu evni yr kıl yrab (*Ndire Dvanı, Gazel 17, Mısra 21*).

3. İlh bulardın ayırma mni

Emr-i cihndın cd eyleding (*Ndire Dvanı, Terci-bend 1, Mısra 106*).

4. Memleket vrisi ehzde-yi ‘l güher

urretu’l-‘Ayn cigerbend **emr-i devrn** (*Ndire Dvanı, Gazel 127, Mısra 4*).

emr-i amgsr: (*Ar.+Far.*) Dert ortağı olan emir.

1. Svre bolğaç eylermen hayl ol ehsvrımın

Alurda cm istermen **emr-i am-gsrımın** (*Ndire Dvanı, Müseddes 1, Mısra 22*).

emr-i kmrn: (*Ar.+Far.*) Bahtiyar emir.

1. Gerçi ktti uşbu ‘lemdin **emr-i kmrn**

Gevher-i ehvrdın dr-dne-yi aldı nin (*Ndire Dvanı, Muhammes 7, Mısra 43*).

emr-i kec-klh: (*Ar.+Far.*) Klahı eğri olan Emir.

1. **Emr-i kec-klh** cemıd-i devrnımın sağındım

arfet bbıda nyb sultnımın sağındım (*Ndire Dvanı, Müseddes 1, Mısra 5*).

emr-i mu’teber: (*Ar.+Far.+Ar.*) İtibarlı olan emir. Saygın olan emir.

1. Bar edi Ferğāne mülkide *emīr-i mu 'teber*
Şehriyār-ı cem nişān şāhibkūrān-ı dādger (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 7, Mısra 27*).

emīr-i nāmdār: (Ar.+Far.) Şanlı emir.

1. Ėmdi öz hālimğa yığlar men demādem Nādire
Ketti 'alemdin **emīr-i nāmdārım** këlmedi (*Nâdire Dîvanı, Gazel 142, Mısra 12*).
2. Mülk-i 'alemdin sefer kıldı **emīr-i nāmdār**
Saltanat iklīmide hem şāh edi hem şehriyār (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 7, Mısra 7*).

emīr-i şafşiken: (Ar.+Far.) Düşman safları dağıtan emir.

1. Firākı Nādire könglümğa dāğlar koydı
Emīr-i şafşikenimni tüşümde körmesem edi (*Nâdire Dîvanı, Gazel 113, Mısra 16*).

emn ü emān: (Ar.) Huzur ve güven.

1. Hāq te'ālānı penāhıda maşūn bolğaylar
'Ālem ehliğa bular devletidin **emn ü emān** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 127, Mısra 10*).
2. Közüm nūrını rüşen ét ey Hudā
Temāşā-i **emn ü emān** eyleyin (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 140*).

emr-i muhāl: (Ar.) Gerçekleşmesi imkânsız emir olmak, mümkün olmamak.

1. Çü hîdmet yolıda dāmān-ı devlet düştü elgimge

Müdāmımnı şükrānesidin tinmağım **emr-i muḥāl** olğay (*Nâdire Dîvanı, Gazel 150, Mısra 10*).

emvâc-ı tûfân eyle-: (Ar.+T.) *Fırtına dalgalarına çevirmek.*

1. Dîn-i ‘ışk inkârın êtgenlerni eyley déb helāk

Eşk sîlidin bukün **emvâc-ı tûfân eylerem** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 118, Mısra 10*).

enbiyâ rûhı: (Ar.+T.) *Peygamberler ruhu.*

1. Raḥmeti birle Ḥudāvend-i cihân şād êtgey

Enbiyâ rûhı sening cânıngge imdād êtgey (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 1, Mısra 58*).

encüm içre: (Ar.+T.) *Yıldız içinde.*

1. Mahrûlarnı yüzing ayı musaḥḥar eyledi

Munça bolmas **encüm içre** iktidâr-ı âfîtâb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 24, Mısra 6*).

encüm-i eşk: (Ar.+Far.) *Yıldıza benzeyen gözyaşları.*

1. Bu kêçe hicrân şebistânıdadur

Encüm-i eşkim çıragân merḥabâ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 6, Mısra 18*).

endîşe: (Far.) *Düşünce, kaygı.*

1. Saçı **endîşesi** herdem fereḥbaḥş-ı dimâğımdur

Ḥutenler seyr êtermen iki zülfi ‘anberāsâdın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 124, Mısra 11*).

2. Êmdi dâğ-ı furḳata yārab nêçük şabr eṭmişam

Bolmamışdım Nâdire **endîşede** hicrânıydın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 126, Mısra 14*).

3. Nêçe endîşe-yi serv ü gül ü şimşād kılay

Vaşl bezmi ara cām-ı mey-i serşār xanı (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 1, Mısra 25*).

endîşe-yi hurşîd-i tâbân: (*Far.*) Güneş gibi parlayan sevgilinin düşünmesi.

1. Nâdire könglümni rüşen kıldı yād-ı ‘arîzi

Kim menğa **endîşe-yi hurşîd-i tâbân** kalmadı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 136, Mısra 18*).

endîşe-yi sevdâ: (*Far. + Ar.*) Aşk düşüncesi.

1. Bolma **endîşe-yi** sevdâsı bile sergerdân

Yok u barı ğamidin vehm ü gümân barça ‘abeş (*Nâdire Dîvanı, Gazel 54, Mısra 3*).

endüh dāmı: (*Far. + T.*) Dert ve keder tuzağı.

1. Köngül şebbâzını **endüh dāmığa** eylentürdi

Tecemmül âfitâbınıñ felek tofrağa indürdi (*Nâdire Dîvanı, Müsemmen 2, Mısra 41*).

endüh firâkı: (*Far. + Ar. + Trl*) Ayrılık derdi.

1. Nê hasretler ki kördüm müdāmımnı **endüh firâkıydın**

Nê külfetler ki ötti lahza lahza iştiyâkıydın (*Nâdire Dîvanı, Müseddes 1, Mısra 15*).

endūh tağı: (Far.+T.) Üzüntü ve keder dağı.

1. Ėrdi hāk-ı peykerim **endūh tağıdın** girān

Pāymāl-ı hayl-ı ġam eyleb ġubār etti felek (*Nâdire Dîvanı, Gazel 94, Mısra 9*).

endūh-i bî-pāyān: (Far.) Bitmeyen acı.

1. Ey Hudā rahm eyle kim āhır nè kılğum çarh ara

Dembedem zor eyleban **endūh-i bî-pāyānıdın** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 126, Mısra 8*).

2. Kalmadı mēn körmegen bî-dād devrān ilgidin

Dāğa vērđi könglümi **endūh-i bî-pāyānıdın** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 126, Mısra 10*).

3. Ėgamide ötti devri derd-i hierān bolmadı āhır

Ki hasret cānımı **endūh-i bî-pāyāne** tapşurđı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 137, Mısra 6*).

ene'l-hak: (Ar.) Ben Hakk'ım [*Hallâc-ı Mansur'un vecd hâlinde söylediğı ve dâra çekilmesine sebep olan meşhur söz olup edebiyâtımızda vahdet görüşünün ve taşkın cezbenin ifâdesi olarak çok kullanılmıştır*].

1. **Ene'l-hak** mâcerāsın eyledin fâş

Kēl ey menşūr istikbāl-ı dār et (*Nâdire Dîvanı, Gazel 38, Mısra 9*).

engüş-i nedāmet: (Far.+Ar.) Pişmanlık parmağı.

1. Herçend ki bīmār-ı ġam-i 'ışk edi mecnūn

Derdimni körib tişledi **engüş-i nedāmet** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 43, Mısra 4*).

enīs-i ġamkeş: (Ar.+Far.) Arkadaş ve dert ortağı.

1. Nêçe kün boldı kêtibdür hem **enîsim ğamkeşim**

Ğam beyâbânıĝa derd ayturĝa yoĝdur bir kişim (*Nâdire Dîvanı, Gazel 104, Mısra 1*).

êrdi: (T.)*Ek fiil, idi.*

1. Ol kün ki vişālîng çemenin seyr êter êrdim

Mazûr-ı nazar **êrdi** menĝa ol ģad u bālā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 4, Mısra 3*).

2. Şükr bari kim işim tapmadı red

‘ışĝ bürhânı menĝa **êrdi** sened (*Nâdire Dîvanı, Gazel 79, Mısra 2*).

3. Yâr vaşlı birle ‘âdet eyleb **êrdim** Nâdire

Andın ayru menĝa birdem şabr u izhârı ‘aceb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 18, Mısra 13*).

4. Kõngül şādāb **êrdi** cür‘a-yı cām-ı vişālıldın

Salıb hicrân otıĝa kêtđi baĝrımnı kebāb eyleb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 21, Mısra 5*).

5. ‘Ahd u peymānlar ĝılub **êrdi** vefā ĝılĝum dēban

Eyledi terk-i vefā ol a’hd-i yalĝan ‘āĝıbet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 34, Mısra 5*).

6. La‘lidin derdimge darmān eyler **êrdi** vaşl ara

Çāre ĝılmas mübtelāi derd-i hicrân eylegeç (*Nâdire Dîvanı, Gazel 58, Mısra 7*).

7. Nâdire ger vaşl devranın ĝanîmet bilmedi

Örtenür **êrdi** ĝayāl-ı şāh-ı devrân eylegeç (*Nâdire Dîvanı, Gazel 58, Mısra 14*).

8. Yürek zaĝmıda peydā boldı yol yol

Oĝıng peykānı ĝüyā **êrdi** raĝ raĝ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 71, Mısra 4*).

9. Ol kün ki vişālîng çemenin seyr êter êrdim

Mazûr-ı nazar **êrdi** menĝa ol ģad u bālā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 4, Mısra 4*).

10. Yārımnı vaşlı birle ‘ālem münevver êrdi

- Bar **erdi** mäh-ı tábân hırşıdğa muķarreb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 27, Mısra 5*).
11. Cihânda Nâdire yârıng perî mişâl **erdi**
Bolur mu hüsniñi âyîneğa yâdgâr kılib (*Nâdire Dîvanı, Gazel 30, Mısra 13*).
12. **Erđi** hâk-ı peykerim endüh tağıdın girân
Pâymañ-ı hayl-ı ğam eyleb ğubâr etti felek (*Nâdire Dîvanı, Gazel 94, Mısra 9*).
13. Çıkmasdı henüz hať u sevâding
Muşhafda mübârek **erdi** fâling (*Nâdire Dîvanı, Gazel 95, Mısra 10*).
14. Devr ili âsûde hâtır **erdi** sendin vây kim
Tapdı devrân inķilâb ey şâh-ı devrân kaydasan (*Nâdire Dîvanı, Gazel 129, Mısra 11*).
15. Kelâming neş'esi bîmârlar cismiğa rûh-efzâ
Lebingni şerbeti **erdi** buzuk köngülni mi'mârı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 141, Mısra 10*).
16. Derd-i hicrân ibtilâsın eylemes erdi hayâl
Ol zamân **erdi** menğa bu nuķşânlar 'ayn-i kemâl (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 25*).
17. Êmdi menğa ne hâcet 'âlemni mâcerâsı
Kim yâr vaşlı **erdi** köngülni müdde'âsı (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 3, Mısra 2*).
18. **Erđi** şehbâz-ı hayâlım bezmide 'unķâ şikâr
Êmdi ol sulţân mezârı şem'îğa pervânemen (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 7, Mısra 9*).
19. Şeb ü rûz yâdingda **erdi** köngül
Hayâling ile maħrem-i râz edim (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 23*).
20. Kayan barding ey şâh-ı gerdün serîr
Felek **erdi** hûkmüngge fermân pezîr (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 78*).
21. Şifâ tapdı vel-ni'mâ sulţân baħayr

Ki bar **êrdi** köngülde andın melâl (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 158*).

22. Yüzüm nukresi **êrdi** kâfûrgün

Sarığ boldı hicrîngde altun kebi (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 169*).

23. Ğam yüki âhır elifdek kâmetimni kıldı dâl

Ey hoş ol sâ'at ki **êrdim** mahrem-i bezm-i vişâl (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 24*).

24. Rüşen êrdi mahfil-i imkân cemâling şem'idin

Yahşılar sultânı **êrding** şehriyârım yahşı bar (*Nâdire Dîvanı, Gazel 87, Mısra 6*).

25. Ey yâr-ı şeker leb ü vefâdâr

Êrding bu cihânda menğa gam-h'âr (*Nâdire Dîvanı, Terkid-bend 1, Mısra 18*).

erguvân: (*Far.*) *Erguvân çiçeği.*

1. Bolub **erguvânî** yüzüm za'ferân

Elif kâmetim boldı 'ışık içre dâl (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 147*).

êrse: (*T.*) *İse.*

1. Bu bülbülñi kafesdin eyle âzâd

Ger **êrse** ka'be ta'bîri murâding (*Nâdire Dîvanı, Gazel 77, Mısra 26*).

êrme: (*T.*) *Değil.*

1. Mênîng yârım 'aceb nâzik mizâc u bî-mürüvvetdür

Bêlin katlımğa bağlabdur velî **êrme** kemer peydâ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 10, Mısra 12*).

2. Nücüm **êrme** felekde şu'le-yi âhım şerâridur

Ki bu kâşâne içre boldı andın zîb ü fer peydâ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 10, Mısra 13*).

3. Nâdire köyide baş koyma ğam **êrmes** nâyâb
İtleri ħayl-ı irür maqşad-ı ikrâm menġa (*Nâdire Dîvanı, Gazel 1, Mısra 15*).
4. Dîvâne muĥabbet yolıġa bî-vaţan **êrmes**
Âbâd eger bolmasa vîrâne selâmet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 33, Mısra 5*).
5. Şânedek çāk-ı dil **êrmes** reng-i îcâdım mênîng
Ĥânezâd-ı ĥidmet-i zülf-i ‘abî-r efşânîngım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 112, Mısra 3*).
6. Nêdin cân u tenimġa minnet **êrmes** paybûsîngdın
Ki êrmiş şaĥneyî şevķîng kõngül mülki ara cânı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 144, Mısra 9*).
7. Çemen gülleri manzûr-ı temâşâ **êrmes**
Közûme ħad u yüzîngdek çemen ârâ **êrmes** (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 1, Mısra 23-24*).

êrmis: (T.) *Ek fiil, imiş, idi.*

1. Her neçe köz salur ol dilber-i gülfâm menġa
Dâġlar penbesi **êrmis** gül-i bādâm menġa (*Nâdire Dîvanı, Gazel 1, Mısra 2*).
2. Şâdmānlık sêndin **êrmisdür** cihân aĥvālġa
Munça hem cem‘îyet-i ţab‘-i perîşāndur mu sên (*Nâdire Dîvanı, Gazel 120, Mısra 7*).
3. Yahşı u yaman birbiriġa muġtenem **êrmis**
Ferzâne tirik bolsın u dîvâne selâmet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 33, Mısra 9*).
4. Beski **êrmismen** havâĥ‘â-i havâ-i devletîng
Tâ irür başım havâ-i medĥ-i sultân eylerem (*Nâdire Dîvanı, Gazel 118, Mısra 15*).

erzân: (Far.) *Ucuz.*

1. Şehriyār-ı ki müdāmımnı devletidür rûz-efzûn

Boldı hâşiyetidin mülk emân narh **erzân** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 127, Mısra 6*).

esās-ı kerr ü ferr: (Ar. + Far.) *Güç kuvvetin temeli.*

1. Yârab andın pâydar olğay **esās-ı kerr ü ferr**

Feth ü naşret birle her kaysı taraf kılsa sefer (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 6, Mısra 43*).

esbâb-ı muhabbet: (Ar.) *Sevgi sebepleri.*

1. Nükte-yi ‘ışkı her bî-ser ü pâ fehm êtmes

Deme ağyârga **esbâb-ı muhabbetni** şarîh (*Nâdire Dîvanı, Gazel 65, Mısra 14*).

esbâb-ı tecemmül: (Ar.) *Süslenme sebebi.*

1. Menğa deyr içre **esbâb-ı tecemmül**

Şürâhî birle cām-ı lālegün bes (*Nâdire Dîvanı, Gazel 92, Mısra 5*).

êse: (T.) *Eklendiği cümleye koşul anlamı veren ek. ise.*

1. Guşşa peymāneside hūn-ı dil âşām eyler

Bâdedin her kişi kim eyler **êse** istignā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 7, Mısra 12*).

eşer: (Ar.) *Eser, iz, nişan.*

1. Kimse tapmas **eşerim** istemağ u sormağdın

Ne nişān qaldı fenā mülkide nè nām menğa (*Nâdire Dîvanı, Gazel 1, Mısra 13*).

2. İlge netañg eylese āh u fiğānım **eşer**

Menğa bukün Nâdire yârdın âşâr yoğ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 72, Mısra 13*).

3. Deşt-i cünûn nesîmidêk têlbe köngül hayâl ile
Tapmadı serbeser yürüb yâr sorağıdın **eşer** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 82, Mısra 10*).
4. Yâr hicrânıda yokdur bar u yokımdın **eşer**
Ne ölükmene ne tirik ma'lûm emes mâhiyyetim (*Nâdire Dîvanı, Gazel 103, Mısra 13*).

eşer et-: (Ar.+T.) *Tesir etmek, etkileek.*

1. Hicrânda naşîbim mênî hûn-ı ciger etti
Furkat otınıñ tâbı köngülğa **eşer etti** (*Nâdire Dîvanı, Müsemmen 1, Mısra 12*).

eşer kıl-: (Ar.+T.) *Tesir etmek, etkileek.*

1. Tüşti âhımdın bu akşam çarh meydânığa dūd
Kim **eşer kıldı** felekni mihri tâbânığa dūd (*Nâdire Dîvanı, Gazel 81, Mısra 2*).
2. Köyüb örtenüb şem' su boldı pāk
Eşer kıldı sūz u güdāzım mênîñ (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 124*).
3. Tālî' me nāgehān **kıldı** yaman köz **eşer**
Kaldı firāk cān ayrıla cānānıdın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 125, Mısra 15*).

esîr: (Ar.) *Bağlı, tutsak.*

1. Hicr şahnesi âhır öltürür **esîringni**
Bir kıyā baķıb cānā bend-i ğamdin āzād et (*Nâdire Dîvanı, Gazel 36, Mısra 3*).
2. Kāfir ü bî-raħm u sengîn-dil **esîr-i** bolmışam
Dîn ü dil ğāret kılur ol nā-muslimān her kēçe (*Nâdire Dîvanı, Gazel 133, Mısra 11*).
3. 'Arzım senga ey cihān emîri

Cân birle köngül ğaming **esîri** (*Nâdire Dîvanı, Terki-bend 1, Mısra 2*).

esîr kıl-: (Ar.+T.) *Mahkum, köle yapmak.*

1. Yüzingni yer astıda pinhân etib

Mêni hier dāmıĝa **kılding esîr** (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 82*).

esîr-i derd: (Ar.+Far.) *Derde uğramak, aşk derdinin esiri olmak.*

1. Esîr-i ħâkdur ol serv-i ħūrîzâd destingdin

Esîr-i derdmen ol mû'nis-i cânımdın ayrılgaç (*Nâdire Dîvanı, Müsemmen 2, Mısra 16*).

esîr-i hâk: (Ar.+Far.) *Toprağın esiri.*

1. **Esîr-i** ħâkdur ol serv-i ħūrîzâd destingdin (*Nâdire Dîvanı, Müsemmen 2, Mısra 7*).

2. **Esîr-i** derdmen ol mû'nis-i cânımdın ayrılgaç (*Nâdire Dîvanı, Müsemmen 2, Mısra 15*).

esîr-i şehir-i fenâ: (Ar.+Far.+Ar.) *Geçici şehrin tutkunu.*

1. Bolding ey cân **esîr-i şehir-i fenâ**

Kim dedi mülk-i cāvîdândın kêt (*Nâdire Dîvanı, Gazel 61, Mısra 9*).

esîr-i zülf-i pür-tâb: (Ar.+Far.) *Sevgilinin kıvrıcık saçlarına tutkun.*

1. Mübtelâ mên tã **esîr-i zülf-i pür-tâbing** bolay

Ķıl mêni âzâd başing üzre sergerdân etib (*Nâdire Dîvanı, Gazel 28, Mısra 11*).

eş'âr: (Ar.) *Şiirler, manzum sözler.*

1. Tanġ emesdür bolsa az müddetde üstād-ı suġan
Nâdire eş‘ârığa taġsîn eter selmân körüb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 22, Mısra 14*).
2. Gül-i süsen açıldı bî-nevâlık kılma ey bülbül
Çemende Nâdire eş‘ârı birle nâle ü zâr et (*Nâdire Dîvanı, Gazel 32, Mısra 18*).
3. Bolubdur Nâdire mümtâz-ı ma‘nî
Kelâmi rüşen ü eş‘âr-ı ferruġ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 67, Mısra 14*).
4. Kim kélür bŷî vefâ ‘uşşâk ara eş‘ârıdın
Rişte-yi cânımğa peyvend ile sâzıng tārıdın (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 91*).
5. Derd ehli okusun Nâdire güftārımın
Yazıban kökde kuyaş levhine eş‘ārımın (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 1, Mısra 64*).

eşed: (Ar.) Çok daha şiddetli.

1. Derd-i firâk şiddetidin bildi Nâdire
Dŷaġ ‘azābıdın ġam-i hicrân éken eşed (*Nâdire Dîvanı, Gazel 80, Mısra 12*).

êşik: (T.) Kapı.

1. Muġtâc-ı dergehingmên yüz ming ümîd birle
Mên ġulnı bu êşikdin nevmîd kılma yārab (*Nâdire Dîvanı, Gazel 27, Mısra 10*).
2. Sürme-yi çeşm-i dilimdür êşiking topraġı
Dergehingdin menġa āvārelig ermes ġacet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 44, Mısra 5*).

eşit-: (T.) İşitmek, duymak.

1. Her neçe kim şabr ta‘mîrini bünyād eyledim
Eşk sîlâbıda vîrân oldu ābādım eşit (*Nâdire Dîvanı, Gazel 40, Mısra 8*).

2. Barça yār u āşinādın eyledin bīgāneliğ
Nêçe künler boldı hergiz kılmadıñ yādım **êşit** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 40, Mısra 10*).
3. Kêl ki bir sâ‘at sêni kôrmağ uçun muştâk mên
Têlbe boldım sêndin ayru ey perîzâdım **êşit** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 40, Mısra 12*).
4. Nâdire bād-ı şabādın sēnga irsāl êtgeli
Kıldı inşā bu gāzelni tab‘-i nāşādım **êşit** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 40, Mısra 14*).
5. Feryād u figān şavtini sênsiz **êşitürmên**
Kāşānedin ayru der ü dîvârdın ayru (*Nâdire Dîvanı, Gazel 132, Mısra 19*).
6. Riyā u hırş u tam‘ şavtıdur terāne-yi şeyh
Êşitme kim heme efsûn irür fisāne-yi şeyh (*Nâdire Dîvanı, Gazel 73, Mısra 2*).
7. Derdlîğ kışşa-yı ‘ışkımnı **êşitti** ferhād
Têlbe mecnûndêk anı kılsa bu efsānege bahş (*Nâdire Dîvanı, Gazel 53, Mısra 11*).

êşk: (*Far.*) Gözyaşı.

1. Kılurman ‘ışk u cünün kârvânığa imdād
Sirişk-i nâkaların **êşk**-i şeş-kaţār kılıb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 30, Mısra 8*).
2. Saldı ‘ışk ehliğa rastāhîz hicrān āfeti
Āhnı şarşar kılıb **êşkimni** tûfān eylegeç (*Nâdire Dîvanı, Gazel 58, Mısra 4*).
3. Āgeh êtdi ilni **êşkim** şâbit ü seyyāresi
Dūd-ı āhımdur felekde kehkeşāndın bêrdi yād (*Nâdire Dîvanı, Gazel 76, Mısra 5*).
4. Bu aqşam saldı zulmet ‘ālem-i hicrān kıra şāmı

Kılıb yâdıngı **eşkimdin** ırāğān  tmesem bolmas (*N dire D vani, Gazel 91, Mısra 12*).

5. Tökmeyin kim **eş**k tapmas la‘l-i s r b ng s ni

Yutmayın  an k m ru -ı g ln r ng eyle  r z  (*N dire D vani, Gazel 131, Mısra 9*).

6. Keçeler t  şub  **eşkim** kevkeb-i seyy red r

Serv  ad nge k z m m şt k -ı bir nezz red r (*N dire D vani, Kısa Mesnevi 1, Mısra 31*).

7. Ba lab ihl ş ile i r m  ar mi  areming 

Eşkdin r h le   h n-ı cigerz d  ılay (*N dire D vani, Muhammes 1, Mısra 50*).

8. N   k esr r-ı ‘ışın asrasın ol  asta kim herdem

Sarı  ru s r  birle z hir olmuş **eş**k alıdın (*N dire D vani, Gazel 123, Mısra 12*).

9. Şebist ndur közümni manzar  ol ay fir  ıda

K lib **eşkim** nücümıdın  r ğ n eylesün ş h m (*N dire D vani, Gazel 105, Mısra 14*).

10. Tem   -i cem lı a eger şükr  tmegen bolsam

K zim peym nesini **eş**k ile ser   r  ıl y rab (*N dire D vani, Gazel 17, Mısra 12*).

eşk s l b : (*Far.*) G zy  ı seli.

1. Her n  e kim ş br ta‘m r ni b ny d eyledim

Eşk s l b da v r n oldu  b d m   it (*N dire D vani, Gazel 40, Mısra 8*).

eşk s l : (*Far.*) G zy  ı seli.

1. D n-i ‘ı   ink r n  tgenlerni eyley d b hel k

Eşk s l d n bu  n emv c-ı t f n eylerem (*N dire D vani, Gazel 118, Mısra 10*).

eşkāl: (Ar.) Şekiller, suretler.

1. Ol zülf-i dil-âvîzini **eşkālını** açmay

Bî-hûde nêdin til uzatıb şâne kıılır bahş (Nâdire Dîvanı, Gazel 52, Mısra 3).

eşkbār êt-: (Far.+T.) Yağmur gibi gözyaşı dökmek, çok ağlamak.

1. Ketti ol hırşîd-ı meh-peyker anı hicrânda

İntizâr eyleb közimni **eşkbār etti** felek (Nâdire Dîvanı, Gazel 94, Mısra 6).

eşk-i çeşm-i giryân: (Far.) Ağlayan gözün gözyaşı.

1. Yana yana kalmadı cân birle könglüm dağsız

Tama tama közde **eşk-i çeşm-i giryân** kalmadı (Nâdire Dîvanı, Gazel 136, Mısra 6).

eşk-i gülgün: (Far.) Gül renkli gözyaşı.

1. **Eşk-i gülgünüm** ki tûfân eylemiş gam şâmıda

Hil'atım andın şafağ dāmānidék kam eylerem (Nâdire Dîvanı, Gazel 118, Mısra 5).

2. **Eşk-i gülgünüm** irür bâde-yi la'ling eşeri

Rûhpervêdûr müdāmımnı râyhası misl-i gülâb (Nâdire Dîvanı, Gazel 16, Mısra 13).

eşk-i şeş-katâr: (Far.) Sıra ile akan gözyaşı.

1. Mên kaçan yâd etmedim vaşlîngnı kim cân örtenib

Köz yolıdn yüzge **eşk-i şeş-katârım** kélmedi (Nâdire Dîvanı, Gazel 142, Mısra 6).

esrār: (Ar.) Gizli olan, herkesçe bilinmeyen şeyler, herkese açık olmayan gizlilikler, sırlar.

1. Dāğ-ı 'ışk **esrār** nükte-nükte şerh ettim
Nâdire anı ilge fâş kılma pinhân ét (*Nâdire Dîvanı, Gazel 49, Mısra 13*).
2. Kılmanğız kanlık köngül **esrārını** zâhidğa fâş
Muhtesib fehm étmesün mey şışesin pinhân étinğ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 96, Mısra 3*).

esrār-ı 'ışk: (Ar.+Far.+Ar.) Aşkın gizemi.

1. Nêçük **esrār-ı 'ışkın** asrasın ol hasta kim herdem
Sarığ ruhsârı birle zâhir olmuş eşk alıdın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 123, Mısra 11*).

esrār-ı muhabbet: (Ar.+Far.+Ar.) Aşkın sırları.

1. Ey Nâdire zühd ehlini meyhânede körsenğ
Dem urma ki fâş olmasın **esrār-ı muhabbet** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 47, Mısra 18*).

ét-: (T.) Etmek, eylemek, yapmak.

1. Kêl devrni imtiyhân **étib** kêt
Seyr-i çemen-i cihân **étib** kêt (*Nâdire Dîvanı, Gazel 46, Mısra 1-2*).
2. Köngüller ka'besin birbir ziyâret eyledim emdi
Tavâf-ı mekke ü taht-ı Süleymân **étmesem** bolmas (*Nâdire Dîvanı, Gazel 91, Mısra 8*).
3. Ğami sūzını başlab **étmedim** sāmān çün gerdün
Bu dürlerni mēningdēk bī-ser ü sāmāne tapşurdı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 137, Mısra 7*).

4. Nigārımdın ey ecel feryād desting̃din
‘Aceb  rmes ger ** tsem** dembedem yüz d d desting̃din (*N dire D vani, Müsemmen 2, Mısra 2*).
5. ‘ lem çemeni ki b -vef dur
Bir  h bile  az n ** tib** k t (*N dire D vani, Gazel 46, Mısra 10*).
6.  ayd  ter birdemde ‘ lem ehlini murğ-ı dilin
 aşların   h n ** tib** közlerni  ehb z eylegeç (*N dire D vani, Gazel 59, Mısra 12*).
7. Vi  l n  hicr n ** tib** ey fir  
Let fet bah r n  az n eyleding̃ (*N dire D vani, Gazel 97, Mısra 9*).
8. Yüzi hicri meni k p derdmend ** tdi** ‘il c m yok
Y ne bir körsetib y r mn  ber urd r k l y rab (*N dire D vani, Gazel 17, Mısra 7*).
9. K z mn  r  en ** tge ** pertev-i mihr-i cem l d n
Mu abbet ne ’esid n v   f-  esr r k l y rab (*N dire D vani, Gazel 17, Mısra 3*).
10. Ot a saldı  h u ef  n m felekler ra t n 
Her köşe kim  ar  b -d d ** tti** b -d d eylerem (*N dire D vani, Gazel 108, Mısra 10*).
11. Bir g  ede tenh l   ile y ding̃ ** termen**
Yok hemnefesim d de-yi   n ard n ayru (*N dire D vani, Gazel 132, Mısra 7*).
12. Kerem k ld ng̃  ab  ey y r köyidin  aber b rd ng̃
G l   rey  an isid n b -niy z ** tting̃** me  am mn  (*N dire D vani, Gazel 143, Mısra 14*).
13. Hicr nda na  b m m n    n-  ciger ** tti**
Furşat ot n ng̃ t b  k ng lg  e er ** tti** (*N dire D vani, Müsemmen 1, Mısra 11-12*).

14. Giryān közümnî yaşıge nezzāre kılmadınġ
Gevherler **étđi** dīde-yi giryān taşaddukınġ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 98, Mısra 6*).
15. Şem‘ yanglıġ kıya börk zerīn
Dūd-ı ahımdın **éten** karkara baġ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 66, Mısra 10*).
16. Tapılsa Nâdire bir şeyġ ‘ârif-i kâmil
Başım havāsın **etey** nazr-ı âstāne-yi şeyġ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 73, Mısra 14*).
17. Ötse hırām eyleban cilve bile çabukım
Êtmes müdāmımnı kadiġa servde reftār yoġ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 72, Mısra 12*).
18. Nâdire ol yār sevdāsı ile köz yümme kim
Rāġat-ı cān yār **etmes** yār cānān eyleban (*Nâdire Dîvanı, Gazel 117, Mısra 12*).

etek: (T.) Elbisēnin belden aşāġı kısmı: Vücûdun belden aşāġısına giyilen giyecek.

1. Hicr **etek** uşlab girībānımnı muġkem tuttı ġam
Hiçkim yārab cihānda yārdın ayrılmasun (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 57*).

etrāf: (Ar.)Yan, çevre, kenar.

1. Şem‘-i ruhsāringı **etrāfıda** pīç ü tāb urar
Turfе oġşar yārning zülf-i perīşānıġa dūd (*Nâdire Dîvanı, Gazel 81, Mısra 7*).

etvār-ı ferruh: (Ar.+Far.) Güzel davranış.

1. Kānı ol yārdēk şīrīn şemāil
Cemāl-ı dilkeş ü **etvār-ı ferruh** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 67, Mısra 4*).

evbāş: (Far.) Serseri kafadar.

1. Zāhidā ger dēseng̃ ‘ışk ehligē rūsvā bolmay

Dēme meykedeh **evbāşığa** köp çün u çerā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 7, Mısra 14*).

evc-i şüreyyâ: (Ar.+Far.+Ar.) Ülker yıldızının doruk noktası.

1. Seher kim tüşti otlar cānıma ol mihr sīmādın

Aşurdum āh u efgān dūdını **evc-i şüreyyādın** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 124, Mısra*

2).

evkāt: (Ar.) Vakit, zaman.

1. Cihānda Nâdire ‘ışk ihtiyār ét

Muhabbetsiz keçürgeñ hayf **evkāt** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 31, Mısra 14*).

evlād: (Ar.) Bir kimsenin oğlu veya kızı, çocuk.

1. Nâdire ketti eligdin şehriyārım dāmeni

Ėmdi **evlādın** du‘ā etmek yolın muhkem tutay (*Nâdire Dîvanı, Gazel 148, Mısra*

20).

evrāk-ı deyvān: (Ar.+Far.+Ar.) Divanın yaprağı.

1. Köydi bağırm āh mişrā‘ini inşā‘ eylegeç

Tüşti andın Nâdire **evrāk-ı deyvānığa** dūd (*Nâdire Dîvanı, Gazel 81, Mısra 14*).

evvel: (Ar.) Başlangıçta, evvelâ, ilk önce, ilk olarak.

1. Kaçan ‘ışk ehlini öltürmağını ihtiyār etseng̃

Cefā tīgi bilen **evvel** mēning̃ bağırmnı efgār ét (*Nâdire Dîvanı, Gazel 32, Mısra*

4).

ey: " Bir varlığa seslenme ünlemi".

1. Ki vaşl u hicr ara kılgıl medārā
Menga **ey** Nâdire kısmet bu êrken (*Nâdire Dîvanı, Gazel 2, Mısra 22*).
2. **Ey mihr-i cemālîng** ‘âlem ara
Zerrât yüzingge mest ü şeydâ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 5, Mısra 1*).
3. **Ey hüsni riyâzıda** kâding serv
Ol serv üze sünbülîng semensâ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 5, Mısra 3*).
4. **Ey yüzing** kıble-yi erbâb-ı şefâ
Hüdhüd-i Mülk-i Süleyman Merhabâ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 6, Mısra 1*).
5. **Ey hoşâ şîşe ara** âb-ı hayât-ı hükemâ
Kim müdâmımnı her kişi nüş étse bolur hıızr nümâ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 7, Mısra 1*).
6. **Ey hoş ol rind-i mey aşâm u siyeh mest müdâm**
Câm-ı mey elkide alıda sebû vu mînâ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 7, Mısra 9*).
7. Kâding serv-i nâzığa **ey gül-beden**
Ten-i lâger ü nâ-tüvânım fedâ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 13, Mısra 9*).
8. Âbâd ola **ey Nâdire** iklîm-i tecemmül
Cemşîd-i zamân husrev-i fergâne selâmet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 33, Mısra 11*).
9. Bolmağıl ferhâd u mecnündêk cihân efsânesi
‘İşk ara **ey Nâdire** âyîn-i neng ü nâm tut (*Nâdire Dîvanı, Gazel 35, Mısra 14*).
10. Kerem kıldîng şabâ **ey yâr** köyidin haber bêrdîng
Gül ü reyhan isidin bî-niyâz êtting meşâmımnı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 143, Mısra 13*).
11. Muhabbet ehliğa hâcet emestür dehr gavgâsı
Kêl **ey şûr-ı cünûn** dūr eyle başımdın bu gavgânı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 145, Mısra 4*).

12. Ger ölsem bu vādī ara **ey humāy**
Ğızā bolğusı üstühā~nım seŋga (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 41*).
13. Ğam yüki āhır elifdek kâmetimni kıldı dāl
Ey hoş ol sâ‘at ki ervedim maħrem-i bezm-i vişāl (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 24*).
14. **Ey hoş ol künler** ki ol gül-çehre birle yār edim
Kêçe kündüz devlet-i vaşlige berħurdār edim (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 4, Mısra 21*).
15. Her hâlde **ey Nâdire** şükr eyle Hudāğa
Kim bērdi seŋga ‘ışk u muħabbet bile devlet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 43, Mısra 17*).
16. Menğa **ey Nâdire** kısmet bu erken
Ezel kündin bolubdur ‘ışk peydā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 2, Mısra 21*).
17. Salıb hicr ten mülkine zelzele dēdi kılma devr-i felekcin gile
Nē çāre-yi derdim **ey Nâdire** firāk oldı nāgeh vişāle peydā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 11, Mısra 12*).
18. Köyib **ey Nâdire** ‘ālem ilige
Muħabbet şīvesini āşikār et (*Nâdire Dîvanı, Gazel 38, Mısra 13*).
19. Cihān **ey Nâdire** il maqtulıdır
Ėmesdür cāyı āsāyiş bu meslaħ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 71, Mısra 9*).
20. Kēl ‘ışk yolıda közleringni
Ey Nâdire dūrfişān etib kēt (*Nâdire Dîvanı, Gazel 46, Mısra 18*).
21. **Ey Nâdire** zühed ehlini meyħānede körsēŋ
Dem urma ki fāş olmasın esrār-ı muħabbet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 47, Mısra 17*).
22. Vaşl ara kām istesēŋ **ey Nâdire**
Ėmdi özni nēçe kün nākām tut (*Nâdire Dîvanı, Gazel 48, Mısra 17*).

23. Āteş midür **ey Nâdire** bu medrese ehli
Her nêçe ki teslîm êterim yana kılur bahş (*Nâdire Dîvanı, Gazel 52, Mısra 13*).
24. Sengâ **ey Nâdire** cām-ı muḥabbet
Çü sundı sākî-yi şîrîn zebân iç (*Nâdire Dîvanı, Gazel 60, Mısra 13*).
25. Mengâ **ey Nâdire** bes munça bî-dād (*Nâdire Dîvanı, Gazel 77, Mısra 29*).
26. Köngül közgüsini **ey Nâdire** ‘ışk içre rûşen kıl
Muḥabbet dāğdın āyîne-yi gîtî-nümâ keltür (*Nâdire Dîvanı, Gazel 86, Mısra 11*).
27. **Ey Nâdire** lâf-ı ‘ışk urarsan
Meşhûr-ı ḥalāyîk oldı ḥālîng (*Nâdire Dîvanı, Gazel 95, Mısra 17*).
28. Yürek dāğın **ey Nâdire** ğayrdın
Besî ḥûb kayd kıldıng nihân eyleding (*Nâdire Dîvanı, Gazel 97, Mısra 11*).
29. Kêlib **ey Nâdire** külbem sarı feyz-i kûdümıdın
Köngül vîrânesin taḥt-ı Süleymân eylesün şâhım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 105, Mısra 21*).
30. **Ey Nâdire** sözümni ger körse ebr-i nîsân
Gevherlerini eyler mânend-i jâle teslîm (*Nâdire Dîvanı, Gazel 111, Mısra 17*).
31. Ot yaktı firâkıng şereri ilge velîkin
Ey Nâdire köymes dil-i efgârdın ayru (*Nâdire Dîvanı, Gazel 132, Mısra 22*).
32. Meger kim ol perîrû ḥüsni nûrı eyledi pertev
Közüm âyînedek **ey Nâdire** ḥayret nümüdârı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 141, Mısra 18*).
33. Ḥayâl-ı yâr ile **ey Nâdire** şevk öyide şabrêt
Cihânı eyledi âşüfte bu ḥâl-i perîşânı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 144, Mısra 21*).
34. İrür bedḥ’âlarıng güftügüyü barça bî-ma’nî

Bukün **ey Nâdire** başdın koyub tâc-ı muraşşa'ni (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 2, Mısra 38*).

35. **Ey** 'aql cünûn deştide bî-nâm u nişân bol

Ey Nâdire sên 'îş ü tarab birle emân bol (*Nâdire Dîvanı, Müsemmen 1, Mısra 35-36*).

36. Kılıb şükr şabr ile **ey Nâdire**

Bu sözlerni aytıb du'â eyleding (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 107*).

37. Murğ-ı terâne senc-i bu bâğ u bûstan man

Ey Nâdire kerem kıl gam birle nâ-tüvân man (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 5, Mısra 28*).

38. Kêlgıl **ey** nâle seña âh ile imdâd kılay

'Âfiyet hırmanını bir yolu berbâd kılay (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 1, Mısra 1*).

39. Çıkıb rûşen eyle cihân mülkini

Yêr astıdın **ey âfitâb-ı münîr** (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 84*).

40. Kılmañ **ey aḥbâb** ol ruḥsârdın kaṭ'-i naẓar

Lebleri yâkûtını elbette kût-ı cân êting (*Nâdire Dîvanı, Gazel 96, Mısra 13*).

41. **Ey** 'aql cünûn deştide bî-nâm u nişân bol

Ey Nâdire sên 'îş ü tarab birle emân bol (*Nâdire Dîvanı, Müsemmen 1, Mısra 35*).

42. 'Arşa-yı mülk-i cihân herçend fermâıdadur

Sênsiz **ey ârâm-ı cân** manzûr êmes bu devletim (*Nâdire Dîvanı, Gazel 103, Mısra 16*).

43. **Ey ay** kõngil gülşenide serv-i revân bol

Ey hûş u ḥired 'ışkıda rüsvâ-i bol (*Nâdire Dîvanı, Müsemmen 1, Mısra 33*).

44. Menga ol serv-ḳad peygâmın **ey bād-ı şabâ** keltür

Ġubâr-ı maḳdemin közlerimğa tütüya keltür (*Nâdire Dîvanı, Gazel 86, Mısra 1*).

45. Kökeniñ bendeliğın Nâdire'ğa 'arz eyleb
Koyğıl **ey bād-ı şabā** cānıma andın āfet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 44, Mısra 14*).
46. Güzel yārımğa **ey bād-ı şabā** yètkür selāmımnı
Kim êlter sêndin özge yār köyige peyāmımnı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 143, Mısra 1*).
47. Bêrme nisbet kâdige **ey bâğbān**
Servdür bu bâğ ara reftārsız (*Nâdire Dîvanı, Gazel 89, Mısra 13*).
48. Körüb könglümde yüz āzārb **ey bī-derd** ta' n êtme
Mürüvvet körgüzib raħm êt ki sulţānımnı sağındım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 102, Mısra 5*).
49. Baķmadıñ bir luţf ile **ey bī-mürrüvet** seng-dil
Nâdire hicrinde yığlar nāle ü efğān êtib (*Nâdire Dîvanı, Gazel 28, Mısra 13*).
50. Bolğusıdur şām-ı ğam şem'-i şeb-i hicrānıñız
Zinhār **ey bī-nevālar** sūz-ı dil sāmān êtiñ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 96, Mısra 12*).
51. Gül-i sūsen açıldı bī-nevālķ kılma **ey bülbul**
Çemende Nâdire eş'arı birle nāle ü zār êt (*Nâdire Dîvanı, Gazel 32, Mısra 17*).
52. Gülşen içre **ey bülbul** şubħdem nevā tartıb
Gül yüzini yād eyleb nāle birle feryād êt (*Nâdire Dîvanı, Gazel 36, Mısra 11*).
53. Eylemedıñ **ey büt-i peymān-şiken**
Nâdire'ning vaşlıñ ile kāmıyāb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 20, Mısra 17*).
54. Gülğa dèsem yok kef-i pāyıñğa tāb
Dīdeme koy **ey büt-i zerīn niķāb** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 20, Mısra 2*).
55. Munça pinhān dāğ kim **ey cān** felek koydı sēnga
Yār eger kèlse girībānıñnı eyleb pāre aç (*Nâdire Dîvanı, Gazel 57, Mısra 11*).
56. Boldıñ **ey cān** esīr-i şehr-i fenā
Kim dèdi mülk-i cāvīdāndın kèç (*Nâdire Dîvanı, Gazel 61, Mısra 9*).

57. Yok ağzınıñ sorağıda **ey cān** nişān tileb
Tüşding ‘adem ʔarīkine gümdür senğa beled (*Nâdire Dîvanı, Gazel 80, Mısra 7*).
58. Vişālingdın **ey cān** tapalmay sorağ
Neler tüşti başımğa sendin sorağ (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 75*).
59. Ğam helāk etti meni hicringde **ey cān** kaydasan
Sensizin bīmārman derdimge darmān kaydasan (*Nâdire Dîvanı, Gazel 129, Mısra 1*).
60. **Ey cān** menğa hicringde cihān boldı karangu
Bolğan kebi köz gevher-i şehvārdın ayru (*Nâdire Dîvanı, Gazel 132, Mısra 11*).
61. Yār köyide beşartıki peyāmımnı deseng
Bu kafesdin seni **ey cān** kuşı āzād kılay (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 1, Mısra 10*).
62. Fiğan etmey mü ketti çemendin serv-i āzādım
Köngül ma‘mūr edi **ey çarh** vîrān oldı ābādım (*Nâdire Dîvanı, Müsemmen 2, Mısra 26*).
63. Esîr-i hākdur ol serv-i hūrîzād destingdin
Meni **ey çarh** kez-reftār yarımdın cüdā kılding (*Nâdire Dîvanı, Müsemmen 2, Mısra 8*).
64. ‘Arzım senğa **ey cihān emîri**
Cān birle köngül ğaming esîri (*Nâdire Dîvanı, Terki-bend 1, Mısra 1*).
65. Ğatm olmış senğa tüz resm ile ‘ālemdādlık
Ey cihānārā muhīt-i gevherefşāndur mu sēn (*Nâdire Dîvanı, Gazel 120, Mısra 4*).
66. Ötti şubh-ı vaşl keldi şām-ı endūh u firāk
Merhabā **ey dāğ-ı hasret** kil-k-i bezm-i ğam tutay (*Nâdire Dîvanı, Gazel 148, Mısra 6*).

67. Ey gülşen-i ğam emdi bahār oldı hazān bol
Ey dīdelerim yār yüzige nigerān bol (*Nâdire Dîvanı, Müsemmen 1, Mısra 32*).
68. Ger ta‘ne-yi aġyārdın **ey dīl** hazar êtseng
‘Ālem ilîğa bolmaġıl ikrār-ı muḥabbet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 47, Mısra 13*).
69. Vefā rengi muḥabbet neghetin köz tutmaġıl **ey dīl**
Bu reng ü bûy körgüzmes kişige dehr büstānı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 144, Mısra 19*).
70. Kaydın sēni Nâdire unutsun
Bu söz ne münāsib **ey dīlārā** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 5, Mısra 18*).
71. Rāst aytay sebeb-i rüşd ü reşādım sēn êding
Ey dīlārām bu ‘ālemde murādım sēn êding (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 1, Mısra 14*).
72. Ruzācū man **ey dilsitānım** sēnga
Nē boldı ki yētmes figānım sēnga (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 33*).
73. Şerbet-i la‘līngdin ayru tapmadım cān lezzetin
Kāmıma ‘işret mey-i **ey dilsitānım** boldı telḥ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 69, Mısra 12*).
74. **Ey dūst** firāk ilgidin dād
Kıldı mēni müstemend ü nāşād (*Nâdire Dîvanı, Terki-bend 1, Mısra 57*).
75. Sormanġız **ey dūstlar** mēndin nişān u nām kim
Yıġlavardı topraġım āh u figān tūfānıdın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 126, Mısra 11*).
76. Nigārımdın ayırdıng **ey ecel** feryād destīngdin
‘Aceb êrmes ger êtsem dembedem yüz dād destīngdin (*Nâdire Dîvanı, Müsemmen 2, Mısra 1*).
77. Beşāret sizge **ey ehl-i cihān** kim mülk-i dünyāğa

- Çırāğ-ı maḥfil-i altın beşik babür nişān keldi (*Nâdire Dîvanı, Gazel 140, Mısra 5*).
78. Mihr-i dîdârı şeref bürcine mäh-ı enverî
Baḥr-ı devletdin beşâret sizge **ey ehl-i cihân** (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 6, Mısra 26*).
79. Du‘â-i ḥayr êting **ey ehl-i devlet** Nâdire yanglıg
Demâdem şükr êting şehzâde-yi mülk-i cihân keldi (*Nâdire Dîvanı, Gazel 140, Mısra 17*).
80. El-firāk aḥbâblar **ey ehl-i devrân** el-firāk
Kim qalur ‘azm-i sefer Sultân ‘Ömer Ḥân el-firāk (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 8, Mısra 1*).
81. Derd ü elem ü guşsa ki hicride çekermen
Bu miḥnet ü gam kimdedür **ey ehli muḥabbet** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 43, Mısra 14*).
82. Râḥat-ı rûḥ irür neş‘e-yi rāḥ
Bâde içmek kerek **ey ehl-i silāḥ** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 63, Mısra 2*).
83. Rûz-ı mâtemdür bukün **ey ehl-i şöḥbet** el-vedā‘
Êmdi tutmasman cihân ehliḡa ülfet el-vedā‘ (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 8, Mısra 31*).
84. **Ey emîr-i nüktedân** tofraḡing üzre dād êtey
Sêndin ayrıldım qayan baray nè menzilḡa yêtey (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 7, Mısra 11*).
85. **Ey eşk** közimni mektebidin
Ḥayret sebekın revân etib kêt (*Nâdire Dîvanı, Gazel 46, Mısra 7*).
86. Menga **ey felek** kaşd-ı cân eyleding
Firāk elgide nâ-tüvân eyleding (*Nâdire Dîvanı, Gazel 97, Mısra 1*).
87. **Ey felek** cānımḡa bî-dād üzre bî-dād êtme kim

- Bu yeter kim hasta hâl u zâr u sergerdâningim (*Nâdire Dîvanı, Gazel 114, Mısra 5*).
88. Müdāmımnı hicrânıda kan yığlamakdın hoş bolur hâlim
Ayrırma **ey felek** bir lahza çeşm-i hünfişândın hem (*Nâdire Dîvanı, Gazel 115, Mısra 10*).
89. Yüzüñ olsun kara kim **ey felek** zulm eyleding bî-had
Ayrıding yârdın bu Nâdire mecnûn-ı şeydânı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 145, Mısra 17*).
90. Kühen zâl mekkâre sên **ey felek**
Bu ‘âlemde kimge vefâ eyleding (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 97*).
91. Alıñdın **ey felek** yüz dâd u feryâd
Menğa hicr içre ey gerdûn vefâ kıl (*Nâdire Dîvanı, Gazel 77, Mısra 19*).
92. Mênî **ey felek** bî-nevâ eyleding
Hâzîn cânıma köp cefâ eyleding (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 93*).
93. Vişâlnı hicrân etib **ey firâk**
Letâfet bahârın hâzân eyleding (*Nâdire Dîvanı, Gazel 97, Mısra 9*).
94. Alıñdın **ey felek** yüz dâd u feryâd
Menğa hicr içre **ey gerdûn** vefâ kıl (*Nâdire Dîvanı, Gazel 77, Mısra 19-20*).
95. Mênî etgil derdlîğ köñlümdin **ey gerdûn** hâlâş
Yâ köñülñi kıl mênî bî-şabr u sāmândın hâlâş (*Nâdire Dîvanı, Gazel 93, Mısra 1*).
96. Sên **ey gerdûn** hâzer et kişveringni eyleğil muhkem
Közümni eşkidin hacletğa battı Nuḥ tūfânı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 144, Mısra 15*).
97. Sên bukün ḥandânsın **ey gül** Nâdire dildârsız

- Yığlamaqdındur bulutlardék müheyyā bağ ara (*Nâdire Dîvanı, Gazel 15, Mısra 17*).
98. **Ey güli'zâr** Nâdire'ning hâlini sorab
Güftâre kël cevâb u su'âlîngdın örgüley (*Nâdire Dîvanı, Gazel 147, Mısra 19*).
99. **Ey gülşen-i ğam** emdi baĥâr oldı ĥazân bol
Ey dîdelerim yâr yüzige nigerân bol (*Nâdire Dîvanı, Müsemmen 1, Mısra 31*).
100. Tut ğayrdın **ey ĥasta köngil** dâġını pinhân
Ger sorsa birev eyleġil inkâr-ı muĥabbet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 47, Mısra 7*).
101. **Ey ĥasta köngül** firāk içinde
Dem urgeli ħalmadı mecâlîng (*Nâdire Dîvanı, Gazel 95, Mısra 15*).
102. Bu cüdâlık hicride efgân çekib şâm u seĥar
Kêlġıl **ey hemĥâne** artıbdur sening ħün nâlîşım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 104, Mısra 6*).
103. Kêlîng **ey hemnişînlr** bul mênî cânımġa raĥm eyleng
Yıķıldı közlerimni yaşı birle cism dîvârı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 141, Mısra 5*).
104. Ġaraż 'îd-i vişâlîng köngülge **ey hilâl ebrû**
Yüzüngni ayıġa cânımnı ħurbân êtmesem bolmas (*Nâdire Dîvanı, Gazel 91, Mısra 9*).
106. **Ey Ĥudâ** raĥm eyle kim âĥır nè ħılġum ħarĥ ara
Dembedem zor eyleban endüh-i bî-pâyânıdın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 126, Mısra 7*).
107. Közüm nûrını rûşen êt **ey Ĥudâ**
Temâşâ-i emn ü emân eyleyin (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 139*).
108. Sebâ sarıġa ger tüşse güzârîng nâġeh **ey hüdhüd**
Süleymân sarı Bilkîs köyidin bir merĥabâ kêltür (*Nâdire Dîvanı, Gazel 86, Mısra 5*).

109. Bolğıl ‘unğa-yı kaf-ı istiğnā
Ey humā müşt-i üstüh’ândın kēc (*Nâdire Dîvanı, Gazel 61, Mısra 8*).
110. Luţf ile sên kayd-ı ğamdin çekmeseng tâ rûz-ı haşr
Yok hâlâş olmak menğa **ey husrevi ‘izz ü ‘ulā** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 14, Mısra 26*).
111. Koyar andağ ki dām-ı hîle şayyād
Cihān bāğıda **ey hūr-ı perizād** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 77, Mısra 12*).
112. Mihr-i ruhsāringnı sağındım kararım kalmadı
Zerredék başingdn **ey hurşid-i tībān** eyleney (*Nâdire Dîvanı, Gazel 146, Mısra 8*).
113. Za‘ferāndék sarğayıb hicringde nālān kalmışam
Sênsin **ey hurşid-i tal‘at** gül‘izārım yahşı bar (*Nâdire Dîvanı, Gazel 87, Mısra 14*).
114. Ey ay köngil gülşenide serv-i revān bol
Ey hūş u hıred ‘ışkıda rüsvā-i bol (*Nâdire Dîvanı, Müsemmen 1, Mısra 34*).
115. Dehān u la‘l-ü haţingdur mu **ey hūsn sultānı**
Yığıbsan gūşe-yi kevşergā hıızr ile mesīhānı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 144, Mısra 3*).
116. Oşal kim bende-yi fermān irür **ey husrev-i ‘ālem**
Yolıngdn Nâdire baş çekmağı nè ihtimāl olğay (*Nâdire Dîvanı, Gazel 150, Mısra 11*).
117. **Ey husrev-i zemāne** devlet bile emān bol
İkbāl mesnedide keyhusrev-i zamān bol (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 5, Mısra 21*).
118. Vākıf ẽrmessên mēning derdimdin **ey ‘isā nefes**
Kim talaşurman lebing hicrānıda cān her kèce (*Nâdire Dîvanı, Gazel 133, Mısra 15*).

119. Şabā **ey** ‘ışk ilini **ķāşıdı** ötseng eger nāgeh
Nigārım kūy sarı vākıf ét yoħsa ħālidin (*Nâdire Dîvanı, Gazel 123, Mısra 3*).
120. Kêl kim közüm āyînesi müştāk-ı temāşā
Ey serv-i sehi boylıgım **ey kâmet-i ra’ nâ** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 4, Mısra 1*).
121. Menga **ey Kâmile** la’lidin ayru
Eger şeker eşem bolğay dehân telĥ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 68, Mısra 15*).
122. Kêltürseng **ey kebûter** eger yârdın ĥaber
Körgende nâmesin per ü bālîngdın örgüley (*Nâdire Dîvanı, Gazel 147, Mısra 17*).
123. ‘Âşık oldıng **ey köngil** emdi rehî meyĥâne tut
Mest olub sākî ayağın öpib peymâne tut (*Nâdire Dîvanı, Gazel 39, Mısra 1*).
124. **Ey köngil** ‘ışkını ĥayret bile pinĥân tutdıng
Ĥûb kıldıng ki cünün ile fesâd eylemedıng (*Nâdire Dîvanı, Gazel 99, Mısra 5*).
125. Boldı yâr sevdâsı ‘âşık erseng **ey könglüm**
Nağd-i cân müheyyâ kıl yâr ĥâtırın şâd ét (*Nâdire Dîvanı, Gazel 36, Mısra 5*).
126. **Ey köngül** figâningdın tiredür felek kaçrı
Bu binânı vîrân kıl ‘ışk öyini âbâd ét (*Nâdire Dîvanı, Gazel 36, Mısra 7*).
127. Nāgeh ol cihân şāh-ı kēlse **ey köngül** bargıl
Şeh ‘inānını uşlab hicr elgidin dād ét (*Nâdire Dîvanı, Gazel 36, Mısra 13*).
128. Ger tiler bolsan ĥevâdis şāhbāzıdın emān
Çuğz yanglıg **ey köngül** bir gūşe-yi vîrâne tut (*Nâdire Dîvanı, Gazel 39, Mısra 8*).
129. Yâr la’l-i lebidin ayrıldın
Ey köngül emdi demâdem ĥan yut (*Nâdire Dîvanı, Gazel 42, Mısra 4*).
130. Êmdi kim ‘âşık bolıbsen **ey köngül**
Vaşlın isteb terk-i neng ü nām tut (*Nâdire Dîvanı, Gazel 48, Mısra 9*).

131. **Ey köngül** eger senğa yâr vaşlıdur maqşad
Terk eyleb ‘âlemni ‘azm-i kûy cānān èt (*Nâdire Dîvanı, Gazel 49, Mısra 5*).
132. **Ey köngül** dūd-ı fîgmüdāmımnıdın kevākib tîredür
Âh köp çekme hicāb-ı sâbit ü seyyāre aç (*Nâdire Dîvanı, Gazel 57, Mısra 7*).
133. Mey içseng **ey köngül** ildin nihān iç
Lebi yādi bile mey rāyegān iç (*Nâdire Dîvanı, Gazel 60, Mısra 1*).
134. **Ey köngül** yâr uçun cihāndın kèç
Heves-i bāğ u büstāndın kèç (*Nâdire Dîvanı, Gazel 61, Mısra 1*).
135. Bardur ‘alem bināsı vehm ü gümān
Ey köngül vehm ile gümāndın kèç (*Nâdire Dîvanı, Gazel 62, Mısra 8*).
136. Derd-i dilingni **ey köngül** sorgalı kèlse yâr aytay
Koy cigeringni alığa hayr ta‘ām-ı māḥazar (*Nâdire Dîvanı, Gazel 82, Mısra 11*).
137. Derd-i dilingni **ey köngül** sorgalı kèlse yâr aytay
Koy cigeringni alığa hayr ta‘ām-ı māḥazar (*Nâdire Dîvanı, Gazel 82, Mısra 11*).
138. Kılma gurūr **ey köngül** kimge cihān vefā kılur
Kimniki şayd eyledi guşşa ile fenā kılur (*Nâdire Dîvanı, Gazel 84, Mısra 1*).
139. Zāl felekni **ey köngül** mekrîdin eyleğil ḥazar
Yoksa sēni firîb ile dāmıga mübtelā kılur (*Nâdire Dîvanı, Gazel 84, Mısra 9*).
140. Vefā körmeding çarḥdın **ey köngül**
Felekni besî imtiḥān eyleding (*Nâdire Dîvanı, Gazel 97, Mısra 5*).
141. Fiğān kim gerdiş-i devrān ayırdı şehsüvārımdın
Ġamim çoḥ **ey köngül** sēn bî-ḥabersēn ḥāl-i zārımdın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 116, Mısra 2*).
142. Bolma ġafil kim senğa qaşd etti hicrān leşkeri
Ey köngül, tartıb sinān āhnı kılğıl neberd (*Nâdire Dîvanı, Gazel 78, Mısra 10*).

143. Yār yādı bu aqşam könglüm içre mihmāndur
Ey közim demi anda yaş töküb çıragān  t (*N dire D vani, Gazel 49, Mısra 10*).
144. Y r   n boldı nazardın g yib
Ey k zim yıgla  ab h ile rev h (*N dire D vani, Gazel 63, Mısra 14*).
145. Vahşet eyler m  k yik mecn ndın
Menga **ey közleri  h -bere** bah (*N dire D vani, Gazel 66, Mısra 12*).
146. B -s t n tağıda k p c n çekmegin **ey k hken**
Kökregimdin c y-ı   r ornige otluğ yara a  (*N dire D vani, Gazel 57, Mısra 5*).
148. Ol aynı yüzige bah   tersen
Ye mi  meger **ey  uya ** zev l ng (*N dire D vani, Gazel 95, Mısra 6*).
149. H yr n k z m **ey m h** cem l n n  tileydür
 y neni yok ma lab-ı d d rd n ayru (*N dire D vani, Gazel 132, Mısra 5*).
150. Yumulmas k zlerim **ey m h-ı t b n** i tiy k n nd n
 ık b y r astıdın mu t klarga  arz-ı d d r  t (*N dire D vani, Gazel 32, Mısra 13*).
151. Mihr-i ru s r n nd n ayru  ub -i işim b - af 
T red r   m-ı g mim **ey m h-ı t b n** kaydasan (*N dire D vani, Gazel 129, Mısra 10*).
152. Enel-h k m cer s n eyledin f  
K l **ey men  r** istik b l-ı d r  t (*N dire D vani, Gazel 38, Mısra 10*).
153.  r r t c-ı mura    b    -i derd-i ser **ey mecn n**
Per   n m yi-serdin   ne-yi b l-ı hum  kültür (*N dire D vani, Gazel 86, Mısra 9*).
154. **Ey meyi n b** ile ru s r n g list n eyleban
Mey kebi herdem göngüller g n esin   d eyleban (*N dire D vani, Gazel 117, Mısra 1*).

155. Eger fi'l-meşel mihr ile māhdur
Kılay senğa **ey mihrbānım** fedā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 13, Mısra 6*).
156. Bolubdur rûzgārım şām-ı ğam deycüridék tîre
Menga **ey mihr-i tībān** müjde-yi şubh-ı şabā keltür (*Nâdire Dîvanı, Gazel 86, Mısra 8*).
157. Kayan barding **ey mihr-i yok bî-vefā**
Mèn erdim oşal mihrbānıng sening (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 67*).
158. **Ey muğanni** nağme sâz êt Nâdire güftârdın (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 90*).
159. Cılvegerdür her taraf gülgün-ğabā maḥbūblar
Ey muḥabbet ehli yār isteb yürekni ған êting (*Nâdire Dîvanı, Gazel 96, Mısra 10*).
160. Ger bolmasa vaşling **ey mükerrerem**
Manzûr emes közümğa 'âlem (*Nâdire Dîvanı, Terki-bend 1, Mısra 15*).
161. Kêl **ey mû'nisim** şabr u 'ışkımgā bağ
Cemāling fedāsı qālil ü kesir (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 87*).
162. Nâdire aḥvālđın āğāh bolung
Ey muşāhibler ki qalmış yārsız (*Nâdire Dîvanı, Gazel 89, Mısra 18*).
163. **Ey muşāhibler** mēni derdimğa bir darmān êting
Yār peygāmını déb müşkillerim āsān êting (*Nâdire Dîvanı, Gazel 96, Mısra 1*).
164. **Ey muşāhibler** tirildür déb gümān êtmeng mēni
Cismdin cān-ı 'azizim ketti qalmış şūretim (*Nâdire Dîvanı, Gazel 103, Mısra 11*).
165. **Ey muşāhibler** temāşā vaḳti şāhım kēlmedi
Mevsim-i seyr oldı şāh-ı kec-külāhım kēlmedi (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 8, Mısra 11*).

166. Körüb ol бүtni zünnār almağaysız **ey müslümānlar**
Meningdek yüz belāğa kılmağaysız **ey müslümānlar** (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 2, Mısra 21-22*).
167. Selâmet gencidin kozğalmağaysız **ey müslümānlar**
Çü ol kâfir çıkar köz salmağaysız **ey müslümānlar** (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 2, Mısra 23-24*).
168. Vefâ kânûnıdın şavt u terennüm eyle **ey muṭrib**
Beyād-ı düstân ‘uşşâk bezmide nevâ keltür (*Nâdire Dîvanı, Gazel 86, Mısra 3*).
169. Kām-ı cān vaşlîngde şîrîn êrdi mên mest-i gurûr
Êmdi hicrānîngda **ey nâ-mihrbānım** boldı telh (*Nâdire Dîvanı, Gazel 69, Mısra 6*).
170. Koy naşîhatnı menğa **ey nâşih**
Pend ile tēlbe tapar mu işlāh (*Nâdire Dîvanı, Gazel 63, Mısra 15*).
171. **Ey nigār** hicrinde müşkil oldı cān bēрмақ
Körsetib cemālîngnı ölmegimni āsān êt (*Nâdire Dîvanı, Gazel 49, Mısra 11*).
172. Bērey cān vişāl içre **ey nūş-leb**
Firākîngdatā key kılay tāb u teb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 23, Mısra 1*).
173. **Ey perî-peyker** közümnı manzarı
Hoş nişîmendür demî ārām tut (*Nâdire Dîvanı, Gazel 48, Mısra 7*).
174. Kanda sēn körsem cemālîngnı şanem
Ey perî-peyker sēni yād eyledim (*Nâdire Dîvanı, Gazel 110, Mısra 6*).
175. Kēlkim nazarımğa **ey perîrū**
Dīvāneğa birdem êt temāşā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 5, Mısra 5*).
176. **Ey perî-ruḥsārlar** ‘ışk ehliğa ruḥsār açîng
Cilve sevdāsı bile āyîne-yi ḥayrān êting (*Nâdire Dîvanı, Gazel 96, Mısra 5*).
177. Kēl ki bir sâ‘at sēni kōрмақ uçun muştāk mên

- Telbe boldım sêndin ayru **ey perîzâdım** eşit (*Nâdire Dîvanı, Gazel 40, Mısra 12*).
178. Bardîng nazarımdın **ey perîzâd**
Mên kılını dübâre kılmadıng yâd (*Nâdire Dîvanı, Gazel 75, Mısra 1*).
179. Dehr içre bar mu mëndek ayru gül ruhsârıdın
Ey refîkim bu cihetdindür sêning birle işim (*Nâdire Dîvanı, Gazel 104, Mısra 8*).
180. ‘İşk da ‘vâsını kıldım nâ-resâ cür’ et bile
Ey resâlar zümresi mên nâ-resâlardın biri (*Nâdire Dîvanı, Gazel 139, Mısra 14*).
181. Cemşîdni câmıdın ziyâde
Ey rind-i gedâ sinük sıfâlıng (*Nâdire Dîvanı, Gazel 95, Mısra 12*).
182. Mênîng hâlimga yığlar deşt ü şahrâlarda vahşîler
Eger köyige barsan **ey şabâ** yârimğa izhâr et (*Nâdire Dîvanı, Gazel 32, Mısra 8*).
183. **Ey şabâ** râz-ı dilimni bî-haber yârimğa ayt
Derdliğ könglümning ahvâlını dildârimğa ayt (*Nâdire Dîvanı, Gazel 37, Mısra 1*).
184. Du ‘â birle peyâm-ı vaşl yêtkür **ey şabâ** bir kün
Müdâmımnı rûhıga mëndin menğa ol rûh u revândın hem (*Nâdire Dîvanı, Gazel 115, Mısra 5*).
185. ‘Arz ête kör **ey şabâ** derd-i dilim şerhini
Yâr haberdâr êmes ‘âşık-ı hayrânıdın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 125, Mısra 7*).
186. Dêmedîng **ey şâh** ol mehcür ara bülbül kebi
Nâledin tinmey sêni hicrîngde nâlânım kêlür (*Nâdire Dîvanı, Gazel 88, Mısra 11*).
187. Ayturğa arzımaydur ‘âlemni mâcerâsı

- Bul bezm-i devlet **ey şah-ı medh̄h̄ʿān** man (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 5, Mısra 26*).
188. Lebidin ayru menġa bāde tutma **ey sākī**
Ĥumār külfetiġa nāfi‘ olma **ey şahbā** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 3, Mısra 7-8*).
189. Devr ili āsūde ĥātır ērdi sēndin vāy kim
Tapdı devrān inġilāb **ey şah-ı devrān** ġaydasan (*Nâdire Dîvanı, Gazel 129, Mısra 12*).
190. Ķayan bardīġ **ey şah-ı gerdūn** serīr
Felek ērdi ĥükmüġge fermān pezīr (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 77*).
191. Lebidin ayru ġan yutmaġ işimdūr bargıl **ey sākī**
Menġa bī-hūde külfet bērme teklīf-i şarāb eyleb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 21, Mısra 11*).
192. Ĥākāret birle **ey sākī** baġar meyhāne ehliġa
Sunıb bir cām-ı mey zāhidni anda naġş-ı dīvār ēt (*Nâdire Dîvanı, Gazel 32, Mısra 5*).
193. İrūr pīr-i muġāndın bu cesāret turġıl **ey sākī**
Lebāleb cām ile zāhidni de‘vāsını bī-kār ēt (*Nâdire Dîvanı, Gazel 32, Mısra 9*).
194. Tarab teklīfi birle köġlümi ġan ētme **ey sākī**
Nē ĥāşıl Nâdire la‘lidin ayru cām-ı şahbādın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 124, Mısra 17*).
195. Sunma mey **ey sākī devrān** menġa
Kim nasibim olmış ezeldin ġan menġa (*Nâdire Dîvanı, Gazel 12, Mısra 1*).
196. Vāy kim cām-ı vişālıdın fereġ taptı raġīb
‘İşretim **ey sākī-yi şīrīn-zebānım** boldı telġ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 69, Mısra 4*).
197. Dāde kēldim **ey salātın serveri** dadım ēşit

- Sèn şeh ü mèn bī-nevā luṭf eyle feryādım eşit (*Nâdire Dîvanı, Gazel 40, Mısra 1*).
198. **Ey şanem** bâde içib yüzni kızartıb meydin
‘Ârızınḡ māhını ḡurşīd-i nihān eylemedinḡ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 99, Mısra 9*).
199. Cān alurda **ey şanem** kılḡan şitābınḡge öley
Gāh nāzınḡge bērey cān geh ‘itābınḡge öley (*Nâdire Dîvanı, Gazel 149, Mısra 1*).
200. **Ey şehā** luṭf eyle aḡvālımdın ėmdi vākıf ol
Çèkdim asru çarḡ devri cevridin renc ü ‘inā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 14, Mısra 17*).
201. Mülk-i cihānım **ey şeh-i devrān** taşaddukınḡ
Mülk ü cihān ne bolḡusıdur cān taşaddukınḡ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 98, Mısra 1*).
202. **Ey şeh-i mülk-i kerem** sultān-ı iḡlīm-i ‘atā
Çekmegen hergiz meşālınḡ kil-k-i naḡḡāş-ı ḡazā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 14, Mısra 1*).
203. Hicrān menḡa muşāḡib irür vaşlınḡ ārzū
Ey şehriyār cāh u celālınḡdın örgüley (*Nâdire Dîvanı, Gazel 147, Mısra 6*).
204. Ötti devrānı köngülde ḡaldı armān el-firāk
Ėmdi tapmasman sēni **ey şehriyārım** ḡandasan (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 8, Mısra 6*).
205. Bī-nevāman ḡanda sēn **ey şehriyār-ı muḡterem** (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 50*).
206. Muḡtenim ėrdi vişālınḡ ḡaydasan **ey şehsüvār**
Sēndin ayru Nâdire ḡam birle ḡayrān eyleneḡ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 146, Mısra 17*).
207. Eyledinḡ ‘azm-i sefer **ey şehsüvārım** yaḡşı bar

- Ėmdi s nsiz yok m ni şabr u şar rım yahşı bar (*N dire D vanı, Gazel 87, Mısra 1*).
208. řevķ k mil bolsa muħlıř k esi mesd d  mes
Ey şerer bir cezbe birle r h-ı seng-i ĥ re a (*N dire D vanı, Gazel 57, Mısra 10*).
209. Medd-i  hım şu‘lesi ĥüsning deb rist nıda
Mışra‘-ı bercestedür **ey serv-i  z dım**  şit (*N dire D vanı, Gazel 40, Mısra 4*).
210. K l ĥıram eyleb şadem ķoygıl k z m g lz rine
Şad u reft ringdın **ey serv-i ĥıram n** eyleney (*N dire D vanı, Gazel 146, Mısra 16*).
211. Şoy kef-i p yiningn  d dem  stine
Birdem **ey serv-i ĥıram n** merĥab  (*N dire D vanı, Gazel 6, Mısra 20*).
212. Başım p ym lingdur **ey serv-i n z**
Fed dur bu  ş fte c mnım senĝa (*N dire D vanı, Terci-bend 1, Mısra 35*).
213. **Ey serv-i n z** şad nih lingdın  rg ley
Y ding beĥayr fikr   ĥay lingdın  rg ley (*N dire D vanı, Gazel 147, Mısra 1*).
214. Şayan barding **ey serv-i n zım** m ning
Senĝa y tmes ‘arz u niy zım m ning (*N dire D vanı, Terci-bend 1, Mısra 111*).
215. **Ey serv-i rev n** n d r ĥay ling
C n  rtedi va‘de-yi viş ling (*N dire D vanı, Gazel 95, Mısra 1*).
216. Közing ş gird-i ř ĥ u ĝamze  st d
Ĥıram n k lgil **ey serv-i rev nım** (*N dire D vanı, Gazel 77, Mısra 16*).
217. K l kim k z m  y nesi m řt ķ-ı tem ş 
Ey serv-i sehi boylıgım ey ķ met-i ra‘n  (*N dire D vanı, Gazel 4, Mısra 1*).
218. Bah r eyy mı ķan bolĝuna **ey şimş d** baş  ķme

- Ki yëttim cāna serv-i gül'izārımsız temāşādın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 124, Mısra 7*).
219. Perîşân hâl irürmen hâtırım nâşād destingdin
Kılurman **ey sipihr-i bî-mürüvvet** dād destingdin (*Nâdire Dîvanı, Müsemmen 2, Mısra 6*).
220. **Ey sipihr-i bî-mürüvvet** mihr ü mähingnı nêtay
Këtti yêr astığa sulţân-ı hümâyün tal'atım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 103, Mısra 7*).
221. Tîşe-yi ferhād ğamdin pâre baġrım dāġını
Luţf hıştıdın kıl **ey şîrîn suhan** hüsrev binâ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 14, Mısra 34*).
222. Müjgân ile nergisindin **ey şüh**
Kesb eyledi kan tökerni cellād (*Nâdire Dîvanı, Gazel 75, Mısra 7*).
223. Dembedem cevlan etib **ey şühlar** meydân ara
Hasta könglümni nişân-ı nâvek-i müjgân eting (*Nâdire Dîvanı, Gazel 96, Mısra 7*).
224. Mëni hâlimğa baġma **ey tabîb-i pâk tînet** kim
Emân yoġdur semûm-ı hicr-i derd-i bî-devâsıdın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 121, Mısra 13*).
225. Teġâfûl birle bî-dād êtme çoġ hâlimğa **ey tâli**
Ki telh olmış mezâkım kāmı ol la'l-i şekerh'ādın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 124, Mısra 13*).
226. Âşüfte ü zâr sêndin ayru
Ey tâze bahâr-ı bâġ u gülşen (*Nâdire Dîvanı, Terkib-bend 1, Mısra 46*).
227. Maġbul êrdi Hudâġa bî-çäreler du'âsı
Ey yahşılarnı şâhı haġ senga yâr bolġay (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 5, Mısra 16*).
228. Kêlgıl **ey yâr** vefâ resmini tut

Şem‘-i ruḥsār ile külbemni yarut (*Nâdire Dîvanı, Gazel 42, Mısra 1*).

229. Müstened etti meni muḥtaclık

Kıldı ḥacetmending **ey yār** ihtiyāc (*Nâdire Dîvanı, Gazel 56, Mısra 10*).

230. Cān u dilini seṅga fedā kıldı Nâdire

Ey yār kël ki boldı dil ü cān taṣadduḳıṅ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 98, Mısra 14*).

231. Her laḥza ki **ey yār** seni yād kılurman

Hicr âfetidin nâle ü feryād kılurman (*Nâdire Dîvanı, Müsemmen 1, Mısra 17*).

232. Bîdârlıḡımda körmekim yok

Kêlgıl bu kêçe tüşümge **ey yār** (*Nâdire Dîvanı, Terkib-bend 1, Mısra 22*).

233. **Ey yār-ı şeker-leb** ü vefādār

Êrdiṅ bu cihānda meṅga ḡam-ḥ‘ār (*Nâdire Dîvanı, Terkib-bend 1, Mısra 17*).

234. **Ey ki dërsën** âṣnā bîḡānedin körmey zarar

‘Ālem ehlidin öziṅni bir yolu bîḡāne tut (*Nâdire Dîvanı, Gazel 39, Mısra 3*).

eyle-: (T.) Etmek, eylemek, yapmak.

1. Bir ayaḡ mey keremin **eyledi** sākī āḡāz

Eyledi baḥt bu maḳṣadnı ser-encām meṅga (*Nâdire Dîvanı, Gazel 1, Mısra 7-8*).

2. Bāde müştākıḡa luṭf **eyle** ḳadeh tut sākī

Yoksa Cemşîd’ḡa hem **eylemedi** cām vefā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 7, Mısra 15-16*).

3. Rûze za‘fidin ‘aceb ḡayretdedürmen Nâdire

Eylemesmen lîk bu aḡvāl ile terk-i du‘ā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 8, Mısra 12*).

4. Nazar ehli sevdālarını ḡaṭıṅ kıldı levḡ-i cemāle peydā

Nëtaṅ **eylese** dūd-ı āḡım ḡemer devride ḡāle peydā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 11, Mısra 2*).

5. **Eyledi** âşüfte ṭab‘imni perîṣān tûrresi

- Ğıldı bağıtmını  ara ħ l -ı sitemk r   aceb (*N dire D vanı, Gazel 18, Mısra 7*).
6. Vef  ser-lev i üzre N dire mevz n kel mını
- Yazar ta s n-i    r-i  usrev-i   l -cen b **eyleb** (*N dire D vanı, Gazel 21, Mısra 16*).
7. Mahr larnı y z ng ayı musa  ar **eyledi**
- Munça bolmas enc m  re i tid r-   fit b (*N dire D vanı, Gazel 24, Mısra 5*).
8. Mes    azm-i sipihr eyleb  uya  a boldı hems ye
- Bolur himmet bile efl k üstide ma   m **eyleb** (*N dire D vanı, Gazel 26, Mısra 11*).
9. **Eylesem** d v nel g  ayb  tmeng z kim ol per 
-    b olmuşdur nazardın cilvesi pin  n bolub (*N dire D vanı, Gazel 29, Mısra 7*).
10. Barça y r u    n d n **eyledin** b g nel g
- N  e künler boldı hergiz  ılmadıng y d m    t (*N dire D vanı, Gazel 40, Mısra 9*).
11. Fer  d eger ursa men a l f-  mu abbet
- Bir    ile **eylermen** anı d g-  ħic let (*N dire D vanı, Gazel 43, Mısra 2*).
12.  er   tib yazmak u  n la l-i lebing ni   fat n
- K mile **eyledi**   n ge her-i  ehv r  adı  (*N dire D vanı, Gazel 51, Mısra 14*).
13. Saldı      ehliğa rast   z hicr n  feti
-   n   ar ar  ılıb   kimni t f n **eylegeç** (*N dire D vanı, Gazel 58, Mısra 4*).
14. Berg-i gül k ltirmedi ol   sn env r  a t b
-  ıldı güllerni  az n seyr-i g list n **eylegeç** (*N dire D vanı, Gazel 58, Mısra 6*).
15. La lidin derdimge darm n **eyler**  rdi vaşl ara
-   re  ılmas m btel i derd-i hicr n **eylegeç** (*N dire D vanı, Gazel 58, Mısra 7-8*).
16. N dire ger vaşl devranın   n met bilmedi

- Örtenür érdi hayâl-ı şâh-ı devrân **eylegeç** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 58, Mısra 14*).
17. Tanġêmes kılsa yüzi maşşâtenî bî-dest ü pâ
Eyledi âyînenî su çehre-perdâz **eylegeç** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 59, Mısra 4*).
18. Nâz birle bâġbân şunġ' bu gülzâr ara
Sebz ü ħurrem kıldı servingni serefrâz **eylegeç** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 59, Mısra 8*).
19. Şayd êter birdemde 'âlem ehlinî murġ-ı dilin
Kaşların şâhîn êtib közlernî şebbâz **eylegeç** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 59, Mısra 12*).
20. İlge netaġ **eylese** âh u figânım eşer
Menga bukün Nâdire yârdın âşâr yoġ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 72, Mısra 13*).
21. **Eyledi** Nâdireġa 'arz-ı vişâl
Bolsa maşşûd êdî râhî maşşad (*Nâdire Dîvanı, Gazel 79, Mısra 13*).
22. Olki zemâne bezmide **eyledi** serbüend özin
Başdın ayakka şem'dek örteği kışşa muġtasar (*Nâdire Dîvanı, Gazel 82, Mısra 5*).
23. Bir yol menî kaşımġa külib kël ki **eyleyin**
Mâl u menâl u ni'met-i elvân taşadduġıġ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 98, Mısra 7*).
24. Kan yaşıġ taşvîr êter her laġza ol gül şûretin
Közge kim müjġânlerimni kilik-i bihzâd **eylerem** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 107, Mısra 12*).
25. **Eyleban** mevzûn kağingni bendesi
Servni bâġ içre âzâd **eyledim** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 110, Mısra 13-14*).
26. Kaş u közü zülf ü ħâl ile medârâ **eyleseng**
Eylemez rüsvâsını yüzi qaralardın biri (*Nâdire Dîvanı, Gazel 139, Mısra 7-8*).
27. Sêni cûd u iġsâne terġîb êtib
Ĥıtabingni ħayrû'l-Cevâd **eyledim** (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 10*).

28. Huşūşen köz nûrî Hân şehriyâr
Hudâ **eylegey** devletin bî-zevâl (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 154*).
29. Közüm nûrını rûşen ét ey Hudâ
Temâşâ-i emn ü emân **eyleyin** (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 140*).
30. Bülbül şıfat **eylerem** terâne
Ol gül ğazeli irür bahâne (*Nâdire Dîvanı, Terki-bend 1, Mısra 49*).
31. Kûyng sarı **eylerem** demâdem
Köz yaşını nâmesin revâne (*Nâdire Dîvanı, Terki-bend 1, Mısra 53*).
32. Nê mahfilde şehd ü şeker **eyledin**
Ki birbirge çespândurur iki leb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 23, Mısra 11*).
33. Mey-i nâb il 'ayyârige muhaḳdur
Özingni **eylemekke** imtiḥân iç (*Nâdire Dîvanı, Gazel 60, Mısra 10*).
34. Firâkı ibtilâsı birle könglüm derdmend oldı
Menğa vaşlın devâ-i derd-i hicrân **eylesün** şâhım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 105, Mısra 20*).
35. Yolıda başımnı ferş-i rehğüzârı **eyledim**
Pâk êmes cân u tenim bolsa ayağ astıda gerd (*Nâdire Dîvanı, Gazel 78, Mısra 3*).
36. Kêtdi hûşım ol perîveş cilve âğâz **eylegeç**
Örtedi cân perdesin muṭrib nevâsâz **eyegeç** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 59, Mısra 1- 1- 2*).
37. Sırr-ı zülf-i girihin açmaḳ êmesdür âsân
Bî-sebeb **eyleme** maşşâte bugün şânege baḥş (*Nâdire Dîvanı, Gazel 53, Mısra 8*).
38. **Eylemeding** ey büt-i peymân-şiken
Nâdire'ning vaşling ile kâmyâb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 20, Mısra 17*).
39. Zâhid işi mekr ile tezvîrdür

Ṭā‘at-ı bī-rūy u riyā **eylemes** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 90, Mısra 7-8*).

40. Berâber **eylemes** öz rütbesin gerdün kuyaşığa

Birev kim sāye yaŋlıg dergehingde pāymāl olğay (*Nâdire Dîvanı, Gazel 150, Mısra 5*).

eylen-: (T.) Dönmek, dolaşmal.

1. Munṭazirdür men kaçan kim kelse cānān **eyleney**

Başıdın yüz yol taşadduk eyleban cān eylerim (*Nâdire Dîvanı, Gazel 146, Mısra 2*).

2. Başıdın **eylenmedim** déb köpdür armānın mēni

Kelse yārim ḳalmasun köngülde armān **eyleney** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 146, Mısra 3-4*).

3. Laḫza-yı ḥālī ėmes könglüm ḫayālīng ḫaylıdın

İştıyāķīngdur köngül taḫtıda sultān **eyleney** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 146, Mısra 6*).

4. Mihr-i ruḫsāringnı sağındım ḳarārım ḳalmadı

Zerredēk başīngdın ey ḫurşīd-i tābān **eyleney** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 146, Mısra 8*).

5. Eylerem ‘īd-i vişālīngnı demādem ārzū

Ey yüziŋ bayram ayı cān seŋga ḳurbān **eyleney** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 146, Mısra 10*).

6. Gerd-i bād-ı dāmen-i deşt-i cünündür peykerim

Cüstcū eyleb sēni kūh u beyābān **eyleney** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 146, Mısra 12*).

7. Şāmlar fīkr ü ḫayāl içre sēni eyleb sorağ

Şubḫdem bād-ı şabā yaŋlıg gülistān **eyleney** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 146, Mısra 14*).

8. Kēl ḫırām eyleb ḳadem ḳoyğıl közüm gülzārine

Ḳad ü reftārīngdın ey serv-i hırāmān **eyleney** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 146, Mısra 16*).

9. Muğtenim êrdi vişālīng kaydasan ey şehsüvār

Sêndin ayru Nâdire ğam birle hayrān **eyleney** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 146, Mısra 18*).

10. Gāhgāhī ṭavf êtib toprağdın **eylenemen**

Cāvidān cennetde boğay ḥazret-i Sultān ‘Ömer (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 7, Mısra 25*).

11. Deşt ü şahrādın sorağīngnı tapalmay derd ile

Eylenib keldim yene ğam öyide hayrān bolub (*Nâdire Dîvanı, Gazel 29, Mısra 4*).

eylentür-: (T.) Döndürmek, dolaştırmak.

1. Köngül şehbāzını endūh dāmığa **eylentürdi**

Tecemmül āfītābıning felek tofrağa indürdi (*Nâdire Dîvanı, Müsemmen 2, Mısra 41*).

eyler mü: (T.) Eyler mi? yapar mı? eder mi?

1. Vaḥşet **eyler mü** kèyik mecnūndın

Mēnga ey közleri āhū-bere baḡ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 66, Mısra 11*).

ez ğayr: (Far.) Başkasından.

1. Nêçe her yan bağdım devletim şubhın ṭaleb

Körmedim **ez ğayr** şām-ı nekbet-i bī-intihā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 14, Mısra 32*).

ez ḥasıyet-i Devlet hān: (ö.a.) Devlet Han’ının huyu.

1. Lillāhü'l-Ḥamd ki **ez ḥaşıyet-i devlet ḥān**

‘Āfiyet taptı çiçekdin vel’-Ni‘mā sultān (*Nâdire Dîvanı, Gazel 127, Mısra 1*).

ezel: (Ar.) Çok eskiden beri, başlangıcı olmayan geçmiş zaman.

1. Sunma mey ey sākī devrān menġa

Kim nasibim olmuş **ezeldin** ḵan menġa (*Nâdire Dîvanı, Gazel 12, Mısra 2*).

2. El-ḵışsa firāk içre derbeder etti

Taḵdīr **ezeldin** mēni bī-pā u ser etti (*Nâdire Dîvanı, Müsemmen 1, Mısra 14*).

ezel kūn: (Ar.+T.) Ezel günü, başlangıç, ruhların yaratılış zamanı.

1. **Ezel kündin** bolubdur ‘ışḵ peydā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 2, Mısra 23*).

2. Menġa ey Nâdire ḵismet bu erken

Ezel kündin bolubdur ‘ışḵ peydā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 2, Mısra 22*).

3. Şerbet-i vaşl istedim zehr āb-ı ḡam boldı naşīb

Nēlayın mēn hem **ezel kündin** bu erse ḵismetim (*Nâdire Dîvanı, Gazel 103, Mısra 18*).

F

fāhte: (Far.) Üveyik kuşu.

1. **Fāhte** şimşād izler gül vişālın ‘andelīb

Nâdire miskīn ḵad ü ruḥsārīng eyler ārzū (*Nâdire Dîvanı, Gazel 131, Mısra 13*).

fakīr ü nā-tüvān: (Ar.+Far.) Yoksul ve güçsüz.

1. Bir **fakīr ü nā-tüvān** déb mihrbān erdi menġa

Merḥametlīg sözleri ārām-ı cān erdi menġa (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 8, Mısra 27*).

fāl: (Far.) Geleceği öğrenmek, şans ve kısmeti anlamak amacıyla oyun kağıdı, kahve telvesi, el ayası vb.ne bakarak anlam çıkarma, bakı.

1. Çıkmasdı henüz haṭ u sevāding
Muşhafda mübârek êrdi **fāling** (Nâdire Dîvanı, Gazel 95, Mısra 10).
2. Mihr-i ruhsâr üzre hālingdur sa'âdet kevkebi
Aḥter-i ferhûnde **fālingnı** körer kün bar mukın (Nâdire Dîvanı, Gazel 128, Mısra 12).

fāriğ-bāl: (Ar.) Gönli rahat, özgür.

1. Hiçkim 'âlemde **fāriğ-bāl** êmes
Her kim öz miqdāriça bar ihtiyāc (Nâdire Dîvanı, Gazel 56, Mısra 3).

fark: (Ar.) Başkalık, fark

1. **Fark** farkad sayı tapḳay tâc-ı devlet 'anḳarîb
Eyleğil cāvîd 'ömrini anğa yârab naşîb (Nâdire Dîvanı, Muhammes 6, Mısra 13).
2. Ulus barça **farkığa** eyler nişâr
Eger cânlar almaḳḳa fermân irür (Nâdire Dîvanı, Gazel 85, Mısra 5).

fark êt-: (Ar.+T.) Farkına varmak, idrak etmek, sezmek.

1. Kızıl ḳandur sirişkim za'ferāndur ḳehre-yi zerdim
Mêni kim körse **fark êtmes** ḳazân birle bahārımdın (Nâdire Dîvanı, Gazel 116, Mısra 6).
2. Ḳaranḡu boldı 'âlem dūd-ı âhımning sevādıdın
Ki **fark êtmes** müneccim rüz-ı rüşen birle şāmımnı (Nâdire Dîvanı, Gazel 143, Mısra 8).

farz: (Ar.) Yapması zorunlu olan Tanrı buyruğu.

1. Sürme-yi çeşm-i cihānbîn edi gerd-i kademîng
Farzdur emdi menğa tavf-ı der-i muhteremîng (Nâdire Dîvanı, Muhammes 1, Mısra 48).

farz kıl-: (Ar.+T.) Bir şeyi kesin olarak yapmak; yapılmasını zorunlu hâle getirmek; şart ve gerekli görmek.

1. Bolma gîr ü dârığa mağrûr ger ‘aķıl eşeng
Devlet-i dünyānı uyķu **farz kıl** efsāne tut (Nâdire Dîvanı, Gazel 39, Mısra 12).

fāş ét-: (Ar.+T.) Açığa çıkarmak, meydana çıkarmak, ifşa etmek.

1. ‘Işķ esrārın ızhār kılıb **fāş étme**
Kim bu yaŋlığ dēmiş ol vaķıf-ı esrār hadîş (Nâdire Dîvanı, Gazel 51, Mısra 7).
2. **Fāş étme** ulusķa ‘ışķ sırrın
Köŋgölde anı nihān étib kêt (Nâdire Dîvanı, Gazel 46, Mısra 15).

fāş evle-: (Far.+T.) Ortaya çıkarmak, ifşa etmek, açığa çıkarmak.

1. Ene’l-haķ mācerāsın **eyledin** fāş
Kêl ey menşûr istiķbāl-ı dār ét (Nâdire Dîvanı, Gazel 38, Mısra 9).

fāş kıl-: (Far.+T.) Ortaya çıkarmak, ifşa etmek, açığa çıkarmak.

1. Dāğ-ı ‘ışķ esrār nûkte-nûkte şerh éttim
Nâdire anı ilge **fāş kılma** pinhān ét (Nâdire Dîvanı, Gazel 49, Mısra 14).
2. **Ķılmaŋız** kanlık köŋgöl esrārın zāhidğa **fāş**

Muhtesib fehm etmeksin mey şîşesin pinhân eting (Nâdire Dîvanı, Gazel 96, Mısra 3).

fâş ol-: (Far.+Trç) Meydana çıkmak, açığa vurmak.

1. Ey Nâdire zühd ehlini meyhânedede körseng
Dem urma ki **fâş olmasın** esrâr-ı muhabbet (Nâdire Dîvanı, Gazel 47, Mısra 18).

faşih: (Ar.) Güzel, düzgün, açık ve kusursuz konuşan.

1. Tūtî-yi nuṭkım irür gülşen-i güftâr içre
Sözde şeker şiken ü nuṭk u tekellümde faşih (Nâdire Dîvanı, Gazel 65, Mısra 12).

faşl-ı bahâr: (Ar.+T.) Bahar mevsimi.

1. **Faşl-ı bahâr** gül açar mihr vefâ riyâzıda
Hicride lâle bergidek dâğ ile kan bolıb ciger (Nâdire Dîvanı, Gazel 82, Mısra 7).

faşl-ı hazân: (Ar.+Far.) Güz mevsimi.

1. İrür gül mevsimi bülbul neşâtı
Bolur ‘şi anı **faşl-ı hazân** telh (Nâdire Dîvanı, Gazel 68, Mısra 4).

fâyizü’l-envâr: (Ar.) Nurlar saçan.

1. Mezâr-ı feyz âşâr-ı ziyâretgâh-ı ‘âlemdür
Riyâz-ı ka‘be yanglıg fâyizü’l-envâr kıl yârab (Nâdire Dîvanı, Gazel 17, Mısra 18).

fedâ: (Ar.) Feda, uğruna verme.

1. İki la‘l-i nâbîngnı yâķūtıġa
İki çeşm-i gevher fişānım **fedā** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 13, Mısra 8*).
2. Kading serv-i nâzıġa ey gül-beden
Ten-i lâġer ü nâ-tüvānım **fedā** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 13, Mısra 10*).
3. Derd cāngāh u demādem āh-ı aġvālım **fedā**
Raġmı kēlgey mü menġa bu ġāl ile sultān körüb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 22, Mısra 5*).
4. Başım pāymālingdur ey serv-i nāz
Fedādur bu āşüfte cāmnım senġa (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 36*).
5. Senġa i‘tikādım köp u şabrım az
Fedādur senġa köp ü azım mēning (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 122*).
6. Kēl ey mü’nisim şabr u ‘ışķımġa baķ
Cemāling **fedāsı** ġalıl ü kesīr (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 88*).

fedā bol-: (Ar.+T.) *Feda olmak.*

1. Ne ġamdür menġa ‘ışķ ara Nâdire
Eger **bolsa** cānāngā cānım **fedā** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 13, Mısra 12*).

fedā kıl-: (Ar.+T.) *Feda etmek. Kıymak, gözden çıkarmak.*

1. Eger fi‘l-meşel mihr ile māhdur
Ķılay senġa ey mihrbānım **fedā** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 13, Mısra 6*).
2. Cān u dilini senġa **fedā kıldı** Nâdire
Ey yār kēl ki boldı dil ü cān taşadduķing (*Nâdire Dîvanı, Gazel 98, Mısra 13*).

fedā ol-: (Ar.+T.) *Uğruna yok olmak.*

1. Firākıng vişāl ehlidin cān alur

Nétang **olsa** vehm ü gümānım **fedā** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 13, Mısra 4*).

fedā-i hükm ü fermān eyle-: (*Ar.+Far.+T.*) Hüküm ve buyruğa feda etmek.

1. Bende-yi fermān irürmen her ne kim fermān irür

‘Ālem ehlini **fedā-i hükm ü fermān eylerem** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 118, Mısra 14*).

fehm êt-: (*Ar.+T.*) Bilmek, anlamak.

1. Kılmangız kanlık köngül esrārını zāhidğa fāş

Muhtesib **fehm êtmesün** mey şışesin pinhān étıng (*Nâdire Dîvanı, Gazel 96, Mısra 4*).

2. Nükte-yi ‘ışkı her bī-ser ü pā **fehm êtmes**

Dème ağıyārga esbāb-ı muhabbetni şarīh (*Nâdire Dîvanı, Gazel 65, Mısra 13*).

felek: (*Ar.*) Gökyüzü, semâ, Dünya, âlem, devran.

1. Ki boldı ‘aql u hıred kuşlarığa dām-ı belā

Felekdin ötdi fiğānım kıyaşge yétđi ünım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 3, Mısra 16*).

2. Nücüm êrmes **felekde** şu‘le-yi āhım şerārıdur

Ki bu kâşāne içre boldı andın zīb ü fer peydā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 10, Mısra 13*).

3. Ğamimni zerresini tağlarga ‘arz êtsem

Felek anı köterürde ham eyledi kâmet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 41, Mısra 10*).

4. Munça pinhān dāğ kim ey cān **felek** koydı senğa

Yār eger kelse girībānıngnı eyleb päre aç (*Nâdire Dîvanı, Gazel 57, Mısra 11*).

5. Āgeh êtdi ilni eşkim sābit ü seyyāresi

- Dūd-ı āhımdur **felekde** kehkeşāndın bērdi yād (*Nâdire Dîvanı, Gazel 76, Mısra 6*).
6. Baħr-ı eşkimdin rutūbet kētti mātāhtü'l-Serā
Yētti āhımdın **felek** tāk-ı nümāyānıġa dūd (*Nâdire Dîvanı, Gazel 81, Mısra 4*).
7. Tüşti āhımdın bu aqşam çarħ meydānıġa dūd
Kim eşer kıldı **felekni** mihri tābānıġa dūd (*Nâdire Dîvanı, Gazel 81, Mısra 2*).
8. Yārdım ayru mēn bī-dilni zār ētti **felek**
Yaşurun derd-i dilimni āşikār ētti **felek** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 94, Mısra 1-2*).
9. Kōzlerimni kevkeb-efşān eyledi merdüm kebi
Meh-liķālarınġ yüzidin şermsār ētti **felek** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 94, Mısra 4*).
10. Kētti ol ħurşīd-ı meh-peyker anı hicrānıda
İntizār eyleb kōzimni eşkbār ētti **felek** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 94, Mısra 6*).
11. İhtiyārım bar ēdi her işni kılsam ihtiyār
Yārdın eyleb cüdāyī ihtiyār ētti **felek** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 94, Mısra 8*).
12. Ėrdi ħāk-ı peykerim endūh taġıdın girān
Pāymāl-ı ħayl-ı ġam eyleb ġubār ētti **felek** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 94, Mısra 10*).
13. Ėonçe ġülşende Azīz-i Mışr istiġnā ēdi
Tā neşāt izħār ētib ġül boldı ħār ētti **felek** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 94, Mısra 12*).
14. Kōymayın āzād u ħurrem-dil kılıb mekr ü füsūn
Köp dilāverlerni merg ile şikār ētti **felek** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 94, Mısra 14*).
15. Nâdire kōz tutma gerdündın mürüvvet kim besī
İ'tibār-ı dehrni bī-i'tibār ētti **felek** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 94, Mısra 16*).
16. Vefā kōrmeding çarħdın ey kōngül
Felekni besī imtiħān eyleding (*Nâdire Dîvanı, Gazel 97, Mısra 6*).
17. **Felek** rahm eyle ėmdi cān ile kōnglümġa cānānsız

- Ki kõnglüm cāne kēldi furķat-i zūrāzmāsıdın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 121, Mısra 9*).
18. **Felekke** yetkürüb her kēçe otlıg āh u efgāndın
Muḥabbet ‘andelībi kõnglümü āteş nevā kıldı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 138, Mısra 3*).
19. Kāranġu közimge hicr şāmı tîredür ‘îşim
Felek tofraġa pinhān eyledi māh-ı temāmımnı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 143, Mısra 22*).
20. **Felekdin** ger şikāyet āşkār êtsem taṅg êrmes kim
Ġam-i hicrāne tebdīl eyledi ‘îş-i müdāmımnı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 143, Mısra 11*).
21. Āh kim bî-ḥadd menġa cevır ü cefā eyler **felek**
Furķat içre kısmetım derd ü belā eyler **felek** (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 1-2*).
22. Yārdın ayru menġa köp mācerā eyler **felek**
Ġam bile güldék yüzümni kehrübā eyler **felek** (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 3-4*).
23. Bî-vefādur ‘ākıbet kimge vefā eyler **felek**
Ḥasret ü derd ü elemge mübtelā eyler **felek** (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 5-6*).
24. Yārınġ elbette yārdın cüdā eyler felek
Gül bile bülbulni bî-berg ü nevā eyler felek (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 7-8*).
25. ‘îşi tamām ġamdür ḥunāb-ı dil ġızāsı
Vaşlıġ ara **felekdin** êrdi revācım efzūn (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 3, Mısra 16*).
26. Bolmışam şāh-ı ‘adālet destġāhımdın cüdā

Dūd-ı āhımdın **felekler** yandı mähımdın cüdā (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 8, Mısra 22*).

27. **Felek** zulm etti ü feryād-reska yètmedi dādım

Feraḥ tapmas cihān-ı bî-vefādın ṭab‘-i nāşādım (*Nâdire Dîvanı, Müsemmen 2, Mısra 27*).

28. Esîr-i ḥākdur ol serv-i ḥūrîzād destingdin

Felek cismimni tofrağ eyledi cânımnı tindürdi (*Nâdire Dîvanı, Müsemmen 2, Mısra 40*).

29. Köngül şehbâzını endüh dāmığa eylentürdi

Tecemmül âfîtâbınıḡ **felek** tofrağa indürdi (*Nâdire Dîvanı, Müsemmen 2, Mısra 42*).

30. **Felek** bî-raḥmdur feryād kılsam közge ilmeydür

Kılurman ey sipihr-i bî-mürüvvet dād destingdin (*Nâdire Dîvanı, Müsemmen 2, Mısra 53*).

31. Kāyan barding ey şāh-ı gerdün serîr

Felek erdi ḥükmüngge fermān pezîr (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 78*).

32. **Felek**din bēyıkraḡ edi rıf‘ atım

Ki vaşlınḡ ḥarīmide mümtāz edim (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 19*).

33. **Felek** ‘acūzesidür ṭurfe-yi şūḡ-ı ḡaddār

Ki neçe şeyḡdın aldı köngülñi eyledi şaḡ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 70, Mısra 3*).

34. Köngül bir âfîtāb ‘ışkıda ḡayrāndur ki taḡ ermes

Lebi şevḡi **felek**din yerge indürse mesîḡhānı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 145, Mısra 14*).

35. Otka saldı āḡ u efḡānım **felekler** raḡtini

Her kēçe kim çarḡ bî-dād etti bî-dād eylerem (*Nâdire Dîvanı, Gazel 108, Mısra 9*).

36. Muḡabbet kişveride destḡāhımnı temāşā kıl

Felekni gerdani bağık kemend-i dūd-ı āhımda (*Nâdire Dîvanı, Gazel 134, Mısra 12*).

felek cevri: (Ar.+T.) *Feleğin, dünyanın cefası.*

1. Köngül vîrânesini eyle âbâd

Felek cevri bile ol ay firâkı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 77, Mısra 28*).

felek hırmeni: (Ar.+Far.+T.) *Felek harmanı.*

1. Hasta köngül āhıdın yâr hâzar eylemes

Köydi **felek hırmeni** şu 'le-yi efğânıdın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 125, Mısra 10*).

felek hurşid-i yanglıg: (Ar.+Far.+T.) *Dünya güneşi gibi.*

1. Bî-nevâlarımız **felek hurşid-i yanglıg** sâkiyâ

Câm-ı serşâr-ı şebûhı bizge her eyyâm tut (*Nâdire Dîvanı, Gazel 35, Mısra 5*).

felek elgi: (Ar.+T.) *Feleğin eli.*

1. **Felek elgi** gubârim şarşâr-ı hicrâne tapşurdu

Vücüdım rahtını közler yaşı tûfâne tapşurdu (*Nâdire Dîvanı, Gazel 137, Mısra 1*).

felek kaşrı: (Ar.+T.) *Dünya köşkü.*

1. Ey köngül fiğânıngdın tîredür **felek kaşrı**

Bu binânı vîrân kıl 'ışk öyini âbâd et (*Nâdire Dîvanı, Gazel 36, Mısra 7*).

felek sakfı: (Ar.+T.) *Gök kubbesi.*

1. **Felek sakfı** karardı dūd-ı āhımnıng midâdıdın

Cihân zulmet sarayı dūd-ı āhım imtidādîdîn (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 2, Mısra 7*).

felekđin öt-: (Ar.+T.) *Felekten geçmek.*

1. Esîr-i hâkdur ol serv-i hūrîzâd destîngđin

‘Aceb êrmes eger **ötse felekđin** âh-ı feryâdım (*Nâdire Dîvanı, Müsemmen 2, Mısra 24*).

felek-i sifle: (Ar.+Far.+Ar.) *Alçak felek.*

1. Zûlm ile mēndin ayırdı **felek-i sifle** sēni

Pâredür gül kebi ēgnimde cünün pîrehenî (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 1, Mısra 27*).

fenâ: (Ar.) *Yok olmak, zeval bulmak.*

1. Kimse tapmas eşerim istemağ u sormağdın

Nē nişân kaldı **fenâ** mülkide nē nām menğa (*Nâdire Dîvanı, Gazel 1, Mısra 14*).

2. Nēçe şîrînni vefâ tağıda feryâd kılay

Şem‘ ser tâ kadem örtendî **fenâ** örgendim (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 1, Mısra 36*).

fenâ deşti: (Ar.+Far.+T.) *Yokluk vadisi.*

1. Ne bâğıdur bu kim ma‘lûm êmes bir zerre âşârı

Fenâ deştide hergiz gerd peydâ kılmadı şâhım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 106, Mısra 6*).

fenâ kıl-: (Ar.+T.) *Yok etmek.*

1. Kılma gurūr ey köngül kimge cihān vefā kılur

Kimniki şayd eyledi guşşa ile **fenā kılur** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 84, Mısra 2*).

ferâğ: (Ar.) Vazgeçme, bırakıp terk etme.

1. Ger zamānı dehr gavgāsıdın istersen **ferâğ**

Sâkin-i meyhâne bol bir güşede ârām tut (*Nâdire Dîvanı, Gazel 35, Mısra 11*).

ferâğat: (Ar.) Ayrılmak.

1. Bolur âyîne şaykal birle fülād

Tiler nālān köngül tendin **ferâğat** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 77, Mısra 24*).

ferâğat êt-: (Ar.+T.) Vazgeçmek, el çekmek.

1. Gülhen kölide **ferâğat êtgen**

Kılmas heves-i samur u sincāb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 25, Mısra 5*).

ferah: (Ar.) Sevinç ve mutluluk.

1. **Ferah** köz tutma hicrān şerbetidin

Ki bolmış rûzgārım ançünān telh (*Nâdire Dîvanı, Gazel 68, Mısra 11*).

ferah tap-: (Ar.+T.) Rahatlamak, ferahlamak.

1. Felek zulm etti ü feryād-reska yètmedi dādım

Ferah tapmas cihān-ı bî-vefādın tab‘-i nāşādım (*Nâdire Dîvanı, Müsemmen 2, Mısra 28*).

ferāmūs: (Far.) Unutma, nişyân.

1. Birdem sēni kılmadım **ferāmūş**

Raḥmet mēni bā-vefālīgimge (*Nâdire Dîvanı, Terkib-bend 1, Mısra 29*).

ferāmūş eyle-: (*Far.+T.*) *Unutmak.*

1. Bî-vefālardék sēni hergiz **ferāmūş eylemes**

Nâdire yâdıñgı eyler tâ dem-i yevmü'l-ḥisāb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 19, Mısra 13*).

ferāmūş kıl-: (*Far.+T.*) *Unutmak, vazgeçmek, peşini bırakmak.*

1. **Ƙıl ferāmūş** bu 'ālem ğamini

Bāde iç mey bile kõnglīñgıni avut (*Nâdire Dîvanı, Gazel 42, Mısra 7*).

2. Hoşdur kişi dünyā ğamini **Ƙılsa ferāmūş**

Lācür'a çekib sāğar-ı serşār-ı muḥabbet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 47, Mısra 5*).

3. Sēn terk-i vefā kıldıñg u bed-mihrlīğ etdiñg

Yārıñgı **ferāmūş Ƙılıb** eylemedin yād (*Nâdire Dîvanı, Gazel 74, Mısra 10*).

ferāmūş ol-: (*Far.+T.*) *Unutulmak, hatırlanmamak.*

1. Mestlīg birle ğam-i yār **ferāmūş olmas**

Nâdire bolmadı derdimni devāsı mey-i nāb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 16, Mısra 17*).

ferah tap-: (*Ar.+T.*) *Mutlu olmak, sevinmek.*

1. Vāy kim cām-ı vişālıdın **ferah taptı** raḳīb

'İşretim ey sāķi-yi şīrīn-zebānım boldı telḥ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 69, Mısra 3*).

ferahbahş-ı dimāğ: (*Ar.+Far.+Ar.*) *Dimağ'a huzur verici.*

1. Saçı endîşesi herdem **ferahbahş-ı dimāğımdur**

Ĥutenler seyr étermen iki zülf-i ‘anberāsādın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 124, Mısra 11*).

fergâne: (ö.a.) Orta Asya'da bulunan bir bölge.

1. Hier yağmâsı köngölüni mülkini ĥarâb

Sêndin ayru örteği **fergâne** sultân ĥaydasan (*Nâdire Dîvanı, Gazel 129, Mısra 8*).

2. Nâdire **fergâne mülkide** sêni eyler sorağ

Mülk-i tûrân ĥusrev-i Seyyid ‘Ömer Ĥân ĥaydasan (*Nâdire Dîvanı, Gazel 129, Mısra 13*).

3. Bar éđi **Fergâne mülkide** emîr-i mu‘teber

Şehriyâr-ı cem nişân şāhibķurân-ı dādger (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 7, Mısra 27*).

ferhād: (ö.a.) Fars kökenli Hüsrev ü Şîrîn ve Ferhād ü Şîrîn aşk hikâyelerinin erkek kahramanı.

1. **Ferhād’da** bolsaydı mênîng ģayret-i ‘ışķım

Bir âh ile eyler éđi ol tağnı ģâret (*Nâdire Dîvanı, Gazel 43, Mısra 5*).

2. Ne Şîrîn ĥaldı ‘âlemde ne **Ferhād**

Ĥanı Yūsûf ĥayan kêtđi Züleyĥâ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 2, Mısra 17*).

3. Ne Şîrîn ĥaldı ‘âlemde ne **Ferhād**

Ĥanı Yūsûf ĥayan kêtđi Züleyĥâ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 2, Mısra 17*).

4. Mênî zâr **ferhād** u mecnûn nijād

Îrür yâr şîrîn ü leylî neseb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 23, Mısra 9*).

5. Çêkerde cân menġa taķlîd ķılmasun **ferhād**

Firāk tağıda bī-hūde çekmesün külfet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 41, Mısra 3*).

6. **Ferhād** eger ursa menğa lâf-ı muḥabbet

Bir āh ile eylermen anı dāğ-ı ḥicālet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 43, Mısra 1*).

7. Derdliḡ kıssa-yı ‘ışkımnı eşitti **ferhād**

Telbe mecnündek anı kılsa bu efsānege baḡş (*Nâdire Dîvanı, Gazel 53, Mısra 11*).

8. Vāmık u **ferhād** u mecnūdın muḡaddem bildi yār

Nâdire ‘ışkıngnı ‘aşıklıkda mümtāz eylegeç (*Nâdire Dîvanı, Gazel 59, Mısra 13*).

9. Mēn āh ile taḡnı suv kıldım

Künd eyledi tīşesini **ferhād** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 75, Mısra 10*).

10. Çekmeyüb ḡam çekti şīrīn şūretin **ferhād** līk

‘ışk āyīnide dērler bī-ḡayālardın biri (*Nâdire Dîvanı, Gazel 139, Mısra 5*).

11. Bī-sütündür ‘ışk taḡı Nâdire

Özni cān çekmekde **ferhād** eyledim (*Nâdire Dîvanı, Gazel 110, Mısra 18*).

12. Vefā birle köngülñi kılmadı şād

Ḳanı **ferhād** ile mecnūn nişānı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 77, Mısra 8*).

13. Maḡāmı ḡaşıł ettiñ vādī-yi ‘ışk içre kim anḡa

Yetalmas sa’y ile **ferhād** u mecnūn kūh u şaḡrādın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 124, Mısra 4*).

14. Havā-i sūnbül-i sevdāsıdın **ferhād** u mecnündek

Ne ḡavḡālar ki saldı telbe başım kūh u şaḡrāḡa (*Nâdire Dîvanı, Gazel 135, Mısra 5*).

15. Bolmaḡıl **ferhād** u mecnündek cihān efsānesi

‘ışk ara ey Nâdire āyīn-i neng ü nām tut (*Nâdire Dîvanı, Gazel 35, Mısra 13*).

ferhunde atvār: (Ar.) *Güzel tavırlı sevgili.*

1. Nâdire sênsiz tiriklikdin ne rāhat kördi dēb

Ol hümāyūn ṭālī' ü **ferhunde atvārımğa** ayt (*Nâdire Dîvanı, Gazel 37, Mısra 14*).

ferhunde sultān: (Ar.) *Uğurlu sultan.*

1. Tā kıyāmet Nâdire kılmas du'āsıdın bölek

Müşfik êrdi menğa ol **ferhunde sultān** el-firāk (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 8, Mısra 50*).

fermān: (Ar.) *Buyruk, emir.*

1. Gerçi bar êrdi musahhar dīvler **fermānıda**

Pāymāl-ı ḥayl-i mūr oldı Süleymān 'ākıbet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 34, Mısra 15*).

2. Ulus barça farkığa eyler nişār

Eger cānlar almaqqa **fermān** irür (*Nâdire Dîvanı, Gazel 85, Mısra 6*).

3. 'Arşa-yı mülk-i cihān herçend **fermānıdadur**

Sênsiz ey ārām-ı cān manzūr êmes bu devletim (*Nâdire Dîvanı, Gazel 103, Mısra 15*).

fermān pezīr: (Ar.+T.) *Emirden itaat eden.*

1. Qayan bardıng ey şāh-ı gerdūn serīr

Felek êrdi ḥükmüנגge **fermān pezīr** (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 78*).

fermānber: (Ar.+Far.) *Fermana uyan, aldığı emri yerine getiren.*

1. Şāhlar **fermānberi** sultānlar müdāmımnı çākeri

Şādlığdın boldı gülgün lāleler pīrāheni (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 6, Mısra 55*).

ferruh: (Far.) Feraha, huzura ermiş olan.

1. Yüzüñg **ferruh** cemālīñg ruḥ-efzā
Ḥaṭīñg hıẓr u leb-i la'īñg mesīḥā (Nâdire Dîvanı, Gazel 2, Mısra 1).
2. Ṭal'atīñg **ferruh** mübârek maḳdemīñg
Kıldı külbemni gülistân merḥabā (Nâdire Dîvanı, Gazel 6, Mısra 3).
3. Eger bolsa kişinin yârı **ferruh**
Mübârekdür yüzi dîdarı **ferruh** (Nâdire Dîvanı, Gazel 67, Mısra 1-2).
4. Nihâl-ı kâmet-i serv-i ḥıramân
Yüzi gül la'ı-i şekerbâr-ı **ferruh** (Nâdire Dîvanı, Gazel 67, Mısra 8).
5. İrür meyḥâne feyzi meymenetlīg
Lebâleb sāgar-ı serşârı **ferruh** (Nâdire Dîvanı, Gazel 67, Mısra 10).
6. Menga zâhid yüzidür nâ-mübârek
Velîkin cübbe ü destâr **ferruh** (Nâdire Dîvanı, Gazel 67, Mısra 12).
7. Bolubdur Nâdire mümtâz-ı ma'nî
Kelâmı rüşen ü eş'âr-ı **ferruh** (Nâdire Dîvanı, Gazel 67, Mısra 14).

ferruh ruh: (Ar.+Far.) Ferah yüzlü.

1. Zehî tıfl-ı hümayünfer mübârek rûy **ferruh ruh**
Cihân ehliḡa andın müjde-yi rûh u revân keldi (Nâdire Dîvanı, Gazel 140, Mısra 7).

ferş eyle-: (Far.+T.) Döşemek, sermek, kaplamak.

1. Âstānīñg kıble-yi maḳşūd-ı ḥaş u 'ām irür
Nâdire başımnı **ferş eyleb** cinâbīñgge öley (Nâdire Dîvanı, Gazel 149, Mısra 14).

ferş-i mahmal: (Far.) Yer yüzünün yeşilliği.

1. Seyr uçun koygay kadem dēb sebze-yi h'ābıdın

Her taraf bir **ferş-i mahmaldur** müheyyā bāğ ara (*Nâdire Dîvanı, Gazel 15, Mısra 14*).

ferş-i rehğüzār: (Far.) Geçiş yolu.

1. Yolıda başımnı **ferş-i rehğüzārı** eyledim

Pāk ēmes cān u tenim bolsa ayağ astıda gerd (*Nâdire Dîvanı, Gazel 78, Mısra 3*).

feryād: (Far.) Bağırp çağırma. Yüksek sesle yardım istemek.

1. **Feryād** ki hicr tünd bādı

‘İşim çemenini bērdi berbād (*Nâdire Dîvanı, Gazel 75, Mısra 11*).

2. Dembedem **feryādım** ildin şermsār eyler mēni

Hicr dāğı derdmend ü dilfigār eyler mēni (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 13*).

3. Taş bağırlık yār **feryādımğa** pervā kılmadı

Yūsūf ‘ışkıda bu işlerni züleyhā kılmadı (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 43*).

4. **Feryād** ki ēmdi bī-nevāman

Sēndēk vaşlıdın cüdāman (*Nâdire Dîvanı, Terkib-bend 1, Mısra 7*).

5. **Feryād** ki ‘ışk etti mēni yārga meftūn

Cān vāle ü ten hāsta yūrek dāğ u ciger hūn (*Nâdire Dîvanı, Müsemmen 1, Mısra 1*).

5. Dāde kēldim ey salātın serveri dadım eşit

Sên şeh ü mên bî-nevâ lutf eyle **feryādım** eşit (*Nâdire Dîvanı, Gazel 40, Mısra 2*).

feryād çek-: (*Far.+T.*) *Feryat ve inilti etme.*

1. Bî-derdlering cefâlarındın

Feryād çekib figân etib ket (*Nâdire Dîvanı, Gazel 46, Mısra 4*).

feryād ét-: (*Far.+Ar*) *Yüksek sesle haykırmak.*

1. Sên ile bezm-i riħlet mên qalmışam ciger hûn

Feryād étib cünündın andaķ ki sâz-ı mecnûn (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 3, Mısra 18*).

2. Tüşse mihri kõnglüme bî-ħud bolıb **feryād étib**

Ol zamânı elgime çāk-ı girîbânım kélür (*Nâdire Dîvanı, Gazel 88, Mısra 5*).

feryād eyle-: (*Far.+T.*) *Yüksek sesle ağlamak.*

1. Bolmışam herçen hicrânıngda şabr eyleb ħamûş

Çün tüşersen yādıma yekbâre **feryād eylerem** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 107, Mısra 10*).

2. Kóz açıb alımda körmey kıçķırıp dād eyledim

Gāh ħamdin nāle kıldım gāh **feryād eyledim** (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 8, Mısra 18*).

3. Mên ki furķat tünleri ol gül yüzün yād eylerem

Bülbülidür men ħazān faşlide **feryād eylerem** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 108, Mısra 2*).

feryād ile dād eyle-: (*Far+Tr*) *Ağlayarak adalet istemek.*

1. Nâdire ayrılıb ol şâh-ı cihân-perverdin

Âferîn sênga ki **feryâd ile dâd eylemeding** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 99, Mısra 14*).

feryâd ile figân: (*Far. + T. + Far.*) *Feryat ile inleme.*

1. Dil hasta u ciger kan ten derdmend sênsiz

Feryâd ile figânım bolmış bülend sênsiz (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 3, Mısra 12*).

feryâd kıl-: (*Far. + T.*) *Bağırıp çağırmak, haykırmak.*

1. Felek bî-raḥmdur **feryâd kılsam** közge ilmeydür

Ḳılurman ey sipihr-i bî-mürüvvet dâd destingdin (*Nâdire Dîvanı, Müsemmen 2, Mısra 53*).

2. Nêçe şîrînni vefâ tağıda **feryâd kılay**

Şem' ser tâ ḳadem örtendi fenâ örgendim (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 1, Mısra 35*).

feryâd u efḡân: (*Far.*) *Bağırma ve inleme.*

1. Luṭf ü ḥulḳı her biri rūḥ u revân êrdi menḡa

Kêtti ol rūḥ u revân **feryâd u efḡân** el-firāk (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 8, Mısra 30*).

2. Bezm-i 'işret sâz êtib sên mey içib şādâb olub

Mên ḳılurman ney kebi **feryâd u efḡân** her kêçe (*Nâdire Dîvanı, Gazel 133, Mısra 14*).

feryâd u figân şavti: (*Far. + Ar.*) *Ağlama ve inleme sesi.*

1. **Feryād u fiğān şavtini** sênsiz eşitürmên

Kāşānedin ayru der ü dīvārdın ayru (*Nâdire Dîvanı, Gazel 132, Mısra 19*).

feryād-res: (*Far.*) Bağırip çağırma. Yüksek sesle yardım istemek.

1. Felek zulm etti ü **feryād-reska** yétmedi dādım

Feraḥ tapmas cihān-ı bī-vefādın ṭab‘-i nāşādım (*Nâdire Dîvanı, Müsemmen 2, Mısra 27*).

ferzâne: (*Far.*) Seçkin, güzide, iyi yetişmiş (kişi).

1. Yahşı u yaman birbiriğa muğtenem êrmiş

Ferzâne tirik bolsın u dīvāne selāmet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 33, Mısra 10*).

fezend: (*Far.*) Oğul, erkek çocuk.

1. Ol şehriyār-ı devrān kıldı vedā‘-i ‘ālem

Kim kıldı taḥt u tācın **fezendığa** müselleme (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 3, Mısra 32*).

2. Ciger-gūşe köz nûrı fezendler

Ki bu barçasıdur nişānıng sêniğ (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 73*).

fezend mihri: (*Far+Ar.+T.*) Çocuk sevgisi.

1. Yār isteseng güzer kıl yekbāre cüz vü küldin

Fezend mihri êlter gam zengini köngüldin (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 3, Mısra 38*).

feş ü destār : (*Far.*) Şapka ve sarık.

1. Bêrür gurūr bile ārāyiş **feş ü destār**

Ki ĥodnümālīg irür zīb-i kārĥāne-yi şeyĥ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 73, Mısra 11*).

feşâhat ehli: (Ar.+T.) *Güzel konuşanlar.*

1. Tekellüm êtdi mülâķāt la ‘l-i nâbing ile

Feşâhat ehli ara tapdı i ‘tibâr ĥadîş (*Nâdire Dîvanı, Gazel 50, Mısra 12*).

fetânet: (Ar.) *Yaratılıştan gelen çabuk anlama yeteneği, zihin açıklığı, anlauş, kavrayış,*

1. Şalâbetde İskender-i Rûmdêk

Fetânet yêride Filâţûn kebi (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 164*).

feth ü nuşret: (Ar.) *Fetih ve zafer.*

1. Yârab andın pâydar olĥay esâs-ı kerr ü ferr

Feth ü naşret birle her kıysı taraf kılsa sefer (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 6, Mısra 44*).

feth-i bâb: (Ar.) *Kapıyı açmak.*

1. Bu kêçe meyĥāne-yi dergāhıda

Pîr-i muĥāndın tilerim **feth-i bâb** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 20, Mısra 16*).

2. Kāmîle meykedegā ‘azm êttim

Feth-i bâb eyle menĥa yā fettāĥ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 63, Mısra 18*).

fevt-i fursat: (Ar.+Far.+Ar.) *Fırsatı elden kaçırma.*

1. Nêçe müddet ki kõngül ĥayr ile tuttı ülfet

Mêni serĥeştêni dāĥ eyledi **fevt-i fursat** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 44, Mısra 2*).

fevvāre: (Ar.) İçinden su fışkıran şey, fışkiye.

1. Nahl kâdı hacletidin boldı su serv-i revân
Eyledi **fevvāreler** cārī serāpā bağ ara (*Nâdire Dîvanı, Gazel 15, Mısra 12*).

feyz: (Ar.) Nimet, bağış, ihsan, kerem.

1. Zehī şāhı ki devlet **feyzidin** āgāh olub kılmış
Cevāhir sürme-yi tevfiķıdın nūr-ı naẓar peydā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 10, Mısra 7*).
2. ‘Azîzim şubh yanglıg pāk-dāmān ötdi ‘ālemdin
Şerāfet birle toprağını **feyz** āşār kıl yārab (*Nâdire Dîvanı, Gazel 17, Mısra 16*).
3. Mezār-ı feyz āşār-ı ziyāretgāh-ı ‘ālemdür
Riyāz-ı ka‘be yanglıg fāyüzü’l-envār kıl yārab (*Nâdire Dîvanı, Gazel 17, Mısra 17*).
4. Māh-ı ramazān ki **feyz-i** çoktur
Mên hastağa yārsız ne rāhat (*Nâdire Dîvanı, Gazel 45, Mısra 9*).

feyz-i bahār: (Ar. + Far.) Baharın bereketi ve bolluğu.

1. Gülzār-ı hüsn sebze-yi haṭıng bahārıdur
Feyz-i bahār u seyr-i gülistān taşadduķıng (*Nâdire Dîvanı, Gazel 98, Mısra 12*).

feyz-i küdüm: (Ar.) Ayağının uğuru, gelişinin bereketi.

1. Kêlib ey Nâdire külbem sarı **feyz-i küdüm**ıdın
Köngül vîrānesin taht-ı Süleymān eylesün şāhım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 105, Mısra 21*).

feyz-i lutf: (Ar.) Bolca lütuf ve merhamet.

1. **Feyz-i luṭfunḡ** birle açıldı köngüller gönçesi
Yā bahāristān-ı devlet yā gülistāndur mu sēn (*Nâdire Dîvanı, Gazel 120, Mısra 5*).

fiḡān: (*Far.*) Acının verdiği etkiyle bağırma, haykırma, inleme.

1. Ki boldı ‘aql u ḥired kuşlarıḡa dām-ı belā
Felekdin ötdi **fiḡānım** kuyaşge yētdi ünim (*Nâdire Dîvanı, Gazel 3, Mısra 16*).
2. Ey köngül **fiḡānıḡdın** tîredür felek kaşrı
Bu binānı vîrān kıl ‘ışk öyini ābād ēt (*Nâdire Dîvanı, Gazel 36, Mısra 7*).
3. Kāmışdek bend bendim āşiyān-ı nāle bolmışdur
Fiḡānım destgāhını neyistāndın temāşā kıl (*Nâdire Dîvanı, Gazel 100, Mısra 10*).
4. **Fiḡān** kim gerdiş-i devrān ayırdı şehsüvārimdın
Ġamim çoḡ ey köngül sēn bî-ḡabersēn ḡāl-i zārımdın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 116, Mısra 1*).
5. **Fiḡānım** serv āhım sünbül oldı gönçedür könglüm
Çemenler oldı peydā ḡasretim neşv ü nümāsıdın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 121, Mısra 5*).
6. **Fiḡānımdın** ki otlar baş çeker ol māhdın ayru
Müdāmımnı uçkunların yād eylegil necm-i süreyādin (*Nâdire Dîvanı, Gazel 124, Mısra 15*).
7. **Fiḡānım** yētmegi ol āsumān-ı ḡüsne müşkildür
Ki yētmes gerd-i pervāz ile dāmān-ı şüreyyāḡa (*Nâdire Dîvanı, Gazel 135, Mısra 9*).
8. **Fiḡān** kim yār ‘ışkı şabr könglümdin cüdā kıldı
Ġam elgi şafḡa-yı aḡvālime sebt-i cefā kıldı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 138, Mısra 1*).

9. Firākīṅ otı dūdı başım üzre saldı yüz sevdā
Fiğānımdın kızıldı cānım içre ھاşr bāzārı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 141, Mısra 4*).
10. Köṅgöl kāmını şîrîn istedim cām-ı vişālıdın
Fiğān kim çarḥ-ı hicrān zehridin telḥ étđi kāmımnı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 143, Mısra 6*).
11. Yüzin körgeç başımğa tüştı müşkîn zülf sevdāsı
Fiğān kim bir bakışda yüz belā başımğa keltürdüm (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 2, Mısra 30*).
12. Esîr-i ḥākdur ol serv-i ḥūrîzād destingdin
Cihān bāğda bülbüldék **fiğānım** sūd kılmaydur (*Nâdire Dîvanı, Müsemmen 2, Mısra 48*).
13. **Fiğān** kim tapılganda şayd-ı murād
Havā eyledi şehbāzım mēning (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 115*).
14. Ruzācū man ey dilsitānım sēṅa
Nē boldı ki yētmes **fiğānım** sēṅa (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 34*).

fiğān çek-: (*Far. + T.*) *İnlemek.*

1. Körüb tüşde yüzüṅni bî-iḥtiyār
Fiğān çektim andağ ki dād eyledim (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 6*).

fiğān ét-: (*Far. + T.*) *Istırapla bağırmaq, feryat etmek.*

1. Bî-derdlering cefālarıdın
Feryād çekib **fiğān étib** ket (*Nâdire Dîvanı, Gazel 46, Mısra 4*).
2. Gehî yırtıb yaқа geh kıan yutub gāhı **fiğān éttim**
Nēler ötđi bu aқşam Nâdire cān-ı fiğārımdın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 116, Mısra 13*).

3. **Fiğān étmey** mü kètti çemendın serv-i āzādım

Köngül ma'mūr edi ey çarh vîrân oldı ābādım (*Nâdire Dîvanı, Müsemmen 2, Mısra 25*).

fiğān eyle-: (*Far. + T.*) Üzüntü ile bağırp çağırmaq.

1. Senga kıysı ğamni beyān eyleyin

Nêçe āh tartıb **fiğān eyleyin** (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 128*).

fiğān u nālış: (*Far.*) Ağlamak ve inlemek.

1. Tün kêçe **fiğān u nālışmdın**

Köyng iti içre tüşti ğavgā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 5, Mısra 9*).

2. Bu bezm içre **fiğān u nālışmdın**

Nevā-yı çeng ü şavt-ı erĝenün bes (*Nâdire Dîvanı, Gazel 92, Mısra 3*).

fiğān u şiven: (*Far.*) İnleme ve feryat etme.

1. Gül furkatıda nêçük ki bülbul

Hicringde işim **fiğān u şiven** (*Nâdire Dîvanı, Terķib-bend 1, Mısra 44*).

fiğān u zār ét-: (*Far. + T.*) Ağlamak, inlemek.

1. Hemîşe bülbul-i şab'im **fiğān u zār êter**

Ki 'Āriz-i çemenimni tüşümde körmesem edi (*Nâdire Dîvanı, Gazel 113, Mısra 13*).

figār kıl-: (*Far. + T.*) Gönlü yara etmek.

1. Cefā-i hicr bile köksümi **figār kılay**

Nigāh-ı sihr fenimni tüşümde körmesem edi (*Nâdire Dîvanı, Gazel 113, Mısra 9*).

fikr: (Ar.) *Düşünce, endişe.*

1. Şüreti yādida rengin **fikrlerdin** her zamān
Şafha-yı fîret ara taşvîr-i bihzād eylerem (*Nâdire Dîvanı, Gazel 108, Mısra 7*).
2. Şehsüvârım **fikri** kim cān birle köngüldür menğa
Cismim içre köngül ü köngül ara cān eylerem (*Nâdire Dîvanı, Gazel 118, Mısra 3*).

fikr eyle-: (Ar.+T.) *Düşünmek.*

1. Gül yüzini **fikr eyleb** şāmdın şubh-dem
Yığlamakdın köz ara yaş ornığa kanım kélür (*Nâdire Dîvanı, Gazel 88, Mısra 9*).

fikr ü endişe: (Ar.+Far.) *Fikir ve düşünce.*

1. ‘Adl u inşāfda cemşîd nijādım sēn eding
Fikr ü endişe hayālım bile yādım sēn eding (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 1, Mısra 12*).

fikr ü hayāl: (Ar.) *Düşünce ve hayal.*

1. Şāmlar **fikr ü hayāl** içre sēni eyleb sorag
Şubh-dem bād-ı şabā yanglıg gülistān eyleney (*Nâdire Dîvanı, Gazel 146, Mısra 13*).
2. Ey serv-i nāz kad nihālindın örgüley
Yāding behayr **fikr ü hayālindın** örgüley (*Nâdire Dîvanı, Gazel 147, Mısra 2*).

filātūn kebi: (ö.a.) Eflatun gibi.

1. Şalābetde İskender-i Rūm dèk

Fetānet yèride **Filāṭūn** kebi (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 164*).

fi'l-meşel: (Ar.) Diyelim ki, farz edelim ki, mesela.

1. Eger **fi'l-meşel** mihr ile mähdur

Ḳılay seṅga ey mihrbānım fedā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 13, Mısra 5*).

firāk: (Ar.) Ayrılık, hicran.

1. Salıb hicr ten mülkine zelzele dèdi ḳılma devr-i felekcin gile

Nè çāre-yi derdim ey Nâdire **firāk** oldu nāgeh vişāle peydā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 11, Mısra 12*).

2. **Firāḳıṅ** vişāl ehlidin cān alur

Nètāṅ olsa vehm ü gümānım fedā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 13, Mısra 3*).

3. Yār la'lini **firāḳıda** ḥumārım ḡālīb

Bolmadı neş'e-yi şahbā bile köṅglüm şādāb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 16, Mısra 5*).

4. **Firāḳıda** şem'-i şeb-i hicr mèn

Êmes köymegim Nâdire bî-sebeb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 23, Mısra 13*).

5. Bèrey cān vişāl içre ey nūş-leb

Fîrāḳıṅda tā key ḳılay tāb u teb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 23, Mısra 2*).

6. Ger bolsa Züleyhā'da mènıṅ ḡayret-i 'ışḳım

Ḳalmas èdi Yūsūf'ın **firāḳıda** selāmet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 43, Mısra 10*).

7. Cihāndın kètdi ol şāh-ı cihānım

Mēṅa boldı **firāḳıda** cihān telḡ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 68, Mısra 6*).

8. **Firāḳıṅ** zehridèk ḳatıl êmesdür

Helāhil birle kıldım imtiḥān telḥ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 68, Mısra 9*).

9. **Firâkıda** neçe ğam-nâmeler taḥrîre keltürdim

Müdāmımnı mazmûnıda bir nükte inşâ kılmadı şâhım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 106, Mısra 11*).

10. **Firâkı** Nâdire könglümğa dâğlar koydı

Emîr-i şafşikenimni tüşümde körmesem edi (*Nâdire Dîvanı, Gazel 113, Mısra 15*).

11. Çeker êrdim **firâkıda** neçe kim renc ile miḥnet

Firâkı bîmide yüz ança tartarman vişālıdın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 123, Mısra 10*).

12. Çeker êrdim **firâkıda** neçe kim renc ile miḥnet

Firâkı bîmide yüz ança tartarman vişālıdın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 123, Mısra 9-10*).

13. Tâli' me nâgehān kıldı yaman köz eşer

Kaldı **firâk** cān ayrıla cānānıdın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 125, Mısra 16*).

14. Ot yaqtı **firâkıng** şereri ilge velikin

Ey Nâdire köymes dil-i efgârdın ayru (*Nâdire Dîvanı, Gazel 132, Mısra 21*).

15. **Firâkıng** otı düdi başım üzre saldı yüz sevdā

Fiğānımdın kızıldı cānım içre ḥaşr bāzārı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 141, Mısra 3*).

16. Nişāndur tîre bolğan aḥter-i baḥtım sevādıdın

Tügünler kim **firâkıng** otıdın ğam şāmı köydürdüm (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 2, Mısra 10*).

17. Cünündın kim **firâkıng** oqları cismimde sindürdüm

Girībān çāk irür men şubḥ-ı vaşlıng intizārıdın (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 2, Mısra 15*).

18. Sēni tapmak besī müşkil körindi cütücū birle

Firāķing derdiġa teskīn tilermen güftüġü birle (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 2, Mısra 32*).

19. Dūzah irür közümgē cennetde bolmasa yār

Saldı mēni **firāķa** mekkāre çarḥ-ı ġaddār (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 3, Mısra 48*).

20. **Firāķida** ġam ü ḥasretđin artık dāsītānım yok

Ḳılurman ey sipihr-i bī-mürüvvet dād destingđin (*Nâdire Dîvanı, Müsemmen 2, Mısra 37*).

21. Bardı u `ālemni köydirdi **firāķı** āteşi

Şehr örtendi ġamidin şehriyārım kēlmedi (*Nâdire Dîvanı, Gazel 142, Mısra 9*).

22. **Firāķing** āteşidin āh u āvaḥ

Ki tāķat eylemes bu otķa dūzah (*Nâdire Dîvanı, Gazel 71, Mısra 1*).

23. **Firāķı** ibtilāsı birle könglüm derdmend oldı

Menġa vaşlın devā-i derd-i hicrān eylesün şāhım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 105, Mısra 19*).

24. Elifdek ķadingni **firāķın** çekib

Büküldi ķadım ḥalka-yı nūn kebi (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 171*).

25. **Firāķingda** eşkim revāndur müdām

Ki tā vaşl olġay revānım seġa (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 37*).

firāk derdi: (Ar.+Far.+T.) *Ayrılık derdi, ayrılık acısı.*

1. Gerçi **firāk derdidin** böyle nizār olmışım

Nâdire ḥāl-i zārına salmadı yār bir nażar (*Nâdire Dîvanı, Gazel 82, Mısra 13*).

firāk elgi: (Ar.+T.) *Ayrılık yüzünden.*

1. Ayırdıġ mēni zulm ile yārdın

Firāk elgine mübtelâ eyleding (Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 96).

2. Çü mên hicr vâdiside kalmışam

Firāk elgide yüz nedâmet bile (Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 50).

3. **Firāk elgide** tapmadım çâre-yî

Ki vaşlîng êdi çâre sâzım mênîng (Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 117).

4. Ey düst **firāk elgidin** dâd

Kıldı mênî müstemend ü nâşâd (Nâdire Dîvanı, Terki-bend 1, Mısra 57).

5. Ayırding mênî zulm ile yârdın

Firāk elgine mübtelâ eyleding (Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 96).

6. Menga ey felek kaçd-ı cân eyleding

Firāk elgi nâ-tüvân eyleding (Nâdire Dîvanı, Gazel 97, Mısra 2).

firāk içinde: (Ar. + T.) Ayrılıktan kaynaklanan zorluk ve sıkıntı içinde.

1. Ey hasta köngül **firāk içinde**

Dem urgeli kalmadı mecâling (Nâdire Dîvanı, Gazel 95, Mısra 15).

firāk içre: (Ar. + T.) Sevgiliden ayrılık sırasında.

1. El-kışsa **firāk içre** derbeder etti

Takdîr ezeldin mênî bî-pâ u ser etti (Nâdire Dîvanı, Müsemmen 1, Mısra 13).

2. Du'âlar bile dembedem yâd eter

Firāk içre bu nâ-tüvânîng sênîng (Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 70).

firāk leşkeri: (Ar. + Far.) Ayrılık askeri.

1. Firāk leşkeri tuğyânıdın ma'âzallâh

Yüzîng nezzâresi 'uşaqlarnı firdevsî (Nâdire Dîvanı, Gazel 3, Mısra 11).

2. Bolsam **firāk leşkeridin** münhezim nêtang

Şabr u şübât çirikidin yêtmedi meded (*Nâdire Dîvanı, Gazel 80, Mısra 3*).

firāk şiddeti: (Ar. + T.) Ayrılık sıkıntısı.

1. Hier içre **firāk şiddetidin**

Yüz nâle ü şed hezâr feryâd (*Nâdire Dîvanı, Gazel 75, Mısra 3*).

firāk tağı: (Ar. + T.) Ayrılık dağı.

1. Çekerde cân menğa taqlîd kılmason ferhâd

Firāk tağıda bî-hûde çekmesün külfet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 41, Mısra 4*).

firāk u hier: (Ar.) Ayrılık.

1. Perî yanglıg nazardın çehre pinhân êtdi ol mehveş

Firāk u hier cāmıdın meni mest ü harâb eyleb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 21, Mısra 4*).

firāk u miñnet: (Ar.) Ayrılık acı ve sıkıntısı.

1. Ne hâcet nâle çekmek köz yaşını eylemek tûfân

Firāk u miñnet içre şabr êtmekdür sezâvârı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 141, Mısra 16*).

firāvân: (Far.) Bol, aşırı, çok.

1. Mênîng kışşa-yı rûzgârım **firāvân** gam-i hicrânîng efsânesidêk

Ki bir nüktesin şerh kılsam bolur neçe defter risâle peydâ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 11, Mısra 5*).

2. Tüşmesün şebnem gül üzre gül ‘izârımdın cüdâ

Tā ki şebnemdek közüüm yaşı **firāvān** olmasun (*Nâdire Dîvanı, Gazel 122, Mısra 10*).

3. Derd-i yār u ğuşşa hemdem ğam **firāvān** ‘îş kem

Bilmegen bolsam vişālîng devletini muġtenem (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 55*).

4. Dāġ-ı furkāt kıldı derdimni **firāvān** el-vedā‘

Rūhıġa bolġay ilāhī şadr-ı cennet cāygāh (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 8, Mısra 35*).

firdevs: (Ar.) Cennet bahçesi.

1. Firāk leşkeri tuġyānıdın ma‘āzallāh

Yüzîng nezzāresi ‘uşaqlarnı **firdevsi** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 3, Mısra 12*).

2. Vel’-Ni‘mānı kemālıġa yêtürgil yārab

Kıldı ‘alemni meh-i tal‘ati **firdevs** nişān (*Nâdire Dîvanı, Gazel 127, Mısra 12*).

3. **Firdevs** nāz içre tūbā kading nihālı

Serv eylese ‘aceb yok uşbu nihāle teslīm (*Nâdire Dîvanı, Gazel 111, Mısra 11*).

firib: (Far.) Hile.

1. Zāl felekni ey köngül mekridin eyleġıl hāzar

Yoksa seni **firib** ile dāmıġa mübtelā kıılır (*Nâdire Dîvanı, Gazel 84, Mısra 10*).

firişte vā perī: (Far.) Melek ya peri.

1. Elbette **firişte yā perī** sen

Bu şekl ile bolmas ādemizād (*Nâdire Dîvanı, Terkib-bend 1, Mısra 59*).

fisāne-vi şeyh: (Far.+Ar.) Şeyhin efsanesi.

1. Riyā u hırş u ʔam ʔ şavtıdur terāne-yi şeyh

Ėşitme kim heme efsūn irür **fisāne-yi şeyh** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 73, Mısra 2*).

fitne berpā eyle-: (Ar. + Far. + T.) *Fitneyi ayağa kaldırmak.*

1. Reşkdin yüz **fitne berpā eyledi** devr-i felek

Közlerim āyīnesin yār alıda hayrān körüb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 22, Mısra 11*).

fitne yācūcı: (Ar. + T.) *Fitne yayan.*

1. Deyr pīri ʔadeh ü mīnādın

Fitne yācūcı uçun bağladı sedd (*Nâdire Dîvanı, Gazel 79, Mısra 8*).

fitret-i ra ʔnā: (Ar.) *Güzel ve hoş huylu.*

1. Bahār-ı iltifātın᠑ feyzidin nü᠑ vü nümā tap᠑aç

Hazān ol᠑an köngüller **fitret-i ra ʔnā** nihāl ol᠑ay (*Nâdire Dîvanı, Gazel 150, Mısra 8*).

fukarā: (Ar.) *Fakirler, dervişler.*

1. **Fu᠑arā** ḥālīga ger bakmasa her ᠑āh an᠑a

Haşmet ü sal᠑anat u rıf ʔat ᠑ān bar᠑a ʔabe᠑ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 54, Mısra 9*).

fülād: (Far.) *Çelik.*

1. Bolur āyīne ᠑ay᠑al birle **fülād**

Tiler nālān köngül tendin ferā᠑at (*Nâdire Dîvanı, Gazel 77, Mısra 23*).

fulān: (Ar.) *Falan ki᠑i, kimse.*

1. Kêç dëding yâr u âşinâlardın

Menga lîkin dëme **fulândın** kêç (*Nâdire Dîvanı, Gazel 61, Mısra 12*).

furkat: (Ar.) Ayrılık, sevgiliden ayrı düşme.

1. Furkatıdın yığlamakdın kalmadı köz içre yaş

Ëmdi hûn-ı dil ile köz şafhasın pür nem tutay (*Nâdire Dîvanı, Gazel 148, Mısra 11*).

2. Dehr ara maħrûm-ı dîdâr-ı şehyî Fergâne'men

Furkatıda ehl-i mâtem hasta cân u dilfigâr (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 7, Mısra 6*).

3. Şâhlarnı şâhı 'âlî cāygāhım këlmedi

Dād êtermen **furkatıdın** dādḥāhım këlmedi (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 8, Mısra 14*).

4. Bezm-i vaşlın körmegenler **furkatıdın** dāğdur

Mèn ki kördim devletin özni nêçük bî-ğam tutay (*Nâdire Dîvanı, Gazel 148, Mısra 13*).

furkat belâsı: (Ar.+T.) Ayrılık belası.

1. Vaşlığa şükr êtmedim **furkat belâsıdur** menğa

Yādğār ol mû'nis-i cānım du 'āsıdur menğa (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 4, Mısra 27*).

furkat içre: (Ar.+T.) Ayrılık sırasında.

1. **Furkat içre** tüşti sevdâ-i züleyhâ başıma

Kîmet-i Yūsûf baha taptı ḥarîdârimğa ayt (*Nâdire Dîvanı, Gazel 37, Mısra 5*).

2. Āh kim bî-ḥadd menğa cevr ü cefâ eyler felek

Furkat içre kısmetim derd ü belâ eyler felek (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 2*).

3. **Furkat içre** kalmadı şabr u qarârım kandasın

Hasretingde köydi bağrım örtedi cân el-firāk (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 8, Mısra 9*).

4. Sên kanda ki boldı **furkat içre**

Yüz cân-ı ‘azîz ẖâr sênsiz (*Nâdire Dîvanı, Terkib-bend 1, Mısra 13*).

furkat okları: (Ar.+T.) *Ayrılık hançerleri.*

1. ‘Aceb yok Nâdire pervâz kılsa yâr köyide

Ki bolmış tende **furkat oklarındın** bâl u per anda (*Nâdire Dîvanı, Gazel 10, Mısra 18*).

furkat otı: (Ar.+T.) *Ayrılık ateşinin gücü.*

1. Hicrânda naşîbim mênî ẖûn-ı ciger etti

Furkat otınınğ tâbı köngülğa eşer etti (*Nâdire Dîvanı, Müsemmen 1, Mısra 12*).

fursat: (Ar.) *Uygun zaman, firsat, aralık.*

1. Boldı ol **fursat** ki terk-i şoḥbet-i ‘âlem tutay

Kan tókib köz merdümidin şîve-yi mâtem tutay (*Nâdire Dîvanı, Gazel 148, Mısra 1*).

2. Sâķî şarâb keltür maḥmûrman begâyet

Muṭrib terâne tüz ki **fursat** irür ganîmet (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 5, Mısra 2*).

3. **Fursat**-ı ‘ömr-i girâmî etgenin rüsvâ köngül

Bildi gaḥlet uyķusıdın közlerin bâz eylegeç (*Nâdire Dîvanı, Gazel 59, Mısra 9*).

4. Bülbüle gülzârsız êrmes temennâ-i bahâr

Furşat-ı çeng ü nevā bir lahza birdem bolmasun (*Nâdire Dîvanı, Gazel 130, Mısra 4*).

furkat diyârı: (Ar.+Tr:) *Ayrılık diyârı.*

1. Kâlib **furkat diyârı** içre cânânımnı sağındım
Çırâğ-ı rûzgârım mû'nis-i cânımnı sağındım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 102, Mısra 1*).

furkat içre: (Ar.+T.) *Ayrılık sırasında.*

1. **Furkat içre** kan yutub gam birle çektim âh-ı serd
Kim hâzân evrâkıdek boldı yüzim hiciride zerd (*Nâdire Dîvanı, Gazel 78, Mısra 1*).
2. Âfitâbım neçe kün boldı ki körgüzmes cemâl
Furkat içre badr-ı tâbân za'fidin boldı hilâl (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 22*).

furkat tünleri: (Ar.+T.) *Ayrılık geceleri.*

1. Mên ki **furkat tünleri** ol gül yüzin yâd eylerem
Bülbülidür men hâzân faşlide feryâd eylerem (*Nâdire Dîvanı, Gazel 108, Mısra 1*).

furkat-i zûrâzmâ: (Ar.+Far.) *Güçlü ayrılık.*

1. Felek rahm eyle emdi cân ile könglümğa cânânsız
Ki könglüm cânê keldi **furkat-i zûrâzmâsıdın** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 121, Mısra 10*).

füreydün kebi: (ö.a.) *Füreydün gibi.*

1. Cihân şâh-ı irding **Füreydün kebi**

Hazâyîn zeri genc-i Kârûn kebi (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 161*).

G

ğâfil: (Ar.) *Dalgın, dikkatsiz habersiz.*

1. Êmes közgüde mey keyfiyet-i dîdârdın **ğâfil**

Tecellî neş' esini çeşm-i giryândın temâşâ kıl (*Nâdire Dîvanı, Gazel 100, Mısra 5*).

ğaflet uykusu: (Ar. + T.) *Gaflet uykusu.*

1. Furşat-ı 'ömr-i girâmî etgenin rüsvâ köngül

Bildi **ğaflet uykusı**dın közlerin bâz eylegeç (*Nâdire Dîvanı, Gazel 59, Mısra 10*).

gâh: (Far.) *Ara sıra, bazen, zaman zaman.*

1. Gehî yırtıb yağa geh kıan yutub **gâhı** figân ettiim

Neler ötdi bu akşam Nâdire cân-ı figârımdın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 116, Mısra 13*).

2. Êmdi özni neçe kün şabr ile mu'tâd kılay

Menğa **gâhı** haber-i mäh-ı tamāmımnı dëseng (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 1, Mısra 6*).

3. Köz açıb alımda körmey kıçkıırıp dâd eyledim

Gâh ğamdin nâle kıldım **gâh** feryâd eyledim (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 8, Mısra 18*).

4. Cân alurda ey şanem kılgan şitâbıngge öley

Gāh nāzingge bèrey cān geh ‘itābingge öley (*Nâdire Dîvanı, Gazel 149, Mısra 2*).

gāh gāhī: (*Far.*) Ara sıra, bazen, zaman zaman.

1. **Gāh gāhī** tavf ètib toprağının eylenemen

Cāvidān cennetde boğay hażret-i Sultān ‘Ömer (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 7, Mısra 25*).

gāhī: (*Far.*) Ara sıra, bazen, zaman zaman.

1. Gehī peymāne birle şuğl ètib **gāhī** sebū birle

Köngül tinmeska kalmış érdi her nev‘ ārzū birle (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 2, Mısra 33*).

gālib: (*Ar.*) Üstün gelmek.

1. Yār la‘lini firākıda humārım **gālib**

Bolmadı neş‘e-yi şahbā bile könglüm şādāb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 16, Mısra 5*).

gāib ol-: (*Ar.+T.*) Kaybolmak, yok olmak.

1. Eylesem dīvāneliğ ‘ayb ètmengiz kim ol perī

Gāib olmışdur nazardın cilvesi pinhān bolub (*Nâdire Dîvanı, Gazel 29, Mısra 8*).

gam: (*Ar.*) Dert, keder, üzüntü, tasa, kaygı.

1. Nâdire köyide baş koyma **gam** èrmes nāyāb

İtleri hayl-ı irür maqşad-ı ikrām menğa (*Nâdire Dîvanı, Gazel 1, Mısra 15*).

2. Çekti **gam** idbār haţın nāme-yi iqbāluma

- Defter-i çarha kaçā kilki çü haṭ-i istivā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 14, Mısra 23*).
3. Tîşe-yi ferhād **ğamdin** pāre bağrım dāğını
Luṭf hıştıdın kıl ey şîrîn suḥan ḥüsrev binā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 14, Mısra 33*).
4. Menga berāber emes kūhken bile mecnūn
Alarda bir **ğam** edi lîk mende miṅ ḥasret (*Nâdire Dîvanı, Gazel 41, Mısra 6*).
5. **Ğamimni** zerresini tağlarga ‘arz etsem
Felek anı köterürde ḥam eyledi kâmet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 41, Mısra 9*).
6. Yüzdin biri mecnūnda eger bolsa **ğamimni**
Bir āh ile ‘ālemğa salur şūr-ı kıyâmet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 43, Mısra 15*).
7. Bolma endîşe-yi sevdâsı bile sergerdân
Yoğ u barı **ğamidin** vehm ü gümân barça ‘abeş (*Nâdire Dîvanı, Gazel 54, Mısra 4*).
8. Eger **ğamdin** ḥālāş olmağ tilersen
Şürāḥîdek şarāb-ı erguvân iç (*Nâdire Dîvanı, Gazel 60, Mısra 3*).
9. Kirib meyhâneğa **ğamdin** emān tap
Demādem cām tut mey her zamān iç (*Nâdire Dîvanı, Gazel 60, Mısra 7*).
10. **Ğam** hücūm etse rehî meykede tut
Rindler himmetidin iste meded (*Nâdire Dîvanı, Gazel 79, Mısra 5*).
11. ‘Āşık oldım **ğam** girîbānımdın aldı Nâdire
İçmedim tā bir ağız mey bolmadım andın ḥālāş (*Nâdire Dîvanı, Gazel 93, Mısra 7*).
12. ‘Uşşâklarıṅ **ğamingde** öldi
Yoğdur seni zerre-yi melālîṅ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 95, Mısra 13*).
13. Kime aytayın **ğamimni** ne ‘ilâc etey ne çäre
Seṅga yetmedi dirîğā köp edi köṅgilde rāzım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 101, Mısra 13*).

14. Tikermen Nâdire **ġam** yolıda kâze züleyhâdek
Ki ol Yūsūf-liķā Sultān ‘Ömer Hānım’ nı saġındım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 102, Mısra 19*).
15. Kōz açmayın **ġamide** rûzgārım ötgüçidiür
Ki yār-ı sīm tenimni tüşümde körmesem edi (*Nâdire Dîvanı, Gazel 113, Mısra 3*).
16. Fiġān kim gerdiş-i devrān ayırdı şehsüvārımdın
Ġamim çoġ ey köngül sēn bī-ġabersēn ħāl-i zārımdın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 116, Mısra 2*).
17. Veh nē yanglıġ düstlıġdur mēn bilen ħasretlere
Koymaġım yokdur zamānı şāhidın **ġam** yanıdın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 126, Mısra 4*).
18. **Ġamide** ötti devri derd-i hicrān bolmadı āġır
Ki ħasret cānımı endūh-i bī-pāyāne tapşurdı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 137, Mısra 5*).
19. Zemāne ehliidin **ġam** ketti ‘İş-i cāvīdān keldi
‘Ademdin ‘ālem-i icād ara ħān ibn-i ħān keldi (*Nâdire Dîvanı, Gazel 140, Mısra 1*).
20. Bardı u ‘ālemni köydirdi firākı āteşi
Şehr örtendi **ġamidin** şehriyārım kēlmedi (*Nâdire Dîvanı, Gazel 142, Mısra 10*).
21. Yārdın ayru mēnga köp mācerā eyler felek
Ġam bile güldēk yüzümni kehrübā eyler felek (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 4*).
22. Ėmdi kim şabr eylemekdin cīb-i tākāt pāredür
Yıġlamay nēlay ki **ġam** cānımın örter baradur (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 36*).
23. Derd-i yār u ġuşşa hemdem **ġam** firāvān ‘İş kem

Bilmegen bolsam vişāling devletini muğtenem (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 55*).

24. Hicr êtek uşlab girîbânımnı muhkem tuttı **ğam**

Hîçkim yârab cihânda yârdın ayrılmasun (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 57*).

25. Tüzmiş bu nâ-tüvāning **ğam** gūşesinde kânûn

Hicrân terânesidür ‘uşşâk ara nevâsı (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 3, Mısra 19*).

26. ‘îşi tamâm **ğamdür** hunâb-ı dil gızâsı

Vaşling ara felekdin êrdi revâcım efzûn (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 3, Mısra 15*).

27. Kôz açıb alımda körmey kıçkırıp dâd eyledim

Gâh **ğamdin** nâle kıldım gâh feryâd eyledim (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 8, Mısra 18*).

28. Hayālingni köngülde hâzır kılıb

Ğamimni seŋga dâsıtân eyleyin (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 132*).

29. Mēni beski dīvāne kıldı **ğaming**

Cünûn ehliğa ittiḥâd eyledim (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 3*).

30. Seŋga kıysı **ğamni** beyân eyleyin

Nēçe âh tartıb fiğân eyleyin (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 127*).

31. Seŋga köp êdi muḥbbet kem êdi **ğaminge** tākāt

Ki tamâm boldı gâret talebingde köp ü azım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 101, Mısra 7*).

ğam âşinâ: (Ar.+Far.)Hüzünlü, kederli, hasta.

1. Perîpeyker qarındaşım hayâl-ı mâh-ruḥsârı

Neşât u ‘îşdin bîgâne ü **ğam âşinâ** kıldı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 138, Mısra 10*).

ġam bādesi: (Ar. +Far. +T.) Üzüntü ve keder içkisi.

1. Köngül derdini şerh etmekke bir hemdem tapılmaydur
Köngül bî-ḥod bolub **ġam bādesidin** tā yıkılmaydur (*Nâdire Dîvanı, Müsemmen 2, Mısra 52*).

ġam beyābānı: (Ar. +Far. +T.) Gam, keder çölü.

1. Neçe kün boldı këtibdür hem en̄sim ġamkeşim
Ġam beyābānıga derd ayturğa yoǵdur bir kişim (*Nâdire Dîvanı, Gazel 104, Mısra 2*).

ġam birle: (Ar. +T.) Dertle, üzüntüyle, gamle.

1. Fırkat içre ƣan yutub **ġam birle** çektim āh-ı serd
Kim ḥazān evrāqıdek boldı yüzim hiciride zerd (*Nâdire Dîvanı, Gazel 78, Mısra 1*).
2. Muğtenim érđi vişāling ƣaydasan ey şehsüvār
Sëndin ayru Nâdire **ġam birle** ḥayrān eyleney (*Nâdire Dîvanı, Gazel 146, Mısra 18*).
3. Murğ-ı terāne senc-i bu bāğ u būstan man
Ey Nâdire kerem ƣıl **ġam birle** nā-tüvān man (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 5, Mısra 28*).

ġam çek-: (Ar. +T.) Tasalanmak, üzölmek.

1. ‘işret meyini nüş ét ‘ış ile kāmran bol
Bağma felek işige **ġam çekme** şādmān bol (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 5, Mısra 24*).

ğam diyârı: (Ar.+T.) *Gam ülkesi.*

1. **Ğam diyârında** mēni hicrān otı étmiş helāk
Müjde yetse vaşlıdın derdimğa darmānım kēlür (*Nâdire Dîvanı, Gazel 88, Mısra 3*).

ğam êlgi: (Ar.+T.) *Gam eli.*

1. Fiğān kim yār ‘ışkı şabr könglümdin cüdā kıldı
Ğam êlgi şafha-yı ahvālîme sebt-i cefā kıldı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 138, Mısra 2*).
2. Köngli anı **ğam êlgide** kalğay mu selāmet
Ger bolsa kişi sēn kebi ğam-h’ārdın ayru (*Nâdire Dîvanı, Gazel 132, Mısra 15*).

ğam kaydı: (Ar.+T.) *Gam zinciri.*

1. Dehr eyvānıda gerdūn gerdişi bī-dādıdın
Yokturur **ğam kaydı** içre kimse mēndek mübtelā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 14, Mısra 22*).

ğam künci: (Ar.+Far.+T.) *Gam köşesi.*

1. Êmdi **ğam küncide** hasretler bile örtenemen
Mirhbān şāhımnı tapmay kalmışam giryān bolub (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 7, Mısra 35*).

ğam kuşları: (Ar.+T.) *Üzüntü ve keder kuşları.*

1. Yıgdı tā hāşāk sīlāb-ı sirişkim başıma

Tutti her yandın kēlib ğam kuşları anda yuva (*Nâdire Dîvanı, Gazel 14, Mısra 30*).

ġam leşkeri: (Ar.+Far.+T.) *Gam, hüzün, tasa askeri.*

1. Kıran etti **ġam leşkeri** cānıma

Kılay ‘arz şāhibkurānım senġa (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 43*).

ġam şāmı: (Ar.+Far.+T.) *Keder akşamı.*

1. Eyleb ‘ālemni ferāmūş seni yād kılay

Yene bir mertebe **ġam şāmı**da māhımnı körüb (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 1, Mısra 16*).

2. Eşk-i gülgünım ki tūfān eylemiş **ġam şāmı**da

Hıl‘atım andın şafaķ dāmānidēķ kām eylerem (*Nâdire Dîvanı, Gazel 118, Mısra 5*).

3. Nişāndur fīre bolġan aħter-i baħtım sevādıdın

Tügünler kim firāķıñ otıdın **ġam şāmı** köydürdüm (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 2, Mısra 10*).

ġam tūni: (Ar.+T.) *Gam gecesi.*

1. Köñġül cānıdan u cān kıaldı cānān u cihāndın hem

Köñġüldin cāne yēttim **ġam tūnide** belki cāndın hem (*Nâdire Dîvanı, Gazel 115, Mısra 2*).

ġam tuzaġı: (Ar.+T.) *Dert, acı tuzaġına.*

1. Köñġlüm kuşını bend kılur **ġam tuzaġına**

Gül hırmenide dāne-yi hālīñġdın örgüley (*Nâdire Dîvanı, Gazel 147, Mısra 9*).

ġam ü derd ü belā: (Ar.) Keder, dert ve bela.

1. Mén ḥasret ile qaldım u yārım sefer etti

Qatlımğa **ġam ü derd ü belānı** haber etti (*Nâdire Dîvanı, Müsemmen 1, Mısra 10*).

ġam ü derd: (Ar.) Keder ve sıkıntı.

1. ‘İşk âfetiğa tağ taḥammül kıla almaş

Mènmèn ki qılurman bu **ġam ü derd**ge tākāt (*Nâdire Dîvanı, Gazel 43, Mısra 12*).

ġam ü hasret: (Ar.) Gam ve hasret.

1. Helāk etmek uçun düşmanlarığa

Ġam ü hasret bile derd-i derün bes (*Nâdire Dîvanı, Gazel 92, Mısra 10*).

2. Firākıda **ġam ü hasret**din artık dāsītānım yok

Qılurman ey sipihr-i bī-mürüvvat dād destingdin (*Nâdire Dîvanı, Müsemmen 2, Mısra 37*).

ġam övi: (Far.+T.) Üzüntü ve kader evi.

1. Deşt ü şahrādın sorağingnı tapalmay derd ile

Eylenib keldim yene **ġam övide** ḥayrān bolub (*Nâdire Dîvanı, Gazel 29, Mısra 4*).

ġam yüki: (Ar.+T.) Gam yükü.

1. **Ġam yüki** āḥır elifdek kāmetimni kıldı dāl

Ey hoş ol sâ‘at ki erdim maḥrem-i bezm-i vişāl (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 23*).

ğam zengi: (Ar.+Far.+T.) *Gam pası.*

1. Yār isteseng güzer kı̄l yekbāre cüz vü küldin

Fezend mihri êlter **ğam zengini** kõngüldin (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 3, Mısra 38*).

ğam zindānı: (Ar.+Far.+T.) *Acı, kader hapishanesi.*

1. Sākıyā köp h̄asta h̄atır men cefā devrānıda

Bir kadeh mey tutğıl āzād eyle **ğam zindānıdın** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 126, Mısra 6*).

ğamde öl-: (Ar.+T.) *Acı içerisinde ölmek.*

1. **Ğamde öldüm** guşşada köydüm ‘ilācım tapmadım

Êmdi h̄asretler bilen kēçsün mēni yaz u kışım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 104, Mısra 11*).

ğamgīn kõngül: (Far.+T.) *Dertli, kaderli ve hüznünlü gönül.*

1. Bir kēçe kördüm tüşümde ol cihānārā yüzün

Dembedem ol vechdin **ğamgīn kõngül** şād eylerem (*Nâdire Dîvanı, Gazel 108, Mısra 6*).

ğam-güsār: (Ar.+Far.) *Gam gidiren, teselli veren.*

1. Yétmeyin āsīb-i hicrān çarh-ı nā-fercāmdın

Kūh-i ğam āstıda ƣaldım **ğam-güsārım** yahşı bar (*Nâdire Dîvanı, Gazel 87, Mısra 8*).

ğam-h̄ār: (Ar.+Far.) *Dert ortağı.*

1. Köngli anı ğam elgide algay mu selāmet
Ger bolsa kişi sēn kebi **am-ḥārdın** ayru (*Nādire Dīvanı, Gazel 132, Mısra 16*).
2. Ey yār-ı eker leb ü vefādār
Ėrding bu cihānda mena **am-ḥār** (*Nādire Dīvanı, Terkib-bend 1, Mısra 18*).
3. Yār kerek ‘āıa mēnde sēver yār yo
Derd ü ğamim bī-‘aded sorgeli **am-ḥār** yo (*Nādire Dīvanı, Gazel 72, Mısra 2*).

am-i hicrān: (*Ar. + Far. + Ar.*) *Ayrılık tasası.*

1. Derd-i firā şiddetidin bildi Nādire
Dūza ‘azābıdın **am-i hicrān** ēken eşed (*Nādire Dīvanı, Gazel 80, Mısra 12*).
2. Felekdin ger şikāyet āşkār ētsem tang ērmes kim
am-i hicrāne tebdīl eyledi ‘ı-i mūdāmımnı (*Nādire Dīvanı, Gazel 143, Mısra 12*).
3. Mēning ıa-yı rūzgārım firāvān **am-i hicrāning** efsānesidēk
Ki bir nūktesin er ılsam bolur nēe defter risāle peydā (*Nādire Dīvanı, Gazel 11, Mısra 5*).

am-i ‘ı-i bahār: (*Ar. + Far.*) *Bahar eğlencesinin tasası.*

1. Bī-vefādur bu cihān sūd u ziyan barça ‘abeş
Kim **am-i ‘ı-i bahār** ile azān ‘abeş (*Nādire Dīvanı, Gazel 54, Mısra 2*).

am-i yār: (*Ar. + Far.*) *Sevgilinin hūznü, (ayrılık hūznü).*

1. Mestlı birle **am-i yār** ferāmūş olmas
Nādire bolmadı derdimni devāsı mey-i nāb (*Nādire Dīvanı, Gazel 16, Mısra 17*).

ğam-nāme: (Ar.+Far.) *Gam mektubu.*

1. Firākıda nêçe **ğam-nāmeler** taḥrîre keltürdim

Müdāmımnı maẓmūnıda bir nükte inşā kılmadı şāhım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 106, Mısra 11*).

ğamze: (Ar.) *Sevgilinin yan bakışı.*

1. Kān töker **ğamzesi** müjgānları hem

Közi kātılmğa çeken ḥancere baḥ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 66, Mısra 5*).

2. Ol **ğamze** senğa cevır ü cefā ‘alemin okuttı

Efsūs ki ta‘lim-i vefā bërmedi üstād (*Nâdire Dîvanı, Gazel 74, Mısra 7*).

3. Közing şāgird-i şūḥ u **ğamze** üstād

Ḥırāmān kēlgil ey serv-i revānım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 77, Mısra 15*).

ğamze tîği: (Ar.+Far.+T.) *Sevgilinin yan bakış kılıcı.*

1. Çābuki kim **ğamze tîği** birle ‘uşşāk ehlini

Kātıl-ı ‘ilm eyler közi meydānde cevālān eylegeç (*Nâdire Dîvanı, Gazel 58, Mısra 11*).

1. Çıkdı ol gülgün kabā meydān ara cevālān ètib

Ğamze tîğ-i birle ‘āşıkını yüregim kām ètib (*Nâdire Dîvanı, Gazel 28, Mısra 2*).

ğam-zede: (Ar.+Far.) *Gama, kedere uğramış.*

1. Mēn **ğam-zedeni** hemdem-i derd ü elem eyler

Andaḥ ki ol ay ‘ışkı bile müttehem eyler (*Nâdire Dîvanı, Müsemmen 1, Mısra 25*).

ğam-zedeler köngli: (Ar.+Far.+T.) *Hüzünlüler gönlü.*

1. Ne revā kim ola ‘uṣṣāklarıñ ğuṣṣa bile
Bir bakıb **ġam-zedeler köñgli**ni şād eyleding (*Nâdire Dîvanı, Gazel 99, Mısra 4*).

ġanî: (Ar.) Zengin, muhtaç olmayan, sahip olduğu şeyle yetinen.

1. Genc-i ħüsnüñni zekâtın bër menġa
Sên **ġanîsen** mende bisyār ihtiyâc (*Nâdire Dîvanı, Gazel 56, Mısra 6*).

ġanîmet: (Ar.) Emeksiz kazanç.

1. Cihân ‘îṣ-i **ġanîmetdür** neçe kün
Vefâ kılmaz kiṣiġa mülk-i dünyâ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 2, Mısra 15*).

ġanîmet bil-: (Ar.+T.) Kazanç olarak addetmek.

1. Nâdire ger vaşl devranın **ġanîmet bilmedi**
Örtenür êrdi ħayâl-ı şâh-ı devrân eylegeç (*Nâdire Dîvanı, Gazel 58, Mısra 13*).
2. Yâr êdi hemġâne vaşlını **ġanîmet bilmedim**
Andın ayru ħalmışam ger ħadr-i şoġbet bilmedim (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 4, Mısra 31*).

ġanîmet tut-: (Ar.+T.) Ganimet bilmek, kazanç saymak.

1. Sâkiyâ **tutķıl ġanîmet** sâġar-ı ‘işret bilen
Kim neçe devr ötti ü bir neçe devrân ħalmadı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 136, Mısra 15*).

ġaraż: (Ar.) Amaç, arzu, maksat, niyet, düşünce.

1. İrür ‘işķ u muġabbet müdde‘ā icād-ı ‘âlemdin

Ġaraż bu cezbe-yi tevfiqdür kevn ü mekândın hem (*Nâdire Dîvanı, Gazel 109, Mısra 16*).

2. **Ġaraż** himmetlerimdın yâr vaşlı iktizâsıdur

Tilermen vaşlını yârab ziyâd êt ihtimâmımnı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 143, Mısra 23*).

3. **Ġaraż** ‘îd-i vişâlinġ köngülge ey hilâl ebrû

Yüzüngni ayığa cânımnı qurbân êtmesem bolmas (*Nâdire Dîvanı, Gazel 91, Mısra 9*).

ġâret: (Ar.) Çapul, yağma.

1. Sengâ köp êdi muḥbbet kem êdi ġaminge tākāt

Ki tamâm boldı **ġâret** talebingde köp ü azım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 101, Mısra 8*).

ġâret eyle-: (Ar.+T.) Yağma etmek, yağmalamak.

1. Ferhâdda bolsaydı mêninġ ġayret-i ‘ışkım

Bir âh ile **eyler** êdi ol taġnı **ġâret** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 43, Mısra 6*).

ġâret kıl-: (Ar.+T.) Yağma etmek, zarar vermek.

1. Kâfir ü bî-raḥm u sengîn-dil esîr-i bolmışam

Dîn ü dil **ġâret kılur** ol nâ-muslimân her kêçe (*Nâdire Dîvanı, Gazel 133, Mısra 12*).

ġarîb ü tenhâ: (Ar.+Far.) Zavallı ve yalnız.

1. Sên uyquda mest ü nâzdursên

Mên derd bile **ġarîb ü tenhâ** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 5, Mısra 8*).

ġark ét-: (Ar.+T.) Batırmak, boğmak.

1. Yüzüñg hicride tūfandur sirişkim tuttı dünyānı

‘Aceb ernes müdāmımnı bir kaçresi **ġark étse** deryānı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 145, Mısra 2*).

ġarka-yı girdāb-ı derd: (Ar.+Far.+Ar.) Dert çevrintisini suya boğulanı.

1. Sernüviştım mevcdek keldi tepiş birle şikest

Ġarka-yı girdāb-ı derd ü dāğ-ı derd-i bī-pāyānıñım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 112, Mısra 14*).

ġarka-yı hūn-ı ciger: (Ar.+Far.) Ciğer kanına boğulmuş.

1. **Ġarka-yı hūn-ı ciger** oldu tenim

Kan yaş ile mūy-i ser êtdim hıızāb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 20, Mısra 5*).

ġavġā: (Far.) Kavga, mücadele, uğraş.

1. Müdde‘ā bir yār êdi ‘ālemni gīr ü dārıdın

Yoksa bu dünyānı **ġavġāsıġa** yokdur rağbetim (*Nâdire Dîvanı, Gazel 103, Mısra 6*).

2. Tūn kēçe fiġān u nālışımdın

Köyng iti içre tüşti **ġavġā** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 5, Mısra 10*).

ġāvib: (Ar.) Kayıp.

1. Gül ü lāle mevsimidür xanı yār-ı dil-nevāzım

Nazarımdın oldu **ġāvib** şanem-i sūhan tarāzım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 101, Mısra 2*).

ġāvib bol-: (Ar.+T.) Kaybolmak.

1. Yār çün **boldı** nazardın **ġāyib**

Ey közim yığla şabāh ile revāh (*Nâdire Dîvanı, Gazel 63, Mısra 13*).

ġayr: (Ar.) *Başka, özge, yabancı.*

1. Tut **ġayrdın** ey hasta köngil dāğın pinhān

Ger sorsa birev eyleğil inkār-ı muḥabbet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 47, Mısra 7*).

2. Yürek dāğın ey Nâdire **ġayrdın**

Besī ḥüb kayd kıldıng nihān eyleding (*Nâdire Dîvanı, Gazel 97, Mısra 11*).

2. Nêçe müddet ki köngül **ġayr** ile tuttı ülfet

Mëni sergeşteni dāğ eyledi fevt-i furşat (*Nâdire Dîvanı, Gazel 44, Mısra 1*).

ġayret: (Ar.) *Çaba, azim.*

1. Cihānda böyle ki bolmışmën ‘ışk āyīnesi

Mēnga ziyāde bolur yār ḥüsnidin **ġayret** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 41, Mısra 8*).

ġayret-i ‘ışk: (Ar.+Far.+Ar.) *Aşk çabası/gayreti.*

1. Ferhādda bolsaydı mēning **ġayret-i ‘ışkım**

Bir āh ile eyler édi ol tağnı ġāret (*Nâdire Dîvanı, Gazel 43, Mısra 5*).

2. Ger bolsa Züleyhā’da mēning **ġayret-i ‘ışkım**

Qalmas édi Yūsūf’ nı firākıda selāmet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 43, Mısra 9*).

ġayrning bezmi: (Ar.+T.+Far.+T.) *Başkasının eğlence meclisi.*

1. **Ġayrning bezmidedür** ol mäh-ı tībān her kēçe

Örtenür ḥālim körüb şem’-i şebistān her kēçe (*Nâdire Dîvanı, Gazel 133, Mısra*

1).

ğazab birle: (Ar.+T.) Aşırı hiddetle.

1. **Ğazab birle** nigārım ötdi yanımdın şitāb eyleb
Yüzin körgünçe öldürdi meni hicri ‘azāb eyleb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 21, Mısra 1*).

ğazāl: (Ar.) Ahu, ceylan, sevgili.

1. İsteseng kim dergehingde pāsban olğay müdām
Bërme vahşet hier ile könglüm **ğazālım** rām tut (*Nâdire Dîvanı, Gazel 35, Mısra 4*).
2. Baş indürüb yengi ay peyveste kaçlarıngge
İki kara közüngge kılmış **ğazāle** teslīm (*Nâdire Dîvanı, Gazel 111, Mısra 4*).
3. Şeker sözlük kara közlük **ğazālım** hicride yığlab
Koyun yanglıg kèzermen āh eyleb deşt ü şahrānı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 144, Mısra 13*).
4. Mèn tëlbege közüng keyigi rām bolmadı
Vahşī sıfat remīde **ğazālıngdın** örgüley (*Nâdire Dîvanı, Gazel 147, Mısra 12*).
5. **Ğazālelerni** közi şayd kıldı şahrāda
Kaşı ‘uqābını şāhīn haṭige yār kılib (*Nâdire Dîvanı, Gazel 30, Mısra 3*).

ğazāl-ı hūş: (Ar.+Far.) Akıl ceylanı.

1. Mēnga sēnsiz derd üze derd ü elem üzre elem
Sēndin ayrılğaç **ğazāl-ı hūş** mēndin kıldı rem (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 54*).

ğazāl-ı ‘ömr: (Ar.+Far.+Ar.) Yaşam ceylanı.

1. **Ğazāl-ı ‘ömr** kim vahşetdedür peyveste rem kaçıng

Bolur mu yüz ming̃ efsün birle bu vaḥṣīni rām eyleb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 26, Mısra 13*).

ġazel bünyād kıl-: (Ar.+T.+Far.) *Gazel yazmak.*

1. **Ġazel bünyād kıldı** Nâdire yārığa ‘arz eyleb
Köngülde bağlayan maẓmūnını izḥār kıl yārab (*Nâdire Dîvanı, Gazel 17, Mısra 29*).

ġazel: (Ar.) *Gazel, şiir.*

1. Bülbül sıfat eylerem terāne
Ol gül **ġazeli** irür bahāne (*Nâdire Dîvanı, Terkib-bend 1, Mısra 50*).

gedā: (Far.) *Dilenci, yoksul.*

1. Mèn seni müstemendingim āri Ḥudāy lemyezel
Kılsa birevni pâdişāh birni ānga **gedā** kıllur (*Nâdire Dîvanı, Gazel 84, Mısra 12*).
2. Bir tegāföldin kılay pāmāl serkeşler başın
Yüz **gedānı** bir teraḥḥum birle sultān eyleban (*Nâdire Dîvanı, Gazel 117, Mısra 4*).
3. Nâdire tinmey du‘ā kıl kim bukün sultānı sèn
Pâdişāh-ı ‘aşr dursan ol **gedālardın** biri (*Nâdire Dîvanı, Gazel 139, Mısra 16*).
4. İnşāf u ‘adl birle kasrānı kıldı çāker
Himmet ḥazāyinide ḥātam müdāmımnı **gedānı** (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 5, Mısra 10*).

geh: (Far.) *Ara sıra, bazen, zaman zaman.*

1. Gehī yırtıb yaķa **geh** ḳan yutub gāhı fiġān ettiim

Nèler ötdi bu aqşam Nâdire cân-ı figârimdın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 116, Mısra 13*).

2. Vaşl küni közlerim merdümi gülçin edi

Geh rûh-ı zîbâsıdın geh leb-i handânıdın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 125, Mısra 14*).

3. Cân alurda ey şanem kılğan şitâbingge öley

Gâh nâzingge bèrey cân **geh** 'itâbingge öley (*Nâdire Dîvanı, Gazel 149, Mısra 2*).

gehî: (*Far.*) Ara sıra, bazen, zaman zaman.

1. Perde-yi nâz u hayâ hāmūş la 'lingdin köter

İki gül bergini birbirdin **gehî** güftâre aç (*Nâdire Dîvanı, Gazel 57, Mısra 4*).

2. **Gehî** yırtıb yağa geh kan yutub gâhı figân ettim

Nèler ötdi bu aqşam Nâdire cân-ı figârimdın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 116, Mısra 13*).

3. **Gehî** peymâne birle şuğl etib gâhî sebû birle

Köngül tinmeska qalmış êrdi her nev' ârzû birle (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 2, Mısra 33*).

gehî bî-hod u gâh lâl: (*Far.*) Bazen baygın bazen lal.

1. İrürmen **gehî bî-hod u gâh lâl**

O güş nâledin peykerim boldı nâl (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 143*).

genc peydâ kıl-: (*Far. + T.*) Hazine bulmak.

1. Dağlar naqdin ki köngül maḥzenide koydı hier

Kimsedék kim **genc peydâ kıldı** pinhân eylerem (*Nâdire Dîvanı, Gazel 118, Mısra 8*).

genc ü gevher: (Far.) *Hazine ve cevher.*

1. Züleyhâ müşterîdür **genc ü gevher** birle vaşlînge
Cihân ehlini Yūsūf' dek cemālînge harîdâr et (*Nâdire Dîvanı, Gazel 32, Mısra 15*).

genc-i hüsn: (Far.+Ar.) *Güzellik hazinesi.*

1. **Genc-i hüsnüngni** zekâtın bër menğa
Sèn ganîsen mende bisyâr ihtiyâc (*Nâdire Dîvanı, Gazel 56, Mısra 5*).

genc-i kârûn: (ö.a.) *Karun hazinesi.*

1. Cihân şâh-ı êrdîng Füreydün kebi
Hazâyîn zeri **genc-i Kârûn** kebi (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 162*).

ger: (Far.) *"Eğer" edatı.*

1. Zâhidâ **ger** dëseng 'ışk ehligе rüsvâ bolmay
Deme meykedeh evbâşığa köp çün u çerâ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 7, Mısra 13*).
2. Nihâl-ı şabrıma la 'lîng hayâlî birle su bërdim
'Aceb yok bolsa **ger** bu naıldın şîrîn semer peydâ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 10, Mısra 4*).
3. Rezm meydânıda **ger** rahş üzre cevlan eyleseng
Zâl çarh êtgey hezîmet kâmetin eyleb düta (*Nâdire Dîvanı, Gazel 14, Mısra 11*).
4. Bolğay êrdi kademiğ toprağı birle rüşen
Ger közüm halkaları bolsa rikâbingge rikâb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 16, Mısra 8*).
5. Taşkarı çıhma keçeler haşr olur
Çıkşa yarım kēçede **ger** âfitâb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 20, Mısra 4*).
6. Şarf kılğumdur anı cām-ı vişâlî nağdine

- Ger müyesser bolsa la‘l-i ābdār-ı āfītāb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 24, Mısra 4*).
7. **Ger** közim hüsning çirâğının münevver bolmasa
Rüşen étmes pertev-i nûr-ı şerār-ı āfītāb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 24, Mısra 11*).
8. **Ger** ehl-i vefā istese kâşāne selāmet
Bolsun mēni maḥmûrgā meyhāne selāmet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 33, Mısra 1*).
9. **Ger** sinse şürāhī ü sebū zāhid alında
Bolsun menğa sāgar bile peymāne selāmet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 33, Mısra 7*).
10. Bolsa **ger** maḥşad köngüller kuşların şayd eylemek
Dāne kıl ḥālīngni zülfinḡ ḥalkasıdın dām tut (*Nâdire Dîvanı, Gazel 35, Mısra 7*).
11. **Ger** bolsa züleyhā‘da mēningḡ gayret-i ‘ışkım
Ḳalmas ēdi Yūsūf‘nı firākıda selāmet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 43, Mısra 9*).
12. **Ger** ta‘ne-yi aḡyārdın ey dil ḥazar ētseng
‘Ālem iliga bolmaḡıl ikrār-ı muḥabbet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 47, Mısra 13*).
13. **Ger** köngül şaydı sēnga maḥşūd ēse
Ḥalka ḥalka sünbülünḡni dām tut (*Nâdire Dîvanı, Gazel 48, Mısra 11*).
14. Şāf mey **ger** nūş ētersēm derdini
Bezī-i cām-ı rind-i derd-āşām tut (*Nâdire Dîvanı, Gazel 48, Mısra 15*).
15. **Ger** bizā‘at istersen terk-i sūd u sevdā kıl
Ḥüsn ilige ‘āşık bol derd ü dāḡı sāmān ét (*Nâdire Dîvanı, Gazel 49, Mısra 7*).
16. Bolmasa ‘āşıkḡa **ger** yār vişālī maḥşūd
Ārzū-yı heves-i cān u cihān barça ‘abeş (*Nâdire Dîvanı, Gazel 54, Mısra 7*).
17. Fuḡarā ḥālīga **ger** baḡmasa her şāh anḡa
Ḥaşmet ü salṭanat u rıf‘at şān barça ‘abeş (*Nâdire Dîvanı, Gazel 54, Mısra 9*).
18. Nâdire bolmasa **ger** ‘ışk otını te‘şiri
Elem-i zāhir ile dāḡ-ı nihān barça ‘abeş (*Nâdire Dîvanı, Gazel 54, Mısra 13*).

19. **Ger** tilersen ābrū aḥbāb ara
Eyleme zinhār iẓhār ihtiyāc (*Nâdire Dîvanı, Gazel 56, Mısra 11*).
20. Nâdire **ger** vaşl devranın ğanîmet bilmedi
Örtенür êrdi ḥayāl-ı şāh-ı devrân eylegeç (*Nâdire Dîvanı, Gazel 58, Mısra 13*).
21. Bu bülbülni kafesdin eyle āzād
Ger êrse ka‘be ta‘bîri murādınġ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 77, Mısra 26*).
22. **Ger** ğubār-ı ḥāk-ı rāhın eylese bî-cā nesīm
Şabr u bî-ṭāḳatlıġı ṭab‘-i perîşānımġadur (*Nâdire Dîvanı, Gazel 83, Mısra 5*).
23. Rişte-yî cānım semūm-ı vehm birle titrenür
Ger şabādın cünbişi serv-i ḥırāmānımdadur (*Nâdire Dîvanı, Gazel 83, Mısra 12*).
24. Sebā sarıġa **ger** tüşse güzārınġ nāgeh ey hüdḥüd
Süleymān sarı Bilkis köyidin bir merḥabā keltür (*Nâdire Dîvanı, Gazel 86, Mısra 5*).
25. Yetkürse **ger** nesīm vişālınġ peyāmını
Kılmas mu özni ‘āşık-ı ḥayrân taşadduġınġ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 98, Mısra 9*).
26. **Ger** āfitāb körse ḥüsningni öz şuā‘yin
Bî-iḥtiyār eyler mäh-ı cemāle teslīm (*Nâdire Dîvanı, Gazel 111, Mısra 9*).
27. Kimse **ger** düşman irür ḥālim körüb raḥm eylemiş
Beski çoḥ zār u esîr-i ḥasret-i hicrānıngım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 112, Mısra 7*).
28. Rāz-ı dilim **ger** şabā yārga yetkürmese
Vāḳıf êmes ol şanem Nâdire hicrānıdın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 125, Mısra 21*).
29. **Ger** serv ile tāvūs ḥırām êtse közümgē
Manzūr êmes ol kāmēt ü reftārdın ayru (*Nâdire Dîvanı, Gazel 132, Mısra 13*).
30. Kōngli anı ğam elgide ḳalgay mu selāmet
Ger bolsa kişi sen kebi ğam-ḥ‘ārdın ayru (*Nâdire Dîvanı, Gazel 132, Mısra 16*).

31. Şabā lutf̄ et ‘Ömer Sultān’ğa yetkür Nādire ‘arzin
Ki tūyī nūr-i cemşiddur rızā **ger** bolsa şāhımda (*Nādire Dîvanı, Gazel 134, Mısra 22*).
32. Hâtırımdın kêtmesün dildār dāğ-ı hasreti
Kêtse kêtsün **ger** neşāt u ‘ış ü sāmān qalmadı (*Nādire Dîvanı, Gazel 136, Mısra 10*).
33. Vefā şebbāzıdur men **ger** mēni şayd etmek istersen
Muhabbet riştesidin kılğasın zinhār cāmımnı (*Nādire Dîvanı, Gazel 143, Mısra 9*).
34. Felekdiñ **ger** şikāyet āşkār etsem tanḡ ermes kim
Ġam-i hicrāne tebdīl eyledi ‘ış-i müdāmımnı (*Nādire Dîvanı, Gazel 143, Mısra 11*).
35. Tapmağım olmas müyesser ol gül-i handān besī
Ger heme seyr-i cihān u ‘arşa-yı ‘ālem tutay (*Nādire Dîvanı, Gazel 148, Mısra 16*).
36. Yār edi hemḡāne vaşlını ḡanīmet bilmedim
Andın ayru qalmışam **ger** qadr-i şoḡbet bilmedim (*Nādire Dîvanı, Muhammes 4, Mısra 32*).
37. Tanḡ emes **ger** ehl-i ‘ālemdür tarab āmādeliğ
Kim anıñ dīdārıḡa ḡayrāndur insān u perī (*Nādire Dîvanı, Muhammes 6, Mısra 19*).
38. Nigārımdın ayırdıñ ey ecel feryād destinḡdin
‘Aceb ermes **ger** etsem dembedem yüz dād destinḡdin (*Nādire Dîvanı, Müsemmen 2, Mısra 2*).
39. **Ger** ölsem bu vādī ara ey humāy
Ġızā bolğusı üstüḡāñım seḡga (*Nādire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 41*).
40. **Ger** bolmasa vaşlınḡ ey mükerrem

Manzûr emes közümgâ 'âlem (*Nâdire Dîvanı, Terkib-bend 1, Mısra 15*).

41. Muhabbetsiz kişi âdem emesdür

Ger âdemsen muhabbet ihtiyâr et (*Nâdire Dîvanı, Gazel 38, Mısra 4*).

42. Bolma gîr ü dârığa mağrûr **ger** 'âkil eseng

Devlet-i dünyânı uyku ferz kıl efsâne tut (*Nâdire Dîvanı, Gazel 39, Mısra 11*).

43. Hicrân ile rûze cevr étalmas

Ger bar ese Nâdire selâmet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 45, Mısra 14*).

44. Rûz-ı ezel Hudânı mundağ êken rızâsı

Ger bolmasa vişâli menğa cihânda nè bar (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 3, Mısra 46*).

45. Dünyâ yüzini isteb tapgey edim sorağın

Ger bolsa yüz merâhlıl mên birle yâr arası (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 3, Mısra 10*).

46. Ey Nâdire sözümni **ger** körse ebr-i nîsân

Gevherlerini eyler mânend-i jâle teslîm (*Nâdire Dîvanı, Gazel 111, Mısra 17*).

47. Tut gayrdın ey hasta köngil dâğını pinhân

Ger sorsa birev eyleğil inkâr-ı muhabbet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 47, Mısra 8*).

48. **Ger** tiler bolsan hevâdis şâhbâzıdın emân

Çuğz yanglıg ey köngül bir gûşe-yi vîrâne tut (*Nâdire Dîvanı, Gazel 39, Mısra 7*).

49. **Ger** zamânı dehr gavğâsıdın istersen ferâğ

Sâkin-i meyhâne bol bir gûşede ârâm tut (*Nâdire Dîvanı, Gazel 35, Mısra 11*).

gerçi: (*Far.*) "Aslına bakılırsa, aslında" anlamında zarf.

1. Devr cām-ı tarab yorulmağı besdür sākī

Gerçi yorulmadı bu gerdiş-i eyyâm menğa (*Nâdire Dîvanı, Gazel 1, Mısra 6*).

2. **Gerçi bar êrdi** musahhar dîvler fermânıda
Pây-mâl-ı hayl-i mûr oldı Süleymân ‘âkıbet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 34, Mısra 15*).
3. **Gerçi firâk derdidin** böyle nizâr olmışım
Nâdire hâl-i zârına salmadı yâr bir nazar (*Nâdire Dîvanı, Gazel 82, Mısra 13*).
4. Sên kılıb ‘azm-i sefer mên qalmışam hasret bile
Gerçi hicringde hazân boldı bahârım yahşî bar (*Nâdire Dîvanı, Gazel 87, Mısra 10*).
5. **Gerçi mahzûn man** özüm bir nâzenîn hicrânıda
Bî-nevâ üftâdelerni hâtırın şâd eylerem (*Nâdire Dîvanı, Gazel 107, Mısra 3*).
6. ‘Arşa-yı mülk-i cihân **gerçi nigînimdedür**
Baş çeke bilmes köngül ‘ışknı fermânıdın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 125, Mısra 19*).
7. **Gerçi üzding** rişte-yi ülfet mên mahcûrdın
Şükr kim yâding irür könglümde mihmân her kèçe (*Nâdire Dîvanı, Gazel 133, Mısra 9*).
8. Baht yâver tâlî ‘-i ferhunde devlet pâydar
Gerçi bolmabdur henûz ol tıfl küdekni süvâr (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 6, Mısra 54*).
9. **Gerçi ketti** uşbu ‘âlemdin emîr-i kâmrân
Gevher-i şehvârdın dūr-dâne-yi qaldı nişân (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 7, Mısra 43*).

gerd: (*Far.*) Toz, toprak.

1. Yolıda başımnı ferş-i rehğüzârı eyledim
Pâk emes cân u tenim bolsa ayağ astıda **gerd** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 78, Mısra 4*).
2. Ne bâğıdur bu kim ma‘lûm emes bir zerre âşârı

Fenā deştide hergiz **gerd** peydā kılmadı şāhım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 106, Mısra 6*).

gerdan: (*Far.*) *Boyun.*

1. Beski mecnûndur müdāmımnı hüsniğa gülşen gülleri
Ğonçe **gerdandur** çemen boynıda tûmârı ‘aceb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 18, Mısra 6*).

gerdan-i teslîm: (*Far.+Ar.*) *Eğilen boyun.*

1. Sêndin aldı gerdan-i teslîm serefrâzlık
Özgelerğa **gerdan-i teslîmimiz** ham bolmasun (*Nâdire Dîvanı, Gazel 130, Mısra 7*).

gerdankeşlik êt-: (*Far.+T.*) *Boyun eğmemek.*

1. Kayu güm-reh ki **gerdankeşlik êtse** hân cenâbıdın
Sitem taşı bile başdın ayağ efgâr kıl yârab (*Nâdire Dîvanı, Gazel 17, Mısra 23*).

gerd-i bād: (*Far.*) *Rüzgarın oluşturduğu toz.*

1. Savrulurman hicr vādîsi ara mecnûn mênî
Gerd-i bād eyler gümân deşt üzre sergerdân körüb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 22, Mısra 8*).

gerd-i bād-ı dâmen-i deşt-i cünûn: (*Far.+Ar.*) *Delilik çölünün tozu toprağı.*

1. **Gerd-i bād-ı dâmen-i deşt-i cünûndur** peykerim
Cüstcû eyleb sêni küh u beyâbân eyleneş (*Nâdire Dîvanı, Gazel 146, Mısra 11*).

gerd-i melāl: (Far.+Ar.) Bıkkınlık tozu.

1. Dāmen-i iḳbālīga olturmağay **gerd-i melāl**

Ḥaḳ ta‘ālā bergey ānga devlet-i iskenderī (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 6, Mısra 39*).

gerdiş-i devrân: (Far.+Ar.) Zamanın dönüşü.

1. Fiğân kim **gerdiş-i devrân** ayırdı şehsüvârımdın

Ġamim çoḡ ey köngül sên bî-ḥabersên ḥâl-i zârımdın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 116, Mısra 1*).

2. Bolmışam bî-ḥân u mân tâ yârdın ayrılmışam

Hicr vâdîsiğa saldı **gerdiş-i devrân** mênî (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 4, Mısra 6*).

2. Devr luṭf ü rāyet-i iḳbāl sêndin özgeğa

Gerdiş-i devrân ara böyle müsellemler bolmasun (*Nâdire Dîvanı, Gazel 130, Mısra 6*).

gerdiş-i eyyâm: (Far.+Ar.) Zamanın akıp gitmesi, boşa geçen vakit.

1. Devr cām-ı ıtarab yorulmağı besdür sâḳî

Gerçi yorulmadı bu **gerdiş-i eyyâm** menğa (*Nâdire Dîvanı, Gazel 1, Mısra 6*).

gerdiş-i gerdün: (Far.) Dönen dünya, dünya, talih.

1. Mecnûn kebi şevḳ eyledi sergeşte-yi hāmûn

Āvâre-yi dehr etti mênî **gerdiş-i gerdün** (*Nâdire Dîvanı, Müsemmen 1, Mısra 4*).

gerdün: (Far.) Devir, çağ, dünya.

1. Nâdire köz tutma **gerdündin** mürüvvet kim besî
İ'tibâr-ı dehrni bî-i'tibâr etti felek (*Nâdire Dîvanı, Gazel 94, Mısra 15*).
2. Dûd-ı âhım çıkısa **gerdünğa** serâpâ çıрмаşur
Tâkatım tâk oldu ceyhündek akıb közdin yaşım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 104, Mısra 3*).
3. Gami sūzını başlab etmedim sāmān çün **gerdün**
Bu dürlerni mēningdek bî-ser ü sāmāne tapşurdu (*Nâdire Dîvanı, Gazel 137, Mısra 7*).

gerdün gerdişi: (Far.+T.) Devrin dönmesi.

1. Dehr eyvânıda **gerdün gerdişi** bî-dādıdın
Yokturur gam kaydı içre kimse mēndek mübtelā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 14, Mısra 21*).

gerdün-şikār: (Far.) Devri avlayan.

1. Çemen rengini körsem yād ètermen gül'izārımın
Beyābān seyride yād eylerem **gerdün-şikārımın** (*Nâdire Dîvanı, Müseddes 1, Mısra 20*).

gerdün kuyaşı: (Far.+T.) Dünya güneşi.

1. Berāber eylemes öz rütbesin **gerdün kuyaşığa**
Birev kim sāye yanglıg dergehingde pāymāl olğay (*Nâdire Dîvanı, Gazel 150, Mısra 5*).

gevher: (Far.) Cevher, mücevher, elmas, inci.

1. **Gevher** özini şadef içre eyledi pinhān

Çü zāhir eyledi ol la‘l-i ābdār ḥadīṣ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 50, Mısra 5*).

2. Kelām çağıda her söz ki zāhir êtdi lebing

Şadef **gevherlerini** kıldı şermsār ḥadīṣ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 50, Mısra 10*).

3. Giryān közümnî yaşıge nezzāre kılmadınġ

Gevherler êtdi dīde-yi giryān taşadduķınġ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 98, Mısra 6*).

4. Tā şadef eşitse deryāda sözlerinġni

Gevherin kılmur ol dürr-i maķāle teslīm (*Nâdire Dîvanı, Gazel 111, Mısra 6*).

5. Ey Nâdire sözümni ger körse ebr-i nīsān

Gevherlerini eyler mānend-i jāle teslīm (*Nâdire Dîvanı, Gazel 111, Mısra 18*).

6. Közümnî böyle giryān bilmekimdür dāne-yi eşkin

Besī **gevher** ki tökmiş ‘ışķ nīsānı bu deryāġa (*Nâdire Dîvanı, Gazel 135, Mısra 8*).

gevher efşān: (*Far.*) *Cevher saçan.*

1. Rūşen eylermen ırāġ-ı āhnı

Közlerimdür gevher efşān merḥabā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 6, Mısra 16*).

2. Kıldı ol ḥādiseni def‘ Ḥudā-i ‘ālem

Şükr uçun boldı ḥalāyık tili **gevher efşān** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 127, Mısra 14*).

gevher-i eşk: (*Far.*) *Gözyaşı mücevheri/incisi.*

1. Beski kan boldı yüreġim **gevher-i eşk** ornıġa

Kaṭre kaṭre közlerimdin tamdı mercān ‘ākıbet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 34, Mısra 11*).

gevher-i kımet bahā: (*Far.*) *Değerli inci.*

1. Husrev-i fermānverā şafder ü kişvergüşā

Gevher-i kımet bahā ketti kerem kanıdın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 125, Mısra 18*).

gevher-i maksūd: (*Far.+Ar.*) *Maksat cevheri.*

1. Dirīgā ketti āhır **gevher-i maķşūd** elgimdin

Tapıb erdim sēni maķbūblardın intiḥān eyleb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 21, Mısra 13*).

gevher-i nāyāb: (*Far.*) *Bulunmaz inci.*

1. ‘İlm ü dāniş maḥzenide **gevher-i nāyāb** édi

Mū’nis-i cān vāķıf-ı esrārdın ayrılmışam (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 4, Mısra 19*).

gevher-i şehvār: (*Far.*) *Şahlara layık olan iri taneli inci.*

1. Ol ay hicride çendān yıḡladım her kaṭre eşkimni

Vefā bāzārıda bir **gevher-i şehvār** kıl yārab (*Nâdire Dîvanı, Gazel 17, Mısra 6*).

2. Şerḥ étib yazmaķ uçun la‘l-i lebiḡni şıfatın

Kāmile eyledi çün **gevher-i şehvār** ḥadıṣ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 51, Mısra 14*).

3. Ey cān menḡa hicriḡde cihān boldı karāḡu

Bolḡan kebi köz **gevher-i şehvārdın** ayru (*Nâdire Dîvanı, Gazel 132, Mısra 12*).

4. Gerçi ketti uşbu ‘ālemdin emīr-i kāmṛān

Gevher-i şehvārdın dūr-dāne-yi ḡaldı nişān (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 7, Mısra 44*).

gile kıl-: (*Far.+T.*) *Yakınmak, şikâyet etmek.*

1. Salıb hicr ten mülkine zelzele dèdi **kılma** devr-i felekdin **gile**

Ne çāre-yi derdim ey Nâdire firāk oldu nāgeh vişāle peydā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 11, Mısra 11*).

gîr ü dār: (*Far.*) Cenk, kavga.

1. Müdde ‘ā bir yār èdi ‘ālemni **gîr ü dār**dın

Yoksa bu dünyānı gavğāsığa yokdur rağbetim (*Nâdire Dîvanı, Gazel 103, Mısra 5*).

2. Māh-ı ‘îd ‘ālemğa saldı pertev-i envārını

Yād eylermen ‘ömer sultānnı **gîr ü dār**ını (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 7, Mısra 22*).

3. Bolma **gîr ü dār**ığa mağrūr ger ‘aķıl èseng

Devlet-i dünyanı uyķu ferz kıl efsāne tut (*Nâdire Dîvanı, Gazel 39, Mısra 11*).

girān: (*Far.*) Ağır.

1. Êrdi hāk-ı peykerim endūh tağıdın **girān**

Pāymāl-ı hayl-ı ğam eyleb ğubār etti felek (*Nâdire Dîvanı, Gazel 94, Mısra 9*).

girdāb: (*Far.*) Girdap, su çevrintisi.

1. **Girdāb** irür közimni yaşı

‘Āşıķnı helāk eter bu **girdāb** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 25, Mısra 7-8*).

gerd-i kadem: (*Far.+Ar.*) Ayak tozu.

1. Sürme-yi çeşm-i èdi **gerd-i kadem**ing

Farzdur èmdi menğa tavf-ı der-i muķtereming (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 1, Mısra 47*).

gerd-i pervāz: (Far.) Uçuş tozu.

1. Fiğānım yètmegi ol āsumān-ı hüsne müşkildür
Ki yètmes **gerd-i pervāz** ile dāmān-ı şüreyyāğa (*Nâdire Dîvanı, Gazel 135, Mısra 10*).

girībān: (Far.) Elbise yakası.

1. Ārzū kıldım tutar mēn dēb vişāl-ı dāmenin
Pāre boldı hicr elgide **girībān** ‘ākıbet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 34, Mısra 8*).
2. Munça pinhān dāğ kim ey cān felek koydı sēnga
Yār eger kēlse **girībānıngnı** eyleb pāre aç (*Nâdire Dîvanı, Gazel 57, Mısra 12*).
3. ‘Āşık oldım ğam **girībānımdın** aldı Nâdire
İçmedim tā bir ağız mey bolmadım andın hālāş (*Nâdire Dîvanı, Gazel 93, Mısra 7*).
4. Hicr êtek uşlab **girībānımnı** muhkem tuttı ğam
Hiçkim yārab cihānda yārdın ayrılmasun (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 57*).
5. Çāk çāk oldu **girībān** tā bedāmān el-firāk
Kılmas êrdi hıç işni hāk rızāsıdın bölek (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 8, Mısra 45*).

girībān çāk: (Far.) Yakası yırtık.

1. **Girībān çāk** bağırm pāredür başımda yüz sevdā
Bu hālet birle ‘azm-i kūy cānān êtmesem bolmas (*Nâdire Dîvanı, Gazel 91, Mısra 3*).
2. Cünündın kim firākıng oğları cismimde sindürdüm

Girībān çāk irür men şubḥ-ı vaşlîṅ intizārıdın (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 2, Mısra 16*).

girībāngîr: (*Far.*) Yakadan alıcı.

1. Tama‘ zevķi **girībāngîr** bolğaç

Bolur dāmān-ı istîḡnā mülevveşş (*Nâdire Dîvanı, Gazel 55, Mısra 3*).

giriftār bol-: (*Far.+T.*) Tutulmak, yakalanmak.

1. ‘İşk derdiḡa **giriftār bolubman** ne kılay

Zāhidā menḡa naşîḡat bile yètkürme ‘azāb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 16, Mısra 3*).

giriftār eyle-: (*Far.+T.*) Yakalanmak, tutmak.

1. Hicr derdiḡa **giriftār eyledi** cānān mēni

Ol gül-endām u perī-ruḡsārdın ayrılmışam (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 4, Mısra 9*).

2. ‘İşk dāmıḡa **giriftār eyleban**

Cāḡa bī-dād üzre bī-dād eyledim (*Nâdire Dîvanı, Gazel 110, Mısra 7*).

giriftār-ı hum-ı dām-ı ḡam eyle-: (*Far.+Ar.+T.*) Gam tuzaḡının içki zarfını düşkünü yapmak.

2. Çarḡ ilni **giriftār-ı hum-ı dām-ı ḡam eyler**

Bisyār cefālar kılıban raḡm kem eyler (*Nâdire Dîvanı, Müsemmen 1, Mısra 23*).

giriftār-ı kemend-i ḡusn ol-: (*Far.+Ar.+T.*) Sevgilinin güzelliḡi ve kıvrımlı saçına düşkün olmak.

1. Tālīb-ı dünyā **giriftār-ı kemend-i ḡusn ola**

Pāybend olmas temelluḡ dāmıḡa āzād merd (*Nâdire Dîvanı, Gazel 78, Mısra 7*).

giriḥ: (*Far.*) *Düḡüm, saç baḡı.*

1. Ol zülfi dil-āvīz mu‘anber **giriḥidin**
Her kimni tüşib başıḡa bir özgeçe sevdā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 4, Mısra 9*).
2. Saçınḡ sünbülidin ‘adedsiz **giriḥler** tüşübdür köngül riştesigā
Ki yüzdin birin zāhir êtsem kıılır c‘ad-i müşkīn külāle peydā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 11, Mısra 3*).

giryān: (*Far.*) *Aḡlamaklı, aḡlayan.*

1. Közümi böyle **giryān** bilmekimdür dāne-yi eşkin
Besī gevher ki tökmiş ‘ışk nīsānı bu deryāḡa (*Nâdire Dîvanı, Gazel 135, Mısra 7*).
2. Ebr-i nīsān laḡza laḡza yaḡmasun gülzārḡa
Ebr-i nīsāndek közüm her laḡza **giryān** olmasun (*Nâdire Dîvanı, Gazel 122, Mısra 12*).

giryān bol-: (*Far.+T.*) *Aḡlamamak; inlememek.*

1. Közimdin yaş tökib **giryān bolub** ḡan yıḡlamay neylay
Ki hengām-ı Tekellüm la‘l-i ḡandānımnı saḡındım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 102, Mısra 11*).
2. Êmdi ḡam küncide ḡasretler bile örtenemen
Mırhbān şāhımnı tapmay ḡalmışam **giryān bolub** (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 7, Mısra 36*).

giryān köz: (*Far.+T.*) *Aḡlayan göz.*

1. Cemāl-ı yār istersèn gülistāndın temāşā kııl
Mēni **giryān közümnî** ebr-i nīsāndın temāşā kııl (*Nâdire Dîvanı, Gazel 100, Mısra 2*).
2. **Giryān közümnî** yaşıge nezzāre kılmadınġ
Gevherler êtdi dāde-yî giryān taşaddukıġ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 98, Mısra 5*).

ġisû: (Far.) Omuz üstüne dökülen saç.

1. Gülşen içre anı **ġisûsıġa** mānend irür
Turre-i sünbül irür hālķa bolan dām menġa (*Nâdire Dîvanı, Gazel 1, Mısra 11*).
2. Kıılurġa kündüzimni kēçe ġurşîd-i cemāl üzre
Perîşān eyledi **ġisûlerin** şubhımnı şām eyleb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 26, Mısra 6*).

ġızā: (Ar.) Gıda, yiyecek.

1. Tiredür ol aydın ayru hier şāmı meskenim
Nuķl-i ġam bolmış **ġızā** ġün-ı cigerdür şerbetim (*Nâdire Dîvanı, Gazel 103, Mısra 4*).
2. ‘İşi tamām ġamdür ġunāb-ı dil **ġızāsı**
Vaşlıġ ara felekdiñ êrdi revācım efzûn (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 3, Mısra 15*).
3. Dūd-ı āhım naġl-ı mātemdür **ġızāsı** bāġıda
Eyledi pidrūd ‘ālemni yigitlik çağıda (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 7, Mısra 17*).
4. Ger ölsem bu vādî ara ey humāy
Ġızā bolġusı üstüġhā nım senġa (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 42*).

ġonçe: (Far.) Gülün açılmamış halı, tomurcuk.

1. Beski mecnûndur müdāmımnı hüsniğa gülşen gülleri
Ġonçe gerdindür çemen boynıda tûmârı ‘aceb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 18, Mısra 6*).
2. Gül çemende seyr eyleb **Ġonçe** münfa‘il bolsın
Perdeni köter yüzdin lebleringni handân êt (*Nâdire Dîvanı, Gazel 49, Mısra 3*).
3. **Ġonçe** ü gül têng êmes la‘lîng ile ağzînge
Gülde şeker-hande ü **Ġonçede** güftâr yoh (*Nâdire Dîvanı, Gazel 72, Mısra 9-10*).
4. **Ġonçeler** gülşen ara açılmasun ol yârsız
Ġonçe yanglıg tâ mênîng könglüm dâğı kan olmasun (*Nâdire Dîvanı, Gazel 122, Mısra 5*).
5. **Ġonçe** gülşende Azîz-i Mısr istiğnâ edi
Tâ neşât izhâr êtib gül boldı hâr etti felek (*Nâdire Dîvanı, Gazel 94, Mısra 11*).
6. Fiğânım serv âhım sünbül oldı **Ġonçedür** könglüm
Çemenler oldı peydâ hasretim neşv ü nümâsıdın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 121, Mısra 5*).
7. Meger kelse nesîmi yâr-ı gülpüşım riyâzıdın
Açılsa **Ġonçe** yanglıg ‘uğdesi könglümni tûmârı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 141, Mısra 14*).
8. Boldı könglüm **Ġonçe** yanglıg tâ tügünler mahzeni
Zîr dest-i minnet-i ihsân-ı bî-pâyânîngım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 114, Mısra 7*).
9. **Ġonçeler** gülşen ara açılmasun ol yârsız
Ġonçe yanglıg tâ mênîng könglüm dâğı kan olmasun (*Nâdire Dîvanı, Gazel 122, Mısra 5-6*).
10. **Ġonçedek** ağzı ara ol lutf-i güftârı ‘aceb
Şan‘ elgi yokdın izhâr eylegen barı ‘aceb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 18, Mısra 1*).

ğonçe ü gül: (Far.) Gonca ve gül.

1. **Ğonçe ü gül** têng émes la‘lîng ile ağzînge

Gülde şeker-lande ü ğonçede güftâr yoh (*Nâdire Dîvanı, Gazel 72, Mısra 9*).

ğonçe-yi handân: (Far.) Açılmış gül goncası.

1. Yâr la‘lin yâd étermên **ğonçe-yi handân** körüb

Sebze-yi haţ saġınurman bâġ ara reyhân körüb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 22, Mısra 1*).

ğonçe-yi baht: (Far.) Baht goncası.

1. Gül-i taşvîr yanglıġ **ğonçe-yi bahtım** açılmaydur

Ne dèrmen Nâdire pinhân ġamimni yâr bilmeydür (*Nâdire Dîvanı, Müsemmen 2, Mısra 49*).

ğonçe-yi gülzâr: (Far.) Gül bahçesinin goncası.

1. Bülbul-i dil **ğonçe-yi gülzârîng** eyler ârzû

Ṭûṭî-yi cân la‘l-i şekerbârîng eyler ârzû (*Nâdire Dîvanı, Gazel 131, Mısra 1*).

ğonçe-yi tab‘: (Far.+Ar.) Tabiat goncası.

1. **Ğonçe-yi tab‘imni** kan üstide kan etti melâl

Lutfîngi feyz-i nesîmidin gülistân eylerem (*Nâdire Dîvanı, Gazel 118, Mısra 11*).

köngil gülşeni: (T.+Far.+T.) Gönül gül bahçesi.

1. Ey ay **köngil gülşenide** serv-i revân bol

Ey hûş u ħired ‘ışkıda rüsvâ-i bol (*Nâdire Dîvanı, Müsemmen 1, Mısra 33*).

göngüller gonçesi: (T.+Far.+T.) *Gönüller goncası.*

1. Ey meyi nâb ile ruhsârın gülistân eyleban

Mey kebi herdem **göngüller gonçesin** şâd eyleban (*Nâdire Dîvanı, Gazel 117, Mısra 2*).

ğubâr: (Ar.) *Toz, toprak.*

1. Hâksâringdek kerem kıl çekmegil lutf eṭegin

Bir **ğubâring** men ki meḥv-i gūşe-yi dāmānıngım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 114, Mısra 4*).

2. **Ğubārım** ‘ışk vādīsıde berbād oldı andağ kim

Beyābānlarda mecnūn tūtiyā izler ğubārımdın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 116, Mısra 3*).

3. **Ğubārım** ‘ışk vādīsıde berbād oldı andağ kim

Beyābānlarda mecnūn tūtiyā izler **ğubārımdın** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 116, Mısra 3-4*).

4. **Ğubārımdın** nişān tapmas koyun bir ‘ömr seyr eyleb

Ki men sergeştemen ol ḥusrev-i tūrān havāsıdın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 121, Mısra 3*).

5. Felek elgi **ğubārım** şarşar-ı hicrāne tapşurdı

Vücūdım raḥtını közler yaşı tūfāne tapşurdı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 137, Mısra 1*).

6. Sorağingda beyābānlar kēzib bī-ser ü pā yürdüm

Koyundék çarḥ urub cismim **ğubārım** kökke savurdum (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 2, Mısra 2*).

ğubār ét-: (Ar.+T.) *Toz toprak haline getirmek.*

1. Êrdi ḥāk-ı peykerim endūh tağıdın girān

Pāymāl-ı hayl-ı ğam eyleb **ġubār etti** felek (*Nâdire Dîvanı, Gazel 94, Mısra 10*).

ġubār u gerd: (*Ar.+Far.*) *Toz ve toprak.*

1. Her **ġubār u gerd** kim yétmiş anı dāmānıġa

Ol **ġubār u gerd** mevci çeşm-i giryānımdadur (*Nâdire Dîvanı, Gazel 83, Mısra 3-4*).

ġubār-ı ġüşe-yi sultān: (*Ar.+Far.+Ar.*) *Saltanın saltanat eden yerinin köşesindeki toz.*

1. Çékme êlgimdin ‘itāb eyleb terennüm dāmenin

Rahm kılgıl kim **ġubār-ı ġüşe-yi sultānıngım** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 112, Mısra 12*).

ġubār-ı hāk-ı rāh: (*Ar.+Far.*) *Yolun toz ve toprağı.*

1. Ger **ġubār-ı hāk-ı rāhın** eylese bī-cā nesīm

Şabr u bī-tākatlıġı tab‘-i perīşānımgadur (*Nâdire Dîvanı, Gazel 83, Mısra 5*).

ġubār-ı makdem: (*Ar.+Far.+Ar.*) *Ayağın tozu.*

1. Menġa ol serv-ġad peygāmın ey bād-ı şabā keltür

Ġubār-ı maġdemin közlerimġa tütüiyā keltür (*Nâdire Dîvanı, Gazel 86, Mısra 2*).

ġüftār: (*Far.*) *Söz, kelâm.*

1. Her kaçan kim dēse ol la‘l-i şekerbār ġadīş

Telġ olur tütüiyē **ġüftār** ile bisyār ġadīş (*Nâdire Dîvanı, Gazel 51, Mısra 2*).

2. Ġonçe ü gül tēng ēmes la‘līng ile aġzıngē

Gülde şeker-ġande ü ġonçede **ġüftār** yoġ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 72, Mısra 10*).

3. Mesîh enfâsidêk cism içre cân kirgüzdi **güftârı**

Köngül bezmini rüşen etti her tün şem'-i ruhsârı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 141, Mısra 1*).

4. Ey muğanni nağme sâz et Nâdire **güftâridin** (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 90*).

5. Derd ehli okusun Nâdire **güftârımın**

Yazıban kökde kıyaş levhine eş'ârımın (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 1, Mısra 63*).

güftâre aç-: (*Far.+T.*) Konuşmaya başlamak.

1. Perde-yi nâz u hayâ hāmūş la'lingdin köter

İki gül bergini birbirdin gehî **güftâre aç** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 57, Mısra 4*).

güftâre kél-: (*Far.+T.*) Konuşmaya başlamak.

1. Ey güli'zâr Nâdire'ning hâlini sorab

Güftâre kél cevâb u su'âlîngdın örgüley (*Nâdire Dîvanı, Gazel 147, Mısra 20*).

güftâr: (*Far.*) Sözler, söylenti.

1. Mëning yarım perîler şâhı erdi

Lebi şehd ü şeker **güftârı** ferruḥ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 67, Mısra 6*).

güftâr-ı leb-i hāmūş-ı gūvâsı: (*Far.*) Sevgilinin susarak konuşan dudağı.

1. Ki mën bî-çâre könglümni bakıb ötgünçe aldurdum

Mëni lâl etti **güftâr-ı leb-i hāmūş-ı gūvâsı** (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 2, Mısra 26*).

güftügü: (Far.) Sohbet.

1. Nâdire kılğaç muhabbet neş' esidin **güftügü**
Lezzet-i şi'r-i 'ömer şāhibkūrāndın bērdi yād (*Nâdire Dîvanı, Gazel 76, Mısra 13*).
2. Sēni tapmak besī müşkil körindi cütücū birle
Fırāķīng derdiğā teskīn tilermen **güftügü** birle (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 2, Mısra 32*).
3. İrür bedh'ālarınğ **güftügüyı** barça bī-ma'nī
Bukün ey Nâdire başdın koyub tāt-ı muraşşa'ni (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 2, Mısra 37*).

gül: (Far.) Çiçek.

1. Berg-i **gül** keltirmedi ol hüsn envārığa tāt
Kıldı **güllerni** hāzān seyr-i gülistān eylegeç (*Nâdire Dîvanı, Gazel 58, Mısra 5-6*).
2. Bahār kēldi közüm **gülge** bakmadı ašlā
Nēdin ki gülşen ara gülruhum ēmes peydā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 3, Mısra 1*).
3. Serv-i gül-ruhsārım ile bezm-i 'işret dēb bahār
Serv birle **güldin** aytdı cām u mīnā bāğ ara (*Nâdire Dîvanı, Gazel 15, Mısra 8*).
4. Lāle yanglığ dāğ boldı gül cemālı reşkidin
Dāğlık **güllerdin** oldı seyr-i şahrā bāğ ara (*Nâdire Dîvanı, Gazel 15, Mısra 10*).
5. 'Ārizīng mey tātıdın boldı nezāket destgāh
Turfē **güller** zāhir ētdi nev-bahār-ı āfītāb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 24, Mısra 8*).
6. **Gül** çemende seyr eyleb gönçe münfa'il bolsın
Perdeni köter yüzdin lebleriñni hāndān ēt (*Nâdire Dîvanı, Gazel 49, Mısra 3*).
7. Gönçe ü **gül** tēng ēmes la'ling ile ağzıñge

- Gülde** şeker-ħande ü gonçede güftār yoħ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 72, Mısra 9-10*).
8. Serv çemende baş çekib **güller** açılsa taṅğ emes
Veh neçe serv-i gülbeden kıldı bu bağdın sefer (*Nâdire Dîvanı, Gazel 82, Mısra 3*).
9. Yārning vaşlı emes āzārsız
Gülşen içre **gül** tapılmas ħārsız (*Nâdire Dîvanı, Gazel 89, Mısra 2*).
10. Gonçe gülşende ‘Azīz-i Mısr istignā edi
Tā neşāt izħār etib **gül** boldı ħār etti felek (*Nâdire Dîvanı, Gazel 94, Mısra 12*).
11. Bolmasun **gül** köksini açıb çemende cilveger
Tā ki **güldék** ħāşılıım çāk-ı girībān olmasun (*Nâdire Dîvanı, Gazel 122, Mısra 3-4*).
12. Mèndin ne revā érđi ki yār etti cüdālīg
Gülni kişi körgenmü ékin ħārdın ayru (*Nâdire Dîvanı, Gazel 132, Mısra 18*).
13. Çemende **gül** temāşā eyleban serv-i revān körsem
Kılurman yād sultān sikender ihtişāmımnı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 143, Mısra 19*).
14. ‘İş sūtığa mübeddel boldı bülbül şiveni
Koydı **gül** baş üzre devrānıda tēc-ı aħmerī (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 6, Mısra 60*).
15. Közüm kıan yaş töküb **güller** açıldı tāze dāğımdın
Bukün birdem kèlib seyr-i gülistān eylesün şāhım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 105, Mısra 7*).
16. Bahār oldı **gül** açıldı mèning serv-i revānım yok
Cihān örtendi hicridin ol āşüb-ı cihānım yok (*Nâdire Dîvanı, Müsemmen 2, Mısra 35*).
17. Naħl-ı ümīdım **gül** açmay kıaldı yüz efsūs kim
Boldı nevrüz cihān u nev-bahārım kèlmedi (*Nâdire Dîvanı, Gazel 142, Mısra 7*).

18. **Gül** erdi yüziṅ mēn müdāmımnı şevkıda
Seher ‘andelibe hem-āvāz edim (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 29*).
19. Tüşmesün şebnem **gül** üzre gül ‘izārımdın cüdā
Tā ki şebnemdek közüm yaşı firāvān olmasun (*Nâdire Dîvanı, Gazel 122, Mısra 9*).
20. ‘Âriz-i gülgün ile kıldı çemen sarı hırām
Gül yaçasın çāk eyleb boldı rüsva bāğ ara (*Nâdire Dîvanı, Gazel 15, Mısra 6*).
21. Yüzi **gül** ü kadi şimşād közleri nergis
Bahār u yāsemenimni tüşümde körmesem edi (*Nâdire Dîvanı, Gazel 113, Mısra 7*).
22. El-kışsa **gül** yüzini mēndin yaşurdu yārım
Hicrān ğamini çekmek yok erdi ihtiyārım (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 3, Mısra 43*).

gül: (*Far.*) Sevgili.

1. Çehre-yi gülfām birle **gül** çırāğın yandurub
Sürmegün közlerni açıb nergisistān eyleban (*Nâdire Dîvanı, Gazel 117, Mısra 7*).
2. Meger kim Nâdire körgüzdi ruhsār-ı ‘araḫnākın
Kızardı **gül** yüzi bāğ içre şebnem infi‘ālıdın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 123, Mısra 14*).
3. **Gül** yüzini fikr eyleb şāmdın şubḫdem
Yığlamaḫdın köz ara yaş ornığa kanım kélür (*Nâdire Dîvanı, Gazel 88, Mısra 9*).
4. Yürek ḳan oldu āhımning tütüni kökge yandaştı
Ḳaçan kim tüşde kördüm **gül** yüz ile serv-i bālānı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 144, Mısra 18*).

5. Gülşen içre ey bülbül şubhdem nevā tartıb

Gül yüzini yād eyleb nāle birle feryād ət (*Nâdire Dîvanı, Gazel 36, Mısra 12*).

6. Bâğ seyr ət kerem-i dâvere baḥ

Gülni başıdagı tâc-ı zere baḥ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 66, Mısra 2*).

gül aç-: (*Far.+T.*) *Gülün açılması, çiçeklenmesi.*

1. Faşl-ı bahār **gül açar** mihr vefā riyāzıda

Hicride lāle bergidék dâğ ile kıan bolıb ciger (*Nâdire Dîvanı, Gazel 82, Mısra 7*).

gül bergi: (*Far.*) *Gül yaprağı.*

1. Kāşkî āhım nesīmidin taḥarrük eylese

Yār kim ruḥsārığa **gül bergidin** salmış niḳāb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 19, Mısra 8*).

gül bile bülbül: (*Far.+Ar.*) *Gül ile bülbül.*

1. Yārning elbette yārıdın cüdā eyler felek

Gül bile bülbülni bî-berg ü nevā eyler felek (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 8*).

gül birle lāle: (*Far.+T.+Far.*) *Gül ile lāle.*

1. Tā bādesin lebingge kılmış piyāle teslīm

Ḳad ü yüzinge eyler **gül birle lāle** teslīm (*Nâdire Dîvanı, Gazel 111, Mısra 2*).

gül cemāl: (*Far.+Ar.+T.*) *Sevgilinin gül yüzü seyri.*

1. Lāle yanglıg dâğ boldı **gül cemāl** reşkidin

Dâğlık güllerdin oldı seyr-i şahrā bâğ ara (*Nâdire Dîvanı, Gazel 15, Mısra 9*).

göl furkatı: (Far.+Ar.+T.) Sevgilinin ayrılığı.

1. **Göl furkatıda** neçük ki bülbül

Bir lahza közümnı eyle rüşen (*Nâdire Dîvanı, Terkib-bend 1, Mısra 41*).

göl hırmeni: (Far.+T.) Göl harmanı.

1. Könglüm kuşını bend kılur gam tuzasına

Göl hırmenide dâne-yi hâlingdın örgüley (*Nâdire Dîvanı, Gazel 147, Mısra 10*).

göl kebi: (Far.+T.) Göl gibi.

1. Zülm ile mēndin ayırdı felek-i sifle seni

Pāredür **göl kebi** ēgnimde cūnūn pīreheni (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 1, Mısra 28*).

göl mevsimi: (Far.+Ar.+T.) İlkbahar; güllerin açıldığı vakit, sevgilinin âşıklara kendini gösterme zamanı.

1. Boldı **göl mevsimi** ü meykedehler cānibidin

Müjde-yi ‘ış ü tarab yetküzedür bād-ı şabā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 7, Mısra 7*).

2. İrür **göl mevsimi** bülbül neşāti

Bolur ‘şi anı faşl-ı hāzān telh (*Nâdire Dîvanı, Gazel 68, Mısra 3*).

göl pīreheni: (Far.+T.) Göl yaprağı.

1. Serv **göl pīreheni** sēn kebi peydā ērnes

Sēn kebi serv ile gül dilkeş-ü zībā ērnes (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 1, Mısra 21*).

göl şahı: (Far.+T.) Göl dalı.

1. Dünyâ çemenini bûlbûli sên

Gül şâhıda âşiyân etib kêt (*Nâdire Dîvanı, Gazel 46, Mısra 6*).

gül ü bûlbûl: (*Far.+Ar.*) *Gül ve bûlbûl.*

1. Körüban kaçre-yi şebnemni hayâ örgendim

Gül ü bûlbûl sözidin berg ü nevâ örgendim (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 1, Mısra 38*).

gül ü lāle mevsimi: (*Far.+Ar.+T.*) *Bahar mevsimi.*

1. **Gül ü lāle mevsimidür** kanı yār-ı dil-nevāzım

Nazarımdın oldı ğāyīb şanem-i sūhan tarāzım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 101, Mısra 1*).

gül ü reyhān: (*Far.+Ar.*) *Gül ve reyhan çiçeği.*

1. Kerem kıldıñ şabā ey yār köyidin haber bērding

Gül ü reyhān isidin bī-niyāz etting meşāmımnı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 143, Mısra 14*).

gül vişāl: (*Far.+Ar.+T.*) *Güle kavuşma, sevgiliye kavuşma.*

1. Fāhte şimşād izler **gül vişālın** ‘andelīb

Nâdire miskīn kaç ü ruhsārıñ eyler ārzū (*Nâdire Dîvanı, Gazel 131, Mısra 13*).

gūlām eyle-: (*Ar.+T.*) *Köle yapmak.*

1. Sehī kaçdar penāh-ı gül-cebīnler pādīşāh-ı sên

Çemende servni āzād eter kaçıñ **gūlām eyleb** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 26, Mısra 8*).

ġulām-ı halka dergūs: (Ar.+Far.) Kulağı halkalı (küpelı) köle.

1. Hicr vādīsıde ƙaldım bī-ser ü sāmān bolub

Mēn ġulām-ı halka dergūs-ı oşal dūr-dānemen (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 7, Mısra 40*).

ġül-beden: (Far.) Bedeni ġül gibi nerm ve lâtîf ve hoş-bû olan ġüzel.

1. Ƙadīng serv-i nâzığa ey **ġül-beden**

Ten-i lâġer ü nâ-tüvānım fedā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 13, Mısra 9*).

ġülbün-i nâz: (Far.) Nâzlı ġül fıdanı.

1. Nihāl-ı ƙadīng **ġülbün-i nâz** êdı

Neseb bâğıda serv-i mevwün kebi (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 165*).

ġülbün-i nezâket: (Far.+Ar.) Ėül ağacı gibi ince ve zarıf.

1. **Ėülbün-i nezâketsēn** seyr-i bâğ u meydān êt

Cılve ƙılmağ istersen közlerimde cevlan êt (*Nâdire Dîvanı, Gazel 49, Mısra 1*).

ġül-cebīn: (Far.+Ar.) Ėül yüzl ü.

1. Sehī ƙadlar penāh-ı **ġül-cebīnler** pâdişāh-ı sēn

Çemende servni āzād êter ƙadīng ġulām eyleb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 26, Mısra 7*).

ġülçīn: (Far.) Ėül toplayan, ġül devşiren.

1. Vaşl küni közlerim merdümi **ġülçīn** êdı

Geh rûġ-ı zībāsıdın geh leb-i ġandānıdın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 125, Mısra 13*).

güldék yüz: (Far.+T.) Gül gibi yanak.

1. Yârdın ayru menğa köp mâcerâ eyler felek

Ğam bile **güldék yüzümni** kehrübâ eyler felek (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 4*).

gülğa dè: (Far.+T.) Sevgiliye söylemek.

1. **Gülğa dèsem** yok kefi pâyıngğa tâb

koy ey büt-i zerîn niğâb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 20, Mısra 1*).

gülgeşt-i merğzâr kıl: (Far.+T.) Gül bahçesini gezmek, gül bahçesini seyretmek.

1. Çemen riyyâzıda **gülgeşt-i merğzâr kılıb**

Köngülñi şayd efer serv-i kad şikâr kılıb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 30, Mısra 1*).

gülgeşt-i çemen kıl: (Far.+T.) Gül bahçesini seyretmek.

1. Kaçan bād-ı şabâ teklîf **gülgeşt-i çemen kıldı**

Çekib kâmet kıyâmet âşikârâ kılmadı şâhım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 106, Mısra*

gülgeşt-i hıyâbân eyle: (Far.+T.) Cadde bahçesinin güllerini seyretmek.

1. Köngül bağıda âhım nehlidin tüzdim hıyâbânlar

Zamânı anda **gülgeşt-i hıyâbân eylesün** şâhım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 105, Mısra 12*).

gülgün: (Far.)Gül renkli.

1. Şâhlar fermânberi sultânlar müdâmımnı çâkeri

Şadlığdın boldı **gülgün** lāleler pīrāheni (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 6, Mısra 56*).

gülgün kabā: (*Far.+Ar.*) *Gül renkli elbiseli.*

1. Çıkdı ol **gülgün kabā** meydān ara cevlan étib
Gamze tīg-i birle ‘aşıkñı yüregim kan étib (*Nâdire Dîvanı, Gazel 28, Mısra 1*).

gülgün yüz: (*Far.+T.*) *Gül renkli yüz.*

1. Kad-i mevzūnı bile **gülgün yüzün** yādi bile
Ārzūyı tūbā u yād-ı gülistān kalmadı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 136, Mısra 13*).

gülgün-kabā maḥbūblar: (*Far.+Ar.+T.*) *Gül renkli elbiseli sevgililer.*

1. Cılvegerdür her taraf **gülgün-kabā maḥbūblar**
Ey muḥabbet ehli yār isteb yürekni kan étinġ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 96, Mısra 9*).

gülhan köli: (*ö.a*) *Gülhan Gölü.*

1. Mekān **gülhan kölin** kıldı Nevāyī tēlbedek ya‘nī
Cünün tārācıdın āhır kara toprakka olturdum (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 2, Mısra 39*).
2. **Gülhan kölide** ferāget étgen
Kılmas heves-i samur u sincāb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 25, Mısra 5*).

gül-i bādām: (*Far.*) *Badem çiçeği.*

1. Her nêçe köz salur ol dilber-i gülfām menġa
Dāğlar penbesi ěrmiş **gül-i bādām** menġa (*Nâdire Dîvanı, Gazel 1, Mısra 2*).

göl-i 'İş: (Far.+Ar.) Zevk ve safa çiçeği.

1. Gülistāndur vişālī maḥfili mēn 'andelīb anda

Göl-i 'İşim ḥazān oldı gülistānımnı sağındım (Nâdire Dîvanı, Gazel 102, Mısra 4).

göl-i ra' nâ: (Far.) Güzel görünen gül, sevgili.

1. Yüzimge boldı yüziñ muḳterin biḥamdullāh

Açıldı mihr ü bağıda **göl-i ra' nâ** (Nâdire Dîvanı, Gazel 3, Mısra 4).

2. Vâkıf oldım dehr bāğını **göl-i ra' nāsıdım**

Kim bahār reng kēltürgeç ḥazāndın bērdi yād (Nâdire Dîvanı, Gazel 76, Mısra 9).

göl-i şad-berg: (Far.) Yüz yapraklı gül.

1. Kızıl ḳandur közim yaşı şabā yētkür selāmımnı

Göl-i şad-berg yanglıg pāk-dāmānımnı sağındım (Nâdire Dîvanı, Gazel 102, Mısra 18).

göl-i süsen: (Far.) Susam çiçeği.

1. **Göl-i süsen** açıldı bī-nevālīḳ ḳılma ey bülbül

Çemende Nâdire eş'arı birle nāle ü zār èt (Nâdire Dîvanı, Gazel 32, Mısra 17).

göl-i tasvîr: (Far.+Ar.) Resimdeki çiçek.

1. **Göl-i tasvîr** yanglıg gonçe-yi baḥtım açılmaydur

Ne dērmēn Nâdire pinhān ğamimni yār bilmeydür (Nâdire Dîvanı, Müsemmen 2, Mısra 49).

gülistān: (Far.) *Gül bahçesi, gülü çok olan yer, gülşen, gülzar.*

1. Nâdire bülbül kebi tâ nâle inşâ eyledim
Nev-bahâr ötdi hazân oldu **gülistān** ‘ākıbet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 34, Mısra 18*).
2. Cemâl-ı yâr istersên **gülistāndın** temâşâ kııl
Mêni giryân közümnî ebr-i nîsāndın temâşâ kııl (*Nâdire Dîvanı, Gazel 100, Mısra 1*).
3. **Gülistāndur** vişālî maḥfili mên ‘andelîb anda
Gül-i ‘îşim hazân oldu **gülistānımnı** sağındım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 102, Mısra 3-4*).
4. Mengâ ol güldin ayru kıılma teklîf-i temâşâ kim
Gülistāndın hacı men seyr-i bâğ u büstāndın hem (*Nâdire Dîvanı, Gazel 109, Mısra 8*).
5. Yârdın qaldı çemen sersebz ü ḥandân olmasun
Gül ‘izârımsız cihân bâğı **gülistān** olmasun (*Nâdire Dîvanı, Gazel 122, Mısra 2*).
6. Müddeti vaşlîng **gülistānda** êrdim ‘andelîb
Nev-bahâr ötti hazân boldı gülistān qaydasan (*Nâdire Dîvanı, Gazel 129, Mısra 6*).
7. Müddeti vaşlîng **gülistānda** êrdim ‘andelîb
Nev-bahâr ötti hazân boldı **gülistān** qaydasan (*Nâdire Dîvanı, Gazel 129, Mısra 5-6*).
8. Şâmlar fîkr ü ḥayāl içre sêni eyleb sorag
Şubḥdem bād-ı şabâ yaŋlıg **gülistān** eylenei (*Nâdire Dîvanı, Gazel 146, Mısra 14*).

gülistān ehli: (Far.+Ar.+T.) *Gül bahçesindekiler.*

1. Sürmegün çeşmî nazar saldı **gülistân ehline**

Hasretidin kaldı nergis közi şehlâ bâğ ara (*Nâdire Dîvanı, Gazel 15, Mısra 3*).

gülistân eyle-: (Far.+T.) Gül bahçesine çevirmek.

1. Gonçe-yi tab‘imni kan üstide kan etti melâl

Luţfîngi feyz-i nesîmidin **gülistân eylerem** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 118, Mısra 12*).

gülistân kıl-: (Far.+T.) Gül bahçesi haline getirmek.

1. Tal‘atıng ferruh mübârek maqdeming

Kıldı külbemni **gülistân** merhabâ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 6, Mısra 4*).

gül‘izâr: (Far.+Ar.) Gül yanaklı.

1. Tüşmesün şebnem gül üzre **gül‘izârımdın** cüdâ

Tâ ki şebnemdek közüm yaşı firāvân olmasun (*Nâdire Dîvanı, Gazel 122, Mısra 9*).

2. Çemen rengini körsem yâd ètermen **gül‘izârımnı**

Beyâbân seyride yâd eylerem gerdün-şikârımnı (*Nâdire Dîvanı, Müseddes 1, Mısra 19*).

3. Çırâğ-ı nûr-bağş-ı rûzgârımdın cüdâ kıldıng

Nigâr-ı serv kâmet **gül‘izârımdın** cüdâ kıldıng (*Nâdire Dîvanı, Müsemmen 2, Mısra 12*).

4. Za‘ferândek sargayıb hicringde nâlân kalmışam

Sênsin ey hürşîd-i tal‘at **gül‘izârım** yahşî bar (*Nâdire Dîvanı, Gazel 87, Mısra 14*).

5. Yétalmay **gül‘izârım** vaşlığa ‘ışk içre rüsvâ mên

Meded kıl baht köyi sarığa başkar bu rüsvânı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 145, Mısra 7*).

6. Yârdın kaldı çemen sersebz ü handân olmasun

Gül'izârimsız cihân bâğı gülîstân olmasun (*Nâdire Dîvanı, Gazel 122, Mısra 2*).

gülrüh: (*Far.*) *Gül yanaklı (sevgili).*

1. Bahâr keldi közüm gülge bakmadı aşlâ

Nêdin ki gülşen ara **gülrühüm** emes peydâ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 3, Mısra 2*).

gül-ruhsâr: (*Far.*) *Gül yanaklı sevgili.*

1. Âh bir serv sehî refîârdın ayrılmışam

Közleri bādām u **gülrühşârdın** ayrılmışam (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 4, Mısra 2*).

gülşen: (*Far.*) *Gül bahçesi, gülîstan, gülzar.*

1. **Gülşen** içre anı gîsûsığa mânend irür

Ṭurre-i sünbül irür halka bolan dām menğa (*Nâdire Dîvanı, Gazel 1, Mısra 11*).

2. Her sebze ü sünbül ki bu **gülşenge** çeker baş

Mûy-i ser-i mecnûn dur u ṭurre-yi leylâ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 4, Mısra 11*).

3. Eger **gülşengâ** kelse serv-i gülrüyım hırâm eyleb

Yügürgey serv ü gül yüz merhabâ birle selâm eyleb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 26, Mısra 1*).

4. Gonçe **gülşende** Azîz-i Mısr istignâ edi

Tâ neşât izhâr etib gül boldı hâr etti felek (*Nâdire Dîvanı, Gazel 94, Mısra 11*).

5. Keldi tâ 'âlemğa ol şehzâde-yi 'âlî tebâr

Gülşen-i medhîde elhân birle bûlbüller hezâr (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 6, Mısra 52*).

6. Beski mecnûndur müdâmımnı hüsniğa **gülşen** gülleri

Ġonçe gerdindür çemen boynıda tûmârı ‘aceb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 18, Mısra 5*).

gülşen ara: (*Far.+T.*) *Gül bahçesinde.*

1. Bahâr keldi közüm gülge bakmadı aşlâ

Nêdin ki **gülşen ara** gülruhum êmes peydâ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 3, Mısra 2*).

2. Ġonçeler **gülşen ara** açılmasun ol yârsız

Ġonçe yanglıĠ tâ mênîng könglüm dâĠı kan olmasun (*Nâdire Dîvanı, Gazel 122, Mısra 5*).

gülşen içre: (*Far.+T.*) *Gül bahçesi içinde.*

1. **Gülşen içre** ey bûlbül şubh-dem nevâ tartıb

Gül yüzini yâd eyleb nâle birle feryâd êt (*Nâdire Dîvanı, Gazel 36, Mısra 11*).

2. YârınĠ vaşlı êmes âzârsız

Gülşen içre gül tapılmas hârsız (*Nâdire Dîvanı, Gazel 89, Mısra 2*).

gülşen-i güftâr içre: (*Far.+T.*) *Söz bahçesi içerisinde.*

1. Tûtî-yi nuţkırm irür **gülşen-i güftâr içre**

Sözde şeker şiken ü nuţk u tekellümde faşîh (*Nâdire Dîvanı, Gazel 65, Mısra 11*).

gülşen-i ‘îş: (*Far.+Ar.*) *Eğlence bahçesi.*

1. Têlmürüb qaldım yolınĠda şehriyârım qandasın

Gülşen-i ʿiṣim ḥazān boldı bahārım ḳandasān (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 8, Mısra 8*).

gülşen-i vaşl: (*Far.+Ar.*) *Kavuşma bahçesi.*

1. **Gülşen-i vaşlın** ârzû ḳılsa köngöl̄ni bülbülü
Yâr yüzini yâd étib nâle çekib nevâ ḳılur (*Nâdire Dîvanı, Gazel 84, Mısra 7*).
2. **Gülşen-i vaşlı** soragını tapalmay Nâdire
Boldıyu sergeşte hicrân deştide vâdî-neverd (*Nâdire Dîvanı, Gazel 78, Mısra 13*).

gülsitân: (*Far.*) *Gül bahçesi, gülü çok olan yer, gülşen, gülzar.*

1. Ötti köksimdin oḳıng serv-i revandın bërdi yâd
Zahımlar kim ḳaldı andın **gülsitândın** bërdi yâd (*Nâdire Dîvanı, Gazel 76, Mısra 2*).

gülzâr: (*Far.*) *Gül bahçesi.*

1. Ebr-i nîsân laḥza laḥza yağmasun **gülzârğa**
Ebr-i nîsândék közüm her laḥza giryân olmasun (*Nâdire Dîvanı, Gazel 122, Mısra 11*).
2. Bülbüle **gülzârsız** êrmes temennâ-i bahâr
Furşat-ı çeng ü nevâ bir laḥza birdem bolmasun (*Nâdire Dîvanı, Gazel 130, Mısra 3*).

gülzâr ara: (*Far.+T.*) *Gül bahçesi içerisinde.*

1. Nâz birle bâğbân şung^ç bu **gülzâr ara**

Sebz ü hurrem kıldı servingni serefrāz eylegeç (*Nâdire Dîvanı, Gazel 59, Mısra 7*).

gûlzâr-ı ‘âlem: (*Far.+Ar.*) *Dünyanın gül bahçesi.*

1. Nêçe kündür mesîhâsâ kèzib **gûlzâr-ı ‘âlemni**

Nişân tapmas men ol gül hicridin serv-i revândın hem (*Nâdire Dîvanı, Gazel 109, Mısra 5*).

gûlzâr-ı hüsn: (*Far.+Ar.*) *Güzellik gül bahçesi; sevgilinin güzel yüzü.*

1. **Gûlzâr-ı hüsn** sebze-yi haţîng bahâridur

Feyz-i bahâr u seyr-i gülistân taşadduķîng (*Nâdire Dîvanı, Gazel 98, Mısra 11*).

güm: (*Far.*) *Kayıp, yok.*

1. Yok ağzınıñ sorağıda ey cān nişân tileb

Tüşding ‘adem tarîķine **gümdür** seña beled (*Nâdire Dîvanı, Gazel 80, Mısra 8*).

gümân ét-: (*Far.+T.*) *Şüphe etmemek.*

1. Mèni salţanat mesnedide körüb

Gümân étme ‘ış ü ferâgat bile (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 58*).

2. Ey muşâhibler tirildür déb **gümân étmenğ** mèni

Cismdîn cān-ı ‘azîzim kètti ıalmış şüretim (*Nâdire Dîvanı, Gazel 103, Mısra 11*).

gümân eyle-: (*Far.+T.*) *Şüphelenmek, sanmak.*

1. Savrulurman hicr vâdîsi ara mecnûn mèni

Gerd-i bād **eyler gümān** deşt üzre sergerdān körüb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 22, Mısra 8*).

2. İl **gümān eyler** ki bu devlet ile mesrūrman

Eylemesmen saltanatnı yārsız manzūrman (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 83*).

güm-reh: (*Far.*) Yolunu kaybetmiş.

1. Kayu **güm-reh** ki gerdankeşlik étse hān cenābıdın

Sitem taşı bile başdın ayağ efgār kıl yārab (*Nâdire Dîvanı, Gazel 17, Mısra 23*).

günāh: (*Far.*) Suç, kusur.

1. Raķībler cānıma қаşd éttiler bilmem **günāhımın**

Menga imdād uçun hengāme berpā kılmadı şāhım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 106, Mısra 9*).

güng ü lāl: (*Far.+Ar.*) Dilsiz.

1. **Güng ü lāl** olğusıdur bülbül ü tütī nāgāh

Ol şeker-leb nefesi eylese izhār ḥadīş (*Nâdire Dîvanı, Gazel 51, Mısra 3*).

ğurbet: (*Ar.*) Yabancı memleket.

1. Mèn ıalılı **ğurbetde** şāhım ‘azm-ı cevlan eyledim

Hıķkim yārab cihānda yārdın ayrılmasun (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 77*).

ğurūr bér-: (*Ar.+T.*) Gurur vermek.

1. **Bérür ğurūr** bile ārāyiş feş ü destār

Ki hodnümâlıg irür zîb-i kârḥâne-yi şeyḥ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 73, Mısra 11*).

ğurūr kıl-: (Ar.+T.) Kibirlenmek.

1. **Qılma ğurūr** ey köngül kimge cihân vefâ kıılır

Kimniki şayd eyledi ğuşşa ile fenâ kıılır (*Nâdire Dîvanı, Gazel 84, Mısra 1*).

ğurūr-ı hüsn: (Ar.+Far.+T.) Güzellik gururu.

1. Güzergâhıda tikdim kâze pervâ kıılmadı şâhım

Ğurūr-ı hüsndin yâd-ı züleyhâ kıılmadı şâhım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 106, Mısra 2*).

ğüş: (Far.) Kulak.

1. İürmen gehî bî-ḥod u gâh lâl

O **ğüş** nâledin peykerim boldı nâl (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 144*).

ğüşe: (Far.) Köşe, taraf, yer.

1. Kündüzi bir **ğüşede** âşifte ḥâl u ser-girân

Kêçeler tâ şubḥdem bîdâr u maşğül-ı du‘â (*Nâdire Dîvanı, Gazel 8, Mısra 3*).

2. Tüzmiş bu nâ-tüvânıng ğam **ğüşeside** kânûn

Hicrân terânesidür ‘uşşâk ara nevâsı (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 3, Mısra 19*).

ğüşe-yi kevşer: (ö.a.) Kevser havuzunun köşesi.

1. Dehân u la‘l-ü ḥatıngdur mu ey hüsn sultânı

Yığıbsan **ğüşe-yi kevşerğa** hıızr ile mesîḥânı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 144, Mısra*

4).

ġuŝŝa: (Ar.) Acı, sıkıntı, keder, kaygı, tasa.

1. Kandır cigerim **ġuŝŝa** bilen yârdın ayru
Âŝüftemên ol yâr-ı vefâdârdın ayru (*Nâdire Dîvanı, Gazel 132, Mısra 1*).
2. Derd-i yâr u **ġuŝŝa** hemdem ġam firâvân ‘îş kem
Bilmegen bolsam vişâling devletini muġtenem (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 55*).

ġuŝŝa bile: (Ar.+T.) Üzüntü ile, tasa ile, keder ile.

1. Ne revâ kim ola ‘uŝŝâklarınġ **ġuŝŝa** bile
Bir baķıb ġam-zedeler kõnglini şâd eyledinġ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 99, Mısra 3*).

ġuŝŝa ile: (Ar.+T.) Acı, kader ile.

1. Kılma ġurûr ey kõngül kimge cihân vefâ kılur
Kimniki şayd eyledi **ġuŝŝa ile** fenâ kılur (*Nâdire Dîvanı, Gazel 84, Mısra 2*).

ġuŝŝa peymânesi: (Ar.+Far.+T.) Tasa kadehinde.

1. **Ġuŝŝa peymâneside** hûn-ı dil âşâm eyler
Bâdedin her kişi kim eyler êse istignâ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 7, Mısra 11*).

ġuŝŝa u ġam: (Ar.) Acı, kader ve üzüntü ile.

1. **Ġuŝŝa u ġam** bile düşmanları aĥvâlî zebûn
Düstlar ‘îş ile ĥurrem-dil ü şâd u ĥandân (*Nâdire Dîvanı, Gazel 127, Mısra 15*).

ġuŝŝada kõy-: (Ar.+Far.) Gamdın yanmak.

1. Ğamde öldüm **ğuşşada köydüm** ‘ilâcım tapmadım

Ëmdi Һasretler bilen kёçsün meni yaz u kışım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 104, Mısra 11*).

güvâh: (*Far.*) Şahit, tanık; delil.

1. İki giryân közüm mihringni da‘vâsıda tanıkdur

Ne dërmen bolsa ter-dâmânlıĝ ‘aybı bu **güvâhımda** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 134, Mısra 14*).

güvârâ: (*Far.*) Hazmı kolay olan, tatlı.

1. Dem-i tîĝing menĝa vaĝt-i şehâdet

İrür elbette şerbetdin **güvârâ** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 2, Mısra 8*).

güyâ: (*Far.*) "Adeta, sanki, gibi" edatı.

1. Yürek zaĝmıda peydâ boldı yol yol

Oĝing peykânı **güyâ** êrdi raĝ raĝ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 71, Mısra 4*).

güyâ ki: (*Far.*) Sanki.

1. Şafâ-i maĝdemidin boldı ĝurrem ‘arşa-yı ‘âlem

Ĥayât-ı tâze tapdı memleket **güyâ ki** cân keldi (*Nâdire Dîvanı, Gazel 140, Mısra 12*).

güzâr: (*Far.*) Yol.

1. Sebâ sarıĝa ger tüşse **güzârıng** nâgeh ey hüdhüd

Süleymân sarı Bilkis köyidin bir merĝabâ keltür (*Nâdire Dîvanı, Gazel 86, Mısra 5*).

güzel yâr: (T.+Far.) *Güzel sevgili.*

1. **Güzel yârimğa** ey bād-ı şabā yètkür selāmımnı

Kim êlter sêndin özge yâr köyige peyāmımnı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 143, Mısra 1*).

güzer kıl-: (Far.+T.) *Geçmek, vazgeçmek.*

1. Yâr isteseng **güzer kıl** yekbâre cüz vü küldin

Fezend mihri êlter ğam zengini kõngüldin (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 3, Mısra 37*).

güzergâh: (Far.) *Geçilen, geçilecek yer, yol, geçit.*

1. **Güzergâhıda** tikdim kâze pervâ kılmadı şâhım

Ġurûr-ı hüsndin yâd-ı züleyhâ kılmadı şâhım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 106, Mısra 1*).

ğaddâr: (Ar.) *Acıması olmayan, başkalarına haksızlık eden.*

1. Sêndin mênî ‘âkıbet ayırdı

Yüz mekr bile sipihr **ğaddâr** (*Nâdire Dîvanı, Terkib-bend 1, Mısra 20*).

H

haber: (Ar.) *Haber, bilgi.*

1. Sên kıysı diyar ‘azmin êtding

Kêlmes **ħabering** bu yerge aşlâ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 5, Mısra 12*).

2. Kêltürseng ey kebüter eger yârdın **ħaber**

Körgende nâmesin per ü bālîngdın örgüley (*Nâdire Dîvanı, Gazel 147, Mısra 17*).

3. Şubhdem hoş ehliğa peyk-i şabâ bërdi **haber**

Boldı peydâ salţanat gülzâridin şîrîn semer (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 6, Mısra 41*).

4. Ötdi neşât fırsatı këlmedi yârdın **haber**

Boldı köngül sorağıda hasta u zâr u derbeder (*Nâdire Dîvanı, Gazel 82, Mısra 1*).

haber bër-: (Ar.+T.) *Haber vermek.*

1. Kerem kıldıng şabâ ey yâr köyidin **haber bërding**

Gül ü reyhan isidin bî-niyâz êtting meşâmımnı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 143, Mısra 13*).

haber êt-: (Ar.+T.) *Haber vermek.*

1. Mên hasret ile kaldım u yârim sefer etti

Katlımğa gam ü derd ü belânı **haber etti** (*Nâdire Dîvanı, Müsemmen 1, Mısra 10*).

haber keltür-: (Ar.+T.) *Haber getirmek.*

1. Hüb kelding yahşı **keltürding haber**

Eyleding derdimğa darmân merhabâ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 6, Mısra 5*).

2. Beyâbânlarını izleb tapmadım yârim sorağını

Bêrürmen cân şabâ nâgeh **haber keltürse** yârımdın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 116, Mısra 10*).

haberdār: (Ar.+Far.) *Haberdar.*

1. ‘Arz ête kör ey şabā derd-i dilim şerhini

Yār **haberdār** êmes ‘āşık-ı hayrānıdın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 125, Mısra 8*).

haberdār êt-: (Ar.+Far.+T.) *Haber vermek, bildirmek.*

1. Refîkâ menğa birdem dostlık resmimi izhâr êt

Ki mên yazdım özimdin yār eger kelse **haberdār êt** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 32, Mısra 2*).

haber-i mäh-i tamām: (Ar.+Far.+Ar.) *Dolun ayın haberi, dolunaya benzeyen sevgilinin hal u hatırı.*

1. Êmdi özni neçe kün şabr ile mu‘tād kılay

Menğa gāhı **haber-i mäh-i tamāmımni** dēseng (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 1, Mısra 6*).

hacālet eyle-: (Ar.+T.) *Utandırmak.*

1. Yazıbman şafha-yı hüsning hayālida bu inşānı

Hacālet eyledi āyine-yi tūtī-yi şekerhānnı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 144, Mısra 2*).

hācet: (Ar.) *Hacet, gereksinim.*

1. Sürme-yi çeşm-i dilimdür eşiking toprağı

Dergehingdin menğa āvārelig êrmes **hācet** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 44, Mısra 6*).

2. Aydım ki kaçan bolğusı köyingde mekânım

‘Āşıkka dēdi **hācet** êmes menzil ü me’vā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 4, Mısra 6*).

3. Kıl revā elbette ‘aşık **hācetin**

Bakmağıl ‘arz êtse ağıyār ihtiyāc (*Nâdire Dîvanı, Gazel 56, Mısra 13*).

4. Köngül derdini takrîriğa kıl ü kâl emes **hâcet**

Tefekkür birle rüşen eyle mazmûn-ı kelâmımnı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 143, Mısra 3*).

5. Muhabbet ehliğa **hâcet** emestür dehr gavğası

Kel ey şûr-ı cünûn dūr eyle başımdın bu gavğânı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 145, Mısra 3*).

hâcetmend: (Ar.+Far.) Muhtaç.

1. Müstened etti meni muhtaclık

Kıldı **hâcetmending** ey yâr ihtiyâc (*Nâdire Dîvanı, Gazel 56, Mısra 10*).

h^vâce: (Ar.) Hoca.

1. Kavlı oşal kavldur ki cānnı **h^vâcege** kılsa nişār

Bî-vefādur olki ister bolsa sultāndın hālāş (*Nâdire Dîvanı, Gazel 93, Mısra 3*).

hacıl: (Ar.) Utanmış.

1. **Hıcıldur** kametingdin serv u şimşād

Teğāfûl birle kan tökmek fenide (*Nâdire Dîvanı, Gazel 77, Mısra 13*).

hacıl: (Ar.) Utanmış.

1. Menga ol güldin ayru kılma teklîf-i temāşā kim

Gülistāndın **hacıl** men seyr-i bāğ u büstāndın hem (*Nâdire Dîvanı, Gazel 109, Mısra 8*).

hacletğa bat-: (Ar.+T.) Çok utanmak.

1. Sên ey gerdün hāzer et kişveringni eyleğil muhkem

Közümni eşkidin **hacletğa battı** Nuḥ tūfānı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 144, Mısra 16*).

haddin aş-: (Ar.+T.) *Sınırı geçmek, haddi aşmak.*

1. Taḥammül **haddin aştı** emdi efgān ètmesem bolmas
Ulusnı ḥatır-ı cem'in perīṣān ètmesem bolmas (*Nâdire Dîvanı, Gazel 91, Mısra 1*).

hadîs: (Ar.) *Haber, söz, kıssa.*

1. Deme ki lebleridin zāhir ètse yār **hadîs**
Ulusnı ḥatırını eylegey şikār **hadîs** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 50, Mısra 1-2*).
2. Lebing **hadîsini** cān levhine sevād èttim
Közim qarası kebi boldı müşkbār **hadîs** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 50, Mısra 4*).
3. Gevher özini şadef içre eyledi pinhān
Çü zāhir eyledi ol la'l-i ābdār **hadîs** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 50, Mısra 6*).
4. Kelām çağıda her söz ki zāhir ètdi lebing
Şadef gevherlerini kıldı şermsār **hadîs** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 50, Mısra 10*).
5. Tekellüm ètdi mülākāt la'l-i nābing ile
Feşāḥat ehli ara tapdı i'tibār **hadîs** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 50, Mısra 12*).
6. Lebingdin ayru tüşib Kāmile kitābet ile
Kara libās kiyib qaldı sügvār **hadîs** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 50, Mısra 14*).
7. Biri lebingni **hadîsidêk** ābdār èmes
Köngül saḥîfesine yazmışam hezār **hadîs** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 50, Mısra 7-8*).
8. Her kaçan kim dèse ol la'l-i şekerbār **hadîs**
Telḥ olur tūtiye güftār ile bisyār **hadîs** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 51, Mısra 1-2*).

9. Bildiler çünkü cihān ehli **ḥadīşini** şahīḥ
Tang̃ emes bolsa ulus ağzıda tekrār **ḥadīṣ** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 51, Mısra 5-6*).
10. ‘İşk esrārını izhār kılıb fâş étme
Kim bu yanglıg̃ dēmiş ol vaqıf-ı esrār **ḥadīṣ** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 51, Mısra 8*).
11. Lebidin sorma ḥadīşi ki irür tilğa girān
Yār nāzik lebiğa bērmesün āzār **ḥadīṣ** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 51, Mısra 10*).
12. Bēlini barlıg̃ın kıldı kemerbend ‘ayān
Ağzı yok̃ erdi anı kıldı pedīdār **ḥadīṣ** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 51, Mısra 12*).
13. Şerḥ etib yazmaḥ uçun la‘l-i lebiṅni şıfatın
Kāmile eyledi çün gevher-i şehvār **ḥadīṣ** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 51, Mısra 14*).
14. Bildiler çünkü cihān ehli ḥadīşini şahīḥ
Tang̃ emes bolsa ulus ağzıda tekrār **ḥadīṣ** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 51, Mısra 5*).
15. Lebidin sorma ḥadīşi ki irür tilğa girān
Yār nāzik lebiğa bērmesün āzār **ḥadīṣ** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 51, Mısra 9*).

ḥak: (Ar.) Allah.

1. Çü **ḥaḳ** mevcūd irür ‘ālem ‘sdem bil
Sülūk ehliğa budur nefi isbāt (*Nâdire Dîvanı, Gazel 31, Mısra 7*).
2. Āhiret mülkini tā **ḥaḳ** sēnga ābād étgey
Mülk vīrānelerin ‘adl ile ābād kılay (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 1, Mısra 59*).
3. Hızr ile ilyās bolğay baḥr u berde raḥberi
Ol hümāyūn tıflnı **ḥaḳ** zīb-i kişver eyledi (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 6, Mısra 46*).

ḥāk bol-: (Far.+T.) Toprağa dönmek, ölmek.

1. Lāl bolmay kim Tekellüm eyledi körgeç sèni

Hāk bolmay kim sèni reftārīng eyler ārzū (*Nâdire Dîvanı, Gazel 131, Mısra 6*).

hak cenābı: (Ar.+T.) *Yüce Allah.*

1. **Hāk cenābığa** tapar mertebe-yi ismā‘il

‘Işk tîgi bile her kimse eger bolsa zebīh (*Nâdire Dîvanı, Gazel 65, Mısra 7*).

hak rızāsı: (Ar.+T.) *Allah rızası, Allah'ın hoşnutluğunu kazanmak için.*

1. Çāk çāk oldı girībān tā bedāmān el-firāk

Qılmas êrdi hīç işni **hak rızāsıdın** bölek (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 8, Mısra 46*).

hak senga yār bolğay: (Ar.+T.+Far.+T.) *Allah yardımcın olsun.*

1. Maqbul êrdi Hudāğa bī-çāreler du‘āsı

Ey yahşılarını şāhı **hak senga yār bolğay** (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 5, Mısra 16*).

hak te‘ālā: (Ar.) *Yüce Allah.*

1. **Hāk te‘ālānı** penāhıda maşūn bolğaylar

‘Ālem ehliğa bular devletidin emn ü emān (*Nâdire Dîvanı, Gazel 127, Mısra 9*).

hāka döndür-: (Far.+T.) *Toprağa çevirmek.*

1. Közüm yaşını çarḥ-ı bī-mürüvvet **hāka döndürdi**

Nèçük cirm oldı peydā uşbu tıfl-ı bī-günāhımda (*Nâdire Dîvanı, Gazel 134, Mısra 19*).

hākān-ı hıtā: (ö.a.) Çin hükümdarı.

1. Bar érđi senga muṭī' ü maḥkūm

Hākān-ı hıtā hāl ife-yi Rūm (*Nâdire Dîvanı, Terkib-bend I, Mısra 56*).

hakāret: (Ar.) Aşağılama, tahkir.

1. **Hākāret** birle ey sākī baqar meyhāne ehliğa

Sunıb bir cām-ı mey zāhidni anda naqş-ı dīvār ét (*Nâdire Dîvanı, Gazel 32, Mısra 5*).

hākdān: (Far.) Toprak (Hakirlik, horluk bağlamında).

1. Hāk-ı rehī fenādur ayrıl sa cism cāndın

Ol yahşılarnı şāhı ketti bu **hākdāndın** (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 3, Mısra 54*).

hakdın tile-: (Ar.+T.) Allah'tan istemek.

1. Hoşnūd irür ḥalāyik ābād her vilāyet

İkbāl-ı devletini **hakdın tileb** ra'yet (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 5, Mısra 14*).

hāk-ı gūlah: (Far.) Keseğin toprağı.

1. Şeh eyler mesned nāz üzre ārām

Mèn dīvāneğa bes **hāk-ı gūlah** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 71, Mısra 8*).

hāk-ı pāy: (Far.) Ayak toprağı.

1. Kêl bəri tā **hāk-ı pāyīngi** kılay

Tütüyā-ı çeşm-i giryān merḥabā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 6, Mısra 13*).

hāk-ı peyker: (Far.) *Beden toprağı.*

1. Êrdi **hāk-ı peykerim** endūh tağıdın girān

Pāymāl-ı hayl-ı ğam eyleb ğubār etti felek (*Nâdire Dîvanı, Gazel 94, Mısra 9*).

hāk-ı reh ol-: (Far.+T.) *Sevgilinin yürüdüğü yerin toprağı olmak.*

1. Tenim **hāk-ı reh oldı** şehsüvārımdın cüdā kıldıng

Qılurman ey sipihr-i bī-mürüvvet dād destingdin (*Nâdire Dîvanı, Müsemmen 2, Mısra 13*).

hāk-ı rehī fenā: (Far.+Ar.) *Yokluk yolunun toprağı.*

1. **Hāk-ı rehī fenādur** ayrılса cism cāndın

Ol yahşılarnı şāhı ketti bu hākdāndın (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 3, Mısra 53*).

hakikat: (Ar.) *Gerçek, doğru.*

1. Dēdim ‘ışk cezbesidin sēnga Nâdire kelāmı

Ki **hakikat** iktizādur heme nūkte-yi mecāzım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 101, Mısra 16*).

hākister: (Far.) *Kül.*

1. Hüsñ ü ‘ışk eyler sēning **hākisteringni** tūtiyā

Şem‘din köymekni kesbēt mezheb-i pervāne tut (*Nâdire Dîvanı, Gazel 39, Mısra 5*).

hākister kıl-: (Far.+T.) *Kül çevirmek.*

1. Nāgehān bir āh eger çekse dil-i efgārıdın

Çarh bünyādını **hākister kılur** āšārıdın (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 96*).

hākister ol-: (*Far.+T.*) *Kül olmak.*

1. Cism ü cān **hākister olğay** cümle regni örtegey

Böyle öt kim 'ışkıdın bu kalb-i sūzānımdadır (*Nâdire Dîvanı, Gazel 83, Mısra 13*).

hāksār: (*Far.*) *Toz, toprak içinde kalmış, düşkün.*

1. Hāksāringdek kerem kıl çekmegil luṭf eṭegin

Bir ğubāring men ki mehv-i gūşe-yi dāmāningım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 114, Mısra 3*).

hāl: (*Ar.*) *Hâl, vaziyet, durum.*

1. Mēning **hālimga** yığlar deşt ü şahrālarda vahşiler

Eger köyige barsan ey şabā yārimğa izhār èt (*Nâdire Dîvanı, Gazel 32, Mısra 7*).

2. Luṭf ètib sorsa mēni **hālimdin** ol nā-mihrbān

Öldi hicrāningda déb yār-ı vefādārimğa ayt (*Nâdire Dîvanı, Gazel 37, Mısra 7*).

3. Fuḳarā **hālīga** ger bakmasa her şāh ānga

Hāşmet ü saltanat u rıf'at şān barça 'abeş (*Nâdire Dîvanı, Gazel 54, Mısra 9*).

4. Müdāmımnı hicrānıda ḳan yığlamakdın hoş bolur **hālīm**

Ayrma ey felek bir laḫza çeşm-i hūnfişāndın hem (*Nâdire Dîvanı, Gazel 115, Mısra 9*).

5. Mēni **hālimga** bakma ey ṭabīb-i pāk tīnet kim

Emān yoḳdur semūm-ı hicr-i derd-i bī-devāsıdın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 121, Mısra 13*).

6. Şabā ey ‘ışk ilini kâşıdı ötseng eger nāgeh
Nigārım kūy sarı vākıf ét yoḥsa **ḥālidin** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 123, Mısra 4*).
7. Teğāfûl birle bî-dād étme çoḥ **ḥālimğa** ey tāli‘
Ki telḥ olmış mezākım kāmı ol la‘l-i şekerḥādın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 124, Mısra 13*).
8. Ğayrınġ bezmidedür ol māh-ı tābān her kēçe
Örtenür **ḥālīm** körüb şem‘-i şebistān her kēçe (*Nâdire Dîvanı, Gazel 133, Mısra 2*).
9. Müjde-yi şubḥ-i vişālınġdın köngülñi cem‘ kııl
Kim irür zülfinġ kebi **ḥālın** perişān her kēçe (*Nâdire Dîvanı, Gazel 133, Mısra 8*).
10. Ṭabībā çekme zaḥmet **ḥālīme** ḥasret devāsı çün
Kaḏā hicrān marīzin derd-i bî-darmāne tapşurdı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 137, Mısra 3*).
11. Raḥm édüb **ḥālīmni** sormazlar köriñġ bî-dādliġ
Sīmberlerdin biri mevzūn-ḳabālardın biri (*Nâdire Dîvanı, Gazel 139, Mısra 3*).
12. La‘līñ alıda köngül sürgende **ḥālīñdin** su‘uāl
Nāz u istiġnā bile berġen cevābīñge öley (*Nâdire Dîvanı, Gazel 149, Mısra 9*).
13. Bir kēlib **ḥālīmni** sulṭānım temāşā kılmadı (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 40*).

ḥāl: (*Far.*) Sevgilinin yüzündeki ben.

1. Bolsa ger maḳşad köñgüller ḳuşların şayd eylemek
Dāne kııl **ḥālīñni** zülfinġ ḥalkasıdın dām tut (*Nâdire Dîvanı, Gazel 35, Mısra 8*).
2. Ey Nâdire lāf-ı ‘ışk urarsan

Meşhūr-ı ḥalāyik oldu **ḥālīng** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 95, Mısra 18*).

3. Mihr-i ruḥsâr üzre **ḥālīngdur** sa'âdet kevkebi

Aḥter-i ferḥünde fālīngnı körer kün bar mukın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 128, Mısra 11*).

4. Közlerim merdümeleri köp yığlamakdın tîredür

Mâh-ı ruḥsâr üzre **ḥālīngnı** körer kün bar mukın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 128, Mısra 4*).

hāl u hat: (*Far.+Ar.*) Sevgilinin ben'ine ve ayva tüylerine tutsak olmak.

1. Revnaḳ-ı şâm irür **hāl u ḥatīng** üzre sevâd

Beski ruḥsâr u binâgüşīng irür şubḥ-ı şaḥīḥ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 65, Mısra 9*).

hālâş bol-: (*Ar.*) Ayrılmak.

1. Ḳavl oşal ḳavldur ki cānnı ḥā^vcege ḳılsa nişâr

Bî-vefâdur olki ister **bolsa** sultāndın **hālâş** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 93, Mısra 4*).

2. Bî-vefâdur ḥüsndin tâ ḳılmadım ḳat'-i nazâr

Bolmadım teşvîş-i köz ü ḳaş u müjgāndın **hālâş** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 93, Mısra 6*).

3. 'Âşık oldım ḡam girîbānımdın aldı Nâdire

İçmedim tâ bir ağız mey **bolmadım** andın **hālâş** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 93, Mısra 8*).

halâş êt-: (*Ar.+T.*) Kurtarmak.

1. Sēni dēb dehrdin ḳat'-i te'alluḳ eyledi köngül

Ḥalâş êtti özini 'âlem-i vehm ü gümāndın hem (*Nâdire Dîvanı, Gazel 109, Mısra 10*).

2. Mëni **ëtgil** derdlıg könglüm̃din ey gerdün **hālāş**
Yā köngül̃ni kıl mëni bī-şabr u sāmāndın **hālāş** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 93, Mısra 1*).

hālāş kıl-: (Ar.+T.) *Kurtarmak.*

1. Mëni **ëtgil** derdlıg könglüm̃din ey gerdün **hālāş**
Yā köngül̃ni **kıl** mëni bī-şabr u sāmāndın **hālāş** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 93, Mısra 2*).

hālāş ol-: (Ar.+T.) *Kurtulmak.*

1. Luţf ile sën kayd-ı ğamdın çekmeseng tã rûz-ı haşr
Yok **hālāş olmak** menġa ey husrevi ‘izz ü ‘ulā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 14, Mısra 26*).
2. Eger ğamdın **hālāş olmak** tilersën
Şürâhîdek şarâb-ı erguvân iç (*Nâdire Dîvanı, Gazel 60, Mısra 3*).

halâvet: (Ar.) *Hoşluk, tatlılık, zevk.*

1. Cân körmedi rûzedin **halâvet**
İftârda yârsız ne lezzet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 45, Mısra 1*).
2. Hicringde ne râhat köredür men ne **halâvet**
Yokdur menidil-hastage âzârdın ayru (*Nâdire Dîvanı, Gazel 132, Mısra 9*).

halâyik: (Ar.) *Yaratılmış canlılar, özellikle insanlar, mahlukat, halikâ'nın çoġulu.*

1. Kuyaşdek maşriķ ü mağribni bir gām etti cevlanım
Ėmes mâni‘ **halâyik** kûhı kâfi sedd-i rāhımda (*Nâdire Dîvanı, Gazel 134, Mısra 4*).

2. **Ḥalāyik** serhoş u peydā ėmes ol bezm-i şāhānım

Cihān ḥandān u giryāndur mēni bu çeşm-i ḥūnbārim (*Nâdire Dîvanı, Müseddes 1, Mısra 9*).

3. Murādımni sēndin taparman mu dēb

Ḥalāyikḳa se'yi murād eyledim (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 12*).

ḥalāvik tili: (Ar.+T.) *Halk dili.*

1. Kıldı ol ḥādiseni def' Ḥudā-i 'ālem

Şükr uçun boldı **ḥalāyik tili** gevher efşān (*Nâdire Dîvanı, Gazel 127, Mısra 14*).

ḥāle: (Ar.) *Ay çevresindeki parlaklık.*

1. Nāzar ehli sevdālarını ḥatīng kıldı levḥ-i cemāle peydā

Nētāng eylese dūd-ı āhım ķemer devride **ḥāle** peydā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 11, Mısra 2*).

ḥāl-i dil-i zār: (Ar.+Far.) *İnleyen, ağlayan gönlün hali, durumu.*

1. Kāşkī uyķuda bir ķörsem ēdi yārimni

Yığlasam bilgey ēdi **ḥāl-i dil-i zārimni** (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 1, Mısra 62*).

ḥāl-i perīşān: (Ar.+Far.) *Perişan, acınacak hal.*

1. Ḥayāl-ı yār ile ey Nâdire şevķ öyide şabrēt

Cihānnı eyledi āşüfte bu **ḥāl-i perīşānı** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 144, Mısra 22*).

ḥāl-i siyeh: (Far.) *Sevgilinin siyah beni.*

1. Tapmas közümni merdümi ḥūsning mişālını

Ḥāl-i siyeh ile ruḥ-ı alıṅdın örgüley (*Nâdire Dîvanı, Gazel 147, Mısra 14*).

ḥāl-i zār: (Ar.+Far.) Ağlayan, inleyen hal.

1. Fiğân kim gerdiş-i devrân ayırdı şehsüvârımdın
Ğamim çoḥ ey köṅgöl sên bî-ḥabersên **ḥāl-i zârımdın** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 116, Mısra 2*).
2. Gerçi firâk derdidin böyle nizâr olmuşım
Nâdire **ḥāl-i zârına** salmadı yâr bir naẓar (*Nâdire Dîvanı, Gazel 82, Mısra 14*).

halife-yi rûm: (ö.a.) Rum halifesi.

1. Bar êrdi senga muṭî' ü maḥkûm
Ḥākân-ı ḥitâ **ḥalife-yi Rûm** (*Nâdire Dîvanı, Terkib-bend 1, Mısra 56*).

ḥalîk: (Ar.) Halk eden, yaratan, yaratıcı (Allah).

1. Devrân ne 'aceb köz yaşıımı eylese mecnûn
Çün eyledi 'âlemni binâ Ḥalîk bî-çün (*Nâdire Dîvanı, Müsemmen 1, Mısra 6*).

ḥâl: (Ar.) Durum.

1. Kimse ger düşman irür **ḥâlim** körüb raḥm eylemiş
Beski çoḥ zâr u esîr-i ḥasret-i hicrânıṅım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 112, Mısra 7*).
2. Vişâlını tapalmay Nâdire müşkil irür **ḥâlim**
Ki bî-dâd-ı muḥabbet menğa katık mâcerâ kıldı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 138, Mısra 13*).
3. Ey güli' zâr Nâdire'ning **ḥâlini** sorab
Güftâre kél cevâb u su'âlıṅdın örgüley (*Nâdire Dîvanı, Gazel 147, Mısra 19*).

halk: (Ar.) *Halk, insanlar.*

1. Bolubman **halkdın** bîgâne ol nâ-mihrbândın hem
İrür cān vāle könglūmdin köngül āzürde cāndın hem (*Nâdire Dîvanı, Gazel 109, Mısra 1*).
2. **Halk** eger her yılda bir qurbānlıg eyler māh-ı ‘îd
Mên kılrurman neçe cān ol ayğa qurbān her kēçe (*Nâdire Dîvanı, Gazel 133, Mısra 3*).
3. **Halk** sendin heme hoşnūd ēdi bu ‘ādet ile
Şād kılgay sēni rūhunğnı Hudā rāhmet ile (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 1, Mısra 53*).

halk ara: (Ar.+T.) *Halk içinde.*

1. Āteş-i furkatda āhır örtedi hicrān mēni
Halk ara efsāne kıldı nāle ü efğān mēni (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 4, Mısra 8*).

halk içre: (Ar.+T.) *Halk (insanların, başkalarının) içinde, arasında.*

1. Bu merhalede qalmadı **halk içre** tefāvūt
Bu tırfe ki ‘ākıl bile dīvāne kılrur bahş (*Nâdire Dîvanı, Gazel 52, Mısra 11*).

halka: (Ar.) *Halka, tuzak.*

2. Gülşen içre anı gīsūsığa mānend irür
Turre-i sünbül irür **halka** bolan dām menğa (*Nâdire Dîvanı, Gazel 1, Mısra 12*).

halka halka: (Ar.) *Kıvrım kıvrım (zülf bağlamında).*

1. Ger köngül şaydı sēnga maqşūd ēse

Halka halka sünbülüngni dām tut (*Nâdire Dîvanı, Gazel 48, Mısra 12*).

halka-yı nûn: (Ar.) Nûn harfinin halkası.

1. Elifdêk qadîngni firâkın çekib

Büküldi qadim **halka-yı nûn** kebi (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 172*).

halka-yı dām-ı belā: (Ar.+Far.+Ar.) Bela tuzağının halkası.

1. Neçe isteb uçtı rāhet āşiyānın murğ-ı dil

Tapmadı ārāmge cüz **halka-yı dām-ı belā** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 14, Mısra 28*).

halka-yı tesbîh: (Ar.+Far.+Ar.) Tesbihin halkası.

1. Küfr ü İslām ilige zülfüngdin

‘Akd-ı zünnār u **halka-yı tesbîh** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 64, Mısra 10*).

halk-i ‘ālem: (Ar.+Far.+Ar.) Dünya halkı, herkes.

1. **Halk-i ‘ālem** içre bî-keslik bile efsānemen

‘ālem ehli şād mên ḥasret otıda yanaman (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 7, Mısra 3*).

2. Aqtı bağrım pāresi közler yolıdın qan bolub

Halk-i ‘ālem hoş-dil ü mên bî-nevā ḥayrān bolub (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 7, Mısra 38*).

ham: (Far) Büklüm, iki büklüm.

1. Kaşîng ye’si temennāsıdadur peyveste qadim **ham**

Yürek zahmığa merhem isteb étmes men tereddüd hem (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 2, Mısra 11*).

ham bol-: (Far.+T.) Eğilmek, bükülmek, iki büküm olmak.

1. Serv-i nâzım sêndin ayrı naḥ-ı âhım **boldı ham**
Kâmeting hicride sindi şāḥ-ı şimşādım eşit (*Nâdire Dîvanı, Gazel 40, Mısra 5*).
2. Êgme kaşingni **ham bolğalı** il secdegehi
Ka‘be dîvârıda hayret ile qalmış mihrâb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 16, Mısra 9*).

ham eyle-: (Far.+T.) Eğmek.

1. Ğamimni zerresini tağlarga ‘arz êtsem
Felek anı köterürde **ham eyledi** kâmet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 41, Mısra 10*).

ham kıl-: (Far.+T.) Bükme, eğmek, iki büküm yapmak.

1. Şerbet-i vaşlینگنی tapmay qan yutarman dembedem
Serv yanglığ kâmetimni bār-ı miḥnet **kıldı ham** (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 52*).

hāmūn: (Far.) Ova, sahra.

1. Tağnı bir âh ile hāmūnda eyleb üstüvār
‘İşk şahrāsıdagı mecnūnnı ferhād eylerem (*Nâdire Dîvanı, Gazel 107, Mısra 5*).

hāmūş: (Far.) Sessiz, sessiz bir şekilde.

1. Perde-yi nâz u ḥayā **hāmūş** la‘lingdin köter
İki gül bergini birbirdin gehī güftäre aç (*Nâdire Dîvanı, Gazel 57, Mısra 3*).
2. Bolmışam herçen hicrāningda şabr eyleb **hāmūş**
Çün tüşersen yādıma yekbāre feryād eylerem (*Nâdire Dîvanı, Gazel 107, Mısra 9*).

hamūş ét-: (Far.+T.) Susturmak.

1. **Hamūş étermen** anı bir şerāre āh bile

Egerçi tiz irür otı bī-zebāne-yi şeyḥ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 73, Mısra 7*).

hân: (Far.) Hükümdar.

1. Hudāyā bērib cānge iḳbāl u cāh

Hudāyā bērib **hānge** iḳbāl u cāh (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 100*).

hân cenābı: (Far.+T.) Yüce hükümdar.

1. Kayu güm-reh ki gerdankeşlik étse **hân cenābıdın**

Sitem taşı bile başdın ayağ efgār kıl yārab (*Nâdire Dîvanı, Gazel 17, Mısra 23*).

hân ibn-i hân: (Far.+Ar.+Far.) Han oğlu han.

1. Zemāne ehlidin ğam kētti ‘ış-i cāvīdān kēldi

‘Ademdin ‘ālem-i icād ara **hân ibn-i hân** kēldi (*Nâdire Dîvanı, Gazel 140, Mısra*

2).

hân şehriyār: (Far.) Dünya padişahı.

1. Huşūşen köz nūri **Hân şehriyār**

Hudā eylegey devletin bī-zevāl (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 153*).

hân u mân: (Far.) Ev, yuva ve aile.

1. Ki boldı şabr u tākāt hırmanı berbād destingdin

Ulusnı **hân u mânı** bolmadı ābād destingdin (*Nâdire Dîvanı, Müsemmen 2, Mısra 4*).

hancer: (Ar.) *Haçer, kılıç.*

1. Kan töker gamzesi müjgânları hem
Közi katlımğa çeken **hancere** baḡ (Nâdire Dîvanı, Gazel 66, Mısra 6).

hancer-i müjgân: (Ar.+Far.) *Kirpik kılıcı, yan bakış.*

1. Bir tarafda **hacer-i müjgânı**dın kanlar tökib
Bir taraftın bâdeni la‘l-i lebi cân eyleban (Nâdire Dîvanı, Gazel 117, Mısra 5).

handân: (Far.) *Gülen, neşeli, mutlu.*

1. Sên bukün **handânsın** ey gül Nâdire dildârsız
Yığlamaḡdındur bulutlardék müheyyâ bâḡ ara (Nâdire Dîvanı, Gazel 15, Mısra 17).

handân ét-: (Far.+T.) *Mutlu etmek, sevindirmek.*

1. Gül çemende seyr eyleb ḡonçe münfa‘il bolsın
Perdeni köter yüzdin lebleringni **handân ét** (Nâdire Dîvanı, Gazel 49, Mısra 4).

handân ol-: (Far.+T.) *Gülmek, neşeli ve mutlu olmak.*

1. Yârdın ḡaldı çemen sersebz ü **handân olmasun**
Gül‘izârımsız cihân bâḡı gülistân olmasun (Nâdire Dîvanı, Gazel 122, Mısra 1).

handân u giryân: (Far.) *Gülerek ağlamak.*

1. Ḥalâyik serḡoş u peydâ emes ol bezm-i şâhânım
Cihân **handân u giryândur** mēni bu çeşm-i ḡünbârım (Nâdire Dîvanı, Müseddes 1, Mısra 10).

hāndān-ı saltanat: (Far.+Ar.) Saltanat ailesi.

1. Luṭf-i ḥaḳdın devlet-i ‘uẓmā müyesser bolḡusı

Hāndān-ı saltanat andın münevver bolḡusı (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 6, Mısra 34*).

hāne-yi ‘ış: (Far.+Ar.) Eğlence evi.

1. Buzuldı rûzgārım **hāne-yi ‘ışım** ḥarāb oldı

Ne rāḥat körgemēn ėmdi buzulḡan rûzgārımdın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 116, Mısra 7*).

hāne-zād: (Far.) Efendisinin evinde dünyaya gelmiş olan köle veya cariyeye çocuḡu.

1. **Hāne-zād-ı** āstānı uşbu devlet-ḥāne man

Derdidin bīmārman ḥurrem-dil ėrdim saḡıda (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 7, Mısra 15*).

2. Şānedēk çāk-ı dil ėrmes reng-i ĩcādım mēning

Hānezād-ı ḥidmet-i zūlf-i ‘abī-r efşāningım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 112, Mısra 4*).

hān-ı ‘ālī-cāh: (Far.+Ar.+Far.) Yüce makamlı hükümdar.

1. Tā kıyāmet ėtme yārab luṭf ü iltāfingı kem

Hān-ı ‘ālīcāh kim iḥsān u cūd eyler ‘atā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 14, Mısra 16*).

hān-ı dilāver: (Far.) Cesur hükümdar.

1. Karılıḡ devletiḡa yētkürüb **hān-ı dilāverni**

Beḡā-i ‘ömrini il ‘ömrudin bisyār ḡıl yārab (*Nâdire Dîvanı, Gazel 17, Mısra 19*).

hānmān: (Far.) Ev, ocak, yurt, yuva. Âşığın gönlü.

1. Eger hicrān iline yār vaşlı bolmasa hāşıl

Ne hāşıl **hānmāndın** belki ‘ömr-i cāvidāndın hem (Nâdire Dîvanı, Gazel 115, Mısra 8).

hak ta‘ālā: (ö.a.) Yüce Allah.

1. Dāmen-i ikbālîga olturmağay gerd-i melāl

Hak ta‘ālā bergey ānga devlet-i iskenderī (Nâdire Dîvanı, Muhammes 6, Mısra 40).

hār: (Far.) Diken.

1. Mēndin ne revā ērdi ki yār ētti cūdālîg

Gülñi kişi körgenmü ēkin **hārdın** ayru (Nâdire Dîvanı, Gazel 132, Mısra 18).

h‘ār: (Far.) Hor, hakim, aşığı.

1. Sēn kıanda ki boldı furķat içre

Yüz cān-ı ‘azīz **h‘ār** sēnsiz (Nâdire Dîvanı, Terķib-bend 1, Mısra 14).

hār ét-: (Far.+T.) Dikene çevirmek, diken yapmak.

1. Gönçe gülşende Azīz-i Mısr istignā ēdi

Tā neşāt izhār étib gül boldı **hār étti** felek (Nâdire Dîvanı, Gazel 94, Mısra 12).

hār u hāşāk: (Far.) Diken ve çöp, çer çöp, döküntü.

1. Mēning cününıma mecnūnnı bērmēngiz nisbet

Kılur mu **hār u hāşāk** táb-ı şu‘le-yi gayret (Nâdire Dîvanı, Gazel 41, Mısra 2).

harāb: (Far.) Bozulmuş, yıkılmış, viran.

1. Māyil-i zulmete közing türkini

Yoksa kıılır merdüm öyini **harāb** (Nâdire Dîvanı, Gazel 20, Mısra 14).

harāb eyle-: (Far.+T.) Viraneye çevirmek, yıkmak; hüzin, gam, keder vermek.

1. Perî yanglığı nazardın çehre pinhân êtdi ol mehveş

Firāk u hier cāmıdın meni mest ü **harāb eyleb** (Nâdire Dîvanı, Gazel 21, Mısra 4).

harāb kıl-: (Far.+T.) Yıkmak, harap etmek.

1. Hier yağmâsı köngülñi mülkini **kıldı harāb**

Sêndin ayru örteği fergâne sultān kaydasan (Nâdire Dîvanı, Gazel 129, Mısra 7).

harāb ol-: (Far.+T.) Yıkılmak, harap olmak.

1. Buzulđı rüzgārım hāne-yi ‘ışım **harāb oldı**

Ne rāhat körgemên êmdi buzulğan rüzgārımdın (Nâdire Dîvanı, Gazel 116, Mısra 7).

harābāt: (Far.) Harabeler, viraneler.

1. Yüzingdür kıble-yi ehl-i münacāt

Cemālñg şem‘idin rüşen **harābāt** (Nâdire Dîvanı, Gazel 31, Mısra 2).

hareket êt-: (Far.+T.) Hareket etmek.

1. Ārām tapar mu çarh devri

Dâim **hareket êter** bu dolāb (Nâdire Dîvanı, Gazel 25, Mısra 10).

hār-hār: (Far.) Üzüntü, sıkıntı.

1. Karanġu boldı ŗāmım dūd-ı āhımın ġubārıdın
Şererlık ŗu'leler baŗ çekti köksim **hār-hārıdın** (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 2, Mısra 18*).

harîdâr: (Far.) Müŗteri, talip.

1. Furkat içre tüşti sevdâi züleyhâ başıma
Kîmet-i Yûsûf baha taptı **harîdârımġa** ayt (*Nâdire Dîvanı, Gazel 37, Mısra 6*).

harîdâr êt-: (Far.+T.) Müŗteri etmek.

1. Züleyhâ müŗterîdür genc ü gevher birle vaŗlıġe
Cihân ehlini Yûsûf'dek cemâlîġe **harîdâr êt** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 32, Mısra 16*).

harîdâr-ı cemâl-ı müŗterî: (Far.+Ar.) Jüpiter'in ġüzelliġinin talibi, sevgilinin ġüzelliġini talibi.

1. Münfa'ildur meh ruġıdın âfitâb-ı ġâverî
Sa'd-i ekber dur **harîdâr-ı cemâl-ı müŗterî** (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 6, Mısra 4*).

harîm: (Ar.) Harem dairesi, harem; bir evin civarı.

1. Felekdin bēyikrak̄ ēdi rıf'atım
Ki vaŗlıġ **harîmide** mümtāz ēdim (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 20*).
2. **Harîm-i** dergehiġ aġbāba cennetü'l-me'vā
Sēniġ selāsil-i zülfiġge mübtelādur mēn (*Nâdire Dîvanı, Gazel 3, Mısra 13*).

harīm-i harem: (Ar.) *Girilmesi yabancıya yasak olan, kutsal tutulan, korunulan yer.*

1. Bağlab ihlâş ile iḥrām **ḥarīm-i ḥareminġ**

Eşkdin rāḥile ü ḥün-ı cigerzād kılay (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 1, Mısra 49*).

harīm-i ka‘be-yi ikbāl: (Ar.) *Baht evi.*

1. **Ḥarīm-i ka‘be-yi ikbālına** yêtsem budur maḳşad

Ki kılsam nâle dāğ-ı hicr-i yār-ı mihrbândın hem (*Nâdire Dîvanı, Gazel 115, Mısra 11*).

harīr-i pîrehen: (Ar.+Far.) *Gömleğin ipeği.*

1. **Ḥarīr-i pîreninġ** riştesiga nè nuḳşân

Yaramnı tikkeni andın ‘ināyet ét bir naḥ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 70, Mısra 5*).

harīs: (Far.) *Açgözlü.*

1. **Ḥarīs** mi‘desi tolmas cihân ḥarācı bile

Ne kim yoluktı anġa kıldı dāḥil-i maṭbaḥ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 70, Mısra 9*).

hirmān: (Ar.) *Nasipsizlik, mahrumiyet.*

1. Ruḥın körmeyin menġa armān irür

Köngül içre yüz nev‘ **hirmān** irür (*Nâdire Dîvanı, Gazel 85, Mısra 2*).

hârsız: (Far.+T.) *Dikensiz (gül).*

1. Yārınġ vaşlı émes āzârsız

Gülşen içre gül tapılmas **hârsız** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 89, Mısra 2*).

hâsıl: (Ar.) Ortaya çıkan, türeyen, kar, kazanç.

1. Eylegeş berbād 'ışım **hâşıl** hicrân yeli
Âşinâlarğa sarıĝ rengim sāmāndın bérđi yād (*Nâdire Dîvanı, Gazel 76, Mısra 7*).
1. Bolmasun gül köksini açıb çemende cilveger
Tā ki güldék **hâşılım** çāk-ı girībān olmasun (*Nâdire Dîvanı, Gazel 122, Mısra 4*).

hâsıl bol-: (Ar.+T.) Hasıl olmak; Ortaya çıkmak, türemek.

1. Serhoşı deşt-i cünün içre ki **bolmuş hâşıl**
Lâleler üzre sirişkim mey ile cām menĝa (*Nâdire Dîvanı, Gazel 1, Mısra 9*).
2. Eger hicrân iline yār vaşlı **bolmasa hâşıl**
Ne hâşıl hānmāndın belki 'ömr-i cāvidāndın hem (*Nâdire Dîvanı, Gazel 115, Mısra 7*).

hâsıl ét-: (Ar.+T.) Meydana getirmek, oluşturmak, ortaya çıkarmak.

1. Maķāmı **hâşıl éttim** vādī-yi 'ışķ içre kim anĝa
Yétalmas sa'y ile ferhād u mecnūn kūh u şahrādın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 124, Mısra 3*).

hâşiyet: (Ar.) Özellik.

1. Şehriyār-ı ki müdāmımnı devletidür rüz-efzūn
Boldı **hâşiyetidin** mülk emān narĝ erzān (*Nâdire Dîvanı, Gazel 127, Mısra 6*).

haşmet ü saltanat: (Ar.) Haybet ve hükümdarlık.

1. Fuķarā hāliĝa ger baķmasa her şāh anĝa

Haşmet ü salţanat u rıf‘at şān barça ‘abeş (*Nâdire Dîvanı, Gazel 54, Mısra 10*).

haşr bâzârı: (Ar.+Far.+T.) *Haşir pazarı. Haşir, Allah'ın kıyamet gününde, dünya hayatında işlediklerinin hesabını surmak üzere ölüleri diriltip bir araya toplamasıdır. Beyitte haşir pazar yerine benzetilmiştir.*

1. Fırâķıng otı düdı başım üzre saldı yüz sevdā

Fiğānımdın kıızıdı cānım içre **haşr bâzârı** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 141, Mısra 4*).

haşr ol-: (Ar.+T.) *Kıyamet gününde, ölülerin yeniden dirilip toplanması; toplanmak, bir araya gelmek.*

1. Taşkarı çıkma keçeler **haşr olur**

Çıkşa yarım kēçede ger āfitāb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 20, Mısra 3*).

hasret: (Ar.) *Hasret, özlem.*

1. Sürmegün çeşmī nazar saldı gülistān ehline

Hasretidin kaldı nergis közi şehlā bağ ara (*Nâdire Dîvanı, Gazel 15, Mısra 4*).

2. Menga berāber emes kūhken bile mecnūn

Alarda bir ğam ēdi līk mēnde ming **hasret** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 41, Mısra 6*).

3. Fiğānım serv āhım sūnbül oldı ğonçedür könglüm

Çemenler oldı peydā **hasretim** neşv ü nümāsıdın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 121, Mısra 6*).

4. Veh nē yanglıĝ düstlıĝdur mēn bilen **hasretlere**

Koymaĝım yokdur zamānı şahidın ğam yanıdın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 126, Mısra 3*).

5. Bu ikev devletiĝa şükr kıılır Nâdire kim

Qaldı könglümde birev **hasretidin** yüz armān (*Nâdire Dîvanı, Gazel 127, Mısra 20*).

6. La‘l-i nâbing **hasretide** teşne qaldım Nâdire

Şerbet-i kevşer mişālīngnı körer kün bar mukın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 128, Mısra 13*).

7. Köngül bağlandı tā zencîr-i gîsûyı semensāğa

Tarağdek saldı **hasretler** alıdın çāk a‘zāğa, (*Nâdire Dîvanı, Gazel 135, Mısra 2*).

8. Ğamide ötti devri derd-i hicrān bolmadı āhır

Ki **hasret** cānımı endūh-i bî-pāyāne tapşurdı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 137, Mısra 6*).

9. Lāledék bağrımın dāğ-ı firāk-ı qan eyledi

Hâtır-ı cem‘imni bu **hasret** perîşān eyledi (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 76*).

10. Furqat içre qalmadı şabr u qarārım qandasān

Hasretingde köydi bağrım örtedi cān el-firāk (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 8, Mısra 10*).

11. Yüzīng **hasretide** revāndur müdām

Közüm yaşı deryā-yı ceyhūn kebi (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 167*).

12. Ğamde öldüm ğuşşada köydüm ‘ilācım tapmadım

Ėmdi **hasretler** bilen kêçsün mēni yaz u kışım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 104, Mısra 12*).

hasret bile qal-: (Ar.+T.) Hasretle, özlemle kalmak.

1. Sēn kılib ‘azm-i sefer mēn **qalmışam hasret bile**

Gerçi hicrīngde hāzān boldı bahārım yaḥşı bar (*Nâdire Dîvanı, Gazel 87, Mısra 9*).

hasret devāsi: (Ar.+T.) *Hasret ilacı.*

1. Tabībā çekme zaḥmet ḥālīme **ḥasret devāsi** çün

Qazā hicrān marīzin derd-i bī-darmāne tapşurdı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 137, Mısra 3*).

hasret ile: (Ar.+T.) *Hasretle, özlemle.*

1. Mên **ḥasret ile** kaldım u yārım sefer etti

Qatlımğa ğam ü derd ü belānı ḥaber etti (*Nâdire Dîvanı, Müsemmen 1, Mısra 9*).

hasret otı: (Ar.+T.) *Özlem ateşi.*

1. Halk-i ‘ālem içre bī-keslik bile efsānemen

‘ālem ehli şād mên **ḥasret otıda** yanaman (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 7, Mısra 4*).

hasret tünı: (Ar.+T.) *Hasret gecesi.*

1. Sên kuyaş mên sāye-yi pāmāl-ı **ḥasret tünide**

Pertev-i iltāf ile bērgül küdüretdin emān (*Nâdire Dîvanı, Gazel 119, Mısra 11*).

hasret ü derd ü elem: (Ar.) *Özlem, dert ve üzüntü.*

1. Bī-vefādur ‘ākıbet kimge vefā eyler felek

Ḥasret ü derd ü elemge mübtelā eyler felek (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 6*).

hasretde kal-: (Ar.+T.) *Hasret çekmek, özlem duymak.*

1. Yār ketti Nâdire **ḥasretde kaldım** bilmeyin

‘Ahdı yalğan dilber-i ‘ayyārdın ayrılmışam (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 4, Mısra 39*).

hasret-i dîdār: (Ar.+Far.) Sevgilinin yüzünün güzelliğine duyulan hasret.

1. Şûret-i dîvār kebi bolmışam

Hasret-i dîdār ile bî-ḥord u ḥ’āb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 20, Mısra 10*).

hasret-i ol şāh-ı tūrān eyle-: (ö.a.) Turan padişahının hasretini çekmek.

1. Şubḥlar kim **hasret-i ol şāh-ı tūrān eylerem**

Şubḥ yanglıḡ mihridin çāk-ı girībān eylerem (*Nâdire Dîvanı, Gazel 118, Mısra 1*).

hasretler bile: (Ar.+T.) Özlemlerle.

1. Êmdi ḡam küncide **hasretler bile** örtenemen

Mirhbān şāhımın tapmay ḡalmışam giryān bolub (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 7, Mısra 35*).

hasta: (Far.) Hasta, dertli.

1. Māh-ı ramazān ki feyż-i çoḡtur

Mèn **hastaḡa** yārsız ne rāḡat (*Nâdire Dîvanı, Gazel 45, Mısra 10*).

2. Vaşl ara sultān êdim êmdi cüdālḡ derdidin

Hasta mūr-ı nā-tüvāndurman Süleymān ḡaydasan (*Nâdire Dîvanı, Gazel 129, Mısra 4*).

3. Dehr ara maḡrūm-ı dîdār-ı şehyī Ferḡāne’men

Furḡatıda ehl-i mātem **hasta** cān u dilfigār (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 7, Mısra 6*).

hasta cân u nâ-tüvân: (Ar.+Far.) *Hasta ve güçsüz.*

1. **Hasta cân u nâ-tüvân** men yârdın ayrılmışam

Yâr-ı hemdem mû'nis ü ğam-ı yârdın ayrılmışam (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 4, Mısra 3*).

hasta ciger: (Ar.+Far.) *Ciğer hastası.*

1. Hicrân ğamidin teşne-leb ü **hasta ciger** mên

Sâķī kerem eyleb menğa tut sâġar-ı şahbâ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 4, Mısra 15*).

hasta hâl u zâr u sergerdân: (Ar.+Far.) *Hasta hal ve perişan.*

1. Ey felek cânımğa bî-dâd üzre bî-dâd étme kim

Bu yéter kim **hasta hâl u zâr u sergerdânım** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 114, Mısra 6*).

hasta hâķır: (Ar.) *Gönlü hasta, âşık.*

1. Sâķiyâ köp **hasta hâķır** men cefâ devrânıda

Bir ķadeh mey tutġıl âzâd eyle ġam zindânıdın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 126, Mısra 5*).

hasta kõġül: (Ar.+T.) *Dertli gönül.*

1. **Hasta kõġlüm** içre pinhân dâġlardur her zamân

Kêçeler tesbîhdêk yulduznı ti'dâd eylerem (*Nâdire Dîvanı, Gazel 108, Mısra 11*).

2. Dembedem cevlân étib ey şūġlar meydân ara

Hasta kõġlümni nişân-ı nâvek-i müjġân étinġ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 96, Mısra 8*).

3. **Hasta köngül** âhıdın yâr hâzar eylemes

Köydi felek hırmeni şu‘le-yi efğânıdın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 125, Mısra 9*).

hasta u zâr u derbeder: (Ar. + Far.) Dertli, inleyen ve perişan.

1. Ötdi neşât fırsatı këlmedi yârdın haber

Boldı köngül sorağda **hasta u zâr u derbeder** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 82, Mısra*

2).

hat: (Ar.) Ayva tüyleri.

1. Yüzîng ferruh cemâling ruh-efzâ

Haṭıng hıẓr u leb-i la‘ling mesîhâ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 2, Mısra 2*).

2. Nazar ehli sevdâlarını **haṭıng** kıldı levḥ-i cemâle peydâ

Nêtang eylese düd-ı âhım kemer devride hâle peydâ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 11, Mısra 1*).

3. Ğazâlelerni közi şayd kıldı şahrâda

Kaşı ‘uqâbını şâhîn **haṭıge** yâr kılib (*Nâdire Dîvanı, Gazel 30, Mısra 4*).

4. Leblingdür mesîh vü hıẓr **haṭıng**

Sênden ister hayât hıẓr u mesîh (*Nâdire Dîvanı, Gazel 64, Mısra 7*).

haṭ revân eyle-: (Ar. + Far. + T.) Mektup göndermek.

1. Mekâning sênin kıysı menzildedür

Közüm yaşıdın **haṭ revân eyleyin** (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 130*).

haṭ u sevâd: (Ar.) Sevgilinin yüziündeki ayva tüyleri.

1. Çıkmasdı henüz **haṭ u sevâding**

Muşhafda mübârek êrdi fâling (*Nâdire Dîvanı, Gazel 95, Mısra 9*).

hatā eyle-: (Ar.+T.) Hata yapmak.

1. Közleridür sāhîr oşal kaşî ya

Nāvek-i müjgānî **hatā eylemes** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 90, Mısra 10*).

hâtem ü nevşîrvân: (ö.a.) İran şahı Nevşîrvan'ın mührü.

1. Reşk-i 'adl u himmetîngdin **hâtem ü nevşîrvân**

Oldılar yüz hasret ile 'âzim-i mülk-i fenâ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 14, Mısra 5*).

hâtem-i dâğ-ı muhabbet: (Ar.+Far.+Ar.) Muhabbet yüziğünün mührü.

1. Cünûn şehrinî bî-sāmānları maḥkûm-ı fermānım

Ki bardur **hâtem-i dâğ-ı muhabbet** destgâhımda (*Nâdire Dîvanı, Gazel 134, Mısra 18*).

hat-i istivâ: (Ar.) Birbirine eşit ve denk çizgi.

1. Çekti ğam idbâr ḥatın nāme-yi iḳbālîma

Defter-i çarḥa kazâ kilki çü **ḥat-i istivâ** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 14, Mısra 24*).

hat-i ruhsâr: (Ar.+Far.) Sevgilinin yanağındaki ayva tüyü.

1. Ayrılıb köz **ḥat-i ruhsârîngdin**

Tîre bolmuş közime şām u şabâḥ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 63, Mısra 9*).

hâtem: (Ar.) Hatem-i Tai, altıncı yüzyılın sonunda, yedinci yüzyılın başında yaşamış, ismi Abdullah bin Sa'd olan ve cömertliğiyle ünlü Arap şairi ve kabile reisi (Çok cömert olduğu için "Hatem", Tayy kabilesinin reisi olduğu için "Tai" lakabı verilmiştir).

1. İnşâf u 'adl birle kasrânı kıldı çâker

Himmet hazāyinde **hātem** müdāmımnı gedāsi (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 5, Mısra 10*).

hâtır: (Ar.) Gönül, duygu, his, bir kimsenin biri üzerindeki saygılı etkisi, itibar.

1. Şād edi ol şāh-ı devrān vaşlı birle **hātırım**
‘İş devrānığa saldı devr-i gerdün inkılab (*Nâdire Dîvanı, Gazel 19, Mısra 11*).
2. Boldı yār sevdası ‘āşık erseng ey könglüm
Naqd-i cān müheyyā kıl yār **hātırın** şād et (*Nâdire Dîvanı, Gazel 36, Mısra 6*).
3. Deme ki lebleridin zāhir etse yār hadîş
Ulusnı **hātırını** eylegey şikār hadîş (*Nâdire Dîvanı, Gazel 50, Mısra 2*).
4. Gerçi mahzūn men özüm bir nāzenin hicrānıda
Bî-nevā üftādelerni **hātırın** şād eylerem (*Nâdire Dîvanı, Gazel 107, Mısra 4*).
5. **Hātırımdın** kêtmesün dildār dāğ-ı hasreti
Kêtse kêtsün ger neşāt u ‘İş ü sāmān kalmadı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 136, Mısra 9*).
6. Rüşen oldı şem‘-i bezm-i hazret-i Sultān ‘Ömer
Düstlar dil-şād u düşman **hātır-ı** zîr ü zeber (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 6, Mısra 64*).

hātır-ı cem‘: (Ar.+Far.+Ar.) Başı dinç, huzuru yerinde, gönlü rahat.

1. Lāledék bağırmnı dāğ-ı firāk-ı kan eyledi
Hātır-ı cem‘imni bu hasret perîşān eyledi (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 76*).

hātır-ı nāşād: (Ar.+Far.) Gamlı, kederli gönül.

1. Perîşān hāl irürmen **hātırım** nāşād destingdin

Qılurman ey sipihr-i bī-mürüvvat dād destingdin (*Nâdire Dîvanı, Müsemmen 2, Mısra 5*).

hatm ol-: (Ar.+T.) Bitmek, sona ermek.

1. **Hatm olmuş** senga tüz resm ile ‘âlemdâdlık

Ey cihânārā muhīt-i gevherefşāndur mu sēn (*Nâdire Dîvanı, Gazel 120, Mısra 3*).

havā: (Ar.) Arzu, heves.

1. Tapılsa Nâdire bir şeyh ‘ārif-i kāmīl

Başım **havāsın** étey nazr-ı āstāne-yi şeyh (*Nâdire Dîvanı, Gazel 73, Mısra 14*).

2. Ğubārımdın nişān tapmas koyun bir ‘ömr seyr eyleb

Ki men sergeştemen ol husrev-i tūrān **havāsıdın** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 121, Mısra 4*).

havā eyle-: (Ar.+T.) Uçup gitmek, vefat etmek.

1. Fiğān kim tapılganda şayd-ı murād

Havā eyledi şehbāzım mēning (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 116*).

havā şıfat: (ö.a.) Hz. Bibi Hava gibi.

1. **Havā şıfat** cihānda izlermen ādemimni

Yārımdın ayrılıbman kimge dēyeyn ğamimni (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 3, Mısra 23*).

havāḥā-i havā-i devlet: (Ar.+Far.+Ar.) Devlet dostu olmak isteyen.

1. Beski ěrmişmen **havāḥā-i havā-i devleting**

Tā irür başım havā-i medḥ-i sulṭān eylerem (*Nâdire Dîvanı, Gazel 118, Mısra 15*).

havā-i bâğ: (*Ar. + Far.*) *Bağın havası.*

1. Bolubman Nâdire ol serv-i gül-ruḥsârdın ayru

Köngül qandur **havā-i bâğ** u seyr-i bûstândın hem (*Nâdire Dîvanı, Gazel 115, Mısra 14*).

havā-i bûlbûl ü gül: (*Ar. + Far.*) *Bûlbûl ve gülün havası.*

1. Ḥabīb-i ‘arîzin yādila çekti Nâdire ünler

Havā-i bûlbûl ü gül qalmadı berg ü nevāsıdın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 121, Mısra 16*).

havā-i ‘ışk: (*Ar. + Far. + Ar.*) *Aşk havası.*

1. **Havā-i ‘ışk** sergerdānı men ārām u şabırım yok

Perīşān zerredék ḥurşîd-i tābānımnı sağındım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 102, Mısra 9*).

2. Ne şabr u hūş qaldı ne qarār u tākātım yārab

Köngül içre **havā-i ‘ışk** bilmem ne belā kıldı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 138, Mısra 12*).

havā-i medḥ-i sulṭān eyle-: (*Ar. + Far. + Ar. + T.*) *Sultanı tavsif etmek istemek.*

1. Beski êrmişmen havāḥ‘ā-i havā-i devletiṅ

Tā irür başım **havā-i medḥ-i sulṭān eylerem** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 118, Mısra 16*).

havā-i mekteb: (Ar.+Far.+Ar.) Okul havası.

1. Mecnūn-ı bī-nevānı teklīf-i cāh kıılma

Kim tēlbeler başıda yoǵdur havā-i mekteb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 27, Mısra 8*).

hayā: (Ar.) Utanma, sıkılma.

1. Körüban ƣatre-yi ţebnemni **hayā** örgendim

Gül ü bülbül sözidin berg ü nevā örgendim (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 1, Mısra 37*).

hayāl: (Ar.) Hayal, düş.

1. Boldı **hayālīng** ile könglüm öyi dilküşā

Kēl ki bu vīrānede sāye-yi dīvār yoǵ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 72, Mısra 5*).

2. Ey serv-i revān nēdür **hayālīng**

Cān örteği va‘de-yi vişālīng (*Nâdire Dîvanı, Gazel 95, Mısra 1*).

3. Menġa ārzū vişālīng menġa müdde‘ā **hayālīng**

Nazarımdadur cemālīng heme nāzdur niyāzım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 101, Mısra 9*).

4. Eger  endī ki dīdārın közümdin eyledi pinhān

Hayālını köngülge mū‘nis-i cān eylesün ţāhım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 105, Mısra 18*).

5. Ağzıng ki bī-niţāndur vaţfın **hayāl** kııldım

Her nükte-senc eyler uţbu **hayāle** teslīm (*Nâdire Dîvanı, Gazel 111, Mısra 13-14*).

6. Pāreler boldı **hayālīng** nūrıdın cān perdesi

Māh-ı tābān ţu‘lesidin öyle kim bir kehkeţān (*Nâdire Dîvanı, Gazel 119, Mısra 7*).

7. Yırağ olsam eger ol serv-i sîm-endām alıdın
Köngül sîmāb yaŋlıg suv olur müdāmımnı **hayāl**ıdın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 123, Mısra 2*).
8. Derd-i hicrân ibtilâsın eylemes êrdi **hayāl**
Ol zamân êrdi menğa bu nuqşânlar ‘ayn-i kemāl (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 25*).
9. ‘Adl u inşâfda cemşîd nijâdım sên êding
Fikr ü endîşe **hayāl**ım bile yâdım sên êding (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 1, Mısra 12*).
10. Menğa yâding bes irür dêrmen **hayāl**ıngda kêtay
Ravza-yı pâkingge îsâr-ı du‘â kılmay nêtay (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 7, Mısra 13*).
11. Cemālıngdın ayru tüşüb kêçeler
Hayālıng irür dil-nevâzım mênîng (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 120*).
12. **Hayāl**ıngnı köngülde hâzır kılib
Ġamimni sênğa dâsîtân eyleyin (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 131*).

hayāl eyle-: (Ar.+T.) Hayal etmek.

1. Süvâre bolğaç **eylermen hayāl** ol şehsüvârımnı
Alurda cām istermen emîr-i ğam-güsârımnı (*Nâdire Dîvanı, Müseddes 1, Mısra 21*).
2. Bir nefes bî-hüş kılgıl menğa sâķī mey tutub
Kim **hayāl eylerğa** êmdi cânıma cân qalmadı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 136, Mısra 12*).

hayāl içre: (Ar.+T.) Hayal içinde.

1. **Ḥayāl içre** körgüz menğa çehre kim
Vişālīngnı bisyār yād eyledim (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 13*).
2. **Ḥayāl içre** her yan nazar eylesem
Bağar dîde-yi ḥün-fişānım senğa (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 45*).

hayāl ile: (Ar.+T.) *Hayal ile, hayal ederek.*

1. Deşt-i cünün nesîmidék tēlbe köngül **ḥayāl ile**
Tapmadı serbeser yürüb yār sorağıdın eşer (*Nâdire Dîvanı, Gazel 82, Mısra 9*).

hayāl kıl-: (Ar.+T.) *Hayal etmek. Hayal ettim, düşündüm.*

1. Ağzıng ki bî-nişāndur vaşfın **ḥayāl kıldım**
Her nükte-senc eyler uşbu ḥayāle teslīm (*Nâdire Dîvanı, Gazel 111, Mısra 13*).

hayāl-ı turreşi: (Ar.+T.) *Sevgilinin alnına düşen kıvrıcık saçının hayalı.*

1. Bu cān-ı ḥasta ki vaşlīngnı ārzū eyler
Ḥayāl-ı turreşidin başıda uzun sevdā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 3, Mısra 10*).

hayāl-ı dām-ı şayyād evle-: (Ar.+Far.+T.) *Avcının tuzağına düşmeyi hayal etmek.*

1. Urdı zülfiṅg ḥalkası boynımda pīç
Tā **ḥayāl-ı dām-ı şayyād eyledim** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 110, Mısra 12*).

hayāl-ı mäh-ruhsār: (Ar.+Far.) *Aya benzeyen yüzünün hayalı.*

1. Perîpeyker qarındaşım **ḥayāl-ı mäh-ruhsārı**
Neşāt u ‘İşdin bīgāne ü ğam āşinā kıldı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 138, Mısra 9*).

hayāl-ı şāh-ı devrān: (Ar.+Far.+Ar.) Devir padişahının hayalı.

1. Nâdire ger vaşl devranın ğanîmet bilmedi

Örtenür êrdi **hayāl-ı şāh-ı devrān** eylegeç (*Nâdire Dîvanı, Gazel 58, Mısra 14*).

hayāl-ı vaşl-ı yār êt-: (Ar.+Far.+T.) Sevgiliye kavuşmayı düşünmek.

1. Ne gül seyr eyle ne fikr-i bahār êt

Cihândın kēc **hayāl-ı vaşl-ı yār êt** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 38, Mısra 2*).

hayāl-ı yār: (Ar.+Far.) Sevgilinin hayalı.

1. Perîşānlıĝ yaĝıldı başıma derd-i muhabbetdin

Hayāl-ı yār ‘işret şāmını rûz-ı cezā kıldı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 138, Mısra 8*).

2. **Hayāl-ı yār** ile ey Nâdire şevk öyide şabrêt

Cihānnı eyledi âşüfte bu hāl-i perîşānı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 144, Mısra 21*).

hayāt hıızr u mesîh: (ö.a.) Hızır Peygamber ve Hz. İsa'nın ömrü.

1. Lebleringdür mesîh vü hıızr hıatıng

Sênden ister **hayāt hıızr u mesîh** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 64, Mısra 8*).

hayāt-ı cāvidān: (Ar.+Far.) Sonsuz hayat.

1. Miḥnet-i hicrā ara nākāmlıĝ çekkenlere

Vaşl ara ölmek **hayāt-ı cāvidāndın** bêrdi yād (*Nâdire Dîvanı, Gazel 76, Mısra 4*).

hayāt-ı tâze tap-: (Ar.+Far.+T.) Yeni bir yaşama kavuşmak.

1. Şafâ-i maḳdemidin boldı hurrem ‘arşa-yı ‘âlem

Ḥayāt-ı taze tapdı memleket gūyā ki cān kēldi (*Nâdire Dîvanı, Gazel 140, Mısra 12*).

hayf: (Ar.) Yazık.

1. Cihānda Nâdire ‘ışk ihtiyār èt
Muḥabbetsiz kēçürgen **hayf** evkāt (*Nâdire Dîvanı, Gazel 31, Mısra 14*)
2. Maḥfil-i eyyām ara māye-yi ‘ış ü neşāt
Barça müheyyā menğa **hayf** ki dildār yoḥ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 72, Mısra 8*).

hayl: (Ar.) Zümre, halk, topluluk.

1. Nâdire köyide baş koyma ğam érmes nāyāb
İtleri **hayl**-ı irür maḥşad-ı ikrām menğa (*Nâdire Dîvanı, Gazel 1, Mısra 16*).
2. İtlerinġ **hayl**ı ara tün tā seḥer
Nāle kıldım āh u feryād eyledim (*Nâdire Dîvanı, Gazel 110, Mısra 9*).
3. Laḥza-yı ḥālī émes könglüm ḥayālınġ **haylıdın**
İştıyākınġdur köngül taḥtıda sultān eyleneý (*Nâdire Dîvanı, Gazel 146, Mısra 5*).

hayl u sipeh: (Ar.+Far.) Asker ve ordu.

1. Menğa **hayl u sipeh** dîvāneler birle mecānınler
Nēçün kim taze dağı cismime mühr-i süleymānı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 144, Mısra 5*).

hayl-ı ğam: (Ar.+Far.+Ar.) Gam sürüsü.

1. Köngül mülkine ot salıb iştıyāk
Başımını kılibman **hayl-ı ğam** pāymāl (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 146*).

hayl-ı mūr: (Ar.+Far.) *Karınca sürüsü.*

1. Gerçi bar érdi musahhar dīvler fermānıda

Pāymāl-ı **hayl-ı mūr** oldı Süleymān ‘ākıbet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 34, Mısra 16*).

hayl-ı sipāh: (Ar.+Far.) *Asker topluluğu, ordu.*

1. Şeh-i mülk-i cünündür men sipāhım barça vahşiler

Velī yokdur huşūmet kimseğa **hayl-ı sipāhımda** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 134, Mısra 10*).

hayr bād: (Ar.+Far.) *Hayırlı olsun, hayırlar getirsin diyerek kutlamak, tebrik etmek.*

1. Sēnga cān birle könglümni sēni Tēngri’ge tapşurdum

Vedā’ingni kılurda köydi cānım **hayr bādıdın** (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 2, Mısra 6*).

hayr ta‘ām-ı māḥazar: (Ar.) *Hazırlanmış iyilik yemeği.*

1. Derd-i dilingni ey köngül sorğalı kelse yār aytay

Koy cigeringni alığa **hayr ta‘ām-ı māḥazar** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 82, Mısra 12*).

hayr u ihsān: (Ar.) *Hayır ve iyilik.*

1. Érdi bu ‘ālemde dāyım **hayr u ihsān** ‘ādeti

Müstemend ü bī-nevālarğa köp érdi şefkatı (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 8, Mısra 41*).

hayr u sehāvet: (Ar.) Hayır ve cömertlik.

1. Du‘ālar tileb rūḥ-ı pākıñg uçun
İşim boldı **hayr u sehāvet** bile (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 52*).

hayrân: (Ar.) Şaşırmış, şaşıırıp kalmış.

1. Közgü kebi **hayrânlarına** ‘azm-i cemāl ét
Dîdārıñg uçun Nâdire’dür vāle ü şeydā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 4, Mısra 17*).
2. Reşkdin yüz fitne berpā eyledi devr-i felek
Közlerim āyīnesin yār alıda **hayrân** körüb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 22, Mısra 12*).
3. Mēni ḥālimğa yıǵlar āşınālar
İrür **hayrân** menğa bîgānedin yat (*Nâdire Dîvanı, Gazel 31, Mısra 12*).
4. Beski hicrân otı köñglüm taşını suv eyledi
Közgü yanglıǵ ‘aks-i ruḥsārıñg ile **hayrânıñım** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 112, Mısra 6*).
5. Nāz uyqusıda sēndür sēn velī mēn şubḥ u şām
Muntāzir men Nâdire köz yümmeyin **hayrânıñım** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 114, Mısra 14*).
6. **Hayrân** közüm ey māh cemālıñgıñı tileydür
Āyīneni yok maṭlab-ı dîdārdın ayru (*Nâdire Dîvanı, Gazel 132, Mısra 5*).
7. Muğtenim ērdi vişālıñg kaydasan ey şehsüvār
Sēndin ayru Nâdire ğam birle **hayrân** eyleney (*Nâdire Dîvanı, Gazel 146, Mısra 18*).
8. Tang ēmes ger ehl-i ‘ālemdür tarab āmādelıǵ
Kim anıñg dîdārıǵa **hayrāndur** insān u perī (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 6, Mısra 20*).
9. Köñgül bir āfitāb ‘ışkıda **hayrāndur** ki tang ērmes

Lebi şevkı felekden yerge indürse mesîhânı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 145, Mısra 13*).

10. Muhabbet köyde nâçârdur ‘âşıkka **hayrânlıĝ**

Tahayyür kül kılib âyîne sāmân etmesem bolmas (*Nâdire Dîvanı, Gazel 91, Mısra 5*).

hayrân bol-: (Ar.+T.) Hayran olmak, çok beĝenmek.

1. Deşt ü şahrâdın soraĝıngnı tapalmay derd ile

Eylenib keldim yene ĝam öyide **hayrân bolub** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 29, Mısra 4*).

2. Aqtı baĝrım pâresi közler yolıdın kan bolub

Halk-i ‘âlem hoş-dil ü mên bî-nevâ **hayrân bolub** (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 7, Mısra 38*).

hayrân et-: (Ar.+T.) Hayranlık duygusu uyandırmak, çok beĝenilmek.

1. Mehveşim meydân ara bî-perde cevlan eyledi

İl közin âyinedek didârıĝa **hayrân etib** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 28, Mısra 4*).

hayrân kal-: (Ar.+Tr) Şaşıırıp kalmak.

1. Közlerim yollarĝa bakıb **kaladı hayrân** el-firāk

Luţf-i hulķıngnı bu kēçe uyķuda yād eyledim (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 8, Mısra 15*).

hayret: (Ar.) Şaşıırma, şaşıırıp kalma, ne yapacaĝını bilmeme.

1. Rûze za‘fidin ‘aceb **hayrettedürmen** Nâdire

Eylemesmen lik bu aĥvâl ile terk-i du‘â (*Nâdire Dîvanı, Gazel 8, Mısra 11*).

2. Yüzüñg ayınıñg **hayretidin** irür bedr-i tábân kara dāğlık
Kaşınıñg nūnıdın vākıf érđi ki ‘acızlık oldı hilale peydā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 11, Mısra 7*).
3. Meger kim ol perîrū hüsni nūri eyledi pertev
Közüm āyinedek ey Nâdire **hayret** nümüdârı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 141, Mısra 18*).
4. Muğtenem bilmey vişālınıñgı eger mağrūrman
Ëmdi közge ‘aksidék **hayretde** nā-mağdūrman (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 86*).

hayret bile: (Ar.+T.) Hayretle.

1. Ey köñgil ‘ışkıñı **hayret bile** pinhân tutdıñg
Hüb kıldıñg ki cünün ile fesād eylemeding (*Nâdire Dîvanı, Gazel 99, Mısra 5*).

hayret ile kal-: (Ar.+T.) Şaşkınlıkla kalmak.

1. Ëgme kaşınıñni ham bolğalı il secdegehi
Ka‘be dîvârıda **hayret ile kalmış** mihrâb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 16, Mısra 10*).

hayret sebebi: (Ar.+T.) Şaşırma hayrat dersi.

1. Ey eşk közimni mektebidin
Hayret sebebiñ revân etib kêt (*Nâdire Dîvanı, Gazel 46, Mısra 8*).

hayretfezâ: (Ar.+Far.) Şaşırma, şaşırıp kalma, ne yapacağını bilmeme.

1. Közüm **hayretfezâdur** ‘azm-i meydân eylesün şāhım
Köñgül meydânıda bir lahza cevlan eylesün şāhım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 105, Mısra 1*).

hayrū'l-cevād: (Ar.) İyilik, cömertlik.

1. Sèni cūd u ihsāne terğīb ètib
Hıṭābıngnı **hayrū'l-Cevād** eyledim (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 10*).

hazân: (Far.) Güz, sonbahar.

1. 'Ālem çemeni ki bî-vefādur
Bir āh bile **hazân** ètib kèt (*Nâdire Dîvanı, Gazel 46, Mısra 10*).
2. Bî-vefādur bu cihān sūd u ziyan barça 'abeş
Kim Ğam-i 'ıṣ-i bahār ile **hazân** 'abeş (*Nâdire Dîvanı, Gazel 54, Mısra 2*).
3. Vāḳıf oldım dehr bâğını gül-i ra'nāsıdın
Kim bahār reng keltürgeç **hazāndın** bèrdi yād (*Nâdire Dîvanı, Gazel 76, Mısra 10*).
4. **Hazāndur** bâğ-ı 'ıṣım nev-bahārımdın cüdā kıldıng
Ayırdıng mihrbānımdın nigārımdın cüdā kıldıng (*Nâdire Dîvanı, Müsemmen 2, Mısra 9*).

hazân birle bahār: (Far.+T.+Far.) Sonbahar ile bahar.

1. Kızıl qandur sirışkim za'ferāndur çehre-yi zerdım
Mèni kim körse fark ètmes **hazân birle bahārımdın** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 116, Mısra 6*).

hazân bol-: (Far.+T.) Sonbahar olmak.

1. Sèn kılib 'azm-i sefer mèn qalmışam ḥasret bile
Gerçi hicriṅde **hazân boldı** bahārım yahşı bar (*Nâdire Dîvanı, Gazel 87, Mısra 10*).

2. Müddeti vaşlınġ gülistānıda  rdim ‘andel b
Nev-bah r  tti ** az n boldı** g list n  aydasan (*N dire D vanı, Gazel 129, Mısra 6*).
3. T lm r b  aldım yolınġda  ehriy rım  andasın
Gülşen-i ‘  im ** az n boldı** bah rım  andasın (*N dire D vanı, Muhammes 8, Mısra 8*).
4. Ey gülşen-i ġ m  mdi bah r oldu ** az n bol**
Ey d delerim y r yüzige niger n bol (*N dire D vanı, Müsemmen 1, Mısra 31*).

 az n evr k d k: (*Far.+Ar.+T.*) Sonbahar yapraġı gibi.

1. F r at içre  an yutub ġ m birle çektim  h-ı serd
Kim ** az n evr k d k** boldı y zim hiciride zerd (*N dire D vanı, Gazel 78, Mısra 2*).

 az n eyle-: (*Far.+T.*) Sonbahar mevsimine döndürmek. Aciz kılmak.

1. Vi  alını hicr n  tib ey fir  
Let fet bah rın ** az n eyledinġ** (*N dire D vanı, Gazel 97, Mısra 10*).

 az n faşli: (*Far.+Ar.+T.*) Hazan mevsimi, sonbahar.

1. M n ki fur at tünleri ol g l yüzin y d eylerem
Bülbülidür men ** az n faşlide** fery d eylerem (*N dire D vanı, Gazel 108, Mısra 2*).

 az n kıl-: (*Far.+T.*) Sonbahara  evirmek.

1. Berg-i g l k ltirmedi ol   sn env r ġa t b
 ıldı güllerni ** az n** seyr-i g list n eylegeç (*N dire D vanı, Gazel 58, Mısra 6*).

hazān ol-: (Far.+T.) Sonbahar vakti gelmek.

1. Nâdire bülbül kebi tâ nâle inşâ eyledim
Nev-bahār ötdi **hazān oldu** gülistān ‘ākıbet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 34, Mısra 18*).
2. Gülistāndur vişālî maḥfili mēn ‘andelīb anda
Gül-i ‘îşim **hazān oldu** gülistānımnı sağındım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 102, Mısra 4*).
3. Bahār-ı iltifātıñ feyzidin nüş vü nümā tapğaç
Hazān olğan köñgüller fiṭret-i ra‘nā nihāl olğay (*Nâdire Dîvanı, Gazel 150, Mısra 8*).

hazāne: (Ar.) Hazine.

1. İklīm-i ‘ademğa kētti yārım
Yüzlendi **hazāne** nev-bahārım (*Nâdire Dîvanı, Terkiḳ-bend 1, Mısra 34*).

hazar eyle-: (Ar.+T.) Sakınmak, çekinmek.

1. Zāl felekni ey köñgöl mekridin **eyleğil hazar**
Yoksa sēni firīb ile dāmığa mübtelā kıılır (*Nâdire Dîvanı, Gazel 84, Mısra 9*).
2. Hāsta köñgöl āhıdın yār **hazar eylemes**
Köydi felek hırmeni şu‘le-yi efğānıdın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 125, Mısra 9*).

hazāyīn: (Ar.) Hazine.

1. Cihān şāh-ı ərđiñ Füreydün kebi
Hazāyīn zeri genc-i Kārūn kebi (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 162*).

hazer ét-: (Ar.+T.) Sakınmak, çekinmek.

1. Sēn ey gerdün **hazer ét** kişveringni eyleğil muḥkem

Közümni eşkidin hacletğa battı Nuḥ tūfānı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 144, Mısra 15*).

2. Ger ta‘ne-yi aġyârdın ey dil **ḥazar êtseng**

‘Âlem iliġa bolmaġıl ikrâr-ı muḥabbet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 47, Mısra 13*).

ḥazîn: (Ar.) *Hüzünlü, acılı.*

1. Mëni ey felek bî-nevâ eyleding

Ḥazîn cānıma köp cefâ eyleding (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 94*).

ḥâzır kıl-: (Ar.+T.) *Hazır durumda bulundurmak.*

1. Ḥayālınıġnı köngülde **ḥâzır kılıb**

Ġamimni seġa dāsītān eyleyin (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 131*).

ḥazret-i ḥān dilāver bile sultān mahmūd: (ö.a.) *Hazret-i Han Dilaver ile Sultan Mahmud.*

1. **Ḥazret-i Ḥān Dilāver bile Sultān Maḥmūd**

Biri serv ü biri şimşād u gülistān-ı cihān (*Nâdire Dîvanı, Gazel 127, Mısra 7*).

ḥazret-i seyyid ‘ömer: (ö.a.) *Mahlarayim Nadire'nin kocasının ismi.*

1. Bolġudëk êrmes bu müşkil menġa āsān el-firāk

Ḥazret-i Seyyid ‘Ömer kim ḳardān êrdi menġa (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 8, Mısra 26*).

2. Bolub Edhem şıfat yekbāregī ‘ālemni terk êtmek

Bu işni **Ḥazret-i Seyyid ‘Ömer Ḥān’dın** temāşā kıl (*Nâdire Dîvanı, Gazel 100, Mısra 14*).

3. Gāhgāhī tavf êtib topraġdın eylenemen

Cāvidān cennetde boğay **ḥazret-i Sultān ‘Ömer** (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 7, Mısra 26*).

haclet: (Ar.) *Haclet: Utanma, arlanma.*

1. Nahl kaçdı **ḥacletidin** boldı su serv-i revān
Eyledi fevvāreler cārī serāpā bāğ ara (*Nâdire Dîvanı, Gazel 15, Mısra 11*).

helāhil: (Ar.) *Zehir, zehirler.*

1. Firāķıñg zehridēk kaçıl ēmesdür
Helāhil birle kıldım imtiḥān telḥ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 68, Mısra 10*).

helāk ēt-: (Ar.+T.) *Mahvetmek, perişan etmek, öldürmek.*

1. Girdāb irür közimni yaşı
‘Āşıkını **helāk ēter** bu girdāb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 25, Mısra 8*).
2. Ğam diyārında mēni hicrān otı **ētmış helāk**
Müjde yētse vaşlıdın derdimğa darmānım kēlür (*Nâdire Dîvanı, Gazel 88, Mısra 3*).
3. **Helāk ētmek** uçun düşmanlarığa
Ğam ü ḥasret bile derd-i derūn bes (*Nâdire Dîvanı, Gazel 92, Mısra 9*).

helāk eyle-: (Ar.+T.) *Öldürmek.*

1. Dīn-i ‘ışk inkārın ētgenlerni **eyley dēb helāk**
Eşk sīlidin bukūn emvāc-ı tūfān eylerem (*Nâdire Dîvanı, Gazel 118, Mısra 9*).

hem: (Far.) *"Aynı zamanda, ayrıca " anlamlarına gelen bağlaç.*

1. Bāde müştākığa lūtf eyle ḳadeh tut sākī

- Yoksa Cemşid'ğa **hem** eylemedi cām vefā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 7, Mısra 16*).
2. Refâket bile bardı rûhü'l-emîn **hem**
İnânıḡda tā sadretü'l-müntehā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 9, Mısra 13*).
3. Emîr ü 'âdil ü ve'l-ni'mā vu Muḡammed Emîn Ḥān **hem**
Cihān barıça menḡa bu üçevni yār kıl yārab (*Nâdire Dîvanı, Gazel 17, Mısra 21*).
4. Kān töker ḡamzesi müjḡānları **hem**
Közi kâtlımḡa çekēn ḡancere baḡ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 66, Mısra 5*).
5. Çemende cılve kıldı serv ü gül **hem** sebze baş çekdi
Kādi serv ü yüzi gül ḡatı reyḡānımnı saḡındım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 102, Mısra 7*).
6. Şerbet-i vaşl istedim zehr āb-ı ḡam boldı naşīb
Nēlayın mēn **hem** ezel kündin bu ērse kısmetim (*Nâdire Dîvanı, Gazel 103, Mısra 18*).
7. Nēçe kün boldı kētibdür **hem** enīsim ḡamkeşim
ḡam beyābānıḡa derd ayturḡa yokdur bir kişim (*Nâdire Dîvanı, Gazel 104, Mısra 1*).
8. Bolubman ḡalkdın bīḡāne ol nā-mihrbāndın **hem**
İrür cān vāle köḡlümḡdin köḡgül āzürde cāndın **hem** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 109, Mısra 1-2*).
9. Semekdin tā semā 'arz ēttiler bār-ı emānetni
Cevābı bolmadı ma'ḡül yērdin āsumāndın **hem** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 109, Mısra 4*).
10. Nēçe kündür mesīḡāsā kēzib ḡülzār-ı 'ālemni
Nişān tapmas men ol ḡül hicridin serv-i revāndın **hem** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 109, Mısra 6*).
11. Menḡa ol ḡüldin ayru kıлма teklīf-i temāşā kim

Gülistāndın ḥacl men seyr-i bāğ u būstāndın **hem** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 109, Mısra 8*).

12. Sēni dēb dehrdin ḳaṭ' -i te'alluḳ eyledi köngül

Ḥalāş etti özini 'ālem-i vehm ü gümāndın **hem** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 109, Mısra 10*).

13. Menga 'aql u ḥired teşvīşidin yok érdi āsāyiş

Cünün imdād étib mundın ḳutuldım şükr andın **hem** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 109, Mısra 12*).

14. İşim yoktur cihān ehlini yaḥşı u yamanığa

Mürüvvet köz tutıb 'ālemde yaḥşı u yamandın **hem** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 109, Mısra 14*).

15. İrür 'ışḳ u muḥabbet müdde'ā icād-ı 'ālemdin

Ġaraż bu cezbe-yi tevfiḳdür kevn ü mekāndın **hem** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 109, Mısra 16*).

16. Cihān sulṭānı érdi Nâdire yārim ki hicride

Cihān ehliğa istignā kılıb kēçtim cihāndın **hem** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 109, Mısra 18*).

17. Köngül cānıdan u cān ḳaldı cānān u cihāndın **hem**

Köngüldin cāne yèttim ğam tünide belki cāndın **hem** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 115, Mısra 1-2*).

18. Tilermen yüz beyābān ḳaṭ'ini ḳılsam ḳoyun yaŋlıĝ

Ki öṭḳay mēn vişālın isteban kevn ü mekāndın **hem** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 115, Mısra 4*).

19. Du'ā birle peyām-ı vaşl yètkür ey şabā bir kün

Müdāmımnı rūhığa mēndin menga ol rūḥ u revāndın **hem** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 115, Mısra 6*).

20. Eger hicrān iline yār vaşlı bolmasa ḥāşıl

Ne hâşıl hânmandın belki ‘ömr-i cāvidāndın **hem** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 115, Mısra 8*).

21. Müdāmımnı hicrānıda kan yığlamakdın hoş bolur hālim

Ayırma ey felek bir lahza çeşm-i hūnfişāndın **hem** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 115, Mısra 10*).

22. Hārīm-i ka‘be-yi iqbālına yêtsem budur maķşad

Ki kılsam nāle dāğ-ı hicr-i yār-ı mihrbāndın **hem** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 115, Mısra 12*).

23. Bolubman Nâdire ol serv-i gül-ruhsārdın ayru

Köngül qandur havā-i bāğ u seyr-i büstāndın **hem** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 115, Mısra 14*).

24. Diyārım ehli mēndin yārsız bīgāne bolmışlar

Ki mēn **hem** yārsız āzürdemēn yār u diyārımdın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 116, Mısra 12*).

25. Tüşmesüm köz **hem** müdāmımnı sermenzil ü māvāsığa

Tā köngül kaşrı nedāmet birle vīrān olmasun (*Nâdire Dîvanı, Gazel 122, Mısra 15*).

26. Kaşıng ye’si temennāsıdadur peyveste qadim ḥam

Yürek zaḥmığa merhem isteb êtmes men tereddüd **hem** (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 2, Mısra 12*).

27. Āyīn-i ‘adl tüzdi inşāf birle ol **hem**

Şükr-i Ḥudā-i ‘ālem şubḥ u mesā demādem (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 3, Mısra 33*).

28. Mülk-i ‘ālemdin sefer kıldı emīr-i nāmdār

Salṭanat iklīmide **hem** şāh ēdi hem şehriyār (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 7, Mısra 8*).

29. Mülk-i ‘ālemdin sefer kıldı emīr-i nāmdār

Salṭanat iḳlīmide hem ṣāh ēdi **hem** ṣehriyār (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 7, Mısra 8*).

hem-âvâz: (*Far.*) Sesi aynı olan, sestâş.

1. Gül êrdi yüzîng mên müdāmımnı şevḳıda
Seḥer ‘andelîbe hem-âvâz edim (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 30*).

hem-h‘âb: (*Far.*) Uyku arkadaşı.

1. Vāle mên âyînedek dîdârdın ayrılmışam
Ol ki dāyim hemnişîn ü hemdem ü **hem-h‘âb** ēdi (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 4, Mısra 16*).

hem ü pîç: (*Far.*) Sevgilinin saçının kıvrım, bükümü.

1. İrür iki ejder **hem ü pîç birlen**
Ḳadîng servide iki zülḫ semensâ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 9, Mısra 5*).

hemdem: (*Far.*) Birlikte bulunan, samîmî, canciğer arkadaşı, dost.

1. Derd-i yār u ğuşsa **hemdem** ğam firāvân ‘îş kem
Bilmegen bolsam vişālîng devletini muġtenem (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 55*).
2. Közlerim mihr-i cemālîdın münevver bolmadı
Menga **hemdem** bir kün ol ḥurşîd manzar bolmadı (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 64*).
3. Vāle mên âyînedek dîdârdın ayrılmışam
Ol ki dāyim hemnişîn ü **hemdem** ü hem-h‘âb ēdi (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 4, Mısra 16*).

4. Baht u t̤ālī‘ çāker ü iqbāl u devlet **hemdemi**
Cedd-i a‘lāsı mükkrem şāhlarnıŋ ekremi (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 6, Mısra 23*).
5. Köngül derdini şerh etmekke bir **hemdem** tapılmaydur
Köngül bî-ḥod bolub ğam bâdesidin tā yıqılmaydur (*Nâdire Dîvanı, Müsemmen 2, Mısra 51*).

hemdem-i derd ü elem eyle-: (*Far.+Ar.+T.*) Üzüntü ve kedere arkadaş yapmak.

1. Mên ğam-zedeni **hemdem-i derd ü elem eyler**
Andaḳ ki ol ay ‘ışkı bile müttehem eyler (*Nâdire Dîvanı, Müsemmen 1, Mısra 25*).

heme: (*Far.*) Bütün, hep, cümle.

1. Riyā u hırş u tam‘ şavtıdur terāne-yi şeyḥ
Eşitme kim **heme** efsün irür fisāne-yi şeyḥ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 73, Mısra 2*).
2. Mesīhā kebi la‘l-i cān baḥşıdın
Heme derd-i hicrānğa darmān irür (*Nâdire Dîvanı, Gazel 85, Mısra 8*).
3. **Heme** şayd-ı ārzūdur bu cihān şikārgāhı
Nétayın qolımdın uçtı bu muḥalde şāhbāzım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 101, Mısra 3*).
4. Mēnga ārzū vişālīŋ mēnga müdde‘ā ḥayālīŋ
Nazarımdadur cemālīŋ **heme** nāzdur niyāzım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 101, Mısra 10*).
5. Dēdim ‘ışḳ cezbeseidin seŋga Nâdire kelāmı
Ki ḥaḳīḳat iḳtizādur **heme** nükte-yi mecāzım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 101, Mısra 16*).
6. Tapmağım olmas müyesser ol gül-i ḥandān besī

Ger **heme** seyr-i cihān u ‘arşa-yı ‘ālem tutay (*Nâdire Dîvanı, Gazel 148, Mısra 16*).

7. Halk sêndin **heme** hoşnûd êdi bu ‘âdet ile

Şād kılgay sêni rûhungnı Hūdā rāhmet ile (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 1, Mısra 53*).

hemîşe: (*Far.*) *Daima, her zaman.*

1. Muntezirdür men **hemîşe** Nâdire

Bir kıya baqqaymu déb cānān menğa (*Nâdire Dîvanı, Gazel 12, Mısra 13*).

2. Neçük kim her biri köz nûrî ü köngül çırâğıdur

Alarğa baht u devletni **hemîşe** yār kıl yārab (*Nâdire Dîvanı, Gazel 17, Mısra 28*).

3. **Hemîşe** bûlbûl-i tab‘im fiğān u zār eter

Ki ‘Āriz-i çemenimni tüşümde körmesem êdi (*Nâdire Dîvanı, Gazel 113, Mısra 13*).

4. Yağşılar birle **hemîşe** irtibâtım bar êdi

Şehriyārım bezmide ‘ış ü neşātım bar êdi (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 7, Mısra 33*).

5. Devlet bolub ziyāde ‘ömring hezār bolğay

Bedh‘ālar **hemîşe** ‘ālemde hār bolğay (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 5, Mısra 18*).

hemnişin: (*Far.*) *Can dost/teklifsiz arkadaşı.*

1. Nāle bir dilsüz yarımdur mēning

Hemnişindür dīde-yi giryān menğa (*Nâdire Dîvanı, Gazel 12, Mısra 6*).

2. Vāle mēn āyinedek dīdārdın ayrılmışam

Ol ki dāyim **hemnişîn** ü hemdem ü hem-ḥ'āb edi (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 4, Mısra 16*).

3. Cemî' **hemnişînler** bar u ol ârām-ı cānım yok

Muḥabbet derd ü dāğdın bölek nām u nişānım yok (*Nâdire Dîvanı, Müsemmen 2, Mısra 33*).

hemnişîn ol-: (*Far.+T.*) Birlikte oturup kalkmak. Dost, yakın arkadaş olmak.

1. Yār kūy itleriğa nāgeh **olsaṅ hemnişîn**

Āşinālardur alarga 'izzet ü ikrām tut (*Nâdire Dîvanı, Gazel 35, Mısra 9*).

hemreh: (*Far.*) Yol arkadaşı, yoldaş.

1. Sèn 'azm eyleb kēterğa mēn bolub bīmār ḳaygurdum

Kōṅgöl cān birle boldı **hemrehing** mēn derd ile turdum (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 2, Mısra 4*).

hemsāye bol-: (*Far.+T.*) Gölge olmak, komşu olmak.

1. Mesīḥ 'azm-i sipihr eyleb ḳuyaşğa **boldı hemsāye**

Bolur himmet bile eflāk üstide maḳām eyleb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 26, Mısra 11*).

hengāme berpā kıl-: (*Far.+T.*) Karışıklık yaratmak.

1. Raḳībler cānıma ḳaşd ettiiler bilmem günāhımın

Meṅga imdād uçun **hengāme berpā ḳılmadı** şāhım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 106, Mısra 10*).

hengām-i tekellüm: (*Far.+Ar.*) Konuşma sırasında.

1. Közimdin yaş tökib giryān bolib an yığlamay neylay

Ki **hengām-ı tekellüm** la‘l-i andānımnı sağındım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 102, Mısra 12*).

henüz: (*Far.*) *Daha şimdi, yeni.*

1. **Henüz** Nâdire kem bolmadı bu āh u nevā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 3, Mısra 17*).

2. Çıkmasdı **henüz** a u sevāding

Muşhafda mübārek ėrdi fāling (*Nâdire Dîvanı, Gazel 95, Mısra 9*).

3. Herçen şād irürmen bu ikki tāze güldin

Kètmes **henüz** mēndin ol yārning havāsı (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 3, Mısra 40*).

4. Bat yāver ālī‘-i ferunde devlet pāydār

Gerçi bolmabdur **henüz** ol ıfl kùdekni sùvār (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 6, Mısra 54*).

5. Könqlümde **henüz** itiyāking

Cān içre telāım-ı firāking (*Nâdire Dîvanı, Terkib-bend 1, Mısra 31*).

her: (*Far.*) *"Belli aralıklarla devamlı" anlamında belgisiz sıfat.*

1. **Her** sebze ü sünbül ki bu gülşenge eker baş

Mūy-i ser-i mecnūn dur u ürre-yi leylā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 4, Mısra 11*).

2. Nâdire **her** söz ki inşā‘ eyledi

Aydi ana ehl-i devrān merabā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 6, Mısra 21*).

3. Ey oşā şīşe ara āb-ı ayāt-ı ükemā

Kim mūdāmımnı **her** kişi nūş ėtse bolur ızır nümā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 7, Mısra 2*).

4. Nükte-yi ‘ışını **her** bī-ser ü pā fehm ėtmes

Dème ağyārga esbāb-ı muḥabbetni şarīḥ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 65, Mısra 13*).

5. **Her** teb ü tâbı ki ol şem‘-i şebistānımdadur

Tāblardur kim demādem rişte-yi cānımdadur (*Nâdire Dîvanı, Gazel 83, Mısra 1*).

6. **Her** ğubār u gerd kim yètmiş anı dāmānıĝa

Ol ğubār u gerd mevci çeşm-i giryānımdadur (*Nâdire Dîvanı, Gazel 83, Mısra 3*).

7. Ağzıng ki bî-nişāndur vaşfin ḥayāl kıldım

Her nükte-senc eyler uşbu ḥayāle teslīm (*Nâdire Dîvanı, Gazel 111, Mısra 14*).

8. Tutaştı şem‘dek **her** barmağım hicrān şerārıdın

İlik merhem koyay déb çün bağır çākıĝa yètkürdüm (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 2, Mısra 19*).

9. Hicri tîĝi bile bağırm yüz çāk

Anı **her** çākide yüz mīng yara baĝ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 66, Mısra 8*).

her biri: (*Far.+T.*) *Her biri.*

1. Nèçük kim **her biri** köz nūrı ü köngül çırāĝıdur

Alarĝa baĝt u devletni hemīşe yār kıl yārab (*Nâdire Dîvanı, Gazel 17, Mısra 27*).

2. Luţf ü ḥulķı **her biri** rūḥ u revān érđi menĝa

Kètti ol rūḥ u revān feryād u efgān el-fırāk (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 8, Mısra 29*).

3. Bu fezendler kim bèribdür Ḥudāy

Naşīb eylegey **her birige** kemāl (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 152*).

herçend: (*Far.*) *Her ne kadar.*

1. ‘Arşa-yı mülk-i cihān **herçend** fermānıdadur

Sênsiz ey ârâm-ı cân manzûr êmes bu devletim (*Nâdire Dîvanı, Gazel 103, Mısra 15*).

2. Bolmışam **herçend** hicrânıñda şabr eyleb hamûş
Çün tüşersen yādıma yekbâre feryād eylerem (*Nâdire Dîvanı, Gazel 107, Mısra 9*).

3. **Herçend** şād irürmen bu ikki tâze güldin
Kétmes henüz mēndin ol yārınğ havāsı (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 3, Mısra 39*).

4. **Herçend** ki bīmār-ı ğam-i ‘ışk ēdi mecnūn
Derdimni körīb tişledi engüşt-i nedāmet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 43, Mısra 3*).

5. Āhım şereri kılmadı köñlingni mülāyim
Herçend mülāyim bolur ot tabıda pūlād (*Nâdire Dîvanı, Gazel 74, Mısra 12*).

6. Mēn şabr bile taḥammül ētdim
Herçend ki kētti şehsüvārım (*Nâdire Dîvanı, Terkib-bend 1, Mısra 38*).

her evyām: (*Far. + Ar.*) *Her gün, her zaman.*

1. Bī-nevālarmız felek ḥurşīd-i yanglıg sākiyā
Cām-ı serşār-ı şebūhı bizge **her evyām** tut (*Nâdire Dîvanı, Gazel 35, Mısra 6*).

her gūşe: (*Far.*) *Her köşe, her yer.*

1. **Her gūşede** kullarıñ perīşān
Sēn ēding alarnı destgīri (*Nâdire Dîvanı, Terkib-bend 1, Mısra 5*).

her ḥālda: (*Far. + Ar. + T.*) *Her halde.*

1. **Her ḥālda** ey Nâdire şükr eyle Ḥudāğa

Kim b rdi senga  ışk u muhabbet bile devlet (*N dire D vani, Gazel 43, Mısra 17*).

her h me: (*Far.*) *Her kalem.*

1. Köngül şerh-i gamin **her h me** birle kim raķam eyler

Kıy met şubhi bolgunķa ķeker baş n le n lıdın (*N dire D vani, Gazel 123, Mısra 5*).

her iş: (*Far.+T.*) *Her iş.*

1. İhtiy rım bar  di **her işni** kılsam ihtiy r

Y rdın eyleb c d yi ihtiy r  tti felek (*N dire D vani, Gazel 94, Mısra 7*).

her kaķan: (*Far.+T.*) *Her ne zaman.*

1. **Her kaķan** kim n z  tib çıķsa mey-i g lf m iķib

K n töker meyd k dem dem ķeřm-i hum rı  ceb (*N dire D vani, Gazel 18, Mısra 11*).

2. **Her kaķan** kim d se ol la l-i şekerb r h diş

Telh olur t tiye g ft r ile bisy r h diş (*N dire D vani, Gazel 51, Mısra 1*).

3. **Her kaķan** kim ol per veş vaşlını y d eylerem

Ćarh b ny dını bir  h ile berb d eylerem (*N dire D vani, Gazel 107, Mısra 1*).

her katre eşk: (*Far.+Ar.+Far.*) *Her damla gözyaşı.*

1. Ol ay hicride ķend n yıĭladım **her katre eşkimni**

Vef  b z rıda bir gevher-i řehv r kıł y rab (*N dire D vani, Gazel 17, Mısra 5*).

her kayısı taraf: (*Far.+T.+Ar.*) *Her bir yan, her bir taraf.*

1. Yārab andın pāydār olğay esās-ı kerr ü ferr

Feth ü naşret birle **her kıysı taraf** kılsa sefer (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 6, Mısra 44*).

her kıysı: (*Far.+T.*) *Her biri.*

1. İki hüceste fezend iki közümnî nûrî

Bardur köngül sürürî **her kıysının** liķāsı (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 3, Mısra 30*).

her kēçe: (*Far.+T.*) *Her gece.*

1. Anı hicrini derdidin **her kēçe**

Mēnga nāle ü āh u efgān irür (*Nâdire Dîvanı, Gazel 85, Mısra 11*).

2. Otķa saldı āh u efgānım felekler raķtını

Her kēçe kim ķarķ bī-dād etti bī-dād eylerem (*Nâdire Dîvanı, Gazel 108, Mısra 10*).

3. Ğayrınģ bezmidedür ol māh-ı tābān **her kēçe**

Örtenür ģālim körüb şem‘-i şebistān *her kēçe* (*Nâdire Dîvanı, Gazel 133, Mısra 1-2*).

4. Sēn kılıb ağyārını bezmini rūşen reşkdin

Şem‘dek cānımdadur dāğ-ı nümāyān **her kēçe** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 133, Mısra 6*).

5. Mūjde-yi şubķ-i vişālınģdın köngülñi cem‘ kıł

Kim irür zūlfıñ kebi ģālin perīşān **her kēçe** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 133, Mısra 8*).

6. Gerķi üzding rişte-yi ülfet mēn mahcürdin

Şükr kim yāding irür könglümde mihmān **her kēçe** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 133, Mısra 10*).

7. Kāfir ü bî-raḥm u sengīn-dil esīr-i bolmuşam
Dīn ü dil ġāret kıtur ol nā-muslimān **her kēçe** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 133, Mısra 12*).
8. Bezm-i 'işret sâz etib sên mey içib şādâb olub
Mên kıturman ney kebi feryād u efgān **her kēçe** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 133, Mısra 14*).
9. Vākıf ərressên mēning derdimdin ey 'īsā nefes
Kim talaşurman lebing hicrānıda cān **her kēçe** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 133, Mısra 16*).
10. Nēçe kün boldı lebing şahbāsıdın ayru tüşüb
Nâdire közdin töker yaş ornığa kan **her kēçe** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 133, Mısra 18*).
11. Felekke yetkürüb **her kēçe** otlıg āh u efgāndın
Muḥabbet 'andelibi könglümi āteş nevā kıldı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 138, Mısra 3*).
12. Külbeyi aḥzān ara Sultān 'Ömer'ni dāğıda
Şem'dek **her kēçe** tanatgunça örteb yanaman (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 7, Mısra 20*).
13. Halk eger her yılda bir qurbānlıg eyler mäh-ı 'id
Mên kıturman nēçe cān ol ayğa qurbān **her kēçe** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 133, Mısra 4*).

her kim: (*Far. + T.*) *Herkes.*

1. **Her kimde** eger bar ēse āşār-ı muḥabbet
Eyler anğa maḥbūblar izhār-ı muḥabbet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 47, Mısra 1*).
2. Hıçkim 'ālemde fārıg-bāl ēmes
Her kim öz miqdārıça bar ihtiyāc (*Nâdire Dîvanı, Gazel 56, Mısra 4*).

3. **Her kim** ki bolsa düşman merdūd u zār bolğay
‘Adl eyleban kerem kıl şudur Ĥudā rızāsı (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 5, Mısra 19*).
4. Ehl-i ʿıtab **her kim** olanmaz ehl-i dildin sorma kim
Kuş nijâdının bülend uçmış yuvaların biri (*Nâdire Dîvanı, Gazel 139, Mısra 9*).
5. Hicrdin maḥmūrman sākī lebāleb cām tut
Mên kebi **her kim** ki bolsa rind-i derd-âşām tut (*Nâdire Dîvanı, Gazel 35, Mısra 2*).
6. **Her kim** ki tapsa ‘ışk edebgâhıda kabûl
Kılmas anı tekellümini hîç kimse red (*Nâdire Dîvanı, Gazel 80, Mısra 9*).
7. Ol zülf-i dil-âvîz mu‘anber girihidin
Her kimni tüşib başığa bir özgeçe sevdâ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 4, Mısra 10*).

her kimse: (*Far.+T.*) *Herkes.*

1. Haḳ cenābığa tapar mertebe-yi ismā‘il
‘İşk tîği bile **her kimse** eger bolsa zebîḥ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 65, Mısra 8*).

her kişi: (*Far.+T.*) *Herkes.*

1. **Her kişi** ölse yüzing mihride la‘lîng tîrgüzür
Çün mesîḥîng zinde eyler âfîtabîngge öley (*Nâdire Dîvanı, Gazel 149, Mısra 3*).
2. **Her kişini** bir münāsib yârı bar
Mên oşal âvâredürmen yârsız (*Nâdire Dîvanı, Gazel 89, Mısra 3*).
3. Guşsa peymāneside ḥûn-ı dil âşām eyler
Bâdedin **her kişi** kim eyler eşe istîgnâ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 7, Mısra 12*).

her kün: (*Far.+T.*) *Her gün.*

1. Yârdın ayrıldı déb **her kün** menğa devr-i felek
Körgüzib mihrini ol nâ-mihrbândın bérdi yâd (*Nâdire Dîvanı, Gazel 76, Mısra 11*).
2. Müdāmımnı köyiğa **her kün** ‘azm eterğa
Çırâğ-ı berķ-i âhım rehnümün bes (*Nâdire Dîvanı, Gazel 92, Mısra 7*).

her lahza: (*Far. + Ar.*) *Her an.*

1. Aldı köngül kuşların **her lahza** müşkîn türresi
Bâl-ı şâhîndür ki şayd eylerde tarrârı ‘aceb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 18, Mısra 3*).
2. Mâh-tâbân yüzligim **her lahza** yâd êtsem sêni
Dûd-ı bağrımdın çıkar ot içre tüşgendek kebâb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 19, Mısra 3*).
3. Cânımğa cefalar bile cânâne kılur bağş
Her lahza közümnı yaşı tûfâne kılur bağş (*Nâdire Dîvanı, Gazel 52, Mısra 2*).
4. Yêtmesün yârab nesîm-i serd ol şımşâda kim
Şu‘leler **her lahza** otluğ dûd-ı efgânımdadır (*Nâdire Dîvanı, Gazel 83, Mısra 10*).
5. Kân yaşıım taşvîr eter **her lahza** ol gül şüretin
Közge kim müjgânlerimni kilik-i bihzâd eylerem (*Nâdire Dîvanı, Gazel 107, Mısra 11*).
6. Ebr-i nîsân lahza lahza yağmasun gülzârğa
Ebr-i nîsândek közüm **her lahza** giryân olmasun (*Nâdire Dîvanı, Gazel 122, Mısra 12*).
7. **Her lahza** ki ey yâr sêni yâd kılurman
Hicr âfetidin nâle ü feryâd kılurman (*Nâdire Dîvanı, Müsemmen 1, Mısra 17*).

her ne: (Far.) Her ne, ne olursa olsun.

1. Vaşl-ı yâr isteseng cihândın kêt
Her ne maqdûring olsa andın kêt (*Nâdire Dîvanı, Gazel 62, Mısra 2*).
2. Mevc yanglıg suvğa sal yâ şem‘ yanglıg otlara
‘İşk içre **her ne** bolsa bende-yi fermânıngım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 112, Mısra 10*).
3. Bende-yi fermân irürmen **her ne** kim fermân irür
‘Âlem ehlini fedâ-i hüküm ü fermân eylerem (*Nâdire Dîvanı, Gazel 118, Mısra 13*).

her neçe: (Far.+T.) Kaç kez, ne kadar.

1. **Her neçe** köz salur ol dilber-i gülfâm menğa
Dâğlar penbesi êrmiş gül-i bādām menğa (*Nâdire Dîvanı, Gazel 1, Mısra 1*).
2. Âteş midür ey Nâdire bu medrese ehli
Her neçe ki teslîm êterim yana kıılır baḥş (*Nâdire Dîvanı, Gazel 52, Mısra 14*).
3. **Her neçe** kim şabr ta‘mîrini bünyâd eyledim
Eşk sîlâbıda vîrân oldu âbâdım eşit (*Nâdire Dîvanı, Gazel 40, Mısra 7*).

her nev’: (Far.+Ar.) Her türlü.

1. Gehî peymâne birle şuğl etib gâhî sebû birle
Köngül tinmeska ḳalmış êrdi **her nev’** ârzû birle (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 2, Mısra 34*).

her şâh: (Far.) Her padişah.

1. Fuḳarâ ḥâliğa ger baḳmasa **her şâh** anğa
Ḥaşmet ü salṭanat u rıf‘at şân barça ‘abeş (*Nâdire Dîvanı, Gazel 54, Mısra 9*).

her şām: (Far.+Ar.) *Her akşam.*

1. **Her şām** menğa nevāleyi ğam
İftār kılurğa boldı kısmet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 45, Mısra 7*).
2. **Her şām** közimni yaşı şem‘im
Hûn-ı cigerim becây-ı şerbet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 45, Mısra 11*).

her söz: (Far.+T.) *Her söz, her söylenti.*

1. Kelâm çağıda **her söz** ki zâhir etti lebîng
Şadef gevherlerini kıldı şermsâr hadîs (*Nâdire Dîvanı, Gazel 50, Mısra 9*).

her taraf: (Far.+Ar.) *Her taraf, her yer.*

1. Seyr uçun koyğay kadem dēb sebze-yi ẖābıdın
Her taraf bir ferş-i maḥmaldur müheyyā bāğ ara (*Nâdire Dîvanı, Gazel 15, Mısra 14*).
2. Cilvegerdür **her taraf** gülgün-ķabā maḥbūblar
Ey muḥabbet ehli yār isteb yürekni ķan ettiḡ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 96, Mısra 9*).
3. Bolub başdın ayak āyīne yanglıġ dīde-yi ḥayret
Tüşümde cilve etti **her taraf** tāvūs reftārı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 141, Mısra 8*).
4. Yādını derd-i dilimğa ķāre kılmay nēlayın
Her taraf vaşlın tileb nezzāre kılmay nēlayın (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 4, Mısra 14*).

her tavuş: (Ar.+T.) *Her ses.*

1. **Her tavuş** kim kēlse dērmen yārımı āvāzıdur

Sāye kirgeç sağınurman öyge cānānım kēlür (*Nâdire Dîvanı, Gazel 88, Mısra 7*).

her tûn: (*Far.+T.*) *Her gece.*

1. Mesîh enfâsidêk cism içre cān kirgüzdi güftârı
Köngül bezmini rûşen etti **her tûn** şem‘-i ruhsârı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 141, Mısra 2*).

her vilâyet: (*Far.+Ar.*) *Her vilayet, her il.*

1. Hoşnûd irür halâyiğ âbād **her vilâyet**
İkbâl-ı devletini haqdın tileb ra‘yet (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 5, Mısra 13*).

her yan: (*Far.+T.*) *Her taraf, her yön.*

1. Êmesdür hicr şāmı çarh üze **her yan** kevākibler
İrür bir nêçe uçkun şerâr-ı dūd-ı âhımda (*Nâdire Dîvanı, Gazel 134, Mısra 7*).
2. Semend-i nâz üze meydān ara cevlan etib **her yan**
Köngüllerni nişān-ı tîr-i müjgān eylesün şāhım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 105, Mısra 3*).
3. Ol ay hicrānıda āhım benātü‘l-na‘ş dek **her yan**
Perişān etti keyvān bārgāhıda şüreyyānı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 145, Mısra 9*).
4. Nêçe **her yan** baqdım devletim şubhın taleb
Körmedim ez ğayr şām-ı nekbet-i bî-intihā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 14, Mısra 31*).
5. Yıgđı tā hāşāk sîlāb-ı sirişkim başıma
Tuttı **her yandın** kēlib ğam kuşları anda yuva (*Nâdire Dîvanı, Gazel 14, Mısra 30*).
6. Nā-tüvān cismimde **her yandın** nümāyān dāğlar

Kim bisāt-ı ‘ışkda bu üstüh‘ân-ı ka‘b ü nerd (*Nâdire Dîvanı, Gazel 78, Mısra 11*).

7. Hayâl içre **her yan** nazar eylesem

Bakar dîde-yi hûn-fişânım senga (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 45*).

her yılda bir: (*Far.+T.*) *Yılda bir, her yılda bir.*

1. Halk eger **her yılda bir** kurbânlıg eyler mâh-ı ‘îd

Mên kılurman neçe cân ol ayğa kurbân her kêçe (*Nâdire Dîvanı, Gazel 133, Mısra 3*).

her zamân: (*Far.+Ar.*) *Her zaman, sürekli.*

1. Kirib meyhâneğa gamdin emân tap

Demâdem cām tut mey **her zamân** iç (*Nâdire Dîvanı, Gazel 60, Mısra 8*).

2. **Her zamân** yâd eyleban könglümğa sultânım kélür

Luţf birle betü’l-aḫzânımğa mihmânım kélür (*Nâdire Dîvanı, Gazel 88, Mısra 1*).

3. Şüreti yâdida rengîn fikrlerdin **her zamân**

Şafḥa-yı fiţret ara taşvîr-i bihzâd eylerem (*Nâdire Dîvanı, Gazel 108, Mısra 7*).

4. Hasta könglüm içre pinhân dâğlardur **her zamân**

Kêçeler tesbîḥdêk yulduznı ti‘dâd eylerem (*Nâdire Dîvanı, Gazel 108, Mısra 11*).

herdem: (*Far.*) *Her zaman, her an.*

1. Ey meyi nâb ile ruḥsârın gülistân eyleban

Mey kebi **herdem** göngüller gonçesin şâd eyleban (*Nâdire Dîvanı, Gazel 117, Mısra 2*).

2. Nêçük esrâr-ı 'ışkın asrasın ol hasta kim **herdem**
Sarığ ruhsârı birle zâhir olmuş eşk alıdın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 123, Mısra 11*).
3. Saçı endîşesi **herdem** ferehbağş-ı dimâğımdur
Hutenler seyr êtermen iki zûlf-i 'anberâsâdın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 124, Mısra 11*).
4. Kõngül nâveklerinîni zağmıdın tapar **herdem**
Yağaç birle başak kim tende qaldı ol irür merhem (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 2, Mısra 13*).

hergiz: (*Far.*) Asla, hiç bir vakit.

1. Ey şeh-i mülk-i kerem sultân-ı iqlîm-i 'atâ
Çekmegen **hergiz** meşâlinîng kilik-i naqqâş-ı kazâ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 14, Mısra 2*).
2. Bî-vefâlardêk seni **hergiz** ferâmûş eylemes
Nâdire yâdınîni eyler tâ dem-i yevmü'l-hisâb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 19, Mısra 13*).
3. Barça yâr u âşinâdın eyledin bîgâneliğ
Nêçe künler boldı **hergiz** kılmadıñ yâdım eşit (*Nâdire Dîvanı, Gazel 40, Mısra 10*).
4. Nâdire dünyâge **hergiz** i'timâdım qalmadı
Ketti iqlîm-i 'ademğa şah-ı dârâ şevketim (*Nâdire Dîvanı, Gazel 103, Mısra 19*).
5. Ne bâğıdur bu kim ma'lûm êmes bir zerre âşârı
Fenâ deştide **hergiz** gerd peydâ kılmadı şahım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 106, Mısra 6*).
6. Kõngül kan boldı ağızıñ sırrı **hergiz** bolmadı rûşen
Kızıl gül gönçesidêk kim açar uşbu mu'ammânı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 144, Mısra 7*).

7. Dünyānı eylesen men **hergiz** pisend sênsiz
Rencûr dur hemîşe bu müstemend sênsiz (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 3, Mısra 13*).

hevâdiş: (Ar.) *Hadiseler, olaylar.*

1. Ger tiler bolsan **hevâdiş** şâhbâzıdın emân
Çuğz yangılg ey köngül bir gûşe-yi vîrâne tut (*Nâdire Dîvanı, Gazel 39, Mısra 7*).

heves: (Ar.) *Arzu, meyil.*

1. Bolmasa ‘âşıkka ger yâr vişâlî maqşûd
Ârzû-yı **heves-i cân u cihân** barça ‘abeş (*Nâdire Dîvanı, Gazel 54, Mısra 8*).
2. Ey köngül yâr uçun cihândın kêç
Heves-i bâğ u büstândın kêç (*Nâdire Dîvanı, Gazel 61, Mısra 2*).
3. Gülhen kölide ferâget êtgen
Kılmas **heves-i samur u sincâb** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 25, Mısra 6*).

heyhât-heyhât: (Ar.) *Yazık ne yazık.*

1. Kötermek tağnı âsân êmesdür
Mên ü hicrân ğam-i **heyhât-heyhât** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 31, Mısra 10*).

hezâr: (Far.) *"Bin, binlerce" anlamında belgisiz sıfat (hezâr âşüfte).*

1. Kêldi tâ ‘âlemğa ol şehzâde-yi ‘âlî tebâr
Gülşen-i medhîde elhân birle bülbüller **hezâr** (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 6, Mısra 52*).

hezār ḥadīṣ: (Far.+Ar.) Bin söz, bin kelime.

1. Biri lebingni ḥadīṣideḳ ābdār ėmes
Köngül saḥīfesine yazmışam **hezār ḥadīṣ** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 50, Mısra 8*).

hezîmet ėt-: (Ar.+T.) Yenilmek, bozguna uğramak.

1. Rezm meydânıda ger raḥş üzre cevlân eyleseng
Zāl çarḥ ėtgey **hezîmet** kâmetin eyleb düta (*Nâdire Dîvanı, Gazel 14, Mısra 12*).

hiç: (Far.) "Asla" anlamında zarf.

1. **Hiç** cürm ehlini aḥvālīga yārab tüşmesün
'Ömrlerdür çarḥdın mên çekdügüm cevr ü cefâ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 14, Mısra 19*).
2. Terk-i 'ışḳ ėt dēdi mēga zāhid
Dēmedi **hiç** tēlbe munça ḳabīḥ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 64, Mısra 12*).
3. Çāk çāk oldu girībān tā bedāmān el-firāk
Ḳılmas ėrdi **hiç** işni ḥaḳ rızāsıdın bölek (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 8, Mısra 46*).

hiç kimse: (Far.+T.) Hiç kimse.

1. Herkim ki tapsa 'ışḳ edebgāhıda ḳabül
Ḳılmas anı tekellümini **hiç kimse** red (*Nâdire Dîvanı, Gazel 80, Mısra 10*).

hicāb-ı şābit: (Ar.) Değişmeyen örtü.

1. Ey köngül dūd-ı fiğmüdāmımnıdın kevākib tîredür
Āh köp çekme **hicāb-ı şābit** ü seyyāre aç (*Nâdire Dîvanı, Gazel 57, Mısra 8*).

hıçkim: (Farl+T.) Hiç kimse.

1. **Hıçkim** ‘âlemde fârîğ-bâl êmes
Her kim öz miqdârıça bar ihtiyâc (*Nâdire Dîvanı, Gazel 56, Mısra 3*).
2. Nâdire köksini etti lâle yanglıg dâğ dâğ
Hıçkim yârab esîr-i dâğ-ı hicrân olmasun (*Nâdire Dîvanı, Gazel 122, Mısra 18*).
3. **Hıçkim** yârab cihânda yârıdın ayrılmasun
Cândın artuğ mihrbân dîdârdın ayrılmasun (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 9*).

hıçkişi: (Far.+T.) Hiç kimse.

1. Köyme deb eylemedi **hıçkişi** pervânege bahş
‘Âkil êrseng ne kılungsan meni dîvânege bahş (*Nâdire Dîvanı, Gazel 53, Mısra 1*).

hicir: (Ar.) Ayrılık.

1. Fûrkat içre kan yutub gam birle çektim âh-ı serd
Kim hâzân evrâkıdêk boldı yüzim **hiciride** zerd (*Nâdire Dîvanı, Gazel 78, Mısra 2*).
2. Köngül kim **hicir** ilidin bî-nevâdur (*Nâdire Dîvanı, Gazel 2, Mısra 13*).
3. Salıb **hicir** ten mülkine zelzele dâdi kılma devr-i felekden gile
Ne çâre-yi derdim ey Nâdire firâk oldı nâgeh vişâle peydâ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 11, Mısra 11*).
4. Gâzab birle nigârım ötdi yanımdın şitâb eyleb
Yüzün körgünçe öldürdi meni **hicri** ‘azâb eyleb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 21, Mısra 2*).
5. Bakmadıng bir lutf ile ey bî-mürrüvet seng-dil

Nâdire **hicrinde** yıǵlar nâle ü efġân etib (*Nâdire Dîvanı, Gazel 28, Mısra 14*).

6. Mên ƣaldım **hicr** vîrânıda bî-sâmân bolub

Yâr këlmes külbe-yi vîrânıma mihmân bolub (*Nâdire Dîvanı, Gazel 29, Mısra 1*).

7. Nétay ki dehr güzergâhıda bu tëlbe köngül

Yoluƣtı **hicrige** vaşlını ihtiyâr ƣılıb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 30, Mısra 12*).

8. **Hicridin** maħmûrman sâķī lebâleb cām tut

Mên kebi herkim ki bolsa rind-i derd-âşâm tut (*Nâdire Dîvanı, Gazel 35, Mısra 1*).

9. Derd ü elem ü ġuşsa ki **hicride** çekermen

Bu miħnet ü ġam kimdedür ey ehli muħabbet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 43, Mısra 13*).

10. Ey nigâr **hicrinde** müşkil oldı cân bërmaƣ

Körsetib cemâlinġnı ölmegimni âsân et (*Nâdire Dîvanı, Gazel 49, Mısra 11*).

11. Ol perî-peyker ki **hicridin** cihânım boldı telħ

Şerbet-i la‘lidin ayru kām-ı cânım boldı telħ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 69, Mısra 1*).

12. Nê helâvet körgemên **hicrinde** bu meyhânedin

Neş’e zehr oldı şarâb-ı erguvânım boldı telħ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 69, Mısra 7*).

13. Feryâd ki **hicr** tünd bādı

‘İşim çemenini bërdi berbâd (*Nâdire Dîvanı, Gazel 75, Mısra 11*).

14. Sên ƣılıb ‘azm-i sefer mên ƣalmışam ģasret bile

Gerçi **hicringde** ģazân boldı bahârım yaħşı bar (*Nâdire Dîvanı, Gazel 87, Mısra 10*).

15. Za ‘ferândek sargayıb **hicringde** nâlân ƣalmışam

Sênsin ey ģurşîd-i tal‘at gül‘izârım yaħşı bar (*Nâdire Dîvanı, Gazel 87, Mısra 13*).

16. D meding  ey     ol mehc r ara b lb l kebi
N ledin tinmey s ni **hicring de** n l n m kılır (*N dire D vani, Gazel 88, Mısra 12*).
17. Cih n sult n   rdi N dire y r m ki **hicride**
Cih n ehliğa isti n  k lıb k  tim cih nd n hem (*N dire D vani, Gazel 109, Mısra 17*).
18. Dağlar nağdın ki k  g l ma zenide koydı **hicr**
Kimsed k kim genc peyd  kıldı pinh n eylerem (*N dire D vani, Gazel 118, Mısra 7*).
19. Kılmasun b lb l çemende n le   fery d kim
T  k  g l b lb l kebi **hicride** n l n olmasun (*N dire D vani, Gazel 122, Mısra 14*).
20.  am hel k  tti m ni **hicring de** ey c n  aydasan
S nsizin b m rman derdimge darm n  aydasan (*N dire D vani, Gazel 129, Mısra 1*).
21. **Hicring de** ne r  at k ored r men ne  al vet
Yokdur m nidil- astage  z rd n ayru (*N dire D vani, Gazel 132, Mısra 9*).
22. Ey c n men a **hicring de** cih n boldı  aran u
Bolğan kebi k z ge her-i  ehv rd n ayru (*N dire D vani, Gazel 132, Mısra 11*).
23. **Hicr**  di '       re m n k r en bel lard n biri
Derd v d side m n   kken cef lard n biri (*N dire D vani, Gazel 139, Mısra 1*).
24.  eker sözlük  ara k zl k  az l m **hicride** y  lab
 oyun y n lı  k zermen    eyleb deşt     hr n  (*N dire D vani, Gazel 144, Mısra 13*).
25. **Hicr**  tek u slab gir b n mn  mu kem tuttı  am
Hiçkim y rab cih nda y rd n ayrılmasun (*N dire D vani, Kısa Mesnevi 1, Mısra 57*).

26. Neçe künler kim vişālıdın köngül şād eyledim
Emdi **hicride** közümnı yaşıdur ƙan el-fırāk (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 8, Mısra 20*).
27. Ƙaldı **hicridin** könggölde dāğ-ı pinhân el-fırāk
Ƙanda bardı bilmedim ol şāh-ı devrân el-fırāk (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 8, Mısra 3*).
28. Bahār oldı gül açıldı mēning serv-i revānım yok
Cihân örtendi **hicridin** ol āşüb-ı cihānım yok (*Nâdire Dîvanı, Müsemmen 2, Mısra 36*).
29. Yüzüm nuƙresi êrdi kâfürgün
Sarığ boldı **hicringde** altun kebi (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 170*).
30. Gül furƙatıda nēçük ki bülbül
Hicringde işim figân u şîven (*Nâdire Dîvanı, Terƙib-bend 1, Mısra 44*).
31. Yaş ornığa Nâdire közimdin
Hicride aƙar müdām ħünāb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 25, Mısra 18*).
32. Serv-i nâzım sēndin ayru naĥ-ı āhım boldı ħam
Ƙāmeting **hicride** sindi şāh-ı şimşādım eşit (*Nâdire Dîvanı, Gazel 40, Mısra 6*).
33. Faşl-ı bahār gül açar mihr vefā riyyāzıda
Hicride lāle bergidek dāğ ile ƙan bolıb ciger (*Nâdire Dîvanı, Gazel 82, Mısra 8*).
34. **Hicride** pāre pāre pīrehenim yaƙası
Bu derd-i bî-devāning bar mu êkin devāsı (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 3, Mısra 3*).
35. Ƙaşıng birle kipriklering **hicride**
Bu yanımda ħancer bu yanımda tîr (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 89*).
36. İki **hicr-i** Ken‘ânıda çün Ya‘ĥûb-ı nābînā

Nêdin kim hüsni Mısrı içredür sên Yüsûf-ı sâni (*Nâdire Dîvanı, Gazel 144, Mısra 11*).

hicr âfeti: (Ar.+T.) Ayrılık belası.

1. Her laḥza ki ey yâr sêni yâd kıılırman

Hicr âfetidin nâle ü feryâd kıılırman (*Nâdire Dîvanı, Müsemmen 1, Mısra 18*).

hicr ara: (Ar.+T.) Ayrılık sırasında.

1. Ki vaşl u **hicr ara** kıılğıl medârâ

Mengâ ey Nâdire kıismet bu êrken (*Nâdire Dîvanı, Gazel 2, Mısra 21*).

hicr âşûbı: (Ar.+Far.+T.) Ayrılık kargaşası.

1. **Hicr âşûbı** belâdur kim anı teşvîşidin

Ḳatre-yi sîmâb yanglîğ könglüm eyler ıztrâb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 19, Mısra 9*).

hicr dâğı: (Ar.+Far.+T.) Ayrılık yarası.

1. Dembedem feryâdım ildin şermsâr eyler mênî

Hicr dâğı derdmend ü dilfigâr eyler mênî (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 14*).

hicr dâmi: (Ar.+Far.+T.) Ayrılık tuzağı.

1. Yüzingni yêr astıda pinhân êtib

Mênî **hicr dâmiğa** kıldıng esîr (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 82*).

hicr derdi: (Ar.+Far.+T.) Ayrılık derdi.

1. **Hicr derdidin** yürekde kıaldı dâğ dağ üstide dâğ

Şerh etib bu mâcerânı lâle ruhsârımğa ayt (*Nâdire Dîvanı, Gazel 37, Mısra 3*).

2. Anı **hicrini derdidin** her kēçe

Mengâ nâle ü âh u efgân *irür* (*Nâdire Dîvanı, Gazel 85, Mısra 11*).

3. **Hicr derdidin** perîşân hâl ü ebter bolmadı

Hîçkim yârab cihânda yârdın ayrılmasun (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 67*).

4. **Hicr derdini** dësem püşt ü penâhımnı körüb

Rahmı këlgey mü bu ahvâl-ı tebâhımnı körüb (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 1, Mısra 17*).

5. **Hicr derdiğa** giriftâr eyledi cânân mēni

Ol gül-endâm u perî-ruhsârdın ayrılmışam (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 4, Mısra 9*).

6. **Hicr derdi** bile hikmet yolını kıldım pey

Şabrdur derd-i dilim çâresi yoksa tâ key (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 1, Mısra 43*).

7. Hükemâ ‘ışk marîziğa buyurmuş mey-i nâb

Hicr derdiğa dëmişler bu müferrihni devâ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 7, Mısra 4*).

hicr devâsı: (Ar.+T.) *Ayrılık ilacı.*

1. Sâkiyâ **hicr devâsın** dëmişler mey-i nâb

Tuta kör meykedehde kayguluğ ‘âşıkça şarâb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 16, Mısra 1*).

hicr ili: (Ar.+T.) *Ayrılık şehri.*

1. Köngül kim **hicr ilidin** bî-nevâdur

Qılur peyveste vaşlınğnı temennâ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 2, Mısra 13*).

hicr içre: (Ar.+T.) Ayrılık zamanı içinde.

1. **Hicr içre** firâk şiddetidin

Yüz nâle ü şed hezâr feryâd (*Nâdire Dîvanı, Gazel 75, Mısra 3*).

2. Alıngdın ey felek yüz dâd u feryâd

Mengâ **hicr içre** ey gerdün vefâ kıl (*Nâdire Dîvanı, Gazel 77, Mısra 20*).

hicr ile: (Ar.+T.) Ayrılıkla.

1. İsteseng kim dergehingde pâsbân olğay müdâm

Bërme vahşet **hicr ile** kõnglüm ğazâln râm tut (*Nâdire Dîvanı, Gazel 35, Mısra 4*).

hicr elgi: (Ar.+T.) Ayrılık eli.

1. Ārzü kıldım tutar mên déb vişâl-ı dâmenin

Pâre boldı **hicr elgide** girîbân ‘âkıbet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 34, Mısra 8*).

2. Nâgeh ol cihân şâh-ı kelse ey kõngül bargıl

Şeh ‘inânını uşlab **hicr elgidin** dâd êt (*Nâdire Dîvanı, Gazel 36, Mısra 14*).

hicr mâcerâsı: (Ar.+T.) Ayrılık olayı.

1. **Hicr mâcerâsı**ğa Nâdire taħammül kıl

Bî-ķarâr kõnglingni şabr birle mu‘tâd êt (*Nâdire Dîvanı, Gazel 36, Mısra 17*).

hicr okı: (Ar.+T.) Ayrılık oku.

1. Tenimde **hicr okı** ne zaħm-i bî-nihâyetdür

Ki bolmağay anı yüzdin birin şimâr kılib (*Nâdire Dîvanı, Gazel 30, Mısra 9*).

hicr şahnesi: (Ar.+T.) Ayrılık memuru.

1. Hicr şahnesi âhır öltürür esîringni

Bir kıyâ bakıb cānā bend-i ğamdin āzād èt (*Nâdire Dîvanı, Gazel 36, Mısra 3*).

hicr şāmı: (Ar.+T.) Ayrılık akşamı.

1. Menga şem'-i encümendék ne cünün irür ne sevdā

Ki yaruttı **hicr şāmın** kēçe sūz ile güdāzım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 101, Mısra 6*).

2. Tiredür ol aydın ayru **hicr şāmı** meskenim

Nuql-i ğam bolmış ğızā hūn-ı cigerdür şerbetim (*Nâdire Dîvanı, Gazel 103, Mısra 3*).

3. Êmesdür **hicr şāmı** çarh üze her yan kevākibler

İrür bir nēçe uçkun şerār-ı dūd-ı āhımda (*Nâdire Dîvanı, Gazel 134, Mısra 7*).

3. Karamı közimge **hicr şāmı** tiredür 'İşim

Felek tofrağa pinhān eyledi māh-ı temāmımnı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 143, Mısra 21*).

hicr tîgi: (Ar.+Far.+T.) Ayrılık kılıcı.

1. **Hicri tîgi** bile bağrım yüz çāk

Anı her çākide yüz ming yara bah (*Nâdire Dîvanı, Gazel 66, Mısra 7*).

hicr tîri: (Ar.+Far.+T.) Ayrılık oku.

1. Sēnsiz bu kõngülñi kıldı macrūh

Şimşir-i firāk u **hicr tîri** (*Nâdire Dîvanı, Terkib-bend 1, Mısra 4*).

hicr ü firāk âfeti: (Ar.+T.) Ayrılık ve özlem belası.

1. Men' ètib nāleni terk-i rehī feryād kılay

Tābekey **hicr ü firāk āfetidin** dād kılay (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 1, Mısra 4*).

hicr ü firāk elgi: (Ar.+T.) *Ayrılık ve özlem eli.*

1. **Hicr ü firāk elgide** pîrehim pâredür

Ƙılmađı il tefriķa cîbini dāmānıdın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 125, Mısra 3*).

hicr vādîsi: (Ar.+T.) *Ayrılık vadisi.*

1. Bolmışam bî-ĥān u mān tā yārdın ayrılmışam

Hicr vādîsiġa saldı gerdiş-i devrān mēni (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 4, Mısra 6*).

2. **Hicr vādîside** ƙaldım bî-ser ü sāmān bolub

Mēn ġulām-ı ĥalka dergūř-ı ořal dūr-dāne men (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 7, Mısra 39*).

3. Çü mēn **hicr vādîside** ƙalmıřam

Firāk elgide yüz nedāmet bile (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 49*).

hicr vādîsi ara: (Ar.+T.) *Ayrılık vadisinde.*

1. Savrulurman **hicr vādîsi ara** mecnūn mēni

Gerd-i bād eyler ġümān deşt üzre sergerdān körüb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 22, Mısra 7*).

hicr yaġmāsi: (Ar.+Far.+T.) *Ayrılık yaġması.*

1. **Hicr yaġmāsi** köngülñi mülkini ĥarāb

Sēndin ayru örteği fergāne sultān ƙaydasan (*Nâdire Dîvanı, Gazel 129, Mısra 7*).

hicrān: (Ar.) *Ayrılık, ayrılık acısı.*

1. Vaşl öyin ābād kıldım buzdı **hicrān** ‘ākıbet
Sīl-i ğamdın bu ‘imāret boldı vīrān ‘ākıbet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 34, Mısra 1*).
2. Luţf etib sorsa mēni hālimdin ol nā-mihrbān
Öldi **hicrāningda** dēb yār-ı vefādārımğa ayt (*Nâdire Dîvanı, Gazel 37, Mısra 8*).
3. Saldı ‘ışķ ehliğa rastāhīz **hicrān** āfeti
Āhnı şarşar kılıb eşkimni tūfān eylegeç (*Nâdire Dîvanı, Gazel 58, Mısra 3*).
4. Vaşl devrānıda ‘ış ü ‘işretim cāvīd edi
Nâdire **hicrānda** ‘ış-i cāvidānım boldı telh (*Nâdire Dîvanı, Gazel 69, Mısra 14*).
5. Sīb-i ğabğab birle ‘ināb lebin **hicrānıda**
Mīve-yi elvan-ı bağ u būsānım boldı telh (*Nâdire Dîvanı, Gazel 69, Mısra 9*).
6. Kām-ı cān vaşlīngde şīrīn ērdi mēn mest-i ğurūr
Ēmdi **hicrāningda** ey nā-mihrbānım boldı telh (*Nâdire Dîvanı, Gazel 69, Mısra 6*).
7. Kētti ol hūrşīd-ı meh-peyker anı **hicrānıda**
İntizār eyleb közimni eşkbār etti felek (*Nâdire Dîvanı, Gazel 94, Mısra 5*).
8. Vişālını **hicrān** etib ey firāk
Letāfet bahārın hāzān eyledīng (*Nâdire Dîvanı, Gazel 97, Mısra 9*).
9. Yüz cānım olsa lahẓada qurbāning eylerim
Vaşlım nişāring olsun u **hicrān** taşadduķing (*Nâdire Dîvanı, Gazel 98, Mısra 4*).
10. Bolmuşam herçend **hicrāningda** şabr eyleb hamūş
Çün tüşersen yādıma yekbāre feryād eylerem (*Nâdire Dîvanı, Gazel 107, Mısra 9*).
11. Rāz-ı dilim ger şabā yārga yētkürmese
Vākıf ēmes ol şanem Nâdire **hicrānıdın** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 125, Mısra 22*).
12. Ēmdi dāğ-ı furķata yārab nēcük şabr etmişam

Bolmamışdım Nâdire endîşede **hicrânıdın** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 126, Mısra 14*).

13. Vâkıf  rmess n m n ng  derdimdin ey  is  nefes

Kim talaşurman lebing  **hicr nda** c n her köşe (*N dire D vanı, Gazel 133, Mısra 16*).

14. **Hicr n** men a muş hib irür vaş ng   r  

Ey şehriy r c h u cel l ng n  rg ley (*N dire D vanı, Gazel 147, Mısra 5*).

15.  teş-i fur atda  h r örtedi **hicr n** m ni

H k  ara efs ne kıldı n le   ef  n m ni (*N dire D vanı, Muhammes 4, Mısra 7*).

16. K tti ş h m c nda  aldı d  -ı furşat el-ved  

 almadı **hicr nıdın** köngülde t  at el-ved   (*N dire D vanı, Muhammes 8, Mısra 34*).

17. **Hicr nda** naş b m m ni h n-ı ciğer  tti

Furşat ot n ng  t b  köngülğa e er  tti (*N dire D vanı, Müsemmen 1, Mısra 11*).

hicr n  alemi: (Ar.) Ayrılık dünyası.

1. Hicr n  alemide b -nev man

R hm eyle bu b -nev l  im  e (*N dire D vanı, Terkib-bend 1, Mısra 27*).

hicr n  az b : (Ar.+T.) Ayrılık acısı.

1. N   k ta amm l  ter müşt-peyker-i h k 

K  t  at  tmedi **hicr n  az b  a** d za  (*N dire D vanı, Gazel 70, Mısra 8*).

hicr n bel s : (Ar.+T.) Ayrılık belası.

1. Öyle kim cevr-i felek z r u niz r eyler m ni

Yârsız **hicrân belâsı**ğa düçâr eyler mênî (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 16*).

2. Sefer yolın nigâr-ı mihrbânım köp uzak aldı

Tapalmasman hâlâş olmak yolın **hicrân belâsı**dın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 121, Mısra 12*).

hicrân deşti: (*Ar. + Far. + T.*) *Ayrılık vadisi.*

1. Gülşen-i vaşlı sorağını tapalmay Nâdire

Boldıyu sergeşte **hicrân deştide** vâdî-neverd (*Nâdire Dîvanı, Gazel 78, Mısra 14*).

hicrân ğami: (*Ar. + T.*) *Ayrılık derdi.*

1. **Hicrân ğamidin** teşne-leb ü ğasta ciger mên

Sâķî kerem eyleb mênġa tut sâġar-ı şahbâ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 4, Mısra 15*).

hicrân ğamini çek-: (*Ar. + T.*) *Ayrılık üzüntü ve sıkıntısını çekmek.*

1. El-kışsa gül yüzini mênidin yaşurdu yârim

Hicrân ğamini çekmek yok êrdi ihtiyârım (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 3, Mısra 44*).

hicrân ili: (*Ar. + T.*) *Ayrılık toplusu.*

1. Eger **hicrân iline** yâr vaşlı bolmasa hâşıl

Ne hâşıl hânmandın belki ‘ömr-i cavidândın hem (*Nâdire Dîvanı, Gazel 115, Mısra 7*).

hicrân leşkeri: (*Ar. + Far. + T.*) *Ayrılık askeri.*

1. Bolma ğāfıl kim senġa aşd etti **hicrān leşkeri**

Ey köngül, tartıb sinān āhnı ılġıl neberd (*Nādire D  vanı, Gazel 78, Mısra 9*).

hicrān m  cer  sı: (*Ar. + T.*) *Ayrılık macerası.*

1. an yutarman la‘l-i ekerb  rdın ayrılmışam

Y  r k  tti   mdi **hicr  n m  cer  sı** almadı (*N  dire D  vanı, Muhammes 4, Mısra 26*).

hicr  n otı: (*Ar. + T.*) *Ayrılık ateşi.*

1. Köngül   d  b   rdi c  r‘a-yı c  m-ı vi  lıdın

Salıb **hicr  n otı**ġa k  tdi baġrımnı keb  b eyleb (*N  dire D  vanı, Gazel 21, Mısra 6*).

2.   m diy  rında m  ni **hicr  n otı**   tmı hel  k

Müjde y  tse vaşlıdın derdimġa darm  nım k  l  r (*N  dire D  vanı, Gazel 88, Mısra 3*).

3. Beski **hicr  n otı** k  ng  l  m taşını suv eyledi

K  zg   yanġlıġ ‘aks-i rus  r  nġ ile ayr  n  nġım (*N  dire D  vanı, Gazel 112, Mısra 5*).

hicr  n ebist  n  : (*Ar. + Far. + T.*) *Ayrılık gecesi.*

1. Bu k  e **hicr  n ebist  n  **dadur

Encüm-i eşkim ır  ġ  n merab   (*N  dire D  vanı, Gazel 6, Mısra 17*).

hicr  n er  r  : (*Ar. + T.*) *Ayrılık kıvılcımı.*

1. Tutaştı   m‘d  k her barmaġım hicr  n er  r  dın

İlik merhem koyay déb çün bağır çākığa yetkürdüm (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 2, Mısra 19*).

hicrân şerbeti: (Ar. + T.) *Ayrılık şerbeti.*

1. Fereh köz tutma **hicrân şerbetidin**

Ki bolmış rûzgârım ançünân telh (*Nâdire Dîvanı, Gazel 68, Mısra 11*).

hicrân terânesi: (Ar. + Far. + T.) *Ayrılık şarkısı.*

1. Tüzmiş bu nâ-tüvânıñ gam güşesinde kânûn

Hicrân terânesidür ‘uşşâk ara nevâsı (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 3, Mısra 20*).

hicrân tîgi: (Ar. + T.) *Ayrılık kılıcı.*

1. Vây yüz feryâd yâr-ı gârdın ayrılmışam

Déb êdi bağırıñni **hicrân tîgi** birle tilmeyin (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 4, Mısra 36*).

hicrân yêli: (Ar. + T.) *Ayrılık rüzgarı.*

1. Eylegeş berbâd ‘îşim hâşıl **hicrân yêli**

Âşinâlarğa sarığ rengim sāmândın bérdi yâd (*Nâdire Dîvanı, Gazel 76, Mısra 7*).

hidmet: (Ar.) *Hizmet.*

1. **Hidmetiñ** bâ‘îş-i âsâyiş irür kullarğa

Sêndin ayrılısı kişi ‘ömride yoqdur lezzet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 44, Mısra 9*).

2. Çü **hidmet** yolıda dāmân-ı devlet düşti êlgimge

Müdāmımnı şükrânesidin tinmağım emr-i muhâl olğay (*Nâdire Dîvanı, Gazel 150, Mısra 9*).

hikmet yolını pey kıl-: (Ar.+T.) Hikmet yoluna gitmek.

1. Hicr derdi bile **hikmet yolını kıldım pey**

Şabrdur derd-i dilim çâresi yoksa tâ key (Nâdire Dîvanı, Muhammes 1, Mısra 43).

hilâl: (Ar.) Yeni ay.

1. Yüzüñg ayınıñg hayretidin irür bedr-i tâbân kara dâğlık

Kaşınıñ nūnıdın vâkıf êrdi ki ‘âcizlık oldu **hilâle** peydâ (Nâdire Dîvanı, Gazel 11, Mısra 8).

2. Kaşınıñ nâz eyler hūsn içre mâhrûlar

Hurşîd eylegendek yüzün **hilâle** teslîm (Nâdire Dîvanı, Gazel 111, Mısra 8).

3. Âfitâbım neçe kün boldı ki körgüzmes cemâl

Furkat içre badr-ı tâbân za‘fidin boldı **hilâl** (Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 22).

hil’at: (Ar.) Kaftan, çoğu ipekten yapılan, uzun, süslü üst giysisi (hükümdarlık alameti).

1. Eşk-i gülgünım ki tūfân eylemiş gam şâmıda

Hil’atım andın şafağ dāmānidék kām eylerem (Nâdire Dîvanı, Gazel 118, Mısra 6).

hil’at-ı âzâdlıg: (Ar.+Far.+T.) Özgürlük elbisesi.

1. Taptı tuğrâ yahşı atıdın sa‘âdet defteri

Serv kadıga münāsib **hâl’at-ı âzâdlıg** (Nâdire Dîvanı, Muhammes 6, Mısra 16).

himmet: (Ar.) Çalışma, gayret, emek.

1. Mesîh 'azm-i sipihr eyleb kuyaşğa boldı hemsāye
Bolur **himmet** bile eflāk üstide maḳām eyleb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 26, Mısra 12*).
2. Sipihr mertebe-yi 'ışkıını bülend körib
Dedi ki Nâdire'ni **himmetiğa** yüz rahmet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 41, Mısra 14*).
3. Ğam hücüm etse rehî meykede tut
Rindler **himmetidin** iste meded (*Nâdire Dîvanı, Gazel 79, Mısra 6*).
4. Ğaraḳ **himmetlerimdin** yār vaşlı iḳtizāsıdur
Tilermen vaşlını yārab ziyād et ihtimāmımnı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 143, Mısra 23*).
5. Êmes iḥsān cezāsı ğayr-ı iḥsān **himmet ehligi**
Bu ma'nî Kāmîle tefsîr-i Ḳurān'dın temāşā kıl (*Nâdire Dîvanı, Gazel 100, Mısra 15*).
6. İnşāf u 'adl birle kasrānı kıldı çāker
Himmet ḥazāyinide ḥātam müdāmımnı gedāsı (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 5, Mısra 10*).

himmet-i merdāne: (Ar. + Far.) Yiğitçe/cesurca gayret eden.

1. Eylegil ābād tevḥîḳ ü 'adālet mülkini
Nâdire mevlā yolıda **himmet-i merdāne** tut (*Nâdire Dîvanı, Gazel 39, Mısra 14*).
2. Kişîğa **himmet-i merdāne** kerek
Yok ki ārāyiş ile rîş ü burût (*Nâdire Dîvanı, Gazel 42, Mısra 9*).
3. Eyledin cehd ile ta'mîr-i muḥabbet ābād
Kim kıılır Nâdire bu **himmet-i merdānege** bahş (*Nâdire Dîvanı, Gazel 53, Mısra 14*).

hırām: (Far.) Salınış, naz ve edalı yürüyüş.

1. Nāgehān körse **hırāmıngnı** bolur şermende
Bāgbān eyledi servini kadingdin tercīh (Nâdire Dîvanı, Gazel 65, Mısra 5).

hırām ét-: (Far.+T.) Salınarak yürümek.

1. Ger serv ile tāvūs **hırām étse** közümgē
Manzūr emes ol kâmet ü reftârdın ayru (Nâdire Dîvanı, Gazel 132, Mısra 13).

hırām eyle-: (Far.+T.) Salınarak yürümek.

1. Eger gülşengā kelse serv-i gülrüyım **hırām eyleb**
Yügürgey serv ü gül yüz merhabā birle selām eyleb (Nâdire Dîvanı, Gazel 26, Mısra 1).
2. Kading ra'nā nihāl-ı servdür cānā **hırām eyleb**
Çemen gülgeştide tāvūska ta'lim-i reftār ét (Nâdire Dîvanı, Gazel 32, Mısra 11).
3. Kêl **hırām eyleb** kadem koygıl közüm gülzārine
Kad u reftāringdın ey serv-i hırāmān eyleneş (Nâdire Dîvanı, Gazel 146, Mısra 15).
4. Ötse **hırām eyleban** cilve bile çābukım
Êtmes müdāmımnı kadiğa servde reftār yoğ (Nâdire Dîvanı, Gazel 72, Mısra 11).

hırām kıl-: (Far.+T.) Nazlı, edalı bir şekilde yürümek; sallanmak, hareket etmek (Tanıkta, kalemin hareket etmesinin söz konusu edilip nedeniyle onun yazması kastedilir).

1. 'Āriz-i gülgün ile **kıldı** çemen sarı **hırām**

Gül yaqasın çāk eyleb boldı rüsva bāğ ara (*Nâdire Dîvanı, Gazel 15, Mısra 5*).

hırāmān: (*Far.*) *Salınan, salınarak yürüyen.*

1. **Hırāmān** keldi yār u kāmēt-i ta‘zīmîğa bî-ḥod
Yıkıldım sāyedek yerdin turarge iltizam eyleb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 26, Mısra 3*).
2. Lebing şehd-i nābîğa cānım fedā
Hırāmān kadinge revānım fedā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 13, Mısra 2*).

hırāmān kēl-: (*Far.+T.*) *Salınarak yürüyüp gelmek.*

1. Közing şāgird-i şūḥ u ḡamze üstād
Hırāmān kēlgil ey serv-i revānım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 77, Mısra 16*).

hırāmān öt-: (*Far.+T.*) *Salınarak geçmek.*

1. Bāğ seyrine **hırāmān ötti**
Serv reftār büt-i mevzūn-ḡad (*Nâdire Dîvanı, Gazel 79, Mısra 11*).

hired sālārı: (*Far.+T.*) *Akıllı başkan.*

1. **Hired sālārıdın** tārīḥ-i mīlāddın su‘āl etti
Dedi kim nūr-i çeşm-i aḥkem-i şāhibḡurān keldi (*Nâdire Dîvanı, Gazel 140, Mısra 15*).

hırz-ı cān eyle-: (*Ar.+Far.+T.*) *Can sığınağı yapmak.*

1. Köngülñi serveri cigergüşeler
Bular şükrini **hırz-ı cān eyleyin** (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 138*).

hıst: (Far.) Kerpiç, tuğla.

1. Tîşe-yi ferhād ğamdin pāre bağrım dāğın

Luţf **hıştıdın** kıl ey şîrîn suhan hüsrev binā (Nâdire Dîvanı, Gazel 14, Mısra 34).

hıtâb: (Ar.) Söylenen söz, güftâr.

1. Sèni cūd u ihsāne terğîb ètib

Hıtâbingnı hayrû'l-Cevād eyledim (Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 10).

hıyābān: (Far.) Cadde, iki tarafı ağaç dikili yol, bahçe yolu.

1. Köngül bağıda āhım nehlidin tüzdim **hıyābānlar**

Zamānı anda gülgeşt-i **hıyābān** eylesün şāhım (Nâdire Dîvanı, Gazel 105, Mısra 11).

hızāb èt-: (Ar.+T.) Boyamak.

1. Ğarkā-yı hūn-ı ciger oldu tenim

Kan yaş ile mūy-i ser **ètdim hızāb** (Nâdire Dîvanı, Gazel 20, Mısra 6).

hızr: (ö.a.) Âb-ı hayat içtiği için ölümsüzlüğe erdiğine, bereketi temsil ettiğine ve kul sıkıştığında imdadına yetiştiğine inanılan kimse.

1. Yüzîng ferruh cemāling ruh-efzā

Haţîng **hızr** u leb-i la'ling mesîhā (Nâdire Dîvanı, Gazel 2, Mısra 2).

2. Sebze-yi haţ la'li-nābing üzre me'vā eyledi

Hızr kılğandek vaţan ser-çeşme-yi hayvān körüb (Nâdire Dîvanı, Gazel 22, Mısra 4).

3. Lebleringdür mesîh vü **hızr** haţîng

Sènden ister hayāt hızr u mesîh (Nâdire Dîvanı, Gazel 64, Mısra 7).

4. **Hızr** ile ilyās bolğay baħr u berde rahberi

Ol hümāyūn ıfılnı haķ zīb-i kişver eyledi (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 6, Mısra 45*).

hızr ile mesîhâ: (ö.a.) Hz. Hızır ve Hz. İsa.

1. Dehân u la‘l-ü haţıngdur mu ey hüsñ sultânı

Yıgıbsan güşe-yi kevşergâ **hızr ile mesîhâ**nı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 144, Mısra 4*).

hızr-nümâ: (Far.) Hızır Peygambere benzeyen.

1. Ey hoşâ şîşe ara âb-ı hayât-ı hükemâ

Kim müdāmımnı her kişi nüş etse bolur **hızr-nümâ** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 7, Mısra 2*).

hızr ‘ömrî: (Ar.+T.) Hızır Peygamberin ömrü.

1. **Hızr ‘ömrin** âb-ı hayvānnı mükerrer eyledi

İlni tirgüzdi mesîhâ-yı leb-i cânperveri (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 6, Mısra 49*).

hod: (Far.) Kendi.

1. Merdümlıg ile eyledi ol ay mēni rüsvā

Neyreng ile **hod** tēlbe kıllur ilni perîzād (*Nâdire Dîvanı, Gazel 74, Mısra 4*).

2. **Hod** zerīn menğa āhım şereri

Şem‘-i seride miğfere baħ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 66, Mısra 3*).

hod-nümâ: (Far.) Gösteriş meraklısı, kendini öven, değersiz.

1. Bērür gurūr bile ārāyiş feş ü destār

Ki **hod-nümālġ** irür zīb-i kārġāne-yi şeyġ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 73, Mısra 12*).

hoş: (*Far.*) *Hoş, güzel.*

1. Meyġāne-yi ‘ışk içre **hoş** ol rind ki tünler
Bir cür‘a uçun bar ėse bîdār-ı muġabbet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 47, Mısra 3*).
2. **Hoşdur** kişi dünyā ġamini kılsa ferāmūş
Lâcür‘a çekib sāġar-ı serşār-ı muġabbet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 47, Mısra 5*).
3. Devletni ābırūyı iġbālını zühūrı
Hoşdur köngül alardın cāndur alar şabūrı (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 3, Mısra 28*).
4. Tā ġusrev-i mülk ü devlet ėrding
Vaşl içre **hoş** ėrdi rüzġarım (*Nâdire Dîvanı, Terķib-bend 1, Mısra 36*).
5. Ol yār vaşlı birle **hoş** ėrdi rüzġarım
Mihr ü vefādın ayru yok ėrdi kār u bārım (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 3, Mısra 41*).
6. **Hoş** ol kim ‘azm-i reh ėtting yolıngda
Çırāġān yaruttı tokuz çarġı ġızrā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 9, Mısra 11*).
7. Ey **hoş** ol rind-i mey āşām u siyeh mest müdām
Cām-ı mey elkide alıda sebū vu mînā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 7, Mısra 9*).
8. **Hoş** ol kün sening birle demsāz ėdim
Niyāz içre sermāye-yi nāz ėdim (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 17*).

hoş bol-: (*Far. + Tr*) *İyi olmak, mutlu olmak, sevinmek.*

1. Müdāmımnı hicrānıda ġan yıġlamakdın **hoş bolur** ġālim
Ayrıma ey felek bir laġza çeşm-i ġünfişāndın hem (*Nâdire Dîvanı, Gazel 115, Mısra 9*).

hoş ehli: (Far.+Ar.+T.) Mutlu olanlar.

1. Şubh-dem **hoş ehliğa** peyk-i şabā bērdi haber

Boldı peydā salṭanat gülzāridin şīrīn semer (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 6, Mısra 41*).

hoş kıl-: (Far.+T.) Hoşuna gitmek, hoş görmek.

1. Bukün meyhānede şahbā **kılır hoş**

İrür pīr-i muğāndın bu kerāmet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 31, Mısra 3*).

hoş nişimen: (Far.) Hoş oturacak yer, güzel oturacak yer.

1. Ey perī-peyker közümnî manzarı

Hoş nişimendür demī ārām tut (*Nâdire Dîvanı, Gazel 48, Mısra 8*).

hoş zamānlar: (Far.+Ar.+T.) Güzel zamanlar.

1. **Hoş zamānlar** kim alarğa ihtilātım bār ēdi

Alıda pās-ı edebdin ihtiyātım bār ēdi (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 7, Mısra 31*).

hoşā: (Far.) Ne hoş! Ne iyi! Ne güzel!.

1. Ey **hoşā** şīşe ara āb-ı hayāt-ı hükemā

Kim müdāmımnı her kişi nūş etse bolur hıẓr nümā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 7, Mısra 1*).

2. **Hoşā** ‘ākıl ki eyleb yaḥşılık bünyādını muḥkem

Öter bu deyr-i fānīdin özini nīk-nām eyleb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 26, Mısra 9*).

hoş-dil: (Far.) Gönlü hoş, huzurlu.

1. Aqtı bağrım pāresi közler yolıdın ƙan bolub

Halk-i ‘ālem **hoş-dil** ü mēn bī-nevā hayrān bolub (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 7, Mısra 38*).

hoşnūd: (*Far.*) *Hoşnut; bir kimseden veya bir halden memnun durumda olan, râzı.*

1. Halk sēndin heme **hoşnūd** ēdi bu ‘ādet ile

Şād ƙılğay sēni rūhunġnı Hudā rāhmet ile (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 1, Mısra 53*).

2. **Hoşnūd** irür ƙalāyık ābād her vilāyet

İkbāl-ı devletini ƙaƙdın tileb ra‘yet (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 5, Mısra 13*).

hüb: (*Far.*) *İyi, Güzel.*

1. Yürek dāġın ey Nâdire ġayrdın

Besī **hüb** ƙayd ƙıldınġ nihān eyledinġ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 97, Mısra 12*).

hüb kël-: (*Far.+T.*) *Hoş gelmek.*

1. **Hüb kældinġ** yaġşı keltürdinġ ƙaber

Eyledinġ derdimġa darmān merħabā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 6, Mısra 5*).

hüb ƙıldınġ: (*Far.+T.*) *İyi yaptın.*

1. Ey köngil ‘ışƙını hayret bile pinhān tutdınġ

Hüb ƙıldınġ ki cünün ile fesād eylemedinġ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 99, Mısra 6*).

hüblġ: (*Far.+T.*) *Güzellik, iyilik.*

1. Barça il ƙirdārıġa taħsīn étib eyler du‘ā

Hüblüg kim Nâdire cemşîd-i devrânımdadur (*Nâdire Dîvanı, Gazel 83, Mısra 16*).

2. Şerbet-i cām-ı vişālîdın köngül şādāb edi

Hüblüg devrânıda hurşîd-i ‘âlem-tāb edi (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 4, Mısra 18*).

hücüm ét-: (Ar. +T.) Saldırmak.

1. Ğam **hücüm étse** rehî meykede tut

Rindler himmetidin iste meded (*Nâdire Dîvanı, Gazel 79, Mısra 5*).

hücüm-ı ervāh: (Ar.) Ruhlar saldırısı.

1. Rūh-ı pākı ki müdāmımnı türbetini

Ṭavf eter künde **hücüm-ı ervāh** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 63, Mısra 8*).

hudā: (ö.a.) Allah, Tanrı.

1. Her hālde ey Nâdire şükr eyle **Hudā’ğa**

Kim bērdi seṅga ‘ışk u muḥabbet bile devlet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 43, Mısra 17*).

2. Halk sēndin heme hoşnūd edi bu ‘âdet ile

Şād kılğay sēni rūhunḡnı **Hudā** rāhmet ile (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 1, Mısra 54*).

3. Rūz-ı ezel **Hudā’nı** mundāḡ ēken rızāsı

Ger bolmasa vişālî meṅga cihānda nè bar (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 3, Mısra 45*).

4. Maḡbul ērdi **Hudā’ğa** bî-çāreler du‘āsı

Ey yahşılarnı şāhı hāḡ sēḡa yār bolḡay (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 5, Mısra 15*).

5. Huşūšen köz nûrî Hân şehriyār

Hudā eylegey devletin bî-zevāl (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 154*).

hudā rizāsı: (ö.a.) *Allah'ın rızası.*

1. Êmdi **Hudā rizāsını** Nâdire ihtiyār étib

İlge ‘adālet eyleban tevbe-yi rabbenā kıllur (*Nâdire Dîvanı, Gazel 84, Mısra 13*).

2. Her kim ki bolsa düşman merdūd u zār bolḡay

‘Adl eyleban kerem kıll şudur **Hudā rizāsı** (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 5, Mısra 20*).

hudā-i ‘ālem: (ö.a.) *Dünyayı yaratan yüce Allah.*

1. Kıldı ol hādişeni def **Hudā-i ‘ālem**

Şükr uçun boldı ḡalāyık tili gevher efşān (*Nâdire Dîvanı, Gazel 127, Mısra 13*).

2. Bèrdi **Hudā-i ‘ālem** devlet bile sa‘ādat

Devridedür vilāyet mānend-i bāḡ-ı cennet (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 5, Mısra 11*).

hudāvendā: (ö.a.) *Ey Allah'ım!*

1. ‘Adem iḡlīmide şāhım misāfirdür **Hudāvendā**

Mēḡa yētkür selāmet şehriyār-ı nīk-nāmımnı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 143, Mısra 17*).

hudāvend: (ö.a.) *Allah, Tanrı.*

1. Ol **Hudāven’di** ki kıldı yēr ü köknî aşıkār

Şükr kim bizni gedā kıldı sēni sultān ētib (*Nâdire Dîvanı, Gazel 28, Mısra 7*).

hudâvend-i cihân: (ö.a.) *Dünya hükümdarı, dünyayı yaratan yüce Allah.*

1. Raḥmeti birle **Hudâvend-i cihân** şād ētgey
Enbiyâ rūhı sēning cāningge imdād ētgey (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 1, Mısra 57*).

hudây: (ö.a.) *Allah, Tanrı.*

1. Bu fezendler kim bēribdür **Hudây**
Naşīb eylegey her birige kemāl (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 151*).

hudây lemyezel: (ö.a.) *Baki olan Allah.*

1. Mēn sēni müstemendingim ārī **Hudây lemyezel**
Kılsa birevni pādışāh birni ānga gedā kılur (*Nâdire Dîvanı, Gazel 84, Mısra 11*).

hudâyā: (ö.a.) *Ey Allah, Tanrı.*

1. Seyâdet ḥanedānı şāh Babür nesl-i pākı men
Hudâyā raḥmet eyle barça ecdād-ı ‘uzāmımnı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 143, Mısra 26*).
2. **Hudâyā** bērib cānge iqbāl u cāh
Hudâyā bērib ḥānge iqbāl u cāh (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 99-100*).

hüdühüd-i mülk-i süleyman: (ö.a.) *Süleyman Peygamber ile Melike Belkis arasında haber getirip götüren ibibik.*

1. Ey yüzing kıble-yi erbāb-ı şefā
Hüdühüd-i Mülk-i Süleyman Merḥabā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 6, Mısra 2*).

hükemā: (Ar.) Alimler, bilginler.

1. **Hükemā** ‘ışk marîzîğa buyurmuş mey-i nâb
Hicr derdiğa demişler bu müferrihni devā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 7, Mısra 3*).

hüküm: (Ar.) Hüküm, karar, idare.

1. Kayan bardıng ey şâh-ı gerdün serîr
Felek êrdi **hükümüngge** fermân pezîr (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 78*).

hulk u ihsân: (Ar.) Ahlak ve iyilik.

1. **Hulk u ihsân** birle ‘âlemni serefrâz eyleding
Allâh Allâh bu şîfat devletlü sultândur mu sên (*Nâdire Dîvanı, Gazel 120, Mısra 15*).

humâr: (Ar.) İçkiden sonra gelen baş ağrısı, mahmurluk.

1. Lebidin ayru menğa bâde tutma ey sâkî
Humâr külfetiğa nâfi‘ olma ey şahbâ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 3, Mısra 8*).
2. Yâr la‘lini firâkıda **humârım** gâlib
Bolmadı neş’e-yi şahbâ bile könglüm şadâb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 16, Mısra 5*).
3. İçermên mey demâdem yâr la‘lini **humârıdın**
Mêni meyhânedin men‘ êtme zâhid ihtisâb eyleb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 21, Mısra 9*).

humâr-ı âfitâb: (Ar.+Far.) Güneş düşkünlüğü.

1. Kétmedi mendin kadeh birle **humâr-ı âfitâb**
Şubh yanglıg tartardurman intizâr-ı âfitâb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 24, Mısra 1*).

humāy: (Far.) Devlet kuşu, talih kuşu.

1. Ger ölsem bu vādī ara ey **humāy**

Ğızā bolğusı üstüḥā'nım seḡa (Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 41).

hümāyün: (Far.) Kutlu, kutsal, mesut, mübârek.

1. Oşal kim aḡa bed-ḥ'ā u ḡasūd u kīneperverdür

Hümāyün dergehıde müstemend ü zār kıl yārab (Nâdire Dîvanı, Gazel 17, Mısra 26).

hümāyün aḡteri: (Far.+Ar.+T.) Talih yıldızı.

1. Saltanat baḡride peydā boldı yektā gevherī

Şubḡ-i devletdın ṭulū' etti **hümāyün aḡteri** (Nâdire Dîvanı, Muhammes 6, Mısra 2).

hümāyün ṭālī: (Far.+T.) Baht ve mutluluk kuşu.

1. Nâdire sênsiz tiriklikdin ne rāḡat kördi deb

Ol **hümāyün ṭālī'** ü ferḡunde atvārimḡa ayt (Nâdire Dîvanı, Gazel 37, Mısra 14).

2. Sa'd irür aḡter-i iḡbāl u **hümāyün ṭālī'**

Saltanat çāker ü ḡuldur seḡa baḡt u devlet (Nâdire Dîvanı, Gazel 44, Mısra 7).

hümāyün ṭıfl: (Far.+Ar.) Uḡurlu çocuk.

1. Ḥızr ile ilyās bolḡay baḡr u berde raḡberi

Ol **hümāyün ṭıflnı** ḡaḡ zīb-i kişver eyledi (Nâdire Dîvanı, Muhammes 6, Mısra 46).

hum-ı dām-ı ğam: (Far.+Ar.) Gam tuzağının şarap küpü.

1. Çarḫ ilni giriftār-ı **hum-ı dām-ı ğam** eyler

Bisyār cefālar kılıban raḥm kem eyler (*Nâdire Dîvanı, Müsemmen 1, Mısra 23*).

humistân: (Far.) Meyhane.

1. Kākül-i şebrengdin kıldıḡ çemenler âşikār

Nergis-i bedmestdin kıldıḡ **humistānlar** ‘ayān (*Nâdire Dîvanı, Gazel 119, Mısra 4*).

humistân eyle-: (Far.+T.) Meyaneye çevirmek.

1. Zülf-i müşkîn birle kılgan nāfe-yi Çîn âşikār

Nergis-i mest ile maḥfilni **humistân eyleban** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 117, Mısra 10*).

hūnāb: (Far.) Kanlı su/gözyaşı.

1. Yaş ornıga Nâdire közimdin

Hicride aḡar müdām **hūnāb** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 25, Mısra 18*).

hūnābe-yi hasret yut-: (Far.+Ar.+T.) Hasret eziyeti çekmek.

1. Cānga yëttim dembedem **hūnābe-yi ḡasret yutub**

Veh ki cānān şevḡidin cimim ara cān ḡalmadı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 136, Mısra 3*).

hūnāb-ı ciger: (Far.) Ciğer kanı.

1. Serḡoş olğan kebi **hūnāb-ı cigerdin** ‘āşık

Neş‘e-yi bāde kıılır ḡüsn ilidin ref‘-i ḡicāb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 16, Mısra 11*).

hūnāb-ı dil: (Far.) Gönül kanı.

1. ‘İşi tamām ğamdür **hūnāb-ı dil** ğızāsı
Vaşlınġ ara felekdiñ érđi revācım efzūn (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 3, Mısra 15*).

hūn-ı dil: (Far.) Gönül kanı.

1. Ğuşsa peymāneside **hūn-ı dil** āşām eyler
Bâdedin her kişi kim eyler ēse istignā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 7, Mısra 11*).
2. **Hūn-ı dil** birle ciger pāresidin
Bâdedür la‘l-i müferrih yāķūt (*Nâdire Dîvanı, Gazel 42, Mısra 11*).
3. Furķatıdın yıġlamakdın ķalmadı köz içre yaş
Ėmdi **hūn-ı dil** ile köz şafhasın pür nem tutay (*Nâdire Dîvanı, Gazel 148, Mısra 12*).

hūn-ı ciger: (Far.) Ciğer kanı.

1. Her şām közimni yaşı şem‘im
Hūn-ı cigerim becāy-ı şerbet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 45, Mısra 12*).
2. Tîredür ol aydın ayru hicr şāmı meskenim
Nuķl-i ğam bolmış ğızā **hūn-ı cigerdür** şerbetim (*Nâdire Dîvanı, Gazel 103, Mısra 4*).
3. Hicrānda naştbim mēni **hūn-ı ciger** etti
Furķat otınıñ tâbı köñgölġa eşer etti (*Nâdire Dîvanı, Müsemmen 1, Mısra 11*).
4. Baġlab ihlāş ile iħrām ħarīmi ħareming
Eşkdin rāhile ü **hūn-ı cigerzād** kılay (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 1, Mısra 50*).

hurşid-i tábān: (Far.) Parlayan güneş.

1. Sāye-yi taht-ı felek **hurşid-i tábān** efseri

Yārab ol baht u sa‘adat gülbeni tapkay kemāl (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 6, Mısra 35*).

hūr: (Ar.) *Peri, huri.*

1. Bakmağay kevşer lebide **hūrning** ruhsārığa
Kim leb-i la‘l ü meh-i ruhsārıng eyler ārzū (*Nâdire Dîvanı, Gazel 131, Mısra 7*).

hurrem: (Far.) *Şen, sevinçli.*

1. Çemenler **hurrem** ü yoqtur mēning serv ü hırāmānım
Serir-i salţanat peydā u yoqtur şāh-ı tūrānım (*Nâdire Dîvanı, Müseddes 1, Mısra 7*).

hurrem bol-: (Far.+T.) *Yeşermek, şenlenmek.*

1. Şafā-i maḳdemidin **boldı hurrem** ‘arşa-yı ‘ālem
Hayāt-ı tāze tapdı memleket gūyā ki cān kēldi (*Nâdire Dîvanı, Gazel 140, Mısra 11*).

hurrem-dil: (Far.) *Mutlu.*

1. Hānezād-ı āstānı uşbu devlet-hāne man
Derdidin bīmārman **hurrem-dil** ērdim sağıda (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 7, Mısra 16*).
2. Ğuşsa u ğam bile düşmanları aḥvālı zebūn
Düstlar ‘ış ile **hurrem-dil ü şād u ḥandān** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 127, Mısra 16*).

hurşid: (Far.) *Güneş.*

1. Risālet sipihrini **hurşīdidürsēn**
Cemālīng mücellā cenābīng mu‘allā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 9, Mısra 15*).
2. Yārımın vaşlı birle ‘ālem münevver êrdi
Bar êrdi mäh-ı tībān **hurşīdgā** muḳarreb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 27, Mısra 6*).
3. Bālīni üze bardı muḳabbetgā mesīhā
Hurşīd êdi çarḥda bīmār-ı muḳabbet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 47, Mısra 12*).
4. Kemdür tolunay bolsa cemālīngge berāber
Hurşīde ḳulağıngdagi dūr-dāne ḳılır baḥş (*Nâdire Dîvanı, Gazel 52, Mısra 10*).
5. Ḳaşıng nāz eyler ḥüsn içre mährûlar
Hurşīd eylegendēk yüzün hilāle teslīm (*Nâdire Dîvanı, Gazel 111, Mısra 8*).
6. Ḥüsning tecellīsīde **hurşīd** zerre yaŋlıg
Eyler ḳamer yüzīngge mānend-i hāle teslīm (*Nâdire Dîvanı, Gazel 111, Mısra 15*).
7. Şīr-i dilīr-i meydān rustem dil ü dilāver
Hurşīd baḥtı tībān mihr-i ruḥı münevver (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 5, Mısra 8*).
8. Ḥüsning tecellisidin bī-tāb mährûlar
Andaḳ ki zāhir olmas **hurşīd** çıḳsa kevkeb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 27, Mısra 4*).
9. Ayıldım ol ḳuyaşnı tā ‘arāḳ efşān līḳāsıdın
Közümge ot tüşer **hurşīd** ile encüm ziyāsıdın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 121, Mısra 2*).

hurşīd-i ‘ālem-tāb: (*Far. + Ar. + Far.*) *Alemi yansıtan güneşti.*

1. Şerbet-i cām-ı vişālıdın köngül şādāb êdi
Ḥüblīg devrānıda **hurşīd-i ‘ālem-tāb** êdi (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 4, Mısra 18*).

hurşîd-i çarh-ı çenberî: (*Far*) *Felek çemberinin güneşi.*

1. Salţanat eyvānı şem‘idür ol ‘ālî güher

Kim irür pervānesi **hurşîd-i çarh-ı çenberî** (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 6, Mısra 10*).

hurşîd-i cemāl: (*Far.+Ar.*) *Güzellik güneşi.*

1. Kılurğa kündüzimni kēçe **hurşîd-i cemāl** üzre

Perişān eyledi gīsülerin şubhımnı şām eyleb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 26, Mısra 5*).

hurşîd-i nihān: (*Far.+Ar.*) *Gizli güneş.*

1. Ey şanem bâde içib yüzni kıztartıb meydin

‘Ārızıng māhını **hurşîd-i nihān** eylemeding (*Nâdire Dîvanı, Gazel 99, Mısra 10*).

hurşîd-i tābān: (*Far.*) *Parlak güneş.*

1. Nêçük kim ay şi‘ā‘-i rüşen olmış mihr tābıdın

Cemāl-ı pertevin **hurşîd-i tābāndın** temāşā kı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 100, Mısra 4*).

2. Neşātım tiredür şem‘-i şebistānımdın ayrılgaç

Bolubman zerredék **hurşîd-i tābānımdın** ayrılgaç (*Nâdire Dîvanı, Müsemmen 2, Mısra 18*).

3. Tîre hātırlarını rüşen hāl eylersen müdām

Āsumān-ı cāh üze **hurşîd-i tābāndur** mu sēn (*Nâdire Dîvanı, Gazel 120, Mısra 14*).

4. Havā-i ‘ışk sergerdānı men ārām u şabrım yok

Periřān zerredēk **hurřīd-i tābānımnı** sağındım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 102, Mısra 10*).

hüş: (*Far.*) Akıl, fikir, iyi ile kötüyü ayırma hissi.

1. Kêtdi **hüşım** ol perīveř cılve āgāz eylegeç
Örtedi cân perdesin muṭrib nevāsāz eyegeç (*Nâdire Dîvanı, Gazel 59, Mısra 1*).

hüsn: (*Ar.*) Güzellik.

1. Beski mecnûndur müdāmımnı **hüşniğa** gülşen gülleri
Ėonçe gerdindür çemen boynıda tûmārı ‘aceb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 18, Mısra 5*).
2. Ger közim **hüşning** çırāğdın münevver bolmasa
Rüşen êtmes pertev-i nûr-ı řerār-ı âfitāb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 24, Mısra 11*).
3. Cihānda Nâdire yārıng perī miřāl êrdi
Bolur mu **hüşnini** āyineğa yādgār kılıb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 30, Mısra 14*).
4. Bir terehḥüm zāhir êtseng nêtgüsi
Kıldı **hüşnüngge** mēni zār ihtiyāc (*Nâdire Dîvanı, Gazel 56, Mısra 16*).
5. Bī-vefādur **hüşndin** tā kılmadım kat‘-i nażar
Bolmadım teşvīř-i köz ü kaş u müjgāndın ḥālāř (*Nâdire Dîvanı, Gazel 93, Mısra 5*).
6. **Hüşning** tecellīside hurřīd zerre yanglığ
Eyler kamer yüzingge mānend-i hāle teslīm (*Nâdire Dîvanı, Gazel 111, Mısra 15*).
7. Ger âfitāb körse **hüşningni** öz řuā‘yin
Bī-ihtiyār eyler māh-ı cemāle teslīm (*Nâdire Dîvanı, Gazel 111, Mısra 9*).
8. İki hicr-i Ken‘ānıda çün Ya‘kûb-ı nābīnā

Nèdin kim **hüsn** Mısrı içredür sèn Yüsûf-ı şânî (*Nâdire Dîvanı, Gazel 144, Mısra 12*).

9. Tapmas közümi merdümi **hüsning** mişâlını

Hâl-i siyeh ile ruh-ı alıngdın örgüley (*Nâdire Dîvanı, Gazel 147, Mısra 13*).

hüsn bâğı: (Ar.+Far.+T.) *Güzellik bahçesi.*

1. Meger **hüsn bâğını** nergisleridür

İki çeşm-i cādū-yı bādām u şehlā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 9, Mısra 7*).

hüsn dîvânı: (Ar.+T.) *Güzellik defteri.*

1. Kading mışra'ı şüh u bercestedür

Bolub **hüsn dîvânı** müntahab (*Nâdire Dîvanı, Gazel 23, Mısra 8*).

hüsn eflâkı: (Ar.+T.) *Eüzellik göğü.*

1. Tā yüzing ayı nümāyān boldı **hüsn eflākıda**

Reşk otıdın tîre boldı rûzgār-ı âfitâb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 24, Mısra 9*).

hüsn ehli: (Ar.+T.) *Güzellik sahibi, güzel sevgili.*

1. Sèn bu devrde hüsn ehliğa sultāndur sèn

Ne uçun 'ışk ilığa 'adl ile dād eylemeding (*Nâdire Dîvanı, Gazel 99, Mısra 11*).

hüsn envârı: (Ar.+T.) *Güzel parıltısı.*

1. Berg-i gül keltirmedi ol **hüsn envârığa** tâb

Kıldı güllerni hâzân seyr-i gülistân eylegeç (*Nâdire Dîvanı, Gazel 58, Mısra 5*).

hüsn içre: (Ar.+T.) *Güzellikte.*

1. Kaşınğ nâz eyler **hüsn içre** mâhrûlar
Hurşîd eylegendek yüzün hilâle teslîm (*Nâdire Dîvanı, Gazel 111, Mısra 7*).

hüsn ili: (Ar.+T.) *Güzeller toplusu.*

1. Ger bizâ‘at istersen terk-i sūd u sevdâ kıl
Hüsn ilige ‘âşık bol derd ü dâğı sāmān èt (*Nâdire Dîvanı, Gazel 49, Mısra 8*).
2. Ey cemālîng şabâhat içre şabîh
Hüsn ili zümreside sebz ü melîh (*Nâdire Dîvanı, Gazel 64, Mısra 2*).
3. Serhoş olğan kebi hūnāb-ı cigerdin ‘âşık
Neş‘e-yi bâde kılur **hüsn ilidin** ref‘-i hicāb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 16, Mısra 12*).

hüsn riyāzı: (Ar.+T.) *Güzellik bahçesi.*

1. Ey **hüsn riyāzı**da kading serv
Ol serv üze sūnbūlîng semensā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 5, Mısra 3*).

hüsn şu ‘ā‘yı: (Ar.+T.) *Sevgilinin güzel yüzünün ışığı.*

1. Ol **hüsn şu ‘āyıda** köngül köyse ‘aceb yok
Kalgay mu çirāğ otığa pervāne selāmet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 33, Mısra 3*).

hüsn ü ‘ışk: (Ar.) *Güzellik ve sevgi.*

1. **Hüsn ü ‘ışk** eyler sening hākisteringni tūtiyā
Şem‘din köymekni kesbèt mezheb-i pervāne tut (*Nâdire Dîvanı, Gazel 39, Mısra 5*).

hüsn debīristāni: (Ar. + Far. + T.) *Güzellik okulu.*

1. Medd-i āhım şu‘lesi **hüsning debīristānı**

Mısrā‘-ı bercestedür ey serv-i āzādım eşit (*Nâdire Dîvanı, Gazel 40, Mısra 3*).

hüsn tecellisi: (Ar. + T.) *Sevgilinin güzel yüzünün görünmesi.*

1. **Hüsning tecellisidin** bî-tâb mâhrûlar

Andağ ki zâhir olmas hırşîd çıksa kevkeb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 27, Mısra 3*).

hüsrev: (ö.a.) *Hüsrev ü Şirin öyküsünün erkek kahramanı olan hükümdar, İran şahlarından birkaçı aynı adla anılırsa da içlerinde en meşhuru budur. Ayrıca kelime padişah anlamında da kullanılır.*

1. Tîşe-yi ferhâd ğamdin pâre bağrım dâğını

Luţf hıştıdın kıl ey şîrîn suhan **hüsrev** binâ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 14, Mısra 34*).

2. Cihânda **hüsrev-i** cennet mekân ‘adl ihtiyâr êtdi

Kıyâmet kün şefî‘-i Ahmed-i muhtâr kıl yârab (*Nâdire Dîvanı, Gazel 17, Mısra 13*).

3. Vefâ ser-levhî üzre Nâdire mevzûn kelâmını

Yazar taḥsîn-i şî‘r-i **hüsrev-i ‘alî-cenâb** eyleb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 21, Mısra 16*).

hüsrev-i fergâne: (ö.a.) *Orta Asya da bulun bölge hükümdarı.*

1. Ābâd ola ey Nâdire iklîm-i tecemmül

Cemşîd-i zamân **hüsrev-i fergâne** selâmet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 33, Mısra 12*).

hüsrev-i fermānverā: (ö.a.) *Hükümran Hüsrev.*

1. **Hüsrev-i fermānverā** şafder ü kişvergüşā

Gevher-i kımet bahā ketti kerem kanıdın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 125, Mısra 17*).

hüsrev-i gîti penâh: (ö.a.) *Cihan padişahı olan Hüsrev.*

1. Ötti ‘âlem mülkidin ol **hüsrev-i gîti penâh**

‘Adâlet birle cihân ehliğa erdi pâdişâh (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 8, Mısra 37*).

hüsrev-i hurşîd ruhsâr: (ö.a.) *Güneş yüzlü Hüsrev.*

1. Çü terk-i cilve etti **hüsrev-i hurşîd ruhsârım**

Köngül közgüsü zeng-i hicr ara kalmış şafâsıdın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 121, Mısra 7*).

hüsrev-i mülk ü devlet: (ö.a.) *Malı mülkün hükümdarı olan Hüsrev.*

1. Tâ **hüsrev-i mülk ü devlet** êrding

Vaşl içre hoş erdi rüzgârım (*Nâdire Dîvanı, Terki-bend 1, Mısra 35*).

husûmet: (Ar.) *Düşmanlık.*

1. Şeh-i mülk-i cünündür men sipâhım barça vahşîler

Velî yokdur **husûmet** kimseğa hayl-i sipâhımda (*Nâdire Dîvanı, Gazel 134, Mısra 10*).

husûsen: (Ar.) *Ayrıca, özellikle.*

1. **Huşûşen** köz nûrî Hân şehriyâr

Hudâ eylegey devletin bî-zevâl (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 153*).

huten: (ö.a.) *Doğu Türkistan'da bir yer adı.*

1. Saçı endîşesi herdem ferehbağş-ı dimâğımdur

Hutenler seyr ètermen iki zülf-i ‘anberāsādın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 124, Mısra 12*).

huten deşti: (ö.a.) *Hutan vadisi.*

1. Şühlik birle **huten deştide** mâçin kèyigi
Boldı rüsvā kılıb ol nergis-i mestānege baḥş (*Nâdire Dîvanı, Gazel 53, Mısra 5*).

hüveydā: (Ar.) *Apaçık, belli, aşikâr.*

1. Lebing yādi könglümde pinhān èmesdür
İrür şışede mevc-i şahbā **hüveydā** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 9, Mısra 4*).

h‘āb-ı ğaflet: (Far.+Ar.) *Gaflet uykusu.*

1. Könglümni **h‘āb-ı ğafletdin** demī bīdār kııl yārab
Aķargān közlerimni maḥrem-i dīdār kııl yārab (*Nâdire Dîvanı, Gazel 17, Mısra 1*).

h‘ār kııl-: (Far.+T.) *Değersiz, itibarsız hâle getirmek.*

1. Kıılmağıl zinhār izhār ihtiyāc
Kim ‘azīz ilni **kıılur h‘ār** ihtiyāc (*Nâdire Dîvanı, Gazel 56, Mısra 2*).

I

‘ışk: (Ar.) *Aşırı sevgi ve bağılılık duygusu.*

1. Köngül **‘ışk** içre bolma bītahammül (*Nâdire Divanı, Gazel 2, Mısra 20*).
2. Ezel kündin bolubdur **‘ışk** peydā (*Nâdire Divanı, Gazel 2, Mısra 23*).
3. Köngül **‘ışk** içre bolma bītahammül
Ki vaşl u hicr ara kıılıl medārā (*Nâdire Divanı, Gazel 2, Mısra 19*).

4. Menga ey Nâdire kısmet bu erken
Ezel künden bolubdur 'ışk peydâ (*Nâdire Divanı, Gazel 2, Mısra 22*).
5. Nâdire ol mihr-i tâbân şevkıdın kıldım cünûn
Âşikârâ boldı 'ışkım şühre-yi devrân bolub (*Nâdire Divanı, Gazel 29, Mısra 10*).
6. Cihânde Nâdire 'ışk ihtiyâr et
Muhabbetsiz keçürgen hayf evkât (*Nâdire Divanı, Gazel 31, Mısra 13*).
7. Vâmık u ferhâd u mecnûndın muqaddem bildi yâr
Nâdire 'ışkıngı 'âşıklıkda mümtâz eylegeç (*Nâdire Divanı, Gazel 59, Mısra 14*).
8. Şanemler 'ışkına tākāt kılalmayın nâçâr
Yaşundı şum 'age zâhid olub behâne-yi şeyh (*Nâdire Divanı, Gazel 73, Mısra 3*).
9. Herkim ki tapsa 'ışk edebgâhıda kabûl
Kılmas anı tekellümini hiç kimse red (*Nâdire Divanı, Gazel 80, Mısra 9*).
10. Cism ü cân hâkister olğay cümle redni örtegey
Böyle öt kim 'ışkıdın bu kalb-i süzânımdadur (*Nâdire Divanı, Gazel 83, Mısra 14*).
11. Ey köngil 'ışkını hayret bile pinhân tutdıng
Hüb kıldıng ki cünûn ile fesâd eylemeding (*Nâdire Divanı, Gazel 99, Mısra 5*).
12. Feryâd ki 'ışk etti meni yârğa meftûn
Cân vâle ü ten hasta yürek dâğ u ciger hûn (*Nâdire Divanı, Müsemmen 1, Mısra 1*).
13. Ey ay köngil gülşenide serv-i revân bol
Ey hûş u hîred 'ışkıda rüsvâ-i bol (*Nâdire Divanı, Müsemmen 1, Mısra 34*).

'ışk âfeti: (Ar.+T.) Aşk belası.

1. ‘İşk âfetiğa tağ taḥammül kıla almaş

Ménmèn ki kılurman bu ğam ü derdġe tākāt (*Nâdire Divanı, Gazel 43, Mısra 11*).

‘İşk ara: (Ar.+T.) Aşkda, sevgide.

1. Bolmağıl ferhād u mecnündek cihān efsānesi

‘İşk ara ey Nâdire āyīn-i neng ü nām tut (*Nâdire Divanı, Gazel 35, Mısra 14*).

2. Kışsa-i ferhād u mecnūn kaldı mèn hem ‘İşk ara

Nâdire bir cān-güdāz efsāne bünyād eylerem (*Nâdire Divanı, Gazel 107, Mısra 13*).

3. Nè ğamdür menğa ‘İşk ara Nâdire

Eger bolsa cānānğa cānım fedā (*Nâdire Divanı, Gazel 13, Mısra 11*).

‘İşk āyīnesi: (Ar.+Far.+T.) Aşk aynası.

1. Cihānda böyle ki bolmışmèn ‘İşk āyīnesi

Menğa ziyāde bolur yār ḥüsnidin ġayret (*Nâdire Divanı, Gazel 41, Mısra 7*).

‘İşk āyīni: (Ar.+Far.+T.) Aşka töresi.

1. Çekmeyüb ġam çekti şīrīn şüretin ferhād līk

‘İşk āyīnide dērler bīḥayālardın biri (*Nâdire Divanı, Gazel 139, Mısra 6*).

‘İşk bināsı: (Ar.+T.) Aşk binası.

1. Raḥat tileseng ‘İşk bināsını penāh et

Āsūde irür sāye-yi dīvār-ı muḥabbet (*Nâdire Divanı, Gazel 47, Mısra 9*).

‘İşk bürhānı: (Ar.+T.) Aşk kanıtı.

1. Şükr bari kim işim tapmadı red

‘ışk bürhānı menğa érdi sened (*Nâdire Divanı, Gazel 79, Mısra 2*).

‘ışk cezbesi: (*Ar. + T.*) *Aşk coşkusu.*

1. Dêdim ‘ışk cezbesidin seŋga Nâdire kelâmı

Ki haķıķat ıktizâdur heme nükte-yi mecâzım (*Nâdire Divanı, Gazel 101, Mısra 15*).

‘ışk dāmı: (*Ar. + far. + T.*) *Aşk tuzağı.*

1. ‘İşk dāmığa giriftâr eyleban

Cānga bîdād üzre bîdād eyledim (*Nâdire Divanı, Gazel 110, Mısra 7*).

‘ışk da‘vāsı: (*Ar. + T.*) *Aşk davası; âşık olduğunu iddia etmek.*

1. ‘İşk da‘vāsını bîmârlıĝ eyler isbât

Olki bîmâr êmes yok anı da‘vāsı şaĝıĥ (*Nâdire Divanı, Gazel 65, Mısra 3*).

2. Kişi körĝen êmesdür ‘ışk da‘vāsıda âsāyiş

Eĝer rāĥat tilersen zāhidā terkêt bu da‘vānı (*Nâdire Divanı, Gazel 145, Mısra 15*).

3. ‘İşk da‘vāsını kıldım nā-resā cür’et bile

Ey resālar zümresi mên nā-resālardın biri (*Nâdire Divanı, Gazel 139, Mısra 13*).

‘ışk derdi: (*Ar. + T.*) *Aşk derdi.*

1. Şabr kılsam ‘ışk derdi bî-ķarār eyler mênı

Kesb-i hūş êtsem cünün bî-iĥyiyār eyler mênı (*Nâdire Divanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 11*).

2. Kôrdi derdimni şabış ü tişledi barmaĝını

Aydı kim yokdur devâsı ‘**ışk derdidür** bu derd (*Nâdire Divanı, Gazel 78, Mısra 6*).

3. ‘**ışk derdiğa** giriftâr bolubman ne kılay

Zâhidâ mēnga naşîhat bile yêtkürme ‘azâb (*Nâdire Divanı, Gazel 16, Mısra 3*).

‘ışk dersi: (*Ar. + T.*) *Aşk dersi.*

1. ‘**ışk dersini** nêbilsün zâhid

Ësdi âğâz kılıbdur ebced (*Nâdire Divanı, Gazel 79, Mısra 9*).

‘ışk ehli: (*Ar. + T.*) *Aşk ehli, âşıklar.*

1. Kaçan ‘**ışk ehlini** öltürmağını ihtiyâr êtseng

Cefâ tîği bilen evvel mēning bağırmnı efgâr êt (*Nâdire Divanı, Gazel 32, Mısra 3*).

2. Saldı ‘**ışk ehliğa** rastâhîz hicrân âfeti

Âhnı şarşar kılıb eşkimni tûfân eylegeç (*Nâdire Divanı, Gazel 58, Mısra 3*).

3. Ey perî-ruhsârlar ‘**ışk ehliğa** ruhsâr açing

Cilve sevdâsı bile âyîne-yi hayrân êting (*Nâdire Divanı, Gazel 96, Mısra 5*).

4. Zâhidâ ger dēseng ‘**ışk ehliге** rüsvâ bolmay

Dēmağıl meykedeh evbâşığa köp çün u çerâ (*Nâdire Divanı, Gazel 7, Mısra 13*).

‘ışk esrârı: (*Ar. + T.*) *Aşk sırrı.*

1. ‘**ışk esrârını** izhâr kılıb fâş étme

Kim bu yanglıg dēmiş ol vaqıf-ı esrâr hadîş (*Nâdire Divanı, Gazel 51, Mısra 7*).

‘ışk fetvâsı: (*Ar. + T.*) *Aşk fetvası.*

1. ‘**ışk fetvâsıda** ‘uşşâklara

Mestlîğ ilzem irür bâde mübâh (*Nâdire Divanı, Gazel 63, Mısra 3*).

‘ışk icre: (Ar.+T.) *Aşk içinde, sevgi içinde.*

1. Köngül közgüsini ey Nâdire ‘ışk icre rüşen kıl
Muhabbet dâğıdın âyîne-yi gîtî-nümâ keltür (*Nâdire Divanı, Gazel 86, Mısra 11*).
2. Menga ‘ışk icre sūdi cünün bes
Cihân iqbālının baht-ı nigūn bes (*Nâdire Divanı, Gazel 92, Mısra 1*).
3. Mevc yanglıg suvğa sal yâ şem‘ yanglıg otlara
‘ışk icre her ne bolsa bende-yi fermāningim (*Nâdire Divanı, Gazel 112, Mısra 10*).
4. Hicr edi ‘ışk icre mēn körge belālardin biri
Derd vādīsīde mēn çekken cefālardin biri (*Nâdire Divanı, Gazel 139, Mısra 1*).
5. Yétalmay gül‘izārım vaşlığa ‘ışk icre rüsvā mēn
Meded kıl baht köyi sarığa başkar bu rüsvānı (*Nâdire Divanı, Gazel 145, Mısra 7*).
6. Bolub ergüvānī yüzüm za‘ferān
Elif kâmetim boldı ‘ışk icre dāl (*Nâdire Divanı, Terci-bend 1, Mısra 148*).

‘ışk ile zāhid: (Ar.+T.+Ar.) *Aşk ve zahit.*

1. İnanma lāf-ı muhabbetdin ilge ursa zenaḥ
Ki bardur ‘ışk ile zāhid arası yüz fersaḥ (*Nâdire Divanı, Gazel 70, Mısra 2*).

‘ışk ili: (Ar.+T.) *Âşıklar.*

1. Sēn bu devrde ḥüsn ehliğa sultāndur sēn
Ne uçun ‘ışk iliğa ‘adl ile dād eylemeding (*Nâdire Divanı, Gazel 99, Mısra 12*).

‘ışk marīzi: (Ar.+T.) Aşk hastası.

1. Hükemā ‘ışk marīziġa buyurmuş mey-i nāb

Hicr derdiġa dēmişler bu müferrihni devā (*Nâdire Divanı, Gazel 7, Mısra 3*).

‘ışk nemāzı: (Ar.+T.) Aşk namazı.

1. Nâdire cām-ı muhabbetni lebāleb içiban

Mestliġ birle kılay ‘ışk nemāzını edā (*Nâdire Divanı, Gazel 7, Mısra 18*).

‘ışk nīsānı: (Ar.+Far.+T.) Aşk izi.

1. Közüمنى böyle giryān bilmekimdur dāne-yi eşkin

Besī gevher ki tökmış ‘ışk nīsānı bu deryāġa (*Nâdire Divanı, Gazel 135, Mısra 8*).

‘ışk otını te’şiri: (Ar.+T.+Ar.+T.) Aşk ateşinin etkisi.

1. Nâdire bolmasa ger ‘ışk otını te’şiri

Elem-i zāhir ile dāġ-ı nihān barça ‘abeş (*Nâdire Divanı, Gazel 54, Mısra 13*).

‘ışk övi: (Ar.+T.) Aşk evi, gönül.

1. Ey köngül fiġānıngdın tūredür felek kaçrı

Bu binānı vīrān kııl ‘ışk öyini ābād èt (*Nâdire Divanı, Gazel 36, Mısra 8*).

‘ışk şahrāsı: (Ar.+T.) Aşk çölü.

1. Taġnı bir āh ile hāmūnda eyleb üstüvār

‘ışk şahrāsıdagı mecnūnnı ferhād eylerem (*Nâdire Divanı, Gazel 107, Mısra 6*).

‘ısk şavvâdı: (Ar.+T.) Aşk avcısı.

1. Köngül şayd étgeli âmâde kılmış **‘ısk şayyâdı**

Perîrûlar kemend-i halka-yı zülfini dām eyleb (*Nâdire Divanı, Gazel 26, Mısra 15*).

‘ısk sırrı: (Ar.+T.) Aşk sırrı.

1. Fâş étme uluska **‘ısk sırrın**

Köngülde anı nihân étib kêt (*Nâdire Divanı, Gazel 46, Mısra 15*).

‘ısk tîği: (Ar.+Far.+T.) Aşk kılıcı.

1. Haq cenâbıga tapar mertebe-yi ismâ‘il

‘ısk tîği bile her kimse eger bolsa zebîh (*Nâdire Divanı, Gazel 65, Mısra 8*).

‘ısk u cünûn: (Ar.) Aşk ve delilik.

1. Kılurman **‘ısk u cünûn** kârvânıga imdâd

Sirişk-i nâkaların eşk-i şeş-kaţâr kılib (*Nâdire Divanı, Gazel 30, Mısra 7*).

‘ısk u cünûn ehli: (Ar.+T.) Âşıklar.

1. Muhabbet kişveri âbâd irür iqbâl u cāhımda

Taṅg êrmes bolsalar **‘ısk u cünûn ehli** penâhımda (*Nâdire Divanı, Gazel 134, Mısra 2*).

‘ısk u muhabbet: (Ar.) Aşk ve sevgi.

1. Kıl Nâdire müyesser şûr-ı cünûn cihânde

‘ısk u muhabbet oldı ‘âşıkka dîn ü mezheb (*Nâdire Divanı, Gazel 27, Mısra 14*).

2. İrür 'ışk u muhabbet müdde'ā icād-ı 'ālemdin

Ğaraž bu cezbe-yi tevfiğdür kevn ü mekândın hem (*Nâdire Divanı, Gazel 109, Mısra 15*).

3. Her hâlde ey Nâdire şükr eyle Hudâğa

Kim bêrdi senga 'ışk u muhabbet bile devlet (*Nâdire Divanı, Gazel 43, Mısra 18*).

'ışk u muhabbet ehli: (Ar.+T.) *Âşıklar.*

1. Zâhidâ 'ışk u muhabbet ehlini ma'zûr tut

Yâr köyide ne boldı şeyh şin'ân 'âkıbet (*Nâdire Divanı, Gazel 34, Mısra 9*).

'ışk vâdîsi: (Ar.+T.) *Aşk vadisi.*

1. Ğubârım 'ışk vâdîside berbâd oldu andağ kim

Beyâbânlarda mecnûn tütüyâ izler Ğubârımdın (*Nâdire Divanı, Gazel 116, Mısra 3*).

'ışk yolu: (Ar.+T.) *Aşk yolu.*

1. Kêl 'ışk yolıda közleringni

Ey Nâdire dürfişân etib kêt (*Nâdire Divanı, Gazel 46, Mısra 17*).

iskender-i rûm: (ö.a.) *Rum iskenderi.*

1. Şalâbetde İskender-i Rûm dèk

Fetânet yèride Fılâṭûn kebi (*Nâdire Divanı, Terci-bend 1, Mısra 163*).

'ışknı fermânı: (Ar.+T.+Ar.+T.) *Aşkın buyruğu.*

1. 'Arşa-yı mülk-i cihân gerçi nigînimdedür

Baş çeke bilmes köngül 'ışkını fermānıdın (Nâdire Dîvanı, Gazel 125, Mısra 20).

ıztırāb: (Ar.) Acı, keder.

1. Şâmlar iftâr vaḳti zâhir eyleb **ıztırāb**
Za'fdin kımas ḳabûl ḳem ü şîrîn iştiḥā (Nâdire Dîvanı, Gazel 8, Mısra 9).
2. Cân bağışlarda lebiṅ nâzingge cân eyley fedâ
Ḳatlim eyler çağda ḳılğan **ıztırābıṅge** öley (Nâdire Dîvanı, Gazel 149, Mısra 8).

ıztrāb eyle-: (Ar.+T.) Korkmak.

1. Hicr āşûbı belâdur kim anı teşvîşidin
Ḳatre-yi sîmāb yanglıḡ köṅglüm **eyler ıztrāb** (Nâdire Dîvanı, Gazel 19, Mısra 10).

İ

'ibārāt-ı ḳabîḥ: (Ar.) Kötü ibareler.

1. Böyle kim nuṭḳ-ı revân baḡşıṅ
Tilḡa keltürme edeb birle **'ibārāt-ı ḳabîḥ** (Nâdire Dîvanı, Gazel 65, Mısra 2).

ibtilā eyle-: (Ar.+T.) Bir şeye karşı aşırı düşkün olma.

1. Derd-i hicrân **ibtilāsın eylemes** êrdi ḡayāl
Ol zamân êrdi menḡa bu nuḳşānlar 'ayn-i kemāl (Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi I, Mısra 25).

iç-: (T.) İçmek.

1. Mey içseng ey köngül ildin nihân iç
Lebi yâdi bile mey râyegân iç (*Nâdire Divanı, Gazel 60, Mısra 1-2*).
2. Sağa ey Nâdire cām-ı muhabbet
Çü sundı sâkî-yi şîrîn zebân iç (*Nâdire Divanı, Gazel 60, Mısra 14*).
3. Her kaçan kim nâz etib çıksa mey-i gülfâm içib
Kân töker meydék demâdem çeşm-i humârı ‘aceb (*Nâdire Divanı, Gazel 18, Mısra 11*).
4. Mey içseng ey köngül ildin nihân iç
Lebi yâdi bile mey râyegân iç (*Nâdire Divanı, Gazel 60, Mısra 1-2*).
5. Eger ğamdin hâlâş olmak tilersên
Şürâhîdék şarâb-ı erguvân iç (*Nâdire Divanı, Gazel 60, Mısra 4*).
6. Mey-i nâb il ‘ayyârige muhağdur
Özingni eylemekke imtiḥân iç (*Nâdire Divanı, Gazel 60, Mısra 10*).
7. Budur mazmun-ı mevc-i bâde-yi nâb
Ki şahbâ pîrni eyler cevân iç (*Nâdire Divanı, Gazel 60, Mısra 12*).
8. İçermên mey demâdem yâr la‘lini humâridın
Mêni meyḥânedin men‘ étme zâhid ihtisâb eyleb (*Nâdire Divanı, Gazel 21, Mısra 9*).
9. Nâdire cām-ı muhabbetni lebâleb içiban
Mestliĝ birle kılay ‘ışk nemâzını edâ (*Nâdire Divanı, Gazel 7, Mısra 17*).
10. ‘Âşık oldım ğam girîbânımdın aldı Nâdire
İçmedim tâ bir ağız mey bolmadım andın hâlâş (*Nâdire Divanı, Gazel 93, Mısra 8*).
11. Nêçe kim zâhid irür şâf zamîr
İçmeyin mey tapa algay mu şelâḥ (*Nâdire Divanı, Gazel 63, Mısra 6*).

ic ü tas: (T.) İçeri ve dışarı.

1. Āh kim zulm-i felekdin boldı aḡger Nâdire

Şabr u ārāmım kêtib örteb köyer **ic ü taşım** (Nâdire Divanı, Gazel 104, Mısra 14).

icâd-ı 'alem: (Ar.) Kâinat, bütün yaratılmış varlıklar, dünya, cihanın yaratılması.

1. İrür 'ışk u muḡabbet müdde'ā **icâd-ı 'alemdin**

Ġaraż bu cezbe-yi tevfiḡdür kevn ü mekândın hem (Nâdire Divanı, Gazel 109, Mısra 15).

içinde: (T.) "İçinde, arasında" anlamlarına gelen bir ifade.

1. Köngül mecnûnını zülfingni zencîriḡa bend êttim

Sürük etḡâl **içinde** bolmaḡay déb şûr u şer peydâ (Nâdire Divanı, Gazel 10, Mısra 16).

içre: (T.) "İçinde, arasında" anlamlarına gelen bir ifade.

1. Serḡoşı deşt-i cünûn **içre** ki bolmış ḡaşıl

Lâleler üzre sirişkim mey ile cām menḡa (Nâdire Divanı, Gazel 1, Mısra 9).

2. Gülşen **içre** anı ḡisûsıḡa mânend irür

Ṭurre-i sünbül irür ḡalka bolan dām menḡa (Nâdire Divanı, Gazel 1, Mısra 11).

3. Köngül 'ışk **içre** bolma bîtahammül (Nâdire Divanı, Gazel 2, Mısra 20).

4. Köngül 'ışk **içre** bolma bîtahammül

Ki vaşl u hicr ara kılḡıl medārâ (Nâdire Divanı, Gazel 2, Mısra 19).

5. Tün kēçe fiḡān u nālışımdın

Köyng iti **içre** tüştü ḡavḡâ (Nâdire Divanı, Gazel 5, Mısra 10).

6. Dehr eyvânıda gerdün gerdişi bîdâdıdın

Yokturur ğam kaydı **ıcre** kimse mēndek mübtelā (*Nâdire Divanı, Gazel 14, Mısra 22*).

7. Kānlıĝ könglim **ıcre** medd-i āhım

Andaĝ ki çemende serv-i āzād (*Nâdire Divanı, Gazel 75, Mısra 5*).

8. Firākıng otı dūdı başım üzre saldı yüz sevdā

Fiĝānımdın kızıldı cānım **ıcre** haşr bāzārı (*Nâdire Divanı, Gazel 141, Mısra 4*).

9. İki hicr-i Ken‘ānıda çün Ya‘kūb-ı nābīnā

Nēdin kim hūsn Mışrı içredür sēn Yūsuf-ı šānī (*Nâdire Divanı, Gazel 144, Mısra 12*).

10. Halk-i ‘ālem **ıcre** bīkeslik bile efsāne men

‘ālem ehlī šād mēn haşret otide yana men (*Nâdire Divanı, Muhammes 7, Mısra 3*).

ıdbār hatı: (Ar.+T.) *Bahtsızlık yazısı.*

1. Çekti ğam **ıdbār haṭın** nāme-yi iqbālma

Defter-i çarḥa kaçā kilki çü haṭ-ı istivā (*Nâdire Divanı, Gazel 14, Mısra 23*).

‘ıd-i vişāl: (Ar.) *Kavuşma bayramı.*

1. Ğarež ‘**ıd-i vişālıng** köngülge ey hilāl ebrū

Yüzüñgni ayıĝa cānımnı qurbān ètmesem bolmas (*Nâdire Divanı, Gazel 91, Mısra 9*).

2. Eylaram ‘**ıd-i vişālıngnı** demādem ārzū

Ey yüzüñg bayram ayı cān sañga qurbān eyleney (*Nâdire Divanı, Gazel 146, Mısra 9*).

ıftār: (Ar) *Oruç açma, bozma; iftar vakti.*

1. Cān körmedi rūzedin ḥalāvet

İftārda yārsız ne lezzet (*Nâdire Divanı, Gazel 45, Mısra 2*).

iftār eyle-: (Ar.+T.) *İftar etmek, orucu açmak.*

1. Yār eylese yārı birle **iftār**

Yok rūzede mundın özge devlet (*Nâdire Divanı, Gazel 45, Mısra 3*).

iftār kıl-: (Ar.+T.) *Orucu açmak.*

1. Her şām menğa nevāleyi ğam

İftār kılurğa boldı kısmet (*Nâdire Divanı, Gazel 45, Mısra 8*).

iftār vakti: (Ar.+T.) *Oruç açma zamanı.*

1. Şāmlar **iftār vakti** zāhir eyleb ıztırāb

Za‘fdin kımas qabūl cem ü şīrīn iştihā (*Nâdire Divanı, Gazel 8, Mısra 9*).

ihlās: (Ar.) *Doğruluk, samimiyet, bağlılık.*

1. Bağlab **ihlāş** ile iḥrām ḥarīmi ḥareming

Eşkdin rāḥile ü ḥūn-ı cigerzād kılay (*Nâdire Divanı, Muhammes 1, Mısra 49*).

2. Bağlab **ihlāş** ile iḥrām ḥarīmi ḥareming

Eşkdin rāḥile ü ḥūn-ı cigerzād kılay (*Nâdire Divanı, Muhammes 1, Mısra 49*).

ihṣān ét-: (Ar.+T.) *Yardım etmek, iyilikte bulunmak, bağışlamak.*

1. Böyle kim mümtāz irür sèn barça sultānlar ara

Şād kılgıl bendelerini könglini **ihṣān étib** (*Nâdire Divanı, Gazel 28, Mısra 10*).

ihsān ile: (Ar.+T.) İyilikle.

1. Mén hem **ihsān ile** il hātırını şād kılay

Müstemend yekke du‘ā birle sēni yād étgey (*Nâdire Divanı, Muhammes 1, Mısra 55*).

ihsān u cūd: (Ar.)İyilik ve cömertlik.

1. Tā kıyāmet étme yārab luṭf ü iltāfıngı kem

Hān-ı ‘ālīcāh kim **ihsān u cūd** eyler ‘atā (*Nâdire Divanı, Gazel 14, Mısra 16*).

ihtilāt: (Ar.) Karışma, görüşme.

1. Hoş zamānlar kim alarğa **ihtilāṭım** bār édi

Alıda pās-ı edebdın ihtiyāṭım bār édi (*Nâdire Divanı, Muhammes 7, Mısra 31*).

ihtimām: (Ar.)Dikkat, özen.

1. Ğaraž himmetlerimdın yār vaşlı iktizāsıdur

Tilermen vaşlını yārab ziyād ét **ihtimāmımın**ı (*Nâdire Divanı, Gazel 143, Mısra 24*).

ihtisāb ehli: (Ar.+T.) Hesap soranlar, sorumlular.

1. **İhtisāb ehli** tağallub eyledi meyḥāneğa

Qalmadı meyde ḥarāret neyde te‘şir-i şedā (*Nâdire Divanı, Gazel 8, Mısra 7*).

ihtisāb eyle-: (Ar.+T.) Hesap sormak.

1. İçermēn mey demādem yār la‘lini ḥumārıdın

Mēni meyḥānedin men‘ étme zāhid **ihtisāb eyleb** (*Nâdire Divanı, Gazel 21, Mısra 10*).

iẖtiyāc: (Ar.) *Muhtaçlık, yokluk, yoksulluk; gereksinim.*

1. Kılmağıl zinhār ızhār **iẖtiyāc**
Kim ‘azīz ilni kıılır ẖār **iẖtiyāc** (*Nâdire Divanı, Gazel 56, Mısra 1-2*).
2. Hıçkim ‘âlemde fārıĝ-bāl ėmes
Her kim öz miğdārıça bar **iẖtiyāc** (*Nâdire Divanı, Gazel 56, Mısra 4*).
3. Kızlerim eyler yüzingni ārzū
Kim irür közgüye dīdār **iẖtiyāc** (*Nâdire Divanı, Gazel 56, Mısra 8*).
4. Müstened etti meni muhtaçlık
Kıldı ẖācetmending ey yār **iẖtiyāc** (*Nâdire Divanı, Gazel 56, Mısra 10*).
5. Ger tilersēn ābrū aħbāb ara
Eyleme zinhār ızhār **iẖtiyāc** (*Nâdire Divanı, Gazel 56, Mısra 12*).
6. Kıl revā elbette ‘aşık ẖācetin
Bağmağıl ‘arz etse aĝyār **iẖtiyāc** (*Nâdire Divanı, Gazel 56, Mısra 14*).
7. Yār vaşlını tilmēn Nâdire
Eyledi könglümni efgār **iẖtiyāc** (*Nâdire Divanı, Gazel 56, Mısra 18*).
8. Bir tereẖhüm zāhir ėtseng nētgüsi
Kıldı ẖüsningge meni zār **iẖtiyāc** (*Nâdire Divanı, Gazel 56, Mısra 16*).

iẖtiyār ėt-: (Ar.+T.) *İrade, Seçmek, tercih etmek.*

1. İhtiyārım bar ėdi her işni kılsam ihtiyār
Yārdın eyleb cüdāyī **iẖtiyār ėtti** felek (*Nâdire Divanı, Gazel 94, Mısra 7*).
2. Cihānde Nâdire ‘ışk **iẖtiyār ėt**
Muhabbetsiz keçürgen hayf evkāt (*Nâdire Divanı, Gazel 31, Mısra 13*).
3. Kaçan ‘ışk ehlini öltürmaĝını **iẖtiyār ėtseng**

- 3). Cefâ tîgi bilen evvel mênîng bağırmnı efgâr êt (*Nâdire Divanı, Gazel 32, Mısra* 3).
4. Êmdi Hüdâ rizâsını Nâdire **iẖtiyâr étib**
İlge ‘adâlet eyleban tevbe-yi rabbenâ kılur (*Nâdire Divanı, Gazel 84, Mısra 13*).
5. İẖtiyârım bar êdi her işni kılсам iẖtiyâr
Yârdın eyleb cüdâyî **iẖtiyâr** etti felek (*Nâdire Divanı, Gazel 94, Mısra 8*).

iẖtiyâr kıl-: (Ar.+T.) Seçmek; tercih etmek.

1. Nétay ki dehr güzergâhıda bu têlbe köngül
Yoluqtı hicrige vaşlını **iẖtiyâr kılıb** (*Nâdire Divanı, Gazel 30, Mısra 12*).
2. Deşt ü şahrâlarını **kıldım iẖtiyâr**
Boldı mecnûn kışsa-yı bürhân menğa (*Nâdire Divanı, Gazel 12, Mısra 9*).
3. İẖtiyârım bar êdi her işni **kılсам iẖtiyâr**
Yârdın eyleb cüdâyî iẖtiyâr etti felek (*Nâdire Divanı, Gazel 94, Mısra 7*).

iẖtiyât: (Ar.) Olabilecek şeyleri hesaba katarak tedbirli ve ölçülü davranma, sakınma.

1. Hoş zamânlar kim alarğa iẖtilâtim bâr êdi
Alıda pās-ı edebdin **iẖtiyâtım** bâr êdi (*Nâdire Divanı, Muhammes 7, Mısra 32*).

iẖtiyât ét-: (Ar.+T.) Sakınmak, dikkatli davranmak.

1. Şem‘dek örteb tenimni **iẖtiyât ét** dūdını
Kim kereklikdür sevād-ı haṭ-ı reyḥânığa dūd (*Nâdire Divanı, Gazel 81, Mısra 9*).

ikāmet: (Ar.) Bir yerde yerleşip oturma / mukim olma.

1. Vîrānede ‘ākılğa **ikāmet** ne münāsib

Ser-menzil-i āsāyiş ėmes ‘arşa-yı dünyā (*Nâdire Divanı, Gazel 4, Mısra 13*).

2. Mecnûnda eger bolsa ėdi şabr u taḥammül

Ƙılmasmu ėdi mèn kebi şehr içre **ıķāmet** (*Nâdire Divanı, Gazel 43, Mısra 8*).

ıķbāl: (Ar.) *Mutluluk, saadet; baht, talih.*

1. Nâdire rüşendür **ıķbālım** çırāğı vaşl ara

Közim içre nūr yā könglüm ara cāndur mu sèn (*Nâdire Divanı, Gazel 120, Mısra 17*).

ıķbāl mesnedi: (Ar.+T.) *Baht tahtı.*

1. Ey ḥusrev-i zemāne devlet bile emān bol

İķbāl mesnedide keyḥusrev-i zamān bol (*Nâdire Divanı, Muhammes 5, Mısra 22*).

ıķbāl u cāh: (Ar.+Far.) *Talih ve makam.*

1. Ḥudāyā bërîb cānge **ıķbāl u cāh**

Ḥudāyā bërîb ḥānge **ıķbāl u cāh** (*Nâdire Divanı, Terci-bend 1, Mısra 99-100*).

2. Muḥabbet kişveri ābād irür **ıķbāl u cāhımda**

Tāng ėrmes bolsalar ‘ışķ u cünün ehli penāhımda (*Nâdire Divanı, Gazel 134, Mısra 1*).

ıķbāl u devlet: (Ar.) *Mutluluk ve itibar.*

1. Baht u tālî ‘ çāker ü **ıķbāl u devlet** hemdemi

Cedd-i a‘lāsı mükkrem şāhlarnıḡ ekremi (*Nâdire Divanı, Muhammes 6, Mısra 23*).

ikbāl devleti: (Ar.+T.) Devlet makamı, mutluluk, saadet, baht açıklığı.

1. Hoşnūd irūr ḫalāyik ābād her vilāyet

İkbāl devletini ḫaḫdın tileb ra‘yet (*Nâdire Divanı, Muhammes 5, Mısra 14*).

ikbāl-ı refîk: (Ar.) Arkadaşın bahtı.

1. Dîn Nâdire’din kemal taptı

İkbāl- refîk ü mülk-i ābād (*Nâdire Divanı, Gazel 75, Mısra 14*).

ikbālın zühûrî: (Ar.+T.+Ar.+T.) Bahtın görünmesi.

1. Devletni âbirûyî **ikbālın zühûrî**

Hoşdur köngül alardın cândur alar şabûrî (*Nâdire Divanı, Muhammes 3, Mısra 27*).

iki: (T.) "İki adet" anlamında sayı sıfatı.

1. **İki** la‘l-i nâbingnı yâḫûtığa

İki çeşm-i gevher fişânım fedâ (*Nâdire Divanı, Gazel 13, Mısra 7-8*).

2. **İki** hicr-i Ken‘ânıda çün Ya‘ḫûb-ı nâbînâ

Nêdin kim ḫüsn Mısrı içredür sên Yûsuf-ı sâñî (*Nâdire Divanı, Gazel 144, Mısra 11*).

3. Sevâd-ı elvech fid’-dâreyn êken dervîş-i şâhib-dil

‘Ademdür **iki** ‘âlem sāye-yi baht-ı siyâhımda (*Nâdire Divanı, Gazel 134, Mısra 6*).

4. Meger ḫüsn bâğını nergisleridur

İki çeşm-i cādū-yı bādām u şehlä (*Nâdire Divanı, Gazel 9, Mısra 8*).

5. Irūr **iki ejder** ḫem ü pîç birlen

Ḳading servide iki zülf semensâ (*Nâdire Divanı, Gazel 9, Mısra 5*).

6. **İki giryān közüm** mihringni da‘vāsıda tanıkdur
Ne dərmen bolsa ter-dāmānlıg ‘aybı bu güvāhımda (*Nâdire Divanı, Gazel 134, Mısra 13*).
7. Perde-yi nāz u hayā hāmūş la‘lingdin köter
İki gül bergini birbirdin gehī güftāre aç (*Nâdire Divanı, Gazel 57, Mısra 4*).
8. Baş indürüb yengi ay peyveste kaşlarıngge
İki kara közüngge kılmış gāzāle teslīm (*Nâdire Divanı, Gazel 111, Mısra 4*).
9. Kaşı kılıcı birle kılur katl demādem
‘Uşşākların **iki közi** bolgalı cellād (*Nâdire Divanı, Gazel 74, Mısra 6*).
10. Şayd étđi mēni ol **iki kıllāb**
Boynımda kemend-i zülf-i pūr-tāb (*Nâdire Divanı, Gazel 25, Mısra 1*).
11. Nē maḥfilde şehd ü şeker eyledin
Ki birbirge çespāndurur iki leb (*Nâdire Divanı, Gazel 23, Mısra 12*).
12. Küfr ü İslām ilige sēn ma‘būd
Ka‘be ü deyrdir **iki ma‘bed** (*Nâdire Divanı, Gazel 79, Mısra 4*).
13. Mihr ü mürüvvet ehlige çarḥ muḥabbet eylemes
Cevr ile **iki yārın** birbirdin cüdā kılur (*Nâdire Divanı, Gazel 84, Mısra 4*).
14. İrür iki ejder ḥem ü pīç birlen
Kāding servide **iki zülf semensā** (*Nâdire Divanı, Gazel 9, Mısra 6*).
15. Saçı endīşesi herdem fereḥbaş-ı dimāğımdur
Ḥutenler seyr ētermen **iki zülf-i ‘anberāsādın** (*Nâdire Divanı, Gazel 124, Mısra 12*).
16. Düşvār ēken cihānda tenhālīg ibtilāsı
Yārımdın **iki gevher** qaldı köngül sürürü (*Nâdire Divanı, Muhammes 3, Mısra 26*).
17. İki ḥuceste ferzend iki közümni nūrı

Bardur köngül sürürü her qaysının liqası (*Nâdire Divanı, Muhammes 3, Mısra 29*).

18. İki huceste ferzend **iki közümnü nûr**

Bardur köngül sürürü her qaysının liqası (*Nâdire Divanı, Muhammes 3, Mısra 29*).

19. Boldı **iki yıl** cüdâlığımga

Köz tégdi bu âşinâlığımge (*Nâdire Divanı, Terkib-bend 1, Mısra 25*).

iklîm-i ‘adem: (*Ar.+Far.+Ar.*) *Yokluk ülkesi.*

1. Nâdire dünyâge hergiz i ‘timâdım qalmadı

Ketti **iklîm-i ‘ademğa** şâh-ı dârâ şevketim (*Nâdire Divanı, Gazel 103, Mısra 20*).

2. **İklîm-i ‘ademğa** ketti yârim

Yüzlendi hâzâne nev-bahârim (*Nâdire Divanı, Terkib-bend 1, Mısra 33*).

iklîm-i tecemmül: (*Ar.+Far.+Ar.*) *Güzellik ülkesi.*

1. Âbâd ola ey Nâdire **iklîm-i tecemmül**

Cemşîd-i zamân husrev-i ferğâne selâmet (*Nâdire Divanı, Gazel 33, Mısra 11*).

ikrâr-ı muhabbet: (*Ar.+Far.+Ar.*) *Sevgi inkarı.*

1. Ger ta‘ne-yi ağıyârdın ey dil hâzar êtseng

‘Âlem ilîga bolmağıl **ikrâr-ı muhabbet** (*Nâdire Divanı, Gazel 47, Mısra 14*).

iktidâ kıl-: (*Ar.+T.*) *Uymak, tabi olmak.*

1. Rûze ayı tapmadım pîr-i muğân irşâdını

Lâcerem mescid ara zâhidğa **kıldım iktidâ** (*Nâdire Divanı, Gazel 8, Mısra 6*).

iktidār-ı āfitāb: (Ar. + Far.) Güneşin gücü.

1. Mahrûlarnı yûzing ayı musahhar eyledi
Munça bolmas encüm içre **iktidār-ı āfitāb** (*Nâdire Divanı, Gazel 24, Mısra 6*).

iktizā: (Ar.) Lüzum, gerekme, lazım gelme, şart, gerekli.

1. Dêdim 'ışk cezbesidin senga Nâdire kelâmı
Ki haķikat **iktizādur** heme nûkte-yi mecâzım (*Nâdire Divanı, Gazel 101, Mısra 16*).
2. Ğaraż himmetlerimdin yâr vaşlı **iktizāsıdur**
Tilermen vaşlını yârab ziyâd êt ihtimâmımnı (*Nâdire Divanı, Gazel 143, Mısra 23*).

il: (T.) Ülke, memleket, diyar.

1. Küfr ü İslâm **ilige** sên ma'būd
Ka'be ü deyrdir iki ma'bed (*Nâdire Divanı, Gazel 79, Mısra 3*).

il: (T.) Halk, ahâli; başkaları; herkes.

1. Karılığ devletiğa yetkürüb hân-ı dilâverni
Beķâ-i 'ömrini **il** 'ömrinin bisyâr kıl yârab (*Nâdire Divanı, Gazel 17, Mısra 20*).
2. Kân tökerge mâildür kaşlarınğnı şemşiri
İlni katl-ı 'âm êtseng közlerini cellâd et (*Nâdire Divanı, Gazel 36, Mısra 10*).
3. **İl** barça vişâl bezmide şâm
Tâ şubh çekib sürüd-ı 'işret (*Nâdire Divanı, Gazel 45, Mısra 5*).
4. Dâğ-ı 'ışk esrarın nûkte-nûkte şerh êttim
Nâdire anı **ilge** fâş kılma pinhân et (*Nâdire Divanı, Gazel 49, Mısra 14*).

5. Mey içseng ey köngül **ildin** nihân iç
Lebi yâdi bile mey rāyegān iç (*Nâdire Divanı, Gazel 60, Mısra 1*).
6. Mên kebi lâf-ı ‘ışk urıb zāhid
İlğa rüsvālığını kıldı şarîh (*Nâdire Divanı, Gazel 64, Mısra 6*).
7. Küfr ü İslām **ilige** zülfüngdin
‘Akd-ı zünnâr u halka-yı tesbîh (*Nâdire Divanı, Gazel 64, Mısra 9*).
8. Merdümlig ile eyledi ol ay mênî rüsvā
Neyreng ile hod tēlbe kılor **ilni** perîzād (*Nâdire Divanı, Gazel 74, Mısra 4*).
9. Āgeh êtdi **ilni** eşkim sâbit ü seyyāresi
Dūd-ı âhımdur felekde kehkeşāndın bērdi yād (*Nâdire Divanı, Gazel 76, Mısra 5*).
10. Ėmdi Hudā rizāsını Nâdire ihtiyār etib
İlge ‘adālet eyleban tevbe-yi rabbenā kılor (*Nâdire Divanı, Gazel 84, Mısra 14*).
11. Hicr ü firāk ēlgide pīrehim pāredür
Kılmadı **il** tefriķa cībini dāmānıdın (*Nâdire Divanı, Gazel 125, Mısra 4*).
12. Ot yaktı firākıng şereri **ilge** velīkin
Ey Nâdire köymes dil-i efgārdın ayru (*Nâdire Divanı, Gazel 132, Mısra 21*).
13. **İl** gümān eyler ki bu devlet ile mesrūrman
Eylemesmen saltanatnı yārsız manzūrman (*Nâdire Divanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 83*).
14. Dembedem feryādım **ildin** şermsār eyler mênî
Hicr dāğı derdmend ü dilfigār eyler mênî (*Nâdire Divanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 13*).
14. Çarç **ilni** giriftār-ı hum-ı dām-ı gam eyler
Bisyār cefālar kılıban rahm kem eyler (*Nâdire Divanı, Müsemmen 1, Mısra 23*).
15. Köngül kim hicr **ilidin** bīnevādur (*Nâdire Divanı, Gazel 2, Mısra 13*).

16. **İlge** netaṅ eylese āh u fiḡānım eṣer

Menḡa bukūn Nādire yārdın āṣār yoḡ (*Nādire Divanı, Gazel 72, Mısra 13*).

il ‘ayyāri: (T.+Ar.+T.) *Halkın zekisi, kurnazı.*

1. Mey-i nāb **il ‘ayyāriḡe** muḡaḡdur

Öziṅni eylemekke imtiḡān iç (*Nādire Divanı, Gazel 60, Mısra 9*).

il ḡātrı: (T.+Ar.+T.) *Halkın gönlü.*

1. Mēn hem iḡsān ile **il ḡātrımı** ṣād kılay

Müstemend yekke du‘ā birle sēni yād ētḡey (*Nādire Divanı, Muhammes 1, Mısra 55*).

il közi: (T.) *Başkaları gözü.*

1. Mehveṣim meydān ara bīperde cevḡān eyledi

İl közin āyīnedēk dīdārıḡa ḡayrān ētib (*Nādire Divanı, Gazel 28, Mısra 4*).

il maktulı: (T.+Ar.+T.) *Halk katılı.*

1. Cihān ey Nādire **il maḡtulıdur**

Ėmesdür cāyı āsāyiṣ bu meslaḡ (*Nādire Divanı, Gazel 71, Mısra 9*).

il secdeḡehi: (T.+Ar.) *Halk secde etiḡi yer.*

1. Ėḡme ḡaṣıṅnı ḡamı bolḡalı **il secdeḡehi**

Ka‘be dīvārıda ḡayret ile ḡalmıṣ miḡrāb (*Nādire Divanı, Gazel 16, Mısra 9*).

il temāṣası: (T.+Far.+T.) *Halk eḡlencesi.*

1. Köralmey yârını bolmış cünûnım **il temâşası**

Eger körsem cemâlin anda körgeysen temâşanı (*Nâdire Divanı, Gazel 145, Mısra 5*).

‘ilâc: (Ar.)İlaç, çare, çözüm.

1. Ğamde öldüm ğuşşada köydüm **‘ilâcım** tapmadım

Ëmdi hasretler bilen kêçsün mēni yaz u kışım (*Nâdire Divanı, Gazel 104, Mısra 11*).

2. Yüzi hicri meni köp derdmend êtdi **‘ilâcım** yok

Yēne bir körsetib yārımını berhurdâr kıl yārab (*Nâdire Divanı, Gazel 17, Mısra 7*).

ilâhî: (ö.a.) "Ey Allah'ım!".

1. Berkarâr olğay **ilâhî** tâ binâ-i mülk-i dehr

Boldı taht u tâcdın sermāye-yi devlet binâ (*Nâdire Divanı, Gazel 14, Mısra 13*).

2. Dāğ-ı fırkat kıldı derdimni firāvān el-vedā‘

Rūhiğa bolğay **ilâhî** şadr-ı cennet cāygāh (*Nâdire Divanı, Muhammes 8, Mısra 36*).

3. **İlâhî** bulardın ayırma mēni

Emîr-i cihāndın cüdā eyleding (*Nâdire Divanı, Terci-bend 1, Mısra 105*).

ile: (T.) "Birlikte, beraber; vesilesiyle" anlamında kullanılan bağlaç.

1. Kanlı közyaşım **ile** âh cünûn bezmîde

Serv mehzûn **ile** dur tıfl-ı gül-endām menğa (*Nâdire Divanı, Gazel 1, Mısra 3-4*).

2. Serhoşı deşt-i cünûn içre ki bolmış hâşıl

- Läleler üzre sirişkim mey **ile** cām menğa (*Nâdire Divanı, Gazel 1, Mısra 10*).
3. Köydürdi çemen güllerini reşk otı birle
Ol gonçe-yi handān **ile** ol nergis-i şehlä (*Nâdire Divanı, Gazel 4, Mısra 8*).
4. ‘Āriz-i gülgün **ile** kıldı çemen sarı hırām
Gül yaqasın çāk eyleb boldı rüsva bāğ ara (*Nâdire Divanı, Gazel 15, Mısra 5*).
5. Serv-i gül-ruhsārım **ile** bezm-i ‘işret deb bahār
Serv birle güldin aytdı cām u mīnā bāğ ara (*Nâdire Divanı, Gazel 15, Mısra 7*).
6. Ğarğa-yı hūn-ı ciger oldı tenim
Kān yaş **ile** mūy-ı ser êtdim hīzāb (*Nâdire Divanı, Gazel 20, Mısra 6*).
7. Şūret-i dīvār kebi bolmışam
Hasret-i dīdār **ile** bīhord u h̄āb (*Nâdire Divanı, Gazel 20, Mısra 10*).
8. Eylemeding ey büt-i peymān-şiken
Nâdire’ning vaşling **ile** kāmyāb (*Nâdire Divanı, Gazel 20, Mısra 18*).
9. Bakmading bir luṭf **ile** ey bī-mürrüvet seng-dil
Nâdire hicrinde yığlar nāle ü efğān etib (*Nâdire Divanı, Gazel 28, Mısra 13*).
10. İrür pīr-i muğāndın bu cesāret turğıl ey sākī
Lebāleb cām **ile** zāhidni de‘vāsını bīkār et (*Nâdire Divanı, Gazel 32, Mısra 10*).
11. Kēlgıl ey yār vefā resmini tut
Şem‘-i ruhsār **ile** külbemni yarut (*Nâdire Divanı, Gazel 42, Mısra 2*).
12. Tekellüm êtdi mülākāt la‘l-i nābing **ile**
Feşāhat ehli ara tapdı i‘tibār ḥadīş (*Nâdire Divanı, Gazel 50, Mısra 11*).
13. Her kaçan kim dēse ol la‘l-i şekerbār ḥadīş
Telḥ olur tūtiye güftār **ile** bisyār ḥadīş (*Nâdire Divanı, Gazel 51, Mısra 2*).
14. Bī-vefādur bu cihān sūd u ziyan barça ‘abeş
Kim ğam-i ‘iṣ-i bahār **ile** ḥazān ‘abeş (*Nâdire Divanı, Gazel 54, Mısra 2*).

15. Tapmasa yār cenābıǵa şeref birle qabūl
Āh u feryāding **ile** şūr u fiǵān barça ‘abeş (*Nâdire Divanı, Gazel 54, Mısra 6*).
16. Pertev-i mihring **ile** Kāmile’ni köydirding
Kim emes kökde kıyaş vech-i cemāling çi vāzıh (*Nâdire Divanı, Gazel 65, Mısra 17*).
17. Boldı hayāling **ile** könglüm üyi dilküşā
Kël ki bu vîrānede sāye-yi dîvār yoĥ (*Nâdire Divanı, Gazel 72, Mısra 5*).
18. Kıoymayın āzād u ĥurrem-dil kıılıb mekr ü füsün
Köp dilāverlerni merg **ile** şikār etti felek (*Nâdire Divanı, Gazel 94, Mısra 14*).
19. Nâdire ol yār sevdāsı **ile** köz yümme kim
Rāhat-ı cān yār etmek yār cānān eyleban (*Nâdire Divanı, Gazel 117, Mısra 11*).
20. Fiǵānım yetmeki ol āsumān-ı ĥüsne müşkildur
Ki yetmes gird-i pervāz **ile** dāmān-ı süreyāǵa (*Nâdire Divanı, Gazel 135, Mısra 10*).
21. Kaş u közü zülf ü ĥāl **ile** medārā eyleseng
Eylemez rüsvāsını yüzi qaralardın biri (*Nâdire Divanı, Gazel 139, Mısra 7*).
22. Firqatıdın yıǵlamakdın qalmadı köz içre yaş
Emdi ĥün-ı dil **ile** köz şafhasın pür nem tutay (*Nâdire Divanı, Gazel 148, Mısra 12*).
23. Kim këlür bŷı vefā ‘uşşāk ara eş‘arıdın
Rişte-yi cānımǵa peyvend **ile** sâzing tārıdın (*Nâdire Divanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 92*).
24. Zŷlm **ile** mēndin ayırdı felek-i sifle seni
Pāredür gül kebi ēgnimde cünün pīreheni (*Nâdire Divanı, Muhammes 1, Mısra 27*).
25. Tā cihān mŷlkini sultānı ēding devlet **ile**

Bīnevālarğa kerem eyler éding şefkat **ile** (*Nâdire Divanı, Muhammes 1, Mısra 51-52*).

26. Hızr **ile** ilyās bolğay baħr u berde raħberī

Ol hümāyūn ıfılnı ھاķ zīb-i kişver eyledi (*Nâdire Divanı, Muhammes 6, Mısra 45*).

27. Kêldi çün dünyāğa ol şehzāde-yi ‘ālī güher

Nâdire kıldı du‘ā-i ھاyr **ile** söz muhtaşar (*Nâdire Divanı, Muhammes 6, Mısra 62*).

ilik: (T.) *İlik.*

1. Tutaştı şem‘dêk her barmağım hicrān şerārīdin

İlik merhem koyay dēb çün bağır çakığa yetkürdüm (*Nâdire Divanı, Muhammes 2, Mısra 20*).

‘ilm ü dāniş mahzeni: (Ar.+Far.+Ar.+T.) *Bilgi ve bilim hazinesi.*

1. ‘İlm ü dāniş mahzenide gevher-i nāyāb ēdi

Mū’nis-i cān vāķıf-ı esrārdın ayrılmışam (*Nâdire Divanı, Muhammes 4, Mısra 19*).

ilni tirgüz-: (T.) *Halkı diriltmek, halka can bağışlamak, haklı ayağa kaldırmak.*

1. Hızr ‘ömrin āb-ı hayvānnı mükerrer eyledi

İlni tirgüzdi mesīhā-yı leb-i cānperveri (*Nâdire Divanı, Muhammes 6, Mısra 50*).

iltizām eyle-: (Ar.+T.) *Tercih etmek, lüzumlu görmek.*

1. Hırāmān kēldi yār u kāmēt-i ta‘zīmiğa bī-ħod

Yıkıldım sāyedek yerdin turarge **iltizām eyleb** (*Nâdire Divanı, Gazel 26, Mısra 4*).

ilyās: (ö.a.) Hızır ile birlikte abıhayatı bulan ve ölümsüz olup denizde zor durumda kalan insanlara yardım eden İlyas peygamber.

1. Hızır ile **ilyās** bolğay baħr u berde raħberī

Ol hümāyūn tıflnı ħaķ zīb-i kişver eyledi (*Nâdire Divanı, Muhammes 6, Mısra 45*).

‘imāret: (Ar.) Bayındır ve mamur hale getirmek.

1. Vaşl öyin ābād kıldım buzdı hicrān ‘ākıbet

Sıl-i ğamdin bu **‘imāret** boldı vīrān ‘ākıbet (*Nâdire Divanı, Gazel 34, Mısra 2*).

imdād: (Ar.) Yardım etmek, meded-res olmak.

1. Sirişkim saħābın **imdādıdın** dilküşādur muħabbetni deşti

Köngül dağını etsem beyān bolur ol beyābānda lāle peydā (*Nâdire Divanı, Gazel 11, Mısra 9*).

2. Kılurman ‘ışķ u cünūn kār vānıġa **imdād**

Sirişķ-i nāķaların eşķ-i şeş-ķatār kılıb (*Nâdire Divanı, Gazel 30, Mısra 7*).

3. Raķıbler cānıma ķaşd ettiler bilmem ğünāhımın

Mēnga **imdād** uçun hengāme berpā kılmadı şāhım (*Nâdire Divanı, Gazel 106, Mısra 10*).

imdād et-: (Ar.+T.) Yardım etmek, yardımda bulunmak.

1. Mēnga ‘aķl u ħired teşvīşidin yok erdi āsāyiş

Cünün **imdād étib** mundın kutuldım şükr andın hem (*Nâdire Divanı, Gazel 109, Mısra 12*).

2. Raḥmeti birle Hudāvend-i cihān şād étgey

Enbiyā rūḥı sèning cānıngge **imdād étgey** (*Nâdire Divanı, Muhammes 1, Mısra 58*).

imdād kıl-: (Ar.+T.) Yardım etmek.

1. Kèlgıl ey nāle senga āh ile **imdād kılay**

‘Āfiyet hırmanını bir yolu berbād kılay (*Nâdire Divanı, Muhammes 1, Mısra 1*).

imkān: (Ar.) Olanak.

1. Şām-ı furqat yārsız mèn yutmagan qan qalmadı

Raḥm kıl kim emdi qan yutmaḳqa **imkān** qalmadı (*Nâdire Divanı, Gazel 136, Mısra 2*).

imtidād: (Ar.) Uzun, uçsuz bucaksız.

1. Felek saḳfı qarardı dūd-ı āhımning midādıdın

Cihān zulmet sarayı dūd-ı āhım **imtidādıdın** (*Nâdire Divanı, Muhammes 2, Mısra 8*).

imtiḥān: (Ar.) Sınav.

1. Mey-i nāb il ‘ayyāriḡe muḥaḳdur

Özingni eylemekke **imtiḥān** iç (*Nâdire Divanı, Gazel 60, Mısra 10*).

imtiḥān ét-: (Ar.+T.) Denemek.

1. Kèl devrni **imtiḥān étib** kèt

Seyr-i çemen-i cihān étib kêt (*Nâdire Divanı, Gazel 46, Mısra 1*).

imtihān eyle-: (Ar.+T.) Denemek.

1. Vefā körmeding̃ çarḥdın ey köngül
Felekni besī **imtihān eyleding̃** (*Nâdire Divanı, Gazel 97, Mısra 6*).
2. Oşal ‘ahd-ı yalğan cefā pīşe sên
Sêni tâbekey **imtihān eyleyin** (*Nâdire Divanı, Terci-bend 1, Mısra 134*).

imtihān kıl-: (Ar.+T.) Denemek.

1. Firākıng̃ zehridék katıl Êmesdür
Helâhil birle **kıldım imtihān** telḥ (*Nâdire Divanı, Gazel 68, Mısra 10*).

‘ināb leb: (Ar.+Far.) Hünnap dudaklı sevgili.

1. Sīb-i ğabğab birle ‘**ināb lebin** hicrānıda
Mīve-yi elvan-ı bağ u büstānım boldı telḥ (*Nâdire Divanı, Gazel 69, Mısra 9*).

‘inān: (Ar.) Dizgin.

1. Refāket bile bardı rūhü’l-emīn hem
‘**İnāning̃da** tā sadretü’l-müntehā (*Nâdire Divanı, Gazel 9, Mısra 14*).
2. Nāgeh ol cihān şāh-ı kêlse ey köngül bargıl
Şeh ‘**ināning̃nı** uşlab hicr elgidin dād êt (*Nâdire Divanı, Gazel 36, Mısra 14*).
3. Cevrler ki menğa çarḥ eyledi şāhımnı körüb
Baş yalang̃ eyleb ‘**ināning̃nı** tutub dād kılay (*Nâdire Divanı, Muhammes 1, Mısra 20*).

inan-: (T.) İnanmak, güvenmek.

1. **İnanma** lâf-ı muhabbetdin ilge ursa zenaḥ

Ki bardur ‘ışk ile zāhid arası yüz fersaḥ (*Nâdire Divanı, Gazel 70, Mısra 1*).

‘ināyet ét-: (Ar.+T.) Yardım etmek.

1. Ḥarīr-i pīreniṅ riştesigā nè nuḫşān

Yaramnı tikkeni andın ‘**ināyet ét** bir naḥ (*Nâdire Divanı, Gazel 70, Mısra 6*).

‘ināyet sāğarı: (Ar.+Far.+T.) İyilik kadehi.

1. Sāḳiyā luṭf ét dirīḡ étme ‘**ināyet sāğarın**

Kim bukün maḥmūr-ı şahbā-i leb ḥandāniṅim (*Nâdire Divanı, Gazel 114, Mısra 9*).

indür-: (T.) İndirmek.

1. Köṅgöl bir āfitāb ‘ışkıda ḥayrāndur ki taṅg ėrmes

Lebi şevḳi felekden yerge **indürse** mesīḥānı (*Nâdire Divanı, Gazel 145, Mısra 14*).

2. Köṅgöl şehbāzını endūh dāmıḡa eylentürdi

Tecemmül āfitābınıṅ felek tofraḡa **indürdi** (*Nâdire Divanı, Müsemmen 2, Mısra 42*).

inkār-ı muhabbet eyle-: (Ar.+T.) Sevgiyi inkâr etmek.

1. Tut ḡayrdın ey ḥasta köṅöl dāḡını pinhān

Ger sorsa birev **eyleḡil inkār-ı muhabbet** (*Nâdire Divanı, Gazel 47, Mısra 8*).

inkılāb: (Ar.) Değişim, dönüşüm, bir durumdan başka bir duruma geçiş.

1. Şād ēdi ol şāh-ı devrān vaşlı birle hāṭırım
‘İş devrānığa saldı devr-i gerdūn **inḳilāb** (*Nâdire Divanı, Gazel 19, Mısra 12*).
2. Devr ili āsūde hāṭır ērdi sēndin vāy kim
Tapdı devrān **inḳilāb** ey şāh-ı devrān ḳaydasan (*Nâdire Divanı, Gazel 129, Mısra 12*).

inṣā’ eyile-: (Ar.+T.) Yazmak, kaleme almak.

1. Nâdire her söz ki **inṣā’ eyledi**
Aydı aṅğa ehl-i devrān merḥabā (*Nâdire Divanı, Gazel 6, Mısra 21*).
2. Köydi baḡrım āh mişrā’ini **inṣā’ eylegeç**
Tüşti andın Nâdire evrāk-ı dīvānığa dūd (*Nâdire Divanı, Gazel 81, Mısra 13*).

inṣā’ kıl-: (Ar.+T.) Yapmak, imar etmek.

1. Nâdire bād-ı şabādın seṅğa irsāl ētgeli
Ḳıldı inṣā’ bu ḡazelni ṭab’-i nāşādım eşit (*Nâdire Divanı, Gazel 40, Mısra 14*).

inṣāf birle: (Ar.+T.) *İnsafla.*

1. Āyīn-i ‘adl tüzdi **inṣāf birle** ol hem
Şükr-i Ḥudā-i ‘ālem şubḥ u mesā demādem (*Nâdire Divanı, Muhammes 3, Mısra 33*).

inṣāf u ‘adl birle: (Ar.+T.) *İnsaf ve adaletle.*

1. **İnṣāf u ‘adl birle** kasrānı ḳıldı çāker
Himmet ḥazāyinide ḥātam anıṅ gedāsı (*Nâdire Divanı, Muhammes 5, Mısra 9*).

insān u perī: (Ar.+Far.) *İnsan ve peri.*

1. Tanġemes ger ehl-i ‘ālemdur ʔarab āmādeliġ

Kim anġing dīdārıġa ʔayrāndur **insān u perī** (*Nâdire Divanı, Muhammes 6, Mısra 20*).

intihāb eyle-: (Ar.+T.) Seçmek.

1. Dirġā kētdi āḫır gevher-i maḫşūd elġimdin

Tapıb ērdim sēni maḫbūblardın **intihāb eyleb** (*Nâdire Divanı, Gazel 21, Mısra 14*).

intizār: (Ar.) Bekleme.

1. Cünündın kim firāġıng oġları cismimde sindürdüm

Girībān çāk irür men şubḫ-ı vaşlıng **intizārıdın** (*Nâdire Divanı, Muhammes 2, Mısra 16*).

intizār eyle-: (Ar.+T.) Beklemek.

1. Kētti ol ḫurşīd-ı meh-peyker anı hicrānıda

İntizār eyleb közimni eşkbār ētti felek (*Nâdire Divanı, Gazel 94, Mısra 6*).

intizār kıl-: (Ar.+T.) Bekletmek.

1. Kêlür mükin yēne ol şehsüvār meydāngā

Ki bardı ol kêçe közlerni **intizār kılıb** (*Nâdire Divanı, Gazel 30, Mısra 6*).

intizār-ı āfitāb: (Ar.+Far.) Güneş yüzlü sevgilinin beklemesi.

1. Kētmedi mendin ḫadeḫ birle ḫumār-ı āfitāb

Şubḫ yaŋlıġ tartardurman **intizār-ı āfitāb** (*Nâdire Divanı, Gazel 24, Mısra 2*).

irşād: (Ar.) Doğru yolu gösterme; mânîen aydınlatma, uyarma.

1. Rûze ayı tapmadım pîr-i muğân **irşādını**

Lācerem mescid ara zāhidğa kıldım iktidā (*Nâdire Divanı, Gazel 8, Mısra 5*).

irsāl êt-: (Ar.+T.) Göndermek, yollamak.

1. Nâdire bād-ı şabādın senga **irsāl êteli**

Kıldı inşā bu gazelnî tab‘-i nāşādım eşit (*Nâdire Divanı, Gazel 40, Mısra 13*).

irtibāt: (Ar.) İlgi, alaka, bağ.

1. Yahşılar birle hemîşe **irtibātım** bar êdi

Şehriyārım bezmîde ‘İş ü neşātım bar êdi (*Nâdire Divanı, Muhammes 7, Mısra 33*).

irür: (T.) -dır, -dir, -dur, -dür bildirme eki.

1. Gülşen içre anı gîsūsığa mânend irür

Ṭurre-i sünbül **irür** halka bolan dām menğa (*Nâdire Divanı, Gazel 1, Mısra 11*).

2. Nâdire köyide baş koyma ğam êrmes nâyāb

İtleri hayl-ı **irür** maqşad-ı ikrām menğa (*Nâdire Divanı, Gazel 1, Mısra 16*).

3. Dem-i tîġing menğa vaqt-i şehâdet

İrür elbette şerbetdin güvārā (*Nâdire Divanı, Gazel 2, Mısra 8*).

4. Dem-i tîġing menğa vaqt-i şehâdet

İrür elbette şerbetdin güvārā (*Nâdire Divanı, Gazel 2, Mısra 8*).

5. Lebing yâdi kõnglümde pinhân Êmesdür

İrür şîşede mevc-i şahbā hüveydā (*Nâdire Divanı, Gazel 9, Mısra 4*).

6. **İrür** iki ejder hem ü pîç birlen

- Ḳāding servide iki zülḡ semensā (*Nâdire Divanı, Gazel 9, Mısra 5*).
7. Yüzinḡ ayınınḡ hayretidin **irür** bedr-i tābān ḡara dāḡlık
Ḳaşıḡ nūnıdın vāḡıf erdi ki ‘ācizlık oldı hilale peydā (*Nâdire Divanı, Gazel 11, Mısra 7*).
8. Yār cevridin şikāyet ḡılmazam
Kim **irür** bir vech-i itihsān menḡa (*Nâdire Divanı, Gazel 12, Mısra 4*).
9. Eşk-i gülgünım **irür** bāde-yi la‘līḡ eḡeri
Ruhpervdur anıḡ rāyhası misl-i gülāb (*Nâdire Divanı, Gazel 16, Mısra 13*).
10. Bend étib zülfinḡ ara köḡlimni āzād étgeninḡ
Ḳuş uçurgandek **irür** baḡlab ayaḡıḡe ṡenāb (*Nâdire Divanı, Gazel 19, Mısra 6*).
11. Mēni zār ferhād u mecnūn nijād
İrür yār şīrīn ü leylī neseb (*Nâdire Divanı, Gazel 23, Mısra 10*).
12. Girdāb **irür** közimni yaşı
‘Āşıkı helāk éter bu girdāb (*Nâdire Divanı, Gazel 25, Mısra 7*).
13. ‘Ālem ilide vefā tapılmas
Bu gevher **irür** ‘ālemde nāyāb (*Nâdire Divanı, Gazel 25, Mısra 12*).
14. ‘Uşşāk misāl-ı kār vāndur
Ol ḡāfilede **irür** vefā bāb (*Nâdire Divanı, Gazel 25, Mısra 16*).
15. Böyle kim mümtāz **irür** sēn barḡa sulṡānlar ara
Şād ḡılḡıl bendelerini köḡḡlini ihsān étib (*Nâdire Divanı, Gazel 28, Mısra 9*).
16. Bukün meyhānede şahbā ḡılur hoş
İrür pīr-i muḡāndın bu kerāmet (*Nâdire Divanı, Gazel 31, Mısra 4*).
17. Çū ḡaḡ mevcūd **irür** ‘ālem ‘sdem bil
Sülūk ehliḡa budur nefi işbāt (*Nâdire Divanı, Gazel 31, Mısra 7*).
18. Mēni ḡālimḡa yıḡlar āşınālar

- İrür** hayrân menġa bġānedin yat (*Nâdire Divanı, Gazel 31, Mısra 12*).
19. **İrür** pîr-i muġândın bu cesâret turġıl ey sâķī
Lebâleb cām ile zâhidni de‘vâsını bġkâr êt (*Nâdire Divanı, Gazel 32, Mısra 9*).
20. Lebidin sorma ġadîŝi ki **irür** tilġa girân
Yâr nâzik lebiġa bġrmesün âzâr ġadîŝ (*Nâdire Divanı, Gazel 51, Mısra 9*).
21. Köymaķ **irür** ‘aşık bile ma‘şûķ tārīķi
Bu maġfıl ara şem‘ ile pervâne kıılır baġŝ (*Nâdire Divanı, Gazel 52, Mısra 7*).
22. Ŗŝŝe serşâr-ı mey-i nâb **irür** sorma sebeb
Lebidin neş‘e tapar eyleme pervâneġe baġŝ (*Nâdire Divanı, Gazel 53, Mısra 3*).
23. Közlerim eyler yüzingni ârzû
Kim **irür** közgüye dîdâr ihtiyâc (*Nâdire Divanı, Gazel 56, Mısra 8*).
24. Râġat-ı rûġ **irür** neş‘e-yi râġ
Bâde içmek kerek ey ehl-i silâġ (*Nâdire Divanı, Gazel 63, Mısra 1*).
25. Nêce kim zâhid **irür** şâf zâmîr
İçmeyin mey tapa alġay mu ŝelâġ (*Nâdire Divanı, Gazel 63, Mısra 5*).
26. Revnaķ-ı şâm **irür** ġâl u ġaġîng üzre sevâd
Beski ruġsâr u binâġüşîng **irür** ŝubġ-ı ŝaġîġ (*Nâdire Divanı, Gazel 65, Mısra 9-10*).
27. **İrür** Meyġâne feyzi meymenetlġ
Lebâleb sâġar-ı serşârı ferruġ (*Nâdire Divanı, Gazel 67, Mısra 9*).
28. Menġa la‘lîngdin ayru kām-ı cân telġ
İrür andın şarâb-ı erguvân telġ (*Nâdire Divanı, Gazel 68, Mısra 2*).
29. **İrür** ġül mevsimi bûlbûl neşâtı
Bolur ‘şi anı faşl-ı ġazân telġ (*Nâdire Divanı, Gazel 68, Mısra 3*).
30. Vubâl-ı Nâdire yâr alıda raķîb yüzi

- Nêçûk yüz üze nuqşân-ı hüsn **irür** âzeḥ (*Nâdire Divanı, Gazel 70, Mısra 14*).
31. Tâ ebed âbâd ola şehr-i fenâ kûçesi
Cennet **irür** ‘aşîka anda ki âzâr yoḥ (*Nâdire Divanı, Gazel 72, Mısra 4*).
32. Ḥamûş êtermen anı bir şerare âh bile
Egerçi tîz **irür** otı bîzebâne-yi şeyḥ (*Nâdire Divanı, Gazel 73, Mısra 8*).
33. Bêrür gurûr bile ârâyiş feş ü destar
Ki ḥod-nümâlig **irür** zîb-i kârḥâne-yi şeyḥ (*Nâdire Divanı, Gazel 73, Mısra 12*).
34. Ruḥın körmeyin menğa armân **irür**
Köngül içre yüz ne‘v ḥirmân **irür** (*Nâdire Divanı, Gazel 85, Mısra 1-2*).
35. Cihân içre tüşdi besî restḥîz
Meger cilve birle ḥırâmân **irür** (*Nâdire Divanı, Gazel 85, Mısra 4*).
36. Ulus barça farkığa eyler nişâr
Eger cânlar almaḳḳa fermân **irür** (*Nâdire Divanı, Gazel 85, Mısra 6*).
37. Mesîḥa kebi la‘l-i cân bahşıdın
Heme derd-i hicrânğa darmân **irür** (*Nâdire Divanı, Gazel 85, Mısra 8*).
38. Kızıl gül kebi tîr-i müjgânıdın
Köngül beski çāk-ı girîbân **irür** (*Nâdire Divanı, Gazel 85, Mısra 10*).
39. Anı hicrini derdidin her kêçe
Menğa nâle ü âh u efğân **irür** (*Nâdire Divanı, Gazel 85, Mısra 12*).
40. Bu ‘âlem ara yârıngnı Nâdire
Vişâlnı tapmaḳ nè imkân **irür** (*Nâdire Divanı, Gazel 85, Mısra 14*).
41. **İrür** tâc-ı muraşşa‘ bâ‘îş-i derd-i ser ey mecnûn
Perîşân müyi-serdin şâne-yi bâl-ı humâ keltür (*Nâdire Divanı, Gazel 86, Mısra 9*).
42. Peyveste du‘â-i ḥayr êtermên

- Mağşüdüñg **irür** seni cemālīñg (*Nâdire Divanı, Gazel 95, Mısra 4*).
43. **İrür** bu nâ-tüvân cân-ı hazîn müştāk-ı dīdārīñg
Bukün bezm-i vişālī içre mihmān eylesün şāhım (*Nâdire Divanı, Gazel 105, Mısra 9*).
44. Bolubman hālqadın bīgāne ol nâ-mihrbāndın hem
İrür cân vāle köñglümdin köñgül āzürde cāndın hem (*Nâdire Divanı, Gazel 109, Mısra 2*).
45. **İrür** ‘ışk u muḥabbet müdde’ā icād-ı ‘ālemdin
Ġaraż bu cezbe-yi tevḫīkdür kevn ü mekāndın hem (*Nâdire Divanı, Gazel 109, Mısra 15*).
46. Kimse ger düşman **irür** hālīm körüb raḥm eylemiş
Beski çoḥ zār u esīr-i ḥasret-i hicrānıñgım (*Nâdire Divanı, Gazel 112, Mısra 7*).
47. Bu dil-i dīvāne kim mihriñg ile vāledur
Şubh **irür** nüshası çāk-ı girībānıdın (*Nâdire Divanı, Gazel 125, Mısra 6*).
48. Müjde-yi şubḥ-i vişālīñgdın köñgülñi cem’ kıl
Kim **irür** zülfiñg kebi hālın perīşān her kēçe (*Nâdire Divanı, Gazel 133, Mısra 8*).
49. Gerçi üzdiñg rişte-yi ülfet mēn mahcürdın
Şükr kim yādiñg **irür** köñglümde mihmān her kēçe (*Nâdire Divanı, Gazel 133, Mısra 10*).
50. Ėmesdür hier şāmı çarḥ üze her yān kevākibler
İrür bir nēçe uçkunlar şerār-ı dūd-ı āhımda (*Nâdire Divanı, Gazel 134, Mısra 8*).
51. Nişān tapmak ėmes āvāre köñgüldin müyesser kim
İrür bir kaṭre-yi kan köz yaşı tūfāne tapşurdı (*Nâdire Divanı, Gazel 137, Mısra 12*).
52. Aḳarḡan közlerimdin boldı ol yūsūf-liḳā pinhān

İrür könglüm öyi Ya'küb-ı Ken'ân beytü'l-aḫzânı (*Nâdire Divanı, Gazel 145, Mısra 12*).

53. Hicrân menğa muşāhib **irür** vaşlîng ârzû

Ey şehriyâr cāh u celālîngdın örgüley (*Nâdire Divanı, Gazel 147, Mısra 5*).

54. Āstānîng kıble-yi maḫşūd-ı ḥāş u 'ām **irür**

Nâdire başımnı ferş eyleb cinābîngge öley (*Nâdire Divanı, Gazel 149, Mısra 13*).

55. **İrür** bedḥ'ālarîng güftügüyı barça bî-ma'nî

Bukün ey Nâdire başdın koyub tâc-ı muraşşa'ni (*Nâdire Divanı, Muhammes 2, Mısra 37*).

56. Saltanat eyvânı şem'idür ol 'ālî güher

Kim **irür** pervānesi ḥurşîd-i çarḥ-ı çenberî (*Nâdire Divanı, Muhammes 6, Mısra 10*).

57. Cemālîngdın ayru tüşüb kêçeler

Ḥayālîng **irür** dilnûvâzım mēnîng (*Nâdire Divanı, Terci-bend 1, Mısra 120*).

58. **İürmen** gehî bîḥod u gāh lāl

O güş nâledin peykerim boldı nāl (*Nâdire Divanı, Terci-bend 1, Mısra 143*).

59. Köngülge **irür** melāmet efzā

Seyr-i çemen ü bahār sēnsiz (*Nâdire Divanı, Terki-bend 1, Mısra 11*).

60. Bülbul şıfat eylerem terāne

Ol gül gāzeli **irür** bahāne (*Nâdire Divanı, Terki-bend 1, Mısra 50*).

61. Köngüller oldı savuḫ şoḥbetidın efsürde

İrür çü bād-ı şabā āh-ı 'āşıkāne-yi şeyḥ (*Nâdire Divanı, Gazel 73, Mısra 10*).

is: (T.) Koku.

1. Kerem kıldîng şabā ey yār köyidin ḥaber bērdîng

Gül ü reyḥān **isidin** bīniyāz ètting meṣāmımnı (*Nâdire Divanı, Gazel 143, Mısra 14*).

iş: (T.) İş, vazife, görev.

1. Lebidin ayru ḳan yutmaḳ **işimdür** bargıl ey sākī
Menga bī-hüde külfet bërme teklîf-i şarāb eyleb (*Nâdire Divanı, Gazel 21, Mısra 11*).
2. **İşim** yoktur cihān ehlini yaḥşı u yamanığa
Mürüvvet köz tutıb ‘ālemde yaḥşı u yamandın hem (*Nâdire Divanı, Gazel 109, Mısra 13*).
3. Taş bağırlık yār feryādımğa pervā kılmadı
Yūsuf ‘ışkıda bu **işlerni** züleyhā kılmadı (*Nâdire Divanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 44*).
4. Ney kebi boldı **işim** nāle ü efgān çekmek
Mèn mèn ü kūh-ı ğaming̃ ḳulleside cān çekmek (*Nâdire Divanı, Muhammes 1, Mısra 33*).
5. Gül fırḳatıda nēcük ki bülbü
Hicring̃de **işim** figān u şiven (*Nâdire Divanı, Terki-bend 1, Mısra 44*).
6. Şükr bari kim **işim** tapmadı red
‘ışḳ bürhānı menğa érđi sened (*Nâdire Divanı, Gazel 79, Mısra 1*).
7. Du‘ālar tileb rūḥ-ı pākıng̃ uçun
İşim boldı ḥayr u şehāvet bile (*Nâdire Divanı, Terci-bend 1, Mısra 52*).

ış: (Ar.) Zevk u safâ sürmek, yaşamak.

1. Bāde nūş ét kıılma bīārāmlıĝ
‘ış vaḥşīdür zamānı rām tut (*Nâdire Divanı, Gazel 48, Mısra 6*).

2. İrür gül mevsimi bülbül neşâtı
Bolur ‘İş anı faşl-ı hâzân telh (Nâdire Divanı, Gazel 68, Mısra 4).
3. Feryâd ki hicr tünd bâdı
‘İşim çemenini bêrdi berbâd (Nâdire Divanı, Gazel 75, Mısra 12).
4. Derd-i yâr u guşşa hemdem ğam firāvân ‘İş kem
Bilmegen bolsam vişâling devletini muğtenem (Nâdire Divanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 55).
5. ‘İşi tamâm ğamdür hunâb-ı dil ğızâsı
Vaşling ara felekdin êrdi revâcım efzûn (Nâdire Divanı, Muhammes 3, Mısra 15).
6. ‘İş sûtığa mübeddel boldı bülbül şivenî
Koydı gül baş üzre devrânıda tâc-ı aḥmerî (Nâdire Divanı, Muhammes 6, Mısra 59).
7. Eylegeş berbâd ‘İşim ḥâşın hicrân yeli
Âşinâlarğa sarıĝ rengim sāmândın bêrdi yâd (Nâdire Divanı, Gazel 76, Mısra 7).
8. Lebleringdin ayru ‘İşim telhdür devrân ara
Cân bêrib şîrîn maḳâlingnı körer kün barmu kin (Nâdire Divanı, Gazel 128, Mısra 9).
9. Karanĝu közimge hicr şâmı tiredür ‘İşim
Felek tofraĝa pinhân eyledi mäh-ı temāmımnı (Nâdire Divanı, Gazel 143, Mısra 21).
10. ‘İş êtki dil-guşâdur ‘uşşâknıĝ nevâsı
Sâlâr-ı mülk ü devlet mîr-i bülend aḥter (Nâdire Divanı, Muhammes 5, Mısra 5).
11. Guşşa u ğam bile düşmanları aḥvâlî zebûn
Düstler ‘İş ile ḥurrem-dil ü şâd u ḥandân (Nâdire Divanı, Gazel 127, Mısra 16).
12. ‘işret meyini nûş ét ‘İş ile kāmran bol

Bağma felek işige ğam çekme şādmān bol (*Nâdire Divanı, Muhammes 5, Mısra 23*).

13. Mēni saltanat mesnedide körüb

Gümān étme ‘İş ü ferāğat bile (*Nâdire Divanı, Terci-bend 1, Mısra 58*).

‘İş devrānı: (Ar.+T.) Zevki safa zamanı.

1. Şād édi ol şāh-ı devrān vaşlı birle hātırım

‘İş devrānıġa saldı devr-i gerdūn inķılāb (*Nâdire Divanı, Gazel 19, Mısra 12*).

‘İş ü ‘işret: (Ar.) Zevk ve eğlence sürme. Bulunulan mecliste yeme-içme, eğlenme durumu.

1. Vaşl devrānıda ‘İş ü ‘işretim cāvīd édi

Nâdire hicrānda ‘İş-i cāvidānım boldı telh (*Nâdire Divanı, Gazel 69, Mısra 13*).

‘İş ü neşāt: (Ar.) Eğlence sevinci.

1. Yahşılar birle hemīşe irtibātım bar édi

Şehriyārım bezmīde ‘İş ü neşātıım bar édi (*Nâdire Divanı, Muhammes 7, Mısra 34*).

‘İş ü tarab: (Ar.) Eğlence ve şenlik.

1. Boldı gül mevsimi ü meykedehler cānibidin

Müjde-yi ‘İş ü tarab yetküzedür bād-ı şabā (*Nâdire Divanı, Gazel 7, Mısra 8*).

2. Ey ‘aql cünūn deştide bīnām u nişān bol

Ey Nâdire sēn ‘İş ü tarab birle emān bol (*Nâdire Divanı, Müsemmen 1, Mısra 36*).

îşâr: (Ar.) İkrâm, bahşîş. Cömertlikle verme.

1. **îşâr** aṅḡa peyâpey bu Nâdire du‘âsı (*Nâdire Divanı, Muhammes 3, Mısra 55*).

îşâr-ı du‘â kıl-: (Ar.+T.) Dua etmek.

1. Menga yâdîṅ bes irür dêrmen ḡayâlingda kêtay
Ravza-yı pâkingge **îşâr-ı du‘â kılmay** nêtay (*Nâdire Divanı, Muhammes 7, Mısra 14*).

îşbât: (Ar.) İspat, kanıt.

1. Çü ḡaḡ mevcûd irür ‘âlem ‘adem bil
Sülûk ehliḡa budur nefi **îşbât** (*Nâdire Divanı, Gazel 31, Mısra 8*).

îşbât eyle-: (Ar.+T.) İspat etmek.

1. ‘İşḡ da‘vâsını bîmârlıḡ **eyler îşbât**
Olki bîmâr êmes yoḡ anı da‘vâsı şaḡîḡ (*Nâdire Divanı, Gazel 65, Mısra 3*).

îşbât-ı nâ-tüvânlıḡ: (Ar.+Far.+T.) Güçsüzlüḡün kanıtı.

1. Bu barça ‘aciz ile **îşbât-ı nâ-tüvânlıḡdur**
Ki mür kıldı Süleymân’ḡa tühfe pâ-yı meleḡ (*Nâdire Divanı, Gazel 70, Mısra 11*).

‘îş-i câvidân: (Ar.+Far.) Sonsuz zevk ve safa.

1. Vaşl devrânıda ‘îş ü ‘işretim câvîd êdi
Nâdire hicrânda **‘îş-i câvidânım** boldı telḡ (*Nâdire Divanı, Gazel 69, Mısra 14*).
2. Zemâne eholidin ḡam kêtı **‘îş-i câvidân** keldi

‘Ademdin ‘âlem-i icâd ara hâb ibn-i hân keldi (*Nâdire Divanı, Gazel 140, Mısra 1*).

‘İş-i müdām: (Ar.+Far.+Ar.) Sürekli zevk ve sefa yapmak.

1. Felekdin ger şikāyet āşkār êtsem taṅg êrmes kim
Ğam-i hicrāne tebdīl eyledi ‘İş-i müdāmımnı (*Nâdire Divanı, Gazel 143, Mısra 12*).

işlāh tap-: (Ar.+T.) Düzelmek, düzen bulmak.

1. Koy naşihatnı menğa ey nāşih
Pend ile tēlbe **tapar mu işlāh** (*Nâdire Divanı, Gazel 63, Mısra 16*).

‘işret: (Ar.) Yeme içme, zevk u safa, içki içme.

1. Vāy kim cām-ı vişālıdın fereh taptı rakīb
‘İşretim ey sāki-yi şīrīn-zebānım boldı telh (*Nâdire Divanı, Gazel 69, Mısra 4*).

‘işret meyi: (Ar.+Far.+T.) Eğlence ve mutluluk içkisi.

1. ‘İşret meyini nūş êt ‘İş ile kāmran bol
Bağma felek işige ğam çekme şādmān bol (*Nâdire Divanı, Muhammes 5, Mısra 23*).
2. Şerbet-i la‘līṅdın ayru tapmadım cān lezzetin
Kāmıma ‘İşret meyi ey dilsitānım boldı telh (*Nâdire Divanı, Gazel 69, Mısra 12*).

‘işret şāmı: (Ar.+T.) Eğlence akşamı.

1. Perīşanlığ yağıldı başıma derd-i muḥabbetdin

Hayāl-ı yār ‘işret şāmını rūz-ı cezā kıldı (*Nâdire Divanı, Gazel 138, Mısra 8*).

iste-: (T.) Arzu etmek, talep etmek, istemek.

1. Kimse tapmas eşerim **istemağ** u sormağdın
Ne nişân kaldı fenâ mülkide ne nām menğa (*Nâdire Divanı, Gazel 1, Mısra 13*).
2. Ger ehl-i vefā **istese** kâşane selâmet
Bolsun mên-i maḥmūrğa meyḥâne selâmet (*Nâdire Divanı, Gazel 33, Mısra 1*).
3. **İsteseng** kim dergehingde pāsbān olğay müdām
Bërme vaḥşet hicr ile könglüm gazālın rām tut (*Nâdire Divanı, Gazel 35, Mısra 3*).
4. Anğa özlik bile yëtib bolmas
İsteseng yār vaşlı cānıdın kēc (*Nâdire Divanı, Gazel 61, Mısra 4*).
5. Vaşl-ı yār **isteseng** cihāndın kēc
Her ne maḥdūring olsa andın kēc (*Nâdire Divanı, Gazel 62, Mısra 1*).
6. Lebleringdür mesîḥ vü hıızr ḥatıng
Senden **ister** ḥayāt hıızr u mesîḥ (*Nâdire Divanı, Gazel 64, Mısra 8*).
7. Cemāl-ı yār **istersen** gülüstāndın temāşā kııl
Mēni giryān közümnı ebr-i nīsāndın temāşā kııl (*Nâdire Divanı, Gazel 100, Mısra 1*).
8. Şerbet-i vaşl **istedim** zehr āb-ı ğam boldı naşîb
Nēlayın mēn hem ezel kündin bu ërse kısmetim (*Nâdire Divanı, Gazel 103, Mısra 17*).
9. Köngül kāmîni şîrîn **istedim** cām-ı vişālıdın
Fiğān kim çarḥ-ı hicrān zehridin telḥ êtdi kāmimni (*Nâdire Divanı, Gazel 143, Mısra 5*).
10. Vefā şehbāzıdur men ger mēni şayd êtmek **istersen**

- Muhabbet riştesidin kılğasın zinhâr cāmımın (Nâdire Divanı, Gazel 143, Mısra 9).
11. Yâr **isteseng** güzër kıl yekbâre cüz vü küldin
Ferzend mihri êlter ğam zengîni kõngüldin (Nâdire Divanı, Muhammes 3, Mısra 37).
12. Gülbün-i nezāketsên seyr-i bâğ u meydân êt
Cilve kılmak **istersen** közlerimde cevân êt (Nâdire Divanı, Gazel 49, Mısra 2).
13. Kavı oşal kavldur ki cānnı h^vâcege kılsa nişâr
Bî-vefâdur olki **ister** bolsa sultândın hâlâş (Nâdire Divanı, Gazel 93, Mısra 4).
14. Cilvegerdür her taraf gülgün-ķabâ maħbûblar
Ey muhabbet ehli yâr **isteb** yürekni ķan êting (Nâdire Divanı, Gazel 96, Mısra 10).
15. Zülfin **isteb** rişte-yi cānımğa tüşti tâblar
Ketti tākāt devri êmdi tâb-ı hicrân ķalmadı (Nâdire Divanı, Gazel 136, Mısra 7).
16. Kaşing ye'si temennâsıdadur peyveste ķadım ķam
Yürek zaķmığa merhem **isteb** êtmes men tereddüd hem (Nâdire Divanı, Muhammes 2, Mısra 12).
17. Dünyâ yüzini **isteb** tapgey êdim sorağın
Ger bolsa yüz merâhıl mên birle yâr arası (Nâdire Divanı, Muhammes 3, Mısra 9).
18. Ger zamānı dehr ğavgāsıdın **istersen** ferâğ
Sâkin-i meyķâne bol bir güşede ārām tut (Nâdire Divanı, Gazel 35, Mısra 11).
19. **İsterem** yârab baķa-i devlet-i Sultân 'Ömer
Öyle maķbûl-ı icâbet sên du'âlardın biri (Nâdire Divanı, Gazel 139, Mısra 11).
20. Süvâre bolğaç eylermen ķayâl ol şehsüvârımın

Alurda cām **istermen** emīr-i ğamgüsārımnı (*Nâdire Divanı, Müseddes 1, Mısra 22*).

21. Tiltermèn yüz beyābān kaṭ'ini kılsam koyun yanglıĝ

Ki ötkaymanvişāln **isteban** kevn ü mekândın hem (*Nâdire Divanı, Gazel 115, Mısra 4*).

istiĝnā: (Ar.) Naz, işve.

1. Bīnevā mèn deyr ara sākīni **istiĝnāsıdın**

Cāmnı yıĝlatdı mīnā baĝrını kan eylegeç (*Nâdire Divanı, Gazel 58, Mısra 9*).

2. Ğonçe gülşende Azīz-i Mıṣr **istiĝnā** edi

Tā neşāt izhār etib gül boldı hār etti felek (*Nâdire Divanı, Gazel 94, Mısra 11*).

istiĝnā eyle-: (Ar.+T.) Kaçınmak, ihtiyaç duymamak.

1. Ğuşsa peymāneside hūn-ı dīl āşām eyler

Bādedin her kişi kim **eyler** eşe **istiĝnā** (*Nâdire Divanı, Gazel 7, Mısra 12*).

istiĝnā kıl-: (Ar.+T.) Kanaat etmek.

1. Cihān sulṭānı erdi Nâdire yārim ki hicride

Cihān ehliĝa **istiĝnā kılb** kēçtim cihāndın hem (*Nâdire Divanı, Gazel 109, Mısra 18*).

iştihā: (Ar.) Arzu, istek, heves.

1. Şāmlar ifṭār vaḳti zāhir eyleb ıztırāb

Za'fdin kımas kabūl çem ü şīrīn **iştihā** (*Nâdire Divanı, Gazel 8, Mısra 10*).

istikbāl-ı dār et-: (Ar.+Far.+T.) İdāmi karşılamak.

1. Ene'l-hak mâcerâsın eyledin fâş

Kêl ey manşûr **istikbâl-ı dâr êt** (*Nâdire Divanı, Gazel 38, Mısra 10*).

istivāk: (Ar.) Özleme; güçlü istek, arzu.

1. Mênî dīvâne kıldı **istiyâkıng**

Saçıng zencîrindin başımda sevdâ (*Nâdire Divanı, Gazel 2, Mısra 3*).

2. Yumulmas közlerim ey mâh-ı tâbân **istiyâkıngdın**

Çıkıp yêr astıdın muştâklarğa 'arz-ı dîdâr êt (*Nâdire Divanı, Gazel 32, Mısra 13*).

3. Lahza-yı hâlî emes könglüm hayâling haylıdın

İstiyâkıngdur köngül tahtıda sultân eyleney (*Nâdire Divanı, Gazel 146, Mısra 6*).

4. Nê hasretler ki kördüm anıng endüh firâkıdın

Ne külfetler ki ötti lahza lahza **istiyâkıdın** (*Nâdire Divanı, Müseddes 1, Mısra 16*).

5. Köngül mülkine ot salıb **istiyāk**

Başımını kılıbman hayl-ı gam pây-mâl (*Nâdire Divanı, Terci-bend 1, Mısra 145*).

6. Könglümde henüz **istiyâkıng**

Cân içre telâtım-ı firâkıng (*Nâdire Divanı, Terki-bend 1, Mısra 31*).

istivāk kıl-: (Ar.+T.) Arzu duymak.

1. Böyle kim **kıldı** közümnî yaşını kan **istiyāk**

Köz açıp ruhsâr-ı alıngnı körer kün barmu kin (*Nâdire Divanı, Gazel 128, Mısra 7*).

istivāk-ı bâde: (Ar.+Far.) Şarap içme arzusu.

1. Çihre oldu za‘ferānī **iştiyāk-ı bādedin**

Sākīyā kõnglüm meyi gūlnārīng eyler ārzū (*Nâdire Divanı, Gazel 131, Mısra 11*).

‘işve: (Ar.) *Nâz, eda, cilve.*

1. Dünyānī **‘işvesiğa** mağrūr bolma zinhār

Kim dehr-i bī-bağādur ‘ālemni yok vefāsı (*Nâdire Divanı, Muhammes 3, Mısra 49*).

it: (T.) *Köpek, sevgilinin kapısında bekleyenler, rakipler.*

1. Nâdire köyide baş koyma ğam ěrmes nâyāb

İtleri haylı irūr mağşad-ı ikrām menğa (*Nâdire Divanı, Gazel 1, Mısra 16*).

2. Yār kūy **itleriğa** nāgeh olsağ hemnişīn

Āşīnālardur alarga ‘izzet ü ikrām tut (*Nâdire Divanı, Gazel 35, Mısra 9*).

3. **İtleriğ** haylı ara tūn tā seher

Nāle kıldım āh u feryād eyledim (*Nâdire Divanı, Gazel 110, Mısra 9*).

4. Āstānīng **itidin** remz-i vefā örgendim

Nā-tüvān cānıma bīdād üzre bīdād kılay (*Nâdire Divanı, Muhammes 1, Mısra 39*).

‘itāb eyle-: (Ar.+T.) *Azarlamak, darılmak.*

1. Çekme ělgimdin **‘itāb eyleb** terennüm dāmenin

Rahm kılgıl kim ğubār-ı ğuşe-yi sultānīngim (*Nâdire Divanı, Gazel 112, Mısra 11*).

‘itāb kıl-: (Ar.+T.) *Azarlamak, darılmak.*

1. Cānıma aşd eyler eseng ıl velk

ileme laingni **ılursan itb** (*Ndire Divanı, Gazel 20, Mısra 12*).

itbr tap-: (Ar.+T.) *Değer bulmak.*

1. Tekellüm tdi mlkt lal-i nbng ile

Fehat ehli ara **tapdı itbr** ad (*Ndire Divanı, Gazel 50, Mısra 12*).

itbr- dehr: (Ar.+Far.+Ar.) *Devir nemi.*

1. Ndire kz tutma gerdündın mürüvvet kim bes

itbr- dehrni bitbr tti felek (*Ndire Divanı, Gazel 94, Mısra 16*).

itkd: (Ar.) *nan.*

1. Saga **itkdm** kp u şabrım az

Feddur saga kp u azm mning (*Ndire Divanı, Terci-bend 1, Mısra 121*).

itimd: (Ar.) *Güven.*

1. Ndire dnye hergiz **itimdm** almadı

Ktti ilm-i adema h- dra evketim (*Ndire Divanı, Gazel 103, Mısra 19*).

ittihd eyle-: (Ar.+T.) *Bir olmak, birleşmek; aynı fikirde olmak.*

1. Mni beski dvne ıldı aming

Cnn ehliğa **ittihd eyledim** (*Ndire Divanı, Terci-bend 1, Mısra 4*).

iyadet: (Ar.) *Hatır sorma, ziyaretinde bulunma, gidip görme, hasta ziyareti.*

1. Bln ze bardı **iyadeta** mes

Hurşîd êdi çarhda bîmâr-ı muhabbet (*Nâdire Divanı, Gazel 47, Mısra 11*).

iz: (T.) İz, işaret.

1. Fâhte şimşâd **izler** gül vişâlin ‘andelîb

Nâdire miskîn kad ü ruhsârîng eyler ârzû (*Nâdire Divanı, Gazel 131, Mısra 13*).

izhâr: (Ar.) Açığa vurma, meydana çıkarma, gösterme, âşîkar etme.

1. Cüdâlık remûzını **izhârığa**

Kalemni tilin tercümân eyleyin (*Nâdire Divanı, Terci-bend 1, Mısra 135*).

izhâr êt-: (Ar.+T.) Göstermek, açığa çıkarmak.

1. Refîkâ menğa birdem dostlık resmimi **izhâr êt**

Ki mên yazdım özîmdin yâr eger kelse haberdâr êt (*Nâdire Divanı, Gazel 32, Mısra 1*).

2. Mênîng hâlîmgâ yığlar deşt ü şahrâlarda vahşîler

Eger köyige barsan ey şabâ yârîmgâ **izhâr êt** (*Nâdire Divanı, Gazel 32, Mısra 8*).

3. Muhabbet dâğını **izhâr êterğa**

Yürekde Nâdire bir kaçre hûn bes (*Nâdire Divanı, Gazel 92, Mısra 13*).

izhâr eyle-: (Ar.+T.) Göstermek, açığa vurma.

1. Gonçedek ağzı ara ol lûtf-i güftârı ‘aceb

Şan‘ elgi yokdın **izhâr eylegen** barı ‘aceb (*Nâdire Divanı, Gazel 18, Mısra 2*).

2. Ger tilersên âbrû aḥbâb ara

Eyleme zinhâr **izhâr** ihtiyâc (*Nâdire Divanı, Gazel 56, Mısra 12*).

3. Mû’nisim kêlgıl ki **izhâr eyleyin** derd-i dilim

Nükte yazmay neçe künlerdin bəri qattı başım (*Nâdire Divanı, Gazel 104, Mısra 9*).

izhâr hadîş eyle-: (Ar.+T.) Konuşmaya başlamak.

1. Güng ü lâl olğusudur bülbül ü tûtî nâgâh
Ol şeker-leb nefesi **eylese izhâr hadîş** (*Nâdire Divanı, Gazel 51, Mısra 4*).

izhâr kıl-: (Ar.+T.) Görünmek, ortaya çıkmak.

1. ‘İşk esrârını **izhâr kılab** fâş étme
Kim bu yanglıg demiş ol vaqıf-ı esrâr hadîş (*Nâdire Divanı, Gazel 51, Mısra 7*).
2. Gâzel bünyâd kıldı Nâdire yârığa ‘arz eyleb
Köngülde bağlagan mazmûnını **izhâr kıl** yârab (*Nâdire Divanı, Gazel 17, Mısra 30*).
3. **Kılmağıl** zinhâr **izhâr** ihtiyâc
Kim ‘azîz ilni kıılır h’âr ihtiyâc (*Nâdire Divanı, Gazel 56, Mısra 1*).

izhâr-ı muhabbet eyle-: (Ar.+T.) Sevgiyi açıklamak.

1. Her kimde eger bar êse âşâr-ı muhabbet
Eyler anğa maḥbûblar **izhâr-ı muhabbet** (*Nâdire Divanı, Gazel 47, Mısra 2*).

izle-: (T.) İzlemek, izini takip etmek.

1. Seḥâvet işim ḥayrdur ‘âdetim
Sêni **izlerem** uşbu ‘âdet bile (*Nâdire Divanı, Terci-bend 1, Mısra 54*).
2. Havâ şıfat cihânda **izlermen** âdemimni
Yârımdın ayrılıbman kimge dëyeyn ḡamimni (*Nâdire Divanı, Muhammes 3, Mısra 23*).

‘izzet ü ikrām: (Ar.) Saygı ve cömertlik.

1. Yār kūy itleriĝa nāgeh olsaŋ hemnişīn

Āşinālardur alarga ‘izzet ü ikrām tut (*Nâdire Dîvanı, Gazel 35, Mısra 10*).

J

jüyende-yi fermān: (Ar.+Far.) Emir isteyici.

1. Mèn ki cān birle rızā jüyende-yi fermānıŋım

Nâdire andın vefā mülkini ābād eylerem (*Nâdire Dîvanı, Gazel 108, Mısra 13*).

K

ka‘b: (Ar.) Topuk.

1. Nā-tüvān cismimde her yandın nümāyān dāĝlar

Kim bisāt-ı ‘ışķda bu üstüĥ‘ān-ı ka‘b ü nerd (*Nâdire Dîvanı, Gazel 78, Mısra 12*).

ka‘be dīvārı: (ö.a.) Kabe'nin duvarı.

1. Ėgme қаşıŋni ĥam bolĝalı il secdegehi

Ka‘be dīvārıda ĥayret ile ħalmış miĥrāb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 16, Mısra 10*).

ka‘be ta‘bīri: (ö.a.) Kabe'nin açıklaması.

1. Bu bülbulni ħafesdin eyle āzād

Ger érse ka‘be ta‘bīri murādıŋ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 77, Mısra 26*).

ka‘be ü deyr: (ö.a.) Kabe ve meyhane.

1. Küfr ü İslām ilige sèn ma‘būd

Ka‘be ü deyrdir iki ma‘bed (*Nâdire Dîvanı, Gazel 79, Mısra 4*).

kabîh: (Ar.) Çirkin. (Madiyyat ve maneviyyatta kullanılır: vech-i kabîh, fi‘l-i kabîh, akvâl-i kabîha).

1. Terk-i ‘ışk êt dëdi menğa zâhid

Dëmedi hîç tëlbe munça **ķabîh** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 64, Mısra 12*).

kabûl: (Ar.) Makbul olma, kabullük.

1. Tapmasa yâr cenâbığa şeref birle **ķabûl**

Āh u feryâding ile şûr u figân barça ‘abeş (*Nâdire Dîvanı, Gazel 54, Mısra 5*).

2. Herkim ki tapsa ‘ışk edebgâhıda **ķabûl**

Ķılmas anı tekellümini hîç kimse red (*Nâdire Dîvanı, Gazel 80, Mısra 9*).

kabûl kıl-: (Ar.+T.) Kabul etmek, onaylamak, razı olmak.

1. Şâmlar iftâr vaḳti zâhir eyleb ıztırâb

Za‘fdin **ķımas ķabûl** çem ü şîrîn iştiḥâ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 8, Mısra 10*).

kaçan: (T.) "Ne zaman? Ne vakit?" anlamında soru zarfı.

1. Aydım ki **ķaçan** bolğusu köyingde mekânım

‘Āşıkķa dëdi ḥâcet emes menzil ü me‘vâ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 4, Mısra 5*).

2. **Ķaçan** ‘ışk ehlini öltürmağını ihtiyâr êtseng

Cefâ tîgi bilen evvel mënîng bağırmnı efgâr êt (*Nâdire Dîvanı, Gazel 32, Mısra*

3).

3. Seyr eterde naḥlistân yâr ḳadını yâd êt

Mën **ķaçan** dëdim menğa ârzü-yı şimşâd êt (*Nâdire Dîvanı, Gazel 36, Mısra 2*).

4. Zâhid mëni dîvânege körgüzme ta‘arruz

Mecnūnga **kaçan** ‘ākil-i ferzāne kılrur bahş (*Nâdire Dîvanı, Gazel 52, Mısra 6*).

5. **Kaçan** zâhidni ‘aksi tüşti meyğa

Ki cām âlûdedür şahbâ mülevveşş (*Nâdire Dîvanı, Gazel 55, Mısra 11*).

6. **Kaçan** bād-ı şabâ teklîf gülgeşt-i çemen kıldı

Çekib kâmet kıyâmet âşikārâ kılmadı şâhım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 106, Mısra 7*).

7. Mên **kaçan** yâd etmedim vaşlını kim cân örtenib

Köz yolıdın yüzge eşk-i şeş-katârım këlmedi (*Nâdire Dîvanı, Gazel 142, Mısra 5*).

kaçan kim: (T.) *Ne zaman ki.*

1. Yürek kan oldı âhımning tütünü kökge yandaştı

Kaçan kim tüşde kördüm gül yüz ile serv-i bālânı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 144, Mısra 18*).

2. Muntażirdür men **kaçan kim** këlse cānān eyleney

Başıdın yüz yol taşadduk eyleban cān eylerim (*Nâdire Dîvanı, Gazel 146, Mısra 1*).

kad: (Ar.) *Boy, kâmet.*

1. Âhım okığa **kağing** kemāndur

Bu oknı nişānidur şüreyyâ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 5, Mısra 13*).

2. Rûze ayı keldi vü mên ‘âciz ü bî-dest ü pā

Rûze ayının hilālıdêk **kağim** bolmış düta (*Nâdire Dîvanı, Gazel 8, Mısra 2*).

3. **Kağing** serv-i nâzığa ey gül-beden

Ten-i lâger ü nâ-tüvānım fedâ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 13, Mısra 9*).

4. **Kađing** mısra‘i şūh u bercededür

- Bolub hüsn dīvānı müntahab (*Nâdire Dîvanı, Gazel 23, Mısra 7*).
5. Sehî qadlar penâh-ı gül-cebînler pâdişâh-ı sên
Çemende servni âzâd âter qadîng gulâm eyleb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 26, Mısra 8*).
6. **Qadîng** ra' nâ nihâl-ı servdür cânâ hırâm eyleb
Çemen gülgeştide tâvûşka ta' lîm-i reftâr ât (*Nâdire Dîvanı, Gazel 32, Mısra 11*).
7. Nâgehân körse hırâmıngnı bolur şermende
Bâgbân eyledi servini **qadîngdin** tercîh (*Nâdire Dîvanı, Gazel 65, Mısra 6*).
8. Bërme nisbet **qadige** ey bâgbân
Servdür bu bâğ ara reftârsız (*Nâdire Dîvanı, Gazel 89, Mısra 13*).
9. Süreyâdur âhım okığa nişân
Qadimni okığa kemân eyledîng (*Nâdire Dîvanı, Gazel 97, Mısra 4*).
10. Mên **qadîng** servini yâd eyledim
Âhmı serküb-ı şimşâd eyledim (*Nâdire Dîvanı, Gazel 110, Mısra 1*).
11. Qaşîng ye'si temennâsıdadur peyveste **qadim** ham
Yürek zahmığa merhem isteb âtmes men tereddüd hem (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 2, Mısra 11*).
12. Ey serv-i nâz **qad** nihâlîngdın örgüley
Yâding behayr fikr ü hayâlîngdın örgüley (*Nâdire Dîvanı, Gazel 147, Mısra 1*).
13. **Qadîng** naḥlini bisyâr eyledim yâd
Mêni ol ay vişâlıdın ayırdîng (*Nâdire Dîvanı, Gazel 77, Mısra 17*).
14. İrür iki ejder hem ü pîç birlen
Qadîng servide iki zülf semensâ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 9, Mısra 6*).

kadi mevzûn: (Ar. + Far. + Ar.) Düzgün, ölçülü boy.

1. **Qadi mevzûnı** bile gülgün yüzün yâdi bile

Ārzūyı ṭubā u yād-ı gülistān kalmadı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 136, Mısra 13*).

kadi serv: (*Ar.+Far.*) *Servi gibi uzun ve düzgün boy.*

1. Çemende cilve kıldı serv ü gül hem sebze baş çekdi

Ḳadi serv ü yüzi gül ḥatı reyḥānımnı sağındım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 102, Mısra 8*).

2. Ey ḥüsn riṣāzıda **ḳadīṅ serv**

Ol serv üze sünbüling semensā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 5, Mısra 3*).

kadi şimşād: (*Ar.+Far.*) *Şimşir ağacına benzeyen boy.*

1. Yüzi gül ü **ḳadi şimşād** közleri nergis

Bahār u yāsemenimni tüşümde körmesem edi (*Nâdire Dîvanı, Gazel 113, Mısra 7*).

kad u bālā: (*Ar.+Far.*) *Sevgilinin boyu ve yüceliği.*

1. Ol kün ki vişālīṅ çemenin seyr eter erdim

Maḫūr-ı nazar erdi menğa ol **ḳad u bālā** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 4, Mısra 4*).

kad u reftār: (*Ar.+Far.*) *Boy ve yürüyüş.*

1. Kêl ḥırām eyleb ḳadem koyğıl közüm gülzārine

Ḳad u reftārīṅdın ey serv-i ḥırāmān eyleney (*Nâdire Dîvanı, Gazel 146, Mısra 16*).

kad u ruḥsār: (*Ar.+Far.*) *Boy ve yanak.*

1. Fāḥte şimşād izler gül vişālın ‘andelīb

Nâdire miskîn **ḳad u ruḥsāring** eyler ārzū (*Nâdire Dîvanı, Gazel 131, Mısra 14*).

ḳad u yüz: (Ar.+T.) Boy ve yüz.

1. Çemen gülleri manzûr-ı temâşâ ěrmes

Közüme **ḳad u yüzingdêk** çemen ārâ ěrmes (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 1, Mısra 24*).

2. Tâ bâdesin lebingge kılmış piyâle teslîm

Ḳad ü yüzinge eyler gül birle lâle teslîm (*Nâdire Dîvanı, Gazel 111, Mısra 2*).

ḳadeh: (Ar.) Kadeh.

1. Kêtmedi mēndin **ḳadeh** birle ḥumâr-ı āfitâb

Şubh yanglıḡ tartardurman intizâr-ı āfitâb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 24, Mısra 1*).

ḳadeh iç-: (Ar.+T.) İçki içmek.

1. Bâdedin eyleme perhîz demâdem **ḳadeh iç**

Keldi mazmûm muḥabbet yolıda zühd ü riyâ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 7, Mısra 5*).

ḳadeh tut-: (Ar.+T.) İçki, şarap sunmak.

1. Sâķî menḡa **ḳadeh tut** bu deyr ara lebâleb

Zâhid ehlidin usandım tutdım sēningle meşreb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 27, Mısra 1*).

2. Bâde müştâķıḡa luṭf eyle **ḳadeh tut** sâķî

Yoksa Cemşîd'ḡa hem eylemedi cām vefâ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 7, Mısra 15*).

ḳadeh ü mînâ: (Ar.) İçki ve kadeh.

1. Deyr pîri **kaḍeḥ ü mîṇādın**

Fitne yâcûcî uçun baġladı sedd (*Nâdire Dîvanı, Gazel 79, Mısra 7*).

kadem: (Ar.) *Adım.*

1. Naẓar êtse baġt şâyed yêne bir yüzingni körsem

Kaḍemingni közge sürsem kerem êtse kâr-sâzım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 101, Mısra 12*).

2. Kêlseng **kaḍemingdin** örgülürmen

Luṭf ü keremingdin örgülürmen (*Nâdire Dîvanı, Terkib-bend 1, Mısra 23*).

3. Bolġay êrdi **kaḍeming** topraġı birle rûşen

Ger közüm ḥalkaları bolsa rikābingge rikāb, (*Nâdire Dîvanı, Gazel 16, Mısra 7*).

4. **Kadem** tā ‘arşa-yı ‘âlemġa koydı ol dürr-i yektā

Mübârek bād uçun baġt u sa‘âdet tevemân keldi (*Nâdire Dîvanı, Gazel 140, Mısra 3*).

kadem koy-: (Ar.+T.) *Adım atmak.*

1. Seyr uçun **koyġay kadem** déb sebze-yi ḥ‘âbıdın

Her taraf bir ferş-i maḥmaldur müheyyā bāġ ara (*Nâdire Dîvanı, Gazel 15, Mısra 13*).

2. Kêl ḥırām eyleb **kadem koyġıl** közüm gülzârine

Kaḍ u reftāringdin ey serv-i ḥırāmân eyleney (*Nâdire Dîvanı, Gazel 146, Mısra 15*).

3. Rızā köyiġa tā **koydum kadem** kõnglümni tindürdüm

Żarar kılmās muḥabbet ehliġa aġyārni ṭa‘ni (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 2, Mısra 35*).

4. Kim irür ‘âlî neseb şehzâdelerni serveri

Tā **kadem koydı** cihân mülkine ol ḥurşîdfere (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 6, Mısra 6*).

kadr-i şohbet: (Ar.+Far.+Ar.) Sohbetin değeri

1. Yâr êdi hemhâne vaşlını ğanîmet bilmedim
Andın ayru qalmışam ger **kadr-i şohbet** bilmedim (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 4, Mısra 32*).

kardrân: (Ar.+Far.) Kadir ve kiymeti bilen kimse.

1. Bolğudék êrmes bu müşkil menğa âsân el-firāk
Hâzret-i Seyyid 'Ömer kim **kardrân** êrdi menğa (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 8, Mısra 26*).

kafes: (Ar.) Kafes.

1. Bu bülbülni **kafesdin** eyle âzād
Ger êrse ka'be ta'bîri murādınġ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 77, Mısra 25*).
2. Yâr köyide beşartîki peyāmımnı dêseng
Bu **kafesdin** sêni ey cān kuşı âzād kılay (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 1, Mısra 10*).

kâfir: (Ar.) Kafir.

1. Şüm raķîbi ki 'adāvet kılur
Kâfir irür yād-i Hūdā eylemes (*Nâdire Dîvanı, Gazel 90, Mısra 4*).

kâfir ü bî-rahm: (Ar.+Far.) Kafir ve acımasız.

1. **Kâfir ü bî-rahm** u sengîn-dil esîr-i bolmışam
Dîn ü dil ġaret kılur ol nâ-muslimân her kēçe (*Nâdire Dîvanı, Gazel 133, Mısra 11*).

kâfûrgûn: (Ar.+Far.) Kafur renkli içki, kâfûr renginde şarap.

1. Yüzüm nuķresi êrdi **kâfûrgûn**
Sarıġ boldı hicrîngde altun kebi (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 169*).

kayġuluk: (T.) Dertli ve kaygılı.

1. Sâķiyâ hicr devâsın dêmîşler mey-i nâb

Tuta kör meykedehde **ķayġuluķ** ‘āşıkķa şarāb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 16, Mısra 2*).

ķā‘ide-yi emn ü emān: (*Ar.*) *Güvenlik ve emniyet kuralları.*

1. Şāh oldur ki re‘yetge terehḥüm kılsa
Yok ėse **ķā‘ide-yi emn ü emān** barķa ‘abeş (*Nâdire Dîvanı, Gazel 54, Mısra 12*).

ķā‘ide-yi mihr ü muḥabbet: (*Ar.*) *Aşk ve sevgi kuralları.*

1. Berpāy tutıb **ķā‘ide-yi mihr ü muḥabbet**
Terk eylemeding Nâdire devlet öyi ābād (*Nâdire Dîvanı, Gazel 74, Mısra 13*).

ķākül-i şebreng: (*Far.*) *Sevgilinin siyah saçı.*

1. **Ķākül-i şebrengdin** kılding çemenler āşikār
Nergis-i bedmestdin kılding ḥumistānlar ‘ayān (*Nâdire Dîvanı, Gazel 119, Mısra 3*).

ķākülüng yanglġ: (*Far. + T.*) *Alnına düşen saç gibi.*

1. Naķş-i pāyüngdin nazar kılgıl ki barmen pāymāl
Ķākülüng yanglġ tarahḥüm kıl ki sergerdāningim (*Nâdire Dîvanı, Gazel 112, Mısra 16*).

ķal-: (*T.*) *Kalmak, durmak, hareket etmemek.*

1. Sürmegün çeşmī nazar saldı gülistān ehline
Ḥasretidin **ķaldı** nergis közi şehlā bağ ara (*Nâdire Dîvanı, Gazel 15, Mısra 4*).
2. Mēn **ķaldım** hicr vīrānıda bī-sāmān bolub
Yār kēlmes külbe-yi vīrānıma mihmān bolub (*Nâdire Dîvanı, Gazel 29, Mısra 1*).
3. Ötti köksimdin oķing serv-i revandin bērdi yād
Zahımlar kim **ķaldı** andın gülsitāndın bērdi yād (*Nâdire Dîvanı, Gazel 76, Mısra 2*).
4. Ey ḥasta köngül firāk içinde

- Dem urgeli **ķalmadı** mecālīng (*Nâdire Dîvanı, Gazel 95, Mısra 16*).
5. **ķalıb** furķat diyârı içre cānānımnı sağındım
Çırāğ-ı rûzgārım mû'nis-i cānımnı sağındım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 102, Mısra 1*).
6. **ķışsa-i** ferhād u mecnūn **ķaldı** mēn hem 'ışķ ara
Nâdire bir cān-güdāz efsāne bünyād eylerem (*Nâdire Dîvanı, Gazel 107, Mısra 13*).
7. Yārdın **ķaldı** çemen sersebz ü ĥandān olmasun
Gül'izārımsız cihān bāğı gülistān olmasun (*Nâdire Dîvanı, Gazel 122, Mısra 1*).
8. Tālī' me nāgehān ķıldı yaman köz eşer
ķaldı firāķ cān ayrıla cānānıdın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 125, Mısra 16*).
9. Bu ikev devletiġa şükr ķılır Nâdire kim
ķaldı kõnglümde birev ĥasretidin yüz armān (*Nâdire Dîvanı, Gazel 127, Mısra 20*).
10. Şām-ı furķat yārsız mēn yutmagan ķan **ķalmadı**
Raĥm ķıl kim ėmdi ķan yutmaķķa imkān **ķalmadı** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 136, Mısra 1-2*).
11. Yana yana **ķalmadı** cān birle kõnglüm dāġsız
Tama tama közde eşķ-i çeşm-i giryān **ķalmadı** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 136, Mısra 5-6*).
12. Zülfin isteb rişte-yi cānımġa tüşti tāblar
Kētti tāķat devri ėmdi tāb-ı hicrān **ķalmadı** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 136, Mısra 8*).
13. **ķad-i** mevzūnı bile gülgūn yüzün yādi bile
Ārzūyı tūbā u yād-ı gülistān **ķalmadı** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 136, Mısra 14*).
14. Yādgār ol şāhdın **ķaldı** menġa dūr-dāne-yi
Ėmdi anı devletin şükrini müstahkem tutay (*Nâdire Dîvanı, Gazel 148, Mısra 17*).
15. Mēn **ķalıb** ġurbetde şāhım 'azm-ı cevlan eyledim
Hiçkim yārab cihānda yārdın ayrılmasun (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 77*).
16. Hicr vādīside **ķaldım** bī-ser ü sāmān bolub

Mèn gulām-ı halka dergüş-ı oşal dūr-dānemen (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 7, Mısra 39*).

17. Furkat içre **ķalmadı** şabr u ķarārım ķandasın
Ĥasretingde ķöydi bağrım örtedi cān el-firāk (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 8, Mısra 9*).

18. Ćü mèn hicr vādîside **ķalmışam**
Firāk elgide yüz nedāmet bile (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 49*).

19. Tā kāmile **ķaldı** sēndin ayrı
Peyveste ķılur du ‘ā bile yād (*Nâdire Dîvanı, Terķib-bend 1, Mısra 61*).

20. Kimse tapmas eşerim istemaķ u sormaķdın
Ne nişān **ķaldı** fenā mülkide ne nām menġa (*Nâdire Dîvanı, Gazel 1, Mısra 14*).

21. Ne Şîrîn **ķaldı** ‘ālemde ne Ferhād
Ĥanı Yūsūf kıyan ķetdi Züleyhā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 2, Mısra 17*).

22. Hicr derdidin yürekde **ķaldı** dāğ dağ üstide dāğ
ŞerĤ etib bu mācerānı lāle ruĤsārımġa ayt (*Nâdire Dîvanı, Gazel 37, Mısra 3*).

23. Kōngül cānıdan u cān **ķaldı** cānān u cihāndın hem
Kōngüldin cāne yēttim ġam tünide belki cāndın hem (*Nâdire Dîvanı, Gazel 115, Mısra 1*).

24. Ĥabîb-i ‘arizin yādila ķekti Nâdire ünler
Havā-i bülbul ü gül **ķalmadı** berg ü nevāsıdın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 121, Mısra 16*).

25. Yana yana **ķalmadı** cān birle kōnglüm dāğsız
Tama tama kōzde eşk-i çeşm-i giryān **ķalmadı** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 136, Mısra 4-5*).

26. Kōngül nāveklerinġni zaĤmıdın tapar herdem
Yağaç birle başaķ kim tende **ķaldı** ol irür merhem (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 2, Mısra 14*).

27. Düşvār ēken cihānda tenhālġ ibtilāsı
Yārımdın ikki gevhēr **ķaldı** kōngül sürürı (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 3, Mısra 26*).

28. Ötti devrānı kōngülde **ķaldı** armān el-firāk

Ėmdi tapmasman sēni ey şehriyārım ҡandasın (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 8, Mısra 5*).

29. Ketti şāhım cānda ҡaldı dāğ-ı furķat el-vedā‘

Ƒalmanı hicrānıdın kōngŭlde tākāt el-vedā‘ (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 8, Mısra 33*).

30. Ötti furşat **Ƒaldı** kōngŭllerde dāğ-ı ĥasreti

Lāledēk bağrımğa koydı dāğ-ı sultān furķatı (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 8, Mısra 43*).

31. Mēn ĥasret ile **Ƒaldım** u yārım sefer etti

Ƒatlımğa ġam ü derd ü belānı ĥaber etti (*Nâdire Dîvanı, Müsemmen 1, Mısra 9*).

32. **Ƒaldı** hicridin kōngŭlde dāğ-ı pinhān el-firāk

Ƒanda bardı bilmedim ol şāh-ı devrān el-firāk (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 8, Mısra 3*).

33. Ƒan yutarman la‘l-i şekerbārdın ayrılmışam

Yār ketti ėmdi hicrān mācerāsı **Ƒalmanı** (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 4, Mısra 26*).

34. Ƒıldı çāk-ı pirehen dāğ-ı dilimni āşikār

Ƒalmanı kōnglimde zaĥm-ı ‘ışķ-ı pinhān ‘ākıbet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 34, Mısra 4*).

35. Bu merĥalede **Ƒalmanı** ĥalk içre tefāvüt

Bu turfe ki ‘ākıl bile dīvāne Ƒılır baĥş (*Nâdire Dîvanı, Gazel 52, Mısra 11*).

36. **Ƒalmanı** mēn kōrmegen bī-dād devrān ilgidin

Dāğa vērde kōnglümi endŭh-i bī-pāyānıdın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 126, Mısra 9*).

37. Ĥatırımıdın kētmesün dildār dāğ-ı ĥasreti

Kēte kētsün ger neşāt u ‘ış ü sāmān **Ƒalmanı** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 136, Mısra 10*).

38. Mihr-i ruĥsārıngnı sağındım Ƒarārım **Ƒalmanı**

Zerredēk başıngdın ey ĥurşid-i tābān eyleneı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 146, Mısra 7*).

39. Başıdın eyleneımedim dēb köpdür armānı mēni

Kēse yārım **Ƒalmasıın** kōngŭlde armān eyleneı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 146, Mısra 4*).

40. Furkatıdın yığlamakdın **qalmadı** köz içre yaş
Ëmdi h  n-ı dil ile köz şafhasın p  r nem tutay (*N  dire D  vani, Gazel 148, Mısra 11*).
41. Ol per  veş vaşlıdın boldım c  d  
R  hat-ı dil **qalmadı** dild  rsız (*N  dire D  vani, Gazel 89, Mısra 6*).
42. Ten buzuldu   mdi r  hat **qalmadı**
S  ye peyd   bolmağay d  v  rsız (*N  dire D  vani, Gazel 89, Mısra 9*).
43. N  dire d  ny  ge hergiz i  tim  dım **qalmadı**
K  tti i  l  m-i   adem  ga ş  h-ı d  r   şevketim (*N  dire D  vani, Gazel 103, Mısra 19*).
44. S  kiy   tut  kıl   an  met s  gar-ı   işret bilen
Kim n   e devr   tti    bir n   e devr  n **qalmadı** (*N  dire D  vani, Gazel 136, Mısra 16*).
45. N  dire k  n  gl  mni r  şen kıldı y  d-ı   arizi
Kim men  ga end  şe-yi h  rş  d-i t  b  n **qalmadı** (*N  dire D  vani, Gazel 136, Mısra 18*).
46.   htis  b ehli tağallub eyledi meyh  ne  ga
Qalmadı meyde h  r  ret neyde te  şir-i şed   (*N  dire D  vani, Gazel 8, Mısra 8*).
47. K  r  b ol b  tni z  nn  r almağaysız ey m  slim  nlar
M  ning  dek yüz bel  ga **qalmağaysız** ey m  slim  nlar (*N  dire D  vani, Muhammes 2, Mısra 22*).
48. Ger bolsa Z  leyh  da m  ning   gayret-i   ş  m
Qalmas   di Y  s  f  nı fir  kıda sel  met (*N  dire D  vani, Gazel 43, Mısra 10*).
49. N  dire a  v  lıdın   g  h bolun  
Ey muş  hibler ki **qalmış** y  rsız (*N  dire D  vani, Gazel 89, Mısra 18*).
50. Ey muş  hibler tirildür d  b g  m  n   tm  n   m  ni
Cismdin c  n-ı   az  zim k  tti **qalmış** şüretim (*N  dire D  vani, Gazel 103, Mısra 12*).
51. Geh   peym  ne birle şuğl   tib g  h   seb   birle
K  n  g  l tinmes  ka **qalmış**   rdi her nev     r  z   birle (*N  dire D  vani, Muhammes 2, Mısra 34*).
52. Bardı ol serv-i rev  n m  n **qalmışsam** b  -h  ş u l  l

Hıçkim yārab cihānda yārıdın ayrılmasun (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 27*).

53. Sên ile bezm-i riḥlet mên **kalmışam** ciger ḥūn

Feryād étib cünündin andaḳ ki sâz-ı mecnûn (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 3, Mısra 17*).

54. Yār édi hemḥāne vaşlını ḡanîmet bilmedim

Andın ayru **kalmışam** ger ḳadr-i şoḥbet bilmedim (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 4, Mısra 32*).

kalb-i sūzān: (Ar.+Far.) Yanan kalp.

1. Cism ü cān ḥākister olḡay cümle regni örtegey

Böyle ot kim ‘ışkıdın bu **kalb-i sūzānımdadur** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 83, Mısra 14*).

kalem: (Ar.) Kalem, yazma aracı.

1. **Ḳalem** taḥrîr éterde ney-şekerdin bolsa taṅg ěrmes

Lebiṅg vaşfını yād eyler Nâdire şîrîn kelām eyleb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 26, Mısra 17*).

2. Cüdālîk remūzını izḥārıḡa

Ḳalemni tilin tercümān eyleyin (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 136*).

kalem çek-: (Ar.+T.) Yazı yazmak.

1. Münşî-yi ḳadar menḡa **ḳalem çekti** digerdūn

Peymāne-yi ‘ışimni ḳazā eyledi vājūn (*Nâdire Dîvanı, Müsemmen 1, Mısra 7*).

kalḡay mu: (T.) Kalır mı?

1. Ol ḥüsn şu‘ā’yıda köṅgöl köyse ‘aceb yok

Ḳalḡay mu çırāḡ otıḡa pervāne selāmet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 33, Mısra 4*).

2. Köṅgli anı ḡam elgide **kalḡay mu** selāmet

Ger bolsa kişi sên kebi ḡam-ḡārdın ayru (*Nâdire Dîvanı, Gazel 132, Mısra 15*).

kalîl ü keşîr: (Ar.) Az ve çok.

1. Kêl ey mü'nisim şabr u 'ışkımgâ bak
Cemâling fedâsı **kalîl ü keşîr** (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 88*).

kām: (*Far.*) *İstek, arzu, meram, maksat.*

1. Taḥammül öyle kim bî-şabrlıg telḥ etti **kāmıngnı**
Bolor şabr isteseng açık güredin şehd ü şeker peydā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 10, Mısra 9*).
2. Şerbet-i la'lingdin ayru tapmadım cān lezzetin
Kāmıma 'ışret mey-i ey dilsitānım boldı telḥ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 69, Mısra 12*).
3. Köngül kāmını şîrîn istedim cām-ı vişālıdın
Fiğān kim çarḥ-ı hicrān zehridin telḥ etti **kāmımnı** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 143, Mısra 6*).
4. Köngül **kāmını** şîrîn istedim cām-ı vişālıdın
Fiğān kim çarḥ-ı hicrān zehridin telḥ etti **kāmımnı** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 143, Mısra 5*).

kām iste-: (*Far. + T.*) *Arzu etmek, istemek.*

1. Vaşl ara **kām isteseng** ey Nâdire
Êmdi özni neçe kün nākām tut (*Nâdire Dîvanı, Gazel 48, Mısra 17*).

kamer yüz: (*Ar. + T.*) *Aya benzeyen yüz.*

1. Hüsning tecellîside ḥurşîd zerre yanglıg
Eyler **kamer yüzingge** mānend-i hāle teslīm (*Nâdire Dîvanı, Gazel 111, Mısra 16*).

kāmet: (*Ar.*) *Boy, endam.*

1. Rezm meydānıda ger raḥş üzre cevlan eyleseng
Zāl çarḥ etgey hezîmet **kāmetin** eyleb dütā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 14, Mısra 12*).
2. Hırāmān keldi yār u **kāmet-i** ta'zîmiğā bî-ḥod
Yıkıldım sāyedek yerdin turarge iltizam eyleb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 26, Mısra 3*).

3. Serv-i nâzım sendin ayru naḥ-ı âhım boldı ḥam
Ḳāmetiṅ hicride sindi şāḥ-ı şimşādım eşit (*Nâdire Dîvanı, Gazel 40, Mısra 6*).
4. Hıcıldur **ḳāmetiṅdin** serv u şimşād
Teğāfûl birle ḳan tökmek fenide (*Nâdire Dîvanı, Gazel 77, Mısra 13*).
5. Nigündür **ḳāmetim** serv-i hırāmānımdın ayrılgaç
Köyer cān âteş-i ḥasretde cānānımdın ayrılgaç (*Nâdire Dîvanı, Müsemmen 2, Mısra 19*).

ḳāmet çek-: (Ar.+T.) Büyümek.

1. Ḳaçan bād-ı şabā teklif gülgeşt-i çemen kıldı
Çèkib ḳāmet kıyāmet āşikārā kılmadı şāhım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 106, Mısra 8*).

ḳāmet-i hırām: (Ar.+Far.) Salınan boy.

1. Bir nazar **ḳāmet-i hırāmıḡa** bak
Müddet-i ‘ömr-i cāvidāndın kèç (*Nâdire Dîvanı, Gazel 62, Mısra 5*).

ḳāmet-i mezūn: (Ar.+Far.+Ar.) Uzun boy.

1. Kördi ol serv-i dilārā **ḳāmet-i mezūnı**
Serv ḳadin kıldı ḳumriler temennā bāḡ ara (*Nâdire Dîvanı, Gazel 15, Mısra 15*).

ḳām-ı cān: (Far.) Can dimaḡı.

1. Menḡa la ‘līṅdin ayru **ḳām-ı cān** telḡ
İrür andın şarāb-ı erguvān telḡ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 68, Mısra 1*).
2. **Ḳām-ı cān** vaşlīṅde şīrīn erdi mēn mest-i ḡurūr
Ėmdi hicrānīṅda ey nā-mihrbānım boldı telḡ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 69, Mısra 5*).
3. Ol perī-peyker ki hicridin cihānım boldı telḡ
Şerbet-i la ‘lidin ayru **ḳām-ı cānım** boldı telḡ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 69, Mısra 2*).

ḳām-ı ‘işret: (Far.+Ar.) Eğlence arzusu.

1. Alurdım **kām-ı** 'işret mahfil-i şîrîn mazākıdın
kılurdım seyr cem'îyet bahār-ı ittifākıdın (*Nâdire Dîvanı, Müseddes 1, Mısra 13*).

kāmîl: (Ar.) Bûsbütûn, tam, noksansız.

1. Şevk **kāmîl** bolsa muhlîş kûçesi mesdûd êmes
Ey şerer bir cezbe birle rāh-ı seng-i hûre aç (*Nâdire Dîvanı, Gazel 57, Mısra 9*).

kāmîle: (ö.a.) Çağatay edebiyatının büyük kadın şairi Mahlarayim Nadire'nin Farsça şiirlerinde kullanmış olduğu mahlas.

1. Lebingdin ayrı tüşib **Kāmîle** kitâbet ile
Kara libās kiyib kaldı sügvār hadîş (*Nâdire Dîvanı, Gazel 50, Mısra 13*).
2. Şerh'etib yazmak uçun la'l-i lebingni şıfatın
Kāmîle eyledi çün gevher-i şehvār hadîş (*Nâdire Dîvanı, Gazel 51, Mısra 14*).
3. **Kāmîle** meykedega 'azm ettim
Feth-i bâb eyle menğa yâ fettâh (*Nâdire Dîvanı, Gazel 63, Mısra 17*).
4. Pertev-i mihring ile **Kāmîle'ni** köydirding
Kim êmes kökde kuyaş vech-i cemāling çi vâzıh (*Nâdire Dîvanı, Gazel 65, Mısra 17*).
5. Êmes ihsân cezâsı gayr-ı ihsân himmet ehligi
Bu ma'nî **Kāmîle** tefsîr-i Qurân'dın temâşâ kıl (*Nâdire Dîvanı, Gazel 100, Mısra 16*).
6. Tâ **Kāmîle** kaldı sendin ayrı
Peyveste kılur du'â bile yâd (*Nâdire Dîvanı, Terkib-bend 1, Mısra 61*).

kamışdêk: (T.) Kamış gibi.

1. **Ķamışdêk** bend bendim âşiyân-ı nâle bolmışdur
Fiğânım destgâhını neyistândın temâşâ kıl (*Nâdire Dîvanı, Gazel 100, Mısra 9*).

kamu: (T.) "Bütün, hep" anlamında sıfat.

1. Tâbîbâ derdime şimşâd bergidin devâ kıl kim

Ḳamu bīmārman ol serv ü ḳad ü gülşen āzādın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 124, Mısra 6*).

kāmyāb: (*Far.*) İsteğine kavuşmuş, muradına ermiş olan.

1. Eylemedin̄ ey büt-i peymān-şiken
Nâdire'ning vaşlın̄ ile **kāmyāb** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 20, Mısra 18*).
2. Nükte-yi mihr ü vefāda maḥrem-i esrār edim
Kāmyāb-ı şerbet-i ol la'l-i şekerbār edim (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 4, Mısra 24*).

kan: (*T.*) Kan.

1. Bir tarafda ḥacer-i müjgānıdın **ḳanlar** tōkib
Bir tarafdın bādeni la'l-i lebi cān eyleban (*Nâdire Dîvanı, Gazel 117, Mısra 5*).
2. Sunma mey ey sākī devrān men̄ga
Kim nasibim olmuş ezeldin̄ **ḳan** men̄ga (*Nâdire Dîvanı, Gazel 12, Mısra 2*).
3. Gül yüzini fīkr eyleb şāmdın şubḥdem
Yığlamakdın köz ara yaş ornıga **ḳanım** kélür (*Nâdire Dîvanı, Gazel 88, Mısra 10*).
4. Bolubman Nâdire ol serv-i gül-ruḥsārdın ayru
Kōngül **ḳandur** havā-i bāğ u seyr-i būstāndın hem (*Nâdire Dîvanı, Gazel 115, Mısra 14*).
4. Böyle kim kıldı közümnü yaşını **ḳan** iştıyāk
Köz açib ruḥsār-ı alıngnı körer kün bar mukın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 128, Mısra 7*).
5. **Ḳandur** cigerim guşsa bilen yārdın ayru
Āşüftemēn ol yār-ı vefādārdın ayru (*Nâdire Dîvanı, Gazel 132, Mısra 1*).
6. Yaş ornıda **ḳanlar** tōkilür dīdelerimdin
Tā tüşti közim ol gül-i ruḥsārdın ayru (*Nâdire Dîvanı, Gazel 132, Mısra 3*).
7. Nēçe kün boldı lebin̄g şahbāsıdın ayru tüşüb
Nâdire közdin tōker yaş ornıga **ḳan** her kēçe (*Nâdire Dîvanı, Gazel 133, Mısra 18*).
8. Nēçe künler kim vişālıdın kōngül şād eyledim

Ėmdi hicride közümi yaşıdur **kan** el-firāk (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 8, Mısra 20*).

9. Beski **kan** boldı yüregim gevher-i eşk ornığa
Kaatre kaatre közlerimdin tamdı mercân ‘âkıbet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 34, Mısra 11*).

10. Bahâr eyyâmı **kan** bolğunça ey şimşād baş çekme
Ki yettim cāna serv-i gül‘izārımsız temāşādın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 124, Mısra 7*).

11. Aqtı bağırm pāresi közler yolıdın **kan** bolub
Halk-i ‘ālem hoş-dil ü mēn bī-nevā hayrān bolub (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 7, Mısra 37*).

kan ét-: (T.) Kanlı hale getirmek. Öldürmek.

1. Tarab teklîfi birle könglümi **kan étme** ey sākī
Ne hāşıl Nâdire la‘lidin ayru cām-ı şahbādın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 124, Mısra 17*).

2. Çıkdı ol gülgün kabā meydān ara cevlan étib
Ėamze tīg-i birle ‘āşıkı yüregim **kan étib** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 28, Mısra 2*).

kan eyle-: (T.) Kanla yapmak.

1. Eşk-i gülgünüm ki tūfān eylemiş gam şāmıda
Hil‘atım andın şafaķ dāmānidēk **kan eylerem** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 118, Mısra 6*).

1. Lāledēk bağırmnı dāğ-ı firāk-ı **kan eyledi**
Hātır-ı cem‘imni bu hasret perīşān eyledi (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 75*).

kan iç-: (T.) Çok eziyet çekmek.

1. Köngül şādāb éding vaşlı meyidin
Lebidin ayru tüşding Ėmdi **kan iç** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 60, Mısra 6*).

kan ol-: (T.) Kan dolmak.

1. Köngül teşvîşini zülf-i perîşânında körgende
Ciger **kan oldıgın** ol la‘l-i handândın temâşâ kııl (*Nâdire Dîvanı, Gazel 100, Mısra 12*).
2. Gonçeler gülşen ara açılmasun ol yârsız
Gonçe yanglıg tâ mênîng könglüm dâğı **kan olmasun** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 122, Mısra 6*).

kan tök-: (T.) *Kan dökmek.*

1. Her kaçan kim nâz étib çıkısa mey-i gülfâm içib
Kan töker meydék demâdem çeşm-i humârı ‘aceb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 18, Mısra 12*).
2. **Kan töker** gamzesi müjgânları hem
Közi katlımğa çeken hancere bağ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 66, Mısra 5*).
3. Müjgân ile nergisindin ey şüh
Kesb eyledi **kan tökerni** cellâd (*Nâdire Dîvanı, Gazel 75, Mısra 8*).
4. Boldı ol fırsat ki terk-i şöhet-i ‘âlem tutay
Kan tökib köz merdümidin şive-yi mâtem tutay (*Nâdire Dîvanı, Gazel 148, Mısra 2*).
5. **Kan tökerge** mâildür kaşlarıngnı şemşîri
İlni katlı-ı ‘âm êtseng közlerini cellâd et (*Nâdire Dîvanı, Gazel 36, Mısra 9*).
6. Hıcıldur kametingdin serv u şimşâd
Teğâfûl birle **kan tökmek** fenide (*Nâdire Dîvanı, Gazel 77, Mısra 14*).

kan üstide kan ét-: (T.) *Kan üstünde kan etmek.*

1. Gonçe-yi tab‘imni **kan üstide kan etti** melâl
Luţfîngi feyz-i nesîmidin gülistân eylerem (*Nâdire Dîvanı, Gazel 118, Mısra 11*).

kan yaş: (T.) *Kanlı gözyaşı, kan ağlamak.*

1. Garğa-yı hûn-ı ciger oldı benim
Kan yaş ile müy-i ser êtdim hizâb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 20, Mısra 6*).
2. **Kan yaşım** taşvîr eter her lahza ol gül şüretin

Közge kim müjgânlerimni kilik-i bihzâd eylerem (*Nâdire Dîvanı, Gazel 107, Mısra 11*).

kan yaş tök-: (T.) *Kan ağlamak.*

1. Közüm **kan yaş tökü** güller açıldı taze dâğımdın
Bukün birdem kâlib seyr-i gülistân eylesün şâhım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 105, Mısra 7*).

kan yığla-: (T.) *Kan ağlamak, kanlı gözyaşı dökmek.*

1. Közimdin yaş tökib giryân bolı **kan yığlamay** neylay
Ki hengâm-ı tekellüm la'î-i handânımnı sağındım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 102, Mısra 11*).
2. Müdâmımnı hicrânıda **kan yığlamağdın** hoş bolur hâlim
Ayrırma ey felek bir lahza çeşm-i hünfişândın hem (*Nâdire Dîvanı, Gazel 115, Mısra 9*).

kan yut-: (T.) *Pek çok sıkıntı, azap, ızdırap çekmek ve bunlara tahammül etmek, dayanmak, katlanmak.*

1. Yâr la'î-i lebidin ayrıldın
Ey köngül emdi demâdem **kan yut** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 42, Mısra 4*).
2. Lebidin ayru **kan yutmağ** işimdür bargıl ey sâkî
Menga bî-hûde külfet bërme teklîf-i şarâb eyleb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 21, Mısra 11*).
3. Kim kılur ümîd **kan yutmay** lebingni şerbetin
Olmayn kim nergis-i bîmâring eyler ârzü (*Nâdire Dîvanı, Gazel 131, Mısra 3*).
4. Şerbet-i vaşlîngni tapmay **kan yutarman** dembedem
Serv yanglıg kametimni bâr-ı miñnet kıldı ham (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 51*).
5. Gehî yırtıb yağa geh **kan yutub** gâhı figân etti
Nêler ötdi bu aqşam Nâdire cân-ı figârımdın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 116, Mısra 13*).
6. **Kan yutarman** la'î-i şekerbârdın ayrılmışam

Yār ketti ėmdi hicrān mācerāsı kalmadı (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 4, Mısra 25*).

7. Tökmeyin kim eşk tapmas la‘l-i sîrâbing seni
Yutmayın kan kım ruḥ-ı gülnâring eyle ârzü (*Nâdire Dîvanı, Gazel 131, Mısra 10*).

8. Şām-ı furkat yârsız mên **yutmagan kan** kalmadı
Raḥm kıl kim ėmdi **kan yutmaḳka** imkān kalmadı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 136, Mısra 1-2*).

9. Fûrkat içre **kan yutub** ġam birle çektim āh-ı serd
Kim ḥazān evrāqıdek boldı yüzim hiciride zerd (*Nâdire Dîvanı, Gazel 78, Mısra 1*).

kand u şeker: (*Far.*) Tatlı ve şeker.

1. Uşattı **kand u şeker** ni‘metin la‘l-i şekerḥāsı
Ne dilkeş ḥüsn irür körġen sarı artar temennāsı (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 2, Mısra 27*).

kanda: (*T.*) "Nerede" soru zamiri.

1. **Kanda** sên körsem cemālingnı şanem
Ey perī-peyker seni yād eyledim (*Nâdire Dîvanı, Gazel 110, Mısra 5*).

2. Sên **kanda** ki boldı furkat içre
Yüz cān-ı ‘azîz ḥ‘ār sênsiz (*Nâdire Dîvanı, Terkib-bend 1, Mısra 13*).

3. Kaldı hicridin könggölde dāġ-ı pinhān el-firāk
Kanda bardı bilmedim ol şāh-ı devrān el-firāk (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 8, Mısra 4*).

kandasan: (*T.*) Neredesin?

1. Ötti devrānı köngölde kaldı armān el-firāk
Ėmdi tapmasman seni ey şehriyārim **kandasan** (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 8, Mısra 6*).

2. Têlmürüb kaldım yolıngda şehriyārim **kandasan**

Gülşen-i 'îşim hâzân boldı bahārım **ķandasān** (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 8, Mısra 6-7*).

3. Furķat içre ķalmadı şabr u ķarārım **ķandasān**
Ħasretingde ķöydi bağrım örtedi cān el-firāk (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 8, Mısra 9*).

4. **Ķandasān** yārım sorağingda kõngül āvāredür (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 30*).

5. Bî-nevāman **ķandasān** ey şehriyār-ı muķterem (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 50*).

ķanı: (T.) "Ħanî, nerede" anlamlarında soru zamiri.

1. Ne Şîrîn ķaldı 'ālemde ne Ferhād
Ķanı Yūsūf kayan ķetdi Züleyhā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 2, Mısra 18*).
2. Bukün ol māh-lıķā şūh-ı dilārām **ķanı**
Yüzidin rūşen ēdi dīde-yi cān-ı aķbāb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 16, Mısra 15*).
3. **Ķanı** ol yārdēķ şîrîn şemāil
Cemāl-ı dilkeş ü eķvār-ı ferruķ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 67, Mısra 3*).
4. Vefā birle kõngülñi ķılmadı şād
Ķanı ferhād ile mecnūn nişānı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 77, Mısra 8*).
5. **Ķanı** şîrîn ü leyli eyleğil yād
'Alāyık barça zencîr-i 'ameldür (*Nâdire Dîvanı, Gazel 77, Mısra 9*).
6. Gül ü lāle mevsimidür ķanı yār-ı dil-nevāzım
Nazarımdın oldı ġāyîb şanem-i sūķan tarāzım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 101, Mısra 1*).
7. Nēçe endişe-yi serv ü gül ü şimşād ķılay
Vaşl bezmi ara cām-ı mey-i serşār **ķanı** (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 1, Mısra 26*).

ķanlı: (T.) *Ķanlı*.

1. **Ķanlı** közyaşım ile āķ cünün bezmide
Serv mevzūn ile dur tıfl-ı gül-endām menģa (*Nâdire Dîvanı, Gazel 1, Mısra 3*).

kanlıḡ köngül: (T.) Kanlı gönül.

1. **Ḳanlıḡ könglim** içre medd-i āhım
Andaḡ ki çemende serv-i āzād (*Nâdire Dîvanı, Gazel 75, Mısra 5*).
2. Ḳılmaḡız **ḳanlık köngül** esrārını zāhidḡa fāş
Muhtesib fehmi etmesün mey şîşesin pinhān eting (*Nâdire Dîvanı, Gazel 96, Mısra 3*).

kānūn: (Ar.) Adet.

1. Tüzmiş bu nā-tüvāning ḡam gūşesinde **ḳānūn**
Hicrān terānesidür ‘uşşāk ara nevāsı (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 3, Mısra 19*).

kānūn-ı bezm-i ‘işret: (Ar.+Far.+Ar.) Eğlence meclisinin kuralı.

1. Cām-ı ıtarab lebāleb mîr-i zamān selāmet
Bu dem ki sâz boldı **ḳānūn-ı bezm-i ‘işret** (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 5, Mısra 4*).

kār u bār: (Far.) İş ü güc.

1. Ol yār vaşlı birle hoş erdi rūzgārım
Mihr ü vefādın ayru yok erdi **kār u bārım** (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 3, Mısra 42*).

kara dāḡlık: (T.) Siyah yara.

1. Yüzing ayınınḡ hayretidin irür bedr-i tābān **ḳara dāḡlık**
Ḳaşıḡ nūnıdın vāḳıf erdi ki ‘acizlik oldı hilale peydā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 11, Mısra 7*).

kara hāl: (T.+Far.) Siyah ben.

1. Eyledi aşüfte ṭab‘imni perīşān tūrresi
Ḳıldı bahtımın **ḳara hāl**-ı sitemkārı ‘aceb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 18, Mısra 8*).

kara közlük: (T.) Kara göz, siyah göz.

1. Şeker sözlük ḳara közlük ḡazālım hicride yıḡlab

Koyun yanglıg k ezermen  ah eyleb deşt  u  ah r n  (N dire D van , Gazel 144, Mısra 13).

kara lib s: (T.+Ar.) Siyah giyisi.

1. Lebi  din ayru t   ib K mile kit bet ile
 Kara lib s kiyib  ald  s  v r  ad    (N dire D van , Gazel 50, Mısra 14).

kara   m: (T.+Ar.) Karanlık akşam.

1. Bu akşam saldı  ulmet   lem-i hicr n ** kara   m **
 ılıb y d   n  eşkimdin   r    n   tmesem bolmas (N dire D van , Gazel 91, Mısra 11).

kara toprak: (T.) Kara toprak, mezar.

1. Mek n g    n k lin  ıldı Nev y  t  bed k ya  n 
  n n t r c d n    r ** kara toprak  ** olturdum (N dire D van , Muhammes 2, Mısra 40).

kara: (T.) Siyah, karanlık, çok kötü ve sıkıntılı.

1. ** karadur** r    r m mihr-t b n m n  sağındım
Sitemler c ne y tti beski c n n m n  sağındım (N dire D van , Müseddes 1, Mısra 3).

karan  : (T.) Karanlık.

1. ** Karan  ** közimge hicr   m  t red r     m
Felek tofrağa pinh n eyledi m  h-  tem m m n  (N dire D van , Gazel 143, Mısra 21).

karan   bol-: (T.) Karanlık olmak.

1. Ey c n men a hicr   de cih n **boldı  karan  **
Bol  n kebi k  z ge her-i  ehv rd n ayru (N dire D van , Gazel 132, Mısra 11).
2. ** Karan   boldı**   lem d  d-    h m n    sev d d n

Ki fark etmek münecim rûz-ı rûşen birle şâmımın (Nâdire Dîvanı, Gazel 143, Mısra 7).

3. **Karangu boldı** şâmım dūd-ı âhımın gubârdın
Şererlik şu'leler baş çekti köksim hâr-hârdın (Nâdire Dîvanı, Muhammes 2, Mısra 17).

karar-: (T.) Kararmak, kötü duruma düşmek.

1. Felek sağıfı **karardı** dūd-ı âhımın midâdın
Cihân zulmet sarayı dūd-ı âhım imtidâdidin (Nâdire Dîvanı, Muhammes 2, Mısra 7).

karâr: (Ar.) Karar, dayanma gücü.

2. Mihr-i ruhsârıngnı sağındım **karârım** kalmadı
Zerredék başıngdın ey hırşîd-i tâbân eyleney (Nâdire Dîvanı, Gazel 146, Mısra 7).

karı: (T.) Yaşlanmak, ihtiyarlamak.

1. **Karılığ** devletiğe yetkürüb hân-ı dilâverni
Bekâ-i 'ömrini il 'ömrinin bisyâr kıl yârab (Nâdire Dîvanı, Gazel 17, Mısra 19).

karkara: (T.) Gürültü.

1. Şem' yanglığı kıya börk zerîn
Dūd-ı ahımdın eten **karkara** bah (Nâdire Dîvanı, Gazel 66, Mısra 10).

kârsâz: (Far.) Becerikli, iş bilen, sevgili.

1. Nâzar etse baht şâyed yene bir yüzingni körsem
Kademiğni közge sürsem kerem etse **kârsâzım** (Nâdire Dîvanı, Gazel 101, Mısra 12).

kârvân: (Far.) Kervan.

1. Kılurman 'ışk u cünün **kârvânığa** imdâd
Sirişk-i nâkaların eşk-i şeş-kaţâr kılıb (Nâdire Dîvanı, Gazel 30, Mısra 7).

kaş: (T.) Kaş.

1. Cemālîng muşhafîng kıldım tilâvet
Kaşîng tuğra anda bismillâhıdır (*Nâdire Dîvanı, Gazel 2, Mısra 6*).
2. Cemālîng muşhafîng kıldım tilâvet
Kaşîng bismillâhıdır anda tuğra (*Nâdire Dîvanı, Gazel 2, Mısra 6*).
3. Kôzidin âzürdedürmên **kaşıdın** âzürderak
Zâr ahvâlîmgâ âzar üzre âzârı ‘aceb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 18, Mısra 9*).
4. **Kaşını** kılıcıga boyun sun
‘Âşıkka budur tarîk-i âdâb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 25, Mısra 3*).
5. Ğazâl-ı ‘ömr kim vahşetdedür peyveste rem **kaşîng**
Bolur mu yüz mîng efsûn birle bu vahşîni râm eyleb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 26, Mısra 13*).
6. Ğazâlelerni közi şayd kıldı şahrâda
Kaşı ‘uqâbını şâhîn hatîge yâr kılıb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 30, Mısra 4*).
7. Kan tökerge mâildür **kaşlarınğni** şemşîri
İlni katl-ı ‘âm êtseng közlerini cellâd et (*Nâdire Dîvanı, Gazel 36, Mısra 9*).
8. Şayd êter birdemde ‘âlem ehlini murğ-ı dilin
Kaşların şâhîn etib közlerni şehbâz eylegeç (*Nâdire Dîvanı, Gazel 59, Mısra 12*).
9. Bir yol mênî **kaşımğa** külib kël ki eyleyin
Mâl u menâl u ni‘met-i elvân taşaddukîng (*Nâdire Dîvanı, Gazel 98, Mısra 7*).
10. **Kaşîng** nâz eyler hüsni içre mâhrûlar
Hûrşîd eylegendek yüzün hilâle teslîm (*Nâdire Dîvanı, Gazel 111, Mısra 7*).
11. Zülfünğni körgeç perîşân hâl u bî-sâmânîngim
Kaşîngni yayına çün saldın nazar kurbânîngim (*Nâdire Dîvanı, Gazel 112, Mısra 2*).
12. **Kaşîng** ye’si temennâsıdadur peyveste qadim ham
Yürek zahmıga merhem isteb etmes men tereddüd hem (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 2, Mısra 11*).
13. Yüzîng ayınıng hayretidin irür bedr-i tâbân kara dâğlık
Kaşîng nûnıdın vâkıf êrdi ki ‘âcizlik oldı hilale peydâ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 11, Mısra 8*).

kaş birle kiprik: (T.) Kaş ile kiprik.

1. **Kaşing birle kipriklerin** hicride

Bu yanımda hancer bu yanımda tır (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 89*).

kaş u köz: (T.) Kaş ve göz.

1. **Kaş u közü** zülf ü hâl ile medārā eyleseng

Eylemez rüsvāsını yüzi karalardın biri (*Nâdire Dîvanı, Gazel 139, Mısra 7*).

kaş va: (T.) Yaya benzeyen kaş.

1. Çeker **kaş yasını** katlimga kurbān mēn şedağingge

Yürek zahmıga merhem nîş-i peykān eylesün yārab (*Nâdire Dîvanı, Gazel 105, Mısra 5*).

2. Çekib tır-i müjgān **kaşı yasıdın**

Yüzümni bu ğamdin sāmān eyleding (*Nâdire Dîvanı, Gazel 97, Mısra 7*).

3. Nāvek-i müjgānları katlimga tirkeş bağladı

Çaklıg könlümni kaşı **yasıga** kurbān etib (*Nâdire Dîvanı, Gazel 28, Mısra 6*).

kāşāne: (Far.) Köşk, saray, yuva.

1. Ger ehl-i vefā istese **kāşāne** selāmet

Bolsun mēni maḥmūrğa meyhāne selāmet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 33, Mısra 1*).

2. Feryād u figān şavtini sēnsiz eşitürmēn

Kāşānedin ayru der ü dīvārdın ayru (*Nâdire Dîvanı, Gazel 132, Mısra 20*).

kāşāne içre: (Far.+T.) Köşk, saray içinde.

1. Nücūm ěrmes felekde şu ‘le-yi āhım şerāridur

Ki bu **kāşāne içre** boldı andın zīb ü fer peydā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 10, Mısra 14*).

kaşd ět-: (Ar.+T.) Kötülük etmek, zarar vermeye niyet etmek, zarar vermek maksadıyle harekete geçmek, kıymak.

1. Bolma ğāfıl kim sēnga **kaşd ětti** hicrān leşkeri

Ey köngül, tartıb sinān āhnı kılğıl neberd (*Nâdire Dîvanı, Gazel 78, Mısra 9*).

2. Raķîbler cānıma **kaşd êttiler** bilmem günāhımın
Menga imdād uçun hengāme berpā kılmadı şāhım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 106, Mısra 9*).

kaşd eyle-: (Ar.+T.) Kasetmek.

1. Cānıma **kaşd eyler** eşeng kıl velīk
Tişleme la ‘līngni kılursan ‘itāb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 20, Mısra 11*).

kaşd-ı cān eyle-: (Ar.+Far.+T.) Birinin canına kastetmek.

1. Menga ey felek **kaşd-ı cān eyleding**
Fırāk elgide nā-tüvān eyleding (*Nâdire Dîvanı, Gazel 97, Mısra 1*).

kaşı kılıcı birle: (T.) Kılıca benzeyen kaşıyla.

1. **Kaşı kılıcı birle** kılur katl demādem
‘Uşşâkların iki közi bolğalı cellād (*Nâdire Dîvanı, Gazel 74, Mısra 5*).

kaşı u ağzı u kadi bile: (T.) Kaşı, ağzı ve kametiyle.

1. **Kaşı u ağzı u kadi bile** zülfin hayāl eyleb
Olub men lāl özlükdin kêtib yārim cemālının (*Nâdire Dîvanı, Gazel 123, Mısra 7*).

kāşkī: (Far.) Keşke. Dilek cümlelerinin başına getirilen ve “ne olurdu” anlamında özlem veya esef bildiren temennî sözü.

1. **Kāşkī** āhım nesīmidin taḥarrük eylese
Yār kim ruḥsārığa gül bergidin salmış niḳāb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 19, Mısra 7*).
2. **Kāşkī** uykuda bir körsem edi yārimnı
Yığlasam bilgey edi ḥāl-i dil-i zārimnı (*Nâdire Dîvanı, Muhammes I, Mısra 61*).

kasrā: (Ar.) Sarayı inşa eden.

1. İnşāf u ‘adl birle **kasrānı** kıldı çāker

Himmet Һazāyinide Һātam müdāmımnı gedāısı (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 5, Mısra 9*).

kaşr-ı muhabbet: (Ar.+Far.+Ar.) *Sevgi köşkü.*

1. Müzeyyen kılma tarh-ı istikāmet
Köngül **kaşr-ı muhabbet** dāğı birle (*Nâdire Dîvanı, Gazel 77, Mısra 4*).

kat'-i murād eyle-: (Ar.+T.) *Ümitsiz olmak.*

1. Üzmeding yārnı zülfidin ümīdni köngül
Rişte-yi cāning edi **kat'-i murād eylemeding** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 99, Mısra 8*).

kat'-i nazar kıl-: (Ar.+T.) *Vazgeçmek.*

1. **Qılmanğ** ey aḥbāb ol ruḥsārdın **kat'-i nazar**
Lebleri yāḳūtını elbette ḳūt-ı cān eting (*Nâdire Dîvanı, Gazel 96, Mısra 13*).
2. Bī-vefādur ḥüsndin tā **qılmadım kat'-i nazar**
Bolmadım teşvīş-i köz ü ḳaş u müjgāndın ḥālāş (*Nâdire Dîvanı, Gazel 93, Mısra 5*).

kat'-i ta'alluk eyle-: (Ar.+T.) *İlgisini, alakasını kesmek.*

1. Sēni dēb dehrdin **kat'-i ta'alluk eyledi** köngül
Ḥālāş etti özini 'ālem-i vehm ü gümāndın hem (*Nâdire Dîvanı, Gazel 109, Mısra 9*).

katık mācerā: (T.+Ar.) *Kötü bir olay.*

1. Vişālını tapalmay Nâdire müşkil irür ḥālim
Ki bī-dād-ı muhabbet menğa **katık mācerā** kıldı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 138, Mısra 14*).

kātıl: (Ar.) *Katledici, öldürücü.*

1. Firāḳing zehridēk **kātıl** emesdür
Helāhil birle kıldım imtiḥān telḥ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 68, Mısra 9*).

katl: (Ar.) Öldürmek, yok etmek; helâk olmak.

1. Mëning yârim ‘aceb nâzik mizâc u bî-mürüvvetdür
Bêlin **katlîmğa** bağlabdur velî êrmes kemer peydâ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 10, Mısra 12*).
2. Çeker kaş yasını **katlîmğa** kurbân mên şedağîngge
Yürek zaḥmîğa merhem nîş-i peykân eylesün yârab (*Nâdire Dîvanı, Gazel 105, Mısra 5*).
3. Mên ḥasret ile qaldım u yârim sefer etti
Katlîmğa gam ü derd ü belânı ḥaber etti (*Nâdire Dîvanı, Müsemmen 1, Mısra 10*).
4. Nâvek-i müjgânları **katlîmğa** tirkeş bağladı
Çâklığ könlümni kaş-ı yasığa kurbân étib (*Nâdire Dîvanı, Gazel 28, Mısra 5*).
5. Qan töker gamzesi müjgânları hem
Közi **katlîmğa** çeken ḥancere baḥ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 66, Mısra 6*).

katl eyle-: (Ar.+T.) Öldürmek.

1. Cân bağıslarda lebiñg nâziñgge cân eyley fedâ
Katlîm eyler çağda kılgan ıztırâbiñgge öley (*Nâdire Dîvanı, Gazel 149, Mısra 8*).

katl kıl-: (Ar.+T.) Katletmek, öldürmek.

1. Kaşı kılıcı birle **kılur katl** demâdem
‘Uşşâkların iki közi bolğalı cellâd (*Nâdire Dîvanı, Gazel 74, Mısra 5*).

katl-ı ‘âm ét-: (Ar.+T.) Herkesi öldürmek, katliam yapmak.

1. Qan tökerge mâildür kaşlarıñgı şemşîri
İlni **katl-ı ‘âm êtseng** közlerini cellâd et (*Nâdire Dîvanı, Gazel 36, Mısra 10*).

katl-ı ‘âm eyle-: (Ar.+T.) Herkesi öldürmeye çalışmak.

1. Çâbuki kim gamze tîgi birle ‘uşşâk ehlini

Ḳatlı ‘ām eyle közi meydānde cevlan eylegeç (*Nâdire Dîvanı, Gazel 58, Mısra 12*).

katre katre: (Ar.) *Damla damla*.

1. Beski kan boldı yüreğim gevher-i eşk ornığa
Ḳatre katre közlerimdin tamdı mercân ‘âkıbet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 34, Mısra 12*).

katre-yi şebnem: (Ar.+Far.) *Çiy tanesi*.

1. Körüban **katre-yi şebnemni** hayâ örgendim
Gül ü bülbül sözidin berg ü nevâ örgendim (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 1, Mısra 37*).

katre-yi sîmâb: (Ar.+Far.) *Gömüş renkli su damlası*.

1. Hier âşûbı belâdur kim anı teşvîşidin
Ḳatre-yi sîmâb yanglıg könglüm eyler ıztrâb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 19, Mısra 10*).

katre-yi vas: (Ar.+T.) *Gözyaşı damlası*.

1. Eger tamsa közümdin **katre-yi vas**
Bolur deryâdegi âb-ı revân telh (*Nâdire Dîvanı, Gazel 68, Mısra 13*).

kat-: (T.) *Katmak, katı olmak*.

1. Mû’nisim kêlgıl ki ızhâr eyleyin derd-i dilim
Nükte yazmay nêçe künlerdin bəri **katı** başım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 104, Mısra 10*).

kavl: (Ar.) *Emir; söz*.

1. Nâdire de’vâ-i ‘ışkıngnı kılıb
Ḳavlı bu mahkemede taptı şübüt (*Nâdire Dîvanı, Gazel 42, Mısra 14*).
2. **Ḳavl** oşal kavldur ki cännı h^vâcege kılsa nişâr
Bî-vefâdur olki ister bolsa sultândın hâlâş (*Nâdire Dîvanı, Gazel 93, Mısra 3*).

kayu: (T.) *Hangi.*

1. **Qayu** merǵzār oldı cevlanǵehing
Qayu būstān mekāning sening (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 63-64*).
1. **Qayu** güm-reh ki gerdankeşlik etse hân cenâbıdın
Sitem taşı bile başdın ayağ efgâr kıl yârab (*Nâdire Dîvanı, Gazel 17, Mısra 23*).

kay: (T.) *Hangisi, hangi birisi.*

1. **Qaydın** seni Nâdire unutsun
Bu söz ne münâsib ey dilârâ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 5, Mısra 17*).

kayan: (T.) *Ne tarafa, nereye.*

1. Ne Şîrîn kaldı ‘âlemde ne Ferhād
Qanı Yūsūf **kayan** ketti Züleyhâ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 2, Mısra 18*).
2. **Qayan** bardıng ey mihr-i yok bî-vefâ
Mên êrdim oşal mihrbânıng sening (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 67*).
3. **Qayan** bardıng ey şâh-ı gerdün serîr
Felek êrdi hûkmüñge fermân pezîr (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 77*).
4. Ey emîr-i nûktedân tofrağing üzre dâd etey
Sêndin ayrıldım **kayan** baray nê menzilğa yêtey (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 7, Mısra 12*).
5. Bolub dîvâne bilmesmen **kayan** ketti perîzâdım
Qılurman ey sipîhr-i bî-mürüvvet dâd destingdin (*Nâdire Dîvanı, Müsemmen 2, Mısra 29*).
6. **Qayan** bardıng ey serv-i nâzım mênıng
Sengâ yêtmes ‘arz u niyâzım mênıng (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 111*).

kayd kıl-: (Ar. + T.) *Kaydetmek.*

1. Yürek dâğın ey Nâdire ğayrdın
Besî hûb **kayd kıldıng** nihân eyleding (*Nâdire Dîvanı, Gazel 97, Mısra 12*).

kaydasan: (T.) *Neredesin?*

1. Mihr-i ruhsârıngdın ayru şubh-i işim bî-şafâ

Tiredür şām-ı ğamim ey mäh-ı tábân **ķaydasan** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 129, Mısra 10*).

2. Ğam helāk etti meni hicringde ey cān **ķaydasan**
Sênsizin bîmārman derdimge darmān **ķaydasan** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 129, Mısra 1-2*).

3. Vaşl ara sulţān edim emdi cüdālîķ derdidin
Ĥast mūr-ı nā-tüvāndurman Süleymān **ķaydasan** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 129, Mısra 4*).

4. Müddeti vaşlîng ğülistānıda êrdim ‘andelîb
Nev-bahār ötti ĥazān boldı ğülistān **ķaydasan** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 129, Mısra 6*).

5. Hier yağmāsı köngölñi mülkini ĥarāb
Sêndin ayru örteği fergāne sulţān **ķaydasan** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 129, Mısra 8*).

6. Devr ili āsüde ĥatır êrdi sêndin vāy kim
Tapdı devrān inķilāb ey şāh-ı devrān **ķaydasan** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 129, Mısra 12*).

7. Nâdire fergāne mülkide sêni eyler sorağ
Mülk-i tūrān ĥusrev-i Seyyid ‘Ömer Ĥān **ķaydasan** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 129, Mısra 14*).

8. Muğtenim êrdi vişālîng **ķaydasan** ey şehsüvār
Sêndin ayru Nâdire ğam birle ĥayrān eyleneý (*Nâdire Dîvanı, Gazel 146, Mısra 17*).

ķayd-ı ğam: (Ar.) *Keder bağı; sürekli duyulan üzüntü, sevgilinin siyah saçı, perçemi.*

1. Luţf ile sên **ķayd-ı ğamdin** çekmeseng tā rüz-ı ĥaşr
Yok ĥālāş olmak menğa ey ĥusrevi ‘izz ü ‘ulā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 14, Mısra 25*).

ķaydın: (T.) *Nereden?*

1. Mêndin ayırdı devrān ol yār-ı hemdemimni

Ḳaydın taparman êmdi şāh-ı mükerrerimni (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 3, Mısra 22*).

kayğur-: (T.) *Kaygılanmak, endişelenmek, tasalanmak.*

1. Sèn ‘azm eyleb kèterğa mèn bolub bīmār **ḳayğurdum**
Köngül cān birle boldı hemrehing mèn derd ile turdum (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 2, Mısra 3*).

ḳaysı: (T.) *"Hangi?" soru zamiri.*

1. Āteş-i derd ü firāk u şerer-i hicr meni
Örtedi **ḳaysı** birini senga bünyād kılay (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 1, Mısra 30*).
2. Senga **ḳaysı** gamni beyān eyleyin
Nêçe āh tartıb figān eyleyin (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 127*).
3. Mekāning sēnin **ḳaysı** menzildedür
Közüm yaşıdın haṭ revān eyleyin (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 129*).
4. Sēnsizin ‘ālem bahārı sebz ü ḥurrem bolmasun
Ḳaysı ‘ālem belki ‘ālem içre ādem bolmasun (*Nâdire Dîvanı, Gazel 130, Mısra 2*).
5. Sèn **ḳaysı** diyār ‘azmin êtding
Kêlmes ḥabering bu yerge ašlā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 5, Mısra 11*).

ḳazā: (Ar.) *Allah'ın ezelden takdir ettiği şeylerin meydana gelmesi.*

1. Münşî-yi ḳadar menğa ḳalem çekti digerdün
Peymāne-yi ‘ışimni **ḳazā** eyledi vājün (*Nâdire Dîvanı, Müsemmen 1, Mısra 8*).
2. Ṭabībā çekme zaḥmet ḥālime ḥasret devāsı çün
Ḳazā hicrān marīzin derd-i bī-darmāne tapşurdı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 137, Mısra 4*).

kāze tik-: (Far.+T.) *Çadır dikmek.*

1. **Tikermen** Nâdire gam yolıda **kāze** züleyhādêk
Ki ol Yūsūf-liḳā Sultān ‘Ömer Ḥānım’ı sağındım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 102, Mısra 19*).

2. Güzergāhıda **tıkdım kāze** pervā kılmadı şāhım
Ğurūr-ı hūsndin yād-ı züleyhā kılmadı şāhım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 106, Mısra 1*).

kebāb: (Ar.) "Ateşle kızartılmış et".

1. Māh-tābān yüzligim her laḥza yād êtsem sēni
Dūd-ı bağırmıdın çıkar ot içre tüşgendek **kebāb** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 19, Mısra 4*).

kebāb evle-: (Ar.+T.) *Kebap etmek.*

1. Köngül şādāb érđi cür'a-yı cām-ı vişālídın
Salıb hicrān otıḡa kētdi bağırmı **kebāb eyleb** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 21, Mısra 6*).

kebi: (T.) *Gibi.*

1. Közgü **kebi** ḡayrānlarıḡa 'azm-i cemāl êt
Dîdārıḡ uçun Nâdire'dür vāle ü şeydā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 4, Mısra 17*).
2. Budur ümîdim ki luṭfıḡdın köngül āyînesi
Zeng-i ḡamdin mihr közgüsü **kebi** tapḡay cilā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 14, Mısra 36*).
3. Serḡoş olḡan **kebi** ḡünāb-ı ciḡerdin 'āşık
Neş'e-yi bāde kılrur ḡüsn ilidin ref'-i ḡicāb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 16, Mısra 11*).
4. Şüret-i dîvār **kebi** bolmışam
ḡasret-i dîdār ile bî-ḡord u ḡ'āb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 20, Mısra 9*).
5. Lebiḡ ḡadîşini cān levḡine sevād êttim
Közim ḡarası **kebi** boldı müşkbār ḡadîş (*Nâdire Dîvanı, Gazel 50, Mısra 4*).
6. Mesîḡā **kebi** la'l-i cān baḡşıdın
Heme derd-i hicrāḡa darmān irür (*Nâdire Dîvanı, Gazel 85, Mısra 7*).
7. Közlerimni kevkeb-efşān eyledi merdüm **kebi**
Meh-liḡālarning yüzidin şermsār êtti felek (*Nâdire Dîvanı, Gazel 94, Mısra 3*).
8. Ey cān menḡa hicriḡde cihān boldı ḡarangü
Bolḡan **kebi** köz gevherr-i şehvārdın ayru (*Nâdire Dîvanı, Gazel 132, Mısra 12*).

9. Nihāl-ı kâdîng gülben-i nâz edi
Neseb bâğıda serv-i mehzûn **kebi** (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 166*).

kêç-: (T.) *Vazgeçmek.*

1. Ey köngül yâr uçun cihândın kêç
Heves-i bâğ u büstândın kêç (*Nâdire Dîvanı, Gazel 61, Mısra 2*).
2. ‘Âlem ehlide çün vefâ yoktur
Bir yolu yahşî u yamandın **kêç** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 61, Mısra 6*).
3. Bolğıl ‘unka-yı kaf-ı istignâ
Ey humâ müşt-i üstüh’ândın **kêç** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 61, Mısra 8*).
4. Boldîng ey cân esîr-i şehri-fenâ
Kim dâdi mülk-i câvîdândın **kêç** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 61, Mısra 10*).
5. **Kêç** dâding yâr u âşinâlardın
Menga lîkin dâme fulândın **kêç** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 61, Mısra 11-12*).
6. **Kêç** dâding yâr u âşinâlardın
Menga lîkin dâme fulândın **kêç** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 61, Mısra 12*).
7. Nâdire şûr-ı eşki deryâdur
Uşbu deryâ-yı bî-kirândın **kêç** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 61, Mısra 13-14*).
8. Vaşl-ı yâr isteseng cihândın **kêç**
Her ne maqdûrîng olsa andın **kêç** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 62, Mısra 1-2*).
9. Tileseng vaşl öt cihân gamidin
Ne cihân belki cism ü cândın **kêç** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 62, Mısra 4*).
10. Bardur ‘âlem binâsı vehm ü gümân
Ey köngül vehm ile gümândın **kêç** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 62, Mısra 8*).
11. Bolmağıl yahşî u yamanga taraf
Bî-hod ol yahşî u yamandın **kêç** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 62, Mısra 10*).
12. Kûy tofrağıda nişîmen kıl
Seyr-i gülzâr u büstândın **kêç** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 62, Mısra 12*).
13. Yâr kim yâr tubıda pinhândur
Nâdire mâh-ı âsumândın **kêç** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 62, Mısra 14*).
14. Gamde öldüm guşşada köydüm ‘ilâcım tapmadım

Ėmdi asretler bilen **kısın** m  ni yaz u kısım (*N  dire D  vani, Gazel 104, Mısra 12*).

15. Bir naz  r k  met-i h  r  m  ga ba  k
Müddet-i ‘  mr-i c  vid  nd  n **k   ** (*N  dire D  vani, Gazel 62, Mısra 6*).

k   : (*T.*) Gece.

1. Taşkarı     ma **keçeler**     r olur
    sa yarım **köşede** ger   f  t  b (*N  dire D  vani, Gazel 20, Mısra 3-4*).
2. **K   ** la‘l-i hicrid  n   lma   m  nga d    v  r   di
Yüz tağayyür birle   lgin tişledi c  n  n k  r  b (*N  dire D  vani, Gazel 22, Mısra 9*).
3. K  lur  ga kündüzimni **k   ** h  r    d-i cem  l üzre
Per     n eyledi g  s  lerin   ub  m  n      m eyleb (*N  dire D  vani, Gazel 26, Mısra 5*).
4. **K   ** ol g  s   temenn  s  ga    ktim   hlar
Tan     mes andın tutaşsa   ar   eyv  n  ga d  d (*N  dire D  vani, Gazel 81, Mısra 5*).
5. M  nga   em‘-i enc  mend  k ne c  n  n irür ne sevd  
Ki yaruttı hicr   am  n **k   ** söz ile g  d  z  m (*N  dire D  vani, Gazel 101, Mısra 6*).
6.   asta k     l  m içre pinh  n d    lardur her zam  n
Köşeler tesb    d  k yulduz  n   ti‘d  d eylerem (*N  dire D  vani, Gazel 108, Mısra 12*).
7. Cem  l  n  gd  n ayru t     b **köşeler**
  ay  l  n  g irür dil-nev  z  m m  n  n  g (*N  dire D  vani, Terci-bend 1, Mısra 119*).
8. **Köşeler** t     ub       kim kevkeb-i seyy  red  r
Serv   ad  n  ge k  z  m m        -   bir nezz  red  r (*N  dire D  vani, Kısa Mesnevi 1, Mısra 31*).
9. Kündüzi bir g    ede     fte h  l u ser-gir  n
Köşeler t     ub  dem b  d  r u ma      l-   du‘   (*N  dire D  vani, Gazel 8, Mısra 4*).

k    k  nd  z: (*T.*) Gece gündüz.

1. Ey h  l ol künler ki ol gül-  hre birle y  r   dim
K    k  nd  z devlet-i vaşlige ber  urd  r   dim (*N  dire D  vani, Muhammes 4, Mısra 22*).
2. **K    k  nd  z** vi    l   müdde‘  s  dur m  nga

Yār-ı ğam-h'ār u nikū kirdārdın ayrılmışam (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 4, Mısra 29*).

kêçür-: (T.) *Geçirmek.*

1. Cihānda Nâdire 'ışk ihtiyār èt
Muhabbetsiz kêçürġen hayf evkāt (*Nâdire Dîvanı, Gazel 31, Mısra 14*).

kef-i pā: (Far.) *Ayak tabanı.*

1. Başîret ehliġa lâf-ı nazar ursam 'aceb êrmes
Közüm kuhl-i sa'âdetġa yêtişti ol **kef-i pādın** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 124, Mısra 10*).

kef-i pāy: (Far.) *Ayak tabanı.*

1. Koy **kef-i pāyınġı** dîdem üstine
Birdem ey serv-i hırāmān merhabā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 6, Mısra 19*).
2. Gülġa dësem yok **kef-i pāyınġa** tāb
Dîdeme koy ey büt-i zerîn niķāb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 20, Mısra 1*).

kehkeşān: (Far.) *Sāmānyolu.*

1. Āġeh ètdi ilni eşkim sâbit ü seyyāresi
Dūd-ı āhımdur felekde **kehkeşāndın** bêrdi yād (*Nâdire Dîvanı, Gazel 76, Mısra 6*).

kehrübā: (Far.) *Kehrubar gibi, sapsarı.*

1. Bāde-yi lāle reng içib çehresin ergüvān ètib
'Āşık-ı müstemendini rengini **kehrübā** kıllur (*Nâdire Dîvanı, Gazel 84, Mısra 6*).

kehrübā eyle-: (Far.+T.) *Kehribara çevirmek.*

1. Yārdın ayru menġa köp mācerā eyler felek
Ġam bile güldëk yüzümni **kehrübā eyler** felek (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 4*).

kêl-: (T.) *Gelmek.*

1. Bahâr **kêldi** közüm gülge bakmadı ašlâ
Nêdin ki gülşen ara gülruhum êmes peydâ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 3, Mısra 1*).
2. Mên qaldım hicr vîrânıda bî-sâmân bolub
Yâr **kêlmes** külbe-yi vîrânıma mihmân bolub (*Nâdire Dîvanı, Gazel 29, Mısra 2*).
3. Ene'l-ħaķ mâcerâsın eyledin fâş
Kêl ey menşûr istiķbâl-ı dâr êt (*Nâdire Dîvanı, Gazel 38, Mısra 10*).
4. Dürr-i eşk ü 'aķîķ-i ħûn-ı dilni
Kêlür yârıng ayağıġa nişâr êt (*Nâdire Dîvanı, Gazel 38, Mısra 12*).
5. Qadem tâ 'arşa-yı 'âlemġa koydı ol dürr-i yektâ
Mübârek bād uçun baġt u sa'âdet tevemân **kêldi** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 140, Mısra 4*).
6. Şafâ-i maqdemidin boldı ħurrem 'arşa-yı 'âlem
Ĥayât-ı tâze tapdı memleket ġüyâ ki cân **kêldi** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 140, Mısra 12*).
7. Ey muşâhibler temâşâ vaķti şâġım **kêlmedi**
Mevsim-i seyr oldı şâġ-ı kec-külâġım **kêlmedi** (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 8, Mısra 11-12*).
8. **Kêl** kim közüm âyînesi müştâķ-ı temâşâ
Ey serv-i sehi boylıġım ey kâmet-i ra'nâ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 4, Mısra 2*).
9. **Kêlkim** nażarımġa ey perîrû
Dîvâneġa birdem êt temâşâ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 5, Mısra 5*).
10. Sên qaysı diyar 'azmin êtding
Kêlmes ġabering bu yerge ašlâ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 5, Mısra 12*).
11. Bâdedin eyleme perġîz demâdem qadeġ iç
Kêldi mazmûm muġabbet yolıda zühd ü riyyâ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 7, Mısra 6*).
12. Rûze ayı **kêldi** vü mên 'âciz ü bî-dest ü pâ
Rûze ayının hilâlıdêķ qadim bolmış düta (*Nâdire Dîvanı, Gazel 8, Mısra 1*).
13. Eger **kêlse** başımġa tîġ-i ecel
Qılurman mu yolıngda terk-i taleb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 23, Mısra 5*).
14. Ĥırâmân **kêldi** yâr u kâmet-i ta'zîmîġa bî-ħod

- Yıkıldım sāyedek yerdin turarge iltizam eyleb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 26, Mısra 3*).
15. Eger gülşengâ **kêlse** serv-i gülrüyım hırâm eyleb
Yügürgey serv ü gül yüz merhabâ birle selâm eyleb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 26, Mısra 1*).
16. Deşt ü şahradın sorağingni tapalmay derd ile
Eylenib **kêldim** yene ğam öyide hayrân bolub (*Nâdire Dîvanı, Gazel 29, Mısra 4*).
17. Refîkâ menğa birdem dostlık resmimi izhâr et
Ki mên yazdım özimdin yâr eger **kêlse** haberdâr et (*Nâdire Dîvanı, Gazel 32, Mısra 2*).
18. **Kêl** devrni imtiyhân etib kêt
Seyr-i çemen-i cihân etib kêt (*Nâdire Dîvanı, Gazel 46, Mısra 1*).
19. **Kêl** 'ışk yolıda közleringni
Ey Nâdire dürfişân etib kêt (*Nâdire Dîvanı, Gazel 46, Mısra 17*).
20. Munça pinhân dâğ kim ey cân felek koydı senğa
Yâr eger **kêlse** giribânıngni eyleb pâre aç (*Nâdire Dîvanı, Gazel 57, Mısra 12*).
21. Boldı hayâlîng ile könglüm öyi dilküşâ
Kêl ki bu vîrânede sāye-yi dîvâr yoğ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 72, Mısra 6*).
22. Derd-i dilingni ey köngül sorğalı **kêlse** yâr aytay
Koy cigeriñni alığa hayr ta'âm-ı mâhazar (*Nâdire Dîvanı, Gazel 82, Mısra 11*).
23. Bu cüdâlık hicride efgân çekib şâm u sehar
Kêlgıl ey hemhâne artıbdur sening çün nâlışım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 104, Mısra 6*).
24. Közüm kan yaş töküb güller açıldı tâze dâğımdın
Bukün birdem **kêlib** seyr-i gülistân eylesün şâhım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 105, Mısra 8*).
25. Şebistândur közümnî manzarı ol ay firâkıda
Kêlib eşkim nücümıdın çırağân eylesün şâhım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 105, Mısra 14*).
26. **Kêlib** ey Nâdire külbem sarı feyz-i küdümıdın

Köngül vîrânesin taht-ı Süleymân eylesün şâhım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 105, Mısra 21*).

27. Sernüviştım mevcdek **keldi** tepiş birle şikest
Ğarğa-yı girdâb-ı derd ü dâğ-ı derd-i bî-pâyânıngım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 112, Mısra 13*).

28. Lebirğa **keldi** müdâmımnı vaşlını tileb cānım
Belâ-yı ot-figenimni tüşümde körmesem edi (*Nâdire Dîvanı, Gazel 113, Mısra 11*).

29. Zemâne ehlidin ğam ketti ‘İş-i cāvīdān **keldi**
‘Ademdin ‘ālem-i icād ara hān ibn-i hān **keldi** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 140, Mısra 1-2*).

30. Zehī tıfl-ı hümâyūnfer mübârek rûy ferruh ruḥ
Cihān ehliğa andın müjde-yi rûh u revān **keldi** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 140, Mısra 8*).

31. **Keling** ey hemnişinler bul mēni cānımgā raḥm eylenḡ
Yıkıldı közlerimni yaşı birle cism dīvārı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 141, Mısra 5*).

32. Muḥabbet ehliğa ḥacet emestür dehr ğavġası
Kel ey şūr-ı cünün dūr eyle başımdın bu ğavġanı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 145, Mısra 4*).

33. **Kel** hıram eyleb kadem koyıl közüm gülzārine
Kad u refṭārıngdın ey serv-i hıramān eyleney (*Nâdire Dîvanı, Gazel 146, Mısra 15*).

34. Bir **kelib** hālimni sultānım temāşā kılmadı (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 40*).

35. **Kelıl** ey nāle seḡa āh ile imdād kılay
‘Āfiyet hırmanını bir yolu berbād kılay (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 1, Mısra 1*).

36. **Kel** ey mū’nisim şabr u ‘ışkımgā baḡ
Cemālıng fedāsı qalıl ü keşir (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 87*).

37. Bīdārlıgımda körmekim yok
Kelıl bu kēçe tüşümge ey yār (*Nâdire Dîvanı, Terki-bend 1, Mısra 22*).

38. **Kelseng** kademiḡdın örgülürmen
Luṭf ü keremiḡdın örgülürmen (*Nâdire Dîvanı, Terki-bend 1, Mısra 23*).

39. **Kël** ki bir sâ‘at sèni köрмаk uçun muştâk mèn
Têlbe boldım sèndin ayru ey perîzâdım eşit (*Nâdire Dîvanı, Gazel 40, Mısra 11*).
40. Cân u dilini senga fedâ kıldı Nâdire
Ey yâr **kël** ki boldı dil ü cân taşaddukıng (*Nâdire Dîvanı, Gazel 98, Mısra 14*).
41. Beşâret sizge ey ehl-i cihân kim mülk-i dünyâğa
Çırâğ-ı mahfil-i altın beşik babür nişân **kêldi** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 140, Mısra 6*).
42. Aşâlet bahride zâhir bolıb mevc-i kerem andın
Dürr-i yektâ tarâz-ı dâmen-i âhır zamân **kêldi** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 140, Mısra 10*).
43. Zâfer tapdı sipeh şehzâde âşâr-ı kudūmidin
Kılınğlar yahşılar şükrin ki devlet rāyegān **kêldi** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 140, Mısra 14*).
44. Hıred sālārıdın târîh-i mîlâddın su’âl êtdi
Dêdi kim nūr-i çeşm-i aḥkem-i şāhibkūrān **kêldi** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 140, Mısra 16*).
45. Du‘â-i ḥayr êting ey ehl-i devlet Nâdire yanglıg
Demâdem şükr êting şehzâde-yi mülk-i cihân **kêldi** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 140, Mısra 18*).
46. Nâdire muştâkdur zinhâr **kêlgeysen** yène
Muntazirdür yolğa çeşm-i intizārım yahşı bar (*Nâdire Dîvanı, Gazel 87, Mısra 15*).
47. **Kêlgıl** ey yâr vefâ resmini tut
Şem‘-i ruḥsâr ile külbemni yarut (*Nâdire Dîvanı, Gazel 42, Mısra 1*).
48. Yıgđı tâ ḥāşāk sîlâb-ı sirişkim başıma
Tutti her yandın **kêlib** ğam kuşları anda yuva (*Nâdire Dîvanı, Gazel 14, Mısra 30*).
49. Êmdi öz ḥâlimğa yığlar men demâdem Nâdire
Kêtti ‘alemdin emîr-i nâmdārım **kêlmedi** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 142, Mısra 12*).
50. Mèn kaçan yâd êtmedim vaşlınğnı kim cân örtenib
Köz yolıdın yüzge eşk-i şeş-katārım **kêlmedi** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 142, Mısra 6*).

51. Şāhlarnı şāhı ‘ālī cāygāhım **kêlmedi**
Dād êtermen furkatıdın dādḥāhım **kêlmedi** (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 8, Mısra 13-14*).
52. Nāgeh ol cihān şāh-ı **kêlse** ey kõngül bargıl
Şeh ‘inānını uşlab hicr elgidin dād êt (*Nâdire Dîvanı, Gazel 36, Mısra 13*).
53. Her tavuş kim **kêlse** dêrmen yārımı āvāzıdur
Sāye kirgeç sağınurman öyge cānānım **kêlür** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 88, Mısra 7-8*).
54. Meger **kêlse** nesîmi yār-ı gûlpüşım riyāzıdın
Açılsa gönçe yanglıg ‘uḡdesi kõnglümni tûmārı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 141, Mısra 13*).
55. Her zamān yād eyleban kõnglümğa sultānım **kêlür**
Luṭf birle betü’l-aḥzānımğa mihmānım **kêlür** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 88, Mısra 1-2*).
56. Ğam diyārında mēni hicrān otı êtmiş helāk
Müjde yêtse vaşlıdın derdimğa darmānım **kêlür** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 88, Mısra 4*).
57. Tüşse mihri kõnglüme bî-ḥud bolıb feryād êtib
Ol zamānı êlgime çāk-ı girībānım **kêlür** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 88, Mısra 6*).
58. Her tavuş kim kêlse dêrmen yārımı āvāzıdur
Sāye kirgeç sağınurman öyge cānānım **kêlür** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 88, Mısra 8*).
59. Gül yüzini fikr eyleb şāmdın şubḥdem
Yığlamaḡdın köz ara yaş ornıḡa ḡanım **kêlür** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 88, Mısra 10*).
60. Dêmeding ey şāh ol mehcūr ara bûlbûl kebi
Nāledin tinmey sēni hicringde nālānım **kêlür** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 88, Mısra 12*).
61. Kim **kêlür** bûyî vefā ‘uşşāk ara eş‘ārıdın
Rişte-yi cānımğa peyvend ile sâzing tārıdın (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 91*).
62. **Kêlür** mükin yēne ol şehsüvār meydāḡa

Ki bardı ol k  ce közlerni intiz  r   lıb (*N  dire D  vanı, Gazel 30, Mısra 5*).

kel  m: (Ar.) Tek kelime veya kelimelerden meydana gelmiş s  z, if  de.

1. Vef   ser-lev  hi üzre N  dire mevz  n **kel  mını**
Yazar ta  s  n-i   i'r-i   usrev-i '  l  -cen  b eyleb (*N  dire D  vanı, Gazel 21, Mısra 15*).
3. D  dim 'ı    cezbeseidin seng   N  dire **kel  mı**
Ki ha   kat i  tiz  dur heme n  kte-yi mec  zım (*N  dire D  vanı, Gazel 101, Mısra 15*).
3. **Kel  mıng** ne  'esi b  m  rlar cismiğa r   -efz  
Lebıngni   rbeti   rdi buzuk köngülni mi'm  rı (*N  dire D  vanı, Gazel 141, Mısra 9*).

kel  m   a  ı: (Ar.+T.) S  z devri.

1. **Kel  m**   a  ıda her s  z ki z  hir   tdi lebıng
  ade  f ge  vherlerini   ıldı   erms  r ha  d    (*N  dire D  vanı, Gazel 50, Mısra 9*).

kel  mı r   en: (Ar.+Far) Açık ve belli olan söz.

1. Bolubdur N  dire m  mt  z-ı ma'n  
Kel  mı r   en    e  '  r-ı ferru   (*N  dire D  vanı, Gazel 67, Mısra 14*).

k  len sult  n: (Ar.) Gelen sultan.

1. Körmedi send  k   eh-i nik   nij  d '  lemde   ar  
Kim **k  len sult  n** an  a y  tti ata birle ana (*N  dire D  vanı, Gazel 14, Mısra 8*).

k  ltir-: (T.) Getirmek.

1. Berg-i gül **k  ltirmedi** ol    sn env  r  a t  b
  ıldı güllerni   az  n seyr-i g  list  n eylegeç (*N  dire D  vanı, Gazel 58, Mısra 5*).

kültür-: (T.) Getirmek.

1.   andur ciğerim lebidin ayru
Kültür men  a s   iy   mey-i n  b (*N  dire D  vanı, Gazel 25, Mısra 14*).

2. Tiredür şubh-ı neşâtım sâkiyâ **kêltür** şarâb
Şâm-ı hicrân zulmetide câm-ı meydür âfitâb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 19, Mısra 1*).
3. Vâkıf oldım dehr bâğını gül-i ra' nâsıdın
Kim bahâr reng **kêltürgeç** hâzândın bêrdi yâd (*Nâdire Dîvanı, Gazel 76, Mısra 10*).
4. Mengâ ol serv-kaç peygâmın ey bād-ı şabâ **kêltür**
Ğubâr-ı mağdemın kôzlerimgâ tütüyâ **kêltür** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 86, Mısra 1-2*).
5. Kôngül kôzgüsini ey Nâdire 'ışk içre rûşen kıł
Muhabbet dâğıdın âyine-yi ğitî-nümâ **kêltür** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 86, Mısra 12*).
6. **Kêltürseng** ey kebüter eger yârdın haber
Körgende nâmesin per ü bālıngdın örgüley (*Nâdire Dîvanı, Gazel 147, Mısra 17*).
7. Sâkiyâ renc-i ğumâr örteği **kêltür** mengâ mey
Toldurub nêçe kağehni tuta kôr peyderpey (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 1, Mısra 41*).
8. Yüzin kôrgeç başımgâ tüşti müşkîn zülf sevdâsı
Fiğân kim bir bağışda yüz belâ başımgâ **kêltürdüm** (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 2, Mısra 30*).

kem: (*Far.*) Az, eksik.

1. Bâdesiz mînâ u câm âhır neşât efzâ êmes
Êmdi yâd-ı ğonçe-yi gül bu çemende **kem** tutay (*Nâdire Dîvanı, Gazel 148, Mısra 8*).
2. Şeh 'Ömer Sultân cihândın kêtđi ol şevket ile
Êmdi devrân ehlidin çeşm-i mürüvvet **kem** tutay (*Nâdire Dîvanı, Gazel 148, Mısra 4*).
3. Derd-i yâr u ğuşşa hemdem ğam firāvân 'ış **kem**
Bilmegen bolsam vişâlıng devletini muğtenem (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 55*).
4. Çarĝ ilni giriftâr-ı ğum-ı dâm-ı ğam eyler

Bisyār cefālar kılıban rahm **kem** eyler (*Nâdire Dîvanı, Müsemmen 1, Mısra 24*).

5. **Kemdür** tolunay bolsa cemālîngge berāber

Ḥurşîde kılağîngdagi dūr-dāne kıılır bahş (*Nâdire Dîvanı, Gazel 52, Mısra 9*).

6. Henüz Nâdire **kem** bolmadı bu āh u nevā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 3, Mısra 17*).

7. Sengā köp edi muḥbbet **kem** edi ğaminge tākat

Ki tamām boldı ğāret talebîngde köp ü azım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 101, Mısra*

7).

8. Tā kıyāmet etme yārab luṭf ü iltāfîngi **kem**

Ḥān-ı ‘ālîcāh kim iḥsān u cūd eyler ‘atā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 14, Mısra 15*).

kemāl: (Ar.) *Erginilik, olgunluk, pişkinlik.*

1. Bu fezendler kim beribdür Ḥudāy

Naşīb eylegey her birige **kemāl** (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 152*).

kemāl tap-: (Ar.+T.) *Büyülemek, kemal bulmak.*

1. Dîn Nâdire’din **kemāl** taptı

İqbāl- refîk ü mülk-i ābād (*Nâdire Dîvanı, Gazel 75, Mısra 13*).

2. Sāye-yi taḥt-ı felek ḥurşîd-i tābān efseri

Yārab ol baḥt u sa‘ādat gülbeni **tapḳay kemāl** (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 6, Mısra 36*).

kemālğa yêtür-: (Ar.+T.) *Olgunluğa eriştirmek.*

1. Vel’-Ni’ mānı **kemālğa yêtürgil** yārab

Kıldı ‘alemni meh-i ṭal‘ati firdevs nişān (*Nâdire Dîvanı, Gazel 127, Mısra 11*).

kemān: (Far.) *Yay, kavis.*

1. Āhım okığa kıadîng **kemāndur**

Bu oknı nişānıdur şüreyyā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 5, Mısra 13*).

kemān eyle-: (Far.+T.) *Yay gibi eğmek, iki büküm etmek, bükmek.*

1. Süreyādur āhım okığa nişān

Kadimni okığa **kemān eyledîng** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 97, Mısra 4*).

kemend-i dūd-ı āh: (Far.) *Ah dumanının ipi.*

1. Muḥabbet kişveride destgāhımnı temāşā kıl
Felekni gerdani bağık **kemend-i dūd-ı āhımda** (Nâdire Dîvanı, Gazel 134, Mısra 12).

kemend-i halka-yı zülf: (Far.+Ar.+Far.) *Sevgilinin saçını kalın halkası.*

1. Köngül şayd êtgeli âmāde kılmış 'ışk şayyādı
Perîrûlar **kemend-i halka-yı zülfini** dām eyleb (Nâdire Dîvanı, Gazel 26, Mısra 16).

kemend-i zülf-i pür-tâb: (Far.) *Sevgilinin kıvrıcık saçının bağı.*

1. Şayd êtdi mēni ol iki küllāb
Boynımda **kemend-i zülf-i pür-tâb** (Nâdire Dîvanı, Gazel 25, Mısra 2).

kemend-i zülf: (Far.) *Saç bağı; idam edileceklerin boynuna takılan ip; sevgilinin saçının kıvrımı.*

1. **Kemend-i zülfidin** ayru tüşübdürmen du'ā vaḳti
Ki bul tolı 'amelni boynıma zünnār kıl yārab (Nâdire Dîvanı, Gazel 17, Mısra 9).

kemer: (Far.) *Bel bağı, kuşak.*

1. Mēniñ yārım 'aceb nāzik mizāc u bî-mürüvvetdür
Bēlin ḳatlımğa bağlabdur velî êrmes **kemer** peydā (Nâdire Dîvanı, Gazel 10, Mısra 12).

kemer: (Ar.)Ay.

1. Nāzar ehli sevdālarını ḥaṭiñg kıldı levḥ-i cemāle peydā
Nētañg eylese dūd-ı āhım **kemer** devride ḥāle peydā (Nâdire Dîvanı, Gazel 11, Mısra 2)

kemberbend: (Far.) *Kemer, kemer bağı.*

1. Bêlini barlığın kıldı **kemberbend** ‘ayān
Ağzı yok érdi anı kıldı pedîdār hadîs (*Nâdire Dîvanı, Gazel 51, Mısra 11*).

kerâmet: (Ar.) Cömertlik, lütuf, iyilik.

1. Bukün meyhânede şahbâ kılur hoş
İrür pîr-i muğândın bu **kerâmet** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 31, Mısra 4*).

kêrek: (T.) Gerek, lazım.

1. Kişîğa himmet-i merdâne **kêrek**
Yok ki ârâyış ile rîş ü burût (*Nâdire Dîvanı, Gazel 42, Mısra 9*).
2. ‘Ârızîng şerhîni yazmakça **kêrek**
Ay u kün şafhasıdın yüz elvâh (*Nâdire Dîvanı, Gazel 63, Mısra 11*).
3. Yâr **kêrek** ‘âşîka mende sêver yâr yoğ
Derd ü gamim bî-‘aded sorgeli gam-h‘âr yoğ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 72, Mısra 1*).

kêreklik: (T.) Gerekli.

1. Şem‘dek örteb tenimni ihtiyâ et dūdını
Kim **kêreklikdür** sevād-ı haṭ-ı reyhānîga dūd (*Nâdire Dîvanı, Gazel 81, Mısra 10*).

kerem êt-: (Ar.+T.) Lütuf, merhamet, ihsan etmek.

1. Nâzar êtse baht şâyed yene bir yüzîngni körsem
Kademiñni közge sürsem **kerem êtse** kârsâzım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 101, Mısra 12*).

kerem eyle-: (Ar.+T.) Cömertlik etmek, iyilik etmek.

1. Bir ayağ mey **keremin eyledi** sâķî āğāz
Eyledi baht bu maṣṣadnı ser-encām menğa (*Nâdire Dîvanı, Gazel 1, Mısra 7*).
2. Hicrân gamidin teşne-leb ü hasta ciger mên
Sâķî **kerem eyleb** menğa tut sāğar-ı şahbâ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 4, Mısra 16*).
3. Tâ cihân mülkini sulṭānı êding devlet ile

Bînevâlarğa **kerem eyler** êding şefkat ile (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 1, Mısra 52*).

kerem kanı: (Ar.+T.) Cömertlik madeni, kaynağı.

1. Hüsrev-i fermânverâ şafder ü kişvergüşâ
Gevher-i kımet-bahâ ketti **kerem kanıdın** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 125, Mısra 18*).

kerem kıl-: (Ar.+T.) Cömertlik etmek, asalet göstermek.

1. Hâksâringdek **kerem kıl** çekmegil lutf etegin
Bir gubâring men ki mehv-i güşe-yi dâmâningim (*Nâdire Dîvanı, Gazel 114, Mısra 3*).
2. **Kerem kılding** şabâ ey yâr köyidin haber bêrding
Gül ü reyhan isidin bî-niyâz êting meşâmımnı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 143, Mısra 13*).
3. Her kim ki bolsa düşman merdud u zâr bolgay
'Adl eyleban **kerem kıl** şudur Hudâ rızâsı (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 5, Mısra 20*).
4. Lebi maħmûr-ı durmên cām-ı mey tut
Kerem kıl sâkiyâ def'-i humâr êt (*Nâdire Dîvanı, Gazel 38, Mısra 8*).

kerem-i dâver: (Ar.+Far.) Hükümdarın cömertliği.

1. Bâğ seyr êt **kerem-i dâvere** baħ
Gülñi başıdagı tâc-ı zere baħ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 66, Mısra 1*).

kesbêt-: (Ar.+T.) Kazanmak, elde etmek.

1. Hüsñ ü 'ışk eyler sening hâkisteringni tütüyâ
Şem'din köymekni **kesbêt** mezheb-i pervâne tut (*Nâdire Dîvanı, Gazel 39, Mısra 6*).

kesb eyle-: (Ar.+T.) Kazanmak, elde etmek.

1. Müjgân ile nergisindin ey şüh
Kesb eyledi kan tökerni cellâd (*Nâdire Dîvanı, Gazel 75, Mısra 8*).

kesb-i hūş ét-: (Ar. + Far. + T.) Akıllı olmak.

1. Şabr kılsam 'ışk derdi bî-ķarār eyler mēni

Kesb-i hūş étsem cūnūn bî-iḥyiyār eyler mēni (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 12*).

kesb-i kemāl: (Ar. + Far. + Ar.) Olgunlaşmak.

1. Zamānı vaşfıngı yād étmağım nè iḥtimāl olğay

Bu yoldur kim vefā aşhābına **kesb-i kemāl** olğay (*Nâdire Dîvanı, Gazel 150, Mısra 2*).

kêt-: (T.) Gitmek, bir yere doğru yönelmek.

1. Kēl devrni imtiḥān étib kêt

Seyr-i çemen-i cihān étib **kêt** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 46, Mısra 2*).

2. Ḥāṭırımdın kêtmesün dildār dāğ-ı ḥasreti

Kêtse kêtsün ger neşāṭ u 'ış ü sāmān ķalmadı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 136, Mısra 9*).

3. Ḥāk-ı rehī fenādur ayrılśa cism cāndın

Ol yaḥşılarnı şāhı **kétti** bu ḥākdāndın (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 3, Mısra 54*).

4. Ne Şīrīn ķaldı 'ālemde ne Ferḥād

Ḳanı Yūsūf ḳayan **kéttdi** Züleyḥā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 2, Mısra 18*).

5. Kōngül şādāb érđi cūr'a-yı cām-ı vişālídın

Salıb hicrān otığa **kéttdi** bağrımnı kebāb eyleb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 21, Mısra 6*).

6. Dirīgā **kéttdi** āḥır gevher-i maḳşūd elgimdin

Tapıb érđim sēni maḥbūblardın intiḥān eyleb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 21, Mısra 13*).

7. **Kétmedi** mendin ķadeḥ birle ḥumār-ı āfitāb

Şubḥ yaŋlığ tartardurman intiḫār-ı āfitāb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 24, Mısra 1*).

8. Kēl devrni imtiḥān étib kêt

Seyr-i çemen-i cihān étib kêt (*Nâdire Dîvanı, Gazel 46, Mısra 1*).

9. Bî-derdlere cefālarındın

- Feryād çekib fiğān étib **ket** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 46, Mısra 4*).
10. Dünyā çemenini bülbüli sên
Gül şâhıda âşiyân étib **kêt** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 46, Mısra 6*).
11. Ey eşk közimni mektebidin
Hayret sebekın revân étib **kêt** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 46, Mısra 8*).
12. ‘Âlem çemeni ki bî-vefâdur
Bir âh bile hazân étib **kêt** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 46, Mısra 10*).
13. ‘Uşşâk maķâmı büstândur
‘Azm-i reh-i büstân étib **kêt** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 46, Mısra 12*).
14. Maķşad ne êdi cihanda kelding
Keyfiyetini beyân étib **kêt** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 46, Mısra 14*).
15. Fâş étme ulusķa ‘ışķ sırrın
Köngülde anı nihân étib **kêt** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 46, Mısra 16*).
16. Kêl ‘ışķ yolıda közleringni
Ey Nâdire dürfişân étib **kêt** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 46, Mısra 18*).
17. **Kêtdi** hüşim ol perîveş cilve âğâz eylegeç
Örtedi cân perdesin muṭrib nevāsâz eyegeç (*Nâdire Dîvanı, Gazel 59, Mısra 1*).
18. Baḥr-ı eşkimdin rutûbet **kêtti** mâtaḥtü’l-Serâ
Yêtti âhimdin felek ṭâķ-ı nümâyânıģa dūd (*Nâdire Dîvanı, Gazel 81, Mısra 3*).
19. **Kêtti** ol ḥurşîd-ı meh-peyker anı hicrânıda
İntizâr eyleb közimni eşkbâr êtti felek (*Nâdire Dîvanı, Gazel 94, Mısra 5*).
20. Âh kim zulm-i felekdin boldı aḥger Nâdire
Şabr u ârāmım **kêtib** örteb köyer iç ü taşım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 104, Mısra 14*).
21. Nêçe kün boldı **kêtibdür** hem enîsim ğamkeşim
Ġam beyâbânıģa derd ayturģa yoķdur bir kişim (*Nâdire Dîvanı, Gazel 104, Mısra 1*).
22. Ḥusrev-i fermânverâ şafder ü kişvergüşâ
Gevher-i ķîmet bahâ **kêtti** kerem kanıdın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 125, Mısra 18*).
23. Zülfin isteb rişte-yi cânımģa tüşti tâblar
Kêtti ṭâķat devri êmdi tâb-ı hicrân ķalmadı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 136, Mısra 8*).
24. Zemâne ehlidin ğam **kêtti** ‘ış-ı cāvîdân keldi

- ‘Ademdin ‘ālem-i icād ara hān ibn-i hān keldi (*Nâdire Dîvanı, Gazel 140, Mısra 1*).
25. Êmdi öz hâlimğa yığlar men demâdem Nâdire
Kètti ‘alemdin emîr-i nâmdârım këlmedi (*Nâdire Dîvanı, Gazel 142, Mısra 12*).
26. Sèn ‘azm eyleb **kèterğa** mèn bolub bîmâr kaygurdum
Köngül cān birle boldı hemrehing mèn derd ile turdum (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 2, Mısra 3*).
27. Kān yutarman la‘l-i şekerbârdın ayrılmışam
Yār **kètti** êmdi hicrān mâce-râsı kalmadı (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 4, Mısra 26*).
28. Menga yāding bes irür dërmen hayālingda **kètey**
Ravza-yı pākingge iśār-ı du‘ā kılmay nêtay (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 7, Mısra 13*).
29. Luţf ü hulkı her biri rūḥ u revān êrdi menğa
Kètti ol rūḥ u revān feryād u efgān el-firāk (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 8, Mısra 30*).
30. **Kètti** şāhim cānda kaldı dāğ-ı furkat el-vedā‘
Kalmadı hicrānıdın köngülde tākāt el-vedā‘ (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 8, Mısra 33*).
31. Herçen şād irürmen bu ikki tāze güldin
Kètmes henüz mēndin ol yārning havâsı (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 3, Mısra 40*).
32. Hâtırmıdın **kètmesün** dildār dāğ-ı ḥasreti
Kètse kêtsün ger neşāt u ‘ış ü sāmān kalmadı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 136, Mısra 9-10*).
33. Ey muşāhibler tirildür dēb gümān êtmenğ mēni
Cismdin cān-ı ‘azîzim **kètti** qalmış şūretim (*Nâdire Dîvanı, Gazel 103, Mısra 12*).
34. Nâdire dünyāge hergiz i‘timādım kalmadı
Kètti iqlīm-i ‘ademğa şāh-ı dārā şevketim (*Nâdire Dîvanı, Gazel 103, Mısra 20*).

kevākib: (Ar.) Yıldızlar.

1. Ey köngül dūd-ı fiğmūdāmımnıdın **kevākib** tîredür
Âh köp çekme hicāb-ı sâbit ü seyyāre aç (*Nâdire Dîvanı, Gazel 57, Mısra 7*).
2. Êmesdür hicr şāmı çarḥ üze her yan **kevākibler**
Îrür bir nêçe uçkun şerār-ı dūd-ı âhımda (*Nâdire Dîvanı, Gazel 134, Mısra 7*).
3. Yüzîng yādida kıldım bu kêçe âh-ı seḥar peydā
Kevākib ḥirmeniğa boldı ol otdın şerer peydā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 10, Mısra 2*).

kevkeb: (Ar.) Yıldız.

1. Hüsning tecellisidin bî-tāb mährûlar
Andaḥ ki zāhir olmas ḥurşîd çıḳsa **kevkeb** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 27, Mısra 4*).
2. Çarḥ üzre sanma **kevkeb** kim çırāğān tünleri
Derd-i âhım şu‘lesi uçkunlarıdır nişān (*Nâdire Dîvanı, Gazel 119, Mısra 5*).

kevkeb-efşān eyle-: (Ar.+Far.T.) Yıldız gibi parlatmak.

1. Kôzlerimni **kevkeb-efşān eyledi** merdüm kebi
Meh-liḳālarınḡ yüzidin şermsār etti felek (*Nâdire Dîvanı, Gazel 94, Mısra 3*).

kevkeb-i seyyāre: (Ar.+Far.+Ar.) Yıldız, âşığın gözyaşı.

1. Kêçeler tā şubḥ eşkim **kevkeb-i seyyāredür**
Serv ḳadînge kôzüm müştāḳ-ı bir nezzāredür (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 31*).

kevn ü mekân: (Ar.) Varlık, kainat.

1. Îrür ‘ışḳ u muḥabbet müdde‘ā icād-ı ‘âlemdin
Ġaraḫ bu cezbe-yi tevfiḳdür **kevn ü mekândın** hem (*Nâdire Dîvanı, Gazel 109, Mısra 16*).
2. Tilermen yüz beyābān ḳaṭ‘ini kılsam ḳoyun yaḡlıḡ
Ki öṭḳay men vişālın isteban **kevn ü mekândın** hem (*Nâdire Dîvanı, Gazel 115, Mısra 4*).

kevşer lebi: (ö.a.) Kevser havuzunun kenarı.

1. Bakmağay **kevşer lebide** hürning ruhsarığa
Kim leb-i la' l ü meh-i ruhsaring eyler arzū (Nâdire Dîvanı, Gazel 131, Mısra 7).

keyfiyet: (Ar.) Nitelik.

1. Maqşad ne edi cihanda kelding
Keyfiyetini beyân etib kêt (Nâdire Dîvanı, Gazel 46, Mısra 14).

key-husrev: (ö.a.) Keykavus'un torunu, Siyavuş'un oğlu olan meşhur hükümdar.

1. Ey husrev-i zemâne devlet bile emân bol
İkbâl mesnedide **key-husrev-i** zamân bol (Nâdire Dîvanı, Muhammes 5, Mısra 22).

kèyik: (T.) Geyik, ceylan.

1. Şühlik birle hutun deştide mâçin **kèyigi**
Boldı rüsvâ kılıb ol nergis-i mestânege bahş (Nâdire Dîvanı, Gazel 53, Mısra 5).
2. Vahşet eyler mü **kèyik** mecnündin
Menga ey közleri âhü-bere bah (Nâdire Dîvanı, Gazel 66, Mısra 11).

keyvân: (Far.) Zuhâl gezegeni.

1. Ol ay hicrânıda âhım benâtü'l-na'ş dek her yan
Perişân etti **keyvân** bârgâhıda şüreyyânı (Nâdire Dîvanı, Gazel 145, Mısra 10).

kèz-: (T.) Gezmek.

1. Nêçe kündür mesîhâsâ **kèzib** gülzâr-ı 'âlemni
Nişân tapmas men ol gül hicridin serv-i revândın hem (Nâdire Dîvanı, Gazel 109, Mısra 5).
2. Şeker sözlük kara közlük gazâlım hicride yıglab
Koyun yanglıg **kèzermen** âh eyleb deşt ü şahrânı (Nâdire Dîvanı, Gazel 144, Mısra 14).
3. Sorağında beyâbânlar **kèzib** bî-ser ü pâ yürdüm

Koyund k  ar  urub cismim  ub r n k  ke savurdum (*N dire D vani, Muhammes 2, Mısra 1*).

kıble: (Ar.) Müslümanların namazda yöneldiği cihet.

1. Y z ng d r **kıble-yi ehl-i m n c t**
Cem l ng  em'idin r   en  ar b t (*N dire D vani, Gazel 31, Mısra 1*).
2. Ey y z ng **kıble-yi erb b-ı  af **
Hüdhüd-i Mülk-i Süleyman Mer ab  (*N dire D vani, Gazel 6, Mısra 1*).
3.  st n ng **kıble-yi ma    d-ı     u ' m** irür
N dire başımını ferş eyleb cin b ng ge  ley (*N dire D vani, Gazel 149, Mısra 13*).

k  k r-: (T.) Haykırmak, bağırmak.

1. K z a ıb alımda körmey **k    r b** d d eyledim
G h  amdin n le kıldım g h fery d eyledim (*N dire D vani, Muhammes 8, Mısra 17*).

k l-: (T.) Yapmak, etmek, eylemek.

1. M ni d v ne **kıldı** i tiy   ng
Sa  ng zenc rind n başımda sevd  (*N dire D vani, Gazel 2, Mısra 3*).
2. **Kılur** peyveste va    ng n  temenn 
Vef  **kılmas** ki   a mülk-i d ny  (*N dire D vani, Gazel 2, Mısra 15-16*).
3. K    l kim hicr ilidin b -nev dur
Kılur peyveste va    ng n  temenn  (*N dire D vani, Gazel 2, Mısra 14*).
4. K l b ri t    k-ı p y  ng  **k lay**
T tiy -ı    m-i giry n mer ab  (*N dire D vani, Gazel 6, Mısra 13*).
5. N dire c m-ı mu abbet n  leb leb içiban
Mestliğ birle **k lay** 'ı   nem z n  ed  (*N dire D vani, Gazel 7, Mısra 18*).
6. Y r cevridin  ik yet **kılmazam**
Kim irür bir vech-i iti s n men a (*N dire D vani, Gazel 12, Mısra 3*).
7. Ser o  olğan kebi   n b-ı cigerdin '    k
Neş'e-yi b de **kılur**   s n ilidin ref'-i  ic b (*N dire D vani, Gazel 16, Mısra 12*).

8. Könglümni ħ̣āb-ı ğafletdin demī bīdār **ķıl** yārab
Aķarġan közlerimni maħrem-i dīdār **ķıl** yārab (*Nâdire Dîvanı, Gazel 17, Mısra 1-2*).
9. Közümni rüşen êtgeç pertev-i mihr-i cemālıdın
Muħabbet neş' esidin vākıf-ı esrār **ķıl** yārab (*Nâdire Dîvanı, Gazel 17, Mısra 4*).
10. Ol ay hicride çendān yıġladım her ķatre eşkimni
Vefā bāzārıda bir gevher-i şehvār **ķıl** yārab (*Nâdire Dîvanı, Gazel 17, Mısra 6*).
11. Yüzi hicri meni köp derdmend êtdi 'ilācım yok
Yēne bir körsetib yārimnı berħurdār **ķıl** yārab (*Nâdire Dîvanı, Gazel 17, Mısra 8*).
12. Kemend-i zülfidin ayru tüşübdürmen du'ā vaķti
Ki bul tolı 'amelni boynıma zünnār **ķıl** yārab (*Nâdire Dîvanı, Gazel 17, Mısra 10*).
13. 'Azīzim şubħ yanglıġ pāk-dāmān ôtđi 'ālemdin
Şerāfet birle topraġını feyż āşār **ķıl** yārab (*Nâdire Dîvanı, Gazel 17, Mısra 16*).
14. Mezār-ı feyż āşār-ı ziyāretġāh-ı 'ālemdür
Riyāz-ı ka'be yanglıġ fāyızü'l-envār **ķıl** yārab (*Nâdire Dîvanı, Gazel 17, Mısra 18*).
15. Oşal kim ańġa bed-ħ̣ā u ħasūd u kīneperverdür
Hümāyūn derġhide müstemend ü zār **ķıl** yārab (*Nâdire Dîvanı, Gazel 17, Mısra 26*).
16. Eyledi āşüfte şab'imni perişān şürresi
Ķıldı baħtımını ķara ħāl -ı sitemķarı 'aceb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 18, Mısra 8*).
17. Cānıma ķaşd eyler eşeng **ķıl** velīk
Tişleme la'linġni ķılursan 'itāb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 20, Mısra 11*).
18. Māyil-i źulmete közińġ türkini
Yoksa **ķılur** merdüm öyini ħarāb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 20, Mısra 14*).
19. Şarf **ķılġumdur** anı cām-ı vişālı naķdine
Ger müyesser bolsa la'l-i ābdār-ı āfitāb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 24, Mısra 3*).
20. **Ķıl** Nâdire müyesser şūr-ı cünün cihānda
'ışķ u muħabbet oldı 'āşıkķa dīn ü mezheb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 27, Mısra 13*).
21. Ol Ĥudāvendi ki **ķıldı** yēr ü kökni āşikār

- Şükr kim bizni gedā **kıldı** sēni sultān etib (*Nâdire Dîvanı, Gazel 28, Mısra 7-8*).
22. Nâdire ol mihr-i tâbân şevkıdın **kıldım** cünün
Âşikārâ boldı ‘ışkım şühre-yi devrân bolub (*Nâdire Dîvanı, Gazel 29, Mısra 9*).
23. Çemen riyâzıda gülgeşt-i merğzâr **kılib**
Köngülñi şayd eter serv-i kad şikâr **kılib** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 30, Mısra 1-2*).
24. Gül-i süsen açıldı bî-nevâlık **kıлма** ey bülbül
Çemende Nâdire eş‘arı birle nâle ü zâr et (*Nâdire Dîvanı, Gazel 32, Mısra 17*).
25. Bolsa ger maqşad köngüller kuşların şayd eylemek
Dâne **kııl** hālınğnı zülfing halkasıdın dām tut (*Nâdire Dîvanı, Gazel 35, Mısra 8*).
26. Nâdire de‘vâ-i ‘ışkıngnı **kılib**
Kavlı bu mahkemede taptı şübüt (*Nâdire Dîvanı, Gazel 42, Mısra 13*).
27. Bâde nüş et **kıлма** bî-ārāmlıg
‘ış vahşidür zamānı rām tut (*Nâdire Dîvanı, Gazel 48, Mısra 5*).
28. Şühlik birle hutun deştide māçin kēyigi
Boldı rüsvā **kılib** ol nergis-i mestānege baḥş (*Nâdire Dîvanı, Gazel 53, Mısra 6*).
29. Saldı ‘ışk ehliğa rastāḥiz hicrān āfeti
Āhnı şarşar **kılib** eşkimni tūfān eylegeç (*Nâdire Dîvanı, Gazel 58, Mısra 4*).
30. Hārīs mi‘desi tolmas cihān ḥarācı bile
Ne kim yoluktı aṅga **kıldı** dāḥil-i maṭbah (*Nâdire Dîvanı, Gazel 70, Mısra 10*).
31. Mēn sēni müstemendingim ārī Hudāy lemyezel
Kılsa birevni pādişāh birni aṅga gedā **kılur** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 84, Mısra 12*).
32. Bâde-yi lāle reng içib çehresin erğuvān etib
‘Āşık-ı müstemendini rengini kehrübā **kılur** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 84, Mısra 6*).
33. Mēn sēni müstemendingim ārī Hudāy lemyezel
Kılsa birevni pādişāh birni aṅga gedā **kılur** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 84, Mısra 12*).
34. Bu aqşam saldı zulmet ‘ālem-i hicrān qara şāmı
Kılib yādıngnı eşkimdin çırağān etmesem bolmas (*Nâdire Dîvanı, Gazel 91, Mısra 12*).
35. Vel’-Ni‘mānı kemālīga yètürgil yārab
Kıldı ‘ālemni meh-i ṭal‘ati firdevs nişān (*Nâdire Dîvanı, Gazel 127, Mısra 12*).

36. **Kıldı** ol hâdişeni def` Hudâ-i `âlem
Şükr uçun boldı halâyîk tili gevher efşân (*Nâdire Dîvanı, Gazel 127, Mısra 13*).
37. Nâdire könglümni rüşen **kıldı** yâd-ı `ariži
Kim menğa endîşe-yi hırşîd-i tâbân kalmadı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 136, Mısra 17*).
38. Felekke yetkürüb her kêçe otlıg âh u efgândın
Muhabbet `andelîbi könglümi âteş nevâ **kıldı** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 138, Mısra 4*).
39. Oşal leylî melâhat nâzenîn mâh-ruhsârım
Mêni mecnûn kebi sergeşte-yi deşt-i belâ **kıldı** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 138, Mısra 6*).
40. Perîşanlıg yağıldı başıma derd-i muhabbetdin
Hayâl-ı yâr `işret şâmını rûz-ı cezâ **kıldı** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 138, Mısra 8*).
41. Perîpeyker qarındaşım hayâl-ı mâh-ruhsârı
Neşât u `ışdin bîgâne ü ğam âşinâ **kıldı** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 138, Mısra 10*).
42. Ne şabr u hûş kaldı ne qarâr u tâkatım yârab
Köngül içre havâ-i `ışk bilmem ne belâ **kıldı** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 138, Mısra 12*).
43. Vişâlnı tapalmay Nâdire müşkil irür hâlim
Ki bî-dâd-ı muhabbet menğa katık mâcerâ **kıldı** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 138, Mısra 14*).
44. `ışk da`vâsını **kıldım** nâ-resâ cür`et bile
Ey resâlar zümresi mên nâ-resâlardın biri (*Nâdire Dîvanı, Gazel 139, Mısra 13*).
45. Vefâ şehbâzıdur men ger mêni şayd etmek istersen
Muhabbet riştesidin **kılğasın** zinhâr cāmımnı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 143, Mısra 10*).
46. Cân alurda ey şanem **kılğan** şitâbıngge öley
Gâh nâzıngge bêrey cân geh `itâbıngge öley (*Nâdire Dîvanı, Gazel 149, Mısra 1*).
47. Cân bağışlarda lebing nâzıngge cân eyley fedâ
Katlım eyler çağda **kılğan** ıztırâbıngge öley (*Nâdire Dîvanı, Gazel 149, Mısra 8*).

48. Mekân gülhan kölin **kıldı** Nevâyî tëlbedek ya‘nî
Cünûn târâcîdın âhır kıra toprakka oturdam (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 2, Mısra 39*).
49. Köngül mülkine ot salıb iştiyâk
Başımını **kılibman** hayl-ı gam pâymâl (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 146*).
50. Ey düst firâk ilgidin dâd
Kıldı mênî müstemend ü nâşâd (*Nâdire Dîvanı, Terkib-bend 1, Mısra 58*).
51. Bêrey cân vişâl içre ey nûş-leb
Firâkıngdatâ key **kılay** tâb u teb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 23, Mısra 2*).
52. Nêçe endîşe-yi serv ü gül ü şimşâd **kılay**
Vaşl bezmi ara câm-ı mey-i serşâr xanı (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 1, Mısra 25*).
53. Bağlab ihlâş ile ihrâm harîmi haremîng
Eşkdin râhile ü hûn-ı cigerzâd **kılay** (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 1, Mısra 50*).
54. Köngül şayd êtgeli âmâde **kılmış** ‘ışk şayyâdı
Perîrûlar kemend-i halka-yı zûlfını dâm eyleb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 26, Mısra 15*).
55. **Kılurğa** kündüzimni kêçe hurşîd-i cemâl üzre
Perîşân eyledî gîsûlerin şubhımnı şâm eyleb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 26, Mısra 5*).
56. Kılurman ‘ışk u cünûn kârvânıga imdâd
Sirişk-i nâkaların eşk-i şeş-kaţâr **kılib** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 30, Mısra 7*).
57. Çekerde cân menğa taklîd **kılmasun** ferhâd
Firâk tağıda bî-hûde çekmesün külfet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 41, Mısra 3*).
58. Mênîng cünûnıma mecnûnnı bîrmengiz nisbet
Kılur mu hâr u haşak tâb-ı şu‘le-yi gayret (*Nâdire Dîvanı, Gazel 41, Mısra 2*).
59. La‘lîdin derdimge darmân eyler êrdi vaşl ara
Çäre **kılmas** mübtelâi derd-i hicrân eylegeç (*Nâdire Dîvanı, Gazel 58, Mısra 8*).
60. Bolma gâfil kim senğa kaşd etti hicrân leşkeri
Ey köngül, tartıb sinân âhnı **kılğıl** neberd (*Nâdire Dîvanı, Gazel 78, Mısra 10*).
61. Kâkül-i şebrengdin **kıldîng** çemenler âşikâr

Nergis-i bedmestdin **ķılding** ĥumistānlar ‘ayān (*Nâdire Dîvanı, Gazel 119, Mısra 3-4*).

62. Hicr ü firāk elgide pîrehim pâredür

Ķılmadı il tefriķa cîbini dāmānıdın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 125, Mısra 4*).

63. Taş bağırlık yār feryādımğa pervā **ķılmadı**

Yūsūf ‘ışķıda bu işlerni züleyhā **ķılmadı** (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 43-44*).

64. Sēnga cān birle kõnglümni sēni Tēngri’ ge tapşurdum

Vedā’ingni **ķılurda** köydi cānım ĥayr bādıdın (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 2, Mısra 6*).

65. Yār hicridin yaķanı pāre **ķılmay** nēlayın

Közlerim ĥünābını seyyāre **ķılmay** nēlayın (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 4, Mısra 12*).

66. Ol Ĥudāvendi ki **ķıldı** yēr ü kökni āşikār

Şükr kim bizni gedā **ķıldı** sēni sulţān etib (*Nâdire Dîvanı, Gazel 28, Mısra 7-8*).

67. Nâdire **ķılgaç** muĥabbet neş’esidin güftügü

Lezzet-i şi’r-i ‘ömer şāhibķurāndın bērdi yād (*Nâdire Dîvanı, Gazel 76, Mısra 13*).

68. Sebze-yi ĥaţ la’l-i nābing üzre me’vā eyledi

Ĥızr **ķılğandēk** vaţan ser-çeşme-yi ĥayvān körüb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 22, Mısra 4*).

69. Közlerim muştāķdur dīdār uçun ruĥsāre aç

Perdeni yüzdin közim **ķılğunça** bir nezzāre aç (*Nâdire Dîvanı, Gazel 57, Mısra 2*).

70. Zāfer tapdı sipeh şehzāde āşār-ı ķudūmidin

Ķılınğlar yaĥşılar şükrin ki devlet rāyegān kēldi (*Nâdire Dîvanı, Gazel 140, Mısra 14*).

71. Cihān ser tā bepā ālūdelıǵdur

Özingni **ķılma** ser tāpā mülevveşş (*Nâdire Dîvanı, Gazel 55, Mısra 6*).

72. Mecnūn-ı bî-nevānı teklîf-i cāh **ķılma**

Kim tēlbeler başıda yokdur havā-i mekteb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 27, Mısra 7*).

73. Birdem sēni **ķılmadım** ferāmūş

Rahmet mēni bā-vefālīgimge (*Nâdire Dîvanı, Terkiḳ-bend 1, Mısra 29*).

74. Āhim şereri **ķılmadı** kõnglīngni mülāyim

Herçend mülāyim bolur ot tabıda pülād (*Nâdire Dîvanı, Gazel 74, Mısra 11*).

75. Gülhen kölide ferāget étgen

Ķılmas heves-i samur u sincāb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 25, Mısra 6*).

76. Herkim ki tapsa ‘ışķ edebgāhıda ķabūl

Ķılmas anı tekellümini hīç kimse red (*Nâdire Dîvanı, Gazel 80, Mısra 10*).

77. Çāk çāk oldu girībān tā bedāmān el-firāk

Ķılmas érdi hīç işni ĥaķ rızāsıdın bölek (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 8, Mısra 46*).

78. Yétkürese ger nesīm vişālīng peyāmını

Ķılmas mu özni ‘āşık-ı ĥayrān taşadduķīng (*Nâdire Dîvanı, Gazel 98, Mısra 10*).

79. Mecnūnda eger bolsa édi şabr u taḥammül

Ķılmas mu édi mēn kebi şehir içre iķāmet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 43, Mısra 8*).

80. ‘Ahd u peymānlar **ķılub** érdi vefā **ķılğum** dēban

Eyledi terk-i vefā ol a’hd-i yalğan ‘āķibet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 34, Mısra 5*).

81. Eger kēlse başımğa tīg-i ecel

Ķılurman mu yolīngda terk-i taleb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 23, Mısra 6*).

82. Kūdūret levşidin dünyā mülevveşş

Ķılur mu dāmenin dānā mülevveşş (*Nâdire Dîvanı, Gazel 55, Mısra 2*).

ķılıç: (T.) *ķılıç*

1. Ķaşını **ķılıçığa** boyun sun

‘Āşıkķa budur țarīķ-i ādāb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 25, Mısra 3*).

ķıran ét-: (Ar.+T.) *Yakınlaşmak, yakın olmak*.

1. **Ķıran étti** ģam leşkeri cānıma

Ķılay ‘arz şāhibķurānım sēngā (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 43*).

ķismet: (Ar.) *Nasip, kısmet, kader*.

1. Mēngā ey Nâdire **ķismet** bu érken

Ezel kündin bolubdur ‘ışķ peydā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 2, Mısra 21*).

2. Her şām mēngā nevāleyi ģam

İftār ķılurğa boldı **ķismet** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 45, Mısra 8*).

3. Şerbet-i vaşl istedim zehr āb-ı ğam boldı naşīb
Nêlayın mên hem ezel kündin bu êrse **ķismetim** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 103, Mısra 18*).
4. Āh kim bî-ḥadd menġa cev̄r ü cefā eyler felek
Furķat içre **ķismetim** derd ü belā eyler felek (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 2*).

ķışsa: (Ar.) *Kıssa, hikaye*

1. Olki zemāne bezmide eyledi serbülend özin
Başdın ayakķa şem‘dêk örtedi **ķışsa** muḥtasar (*Nâdire Dîvanı, Gazel 82, Mısra 6*).
2. **Ķışsa-yı ferḥād u mecnūn** ḳaldı mên hem ‘ışķ ara
Nâdire bir cān-güdāz efsāne bünyād eylerem (*Nâdire Dîvanı, Gazel 107, Mısra 13*).
3. Derdliġ **ķışsa-yı ‘ışķımnı** eşitti ferḥād
Têlbe mecnūndêk anı ḳılsa bu efsānege baḥş (*Nâdire Dîvanı, Gazel 53, Mısra 11*).

ķışsa-yı rūzgār: (Ar.+Far.) *Hayat hikayesi.*

1. Mênġing **ķışsa-yı rūzgārım** firāvān ġam-i hicrānġing efsānesidêk
Ki bir nüktesin şerḥ ḳılsam bolur neġe defter risāle peydā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 11, Mısra 5*).

ķi: (Far.)" *Ki bağlacı*".

1. Serḥoşı deşt-i cünün içre **ķi** bolmış ḥāşıl
Lāleler üzre sirişkim mey ile cām menġa (*Nâdire Dîvanı, Gazel 1, Mısra 9*).
2. **Ķi** vaşl u hicr ara ḳılġıl medārā
Menġa ey Nâdire ķismet bu êrken (*Nâdire Dîvanı, Gazel 2, Mısra 21*).
3. Kōngül ‘ışķ içre bolma bî-tahammül
Ķi vaşl u hicr ara ḳılġıl medārā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 2, Mısra 20*).
4. Bahār keldi közüm gülge baķmadı aşlā
Nêdin **ķi** gülşen ara gülruḥum êmes peydā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 3, Mısra 2*).

5. Sarıg yüzimde kızıl eşkimi tarāveti bar
Nêçûk **ki** sāgar-ı zerīn ara mey-i hamrā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 3, Mısra 6*).
6. Bu cân-ı hasta ki vaşlınġnı ārzû eyler
Ĥayāl-ı tūresidin başıda uzun sevdā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 3, Mısra 9*).
7. **Ki** boldı ‘aql u ĥired kuşlarıġa dām-ı belā
Felekden ötdi figānım kuyaşge yêtdi ünim (*Nâdire Dîvanı, Gazel 3, Mısra 15*).
8. Ol kün **ki** vişālınġ çemenin seyr eter êrdim
Mazūr-ı nazar êrdi menġa ol kad u bālā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 4, Mısra 3*).
9. Aydım **ki** kaçan bolġusı köyınġde mekānım
‘Āşıkķa dēdi ĥacet ēmes menzil ü me’ vā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 4, Mısra 5*).
10. Her sebze ü sūnbül **ki** bu gülşenge çeker baş
Mūy-i ser-i mecnūn dur u tūrre-yi leylā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 4, Mısra 11*).
11. Nâdire her söz **ki** inşā’ eyledi
Aydı anġa ehl-i devrān merĥabā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 6, Mısra 21*).
12. Zehī şāhı **ki** devlet feyzidin āġāh olub kılmış
Cevāhir sürme-yi tevfiķıdın nūr-ı nazar peydā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 10, Mısra 7*).
13. Nücūm êrmes felekde şu ‘le-yi āhım şerārıdur
Ki bu kâşāne içre boldı andın zīb ü fer peydā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 10, Mısra 14*).
14. ‘Aceb yok Nâdire pervāz kılsa yār köyide
Ki bolmış tende furķat oklarından bāl u per anda (*Nâdire Dîvanı, Gazel 10, Mısra 18*).
15. Saçınġ sūnbülidin ‘adedsiz girihler tüşübdür köngül riştesiġa
Ki yüzdin birin zāhir êtsem kılrur c’ad-i müşķin külāle peydā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 11, Mısra 4*).
16. Mēnġnġ kışsa-yı rūzgārım firāvān ġam-i hicrānġnġ efsānesidēk
Ki bir nüktesin şerĥ kılsam bolur nēçe defter risāle peydā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 11, Mısra 6*).
17. Yüzġnġ ayınġnġ ĥayretidin irür bedr-i tābān kara dāġlık
Kaşınġ nūnıdın vāķıf êrdi **ki** ‘ācizlık oldı hilāle peydā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 11, Mısra 8*).

18. Budur ümîdim **ki** luṭfingdin köngül âyînesi
Zeng-i ğamdin mihr közgüsü kebi tapḳay cilâ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 14, Mısra 35*).
19. Kemend-i zülfidin ayru tüşübdürmen du'â vaḳti
Ki bul tolı 'amelni boynıma zünnâr kıl yârab (*Nâdire Dîvanı, Gazel 17, Mısra 10*).
20. Ḳayu güm-reh **ki** gerdankeşlik etse ḥân cenâbıdın
Sitem taşı bile başdın ayağ efgâr kıl yârab (*Nâdire Dîvanı, Gazel 17, Mısra 23*).
21. Aldı köngül ḳuşların her laḥza müşkîn türresi
Bâl-ı şâhîndür **ki** şayd eylerde tarrârı 'aceb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 18, Mısra 4*).
22. Ne maḥfilde şehd ü şeker eyledin
Ki birbirge çespândurur iki leb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 23, Mısra 12*).
23. Ḥoşâ 'âkıl **ki** eyleb yaḥşılık bünyâdını muḥkem
Öter bu deyr-i fânîdin özini nîk-nâm eyleb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 26, Mısra 9*).
24. Ḥüsning tecellisidin bî-tâb mâhrûlar
Andaḳ **ki** zâhîr olmas ḥurşîd çıḳsa kevkeb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 27, Mısra 4*).
25. Ol Ḥudâvendi **ki** kıldı yêr ü kökni âşikâr
Şḳr kim bizni gedâ kıldı sêni sulṭân etib (*Nâdire Dîvanı, Gazel 28, Mısra 7*).
26. Kêlür mûkin yene ol şehsüvâr meydānga
Ki bardı ol kêçe közlerni inṭizâr kılib (*Nâdire Dîvanı, Gazel 30, Mısra 6*).
27. Tenimde hicr okı nè zaḥm-i bî-nihâyetdür
Ki bolmağay anı yüzdin birin şimâr kılib (*Nâdire Dîvanı, Gazel 30, Mısra 10*).
28. Nêtay **ki** dehr güzergâhıda bu têlbe köngül
Yoluḳtı hicrige vaşlını iḥtiyâr kılib (*Nâdire Dîvanı, Gazel 30, Mısra 11*).
29. Refîḳâ menğa birdem dostlık resmimi izḥâr et
Ki mên yazdım özimdin yâr eger kêlse ḥaberdâr et (*Nâdire Dîvanı, Gazel 32, Mısra 2*).
30. Hicrdin maḥmûrman sâḳî lebâleb cām tut
Mên kebi herkim **ki** bolsa rind-i derd-âşâm tut (*Nâdire Dîvanı, Gazel 35, Mısra 2*).
31. Cihānda böyle **ki** bolmışmên 'ışḳ âyînesi
Menğa ziyâde bolur yâr ḥusnidin gayret (*Nâdire Dîvanı, Gazel 41, Mısra 7*).

32. Sipihir meretebe-yi 'ışkını bülend körib
Dedi **ki** Nâdire'ni himmetiğa yüz rahmet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 41, Mısra 14*).
33. Közlerim yıgladı zülfiñni körib
Ki yığın bâ'îşidür tîre bulut (*Nâdire Dîvanı, Gazel 42, Mısra 6*).
34. Kişîğa himmet-i merdâne kerek
Yok **ki** ârâyış ile rîş ü burût (*Nâdire Dîvanı, Gazel 42, Mısra 10*).
35. Herçend ki bîmâr-ı ğam-i 'ışk edi mecnûn
Derdimni körib tişledi engüşt-i nedâmet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 43, Mısra 3*).
36. 'İşk âfetiğa tağ taħammül kıla almaş
Mênmen **ki** kılurman bu ğam ü derdge tākāt (*Nâdire Dîvanı, Gazel 43, Mısra 12*).
37. Derd ü elem ü ğuşsa **ki** hicride çekermen
Bu miñnet ü ğam kimdedür ey ehli muħabbet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 43, Mısra 13*).
38. Nêçe müddet **ki** köñgöl ğayr ile tuttı ülfet
Mêni sergeşteni dāğ eyledi fevt-i fursat (*Nâdire Dîvanı, Gazel 44, Mısra 1*).
39. Māh-ı ramazān **ki** feyz-i çoktur
Mên ğastağa yārsız ne rāħat (*Nâdire Dîvanı, Gazel 45, Mısra 9*).
40. 'Ālem çemeni **ki** bî-vefādur
Bir āh bile ğazān etib kêt (*Nâdire Dîvanı, Gazel 46, Mısra 9*).
41. Meyhāne-yi 'ışk içre hoş ol rind **ki** tünler
Bir cür'a uçun bar êse bîdār-ı muħabbet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 47, Mısra 3*).
42. Ey Nâdire zühed ehlini meyhānede körseng
Dem urma **ki** fāş olmasın esrār-ı muħabbet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 47, Mısra 18*).
43. Dême **ki** lebleridin zāhir etse yār ğadîş
Ulusnı ğātırını eylegey şikār ğadîş (*Nâdire Dîvanı, Gazel 50, Mısra 1*).
44. Lebidin sorma ğadîşi **ki** irür tilğa girān
Yār nāzik lebiğa bêrmesün āzār ğadîş (*Nâdire Dîvanı, Gazel 51, Mısra 9*).
45. Bu merħalede qalmadı ğalk içre tefāvüt
Bu tırfe **ki** 'ākıl bile dîvāne kılor baħş (*Nâdire Dîvanı, Gazel 52, Mısra 12*).
46. Şāh oldur **ki** re'yetge tereħhüm kılsa
Yok êse kâ'ide-yi emn ü emān barça 'abeş (*Nâdire Dîvanı, Gazel 54, Mısra 11*).

47. Kaçan zāhidni ‘aksi tüştü meyğa
Ki cām ālūdedür şahbā mülevveşş (*Nâdire Dîvanı, Gazel 55, Mısra 12*).
48. Budur mazmûn-ı mevc-i bâde-yi nâb
Ki şahbā pîrni eyler cevân iç (*Nâdire Dîvanı, Gazel 60, Mısra 12*).
49. Rûh-ı pākı **ki** müdāmımnı türbetini
Tavf eter künde hücum-ı ervâh (*Nâdire Dîvanı, Gazel 63, Mısra 7*).
50. Fereh köz tutma hicrân şerbetidin
Ki bolmış rüzgârım ançünân telh (*Nâdire Dîvanı, Gazel 68, Mısra 12*).
51. Ol perî-peyker **ki** hicridin cihânım boldı telh
Şerbet-i la‘lidin ayru kām-ı cānım boldı telh (*Nâdire Dîvanı, Gazel 69, Mısra 1*).
52. İnanma lâf-ı muhabbetdin ilge ursa zenaḥ
Ki bardur ‘ışk ile zāhid arası yüz fersaḥ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 70, Mısra 2*).
53. Felek a‘cūzesidür ṭurfe-yi şūh-ı ğaddār
Ki neçe şeyḥdın aldı köngülñi eyledi şah (*Nâdire Dîvanı, Gazel 70, Mısra 4*).
54. Nêçük taḥammül eter müşt-peyker-i ḥākī
Ki tākat etmedi hicrân ‘azābığa dūzaḥ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 70, Mısra 8*).
55. Bu barça ‘acz ile isbāt-ı nā-tüvānlıĝdur
Ki mūr kıldı Süleymān’ğa tühfe pāy-ı meleḥ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 70, Mısra 12*).
56. Firākıñg âteşidin āh u āvaḥ
Ki tākat eylemes bu otka dūzaḥ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 71, Mısra 2*).
57. Boldı ḥayālıñg ile köñglüm öyi dilküşā
Kêl **ki** bu vîrānede sāye-yi dîvār yoḥ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 72, Mısra 6*).
58. Bêrür ğurūr bile ārāyiş feş ü destār
Ki ḥod-nümālîĝ irür zîb-i kārḥāne-yi şeyḥ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 73, Mısra 12*).
59. Ol serv **ki** bardur anı mevzûn ḥadı āzād
Meşşāte uçun şāne çeker zülfiğa şimşād (*Nâdire Dîvanı, Gazel 74, Mısra 1*).
60. Feryād **ki** hicr tünd bādı
‘İşim çemenini bêrdi berbād (*Nâdire Dîvanı, Gazel 75, Mısra 11*).
61. Ecelni destidin yüz dād u feryād
Ki ‘ömrîm ḥaşılını bêrdi berbād (*Nâdire Dîvanı, Gazel 77, Mısra 2*).
62. **Ki** boldum derd ü ğam çekmekke mu‘tād

- Riyāzat birle köngölge şafâ bër (*Nâdire Dîvanı, Gazel 77, Mısra 21*).
63. Her teb ü tâbı **ki** ol şem‘-i şebistânımdadur
Tâblardur kim demâdem rişte-yi cânımdadur (*Nâdire Dîvanı, Gazel 83, Mısra 1*).
64. Nâdire aḥvâlıdın âgâh boluṅ
Ey muşâhibler **ki** qalmıṣ yârsız (*Nâdire Dîvanı, Gazel 89, Mısra 18*).
65. Şûm raḳîbı **ki** ‘adâvet kılrur
Kâfir irür yâd-ı Ḥudâ eylemes (*Nâdire Dîvanı, Gazel 90, Mısra 3*).
66. Qavlı oşal qavldur **ki** cännı ḥ^vâcege kılsa nişâr
Bî-vefâdur olki ister bolsa sultânđın ḥâlâş (*Nâdire Dîvanı, Gazel 93, Mısra 3*).
67. Bir yol mēni qasımğa külib kēl **ki** eyleyin
Mâl u menâl u ni‘met-i elvân taşadduḳıṅ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 98, Mısra 7*).
68. Ey köṅgil ‘ışkıṅı ḥayret bile pinhân tutdıṅ
Ḥüb kıldıṅ **ki** cünün ile fesâd eylemedıṅ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 99, Mısra 6*).
69. Nâdire ayrılıb ol şâh-ı cihân-perverdin
Âferîn sēḡa **ki** feryâd ile dâd eylemedıṅ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 99, Mısra 14*).
70. Mēḡa şem‘-i encümendēk ne cünün irür ne sevdâ
Ki yaruttı hicr şâmın kēçe süz ile güdâzım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 101, Mısra 6*).
71. Sēḡa köp ēdi muḥbbet kem ēdi ḡamingē ṭâḳat
Ki tamâm boldı ḡâret talebıṅde köp ü azım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 101, Mısra 8*).
72. Dēdim ‘ışḳ cezbēsidin sēḡa Nâdire kelâmı
Ki ḥaḳîḳat ıḳtizâdur heme nükte-yi mecâzım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 101, Mısra 16*).
73. Körüb köṅglümde yüz âzârb ey bî-derd ṭa‘n ētme
Mürüvvet körgüzib raḥm ēt **ki** sultânımnı saḡındım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 102, Mısra 6*).
74. Közimdin yaş tökib giryân bolıb ḳan yıḡlamay neylay
Ki hengâm-ı tekellüm la‘l-i ḥandânımnı saḡındım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 102, Mısra 12*).
75. Tikermen Nâdire ḡam yolıda kâze züleyḥâdēk

Ki ol Yūsūf-liḳā Sultān ‘Ömer Hānım’nı sağındım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 102, Mısra 20*).

76. Eger çendî **ki** didārın közümdin eyledi pinhān
Hayālını köngülge mû’nis-i cān eylesün şāhım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 105, Mısra 17*).

77. Cihān sultānı érđi Nâdire yārım **ki** hicride
Cihān ehliḡa istiḡnā kılıb kēçtim cihāndın hem (*Nâdire Dîvanı, Gazel 109, Mısra 17*).

78. Ağzıñg **ki** bî-nişāndur vaşfın hayāl kıldım
Her nükte-senc eyler uşbu hayāle teslīm (*Nâdire Dîvanı, Gazel 111, Mısra 13*).

79. Nakş-i pāyıñgdın nazar kılgıl **ki** barmēn pāymāl
Kākülüng yañlıḡ tarahhüm kııl **ki** sergerdāñıñım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 112, Mısra 15-16*).

80. Nakş-i pāyıñgdın nazar kılgıl **ki** barmēn pāymāl
Kākülüng yañlıḡ tarahhüm kııl **ki** sergerdāñıñım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 112, Mısra 15-16*).

81. Köz açmayın ḡamıde rüzḡarım ötgüçidiür
Ki yār-ı sīm tenimni tüşümde körmesem édi (*Nâdire Dîvanı, Gazel 113, Mısra 4*).

82. Hemīşe bülbul-i ṭab‘im fiḡān u zār éter
Ki ‘Āriz-i çemenimni tüşümde körmesem édi (*Nâdire Dîvanı, Gazel 113, Mısra 14*).

83. Hāksāringdek kerem kııl çekmegil luṭf eṭegin
Bir ḡubāring men **ki** mehv-i ḡuşe-yi dāmāñıñım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 114, Mısra 4*).

84. Tilermen yüz beyābān ḡaṭ‘ini kılsam koyun yañlıḡ
Ki öṭḡay men vişālın isteban kevn ü mekāndın hem (*Nâdire Dîvanı, Gazel 115, Mısra 4*).

85. Hārīm-i ka‘be-yi iḡbālına yētsem budur maḡşad
Ki kılsam nāle dāḡ-ı hicr-i yār-ı mihrbāndın hem (*Nâdire Dîvanı, Gazel 115, Mısra 12*).

86. Diyārım ehli mēndin yārsız biḡāne bolmışlar

Ki mèn hem yârsız âzürdemèn yâr u diyârımdın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 116, Mısra 12*).

87. Eşk-i gülgünım **ki** tûfân eylemiş gam şâmıda
Hil'atım andın şafağ dāmānidék kam eylerem (*Nâdire Dîvanı, Gazel 118, Mısra 5*).

88. Dağlar nağdın **ki** köngül mağzenide koydı hier
Kimsedék kim genc peydā kıldı pinhān eylerem (*Nâdire Dîvanı, Gazel 118, Mısra 7*).

89. Ğubārımdın nişān tapmas koyun bir 'ömr seyr eyleb
Ki men sergeştemen ol husrev-i tūrān havāsıdın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 121, Mısra 3*).

90. Felek rahm eyle emdi cān ile könglümğa cānānsız
Ki könglüm cāne keldi furkat-i zūrāzmāsıdın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 121, Mısra 10*).

91. Bahār eyyāmı kan bolğunça ey şimşād baş çekme
Ki yéttim cāna serv-i gül'izārımsız temāşādın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 124, Mısra 8*).

92. Teğāfül birle bī-dād étme çoğ hālimğa ey tāli'
Ki telh olmuş mezākım kāmı ol la'l-i şekerh'ādın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 124, Mısra 14*).

93. Fiğānımdın **ki** otlar baş çeker ol māhdın ayru
Müdāmımnı uçkunların yād eylegil necm-i süreyādın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 124, Mısra 15*).

94. Mèndin ne revā érđi **ki** yâr etti cüdālīg
Gülñi kişi körğenmü èkin hārdın ayru (*Nâdire Dîvanı, Gazel 132, Mısra 17*).

95. Cünün şehrinı bī-sāmānları maḥkūm-ı fermānım
Ki bardur hātem-i dāğ-ı muḥabbet destgāhımda (*Nâdire Dîvanı, Gazel 134, Mısra 18*).

96. Şabā luṭf ét 'Ömer Sultān'ğa yétkür Nâdire 'arżin
Ki tūyī nūr-i cemşiddur rızā ger bolsa şāhımda (*Nâdire Dîvanı, Gazel 134, Mısra 22*).

97. Havā-i sūnbül-i sevdāsıdın ferhād u mecnūndék

Ne gavgālar **ki** saldı tēlbe başım kūh u şahrāğa (*Nâdire Dîvanı, Gazel 135, Mısra 6*).

98. Közümni böyle giryān bilmekimdür dāne-yi eşkin
Besī gevher **ki** tökmiş ‘ışk nīsānı bu deryāğa (*Nâdire Dîvanı, Gazel 135, Mısra 8*).

99. Fiğānım yètmegi ol āsumān-ı hüsne müşkildür
Ki yètmes gerd-i pervāz ile dāmān-ı şüreyyāğa (*Nâdire Dîvanı, Gazel 135, Mısra 10*).

100. Ğamide ötti devri derd-i hicrān bolmadı āhır
Ki hasret cānımı endūh-i bī-pāyāne tapşurdı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 137, Mısra 6*).

101. Açılmaydur közüm Yūsūf ‘uzārımdın cüdā bolğaç
Ki devrān başımı bir külbe-yi aḥzāne tapşurdı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 137, Mısra 10*).

102. Ne kılsun lāle yanglıg Nâdire bağrını dāğ ètmey
Ki anı çarḥ dāğ-ı Şeh ‘Ömer Sulṭān’a tapşurdı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 137, Mısra 14*).

103. Vişālını tapalmay Nâdire müşkil irür ḥālim
Ki bī-dād-ı muḥabbet menğa katık mācerā kıldı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 138, Mısra 14*).

104. Zāfer tapdı sipeh şehzāde āşār-ı kudūmidin
Kılınğlar yahşılar şükrin **ki** devlet rāyegān kèldi (*Nâdire Dîvanı, Gazel 140, Mısra 14*).

105. Qarāngu boldı ‘ālem dūd-ı āhımnıng sevādıdın
Ki farq ètmes müneccim rüz-ı rüşen birle şāmımnı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 143, Mısra 8*).

106. Boldı ol furşat **ki** terk-i şoḥbet-i ‘ālem tutay
Qan tökib köz merdūmidin şīve-yi mātem tutay (*Nâdire Dîvanı, Gazel 148, Mısra 1*).

107. Talpınıb ölgen kebi şayyādın dāmıda kuş
Koy **ki** bir dem çıрмаşıb bend-i niḳābıngge öley (*Nâdire Dîvanı, Gazel 149, Mısra 12*).

108. Ğam yűki āhır elifdek ķāmetimni ķıldı dāl
Ey hoş sāl at **ķi** ěrdim maķrem-i bezm-i viřāl (*Nādire Dīvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 24*).
109. Ėmdi kim řabr eylemekdin cīb-i tākāt pāredűr
Yıĝlamay nēlay **ķi** ĝam cānımnı űrteb baradur (*Nādire Dīvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 36*).
110. İl ĝmān eyler **ķi** bu devlet ile mesrűrman
Eylemesmen salķanatnı yārsız manzűrman (*Nādire Dīvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 83*).
111. Cevrler **ķi** menĝa ķarķ eyledi řāhımnı kűrűb
Baş yalang eyleb ‘inānıĝni tutub dād kılay (*Nādire Dīvanı, Muhammes 1, Mısra 19*).
112. **ķi** mēn bī-ķāre kűnglűmni baķıb űtgűnķe aldurdum
Mēni lāl etti ĝűftār-ı leb-i hāműř-ı ĝűyāsı (*Nādire Dīvanı, Muhammes 2, Mısra 25*).
113. Vāle mēn āyīnedek dīdārdın ayrılmışam
Ol **ķi** dāyım hemniřin ű hemdem ű hem-h’āb ēdi (*Nādire Dīvanı, Muhammes 4, Mısra 16*).
114. ‘Ahd ētib ěrdi **ķi** sēndin bir nefes ayrılmayın
Tā tirikdűrmen cűdālıĝ mācerāsın kılmayın (*Nādire Dīvanı, Muhammes 4, Mısra 37*).
115. Nēķe kűn boldı **ķi** ‘aķl u hűřdın bīĝānedin
řāh-ı devrān mātemīde bī-ķod u mestānemen (*Nādire Dīvanı, Muhammes 7, Mısra 1*).
116. **ķi** boldı şabr u tākāt ķırmanı berbād destıĝdin
Ulusnı hān u mānı bolmadı ābād destıĝdin (*Nādire Dīvanı, Műsemmen 2, Mısra 3*).
117. Felekdin bēyikraķ ēdi rıf’atım
ķi vařlıĝ harīmide műmtāz ēdim (*Nādire Dīvanı, Terci-bend 1, Mısra 20*).
118. Műheyyā ěrdi barķa řayd-ı murād
ķi sultānım elgide řehbāz ēdim (*Nādire Dīvanı, Terci-bend 1, Mısra 22*).
119. Firākıĝda eřkim revāndur műdām

- Ki** tā vaşl olğay revānım senğa (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 38*).
120. Dirîgâ **ki** cân-ı cevānıng sening
Menga cân kebi êrdi cânıng sening (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 61*).
121. Dirîgâ **ki** cân-ı cevānıng uçun
Mürüvvetge êtmedi çarh-ı pîr (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 79*).
122. Firāk elgide tapmadım çäre-yî
Ki vaşlınğ edi çäre sâzım mēning (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 118*).
123. Şifâ tapdı vel-ni ‘mā sultān baḥayr
Ki bar êrdi kõngülde andın melāl (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 158*).
124. Feryād **ki** emdi bî-nevāman
Sēndek vaşlıdın cüdāman (*Nâdire Dîvanı, Terkib-bend 1, Mısra 7*).
125. Sēn qanda **ki** boldı furqat içre
Yüz cân-ı ‘azîz ḥār sēnsiz (*Nâdire Dîvanı, Terkib-bend 1, Mısra 13*).
126. Mēn şabr bile taḥammül êtdim
Herçend **ki** ketti şehsüvārım (*Nâdire Dîvanı, Terkib-bend 1, Mısra 38*).
127. Gül furqatıda nēçük **ki** bülbul
Bir laḥza közümmi eyle rüşen (*Nâdire Dîvanı, Terkib-bend 1, Mısra 41*).
128. Gül furqatıda nēçük **ki** bülbul
Hicrīngde işim figān u şîven (*Nâdire Dîvanı, Terkib-bend 1, Mısra 43*).
129. Ciger-güşe köz nûrı fezendler
Ki bu barçasıdur nişānıng sening (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 74*).

kibriyā: (Ar.) *Büyüklik.*

1. ‘Azm eyledi **kibriyā** cinānıng
Sultān-ı bülend āstāne (*Nâdire Dîvanı, Terkib-bend 1, Mısra 51*).

kıl ü kāl: (Ar.) *Dedikodu.*

1. Kōngül derdini taḳrîrîga **kıl ü kāl** emes ḥācet
Tefekkür birle rüşen eyle maẓmūn-ı kelāmımnı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 143, Mısra 3*).

kilk: (Far.) *Parmak.*

1. Ötti şubḥ-ı vaşl kēldi şām-ı endūh u firāk

Merhabā ey dāğ-ı ḥasret **kilk-i** bezm-i ḡam tutay (*Nâdire Dîvanı, Gazel 148, Mısra 6*).

kilk-i bihzād: (ö.a.) *Bihzad'ın parmağı, Bihzad'ın kalemi.*

1. Kān yaşıṃ taşvîr êter her laḥza ol gül şüretin
Közge kim müjgānlerimni **kilk-i bihzād** eylerem (*Nâdire Dîvanı, Gazel 107, Mısra 12*).

kilki kazā: (Far.+Ar.) *Kaza kalemi.*

1. Çekti ḡam idbār ḥatın nāme-yi iḡbālma
Defter-i çarḥa **kazā kilki** çü ḥat-i istivā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 14, Mısra 24*).

kilk-i nâdire: (ö.a.) *Çağatay edebiyatının büyük şairi olan Nadire'nin kalemi.*

1. Rāh-ı medḥīng şām-ı ḡamde tuttı kilk-i Nâdire
Meş'al-ı luṭfīng āṅga çün şubḥ olḡay rehnümā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 14, Mısra 37*).

kilk-i nakkaş-ı kazā: (Far.+Ar.) *Kaderi çizen nakkaşın parmağı.*

1. Ey şeh-i mülk-i kerem sultān-ı iḡlīm-i 'aṭā
Çekmegen hergiz meşālīng **kilk-i nakkaş-ı kazā** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 14, Mısra 2*).

kim: (T.) *Kim, kimse.*

1. Taḥammül öyle **kim** bî-şabrlıḡ telḡ etti kāmīngnı
Bolur şabr istesēng açıḡ ḡüredin şehd ü şeker peydā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 10, Mısra 9*).
2. Körmedi sēndēk şeh-i nikū nijād 'ālemde çarḥ
Kim kēlen sultān āṅga yētti ata birle ana (*Nâdire Dîvanı, Gazel 14, Mısra 8*).
3. Nēçük **kim** her biri köz nūrı ü köṅgöl çırāḡıdur
Alarḡa baḥt u devletni hemīşe yār kıl yārāb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 17, Mısra 27*).
4. Her kaçan **kim** nāz étib çıḡsa mey-i ḡülfām içib

Ƙan t ker meyd k dem dem     m-i     r    ceb (*N dire D vani, Gazel 18, Mısra 11*).

5. Mecn n-ı b -nev n  tekl f-i c h  ılma

Kim t lbeler ba ıda yo dur hav -i mekteb (*N dire D vani, Gazel 27, Mısra 8*).

6. Derd   elem        ki hicride   kermen

Bu mi net     m **kimdedür** ey ehli mu abbet (*N dire D vani, Gazel 43, Mısra 14*).

7.     esr r n   zh r  ılıb f    tme

Kim bu ya lı  d mi  ol va ıf-ı esr r  ad   (*N dire D vani, Gazel 51, Mısra 8*).

8. Boldı  ey c n es r-i  ehr-i fen 

Kim d di m  k-i c v d nd n k   (*N dire D vani, Gazel 61, Mısra 10*).

9. Y r **kim** y r tubıda pinh ndur

N dire m  -ı  sum nd n k   (*N dire D vani, Gazel 62, Mısra 13*).

10. S vermen y r n  yo  kim ra  bim

N   k **kim** yaşıdur   r n yaman tel  (*N dire D vani, Gazel 68, Mısra 7*).

11. Ƙan yaşım taşır  ter her la za ol   l   retin

Közge **kim** m j  nlerimni kil -i bihz d eylerem (*N dire D vani, Gazel 107, Mısra 12*).

12.   mlar **kim** zor  ter ma'y sl k ol   hs z

 r z  cinsini bir    ile berb d eylerem (*N dire D vani, Gazel 108, Mısra 3*).

13. Ot a saldı    u ef   n m felekler ra tini

Her köşe **kim**  ar  b -d d  tti b -d d eylerem (*N dire D vani, Gazel 108, Mısra 10*).

14.  ızıl  andur sirışkim za'fer ndur   hre-yi zerdim

M ni **kim** körse fark  tmes  az n birle bah r md n (*N dire D vani, Gazel 116, Mısra 6*).

15. Sorm  ız ey d  tlar m  nd n ni  n u n  m **kim**

Yığlavardı top   m    u fi  n t f n d n (*N dire D vani, Gazel 126, Mısra 11*).

16. **Kim**  ılır  m d  an yutmay lebi  ni   rbetin

Olmayın **kim** nergis-i b m r    eyler  r z  (*N dire D vani, Gazel 131, Mısra 3-4*).

17. L l bolmay kim Tekellüm eyledi körgeç s ni

- Hāk bolmay **kim** sēni reftārīng eyler ārzū (*Nâdire Dîvanı, Gazel 131, Mısra 6*).
18. Baḡmaḡay kevşer lebide ḡurnīng ruḡsārıḡa
Kim leb-i la' l ü meh-i ruḡsārīng eyler ārzū (*Nâdire Dîvanı, Gazel 131, Mısra 8*).
19. Bir nefes dîdārıdın cān behre-perver bolmadı
Kimdür ol kim keldi dünyāge mukadder bolmadı (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 66*).
20. Bî-vefādur 'āḡıbet **kimge** vefā eyler felek
Ḥasret ü derd ü elemge mübtelā eyler felek (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 5*).
21. Oşal **kim** anḡa bed-ḡ'ā u ḡasūd u kîneperverdür
Hümāyün derḡehide müstemend ü zār ḡıl yārab (*Nâdire Dîvanı, Gazel 17, Mısra 25*).
22. Güzel yārımḡa ey bād-ı şabā yetkür selāmımnı
Kim elter sēndin özge yār köyige peyāmımnı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 143, Mısra 2*).
23. **Kime** aytayn ḡamimni ne 'ilāc etey ne çāre
Sēnḡa yetmedi dirīḡa köp edi köngilde rāzım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 101, Mısra 13*).
24. Ḳılma ḡurūr ey köngül **kimge** cihān vefā ḡılur
Kimniki şayd eyledi ḡuşşa ile fenā ḡılur (*Nâdire Dîvanı, Gazel 84, Mısra 1*).
25. Devr-i felek cefāsı **kimge** ḡılay beyān man
Köngülde bir alam bar yoḡtur müdāmımnı devāsı (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 5, Mısra 29*).
26. Kühen zāl mekkāre sēn ey felek
Bu 'ālemde **kimge** vefā eyledīng (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 98*).
27. Ḥavā şıfat cihānda izlermen ādemimni
Yārımdın ayrılıbman kimge dēyeyn ḡamimni (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 3, Mısra 24*).

kim: (T.) "Ki" baḡlacı.

1. Köngül **kim** hicr ilidin bî-nevādur (*Nâdire Dîvanı, Gazel 2, Mısra 13-14*).
2. Köngül **kim** hicr ilidin bî-nevādur

- Kılır peyveste vaşlını temennā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 2, Mısra 13*).
3. Kêl **kim** közüme âyînesi müştâk-ı temâşâ
Ey serv-i sehi boylığım ey kâmet-i ra' nâ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 4, Mısra 2*).
4. Ey hoşâ şîşe ara âb-ı hayât-ı hükemâ
Kim müdâımını her kişi nûş etse bolur hızr nümâ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 7, Mısra 2*).
5. Sunma mey ey sâkî devrân menğa
Kim nasibim olmuş ezeldin kan menğa (*Nâdire Dîvanı, Gazel 12, Mısra 2*).
6. Yâr cevridin şikâyet kılmazam
Kim irür bir vech-i itihâsân menğa (*Nâdire Dîvanı, Gazel 12, Mısra 4*).
7. Tâ kıyâmet etme yârab lutf ü iltâfını kem
Hân-ı 'âlicâh **kim** ihsân u cüd eyler 'atâ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 14, Mısra 16*).
8. Ğazâl-ı 'ömr **kim** vahşetdedür peyveste rem kaşınğ
Bolur mu yüz ming efsûn birle bu vahşini râm eyleb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 26, Mısra 13*).
9. Eylesem divâneliğ 'ayb etmengiz **kim** ol perî
Ğâib olmuşdur nazardın cilvesi pinhân bolub (*Nâdire Dîvanı, Gazel 29, Mısra 7*).
10. Âh **kim** boldı yene şubh-ı neşâtım şâm-ı ğam
Çehre pinhân etdi ol hurşid-i tâbân 'âkıbet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 34, Mısra 13*).
11. İsteseng **kim** dergehingde pâsbân olğay müdâm
Bërme vahşet hicr ile könglüm ğazâln râm tut (*Nâdire Dîvanı, Gazel 35, Mısra 3*).
12. Her hâlda ey Nâdire şükr eyle Hudâğa
Kim bërdi senga 'ışk u muhabbet bile devlet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 43, Mısra 18*).
13. Êmdi **kim** 'âşık bolıbsen ey köngül
Vaşlın isteb terk-i neng ü nâm tut (*Nâdire Dîvanı, Gazel 48, Mısra 9*).
14. Eyledin cehd ile ta'mîr-i muhabbet âbâd
Kim kılr Nâdire bu himmet-i merdânege bahş (*Nâdire Dîvanı, Gazel 53, Mısra 14*).
15. Bî-vefâdur bu cihân sūd u ziyan barça 'abeş
Kim ğam-i 'ış-i bahâr ile ğazân 'abeş (*Nâdire Dîvanı, Gazel 54, Mısra 2*).

16. Kılmağıl zinhār izhār ihtiyāc
Kim ‘azīz ilnī kılur ḥ̣‘ār ihtiyāc (*Nâdire Dîvanı, Gazel 56, Mısra 2*).
17. Közlerim eyler yüzüñni arzū
Kim irür közgüye dîdār ihtiyāc (*Nâdire Dîvanı, Gazel 56, Mısra 8*).
18. Munça pinhân dāğ **kim** ey cān felek koydı sēnga
Yār eger kelse girībānıñni eyleb pāre aç (*Nâdire Dîvanı, Gazel 57, Mısra 11*).
19. Çābuki **kim** gamze tîgi birle ‘uşşāk ehlini
Katl-ı ‘ilm eyler közi meydānde cevlan eylegeç (*Nâdire Dîvanı, Gazel 58, Mısra 11*).
20. Rişte-yi ḥālī ēdi deyr bile şavm‘ada
Kim berehmen dēdi zünnār anı zāhid-i tesbîḥ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 65, Mısra 16*).
21. Pertev-i mihring ile Kāmīle‘ni köydirding
Kim emes kökde kıyaş vech-i cemālīñ çī vāzıḥ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 65, Mısra 18*).
22. Sêvermen yārını yok kim raķībim
Nēçük **kim** yahşıdur şîrīn yaman telḥ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 68, Mısra 8*).
23. Vāy **kim** cām-ı vişālídın fereḥ taptı raķīb
‘İşretim ey sāķi-yi şîrīn-zebānım boldı telḥ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 69, Mısra 3*).
24. Riyā u hırş u ṭam‘ şavtıdur terāne-yi şeyḥ
Êşitme **kim** heme efsūn irür fisāne-yi şeyḥ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 73, Mısra 2*).
25. Ötti köksimdin oķıñ serv-i revandın bērdi yād
Zaḥmlar **kim** kaldı andın gülsitāndın bērdi yād (*Nâdire Dîvanı, Gazel 76, Mısra 2*).
26. Vāķıf oldım dehr bāğını gül-i ra‘nāsıdın
Kim bahār reng kēltürgeç ḥazāndın bērdi yād (*Nâdire Dîvanı, Gazel 76, Mısra 10*).
27. Fürķat içre kıan yutub gam birle çektim āh-ı serd
Kim ḥazān evrākıdēk boldı yüzim hiciride zerd (*Nâdire Dîvanı, Gazel 78, Mısra 2*).
28. Kōrdi derdimni ṭabī-b ü tişledi barmağın

- Aydı **kim** yokdur devası ‘ışk derdidür bu derd (*Nâdire Dîvanı, Gazel 78, Mısra 6*).
29. Bolma gâfil **kim** senga kaşd etti hicrân leşkeri
Ey köngül, tartıb sinân âhnı kılğıl neberd (*Nâdire Dîvanı, Gazel 78, Mısra 9*).
30. Nâ-tüvân cismimde her yandın nümâyân dâğlar
Kim bisât-ı ‘ışkda bu üstüh’ân-ı ka’b ü nerd (*Nâdire Dîvanı, Gazel 78, Mısra 12*).
31. Şükr bari **kim** işim tapmadı red
‘ışk bürhânı menğa érdi sened (*Nâdire Dîvanı, Gazel 79, Mısra 1*).
32. Tüştü âhimdın bu akşam çarh meydânığa dūd
Kim eşer kıldı felekni mihri tâbânığa dūd (*Nâdire Dîvanı, Gazel 81, Mısra 2*).
33. Şem’dek örteb tenimni ihtiyât et dūdını
Kim kereklikdür sevâd-ı haţ-ı reyhânığa dūd (*Nâdire Dîvanı, Gazel 81, Mısra 10*).
34. Yâr ‘uşşâkına şem’-i cilve rüşen kılmason
Kim tüşer andın raķıb-i rüsiyeh cânımğa dūd (*Nâdire Dîvanı, Gazel 81, Mısra 12*).
35. Her teb ü tâbı ki ol şem’-i şebistânımdadır
Tâblardur **kim** demâdem rişte-yi cânımdadır (*Nâdire Dîvanı, Gazel 83, Mısra 2*).
36. Her gubâr u gerd **kim** yétmiş anı dāmânığa
Ol gubâr u gerd mevci çeşm-i giryânımdadır (*Nâdire Dîvanı, Gazel 83, Mısra 3*).
37. Yétmesün yârab nesîm-i serd ol şimşâda **kim**
Şu’leler her lahza otluğ dūd-ı efgânımdadır (*Nâdire Dîvanı, Gazel 83, Mısra 9*).
38. Barça il kirdârığa taḥsîn etib eyler du’â
Hüblıg **kim** Nâdire cemşid-i devrânımdadır (*Nâdire Dîvanı, Gazel 83, Mısra 16*).
39. Her tavuş **kim** kelse dârmem yârimı âvâzıdur
Sâye kirgeç sağınurman öyge cânânım kélür (*Nâdire Dîvanı, Gazel 88, Mısra 7*).
40. Nâdire köz tutma gerdündın mürüvvet **kim** besî
İ’tibâr-ı dehrni bî-i’tibâr etti felek (*Nâdire Dîvanı, Gazel 94, Mısra 15*).

41. Ne revā **kim** ola ‘uşşâklarınġ ġuşşa bile
Bir bakıb ġam-zedeler könglini şād eyledinġ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 99, Mısra 3*).
42. Müddetidür **kim** cihân ehliķa yokdur ülfetim
Belki özlükdin melûl êtmiş meni yüz şöhetim (*Nâdire Dîvanı, Gazel 103, Mısra 1*).
43. Ne bāğıdur bu **kim** ma‘lûm êmes bir zerre âşarı
Fenâ deştide hergiz gerd peydâ kılmadı şāhım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 106, Mısra 5*).
44. Menġa ol güldin ayru kılma teklîf-i temâşā **kim**
Gülîstândın ġacl men seyr-i bāğ u büstândın hem (*Nâdire Dîvanı, Gazel 109, Mısra 7*).
45. Çekme elġimdin ‘itâb eyleb terennûm dâmenin
Raġm kılġıl **kim** ġubâr-ı ġuşe-yi sultānıġım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 112, Mısra 12*).
46. Ey felek cânımġa bî-dād üzre bî-dād êtme kim
Bu yeter **kim** ġasta ġāl u zâr u sergerdānıġım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 114, Mısra 5*).
47. Sākiyā luţf êt dirġğ êtme ‘ināyet sāğarın
Kim bukün maġmûr-ı şahbâ-i leb ġandānıġım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 114, Mısra 10*).
48. Fiġān **kim** gerdiş-i devrān ayırdı şehsüvārımdın
ġamim çoġ ey köngül sên bî-ġabersên ġāl-i zārımdın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 116, Mısra 1*).
49. Nâdire ol yār sevdāsı ile köz yümme **kim**
Rāġat-ı cân yār êtmes yār cânān eyleban (*Nâdire Dîvanı, Gazel 117, Mısra 11*).
50. Şubġlar **kim** ġasret-i ol şāh-ı tūrān eylerem
Şubġ yaġlıġ mihridin çāk-ı ġirîbān eylerem (*Nâdire Dîvanı, Gazel 118, Mısra 1*).
51. Şehsüvārım fikri **kim** cân birle köngüldür menġa
Cismim içre köngül ü köngül ara cân eylerem (*Nâdire Dîvanı, Gazel 118, Mısra 3*).
52. Daġlar naġdin ki köngül maġzenide koydı hier

Kimsed k **kim** genc peyd  kıldı pinh n eylerem (*N dire D vani, Gazel 118, Mısra 8*).

53.  ar   zre sanma kevkeb **kim**  ir g n tünleri
Derd-i  h m  u ‘lesi u  unlarıdır ni   n (*N dire D vani, Gazel 119, Mısra 5*).

54. M ni h lim a bakma ey  ab b-i p k t net **kim**
Am n yokdur sem m-ı hicr-i derd-i b -dev s d n (*N dire D vani, Gazel 121, Mısra 13*).

55. Kılmasun b lb l çemende n le   fery d kim
T  köngül b lb l kebi hicride n l n olmasun (*N dire D vani, Gazel 122, Mısra 13*).

56. Köngül  er -i  aming  her h me birle **kim** ra am eyler
K y met  ub i bolğunça  eker ba  n le n l d n (*N dire D vani, Gazel 123, Mısra 5*).

57. N   k esr r-ı ‘ı  n asrasın ol h sta **kim** herdem
Sari  ru s r  birle z hir olmuş e   alıdın (*N dire D vani, Gazel 123, Mısra 11*).

58. Seçer **kim** t  t  otlar c n ma ol mihr s m d n
Aşurdum  h u e   n d d n  evc-i   rrey d n (*N dire D vani, Gazel 124, Mısra 1*).

59. Ma  m  h   l  ttim v d -yi ‘ı   içre **kim** an a
Y talmaz sa’y ile ferh d u mecn n k h u   hr d n (*N dire D vani, Gazel 124, Mısra 3*).

60.  ab b  derdime şimşad bergidin dev  k l **kim**
 amu b m rman ol serv    ad   gülşen  z ad n (*N dire D vani, Gazel 124, Mısra 5*).

61. Bu dil-i d v ne **kim** m hr ng  ile v led r
 ub  irür n   as    k-ı gir b n d n (*N dire D vani, Gazel 125, Mısra 5*).

62. Ey H d  ra m eyle **kim**   r n  k lg m  ar  ara
Dembedem zor eyleban end h-i b -p y n d n (*N dire D vani, Gazel 126, Mısra 7*).

63. Bu ikev devlet ga   kr kılur N dire kim
 ald  k ng l mde birev h sretidin yüz arm n (*N dire D vani, Gazel 127, Mısra 19*).

64. **Kim** kıllur ümîd kıan yutmay lebiñgni şerbetin
Olmayın kim nergis-i bîmārîñg eyler ârzû (*Nâdire Dîvanı, Gazel 131, Mısra 4*).
65. Lâl bolmay **kim** Tekellüm eyledi körgeç seni
Hâk bolmay **kim** seni reftârîñg eyler ârzû (*Nâdire Dîvanı, Gazel 131, Mısra 4-5*).
66. Tökmeyin **kim** eşk tapmas la‘l-i sîrâbîñg seni
Yutmayın kıan **kim** ruh-ı gülnârîñg eyle ârzû (*Nâdire Dîvanı, Gazel 131, Mısra 9-10*).
67. Müjde-yi şubh-i vişâlıñgdın köñgülni cem‘ kııl
Kim irür zülfîñg kebi hâlin perîşân her kège (*Nâdire Dîvanı, Gazel 133, Mısra 8*).
68. Vâkıf ermessen menîñg derdimdin ey ‘îsâ nefes
Kim talaşurman lebiñg hicrânıda cân her kège (*Nâdire Dîvanı, Gazel 133, Mısra 16*).
69. ‘Aceb ermes demâdem zerre yanglıg bî-karâr olsa
Oşal köz **kim** tüşer ol âfîtab-ı ‘âlemârâğa (*Nâdire Dîvanı, Gazel 135, Mısra 4*).
70. Şâm-ı furkat yârsız men yutmagan kıan kıalmadı
Raħm kııl **kim** emdi kıan yutmaķķa imkân kıalmadı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 136, Mısra 2*).
71. Bir nefes bî-hüş kıılğıl menğa sâķî mey tutub
Kim hayâl eylerğa emdi cânıma cân kıalmadı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 136, Mısra 12*).
72. Sâķiyâ tutkııl ğanîmet sâğar-ı ‘işret bilen
Kim neçe devr ötti ü bir neçe devrân kıalmadı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 136, Mısra 16*).
73. Nâdire köñglümni rüşen kııldı yâd-ı ‘arîzi
Kim menğa endîşe-yi ğurşîd-i tâbân kıalmadı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 136, Mısra 18*).
74. Nişân tapmaķ emes âvâre köñgüldin müyesser **kim**
İrür bir kıatre-yi kıan köz yaşı tûfâne tapşurdı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 137, Mısra 11*).
75. Fiğân **kim** yâr ‘ışķı şabr köñglümdin cüdâ kııldı

- Ġam elgi şafha-yı ahvālime sebt-i cefā kıldı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 138, Mısra 1*).
76. Nâdire tinmey du‘â kııl **kim** bukün sulţânı sên
Pâdişâh-ı ‘aşr dursan ol gedâlardan biri (*Nâdire Dîvanı, Gazel 139, Mısra 15*).
77. Beşâret sizge ey ehl-i cihân **kim** mülk-i dünyâğa
Çırâğ-ı mahfil-i altın beşik babür nişân keldi (*Nâdire Dîvanı, Gazel 140, Mısra 5*).
78. Hıred sâlârıdın târîh-i mîlâddın su‘âl etdi
Dedi **kim** nûr-i çeşm-i aḥkem-i şâhibkūrân keldi (*Nâdire Dîvanı, Gazel 140, Mısra 16*).
79. Meger **kim** ol perîrû ḥüsni nûrı eyledi pertev
Közüm âyînedek ey Nâdire ḥayret nümüdârı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 141, Mısra 17*).
80. Mên kaçan yâd etmedim vaşlîngnı **kim** cân örtenib
Köz yolıdın yüzge eşk-i şeş-ķatârım këlmedi (*Nâdire Dîvanı, Gazel 142, Mısra 5*).
81. Naḥl-ı ümîdim gül açmay kıaldı yüz efsûs **kim**
Boldı nevrûz cihân u nev-bahârım këlmedi (*Nâdire Dîvanı, Gazel 142, Mısra 7*).
82. Kõngül kāmını şîrîn istedim cām-ı vişâlıdın
Fiğân **kim** çarḥ-ı hicrân zehridin telḥ etdi kāmımnı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 143, Mısra 6*).
83. Felekdin ger şikâyet âşkâr etsem tang êrmes **kim**
Ġam-i hicrâne tebdîl eyledi ‘îş-i müdāmımnı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 143, Mısra 11*).
84. Mengâ ḥayl u sipeh dîvâneler birle mecânınler
Nêçün **kim** tâze dağı cismime mühr-i süleymânı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 144, Mısra 6*).
85. İki hicr-i Ken‘ânıda çün Ya‘ķûb-ı nâbînâ
Nêdin **kim** ḥüsn Mısrı içredür sên Yûsûf-ı sâni (*Nâdire Dîvanı, Gazel 144, Mısra 12*).
86. Zamânı vaşfîngnı yâd etmağım nè ihtimâl olğay

Bu yoldur **kim** vefâ aşhâbına kesb-i kemâl olğay (*Nâdire Dîvanı, Gazel 150, Mısra 2*).

87. Kılursın şād çoh ‘aql-ı Hudādād ile ‘âlemni
‘Acebdür **kim** birevğa munça hem rengîn hayâl olğay (*Nâdire Dîvanı, Gazel 150, Mısra 4*).

88. Pîre zâl çarh **kim** ‘aşık küş ü mekkâredür
Cevr zulmidin yürekde bî-nihâyet yaradur (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 33*).

91. Êmdi **kim** şabr eylemekdin cîb-i tâkat pâredür
Yığlamay nêlay ki gam cānımnı örteb baradur (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 35*).

92. Menga ol kün **kim** vefâğa ‘ahd u peymân eyledi (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 70*).

93. **Kim** kélür bûyî vefâ ‘uşşâk ara eş‘aridın
Rişte-yi cānımğa peyvend ile sâzıng tārıdın (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 91*).

94. Nişāndur tîre bolğan ahter-i bahtım sevādıdın
Tügünler **kim** firākıng otıdın gam şāmı köydürdüm (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 2, Mısra 10*).

95. Köngül nāvekleringni zaḥmıdın tapar herdem
Yağaç birle başaḳ **kim** tende ḳaldı ol irür merhem (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 2, Mısra 14*).

96. Cünündın **kim** firākıng oḳları cismimde sindürdüm
Girībān çāk irür men şubḥ-ı vaşlıng intizārıdın (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 2, Mısra 15*).

97. Yüzin körgeç başımğa tüşti müşkîn zülf sevdāsı
Fiğān **kim** bir baḳışda yüz belā başımğa keltürdüm (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 2, Mısra 30*).

98. Êmdi menga ne ḥācet ‘âlemni mācerāsı
Kim yār vaşlı erdi köngülni müdde‘āsı (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 3, Mısra 2*).

99. Ol şehriyār-ı devrān ḳıldı vedā‘-i ‘âlem

- Kim** kıldı taht u tacin fezendiga müsellem (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 3, Mısra 32*).
100. **Kim** şahdur mükerrerrem şahibkurân balası
Bu pendni eşittim bir sâlik-i sebî-ldin (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 3, Mısra 35*).
101. Dünyânı 'işvesiğe mağrûr bolma zinhâr
Kim dehr-i bî-bağadur 'âlemni yok vefâsı (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 3, Mısra 50*).
102. Saltanat eyvânı şem'idür ol 'âlî güher
Kim irür pervânesi hırşîd-i çarh-ı çenberî (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 6, Mısra 10*).
103. Tangê mes ger ehl-i 'âlemdür tarab âmâdeliğ
Kim anıñ dîdarığa hayrândur insân u perî (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 6, Mısra 20*).
104. Mihmân-ı nev mübârek bād müdâmımnı mağdemi
Kim cemâlıdın münevver boldı çeşm-i 'âlemî (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 6, Mısra 22*).
105. Âh **kim** körmek müyesser bolmadı ruhsârını
'Arşa-yı mağşerde körgeymen mü déb dîdarını (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 7, Mısra 23*).
106. Hoş zamânlar **kim** alarğa ihtilâtı bâr edi
Alıda pās-ı edebdin ihtiyâtı bâr edi (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 7, Mısra 31*).
107. El-firāk aḥbâblar ey ehl-i devrân el-firāk
Kim kalur 'azm-i sefer Sultân 'Ömer Hân el-firāk (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 8, Mısra 2*).
108. Bolgudék ermes bu müşkil menğa âsân el-firāk
Hâzret-i Seyyid 'Ömer **kim** kâdrdân erdi menğa (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 8, Mısra 26*).
109. Hayâl içre körgüz menğa çehre **kim**
Vişâlıñnı bisyâr yâd eyledim (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 13*).
110. Fiğân **kim** tapılğanda şayd-ı murâd
Havâ eyledi şehbâzım mênîñ (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 115*).
111. Köñgöl kan boldı ağıññıñ sırrı hergiz bolmadı rüşen

Kızıl gül gönçesidek **kim** açar uşbu mu‘ammānı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 144, Mısra 8*).

112. Hicr âşübı belâdur **kim** anı teşvîşidin
Kaṭre-yi sîmâb yanglîğ könglüm eyler ıztrâb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 19, Mısra 9*).
113. Nêdin cân u tenimğa minnet êrmes paybûsıngdın
Kim êrmiş şahneyî şevking köngül mülki ara cânı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 144, Mısra 10*).
114. **Kim** irür ‘âlî neseb şehzâdelerni serveri
Tâ kadem koydı cihân mülkine ol hırşîdfer (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 6, Mısra 5*).

kîmet-i Yūsūf: (ö.a.) *Yūsūf Peygamber'in değeri.*

1. Furkat içre tüşti sevdâi züleyhâ başıma
Kîmet-i Yūsūf bahâ taptı harîdârımğa ayt (*Nâdire Dîvanı, Gazel 37, Mısra 6*).

kimse: (T.) *Kim, kimse.*

1. **Kimse** tapmas eşerim istemağ u sormağdın
Ne nişân qaldı fenâ mülkide ne nâm menğa (*Nâdire Dîvanı, Gazel 1, Mısra 13*).
2. Dehr eyvânıda gerdün gerdişi bî-dâdıdın
Yokturur ğam kaydı içre **kimse** mëndek mübtelâ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 14, Mısra 22*).
3. **Kimse** ger düşman irür hâlim körüb rahm eylemiş
Beski çoğ zâr u esîr-i hasret-i hicrânıngım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 112, Mısra 7*).
4. Dağlar nağdın ki köngül maḥzenide koydı hicr
Kimsedek kim genc peydâ kıldı pinhân eylerem (*Nâdire Dîvanı, Gazel 118, Mısra 8*).
5. Şeh-i mülk-i cünündür men sipâhım barça vahşîler
Velî yokdur huşûmet **kimseğa** hayl-i sipâhımda (*Nâdire Dîvanı, Gazel 134, Mısra 10*).

kir-: (T.) *Girmek.*

1. **Kirib** meyḥâneğa ğamdin emân tap

Demâdem cām tut mey her zamân iç (*Nâdire Dîvanı, Gazel 60, Mısra 7*).

2. Cihân hamâmığa **kirgenler** âhır

Muṭahḥar çıkkusudur yâ mülevveşş (*Nâdire Dîvanı, Gazel 55, Mısra 9*).

kirdār: (*Far.*) *İş, amel, fiil.*

1. Barça il **kirdārığa** taḥsîn étib eyler du‘ā

Hüblığ kim Nâdire cemşîd-i devrânımdadır (*Nâdire Dîvanı, Gazel 83, Mısra 15*).

kişi: (*T.*) *İnsan, şahıs.*

1. Kılur peyveste vaşlîngnı temennā

Vefā kılmās **kişiğa** mülk-i dünyā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 2, Mısra 16*).

2. Cihân ‘îş-i ğanîmetdür neçe kün

Vefā kılmās **kişiğa** mülk-i dünyā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 2, Mısra 16*).

3. **Kişiğa** himmet-i merdâne kerek

Yok ki ārāyiş ile rîş ü burût (*Nâdire Dîvanı, Gazel 42, Mısra 9*).

4. Ey hoşā şîşe ara âb-ı hayât-ı hükemā

Kim müdāmımnı her **kişi** nüş étse bolur hıızr nümā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 7, Mısra 2*).

5. Nêge ‘āşık efgânıdın vehm etersen

Bolur mu **kişi** munça bî-raḥm u tersā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 9, Mısra 10*).

6. Hıdmetiñg bā ‘îş-i āsāyiş irür kullarğa

Sêndin ayrılısı **kişi** ‘ömrîde yokdur lezzet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 44, Mısra 10*).

7. Hoşdur **kişi** dünyā ğamini kılsa ferāmūş

Lâcür‘a çekib sāğar-ı serşār-ı muḥabbet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 47, Mısra 5*).

8. Eger bolsa **kişinin** yarı ferruḥ

Mübārekdür yüzi dîdārı ferruḥ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 67, Mısra 1*).

9. **Kişi** körgeñ emesdür ‘îşk da‘vāsıda āsāyiş

Eger rāḥat tilersen zāhidā terkêt bu da‘vānı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 145, Mısra 15*).

10. Vefā rengi muḥabbet neghetin köz tutmağıl ey dil

Bu reng ü bŷy körgüzmes **kişige** dehr büstānı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 144, Mısra 20*).

11. Mëndin ne revā érđi ki yār etti cüdālıĝ
Gŷlni **kişi** körgenmŷ êkin ħārdın ayru (*Nâdire Dîvanı, Gazel 132, Mısra 18*).
12. Perîdek öznî nêdin eyledinĝ köz şahşıdın pinhān
Kişige bolmadı ma'lŷm aĝzınĝ remz ü esrārı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 141, Mısra 12*).
13. Köngli anı ĝam elgide ƣalĝay mu selāmet
Ger bolsa **kişi** sên kebi ĝam-ĥārdın ayru (*Nâdire Dîvanı, Gazel 132, Mısra 16*).
14. Feryād ki êmdi bî-nevāman
Sêndek **kişi** vaşlıdın cüdāman (*Nâdire Dîvanı, Terkib-bend 1, Mısra 8*).

kişver: (*Far.*) Memleket, ŷlke.

1. Sên ey gerdŷn ħazer êt **kişveringni** eyleĝıl muĥkem
Közŷmni eşkidin ħacletĝa battı Nuĥ tŷfānı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 144, Mısra 15*).

kişvergŷşā: (*Far.*) ŷlkeleri fetheden, ŷlkelerin kapılarını aĝan.

1. Ĥusrev-i fermānverā şafder ü **kişvergŷşā**
Gevher-i ƣîmet bahā ketti kerem kanıdın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 125, Mısra 17*).

kitābet: (*Ar.*) Katiplik.

1. Lebîngdin ayru tŷşib Kāmile **kitābet** ile
Ƣara libās kiyib ƣaldı sŷgvār ħadîş (*Nâdire Dîvanı, Gazel 50, Mısra 13*).

kiy-: (*T.*) Giymek.

1. Lebîngdin ayru tŷşib Kāmile kitābet ile
Ƣara libās **kiyib** ƣaldı sŷgvār ħadîş (*Nâdire Dîvanı, Gazel 50, Mısra 14*).

kıya: (*T.*) Dik olmayan yamaĝ.

1. Şem' yanglıĝ **kıya** bŷrk zerîn
Dŷd-ı ahımdın êten ƣarƣara baĝ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 66, Mısra 9*).

kıya bak-: (T.) Sert bakmak.

1. Hicr şahnesi āhır öltürür esīringni
Bir **kıya bakıb** cānā bend-i ğamdin āzād ét (*Nâdire Dîvanı, Gazel 36, Mısra 4*).
2. Muntezirdür men hemîşe Nâdire
Bir **kıya bakķay mu** déb cānān menġa (*Nâdire Dîvanı, Gazel 12, Mısra 14*).

kıyāmet: (Ar.) Kıyamet günü.

1. Kaçan bād-ı şabā teklîf gülgeşt-i çemen kıldı
Çekib kâmet **kıyāmet** âşikārā kılmadı şāhım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 106, Mısra 8*).

kıyāmet kün: (Ar.+T.) Kıyamet günü.

1. Cihānda ħusrev-i cennet mekân ‘adl ihtiyār étđi
Kıyāmet kün şefi‘-i Aĥmed-i muĥtār kıl yārab (*Nâdire Dîvanı, Gazel 17, Mısra 14*).

kıyāmet şubhi: (Ar.+Far.) Kıyamet sabahı.

1. Kōngül şerĥ-i ğamin her ĥāme birle kim raķam eyler
Kıyāmet şubhi bolġunça çeker baş nāle nālıdın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 123, Mısra 6*).

kızar-: (T.) Rengi kırmızıya dönmek, utancından kızarmak.

1. Meger kim Nâdire körgüzdi ruĥsār-ı ‘araķnākın
Kızardı gül yüzi bāġ içre şebnem infi‘ālıdın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 123, Mısra 14*).

kızart-: (T.) Kızartmak, kırmızıya boyamak.

1. Ey şanem bāde içib yüzni **kızartıb** meydin
‘Ārızing māhını ĥurşîd-i nihān eylemeding (*Nâdire Dîvanı, Gazel 99, Mısra 9*).

kızı-: (T.) Sıcak olmak.

1. Firāķing otı düdı başım üzre saldı yüz sevdā

Fiğānımdın **ķızıdı** cānım içre ĥaşr bāzārı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 141, Mısra 4*).

ķızıl eşk: (T.+Far.) Kanlı gözyaşı.

1. Sarıġ yüzimde **ķızıl eşkimi** tarāveti bar
Nêçük ki sâġar-ı zerīn ara mey-i ĥamrā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 3, Mısra 5*).

ķızıl gül: (T.+Far.) Kırmızı gül.

1. Köngül ĥan boldı aġzıng sırrı hergiz bolmadı rüşen
Ķızıl gül ġonçesidek kim açar uşbu mu‘ammānı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 144, Mısra 8*).
2. **Ķızıl gül** kebi tır-i müjġānıdın
Köngül beski çāk-ı ġirībān irür (*Nâdire Dîvanı, Gazel 85, Mısra 9*).

ķızıl kan: (T.) Kırmızı kan.

1. **Ķızıl ĥandur** sirişkim za‘ferāndur çehre-yi zerdim
Mēni kim korse fark ētmes ĥazān birle bahārımdın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 116, Mısra 5*).
2. **Ķızıl ĥandur** közim yaşı şabā yētkür selāmımnı
Gül-i şad-berg yanglıġ pāk-dāmānımnı saġındım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 102, Mısra 17*).

ķoy-: (T.) Bırakmak, koymak.

1. Daġlar naĥdın ki köngül maĥzenide **ķoydı** hicr
Kimsedek kim genc peydā kıldı pinhān eylerem (*Nâdire Dîvanı, Gazel 118, Mısra 7*).
2. ‘İş sūtığa mübeddel boldı bülbül şīveni
Ķoydı gül baş üzre devrānıda tēc-ı aĥmerī (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 6, Mısra 60*).

ķol: (T.) Kol.

1. Bolma maġrūr müdde‘ī söz yēne
Anı **ķolı** saķımdür ne şaĥīĥ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 64, Mısra 4*).

2. Heme şayd-ı ârzûdur bu cihân şikârgâhı
Nétayın **kolımdın** uçtı bu muhalde şâhbâzım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 101, Mısra 4*).

koy-: (T.) Koymak.

1. Munça pinhân dâğ kim ey cân felek **koydı** seŋga
Yâr eger kelse girîbânıŋnı eyleb pâre aç (*Nâdire Dîvanı, Gazel 57, Mısra 11*).
2. **Qoy** keŋ-i pâyıŋnı dîdem üstine
Birdem ey serv-i hırâmân merhabâ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 6, Mısra 19*).
3. Gülğa dësem yok keŋ-i pâyıŋğa tâb
Dîdeme **koy** ey büt-i zerîn niķâb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 20, Mısra 2*).
4. Kökeniŋ bendeliğın Nâdire'ğa 'arz eyleb
Qoyğıl ey bād-ı şabâ cānıma andın âfet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 44, Mısra 14*).
5. Derd-i diliŋni ey köŋğül sorgalı kelse yâr aytay
Qoy cigeriŋni alığa hayr ta'âm-ı mâhażar (*Nâdire Dîvanı, Gazel 82, Mısra 12*).
6. **Qoymayın** âzād u hurrem-dil kılıb mekr ü füsün
Köp dilâverlerni merg ile şikâr etti felek (*Nâdire Dîvanı, Gazel 94, Mısra 13*).
7. Talpınıb ölgen kebi şayyâdnı dāmıda kuş
Qoy ki bir dem çıрмаşıb bend-i niķābiŋge öley (*Nâdire Dîvanı, Gazel 149, Mısra 44*).
8. Ötti fırsat qaldı köŋğüllerde dâğ-ı hasreti
Lâledëk bağrıŋğa **koydı** dâğ-ı sulţân furķatı (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 8, Mısra 44*).
9. Tutaştı şem'dëk her barmağım hicrân şerārıdn
İlik merhem **koyay** dëb çün bağır çakiğa yetkürdüm (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 2, Mısra 20*).
10. Veh nê yaŋğlığ düstliğdur mën bilen hasretlere
Qoymağım yokdur zamānı şāhidın ğam yanıdn (*Nâdire Dîvanı, Gazel 126, Mısra 4*).

koğğal-: (T.) Yerinizden kıpırdamayacaksınız.

1. Selāmet gencidın **koğğalmağaysız** ey müslimānlar

Çü ol kâfir çıkar köz salmağaysız ey müslimânlar (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 2, Mısra 23*).

kūçe: (*Far.*) *Dar sokak.*

1. Tâ ebed âbâd ola şehir-i fenâ **kūçesi**
Cennet irür ‘aşıkça anda ki âzâr yoḥ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 72, Mısra 3*).

kūh u beyābān: (*Far.*) *Dağ ve çöl.*

1. Gerd-i bād-ı dāmen-i deşt-i cünündür peykerim
Cüstcū eyleb seni **kūh u beyābān** eyleneḡ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 146, Mısra 12*).

kūh u şahrā: (*Far.+Ar.*) *Dağ ve çöl.*

1. Havā-i sūnbül-i sevdāsıdın ferhād u mecnūndék
Ne ġavġālar ki saldı tēlbe başım **kūh u şahrāğa** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 135, Mısra 6*).
2. Maḡāmı ḡāşıl éttim vādī-yi ‘ışk içre kim āḡa
Yétalmas sa’y ile ferhād u mecnūn **kūh u şahrādın** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 124, Mısra 4*).

kūh-i ġam: (*Far.+Ar.*) *Gam dağı.*

1. Yétmeyin āsīb-i hicrān çarḡ-ı nā-fercāmdın
Kūh-i ġam āstıda ḡaldım ġam-ġüsārim yahşı bar (*Nâdire Dîvanı, Gazel 87, Mısra 8*).
2. Ney kebi boldı işim nāle ü efġān çekmek
Mēn mēn ü **kūh-i ġaming** ḡulleside cān çekmek (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 1, Mısra 34*).

kūh-i kāf: (*ö.a.*) *Kaf Dağı.*

1. Kuyaşdek maşriḡ ü maġribni bir ġām étti cevḡānım
Ėmes māni’ ḡalāyik **kūh-i kāfı** sedd-i rāḡımda (*Nâdire Dîvanı, Gazel 134, Mısra 4*).

kühken: (Far.) *Dağı delen (kimse). Şirin için dağları delen aşk kahramanı Ferhat.*

1. Menga berāber ėmes **kühken** bile mecnūn
Alarda bir ġam ėdi lġk mēnde mġng ġasret (*Nādire Dġvani, Gazel 41, Mısra 5*).

kul: (T.) *Köle, esir, tutsak.*

1. Muġtāc-ı derġehġngmēn yüz mġng ümġd birle
Mēn **ġulnı** bu ėşikdin nevmġd ġılma yārab (*Nādire Dġvani, Gazel 27, Mısra 10*).
2. Ĥġdmetġng bā' ġş-i āsāyiş irür **ġullarġa**
Sēndin ayrılısı ġişi 'ömrġde yokdur lezzet (*Nādire Dġvani, Gazel 44, Mısra 9*).
3. Bardġng nazārımdın ey perġzād
Mēn **ġulnı** dübāre ġılmadıng yād (*Nādire Dġvani, Gazel 75, Mısra 2*).
4. Her ġüşede **ġullarġng** perġşān
Sēn ėding alarnı destġġri (*Nādire Dġvani, Terkib-bend 1, Mısra 5*).

kulaġ: (T.) *Kulak.*

1. Kemdür tolunay bolsa cemālġngge berāber
Ĥurşġde **ġulaġġngdagi** dür-dāne ġılur bahş (*Nādire Dġvani, Gazel 52, Mısra 10*).

kumrġ: (Ar.) *Güvercin nevinden maruf ġuş, müennesi: kumriyye.*

1. Kōrdi ol serv-i dilārā ġāmet-i mezūnı
Serv ġadın ġıldı **ġumriler** temennā bāġ ara (*Nādire Dġvani, Gazel 15, Mısra 16*).

kurbān: (Ar.) *Kurban.*

1. Çeker ġaş yasını ġatlımġa **ġurbān** mēn şedaġġngge
Yürek zaġmıġa merhem nġş-i peykān eylesün yārab (*Nādire Dġvani, Gazel 105, Mısra 5*).
2. Zülfüġngni körġeç perġşān ġāl u bġ-sāmānġngım
Ĥaşıġı yayına çün saldın nazar **ġurbānġngım** (*Nādire Dġvani, Gazel 112, Mısra 2*).

kurbān ėt-: (Ar.+T.) *Allah yolunda canını feda etmek.*

1. Nāvek-i müjgānları atlıma tirkeş baqladı
āklı könlümüni a-ı yasığa **urbān etib** (*Nādire Dīvanı, Gazel 28, Mısra 6*).
2. Ğara ıd-i vişālını köngölge ey hilāl ebrū
Yüzünni ayıa cānımın **urbān etmesem** bolmas (*Nādire Dīvanı, Gazel 91, Mısra 10*).

urbān ıl-: (Ar.+T.) *Kurban etmek, feda etmek.*

1. Halk eger her yılda bir urbānlı eyler māh-ı ıd
Mēn **ılurman** nēe cān ol aya **urbān** her kēe (*Nādire Dīvanı, Gazel 133, Mısra 4*).

urbān eyle-: (Ar.+T.) *Feda etmek.*

1. Yüz cānım olsa lazada **urbānı eyleyim**
Vaşlım niārın olsun u hicrān taadduın (*Nādire Dīvanı, Gazel 98, Mısra 3*).

urbānlı eyle-: (Ar.+T.) *Kurban kesmek.*

1. Halk eger her yılda bir **urbānlı eyler** māh-ı ıd
Mēn ılurman nēe cān ol aya urbān her kēe (*Nādire Dīvanı, Gazel 133, Mısra 3*).

urretü'l-ayn: (Ar.) *Göz nuru.*

1. Memleket vārisi şehzāde-yi ālī güher
urretü'l-ayn cigerbend emīr-i devrān (*Nādire Dīvanı, Gazel 127, Mısra 4*).

u: (T.) *Kuş.*

1. Ki boldı aql u ıred **ularıa** dām-ı belā
Felekdin ötdi fiānım uyage yētdi ünīm (*Nādire Dīvanı, Gazel 3, Mısra 15*).
2. Talpınıb ölgen kebi ayyādın dāmıda **u**
oy ki bir dem ırmaıb bend-i niābınge öley (*Nādire Dīvanı, Gazel 149, Mısra 11*).

u niādı: (T.+Far.) *Kuş nesli.*

1. Ehl-i ʿaṣr her kim olanmaz ehl-i dildin sorma kim
Ḳuş nijādıdın bülend uçmış yuvalardın biri (*Nâdire Dîvanı, Gazel 139, Mısra 10*).

kuş uçurgandek: (T.) *Kuş uçuran yanı kuşçu gibi.*

1. Bend ʿetib zülfinḡ ara kõnḡlimni āzād ʿetgeninḡ
Ḳuş uçurgandek irür bağlab ayaḡıḡe ʿenāb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 19, Mısra 6*).

kût-ı cān ʿet-: (Ar. + Far. + T.) *Can gıdası yapmak.*

1. Ḳılmanḡ ey aḡbāb ol ruḡsārdın ʿaṭʿ-i nazar
Lebleri yāḡūtını elbette **ḡūt-ı cān ʿetinḡ** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 96, Mısra 14*).

kutul-: (T.) *Kurtulmak.*

1. Menḡa ʿaḡl u ḡired teşvīşidin yok ʿerdi āsāyiş
Cünün imdād ʿetib mundın **ḡutuldım** şükr andın hem (*Nâdire Dîvanı, Gazel 109, Mısra 12*).

kuyaş: (T.) *Güneş.*

1. Mesīḡ ʿazm-i sipihr eyleb **ḡuyaşḡa** boldı hemsāye
Bolur himmet bile eflāk üstide maḡām eyleb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 26, Mısra 11*).
2. Pertev-i mihring ile Kāmīleʿni köydirdinḡ
Kim ʿemes kökde **ḡuyaş** vech-i cemālınḡ ʿi vāzıḡ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 65, Mısra 18*).
3. Sēn **ḡuyaş** mēn sāye-yi pāmāl-ı ḡasret tünide
Pertev-i iltāf ile bērgıl küdürētdin emān (*Nâdire Dîvanı, Gazel 119, Mısra 11*).
4. Derd ehli okusun Nâdire ḡüftārımını
Yazıban kökde **ḡuyaş** levḡine eşʿārımını (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 1, Mısra 64*).
5. Tēḡib seng-i melāmet şīşe-yi şabrımını sindürdi
Ḳuyaş çabuk süvārım tā felek raḡşıḡa mindürdi (*Nâdire Dîvanı, Müsemmen 2, Mısra 44*).

kuvaşdek: (T.) Güneş gibi.

1. **Ꞑuvaşdek** maşriḳ ü mağribni bir gām etti cevlanım
Emes māni‘ ḫalāyik kūhı ḳāfi sedd-i rāhımda (*Nâdire Dîvanı, Gazel 134, Mısra 3*).

kuvaşge yêt-: (T.) Güneşe ulaşmak.

1. Ki boldı ‘aql u ḫired ḳuşlarığa dām-ı belā
Felekdin ötdi fiğānım **kuvaşge** yêtđi ünim (*Nâdire Dîvanı, Gazel 3, Mısra 16*).

kök: (T.) Gök, sema, gökyüzü.

1. Pertev-i mihring ile Kāmîle’ni köydirding
Kim emes **kökde** ḳuyaş vech-i cemāling çi vāzıḫ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 65, Mısra 18*).
2. Derd ehli okusun Nâdire güftārımın
Yazıban **kökde** ḳuyaş levḫine eş‘ārımın (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 1, Mısra 64*).
3. Sorağingda beyābānlar kēzib bī-ser ü pā yürdüm
Ḳoyundek çarḫ urub cismim ğubārın **kökke** savurdum (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 2, Mısra 2*).

köke: (T.) İp, urgan.

1. **Kökening** bendeliğın Nâdire’ğa ‘arz eyleb
Ḳoyğıl ey bād-ı şabā cānıma andın āfet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 44, Mısra 13*).

kökge vandas-: (T.) Göğē yaklaşmak.

1. Yürek ḳan oldı āhımning tütüni **kökge yandaştı**
Ḳaçan kim tüşde kördüm gül yüz ile serv-i bālānı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 144, Mısra 17*).

kökke yêt-: (T.) Göğē ulaşmak.

1. Tarfe müşkildür vedā‘ etmek seningdek yār ile
Kökke yêtđi nāle-yi bī-iḫtiyārım yaḫşı bar (*Nâdire Dîvanı, Gazel 87, Mısra 12*).

kökreg: (T.) Göğüs.

1. Bî-sütün tağıda köp cân çekmegin ey kühken
Kökregimdin cüy-ı şîr ornige otluğ yara aç (*Nâdire Dîvanı, Gazel 57, Mısra 6*).

köks: (T.) Göğüs.

1. Ötti **köksimdin** okıng serv-i revandın bërdi yād
Zahmlar kim ıaldı andın gülsitāndın bërdi yād (*Nâdire Dîvanı, Gazel 76, Mısra 1*).
2. Nâdire **köksini** etti lāle yanglıg dāg dāg
Hiçkim yārab esîr-i dāg-ı hicrān olmasun (*Nâdire Dîvanı, Gazel 122, Mısra 17*).
3. Karangu boldı şāmım dūd-ı āhımnı gubārıdın
Şererlık şu'leler baş çekti **köksim** hār-hārıdın (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 2, Mısra 18*).
4. Bolmasun gül **köksini** açıb çemende cilveger
Tā ki güldēk hāşılım çāk-ı girībān olmasun (*Nâdire Dîvanı, Gazel 122, Mısra 3*).
5. Cefā-i hier bile **köksümi** figār kılay
Nigāh-ı sihr fenimni tüşümde körmesem edi (*Nâdire Dîvanı, Gazel 113, Mısra 9*).

köl: (T.) Gölet.

1. Gülhen **kölide** ferāget etgen
Kılmas heves-i samur u sincāb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 25, Mısra 5*).

köngil: (T.) Gönül, yürek.

1. Kime aytayın gamimni ne 'ilāc etey ne çāre
Sengā yetmedi dirīgā köp edi **köngilde** rāzım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 101, Mısra 14*).
2. Yok edi **köngilde** 'uqbā müdde'āsıdın bölek
Tilga keltürmes edi Tengri senāsıdın bölek (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 8, Mısra 47*).
3. **Könglümni** h'āb-ı gafletdın demī bīdār kıl yārab

- Aķarġan közlerimni maĥrem-i d  d  r k  l y  rab (*N  dire D  vani, Gazel 17, Mısra 1*).
4. Böyle kim m  mt  z irür s  n bar  a sult  nlar ara
  ad kılgıl bendelerini **k  ng  lini** i  s  n   tib (*N  dire D  vani, Gazel 28, Mısra 10*).
5. K  ıldı   ak-ı pirehen d  ġ-ı dilimni    ik  r
Kılmadı **k  ng  limde** za  m-ı ‘ı  k-ı pinh  n ‘  k  bet (*N  dire D  vani, Gazel 34, Mısra 4*).
6.   steseng kim derge  ngde p  sb  n olġay m  d  m
B  rme va   et hicr ile **k  ng  l  m** ġaz  l  n r  m *tut* (*N  dire D  vani, Gazel 35, Mısra 4*).
7. Hicr m  cer  s  ġa N  dire ta  amm  l k  l
B  -kar  r **k  ng  lingni** sabr birle mu’t  d   t (*N  dire D  vani, Gazel 36, Mısra 18*).
8. K  l fer  m    bu ‘  lem ġamini
B  de i   mey bile **k  ng  lingni** avut (*N  dire D  vani, Gazel 42, Mısra 8*).
9. Y  r va  l  n   tilermen N  dire
Eyledi **k  ng  l  mni** efg  r i  htiy  c (*N  dire D  vani, Gazel 56, Mısra 18*).
10.   h  m   sereri kılmadı **k  ng  lingni** m  l  yim
Herçend m  l  yim bolur ot tabıda p  l  d (*N  dire D  vani, Gazel 74, Mısra 11*).
11. Tüşse mihri **k  ng  l  me** b  -  ud bol  b fery  d   tib
Ol zam  n     lgime   ak-ı ġir  b  n  m k  l  r (*N  dire D  vani, Gazel 88, Mısra 5*).
12. K  r  b **k  ng  l  mde** yüz   z  rb ey b  -derd ta’n   tme
Mürüvvet körgüzib ra  m   t ki sult  n  m  n   saġındım (*N  dire D  vani, Gazel 102, Mısra 5*).
13. Beski hicr  n ot   **k  ng  l  m** ta  l  n   suv eyledi
K  zg   yanġlıġ ‘aks-i ru  s  r  ng ile   ayr  n  ng  m (*N  dire D  vani, Gazel 112, Mısra 5*).
14. Boldı **k  ng  l  m** ġonçe yanġlıġ t   t  ġ  nler ma  zeni
Z  r dest-i minnet-i i  s  n-ı b  -p  y  n  ng  m (*N  dire D  vani, Gazel 114, Mısra 7*).
15. Fiġ  n  m serv   h  m sünbül oldu ġon  ed  r **k  ng  l  m**
  emenler oldu peyd     asretim neşv    n  m  s  d  n (*N  dire D  vani, Gazel 121, Mısra 5*).
16. Felek ra  m eyle   mdi c  n ile **k  ng  l  m  ga** c  n  ns  z

- Ki **könglüm** câne keldi furkat-i zürāzmāsıdın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 121, Mısra 9-10*).
17. Tarab teklîfi birle **könglümi** kıan  tme ey s k 
Ne h şıl N dire la'lidin ayru c m-ı Őahb dın (*N dire D vanı, Gazel 124, Mısra 17*).
18.  ehre oldı za'fer n  iŐtiy k-ı B dedin
S kiy  **könglüm** meyi g ln r ng eyler  rz  (*N dire D vanı, Gazel 131, Mısra 12*).
19. **Köngli** anı  am elgide  algay mu sel met
Ger bolsa kişi s n kebi  am-h  rd n ayru (*N dire D vanı, Gazel 132, Mısra 15*).
20. Gerçi  zding rişte-yi  lfet m n mahc rd n
Şükr kim y ding irür **könglümde** mihm n her köşe (*N dire D vanı, Gazel 133, Mısra 10*).
21. N dire **könglümni** r Ően kıldı y d-ı 'ariz 
Kim men a endişe-yi h rŐ d-i t b n  almadı (*N dire D vanı, Gazel 136, Mısra 17*).
22. Fi  n kim y r 'iŐk  Şabr **k ngl mdin** c d  kıldı
 am elgi Őaf a-yı a v lime sebt-i cef  kıldı (*N dire D vanı, Gazel 138, Mısra 1*).
23. Felekke y tk r b her köşe otlı   h u e   nd n
Mu abbet 'andel bi **könglümi**  teş nev  kıldı (*N dire D vanı, Gazel 138, Mısra 4*).
24. Meger k lse nes mi y r-ı g lp Őım riy  z d n
Açılsa  on e yanglığ 'uğdesi **könglümni** t m r  (*N dire D vanı, Gazel 141, Mısra 14*).
25. R z  köyiğa t  koydum  adem **könglümni** tindürdüm
 arar kılmas mu abbet ehliğa a y r n  t 'ni (*N dire D vanı, Muhammes 2, Mısra 35*).
26. La za-yı h l   mes **könglüm** hay l ng haylıdın
iŐtiy k ngdur **köngül** tahtıda sult n eyleney (*N dire D vanı, Gazel 146, Mısra 5-6*).
27. A ar an közlerimdin boldı ol Y s f-li   pinh n

İrür **könglüm** öyi Ya'küb-ı Ken'ân beytü'l-aḫzânı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 145, Mısra 12*).

28. Bend ètib zülfiṅ ara **könglimni** âzâd ètgeniṅ
Kuş uçurgandék irür bağlab ayağıge tenâb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 19, Mısra 5*).
29. Hicr âşübı belâdur kim anı teşvîsidin
Kaṭre-yi sîmâb yanglıg **könglüm** eyler ıztrâb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 19, Mısra 10*).
30. Ey şabâ râz-ı dilimni bî-ḥaber yârimğa ayt
Derdliḡ **könglümniṅ** aḫvâlinı dildârımğa ayt (*Nâdire Dîvanı, Gazel 37, Mısra 2*).
31. Bu ikev devletiḡa şükr kıılır Nâdire kim
Kaldı **könglümde** birev ḥasretidin yüz armân (*Nâdire Dîvanı, Gazel 127, Mısra 20*).
32. Yâr yâdı bu aḡşam **könglüm** içre mihmândur
Ey közim demi anda yaş töküb ırâḡân èt (*Nâdire Dîvanı, Gazel 49, Mısra 9*).
33. **Könglüm** kuşını bend kıılır ḡam tuzâḡına
Gül ḥirmenide dâne-yi ḥâlîṅdın örgüley (*Nâdire Dîvanı, Gazel 147, Mısra 9*).
34. Yâr la'lini firâkıda ḥumârım ḡalıb
Bolmadı neş'e-yi şahbâ bile **könglüm** şādâb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 16, Mısra 6*).
35. Boldı ḥayâlîṅ ile **könglüm** öyi dilküşâ
Kêl ki bu vîrânede sâye-yi dîvâr yoḡ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 72, Mısra 5*).
36. Lebiṅ yâdı **könglümde** pinhân èmesdür
İrür şîşede mevc-i şahbâ hüveydâ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 9, Mısra 3*).
37. Tapmasun ta'ḡir ol reşk-i çemen rengi dèban
Lâle yanglıg dâḡlar **könglümdegi** kanımdadur (*Nâdire Dîvanı, Gazel 83, Mısra 8*).
38. Her zamân yâd eyleban **könglümğa** sulṭânım kêlür
Luṭf birle betü'l-aḫzânımğa mihmânım kêlür (*Nâdire Dîvanı, Gazel 88, Mısra 1*).
39. Firâkı Nâdire **könglümğa** dâḡlar koydı
Emîr-i şafşikenimni tüşümde körmesem èdi (*Nâdire Dîvanı, Gazel 113, Mısra 15*).

40. Nêçük kim her biri köz nûrî ü **köngül** çırâğıdur
Alarğa baht u devletni hemîşe yâr kıl yârab (*Nâdire Dîvanı, Gazel 17, Mısra 27*).
41. **Köngül** kim hicr ilidin bî-nevâdur (*Nâdire Dîvanı, Gazel 2, Mısra 13*).
42. **Köngül** ‘ışk içre bolma bî-tahammül (*Nâdire Dîvanı, Gazel 2, Mısra 20*).
43. **Köngül** ‘ışk içre bolma bî-tahammül
Ki vaşl u hicr ara kılğıl medārā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 2, Mısra 19*).
44. Ğazel bünyād kıldı Nâdire yârığa ‘arz eyleb
Köngülde bağlagan mazmûnını izhâr kıl yârab (*Nâdire Dîvanı, Gazel 17, Mısra 30*).
45. **Köngül** şādāb êrdi cür‘a-yı cām-ı vişālîdın
Salıb hicrân otığa kêtđi bağırmnı kebāb eyleb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 21, Mısra 5*).
46. **Köngül** şayd êtgeli âmāde kılmış ‘ışk şayyādı
Perîrûlar kemend-i hālka-yı zûlfını dām eyleb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 26, Mısra 15*).
47. Çemen riyāzıda gülgeşt-i merğzār kılıb
Köngülni şayd eter serv-i kad şikār kılıb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 30, Mısra 2*).
48. Nêçe müddet ki **köngül** ğayr ile tuttı ülfet
Mêni sergeştêni dāğ eyledi fevt-i furşat (*Nâdire Dîvanı, Gazel 44, Mısra 1*).
49. Fāş êtme uluska ‘ışk sırrın
Köngülde anı nihān êtib kêt (*Nâdire Dîvanı, Gazel 46, Mısra 16*).
50. Furşat-ı ‘ömr-i girāmî êtgenin rüsvā **köngül**
Bildi ğaflet uykusıdın közlerin bāz eylegeç (*Nâdire Dîvanı, Gazel 59, Mısra 9*).
51. **Köngül** şādāb êding vaşlı meydin
Lebidin ayru tüşding êmdi kam iç (*Nâdire Dîvanı, Gazel 60, Mısra 5*).
52. Felek a‘cûzesidür turfe-yi şūh-ı ğaddār
Ki nêçe şeyhdın aldı **köngülni** eyledi şah (*Nâdire Dîvanı, Gazel 70, Mısra 4*).
53. **Köngüller** oldı savuk şöhbetidin efsürde
İrür çü bād-ı şabā āh-ı ‘aşıkāne-yi şeyh (*Nâdire Dîvanı, Gazel 73, Mısra 9*).
54. Müzeyyen kılma tarh-ı istikāmet
Köngül kaşr-ı muhabbet dāğı birle (*Nâdire Dîvanı, Gazel 77, Mısra 4*).
55. Ki boldum derd ü ğam çekmekke mu‘tād

- Riyāzat birle **köngülge** şafâ bër (*Nâdire Dîvanı, Gazel 77, Mısra 22*).
56. Vefâ birle **köngül**ni kılmadı şād
Kanı ferhād ile mecnûn nişānı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 77, Mısra 7*).
57. Ötdi neşât fursatı kèlmedi yârdın haber
Boldı **köngül** sorağıda hasta u zâr u derbeder (*Nâdire Dîvanı, Gazel 82, Mısra 2*).
58. Kızıl gül kebi tîr-i müjgânıdın
Köngül beski çāk-ı girîbân irür (*Nâdire Dîvanı, Gazel 85, Mısra 10*).
59. Ğaraž ‘îd-i vişālîng **köngülge** ey hilâl ebrû
Yüzüñgni ayığa cânımnı qurbân etmesem bolmas (*Nâdire Dîvanı, Gazel 91, Mısra 9*).
60. Üzmeding yârni zülfidin ümîdni **köngül**
Rişte-yi cânıng êdi qat’-i murād eylemeding (*Nâdire Dîvanı, Gazel 99, Mısra 7*).
61. Eger çendî ki dîdârın közümdin eyledi pinhân
Hayâlını **köngülge** mû’nis-i cân eylesün şâhım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 105, Mısra 18*).
62. Semend-i nâz üze meydân ara cevlan etib her yan
Köngüllerni nişân-ı tîr-i müjgân eylesün şâhım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 105, Mısra 4*).
63. **Köngül** yüz pâre boldı Nâdire sargardı ruhsârım
Temâşâ-i gül-i şad-berg ü ra’nâ kılmadı şâhım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 106, Mısra 13*).
64. Nêce türlük dâğ ile **köngülde** aynı bağladuk
Şâhıma mihr ü vefâ mülkini âbâd eylerem (*Nâdire Dîvanı, Gazel 107, Mısra 7*).
65. Sêni dëb dehrdin qat’-i te’alluğ eyledi **köngül**
Halâş etti özini ‘âlem-i vehm ü gümândın hem (*Nâdire Dîvanı, Gazel 109, Mısra 9*).
66. **Köngül** cânıdan u cân qaldı cânân u cihândın hem
Köngüldin cânê yëttim ğam tünide belki cânđın hem (*Nâdire Dîvanı, Gazel 115, Mısra 1-2*).
67. Bolubman Nâdire ol serv-i gül-ruhsârdın ayru

Köngül kandur havā-i bāğ u seyr-i büstāndın hem (*Nâdire Dîvanı, Gazel 115, Mısra 14*).

68. Kılmasun bülbül çemende nâle ü feryād kim
Tā **köngül** bülbül kebi hicride nālān olmasun (*Nâdire Dîvanı, Gazel 122, Mısra 14*).

69. Yırağ olsam eger ol serv-i sîm-endām alıdın
Köngül sîmāb yaŋlıg suv olur müdāmımnı hayālıdın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 123, Mısra 2*).

70. ‘Arşa-yı mülk-i cihān gerçi nigīnimdedür
Baş çeke bilmes **köngül** ‘ışkıñı fermānıdın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 125, Mısra 20*).

71. Müjde-yi şubḥ-i vişālīngdın **köngül**ni cem‘ kıl
Kim irür zülfiñg kebi ḥālīn perīşān her kēçe (*Nâdire Dîvanı, Gazel 133, Mısra 7*).

72. **Köngül** bağlandı tā zencīr-i gīsūyı semensāğa
Tarağdek saldı ḥasretler alıdın çāk a‘zāğa, (*Nâdire Dîvanı, Gazel 135, Mısra 1*).

73. **Köngül**ni bāde-yi ğam birle āḥır telḥkām etti
Yétalmay Nâdire ol la‘l-i meygūn-ı şekerḥ‘āğa (*Nâdire Dîvanı, Gazel 135, Mısra 11*).

74. **Köngül** kāmını şīrīn istedim cām-ı vişālıdın
Fiğān kim çarḥ-ı hicrān zehridin telḥ etti kāmımnı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 143, Mısra 5*).

75. **Köngül** bir āfitāb ‘ışkıda ḥayrāndur ki taŋğ ermes
Lebi şevḳi felekcin yerge indürse mesīḥānı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 145, Mısra 13*).

76. La‘līng alıda **köngül** sürgende ḥālīngdın su‘uāl
Nāz u istiğnā bile bergeñ cevābiñge öley (*Nâdire Dîvanı, Gazel 149, Mısra 9*).

77. Qanda sēn yārim Sorağıñda **köngül** āvāredür (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 30*).

78. Bī-devā derdimğa raḥm eyleb müdāvā kılmadı
Ayrılib andın **köngül** terk-i temāşā kılmadı (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 42*).

79. Yârdın ayru **köngüldür** tîre ü âşüfte hâl (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 20*).
80. Sên ‘azm eyleb kêterğa mên bolub bîmâr kaygurdum
Köngül cân birle boldı hemrehîng mên derd ile turdum (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 2, Mısra 4*).
81. **Köngül** nâveklerinîni zaḥmıdın tapar herdem
Yağaç birle başaḳ kim tende ḳaldı ol irür merhem (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 2, Mısra 13*).
82. Gehî peymâne birle şuḡl étib gâhî sebû birle
Köngül tinmesḳa ḳalmıṣ érdi her nev’ ârzû birle (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 2, Mısra 34*).
83. Devletni âbırûyı iḳbâlnı zühûrı
Ḥoşdur **köngül** alardın cāndur alar şabûrı (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 3, Mısra 28*).
84. Cānımğa mû’nis éttim asrab **köngülde** dāḡın
Āhim şerarı birle rûşen ḳılay çırāḡın (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 3, Mısra 7*).
85. Yâr isteseng güzer ḳıl yekbâre cüz vü küldin
Fezend mihri êlter ḡam zengini **köngüldin** (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 3, Mısra 38*).
86. Şerbet-i cām-ı vişālıdın **köngül** şādāb édi
Ḥüblıḡ devrānıda ḥurşîd-i ‘âlem-tāb édi (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 4, Mısra 17*).
87. Devr-i felek cefâsı kimge ḳılay beyān man
Köngülde bir alam bar yoxtur müdāmımnı devāsı (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 5, Mısra 30*).
88. Lem’a-yı dîdārı közlerni münevver eyledi
Şāḥne-yi mihri **köngüllerni** mushḥer eyledi (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 6, Mısra 48*).
89. Nêçe künler kim vişālıdın **köngül** şād eyledim
Êmdi hicride közümnı yaşıdur ḳan el-firāḳ (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 8, Mısra 19*).
90. Ötti devrānı **köngülde** ḳaldı armān el-firāḳ

Ëmdi tapmasman sêni ey şehriyârım kıandasın (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 8, Mısra 5*).

91. Ketti şâhım cânda kıaldı dâğ-ı furkıat el-vedâ'
Kıalmadı hicrânıdın **köngülde** tākāt el-vedâ' (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 8, Mısra 34*).

92. Ötti fırsat kıaldı **köngüllerde** dâğ-ı kıasreti
Lâledék bağırmğa kıoydı dâğ-ı sultân furkıatı (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 8, Mısra 43*).

93. Hicrânda naşîbim mênî hûn-ı ciger etti
Furkıat otınığ tâbı **köngülge** eşer etti (*Nâdire Dîvanı, Müsemmen 1, Mısra 12*).

94. Fiğân etmey mü ketti çemendın serv-i âzâdım
Köngül ma'mûr edi ey çarlı vîrân oldu âbâdım (*Nâdire Dîvanı, Müsemmen 2, Mısra 26*).

95. **Köngül** derdini şerh etmekke bir hemdem tapılmaydur
Köngül bî-hod bolub ğam bâdesidin tâ yıkılmaydur (*Nâdire Dîvanı, Müsemmen 2, Mısra 51-52*).

96. Şeb ü rûz yâdıngda erdi **köngül**
Hayâlıng ile maķrem-i râz edim (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 23*).

97. Cihân destġahıġa maġrûr emes
Köngül sendin ayrudur âşûfte hâl (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 150*).

98. Hayâlıngnı **köngülde** hâzır kıılıb
Ġamimni seňga dâsıtân eyleyin (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 131*).

99. Şifâ tapdı vel-ni'mâ sultân baķayr
Ki bar erdi **köngülde** andın melâl (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 158*).

100. Köngülni serveri cigergüşeler
Bular şükrini hırz-ı cân eyleyin (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 137*).

101. **Könglümde** henüz iştiyâkıng
Cân içre telâtım-ı firâkıng (*Nâdire Dîvanı, Terkıb-bend 1, Mısra 31*).

102. **Köngülge** irür melâmet efzâ
Seyr-i çemen ü bahâr sênsiz (*Nâdire Dîvanı, Terkıb-bend 1, Mısra 11*).

102. **Köngül** kıan boldı aġzıng sırrı herġiz bolmadı rûşen

ızıl   l  on esidek kim açar uşbu mu‘amm nı (*N dire D vanı, Gazel 144, Mısra 7*).

103. an bolur **k    l** m d mımnı devrini y d  tken zam n
M n n    k  ab‘imni   d u h  tım hürrem tutay (*N dire D vanı, Gazel 148, Mısra 9*).

104. Ol h   n  u‘ ‘yıda **k    l** k y   ‘aceb yok
al ay mu  ır   ot  a perv ne sel met (*N dire D vanı, Gazel 33, Mısra 3*).

105. Feyz-i l  fung  birle açıldı **k    ller**  on esi
Y  bah rist n-ı devlet y    list ndur mu s n (*N dire D vanı, Gazel 120, Mısra 5*).

106. **K    ller** ka‘besin birbir ziy ret eyledim  mdi
 av f-ı mekke   ta t-ı S leym n  tmesem bolmas (*N dire D vanı, Gazel 91, Mısra 7*).

107.  mdi men a ne h  cet ‘ lemni m  er sı
Kim y r va lı  rdi **k    lni** müdde‘ sı (*N dire D vanı, Muhammes 3, Mısra 2*).

108. aldı hicridin **k    lde** d  -ı pinh n el-fir  k
anda bardı bilmedim ol   h-ı devr n el-fir  k (*N dire D vanı, Muhammes 8, Mısra 3*).

k    l ara: (*T.*) Gönülde.

1.   hs v rım fikri kim c n birle k    ld r men a
Cismim içre k    l   **k    l ara** c n eylerem (*N dire D vanı, Gazel 118, Mısra 4*).

k    l   ynesı: (*T.+Far.+T.*) Gönül aynası.

1. Budur  m dim ki l  fing din **k    l   ynesı**
Zeng-i ğamdin mihr k  zg sı kebi tap ay cil  (*N dire D vanı, Gazel 14, Mısra 35*).

k    l b   : (*T.+Far.+T.*) Gönül bahçesi.

1. **K    l b   da**  hım ne lidin tüzdim h y b nlar

Zamānı anda gülgeşt-i hıyābān eylesün şāhım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 105, Mısra 11*).

köngül bezmi: (T.+Far.+T.) Gönül şenliği.

1. Mesîh enfâsidêk cism içre cān kîrgüzdi güftârı

Köngül bezmini rûşen etti her tün şem‘-i ruhsârı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 141, Mısra 2*).

köngül bülbülü: (T.+Far.+T.) Gönül bülbülü.

1. Gülşen-i vaşlın ârzü kılsa **köngül ni bülbülü**

Yâr yüzini yād etib nâle çekib nevâ kıılır (*Nâdire Dîvanı, Gazel 84, Mısra 7*).

köngül dāğı: (T.+Far.+T.) Gönül yarasını.

1. Sırışkim saḥābın imdādıdın dîlküşādur muḥabbetni deşti

Köngül dāğını etsem beyān bolur ol beyābānda lāle peydā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 11, Mısra 10*).

2. Tā bar bu cihān mēn ü sorağıng

Cānda eleming **köngülde dāging** (*Nâdire Dîvanı, Terkib-bend 1, Mısra 48*).

köngül derdi: (T.+Ar.+T.) Gönül tasası.

1. **Köngül derdini** takrîrîga kıl ü kıal emes ḥācet

Tefekkür birle rûşen eyle maẓmūn-ı kelāmımnı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 143, Mısra 3*).

2. **Köngül derdini** şerḥ etmekke bir hemdem tapılmaydur

Köngül bî-ḥud bolub ḡam bādesidin tā yıkılmaydur (*Nâdire Dîvanı, Müsemmen 2, Mısra 51*).

köngül ḡami: (T.+Ar.+T.) Gönül derdi.

1. ‘Arzım sēnga ey cihān emîri

Cān birle **köngül ḡaming** esîri (*Nâdire Dîvanı, Terkib-bend 1, Mısra 2*).

köngül içre: (T.)Gönülde.

1. Ruḥın körmeyin mēnga armān irür

Köngül içre yüz nev‘ hirmân irür (*Nâdire Dîvanı, Gazel 85, Mısra 2*).

2. Ne şabr u hûş kaldı ne karar u tākātım yārab

Köngül içre havā-i ‘ışk bilmem ne belā kıldı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 138, Mısra 12*).

köngül kaşrı: (T.+Ar.+T.) *Gönül köşkü.*

1. Tüşmesüm köz hem müdāmımnı sermenzil ü māvāsığa

Tā **köngül kaşrı** nedāmet birle vîrān olmasun (*Nâdire Dîvanı, Gazel 122, Mısra 16*).

köngül közgüsü: (T.) *Gönül aynası.*

1. **Köngül közgüsini** ey Nâdire ‘ışk içre rûşen kıl

Muhabbet dāğıdın āyīne-yi gītī-nümā keltür (*Nâdire Dîvanı, Gazel 86, Mısra 11*).

2. Çü terk-i cilve etti husrev-i hurşīd ruhsārım

Köngül közgüsü zeng-i hicr ara qalmış şafāsıdın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 121, Mısra 8*).

köngül kuşu: (T.) *Gönül kuşu.*

1. Bolsa ger maqşad **köngüller kuşların** şayd eylemek

Dāne kıl hālīngnı zülfīng halkasıdın dām tut (*Nâdire Dîvanı, Gazel 35, Mısra 7*).

2. Aldı **köngül kuşların** her lahza müşkīn türresi

Bāl-ı şāhīndür ki şayd eylerde tarrārı ‘aceb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 18, Mısra 3*).

köngül mahzeni: (T.+Ar.+T.) *Gönül hazinesi.*

1. Dağlar naqdin ki **köngül mahzenide** koydı hicr

Kimsedek kim genc peydā kıldı pinhān eylerem (*Nâdire Dîvanı, Gazel 118, Mısra 7*).

köngül mecnūnı: (T.+Ar.+T.) *Gönül mecnunu.*

1. **Köngül mecnūnını** zülfīngni zencīriğa bend étim

Sürük etfâl içinde bolmağay déb şûr u şer peydâ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 10, Mısra 15*).

köngül meydânı: (T.+Far.+T.) Gönül alanı.

1. Közüm hayretfezâdur ‘azm-i meydân eylesün şâhım
Köngül meydânında bir lahza cevân eylesün şâhım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 105, Mısra 2*).

köngül mülki: (T.+Ar.+T.) Gönül evi.

1. Hicr yağmâsı **köngülni mülkini** harâb
Sêndin ayru örteği fergâne sultân kaydasan (*Nâdire Dîvanı, Gazel 129, Mısra 7*).
2. **Köngül mülkine** ot salıb iştiyâk
Başımını kılıbman hayl-ı gam pâymâl (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 145*).
3. Nêdin cân u tenimğa minnet êrmes paybûsıngdın
Ki êrmiş şahneyî şevking **köngül mülki** ara cânı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 144, Mısra 10*).

köngül riştesi: (T.+Far.+T.) Gönül ipliği.

1. Saçıng sünbülidin ‘adedsiz girihler tüşübdür **köngül riştesiga**
Ki yüzdin birin zâhir êtsem kılur c‘ad-i müşkîn külâle peydâ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 11, Mısra 3*).

köngül sahîfesi: (T.+Ar.+T.) Gönül sayfası.

1. Biri lebingni hadîsidêk âbdâr êmes
Köngül sahîfesine yazmışam hezâr hadîs (*Nâdire Dîvanı, Gazel 50, Mısra 8*).

köngül saydı: (T.+Ar.+T.) Gönül avı.

1. Ger **köngül saydı** senga maşşûd êse
Halka halka sünbülüngni dâm tut (*Nâdire Dîvanı, Gazel 48, Mısra 11*).

köngül şehbâzı: (T.+Far.+T.) Gönül kuşu.

1. **Köngül şehbâzını** endüh dâmıga eylentürdi

Tecemmül âfitâbının felek tofrağa indürdi (*Nâdire Dîvanı, Müsemmen 2, Mısra 41*).

köngül şerh-i ğami: (T.+Ar.+T.) *Gönül sıkıntısının açıklaması.*

1. **Köngül şerh-i ğamin** her hâme birle kim raşam eyler
Kıyâmet şubhi bolğunça çeker baş nâle nâlıdın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 123, Mısra 5*).

köngül sürürü: (T.+Ar.+T.) *Gönül şenliği.*

1. Düşvâr êken cihânda tenhâlig ibtilâsı
Yârimdın ikki gevher kaldı **köngül sürürü** (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 3, Mısra 26*).
2. İki huceste fezend iki közümnî nûrî
Bardur **köngül sürürü** her kıysının likâsı (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 3, Mısra 30*).

köngül tahtı: (T.+Far.+T.) *Gönül tahtı.*

1. Lahza-yı hâlî emes könglüm hayâlîng haylıdın
İştîyâkıngdur **köngül tahtı**da sultân eyleneş (*Nâdire Dîvanı, Gazel 146, Mısra 6*).

köngül teşvîşi: (T.+Far.+T.) *Gönül korkusu, gönül stresi, gönül tasası.*

1. **Köngül teşvîşini** zülf-i perîşânıda körgende
Ciger kan oldığın ol la'î-i handândın temâşâ kıl (*Nâdire Dîvanı, Gazel 100, Mısra 11*).

köngül vîrânesi: (T.+Far.+T.) *Gönül viranesi.*

1. **Köngül vîrânesini** eyle âbâd
Felek cevri bile ol ay firâkı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 77, Mısra 27*).
2. Kelib ey Nâdire külbem sarı feyz-i küdümıdın
Köngül vîrânesin taht-ı Süleymân eylesün şâhım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 105, Mısra 22*).

köngül yarası: (T.) Gönül yarası.

1. Merhem ‘ilacı birle bütmes **köngül yarası**
Ayrıldı yâr mëndin bilmen yakın yırağın (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 3, Mısra 5*).

köp: (T.) Çok, çok fazla, hep.

1. Zâhidâ ger dêseng ‘ışk ehligе rüsvâ bolmay
Deme meykedeh evbâşığa **köp** çün u çerâ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 7, Mısra 14*).
2. Yüzi hicri meni **köp** derdmend êtti ‘ilâcım yok
Yêne bir körsetib yârimnı berhurdâr kıl yârab (*Nâdire Dîvanı, Gazel 17, Mısra 7*).
3. Bî-sütün tağıda **köp** cân çekmegin ey kühken
Kökregimdin cüy-ı şîr ornige otluğ yara aç (*Nâdire Dîvanı, Gazel 57, Mısra 5*).
4. Koymayın âzâd u hurrem-dil kılıb mekr ü füsün
Köp dilâverlerni merg ile şikâr êtti felek (*Nâdire Dîvanı, Gazel 94, Mısra 14*).
5. Sâkiyâ **köp** hasta hâtır men cefâ devrânıda
Bir kadeh mey tutğıl âzâd eyle gam zindânıdın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 126, Mısra 5*).
6. Başıdın eylenmedim dëb **köpdür** armânın mēni
Kêlse yârim kalmasun köngülde armân eyleney (*Nâdire Dîvanı, Gazel 146, Mısra 3*).
7. Yârdın ayru mēnga **köp** mâcerâ eyler felek
Ġam bile güldëk yüzümni kehrübâ eyler felek (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 3*).
8. Mēni ey felek bî-nevâ eyleding
Ġazîn cânıma **köp** cefâ eyleding (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 94*).
9. Sēnga i ‘tikâdım **köp** u şabrım az
Fedâdur sēnga **köp** ü azım mēning (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 121-122*).
10. Sēnga **köp** êdi muḥbbet kem êdi gaminge tākāt

Ki tamām boldı ğāret talebingde **köp** ü azım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 101, Mısra 7-8*).

11. Kime aytayın ğamimni ne ‘ilâc étey ne çāre
Sengâ yétmedi dirîġā **köp** édi köngilde rāzım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 101, Mısra 14*).

12. Êrdi bu ‘ālemde dāyim ħayr u ihsân ‘ādeti
Müstemend ü bī-nevālargā **köp** êrdi şefkatı (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 8, Mısra 42*).

13. Sefer yolın nigār-ı mihrbānım **köp** uzaq aldı
Tapalmasman ħālāş olmak yolın hicrân belāsıdın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 121, Mısra 11*).

köp u az: (T.) Çok ve az.

1. Sengâ köp édi muḥbbet kem édi ğaminge tāqat
Ki tamām boldı ğāret talebingde **köp ü azım** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 101, Mısra 8*).

2. Sengâ i ‘tiḳādım köp u şabrım az
Fedādur sengâ **köp ü azım** mēning (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 122*).

köp yıġla-: (T.) Çok ağlamak.

1. Közlerim merdümeleri **köp yıġlamaqđın** tiredür
Māh-ı ruḥsār üzre ħālīngnı körer kün bar mukın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 128, Mısra 3*).

kör-: (T.) Görmek.

1. Dehr mülkide sēningdek devlet ü tāt u serīr
Ne sikender **kördi** ne Sultān Ḥüseyn Bayḳura (*Nâdire Dîvanı, Gazel 14, Mısra 4*).

2. **Körmedi** sēndek şeh-i nikū nijād ‘ālemde çarḫ
Kim kēlen sultān āngā yētti ata birle ana (*Nâdire Dîvanı, Gazel 14, Mısra 7*).

3. Ğāzab birle nigārım ötdi yanımın şitāb eyleb

- Yüzün **körgünçe** öldürdi meni hicri ‘azāb eyleb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 21, Mısra*
2).
4. Sipihr mertebe-yi ‘ışkını bülend **körîb**
Dedi ki Nâdire’ni himmetiğa yüz rahmet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 41, Mısra 13*).
5. Közlerim yıgladı zülfini **körîb**
Ki yıgın bâ’îsidür tîre bulut (*Nâdire Dîvanı, Gazel 42, Mısra 5*).
6. Herçend ki bîmâr-ı ğam-i ‘ışk edî mecnûn
Derdimni **körîb** tişledi engüş-i nedâmet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 43, Mısra 4*).
7. Ey Nâdire zühed ehlini meyhânedede **körseng**
Dem urma ki fâş olmasın esrâr-ı muhabbet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 47, Mısra 17*).
8. Nâgehân **körse** hırâmingni bolur şermende
Bâġbân eyledi servini ħadingdin terciĥ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 65, Mısra 5*).
9. **Kördi** derdimni tabî-b ü tişledi barmaġını
Aydı kim yokdur devâsı ‘ışk derdidür bu derd (*Nâdire Dîvanı, Gazel 78, Mısra*
5).
10. ‘Arızın **kör** bolma zülfidin melûl
Bu cihânda genc yokdur mârsız (*Nâdire Dîvanı, Gazel 89, Mısra 11*).
11. Nazâr etse baĥt şâyed yene bir yüzingni **körsem**
Ķademingni közge sürsem kerem etse kâr-sâzım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 101, Mısra 11*).
12. Bir kêçe **kördüm** tüşümde ol cihânârâ yüzün
Dembedem ol vechdin ġamġin köngül şâd eylerem (*Nâdire Dîvanı, Gazel 108, Mısra 5*).
13. Nigâr-ı gül-bedenimni tüşümde **körmesem** edî
Leb-i şeker şikenimni tüşümde körmesem edî (*Nâdire Dîvanı, Gazel 113, Mısra*
1).
14. ‘Arz ete **kör** ey şabâ derd-i dilim şerĥini
Yâr ħaberdâr emes ‘âşık-ı ħayrânıdın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 125, Mısra 7*).
15. Lâl bolmay kim Tekellüm eyledi **körgeç** seni
Ĥâk bolmay kim seni reftârîng eyler ârzü (*Nâdire Dîvanı, Gazel 131, Mısra 5*).
16. Raĥm edüb ħâlimni sormazlar **körîng** bî-dâdlıġ
Sîmberlerdin biri mevzûn-ħabâlardan biri (*Nâdire Dîvanı, Gazel 139, Mısra 3*).

17. Çemende gül temâşâ eyleban serv-i revân **körsem**
Kılurman yâd sultân sikender ihtîşâmımnı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 143, Mısra 19*).
18. **Köralmey** yârını bolmuş cününım il temâşâsı
Eger körsem cemâlin anda **körgeysen** temâşânı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 145, Mısra 5-6*).
19. Kêltürseng ey kebûter eger yârdın haber
Körgende nâmesin per ü bâlîngdın örgüley (*Nâdire Dîvanı, Gazel 147, Mısra 18*).
21. Bezm-i vaşlın **körmegenler** fırkatıdın dâğdur
Mên ki kördim devletin özni neçük bî-ğam tutay (*Nâdire Dîvanı, Gazel 148, Mısra 13-14*).
22. Uşattı kand u şeker ni‘metin la‘l-i şekerhâsı
Ne dilkeş hüsın irür **körgen** sarı artar temennâsı (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 2, Mısra 28*).
23. Mênî saltanat mesnedide **körüb**
Gümân étme ‘ış ü ferâgat bile (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 57*).
24. Bîdârlıgımda **körmekim** yok
Kêlgıl bu kêçe tüşümge ey yâr (*Nâdire Dîvanı, Terki-bend 1, Mısra 21*).
25. **Kördi** ol serv-i dilârâ kâmet-i mezûnını
Serv kadın kıldı kumriler temennâ bâğ ara (*Nâdire Dîvanı, Gazel 15, Mısra 15*).
26. Kanda sên **körsem** cemâlingni şanem
Ey perî-peyker sêni yâd eyledim (*Nâdire Dîvanı, Gazel 110, Mısra 5*).
27. Köz açıb alımda **körmey** kışkırıb dâd eyledim
Gâh gâmdin nâle kıldım gâh feryâd eyledim (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 8, Mısra 17*).
29. Hicringde ne râhat **köredürmen** ne halâvet
Yokdur mênidil-ğastage âzârdın ayru (*Nâdire Dîvanı, Gazel 132, Mısra 9*).
30. Ger âfitâb **körse** hüsningni öz şua‘yin
Bî-ihtiyâr eyler mâh-ı cemâle teslîm (*Nâdire Dîvanı, Gazel 111, Mısra 9*).
31. Kızıl kandur sirişkim za‘ferândur çehre-yi zerdim
Mênî kim **körse** fark étmes hâzân birle bahârımdın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 116, Mısra 6*).

32. Yār la‘lin yād ètermèn gonçe-yi handān **körüb**
Sebze-yi haṭ saġınurman bāġ ara reyḥān **körüb** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 22, Mısra 1-2*).
33. Derd cāngāh u demādem āh-ı aḥvālīm fedā
Raḥmı kélgey mü menġa bu ḥāl ile sulṭān **körüb** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 22, Mısra 6*).
34. Savrulurman hicr vādîsi ara mecnûn mēni
Gerd-i bād eyler gümān deşt üzre sergerdān **körüb** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 22, Mısra 8*).
35. Kêçe la‘l-i hicridin ölmaḵ menġa düşvār êdi
Yüz taḥayyür birle êlgin tişledi cānān **körüb** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 22, Mısra 10*).
36. Reşkdin yüz fitne berpā eyledi devr-i felek
Közlerim āyīnesin yār alıda ḥayrān **körüb** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 22, Mısra 12*).
37. Tanġ emesdür bolsa az müddetde üstād-ı suḥan
Nâdire eş‘ārıġa taḥsîn eter selmān **körüb** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 22, Mısra 14*).
38. **Körüb** kõnglümde yüz āzārb ey bî-derd ṭa‘n êtme
Mürüvvet kõrgüzib raḥm êt ki sulṭānımnı saġındım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 102, Mısra 5*).
39. Ğayrnıġ bezmidedür ol māh-ı tâbān her kêçe
Örtēnür ḥālīm **körüb** şem‘-i şebistān her kêçe (*Nâdire Dîvanı, Gazel 133, Mısra 2*).
40. Eyleb ‘ālemni ferāmūş sēni yād kılay
Yēne bir mertebe ġam şāmıda māhımnı **körüb** (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 1, Mısra 16*).
41. Hicr derdini dēsem pūşt ü penāhımnı **körüb**
Raḥmı kélgey mü bu aḥvāl-ı tebāhımnı **körüb** (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 1, Mısra 17-28*).
42. Cevrlər ki menġa çarḥ eyledi şāhımnı **körüb**
Baş yalang eyleb ‘inānıġni tutub dād kılay (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 1, Mısra 19*).
43. **Körüb** ol bütñi zünnār almaġaysız ey müslimānlar

Meningdek yüz belāğa kalmağaysız ey müslimānlar (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 2, Mısra 21*).

44. **Köruban** kaçre-yi şebnemni hayā örgendim

Gül ü bülbül sözidin berg ü nevā örgendim (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 1, Mısra 37*).

körer kün: (T.) Göreceğim gün.

1. Uyğuda bir tün vişālingni körer kün bar mukın

Şubh-i hırşîd-i cemālingni **körer kün** bar mukın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 128, Mısra 1*).

2. Közlerim merdümeleri köp yığlamakdın tiredür

Māh-ı ruhsār üzre hālingni **körer kün** bar mukın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 128, Mısra 4*).

3. Āfitāb-ı vaşl cennet kaçırıda tapmas zevāl

Āfitāb-ı bî-zevālingni **körer kün** bar mukın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 128, Mısra 6*).

4. Böyle kim kıldı közümnü yaşını kan iştiyāk

Köz açıb ruhsār-ı alıngni **körer kün** bar mukın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 128, Mısra 8*).

5. Lebleringdin ayru ‘ışım telhdür devrān ara

Cān bērib şīrīn maqālingni **körer kün** bar mukın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 128, Mısra 10*).

6. Mihr-i ruhsār üzre hālingdur sa‘ādet kevkebi

Ahter-i ferhūnde fālingni **körer kün** bar mukın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 128, Mısra 12*).

7. La‘l-i nābing hasretide teşne kaldım Nâdire

Şerbet-i kevşer mişālingni **körer kün** bar mukın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 128, Mısra 14*).

körgeymen mü?: (T.) Görür müyüm?

1. Āh kim körmek müyesser bolmadı ruhsārını

‘Arşa-yı maḥşerde **körgeymen mü** déb dīdārını (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 7, Mısra 24*).

körgeç: (T.) *Görünce.*

1. Zülfün̄ni **körgeç** perīṣān ḥāl u bī-sāmān̄ıgım
Kaşın̄gı yayına çün saldın naẓar kurbān̄ıgım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 112, Mısra 1*).
2. Közüm **körgeç** yüzün̄ni tēlbe könglüm boldı sevdāyī
Saşın̄g sermāyesidür rişte-yi tār-ı nigāhımda (*Nâdire Dîvanı, Gazel 134, Mısra 15*).

körgemēn: (T.) *Görürüm.*

1. Nē ḥelāvet **körgemēn** hicrinde bu meyḥānedin
Neş’e zehr oldı şarāb-ı erguvānım boldı telḥ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 69, Mısra 7*).
2. Buzuldı rüzgārım ḥāne-yi ‘ışım ḥarāb oldı
Ne rāḥat **körgemēn** emdi buzulğan rüzgārımdın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 116, Mısra 8*).

körgeñ emesdür: (T.) *Görmemiştir.*

1. Kişi **körgeñ emesdür** ‘ışk da‘vāsıda āsāyış
Eger rāḥat tilersen zāhidā terkēt bu da‘vānı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 145, Mısra 15*).

körgende: (T.) *Gördüğünde.*

1. Köngül teşvīşini zülf-i perīṣānıda **körgende**
Ciger kan oldıgım ol la‘l-i ḥandāndın temāşā kıl (*Nâdire Dîvanı, Gazel 100, Mısra 11*).

körgeñ mü êkin?: (T.) *Görmüş mü?*

1. Mēndin ne revā erdi ki yār etti cüdālīg
Gülñi kişi **körgeñ mü êkin** ḥardın ayru (*Nâdire Dîvanı, Gazel 132, Mısra 18*).

körgüz-: (T.) Göstermek.

1. Yârdın ayrıldı déb her kün menğa devr-i felek
Körgüzib mihrini ol nâ-mihrbândın bérdi yâd (*Nâdire Dîvanı, Gazel 76, Mısra 12*).
2. Meger kim Nâdire **körgüzdi** ruhsâr-ı ‘arañnâkın
Kızardı gül yüzi bağ içre şebnem infi‘âlıdın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 123, Mısra 13*).
3. Vefâ rengi muhabbet neghetin köz tutmağıl ey dil
Bu reng ü bûy **körgüzmes** kişige dehr büstânı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 144, Mısra 20*).
4. Âfitâbım néçe kün boldı ki **körgüzmes** cemâl
Furkat içre badr-ı tâbân za‘fidin boldı hilâl (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 21*).
5. Hayâl içre **körgüz** menğa çehre kim
Vişâlnıgnı bisyâr yâd eyledim (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 13*).
6. Zâhid meni dîvânege **körgüzme** ta‘arruz
Mecnûnga kaçan ‘âkıl-i ferzâne kıılır bahş (*Nâdire Dîvanı, Gazel 52, Mısra 5*).

körme-: (T.) Görmemek.

1. Kalmadı mên **körmegen** bî-dâd devrân ilgidin
Dâğa vèrdi könglümi endüh-i bî-pâyânıdın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 126, Mısra 9*).
2. Cân **körmedi** rûzedin halâvet
İftârda yârsız ne lezzet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 45, Mısra 1*).
3. Néçe her yan baqdım devletim şubhın taleb
Körmedim ez gayr şâm-ı nekbet-i bî-intihâ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 14, Mısra 32*).
4. Yâr uçun ağıyâr derdin tartaman
Körmedim bir yârın ağıyârsız (*Nâdire Dîvanı, Gazel 89, Mısra 8*).
5. **Körmedim** bir kimse kim yétmes demâdem âferîn
Sênğa taḥsîn böyle hem taḥsîn-i devrândur mu sên (*Nâdire Dîvanı, Gazel 120, Mısra 11*).
6. Dergehige tekye kılğan **körmegey** üftâdeliğ

Şükr Allāh tāze boldı manşab-ı şehzādeliğ (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 6, Mısra 17*).

körmesem êdi: (T.) *Görmez olsaydım.*

7. Nigār-ı gül-bedenimni tüşümde **körmesem êdi**
Leb-i şeker şikenimni tüşümde **körmesem êdi** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 113, Mısra 1-2*).
8. Köz açmayın ğamide rûzgārım ötgüçidiür
Ki yār-ı sîm tenimni tüşümde **körmesem êdi** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 113, Mısra 4*).
9. Çü devr-i rāhatım ötti zehī sa‘adet êdi
Murād-ı cān u tenimni tüşümde **körmesem êdi** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 113, Mısra 6*).
10. Yüzi gül ü qadi şimşād közleri nergis
Bahār u yāsemenimni tüşümde **körmesem êdi** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 113, Mısra 8*).
11. Cefā-i hier bile köksümi figār kılay
Nigāh-ı sihr fenimni tüşümde **körmesem êdi** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 113, Mısra 10*).
12. Lebimğa keldi müdāmımnı vaşlını tileb cānım
Belā-yi ot-figenimni tüşümde **körmesem êdi** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 113, Mısra 12*).
13. Hemīşe bülbul-i tab‘im figān u zār eter
Ki ‘Āriz-i çemenimni tüşümde **körmesem êdi** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 113, Mısra 14*).
14. Firākı Nâdire könglümğa dāğlar koydı
Emīr-i şafşikenimni tüşümde **körmesem êdi** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 113, Mısra 16*).

körsert-: (T.) *Göstermek.*

1. Yüzi hicri meni köp derdmend êtdi ‘ilācım yok

- Yène bir **körsetib** yārimnı berhurdār kıl yārab (*Nâdire Dîvanı, Gazel 17, Mısra 8*).
2. ‘Uzār u qad u reftāringnı **körset**
Çemen serv ü gülını şermsār ét (*Nâdire Dîvanı, Gazel 38, Mısra 5*).
3. Ey nigār hicrinde müşkil oldı cān bërmağ
Körsetib cemālingnı ölmegimni āsān ét (*Nâdire Dîvanı, Gazel 49, Mısra 12*).

köter-: (T.) Kaldırmak.

1. **Kötermek** tağnı āsān emesdür
Mèn ü hicrān ğam-i heyhāt-heyhāt (*Nâdire Dîvanı, Gazel 31, Mısra 9*).
2. Ğamimni zerresini tağlarga ‘arz étsem
Felek anı **köterürde** ham eyledi kāmēt (*Nâdire Dîvanı, Gazel 41, Mısra 10*).
3. Perde-yi nāz u hayā hāmūş la‘lingdin **köter**
İki gül bergini birbirdin gehī güftāre aç (*Nâdire Dîvanı, Gazel 57, Mısra 3*).
4. Bu ğamni tağ **kötermes** edi velik menğa
Bërib tağammülini koydı cānıma minnet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 41, Mısra 11*).

köy: (T.) Köy, mahalle.

1. Mëning hālimga yığlar deşt ü şahrālarda vahşiler
Eger **köyige** barsan ey şabā yārimğa izhār ét (*Nâdire Dîvanı, Gazel 32, Mısra 8*).
2. Güzel yārimğa ey bād-ı şabā yetkür selāmımnı
Kim elter sëndin özge yār **köyige** peyāmımnı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 143, Mısra 2*).
3. Nâdire **köyide** baş koyma ğam ermes nāyāb
İtleri hayl-ı irür maqşad-ı ikrām menğa (*Nâdire Dîvanı, Gazel 1, Mısra 15*).
4. Aydım ki kaçan bolğusı **köyinde** mekânım
‘Āşıkğa dedi hâcet emes menzil ü me’vā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 4, Mısra 5*).
5. Sebā sarığa ger tüşse güzārıng nāgeh ey hüdhüd
Süleymān sarı Bilkis **köyidin** bir merhabā keltür (*Nâdire Dîvanı, Gazel 86, Mısra 6*).
6. Müdāmımnı **köyige** her kün ‘azm eterğa
Çırāğ-ı berğ-i āhim rehnümün bes (*Nâdire Dîvanı, Gazel 92, Mısra 7*).

7. Nâdire **köyide** baş koyma ğam êrmes nâyâb
İtleri ħayl-ı irür maqşad-ı ikrâm menġa (*Nâdire Dîvanı, Gazel 1, Mısra 15*).
8. Yêtalnay gül ‘izârım vaşlıġa ‘ışk içre rüsvâ mên
Meded kıl baĥt **köyi** sarıġa başkar bu rüsvânı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 145, Mısra 8*).
9. **Köyi** tofraġıda nişîmen kıl
Seyr-i gülzâr u büstândın kêç (*Nâdire Dîvanı, Gazel 62, Mısra 11*).
10. Tün kêçe fiġân u nâlışımdın
Köyng iti içre tüşti ġavġâ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 5, Mısra 10*).
11. **Köyng** sarı eylerem demâdem
Köz yaşını nâmesin revâne (*Nâdire Dîvanı, Terkib-bend 1, Mısra 53*).

köy-: (T.) Yanmak.

1. Ĥasta köngül âhıdın yâr ĥazar eylemes
Köydi felek ĥırmene şu ‘le-yi efġânıdın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 125, Mısra 10*).
2. Sênga cân birle könglümni sêni Têngri’ge tapşurdum
Vedâ’ingni kılurda **köydi** cânım ĥayr bâdıdın (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 2, Mısra 6*).
3. Furkat içre qalmadı şabr u qarârım qandasın
Ĥasretingde **köydi** baġrım örtedi cân el-firāk (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 8, Mısra 10*).
4. **Köyme** déb eylemedi hıçkişi pervânege baĥş
‘Âkil êrseng ne kılursan mênî dîvânege baĥş (*Nâdire Dîvanı, Gazel 53, Mısra 1*).
5. Nigündür qâmetim serv-i ĥırâmânımdın ayrılġaç
Köyer cân âteş-i ĥasretde cânânımdın ayrılġaç (*Nâdire Dîvanı, Müsemmen 2, Mısra 20*).
6. Firākıda şem ‘-i şeb-i hicr mên
Êmes **köymegim** Nâdire bî-sebeb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 23, Mısra 14*).
7. **Köyib** ey Nâdire ‘âlem ilige
Muĥabbet şîvesini âşikâr êt (*Nâdire Dîvanı, Gazel 38, Mısra 13*).
8. Ĥüsni ü ‘ışk eyler sêning ĥâkisteringni tütüyâ

Şem‘din **köymekni** kesbèt mezheb-i pervâne tut (*Nâdire Dîvanı, Gazel 39, Mısra 6*).

9. **Köymağ** irür ‘aşık bile ma‘şûk tarîkı
Bu mağfıl ara şem‘ ile pervâne kıılır bağş (*Nâdire Dîvanı, Gazel 52, Mısra 7*).
10. **Köydi** bağrım âh mişrâ‘ini inşâ‘ eylegeç
Tüşti andın Nâdire evrâk-ı deyvânîğa düd (*Nâdire Dîvanı, Gazel 81, Mısra 13*).
11. Âh kim zulm-i felekden boldı ağer Nâdire
Şabr u ârāmım kêtib örteb **köyer** iç ü taşım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 104, Mısra 14*).
12. Ot yaktı firâķıñ şereri ilge velîkin
Ey Nâdire **köymes** dil-i efgârdın ayru (*Nâdire Dîvanı, Gazel 132, Mısra 22*).
13. **Köyüb** örtenüb şem‘ su boldı pāk
Eşer kıldı sūz u güdāzım mēnīñ (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 123*).
14. Pertev-i mihriñ ile Kāmīle’ni **köydirdiñ**
Kim émes kökde kıyaş vech-i cemālīñ çī vāzıh (*Nâdire Dîvanı, Gazel 65, Mısra 17*).
15. Bardı u ‘ālemni **köydirdi** firākı āteşi
Şehr örtendi ğamidin şehriyārım kēlmedi (*Nâdire Dîvanı, Gazel 142, Mısra 9*).

köydür-: (T.) *Yakmak.*

1. Nişāndur fīre bolğan ağer-i bahtım sevādıdın
Tügünler kim firākıñ otıdın ğam şāmı **köydürdüm** (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 2, Mısra 10*).
2. **Köydürdi** çemen güllerini reşk otı birle
Ol ğonçe-yi ħandān ile ol nergis-i şehlā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 4, Mısra 7*).
3. Dehr kıştārığa bir şerār u yüz ħirmen
Köydürürğa ‘ālemni berķ-i ‘ışķ bünyād èt (*Nâdire Dîvanı, Gazel 36, Mısra 16*).

koyun: (T.) *Koyun.*

1. Cünün deştini sergerdānıdurman
Refîķim uşbu vādīde **koyun** bes (*Nâdire Dîvanı, Gazel 92, Mısra 12*).
2. Ğubārımdın nişān tapmas **koyun** bir ‘ömr seyr eyleb

Ki men sergeştemen ol husrev-i tûrân havâsıdın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 121, Mısra 3*).

3. Tilermen yüz beyâbân kaç'ini kılsam **koyun yaŋlıĝ**
Ki ötkay mên vişâlin isteban kevn ü mekândın hem (*Nâdire Dîvanı, Gazel 115, Mısra 3*).

4. Şeker sözlük kara közlük ğazâlım hicride yıĝlab
 Koyun yaŋlıĝ kèzermen âh eyleb deşt ü şahrânı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 144, Mısra 14*).

5. Soraĝıŋda beyâbânlar kèzib bî-ser ü pâ yürdüm
 Koyundek çarĥ urub cismim ğubârın kökke savurdum (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 2, Mısra 2*).

köz: (T.) Göz.

1. Bahâr keldi **közüm** gülge bakmadı aşlâ
Nêdin ki gülşen ara gülruĥum êmes peydâ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 3, Mısra 1*).
2. Kêl kim **közüm** âyînesi müştâķ-ı temâşâ
Ey serv-i sehi boylıĝım ey kâmet-i ra'nâ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 4, Mısra 2*).
3. Rüşen eylermen çirâĝ-ı âhnı
Közlerimdür gevher efşân merĥabâ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 6, Mısra 16*).
4. **Közidin** âzürdedürmên kaçıdın âzürderak
Zâr ahvâlımĝa âzar üzre âzârı 'aceb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 18, Mısra 9*).
5. Mâyil-i zulmete **közing** türkini
Yoksa kıllur merdüm öyini ĥarâb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 20, Mısra 13*).
6. Reşkdin yüz fitne berpâ eyledi devr-i felek
Közlerim âyînesin yâr alıda ĥayrân körüb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 22, Mısra 12*).
7. Ger **közim** ĥüsning çirâĝıdın münevver bolmasa
Rüşen êtmes pertev-i nûr-ı şerâr-ı âfitâb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 24, Mısra 11*).
8. Ğazâlelerni **közi** şayd kıldı şahrâda
Kaşı 'uķâbını şâhîn ĥaĥige yâr kılıb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 30, Mısra 3*).
9. Kêlür mükün yene ol şehsüvâr meydāŋa
Ki bardı ol keçe **közlerni** intizâr kılıb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 30, Mısra 6*).
10. Yumulmas **közlerim** ey mâh-ı tâbân iştiyâķıŋdın

- Çıkıp yer astıdın muştâklarğa ‘arz-ı dîdâr et (*Nâdire Dîvanı, Gazel 32, Mısra 13*).
11. Beski kan boldı yüregim gevher-i eşk ornığa
Kaatre kaatre **közlerimdin** tamdı mercân ‘âkıbet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 34, Mısra 12*).
12. Kan tökerge mâildür kaşlarıñnı şemşîri
İlni katl-ı ‘âm etseng **közlerini** cellâd et (*Nâdire Dîvanı, Gazel 36, Mısra 10*).
13. **Közlerim** yıgladı zülfingni körib
Ki yığın bâ ‘îşidür tîre bulut (*Nâdire Dîvanı, Gazel 42, Mısra 5*).
14. Ey eşk **közimni** mektebidin
Hayret sebekın revân etib kêt (*Nâdire Dîvanı, Gazel 46, Mısra 7*).
15. Kêl ‘ışk yolıda **közleringni**
Ey Nâdire dürfişân etib kêt (*Nâdire Dîvanı, Gazel 46, Mısra 17*).
16. Ey perî-peyker **közümni** manzarı
Hoş nişimendür demî ârâm tut (*Nâdire Dîvanı, Gazel 48, Mısra 7*).
17. Gülbün-i nezâketsên seyr-i bâğ u meydân et
Cilve kılmak istersen **közlerimde** cevân et (*Nâdire Dîvanı, Gazel 49, Mısra 2*).
18. **Közlerim** eyler yüzingni ârzü
Kim irür közgüye dîdâr ihtiyâc (*Nâdire Dîvanı, Gazel 56, Mısra 7*).
19. **Közlerim** muştâkdur dîdâr uçun ruhsâre aç
Perdeni yüzdin **közim** kılğunça bir nezzâre aç (*Nâdire Dîvanı, Gazel 57, Mısra 2*).
20. Lebleri tökti tebessüm şehdidin âb-ı hayât
Közleri yüz fitne berpâ eyledi nâz eylegeç (*Nâdire Dîvanı, Gazel 59, Mısra 6*).
21. Fırşat-ı ‘ömr-i girâmî etgenin rüsvâ köngül
Bildi gaflet uykusıdın **közlerin** bâz eylegeç (*Nâdire Dîvanı, Gazel 59, Mısra 10*).
22. Şayd eter birdemde ‘âlem ehlini murğ-ı dilin
Kaşların şâhîn etib **közlerni** şehbâz eylegeç (*Nâdire Dîvanı, Gazel 59, Mısra 12*).
23. Ayrılıb köz haţ-i ruhsaringdın
Tîre bolmış **közime** şâm u şabâh (*Nâdire Dîvanı, Gazel 63, Mısra 9*).

24. Eger tamsa **közümdin** kaçre-yi yaş
Bolur deryâdegi âb-ı revân telh (*Nâdire Dîvanı, Gazel 68, Mısra 13*).
25. **Közing** şâgird-i şüh u gamze üstâd
Hırâmân kèlgil ey serv-i revânım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 77, Mısra 15*).
27. Menğa ol serv-kaç peygâmın ey bād-ı şabâ kèltür
Ğubâr-ı mağdemin **közlerimğa** tütüyâ kèltür (*Nâdire Dîvanı, Gazel 86, Mısra 2*).
28. **Közleridür** sâhîr oşal kaşı ya
Nâvek-i müjgânı haťa eylesen (*Nâdire Dîvanı, Gazel 90, Mısra 9*).
29. Kètti ol hırşîd-ı meh-peyker anı hicrânda
İntizâr eyleb **közimni** eşkbâr etti felek (*Nâdire Dîvanı, Gazel 94, Mısra 6*).
30. **Közlerimni** kevkeb-efşân eyledi merdüm kebi
Meh-liķâlarning yüzidin şermsâr etti felek (*Nâdire Dîvanı, Gazel 94, Mısra 3*).
31. **Közimdin** yaş tøkib giryân bolıb kan yığlamay neylay
Ki hengâm-ı tekellüm la‘l-i ĥandânımnı sağındım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 102, Mısra 11*).
32. **Közüm** ĥayretfezâdur ‘azm-i meydân eylesün şâhım
Köngül meydânıda bir laħza cevlan eylesün şâhım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 105, Mısra 1*).
33. **Közüm** kan yaş tøküb güller açıldı tâze dâğımdın
Bukün birdem kèlib seyr-i gülistân eylesün şâhım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 105, Mısra 7*).
34. Eger çendî ki dîdârın **közümdin** eyledi pinhân
Ĥayâlını köngülge mû‘nis-i cân eylesün şâhım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 105, Mısra 17*).
35. Kan yaşım taşvîr eter her laħza ol gül şüretin
Közge kim müjgânlerimni kilik-i bihzâd eylerem (*Nâdire Dîvanı, Gazel 107, Mısra 12*).
36. Ayıldım ol kuyaşnı tâ ‘araķ efşân liķâsıdın
Közümge ot tüşer hırşîd ile encüm ziyâsıdın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 121, Mısra 2*).
37. Tüşmesüm **köz** hem müdâmımnı sermenzil ü mâvâsığa

- Tā köngül aşrı nedāmet birle vīrān olmasun (*Nādire Dīvanı, Gazel 122, Mısra 15*).
38. Ebr-i nīsān laza laza yağmasun g lzārga
Ebr-i nīsānd k **k z m** her laza giryān olmasun (*Nādire Dīvanı, Gazel 122, Mısra 12*).
39. Tā naarım d n nihān boldı ol ārām-ı cān
N r d n ayrıldı **k z** cism c dā cāmd n (*Nādire Dīvanı, Gazel 125, Mısra 12*).
40. Ey cān mena hicr ngde cihān boldı arang 
Bolğan kebi **k z** gevher-i şehvārdın ayru (*Nādire Dīvanı, Gazel 132, Mısra 12*).
41. Hāyrān **k z m** ey māh cemāl ngni tileydür
 y neni yok malab-ı d d rd n ayru (*Nādire Dīvanı, Gazel 132, Mısra 5*).
42. Ger serv ile t v s h r m  tse **közümge**
Manz r  mes ol  met   reft rd n ayru (*Nādire Dīvanı, Gazel 132, Mısra 13*).
43. **K z m** körgeç y z ngni t lbe könglüm boldı sevd y 
Sa ng serm yesid r rişte-yi t r-ı nig h mda (*Nādire Dīvanı, Gazel 134, Mısra 15*).
44. ‘Aceb  rmes dem dem zerre yanlı b -ar r olsa
Oal **k z** kim tüşer ol  fit b-ı ‘ lem r a (*Nādire Dīvanı, Gazel 135, Mısra 4*).
45. **Közümni** böyle giry n bilmekimdür d ne-yi eşkin
Bes  gevher ki tökmiş ‘ı n s n  bu dery a (*Nādire Dīvanı, Gazel 135, Mısra 7*).
46. Yana yana almadı c n birle könglüm d sız
Tama tama **közde** eşk-i çeşm-i giry n almadı (*Nādire Dīvanı, Gazel 136, Mısra 6*).
47. Açılmaydur **k z m** Y s f ‘uz r md n c d  bolğaç
Ki devr n bağımlı bir külbe-yi az ne tapşurdı (*Nādire Dīvanı, Gazel 137, Mısra 9*).
48. Per d k  zni n din eyled ng **k z** aıd n pinh n
Kişige bolmadı ma‘l m az ng remz   esr r  (*Nādire Dīvanı, Gazel 141, Mısra 11*).
49. Meger kim ol per r  hüsni n r  eyledi pertev

- 18). **Közüm** âyinedek ey Nâdire hayret nümüdârı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 141, Mısra*
50. Karanġu **közimge** hicr şâmı tîredür ‘İşim
Felek tofraġa pinhân eyledi mâh-ı temâmımnı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 143, Mısra*
- 21).
51. Muġtenem bilmey vişâlingnı eger maġrūrman
Êmdi **közge** ‘aksidék hayretde nâ-maġdūrman (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 86*).
52. Kêçeler tâ şubġ eşkim kevkeb-i seyyâredür
Serv ġadînge **közüm** müştâġ-ı bir nezzâredür (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 32*).
53. Çemen gülleri manzūr-ı temâşâ êrmes
Közüme ġad u yüzingdek çemen ârâ êrmes (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 1, Mısra*
- 24).
54. **Közlerim** yollarġa baġıb ġaldı ġayrân el-firâġ
Luţf-i ġulġingnı bu kêçe uyġuda yâd eyledim (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 8, Mısra 15*).
55. Ger bolmasa vaşling ey mükerrem
Manzūr êmes **közümġa** ‘âlem (*Nâdire Dîvanı, Terķib-bend 1, Mısra 16*).
56. Yaş ornıda ġanlar tōkilūr dîdelerimdin
Tâ tüşti **közim** ol gül-i ruġsârdın ayru (*Nâdire Dîvanı, Gazel 132, Mısra 4*).
57. Sên ey gerdün ġazer êt ġişveringni eyleġıl muġkem
Közümni eşkidin ġacletġa battı Nuġ tūfânı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 144, Mısra*
- 16).
58. Furġatıdın yıġlamakdın ġalmadı **köz** içre yaş
Êmdi ġün-ı dil ile köz şafġasın pūr nem tutay (*Nâdire Dîvanı, Gazel 148, Mısra*
- 11).
58. Mên tēlbege **közüng** kēyigi rām bolmadı
Vaġşî şıfat remîde ġazālingdın örgüley (*Nâdire Dîvanı, Gazel 147, Mısra 11*).
59. Çābuki kim ġamze tīġi birle ‘uşşāġ ehlini
ġatlı-ı ‘ilm eyler **kōzi** meydānde cevlan eylegeç (*Nâdire Dîvanı, Gazel 58, Mısra*
- 12).

60. Kan töker gamzesi müjgânları hem
Közi katlımğa çeken hancere baḡ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 66, Mısra 6*).
61. Yaş ornığa Nâdire **közimdîn**
Hicride aḡar müdâm ḡünâb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 25, Mısra 17*).
62. Nâdire rüşendür iḡbâlım çırâḡı vaşl ara
Közim içre nûr yâ könglüm ara cândur mu sèn (*Nâdire Dîvanı, Gazel 120, Mısra 18*).
63. Lebing hadîşini cân levḡine sevâd êttim
Közim qarası kebi boldı müşkbâr hadîş (*Nâdire Dîvanı, Gazel 50, Mısra 4*).
64. Temâşâ-i cemâlîğa eger şükr êtmegen bolsam
Közim peymânesini eşk ile serşâr kıl yârab (*Nâdire Dîvanı, Gazel 17, Mısra 12*).
65. Ayrılıb köz ḡaṡ-i ruḡsârıngdın
Tîre bolmış **közime** şâm u şabâḡ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 63, Mısra 10*).
66. Aḡtı baḡrım pâresi **közler** yolıdın ḡan bolub
ḡalk-i ‘âlem ḡoş-dil ü mèn bî-nevâ ḡayrân bolub (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 7, Mısra 37*).
67. Âḡ bir serv sehî reftârdın ayrılmışam
Közleri bādâm u ḡulruḡsârdın ayrılmışam (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 4, Mısra 2*).
68. Yüzi ḡül ü ḡadi şimşâd **közleri** nergis
Bahâr u yâsemenimni tüşümde körmesem êdi (*Nâdire Dîvanı, Gazel 113, Mısra 7*).
69. Yâr hicridin yaḡanı pâre kılmay nêlayın
Közlerim ḡünâbını seyyâre kılmay nêlayın (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 4, Mısra 12*).
70. Vaşl küni **közlerim** merdümi ḡülçîn êdi
Geh rûḡ-ı zîbâsıdın geh leb-i ḡandânıdın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 125, Mısra 13*).
71. **Közlerim** merdümeleri köp yıḡlamakdın tîredür
Mâḡ-ı ruḡsâr üzre ḡâlîngnı körer kün bar mukın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 128, Mısra 3*).
72. **Közlerim** mihr-i cemâlîdın münevver bolmadı

Mengâ hemdem bir kün ol hırşîd manzar bolmadı (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 63*).

73. Lem ‘a-yı dîdârı **közlerni** münevver eyledi
Şâhne-yi mihri köngüllerni mushher eyledi (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 6, Mısra 47*).

74. **Közümni** rüşen êtgeç pertev-i mihr-i cemâlıdın
Muhabbet neş’esidin vâkıf-ı esrâr kıl yârab (*Nâdire Dîvanı, Gazel 17, Mısra 3*).

75. Kêl hırâm eyleb kâdem koygıl **közüm** gülzârine
Kad u refâtârıngdın ey serv-i hırâmân eyleneş (*Nâdire Dîvanı, Gazel 146, Mısra 15*).

76. Bolğay êrdi kâdemîng toprağı birle rüşen
Ger **közüm** halkaları bolsa rikâbıngge rikâb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 16, Mısra 8*).

77. Başîret ehliğa lâf-ı nazar ursam ‘aceb êrmes
Közüm kuhl-i sa’âdetğa yêtişti ol keş-i pâdın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 124, Mısra 10*).

78. **Közüm** nûrini rüşen êt ey Hudâ
Temâşâ-i emn ü emân eyleyin (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 139*).

79. **Közüm** yollarda hayrân qaldı sultânımdın ayrılgaç
Kılurman ey sipihr-i bî-mürüvvet dâd destîngdın (*Nâdire Dîvanı, Müsemmen 2, Mısra 21*).

80. Hâtıng iştiyâkın sevâd eyledîng
Közümning karasın midâd eyledim (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 2*).

81. Gül furkatıda nêçük ki bûlbûl
Bir lahza **közümni** eyle rüşen (*Nâdire Dîvanı, Terkiş-bend 1, Mısra 42*).

köz aç-: (T.) Uyanmak, kendine gelmek.

1. **Köz açmayın** gamide rûzgârım ötgüçidiür
Ki yâr-ı sîm tenimni tüşümde körmesem êdi (*Nâdire Dîvanı, Gazel 113, Mısra 3*).

2. **Köz açıb** alımda körmey kıçkırıb dâd eyledim
Gâh gamdin nâle kıldım gâh feryâd eyledim (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 8, Mısra 17*).

3. Böyle kim kıldı közüمنى yaşını kan iştiyāk
Köz açib ruhsâr-ı alıngnı körer kün bar mukın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 128, Mısra 8*).

köz ara: (T.) Göz içinde.

1. Gül yüzini fikr eyleb şâmdın şubhdem
Yığlamağdın **köz ara** yaş ornığa kanım kélür (*Nâdire Dîvanı, Gazel 88, Mısra 10*).

köz merdümü: (T.+Far.+T.) Göz bebeği.

1. Tapmas **közümüni merdümü** hüsning mişâlını
Hâl-i siyeh ile ruh-ı alıngdın örgüley (*Nâdire Dîvanı, Gazel 147, Mısra 13*).
2. Boldı ol fırsat ki terk-i şöhet-i 'âlem tutay
Kan tökib **köz merdümidin** şive-yi mâtem tutay (*Nâdire Dîvanı, Gazel 148, Mısra 2*).

köz nûrı: (T.+Ar.+T.) Göz nuru; bakışı, güzelliği.

1. Nêçük kim her biri **köz nûrı** ü köngül cırâğıdur
Alarğa baht u devletni hemîşe yâr kıl yârab (*Nâdire Dîvanı, Gazel 17, Mısra 27*).
2. Ciger-güşe **köz nûrı** fezendler
Ki bu barçasıdur nişâning sening (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 73*).
3. Hüşüşen **köz nûrı** Hân şehriyâr
Hudâ eylegey devletin bî-zevâl (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 153*).

köz safhası: (T.+Ar.+T.) Yüz.

1. Furkatıdın yığlamağdın kalmadı köz içre yaş
Êmdi hûn-ı dil ile **köz safhasın** pür nem tutay (*Nâdire Dîvanı, Gazel 148, Mısra 12*).

köz sal-: (T.) Bakmak.

1. Her nêçe **köz salur** ol dilber-i gülfâm menğa
Dâğlar penbesi êrmiş gül-i bādām menğa (*Nâdire Dîvanı, Gazel 1, Mısra 1*).

2. Selāmet gencidin kozğalmağaysız ey müslimānlar
Çü ol kāfir çıkar **köz salmağaysız** ey müslimānlar (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 2, Mısra 24*).

köz tég-: (T.) Göz değmek, uğursuzluk ya da kötülük getirdiğine inanılan kiskanç ya da hayran bakışlar nedeniyle kötü bir duruma düşmek; göze gelmek.

1. Boldı ikki yıl cüdālığımge
Köz tégdi bu āşinālığımge (*Nâdire Dîvanı, Terkib-bend 1, Mısra 26*).

köz tut-: (T.) Bakmak, beklemek.

1. Fereh **köz tutma** hicrān şerbetidin
Ki bolmış rüzgārım ançünān telh (*Nâdire Dîvanı, Gazel 68, Mısra 11*).
2. Nâdire **köz tutma** gerdündin mürüvvet kim beš
İ'tibār-ı dehrni bî-i'tibār etti felek (*Nâdire Dîvanı, Gazel 94, Mısra 15*).
3. Vefā rengi muḥabbet neghetin **köz tutmağıl** ey dil
Bu reng ü bûy körgüzmes kişige dehr büstānı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 144, Mısra 19*).

köz yaşı: (T.) Gözyaşı.

1. Dūd-ı āhım çıksa gerdünğa serāpā çıрмаşur
Tākatım tāk oldı ceyhündek aķıb **közün yaşı** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 104, Mısra 4*).
2. Nişān tapmak ēmes āvāre köngüldin müyesser kim
İrür bir katre-yi kan **köz yaşı** tūfāne tapşurdı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 137, Mısra 12*).
3. Ne ḥācet nāle çekmek **köz yaşı** eylemek tūfān
Firāk u miḥnet içre şabr etmekdür sezāvārı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 141, Mısra 15*).
4. Devrān nè 'aceb **köz yaşı** eylese mecnūn
Çün eyledi 'ālemni binā Ḥālīk bî-çün (*Nâdire Dîvanı, Müsemmen 1, Mısra 5*).
5. Mekānıñ sēnin qaysı menzildedür
Közüm yaşı dın ḥaṭ revān eyleyin (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 130*).

6. Kūyng sarı eylerem demādem
Köz yaşını nāmesin revāne (*Nâdire Dîvanı, Terkib-bend 1, Mısra 54*).
7. Cānımğa cefalar bile cānāne kıllur baḥş
Her laḥza **közümni yaşı** tūfāne kıllur baḥş (*Nâdire Dîvanı, Gazel 52, Mısra 2*).
8. Nêçe künler kim vişālıdın köngül şād eyledim
Êmdi hicride **közümni yaşıdur** ған el-firāk (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 8, Mısra 20*).
9. Böyle kim kıldı **közümni yaşını** ған iştiyāk
Köz açıb ruḥsār-ı alıngnı körer kün bar mukın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 128, Mısra 7*).
10. Kanlı **közyaşım** ile āh cünün bezmide
Serv mevzūn ile dur tıfl-ı gül-endām menğa (*Nâdire Dîvanı, Gazel 1, Mısra 3*).
11. Girdāb irür **közümni yaşı**
'Āşıknı helāk eter bu girdāb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 25, Mısra 7*).
12. Her şām **közümni yaşı** şem'im
Ḥūn-ı cigerim becāy-ı şerbet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 45, Mısra 11*).
13. Felek elgi ğubārım şarşar-ı hicrāne tapşurdı
Vücūdım raḥtını **közler yaşı** tūfāne tapşurdı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 137, Mısra 2*).
14. Keling ey hemnişinler bul mēni cānımğa raḥm eyleng
Yıkıldı **közlerimni yaşı** birle cism dīvārı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 141, Mısra 6*).
15. Yüzing ḥasretide revāndur müdām
Közüm yaşı deryā-yı ceyḥūn kebi (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 168*).
16. Tüşmesün şebnem gül üzre gül'izārımdın cüdā
Tā ki şebnemdek **közüm yaşı** firāvān olmasun (*Nâdire Dîvanı, Gazel 122, Mısra 10*).
17. **Közüm yaşını** çarḥ-ı bī-mürüvvet ḥāka döndürdi
Nêçük cirm oldı peydā uşbu tıfl-ı bī-günāhımda (*Nâdire Dîvanı, Gazel 134, Mısra 19*).

köz yolu: (T.) Gözyaşının akan yolu.

1. Mēn kaçan yād etmedim vaşlingnı kim cān örtenib

Köz yolıdın yüzge eşk-i şeş-ķatārım kēlmedi (*Nâdire Dîvanı, Gazel 142, Mısra 6*).

köz yüm-: (T.) Ölmek, vefat etmek.

1. Nâdire ol yâr sevdâsı ile **köz yümme** kim
Râhat-ı cân yâr étmes yâr cānān eyleban (*Nâdire Dîvanı, Gazel 117, Mısra 11*).
2. Nâz uyķusıda sēndür sēn velī mēn şubḥ u şām
Munṭazir men Nâdire **köz yümmeyin** ḥayrānıngım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 114, Mısra 14*).

közdin yaş tōk-: (T.) Ağlamak.

1. Neçe kün boldı lebing şahbāsıdın ayru tüşüb
Nâdire **közdin tōker yaşı** ornıga ķan her kēçe (*Nâdire Dîvanı, Gazel 133, Mısra 18*).

közge il-: (T.) Önemsemek.

1. Felek bī-raḥımdur feryād kılsam **közge ilmeydür**
Kılurman ey sipihr-i bī-mürüvvēt dād destingdin (*Nâdire Dîvanı, Müsemmen 2, Mısra 53*).

közge sür-: (T.) Göze sürtmek.

1. Nâzar étse baḥt şāyed yēne bir yüzingni körsem
Kademingni **közge sürsem** kerem étse kār-sāzım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 101, Mısra 12*).

közü: (T.) Ayna.

1. **Közü** kebi ḥayrānlarınga ‘azm-i cemāl ét
Dīdāring uçun Nâdire’dür vāle ü şeydā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 4, Mısra 17*).
2. Közlerim eyler yüzingni ārzū
Kim irür **közüye** dīdār ihtiyāc (*Nâdire Dîvanı, Gazel 56, Mısra 8*).
3. Êmes **közüde** mey keyfiyet-i dīdārdın gāfil
Tecellī neş’esini çeşm-i giryāndın temāşā kııl (*Nâdire Dîvanı, Gazel 100, Mısra 5*).

közgü vanglıg: (T.) Ayna gibi.

1. Beski hicrân otı könglüm taşını suv eyledi

Közgü vanglıg ‘aks-i ruhsâring ile hayrâningim (Nâdire Dîvanı, Gazel 112, Mısra 6).

küdûret: (Ar.) Bulanıklık, dönüklük.

1. **Küdûret** levşidin dünyâ mülevveşş

Kılur mu dâmenin dâna mülevveşş (Nâdire Dîvanı, Gazel 55, Mısra 1).

2. Sên kıyaş mên sâye-yi pâmâl-ı hasret tünide

Pertev-i iltâf ile bérğül **küdûret**din emân (Nâdire Dîvanı, Gazel 119, Mısra 12).

küfr ü islâm: (ö.a.) Hak dini inkâr eden, inanmayanlar ve itaat etmeyenler.

1. **Küfr ü İslâm** ilige zülfüngdin

‘Akd-ı zünnâr u halka-yı tesbîh (Nâdire Dîvanı, Gazel 64, Mısra 9).

2. **Küfr ü İslâm** ilige sên ma‘bûd

Ka‘be ü deyrdir iki ma‘bed (Nâdire Dîvanı, Gazel 79, Mısra 3).

kühen: (Far.) Eski, ihtiyar.

1. Kühen zâl mekkâre sên ey felek

Bu ‘âlemde kimge vefâ eyleding (Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 97).

kül kıl-: (T.) Kül etmek, küle çevirmek, yakmak.

1. Muhabbet köyide nâçârdur ‘aşıkka hayrânlıg

Tahayyür **kül kılib** âyîne sāmān étmesem bolmas (Nâdire Dîvanı, Gazel 91, Mısra 6).

külâle: (Far.) Çiçek demeti; kıvrıcık saç, kâkül.

1. Saçing sünbülidin ‘adedsiz girihler tüşübdür köngül riştesiğa

Ki yüzdin birin zâhir étsem kılur c‘ad-i müşkîn **külâle** peydâ (Nâdire Dîvanı, Gazel 11, Mısra 4).

külbe: (Far.) Kulübe.

1. Tal‘atıng ferruh mübârek maqdeming

Kıldı **külbemni** gülistân merhabâ (Nâdire Dîvanı, Gazel 6, Mısra 4).

2. Mürüvvet eyle cānā sendin ayru tîredir şāmım

- Yarut **külbemni** bir tün ‘arizingni āfitāb eyleb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 21, Mısra 8*).
3. Kêlgıl ey yâr vefâ resmini tut
Şem‘-i ruhsâr ile külbemni yarut (*Nâdire Dîvanı, Gazel 42, Mısra 2*).
4. Kêlib ey Nâdire **külbem** sarı feyż-i kûdûmıdın
Köngül vîrânesin taht-ı Süleymân eylesün şâhım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 105, Mısra 21*).

külbe-yi ahzân: (*Far.+Ar.*) *Hüzün kulübesi.*

1. Açılmaydur közüm Yūsūf ‘uzârımdın cüdâ bolğaç
Ki devrân başımı bir **külbe-yi ahzâne** tapşurdı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 137, Mısra 10*).

külbe-yi ahzân ara: (*Far.+Ar.+T.*) *Hüzün kulübesi içinde.*

1. **Külbe-yi ahzân ara** Sultân ‘Ömer’ni dâğıda
Şem‘dek her kêçe tanatgunça örteb yanaman (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 7, Mısra 19*).

külbe-yi vîrân: (*Far.*) *Harap olmuş kulübe.*

1. Mên kaldım hicr vîrânıda bî-sâmân bolub
Yâr kêlmes **külbe-yi vîrânıma** mihmân bolub (*Nâdire Dîvanı, Gazel 29, Mısra 2*).

külfet: (*Ar.*) *Sıkıntı, zahmet, meşakkat.*

1. Lebidin ayru menğa bāde tutma ey sākī
Humār **külfetiğa** nāfi‘ olma ey şahbā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 3, Mısra 8*).
2. Müşkil işdür derd ü hicrân **külfeti**
Yārab ol müşkilni kıl āsān menğa (*Nâdire Dîvanı, Gazel 12, Mısra 7*).
3. Lebidin ayru kan yutmağ işimdür bargıl ey sākī
Menğa bî-hûde **külfet** bërme teklîf-i şarāb eyleb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 21, Mısra 12*).

külfet çek-: (Ar.+T.) Sıkıntı çekmek.

1. Çèkerde cān menğa taqlīd kılmāsun ferhād
Fırāk tağıda bī-hūde **çekmesün külfet** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 41, Mısra 4*).

külib kël-: (T.) Gülererek gelmek.

1. Bir yol mēni kaçımğa **külib kël** ki eyleyin
Māl u menāl u ni‘met-i elvān taşadduķıng (*Nâdire Dîvanı, Gazel 98, Mısra 7*).

kün: (T.) Gün.

1. Rūh-ı pākı ki müdāmımnı türbetini
Tavf eter **künde** hücum-ı ervāh (*Nâdire Dîvanı, Gazel 63, Mısra 8*).

künd eyle-: (Far.+T.) Kesmez eylemek.

1. Mēn āh ile tağnı v kıldım
Künd eyledi tışesini ferhād (*Nâdire Dîvanı, Gazel 75, Mısra 10*).

kündüz: (T.) Gündüz, gün ışığı. (Divan ü Lügati't-Türk' teki anlamı).

1. **Kündüzi** bir gūşede āşifte hāl u ser-girān
Kēçeler tā şubh-dem bīdār u maşgūl-ı du‘ā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 8, Mısra 3*).
2. Kılurğa **kündüzimni** kēçe hırşīd-i cemāl üzre
Perīşān eyledi gīsülerin şubhımnı şām eyleb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 26, Mısra 5*).

L

lācerem: (Ar.) Kuşkusuz, hiç şüphesiz.

1. Rūze ayı tapmadım pīr-i muğān irşādını
Lācerem mescid ara zāhidğa kıldım iktidā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 8, Mısra 6*).

lācür‘a çek-: (Ar.+T.) İçki kadehinin son damlasına kadar içmek.

1. Hoşdur kişi dünyā ğamini kılsa ferāmūş
Lācür‘a çekib sāğar-ı serşār-ı muhabbet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 47, Mısra 6*).

lāf-ı ‘ışk ur-: (Far.+Ar.+T.) Aşk lafını söylemek, aşktan konuşmak.

1. Mēn kebi **lāf-ı ‘ışk urıb** zāhid

İlga rüsvâlığını kıldı şarîh (*Nâdire Dîvanı, Gazel 64, Mısra 5*).

2. Ey Nâdire **lâf-ı ‘ışk urarsan**

Meşhûr-ı halâyîk oldu hâling (*Nâdire Dîvanı, Gazel 95, Mısra 17*).

lâf-ı muhabbet ur-: (*Far.+Ar.+T.*) *Aşk lafı söylemek.*

1. Ferhâd eger **ursa** menğa **lâf-ı muhabbet**

Bir âh ile eylermen anı dâğ-ı hicâlet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 43, Mısra 1*).

2. İnanma **lâf-ı muhabbetdin** ilge **ursa** zenah

Ki bardur ‘ışk ile zâhid arası yüz fersah (*Nâdire Dîvanı, Gazel 70, Mısra 1*).

lâf-ı nazar ur-: (*Far.+Ar.+T.*) *Bakarak laf söylemek.*

1. Başîret ehliğa **lâf-ı nazar ursam** ‘aceb êrmes

Közüm kuhl-i sa‘âdetğa yêtişti ol kefi-pâdin (*Nâdire Dîvanı, Gazel 124, Mısra 9*).

lahza lahza: (*Ar.*) *Zaman zaman.*

1. Ne hasretler ki kördüm müdâımını endüh firâkindin

Ne külfetler ki ötti **lahza lahza** iştiyâkıdın (*Nâdire Dîvanı, Müseddes 1, Mısra 16*).

2. Ebr-i nîsân **lahza lahza** yağmasun gülzârğa

Ebr-i nîsândek közüm her lahza giryân olmasun (*Nâdire Dîvanı, Gazel 122, Mısra 11*).

lahzada: (*Ar.+T.*) *Anında.*

1. Yüz cânım olsa **lahzada** kurbânîng eylerim

Vaşlım nişârîng olsun u hicrân taşaddukîng (*Nâdire Dîvanı, Gazel 98, Mısra 3*).

lahza-yı hâlî: (*Ar.+Far.*) *Bir an bile boş değildir.*

1. **Lahza-yı hâlî** êmes könglüm hayâling haylıdın

İштиyâkıngdur köngül tahtıda sultân eyleneş (*Nâdire Dîvanı, Gazel 146, Mısra 5*).

la‘l: (*Ar.*) *Sevgilinin kırmızı dudağı.*

1. Yüzîng ferruh cemâling ruḥ-efzâ
Haṭîng hıızr u leb-i **la'ling** mesîhâ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 2, Mısra 2*).
2. İçermên mey demâdem yâr **la'lini** ḥumârıdın
Mênî meyḥânedin men' étme zâhid ihtisâb eyleb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 21, Mısra 9*).
3. Perde-yi nâz u ḥayâ ḥâmûş **la'lingdin** köter
İki gül bergini birbirdin gehî güftâre aç (*Nâdire Dîvanı, Gazel 57, Mısra 3*).
4. **La'lidin** derdimge darmân eyler êrdi vaşl ara
Çâre kılmâs mübtelâi derd-i hicrân eylegeç (*Nâdire Dîvanı, Gazel 58, Mısra 7*).
5. Mengâ ey Kâmile **la'lidin** ayru
Eger şeker eşem bolğay dehân telḥ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 68, Mısra 15*).
6. Mengâ **la'lingdin** ayru kâm-ı cân telḥ
İrür andın şarâb-ı erguvân telḥ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 68, Mısra 1*).
7. Her kişi ölse yüzîng mihride **la'ling** tîrgüzür
Çün mesîhing zinde eyler âfitâbingge öley (*Nâdire Dîvanı, Gazel 149, Mısra 3*).
8. Tarab teklîfi birle könglümi ḳan étme ey sâķî
Ne ḥâşıl Nâdire **la'lidin** ayru câm-ı şahbâdın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 124, Mısra 18*).
9. **La'ling** alıda köngül sürgende ḥâlingdin su'uâl
Nâz u istîgnâ bile berğen cevâbingge öley (*Nâdire Dîvanı, Gazel 149, Mısra 9*).
10. Nihâl-ı şabrıma **la'ling** ḥayâlî birle su bêrdim
'Aceb yok bolsa ger bu naḥldın şîrîn semer peydâ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 10, Mısra 3*).
11. Gönçe ü gül têng êmes **la'ling** ile ağzînge
Gülde şeker-ḥande ü gönçede güftâr yoḥ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 72, Mısra 9*).

la'l-i âbdâr: (Ar. + Far.) Suylu dudak.

1. Gevher özini şadef içre eyledi pinhân
Çü zâhir eyledi ol la'l-i âbdâr ḥadîş (*Nâdire Dîvanı, Gazel 50, Mısra 6*).

la'l-i âbdâr-ı âfitâb: (Ar. + Far.) Güneş yüzlü sevgilinin suylu dudağı.

1. Şarf kılgumdur anı câm-ı vişâlî naḳdine

Ger müyesser bolsa **la‘l-i ābdār-ı āfitāb** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 24, Mısra 4*).

la‘l-i cān bahs: (*Ar.+Far.*) *Sevgilinin can bağıslayan dudağı.*

1. Mesîhâ kebi **la‘l-i cān bahş**ıdın

Heme derd-i hicrānga darmān irür (*Nâdire Dîvanı, Gazel 85, Mısra 7*).

la‘l-i handān: (*Ar.+Far.*) *Gülümseyen kırmızı dudak.*

1. Közimdin yaş tökib giryān bolıb kan yığlamay neylay

Ki hengām-ı tekellüm **la‘l-i handānımnı** sağındım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 102, Mısra 12*).

la‘l-i leb: (*Ar.+Far.*) *Sevgilinin kırmızı dudağı.*

1. Yār **la‘l-i lebidin** ayrıldın

Ey köngül emdi demādem kan yut (*Nâdire Dîvanı, Gazel 42, Mısra 3*).

2. Şerh etib yazmak uçun **la‘l-i lebingni** şıfatın

Kāmile eyledi çün gevher-i şehvār hadîs (*Nâdire Dîvanı, Gazel 51, Mısra 13*).

la‘l-i meygün-ı şekerh‘ā: (*Ar.+Far.*) *Sevgilinin tatlı isteyen içkili kırmızı dudağı.*

1. Köngülñi bāde-yi gam birle āhır telhkām etti

Yétalmay Nâdire ol **la‘l-i meygün-ı şekerh‘āğa** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 135, Mısra 12*).

la‘l-i nāb: (*Ar.+Far.*) *Saf kırmızı dudak.*

1. İki **la‘l-i nābingni** yāķūtığa

İki çeşm-i gevher fişānım fedā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 13, Mısra 7*).

2. Tekellüm etdi mülākāt **la‘l-i nābing** ile

Feşāhat ehli ara tapdı i‘tibār hadîs (*Nâdire Dîvanı, Gazel 50, Mısra 11*).

3. **La‘l-i nābing** hasretide teşne kaldım Nâdire

Şerbet-i kevşer mişālınğni körer kün bar mukın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 128, Mısra 13*).

4. Sebze-yi hat **la‘l-i nābing** üzre me‘vā eyledi

Hızır kılgandek vaṭan ser-çeşme-yi ḥayvān körüb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 22, Mısra 3*).

la‘l-i şekerbār: (Ar. + Far.) Sevgilinin şeker saçan dudakları.

1. Bülbul-i dil gönçe-yi gülzārīng eyler ārzū
Ṭūṭī-yi cān **la‘l-i şekerbārīng** eyler ārzū (*Nâdire Dîvanı, Gazel 131, Mısra 2*).
2. Kan yutarman **la‘l-i şekerbārdın** ayrılmışam
Yār ketti emdi hicrān mācerāsı kalmadı (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 4, Mısra 25*).
3. Her kaçan kim dēse ol **la‘l-i şekerbār** ḥadīṣ
Telḥ olur ṭūtiye güftār ile bisyār ḥadīṣ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 51, Mısra 1*).
4. Nihāl-ı kāmēt-i serv-i ḥırāmān
Yüzi gül **la‘l-i şekerbārı** ferruḥ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 67, Mısra 8*).

la‘l-i şekerhā: (Ar. + Far.) Sevgilinin şeker isteyen saf dudağı.

1. Uşattı kand u şeker ni‘metin **la‘l-i şekerhāsı**
Ne dilkeş ḥüsn irür körge sarı artar temennāsı (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 2, Mısra 27*).

la‘l-i sīrāb: (Ar. + Far.) Sevgilinin kırmızı suylu dudağı.

1. Tökmeyin kim eşk tapmas **la‘l-i sīrābıng** sēni
Yutmayın kan kım ruḥ-ı gülnārīng eyle ārzū (*Nâdire Dîvanı, Gazel 131, Mısra 9*).

lāl bol-: (Ar. + T.) Konuşamamak; dilsiz olmak, dili tutulmak.

1. **Lāl bolmay** kim Tekellüm eyledi körgeç sēni
Ḥāk bolmay kim sēni reftārīng eyler ārzū (*Nâdire Dîvanı, Gazel 131, Mısra 5*).

lāl ét-: (Ar. + T.) Konuşamaz duruma sokmak, susturmak.

1. Ki mēn bī-çāre könglümni bakıb ötgünçe aldurdum
Mēni **lāl etti** güftār-ı leb-i ḥāmūş-ı güyāsı (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 2, Mısra 26*).

lāl ol-: (Ar.+T.) Konuşamamak; dilsiz olmak, dili tutulmak.

1. Kaşı u ağzı u kadi bile zülfin hayāl eyleb
Olub men **lāl** özlükdin kêtib yârim cemâlîdın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 123, Mısra 8*).

lâle: (Far.) Lale çiçeği.

1. Serhoş-ı deşt-i cünûn içre ki bolmuş hâşıl
Lâleler üzre sirişkim mey ile cām menğa (*Nâdire Dîvanı, Gazel 1, Mısra 10*).
2. Sirişkim saḥābın imdādıdın dilküşādur muḥabbetni deşti
Köngül dağını êtsem beyân bolur ol beyābānda **lâle** peydā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 11, Mısra 10*).
3. Şāhlar fermānberi sulṭānlar müdāmımnı çākeri
Şādılgdın boldı gülgün **lâleler** pīrāheni (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 6, Mısra 56*).

lâle bergidêk: (Far.+T.) Lale yaprağı gibi.

1. Faşl-ı bahār gül açar mihr vefā riyāzıda
Hicride **lâle bergidêk** dāğ ile ḳan bolıb ciger (*Nâdire Dîvanı, Gazel 82, Mısra 8*).

lâle ruhsār: (Far.) Lale rengine kırmızı yanak.

1. Hicr derdidin yürekde ḳaldı dāğ dāğ üstide dāğ
Şerḥ êtib bu mâcerānı **lâle ruhsārımğa** ayt (*Nâdire Dîvanı, Gazel 37, Mısra 4*).

lâle yanglıg: (Far.+T.) Lale gibi.

1. **Lâle yanglıg** dāğ boldı gül cemālî reşkidin
Dāğlık güllerdin oldı seyr-i şāhrā bāğ ara (*Nâdire Dîvanı, Gazel 15, Mısra 9*).
2. Tapmasun ta'gîr ol reşk-i çemen rengi dēban
Lâle yanglıg dāğlar könglümdegi ḳanımdadur (*Nâdire Dîvanı, Gazel 83, Mısra 8*).
3. Nâdire köksini êtti **lâle yanglıg** dāğ dāğ

Hıçkim yārab esīr-i dāğ-ı hicrān olmasun (*Nâdire Dîvanı, Gazel 122, Mısra 17*).

4. Ne kılsun **lâle yanghî** Nâdire bağırını dāğ etmek
Ki anı çarh dāğ-ı Şeh ‘Ömer Sultān’a tapşurdu (*Nâdire Dîvanı, Gazel 137, Mısra 13*).

lâledêk: (*Far. + T.*) *Lale gibi.*

1. Ötti fırsat kaldı köngüllerde dāğ-ı hasreti
Lâledêk bağırmğa koydı dāğ-ı sultān furkatı (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 8, Mısra 44*).
2. **Lâledêk** bağırmnı dāğ-ı firāk-ı kıan eyledi
Hâtır-ı cem‘imni bu hasret perışān eyledi (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 75*).

leb: (*Far.*) *Dudak.*

1. Yüzing ferruh cemāling ruh-efzā
Hating hıızr u **leb-i la‘ling** mesihā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 2, Mısra 2*).
2. **Lebidin** ayru menga bāde tutma ey sākī
Humār külfetiğā nāfi‘ olma ey şahbā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 3, Mısra 7*).
3. **Lebing** şehd-i nābığā cānım fedā
Hıramān kadinge revānım fedā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 13, Mısra 1*).
4. Turfe su‘ālī **lebidin** sordı yār
Cān bereyin bolmasa şırın cevāb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 20, Mısra 7*).
5. **Lebidin** ayru kıan yutmağ işimdür bargıl ey sākī
Menga bī-hüde külfet bërme teklif-i şarāb eyleb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 21, Mısra 11*).
6. Gül cemende seyr eyleb gönçe münfa‘il bolsın
Perdeni köter yüzdin **leblerinğni** handān et (*Nâdire Dîvanı, Gazel 49, Mısra 4*).
7. Kelām çağıda her söz ki zāhir etdi **lebing**
Şadef gevherlerini kıldı şermsār hadîş (*Nâdire Dîvanı, Gazel 50, Mısra 9*).
8. **Lebingdin** ayru tüşib Kāmile kitābet ile
Kara libās kıyib kaldı sügvār hadîş (*Nâdire Dîvanı, Gazel 50, Mısra 13*).
9. Biri **lebingni** hadîşidêk ābdār emes

- Köngül sahfesine yazmışam hezâr hadîs (*Nâdire Dîvanı, Gazel 50, Mısra 7*).
10. Deme ki **lebleridin** zâhir etse yâr hadîs
Ulusnı hâtırını eylegey şikâr hadîs (*Nâdire Dîvanı, Gazel 50, Mısra 1*).
11. **Lebidin** sorma hadîşi ki irür tilğa girân
Yâr nâzik lebiğa bîrmesün âzâr hadîs (*Nâdire Dîvanı, Gazel 51, Mısra 9*).
12. Şîşe serşâr-ı mey-i nâb irür sorma sebeb
Lebidin neş'e tapar eyleme pervânege bahş (*Nâdire Dîvanı, Gazel 53, Mısra 4*).
13. **Lebleri** tökti tebessüm şehdidin âb-ı hayât
Közleri yüz fitne berpâ eyledi nâz eylegeç (*Nâdire Dîvanı, Gazel 59, Mısra 5*).
14. Köngül şadâb eding vaşlı meydin
Lebidin ayru tüşding emdi kam iç (*Nâdire Dîvanı, Gazel 60, Mısra 6*).
15. **Lebleringdür** mesîh vü hıızr hatıng
Senden ister hayât hıızr u mesîh (*Nâdire Dîvanı, Gazel 64, Mısra 7*).
16. Mëning yârım perîler şâhı erdi
Lebi şehd ü şeker güftârı ferruh (*Nâdire Dîvanı, Gazel 67, Mısra 6*).
17. Tâ bâdesin **lebingge** kılmış piyâle teslîm
Kad ü yüzinge eyler gül birle lâle teslîm (*Nâdire Dîvanı, Gazel 111, Mısra 1*).
18. **Lebiğâ** keldi müdâmımnı vaşlını tileb cânım
Belâ-yi ot-figenimni tüşümde körmesem edi (*Nâdire Dîvanı, Gazel 113, Mısra 11*).
19. Vâkıf ermessen mëning derdimdin ey 'îsâ nefes
Kim talaşurman **lebing** hicrânıda cân her kêçe (*Nâdire Dîvanı, Gazel 133, Mısra 16*).
20. Nêçe kün boldı **lebing** şahbâsıdın ayru tüşüb
Nâdire közdin töker yaş ornığa kan her kêçe (*Nâdire Dîvanı, Gazel 133, Mısra 17*).
21. Kelâming neş'esi bîmârlar cismiğa rûh-efzâ
Lebingni şerbeti erdi buzuk köngülmi mi 'mârı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 141, Mısra 10*).
22. Cân bağıslarda **lebing** nâzingge cân eyley fedâ
Katlîm eyler çağda kılgan ıztırâbingge öley (*Nâdire Dîvanı, Gazel 149, Mısra 7*).

23. Yād eyleb **leblering** şahbāsını maḥmūrman
Vaşlınğ isteb ‘āfiyet sermenzilidin zārman (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 81*).
24. Kim kıılır ümîd kan yutmay **lebingni** şerbetin
Olmayın kim nergis-i bīmārınğ eyler ārzū (*Nâdire Dîvanı, Gazel 131, Mısra 3*).
25. Köngül bir āfitāb ‘ışkıda ḥayrāndur ki taṅğ ėrmes
Lebi şevki felekdin yerge indürse mesīḥānı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 145, Mısra 14*).
26. Mey içseng ey köngül ildin nihān iç
Lebi yādi bile mey rāyegān iç (*Nâdire Dîvanı, Gazel 60, Mısra 2*).
27. Qandur ciğerim **lebidin** ayru
Kêltür menğa sākiyā mey-i nāb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 25, Mısra 13*).
28. Qalem taḥrîr eterde ney-şekerdin bolsa taṅğ ėrmes
Lebing vaşfını yād eyler Nâdire şîrîn kelām eyleb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 26, Mısra 18*).
29. **Lebing** ḥadîşini cān levḥine sevād êttim
Közim qarası kebi boldı müşkbār ḥadîş (*Nâdire Dîvanı, Gazel 50, Mısra 3*).
30. **Lebing** yādi könglümde pinhān ėmesdür
İrür şîşede mevc-i şahbā hüveydā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 9, Mısra 3*).
31. Qılmanğ ey aḥbāb ol ruḥsārdın qat‘-i nazar
Lebleri yāqūtını elbette kût-ı cān êtiṅğ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 96, Mısra 14*).
32. **Lebleringdin** ayru ‘ışım telḥdür devrān ara
Cān bērib şîrîn maḳālīnğnı körer kün bar mukın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 128, Mısra 9*).

lebāleb: (*Far.*) Ağzına kadar dolu.

1. Nâdire cām-ı muḥabbetni **lebāleb** içiban
Mestliğ birle kılay ‘ışk nemāzını edā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 7, Mısra 17*).
2. Sākī menğa qadeḥ tut bu deyr ara **lebāleb**
Zāhid ehlidin usandım tutdım sēniṅle meşreb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 27, Mısra 1*).
3. İrür pîr-i muğāndın bu cesāret turgıl ey sākī

- Lebāleb** cām ile zāhidni de‘vāsını bī-kār ét (*Nâdire Dîvanı, Gazel 32, Mısra 10*).
4. İrür meyḥāne feyzi meymenetlîḡ
Lebāleb sāḡar-ı serşārı ferruḡ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 67, Mısra 10*).
5. Cām-ı ʔarab **lebāleb** mîr-i zamān selāmet
Bu dem ki sâz boldı ḡānūn-ı bezm-i ‘işret (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 5, Mısra 3*).
6. Hicrdin maḡmūrman sâḡī **lebāleb** cām tut
Mèn kebi herkim ki bolsa rind-i derd-āşām tut (*Nâdire Dîvanı, Gazel 35, Mısra 1*).

leb-i cānperver: (*Far.*) *Can besleyen dudak.*

1. Hızr ‘ömrin āb-ı ḡayvānnı mükerrer eyledi
İlni tîrgüzdi mesīḡā-yı **leb-i cānperveri** (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 6, Mısra 50*).

leb-i ḡandān: (*Far.*) *Sevgilinin gülümseyen dudağı.*

1. Vaşl küni közlerim merdümi ḡulḡın êdi
Geh rūḡ-ı zībāsıdın geh **leb-i ḡandānıdın** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 125, Mısra 14*).

leb-i la‘l ü meh-i ruḡsār: (*Far.+Ar.+Far.*) *Sevgilinin kırmızı dudağı ve ay gibi yüzü.*

1. Baḡmaḡay kevşer lebide ḡurnıḡ ruḡsārıḡa
Kim **leb-i la‘l ü meh-i ruḡsārıḡ** eyler ārzū (*Nâdire Dîvanı, Gazel 131, Mısra 8*).

leb-i la‘l: (*Far.+Ar.*) *Sevgilinin kırmızı dudağı.*

1. Yüzıḡ ferruḡ cemālıḡ ruḡ-efzā
ḡaḡıḡ ḡızr u **leb-i la‘l** mesīḡā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 2, Mısra 2*).

lebi maḡmūr: (*Far.+Ar.*) *Sarhoş olan dudak.*

1. **Lebi maḡmūrı** durmèn cām-ı mey tut
Kerem kıl sâḡiyā def‘-i ḡumār ét (*Nâdire Dîvanı, Gazel 38, Mısra 7*).

leb-i şeker şiken: (Far.) Şeker kıran dudak.

1. Nigâr-ı gül-bedenimni tüşümde körmesem édi

Leb-i şeker şikenimni tüşümde körmesem édi (*Nâdire Dîvanı, Gazel 113, Mısra 2*).

lem‘a-yı dîdâr: (Ar.+Far.) Yüz ışıĝı.

1. **Lem‘a-yı dîdârı** közlerni münevver eyledi

Şâhne-yi mihri köngüllerni mushher eyledi (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 6, Mısra 47*).

leşker: (Far.) Asker.

1. Nâdire âh-ı dil ü şûr-ı cünûn berpây kıl

Uşbu **leşker** birle ‘âlem mükini yekbâre aç (*Nâdire Dîvanı, Gazel 57, Mısra 14*).

letâfet bahârı: (Ar.+Far.+T.) Güzellik baharı.

1. Vişâlını hicrân étib ey firâk

Letâfet bahârın hazân eyleding (*Nâdire Dîvanı, Gazel 97, Mısra 10*).

levh: (Ar.) Levha, sayfa.

1. Derd ehli okusun Nâdire güftârımnı

Yazıban kökde kıyaş **levhine** eş‘arımnı (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 1, Mısra 64*).

levh-i cemâl: (Ar.) Güzellik levhası.

1. Nazar ehli sevdâlarını haţing kıldı **levh-i cemâle** peydâ

Nêtang eylese düd-ı âhım kemer devride hâle peydâ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 11, Mısra 1*).

levş: (Ar.) Kir, pislik.

1. Küdüret **levşidin** dünyâ mülevveş

Kılur mu dâmenin dâna mülevveş (*Nâdire Dîvanı, Gazel 55, Mısra 1*).

leyli: (ö.a.) *Leyla ve Mecnun hikayesinin kadın kahramanı.*

1. Mecnûn nêge **leyî** terkin êtsün
Yûsûf'ı unutmadı Züleyhâ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 5, Mısra 15*).
2. Mèni zâr ferhâd u mecnûn nijâd
Îrür yâr şîrîn ü **leyî** neseb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 23, Mısra 10*).
3. **Leyî** hicrânıda mecnûn mèn kebi yâd kılmadı
Hiçkim yârab cihânda yârdın ayrılmasun (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 47*).
4. Oşal **leyî** melâhat nâzenîn mâh-ruhsârım
Mèni mecnûn kebi sergeşte-yi deşt-i belâ kıldı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 138, Mısra 5*).

lezzet-i 'îş ü ferâgat: (Ar.+Far.+Ar.) *Zevk ü safa lezzeti.*

1. Ötti fursat lezzet-i 'îş ü ferâgat bilmedim
Devlet-i dîdârını 'în-i sa'âdat bilmedim (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 4, Mısra 33*).

lezzet-i şî'r: (Ar.+Far.+Ar.) *Şiirin lezzeti.*

1. Nâdire kılğaç muhabbet neş'esidin güftügü
Lezzet-i şî'r-i 'ömer şâhibkürândın bérđi yâd (*Nâdire Dîvanı, Gazel 76, Mısra 14*).

libâs-ı selâmet: (Ar.+Far.+Ar.) *Sağlıklı elbise.*

1. Vel-ni'mâ derdige darmân bérđib
Libâs-ı selâmet 'atâ eyleding (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 104*).

libâsı sūsenî: (Ar.+Far.) *Susam renkli elbise.*

1. Tahniyetdin boldı sūseni **libâsı sūsenî**
Serv ü gül bezmide pürzer boldı ra'nâ dāmeni (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 6, Mısra 57*).

lîk: (Far.) *"Ama, fakat, lakin, ancak" anlamında bağlaç.*

1. Rûze za ‘fidin ‘aceb hayrettedürmen Nâdire
Eylemesmen **lîk** bu aḥvâl ile terk-i du‘â (*Nâdire Dîvanı, Gazel 8, Mısra 12*).
2. Menga berâber êmes kûhken bile mecnûn
Alarda bir ğam êdi **lîk** mende ming ḥasret (*Nâdire Dîvanı, Gazel 41, Mısra 6*).
3. Çêkmeyüb ğam çekti şîrîn şüretin ferhâd **lîk**
‘Işk âyînide dërler bî-ḥayâların biri (*Nâdire Dîvanı, Gazel 139, Mısra 5*).

lîkin: (Far.) *Lâkin, ancak, ama.*

1. Sîl şahrâda kıılır şevk ile cevân **lîkin**
Çuğznı düşmanıdır eylese vîrânege baḥş (*Nâdire Dîvanı, Gazel 53, Mısra 9*).
2. Kêç dëding yâr u âşinâların
Menga **lîkin** dème fulândın kêç (*Nâdire Dîvanı, Gazel 61, Mısra 12*).

lillâhü’l-ḥamd: (Ar.) *Allah'a hamdolsun.*

1. **Lillâhü’l-Ḥamd** ki ez ḥaşıyet-i devlet ḥân
‘Âfiyet taptı çiçekdin vel’-Ni ‘mâ sulṭân (*Nâdire Dîvanı, Gazel 127, Mısra 1*).

lutf: (Ar.) *Yardım, inayet, ihsan.*

1. Tîşe-yi ferhâd ğamdin pâre bağrım dâğın
Lutf hıştıdın kıl ey şîrîn suḥan ḥüsrev binâ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 14, Mısra 34*).
2. Budur ümîdim ki **lutfingdin** köngül âyînesi
Zeng-i ğamdin mihr közgüsü kebi tapḳay cilâ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 14, Mısra 35*).
3. Baḳmadıng bir **lutf** ile ey bî-mürrüvet seng-dil
Nâdire hicrinde yığlar nâle ü efğân étib (*Nâdire Dîvanı, Gazel 28, Mısra 13*).
4. Her zamân yâd eyleban könglümğa sulṭânım këlür
Lutf birle betü’l-aḥzânımğa mihmânım këlür (*Nâdire Dîvanı, Gazel 88, Mısra 2*).

lutf ét-: (Ar.+T.) *İyilikte bulunmak, lütuf göstermek.*

1. Şabâ **lutf ét** ‘Ömer Sulṭân’ğa yêtkür Nâdire ‘arzin

Ki tūyī nūr-i cemşiddur rızā ger bolsa şāhımda (*Nâdire Dîvanı, Gazel 134, Mısra 21*).

2. Sâkiyâ **luţf êt** dirîğ êtme ‘ināyet sāğarın
Kim bukün maḥmūr-ı şahbā-i leb ḥandānıngım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 114, Mısra 9*).
3. **Luţf êtib** sorsa mēni ḥālimdin ol nā-mihrbān
Öldi hicrānıngda déb yār-ı vefādārımgā ayt (*Nâdire Dîvanı, Gazel 37, Mısra 7*).

luţf etegi: (Ar.+T.) *Merhamet eteği.*

1. Ḥāksāringdek kerem kıl çekmegil **luţf etegin**
Bir ğubāring men ki meḥv-i gūşe-yi dāmānıngım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 114, Mısra 3*).

luţf eyle-: (Ar.+T.) *Merhamet eylemek, iyilikte bulunmak.*

1. Bāde müştākıġa **luţf eyle** kadeh tut sākī
Yoksa Cemşid’ga hem eylemedi cām vefā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 7, Mısra 15*).
2. Dāde keldim ey salātın serveri dadım eşit
Sēn şeh ü mēn bī-nevā **luţf eyle** feryādım eşit (*Nâdire Dîvanı, Gazel 40, Mısra 2*).
3. Ey şehā **luţf eyle** aḥvālımdın emdi vākıf ol
Çekdim asru çarḥ devri cevridin renc ü ‘inā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 14, Mısra 17*).

luţf ile: (Ar.+T.) *İyilik ve merhametle.*

1. **Luţf ile** sēn kayd-ı ġamdin çekmeseng tā rüz-ı ḥaşr
Yok ḥālāş olmak menġa ey ḥusrevi ‘izz ü ‘ulā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 14, Mısra 25*).

luţf ü hulk: (Ar.) *Merhamet ve ahlak.*

1. **Luţf ü hulk** u dāniş ü iḥsān u ‘aql u saltanat
Sēndedür mecmū‘a-i aḥlāk u iḥsāndur mu sēn (*Nâdire Dîvanı, Gazel 120, Mısra 9*).

2. **Luṭf ü ḥulḳı** her biri rūḥ u revān êrdi menġa
Kêtti ol rūḥ u revān feryād u efgān el-firāk (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 8, Mısra 29*).

luṭf ü iltâf: (Ar.) *Lutüf ve merhamet.*

1. Tâ kıyâmet êtme yârab **luṭf ü iltâfıngı** kem
Ḥân-ı ‘âlîcâh kim iḥsân u cûd eyler ‘atâ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 14, Mısra 15*).

luṭf ü kerem: (Ar.) *İhsan ve cömertlik.*

1. Kêlseng ḳademiġdin örgülürmen
Luṭf ü keremiġdin örgülürmen (*Nâdire Dîvanı, Terkib-bend 1, Mısra 24*).
2. Natüvân cânıma bî-dâd üze bî-dâd kılay
Nêçe künler ki menġa bar êdi **luṭf ü keremiġ** (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 1, Mısra 46*).

luṭf ü râyet-i iḳbâl: (Ar.) *Bahtın iyilik ve rivayetti.*

1. Devr **luṭf ü râyet-i iḳbâl** sendin özgeġa
Gerdiş-i devrân ara böyle müsellemler bolmasun (*Nâdire Dîvanı, Gazel 130, Mısra 5*).

luṭf-i güftâr: (Ar.+Far.) *Sevgilinin güzel sözleri.*

1. Ğonçedêk ağzı ara ol **luṭf-i güftârı** ‘aceb
Şan ‘êlgi yokdın izhâr eylegen barı ‘aceb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 18, Mısra 1*).

luṭf-i hak: (Ar.+Far.+Ar.) *Allah'ın inayeti.*

1. **Luṭf-i ḥaḳdın** devlet-i ‘uzmâ müyesser bolġusı
Ḥândân-ı saltanat andın münevver bolġusı (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 6, Mısra 33*).

luṭf-i hulk: (Ar.+Far.+Ar.) *İyi huyluluk.*

1. Kôzlerim yollarġa bakıb ḳaldı ḥayrân el-firāk

Luṭf-i ḥulḳıngı bu kēçe uyḳuda yād eyledim (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 8, Mısra 16*).

M

ma‘azallāh: (Ar.) *Allah korusun! Allah esirgesin! anlamı taşıyan ünlem ifadesi.*

1. Firāk leşkeri tuḡyānıdın **ma‘āzallāh**
Yüzıng nezzāresi ‘uşaḳlarını firdevsī (*Nâdire Dîvanı, Gazel 3, Mısra 11*).

ma‘būd: (Ar.) *Kayıtsız şartsız kulluk edilmeye lâıyk olan, kendisine ibâdet olunan varlık, ilâh, Allah.*

1. Küfr ü İslām ilige sên **ma‘būd**
Ka‘be ü deyrdir iki ma‘bed (*Nâdire Dîvanı, Gazel 79, Mısra 3*).

mācerā: (Ar.) *Baştan geçen ilginç olay veya olaylar zinciri, serüven.*

1. Hicr derdidin yürekde ḳaldı dāḡ daḡ üstide dāḡ
Şerḥ etib bu **mācerānı** lāle ruḥsārımḡa ayt (*Nâdire Dîvanı, Gazel 37, Mısra 4*).
2. Ene’l-ḥaḳ **mācerāsın** eyledin fāş
Kêl ey menşūr istiḳbāl-ı dār êt (*Nâdire Dîvanı, Gazel 38, Mısra 9*).

mācerā eyle-: (Ar.+T.) *Olaylar yapmak.*

1. Yârdın ayru menḡa köp **mācerā eyler** felek
Ġam bile güldêk yüzümni kehrübā eyler felek (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 3*).

māçin: (ö.a.) *Çin’in güney kısmı.*

1. Şühlik birle ḥuten deştide **māçin** kèyigi
Boldı rüsvā ḳılıb ol nergis-i mestāneḡe baḡş (*Nâdire Dîvanı, Gazel 53, Mısra 5*).

macrūh ḳıl-: (Ar.+T.) *Yaralamak.*

1. Sênsiz bu köngülñi **ḳıldı macrūh**
Şimşir-i firāk u hicr tîri (*Nâdire Dîvanı, Terḳib-bend 1, Mısra 3*).

mağrūr: (Ar.) Gururlu, kibirli.

1. Vaşl ara **mağrūr** edim dīdārīga şām-ı firāk
Örtedi cismimni āhır âteşin hicrân bolub (*Nâdire Dîvanı, Gazel 29, Mısra 5*).
2. Bolma gır ü dārīga **mağrūr** ger ‘ākıl eşeng
Devlet-i dünyāni uyku ferz kıl efsâne tut (*Nâdire Dîvanı, Gazel 39, Mısra 11*).
3. Muğtenem bilmey vişālīngnı eger **mağrūrman**
Êmdi közge ‘aksidék hayretde nā-mağdūrman (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 85*).
4. Tesbīh-i riyāyı bile **mağrūr** edi zāhid
Tevfīk tapıb bağladı zünnār-ı muhabbet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 47, Mısra 15*).
5. Vişālīngge **mağrūr** edim neçe kün
Niyāz oldı ol barça nāzım mēning (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 113*).
6. Cihān destgāhıga **mağrūr** emes
Köngül sēndin ayrudur aşūfte hāl (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 149*).

mağrūr bol-: (Ar. + T.) Gururlanmak.

1. **Bolma mağrūr** müdde‘ī söz yēne
Anı kolu saķımdūr ne şaķīh (*Nâdire Dîvanı, Gazel 64, Mısra 3*).
2. Dünyāni ‘işvesiğa **mağrūr bolma** zinhār
Kim dehr-i bī-baķādur ‘ālemni yok vefāsı (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 3, Mısra 49*).

māh: (Far.) Ay, sevgili.

1. Ey şanem bāde içib yüzni kızartıb meydin
‘Ārızīng **māhını** hurşīd-i nihān eylemedīng (*Nâdire Dîvanı, Gazel 99, Mısra 10*).
2. Eyleb ‘ālemni ferāmūş sēni yād kılay
Yēne bir mertebe ğam şāmıda **māhımnı** körüb (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 1, Mısra 16*).
3. Bolmışam şāh-ı ‘adālet destgāhımdın cüdā
Dūd-ı āhımdın felekler yandı **māhımdın** cüdā (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 8, Mısra 22*).

māh cemāl: (Far.+Ar.) Aya benzeyen güzel sevgili.

1. Şām-ı fīrākıñg etti meni tīre rūzgār
Körset yüzingni **māh cemālıñgdın** örgüley (Nâdire Dîvanı, Gazel 147, Mısra 4).

maḥbūb: (Ar.) Sevimli, sevilir, sevgili.

1. Dirīgā kētdi āḥır gevher-i maḥşūd elgimdın
Tapıb ērdim sēni **maḥbūblardın** intihān eyleb (Nâdire Dîvanı, Gazel 21, Mısra 14).
2. Her kimde eger bar ēse āṣār-ı muḥabbet
Eyler angā **maḥbūblar** izhār-ı muḥabbet (Nâdire Dîvanı, Gazel 47, Mısra 2).

maḥcūr: (Ar.) Utanmış.

1. Gerçi üzding rişte-yi ülfet mēn **maḥcūrdın**
Şükr kim yāding irür könglümde mihmān her kēçe (Nâdire Dîvanı, Gazel 133, Mısra 9).

maḥfil: (Ar.) Meclis, encümen.

1. Ne **maḥfilde** şehd ü şeker eyledin
Ki birbirge çespāndurur iki leb (Nâdire Dîvanı, Gazel 23, Mısra 11).
2. Zülf-i müşkīn birle kılğan nāfe-yi Çīn āşikār
Nergis-i mest ile **maḥfilni** ḥumistān eyleban (Nâdire Dîvanı, Gazel 117, Mısra 10).

maḥfil-i eyyām: (Ar.+Far.+Ar.) Gün meclisi.

1. **Maḥfil-i eyyām** ara māye-yi ‘īş ü neşāt
Barça müheyyā menğa ḥayf ki dildār yoḥ (Nâdire Dîvanı, Gazel 72, Mısra 7).

maḥfil-i imkān: (Ar.+Far.+Ar.) Olanak meclis.

1. Rūşen ērdi **maḥfil-i imkān** cemālıñg şem‘idin
Yahşılar sultānı ērding şehriyārım yahşı bar (Nâdire Dîvanı, Gazel 87, Mısra 5).

maḥfil-i şīrīn mazāk: (Ar.+Far.+Ar.) Eğlenceli meclis.

1. Alurdım kām-ı ‘işret **maḥfil-i şīrīn mazāḫıdın**
kılurdım seyr cem‘īyet bahār-ı ittifākıdın (*Nâdire Dîvanı, Müseddes 1, Mısra 13*).

māh-ı āsumān: (*Far.*) Gökyüzündeki ay.

1. Yār kim yēr tubıda pinhāndur
Nâdire **māh-ı āsumāndın** kêç (*Nâdire Dîvanı, Gazel 62, Mısra 14*).

māh-ı cemāl: (*Far.+Ar.*) Ay yüzlü güzel sevgili.

1. Ger āfitāb körse ḥüsningni öz şuā‘yin
Bī-iẖtiyār eyler **māh-ı cemāle** teslīm (*Nâdire Dîvanı, Gazel 111, Mısra 10*).

māh-ı enverī: (*Far.+Ar.*) Parlak ay.

1. Mihr-i dīdārı şeref bürcine **māh-ı enverī**
Baḥr-ı devletdin beşāret sizge ey ehl-i cihān (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 6, Mısra 25*).

māh-ı ‘īd: (*Far.+Ar.*) Bayram ayı (Bayramın habercisi hilal).

1. Halk eger her yılda bir ḳurbānlıḡ eyler **māh-ı ‘īd**
Mēn ḳılurman nēçe cān ol ayḡa ḳurbān her kêçe (*Nâdire Dîvanı, Gazel 133, Mısra 3*).
2. **Māh-ı ‘īd** ‘ālemḡa saldı pertev-i envārını
Yād eylermen ‘ömer sulṭānnı gīr ü dārını (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 7, Mısra 21*).

māh-ı münevver: (*Far.+Ar.*) Parlak ay.

1. Melāhatlıḡ yüzing **māh-ı münevver**
Cemālınḡ āfitāb-ı ‘ālem ārā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 2, Mısra 9*).

māh-ı ramazān: (*ö.a.*) Ramazan ayı.

1. **Māh-ı ramazān** ki feyz-i çoktur
Mēn ḡastaḡa yārsız ne rāḡat (*Nâdire Dîvanı, Gazel 45, Mısra 9*).

māh-ı revān: (Far.) Yürüyen ay.

1. Ȧal'ati **māh-ı revān** yahşı cemālî dil-fırîb
Serv-i āzād-ı aşâlet mesnediĝa bērdi zîb (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 6, Mısra 11*).

māh-ı ruhsār: (Far.) Sevgilinin aya benzeyen yanakları.

1. Kōzlerim merdūmleri kōp yıĝlamaĝdın tîredūr
Māh-ı ruhsār üzre ĥālîngnî kōrer kün bar mukın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 128, Mısra 4*).

māh-ı tābān: (Far.) Parlayan ay.

1. Yārimnı vaşlı birle 'ālem münevver ērdi
Bar ērdi **māh-ı tābān** ĥurşîdĝa muĝarreb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 27, Mısra 6*).
2. Pāreler boldı ĥayālîng nūrıdın cān perdesi
Māh-ı tābān şu'lesidin öyle kim bir kehkeşān (*Nâdire Dîvanı, Gazel 119, Mısra 8*).

māh-ı tal'at: (Far.+Ar.) Ay gibi parlak yüz.

1. Şubĥ-i vaşlıdın münevver ērdi **māh-ı tal'atim**
Şām-ı ĝam yüzlendi şem'-i rûzgārım kēlmedi (*Nâdire Dîvanı, Gazel 142, Mısra 3*).

māh-ı temām: (Far.+Ar.) Dolunay.

1. Kāranĝu kōzimge hicr şāmı tîredūr 'îşim
Felek tofraĝa pinhān eyledi **māh-ı temāmımnı** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 143, Mısra 22*).

muhkem eyle-: (Ar.+T.) Sağlamlaştırmak.

1. Sēn ey gerdūn ĥazer ēt kişverîngnî **eyleĝıl muĥkem**
Kōzümni eşkidin ĥacletĝa battı Nuĥ tūfānı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 144, Mısra 15*).

muhkem tut-: (Ar.+T.) Sağlamlaştırmak.

1. Nâdire ketti eligdin şehriyârım dâmeni
Ëmdi evlâdın du‘â etmek yolın **muḥkem tutay** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 148, Mısra 20*).
2. Hicr êtek uşlab girîbânımnı **muḥkem tuttu** ğam
Hiçkim yârab cihânda yârdın ayrılmasun (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 57*).

mahkeme: (Ar.) Davaların görölüp hükme bağlandığı yer.

1. Nâdire de‘vâ-i ‘ışkıngnı kılıb
Kavlı bu **maḥkemedede** taptı şübüt (*Nâdire Dîvanı, Gazel 42, Mısra 14*).

mahkûm-ı fermân: (Ar.+Far.+Ar.) Emrinin/buyruğunun mahkumu.

1. Cünûn şehrinin bî-sâmânları **maḥkûm-ı fermânım**
Ki bardur ḥâtem-i dâğ-ı muḥabbet destgâhımda (*Nâdire Dîvanı, Gazel 134, Mısra 17*).

mâh-lıkâ: (Far.+Ar.) Ay yüzlü, güzel (sevgili).

1. Bukün ol **mâh-lıkâ** şûḥ-ı dilârâm kanı
Yüzidin rûşen edi dîde-yi cân-ı aḥbâb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 16, Mısra 15*).

mahmûr: (Ar.) Sarhoş, kendinden geçmiş.

1. Ger ehl-i vefâ istese kâşâne selâmet
Bolsun menî **maḥmûrğa** meyḥâne selâmet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 33, Mısra 2*).
2. Hicrdin **maḥmûrman** sâķī lebâleb cām tut
Mên kebi herkim ki bolsa rind-i derd-âşâm tut (*Nâdire Dîvanı, Gazel 35, Mısra 1*).
3. Sâķiyâ **maḥmûrdurman** cām tut
Bir nefes terk-i Ğam-ieyyâm tut (*Nâdire Dîvanı, Gazel 48, Mısra 1*).
4. Yâd eyleb leblering şahbâsını **maḥmûrman**
Vaşling isteb ‘âfiyet sermenzilidin zârman (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 81*).

5. Sākīyā **maḥmūrman** çarḥ nākām u zelīl
Eyleğil bir sāğar-i mey birle şād u kāmṛān (*Nâdire Dîvanı, Gazel 119, Mısra 9*).
6. Sākī şarāb keltür **maḥmūrman** begāyet
Muṭrib terāne tüz ki furşat irür ğanīmet (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 5, Mısra 1*).
7. Sākīyā luṭf et dirīğ etme ‘ināyet sāğarın
Kim bukün **maḥmūr-ı şahbā-i leb ḥandāningim** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 114, Mısra 10*).

mahrem-i bezm-i vişāl: (Ar.+Far.+Ar.) *Kavuşma meclisinin sırdaşı.*

1. Ğam yüki āḥır elifdek ḳāmetimni ḳıldı dāl
Ey hoş ol sā‘at ki ěrdim **maḥrem-i bezm-i vişāl** (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 24*).

mahrem-i dīdār: (Ar.+Far.) *Sevgilinin güzel yüzünün sırdaşı.*

1. Könġlümni ḥ‘āb-ı ğafletdin demī bīdār ḳıl yārab
Aḳarġan közlerimni **maḥrem-i dīdār** ḳıl yārab (*Nâdire Dîvanı, Gazel 17, Mısra 2*).

mahrem-i esrār: (Ar.+Far.+Ar.) *Sırdaş.*

1. Nükte-yi mihr ü vefāda **maḥrem-i esrār** ědim
Kāmyāb-ı şerbet-i ol la‘l-i şekerbār ědim (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 4, Mısra 23*).

mahrem-i rāz: (Ar.+Far.) *Sırdaş.*

1. Şeb ü rüz yādıngda ěrdi könġül
Ḥayālīng ile **maḥrem-i rāz** ědim (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 24*).

mahrū: (Far.) *Ay yüzlü, yüzü ay gibi parlayan güzel.*

1. **Mahrūlarnı** yüzīng ayı musaḥḥar eyledi
Munça bolmas encüm içre iḳtidār-ı āfitāb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 24, Mısra 5*).
2. Ḥüsning tecellisidin bī-tāb **māhrūlar**
Andaḳ ki zāhir olmas ḥurşīd ḳıḳsa kevkeb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 27, Mısra 3*).

3. Kaşınḡ nāz eyler ḡusn içre **māhrūlar**
Ḥurşīd eylegendēk yüzün hilāle teslīm (*Nâdire Dîvanı, Gazel 111, Mısra 7*).

māh-ruhsār: (*Far.*) Ay yüzlü.

1. Oşal leyli melāḡat nāzenīn **māh-ruḡsārım**
Mēni mecnūn kebi sergeşte-yi deşt-i belā kıldı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 138, Mısra 5*).

mahrūm bol-: (*Ar.+T.*) Mahrum olmak: yoksun kalmak.

1. Bolmasun **maḡrūm** ‘āşık yārınḡ dīdārıdın
Hiçkim yārab cihānda yārdın ayrılmasun (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 97*).

mahrūm kıl-: (*Ar.+T.*) Yoksun bırakmak, mahrum etmek.

1. Mēn nā-tüvān u ḡastanı ol ay cemālıdın
Maḡrūm kıldı tāli‘-i bergeşte bed-baḡt (*Nâdire Dîvanı, Gazel 80, Mısra 6*).

mahrūm-ı dīdār: (*Ar.+Far.*) Sevgilinin yüzünün mahrumu.

1. Dehr ara **maḡrūm-ı dīdār**-ı şehyī Fergāne’men
Furḡatıda ehl-i mātem ḡasta cān u dilfigār (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 7, Mısra 5*).

mahzūn: (*Ar.*) Hüzünlü, kederli.

1. Gerçi **maḡzūn** men özüm bir nāzenīn hicrānıda
Bī-nevā üftādelerni ḡatırın şād eylerem (*Nâdire Dîvanı, Gazel 107, Mısra 3*).

māil: (*Ar.*) Meyilli, istekli, hevesli.

1. Kan tökerge **māildür** kaşlarınḡnı şemşīri
İlni ḡatlı-ı ‘ām ētseng közlerini cellād eḡ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 36, Mısra 9*).

makām: (*Ar.*) Makam, derece.

1. **Maḡāmı** ḡaşıl ēttim vādī-yi ‘ışık içre kim āḡa

Yétalmas sa'y ile ferhād u mecnūn kūh u şahrādın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 124, Mısra 3*).

1. Murîd-i 'ışk-i 'âlem-süz men 'uşşâk bezmide
Nevā-yi nāle-yi neydék bülend êtdi **makāmımın** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 143, Mısra 16*).

makām eyle-: (Ar. + T.) *Makam sahibi olmak, yerleşmek.*

1. Mesîh 'azm-i sipihr eyleb kıyaşğa boldı hemsāye
Bolur himmet bile eflāk üstide **maḳām eyleb** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 26, Mısra 12*).

makbūl: (Ar.) *Kabul edilmiş.*

1. **Maḳbūl** êrdi Hūdāğa bî-çāreler du'āsı
Ey yahşılarnı şāhı ḥaḳ senga yār bolğay (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 5, Mısra 15*).

makbūl-ı icābet: (Ar.) *İcabet edilen, kabul görülen.*

1. İsterem yārab baḳa-i devlet-i Sulṭān 'Ömer
Öyle **maḳbūl-ı icābet** sēn du'ālardın biri (*Nâdire Dîvanı, Gazel 139, Mısra 12*).

maḳdem: (Ar.) *Ayak basma, gelme, geliş.*

1. Ṭal'atıng ferruḥ mübārek **maḳdemiṅ**
Kıldı külbemni gülistān merḥabā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 6, Mısra 3*).

maḳdūr: (Ar.) *Kader.*

1. Vaşl-ı yār isteseng cihāndın kēç
Her ne **maḳdūring** olsa andın kēç (*Nâdire Dîvanı, Gazel 62, Mısra 2*).

maḳşad: (Ar.) *Amaç, istek, hedef.*

1. Bir ayağ mey keremin eyledi sākī āğāz
Eyledi baḥt bu **maḳşadnı** ser-encām menğa (*Nâdire Dîvanı, Gazel 1, Mısra 8*).
2. Bolsa ger **maḳşad** köngüller kuşların şayd eylemek

Dâne kıl hālîngni zülfiñg halkasıdın dām tut (*Nâdire Dîvanı, Gazel 35, Mısra 7*).

3. **Mağşad** ne êdi cihanda keldîng

Keyfiyetini beyân etib kêt (*Nâdire Dîvanı, Gazel 46, Mısra 13*).

4. Ey köngül eger senga yâr vaşlıdur **mağşad**

Terk eyleb ‘âlemni ‘azm-i kūy cānān èt (*Nâdire Dîvanı, Gazel 49, Mısra 5*).

5. Hārīm-i ka‘be-yi iqbālına yêtsem budur **mağşad**

Ki kılsam nâle dāğ-ı hicr-i yâr-ı mihrbāndın hem (*Nâdire Dîvanı, Gazel 115, Mısra 11*).

mağşad-ı ikrām: (Ar.) Kasdolunan netice, meram, hedef-i âmâl, amaç, niyet, dilek. Cem'i: makasîd.

1. Nâdire köyide baş koyma ğam êrmes nâyâb

İtleri hayl-ı irür **mağşad-ı ikrām** menğa (*Nâdire Dîvanı, Gazel 1, Mısra 16*).

mağşūd: (Ar.) Söylenilmek, belirtilmek istenilen, kastedilen, istenilen şey, amaç, gaye, maksat.

1. Bolmasa ‘aşıkka ger yâr vişālî **mağşūd**

Ârzū-yı heves-i cān u cihān barça ‘abeş (*Nâdire Dîvanı, Gazel 54, Mısra 7*).

2. Ger köngül şaydı senga **mağşūd** èse

Halka halka sünbülüngni dām tut (*Nâdire Dîvanı, Gazel 48, Mısra 11*).

ma‘kūl: (Ar.) Makul, uygun, mantıklı.

1. Semekdin tā semā ‘arz èttiler bār-ı emānetni

Cevābı bolmadı **ma‘kūl** yêrdin āsumāndın hem (*Nâdire Dîvanı, Gazel 109, Mısra 4*).

māl u menāl: (Ar.) Bir kimsenin sâhip olduğu her şey, mal mülk, servet.

1. Bir yol mēni kaşımğa külib kēl ki eyleyin

Māl u menāl u ni‘met-i elvān taşadduķıñg (*Nâdire Dîvanı, Gazel 98, Mısra 8*).

ma‘lūm bol-: (Ar.+T.) Belli olmak.

1. Perîdek özni nēdin eyleding köz şahşıdın pinhān

Kişıge **bolmadı ma‘lūm** ağzıñg remz ü esrârı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 141, Mısra 12*).

ma‘lūm êmes: (Ar.+T.) *Belli değildir.*

1. Ne bâğıdur bu kim **ma‘lūm êmes** bir zerre âşârı
Fenâ deştide hergiz gerd peydâ kılmadı şāhım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 106, Mısra 5*).
2. Yār hicrānıda yokdur bar u yokımdın eşer
Ne ölükmen ne tirik **ma‘lūm êmes** māhiyyetim (*Nâdire Dîvanı, Gazel 103, Mısra 14*).

memālik: (Ar.) *Ülkeler, memleketler.*

1. Şeref tapdı **memālik** şāh-ı deryā-dil vücūdīdin
Aşālet mahzenidin boldı ol ‘ālī gevher peydā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 10, Mısra 5*).

ma‘mūr: (Ar.) *Mamur, bayındır.*

1. Fiğān êtmey mü ketti çemendin serv-i āzādım
Köñgöl **ma‘mūr** édi ey çarḥ vīrān oldı ābādım (*Nâdire Dîvanı, Müsemmen 2, Mısra 26*).

ma‘mūr u ābād: (Ar.+Far.) *Bayındır ve mamur.*

1. Müebbed tā ebed **ma‘mūr u ābād**
Cihān mekkāre zāl bī-vefādur (*Nâdire Dîvanı, Gazel 77, Mısra 5*).

man, men: (T.) *Ben; 1.kişi tekil şahıs eki.*

1. Ayturğa arzımaydur ‘ālemni mācerāsı
Bul bezm-i devlet ey şāh-ı medḥḥān **man** (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 5, Mısra 26*).
2. Devr-i felek cefāsı kimge kılay beyān **man**
Köñgölde bir alam bar yoktur müdāmımnı devāsı (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 5, Mısra 29*).

3. Nêçe kün boldı ki ‘aql u hūşdın bīgānedin
Şāh-ı devrān mātemīde bī-ḥod u mestānemen (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 7, Mısra 2*).
4. Halk-i ‘âlem içre bī-keslik bile efsānemen
‘âlem ehli şād mēn ḥasret otıda yanaman (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 7, Mısra 3-4*).
5. Êrdi şehbâz-ı ḥayālīm bezmide ‘unkā şikār
Êmdi ol sulṭān mezārı şem ‘îga pervānemen (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 7, Mısra 10*).
6. Hānezād-ı āstānı uşbu devlet-ḥāne men
Derdidin bīmārman ḥurrem-dil êrdim sağıda (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 7, Mısra 15-16*).
7. Êmdi ḡam küncide ḥasretler bile örtenemen
Mirhbān şāhımnı tapmay ḡalmışam giryān bolub (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 7, Mısra 35*).
8. Hicr vādīsıde ḡaldım bī-ser ü sāmān bolub
Mēn ḡulām-ı ḡalka dergūş-ı oşal dūr-dānemen (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 7, Mısra 40*).
9. Nadire şāhımdın ayru bī-nevā dīvānemen (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 7, Mısra 45*).
10. Şāhlarnı şāhı ‘ālī cāygāhım kēlmedi
Dād êtermen furḡatıdın dādḡāhım kēlmedi (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 8, Mısra 14*).
11. Ruzācū man ey dilsitānım senġa
Ne boldı ki yētmes fiġānım senġa (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 33*).

mānend: (*Far.*) Benzer.

1. Gülşen içre anı ġīsūsıġa mānend irür
Ṭurre-i sūnbül irür ḡalka bolan dām menġa (*Nâdire Dîvanı, Gazel 1, Mısra 11*).
2. Bêrdi Hudā-i ‘âlem devlet bile sa‘âdat
Devridedür vilāyet mānend-i bâġ-ı cennet (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 5, Mısra 12*).

3. Hüsning tecellîside hürşîd zerre yanglıg
Eyler kamer yüzingge **mānend-i hāle** teslîm (*Nâdire Dîvanı, Gazel 111, Mısra 16*).
4. Ey Nâdire sözümni ger körse ebr-i nîsân
Gevherlerini eyler **mānend-i jāle** teslîm (*Nâdire Dîvanı, Gazel 111, Mısra 18*).

mānî: (ö.a.) 16.yüzyıl Divan şairi, Mehmed Çelebi.

1. Nash maşk-ı kalem-i **Mānî** ü Bihzād kılay (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 1, Mısra 65*).

mānî: (Ar.)Engel.

1. Kuyaşdek maşriq ü mağribni bir gām etti cevlanım
Ėmes **mānî**‘ halāyîk kūhı kâfı sedd-i rāhımda (*Nâdire Dîvanı, Gazel 134, Mısra 4*).

manşab-ı şehzâdelîg: (Ar.+Far.+T.) Şehzâdelik görevi.

1. Dergehige tek ye kılğan körmegey üftâdelîg
Şükr Allāh tâze boldı **manşab-ı şehzâdelîg** (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 6, Mısra 18*).

manzar: (Ar.) Nazar edilen, bakılan, görünen yer, görünüş, çehre, yüz.

1. Ey perî-peyker közümni **manzarı**
Hoş nişîmendür demî ārām tut (*Nâdire Dîvanı, Gazel 48, Mısra 7*).

manzûr: (Ar.) Nazar edilen, bakılan, görünen yer, görünüş, çehre, yüz.

1. Ger serv ile tâvûs hırām etse közümge
Manzûr Ėmes ol kâmet ü reftârdın ayru (*Nâdire Dîvanı, Gazel 132, Mısra 14*).
2. İl gümân eyler ki bu devlet ile mesrûrman
Eylemesmen salţanatnı yârsız **manzûrman** (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 84*).
3. ‘Arşa-yı mülk-i cihân herçend fermânıdadur

Sensiz ey ārām-ı cān **manzūr** emes bu devletim (*Nâdire Dîvanı, Gazel 103, Mısra 16*).

4. Ger bolmasa vaşlîṅ ey mükerrerem

Manzūr emes közümgā ‘ālem (*Nâdire Dîvanı, Terkib-bend 1, Mısra 16*).

manzūr-ı temāşā: (Ar.+Far.) Gezilecek yer.

1. Çemen gülleri **manzūr-ı temāşā** ermes

Közümē kad u yüzîṅdēk çemen ārā ermes (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 1, Mısra 23*).

mār: (Far.) Yılsız hazine yoktur.

1. ‘Ārızın kör bolma zülfidin melûl

Bu cihānda genc yokdur mārsız (*Nâdire Dîvanı, Gazel 89, Mısra 12*).

maşgûl-ı du‘ā: (Ar.+Far.+Ar.) Dua etmeye meşgul.

1. Kündüzi bir gūşede āşifte hāl u ser-girān

Kēçeler tā şubh-dem bîdār u **maşgûl-ı du‘ā** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 8, Mısra 4*).

maşk-ı kalem: (Ar.+Far.+Ar.) Kalemin meşk örneği.

1. Nash **maşk-ı kalem-i Mānī ü Bihzād** kılay (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 1, Mısra 65*).

maşrik ü mağrib: (Ar.) Doğu ve Batı.

1. Kuyaşdēk **maşrik ü mağribni** bir gām etti cev-lānım

Ėmes mānī‘ hālāyık kūhı kâfī sedd-i rāhımda (*Nâdire Dîvanı, Gazel 134, Mısra 3*).

maşûn: (Ar.) Korunmuş.

1. Hāk te‘ālānı penāhıda **maşûn** bolğaylar

‘Ālem ehliḡa bular devletidin emn ü emān (*Nâdire Dîvanı, Gazel 127, Mısra 9*).

mātahtü'l-serā: (Ar.) Sarayın dibine kadar.

1. Baħr-ı eşkimdin rutûbet ketti **mātahtü'l-Serā**

Yetti āhimdin felek tāk-ı nümāyānığa dūd (*Nâdire Dîvanı, Gazel 81, Mısra 3*).

mātem tut-: (Ar.+T.) *Yas tutmak.*

1. Nâdire şāhim sefer kıldı cihāndın düstlar

Şem' yanglıg yaş tökib **mātem tutib** efgān êting (*Nâdire Dîvanı, Gazel 96, Mısra 16*).

mātem-i ferhād: (ö.a.) *Ferhad'ın yası.*

1. Ötti vāmıķ dehrdin yādını 'azrā kılmadı

Mātem-i ferhādı şīrīn taķāzā kılmadı (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 46*).

matlab: (Ar.) *İstek, istenilen şey.*

1. Hayrān közüm ey māh cemālingnı tileydür

Āyineni yok **matlab**-ı dīdārdın ayru (*Nâdire Dîvanı, Gazel 132, Mısra 6*).

māve-yi 'ış ü neşāt: (Far.+Ar.) *Zevki neşe temeli.*

1. Maħfil-i eyyām ara **māve-yi 'ış ü neşāt**

Barça müheyyā menğa hayf ki dildār yoħ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 72, Mısra 7*).

māvil-i zulmet: (Ar.+Far.+Ar.) *Zulme meyil etme.*

1. **Māvil-i zulmete** közing türkini

Yoksa kıılır merdüm öyini ħarāb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 20, Mısra 13*).

ma'yūshlık: (Ar.+T.) *Umutsuzluk.*

1. Şāmlar kim zor êter **ma'yūshlık** ol şāhsız

Ārzū cinsini bir āh ile berbād eylerem (*Nâdire Dîvanı, Gazel 108, Mısra 3*).

mazmūn: (Ar.) *İçerik.*

1. Ğazel bünyād kıldı Nâdire yārığa 'arz eyleb

Köngülde bağlayan **maẓmūnını** izhār kıl yārab (*Nâdire Dîvanı, Gazel 17, Mısra 30*).

2. Firākıda neçe ğam-nāmeler taḥrîre keltürdim
Müdāmımnı **maẓmūnıda** bir nükte inşā kılmadı şāhım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 106, Mısra 12*).
3. Köngül derdini taḥrîriğa kıl ü kıāl ėmes ḥācet
Tefekkür birle rüşen eyle maẓmūn-ı kelāmımnı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 143, Mısra 4*).,]

mazmūn-ı mevc-i bâde-yi nâb: (Ar.+Far.) Katkısız içkinin anlamı.

1. Budur **mazmūn-ı mevc-i bâde-yi nâb**
Ki şāhbā pîrnı eyler cevān iç (*Nâdire Dîvanı, Gazel 60, Mısra 11*).

mazūr: (Ar.) Mazereti olan, özrü bulunan, özürlü.

1. Ol kūn ki vişālīng çemenin seyr ėter ėrdim
Mazūr-ı nazar ėrdi menğa ol ḳad u bālā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 4, Mısra 4*).

ma'zūr tut-: (Ar.+T.) Hoş görmek, kusûruna bakmamak, affetmek, mazeretini kabul etmek.

1. Zāhidā 'ışḳ u muḥabbet ehlini **ma'zūr tut**
Yār köyide ne boldı şeyḥ şin 'ān 'āḳıbet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 34, Mısra 9*).

mecāl: (Ar.) Takat, güç, kuvvet.

1. Ey ḥasta köngül firāk içinde
Dem urgeli ḳalmadı **mecālīng** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 95, Mısra 16*).

mecānın: (Ar.) Mecnunlar, çılgınlar.

1. Menğa ḥayl u sipeh dīvāneler birle **mecānınler**
Nêçün kim tāze dağı cismime mühr-i süleymānı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 144, Mısra 5*).

mecmū'a-i ahlāk u ihsān: (Ar.) Ahlak ve iyiliğin toplamı.

1. Luṭf ü ḥulḳ u dāniş ü iḥsān u ‘aḳl u salṭanat
Sēndedür **mecnū‘a-i aḥlāk u iḥsāndur** mu sēn (*Nâdire Dîvanı, Gazel 120, Mısra 10*).

mecnûn: (ö.a.) *Leylâ ile Mecnûn hikâyesinin erkek kahramanı, Kays.*

1. Her sebze ü sünbül ki bu gülşenge çeker baş
Mûy-i ser-i **mecnûndur** u tûrre-yi leylâ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 4, Mısra 12*).
2. **Mecnûn** nège leyî terkin êtsün
Yūsūf’ı unutmadı Züleyhâ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 5, Mısra 15*).
3. Savrulurman hier vâdîsi ara **mecnûn** mēni
Gerd-i bād eyler gümān deşt üzre sergerdān körüb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 22, Mısra 7*).
4. Mēnga berāber ēmes kūhken bile **mecnûn**
Alarda bir ğam ēdi lîk mēnde mīng ḥasret (*Nâdire Dîvanı, Gazel 41, Mısra 5*).
5. Mēning cünûnıma **mecnûnnı** bērmēngiz nisbet
Kılır mu ḥār u ḥaşak tāb-ı şu‘le-yi ğayret (*Nâdire Dîvanı, Gazel 41, Mısra 1*).
6. Herçend ki bīmār-ı ğam-i ‘ışḳ ēdi **mecnûn**
Derdimni körüb tişledi engüşt-i nedāmet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 43, Mısra 3*).
7. **Mecnûnda** eger bolsa ēdi şabr u taḥammül
Kılmasmu ēdi mēn kebi şehir içre iḳāmet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 43, Mısra 7*).
8. Yüzdin biri **mecnûnda** eger bolsa ğamimni
Bir āh ile ‘ālemğa salur şūr-ı kıyāmet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 43, Mısra 15*).
9. Zāhid mēni dīvānege körgüzme ta‘arruz
Mecnûnga kaçan ‘āḳil-i ferzāne kılır baḥş (*Nâdire Dîvanı, Gazel 52, Mısra 6*).
10. Derdlig kışşa-yı ‘ışḳımnı eşitti ferhād
Tēlbe **mecnûndēk** anı kılsa bu efsānege baḥş (*Nâdire Dîvanı, Gazel 53, Mısra 12*).
11. Vāmıḳ u ferhād u **mecnûndın** muḳaddem bildi yār
Nâdire ‘ışḳıngnı ‘āşıklıkda mümtāz eylegeç (*Nâdire Dîvanı, Gazel 59, Mısra 13*).
12. Vaḥşet eyler mü kēyik **mecnûndın**
Mēnga ey közleri āhū-bere baḥ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 66, Mısra 11*).

13. Ğubārım ‘ışk vādīsıde berbād oldı andağ kim
Beyābānlarda **mecnūn** tūtiyā izler ğubārımdın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 116, Mısra 4*).
14. ‘Ākıbet bu derd ü ğam **mecnūn** şî‘ār eyler mēni
Hîçkim yārab cihānda yārıdın ayrılmasun (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 17*).
15. Leylî hicrânıda **mecnūn** mēn kebi yād kılmadı
Hîçkim yārab cihānda yārdın ayrılmasun (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 47*).

mecnūn eyle-: (Ar.+T.) Delirtmek.

1. Devrān nè ‘aceb köz yaşıımı **eylese mecnūn**
Çün eyledi ‘ālemni binā Ḥālîk bî-çün (*Nâdire Dîvanı, Müsemmen 1, Mısra 5*).

mecnūn kebi: (ö.a.) Mecnun gibi.

1. **Mecnūn kebi** şevk eyledi sergeşte-yi hāmūn
Āvāre-yi dehr etti mēni gerdiş-i gerdūn (*Nâdire Dîvanı, Müsemmen 1, Mısra 3*).

mecnūn kıssası: (ö.a.) Mecnun'un hikayesi.

1. Deşt ü şahrālarını kıldım ihtiyār
Boldı mecnūn kıssā-yı bürhān menğā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 12, Mısra 10*).

mecnūn nijād: (ö.a.) Mecnun soylu.

1. Mēni zār ferhād u **mecnūn nijād**
İrür yār şîrîn ü leylî neseb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 23, Mısra 9*).

mecnūn-ı bî-nevā: (ö.a.) Zevali, nasipsiz mecnun.

1. **Mecnūn-ı bî-nevāmı** teklîf-i cāh kıлма
Kim tēlbeler başıda yoğdur havā-i mekteb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 27, Mısra 7*).

mecnūn-ı şeydā: (ö.a.) Çılgın Mecnun.

1. Yüzüñg olsun qara kim ey felek zulm eyleding bî-ḥad

Ayırdıñg yardım bu Nâdire **mecnûn-ı şeydânı** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 145, Mısra 18*).

medārā: (Ar.) *Etrafında dönülen nokta.*

1. Ki vaşl u hicr ara kılgıl **medārā**
Menga ey Nâdire kısmet bu êrken (*Nâdire Dîvanı, Gazel 2, Mısra 21*).

medārā eyle-: (Ar.+T.) *Büyü yapmak.*

1. Kaş u közü zülf ü hâl ile **medārā eyleseng**
Eylemez rüsvâsını yüzi qaralardın biri (*Nâdire Dîvanı, Gazel 139, Mısra 7*).

medārā kıl-: (Ar.+T.) *Etrafında dönmek.*

1. Köngül 'ışk içre bolma bî-tahammül
Ki vaşl u hicr ara **kılgıl medārā** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 2, Mısra 20*).

medd-i âh: (Ar.) *Uzun ah.*

1. Kanlıg könglim içre **medd-i âhim**
Andağ ki çemende serv-i âzād (*Nâdire Dîvanı, Gazel 75, Mısra 5*).
2. **Medd-i âhim** şu 'lesi hüsning debîristânında
Mışra '-ı bercestedür ey serv-i âzādım eşit (*Nâdire Dîvanı, Gazel 40, Mısra 3*).

meded: (Ar.) *Yardım.*

1. Bolsam firāk leşkeridin münhezim nêtang
Şabr u şübât çirikidin yetmedi **meded** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 80, Mısra 4*).

meded iste-: (Ar.+T.) *Yardım istemek.*

1. Ğam hücum êtse rehî meykede tut
Rindler himmetidin **iste meded** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 79, Mısra 6*).

meded kıl-: (Far.+T.) *Yardım etmek, iyilik, ihsanda bulunmak.*

1. Yétalmay gül 'izārım vaşlığa 'ışk içre rüsvâ mên

Meded kıl baht köyi sarığa başkar bu rüsvânı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 145, Mısra 8*).

medh: (Ar.) Övgü.

1. Keldi tâ 'âlemğa ol şehzâde-yi 'âlî tebâr
Gülşen-i **medhide** elhân birle bülbüller hezâr (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 6, Mısra 52*).

medhh'ân: (Ar. + Far.) Övgüde bulunmak, övgülü şiir takdim etmek.

1. Ayturğa arzımaydur 'âlemni mâcerâsı
Bul bezm-i devlet ey şâh-ı **medhh'ân** man (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 5, Mısra 26*).

mefitûn ét-: (Ar. + T.) Kendine bağlamak, hayran etmek, âşık etmek.

1. Feryâd ki 'ışk **étte** mênî yârğa **mefitûn**
Cân vâle ü ten hasta yürek dâğ u ciger hûn (*Nâdire Dîvanı, Müsemmen 1, Mısra 1*).

meger: (Far.) "Meğer"; aslında, işin aslı anlamlarında bağlaç.

1. **Meger** hüsni bâğını nergisleridür
İki çeşm-i cādū-yı bādām u şehlâ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 9, Mısra 7*).
2. Cihân içre tüşdi besî resthîz
Meger cilve birle hırāmān irür (*Nâdire Dîvanı, Gazel 85, Mısra 4*).
3. Ol aynı yüzige bahs étersen
Yetmiş **meger** ey kuyaş zevālîng (*Nâdire Dîvanı, Gazel 95, Mısra 6*).
4. **Meger** kelse nesîmi yâr-ı gülpüşim riyâzıdın
Açılsa gönçe yanglıg 'uğdesi könglümni tûmârı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 141, Mısra 13*).
5. **Meger** kim ol perîrû hüsni nûrı eyledi pertev
Közüm âyinedek ey Nâdire hayret nümüdârı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 141, Mısra 17*).
6. Yâ **meger** ol 'ahd u peymândın püşeymân eyledi

Vaşl h'ânıdın naşîbim dâğ-ı hicrân eyledi (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 73*).

7. **Meger** kim Nâdire körgüzdi ruhsâr-ı 'araķnâkın
Kızardı gül yüzi bâğ içre şebnem infî'âlıdın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 123, Mısra 13*).

meh: (*Far.*) *Ay, sevgili.*

1. Münfa'ildur **meh** ruhıdın âfitâb-ı hâverî
Sa'd-i ekber dur ħarîdâr-ı cemâl-ı müşterî (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 6, Mısra 3*).

mehcûr: (*Ar.*) *Uzaklaşmış, ayrılmış.*

1. Kılmanğız men'-i fiğânım yârdın **mehcûrman**
Hiçkim yârab cihânda yârdın ayrılmasun (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 87*).

mehcûr ara: (*Ar.+T.*) *Ayrılık sırasında.*

1. Dêmeding ey şâh ol **mehcûr ara** bülbül kebi
Nâledin tinmey seni hicringde nâlânım kélür (*Nâdire Dîvanı, Gazel 88, Mısra 11*).

meh-i tal'at: (*Fr.+Ar.*) *Güzel ay yüzlü sevgili.*

1. Vel'-Ni'mânı kemâlîğa yêtürgil yârab
Kıldı 'alemni **meh-i tal'ati** firdevs nişân (*Nâdire Dîvanı, Gazel 127, Mısra 12*).

meh-likâ: (*Far.+Ar.*) *Ay yüzlü güzel sevgili.*

1. Kôzlerimni kevkeb-efşân eyledi merdüm kebi
Meh-likâlarıng yüzidin şermsâr etti felek (*Nâdire Dîvanı, Gazel 94, Mısra 4*).

mehveş: (*Far.*) *Ay gibi güzel, sevgili.*

1. **Mehveşim** meydân ara bî-perde cevân eyledi
İl közin âyinedek didârîğa ħayrân etib (*Nâdire Dîvanı, Gazel 28, Mısra 3*).

2. Hâksâringdek kerem kıl çekmegil lutf eṭegin
Bir ğubârîng men ki **meḥv-i ğuṣe-yi dāmāningım** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 114, Mısra 4*).

mekân: (Ar.) *Mekân, yer.*

1. Aydım ki kaçan bolğusı köyîngde **mekânım**
‘Âşıkka dēdi ḥâcet emes menzil ü me’vâ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 4, Mısra 5*).
2. **Mekân** gülhan kölin kıldı Nevâyî tēlbedek ya’nî
Cünün târâcîdın âhır kıra toprakka olturdum (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 2, Mısra 39*).
3. Kayu merğzâr oldı cevâlângēhîng
Kayu büstân **mekāning** sēning (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 64*).
4. **Mekāning** sēnin kıysı menzildedür
Közüm yaşıdın ḥaṭ revân eyleyin (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 129*).

mekkâre çarḥ-ı ğaddâr: (Ar. + Fat. + Ar.) *Acımasız ve hilekar felek.*

1. Dūzaḥ irür közümge cennetde bolmasa yâr
Saldı mēni firâka **mekkâre çarḥ-ı ğaddâr** (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 3, Mısra 48*).

mekkâre cihân: (Ar. + Far.) *Aldatıcı dünya.*

1. Müebbed tâ ebed ma’mûr u âbâd
Cihân mekkâre zâl bî-vefâdur (*Nâdire Dîvanı, Gazel 77, Mısra 6*).

mekr: (Ar.) *Hile.*

1. Zâl felekni ey köngül **mekridin** eyleğil ḥazar
Yoksa sēni firîb ile dāmıga mübtelâ kıılır (*Nâdire Dîvanı, Gazel 84, Mısra 9*).

mekr ile tezvîr: (Ar. + T. + Ar.) *Hile ile yalan dolan.*

1. Zâhid işi **mekr ile tezvîrdür**
Tâ’at-ı bî-rûy u riya eylemes (*Nâdire Dîvanı, Gazel 90, Mısra 7*).

mekr ü füsün kıl-: (Ar. + T.) *Hile yapmak, büyü yapmak.*

1. Koymayın âzād u hurrem-dil **kılıb mekr ü füsün**
Köp dilâverlerni merg ile şikâr etti felek (*Nâdire Dîvanı, Gazel 94, Mısra 13*).

mekteb: (Ar.) *Okul.*

1. Ey eşk közimni **mektebidin**
Hayret sebekın revân etib kêt (*Nâdire Dîvanı, Gazel 46, Mısra 7*).

melâhat: (Ar.) *Güzellik.*

1. **Melâhatlîğ** yüzîng mäh-ı münevver
Cemâling âfitâb-ı ‘âlem ârâ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 2, Mısra 10*).
2. Oşal leyli **melâhat** nâzenin mäh-ruhsârım
Mëni mecnûn kebi sergeşte-yi deşt-i belâ kıldı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 138, Mısra 5*).

melâl: (Ar.) *Hüzün, keder, usanma, bıkmak, usanç.*

1. Gonçe-yi tab‘imni kıan üstide kıan etti **melâl**
Lutfingi feyz-i nesîmidin gülistân eylerem (*Nâdire Dîvanı, Gazel 118, Mısra 11*).

melâmet: (Ar.) *Azarlama, ayıplama, kınama.*

1. Köngülge irür **melâmet** efzâ
Seyr-i çemen ü bahâr sênsiz (*Nâdire Dîvanı, Terkib-bend 1, Mısra 11*).

melûl bol-: (Ar. + T.) *Bıkmak, usanmak.*

1. ‘Ârızın kör **bolma** zülfidin **melûl**
Bu cihânda genc yokdur mârsız (*Nâdire Dîvanı, Gazel 89, Mısra 11*).

memleket: (Ar.) *Ülke.*

1. Şafâ-i mağdemidin boldı hurrem ‘arşa-yı ‘âlem
Hayât-ı tâze tapdı **memleket** güyâ ki cân keldi (*Nâdire Dîvanı, Gazel 140, Mısra 12*).

memleket vârişi: (Ar.+T.) Ülke sahibi.

1. **Memleket vârisi** şehzâde-yi ‘âlî güher
Kurretu’l-‘Ayn cigerbend emîr-i devrân (*Nâdire Dîvanı, Gazel 127, Mısra 3*).

mên: (T.) Ben.1. tekil şahıs.

1. Mübtelâ mên tã esîr-i zülf-i pür-tâbing bolay
Kıl **mênî** âzâd başing üzre sergerdân etib (*Nâdire Dîvanı, Gazel 28, Mısra 12*).
2. Ger ehl-i vefâ istese kâşâne selâmet
Bolsun **mênî** maḥmûrgâ meyḥâne selâmet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 33, Mısra 2*).
3. Kêl ki bir sâ‘at sêni kôrmaḡ uçun muştâḡ **mên**
Têlbe boldım sêndin ayru ey perîzâdım eşit (*Nâdire Dîvanı, Gazel 40, Mısra 11*).
4. Nêçe müddet ki köngül gayr ile tuttı ülfet
Mênî sergeşteni dâḡ eyledi fevt-i furşat (*Nâdire Dîvanı, Gazel 44, Mısra 2*).
5. Köyme dēb eylemedi hîçkişi pervâneḡe baḡş
‘Âḡıl êrseng ne kılursan **mênî** dîvâneḡe baḡş (*Nâdire Dîvanı, Gazel 53, Mısra 2*).
6. **Mên** nâ-tüvân u ḡastanı ol ay cemâlîdın
Maḡrûm kıldı tãlî‘-i bergeşte bed-baḡt (*Nâdire Dîvanı, Gazel 80, Mısra 5*).
7. Bolub**man** ḡalḡdın bîḡâne ol nâ-mihrbândın hem
Îrür cân vâle könglûmdin köngül âzürde cândın hem (*Nâdire Dîvanı, Gazel 109, Mısra 1*).
8. Hicringde ne râḡat köredür **men** ne ḡalâvet
Yokdur **mênî** dil-ḡastage âzârdın ayru (*Nâdire Dîvanı, Gazel 132, Mısra 10*).
9. Gül êrdi yüzing **mên** müdâmımnı şevkıda
Seḡer ‘andelîbe hem-âvâz edim (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 29*).
10. Çü **mên** hicr vâdîside ḡalmışam
Fîrâḡ elgide yüz nedâmet bile (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 49*).
11. İlâhî bulardın ayırma **mênî**
Emîr-i cihândın cüdâ eyleding (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 105*).
12. **Mên** şabr bile taḡammül etdim
Herçend ki ketti şehsüvârim (*Nâdire Dîvanı, Terki-bend 1, Mısra 37*).
13. Tã bar bu cihân **mên** ü soraḡing

- Cānda elemiᅡg köᅡgölde dāᅡiᅡg (*Nâdire Dîvanı, Terkib-bend 1, Mısra 47*).
14. **Mēni** dîvāne kıldı iştiyākıᅡg
Saçıᅡg zencîrindin başımda sevdā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 2, Mısra 3*).
15. Ḥarim-i dergehiᅡg aḥbāba cennetü'l-me'vā
Sēniᅡg selāsil-i zūlfıᅡg mübtelādur **mēn** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 3, Mısra 14*).
16. Sēn uyᅡkuda mest ü nāzdursēn
Mēn derd bile ᅡarīb ü tenhā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 5, Mısra 8*
17. Rūze ayı kēldi vü **mēn** 'āciz ü bî-dest ü pā
Rūze ayının hilālıdēk ᅡadim bolmuş düta (*Nâdire Dîvanı, Gazel 8, Mısra 1*).
18. Hiᅡ cürm ehlini aḥvālīga yārab tüşmesün
'Ömrlerdür ᅡarᅡdın **mēn** ᅡekdüᅡüm cevır ü cefā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 14, Mısra 20*).
19. Dehr eyvānıda gerdün gerdişi bî-dādıdın
Yokturur ᅡam ᅡaydı iᅡre kimse **mēndēk** mübtelā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 14, Mısra 22*).
20. ᅡāzab birle niᅡarım ötdi yanımdın şitāb eyleb
Yüzin körgünᅡe öldürdi **meni** hicri 'azāb eyleb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 21, Mısra 2*).
21. Perī yanglıᅡ nazardın ᅡehre pinhān ētdi ol mehveş
Fırāᅡ u hicr cāmıdın **meni** mest ü ᅡarāb eyleb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 21, Mısra 4*).
22. İᅡermēn mey demādem yār la'lini ᅡumārıdın
Mēni meyᅡānedin men' ētme zāhid ihtisāb eyleb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 21, Mısra 10*).
23. **Mēni** zār ferhād u mecnūn nijād
İrür yār şîrîn ü leylî neseb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 23, Mısra 9*).
24. Kētmedi **mēdin** ᅡadeᅡ birle ᅡumār-ı āfitāb
Şubᅡ yanglıᅡ tartardurman intizār-ı āfitāb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 24, Mısra 1*).
25. Şayd ētdi **mēni** ol iki küllāb
Boynımda kemend-i zūlf-i pūr-tāb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 25, Mısra 1*).
26. Muᅡtāc-ı dergehiᅡgmēn yüz miᅡ ᅡmīd birle
Mēn ᅡulnı bu eşikdin nevmīd ᅡılma yārab (*Nâdire Dîvanı, Gazel 27, Mısra 10*).

23. Savrulurman hier vādīsi ara mecnūn **mēni**
Gerd-i bād eyler gümān deşt üzre sergerdān körüb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 22, Mısra 7*).
24. Mübtelā **mēn** t̄a esīr-i zūlf-i pūr-tābīng bolay
Kıl mēni āzād başīng üzre sergerdān etib (*Nâdire Dîvanı, Gazel 28, Mısra 11*).
25. **Mēn** kaldım hier vīrānıda bī-sāmān bolub
Yār kēlmes külbe-yi vīrānıma mihmān bolub (*Nâdire Dîvanı, Gazel 29, Mısra 1*).
26. Refīkā menğa birdem dostlık resmimi izhār et
Ki **mēn** yazdım özimdin yār eger kēlse haberdār et (*Nâdire Dîvanı, Gazel 32, Mısra 2*).
27. Kaçan ‘ışk ehlini öltürmağını ihtiyār etseng
Cefā t̄igi bilen evvel **mēning** bağırmnı efgār et (*Nâdire Dîvanı, Gazel 32, Mısra 4*).
28. **Mēning** hālīmğa yığlar deşt ü şahrālarda vahşiler
Eger köyige barsan ey şabā yārımğa izhār et (*Nâdire Dîvanı, Gazel 32, Mısra 7*).
29. Ārzū kıldım tutar **mēn** déb vişāl-ı dāmenin
Pāre boldı hier elgide girībān ‘ākıbet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 34, Mısra 7*).
30. Luţf etib sorsa **mēni** hālimdin ol nā-mihrbān
Öldi hicrānīngda déb yār-ı vefādārımğa ayt (*Nâdire Dîvanı, Gazel 37, Mısra 7*).
31. Seyr eterde nahlistān yār qadını yād et
Mēn kaçan dedim menğa ārzū-yı şimşād et (*Nâdire Dîvanı, Gazel 36, Mısra 2*).
32. **Mēning** cününıma mecnūnnı bērmēngiz nisbet
Kılur mu hār u haşak t̄ab-ı şu‘le-yi gayret (*Nâdire Dîvanı, Gazel 41, Mısra 1*).
33. **Mēni** etgil derdlıg könglūmdin ey gerdūn hālāş
Yā köngülñi kıl mēni bī-şabr u sāmāndın hālāş (*Nâdire Dîvanı, Gazel 93, Mısra 1*).
34. Yārdım ayru **mēn** bī-dilni zār etti felek
Yaşurun derd-i dilimni āşikār etti felek (*Nâdire Dîvanı, Gazel 94, Mısra 1*).
35. Ey muşāhibler **mēni** derdimğa bir darmān etīng
Yār peygāmını déb müşkillerim āsān etīng (*Nâdire Dîvanı, Gazel 96, Mısra 1*).
36. Bir yol **mēni** qaşımğa külib kēl ki eyleyin

- Māl u menāl u ni‘met-i elvān taşadduķıñg (*Nâdire Dîvanı, Gazel 98, Mısra 7*).
37. Cemāl-ı yār istersên gülistāndın temāşā kıl
Mēni giryān közümnı ebr-i nīsāndın temāşā kıl (*Nâdire Dîvanı, Gazel 100, Mısra 2*).
38. Gülistāndur vişālı maḥfili **mēn** ‘andelīb anda
Gül-i ‘ışım ḥazān oldı gülistānımnı sağındım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 102, Mısra 3*).
39. Havā-i ‘ışķ sergerdānı **mēn** ārām u şabrım yok
Perīşān zerredēk ḥurşīd-i tābānımnı sağındım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 102, Mısra 9*).
40. Mēñgā devr-i felekđin bolmadı bir laḥza āsāyiş
Perīşān ḥāl **mēn** sultān-ı devrānımnı sağındım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 102, Mısra 14*).
41. Şerbet-i vaşl istedim zehr āb-ı ğam boldı naşīb
Nēlayın **mēn** hem ezel kündin bu ērse kısmetim (*Nâdire Dîvanı, Gazel 103, Mısra 18*).
42. Müddetidür kim cihān ehliķa yokdur ũlfetim
Belki özlükđin melŭl ētmış **mēni** yüz şoḥbetim (*Nâdire Dîvanı, Gazel 103, Mısra 2*).
43. Ey muşāhibler tirildür dēb gümān ētmēñg **mēni**
Cismđin cān-ı ‘azīzim kētti ḳalmış şūretim (*Nâdire Dîvanı, Gazel 103, Mısra 11*).
44. Ğamde öldüm ğuşşada köydüm ‘ilācım tapmadım
Ėmdi ḥasretler bilen kēçsün **mēni** yaz u kışım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 104, Mısra 12*).
45. Çeker ḳaş yasını ḳatlımġa ḳurbān **mēn** şedaġıñgge
Yürek zaḥmıġa merhem nīş-i peykān eylesün yārab (*Nâdire Dîvanı, Gazel 105, Mısra 5*).
46. Māh-ı ramazān ki feyz-i çoktur
Mēn ḥastaġa yārsız ne rāḥat (*Nâdire Dîvanı, Gazel 45, Mısra 10*).
47. Ferḥadda bolsaydı **mēniñg** ġayret-i ‘ışķım
Bir āh ile eyler ēdi ol taġnı ġāret (*Nâdire Dîvanı, Gazel 43, Mısra 5*).

48. Ger bolsa Züleyhâ'da **mëning** gayret-i 'ışkım
 Kalmas édi Yüsûf' nı firâkıda selâmet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 43, Mısra 9*).
49. Zâhid **mëni** dîvânege körgüzme ta'arruz
 Mecnûnga kaçan 'âkil-i ferzâne kılur bahş (*Nâdire Dîvanı, Gazel 52, Mısra 5*).
50. Bî-nevâ **mën** deyr ara sâķini istiğnâsıdın
 Câmın yıǵlatdı mînâ baǵrını kan eylegeç (*Nâdire Dîvanı, Gazel 58, Mısra 9*).
51. Kâm-ı cân vaşlîngde şîrîn êrdi **mën** mest-i gurûr
 Êmdi hicrânîngde ey nâ-mihrbânım boldı telh (*Nâdire Dîvanı, Gazel 69, Mısra 5*).
52. Şeh eyler mesned nâz üzre ârâm
Mën dîvâneğa bes hâk-ı gûlah (*Nâdire Dîvanı, Gazel 71, Mısra 8*).
53. Merdümlîğ ile eyledi ol ay **mëni** rüsvâ
 Neyreng ile hûd tëlbe kılur ilni perîzâd (*Nâdire Dîvanı, Gazel 74, Mısra 3*).
54. Bardîng naẓarımın ey perîzâd
Mën kûlnı dübâre kılmadîng yâd (*Nâdire Dîvanı, Gazel 75, Mısra 2*).
55. **Mën** âh ile taǵnı suv kıldım
 Künd eyledi tîşesini ferhâd (*Nâdire Dîvanı, Gazel 75, Mısra 9*).
56. **Mën** sêni müstemendingim ârî Hüdây lemyezel
 Kılta birevni pâdişâh birni anğa gedâ kılur (*Nâdire Dîvanı, Gazel 84, Mısra 11*).
57. Qadîng naħlini bisyâr eyledim yâd
Mëni ol ay vişâlıdın ayırdîng (*Nâdire Dîvanı, Gazel 77, Mısra 18*).
58. Sên kılıb 'azm-i sefer **mën** qalmışam ħasret bile
 Gerçi hicrîngde ħazân boldı bahârım yahşî bar (*Nâdire Dîvanı, Gazel 87, Mısra 9*).
59. Eyledîng 'azm-i sefer ey şehsüvârım yahşî bar
 Êmdi sênsiz yok **mëni** şabr u qarârım yahşî bar (*Nâdire Dîvanı, Gazel 87, Mısra 2*).
60. Her tavuş kim kêlse dêrmen yârımı âvâzıdur
 Sâye kirgeç saǵınurman öyge cânânım kêlür (*Nâdire Dîvanı, Gazel 88, Mısra 8*).
61. Ğam diyârında **mëni** hicrân otı êtmiş helâk
 Müjde yetse vaşlıdın derdimğa darmânım kêlür (*Nâdire Dîvanı, Gazel 88, Mısra 3*).

62. Her kişini bir münāsib yārı bar
Mèn oşal āvāredürmen yārsız (*Nâdire Dîvanı, Gazel 89, Mısra 4*).
63. Du ‘ā birle peyām-ı vaşl yetkür ey řabā bir kün
Müdāmımnı rūhıġa mēndin menġa ol rūh u revāndın hem (*Nâdire Dîvanı, Gazel 115, Mısra 6*).
64. Diyārım ehli mēndin yārsız bîġāne bolmışlar
Ki mèn hem yārsız āzürdemèn yār u diyārımdın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 116, Mısra 12*).
65. Gerçi mařzūn men özüm bir nāzenīn hicrānıda
Bī-nevā üftādelerni ġatırın řād eylerem (*Nâdire Dîvanı, Gazel 107, Mısra 3*).
66. Mèn ki furķat tünleri ol gül yüzin yād eylerem
Bülbülidür mèn ġazān faşlide feryād eylerem (*Nâdire Dîvanı, Gazel 108, Mısra 2*).
67. Neçe kündür mesīġāsā kēzib gülzār-ı ‘ālemni
Niřān tapmas mèn ol gül hicridin serv-i revāndın hem (*Nâdire Dîvanı, Gazel 109, Mısra 6*).
68. Menġa ol güldin ayru kılma teklīf-i temāřā kim
Gülistāndın ġacl mèn seyr-i bāġ u büstāndın hem (*Nâdire Dîvanı, Gazel 109, Mısra 8*).
69. Mēni ‘āřık dēban tūr-i melāmet yaġdı bařımge
Ulusdın Nâdire derdimni pinġhān ētmesem bolmas (*Nâdire Dîvanı, Gazel 91, Mısra 13*).
70. Mèn ġadīġ servini yād eyledim
Āġnı serkūb-ı řimřād eyledim (*Nâdire Dîvanı, Gazel 110, Mısra 1*).
71. Ĥāksāringdek kerem kıl çekmegil luşf eşegin
Bir ġubārīġ mèn ki meġv-i ġüře-yi dāmānīġım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 114, Mısra 4*).
72. Nāz uyķusıda sēndür sēn velī mèn řubġ u řām
Muntāzir mèn Nâdire kōz yūmmeyin ġayrānīġım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 114, Mısra 13*).
73. Nāz uyķusıda sēndür sēn velī mèn řubġ u řām

Munṭazir **mèn** Nâdire köz yümmeyin ḥayrânıñgım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 114, Mısra 13-14*).

74. Diyârim ehli **mèndin** yârsız bîgâne bolmışlar
Ki **mèn** hem yârsız âzürdemèn yâr u diyârımdın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 116, Mısra 11-12*).

75. Kızıl kıandur sirişkim za‘ferândur çehre-yi zerdim
Mèni kim körse fark etmes ḥazân birle bahârımdın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 116, Mısra 6*).

76. Sèn kıyaş **mèn** sâye-yi pâmâl-ı ḥasret tünide
Pertev-i iltâf ile bîrgıl küdüretdin emân (*Nâdire Dîvanı, Gazel 119, Mısra 11*).

77. Ğubârımdın nişân tapmas kıoyun bir ‘ömr seyr eyleb
Ki **mèn** sergeştemen ol ḥusrev-i tûrân havâsıdın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 121, Mısra 4*).

78. **Mèni** ḥâlimğa bakma ey ṭabīb-i pāk tînet kim
Emân yoқdur semûm-ı hicr-i derd-i bî-devâsıdın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 121, Mısra 13*).

79. Kıaşı u ağzı u kıadi bile zülfın ḥayâl eyleb
Olub **mèn** lâl özlükdin kêtib yârım cemâlıdın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 123, Mısra 8*).

80. Çeker êrdim firâkıda nêçe kim renc ile miḥnet
Firâkı bîmide yüz ança tartar **mèn** vişâlıdın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 123, Mısra 10*).

81. Saçı endîşesi herdem fereḥbaḥş-ı dimâğımdur
Ḥutenler seyr êtermèn iki zülf-i ‘anberâsâdın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 124, Mısra 12*).

82. Sâkıyâ köp ḥasta ḥâtır **mèn** cefâ devrânıda
Bir kıadeḥ mey tutğıl âzâd eyle ğam zindânıdın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 126, Mısra 5*).

83. Kıalmadı **mèn** körmegen bî-dâd devrân ilgidin
Dâğa vèrdi köñglümi endûh-i bî-pâyânıdın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 126, Mısra 9*).

84. Ḥalk eger her yılda bir kıurbânlıĝ eyler mâh-ı ‘îd

Mên kılurman neçe cān ol ayğa qurbān her kēçe (*Nâdire Dîvanı, Gazel 133, Mısra 4*).

85. Gerçi üzding rişte-yi ülfet **mên** mahcûrdın
Şükr kim yāding irür könglümde mihmān her kēçe (*Nâdire Dîvanı, Gazel 133, Mısra 9*).

86. Bezm-i 'işret sâz etib sên mey içib şādāb olub
Mên kılurman ney kebi feryād u efgān her kēçe (*Nâdire Dîvanı, Gazel 133, Mısra 14*).

87. Vākıf ermessen mēning derdimdin ey 'īsā nefes
Kim talaşurman lebing hicrānıda cān her kēçe (*Nâdire Dîvanı, Gazel 133, Mısra 16*).

88. Vākıf ermessen **mēning** derdimdin ey 'īsā nefes
Kim talaşurman lebing hicrānıda cān her kēçe (*Nâdire Dîvanı, Gazel 133, Mısra 15*).

89. Şeh-i mülk-i cünündür **mên** sipāhım barça vaḥşīler
Velī yokdur huşūmet kimseğa ḥayl-i sipāhımda (*Nâdire Dîvanı, Gazel 134, Mısra 9*).

90. 'İşk da' vāsını kıldım nā-resā cūr'et bile
Ey resālar zümresi **mên** nā-resālardın biri (*Nâdire Dîvanı, Gazel 139, Mısra 14*).

91. Kēling ey hemnişinler bul mên cānımğa rahm eyleng
Yıkıldı közlerimni yaşı birle cism dīvārı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 141, Mısra 5*).

92. **Mên** kaçan yād etmedim vaşlınıgı kim cān örtenib
Köz yolıdın yüzge eşk-i şeş-katārim kēlmedi (*Nâdire Dîvanı, Gazel 142, Mısra 5*).

93. Êmdi öz ḥālimğa yığlar **mên** demādem Nâdire
Ketti 'alemdin emīr-i nāmdārım kēlmedi (*Nâdire Dîvanı, Gazel 142, Mısra 11*).

94. Vefā şehbāzıdurman ger **mēni** şayd etmek istersen
Muḥabbet riştesidin kılğasın zinhār cāmımnı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 143, Mısra 9*).

95. Murīd-i 'ışk-i 'ālem-süz **mên** 'uşşāk bezmide
Nevā-yi nāle-yi neydék bülend etdi makāmımnı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 143, Mısra 15*).

96. Çemende gül temāşā eyleban serv-i revān körsem
Kılur **mên** yād sultān sikender ihtisāmımnı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 143, Mısra 20*).
97. Ğaraż himmetlerimdin yār vaşlı iktizāsıdur
Tilerm**mên** vaşlını yārab ziyād ét ihtimāmımnı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 143, Mısra 24*).
98. Seyâdet ħanedānı şāh Babür nesl-i pākı **mên**
Ĥudāyā rahmet eyle barça ecdād-ı ‘uzāmımnı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 143, Mısra 25*).
99. Yazıb **mên** şafĥa-yı ĥüsning ĥayālıda bu inşānı
Ĥacālet eyledi āyīne-yi tūtī-yi şekerĥānnı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 144, Mısra 1*).
100. Başıdın eylenmedim déb köpdür armānın **mèni**
Kêlse yārim ħalmasun köngülde armān eyleney (*Nâdire Dîvanı, Gazel 146, Mısra 3*).
101. **Mên** tēlbege közüng kēyigi rām bolmadı
Vaĥşī şıfat remīde ġazālīngdın örgüley (*Nâdire Dîvanı, Gazel 147, Mısra 11*).
102. Şām-ı firākīng etti **mèni** tīre rūzgār
Körset yüzingni māh cemālīngdın örgüley (*Nâdire Dîvanı, Gazel 147, Mısra 3*).
103. Ķan bolur köngül müdāmımnı devrini yād étken zamān
Mên neçük tab‘imni şād u ĥatırım ĥurrem tutay (*Nâdire Dîvanı, Gazel 148, Mısra 10*).
104. Bardı ol serv-i revān **mên** ħalmışam bī-hüş u lāl
Ĥiçkim yārab cihānda yāridın ayrılmasun (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 27*).
105. **Mên** ħalıb ġurbetde şāhım ‘azm-ı cevālān eyledim
Ĥiçkim yārab cihānda yārdın ayrılmasun (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 77*).
106. Sên kılib ‘azm-i sefer **mên** derd ile rencūrman (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 80*).
107. Mēnga sēnsiz derd üze derd ü elem üzre elem
Sēndin ayrılğaç ġazāl-ı hüş **mēndin** kıldı rem (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 54*).

108. Şabr kılsam ‘ışk derdi bî-ķarār eyler **mèni**
Kesb-i hūş étsem cünün bî-iḥyiyār eyler **mèni** (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1-2, Mısra 11*).
109. Dembedem feryādım ildin şermsār eyler **mèni**
Hicr dāğı derdmend ü dilfigār eyler **mèni** (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 13-14*).
110. Öyle kim cev-r-i felek zār u nizār eyler **mèni**
Yārsız hicrān belāsıǵa düçār eyler **mèni** (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 15-16*).
111. ‘Āķıbet bu derd ü ğam mecnūn şî‘ār eyler **mèni**
Hiçkim yārab cihānda yāridın ayrılmasun (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 17*).
112. Zūlm ile **mèndin** ayırdı felek-i sifle sèni
Pāredür gül kebi ègnimde cünün pīreheni (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 1, Mısra 27*).
113. Āteş-i derd ü firāk u şerer-i hicr **mèni**
Örtedi ķaysı birini seṅga bünyād kılay (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 1, Mısra 29*).
114. Sèn ‘azm eyleb kèterǵa mèn bolub bīmār ķayǵurdum
Köṅgöl cān birle boldı hemrehing **mèn** derd ile turdum (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 2, Mısra 3*).
115. Sèn ‘azm eyleb kèterǵa **mèn** bolub bīmār ķayǵurdum
Köṅgöl cān birle boldı hemrehing **mèn** derd ile turdum (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 2, Mısra 4*).
116. Ki mèn bî-çāre köṅglümni baķıb ötgünçe aldurdum
Mèni lāl etti ğüftār-ı leb-i ḥāmūş-ı ğüyāsı (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 2, Mısra 25*).
117. Dünyānı eylemes **mèn** hergiz pisend sènsiz
Rencūr dur hemīşe bu müstemend sènsiz (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 3, Mısra 13*).
118. Sèn ile bezm-i riḥlet **mèn** ķalmışam ciger ḥūn
Feryād étib cünündın andaķ ki sāz-ı mecnūn (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 3, Mısra 17*).

119. Merhem ‘ilâcî birle bütmes köngül yarası
Ayrıldı yâr **mëndin** bilmen yakın yırağın (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 3, Mısra 6*).
120. **Mëndin** ayırdı devrân ol yâr-ı hemdemimni
Kaydın taparman êmdi şâh-ı mükerrerimni (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 3, Mısra 21*).
121. Herçen şâd irürmen bu ikki tâze güldin
Kêtmes henüz **mëndin** ol yârning havâsı (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 3, Mısra 40*).
122. El-kışsa gül yüzini **mëndin** yaşurdu yârim
Hicrân gamini çekmek yok êrdi ihtiyârim (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 3, Mısra 43*).
123. Dûzağ irür közüme cennetde bolmasa yâr
Saldı **mêni** firâka mekkâre çarğ-ı gaddâr (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 3, Mısra 48*).
124. Efsûs şâh-ı devrân ‘azm eyledi cihândın
Devrân **mêni** ayırdı ol yâr-ı mihrbândın (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 3, Mısra 52*).
125. Vâle **mên** âyinedek dîdârdın ayrılmışam
Ol ki dâyim hemnişin ü hemdem ü hem-h’âb êdi (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 4, Mısra 15*).
126. Bolmuşam bî-hân u mân tâ yârdın ayrılmışam
Hicr vâdisiğa saldı gerdiş-i devrân **mêni** (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 4, Mısra 6*).
127. Āteş-i firkatda âhır örtedi hicrân **mêni**
Halk ara efsâne kıldı nâle ü efgân **mêni** (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 4, Mısra 7-8*).
128. Hicr derdiğa giriftâr eyledi cânân **mêni**
Ol gül-endâm u perî-ruhsârdın ayrılmışam (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 4, Mısra 9*).
129. Aqtı bağrım pâresi közler yolıdın kan bolub

Halk-i ‘âlem hoş-dil ü **mên** bî-nevâ hayrân bolub (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 7, Mısra 38*).

130. Hicr vâdiside kaldım bî-ser ü sāmân bolub

Mên gulâm-ı halka dergüş-ı oşal dūr-dâne **mên** (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 7, Mısra 40*).

131. Hâlâyîk serhoş u peydâ êmes ol bezm-i şāhānım

Cihān hāndān u giryāndur **mêni** bu çeşm-i hūnbārım (*Nâdire Dîvanı, Müseddes 1, Mısra 10*).

132. Çemenler hurrem ü yoktur **mênîng** serv ü hırāmānım

Serîr-i saltanat peydâ u yoktur şāh-ı tūrānım (*Nâdire Dîvanı, Müseddes 1, Mısra 7*).

133. **Mên** hasret ile kaldım u yārım sefer etti

Katlīmğa gam ü derd ü belānı haber etti (*Nâdire Dîvanı, Müsemmen 1, Mısra 9*).

134. **Mên** gam-zedeni hemdem-i derd ü elem eyler

Andağ ki ol ay ‘ışkı bile müttehem eyler (*Nâdire Dîvanı, Müsemmen 1, Mısra 25*).

135. Feryād ki ‘ışk etti **mêni** yārga meftūn

Cān vāle ü ten hasta yürek dāğ u ciger hūn (*Nâdire Dîvanı, Müsemmen 1, Mısra 1*).

136. Mecnūn kebi şevk eyledi sergeşte-yi hāmūn

Āvāre-yi dehr etti **mêni** gerdiş-i gerdūn (*Nâdire Dîvanı, Müsemmen 1, Mısra 4*).

137. Hicrānda naşībim **mêni** hūn-ı ciger etti

Furkat otınîng tâbı köngülğa eşer etti (*Nâdire Dîvanı, Müsemmen 1, Mısra 11*).

138. El-kışsa firāk içre derbeder etti

Tağdîr ezeldin **mêni** bî-pā u ser etti (*Nâdire Dîvanı, Müsemmen 1, Mısra 14*).

139. Tā key mēnga bî-dād cevır ü sitem eyler

Āhır **mêni** āvāre-yi deşt-i ‘adem eyler (*Nâdire Dîvanı, Müsemmen 1, Mısra 28*).

140. Esîr-i hākdur ol serv-i hūrîzād destîngdin

Mêni ey çarğ kez-reftār yārımdın cüdā kıldîng (*Nâdire Dîvanı, Müsemmen 2, Mısra 8*).

141. Bahār oldı gül açıldı **mênîng** serv-i revānım yok

Cihân örtendi hicridin ol âşüb-ı cihânım yok (*Nâdire Dîvanı, Müsemmen 2, Mısra 35*).

142. **Mêni** ey felek bî-nevâ eyleding
Hâzîn cânıma köp cefâ eyleding (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 93*).
143. Cemâlingdın ayru tüşüb kəceler
Hayâling irür dil-nevâzım **mênîng** (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 120*).
144. Birdem seni kılmadım ferâmüş
Raḥmet **mêni** bâ-vefâlıgımge (*Nâdire Dîvanı, Terki-bend 1, Mısra 30*).
145. Veh ne yanglıg düstlıgdur **mên** bilen ḥasretlere
Koymağım yokdur zamâni şâhidın ḡam yanıdın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 126, Mısra 3*).
146. Dünyâ yüzini isteb tapgey edim soragın
Ger bolsa yüz merâḥıl **mên** birle yâr arası (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 3, Mısra 10*).
147. Hicr edi 'ışk içre **mên** körge belâlardın biri
Derd vâdiside **mên** çekken cefâlardın biri (*Nâdire Dîvanı, Gazel 139, Mısra 2*).
148. Kayan barding ey mihr-i yok bî-vefâ
Mên erdim oşal mihrbânıng sênıng (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 68*).
149. **Mên** ki furḡat tünleri ol gül yüzün yâd eylerem
Bülbülidür men ḡazân faşlide feryâd eylerem (*Nâdire Dîvanı, Gazel 108, Mısra 1*).
150. **Mên** ki cân birle rızâ jüyende-yi fermânıngım
Nâdire andın vefâ mülkini âbâd eylerem (*Nâdire Dîvanı, Gazel 108, Mısra 13*).
151. Bezm-i vaşlın körmegenler furḡatıdın dâgdur
Mên ki kördim devletin özni nêçük bî-ḡam tutay (*Nâdire Dîvanı, Gazel 148, Mısra 14*).
152. Hicr edi 'ışk içre **mên** körge belâlardın biri
Derd vâdiside **mên** çekken cefâlardın biri (*Nâdire Dîvanı, Gazel 139, Mısra 1-2*).
153. Kötermek taḡnı âsân emesdür
Mên ü hicrân ḡam-i heyhât-heyhât (*Nâdire Dîvanı, Gazel 31, Mısra 10*).
154. Şâm-ı furḡat yârsız **mên** yutmagan ḡan ḡalmadı

Rahm kıl kim emdi an yutmaa imkn almadı (*Ndire Dvanı, Gazel 136, Mısra 1*).

155. Genc-i hsnngni zektın br mena

Sn ansen **mnde** bisyr itiyc (*Ndire Dvanı, Gazel 56, Mısra 6*).

156. Yr kürek ‘şıa **mnde** sver yr yo

Derd  gamim b-‘aded sorgeli am-h‘r yo (*Ndire Dvanı, Gazel 72, Mısra 1*).

157. n **mndin** zdi mihrini ol yr-ı mu‘temed

Bgne boldı birbiridin cn ile cesed (*Ndire Dvanı, Gazel 80, Mısra 1*).

158. Sormangız ey düstlar **mndin** nişan u nm kim

Yglavardı toprağım h u fian tfnıdın (*Ndire Dvanı, Gazel 126, Mısra 11*).

159. **Mndin** ne rev erdi ki yr etti cdl

Glni kişi körgenmü kin hrdn ayru (*Ndire Dvanı, Gazel 132, Mısra 17*).

160. Yüzi hicri **mni** kp derdmend etti ‘ilcım yo

Yne bir körsetib yrımın berurdr kıl yrab (*Ndire Dvanı, Gazel 17, Mısra 7*).

161. Müstened etti **mni** mutacl

ıldı hcetmending ey yr itiyc (*Ndire Dvanı, Gazel 56, Mısra 9*).

162. Bir terehum zhir tseng ntgsi

ıldı hsnngge **mni** zr itiyc (*Ndire Dvanı, Gazel 56, Mısra 16*).

163. am helk etti **mni** hicringde ey cn aydasan

Snsizin bmrman derdimge darmn aydasan (*Ndire Dvanı, Gazel 129, Mısra 1*).

164. Vef ehbzıdur men ger **mni** ayd tmek istersen

Muabbet riştesidin ılasın zinhr cmımın (*Ndire Dvanı, Gazel 143, Mısra 9*).

165. **Mni** beski dvne ıldı aming

Cnn ehliğa ittiad eyledim (*Ndire Dvanı, Terci-bend 1, Mısra 3*).

167. **Mni** salanat mesnedide krb

Gmn tme ‘ı  ferat bile (*Ndire Dvanı, Terci-bend 1, Mısra 57*).

168. Yüzingni yr astıda pinhn tib

Mni hicr dmıa ıldın sr (*Ndire Dvanı, Terci-bend 1, Mısra 82*).

169. Ayırdıñ **mèni** zulm ile yârdın
Fırāk elgine mübtelâ eylediñg (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 95*).
170. Muḥammed Emîn Ḥân cemâlî bile
Mèni dâğ-ı ğamdin rihâ eylediñg (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 102*).
171. Sèndin **mèni** ‘ākıbet ayırdı
Yüz mekr bile sipihr ğaddâr (*Nâdire Dîvanı, Terki-bend 1, Mısra 19*).
172. Ey düst fırāk ilgidin dād
Kıldı **mèni** müstemend ü nâşād (*Nâdire Dîvanı, Terki-bend 1, Mısra 58*).
173. **Mèni** ḥālimga yığlar âşinâlar
İrür hayrân menğa bîġānedin yat (*Nâdire Dîvanı, Gazel 31, Mısra 11*).
174. Muḥabbet derdidin âşüfteliğlar tüşti başımğa
Mèni ḥālimni ol zülf-i perîşāndın temāşā kıl (*Nâdire Dîvanı, Gazel 100, Mısra 8*).
175. Oşal leyli melāḥat nāzenin māh-ruḥsārım
Mèni mecnūn kebi sergeşte-yi deşt-i belā kıldı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 138, Mısra 6*).

men‘-i fiğān kıl-: (Ar.+Far.+T.) Ağlamayı engellemek.

1. **Ḳılmanġız men‘-i fiğānım** yârdın mehcūrman
Hiçkim yârab cihānda yârdın ayrılmasun (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 87*).

menğa: (T.) Bana. 1. Tekil şahıs.

1. Her neçe köz salur ol dilber-i ġülfām **menğa**
Dāğlar penbesi ėrmiş ġül-i bādām **menğa** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 1, Mısra 1-2*).
2. Ḳanlı közyaşım ile āḥ cünün bezmide
Serv mevzūn ile dur tıfl-ı ġül-endām **menğa** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 1, Mısra 4*).
3. Devr cām-ı ṭarab yorulmağı besdür sākī
Gerçi yorulmadı bu gerdiş-i eyyām **menğa** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 1, Mısra 6*).
4. Bir ayağ mey keremin eyledi sākī āġāz
Eyledi baḥt bu maḳşadnı ser-encām **menğa** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 1, Mısra 8*).
5. Serḥoşı deşt-i cünün içre ki bolmış ḥāşıl

- Läleler üzre sirişkim mey ile cām **menğa** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 1, Mısra 10*).
6. Gülşen içre anı gîsûsığa mânend irür
Turre-i sünbül irür halka bolan dām **menğa** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 1, Mısra 12*).
7. Kimse tapmas eşerim istemağ u sormağdın
Ne nişân kaldı fenâ mülkide ne nām **menğa** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 1, Mısra 14*).
8. Nâdire köyide baş koyma ğam êrmes nâyâb
İtleri hayl-ı irür mağşad-ı ikrām **menğa** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 1, Mısra 16*).
9. Dem-i tîğing **menğa** vağt-i şehâdet
İrür elbette şerbetdın güvārā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 2, Mısra 7*).
10. Ki vaşl u hicr ara kılğıl medārā
Menğa ey Nâdire kısmet bu êrken (*Nâdire Dîvanı, Gazel 2, Mısra 22*).
11. **Menğa** ey Nâdire kısmet bu êrken
Ezel kûndin bolubdur ‘ışğ peydā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 2, Mısra 21*).
12. Lebidin ayru **menğa** bâde tutma ey sākī
Humār külfetiğa nâfi‘ olma ey şahbā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 3, Mısra 7*).
13. Hicrân ğamidin teşne-leb ü hasta ciger mên
Sākī kerem eyleb **menğa** tut sâğar-ı şahbā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 4, Mısra 15*).
14. Ol kûn ki vişālîng çemenin seyr êter êrdim
Mazûr-ı nazar êrdi **menğa** ol qad u bālā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 4, Mısra 4*).
15. Hicrân ğamidin teşne-leb ü hasta ciger mên
Sākī kerem eyleb **menğa** tut sâğar-ı şahbā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 4, Mısra 16*).
16. Sunma mey ey sākī devrân menğa
Kim nasibim olmış ezeldin qan **menğa** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 12, Mısra 2*).
17. Yâr cevridin şikâyet kılmazam
Kim irür bir vech-i itihsân **menğa** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 12, Mısra 4*).
18. Nâle bir dilsûz yarımdur mênîng
Hemnişîndür dîde-yi giryân **menğa** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 12, Mısra 6*).
19. Müşkil işdür derd ü hicrân külfeti
Yârab ol müşkilni kıl âsân **menğa** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 12, Mısra 8*).
20. Deşt ü şahrâlarını kıldım ihtiyâr
Boldı mecnûn kışsa-yı bürhân **menğa** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 12, Mısra 10*).
21. Âh nêlay ôtđi devrân-ı vişâl

- Bî-vefâlık eyledi devrân **menga** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 12, Mısra 12*).
22. Muntezirdür men hemîşe Nâdire
Bir kıya bakqaymu déb cānān **menga** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 12, Mısra 14*).
23. Ne ğamdür **menga** ‘ışk ara Nâdire
Eger bolsa cānānga cānım fedā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 13, Mısra 11*).
24. Luţf ile sēn kayd-ı ğamdin çekmesēng tā rūz-ı haşr
Yok hālāş olmak **menga** ey husrevi ‘izz ü ‘ulā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 14, Mısra 26*).
25. ‘İşk derdiġa giriftār bolubmen ne kılay
Zāhidā **menga** naşihat bile yetkürme ‘azāb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 16, Mısra 4*).
26. Emīr ü ‘ādil ü ve’l-ni‘mā vu Muḥammed Emīn Ḥān hem
Cihān barıça **menga** bu üçevni yār kıl yārab (*Nâdire Dîvanı, Gazel 17, Mısra 22*).
27. Lebidin ayru kıan yutmak işimdür bargıl ey sākī
Menga bî-hüde külfet bërme tekliḫ-i şarāb eyleb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 21, Mısra 12*).
28. Derd cāngāh u demādem āh-ı aḫvālīm fedā
Raḫmı kēlgey mü **menga** bu hāl ile sultān körüb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 22, Mısra 6*).
29. Kēçe la‘l-i hicridin ölmak **menga** düşvār ēdi
Yüz taḫayyür birle elgin tişledi cānān körüb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 22, Mısra 9*).
30. Cemālīng **menga** müdde‘ā şubḫ u şām
Vişālīng **menga** ārzū rūz u şeb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 23, Mısra 3-4*).
31. Sākī **menga** kadeḫ tut bu deyr ara lebāleb
Zāhid ehlidin usandım tutdım sēniḡle meşreb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 27, Mısra 1*).
32. Refīkā **menga** birdem dostlık resmimi izhār ēt
Ki mēn yazdım özimdin yār eger kēlse ḫaberdār ēt (*Nâdire Dîvanı, Gazel 32, Mısra 1*).
33. Ger sinse şürāḫī ü sebū zāhid alında
Bolsun **menga** sāġar bile peymāne selāmet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 33, Mısra 8*).
34. Seyr eterde naḫlistān yār kıadını yād ēt

- Mèn kaçan dedim **menga** ârzû-yı şimşâd ét (*Nâdire Dîvanı, Gazel 36, Mısra 2*).
35. Çekerde cân **menga** taklîd kılmason ferhâd
Fırâk tağıda bî-hûde çekmesün külfet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 41, Mısra 3*).
36. **Menga** berâber êmes kühken bile mecnûn
Alarda bir ğam êdi lîk mende ming hasret (*Nâdire Dîvanı, Gazel 41, Mısra 5*).
37. Cihânda böyle ki bolmışmèn 'ışk âyînesi
Menga ziyâde bolur yâr hüsniyin gayret (*Nâdire Dîvanı, Gazel 41, Mısra 8*).
38. Bu ğamni tağ kötermes êdi velîk **menga**
Bêrib taħammülini koydı cânıma minnet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 41, Mısra 11*).
39. **Menga** berâber êmes kühken bile mecnûn
Alarda bir ğam êdi lîk mende ming hasret (*Nâdire Dîvanı, Gazel 41, Mısra 6*).
40. Du 'a birle peyâm-ı vaşl yetkür ey şabâ bir kün
Müdâmımnı rûhıĝa mending **menga** ol rûh u revândın hem (*Nâdire Dîvanı, Gazel 115, Mısra 6*).
41. Sürme-yi çeşm-i dilimdür eşiking topraĝı
Dergehingdin **menga** âvârelıĝ êrmes hâcet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 44, Mısra 6*).
42. Her şâm **menga** nevâleyi ğam
İftâr kıluĝa boldı kısmet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 45, Mısra 7*).
43. Genc-i hüsningni zekâtın bêr **menga**
Sên ĝanısen mende bisyâr ihtiyâc (*Nâdire Dîvanı, Gazel 56, Mısra 5*).
44. Koy naşihatnı **menga** ey nâşih
Pend ile tëlbe tapar mu işlâh (*Nâdire Dîvanı, Gazel 63, Mısra 15*).
45. Kâmile meykedeĝa 'azm êttim
Feth-i bâb eyle **menga** yâ fettâh (*Nâdire Dîvanı, Gazel 63, Mısra 18*).
46. Terk-i 'ışk ét dedi **menga** zâhid
Demedi hîç tëlbe munça kabîh (*Nâdire Dîvanı, Gazel 64, Mısra 11*).
47. Hôd zerîn **menga** âhım şereri
Şem ' -i seride miĝfere baĝ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 66, Mısra 3*).
48. Vahşet eyler mü kâyik mecnündın
Menga ey közleri âhû-bere baĝ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 66, Mısra 12*).
49. **Menga** zâhid yüzidür nâ-mübârek
Velîkin cübbe ü destâr ferruh (*Nâdire Dîvanı, Gazel 67, Mısra 11*).

50. **Menga** la'lingdin ayru kām-ı cān telh
İrür andın şarāb-ı erguvān telh (*Nâdire Dîvanı, Gazel 68, Mısra 1*).
51. Cihāndın kêtđi ol şāh-ı cihānım
Menga boldı firākıda cihān telh (*Nâdire Dîvanı, Gazel 68, Mısra 6*).
52. **Menga** ey Kāmile la'lidin ayru
Eger şeker eşem bolğay dehān telh (*Nâdire Dîvanı, Gazel 68, Mısra 15*).
53. Maḥfil-i eyyām ara māye-yi 'ış ü neşāt
Barça müheyyā **menga** ḥayf ki dildār yoḥ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 72, Mısra 8*).
54. Yārdın ayrıldı déb her kün **menga** devr-i felek
Körgüzib mihrini ol nā-mihrbāndın bérđi yād (*Nâdire Dîvanı, Gazel 76, Mısra 11*).
55. Alıngdın ey felek yüz dād u feryād
Menga hicr içre ey gerdün vefā kııl (*Nâdire Dîvanı, Gazel 77, Mısra 20*).]
56. Şükr bari kim işim tapmadı red
'ışk bürhānı **menga** érđi sened (*Nâdire Dîvanı, Gazel 79, Mısra 2*).
57. Ruḥın körmeyin **menga** armān irür
Köngül içre yüz nev' ḥirmān irür (*Nâdire Dîvanı, Gazel 85, Mısra 1*).
58. **Menga** ol serv-ḳad peygāmın ey bād-ı şabā keltür
Ġubār-ı maḳdemın közlerimğa tütüyā keltür (*Nâdire Dîvanı, Gazel 86, Mısra 1*).
59. Bolubdur rüzgārım şām-ı ğam deycüridek tîre
Menga ey mihr-i tābān müjde-yi şubḥ-ı şabā keltür (*Nâdire Dîvanı, Gazel 86, Mısra 8*).
60. Yār **menga** ğayr-ı cefā eylemes
Va'de kıılıb ānga vefā eylemes (*Nâdire Dîvanı, Gazel 90, Mısra 1*).
61. **Menga** 'ışk içre sūdi cünün bes
Cihān iḳbālđın baḥt-ı nigün bes (*Nâdire Dîvanı, Gazel 92, Mısra 1*).
62. **Menga** deyr içre esbāb-ı tecemmül
Şürāḥī birle cām-ı lālegün bes (*Nâdire Dîvanı, Gazel 92, Mısra 5*).
63. Firākı ibtilāsı birle könglüm derdmend oldu
Menga vaşlın devā-i derd-i hicrān eylesün şāhım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 105, Mısra 20*).
64. **Menga** rām oldu vaḥşiler velī nāz u tegāfüldin

- Cününim destgâhını temâşâ kılmadı şâhım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 106, Mısra 3*).
65. Sunma mey ey sâķī devrân **menga**
Kim nasibim olmuş ezeldin ķan **menga** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 12, Mısra 1-2*).
66. Yâr vaşlı birle ‘âdet eyleb êrdim Nâdire
Andın ayru **menga** birdem şabr u izhârı ‘aceb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 18, Mısra 14*).
67. Ƙandur cigerim lebidin ayru
Kêltür **menga** sâķiyâ mey-i nâb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 25, Mısra 14*).
68. Mênî hâlimğa yıǵlar âşinâlar
Îrür hayrân **menga** bîgânedin yat (*Nâdire Dîvanı, Gazel 31, Mısra 12*).
69. Âstânınga ķoyıb ferş kılay başımnı
Özge menzilde tapılmas **menga** sênsiz râhat (*Nâdire Dîvanı, Gazel 44, Mısra 12*).
70. Kêç dëding yâr u âşinâlardın
Menga lîkin dëme fulândın kêç (*Nâdire Dîvanı, Gazel 61, Mısra 12*).
71. İlge netaᅅg eylese âh u fiğânım eşer
Menga bukün Nâdire yârdın âşâr yoᅅ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 72, Mısra 14*).
72. **Menga** ey Nâdire bes munça bî-dâd (*Nâdire Dîvanı, Gazel 77, Mısra 29*).]
73. Anı hicrini derdidin her kêçe
Menga nâle ü âh u efğân irür (*Nâdire Dîvanı, Gazel 85, Mısra 12*).
74. Zâhid ehliğa selsebî-l ü kevşer
Besdür **menga** reşha-yı zülâlıᅅg (*Nâdire Dîvanı, Gazel 95, Mısra 8*).
75. **Menga** ey felek ķaşd-ı cân eyleding
Firâķ elgide nâ-tüvân eyleding (*Nâdire Dîvanı, Gazel 97, Mısra 1*).
76. **Menga** şem ‘-i encümendëk ne cünün irür ne sevdâ
Ki yaruttı hicr şâmın kêçe süz ile güdâzım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 101, Mısra 5*).
77. **Menga** ârzü vişâlıᅅg **menga** müdde ‘â hayâlıᅅg
Nazarımdadur cemâlıᅅg heme nâzdur niyâzım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 101, Mısra 9*).
78. **Menga** devr-i felekdiñ bolmadı bir laᅅza âsâyiş
Perişân hâl men sultân-ı devrânımnı sağındım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 102, Mısra 13*).

79. Raķībler cānıma kaçd ettiiler bilmem günāhımın
Menga imdād uçun hengāme berpā kılmadı şāhım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 106, Mısra 10*).
80. **Menga** ol güldin ayru kılma teklif-i temāşā kim
Gülistāndın hacı men seyr-i bāğ u büstāndın hem (*Nâdire Dîvanı, Gazel 109, Mısra 7*).
81. **Menga** ‘aql u hıred teşvīşidin yok erdi āsāyış
Cünün imdād etib mundın kütuldım şükr andın hem (*Nâdire Dîvanı, Gazel 109, Mısra 11*).
82. Şehsüvārım fikri kim cān birle köngüldür **menga**
Cismim içre köngül ü köngül ara cān eylerem (*Nâdire Dîvanı, Gazel 118, Mısra 3*).
83. Ey cān **menga** hicriñde cihān boldı karāngu
Bolğan kebi köz gevher-i şehvārdın ayru (*Nâdire Dîvanı, Gazel 132, Mısra 11*).
84. Bir nefes bî-hüş kılğıl **menga** sākî mey tutub
Kim hayāl eylerğa emdi cānıma cān kalmadı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 136, Mısra 11*).
85. Nâdire könglümni rüşen kıldı yād-ı ‘arizi
Kim **menga** endīşe-yi hurşid-i tībān kalmadı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 136, Mısra 18*).
86. Vişālını tapalmay Nâdire müşkil irür hālim
Ki bî-dād-ı muḥabbet **menga** katık mācerā kıldı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 138, Mısra 14*).
87. ‘Adem iklīmide şāhım misāfirdür Hudāvendā
Menga yetkür selāmet şehriyār-ı nîk-nāmımnı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 143, Mısra 18*).
88. **Menga** hayl u sipeh dīvāneler birle mecānınler
Nêçün kim tāze dağı cismime mühr-i süleymānı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 144, Mısra 5*).
89. Hicrān **menga** muşāhib irür vaşlınğ ārzū
Ey şehriyār cāh u celālınğdın örgüley (*Nâdire Dîvanı, Gazel 147, Mısra 5*).
90. Yādgār ol şāhdın kaldı **menga** dūr-dāne-yi

- Ėmdi anı devletin ŗukrini mŗstahkem tutay (*Nâdire Dîvanı, Gazel 148, Mısra 17*).
91. Āh kim bî-ḥadd **menga** cev̇r ü cefâ eyler felek
Furḳat içre kısmetim derd ü belâ eyler felek (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 1*).
92. Yârdın ayru **menga** köp mâcerâ eyler felek
Ėam bile güldék yüzümni kehrübâ eyler felek (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 3*).
93. Derd-i hicrân ibtilâsın eylemes êrdi ḥayâl
Ol zamân êrdi **menga** bu nuḳṣânlar ‘ayn-i kemâl (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 26*).
94. **Menga** sênsiz derd üze derd ü elem üzre elem
Sêndin ayrılgaḥ ḡazâl-ı hŗṣ mêndin kıldı rem (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 53*).
95. Kôzlerim mihr-i cemâlîdın mŗnevver bolmadı
Menga hemdem bir kŗn ol ḥurṣîd manṣar bolmadı (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 64*).
96. **Menga** ol kŗn kim vefâḡa ‘ahd u peymân eyledi (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 70*).
97. Ėmdi ôzni nêḥe kŗn ŗabr ile mu‘tâd kılay
Menga ḡâhı ḥaber-i mâh-ı tamâmımnı dêseng (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 1, Mısra 6*).
98. Cev̇rler ki **menga** ḥarḥ eyledi ŗâhımnı kôrüb
Baş yalang eyleb ‘inânıḡni tutub dâd kılay (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 1, Mısra 19*).
99. Sâḳiyâ renc-i ḥumâr ôrtedi kêltŗr **menga** mey
Toldurub nêḥe ḳadeḡni tuta kôr peyderpey (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 1, Mısra 41*).
100. Natŗvân cânıma bî-dâd üze bî-dâd kılay
Nêḥe kŗnler ki **menga** bar êdi luṭṭ ü keremıḡ (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 1, Mısra 46*).
101. Sŗrme-yi ḥeṣm-i cihân bîn êdi gerd-i ḳademıḡ

Farzıdur emdi **menğa** tavf-ı der-i muhtereming (Nâdire Dîvanı, Muhammes 1, Mısra 48).

102. Rûz-ı ezel Hudânı mundağ êken rızâsı
Ger bolmasa vişâlî **menğa** cihânda ne bar (Nâdire Dîvanı, Muhammes 3, Mısra 46).

103. Vaşlığa şükr êtmedim furkat belâsıdur **menğa**
Yâdgâr ol mü'nis-i cânım du'âsıdur **menğa** (Nâdire Dîvanı, Muhammes 4, Mısra 27-28).

104. Kêçe kûndüz vişâlî müdde'âsıdur **menğa**
Yâr-ı ğam-h'âr u nikû kirdârdın ayrılmışam (Nâdire Dîvanı, Muhammes 4, Mısra 29).

105. **Menğa** yâding bes irür dêrmen hayâlingda kêtay
Ravza-yı pâkingge îsâr-ı du'â kılmay nêtay (Nâdire Dîvanı, Muhammes 7, Mısra 13).

106. Bolğudêk êrmes bu müşkil **menğa** âsân el-firāk
Hâzret-i Seyyid 'Ömer kim kârdân êrdi **menğa** (Nâdire Dîvanı, Muhammes 8, Mısra 25).

107. Münşî-yi kadar **menğa** kalem çekti digerdün
Peymâne-yi 'işimni kazâ eyledi vâjün (Nâdire Dîvanı, Müsemmen 1, Mısra 7).

108. Tâ key **menğa** bî-dâd cevır ü sitem eyler
Âhır mênî âvâre-yi deşt-i 'adem eyler (Nâdire Dîvanı, Müsemmen 1, Mısra 27).

109. Hayâl içre körgüz **menğa** çehre kim
Vişâlingnı bisyâr yâd eyledim (Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 13).

110. Dirîğâ ki cân-ı cevânıng sênıng
Menğa cân kebi êrdi cânıng sênıng (Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 62).

111. Kıldım 'adem ihtiyâr sênsiz
'Âlemde **menğa** ne bar sênsiz (Nâdire Dîvanı, Terki-bend 1, Mısra 10).

112. Ey yâr-ı şeker leb ü vefâdâr
Êrding bu cihânda **menğa** ğam-h'âr (Nâdire Dîvanı, Terki-bend 1, Mısra 18).

men' êt-: (Ar.+T.) Yasaklamak, engel olmak.

1. **Men' êtib** nâleni terk-i rehî feryâd kılay

Tābekey hicr ü firāk āfetidin dād kılay (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 1, Mısra 3*).

2. İçermén mey demâdem yâr la‘lini ħumārıdın

Mèni meyĥānedin **men‘ étme** zāhid ihtisāb eyleb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 21, Mısra 10*).

mèn hem: (T.) Bende.

1. Kışsa-i ferhād u mecnūn qaldı **mèn hem** ‘ışk ara

Nâdire bir cān-güdāz efsāne bünyād eylerem (*Nâdire Dîvanı, Gazel 107, Mısra 13*).

2. **Mèn hem** ihsān ile il ĥatırını şād kılay

Müstemend yekke du‘ā birle sèni yād étgey (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 1, Mısra 55*).

mèn kebi: (T.) Ben gibi.

1. Hicrdin maĥmūrman sākī lebāleb cām tut

Mèn kebi herkim ki bolsa rind-i derd-āşām tut (*Nâdire Dîvanı, Gazel 35, Mısra 2*).

2. Mecnūnda eger bolsa èdi şabr u taĥammül

Qılmasmu èdi **mèn kebi** şehr içre ikāmet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 43, Mısra 8*).

3. **Mèn kebi** lāf-ı ‘ışk urıb zāhid

İlğa rüsvālğını kıldı şarīĥ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 64, Mısra 5*).

4. Leylī hicrānıda mecnūn **mèn kebi** yād kılmadı

Hıçkim yārab cihānda yārdın ayrılmasun (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 47*).

5. Hicrdin maĥmūrman sākī lebāleb cām tut

Mèn kebi herkim ki bolsa rind-i derd-āşām tut (*Nâdire Dîvanı, Gazel 35, Mısra 2*).

mèning: (T.) Benim, birinci tekil şahıs zamiri.

1. **Mèning** yāрім ‘aceb nāzik mizāc u bī-mürüvvetdür

Bèlin qatlımğa bağlabdur velī èrmes kemer peydā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 10, Mısra 11*).

2. **Mèning** kışsa-yı rûzgârım firāvân ğam-i hicrânîng efsânesidêk
Ki bir nûktesin şerh kılsam bolur neçe defter risâle peydâ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 11, Mısra 5*).
3. Nâle bir dilsüz yarımdur **mèning**
Hemnişîndür dîde-yi giryân mēnga (*Nâdire Dîvanı, Gazel 12, Mısra 5*).
4. Şânedêk çāk-ı dil êrme reng-i îcâdım **mèning**
Hânezâd-ı hîdmet-i zûlf-i ‘abî-r efsânîngim (*Nâdire Dîvanı, Gazel 112, Mısra 3*).
5. Ğami sūzını başlab êtmedim sāmân çün gerdün
Bu dürlerni **mèningdêk** bî-ser ü sāmâne tapşurdı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 137, Mısra 8*).
6. Kāyan bardîng ey serv-i nāzım **mèning**
Sēnga yētmes ‘arz u niyāzım **mèning** (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 111-112*).
7. Vişālîngge mağrūr êdim neçe kün
Niyāz oldı ol barça nāzım **mèning** (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 114*).
8. Fiğân kim tapılganda şayd-ı murād
Havā eyledi şebbāzım **mèning** (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 116*).
9. Firāk elgide tapmadım çâre-yî
Ki vaşlîng êdi çâre sâzım **mèning** (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 118*).
10. Sēnga i ‘tiķādım köp u şabrım az
Fedādur sēnga köp ü azım **mèning** (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 122*).
11. Köyüb örtenüb şem‘ su boldı pāk
Eşer kıldı sūz u güdāzım **mèning** (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 124*).
12. Açmasun zûlfini sünbül bāğ ara dildārsız
Tā ki sünbüldêk **mèning** hālīm perîşān olmasun (*Nâdire Dîvanı, Gazel 122, Mısra 8*).
13. Ğonçeler gülşen ara açılmasun ol yārsız
Ğonçe yanglığ tā **mèning** könglüm dāğı kan olmasun (*Nâdire Dîvanı, Gazel 122, Mısra 6*).
14. **Mèning** yāрім perîler şāhı êrdi
Lebi şehd ü şeker güftārı ferruḥ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 67, Mısra 5*).
15. Körüb ol bütñi zünnār almağaysız ey müslimānlar

Mëningdek yüz belāğa qalmağaysız ey müslimānlar (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 2, Mısra 22*).

mênmen: (T.) Benim, birinci tekil şahıs zamiri.

1. ‘İşk âfetiğa tağ taħammül kıla almaş
Mênmen ki kılrman bu ğam ü derdge tākāt (*Nâdire Dîvanı, Gazel 43, Mısra 12*).
2. Ney kebi boldı işim nāle ü efgān çekmek
Mênmen ü kūh-ı ğaming kullesinde cān çekmek (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 1, Mısra 34*).

menzil: (Ar.) Yer, mekân.

1. Mekāning sēnin qaysı **menzildedür**
Közüm yaşıdın haṭ revān eyleyin (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 129*).

menzil ü me’vā: (Ar.) Sığınılacak ve konaklanacak yer olmak.

1. Aydım ki kaçan bolğusı köyingde mekānım
‘Āşıkqa dēdi ḥācet emes **menzil ü me’vā** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 4, Mısra 6*).

mercān: (Ar.) Mercan.

1. Beski kıan boldı yüreğim gevher-i eşk ornığa
Katre katre közlerimdin tamdı **mercān** ‘ākıbet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 34, Mısra 12*).

merdūd u zār bol-: (Ar.+Far.+T.) Merdud ve zelil olmak.

1. Her kim ki bolsa düşman **merdūd u zār bolğay**
‘Adl eyleban kerem kıl şudur Ḥudā rızāsı (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 5, Mısra 19*).

merdüm: (Far.) Göz bebeği.

1. Közlerimni kevkeb-efşān eyledi **merdüm** kebi
Meh-liqālarning yüzidin şermsār etti felek (*Nâdire Dîvanı, Gazel 94, Mısra 3*).

2. Māyil-i zulmete köziṅ türkini
Yoksa kıılır **merdüm** öyini ḥarāb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 20, Mısra 14*).

merdümlîḡ: (*Far.+T.*) İnsanca davranış.

1. **Merdümlîḡ** ile eyledi ol ay mēni rūsvā
Neyreng ile ḥod tēlbe kıılır ilni perîzād (*Nâdire Dîvanı, Gazel 74, Mısra 3*).

merg: (*Far.*) Ölüm, vefat, mevt.

1. Koymayın āzād u ḥurrem-dil kıılıb mekr ü füsün
Köp dilāverlerni **merg** ile şikār etti felek (*Nâdire Dîvanı, Gazel 94, Mısra 14*).

merḡzār: (*Far.*) Çayırılık, çimenli ve sulak yer.

1. Çemen riyāzıda gülgeşt-i **merḡzār** kıılıb
Köṅḡlünü şayd eter serv-i ḡad şikār kıılıb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 30, Mısra 1*).
2. Kayu **merḡzār** oldu cevlēngehîḡ
Kayu būstān mekānîḡ sēnîḡ (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 63*).

merhabā: (*Ar.*) Hoş geldin.

1. Ey yüziṅ kıble-yi erbāb-ı şefā
Hüdhüd-i Mülk-i Süleyman **Merḡhabā** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 6, Mısra 2*).
2. Tal'atîḡ ferruḡ mübārek maḡdemîḡ
Kıldı külbemni gülistān **merḡhabā** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 6, Mısra 4*).
3. Ḥüb kēldîḡ yaḡşı kēltürdîḡ ḡaber
Eyledîḡ derdimḡa darmān **merḡhabā** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 6, Mısra 6*).
4. Boldı mevzūn ḡāmetîḡdin münfa' il
Serv-i nāz-ı bāḡ-ı rıdvān **merḡhabā** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 6, Mısra 8*).
5. Kılgasın ol māh mihrin āşikār
Subḡ yanglıḡ pāk-dāmen **merḡhabā** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 6, Mısra 10*).
6. Müjde kēltürdîḡ vişāl-ı yārdın
Taptı teskīn derd-i hicrān **merḡhabā** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 6, Mısra 12*).
7. Kēl bēri tā ḡāk-ı pāyîḡi kılay
Tütiyā-ı çeşm-i giryān **merḡhabā** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 6, Mısra 14*).

8. Rüşen eylermen ırāğ-ı āhnı
Közlerimdür gevher efşān **merhabā** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 6, Mısra 16*).
9. Bu kēçe hicrān şebistānıdadur
Encüm-i eşkim çırāğān **merhabā** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 6, Mısra 18*).
10. Koy kef-i pāyīngnı dîdem üstine
Birdem ey serv-i hırāmān **merhabā** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 6, Mısra 20*).
11. Nâdire her söz ki inşā' eyledi
Aydı ānga ehl-i devrān **merhabā** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 6, Mısra 22*).
12. Eger gülşengā kēlse serv-i gülrüyım hırām eyleb
Yügürgey serv ü gül yüz **merhabā** birle selām eyleb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 26, Mısra 2*).
13. Ötti şubh-ı vaşl kēldi şām-ı endüh u firāk
Merhabā ey dāğ-ı hasret kil-k-i bezm-i ğam tutay (*Nâdire Dîvanı, Gazel 148, Mısra 6*).

merhametliĝ sözler: (Ar. + T.) Merhametli sözler.

1. Bir faķır ü nā-tüvān dēb mihrbān ērdi menĝa
Merhametliĝ sözleri ārām-ı cān ērdi menĝa (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 8, Mısra 28*).

merhem: (Ar.) Yara üzerine konulan yumuşak devâ.

1. Kaşīng ye'si temennāsıdadur peyveste qadīm ħam
Yürek zaĥmıĝa **merhem** isteb ētmes men tereddüd hem (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 2, Mısra 12*).
2. Köngül nāveklerinĝni zaĥmıdın tapar herdem
Yaĝaç birle başaķ kim tende qaldı ol irür **merhem** (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 2, Mısra 14*).
3. Tutaştı şem'dēk her barmaĝım hicrān şerārıdın
İlik **merhem** koyay dēb çün baĝır çākıĝa yetkürdüm (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 2, Mısra 20*).
4. **Merhem** 'ilācı birle bütmes köngül yarası

Ayrıldı yâr mēndin bilmen yakın yırağın (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 3, Mısra 5*).

merhem eyle-: (Ar.+T.) *Tedavi etmek, iyileştirmek.*

1. Çeker kaç yasını katlımğa kurbân mēn şedağingge
Yürek zahmıga **merhem** nış-i peykân **eylesün** yārab (*Nâdire Dîvanı, Gazel 105, Mısra 6*).

mertebe-yi 'ışk: (Ar.+Far.+Ar.) *Aşk makamı.*

1. Sipih **mertebe-yi 'ışkı**nı bülend körib
Dedi ki Nâdire'ni himmetiğa yüz rahmet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 41, Mısra 13*).

mertebe-yi ismā'il: (ö.a.) *İsmail Peygamber'in derecesi.*

1. Hâk cenâbıga tapar **mertebe-yi ismā'il**
'İşk tîgi bile her kimse eger bolsa zebîh (*Nâdire Dîvanı, Gazel 65, Mısra 7*).

meşâl: (Ar.) *Mesela, mişâlen, örnek olarak.*

1. Ey şeh-i mülk-i kerem sultân-ı iklîm-i 'atâ
Çekmegen hergiz **meşâling** kilik-i nakkâş-ı kazâ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 14, Mısra 2*).

meş'al-ı lutf: (Ar.+Far.+Ar.) *İyilik ışığı.*

1. Râh-ı medhîng şâm-ı gamde tuttı kilik-i Nâdire
Meş'al-ı lutfing anğa çün şubh olkay rehnümâ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 14, Mısra 38*).

meşâm: (Ar.) *Burun, koku alacak yer.*

1. Kerem kıldıng şabâ ey yâr köyidin haber bērding
Gül ü reyhân isidin bî-niyâz ettiing **meşâmımnı** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 143, Mısra 14*).

mescid ara: (Ar.+T.) *Cami içerisinde.*

1. Rûze ayı tapmadım pîr-i muğân irşâdını
Lâcerem **mescid ara** zâhidğa kıldım iktidâ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 8, Mısra 6*).

mesdūd: (Ar.) *Kapalı.*

1. Eyledi Nâdireğa ‘arz-ı vişâl
Bolsa **mesdūd** edi rāhı maqşad (*Nâdire Dîvanı, Gazel 79, Mısra 14*).
2. Şevk kâmil bolsa muhlış kûçesi **mesdūd** emes
Ey şerer bir cezbe birle rāh-ı seng-i hâre aç (*Nâdire Dîvanı, Gazel 57, Mısra 9*).

meşhūr: (Ar.) *Meşhur, ünlü.*

1. ‘Arabdan tā ‘acem **meşhūr** edi ol şāhlar şāhı
Sikender saltanatlıg şāh-ı tūrānımnı sağındım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 102, Mısra 15*).

meşhūr-ı halāyik: (Ar.+Far.+Ar.) *Halk ünlüsü.*

1. Ey Nâdire lāf-ı ‘ışk urarsan
Meşhūr-ı halāyik oldı hālîng (*Nâdire Dîvanı, Gazel 95, Mısra 18*).

mesîh: (ö.a.) *Hz. İsa Peygamber.*

1. **Mesîh** ‘azm-i sipihr eyleb kuyaşğa boldı hemsāye
Bolur himmet bile eflāk üstide maqām eyleb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 26, Mısra 11*).
2. Lebleringdür mesîh vü hıızr hātıng
Senden ister hayāt hıızr u **mesîh** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 64, Mısra 7*).

mesîh enfâsı: (ö.a.) *Hz. İsa'nın ölümlerin diriltlen nefesi.*

1. **Mesîh enfâsidék** cism içre cān kîrgüzdi güftarı
Köngül bezmini rüşen etti her tün şem‘-i ruhsarı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 141, Mısra 1*).

mesîhâ: (ö.a.) *Hz. İsa Peygamberin lâkabı, elini sürdüğü hastaları iyileştirmeSenden dolayı bu adı almıştır.*

1. Yüzîng ferruh cemâling rūh-efzâ
Haṭîng hıẓr u leb-i la'ling **mesîḥâ** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 2, Mısra 2*).
2. Bâlîni üze bardı muḥabbetga **mesîḥâ**
Ḥurşîd êdi çarḥda bîmâr-ı muḥabbet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 47, Mısra 11*).
3. **Mesîḥâ** kebi la'î-i cân baḥşıdın
Heme derd-i hicrânğa darmân irür (*Nâdire Dîvanı, Gazel 85, Mısra 7*).
4. Kõngül bir âfitâb 'ışkıda ḥayrândur ki taṅg êrmes
Lebi şevkı felekden yerge indürse **mesîḥânı** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 145, Mısra 14*).
5. Hıẓr 'ömrin âb-ı ḥayvânnı mükerrer eyledi
İlni tîrgüzdi **mesîḥâ-yı** leb-i cânperveri (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 6, Mısra 50*).

mesîḥāsâ: (ö.a.) Hz. İsa gibi.

1. Nêçe kündür **mesîḥāsâ** kèzib gülzâr-ı 'âlemni
Nişân tapmas men ol gül hicridin serv-i revândın hem (*Nâdire Dîvanı, Gazel 109, Mısra 5*).

mesken: (Ar.) Oturulacak yer, makam.

1. Tîredür ol aydın ayru hicr şâmı **meskenim**
Nuḳl-i ğam bolmış ğızâ ḥûn-ı cigerdür şerbetim (*Nâdire Dîvanı, Gazel 103, Mısra 3*).

meslah: (Ar.) Hayvan kesim yeri, mezbaha.

1. Cihân ey Nâdire il maḳtulıdur
Êmesdür cāyı âsāyış bu **meslah** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 71, Mısra 10*).

mesned: (Ar.) Makam, rütbe, paye; dayanak.

1. Ṭal'ati mäh-ı revân yaḥşı cemâlî dil-fîrîb
Serv-i âzâd-ı aşâlet **mesnediğa** bêrdi zîb (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 6, Mısra 12*).
2. Mèni salṭanat **mesnedide** körüb

Gümān  tme  ış   fer gat bile (*N dire D vani, Terci-bend 1, Mısra 57*).

mesned eyle-: (Ar.+T.) *Dayanak yapmak.*

1. şeh **eyler mesned** n z üzre  r m
M n d v n ga bes h k-1 g lah (*N dire D vani, Gazel 71, Mısra 7*).

meşreb: (Ar.) *Yaratılış, huy, tabiat; içki içilecek yer, meyhane, tekke.*

1. S k  men a k deh tut bu deyr ara leb leb
Z hid ehlidin usandım tutdım s ning le **meşreb** (*N dire D vani, Gazel 27, Mısra 2*).

mesr r: (Ar.) *Sevinçli.*

1.  l g m n eyler ki bu devlet ile **mesr rman**
Eylemesmen saltanatnı y rsız manz rman (*N dire D vani, Kısa Mesnevi 1, Mısra 83*).

meşş te: (Ar.) *Gelin süsleyen, gelin süsleyicisi.*

1. Sırr-1 zülf-i girihin a mak  mesd r  s n
B -sebeb eyleme **maşş te** bugün ş nege bahş (*N dire D vani, Gazel 53, Mısra 8*).
2. Tan   mes kılsa yüzi **maşş teni** b -dest   p 
Eyledi  y neni su  ehre-perd z eylegeç (*N dire D vani, Gazel 59, Mısra 3*).
3. Ol serv ki bardur anı mevz n k dı  z d
Meşş te u un ş ne   ker z lf ga ş mş d (*N dire D vani, Gazel 74, Mısra 2*).

mest: (Far.) *Sarhoş, kendinden geçmek.*

2. Per  yan lı  nazardın  ehre pinh n  tdi ol mehveş
Fir k u hier c mıdın meni **mest**   har b eyleb (*N dire D vani, Gazel 21, Mısra 4*).

mestli : (Far.+T.) *Sarhoşluk.*

1.  ş  fetv sıda  uşş klara

Mestlîğ elzem irür bâde mübâh (*Nâdire Dîvanı, Gazel 63, Mısra 4*).

2. Nâdire cām-ı muḥabbetnî lebâleb içiban

Mestlîğ birle kılay ‘ışk nemâzını edâ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 7, Mısra 18*).

3. **Mestlîğ** birle ğam-i yâr ferâmûş olmas

Nâdire bolmadı derdimni devâsı mey-i nâb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 16, Mısra 17*).

mest ol-: (*Far. + T.*) Kendinden geçmek, sarhoş olmak.

1. ‘Âşık oldıng ey köngil ėmdi rehî meyḥâne tut

Mest olub sâkî ayağını öpib peymâne tut (*Nâdire Dîvanı, Gazel 39, Mısra 2*).

mest ü nâz: (*Far.*) Sarhoş ve işveli.

1. Sên uykuda **mest ü nâzdur sên**

Mên derd bile ğarîb ü tenhâ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 5, Mısra 7*).

mest ü şeydâ: (*Far.*) Hayran ve kendinden geçmiş.

1. Ey mihr-i cemâling ‘âlem ara

Zerrât yüzingge **mest ü şeydâ** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 5, Mısra 2*).

mest-i ğurūr: (*Far. + Ar.*) Gurur sarhoşu.

1. Kām-ı cân vaşlingde şîrîn ėrdi mên **mest-i ğurūr**

Ėmdi hicrāningda ey nâ-mihrbānım boldı telḥ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 69, Mısra 5*).

me’vâ eyle-: (*Ar. + T.*) Yurt edinmek, mesken edinmek.

1. Sebze-yi ḥaṭ la’l-i nābing üzre **me’vâ eyledi**

Ḥızr kılgandek vaṭan ser-çeşme-yi ḥayvân körüb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 22, Mısra 3*).

mevc yanglıg: (*Ar. + T.*) Dalga gibi.

1. **Mevc yanglıg** suvgâ sal yâ şem’ yanglıg otlara

‘ışk içre her ne bolsa bende-yi fermāningim (*Nâdire Dîvanı, Gazel 112, Mısra 9*).

mevcdék: (Ar.+T.) *Dalga gibi.*

1. Sernüviştım **mevcdék** keldi tepiş birle şikest
Ğarğa-yı girdāb-ı derd ü dāğ-ı derd-i bī-pāyānıngım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 112, Mısra 13*).

mevc-i kerem: (Ar.+Far.+Ar.) *İyilik dalgası.*

1. Aşâlet baħride zâhir bolıb **mevc-i kerem** andın
Dürr-i yektâ tarāz-ı dâmen-i âhır zamân keldi (*Nâdire Dîvanı, Gazel 140, Mısra 9*).

mevc-i şahbâ: (Ar.+Far.+Ar.) *Şarap dalgası.*

1. Lebing yâdi kõnglümde pinhân emesdür
İrür şışede **mevc-i şahbâ** hüveydâ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 9, Mısra 4*).

mevcūd: (Ar.) *Var olan, bulunan.*

1. Çü haq **mevcūd** irür ‘âlem ‘sdem bil
Sülūk ehliğa budur nefi isbât (*Nâdire Dîvanı, Gazel 31, Mısra 7*).

mevlâ yolı: (ö.a.) *Allah'ın yolu.*

1. Eylegil âbād tevfiķ ü ‘adâlet mülkini
Nâdire **mevlâ yolı**da himmet-i merdâne tut (*Nâdire Dîvanı, Gazel 39, Mısra 14*).

mevsim-i seyr: (Ar.+Far.) *Gezme mevsimi, bahar mevsimi.*

1. Ey muşâhibler temâşâ vaķtı şâhım këlmedi
Mevsim-i seyr oldı şâh-ı kec-külâhım këlmedi (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 8, Mısra 12*).

mevzûn: (Ar.) *Ahenkli, düzgün, biçimli.*

1. Vefâ ser-levhı üzre Nâdire **mevzûn** kelâmını
Yazar taħsîn-i şi‘r-i ħusrev-i ‘âlî-cenâb eyleb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 21, Mısra 15*).

mevzûn kad: (Ar.) Uzun ve düzgün boy.

1. Eyleban **mevzûn kadingni** bendesi
Servni bâğ içre âzâd eyledim (*Nâdire Dîvanı, Gazel 110, Mısra 13*).
2. Ol serv ki bardur anı **mevzûn kadî** âzâd
Meşşâte uçun şâne çeker zülfiğa şimşâd (*Nâdire Dîvanı, Gazel 74, Mısra 1*).

mevzûn kâmet: (Ar.) Sevgilinin düzgün, biçimli boyu.

1. Boldı **mevzûn kâmetingdin** münfa‘il
Serv-i nâz-ı bâğ-ı rıdvân merhabâ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 6, Mısra 7*).

mevzûn-kabâ: (Ar.) Uzun boylu sevgili.

1. Raḥm edüb ḥâlimni sormazlar köring bî-dâdlığ
Sîmberlerdin biri **mevzûn-kabâların** biri (*Nâdire Dîvanı, Gazel 139, Mısra 4*).

mey: (Far.) Şarap, içki.

1. Serhoşı deşt-i cünûn içre ki bolmış ḥâşıl
Lâleler üzre sirişkim **mey** ile cām menğa (*Nâdire Dîvanı, Gazel 1, Mısra 10*).
2. İçermên **mey** demâdem yâr la‘lini ḥumâridın
Mênî meyḥânedin men‘ étme zâhid ihtisâb eyleb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 21, Mısra 9*).
3. **Mey** içseng ey köngül ildin nihân iç
Lebi yâdi bile **mey** rāyegân iç (*Nâdire Dîvanı, Gazel 60, Mısra 1-2*).
4. Ey şanem bâde içib yüzni kızartıb **meydin**
‘Ârızing mâhını ḥurşîd-i nihân eylemeding (*Nâdire Dîvanı, Gazel 99, Mısra 9*).
5. Sâkiyâ renc-i ḥumâr örtedi keltür menğa **mey**
Toldurub nêçe kadeḥni tuta kör peyderpey (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 1, Mısra 41*).
6. Kıl ferâmûş bu ‘âlem gamini
Bâde iç **mey** bile könglingni avut (*Nâdire Dîvanı, Gazel 42, Mısra 8*).

mey iç-: (Far.+T.) Şarap içmek, içki içmek.

1. **Mey içseng** ey köngül ildin nihân iç

Lebi yâdi bile mey râyegân iç (*Nâdire Dîvanı, Gazel 60, Mısra 2*).

2. Kirib meyḥâneğa ğamdin emân tap

Demâdem cām tut **mey** her zamân iç (*Nâdire Dîvanı, Gazel 60, Mısra 8*).

3. Bezm-i 'işret sâz etib sên **mey içib** şādâb olub

Mên kılurman ney kebi feryād u efgân her kēçe (*Nâdire Dîvanı, Gazel 133, Mısra 13*).

mey kebi: (*Far.+T.*) İçki gibi.

1. Ey meyi nâb ile ruḥsârın gülistân eyleban

Mey kebi herdem göngüller gonçesin şād eyleban (*Nâdire Dîvanı, Gazel 117, Mısra 2*).

mey keyfiyyeti: (*Far.+Ar.+T.*) İçkinin niteliği.

1. Êmes közgüde **mey keyfiyyeti** dîdârdın ğâfil

Tecellî neş'esini çeşm-i giryândın temâşâ kıl (*Nâdire Dîvanı, Gazel 100, Mısra 5*).

mey şîsesi: (*Far.+T.*) İçki şişesi.

1. Kılmaṅgız kanlık köngül esrârını zâhidğa fâş

Muḥtesib fehmi etmesün mey **şîsesin** pinhân eting (*Nâdire Dîvanı, Gazel 96, Mısra 4*).

mey sun-: (*Far.+T.*) İçki vermek, ikram etmek.

1. **Sunma mey** ey sâkî devrân menğa

Kim nasibim olmuş ezeldin kan menğa (*Nâdire Dîvanı, Gazel 12, Mısra 1*).

mey tâbı: (*Far.+T.*) İçkinin gücü.

1. 'Ârizing mey tâbıdın boldı nezâket destgâh

Ṭurfe güller zâhir etdi nev-bahâr-ı âfitâb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 24, Mısra 7*).

mey tut-: (*Far.+T.*) İçki sunmak.

1. Bir nefes bî-hûş kılğıl menğa sâkî **mey tutub**

Kim hayāl eylerğa ėmdi cānıma cān almadı (*Nādire Dīvanı, Gazel 136, Mısra 11*).

mevdān: (Ar.) *Geniş yer, aıklık, saha, savaş alanı, yarişma, oyun yeri.*

1. K l r m kin y ne ol şehs v r **mevd ng **
Ki bardı ol k çe közlerni intiz r kılıb (*N dire D vanı, Gazel 30, Mısra 5*).
2.  bukı kim amze t gi birle ‘uşş k ehlini
atl-ı ‘ilm eyler k zi **mevd nde** cevlan eylegeç (*N dire D vanı, Gazel 58, Mısra 12*).

mevd n ara: (Ar.+T.) *Meydanda.*

1. Çıkdı ol g lg n ab  mevd n ara cevlan  tib
amze t g-i birle ‘ şıkı yüregim an  tib (*N dire D vanı, Gazel 28, Mısra 1*).
2. Mehveşim **mevd n ara** b -perde cevlan eyledi
 l közin  y ned k d d r ga hayr n  tib (*N dire D vanı, Gazel 28, Mısra 3*).
3. Semend-i n z  ze **mevd n ara** cevlan  tib her yan
Köngüllerni niş n-ı tür-i m jg n eylesün ş him (*N dire D vanı, Gazel 105, Mısra 3*).
4. Dembedem cevlan  tib ey ş hl r **mevd n ara**
asta k ng l mni niş n-ı n vek-i m jg n  ting  (*N dire D vanı, Gazel 96, Mısra 7*).

mevd k: (Far.+T.) * ki gibi.*

1. Her aan kim n z  tib ıkşa mey-i g lf m içib
an töker **mevd k** dem dem çeşm-i hum rı ‘aceb (*N dire D vanı, Gazel 18, Mısra 12*).

mevh ne: (Far.) * ki içilen yer, meyhane.*

1.  htis b ehli tağallub eyledi **mevh ne a**
almadı meyde har ret neyde te’ş r-i şed  (*N dire D vanı, Gazel 8, Mısra 7*).
2.  erm n mey dem dem y r la’lini hum r d n

Mëni **meyhānedin** men' étme zāhid ihtisāb eyleb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 21, Mısra 10*).

3. Bukün **meyhānede** şahbā kıllur hoş
İrür pîr-i muğāndın bu kerāmet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 31, Mısra 3*).
4. Ger ehl-i vefā istese kâşāne selāmet
Bolsun mëni maḥmûrğa meyḥāne selāmet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 33, Mısra 2*).
5. Ey Nâdire zühd ehlini **meyhānede** körseng
Dem urma ki fâş olmasın esrâr-ı muḥabbet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 47, Mısra 17*).
6. Kirib **meyhāneğa** ğamdin emān tap
Demādem cām tut mey her zamān iç (*Nâdire Dîvanı, Gazel 60, Mısra 7*).
7. Ḥakāret birle ey sākī baķar **meyḥāne ehliğa**
Sunıb bir cām-ı mey zāhidni anda naķş-ı dîvār èt (*Nâdire Dîvanı, Gazel 32, Mısra 5*).
8. İrür **meyḥāne feyzi** meymenetliĝ
Lebāleb sāĝar-ı serşārı ferruḥ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 67, Mısra 9*).
9. Bu kēçe **meyḥāne-yi dergāhıda**
Pîr-i muğāndın tilerim feth-i bāb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 20, Mısra 15*).

mevhāne-yi 'ışk: (*Far.+Ar.*) *Aşk meyhanesi.*

1. **Meyḥāne-yi 'ışk** içre hoş ol rind ki tünler
Bir cür'a uçun bar èse bîdār-ı muḥabbet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 47, Mısra 3*).

mey-i gülfām: (*Far.*) *Gül renkli şarap.*

1. Her kaçan kim nāz etib çıksa mey-i gülfām içib
Kān töker meydék demādem çeşm-i ḥumārı 'aceb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 18, Mısra 11*).

mey-i gülnār: (*Far.*) *Nar çiçeği gibi şarap.*

1. Çehre oldı za'ferānī iştiyāk-ı Bādedin
Sākıyā könglüm **mey-i gülnārıng** eyler ārzū (*Nâdire Dîvanı, Gazel 131, Mısra 12*).

mey-i hamrā: (Far.+Ar.) Kırmızı şarap.

1. Sarıg yüzimde kızıl eşkimi tarāveti bar
Nêçük ki sāgar-ı zerīn ara **mey-i hamrā** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 3, Mısra 6*).

mey-i nāb: (Far.) Halis, katkısız içki.

1. Hükemā ‘ışk marīziğa buyurmuş **mey-i nāb**
Hicr derdiğa demişler bu müferrihni devā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 7, Mısra 3*).
2. Sâkiyā hicr devāsın demişler **mey-i nāb**
Tuta kör meykedehe kayguluğ ‘āşıkka şarāb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 16, Mısra 1*).
3. Qandur cigerim lebidin ayru
Kêltür menğa sâkiyā **mey-i nāb** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 25, Mısra 14*).
4. Mestliğ birle ğam-i yār ferāmūş olmas
Nâdire bolmadı derdimni devāsı **mey-i nāb** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 16, Mısra 18*).
5. **Mey-i nāb** il ‘ayārige muhağdur
Özingni eylemekke imtiḥān iç (*Nâdire Dîvanı, Gazel 60, Mısra 9*).

meykade: (Far.) Meyhane.

1. Boldı gül mevsimi ü meykedeher cānibidin
Müjde-yi ‘ış ü tarab yetküzedür bād-ı şabā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 7, Mısra 7*).
2. Zāhidā ger dēseng ‘ışk ehligē rüsvā bolmay
Deme **meykede** evbāşığa köp çün u çerā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 7, Mısra 14*).
3. Kāmīle **meykedeğa** ‘azm êttim
Feth-i bāb eyle menğa yā fettālḥ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 63, Mısra 17*).
4. Sâkiyā hicr devāsın demişler mey-i nāb
Tuta kör **meykadede** kayguluğ ‘āşıkka şarāb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 16, Mısra 2*).

meymenet: (Ar.) İyi nitelik, uğur, hayır, bereket, uğurluluk.

1. İrür meyḥāne feyzi **meymenethiğ**
Lebāleb sāgar-ı serşarı ferruḥ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 67, Mısra 9*).

mezākım kāmı: (Ar. + Far. + T.) Dimağ lezzeti.

1. Teğāfūl birle bī-dād étme çoḥ ḥālimğa ey ṭālī
Ki telḥ olmış **mezākım kāmı** ol la'l-i şekerḥ'ādın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 124, Mısra 14*).

mezār-ı feyz āšār: (Ar. + Far. + Ar.) Berketli mezar.

1. **Mezār-ı feyz āšārı** ziyāretgāh-ı 'ālemdür
Riyāz-ı ka'be yanglıḡ fāyüzü'l-envār kıl yārab (*Nâdire Dîvanı, Gazel 17, Mısra 17*).

mezheb-i pervâne: (Ar. + Far.) Kelebeğin yolu. Aşığın vaziyeti.

1. Ḥüsñ ü 'ışk eyler sening ḥākisteringni tütüyā
Şem'din köymekni kesbēt **mezheb-i pervâne** tut (*Nâdire Dîvanı, Gazel 39, Mısra 6*).

mezmūm: (Ar.) Hoş olmayan, makbul sayılmayan, itibarı olmayan, saygınlığı bulunmayan, aşağılanmış.

1. Bādedin eyleme perhīz demādem kādeḥ iç
Keldi **mazmūm** muḥabbet yolıda zühd ü riyā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 7, Mısra 6*).

midād: (Ar.) Mürekkep, yazı mürekkebi.

1. Felek saḡfi qarardı dūd-ı āhımning **midādıdın**
Cihān zūlmet sarayı dūd-ı āhım imtidādıdın (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 2, Mısra 7*).

midād eyle-: (Ar. + T.) Mürekkep yapmak.

1. Ḥaṭıng iştıyākın sevād eyleding
Közümning qarasın **midād eyledim** (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 2*).

mi'de: (Ar.) Mide.

1. Ḥarīs **mi'desi** tolmas cihān ḥarācı bile

Ne kim yoluktı anġa kıldı dāhil-i maṭbah (Nâdire Dîvanı, Gazel 70, Mısra 9).

miftāh-ı genç-i dāniş: (Ar.+Far.) İlim hazinesinin anahtarı.

1. Tîġ-i zebānıġ oldı **miftāh-ı genç-i dāniş**
‘Alāme-yi zamāndur alıġda tıfl-ı mekteb (Nâdire Dîvanı, Gazel 27, Mısra 11).

miġfer: (Ar.) Miġfer, çelik başlık.

1. Hod zerîn menġa āhim şereri
Şem‘-i seride **miġfere** bah (Nâdire Dîvanı, Gazel 66, Mısra 4).

mihmān: (Far.) Konuk, misafir.

1. Yār yādı bu aqşam köġlüm içre **mihmāndur**
Ey közim demi anda yaş töküb çıraġān ét (Nâdire Dîvanı, Gazel 49, Mısra 9).
2. Her zamān yād eyleban köġlümġa sulṭānım kélür
Luṭf birle betü’l-aḫzānımġa **mihmānım** kélür (Nâdire Dîvanı, Gazel 88, Mısra 2).
3. Gerçi üzding rişte-yi ülfet mēn mahcûrdın
Şükr kim yāding irür köġlümde **mihmān** her kēçe (Nâdire Dîvanı, Gazel 133, Mısra 10).

mihmān bol-: (Far.+T.) Misafir olmak, Ağırlanmak.

1. Mēn ḫaldım hicr vîrānıda bî-sāmān bolub
Yār kēlmes külbe-yi vîrānıma **mihmān bolub** (Nâdire Dîvanı, Gazel 29, Mısra 2).

mihmān eyle-: (Far.+T.) Misafir etmek, konuk yapmak.

1. İrür bu nā-tüvān cān-ı ḫazīn müştāk-ı dîdāring
Bukün bezm-i vişālî içre **mihmān eylesün** şāhım (Nâdire Dîvanı, Gazel 105, Mısra 10).

mihmān-ı nev: (Far.) Yeni misafir.

1. **Mihmān-ı nev** mübārek bād müdāmımnı maḫdemi

Kim cemālının münevver boldı çeşm-i ‘âlemî (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 6, Mısra 21*).

miḥnet: (Ar.) Sıkıntı ve zorlukla.

1. Arzū kaşrını bünyâd eyledim **miḥnet** bile
Buzdı sîlâb-ı havâdis zâyî‘ boldı miḥnetim (*Nâdire Dîvanı, Gazel 103, Mısra 9*).

miḥnet ü ğam: (Ar.) Sıkıntı ve dert.

1. Derd ü elem ü ğuşsa ki hicride çekermen
Bu **miḥnet ü ğam** kimdedür ey ehli muḥabbet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 43, Mısra 14*).

miḥnet-i hicrân: (Ar.+Far.+Ar.) Ayrılık üzüntüsü.

1. **Miḥnet-i hicrâ** ara nâkâmlıĝ çekkenlere
Vaşl ara ölmek ḥayât-ı câvidândın bérđi yâd (*Nâdire Dîvanı, Gazel 76, Mısra 3*).

miḥnet-i hicrân çek-: (Ar.+T.) Ayrılık acısı ve üzüntüsü çekmek.

1. Yârsız müşkil éken **miḥnet-i hicrân çekmek**
Vaşl ümîdi bile renc-i firāvân çekmek (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 1, Mısra 31*).

mihr: (Far.) Sevgi, muḥabbet, aşk.

1. Yüzimge boldı yüziñg muḫterin biḥamdullâh
Açıldı **mihr** ü bâĝıda gül-i ra‘ nâ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 3, Mısra 4*).
2. Kılĝasın ol mâh **mihrin** âşikâr
Subḥ yanĝlıĝ pâk-dâmen merḥabâ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 6, Mısra 9*).
3. Yârdın ayrıldı déb her kün menĝa devr-i felek
Körgüzib **mihrini** ol nâ-mihrbândın bérđi yâd (*Nâdire Dîvanı, Gazel 76, Mısra 12*).
4. Çün méndin üzdi mihrini ol yâr-ı mu‘temed
Bîĝâne boldı birbiridin cân ile cesed (*Nâdire Dîvanı, Gazel 80, Mısra 1*).
5. Tüşse **mihri** köñlüme bî-ḥud bolıb feryâd étib
Ol zamânı élgime çâk-ı girîbânım kélür (*Nâdire Dîvanı, Gazel 88, Mısra 5*).
6. İki giryân közüm **mihringni** da‘vâsıda tanıķdur

Ne d rmen bolsa ter-d m nliğ  ayb  bu g v h mda (*N dire D van , Gazel 134, Mısra 13*).

mihr: (*Far.*) *Güneş.*

1. şub lar kim  asret-i ol ş h-  t r n eylerem
şub  yang lığ **mihridin**   k-  gir b n eylerem (*N dire D van , Gazel 118, Mısra 2*).

mihr ile m h: (*Far. + T. + Far.*) *Güneş ve ay.*

1. Eger fi l-meşel **mihr ile m hdur**
K lay senga ey mihrb n m fed  (*N dire D van , Gazel 13, Mısra 5*).

mihr közgüsi: (*Far. + T.*) *Güneşin aynası.*

1. Budur  m dim ki lu fingdin köngül  y nesi
Zeng-i ęamdin mihr közgüsi kebi tap ay cil  (*N dire D van , Gazel 14, Mısra 36*).

mihr t b : (*Far. + T.*) *Güneşin  ışığ .*

1. Ne  k kim ay ş   -i r şen olmiş **mihr t b d n**
Cem l-  pertevin  urş d-i t b nd n tem ş  k l (*N dire D van , Gazel 100, Mısra 3*).

mihr   m h: (*Far.*) *Güneş ve ay.*

1. Ey sipihr-i b -mürüvvet **mihr   m h ng n ** n tay
K tti y r astığa sult n-  h m y n  al at m (*N dire D van , Gazel 103, Mısra 7*).

mihr   mürüvvet: (*Far. + Ar.*) *Sevgi ve insanlık.*

1. **Mihr   mürüvvet** ehliçe  ar  mu abbet eylemes
Cevr ile iki y rn  birbiridin c d  kılur (*N dire D van , Gazel 84, Mısra 3*).

mihr   vef : (*Far. + Ar.*) *Sevgi ve dostluk.*

1. Ne e türlük d ğ ile köngülde aynı bağladuk

Şāhıma **mihr ü vefā** mülkini ābād eylerem (*Nâdire Dîvanı, Gazel 107, Mısra 8*).

2. Ol yār vaşlı birle hoş êrdi rûzgārım

Mihr ü vefādın ayru yoq êrdi kār u bārım (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 3, Mısra 42*).

mihr ü vefā riwāzı: (*Far.+Ar.+T.*) *Aşk ve vefa bahçesi.*

1. Faşl-ı bahār gül açar **mihr ü vefā riwāzı**da

Hicride lāle bergidek dāğ ile qan bolib ciger (*Nâdire Dîvanı, Gazel 82, Mısra 7*).

mihrāb: (*Ar.*) *Câmi, mescit gibi ibâdet yerlerinde kible duvarında bulunan, cemâatle namaz kılınırken imamın önünde durduğu, zeminden biraz yüksek girintili yer.*

1. Êgme qaşingni ham bolğalı il secdegehi

Ka'be dîvārıda hayret ile qalmış **mihrāb** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 16, Mısra 10*).

mihrbān: (*Far.*) *Şefkatli, merhametli, muhip, dost.*

1. Hiçkim yārab cihānda yārdın ayrılmasun

Cāndın artuq **mihrbān** dîdārdın ayrılmasun (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 10*).

2. Hazāndur bāğ-ı 'işim nev-bahārımdın cüdā kıldıng

Ayrdıng **mihrbānımdın** nigārımdın cüdā kıldıng (*Nâdire Dîvanı, Müsemmen 2, Mısra 10*).

3. Qayan bardıng ey mihr-i yoq bî-vefā

Mèn êrdim oşal **mihrbāning** sening (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 68*).

4. Bir faķır ü nā-tüvān dēb **mihrbān** êrdi menğa

Merhametlīg sözleri ārām-ı cān êrdi menğa (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 8, Mısra 27*).

mihr-i devrān: (*Far.+Ar.*) *Devrin güneşi.*

1. Sēn bile 'ālem münevver **mihr-i devrāndur** mu sēn

Mülkdür sēndin müzeyyen şāh-ı tūrāndur mu sēn (*Nâdire Dîvanı, Gazel 120, Mısra 1*).

mihr-i dīdār: (Far.) Güneş gibi yüz.

1. **Mihr-i dīdār** şeref bürcine mäh-ı enverī
Baħr-ı devletdin beşâret sizge ey ehl-i cihân (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 6, Mısra 25*).

mihr-i dırahşân: (Far.) Parlak güneş, sevgili.

1. Muhabbet künleri **mihr-i dırahşânı**mnı sağındım
Muşîbet tünleri şem'-i şebistânımnı sağındım (*Nâdire Dîvanı, Müseddes 1, Mısra 1*).

mihr-i mücellâ: (Far.+Ar.) Parlak güneş.

1. Yüzîng âfitâbı meh-i 'âlemārâ
Cemâlingnı közgüsi **mihr-i mücellâ** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 9, Mısra 2*).

mihr-i ruhsâr: (Far.) Yanağının güneşi.

1. **Mihr-i ruhsârı**ngnı sağındım kararım kalmadı
Zerredék başıngdn ey hırşîd-i tâbân eyleney (*Nâdire Dîvanı, Gazel 146, Mısra 7*).
2. **Mihr-i ruhsâr** üzre hâlingdur sa'âdet kevkebi
Aħter-i ferhünde fâlingnı körer kün bar mukn (*Nâdire Dîvanı, Gazel 128, Mısra 11*).
3. **Mihr-i ruhsârı**ngdn ayru şubh-i işim bî-şafâ
Tiredür şâm-ı gamim ey mäh-ı tâbân kaydasan (*Nâdire Dîvanı, Gazel 129, Mısra 9*).

mihr-i tâbân: (Far.) Parlak güneş.

1. Tüşti âhımdın bu akşam çarh meydânıga dūd
Kim eşer kıldı felekni mihr-i **tâbânı**ga dūd (*Nâdire Dîvanı, Gazel 81, Mısra 2*).
2. Nâdire ol **mihr-i tâbân** şevkidin kıldım cünün
Âşikārâ boldı 'ışkım şühre-yi devrân bolub (*Nâdire Dîvanı, Gazel 29, Mısra 9*).
3. karadur rüzgârım **mihr-i tâbânı**mnı sağındım

Sitemler cāne yetti beski cānānımnı sağındım (*Nâdire Dîvanı, Müseddes 1, Mısra 3*).

mi' mār: (Ar.) İmar eden, yapan.

1. Kelāmıñ neş'esi bīmārlar cismiğa rûh-efzâ
Lebingni şerbeti êrdi buzuk köñülñi **mi' mārı** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 141, Mısra 10*).

ming: (T.) Bin, sayı sıfatı.

1. Menga berāber êmes kühken bile mecnûn
Alarda bir ğam êdi lîk mende **ming** hasret (*Nâdire Dîvanı, Gazel 41, Mısra 6*).

mînā: (Far.) Şişe, cam, sırça ve özellikle şarap şişesi.

1. Cemāl-ı bî-mişāling civesidür
Şarāb u şem' ü şāhid cām u **mînā** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 2, Mısra 12*).
2. Bî-nevā mèn deyr ara sākîni istiğnāsıdın
Cāmı yığlatdı **mînā** bağırını kıan eylegeç (*Nâdire Dîvanı, Gazel 58, Mısra 10*).
3. Bādesiz **mînā** u cām āhır neşāt efzā êmes
Êmdi yād-ı ğonçe-yi gül bu çemende kem tutay (*Nâdire Dîvanı, Gazel 148, Mısra 7*).

minnet: (Ar.) Bir iyilige karşı şükran duyma.

1. Nêdin cān u tenimğa **minnet** êrmes paybūsıñdın
Ki êrmiş şahneyî şevķing köñül mülki ara cānı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 144, Mısra 9*).

minnet koy-: (Ar.+T.) Yapılan bir iyiliği başa kakmak.

1. Bu ğamni tağ kötermes êdi velîk menğa
Bêrib taħammülini **koydı** cānıma **minnet** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 41, Mısra 12*).

mîr-i bülend ahter: (Far.+Ar.) Talihi yüksek olan emir.

1. 'İş êtki dil-ğüşādur 'uşşākning nevāsı

Sālār-ı mülk ü devlet **mîr-i bülend aḥter** (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 5, Mısra 6*).

mîr-i zamân: (*Far.+Ar.*) *Devrin emiri.*

1. Câm-ı ʔarab lebâleb **mîr-i zamân** selâmet
Bu dem ki sâz boldı ʔânûn-ı bezm-i ‘işret (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 5, Mısra 3*).

misâfir: (*Ar.*) *Konuk, ziyaret eden.*

1. ‘Adem iḳlîmide şâhım **misâfirdür** Hudâvendâ
Menga yêtkür selâmet şehriyâr-ı nîk-nâmımnı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 143, Mısra 17*).

miskîn: (*Ar.*) *Zavallı, aciz.*

1. Fâhte şimşâd izler gül vişâln ‘andelîb
Nâdire **miskîn** ʔad ü ruḥsârîng eyler ârzü (*Nâdire Dîvanı, Gazel 131, Mısra 14*).

mişl-i gülâb: (*Ar.+Far.*) *Gül suyu gibi.*

1. Eşk-i gülgünım irür bâde-yi la‘lîng eşeri
Rûḥperverdür müdâmımnı râyḥası **mişl-i gülâb** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 16, Mısra 14*).

mısr: (*ö.a.*) *Afrika kıtasında yer alan ve Hz. Yūsūf’un yaşadığı ülke.*

1. İki hicr-i Ken‘ânıda çün Ya‘ḳûb-ı nâbînâ
Nêdîn kim ḥüsn **Mısrı** içredür sên Yūsūf-ı şânî (*Nâdire Dîvanı, Gazel 144, Mısra 12*).

mısrâ‘: (*Ar.*) *Mısra.*

1. ʔadıng **mısrâ‘i** şûḥ u bercestedür
Bolub ḥüsn dîvânı müntaḥab (*Nâdire Dîvanı, Gazel 23, Mısra 7*).

mısra‘-ı berceste: (Ar.+Far.) *En güzel ve en kuvvetli olan mısra. Sevgilinin boyu benzetilmiştir.*

1. Medd-i āhım şu‘lesi hūsning debīristānda
Mısra‘-ı bercestedür ey serv-i āzādım eşit (*Nâdire Dîvanı, Gazel 40, Mısra 4*).

mīve: (Far.) *Meyve.*

1. Sīb-i ğabğab birle ‘ināb lebin hicrānda
Mīve-yi elvan-ı bāğ u büstānım boldı telh (*Nâdire Dîvanı, Gazel 69, Mısra 10*).

mu: (T.) *"Mi" soru edatı.*

1. Dehān u la‘l-ü hātingdur **mu** ey hūsn sultānı
Yığıbsan gūşe-yi kevşergā hıẓr ile mesīhānı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 144, Mısra 3*).
2. Murādımın sēndin taparman **mu** dēb
Hālāyıkka se‘yi murād eyledim (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 11*).

mu‘ammā: (Ar.) *Anlaşılmayan, bilinmeyen şey, bilmece.*

1. Kōngül kıan boldı ağızning sırrı hergiz bolmadı rūşen
Kızıl gül gönçesidek kim açar uşbu **mu‘ammānı** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 144, Mısra 8*).

mu‘anber: (Ar.) *Amber kokulu.*

1. Ol zūlf-i dil-āvīz **mu‘anber** girihidin
Her kimni tūşib başıġa bir özgeçe sevdā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 4, Mısra 9*).

muğtenem: (Ar.) *Ganimet alınmış.*

1. Yağşı u yaman birbiriġa **muğtenem** ėrmiş
Ferzāne tirik bolsın u dīvāne selāmet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 33, Mısra 9*).
2. Derd-i yār u ġuşşa hemdem ġam firāvān ‘ış kem
Bilmegen bolsam vişālīng devletini **muğtenem** (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 56*).
3. **Muğtenem** bilmey vişālīngnı eger mağrūrman

Ėmdi közge ‘aksidék hayretde nā-maḩdūrman (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 85*).

4. **Muḩtenem** ėrdi vişālîḩ kaydasan ey şehsüvār
Sëndin ayru Nâdire ğam birle ḩayrân eylenei (*Nâdire Dîvanı, Gazel 146, Mısra 17*).

muḩabbet: (*Ar.*) *Sevgi.*

1. Bâdedin eyleme perhîz demâdem ḩadeḩ iç
Kêldi mazmûm **muḩabbet** yolıda zühd ü riyâ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 7, Mısra 6*).
2. Cihânda Nâdire ‘ışḩ ihtiyâr ėt
Muḩabbetsiz kéçürġen ḩayf evḩât (*Nâdire Dîvanı, Gazel 31, Mısra 14*).
3. Sēḩa köp ėdi **muḩbbet** kem ėdi ğaminge ṭâḩat
Ki tamâm boldı ğâret ṭalebiḩde köp ü azım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 101, Mısra 7*).

muḩabbet ‘andelîbi: (*Ar.+T.*) *Sevgi bûlbülü.*

1. Felekke yêtkürüb her kéçe otlıġ âḩ u eḑġândın
Muḩabbet ‘andelîbi köḩlümi âteş nevâ kıldı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 138, Mısra 4*).

muḩabbet dâġı: (*Ar.+Far.+T.*) *Aşk yarası, aşḩ yarası.*

1. Köḩül közgüsini ey Nâdire ‘ışḩ içre rûşen ḩıl
Muḩabbet dâġıdın âyîne-yi ġîti-nümâ keltür (*Nâdire Dîvanı, Gazel 86, Mısra 12*).
2. **Muḩabbet dâġını** izḩâr ėterġa
Yürekde Nâdire bir ḩatre ḩûn bes (*Nâdire Dîvanı, Gazel 92, Mısra 13*).

muḩabbet derd ü dâġı: (*Ar.+Far.+T.*) *Sevginin dert ve yarası.*

1. Cemî‘ hemnişînler bar u ol ârâm-ı cânım yok
Muḩabbet derd ü dâġıdın bölek nâm u nişânım yok (*Nâdire Dîvanı, Müsemmen 2, Mısra 34*).

muhabbet derdi: (Ar.+T.) *Aşk derdi, aşk üzüntüsü, aşk tasası.*

1. **Muhabbet derdidin** âşüfteliğlar tüşti başımğa
Mèni hâlimni ol zülf-i perîşândın temâşâ kıl (*Nâdire Dîvanı, Gazel 100, Mısra 7*).

muhabbet ehli: (Ar.+T.) *Aşk ve sevgi ehli, âşıklar.*

1. **Muhabbet ehliğa** hâcet emestür dehr gavğası
Kêl ey şûr-ı cünûn dūr eyle başımdın bu gavğânı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 145, Mısra 3*).
2. **Muhabbet ehliğa** cevır ü cefâsını bilindürdi
Kılurman ey sipîhr-i bî-mürüvvet dâd destingdin (*Nâdire Dîvanı, Müsemmen 2, Mısra 45*).
3. Rızâ köyiğa tâ koydum kâdem könglümni tindürdüm
Zarar kılmas **muhabbet ehliğa** ağıyârni ta'ni (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 2, Mısra 36*).

muhabbet eyle-: (Far.+T.) *Sevmek.*

1. Mîhr ü mürüvvet ehliçe çarh **muhabbet eylemes**
Cevr ile iki yârni birbiridin cüdâ kılur (*Nâdire Dîvanı, Gazel 84, Mısra 3*).

muhabbet ihtiyâr ét-: (Ar.+T.) *Sevgiyi tercih etmek.*

1. Muhabbetsiz kişi âdem emesdür
Ger âdemsen **muhabbet ihtiyâr ét** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 38, Mısra 4*).

muhabbet kişveri: (Ar.+Far.+T.) *Sevgi diyarı.*

1. **Muhabbet kişveri** âbâd irür ikbâl u câhımda
Tang êrmes bolsalar 'ışk u cünûn ehli penâhımda (*Nâdire Dîvanı, Gazel 134, Mısra 1*).
2. **Muhabbet kişveride** destgâhımnı temâşâ kıl
Felekni gerdani bağık kemend-i dūd-ı âhımda (*Nâdire Dîvanı, Gazel 134, Mısra 11*).

muhabbet köyi: (Ar.+Far.) Aşk köyü.

1. **Muhabbet köyide** nâcârdur ‘aşıkka hayrânlığ
Taḥayyür kül kılib âyine sāmân etmesem bolmas (*Nâdire Dîvanı, Gazel 91, Mısra 5*).

muhabbet künleri: (Ar.+T.) Sevgi dolu günler.

1. **Muhabbet künleri** mihr-i dırâḥşânımnı sağındım
Muşîbet tünleri şem‘-i şebistânımnı sağındım (*Nâdire Dîvanı, Müseddes 1, Mısra 1*).

muhabbet negheti: (Ar.+Far.+T.) Aşk kokusu.

1. Vefâ rengi **muhabbet neghetin** köz tutmağıl ey dil
Bu reng ü büy körgüzmes kişige dehr büstânı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 144, Mısra 19*).

muhabbet neş‘esi: (Ar.+T.) Sevgi mutluluğu.

1. Közümnü rüşen etgeç pertev-i mihr-i cemâlîdın
Muhabbet neş‘esidin vâkıf-ı esrâr kııl yârab (*Nâdire Dîvanı, Gazel 17, Mısra 4*).

muhabbet riştesi: (Ar.+Far.+T.) Sevgi bağı.

1. Vefâ şebbâzıdur men ger mēni şayd etmek istersen
Muhabbet riştesidin kılgasın zinhâr cāmımnı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 143, Mısra 10*).

muhabbet şivesi: (Ar.+Far.+T.) Sevgi tarzı.

1. Köyib ey Nâdire ‘âlem ilige
Muhabbet şivesini âşikâr et (*Nâdire Dîvanı, Gazel 38, Mısra 14*).

muhabbet yolu: (Ar.+T.) Sevgi ve aşk yolu.

1. Dîvâne **muhabbet yolğa** bî-vaṭan êrmes
Âbâd eger bolmasa vîrâne selâmet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 33, Mısra 5*).

muhabbet deşti: (Ar.+Far.+T.) *Aşk vadisi.*

1. Sırışkim saĥâbın imdâdâdın dilküşâdur **muhabbetni deşti**
Köngül dağını êtsem beyân bolur ol beyâbânda lâle peydâ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 11, Mısra 9*).

muhabbetsiz kişi: (Ar.+T.) *Sevgisi olmayan kimse.*

1. **Muhabbetsiz kişi** âdem êmesdür
Ger âdemsen muhabbet ihtiyâr êt (*Nâdire Dîvanı, Gazel 38, Mısra 3*).

muhak: (Ar.) *Hakkı.*

1. Mey-i nâb il ‘ayyârige **muhağdur**
Özingni eylemekke imtiĥân iç (*Nâdire Dîvanı, Gazel 60, Mısra 9*).

muhâlîf: (Ar.) *Karşı, aykırı.*

1. Belî birbirge ‘âşık birle zâhid
Muĥâlîfdur nêçük ot bile yaĥ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 71, Mısra 6*).

muhammed emîn hân: (ö.a.) *Çağatay şairi Mahlarayim Nadire Begüm ’ün oğlunun i smi.*

1. Emîr ü ‘âdil ü ve’l-ni ‘mâ vu **Muĥammed Emîn Ĥân** hem
Cihân barıça menğa bu üçevni yâr kııl yârab (*Nâdire Dîvanı, Gazel 17, Mısra 21*).
2. **Muĥammed Emîn Ĥân** cemâlî bile
Mêni dâğ-ı ģamdin rihâ eyleding (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 101*).
3. **Muĥammed Emîn Ĥân** Nâdirğa şükr
Bolur badr-ı tâbân pür nevres hilâl (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 155*).

muhîṭ-i gevherefşân: (Ar.+Far.) *İnci saçan çevre.*

1. Ĥatm olmış senğa tüz resm ile ‘âlemdâdlık
Ey cihânârâ **muĥîṭ-i gevherefşândur** mu sên (*Nâdire Dîvanı, Gazel 120, Mısra 4*).

muḥkem: (Ar.) Sağlam, dayanıklı.

1. Hoşā ‘ākıl ki eyleb yaḥşılık bünyādını muḥkem
Öter bu deyr-i fānīdin özini nīk-nām eyleb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 26, Mısra 9*).

muḥlis kūçesi: (Ar.+Far.+T.) Samimiyet sokağı.

1. Şevk kâmil bolsa **muḥliş kūçesi** mesdūd êmes
Ey şerer bir cezbe birle rāh-ı seng-i ḥāre aç (*Nâdire Dîvanı, Gazel 57, Mısra 9*).

muḥtāc-ı dergeh: (Ar.+Far.) Dergahına muhtaç.

1. **Muḥtāc-ı dergehīngmēn** yüz mīng ümīd birle
Mēn ḳulnı bu eşikdin nevmīd ḳılma yārab (*Nâdire Dîvanı, Gazel 27, Mısra 9*).

muḥtāclık: (Ar.+T.) Yoksulluk, fakirlik, bir şeye gereksinim duyma.

1. Müstened etti mēni **muḥtachlık**
Ḳıldı ḥācetmēding ey yār ihtiyāc (*Nâdire Dîvanı, Gazel 56, Mısra 9*).

muḥtaşar söz: (Ar.+T.) Kısa söz.

1. Kēldi çün dünyāğa ol şehzāde-yi ‘ālī güher
Nâdire ḳıldı du‘ā-i ḥayr ile **söz muḥtaşar** (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 6, Mısra 62*).

muḥtesib: (Ar.) Çarşı ve pazar esnafını din kurallarına göre denetleyen görevli.

1. Ḳılmaṅız kanlık köṅgöl esrārını zāhidğa fāş
Muḥtesib fehm êtmesün mey şışesin pinhān étiṅ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 96, Mısra 4*).

mukaddem: (Ar.) Önde olan, önden giden, değerli, üstün.

1. Vāmık u ferhād u mecnūndın **mukaddem** bildi yār
Nâdire ‘ışķiṅnı ‘āşıklıkda mümtāz eylegeç (*Nâdire Dîvanı, Gazel 59, Mısra 13*).

mukadder bol-: (Ar.+T.) Takdir edilmek.

1. Bir nefes dīdārıdın cān behre-perver bolmadı
Kimdür ol kim kēldi dūnyāge **mukadde bolmadı** (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 66*).

mukarreb: (Ar.) *Yakın.*

1. Yārımın vaşlı birle ‘ālem mūnevver êrdi
Bar êrdi māh-ı tābān hūrşīdga **mukarreb** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 27, Mısra 6*).

mukīm-i gūşe-yi vīrāne: (Ar. + Far.) *Bir harabe köşesinin ikamet edeniyim.*

1. Ayrılıb ol pādīşāhdın bolmayın dēb derbeder
Öz diyārımda **mukīm-i gūşe-yi vīrānemen** (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 7, Mısra 30*).

mukterin: (Ar.) *Yaklaşan, yakın gelen, iktirân eden.*

1. Yüzimge boldı yüzing **mukterin** bihamdullāh
Açıldı mihr ü bağda gül-i ra‘nā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 3, Mısra 3*).

munça: (T.) *Bu kadar, bunca.*

1. Nēge ‘āşīk efgānıdın vehm êtersen
Bolur mu kişi **munça** bī-raḥm u tersā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 9, Mısra 10*).
2. Mahrūlarnı yüzing ayı musahḥar eyledi
Munça bolmas encüm içre iktidār-ı āfītāb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 24, Mısra 6*).
3. **Munça** pinhān dāğ kim ey cān felek koydı sēnga
Yār eger kēlse girībānıngnı eyleb pāre aç (*Nâdire Dîvanı, Gazel 57, Mısra 11*).
4. Terk-i ‘ışk êt dēdi mēnga zāhid
Dēmedi hīç tēlbe **munça** kabīḥ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 64, Mısra 12*).
5. Mēnga ey Nâdire bes **munça** bī-dād (*Nâdire Dîvanı, Gazel 77, Mısra 29*).
6. Şādmānlık sēndin êrmişdür cihān aḥvālīga
Munça hem cem‘īyet-i ṭab‘-i perīşāndur mu sēn (*Nâdire Dîvanı, Gazel 120, Mısra 8*).
7. Kılursın şād çoḥ ‘aql-ı Hudādād ile ‘ālemni

‘Acebdür kim birevğa **munça** hem rengin hayāl olğay (*Nâdire Dîvanı, Gazel 150, Mısra 4*).

mundağ: (T.) Böyle.

1. Rûz-ı ezel Hudânı mundağ êken rızâsı
Ger bolmasa vişālî menğa cihānda nè bar (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 3, Mısra 45*).

mundın: (T.) Bundan; bu işaret zamirinin ayrılma eki almış hâli.

1. Yâr eylese yârı birle iftâr
Yok rûzede **mundın** özge devlet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 45, Mısra 4*).
2. Menğa ‘aql u hîred teşvîşidin yok êrdi âsâyiş
Cünûn imdâd etib **mundın** kütuldım şûkr andın hem (*Nâdire Dîvanı, Gazel 109, Mısra 12*).

müheyyâ: (Ar.) Hazır.

1. **Müheyyâ** êrdi barça şayd-ı murâd
Ki sulţânım elgide şehbâz êdim (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 21*).

müheyyâ kıl-: (Ar.+T.) Hazırlamak.

1. Boldı yâr sevdâsı ‘âşık êrseng ey könglüm
Nağd-i cân **müheyyâ kıl** yâr hâtırın şâd et (*Nâdire Dîvanı, Gazel 36, Mısra 6*).

mübâh: (Ar.) İşlenmesinde sevab ve günah olmayan şey.

1. ‘ışk fetvâsıda ‘uşşâklara
Mestliğ elzem irür bâde **mübâh** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 63, Mısra 4*).

mübârek: (Ar.) Bereketli, uğurlu, mukaddes.

1. Tal‘atıng ferruḥ **mübârek** maḳdeming
Kıldı külbemni gülistân merḥabâ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 6, Mısra 3*).
2. Eger bolsa kişinin yârı ferruḥ
Mübârekdür yüzi dîdârı ferruḥ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 67, Mısra 2*).

3. Çıkmasdı henüz haṭ u sevāding
Muşhafda **mübārek** érđi fāling (*Nâdire Dîvanı, Gazel 95, Mısra 10*).

mübārek bād: (Ar.+Far.) "Mübārek olsun, hayırlı ve uğurlu olsun!" anlamlarında bir söz.

1. Mihmān-ı nev **mübārek bād** müdāmımnı maḳdemi
Kim cemālídın münevver boldı çeşm-i 'ālemī (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 6, Mısra 21*).
2. Ḳadem tā 'arşa-yı 'ālemğa koydı ol dürr-i yektā
Mübārek bād uçun baḥt u sa'ādet tevemān keldi (*Nâdire Dîvanı, Gazel 140, Mısra 4*).

mübārek rūy: (Ar.+Far.) Kutlu yüzlü.

1. Zehī tıfl-ı hümāyünfer **mübārek rūy** ferruḥ ruḥ
Cihān ehliğa andın müjde-yi rūḥ u revān keldi (*Nâdire Dîvanı, Gazel 140, Mısra 7*).

mübeddel bol-: (Ar.+T.) Dönmek, değışmek.

1. 'ış sūtığa **mübeddel boldı** bülbül şiveni
Ḳoydı gül baş üzre devrānıda tāc-ı aḥmerī (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 6, Mısra 59*).

mübtelā: (Ar.) İptilāl, düşkün, mâil, giriftar: müptelâ-yı muhabbet.

1. Ḥarim-i dergehing aḥbāba cennetü'l-me'vā
Sening selāsil-i zülfingge **mübtelādur** mēn (*Nâdire Dîvanı, Gazel 3, Mısra 14*).
2. Dehr eyvānıda gerdün gerdişi bī-dādıdın
Yokturur ğam ḳaydı içre kimse mēndek **mübtelā** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 14, Mısra 22*).
3. **Mübtelā** mēn tā esīr-i zülf-i pür-tābing bolay
Ḳıl mēni āzād başing üzre sergerdān etib (*Nâdire Dîvanı, Gazel 28, Mısra 11*).
4. La'lidin derdimge darmān eyler érđi vaşl ara

Çäre kılmaz **mübtelâi derd-i hicrân** eylegeç (*Nâdire Dîvanı, Gazel 58, Mısra 8*).

mübtelâ eyle-: (Ar.+T.) *Alıştırmak*.

1. Bî-vefâdur ‘âkıbet kimge vefâ eyler felek
Hasret ü derd ü elemge **mübtelâ eyler** felek (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 6*).
2. Ayırdıñ mênî zulm ile yârdın
Fırâk elgine **mübtelâ eyledıñ** (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 96*).

mücib-i hayrânlık: (Ar.+T.) *Şaşkınlık sebebidir*.

1. **Mücib-i hayrânlık irür** cilvesi
Âyinedin şerm ü hayâ eyleses (*Nâdire Dîvanı, Gazel 90, Mısra 5*).

müdâm: (Ar.) *Sürekli*.

1. Ey hoş ol rind-i mey âşâm u siyeh mest **müdâm**
Câm-ı mey elkide alıda sebû vu mînâ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 7, Mısra 9*).
2. Yaş ornığa Nâdire közimdin
Hicride aķar **müdâm** hûnâb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 25, Mısra 18*).
3. İsteseng kim dergehıñde pâsbân olğay **müdâm**
Bërme vahşet hicr ile köñglüm gâzâln râm tut (*Nâdire Dîvanı, Gazel 35, Mısra 3*).
4. Tîre hâtırlarnı rûşen hâl eylersen **müdâm**
Âsumân-ı câh üze hırşîd-i tâbândur mu sên (*Nâdire Dîvanı, Gazel 120, Mısra 13*).
5. Fırâkıñda eşkim revândur **müdâm**
Ki tâ vaşl olğay revânım senğa (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 37*).
6. Yüzıñ hasretide revândur **müdâm**
Közüm yaşı deryâ-yı ceyhûn kebi (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 167*).
7. Eşk-i gülgünım irür bâde-yi la‘lîng eşeri
Ruhperverdür **müdâmımın** râyhası misl-i gülâb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 16, Mısra 14*).

8. Beski mecnûndur **müdüamımnı** hüsniğa gülşen gülleri
Gönçe gerdindür çemen boynıda tûmârı ‘aceb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 18, Mısra 5*).
9. Ötse hırâm eyleban cilve bile çâbukım
Êtmes **müdüamımnı** kadığa servde reftâr yoĥ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 72, Mısra 12*).
10. Firâkıda nêçe ġam-nâmeler taĥrîre keltürdim
Müdüamımnı mazmûnıda bir nûkte inşâ kılmadı şâhım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 106, Mısra 12*).
11. Tüşmesüm köz hem **müdüamımnı** sermenzil ü mâvâsığa
Tâ köngül kaşrı nedâmet birle vîrân olmasun (*Nâdire Dîvanı, Gazel 122, Mısra 15*).
12. Şehriyâr-ı ki **müdüamımnı** devletidür rûz-efzûn
Boldı ĥâşiyetidin mülk amân narĥ erzân (*Nâdire Dîvanı, Gazel 127, Mısra 5*).
13. Kân bolur köngül **müdüamımnı** devrini yâd êtken zamân
Mên nêçük tab‘imni şâd u ĥâtırım ĥurrem tutay (*Nâdire Dîvanı, Gazel 148, Mısra 9*).
14. Çü ĥidmet yolıda dâmân-ı devlet düştü êlgimge
Müdüamımnı şükrânesidin tinmaġım emr-i muĥâl olġay (*Nâdire Dîvanı, Gazel 150, Mısra 10*).
15. İnşâf u ‘adl birle kasrânı kıldı çâker
Himmet ĥazâyinide ĥâtam **müdüamımnı** gedâsı (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 5, Mısra 10*).
16. Gül êrdi yüziġg mên **müdüamımnı** şevkıda
Seĥer ‘andelîbe hem-âvâz êdim (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 29*).
17. **Müdüamımnı** hicrânıda kân yıġlamakdın ĥoş bolur ĥâlim
Ayırma ey felek bir laĥza çeşm-i ĥünfişândın hem (*Nâdire Dîvanı, Gazel 115, Mısra 9*).
18. Mihmân-ı nev mübârek bâd **müdüamımnı** maĥdemi
Kim cemâlîdın münevver boldı çeşm-i ‘âlemî (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 6, Mısra 21*).
19. Du‘â birle peyâm-ı vaşl yêtkür ey şabâ bir kûn

Müdāmımnı rūhıḡa mēndin menḡa ol rūḡ u revāndın hem (*Nâdire Dîvanı, Gazel 115, Mısra 6*).

müdāvā kıl- (Ar.+T.) Çare etmek, çözüm bulmak.

1. Bî-devā derdimḡa raḡm eyleb **müdāvā kılmadı**
Ayrılıb andın köngül terk-i temāşā kılmadı (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 41*).

müdde‘ā: (Ar.) İddia edilen, ısrarla savunulan husus, görüş, maksat, fikir.

1. Cemālınḡ menḡa **müdde‘ā** şubḡ u şām
Vişālınḡ menḡa ārzū rûz u şeb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 23, Mısra 3*).
2. Menḡa ārzū vişālınḡ menḡa **müdde‘ā** hayālınḡ
Nazarımdadur cemālınḡ heme nâzdur niyâzım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 101, Mısra 9*).
3. İrür ‘ışḡ u muḡabbet **müdde‘ā** icād-ı‘alemdin
Ġaraż bu cezbe-yi tevfiḡdür kevn ü mekândın hem (*Nâdire Dîvanı, Gazel 109, Mısra 15*).
4. Kêçe kündüz vişāl **müdde‘āsıdur** menḡa
Yār-ı ġam-ḡār u nikū kirdārdın ayrılmışam (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 4, Mısra 29*).
5. **Müdde‘ā** bir yār edi ‘ālemni ġir ü dārıdın
Yoksa bu dünyānı ġavġāsıġa yokdur raġbetim (*Nâdire Dîvanı, Gazel 103, Mısra 5*).

müdde‘ī: (Ar.) Dava eden, iddia eyleyen, davacı.

1. Bolma maġrūr **müdde‘ī** söz yēne
Anı kolı saġımdür ne şahıḡ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 64, Mısra 3*).

müddet: (Ar.) Süre, zaman, vakit.

1. **Müddetidür** kim cihān ehliḡa yokdur ülfetim
Belki özlükdin melül êtmiş mēni yüz şöḡbetim (*Nâdire Dîvanı, Gazel 103, Mısra 1*).

2. **Müddeti** vaşlınġ gülistānıda  rdim  andel b
Nev-bah r  tti ġaz n boldı g list n ġaydasan (*N dire D vani, Gazel 129, Mısra 5*).

müddet-i   mr-i c vid n: (*Ar. + Far.*) *Gençlik zamanı.*

1. Bir naz r  amet-i ġır mıġa bak
Müddet-i   mr-i c vid nd n k   (*N dire D vani, Gazel 62, Mısra 6*).

müebbed: (*Ar.*) *Ebedi.*

1. **Müebbed** t  ebed ma m r u  b d
C h n mekk re z l b -vef dur (*N dire D vani, Gazel 77, Mısra 5*).

müferrih: (*Ar.*) *   açıcı, serinletici.*

1. Ĥ kem   ı   mar ziġa buyurmuş mey-i n b
Hicr derdiġa d mi ler bu **m ferrih ni** dev  (*N dire D vani, Gazel 7, Mısra 4*).

müjde: (*Far.*) *Sevinçli haber, beşaret.*

1. Boldı g l mevsimi   meykedeler c nibidin
Müjde-yi  ı    tarab y tk zed r b d-ı  ab  (*N dire D vani, Gazel 7, Mısra 8*).
2.   m diy rında m ni hicr n otı  tmi  hel k
Müjde y tse vaşlıdın derdimġa darm nım kılır (*N dire D vani, Gazel 88, Mısra 4*).
3. Zeh  tıfl-ı h m y nfer m b rek r y ferru  ru 
C h n ehliġa andın **müjde-yi r h** u rev n k ldi (*N dire D vani, Gazel 140, Mısra 8*).

müjde kültür-: (*Far. + T.*) *Müjde getirmek.*

1. **Müjde k lt rd nġ** vi  l-ı y rd n
Taptı tesk n derd-i hicr n mer ab  (*N dire D vani, Gazel 6, Mısra 11*).

müjde-yi  ubh-ı  ab : (*Far. + Ar.*) *Sabahlay n getirilen Melike Saba'nın haberi.*

1. Bolubdur r zg rım   m-ı ġ m deyc rid k t re

Mengâ ey mihr-i **tâbân müjde-yi şubh-i şabâ** keltür (*Nâdire Dîvanı, Gazel 86, Mısra 8*).

müjde-yi şubh-i vişâl: (*Far.+Ar.*) *Kavuşma sabahının sevinci.*

1. **Müjde-yi şubh-i vişâlingdın** köngülüni cem' kıl
Kim irür zülfiñ kebi hâlin perîşân her kêçe (*Nâdire Dîvanı, Gazel 133, Mısra 7*).

müjgân: (*Far.*) *Kirpik.*

1. Kân töker gamzesi **müjgânları** hem
Közi katlımğa çeken hancere bağ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 66, Mısra 5*).
2. Kân yaşım taşvîr eter her lahza ol gül şüretin
Közge kim **müjgânlerimni** kilik-i bihzâd eylerem (*Nâdire Dîvanı, Gazel 107, Mısra 12*).

müjgân ile nergis: (*Far.+T.+Far.*) *Kirpik ile göz.*

1. **Müjgân ile nergisindin** ey şüh
Kesb eyledi kân tökerni cellâd (*Nâdire Dîvanı, Gazel 75, Mısra 7*).

mühr-i süleymânı: (*ö.a.*) *Hz. Süleyman'ın yüzüğüne verilen addır.*

1. Mengâ hayl u sipeh dîvâneler birle mecânınlar
Nêçün kim tâze dağı cismime **mühr-i süleymânı** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 144, Mısra 6*).

mükerrem: (*Ar.*) *Saygıdeğer.*

1. Kim şahdur **mükerrem** şahibkürân balası
Bu pendni eşittim bir sâlik-i sebîldin (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 3, Mısra 35*).

mükerrer eyle-: (*Ar.+T.*) *Tekrar etmek.*

1. Şürâhî kulkulın **eyler mükerrer**
Bolor bu çahâr kuldın def'-i âfet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 31, Mısra 5*).
2. Hızr 'ömrin âb-ı hayvânı **mükerrer eyledi**

İlni tirgüzdi mesîhâ-yı leb-i cânperveri (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 6, Mısra 49*).

mükkrem cedd-i a'lâsı: (Ar. +T.) Saygıdeğer büyük babası.

1. Baht u tâlî ' çâker ü ikbâl u devlet hemdemi
Cedd-i a'lâsı mükkrem şâhlarning ekremi (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 6, Mısra 24*).

mülâkât: (Ar.) Bir yerde buluşmak sûretiyle karşılıklı konuşma, görüşme.

1. Tekellüm etdi **mülâkât** la'l-i nâbing ile
Feşâhat ehli ara tapdı i'tibâr hadîs (*Nâdire Dîvanı, Gazel 50, Mısra 11*).

mülâyim: (Ar.) Yumuşak huylu, halim.

1. Âhım şereri kılmadı könglingni **mülâyim**
Herçend **mülâyim** bolur ot tabıda pülâd (*Nâdire Dîvanı, Gazel 74, Mısra 11*).

mülevveş: (Ar.) Pis, kirli, iğrenç.

1. Küdûret levşidin dünyâ **mülevveş**
Kılur mu dâmenin dâna **mülevveş** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 55, Mısra 1-2*).
2. Tâma' zevkî girîbângîr bolgaç
Bolur dâmân-ı istîgnâ **mülevveş** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 55, Mısra 4*).
3. Cihân ser tâ bepâ âlûdelîğdur
Özingni Kılma ser tâpâ **mülevveş** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 55, Mısra 6*).
4. Özini kılmadı peydâ cihânda
Tâma' dın bolmadı 'unğa **mülevveş** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 55, Mısra 8*).
5. Cihân hamâmığa kirgenler âhır
Muṭahhar çıkkusudur ya **mülevveş** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 55, Mısra 10*).
6. Kaçan zâhidni 'aksi tüşti meyğa
Ki cām âlûdedür şahbâ **mülevveş** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 55, Mısra 12*).
7. Êl ursa Nâdire deryâğa zâhid
Bolur başdın ayağ deryâ **mülevveş** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 55, Mısra 14*).

mülk: (Ar.) Memleket, ülke.

1. Kimse tapmas eşerim istemağ u sormağdın

- Ne nişān aldı fenā mülkide ne n m men a (*N dire D vani, Gazel 1, Mısra 14*).
2. N  e türlük d   ile köngülde aynı bağladuk
  ahıma mihr   vef  **mülkini**  b d eylerem (*N dire D vani, Gazel 107, Mısra 8*).
3. S n bile ‘ lem münevver mihr-i devr ndur mu s n
Mülkdür s ndin müzeyyen    -ı t r ndur mu s n (*N dire D vani, Gazel 120, Mısra 2*).
4. Eylegil  b d tev      ‘ad let **mülkini**
N dire mevl  yolıda himmet-i merd ne tut (*N dire D vani, Gazel 39, Mısra 13*).

mülk   cih n: (*Ar.+Far.*) *Varlık ve dünya.*

1. Mülk-i cih nım ey   h-i devr n ta addu   
Mülk   cih n ne bolğusıdur c n ta addu    (*N dire D vani, Gazel 98, Mısra 1-2*).

mülk v r neleri: (*Ar.+Far.+T.*) * lkenin viran yerleri.*

1.   iret mülkini t      s n a  b d  tgey
Mülk v r nelerin ‘adl ile  b d kılay (*N dire D vani, Muhammes 1, Mısra 60*).

mülk-i  b d: (*Ar.+Far.*) *M mur, im r edilmiş yer.*

1. D n N dire’din kemal taptı
  b l- ref     **mülk-i  b d** (*N dire D vani, Gazel 75, Mısra 14*).

mülk-i ‘ lem: (*Ar.+Far.+Ar.*) *Vefat etmek.*

1. **Mülk-i ‘ lemdin** sefer kıldı em r-i n md r
Saltanat i l mide hem      di hem   hriy r (*N dire D vani, Muhammes 7, Mısra 7*).

mülk-i c v d n: (*Ar.+Far.*) *Sonsuz mal, mülk.*

1. Boldı ey c n es r-i   hr-i fen 
Kim dedi **mülk-i c v d ndın** k   (*N dire D vani, Gazel 61, Mısra 10*).

mülk-i cih n: (*Ar.+Far.*) *Dünya varlığı.*

1. **Mülk-i cihānım** ey şeh-i devrān taşadduķıñg
Mülk ü cihān ne bolğusıdur cān taşadduķıñg (*Nâdire Dîvanı, Gazel 98, Mısra 1*).

mülk-i dünyā: (Ar.+Far.+Ar.) *Dünya malı.*

1. Kılur peyveste vaşlıñgıñı temennā
Vefā kılmas kişığa **mülk-i dünyā** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 2, Mısra 16*).
2. Cihān ‘ış-i ğanîmetdür neçe kün
Vefā kılmas kişığa **mülk-i dünyā** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 2, Mısra 16*).
3. Beşāret sizge ey ehl-i cihān kim **mülk-i dünyāğa**
Çırāğ-ı maḥfil-i altın beşik babür nişān keldi (*Nâdire Dîvanı, Gazel 140, Mısra 5*).

mülk-i fenā: (Ar.+Far.+Ar.) *Yokluk mülkü.*

1. Reşk-i ‘adl u himmetiñdin ḥātem ü nevşîrvān
Oldılar yüz ḥasret ile ‘āzim-i **mülk-i fenā** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 14, Mısra 6*).

mülk-i tūrān: (ö.a.) *Turan ülkesi.*

1. Nâdire fergāne mülkide sēni eyler sorağ
Mülk-i tūrān ḥusrev-i Seyyid ‘Ömer Ḥān kaydasan (*Nâdire Dîvanı, Gazel 129, Mısra 14*).

mümtāz: (Ar.) *Seçilmiş, seçkin.*

1. Böyle kim **mümtāz** irür sēn barça sultānlar ara
Şād kılğıl bendelerini köñgliñi iḥsān etib (*Nâdire Dîvanı, Gazel 28, Mısra 9*).
2. Felekdiñ bēyikrağ edi rıf‘atım
Ki vaşlıñg ḥarîmide **mümtāz** edim (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 20*).

mümtāz eyle-: (Ar.+T.) *Ayrıcalık tanımak, ayrı tutmak.*

1. Vāmıķ u ferḥād u mecnündın muḥaddem bildi yār
Nâdire ‘ıřkıñgıñı ‘āşıklıkda **mümtāz eylegeç** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 59, Mısra 14*).

mümtâz-ı ma'nî: (Ar.+T.+Ar.) Mana seçkini.

1. Bolubdur Nâdire **mümtâz-ı ma'nî**
Kelâmı rüşen ü eş'âr-ı ferruḥ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 67, Mısra 13*).

münāsib: (Ar.) Layık, yaraşır, uygun.

1. Vîrâne de 'âkılgâ iḳâmet ne **münāsib**
Ser-menzil-i âsâyiş emes 'arşa-yı dünyâ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 4, Mısra 13*).
2. Kaydın seni Nâdire unutsun
Bu söz ne **münāsib** ey dilârâ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 5, Mısra 18*).
3. Her kişini bir **münāsib** yârı bar
Mên oşal âvâredürmen yârsız (*Nâdire Dîvanı, Gazel 89, Mısra 3*).
4. Taptı tuğrâ yahşî atıdın sa'âdet defteri
Serv ḳadığa **münāsib** ḥâl 'at-ı âzâdlıḡ (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 6, Mısra 16*).

müneccim: (Ar.) Yıldız ilmine aşına olan, yıldızların seyir ve hareketlerinden hüküm çıkaran.

1. Ḳaranḡu boldı 'âlem düd-ı âhımınḡ sevâdıdın
Ki fark etmek **müneccim** rûz-ı rüşen birle şâmımnı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 143, Mısra 8*).

münevver: (Ar.) Aydınlık, parlak.

1. Ger közim ḡüsning cırâḡıdın **münevver** bolmasa
Rüşen etmek pertev-i nûr-ı şerâr-ı âfîtab (*Nâdire Dîvanı, Gazel 24, Mısra 11*).
2. Sên bile 'âlem **münevver** mihr-i devrândur mu sên
Mülkdür sendin müzeyyen şâh-ı tûrândur mu sên (*Nâdire Dîvanı, Gazel 120, Mısra 1*).
3. Şubḡ-i vaşlıdın **münevver** êrdi mâh-ı tal'atim
Şâm-ı ḡam yüzlendi şem'-i rûzgârım kélmedi (*Nâdire Dîvanı, Gazel 142, Mısra 3*).

münevver bol-: (Ar.+T.) Aydınlanmak, parlamak.

1. Közlerim mihr-i cemâlıdın **münevver bolmadı**

Mengâ hemdem bir kün ol hürşîd manzar bolmadı (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 63*).

2. Mihmân-ı nev mübârek bād müdāmımnı maḳdemi
Kim cemālının **münevver boldı** çeşm-i ‘âlemî (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 6, Mısra 22*).
3. Luṭf-i ḥaḳdın devlet-i ‘uẓmâ müyesser bolḡusı
Ḥândân-ı salṭanat andın **münevver bolḡusı** (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 6, Mısra 34*).

münfa‘il: (Ar.) Gücenmek, kırılmak, alınmak.

1. Münfa‘ildür meh ruḥıdın âfitâb-ı ḥâverî
Sa‘d-i ekber dur ḥarîdâr-ı cemâl-ı müşterî (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 6, Mısra 3*).

münfa‘il bol-: (Ar.+T.) Gücenmek, kırılmak, alınmak.

1. **Boldı** mevzûn ḳâmetingdin **münfa‘il**
Serv-i nâz-ı bâḡ-ı rıdvân merḥabâ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 6, Mısra 7*).
2. Gül cemende seyr eyleb ḡonçe **münfa‘il bolsın**
Perdeni köter yüzdin lebleringni ḥandân êt (*Nâdire Dîvanı, Gazel 49, Mısra 3*).

münhezim: (Ar.) Hezimate uğrayan, bozguna uğrayan.

1. Bolsam firâḳ leşkeridin **münhezim** nêtanḡ
Şabr u şübât çirikidin yêtmedi meded (*Nâdire Dîvanı, Gazel 80, Mısra 3*).

mü’nis: (Ar.) Cana yakın arkadaş, dost.

1. Cānımḡa **mü’nis** êttim asrab köñḡülde dāḡın
Āḥım şerarı birle rûşen ḳılay çırāḡın (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 3, Mısra 7*).
2. **Mü’nisim** kēlgıl ki izḥâr eyleyin derd-i dilim
Nükte yazmay neçe künlerdin bēri ḳattı başım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 104, Mısra 9*).

mü’nis ü ḡam-h‘âr: (Ar.+Far.) Cana yakın dost ve gam ortaḡı.

1. Hasta cān u nā-tüvānmen yārdın ayrılmışam
Yār-ı hemdem **mū'nis ü ğam-h'ārdın** ayrılmışam (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 4, Mısra 4*).

mū'nis-i cān: (Ar.+Far.) *Can dostu; sevgili.*

1. 'İlm ü dāniş maḥzenide gevher-i nāyāb ēdi
Mū'nis-i cān vāḳıf-ı esrārdın ayrılmışam (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 4, Mısra 20*).
2. Kālīb furḳat diyārı içre cānānımnı sağındım
Çırāğ-ı rûzgārım **mū'nis-i cānımnı** sağındım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 102, Mısra 2*).

mū'nis-i cān eyle-: (Ar.+Far.+T.) *Can dostu olmak.*

1. Eger çendī ki dīdārın közümdin eyledi pinhān
Ḥayālını köngülge **mū'nis-i cān eylesün** şāhım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 105, Mısra 18*).

münşī-yi kadar: (Ar.+Far.+Ar.) *Kader münşisi.*

1. **Münşī-yi kadar** meṅa qalem çekti digerdün
Peymāne-yi 'İşimni kazā eyledi vājūn (*Nâdire Dîvanı, Müsemmen 1, Mısra 7*).

müntahab: (Ar.) *Seçilmiş.*

1. Qāding mışra'ı şūḥ u bercestedür
Bolub ḥüsn dīvānı **müntahab** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 23, Mısra 8*).

muntazir: (Ar.) *Hazır bekleyen.*

1. Nâdire muştāḳdur zinhār kélgeysen yēne
Muntazirdür yolğa çeşm-i intizārım yaḥşı bar (*Nâdire Dîvanı, Gazel 87, Mısra 16*).
2. Nāz uyḳusıda sēndür sēn velī mēn şubḥ u şām
Munṭazirmen Nâdire köz yümmeyin ḥayrānıngım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 114, Mısra 14*).

3. **Muntazirdürmen** kaçan kim kelse cānān eyleney
Başıdın yüz yol taşadduk eyleban cān eylerim (*Nâdire Dîvanı, Gazel 146, Mısra 1*).
4. **Muntezirdür** men hemîşe Nâdire
Bir kıya bakqaymu déb cānān menğa (*Nâdire Dîvanı, Gazel 12, Mısra 13*).

mūr: (*Far.*) *Karınca.*

1. Bu barça ‘acz ile isbāt-ı nā-tüvānlığdur
Ki **mūr** kıldı Süleymān’ğa tühfe pāy-ı meleḡ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 70, Mısra 12*).

murād: (*Ar.*) *Maksat, meram, niyet.*

1. Bu bülbülñi kafesdin eyle āzād
Ger érse ka‘be ta‘biri **murāding** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 77, Mısra 26*).
2. Rāst aytay sebeb-i rüşd ü reşādım sēn éding
Ey dilārām bu ‘ālemde **murādım** sēn éding (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 1, Mısra 14*).
3. **Murādımñi** sēndin taparman mu déb
Ḥalāyıkka se‘yi **murād** eyledim (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 11-12*).

murād-ı cān u ten: (*Ar.+Far.*) *Can ve bedenini muradı.*

1. Çü devr-i rāḡatım ötti zehī sa‘ādet édi
Murād-ı cān u tenimni tüşümde körmesem édi (*Nâdire Dîvanı, Gazel 113, Mısra 6*).

murğ-ı dil: (*Ar.+Far.*) *Gönül kuşu.*

1. Nêce isteb uçtı rāḡet āşiyānın **murğ-ı dil**
Tapmadı ārāmge cüz ḡalka-yı dām-ı belā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 14, Mısra 27*).
2. Şayd éter birdemde ‘ālem ehlini **murğ-ı dilin**
Kaşların şāḡin étib közlerni şebḡāz eylegeç (*Nâdire Dîvanı, Gazel 59, Mısra 11*).

murğ-ı terāne senc-i bu bāğ u būstan: (*Far.*) *Öten bülbül.*

1. **Murğ-ı terāne senc-i** bu bāğ u būstan man

Ey Nâdire kerem kıl ğam birle nâ-tüvân man (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 5, Mısra 27*).

mūr-ı nâ-tüvân: (*Far.*) Zayıf, güçsüz karınca, zavallı, çaresiz kimse.

1. Vaşl ara sultân edim emdi cüdālîk derdidin

Hast **mūr-ı nâ-tüvândurman** Süleymân kaydasan (*Nâdire Dîvanı, Gazel 129, Mısra 4*).

murîd-i 'ışk-i 'âlem-süz: (*Ar.+Far.*) Dünyayı yakan aşka tapanlar.

1. **Murîd-i 'ışk-i 'âlem-süz** men 'uşşâk bezmide

Nevâ-yi nâle-yi neydék bülend êtdi makāmımnı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 143, Mısra 15*).

mu'tād: (*Ar.*) Alışılmış, alışmış.

1. Ki boldum derd ü ğam çekmekke **mu'tād**

Riyâzat birle köngölge şafâ bër (*Nâdire Dîvanı, Gazel 77, Mısra 21*).

mu'tād êt-: (*Ar.+T.*) Adet edinmek, alışkanlık haline getirmek.

1. Hicr mâcerâsığa Nâdire taḥammül kıl

Bî-ķarâr könglîngni şabr birle **mu'tād êt** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 36, Mısra 18*).

mu'tād kıl-: (*Ar.+T.*) Adet haline getirmek, alışkanlık edinmek.

1. Êmdi özni neçe kün şabr ile **mu'tād kılay**

Menga gāhı ḥaber-i mäh-ı tamāmımnı dëseng (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 1, Mısra 5*).

mutahhar çık-: (*Ar.+T.*) Temiz ve suçsuz olmak.

1. Cihân ḥamāmığa kirgenler āḥır

Muṭaḥḥar çıkķusudur yā mülevveşş (*Nâdire Dîvanı, Gazel 55, Mısra 10*).

muṭī' ü mahkūm: (*Ar.*) İtaatli ve hüküm altında olan.

1. Bar êrdi senga **muṭī' ü mahkūm**

Hākān-ı hıtā ḥalīfe-yi Rūm (*Nâdire Dîvanı, Terkib-bend 1, Mısra 55*).

mutî‘-i hân: (Ar.+T.) *Handan itaat eden.*

1. Êmdi bu cihân **mutî‘-i hân** bād
Şehzâdeler ‘ömri cāvidân bād (*Nâdire Dîvanı, Terkib-bend 1, Mısra 39*).

mutrib: (Ar.) *Çalgıcı, çalgı çalan, şarkıcı, şarkı söyleyen.*

1. Kêtdi hūşım ol perīveş cilve āgāz eylegeç
Örtedi cān perdesin **mutrib** nevāsāz eyegeç (*Nâdire Dîvanı, Gazel 59, Mısra 2*).
2. Sākī şarāb kēltür maḥmūrman begāyet
Mutrib terāne tüz ki furşat irür ḡanīmet (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 5, Mısra 2*).

mūy-i ser: (Far.) *Baştaki saç.*

1. Her sebze ü sūnbül ki bu gülşenge çeker baş
Mūy-i ser-i mecnūn dur u tūrre-yi leylā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 4, Mısra 12*).
2. Ğarḳa-yı ḥūn-ı ciger oldu tenim
Ḳan yaş ile **mūy-i ser** êtdim ḥizāb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 20, Mısra 6*).

musahhar: (Ar.) *Boyun eğdirilmiş, emir ve itâat altına alınmış.*

1. Mahrûlarnı yüzîng ayı **musahhar** eyledi
Munça bolmas encüm içre iḳtidār-ı āfitāb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 24, Mısra 5*).
2. Gerçi bar êrdi **musahhar** dīvler fermānıda
Pāymāl-ı ḥayl-i mūr oldu Süleymān ‘āḳıbet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 34, Mısra 15*).

musahher eyle-: (Ar.+T.) *Ele geçirmek, istenilen hale getirmek.*

1. Lem‘a-yı dīdārı közlerni mūnevver eyledi
Şāḥne-yi mihri köngüllerni **mushher** eyledi (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 6, Mısra 48*).

muşāhib: (Ar.) *Biriyle karşılıklı konuşan, sohbet arkadaşı olan kimse.*

1. Hicrān menḡa **muşāhib** irür vaşlîng ārzū

Ey şehriyâr cāh u celālîngdın örgüley (*Nâdire Dîvanı, Gazel 147, Mısra 5*).

muşhaf: (Ar.) *Güzellik.*

1. Cemālîng **muşhafîng** kıldım tilâvet
Kaşîng tuğra anda bismillâhıdır (*Nâdire Dîvanı, Gazel 2, Mısra 5*).
2. Çıkmasdı henüz haţ u sevâding
Muşhafda mübârek êrdi fâling (*Nâdire Dîvanı, Gazel 95, Mısra 10*).

muşibet tünleri: (Ar.+T.) *Dertli geceler.*

1. Muhabbet künleri mihr-i dirâşşanımnı sağındım
Muşibet tünleri şem‘-i şebistānımnı sağındım (*Nâdire Dîvanı, Müseddes 1, Mısra 2*).

mürüvvet: (Ar.) *Yiğitlik, mertlik, İnsanca davranma, insanlık.*

1. Nâdire köz tutma gerdündın **mürüvvet** kim besî
İ‘tibâr-ı dehrni bî-i‘tibâr etti felek (*Nâdire Dîvanı, Gazel 94, Mısra 15*).

mürüvvet êt-: (Ar.+T.) *Cömertlik etmek.*

1. Dirîgâ ki cān-ı cevāning uçun
Mürüvvetge êtmedi çarh-ı pîr (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 80*).

mürüvvet eyle-: (Ar.+T.) *İyilikte bulunmak, cömertlik göstermek.*

1. **Mürüvvet eyle** cānâ sêndin ayru tîredir şāmım
Yarut külbemni bir tün ‘ârizingni âfitâb eyleb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 21, Mısra 7*).

mürüvvet körgüz-: (Ar.+T.) *İyilik göstermek.*

1. Körüb könglümde yüz âzârb ey bî-derd ta‘n êtme
Mürüvvet körgüzib rahm êt ki sultānımnı sağındım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 102, Mısra 6*).

mürüvvet köz tut-: (Ar.+T.) *İyilik ve yiğitlik beklemek.*

1. İşim yoktur cihân ehlini yahşî u yamanığa
Mürüvvet köz tutub ‘âlemde yahşî u yamandın hem (*Nâdire Dîvanı, Gazel 109, Mısra 14*).

müsellem kıl-: (Ar.+T.) *Teslim etmek.*

1. Ol şehriyâr-ı devrân kıldı vedâ‘-i ‘âlem
Kim **kıldı** taht u tâcın fezendığa **müsellem** (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 3, Mısra 32*).

müşfik: (Ar.) *Şefkatli.*

1. Tâ kıyâmet Nâdire kılmaz du‘âsıdın bölek
Müşfik êrdi menga ol ferhunde sultân el-firāk (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 8, Mısra 50*).

müşkat: (Ar.) *Zorluk, sıkıntı.*

1. Sipâh u ra‘yetni tahkîk êtib
Cihân içre kaldım **müşkat** bile (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 56*).

müşkbâr bol-: (Far.+T.) *Misk yağdırmak.*

1. Lebing hadîşini cân levhine sevâd êttim
Közim qarası kebi **boldı müşkbâr** hadîş (*Nâdire Dîvanı, Gazel 50, Mısra 4*).

müşkil: (Ar.) *Güç, zor, müşkül.*

1. **Müşkil** işdür derd ü hicrân külfeti
Yârab ol **müşkilni** kııl âsân menga (*Nâdire Dîvanı, Gazel 12, Mısra 8*).
2. Tarfe **müşkildür** vedâ‘ êtmağ seningdek yâr ile
Kökke yêtdi nâle-yi bî-ihtiyârım yahşî bar (*Nâdire Dîvanı, Gazel 87, Mısra 11*).
3. Fiğânım yêtmegi ol âsumân-ı hüsne **müşkildür**
Ki yêtmes gerd-i pervâz ile dāmân-ı şüreyyâğa (*Nâdire Dîvanı, Gazel 135, Mısra 9*).
4. Ey muşâhibler meni derdimğa bir darmân êting
Yâr peygâmını déb **müşkillerim** âsân êting (*Nâdire Dîvanı, Gazel 96, Mısra 2*).

müşkil êken: (Ar.+T.) Zormuş.

1. Yârsız **müşkil êken** miḥnet-i hicrân çekmek
Vaşl ümîdi bile renc-i firāvân çekmek (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 1, Mısra 31*).

müşkil iş: (Ar.+T.) 1-Zor iş, çetin iş. 2-Çözüme kavuşturulması zor mesele, iş.

1. **Müşkil işdür** derd ü hicrân külfeti
Yârab ol müşkilni kıl âsân menğa (*Nâdire Dîvanı, Gazel 12, Mısra 7*).
2. Bî-nevâman dâdres püşt ü penâhımdın cüdâ
Müşkil işler tüşti başım üzre şâhımdın cüdâ (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 8, Mısra 24*).

müşkil ol-: (Ar.+T.) Zor, çetin olmak.

1. Ey nigâr hicrinde **müşkil oldu** cân bërmaḫ
Körsetib cemâlinġnı ölmegimni âsân èt (*Nâdire Dîvanı, Gazel 49, Mısra 11*).

müşkîn ḥatıng: (Far.+T.) Sevgilinin yüzündeki ayva tüyleri.

1. **Müşkîn ḥatıng** bahârıda simîn ‘uzâr sèn
‘Anber saçar su üzre saḫalıngdın örgüley (*Nâdire Dîvanı, Gazel 147, Mısra 15*).

müşkîn türresi: (Far.+T.) Sevgilinin siyah mis kokulu kıvrıcık lüle saç.

1. Aldı köngül kuşların her laḫza **müşkîn türresi**
Bâl-ı şâhındür ki şayd eylerde ṭarrârı ‘aceb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 18, Mısra 3*).

müşkîn zülf: (Far.) Misk kokulu saç.

1. Yüzin körgeç başımğa tüşti **müşkîn zülf** sevdâsı
Fiğân kim bir bakışda yüz belâ başımğa keltürdüm (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 2, Mısra 29*).

müstahkem tut-: (Ar.+T.) Dayanıklı tutmak.

1. Yâdgâr ol şâhdın ḫaldı menğa dür-dâne-yi
Èmdi anı devletin şükrini **müstahkem tutay** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 148, Mısra 18*).

müştāk: (Ar.) Şevkli, büyük bir şevkle istemek.

1. Yumulmas közlerim ey mäh-ı tábân iştiyākıñdın
Çıkıb yér astıdın **müştāklarğa** ‘arz-ı dīdār ét (Nâdire Dîvanı, Gazel 32, Mısra 14).
2. Kêl ki bir sâ‘at sêni kôrmak uçun **müştāk** mên
Têlbe boldım sêndin ayru ey perîzâdım eşit (Nâdire Dîvanı, Gazel 40, Mısra 11).
3. Kôzlerim **müştâkdur** dīdār uçun ruhsâre aç
Perdeni yüzdin kôzim kılğunça bir nezzâre aç (Nâdire Dîvanı, Gazel 57, Mısra 1).
4. Nâdire **müştâkdur** zinhâr kélgeysen yêne
Muntazirdür yolğa çeşm-i intizârım yahşı bar (Nâdire Dîvanı, Gazel 87, Mısra 15).

müştāk-ı bir nezzâre: (Ar.+T.) Bir bakışın iştiyaklısı.

1. Kêçeler tâ şubh eşkim kevkeb-i seyyâredür
Serv qadînge kôzüm müştāk-ı bir nezzâredür (Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 32).

müştāk-ı dīdār: (Ar.+Far.) Sevgilinin yüzünü görmeyi gönülden arzulayan.

1. İrür bu nâ-tüvân cân-ı hazîn **müştāk-ı dīdārıñ**
Bukün bezm-i vişâlî içre mihmân eylesün şâhım (Nâdire Dîvanı, Gazel 105, Mısra 9).

müştāk-ı temâşâ: (Ar.+Far.) Görmek istiyor.

1. Kêl kim kôzüm âyînesi **müştāk-ı temâşâ**
Ey serv-i sehi boylıgım ey kâmet-i ra‘nâ (Nâdire Dîvanı, Gazel 4, Mısra 2).

müstemend: (Ar.) Üzüntülü, kederli, hüznülü; çaresiz, zavallı; talihsiz, mutsuz.

1. Mên sêni **müstemendıñim** ârî Hudây lemyezel
Kılsa birevni pâdişâh birni anğa gedâ kılur (Nâdire Dîvanı, Gazel 84, Mısra 11).
2. Mên hem ihsân ile il hâtırını şâd kılay

Müstemend yekke du‘ā birle sēni yād ētgey (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 1, Mısra 56*).

3. Dünyānı eylemes men hergiz pisend sēnsiz
Rencūr dur hemīşe bu **müstemend** sēnsiz (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 3, Mısra 14*).

müstemend ü bî-nevālar: (Ar.+Far.+Ar.) Zavallı ve çaresiz.

1. Ėrdi bu ‘ālemde dāyim hayr u ihsān ‘ādeti
Müstemend ü bî-nevālarğa köp ėrdi şefkatı (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 8, Mısra 42*).

müstemend ü nāşād: (Ar.+Far.) Çaresiz ve mutsuz.

1. Ey düst firāk ilgidin dād
Kıldı mēni **müstemend ü nāşād** (*Nâdire Dîvanı, Terkib-bend 1, Mısra 58*).

müstemend ü zār: (Ar.+Far.) İnleyen ve ağlayan çaresiz kimse.

1. Oşal kim ānga bed-ḥ‘ā u ḥasūd u kīneperverdür
Hümāyūn dergehıde müstemend ü zār kıl yārab (*Nâdire Dîvanı, Gazel 17, Mısra 26*).

müstened ēt-: (Ar.+T.) Zavallı etmek.

1. **Müstened ētti** mēni muḥtaclık
Kıldı ḥācetmending ey yār ihtiyāc (*Nâdire Dîvanı, Gazel 56, Mısra 9*).

müşterī: (Ar.) Alıcı.

1. Züleyhā **müşterīdür** genc ü gevher birle vaşlınge
Cihān ehlini Yūsūf‘dek cemālınge ḥarīdār ēt (*Nâdire Dîvanı, Gazel 32, Mısra 15*).

müş-i üstüh‘ān: (Far.) Bir havuç kemik.

1. Bolğıl ‘unḳa-yı ḳaf-ı istiğnā
Ey humā **müş-i üstüh‘āndın** kēc (*Nâdire Dîvanı, Gazel 61, Mısra 8*).

müşt-peyker-i hākī: (Far.) Bir avuç topraktan yaratılmış; insan.

1. Nèçük taḥammül èter **müşt-peyker-i hākī**
Ki ṭāḳat ètmedi hicrān ‘azābıḡa dūzaḡ (Nâdire Dîvanı, Gazel 70, Mısra 7).

müttehem eyle-: (Ar.+T.) Suçlamak.

1. Mèn ġam-zedeni hemdem-i derd ü elem eyler
Andaḡ ki ol ay ‘ışkı bile **müttehem eyler** (Nâdire Dîvanı, Müsemmen 1, Mısra 26).

müyesser: (Ar.) 1. Kolay olan. 2. Nasip olan.

1. Kıl Nâdire **müyesser** şūr-ı cünün cihānda
‘ışk u muḥabbet oldı ‘āşıkḡa dîn ü mezheb (Nâdire Dîvanı, Gazel 27, Mısra 13).
2. Nişān tapmaḡ èmes āvāre köngüldin **müyesser** kim
İrür bir ḡatre-yi ḡan köz yaşı ṭūfāne tapşurdı (Nâdire Dîvanı, Gazel 137, Mısra 11).
3. Tapmaḡım olmas **müyesser** ol gül-i ḡandān besī
Ger heme seyr-i cihān u ‘arşa-yı ‘ālem tutay (Nâdire Dîvanı, Gazel 148, Mısra 15).

müyesser bol-: (Ar.+T.) Kolaylıkla elde edilmek. Nasip olmak.

1. Nāle kıldım yārning vaşlı **müyesser bolmadı** (Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 60).
2. Luṭf-i ḡaḡdın devlet-i ‘uзмā **müyesser bolḡusı**
Ḥāndān-ı salṭanat andın münevver bolḡusı (Nâdire Dîvanı, Muhammes 6, Mısra 33).
3. Āh kim körmek **müyesser bolmadı** ruḡsārını
‘Arşa-yı maḡşerde körgeymen mü déb dīdārını (Nâdire Dîvanı, Muhammes 7, Mısra 23).
4. Şarf kılḡumdur anı cām-ı vişālı naḡdine
Ger **müyesser bolsa** la‘l-i ābdār-ı āfītāb (Nâdire Dîvanı, Gazel 24, Mısra 4).

müzevven: (Ar.) Süslenmiş, bezenmiş, süslü.

1. Sên bile ‘âlem münevver mihr-i devrândur mu sên
Mülkdür sêndin **müzevven** şâh-ı tûrândur mu sên (*Nâdire Dîvanı, Gazel 120, Mısra 2*).

müzevven kıl-: (Ar.+T.) Tezyin etmek, süslemek, donatmak.

1. **Müzevven kılma** tarz-ı istiķâmet
Köngül kaşr-ı muhabbet dâğı birle (*Nâdire Dîvanı, Gazel 77, Mısra 3*).

N

nâcâr: (Far.) Çaresiz, dertli, üzüntülü.

1. Şanemler ‘ışķına tākāt kılalmayın **nâcâr**
Yaşundı şavm‘age zāhid olıb behâne-yi şeyh (*Nâdire Dîvanı, Gazel 73, Mısra 3*).
2. Muhabbet köyide **nâcârdur** ‘āşıkķa hayrānlıĝ
Tahayyür kül kılıb āyîne sāmān etmesem bolmas (*Nâdire Dîvanı, Gazel 91, Mısra 5*).

nâdir: (Ar.) Nâdir, az bulunan.

1. Muḥammed Emīn Ḥān **Nâdirĝa** şükr
Bolur badr-ı tābān pür nevres hilāl (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 155*).

nâdire: (ö.a.) Nâdire, Mahlarayim (d. 1792/1206 - ö. 1842/1258). Çāĝatay Edebiyatının büyük kadın şairi.

1. **Nâdire** köyide baş kıyma ĝam êrmes nāyāb
İtleri ḥayl-ı irür maķşad-ı ikrām menĝa (*Nâdire Dîvanı, Gazel 1, Mısra 15*).
2. Ki vaşl u hicr ara kılĝıl medārā
Menĝa ey **Nâdire** kısmet bu êrken (*Nâdire Dîvanı, Gazel 2, Mısra 22*).
3. Henüz **Nâdire** kem bolmadı bu āh u nevā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 3, Mısra 17*).
4. Közgü kebi ḥayrānlarīnĝa ‘azm-i cemāl èt
Dîdārīnĝ uçun **Nâdire**’dür vāle ü şeydā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 4, Mısra 18*).
5. Kıydın sêni **Nâdire** unutsun

- Bu söz ne münāsib ey dilārā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 5, Mısra 17*).
6. **Nâdire** her söz ki inşâ' eyledi
Aydı anġa ehl-i devrân merġabâ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 6, Mısra 21*).
7. **Nâdire** cām-ı muġabbetni lebāleb içiban
Mestliġ birle kılay 'ışķ nemāzını edā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 7, Mısra 17*).
8. Rûze za'fidin 'aceb ġayrettedürmen **Nâdire**
Eylemesmen lik bu aġvāl ile terk-i du'ā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 8, Mısra 11*).
9. Kılıb **Nâdire** sa'ı peyrevliġingda
Ṭaleb kıldı sermāye-yi dīn ü dünyā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 9, Mısra 17*).
10. 'Aceb yok **Nâdire** pervāz kılsa yār köyide
Ki bolmış tende furķat oklarından bāl u per anda (*Nâdire Dîvanı, Gazel 10, Mısra 17*).
11. Muntezirdür men hemīşe **Nâdire**
Bir kıya baķķaymu deb cānān menġa (*Nâdire Dîvanı, Gazel 12, Mısra 13*).
12. Nè ġamdür menġa 'ışķ ara **Nâdire**
Eger bolsa cānānġa cānım fedā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 13, Mısra 11*).
13. Sēn bukūn ġandānsın ey ġül **Nâdire** dildārsız
Yıġlamaķdındur bulutlardēk müheyyā bāġ ara (*Nâdire Dîvanı, Gazel 15, Mısra 17*).
14. Mestliġ birle ġam-i yār ferāmūş olmas
Nâdire bolmadı derdimni devāsı mey-i nāb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 16, Mısra 18*).
15. Ġazel bünyād kıldı **Nâdire** yārıġa 'arz eyleb
Köngülde baġlagan mażmūnını izhār kıl yārāb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 17, Mısra 29*).
16. Yār vaşlı birle 'ādet eyleb ērdim **Nâdire**
Andın ayru menġa birdem şabr u izhārı 'aceb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 18, Mısra 13*).
17. Bī-vefālardēk sēni herġiz ferāmūş eylemes
Nâdire yādıngnı eyler tā dem-i yevmü'l-ġisāb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 19, Mısra 14*).
18. Eylemeding ey büt-i peymān-şiken

- Nâdire'ning** vaşlîng ile kâmyâb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 20, Mısra 18*).
19. Vefâ ser-levhî üzre **Nâdire** mevzûn kelâmını
Yazar taḥsîn-i şî'r-i ḥusrev-i 'âlî-cenâb eyleb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 21, Mısra 15*).
20. Tanğ emesdür bolsa az müddetde üstâd-ı suḥan
Nâdire eş'ârığa taḥsîn eter selmân körüb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 22, Mısra 14*).
21. Firâkıda şem'-i şeb-i hicrmên
Êmes köymegim **Nâdire** bî-sebeb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 23, Mısra 14*).
22. **Nâdire** âhım sinânıdın tehevîm tartıban
Çarḥ meydânıdadur çâbuk süvâr-ı âfîtab (*Nâdire Dîvanı, Gazel 24, Mısra 13*).
23. Yaş ornığa **Nâdire** közimdin
Hicride aḳar müdâm ḥunâb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 25, Mısra 17*).
24. Kalem taḥrîr eterde ney-şekerdin bolsa tanğ êrmes
Lebîng vaşfını yâd eyler **Nâdire** şîrîn kelâm eyleb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 26, Mısra 18*).
25. Kıl **Nâdire** müyesser şûr-ı cünûn cihânda
'ışk u muḥabbet oldı 'âşıkka dîn ü mezheb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 27, Mısra 13*).
26. Baḳmadîng bir luṭf ile ey bî-mürrüvet seng-dil
Nâdire hicrinde yıḡlar nâle ü efgân etib (*Nâdire Dîvanı, Gazel 28, Mısra 14*).
27. **Nâdire** ol mihr-i tâbân şevkıdın kıldım cünûn
Âşikârâ boldı 'ışkım şühre-yi devrân bolub (*Nâdire Dîvanı, Gazel 29, Mısra 9*).
28. Cihânda **Nâdire** yârîng perî mişâl êrdi
Bolur mu ḥüsnini âyîneğa yâdgâr kılib (*Nâdire Dîvanı, Gazel 30, Mısra 13*).
29. Cihânda **Nâdire** 'ışk ihtiyâr et
Muḥabbetsiz keçürgen ḥayf evḳât (*Nâdire Dîvanı, Gazel 31, Mısra 13*).
30. Gül-i süsen açıldı bî-nevâlık kılima ey bûlbûl
Çemende **Nâdire** eş'ârı birle nâle ü zâr et (*Nâdire Dîvanı, Gazel 32, Mısra 18*).
31. Âbâd ola ey **Nâdire** iḳlîm-i tecemmûl
Cemşîd-i zamân ḥusrev-i fergâne selâmet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 33, Mısra 11*).
32. **Nâdire** bûlbûl kebi tâ nâle inşâ eyledim
Nev-bahâr ötdi ḥazân oldı gülistân 'âkıbet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 34, Mısra 17*).
33. Bolmaḡıl ferhâd u mecnûndek cihân efsânesi

- ‘İşk ara ey **Nâdire** âyîn-i neng ü nâm tut (*Nâdire Dîvanı, Gazel 35, Mısra 14*).
34. Hicr mâcerâsığa **Nâdire** taḥammül kıl
Bî-ḳarâr kõnglingni şabr birle mu‘tād èt (*Nâdire Dîvanı, Gazel 36, Mısra 17*).
35. **Nâdire** sênsiz tiriklikdîn ne rāḥat kõrdi dëb
Ol hümâyûn ṭālî‘ ü ferḥunde atvârımğa ayt (*Nâdire Dîvanı, Gazel 37, Mısra 13*).
36. Eylegil âbād tevfiḳ ü ‘adâlet mülkini
Nâdire mevlâ yolıda himmet-i merdâne tut (*Nâdire Dîvanı, Gazel 39, Mısra 14*).
37. **Nâdire** bād-ı şabâdın senga irsâl ètgeli
Ḳıldî inşâ bu ğazelni ṭab‘-i nâşâdım eşit (*Nâdire Dîvanı, Gazel 40, Mısra 13*).
38. Sipîhr mertebe-yi ‘ışkıñı bülend kõrib
Dëdi ki **Nâdire’ni** himmetiğa yüz rahmet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 41, Mısra 14*).
39. **Nâdire** de‘vâ-i ‘ışkıñı kılıb
Ḳavlı bu maḥkemede taptı sübût (*Nâdire Dîvanı, Gazel 42, Mısra 13*).
40. Kökeniñ bendeliğın **Nâdire’ğa** ‘arz eyleb
Ḳoyğıl ey bād-ı şabâ cânıma andın âfet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 44, Mısra 13*).
41. Hicrân ile rûze cevır étalmas
Ger bar èse **Nâdire** selâmet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 45, Mısra 14*).
42. Dâğ-ı ‘ışk esrâr nûkte-nûkte şerḥ èttim
Nâdire anı ilge fâş ḳılma pinhân èt (*Nâdire Dîvanı, Gazel 49, Mısra 14*).
43. Eyledin cehd ile ta‘mîr-i muḥabbet âbād
Kim ḳılır **Nâdire** bu himmet-i merdânege baḥş (*Nâdire Dîvanı, Gazel 53, Mısra 14*).
44. **Nâdire** bolmasa ger ‘ışk otını te’şîri
Elem-i zâhir ile dâğ-ı nihân barça ‘abeş (*Nâdire Dîvanı, Gazel 54, Mısra 13*).
45. Êl ursa **Nâdire** deryâğa zâhid
Bolur başdın ayağ deryâ mülevveş (*Nâdire Dîvanı, Gazel 55, Mısra 13*).
46. Yâr vaşlını tilermeñ **Nâdire**
Eyledi kõnglümni efgâr ihtiyâc (*Nâdire Dîvanı, Gazel 56, Mısra 17*).
47. **Nâdire** âh-ı dil ü şûr-ı cünûn berpây kıl
Uşbu leşker birle ‘âlem mükini yekbâre aç (*Nâdire Dîvanı, Gazel 57, Mısra 13*).
48. **Nâdire** ger vaşl devranın ğanîmet bilmedi
Örtenür érđi ḥayâl-ı şâh-ı devrân eylegeç (*Nâdire Dîvanı, Gazel 58, Mısra 13*).

49. Vāmık u ferhād u mecnūndın muḳaddem bildi yār
Nādire ʿışḳıṅnı ʿāşıklıkda mümtāz eylegeç (*Nādire Dîvanı, Gazel 59, Mısra 14*).
50. **Nādire** şūr-ı eşki deryādur
Uşbu deryā-yı bī-kirāndın kēç (*Nādire Dîvanı, Gazel 61, Mısra 13*).
51. Yār kim yēr tubıda pinhāndur
Nādire māh-ı āsumāndın kēç (*Nādire Dîvanı, Gazel 62, Mısra 14*).
52. **Nādire** vāziḥ-i maʿānī şevḳ
Aṅga teslīm eter şerīf ü vāziḥ (*Nādire Dîvanı, Gazel 64, Mısra 13*).
53. Nādire dehr ilini serḥoş bil
Sāḳīdür alıdagı sāğara baḥ (*Nādire Dîvanı, Gazel 66, Mısra 13*).
54. Bolubdur **Nādire** mümtāz-ı maʿnī
Kelāmı rüşen ü eşʿār-ı ferruḥ (*Nādire Dîvanı, Gazel 67, Mısra 13*).
55. Vaşl devrānıda ʿış ü ʿişretim cāvīd edi
Nādire hicrānda ʿış-i cāvidānım boldı telḥ (*Nādire Dîvanı, Gazel 69, Mısra 14*).
56. İlge netaṅg eylese āh u fiğānım eşer
Mēṅga bukūn **Nādire** yārdın āşār yoḥ (*Nādire Dîvanı, Gazel 72, Mısra 14*).
57. Tapılsa **Nādire** bir şeyḥ ʿārif-i kāmīl
Başım havāsın etey nazr-ı āstāne-yi şeyḥ (*Nādire Dîvanı, Gazel 73, Mısra 13*).
58. Berpāy tutıḥ ḳaʿide-yi mihr ü muḥabbet
Terk eylemeding **Nādire** devlet öyi ābād (*Nādire Dîvanı, Gazel 74, Mısra 14*).
59. Dīn **Nādire**ʿdīn kemal taptı
İḳbāl- refīḳ ü mülk-i ābād (*Nādire Dîvanı, Gazel 75, Mısra 13*).
60. **Nādire** ḳılgaç muḥabbet neşʿesidin güftügü
Lezzet-i şiʿr-i ʿömer şāhibḳurāndın berdi yād (*Nādire Dîvanı, Gazel 76, Mısra 13*).
61. Gülşen-i vaşlı soraḡını tapalmay **Nādire**
Boldıyu sergeşte hicrān deştide vādī-neverd (*Nādire Dîvanı, Gazel 78, Mısra 13*).
62. Eyledi **Nādire**ʿga ʿarż-ı vişāl
Bolsa maḳşūd edi rāhı maḳşād (*Nādire Dîvanı, Gazel 79, Mısra 13*).
63. Derd-i firāḳ şiddetidin bildi **Nādire**

- Dūzah ‘azābıdın ğam-i hicrān ēken eṣed (*Nâdire Dîvanı, Gazel 80, Mısra 11*).
64. Köydi baġrım āh miṣrā‘ini inṣā’ eylegeç
Tüṣti andın **Nâdire** evrāk-ı deyvānıġa dūd (*Nâdire Dîvanı, Gazel 81, Mısra 14*).
65. Gerçi firāk derdidin böyle nizār olmuṣım
Nâdire hāl-i zārına salmadı yār bir naẓar (*Nâdire Dîvanı, Gazel 82, Mısra 14*).
66. Barça il kirdārıġa taḥsīn ētib eyler du‘ā
Hūblıġ kim **Nâdire** cemṣīd-i devrānımdadır (*Nâdire Dîvanı, Gazel 83, Mısra 16*).
67. Ėmdi Hudā rizāsını **Nâdire** iḥtiyār ētib
İlge ‘adālet eyleban tevbe-yi rabbenā kıılır (*Nâdire Dîvanı, Gazel 84, Mısra 13*).
68. Bu ‘ālem ara Yārıngnı **Nâdire**
Viṣālını tapmak nè imkān irür (*Nâdire Dîvanı, Gazel 85, Mısra 13*).
69. **Nâdire** muṣtākđur zinhār kēlgeysen yēne
Muntazirdür yolġa çeṣm-i intizārım yahṣı bar (*Nâdire Dîvanı, Gazel 87, Mısra 15*).
70. **Nâdire** aḥvālıdın āġāh bolung
Ey muṣāhibler ki ḳalmıṣ yārsız (*Nâdire Dîvanı, Gazel 89, Mısra 17*).
71. **Nâdire** ol yārını vaṣlın tileb
Ṣubḥ u mesā terk-i du‘ā eylemes (*Nâdire Dîvanı, Gazel 90, Mısra 11*).
72. Mēni ‘āṣıḳ dēban tūr-i melāmet yağdı başımge
Ulusdın **Nâdire** derdimni pinhān ētmesem bolmas (*Nâdire Dîvanı, Gazel 91, Mısra 14*).
73. Muḥabbet dāġını izhār ēterġa
Yürekde **Nâdire** bir ḳatre ḥūn bes (*Nâdire Dîvanı, Gazel 92, Mısra 14*).
74. ‘Āṣıḳ oldım ġam girībānımdın aldı **Nâdire**
İçmedim tā bir aġız mey bolmadım andın ḥālāṣ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 93, Mısra 7*).
75. **Nâdire** köz tutma gerdündın mürüvvet kim besī
İ‘tibār-ı dehrni bī-i‘tibār ētti felek (*Nâdire Dîvanı, Gazel 94, Mısra 15*).
76. **Nâdire** ṣāhım sefer kııldı cihāndın düstlar
Ṣem‘ yaṅlıġ yaş tōkib mātem tutıḋ efgān ēting (*Nâdire Dîvanı, Gazel 96, Mısra 15*).

77. Cān u dilini seṅga fedā kıldı **Nādire**
Ey yār kēl ki boldı dil ü cān taşadduķıṅṅ (*Nādire Dîvanı, Gazel 98, Mısra 13*).
78. **Nādire** ayrılıb ol şāh-ı cihān-perverdin
Āferīn seṅga ki feryād ile dād eylemedıṅṅ (*Nādire Dîvanı, Gazel 99, Mısra 13*).
79. Dēdim ‘ışķ cezbesidin seṅga **Nādire** kelāmı
Ki ḥaķķat iķtizādur heme nūkte-yi mecāzım (*Nādire Dîvanı, Gazel 101, Mısra 15*).
80. Tikermen **Nādire** ğam yolıda kāze züleyḥādēk
Ki ol Yūsūf-liķā Sultān ‘Ömer Ḥānım’nı sağındım (*Nādire Dîvanı, Gazel 102, Mısra 19*).
81. **Nādire** dünyāge hergiz i‘timādım ķalmadı
Kētti iķlīm-i ‘ademģa şāh-ı dārā şevketim (*Nādire Dîvanı, Gazel 103, Mısra 19*).
82. Āḥ kim zulm-i felekdin boldı aḡger **Nādire**
Şabr u ārāmım kētib örteb köyer iç ü taşım (*Nādire Dîvanı, Gazel 104, Mısra 13*).
83. Kōṅgöl yüz pāre boldı **Nādire** sargardı ruḥsārım
Temāşā-i gül-i şad-berg ü ra‘nā kılmadı şāhım (*Nādire Dîvanı, Gazel 106, Mısra 13*).
84. Kışsa-i ferḥād u mecnūn ķaldı mēn hem ‘ışķ ara
Nādire bir cān-güdāz efsāne būnyād eylerem (*Nādire Dîvanı, Gazel 107, Mısra 14*).
85. Mēn ki cān birle rızā jüyende-yi fermānıṅım
Nādire andın vefā mülkini ābād eylerem (*Nādire Dîvanı, Gazel 108, Mısra 14*).
86. Cihān sultānı ērdi **Nādire** yārım ki hicride
Cihān ehliģa istignā kılıb ķēķtim cihāndın hem (*Nādire Dîvanı, Gazel 109, Mısra 17*).
87. Bī-sütündür ‘ışķ taģı **Nādire**
Özni cān ķekmekde ferḥād eyledim (*Nādire Dîvanı, Gazel 110, Mısra 17*).
88. Şem‘-i ruḥsārıṅdın ayru tîre-dıldür **Nādire**
Dāģ yanglıģ duman-ı āteş-i hicrānıṅım (*Nādire Dîvanı, Gazel 112, Mısra 17*).
89. Firākı **Nādire** kōṅglümģa dāģlar ķoydı

- Emîr-i şafşikenimni tüşümde körmesem edi (*Nâdire Dîvanı, Gazel 113, Mısra 15*).
90. Nâz uykusıda sêndür sên velî mên şubḥ u şâm
Muntâzir men **Nâdire** köz yümmeyin ḥayrânîḡım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 114, Mısra 14*).
91. Bolubman **Nâdire** ol serv-i gül-ruḥsârdın ayru
Köḡül ḳandur havâ-i bâḡ u seyr-i büstândın hem (*Nâdire Dîvanı, Gazel 115, Mısra 13*).
92. Gehî yırtıb yaḳa geh ḳan yutub ḡāhı fiḡân ettiḡım
Nêler ötdi bu aḳşam **Nâdire** cân-ı fiḡarımđın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 116, Mısra 14*).
93. **Nâdire** ol yâr sevdâsı ile köz yümmek kim
Râḡat-ı cân yâr êtmes yâr cânân eyleban (*Nâdire Dîvanı, Gazel 117, Mısra 11*).
94. Şāḡlîḡ lutfıḳa mudur şāḡid-i ḡālim mênîḡ
Nâdire bu vech birle şükr-i iḡsân eylerem (*Nâdire Dîvanı, Gazel 118, Mısra 18*).
95. **Nâdire** rüşendür iḳbālım ıırāḡı vaşl ara
Közüm içre nûr yâ köḡlüm ara cāndur mu sên (*Nâdire Dîvanı, Gazel 120, Mısra 17*).
96. Ḥabîb-i ‘arîzin yādila çekti Nâdire ünler
Havâ-i bülbul ü gül ḳalmadı berg ü nevāsıdın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 121, Mısra 15*).
97. **Nâdire** köksini etti lâle yanḡlîḡ dāḡ dāḡ
Hiçkim yârab esîr-i dāḡ-ı hicrân olmasun (*Nâdire Dîvanı, Gazel 122, Mısra 17*).
98. Meger kim **Nâdire** körgüzdi ruḥsâr-ı ‘araḳnâḳın
Ḳızardı gül yüzi bâḡ içre şebnem infî‘ālıdın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 123, Mısra 13*).
99. Ṭarab teklîfi birle köḡlümü ḳan êtme ey sâḳî
Ne ḡāşıl **Nâdire** la‘lidin ayru cām-ı şāḡbādın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 124, Mısra 18*).
100. Râz-ı dilim ger şabâ yârḡa yêtkürmese
Vâḳıf êmes ol şanem **Nâdire** hicrânıdın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 125, Mısra 22*).
101. Êmdi dāḡ-ı furḳata yârab nêçük şabr etmişam

- Bolmamışdım **Nâdire** endîşede hicrânıdın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 126, Mısra 14*).
102. Bu ikev devletiğa şükr kıılır **Nâdire** kim
Kaldı könglümde birev hasretidin yüz armân (*Nâdire Dîvanı, Gazel 127, Mısra 19*).
103. La ‘l-i nâbîng hasretide teşne kaldım **Nâdire**
Şerbet-i kevşer mişâlîngni körer kün bar mukın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 128, Mısra 13*).
104. **Nâdire** fergâne mülkide sêni eyler sorag
Mülk-i tûrân husrev-i Seyyid ‘Ömer Hân kaydasan (*Nâdire Dîvanı, Gazel 129, Mısra 13*).
105. **Nâdire** tâ servidür sersebz bu gülzâr ara
Başımızdın nahl-ı kading sâyesi kem bolmasun (*Nâdire Dîvanı, Gazel 130, Mısra 9*).
106. Fâhte şimşâd izler gül vişâlin ‘andelîb
Nâdire miskîn kad ü ruhsârîng eyler ârzü (*Nâdire Dîvanı, Gazel 131, Mısra 14*).
107. Nêçe kün boldı lebing şahbâsıdın ayru tüşüb
Nâdire közdin töker yaş ornığa kan her kêçe (*Nâdire Dîvanı, Gazel 133, Mısra 18*).
108. Şabâ luţf êt ‘Ömer Sultân’ğa yêtkür **Nâdire** ‘arzin
Ki tûyî nûr-i cemşiddur rızâ ger bolsa şâhımda (*Nâdire Dîvanı, Gazel 134, Mısra 21*).
109. Köngülñi bâde-yi gam birle âhır telhkâm etti
Yêtalmay **Nâdire** ol la ‘l-i meygün-ı şekerh`âğa (*Nâdire Dîvanı, Gazel 135, Mısra 12*).
110. **Nâdire** könglümni rûşen kıldı yâd-ı ‘arizi
Kim menğa endîşe-yi hurşîd-i tâbân kalmadı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 136, Mısra 17*).
111. Ne kılsun lâle yanglıg **Nâdire** bağrını dâg êtmey
Ki anı çarh dâg-ı Şeh ‘Ömer Sultân’a tapşurdı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 137, Mısra 13*).
112. Vişâlinı tapalmay **Nâdire** müşkil irür hâlim

Ki bî-dād-ı muḥabbet menğa katık mācerā kıldı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 138, Mısra 13*).

113. **Nâdire** tinmey du‘â kıl kim bukün sultānı sên
Pādişāh-ı ‘aşr dursan ol gedālardın biri (*Nâdire Dîvanı, Gazel 139, Mısra 15*).

114. Du‘â-i ḥayr êting ey ehl-i devlet **Nâdire** yaŋlıg
Demâdem şükr êting şehzâde-yi mülk-i cihân keldi (*Nâdire Dîvanı, Gazel 140, Mısra 17*).

115. Êmdi öz ḥālimğa yığlar men demâdem **Nâdire**
Ketti ‘alemdin emîr-i nâmdarım këlmedi (*Nâdire Dîvanı, Gazel 142, Mısra 11*).

116. Cevâb-ı şāh beyt-i **Nâdire** ol nâdir-i dervrân
Têgib seng-i ecel sindürdi mînâ birle cāmımnı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 143, Mısra 27*).

117. Yüzüŋ olsun ḳara kim ey felek zûlm eyleding bî-ḥad
Ayrding yârdın bu **Nâdire** mecnûn-ı şeydânı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 145, Mısra 18*).

118. Muğtenim êrdi vişāling ḳaydasan ey şehsüvâr
Sêndin ayru **Nâdire** ğam birle ḥayrân eyleney (*Nâdire Dîvanı, Gazel 146, Mısra 18*).

119. Ey gülî‘zâr **Nâdire’ning** ḥālini sorab
Güftāre kël cevāb u su‘ālingdın örgüley (*Nâdire Dîvanı, Gazel 147, Mısra 19*).

120. **Nâdire** ketti êligdin şehriyārım dāmeni
Êmdi evlādın du‘â etmek yolın muḥkem tutay (*Nâdire Dîvanı, Gazel 148, Mısra 19*).

121. Āstāning ḳible-yi maḳşūd-ı ḥāş u ‘ām irür
Nâdire başımnı ferş eyleb cinābingge öley (*Nâdire Dîvanı, Gazel 149, Mısra 14*).

122. Oşal kim bende-yi fermān irür ey ḥusrev-i ‘ālem
Yolıŋdın **Nâdire** baş çekmağı nè ihtimāl olğay (*Nâdire Dîvanı, Gazel 150, Mısra 12*).

123. Ey muğanni nağme sâz êt **Nâdire** güftārıdın (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 90*).

124. Derd ehli okusun **Nâdire** güftārımnı

- Yazıban kökde kıyaş levhine eş'arımın (Nâdire Dîvanı, Muhammes 1, Mısra 63).
125. îşâr anğa peyâpey bu Nâdire du'ası (Nâdire Dîvanı, Muhammes 3, Mısra 55).
126. Yâr ketti **Nâdire** hasretde kaldım bilmeyin
'Ahdı yalğan dilber-i 'ayyârdın ayrılmışam (Nâdire Dîvanı, Muhammes 4, Mısra 39).
127. Keldi çün dünyâğa ol şehzâde-yi 'âlî güher
Nâdire kıldı du'â-i hayr ile söz muhtaşar (Nâdire Dîvanı, Muhammes 6, Mısra 62).
128. **Nâdire** şâhımdın ayru bî-nevâ dîvânemen (Nâdire Dîvanı, Muhammes 7, Mısra 45).
129. Tâ kıyâmet **Nâdire** kılmaz du'asından bölek
Müşfik erdi menğa ol ferhunde sultân el-firâk (Nâdire Dîvanı, Muhammes 8, Mısra 49).
130. Gül-i taşvîr yanglıg gonçe-yi bahtım açılmaydur
Ne dermen **Nâdire** pinhân gamimni yâr bilmeydür (Nâdire Dîvanı, Müsemmen 2, Mısra 50).
131. Bu ebyâtların yüzüng hicride
Dedi **Nâdire** dürr-i meknûn kebi (Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 174).

nâdir-i dervrân: (Ar.+Far.) Devrin nâdiri.

1. Cevâb-ı şâh beyt-i Nâdire ol nâdir-i dervrân
Tegib seng-i ecel sindürdi mînâ birle cāmımın (Nâdire Dîvanı, Gazel 143, Mısra 27).

nâfe-yi çîn: (Ar.+Far.) Güzel bir koku. Mecazen sevgilinin zülfü.

1. Zülf-i müşkîn birle kılgan **nâfe-yi Çîn** âşikâr
Nergis-i mest ile maḥfilni ḥumistân eyleban (Nâdire Dîvanı, Gazel 117, Mısra 9).

nafi: (Ar.) Fayda veren (Allah).

1. Çü ḥaḳ mevcûd irür 'âlem 'sdem bil

Sülûk ehliğa budur **nafi** isbât (*Nâdire Dîvanı, Gazel 31, Mısra 8*).

nâfi ol-: (Ar.+T.) *Faydalı olmak, yararlı olmak.*

1. Lebidin ayru menğa bâde tutma ey sâkî
Humâr külfetiğa **nâfi olma** ey şahbâ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 3, Mısra 8*).

nâgâh: (Far.) *Ansızın, birdenbire.*

1. Güng ü lâl olğusudur bülbül ü tütî **nâgâh**
Ol şeker-leb nefesi eylese izhâr hadîş (*Nâdire Dîvanı, Gazel 51, Mısra 3*).

nâgeh: (Far.) *Ansızın, birdenbire.*

1. Salıb hicr ten mülkine zelzele dèdi kılma devr-i felekcin gile
Ne çäre-yi derdim ey Nâdire firâk oldı **nâgeh** vişâle peydâ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 11, Mısra 12*).
2. Yâr kûy itleriğa **nâgeh** olsanğ hemnişîn
Âşinâlardur alarga ‘izzet ü ikrâm tut (*Nâdire Dîvanı, Gazel 35, Mısra 9*).
3. **Nâgeh** ol cihân şâh-ı kêlse ey kõngül bargıl
Şeh ‘inânını uşlab hicr elgidin dâd èt (*Nâdire Dîvanı, Gazel 36, Mısra 13*).
4. Sebâ sarığa ger tüşse güzârıng **nâgeh** ey hüdhdüd
Süleymân sarı Bilkis köyidin bir merhabâ keltür (*Nâdire Dîvanı, Gazel 86, Mısra 5*).
5. Beyâbânlarını izleb tapmadım yârım sorağını
Bêrürmen cân şabâ **nâgeh** haber keltürse yârımdın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 116, Mısra 10*).
6. Şabâ ey ‘ışk ilini kâşıdı ötseng eger **nâgeh**
Nigârım kûy sarı vâkıf èt yoğsa hâlidin (*Nâdire Dîvanı, Gazel 123, Mısra 3*).

nâgehân: (Far.) *Birdenbire, ansızın.*

1. **Nâgehân** körse hırâmıngnı bolur şermende
Bâğbân eyledi servini kadingdin terciḥ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 65, Mısra 5*).
2. Tâli‘me **nâgehân** kıldı yaman köz eşer
Kaldı firâk cân ayrıla cânânıdın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 125, Mısra 15*).

3. **Nāgehān** bir āh eger çekse dil-i efgārıdın
Çarḥ bünyādını ḥākister kılur āšārıdın (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 95*).

nağme sâz êt-: (*Far.+T.*) Saz dizmek.

1. Ey muğanni **nağme sâz êt** Nâdire güftārıdın (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 90*).

nahl-ı āh: (*Ar.*) Ahın fidanı.

1. Serv-i nâzım sêndin ayru **nahl-ı āhım** boldı ḥam
Kāmetiṅ hicride sindi şāḥ-ı şimşādım eşit (*Nâdire Dîvanı, Gazel 40, Mısra 5*).

nahl: (*Ar.*) Fidan.

1. Nihāl-ı şabrıma la ‘lîṅ ḥayālı birle su bêrdim
‘Aceb yok bolsa ger bu **nahldım** şîrîn semer peydā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 10, Mısra 4*).

nahl-ı kadı: (*Ar+Far+T.*) Fidana benzeyen uzun boyu.

1. **Nahl ḳadı** ḥacletidin boldı su serv-i revān
Eyledi fevvāreler cārī serāpā bāḡ ara (*Nâdire Dîvanı, Gazel 15, Mısra 11*).
1. Nâdire tā servidür sersebz bu gülzār ara
Başımızdın **nahl-ı ḳadıṅ** sāyesi kem bolmasun (*Nâdire Dîvanı, Gazel 130, Mısra 10*).

nahl-ı mātem: (*Ar.*) Matem fidanı.

1. Dūd-ı āhım **nahl-ı mātemdür** ḡızāsı bāḡıda
Eyledi pidrūd ‘ālemni yigitlik çağıda (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 7, Mısra 17*).

nahl-ı ümîd: (*Far.*) Ümit fidanı.

1. **Nahl-ı ümîdim** gül açmay ḳaldı yüz efsūs kim
Boldı nevrüz cihān u nev-bahārım kēlmedi (*Nâdire Dîvanı, Gazel 142, Mısra 7*).

nahlistān: (Far.) Hurmalık, ağaçlık, fidanlık.

1. Seyr eterde **nahlistān** yār kadını yād  t
M n kaçan d dim men a  rz -y  şimşad  t (N dire D vani, Gazel 36, Mısra 1).

n k m: (Far.) Maksadına erişememiş; nasipsiz zavallı.

1. Vaşl ara k m isteseng ey N dire
 mdi  zni n  e k n **n k m** tut (N dire D vani, Gazel 48, Mısra 18).

n k m u zel l: (Far.+Ar.) Başarısız ve zavallı.

1. S kiy  ma m rman  ar  **n k m u zel l**
Eyleğil bir s  ar-i mey birle   ad u k mr n (N dire D vani, Gazel 119, Mısra 9).

n k ml  : (Far.+T.) Başarısızlık.

1. Mi net-i hicr  ara **n k ml  **  ekkenlere
Vaşl ara ölmek  ay t-ı c vid nd n b rdi y d (N dire D vani, Gazel 76, Mısra 3).

nakd: (Ar.) Bir şeyi almak için verilen peşin para, elde bulunan geçerli para.

1.  arf kılgumdur an  c m-ı vi  alı **na dine**
Ger müyesser bolsa la'1-i  bd r-ı  fit b (N dire D vani, Gazel 24, Mısra 3).
2. Dağlar **na din** ki köngül ma zenide koydı hicr
Kimsed k kim genc peyd  kıldı pinh n eylerem (N dire D vani, Gazel 118, Mısra 7).

nakd-i c n: (Far.) Can serm yesi.

1. Boldı y r sevd s         rseng ey k ng l m
Nağd-i c n m heyy  k l y r   t r n   ad  t (N dire D vani, Gazel 36, Mısra 6).

na  -i d v r  t-: (Far.+T.) Duvara na  etmek.

1.     ret birle ey s    ba ar mey  ane ehli a
Sun b bir c m-ı mey z hidni anda **na  -i d v r  t** (N dire D vani, Gazel 32, Mısra 6).

naḳṣ-i pāy: (Far.) Ayak izi.

1. **Naḳṣ-i pāy**ıngdın nazar kılğıl ki barmên pāymāl
Kākülüng yanglıg tarahhüm kıl ki sergerdāningım (Nâdire Dîvanı, Gazel 112, Mısra 15).

nāl: (Far.) Nal.

1. İrürmen gehî bî-ḥod u gâh lâl
O gûş nâledin peykerim boldı **nāl** (Nâdire Dîvanı, Terci-bend I, Mısra 144).

nālân: (Far.) İnleyen.

1. Dêmeding ey şâh ol mehcûr ara bûlbûl kebi
Nâledin tinmey sêni hicringde **nālânım** kêlür (Nâdire Dîvanı, Gazel 88, Mısra 12).
2. Kılmasun bûlbûl çemende nâle ü feryād kim
Tâ kõngül bûlbûl kebi hicride **nālân** olmasun (Nâdire Dîvanı, Gazel 122, Mısra 14).

nālân kal-: (Far.+T.) Acı ve sızı içinde inler vaziyette kalmak.

1. Za' ferândek sargayıb hicringde **nālân** ḳalmışam
Sênsin ey ḥurşîd-i ṭal'at gül'izārım yahşı bar (Nâdire Dîvanı, Gazel 87, Mısra 13).

nālân kõngül: (Far.+T.) Feryat eden gönül.

1. Bolur âyîne şayḳal birle fûlād
Tiler **nālân kõngül** tendin ferāḡat (Nâdire Dîvanı, Gazel 77, Mısra 24)

nâle: (Far.) İnleme, feryat.

1. **Nâle** bir dilsüz yarımdur mênîng
Hemnişîndür dîde-yi giryân menḡa (Nâdire Dîvanı, Gazel 12, Mısra 5).
2. Dêmeding ey şâh ol mehcûr ara bûlbûl kebi
Nâledin tinmey sêni hicringde nālânım kêlür (Nâdire Dîvanı, Gazel 88, Mısra 12).

3. Men ‘etib **nāleni** terk-i rehī feryād kılay
Tābekey hicr ü firāk āfetidin dād kılay (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 1, Mısra 3*).
4. İrürmen gehī bî-ğod u gāh lāl
O gūş **nāledin** peykerim boldı nāl (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 144*).
5. Gülşen içre ey bülbül şubh-dem nevā tartıb
Gül yüzini yād eyleb **nāle** birle feryād èt (*Nâdire Dîvanı, Gazel 36, Mısra 12*).

nāle çek-: (*Far.+T.*) *İnlemek, feryat etmek.*

1. Gülşen-i vaşlın ārzū kılsa köngülñi bülbüli
Yār yüzini yād ètib **nāle çekib** nevā kıılır (*Nâdire Dîvanı, Gazel 84, Mısra 8*).
2. Ne hācet **nāle çekmek** köz yaşını eylemek tūfān
Firāk u miñnet içre şabr ètmekdür sezāvārı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 141, Mısra 15*).

nāle eyle-: (*Far.+T.*) *Feryat figan inlemek.*

1. Āh çektim **nāle tūfān eyledi**
Çarç bünyādını berbād eyledim (*Nâdire Dîvanı, Gazel 110, Mısra 3*).

nāle inşā eyle-: (*Far.+Ar.+T.*) *Ağlamak, feryat etmek.*

1. Nâdire bülbül kebi tā **nāle inşā eyledim**
Nev-bahār ötdi hāzān oldı gülistān ‘ākıbet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 34, Mısra 17*).

nāle kıl-: (*Far.+T.*) *İnlemek, ağlamak.*

1. Hārīm-i ka‘be-yi iqbālına yètsem budur maqşad
Ki **kılsam nāle** dāğ-ı hicr-i yār-ı mihrbāndın hem (*Nâdire Dîvanı, Gazel 115, Mısra 12*).
2. Köz açıb alımda körmey kıçkıırıp dād eyledim
Gāh ğamdin **nāle kıldım** gāh feryād eyledim (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 8, Mısra 18*).
3. İtlering haylı ara tün tā seher
Nāle kıldım āh u feryād eyledim (*Nâdire Dîvanı, Gazel 110, Mısra 10*).

4. **Nāle kıldım** yārning vaşlı müyesser bolmadı (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 60*).

5. **Kılmasun** mu **nāle** ayrıldı vefâlıg yârdın
Taşnı suv kıldı te'sîr-i figân u zârıdın (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 93*).

nāle nâlıdın: (*Far.+T.*) *Feryadın feryadı.*

1. Köngül şerh-i gâmin her hâme birle kim raķam eyler
Kıyâmet şubhı bolğunça çeker baş **nāle nâlıdın** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 123, Mısra 6*).

nāle ü āh u efġān: (*Far.*) *Feryat, ah ve inleyiş.*

1. Anı hicrini derdidin her kēçe
Menga **nāle ü āh u efġān** irür (*Nâdire Dîvanı, Gazel 85, Mısra 12*).

nāle ü efġān: (*Far.*) *Aġlamak.*

1. Āteş-i furķatda āhır örtedi hicrân mēni
Halk ara efsâne kıldı **nāle ü efġān** mēni (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 4, Mısra 8*).

nāle ü efġān çek-: (*Far.+T.*) *Aġlamak.*

1. Ney kebi boldı işim **nāle ü efġān çekmek**
Mēn mēn ü kūh-ı ġaming kullesinde cān çekmek (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 1, Mısra 33*).

nāle ü efġān ét-: (*Far.+T.*) *Feryat ve inlemek.*

1. Baķmading bir luţf ile ey bî-mürrüvet seng-dil
Nâdire hicrinde yıġlar **nāle ü efġān étib** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 28, Mısra 14*).

nāle ü feryād kıl-: (*Far.+T.*) *İnleyerek aġlamak.*

1. **Kılmasun** bülbül çemende **nāle ü feryād** kim
Tā köngül bülbül kebi hicride nālân olmasun (*Nâdire Dîvanı, Gazel 122, Mısra 13*).

2. Her lahza ki ey yār sēni yād kıılırman
Hicr āfetidin **nāle ü feryād kıılırman** (*Nâdire Dîvanı, Müsemmen 1, Mısra 18*).

nāle ü zār ét-: (*Far.+T.*) Ağlamak, feryat etmek.

1. Gül-i süsen açıldı bî-nevâlık kıılma ey bülbül
Çemende Nâdire eş ‘ârı birle **nāle ü zār ét** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 32, Mısra 18*).

nāle-yi bî-ihtiyār: (*Far.*) İstemeksizin feryād.

1. Tarfe müşkildür vedā‘ étmağ sēningdēk yār ile
Kökke yētdi **nāle-yi bî-ihtiyārım** yahşı bar (*Nâdire Dîvanı, Gazel 87, Mısra 12*).

nālış: (*Far.*) Feryat, inleme, şikayet etme, sızlanma.

1. Bu cüdâlık hicride efgān çekib şām u sehar
Kêlgıl ey hemhāne artıbdur sēning çün **nālışım** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 104, Mısra 6*).

nām: (*Far.*) 1. İsim, ad. 2. Ün, şöhet, nām.

1. Kimse tapmas eşerim istemağ u sormağdın
Ne nişān qaldı fenā mülkide ne **nām** menğa (*Nâdire Dîvanı, Gazel 1, Mısra 14*).

nām u nişān: (*Far.*) Ad ve şöhet.

1. Cemī‘ hemnişīnler bar u ol ārām-ı cānım yok
Muhabbet derd ü dāğdın bölek **nām u nişānım** yok (*Nâdire Dîvanı, Müsemmen 2, Mısra 34*).
2. Sormanğız ey düstlar mēndin **nişān u nām** kim
Yığlavardı toprağım āh u figān tūfānıdın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 126, Mısra 11*).

nā-makdūr: (*Far.*) Güçsüz.

1. Muğtenem bilmey vişālīngnı eger mağrūrman
Ėmdi közge ‘aksidēk hayretde **nā-mağdūrman** (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 86*).

nāme: (Far.) Mektup.

1. Kêltürseng ey kebüter eger yârdın haber
Körgende **nāmesin** per ü bālīngdın örgüley (Nâdire Dîvanı, Gazel 147, Mısra 18).
2. Kūyng sarı eylerem demâdem
Köz yaşını **nāmesin** revâne (Nâdire Dîvanı, Terkib-bend 1, Mısra 54).

nāme sevād eyle-: (Far.+Ar.+T.) Mektup yazmak.

1. Bardıng aḥbābgā bir **nāme sevād eylemeding**
Bizni rüsvā-yı cihān êtting ü yād eylemeding (Nâdire Dîvanı, Gazel 99, Mısra 1).

nāme-yi ikbāl: (Far.) Mutluluk mektubu.

1. Çekti gam idbār ḥaṭın **nāme-yi ikbālma**
Defter-i çarḥa ḫazā kilki çü ḥaṭ-i istivā (Nâdire Dîvanı, Gazel 14, Mısra 23).

nā-mihrbān: (Far.) Vefasız, sevgisiz, muhabbetsiz.

1. Luṭf êtib sorsa mēni ḥālīmdin ol **nā-mihrbān**
Öldi hicrānıngda dēb yār-ı vefādārımga ayt (Nâdire Dîvanı, Gazel 37, Mısra 7).
2. Bolubman ḥaḫdın bīgāne ol **nā-mihrbāndın** hem
İrür cān vāle könglūmdin köngül āzürde cāndın hem (Nâdire Dîvanı, Gazel 109, Mısra 1).
3. Yârdın ayrıldı dēb her kün menğa devr-i felek
Körgüzib mihrini ol **nā-mihrbāndın** bērdi yād (Nâdire Dîvanı, Gazel 76, Mısra 12).

nā-mübārek: (Far.) Hayırsız, uğursuz, bereketsiz.

1. Menğa zāhid yüzidür **nā-mübārek**
Velīkin cūbbe ü destār ferruḫ (Nâdire Dîvanı, Gazel 67, Mısra 11).

nā-resā: (Far.) Yetişmemiş, ham.

1. ‘İşḫ da ‘vāsını kıldım nā-resā cūr’et bile

Ey resālar zümresi mēn **nā-resālardın** biri (*Nâdire Dîvanı, Gazel 139, Mısra 14*).

nā-resā cür'et bile: (*Far.+T.*) Yetişmemiş cesaretle.

1. 'İşk da 'vāsını kıldım **nā-resā cür'et bile**
Ey resālar zümresi mēn nā-resālardın biri (*Nâdire Dîvanı, Gazel 139, Mısra 13*).

narh: (*Far.*) Devletçe belirlenen fiyat.

1. Şehriyâr-ı ki müdāmımnı devletidür rûz-efzûn
Boldı hâşiyetidin mülk emân **narh** erzân (*Nâdire Dîvanı, Gazel 127, Mısra 6*).

nasīb: (*Ar.*) Kısım.

1. Yâ meger ol 'ahd u peymān dın püşeymān eyledi
Vaşl h'ânı dın naşībim dāğ-ı hicrân eyledi (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 74*).
2. Hicrānda **naşībim** mēni hūn-ı ciger etti
Furkat otınıñ tâbı köngülğa eşer etti (*Nâdire Dîvanı, Müsemmen 1, Mısra 11*).

nasīb eyle-: (*Ar.+T.*) Nasip etmek, kısım etmek.

1. Farq farqad sayı tapqay tâc-ı devlet 'anqarīb
Eyleğil cāvīd 'ömrini ānga yārab **naşīb** (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 6, Mısra 14*).
2. Bu fezendler kim bēribdür Hudāy
Naşīb eylegey her birige kemāl (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 152*).

nasīb bol-: (*Ar.+T.*) Nasip olmak.

1. Şerbet-i vaşl istedim zehr āb-ı ğam **boldı naşīb**
Nēlayın mēn hem ezel kündin bu ērse kısımim (*Nâdire Dîvanı, Gazel 103, Mısra 17*).

nasīb ol-: (*Ar.+T.*) Kısım olmak.

1. Sunma mey ey sākī devrân mēnga

Kim **naşibim olmuş** ezeldin an mena (*Nâdire Dîvanı, Gazel 12, Mısra 2*).

naşihat: (*Ar.*) Öğüt, tavsiye.

1. ‘Iş derdiğa giriftâr bolubmen ne kılay
Zâhidâ mena **naşihat** bile yetkürme ‘azâb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 16, Mısra 4*).

naşihatnı koy-: (*Ar.+T.*) Öğüt vermeyi bırakmak.

1. **oy naşihatnı** mena ey nâşih
Pend ile tëlbe tapar mu işlâh (*Nâdire Dîvanı, Gazel 63, Mısra 15*).

nâ-tüvân: (*Far.*) Zayıf, güçsüz çaresiz.

1. Çâre tapmay derdiğa bu **nâ-tüvân** bî-çâredur
Hiçkim yârab cihânda yârdın ayrılmasun (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 37*).
2. Tüzmiş bu **nâ-tüvânın** am ğüşeside ânûn
Hicrân terânesidür ‘uşşâ ara nevâsı (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 3, Mısra 19*).
3. Âstânın itidin remz-i vefâ örgendim
Nâ-tüvân cânıma bî-dâd üze bî-dâd kılay (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 1, Mısra 40*).
4. **Natüvân** cânıma bî-dâd üze bî-dâd kılay
Nee künler ki mena bar êdi luf ü kereminq (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 1, Mısra 45*).
5. **Nâ-tüvân** cismimde her yandın nümâyân dâğlar
Kim bisât-ı ‘ışda bu üstüân-ı ka‘b ü nerd (*Nâdire Dîvanı, Gazel 78, Mısra 11*).
6. Murğ-ı terâne senc-i bu bâ u bûstan man
Ey Nâdire kerem kıl am birle **nâ-tüvân** man (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 5, Mısra 28*).

nâ-tüvân eyle-: (*Far.+T.*) Güçsüzleştirmek.

1. Mena ey felek aşd-ı cân eyledinq
Firâ elgide **nâ-tüvân eyledinq** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 97, Mısra 2*).

nā-tüvān u hasta: (Far.) Güçsüz, hasta, zayıf, dermansız.

1. Mén **nā-tüvān u hastanı** ol ay cemālıdın
Maḥrūm kıldı ṭālī‘-i bergeşte bed-baḥt (*Nâdire Dîvanı, Gazel 80, Mısra 5*).

nāvek: (Far.) Ok, tır.

1. Köngül **nāveklerinġni** zaḥmıdın tapar herdem
Yağaç birle başaḳ kim tende ƣaldı ol irür merhem (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 2, Mısra 13*).

nāvek-i müjgān: (Far.) Kirpik okları (sevgilinin ok gibi olan kirpiġi).

1. Közleridür sāḥir oşal ƣaşı ya
Nāvek-i müjgānı ḥatā eylemes (*Nâdire Dîvanı, Gazel 90, Mısra 10*).
2. **Nāvek-i müjgānları** ƣatlımġa tirkeş baġladı
Çaklıġ könlümni ƣaşı-ı yasıġa ƣurbān ètib (*Nâdire Dîvanı, Gazel 28, Mısra 5*).

nāyāb: (Far.) Bulunmaz, nâdir.

1. Nâdire köyide baş ƣoyma ġam èrmes **nāyāb**
İtleri ḥayl-ı irür maƣşad-ı ikrām menġa (*Nâdire Dîvanı, Gazel 1, Mısra 15*).
2. Emîr-i kec-külāḥ cemşîd-i devrānımnı saġındım
Zarāfet bābıda **nāyāb** sulṭānımnı saġındım (*Nâdire Dîvanı, Müseddes 1, Mısra 6*).

nāz: (Far.) Eda, işve, cilve.

1. Menġa ārzü vişālınġ menġa müdde‘ā ḥayālınġ
Nazarımdadur cemālınġ heme **nāzdur** niyāzım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 101, Mısra 10*).
2. Cān baġışlarda lebinġ **nāzınġge** cān eyley fedā
Ƙatlım eyler ƣaġda ƣılġan ıztırābinġge öley (*Nâdire Dîvanı, Gazel 149, Mısra 7*).
3. Ḥoş ol kün sēninġ birle demsāz èdim
Niyāz içre sermāye-yi **nāz** èdim (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 18*).
4. Vişālınġge maġrūr èdim nēce kün

Niyāz oldu ol barça **nāzım** mēning (Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 114).

nāz birle: (Far.+T.) Nazla.

1. **Nāz birle** bâğbān şung' bu gülzār ara
Sebz ü hurrem kıldı servingni serefrāz eylegeç (Nâdire Dîvanı, Gazel 59, Mısra 7).

nāz ét-: (Far.+T.) Naz etmek, işve etmek, edea etmek.

1. Her kaçan kim **nāz étib** çıkısa mey-i gülfām içib
Kān töker meydēk demādem çeşm-i hūmārı 'aceb (Nâdire Dîvanı, Gazel 18, Mısra 11).

nāz eyle-: (Far.+T.) Nazlanmak; övünmek.

1. Kaşing **nāz eyler** hūsn içre māhrūlar
Hūrşid eylegendēk yüzün hilāle teslīm (Nâdire Dîvanı, Gazel 111, Mısra 7).
2. Lebleri tökti tebessüm şehdidin āb-ı hayāt
Közleri yüz fitne berpā **eyledi nāz** eylegeç (Nâdire Dîvanı, Gazel 59, Mısra 6).

nāz u istignā bile: (Far.+T.) İşve ve ilgisizlik ile.

1. La'ling alıda köngül sürgende hālingdin su' uāl
Nāz u istignā bile bērgen cevābingge öley (Nâdire Dîvanı, Gazel 149, Mısra 10).

nāz u teğāfül: (Far.+Ar.) Naz ve aldırmazlık.

1. Mēnga rām oldu vahşiler velī **nāz u teğāföldin**
Cününim destgāhını temāşā kılmadı şāhım (Nâdire Dîvanı, Gazel 106, Mısra 3).

nāz uykusu: (Far.+T.) Naz uykusu.

1. **Nāz uykusıda** sēndür sēn velī mēn şubh u şām
Muntāzır men Nâdire köz yümmeyin hayrāningım (Nâdire Dîvanı, Gazel 114, Mısra 13).

nāz üzre: (Far.+T.) Naz, işve üzere.

1. Şeh eyler mesned **nāz üzre** ārām
Mèn dīvāneğa bes hāk-ı gūlah (Nâdire Dîvanı, Gazel 71, Mısra 7).

nazar: (Ar.) Bakış.

1. Ol kün ki vişālîng çemenin seyr eter êrdim
Mażûr-ı **nazar** êrdi menğa ol qad u bālā (Nâdire Dîvanı, Gazel 4, Mısra 4).
2. Kêlkim **nażarımğa** ey perîrû
Dīvāneğa birdem êt temāşā (Nâdire Dîvanı, Gazel 5, Mısra 5).
3. Perî yanglıg **nażardın** çehre pinhân êtdi ol mehveş
Firāk u hicr cāmıdın meni mest ü harāb eyleb (Nâdire Dîvanı, Gazel 21, Mısra 3).
4. Eylesem dīvāneliğ ‘ayb êtmenğiz kim ol perî
Ġāib olmışdur **nażardın** cilvesi pinhân bolub (Nâdire Dîvanı, Gazel 29, Mısra 8).
5. Bardıng **nażarımđın** ey perîzād
Mèn qulnı dūbāre kılmadıng yād (Nâdire Dîvanı, Gazel 75, Mısra 1).
6. Menğa ārzū vişālîng menğa müdde‘ā hayālîng
Nażarımđadur cemālîng heme nāzdur niyāzım (Nâdire Dîvanı, Gazel 101, Mısra 10).
7. Gül ü lāle mevsimidür qanı yār-ı dil-nevāzım
Nażarımđın oldı ġāyīb şanem-i sūhan tarāzım (Nâdire Dîvanı, Gazel 101, Mısra 2).
8. Esîr-i hākdur ol serv-i hūrîzād destîngdin
Nêçe kündür **nażarda** ol mehî nā-mihrbānım yok (Nâdire Dîvanı, Müsemmen 2, Mısra 32).
9. Yār çün boldı **nażardın** ġāyīb
Ey közim yıgla şabāh ile revāh (Nâdire Dîvanı, Gazel 63, Mısra 13).

nazar ehli: (Ar.+T.) İnce görüşlüler.

1. **Nażar ehli** sevdālarını haţıng kıldı levh-i cemāle peydā

Nètang eylese düd-ı âhım kemer devride hâle peydâ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 11, Mısra 1*).

nazar ét-: (Ar.+T.) Bakmak.

1. **Nazar étse** baht şâyed yène bir yüzingni körsem
Kademiñni közge sürsem kerem étse kâr-sâzım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 101, Mısra 11*).

nazar evle-: (Ar.+T.) Bakmak, nazar etmek.

1. Hayâl içre her yan **nazar eylesem**
Bağar dîde-yi hûn-fişânım senğa (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 45*).

nazar kıl-: (Ar.+T.) Bakmak, bakış.

1. Nakş-i pâyıñdın **nazar kılğıl** ki barmen pâymâl
Käkülüng yañlıg tarahhüm kıl ki sergerdāñıñım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 112, Mısra 15*).

nazar sal-: (Ar.+T.) Nazar etmek, bakmak.

1. Zülfünğni körgeç perîşân hâl u bî-sāmāñıñım
Kaşıñgı yayına çün **saldın nazar** kurbāñıñım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 112, Mısra 2*).
2. Sürmegün çeşmî **nazar saldı** gülistān ehline
Hasretidin kaldı nergis közi şehlä bağ ara (*Nâdire Dîvanı, Gazel 15, Mısra 3*).
3. Gerçi firāk derdidin böyle nizār olmışım
Nâdire hâl-i zârına **salmadı** yâr bir **nazar** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 82, Mısra 14*).

nâzenîn: (Far.) İşveli, cilveli, nazlı sevgili.

1. Oşal leyli melāhat **nâzenîn** mäh-ruhsārım
Mēni mecnūn kebi sergeşte-yi deşt-i belā kıldı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 138, Mısra 5*).

nâzik lebi: (Far.+T.) İnce dudağı.

1. Lebidin sorma ad     ki irür til  a gir  n

Y  r **n  zik lebiğa** b  rmes  n   z  r ad     (*N  dire D  vani, Gazel 51, Mısra 10*).

n  zik miz  c: (*Far.*) *  nce, güzel, zarif huylu.*

1. M  ning   y  rım ‘aceb **n  zik miz  c** u b  -mürüvvetdür

B  lin   atlım  a bağlabdur vel     rmes kemer peyd   (*N  dire D  vani, Gazel 10, Mısra 11*).

n  ler: (*T.*) *Bir çok şey.*

1. Vi        n ey c  n tapalmay sora  

N  ler tüşti başımğa s  ndin sora   (*N  dire D  vani, Terci-bend 1, Mısra 32*).

1. Geh   yırtıb ya  a geh   an yutub g  h   fi    n   ttim

N  ler   tdi bu a    am N  dire c  n-   fi    r  md  n (*N  dire D  vani, Gazel 116, Mısra 14*).

2. Vi        n ey c  n tapalmay sora  

N  ler tüşti başımğa s  ndin sora   (*N  dire D  vani, Terci-bend 1, Mısra 126*).

ne: (*Far.*) *"Ne" bağlacı. Cümledeki   geleri veya cümleleri birbirine ba  layan ve olumsuzluk anlamı veren tekrarlı s  z.*

1. Kimse tapmas eşerim istemağ u sormağdın

Ne ni    n   ald   fen   mülkide ne n  m men  a (*N  dire D  vani, Gazel 1, Mısra 14*).

2. **Ne**       n   ald   ‘  lemde **ne** Fer    d

  anı Y  s  f   ayan k  tdi Z  ley     (*N  dire D  vani, Gazel 2, Mısra 17*).

3. V  r  nede ‘    l  a i    met **ne** m  n  sib

Ser-menzil-i   s  y       mes ‘ar    -y   d  ny   (*N  dire D  vani, Gazel 4, Mısra 13*).

4.   ayd  n s  ni N  dire unutsun

Bu söz **ne** m  n  sib ey dil  r   (*N  dire D  vani, Gazel 5, Mısra 18*).

5. Dehr mülkide s  n      dek devlet    t  c u ser  r

Ne sikender kördi **ne** Sult  n Hüseyin Bay  kura (*N  dire D  vani, Gazel 14, Mısra 4*).

6. Dehr mülkide s  n      dek devlet    t  c u ser  r

- Ne sikender kördi **ne** Sultân Hüseyin Baykura (*Nâdire Dîvanı, Gazel 14, Mısra 4*).
7. Ne maḥfilde şehd ü şeker eyledin
Ki birbirge çespândurur iki leb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 23, Mısra 11*).
8. Tenimde hicr okı **ne** zaḥm-i bî-nihâyetdür
Ki bolmağay anı yüzdin birin şimâr kılib (*Nâdire Dîvanı, Gazel 30, Mısra 9*).
9. Nâdire sênsiz tiriklikdin **ne** rāḥat kördi dēb
Ol hümâyûn ṭālî' ü ferḥunde atvârimğa ayt (*Nâdire Dîvanı, Gazel 37, Mısra 13*).
10. Bolma mağrūr müdde'î söz yēne
Anı kolu saķımdür **ne** şaḥīḥ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 64, Mısra 4*).
11. Buzuldı rûzgārım ḥāne-yi 'îşim ḥarāb oldı
Ne rāḥat körgemēn ēmdi buzulğan rûzgārımdın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 116, Mısra 8*).
12. Hicrîṅde **ne** rāḥat köredür men **ne** ḥalāvet
Yokdur menidil-ḥastage āzārdın ayru (*Nâdire Dîvanı, Gazel 132, Mısra 9*).
13. Ne şabr u hûş qaldı **ne** qarār u tākatım yārab
Köṅgöl içre havā-i 'ışk bilmem **ne** belā kıldı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 138, Mısra 11-12*).
14. Devrān **ne** 'aceb köz yaşıımı eylese mecnūn
Çün eyledi 'ālemni binā Ḥālīḳ bî-çün (*Nâdire Dîvanı, Müsemmen 1, Mısra 5*).
15. **Ne** bâğıdur bu kim ma'lūm ēmes bir zerre āşārı
Fenā deştide hergiz gerd peydā kılmadı şāḥım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 106, Mısra 5*).
16. Rûz-ı ezel Ḥudānı mundağ ēken rızāsı
Ger bolmasa vişālî menğa cihānda ne bar (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 3, Mısra 46*).
17. Kıldım 'adem ihtiyār sênsiz
'Ālemde menğa **ne** bar sênsiz (*Nâdire Dîvanı, Terkib-bend 1, Mısra 10*).
18. Kime aytayın ğamimni **ne** 'ilāc ētey ne çāre
Sēṅa yētmedi dirīğā köp ēdi köṅgilde rāzım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 101, Mısra 13*).
19. Tilesēṅ vaşl öt cihān ğamidin

- Ne cihān belki cism ü cāndın kēç (*Nâdire Dîvanı, Gazel 62, Mısra 4*).
20. Mēnga şem'-i encümendēk **ne** cünün irür ne sevdā
Ki yaruttı hicr şāmin kēçe sūz ile güdāzım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 101, Mısra 5*).
21. Uşattı khand u şeker ni'metin la'l-i şekerhāsı
Ne dilkeş hūsn irür körge sarı artar temennāsı (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 2, Mısra 28*).
22. Mağşad **ne** edi cihanda kēlding
Keyfiyetini beyān etib kēt (*Nâdire Dîvanı, Gazel 46, Mısra 13*).
23. Ne gül seyr eyle **ne** fikr-i bahār et
Cihāndın kēç hayāl-ı vaşl-ı yār et (*Nâdire Dîvanı, Gazel 38, Mısra 1*).
24. Ne ğamdür mēnga 'ışk ara Nâdire
Eger bolsa cānānga cānım fedā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 13, Mısra 11*).
25. Havā-i sūnbül-i sevdāsıdın ferhād u mecnündēk
Ne ğavġālar ki saldı tēlbe başım kūh u şahrāga (*Nâdire Dîvanı, Gazel 135, Mısra 6*).
26. Ne gül seyr eyle **ne** fikr-i bahār et
Cihāndın kēç hayāl-ı vaşl-ı yār et (*Nâdire Dîvanı, Gazel 38, Mısra 1*).

ne: (T.) Ne sorusu.

1. Zāhidā 'ışk u muḥabbet ehlini ma'zūr tut
Yār köyide **ne boldı** şeyḥ şin'ān 'ākıbet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 34, Mısra 10*).
2. Ruzācū man ey dilsitānım sēnga
Ne boldı ki yētmes fiġānım sēnga (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 34*).
3. Yüz selām aydım **ne** bolġay bir yolu ol hem dēse
Bul selāmımnı oşal āşüfte-yi zārımga ayt (*Nâdire Dîvanı, Gazel 37, Mısra 11*).
4. Mülk-i cihānım ey şeh-i devrān taşadduķıng
Mülk ü cihān **ne** bolġusıdur cān taşadduķıng (*Nâdire Dîvanı, Gazel 98, Mısra 2*).
5. **Ne derkār** sēnsiz cihān birle cān
Taşadduķ bu cān u cihānım sēnga (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 39*).
6. İki giryān közüm mihringni da'vāsıda tanıķdur
Ne dērmen bolsa ter-dāmānlıġ 'aybı bu güvāhımda (*Nâdire Dîvanı, Gazel 134, Mısra 14*).

7. Gül-i taşvîr yanglîğ gonçe-yi bahtım açılmaydur
Ne dârmen Nâdire pinhân gamimni yâr bilmeydür (*Nâdire Dîvanı, Müsemmen 2, Mısra 50*).
8. **Ne hâcet** nâle çekmek köz yaşını eylemek tûfân
Firâk u miñnet içre şabr etmekdür sezâvârı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 141, Mısra 15*).
9. Eger hicrân iline yâr vaşlı bolmasa hâşıl
Ne hâşıl hânmandın belki ‘ömr-i câvidândın hem (*Nâdire Dîvanı, Gazel 115, Mısra 8*).
10. Tarab teklîfi birle könglümi kan etme ey sâkî
Ne hâşıl Nâdire la‘lîdin ayru câm-ı şahbâdın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 124, Mısra 18*).
11. **Ne hasretler** ki kördüm müdâmımnı endüh firâkındın
Ne külfetler ki ötti lahzâ lahzâ iştiyâkıdın (*Nâdire Dîvanı, Müseddes 1, Mısra 15*).
12. **Ne helâvet** körgemên hicrinde bu meyhânedin
Neş’e zehr oldı şarâb-ı erguvânım boldı telh (*Nâdire Dîvanı, Gazel 69, Mısra 7*).
13. Zamânı vaşfıñnı yâd etmağım **ne ihtimâl** olğay
Bu yoldur kim vefâ aşhâbına kesb-i kemâl olğay (*Nâdire Dîvanı, Gazel 150, Mısra 1*),.]
14. Oşal kim bende-yi fermân irür ey husrev-i ‘âlem
Yolıñgdın Nâdire baş çekmağı **ne ihtimâl** olğay (*Nâdire Dîvanı, Gazel 150, Mısra 12*),.]
15. Kime aytayın gamimni **ne ‘ilâc etey** ne çâre
Señga yêtmedi dirîğâ köp edi köngilde râzım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 101, Mısra 13*).
16. Bu ‘âlem ara Yârıñnı Nâdire
Vişâlını tapmak **ne imkân** irür (*Nâdire Dîvanı, Gazel 85, Mısra 14*).
17. ‘Işk derdiğa giriftâr bolubmen **ne kılay**
Zâhidâ menğa naşîhat bile yêtkürme ‘azâb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 16, Mısra 3*).
18. **Ne kılsun** lâle yanglîğ Nâdire bağrını dâğ etmey

Ki anı çarh dāğ-ı Şeh ‘Ömer Sultān’a tapşurdı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 137, Mısra 13*).

19. Köyme deb eylemedi hıçkişi pervânege bahş
‘Âkil erseng **ne kılursan** mēni dîvânege bahş (*Nâdire Dîvanı, Gazel 53, Mısra 2*).

19. Harîr-i pîrening riştesiga **ne nuqşân**
Yaramnı tikkeni andın ‘ināyet êt bir nah (*Nâdire Dîvanı, Gazel 70, Mısra 5*).

20. Māh-ı ramazān ki feyz-i çoktur
Mēn hastağa yārsız **ne rāhat** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 45, Mısra 10*).

nêtāng: (T.) Şaşılacak bir şey değildir.

1. İlge **nêtāng** eylese āh u fiğānım eşer
Mēnga bukūn Nâdire yārdın āşār yoğ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 72, Mısra 13*).

2. Bolsam firāk leşkeridin münhezim **nêtāng**
Şabr u şübāt çirikidin yētmedi meded (*Nâdire Dîvanı, Gazel 80, Mısra 3*).

ne uçun: (T.) Ne için, niçin, neden, ne sebeple.

1. Sēn bu devrde hūsn ehliğa sultāndur sēn
Ne uçun ‘ışk iliga ‘adl ile dād eylemeding (*Nâdire Dîvanı, Gazel 99, Mısra 12*).

ne vanghig: (T.) Nasıl, ne gibi.

1. Veh **ne vanghig** düstlığdur mēn bilen hasretlere
Koymağım yokdur zamānı şahidın gam yanının (*Nâdire Dîvanı, Gazel 126, Mısra 3*).

neberd: (Far.) Savaş, cenk, mücâdele.

1. Bolma gāfıl kim sēnga kaşd etti hicrān leşkeri
Ey köngül, tartıb sinān āhnı kılığl **neberd** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 78, Mısra 10*).

ne bilsün: (T.) Ne bilsin.

1. ‘ışk dersini **ne bilsün** zāhid
Êmdi āğāz kılıbdur ebced (*Nâdire Dîvanı, Gazel 79, Mısra 9*).

nevrûz bol-: (*Far.+T.*) Bahar olmak.

1. Naḥl-ı ümîdim gül açmay ƣaldı yüz efsûs kim
Boldı nevrûz cihân u nev-bahârım këlmedi (*Nâdire Dîvanı, Gazel 142, Mısra 8*).

nêce: (*T.*) Kaç, nice.

1. Mëning ƣışsa-yı rûzgârım firāvân ğam-i hicrânıñ efsânesidëk
Ki bir nûktesin şerḥ ƣılsam bolur **nêce** defter risâle peydâ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 11, Mısra 6*).
2. **Nêce** isteb uçtı râhet âşiyânın murğ-ı dil
Tapmadı ârāmge cüz halka-yı dām-ı belâ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 14, Mısra 27*).
3. **Nêce** her yan baƣdım devletim şubḥın taleb
Körmedim ez ğayr şām-ı nekbet-i bî-intihâ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 14, Mısra 31*).
4. Felek a'cûzesidür turfe-yi şūḥ-ı ğaddâr
Ki **nêce** şeyḥdın aldı köñgûlni eyledi şaḥ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 70, Mısra 4*).
5. Serv çemende baş çekib güller açılsa tañğ emes
Veh **nêce** serv-i gülbeden ƣıldı bu bağdın sefer (*Nâdire Dîvanı, Gazel 82, Mısra 4*).
6. Firâƣıda **nêce** ğam-nâmeler taḥrîre keltürdim
Müdāmımnı maẓmûnıda bir nûkte inşâ ƣılmadı şâhım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 106, Mısra 11*).
7. **Nêce** endîşe-yi serv ü gül ü şimşâd ƣılay
Vaşl bezmi ara cām-ı mey-i serşâr ƣanı (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 1, Mısra 25*).
8. **Nêce** şîrînni vefâ tağıda feryâd ƣılay
Şem' ser tâ ƣadem örtendi fenâ örgendim (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 1, Mısra 35*).
9. Sengâ ƣaysı ğamni beyân eyleyin
Nêce âh tartıb fiğân eyleyin (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 128*).
10. Halk eger her yılda bir ƣurbānlıĝ eyler mâh-ı 'îd
Mën ƣılurman nêce cān ol ayĝa ƣurbān her kêce (*Nâdire Dîvanı, Gazel 133, Mısra 4*).

11. Sākīyā tutkıl ğanīmet sāġar-ı ‘işret bilen
Kim **nêçe devr** ötti ü bir nêçe devrân qalmadı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 136, Mısra 16*).

nêçe kadeh: (T.+Ar.) Birkaç içki kadehi.

1. Sākīyā renc-i ħumār örtedi keltür menġa mey
Toldurub nêçe kadehni tuta kör peyderpey (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 1, Mısra 42*).

nêçe kim: (T.) Nasıl ki.

1. **Nêçe kim** zâhid irür şâf zamîr
İçmeyin mey tapa alġay mu řelâĥ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 63, Mısra 5*).
2. Çeker êrdim firâkıda **nêçe kim** renc ile miĥnet
Firâkı bîmide yüz ança tartarman vişâlîdın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 123, Mısra 9*).

nêçe kün: (T.) Kaç gün, nice gün.

1. Barça yâr u âşinâdın eyledin bîġâneliġ
Nêçe künler boldı herġiz kılmadıñ yâdım eşit (*Nâdire Dîvanı, Gazel 40, Mısra 10*).
2. Cihân ‘iş-i ġanīmetdür **nêçe kün**
Vefâ kılmaz kiřiġa mülk-i dünyâ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 2, Mısra 15*).
3. **Nêçe kün** boldı kêtibdür hem enîsim ġamkeřim
Ġam beyâbânıġa derd ayturġa yoġdur bir kişim (*Nâdire Dîvanı, Gazel 104, Mısra 1*).
4. Vaşl ara kâm isteseng ey Nâdire
Êmdi özni **nêçe kün** nâkâm tut (*Nâdire Dîvanı, Gazel 48, Mısra 18*).
5. Êmdi özni **nêçe kün** şabr ile mu‘tâd kılay
Menġa ġâĥı ĥaber-i mâĥ-ı tamāmımnı dêseng (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 1, Mısra 5*).
6. Viřâlîngge maġrūr êdim **nêçe kün**
Niyâz oldı ol barça nâzım mênîng (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 113*).
7. Âfitâbım **nêçe kün** boldı ki körgüzmes cemâl

Furkat içre badr-ı tábân za'fidin boldı hilâl (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 21*).

8. **Nêçe kün** boldı lebing şahbâsıdın ayru tüşüb
Nâdire közdin töker yaş ornığa kan her kêçe (*Nâdire Dîvanı, Gazel 133, Mısra 17*).

9. **Nêçe kün** boldı ki 'aql u hüşdın bîgânedin
Şâh-ı devrân mâtemîde bî-hod u mestânemen (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 7, Mısra 1*).

10. **Nêçe kündür** mesîhâsâ kèzib gülzâr-ı 'âlemni
Nişân tapmas men ol gül hicridin serv-i revândın hem (*Nâdire Dîvanı, Gazel 109, Mısra 5*).

11. Esîr-i hâkdur ol serv-i hürîzâd destingdin
Nêçe kündür nazarda ol mehî nâ-mihrbânım yok (*Nâdire Dîvanı, Müsemmen 2, Mısra 32*).

12. Mû'nisim kèlgıl ki izhâr eyleyin derd-i dilim
Nükte yazmay **nêçe künlerdin** bêri kattı başım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 104, Mısra 10*).

13. Natüvân cânıma bî-dâd üze bî-dâd kılay
Nêçe künler ki menğa bar êdi lutf ü kereming (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 1, Mısra 46*).

14. **Nêçe künler** kim vişâlıdın köngül şâd eyledim
Êmdi hicride közümnî yaşıdur kan el-firâk (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 8, Mısra 19*).

nêçe müddet: (T.+Ar.) Nice vakit.

1. **Nêçe müddet** ki köngül gayr ile tuttı ülfet
Mêni sergeşteni dâğ eyledi fevt-i furşat (*Nâdire Dîvanı, Gazel 44, Mısra 1*).

nêçe türlük: (T.) Nice türlü.

1. **Nêçe türlük** dâğ ile köngülde aynı bağladuk
Şâhıma mihr ü vefâ mülkini âbâd eylerem (*Nâdire Dîvanı, Gazel 107, Mısra 7*).

necm-i şüreyyā: (Ar.) *Süreyya yıldız kümesi.*

1. Fiğānımdın ki otlar baş çeker ol māhdın ayru
Müdāmımnı uçkunların yād eylegil **necm-i şüreyādın** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 124, Mısra 16*).

nêçük: (T.) *Nasıl?*

1. Sarıg yüzimde kızıl eşkimi tarāveti bar
Nêçük ki sāgar-ı zerīn ara mey-i hāmra (*Nâdire Dîvanı, Gazel 3, Mısra 6*).
2. **Nêçük** kim her biri köz nûrı ü köngül çırāğıdur
Alarğa baht u devletni hemîşe yār kıl yārab (*Nâdire Dîvanı, Gazel 17, Mısra 27*).
3. Sêvermen yārını yok kim raķībim
Nêçük kim yahşıdur şîrīn yaman telh (*Nâdire Dîvanı, Gazel 68, Mısra 8*).
4. **Nêçük** taħammül eter müşt-peyker-i hākī
Ki tākat êtmedi hicrān ‘azābığa dūzah (*Nâdire Dîvanı, Gazel 70, Mısra 7*).
5. Vubāl-ı Nâdire yār alıda raķīb yüzi
Nêçük yüz üze nuķşān-ı hüsñ irür āzeh (*Nâdire Dîvanı, Gazel 70, Mısra 14*).
6. Belī birbirge ‘āşık birle zāhid
Muħālıfdur **nêçük** ot bile yah (*Nâdire Dîvanı, Gazel 71, Mısra 6*).
7. **Nêçük** esrār-ı ‘ışkın asrasın ol hāsta kim herdem
Sarıg ruhsārı birle zāhir olmış eşk alıdın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 123, Mısra 11*).
8. Êmdi dāğ-ı furkata yārab **nêçük** şabr etmişam
Bolmamışdım Nâdire endîşede hicrānıdın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 126, Mısra 13*).
9. Kān bolur köngül müdāmımnı devrini yād êtken zamān
Mēn **nêçük** tab‘imni şād u hātırım hurrem tutay (*Nâdire Dîvanı, Gazel 148, Mısra 10*).
10. Bezm-i vaşlın körmegenler furkatıdın dāğdur
Mēn ki kördim devletin özni **nêçük** bī-ğam tutay (*Nâdire Dîvanı, Gazel 148, Mısra 14*).
11. Gül firkatıda **nêçük** ki bülbul
Bir lahza közümnı eyle rüşen (*Nâdire Dîvanı, Terkib-bend 1, Mısra 41*).
12. Gül furkatıda **nêçük** ki bülbul
Hicrīngde işim fiğān u şīven (*Nâdire Dîvanı, Terkib-bend 1, Mısra 43*).

13. Közüm yaşını çarh-ı bî-mürüvvet hâka döndürdi
Nêçûk cirm oldı peydâ uşbu tıfl-ı bî-günâhımda (*Nâdire Dîvanı, Gazel 134, Mısra 20*).
14. Nêçûk kim ay şi'â'-i rûşen olmuş mihr tâbıdın
Cemâl-ı pertevin hürşîd-i tâbândın temâşâ kıl (*Nâdire Dîvanı, Gazel 100, Mısra 3*).

nêcûn: (T.) *Nasıl?*

1. Menga hayl u sipeh dîvâneler birle mecânınler
Nêcûn kim tâze dağı cismime mühr-i süleymânı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 144, Mısra 6*).

nedâmet: (Ar) *Pişmanlık.*

1. Tüşmesüm köz hem müdâmımnı sermenzil ü mâvâsığa
Tâ köngül kaşrı nedâmet birle vîrân olmasun (*Nâdire Dîvanı, Gazel 122, Mısra 16*).

nêdin: (T.) *Neden, niçin, neye?*

1. Bahâr keldi közüm gülge bakmadı aşlâ
Nêdin ki gülşen ara gülruhum êmes peydâ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 3, Mısra 2*).
2. Ol zülf-i dil-âvîzini eşkâlını açmay
Bî-hûde nêdin til uzatıb şâne kıllur bahş (*Nâdire Dîvanı, Gazel 52, Mısra 4*).
3. Perîdek özni nêdin eyleding köz şahşıdın pinhân
Kişige bolmadı ma'lûm ağzıng remz ü esrârı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 141, Mısra 11*).
4. Nêdin cân u tenimğa minnet êrnes paybüsingdın
Ki êrmiş şahneyî şevking köngül mülki ara cânı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 144, Mısra 9*).
5. İki hicr-i Ken'ânıda çün Ya'kûb-ı nâbînâ
Nêdin kim hüsn Mısrı içredür sên Yüsûf-ı sâni (*Nâdire Dîvanı, Gazel 144, Mısra 12*).

nêdür: (T.) *Nedir?*

1. Ey serv-i revân **nêdür** hayālîng
Cân örtedi va 'de-yi vişālîng (*Nâdire Dîvanı, Gazel 95, Mısra 1*).
2. Salıb hicr ten mülkine zelzele dèdi kıılma devr-i felekdin gile
Nêdür çäre-yi derdim ey Nâdire firāk oldu nâgeh vişäle peydâ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 11, Mısra 12*).

nefes: (Ar.) *Nefes, soluk.*

1. Güng ü lâl olğusıdur bülbül ü tütî nâgâh
Ol şeker-leb **nefesi** eylese izhâr hadîs (*Nâdire Dîvanı, Gazel 51, Mısra 4*).

nêge: (T.) *"Neden, niçin" anlamını bildiren soru ifadesi.*

1. Mecnûn **nêge** leyî terkin êtsün
Yûsûf'ı unutmadı Züleyhâ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 5, Mısra 15*).
2. **Nêge** 'âşık efgânıdın vehm êtersen
Bolur mu kişi munça bî-rahm u tersâ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 9, Mısra 9*).

nêler: (T.) *Neler.*

1. Vişālîngdın ey cân tapalmay sorağ
Nêler tüşti başımğa sêndin sorağ (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 16*).

nêlay: (T.) *Ne yapayım.*

1. Āh **nêlay** ötdi devrân-ı vişâl
Bî-vefâlık eyledi devrân menğa (*Nâdire Dîvanı, Gazel 12, Mısra 11*).

nêlayın: (T.) *Ne yapayım.*

1. Şerbet-i vaşl istedim zehr āb-ı ğam boldı naşîb
Nêlayın mên hem ezel kündin bu êrse kıismetim (*Nâdire Dîvanı, Gazel 103, Mısra 18*).
2. Yâr hicridin yağanı päre kılmay **nêlayın**
Közlerim hûnâbını seyyâre kılmay **nêlayın** (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 4, Mısra 12*).

3. Yādını derd-i dilimğa çäre kılmay **nêlayın**
Her taraf vaşlın tileb nezzāre kılmay **nêlayın** (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 4, Mısra 13*).

neng ü nām: (*Far.*) Şan ve şöhet.

1. Bolmağıl ferhād u mecnündek cihān efsānesi
‘İşk ara ey Nâdire āyîn-i **neng ü nām** tut (*Nâdire Dîvanı, Gazel 35, Mısra 14*).

nerd: (*Ar.*) Tavla oyunu.

1. Nā-tüvān cismimde her yandın nümāyān dāğlar
Kim bisāt-ı ‘ışkda bu üstüh-ān-ı ka‘b ü **nerd** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 78, Mısra 12*).

nergis: (*Far.*) Şekli göze benzetilen nergis çiçeği, sevgilinin gözleri.

1. Meger hüsñ bağını **nergisleridür**
İki çeşm-i cādū-yı bādām u şehlā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 9, Mısra 7*).
2. Sürmegün çeşmî nazar saldı gülistān ehline
Hasretidin kaldı **nergis** közi şehlā bağ ara (*Nâdire Dîvanı, Gazel 15, Mısra 4*).
3. Nüne oğşatdım kaşing taşvîrini
Nergising bādāmını şād eyledim (*Nâdire Dîvanı, Gazel 110, Mısra 16*).

nergis-i bedmest: (*Far.*) Sevgilinin sarhoş gözleri.

1. Kākül-i şebrengdin kılding çemenler aşikār
Nergis-i bedmestdin kılding humistānlar ‘ayān (*Nâdire Dîvanı, Gazel 119, Mısra 4*).

nergis-i bīmār: (*Far.*) Dertli, hasta nergis.

1. Kim kıılır ümîd kıan yutmay lebingni şerbetin
Olmayın kim **nergis-i bīmāring** eyler ārzū (*Nâdire Dîvanı, Gazel 131, Mısra 4*).

nergis-i mest: (*Far.*) Sarhoş gözler.

1. Zülf-i müşkîn birle kılgan nāfe-yi Çîn aşikār

Nergis-i mest ile maḥfilni ḥumistān eyleban (*Nâdire Dîvanı, Gazel 117, Mısra 10*).

nergis-i mestâne: (*Far.*) Baygı, mahmur göz, nergis.

1. Şūhlık birle ḥuten deştide māçin kèyigi
Boldı rüsvā kılib ol **nergis-i mestâne**ge baḥş (*Nâdire Dîvanı, Gazel 53, Mısra 6*).

nergis-i şehlä: (*Far.+Ar.*) Güzel ve baygın bakışlı göz.

1. Köydürdi çemen güllerini reşk otı birle
Ol gonçe-yi ḥandān ile ol **nergis-i şehlä** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 4, Mısra 8*).

nergisistān eyle-: (*Far.+T.*) Nergis tarlasına çevirmek.

1. Çehre-yi gülfām birle gül çırağın yandurub
Sürmegün közlerni açıb **nergisistān eyleban** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 117, Mısra 8*).

neş'e: (*Ar.*) Keyif, sevinç, coşku.

1. Ne ḥelâvet körgemēn hicrinde bu meyḥānedin
Neş'e zehr oldı şarāb-ı erguvānım boldı telḥ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 69, Mısra 8*).
2. Nâdire kılğaç muḥabbet **neş'esidin** güftügū
Lezzet-i şî'r-i 'ömer şāhibḳurāndın bērdi yād (*Nâdire Dîvanı, Gazel 76, Mısra 13*).
3. Kelāmıṅ **neş'esi** bīmārlar cismiğa rūḥ-efzā
Lebiṅni şerbeti ērdi buzuk köṅgülni mi'mārı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 141, Mısra 9*).

neş'e tap-: (*Ar.+T.*) Zevk almak.

1. Şīşe serşār-ı mey-i nāb irür sorma sebeb
Lebidin **neş'e tapar** eyleme pervānege baḥş (*Nâdire Dîvanı, Gazel 53, Mısra 4*).

neseb: (*Ar.*) Soy, nesil, sülale.

1. Mèni zār ferhād u mecnūn nijād
İrür yār şîrîn ü leylî **neseb** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 23, Mısra 10*).
2. Nihāl-ı kading gülben-i nâz èdi
Neseb bâğıda serv-i mehzūn kebi (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 166*).

neş'e-yi bâde: (Ar. + Far.) İçki sarhoşu.

1. Serhoş olğan kebi hūnāb-ı cigerdin 'āşık
Neş'e-yi bâde kılur hūsn ilidin ref'-i hicāb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 16, Mısra 12*).

neş'e-yi rāh: (Ar. + Far.) Mutluluk şivesi.

1. Rāhat-ı rūh irür **neş'e-yi rāh**
Bāde içmek kerek ey ehl-i silāh (*Nâdire Dîvanı, Gazel 63, Mısra 1*).

neş'e-yi şahbā: (Ar.) Şarap mutluluğu.

1. Yār la'lini firākıda hūmārım gālīb
Bolmadı **neş'e-yi şahbā** bile könglüm şādāb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 16, Mısra 6*).

nesīm: (Ar.) Hafif hafif esen, hoş ve latif rüzgar.

1. Kāşkī āhım **nesīmidin** taharrük eylese
Yār kim ruhsārığa gül bergidin salmış niķāb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 19, Mısra 7*).
2. Ger gubār-ı hāk-ı rāhın eylese bī-cā **nesīm**
Şabr u bī-tākatlıgı tab'-i perīşānımgadur (*Nâdire Dîvanı, Gazel 83, Mısra 5*).
3. Yētkürse ger **nesīm** vişālīng peyāmını
Kılmas mu özni 'āşık-ı hayrān taşadduķıng (*Nâdire Dîvanı, Gazel 98, Mısra 9*).
4. Meger kelse **nesīmi** yār-ı gūlpūşım riyyāzıdın
Açılsa gonçe yanglıgı 'uķdesi könglümni tūmārı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 141, Mısra 13*).
5. Deşt-i cūnūn **nesīmidēk** tēlbe köngül hayāl ile
Tapmadı serbeser yürüb yār sorağıdın eşer (*Nâdire Dîvanı, Gazel 82, Mısra 9*).

nesīm-i serd: (Ar. + Far.) Soğuk hafif rüzgar.

1. Yētmesūn yārab **nesīm-i serd** ol şimşāda kim

Şu‘leler her lahza otluğ düd-ı efgānımdadır (*Nâdire Dîvanı, Gazel 83, Mısra 9*).

nesl: (Ar.) Soy, sülale, nesil.

1. Bir hümâyün tıfl Bâbü **neslidin** boldı ‘ayân
Nev-nihâl-ı büstân têmür-ı şâhibkürân (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 6, Mısra 27*).

nesl-i pāk: (Ar.+Far.) Temiz soy.

1. Seyâdet hanedânı şâh Babür nesl-i pākı men
Hudâyâ rahmet eyle barça ecdâd-ı ‘uzāmınnı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 143, Mısra 25*).

neşv ü nümâ: (Far.) Yetişip büyüme.

1. Fiğânım serv âhım sünbül oldı gönçedür könglüm
Çemenler oldı peydâ hasretim **neşv ü nümâsıdın** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 121, Mısra 6*).

nêtang: (T.) Ne güzel.

1. Nazar ehli sevdâlarını haţing kıldı levh-i cemâle peydâ
Nêtang eylese düd-ı âhım kemer devride hâle peydâ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 11, Mısra 2*).
2. Firâkıng vişâl ehlidin cân alur
Nêtang olsa vehm ü gümânım fedâ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 13, Mısra 4*).

nêtay: (T.) Ne yapayım.

1. Mengâ yâding bes irür dêrmen hayâlingda kêtay
Ravza-yı pâkingge ısâr-ı du‘â kılmay **nêtay** (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 7, Mısra 14*).
2. **Nêtay** ki dehr güzergâhıda bu tëlbe köngül
Yoluqtı hicrige vaşlını ihtiyâr kılib (*Nâdire Dîvanı, Gazel 30, Mısra 11*).
3. Ey sipihr-i bî-mürüvvet mihr ü mâhıngnı **nêtay**
Ketti yêr astığa sulţân-ı hümâyün tal‘atım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 103, Mısra 7*).

nétayın: (T.) *Ne yapayım.*

1. Heme şayd-ı ârzûdur bu cihân şikârgâhı
Nétayın kolumdın uçtı bu muhalde şâhbâzım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 101, Mısra 4*).

nétgüsi: (T.) *Ne olacak, ne olur?*

1. Bir terehñüm zâhir êtseng **nétgüsi**
Kıldı hüsningge mênî zâr ihtiyâc (*Nâdire Dîvanı, Gazel 56, Mısra 15*).

nevâ: (Far.) *Ezgi, ses, sada.*

1. Tüzmiş bu nâ-tüvânîng gam güşeside kânûn
Hicrân terânesidür ‘uşşâk ara **nevâsı** (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 3, Mısra 20*).
2. ‘İş êtki dil-güşâdur ‘uşşâknîng **nevâsı**
Sâlâr-ı mülk ü devlet mîr-i bülend ahter (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 5, Mısra 5*).
3. Vişâlîngnı bezmide şadâb olub
Nevâ ehli birle nevâsâz êdim (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 28*).

nevâ keltür-: (Far.+Tr) *Haber getirmek.*

1. Vefâ kânûnıdın şavt u terennüm eyle ey muṭrib
Beyâd-ı düstân ‘uşşâk bezmide **nevâ keltür** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 86, Mısra 4*).

nevâ kıl-: (Far.+T.) *Söylemek, ses çıkarmak.*

1. Gülşen-i vaşlın ârzû kılsa köngülñi bülbüli
Yâr yüzini yâd êtib nâle çekib **nevâ kılur** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 84, Mısra 8*).

nevâ tart-: (Far.+T.) *Seslenmek, feryat etmek.*

1. Gülşen içre ey bülbul şubñdem **nevâ tartub**
Gül yüzini yâd eyleb nâle birle feryâd êt (*Nâdire Dîvanı, Gazel 36, Mısra 11*).

nevâ-yi nâle-yi neydék: (Far.+T.) *Neyin sesi gibi.*

1. Murîd-i ‘ışk-i ‘âlem-süz men ‘uşşâk bezmide

Nevā-yi nāle-yi neydēk bülend êtdi makāmımnı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 143, Mısra 16*).

nevāle-yi ğam: (Ar. + Far.) *Gam yiyeceği.*

1. Her şām menğa **nevāleyi ğam**
İftār kıluırğa boldı kısmet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 45, Mısra 7*).

nevāsāz: (Far.) *Nağme düzücü, hânende, mutrip.*

1. Kêtdi hūşım ol perîveş cilve āġāz eylegeç
Örtedi cān perdesin mutrib **nevāsāz** eyegeç (*Nâdire Dîvanı, Gazel 59, Mısra 2*).
2. Vişālınġnı bezmide şādāb olub
Nevā ehli birle **nevāsāz** êdim (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 28*).

nevāyī: (ö.a.) 15. yüzyıl *Çağatay şairi Ali Şir Nevâyî'nin mahlası.*

1. Mekān gülhan kölin kıldı **Nevāyī** tēlbedēk ya 'nī
Cünün tārācıdın āhır kıara toprakka olturdum (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 2, Mısra 39*).

nevā-i çeng: (Far.) *Çengin ezgisi.*

1. Bu bezm içre fiġān u nālışımdın
Nevā-i çeng ü şavt-ı erġenün bes (*Nâdire Dîvanı, Gazel 92, Mısra 4*).

nev-bahār: (Far.) *İlkbahar mevsimi, canlılık, gençlik dönemi.*

1. Hāzāndur bāġ-ı 'ışım **nev-bahārımdın** cüdā kıldıġ
Ayırdıġ mihrbānımdın nigārımdın cüdā kıldıġ (*Nâdire Dîvanı, Müsemmen 2, Mısra 9*).
2. Nâdire bülbul kebi tā nāle inşā eyledim
Nev-bahār ötdi hāzān oldı gülistān 'ākıbet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 34, Mısra 18*).
3. Müddeti vaşlıġ gülistānıda êrdim 'andelīb
Nev-bahār ötti hāzān boldı gülistān kıaydasan (*Nâdire Dîvanı, Gazel 129, Mısra 6*).
4. İklīm-i 'ademğa ketti yārım

Yüzlendi hazāne **nev-bahārım** (*Nâdire Dîvanı, Terkib-bend 1, Mısra 34*).

nev-bahār-ı âfitâb: (*Far.*) *İlkbaharın güneşi.*

1. ‘Ârizîng mey tâbıdın boldı nezâket destgâh
Turfе güller zâhir êtdi **nev-bahār-ı âfitâb** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 24, Mısra 8*).

nevmîd kıl-: (*Far.+T.*) *Ümitsiz kılmak.*

1. Muhtâc-ı dergehîngmên yüz ming ümîd birle
Mên kılın bu eşikdin **nevmîd kılma** yârab (*Nâdire Dîvanı, Gazel 27, Mısra 10*).

nev-nihâl-ı büstân: (*Far.*) *Bahçenin taze fidanı.*

1. Bir hümayûn tıfl Bâbür neslidin boldı ‘ayân
Nev-nihâl-ı büstân têmür-ı şâhibkürân (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 6, Mısra 28*).

nevres hilâl: (*Far.+Ar.*) *Yeni çıkmış ay.*

1. Muhammed Emîn Hân Nâdirğa şükr
Bolur badr-ı tâbân pür **nevres hilâl** (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 156*).

ney kebi: (*Far.+T.*) *Ney gibi.*

1. Bezm-i ‘işret sâz êtib sên mey içib şādâb olub
Mên kılurman **ney kebi** feryād u efgân her kêçe (*Nâdire Dîvanı, Gazel 133, Mısra 14*).

ney kebi bol-: (*Far.+T.*) *Ney gibi olmak.*

1. **Ney kebi boldı** işim nâle ü efgân çekmek
Mên mên ü kûh-ı gâming kullside cân çekmek (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 1, Mısra 33*).

ney: (*Far.*) *Ney, çalgı aleti.*

1. İhtisâb ehli tağallub eyledi meyhâneğa
Kalmadı meyde harâret **neyde** te’ şîr-i şedâ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 8, Mısra 8*).

neyistān: (Far.) *Kamışın bol olduğu yer, sazlık.*

1. Kamışdek bend bendim āşiyān-ı nāle bolmışdur
Fiğānım destgāhını **neyistāndın** temāşā kııl (*Nâdire Dîvanı, Gazel 100, Mısra 10*).

neylay: (T.) *Ne yapayım.*

1. Közimdin yaş tökib giryān bolıb kan yığlamay **neylay**
Ki hengām-ı tekellüm la‘l-i ħandānımnı sağındım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 102, Mısra 11*).

neyreng: (Far.) *Hile.*

1. Merdümlüğü ile eyledi ol ay mēni rüsvā
Neyreng ile ħod tēlbe kıılur ilni perīzād (*Nâdire Dîvanı, Gazel 74, Mısra 4*).

ney-şeker: (Far.) *Şeker kamışı.*

1. Kalem tahrīr eterde **ney-şekerdin** bolsa taṅğ ėrmes
Lebiṅğ vaşfını yād eyler Nâdire şīrīn kelām eyleb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 26, Mısra 17*).

nezāket: (Ar.) *Naziklik, incelik, zariflik.*

1. ‘Āriziṅğ mey tābıdın boldı **nezāket** destgāh
Turfē güller zāhir ėtdi nev-bahār-ı āfitāb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 24, Mısra 7*).

nezzāre kııl-: (Ar. + Far.) *Bakmak, ilgi göstermek.*

1. Giryān közümnı yaşıge **nezzāre kıılmadiṅğ**
Gevherler ėtdi dīde-yi giryān taşadduḳıṅğ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 98, Mısra 5*).
2. Yādını derd-i dilimğa çāre kıılmay nēlayın
Her taraf vaşlın tileb **nezzāre kıılmay** nēlayın (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 4, Mısra 14*).

nezz: (Ar.) *Adanan şey.*

1. Tapılsa Nâdire bir şeyh ‘ârif-i kâmil
Başım havâsın etey **nazr-ı** âstâne-yi şeyh (*Nâdire Dîvanı, Gazel 73, Mısra 14*).

nigâh-ı sihr fen: (*Far.+Ar.*) Büyüleyici bakış.

1. Cefâ-i hicr bile köksümi figâr kılay
Nigâh-ı sihr fenimni tüşümde körmesem edi (*Nâdire Dîvanı, Gazel 113, Mısra 10*).

nigâr: (*Far.*) Güzel yüzlü sevgili.

1. Ğazab birle **nigârım** ötdi yanımdın şitâb eyleb
Yüzin körgünçe öldürdi meni hicri ‘azâb eyleb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 21, Mısra 1*).
2. **Nigârımdın** ayırdıñ ey ecel feryâd destingdin
‘Aceb ermes ger etsem dembedem yüz dâd destingdin (*Nâdire Dîvanı, Müsemmen 2, Mısra 1*).
3. Hâzândur bâğ-ı ‘ışım nev-bahârımdın cüdâ kıldıñ
Ayırdıñ mihrbânımdın **nigârımdın** cüdâ kıldıñ (*Nâdire Dîvanı, Müsemmen 2, Mısra 10*).
4. Şabâ ey ‘ışk ilini kâşıdı ötseng eger nâgeh
Nigârım kūy sarı vâkıf et yohsa hâlidin (*Nâdire Dîvanı, Gazel 123, Mısra 4*).

nigâr-ı gülbeden: (*Far.*) Gül bedenli sevgili.

1. **Nigâr-ı gül-bedenimni** tüşümde körmesem edi
Leb-i şeker şikenimni tüşümde körmesem edi (*Nâdire Dîvanı, Gazel 113, Mısra 1*).

nigâr-ı mihrbân: (*Far.*) Merhametli sevgili.

1. Sefer yolın **nigâr-ı mihrbânım** köp uzak aldı
Tapalmasman hâlâş olmak yolın hicrân belâsıdın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 121, Mısra 11*).

nigâr-ı serv kâmet: (*Far.+Ar.*) Uzun boylu sevgili.

1. Çırāğ-ı nūr-baḥş-ı rūzgārımdın cüdā kıldıng
Nigār-ı serv kāmēt gül'izārımdın cüdā kıldıng (*Nâdire Dîvanı, Müsemmen 2, Mısra 12*).

nigerân bol-: (*Far.+T.*) Bakıcı olmak.

1. Ey gülşen-i gam emdi bahār oldı ḥazān bol
Ey dîdelerim yār yüzige **nigerân bol** (*Nâdire Dîvanı, Müsemmen 1, Mısra 32*).

nigîn: (*Far.*) Mühür.

1. 'Arşa-yı mülk-i cihân gerçi **nigînimdedür**
Baş çêke bilmes köngül 'ışkını fermânıdın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 125, Mısra 19*).

nigûn: (*Far.*) Ters dönmüş, baş aşağı.

1. **Nigûndur** kāmetim serv-i hırāmânımdın ayrılgaç
Köyer cān âteş-i ḥasretde cānânımdın ayrılgaç (*Nâdire Dîvanı, Müsemmen 2, Mısra 19*).

nihāl: (*Far.*) Fidan, fidan boylu güzel.

1. Firdevs nāz içre tûbā kading **nihāl**
Serv eylese 'aceb yok uşbu **nihāle** teslîm (*Nâdire Dîvanı, Gazel 111, Mısra 11-12*).
2. Bahār-ı iltifâtıng feyzidin nüş vü nümā tapgaç
Ḥazān olğan köngüller fîret-i ra'nā **nihāl** olgay (*Nâdire Dîvanı, Gazel 150, Mısra 8*).
3. **Nihāl**-ı kading gülben-i nāz edi
Neseb bâğıda serv-i mehvûn kebi (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 165*).

nihāl-ı kāmēt: (*Far.+Ar*) Boyun fidanı, düzgün boylu sevgili.

1. 'Ârizidin boldı rüşen dîde-yi ehl-i nazar
Eyleğil yārab **nihāl-ı kāmētini** bārver (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 6, Mısra 8*).
2. **Nihāl-ı kāmēt**-i serv-i hırāmân
Yüzi gül la'l-i şekerbār-ı ferruḥ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 67, Mısra 7*).

niḥāl-ı şabr: (Far.+Ar.) Sabır fidanıma.

1. **Niḥāl-ı şabrıma** la'ling ḥayālī birle su bérdim
‘Aceb yok bolsa ger bu naḥldın şirīn semer peydā (Nâdire Dîvanı, Gazel 10, Mısra 3).

niḥāl-ı serv: (Far.) Servi fidanı.

1. **Ḳading** ra'nā niḥāl-ı Servdür cānā ḥırām eyleb
Çemen gülgeştide ṭāvūşka ta'lim-i reftār èt (Nâdire Dîvanı, Gazel 32, Mısra 11).

niḥān: (Far.) Gizli, saklı, gizlenmiş, saklanmış.

1. Mey içseng ey köngül ildin **niḥān** iç
Lebi yādi bile mey rāyegān iç (Nâdire Dîvanı, Gazel 60, Mısra 1).

niḥān èt-: (Far.+T.) Gizlemek, saklamak.

1. Fāş ètme uluska 'ışk sırrın
Köngülde anı **niḥān ètib** kèt (Nâdire Dîvanı, Gazel 46, Mısra 16).

niḥān eyile-: (Far.+T.) Gizlemek.

1. Yürek dāğın ey Nâdire ğayrdın
Besī ḥüb kayd kıldıng **niḥān eyleding** (Nâdire Dîvanı, Gazel 97, Mısra 12).

niḳāb sal-: (Far.+T.) Yüzü peçeyle kapatmak.

1. **Kāşkī** āhım nesīmidin taḥarrük eylese
Yār kim ruḥsārığa gül bergidin **salmış niḳāb** (Nâdire Dîvanı, Gazel 19, Mısra 8).

nīk-nām eyile-: (Far.+T.) İyi ad çıkarmak.

1. Hoşā 'ākıl ki eyleb yahşılık bünyādını muḥkem
Öter bu deyr-i fānīdin özini **nīk-nām eyleb** (Nâdire Dîvanı, Gazel 26, Mısra 10).

nīkū kirdār: (Far.) İyi davranışlı.

1. Kēçe kündüz vişālī müdde'āsıdur menğa

Yār-ı ğam-ı h̄ār u **nikū kirdārdın** ayrılmışam (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 4, Mısra 30*).

ni‘met: (Ar.) *Allâh'ın kuluna verdiği her şey.*

1. Uşattı kâd u şeker **ni‘metin** la‘l-i şekerhâ‘sı
Ne dilkeş h̄üsn irür körgen sarı artar temennâsı (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 2, Mısra 27*).

ni‘met-i elvân: (Ar.) *Çeşit çeşit nimetler.*

1. Bir yol mēni kâşımğa külib kēl ki eyleyin
Māl u menāl u **ni‘met-i elvân** taşaddukıng (*Nâdire Dîvanı, Gazel 98, Mısra 8*).

nişân: (Far.) *Belirti, işaret, iz, eser.*

1. Kimse tapmas eşerim istemağ u sormağdın
Ne **nişân** qaldı fenâ mülkide né nām menğa (*Nâdire Dîvanı, Gazel 1, Mısra 14*).
2. Āhım okığa qading kemāndur
Bu oknı **nişānidur** şüreyyā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 5, Mısra 14*).
3. Vefā birle köngülñi kılmadı şād
Qanı ferhād ile mecnūn **nişānı** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 77, Mısra 8*).
4. Şüreyādur āhım okığa **nişân**
Qadimni okığa kemān eyleding (*Nâdire Dîvanı, Gazel 97, Mısra 3*).
5. Neçe kündür mesîhāsā kēzib gülzār-ı ‘ālemni
Nişân tapmas men ol gül hicridin serv-i revāndın hem (*Nâdire Dîvanı, Gazel 109, Mısra 6*).
6. Çarğ üzre sanma kevkeb kim çirāğān tünleri
Derd-i āhım şu‘lesi uçkunlarıdır **nişân** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 119, Mısra 6*).
7. Ğubārımdın **nişân** tapmas koyun bir ‘ömr seyr eyleb
Ki men sergeştemen ol h̄usrev-i tūrān havāsıdın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 121, Mısra 3*).
8. Vel’-Ni‘mānı kemālīga yētürgil yārab
Kıldı ‘ālemni meh-i tal‘ati firdevs **nişân** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 127, Mısra 12*).
9. Beşāret sizge ey ehl-i cihān kim mülk-i dünyāğa

Çırāğ-ı maḥfil-i altın beşik babür **nişān** keldi (*Nâdire Dîvanı, Gazel 140, Mısra 6*).

10. **Nişāndur** tîre bolğan aḥter-i bahtım sevādıdın
Tügünler kim firāķıñ otıdın ğam şāmı köydürdüm (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 2, Mısra 9*).

11. Ciger-güşe köz nûrı fezendler
Ki bu barçasıdur **nişānıñ** sening (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 74*).

nişān-ı tîr-i müjgān eyile-: (*Far.+T.*) Kirpik oklarıyla hedef almak.

1. Semend-i nāz üze meydān ara cevlan etib her yan
Köngüllerni **nişān-ı tîr-i müjgān eylesün** şāhım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 105, Mısra 4*).

nişān kal-: (*Far.+T.*) Hatıra olarak kalmak.

1. Gerçi ketti uşbu ‘ālemdin emîr-i kāmran
Gevher-i şehvārıdın dūr-dāne-yi **qaldı nişān** (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 7, Mısra 44*).

nişān tap-: (*Far.+T.*) İzini bulmak.

1. **Nişān tapmaḳ** emes āvāre köngüldin müyesser kim
İrür bir qatre-yi qan köz yaşı tūfāne tapşurdı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 137, Mısra 11*).

nişān tile-: (*Far.+T.*) Alamet ve belirti istemek.

1. Yok ağzıñıñ sorağıda ey cān **nişān tileb**
Tüşding ‘adem tarīķine gümdür senğa beled (*Nâdire Dîvanı, Gazel 80, Mısra 7*).

nişān-ı nāvek-i müjgān et-: (*Far.+T.*) Kirpik oklarıyla hedefe almak.

1. Dembedem cevlan etib ey şūḥlar meydān ara
Ḥasta könglümni **nişān-ı nāvek-i müjgān eting** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 96, Mısra*

nişār ét-: (Ar.+T.) Saçmak, serpmek, feda etmek.

1. Dürr-i eşk ü 'aķīķ-i hūn-ı dilni
Kêlür yāring ayağığa **nişār ét** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 38, Mısra 12*).

nişār eyle-: (Ar.+T.) Saçmak, serpmek, feda etmek.

1. Ulus barça farkığa **eyler nişār**
Eger cānlar almaķķa fermān irür (*Nâdire Dîvanı, Gazel 85, Mısra 5*).

nişār kıl-: (Ar.+T.) Saçmak, serpmek, feda etmek.

1. Kavl oşal kavldur ki cānnı h^vācege **ķılsa nişār**
Bī-vefādur olki ister bolsa sultāndın hālāş (*Nâdire Dîvanı, Gazel 93, Mısra 3*).

neşāt: (Ar.) Neşe, sevinç.

1. **Neşātım** tîredür şem'-i şebistānımdın ayrılgaç
Bolubman zerredêķ hūşîd-i tâbānımdın ayrılgaç (*Nâdire Dîvanı, Müsemmen 2, Mısra 17*).

neşāt efzā: (Ar.+Far.) Neşe artıran.

1. Bādesiz mīnā u cām āhır **neşāt efzā** emes
Êmdi yād-ı gönçe-yi gül bu çemende kem tutay (*Nâdire Dîvanı, Gazel 148, Mısra 7*).

neşāt fursatı: (Ar.+T.) Sevinç zamanı.

1. Ötdi neşāt fursatı kêlmedi yārdın haber
Boldı köngül sorağıda hasta u zār u derbeder (*Nâdire Dîvanı, Gazel 82, Mısra 1*).

neşāt izhār ét-: (Ar.+T.) Sevinç göstermek.

1. Gönçe gülşende Azîz-i Mısr istignā êdi
Tā **neşāt izhār étib** gül boldı hār etti felek (*Nâdire Dîvanı, Gazel 94, Mısra 12*).

neşāt u 'ış ü sāmān: (Ar.+Far.) Sevinç, eğlence ve rahat.

1. Hâtırimdın kêtmesün dildâr dâğ-ı hasreti
Kêtse kêtsün ger **neşât u 'îş ü sāmān** kalmadı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 136, Mısra 10*).

neşât u 'îş: (Ar.) *Sevinç ve eğlence.*

1. Perîpeyker qarındaşım hayâl-ı mäh-ruhsârı
Neşât u 'îşdin bîgâne ü gam âşinâ kıldı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 138, Mısra 10*).

nisbet: (Ar.) *"Kıyaslama, karşılaştırma" amacıyla kullanılmıştır.*

1. Mëning cününıma mecnünnı bërmëngiz **nisbet**
Kılur mu hâr u haşak tâb-ı şu'le-yi gayret (*Nâdire Dîvanı, Gazel 41, Mısra 1*).

nisbet bër-: (Ar.+T.) *Benzetmek.*

1. **Bërme nisbet** kadige ey bâğbân
Servdür bu bâğ ara reftârsız (*Nâdire Dîvanı, Gazel 89, Mısra 13*).

nîş-i peykân: (Far.) *Peykanın demir sivri ucu /iğnesi.*

1. Çêker kaş yasını katlımğa qurbân mën şedağingge
Yürek zahmıga merhem **nîş-i peykân** eylesün yârab (*Nâdire Dîvanı, Gazel 105, Mısra 6*).

nişîmen kıl-: (Far.+T.) *Oturulacak yer haline getirmek, sürekli gidilen mekan haline getirmek.*

1. Kûy tofrağıda **nişîmen kıl**
Seyr-i gülzâr u büstândın kêç (*Nâdire Dîvanı, Gazel 62, Mısra 11*).

niyâz: (Far.) *Bir dileğin yerine getirilmesi için yalvarma, yakarma, ricâ.*

1. Menga ârzü vişâling menga müdde'â hayâling
Nazarımdadur cemâling heme nâzdur **niyâzım** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 101, Mısra 10*).
2. Hoş ol kün sening birle demsâz edim
Niyâz içre sermâye-yi nâz edim (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 18*).

niyāz ol-: (Far.+T.) Bir dileğin yerine getirilmesi için yalvarma, yakarma.

1. Vişālingge mağrūr edim neçe kün
Niyāz oldu ol barça nāzım mēning (Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 114).

nizār ol-: (Ar.+T.) Zayıflamak, güçsüzleşmek.

1. Gerçi firāk derdidin böyle nizār olmuşım
Nâdire hāl-i zārına salmadı yār bir naẓar (Nâdire Dîvanı, Gazel 82, Mısra 13).

noktası: (Ar.+T.) Noktası.

1. Derd-i dil ettiim raķam yārni hicrānıdın
Noktası köz yaşıdın satrı ciger kanıdın (Nâdire Dîvanı, Gazel 125, Mısra 2).

nücüm: (Ar.) Yıldızlar.

1. Nücüm ermes felekde şu 'le-yi āhım şerārıdur
Ki bu kâşāne içre boldı andın zīb ü fer peydā (Nâdire Dîvanı, Gazel 10, Mısra 13).

nuh tūfānı: (ö.a.) Nuh Tufanı ve Hz. Nuh'un kıssası.

1. Sēn ey gerdūn hāzer et kişveringni eyleğıl muħkem
Közümni eşkidin hacletğa battı Nuħ tūfānı (Nâdire Dîvanı, Gazel 144, Mısra 16).

nukl-i ğam: (Ar.+T.) Gam, keder mezesi.

1. Tiredür ol aydın ayru hicr şāmı meskenim
Nuķl-i ğam bolmış ğızā hūn-ı cigerdür şerbetim (Nâdire Dîvanı, Gazel 103, Mısra 4).

nuksān: (Far.) Eksiklik, kusur, zarar, noksan.

1. Derd-i hicrān ibtilāsın eylemes erdi hayāl
Ol zamān erdi menğa bu nuķşānlar 'ayn-i kemāl (Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 26).

nuksân-ı hüsn: (Ar.) *Güzellik kusuru.*

1. Vubâl-ı Nâdire yâr alıda raķīb yüzi
Nêçük yüz üze **nuksân-ı hüsn** irür âzeh (Nâdire Dîvanı, Gazel 70, Mısra 14).

nüne ohşat-: (Far. + T.) *Sevgilinin kaşını nün harfine benzetmek.*

1. **Nüne ohşatdım** kaşınğ taşvîrini
Nergising bādāmını şād eyledim (Nâdire Dîvanı, Gazel 110, Mısra 15).

nūr: (Ar.) *Işık, ziya, aydınlık, nur.*

1. Pâreler boldı hayālınğ **nūrıdın** cân perdesi
Māh-ı tībān şu'lesidin öyle kim bir kehkeşān (Nâdire Dîvanı, Gazel 119, Mısra 7).
2. Tā nazarımdın nihān boldı ol ārām-ı cān
Nūrıdın ayrıldı köz cism cüdā cānıdın (Nâdire Dîvanı, Gazel 125, Mısra 12).

nūr-i çeşm-i ahkem-i şāhibkurān: (Far.) *Sahipkuran hükümdarın oğlu.*

1. Hıred sālārıdın tārīh-i mīlāddın su'āl etti
Dedi kim **nūr-i çeşm-i ahkem-i şāhibkurān** keldi (Nâdire Dîvanı, Gazel 140, Mısra 16).

nūr-i nazar: (Ar. + Far. + Ar.) *Nazar nuru.*

1. Zehī şāhı ki devlet feyzidin āgāh olub kılmış
Cevāhir sürme-yi tevfiķıdın **nūr-i nazar** peydā (Nâdire Dîvanı, Gazel 10, Mısra 8).

nüş ét-: (Far. + T.) *İçmek.*

1. Ey hoşā şīşe ara āb-ı hayāt-ı hükemā
Kim müdāmımnı her kişi **nüş étse** bolur hıızr nümā (Nâdire Dîvanı, Gazel 7, Mısra 2).
2. Şāf mey ger **nüş étersem** derdini
Bezī-i cām-ı rind-i derd-āşām tut (Nâdire Dîvanı, Gazel 48, Mısra 15).

3. ‘işret meyini **nūş ét** ‘iř ile kāmṛān bol
Bağma felek işige ğam çekme şādmān bol (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 5, Mısra 23*).

nuṭk u tekellüm: (Ar.) Söz ve konuşma.

1. Tūtî-yi nuṭķım irür gülşen-i güftār içre
Sözde şeker şiken ü **nuṭķ u tekellümde** faşîḥ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 65, Mısra 12*).

nuṭk-ı revān bahş: (Ar.+Far.) Can bağışlayıcı söz, cana can katan söz.

1. Böyle kim **nuṭķ-ı revān bahşing**
Tilğa keltürme edeb birle ‘ibārāt-ı ḳabîḥ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 65, Mısra 1*).

nükte: (Far.) Ancak dikkat edildiğinde anlaşılan ince söz ve mana.

1. Mēning ḳışsa-yı rūzgārım firāvān ğam-i hicrāning efsānesidēk
Ki bir **nüktesin** şerḥ ḳılsam bolur nēçe defter risāle peydā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 11, Mısra 6*).
2. Mū’nisim kēlgıl ki izhār eyleyin derd-i dilim
Nükte yazmay nēçe künlerdin bēri ḳattı başım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 104, Mısra 10*).

nükte-nükte: (Far.) Benek benek.

1. Dāğ-ı ‘ışķ esrār **nükte-nükte** şerḥ étim
Nâdire anı ilge fāş ḳılma pinhān ét (*Nâdire Dîvanı, Gazel 49, Mısra 13*).

nükte-senc: (Far.) Nükteden anlayan.

1. Ağzing ki bî-nişāndur vaşfin ḥayāl ḳıldım
Her **nükte-senc** eyler uşbu ḥayāle teslīm (*Nâdire Dîvanı, Gazel 111, Mısra 14*).

nükte-yi ‘ışķ: (Far.+Ar.) Aşk nüktesi.

1. **Nükte-yi ‘ışķnı** her bî-ser ü pā fehmi étmes
Dēme ağyārga esbāb-ı muḥabbetni şarîḥ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 65, Mısra 13*).

nükte-yi mecāz: (Far.+Ar.) Gerçek dışı ipucu.

1. Dédim 'ışk cezbésidin senğa Nâdire kelâmı
Ki haķıķat iķtizâdur heme **nükte-yi mecāzım** (Nâdire Dîvanı, Gazel 101, Mısra 16).

nükte-yi mihr ü vefâ: (Far.+Ar.) Aşk ve sevgi nüktesi.

1. **Nükte-yi mihr ü vefâda** maħrem-i esrâr edim
Kâmyâb-ı şerbet-i ol la'l-i şekerbâr edim (Nâdire Dîvanı, Muhammes 4, Mısra 23).

nümāyān: (Far.) Görünür.

1. Nâ-tüvân cismimde her yandın **nümāyān** dāğlar
Kim bisât-ı 'ışkda bu üstüh'ân-ı ka'b ü nerd (Nâdire Dîvanı, Gazel 78, Mısra 11).
2. Sên kılıb ağıyârını bezmini rûşen reşkdin
Şem'dek cânımdadur dâğ-ı **nümāyān** her kêçe (Nâdire Dîvanı, Gazel 133, Mısra 6).

nümāyān bol-: (Far.+T.) Görünmek.

1. Tâ yüzing ayı **nümāyān boldı** hüsni eflākıda
Reşk otıdın tîre boldı rûzgâr-ı âfitâb (Nâdire Dîvanı, Gazel 24, Mısra 9).

nümūdār: (Far.) Görünen, görünücü.

1. Meger kim ol perîrû hüsni nûrı eyledi pertev
Közüm âyinedek ey Nâdire hayret **nümūdārı** (Nâdire Dîvanı, Gazel 141, Mısra 18).

nüş vü nümā tap-: (Far.+T.) Büyümek, göstermek.

1. Bahâr-ı iltifâtıng feyzidin **nüş vü nümā tapğaç**
Hâzân olğan köngüller fitret-i ra'nâ nihâl olğay (Nâdire Dîvanı, Gazel 150, Mısra 7).

nüsha: (Ar.) Yazılı bir şey, kitabın bir küt'a sureti.

1. Bu dil-i dīvāne kim mihriṅ ile vāledür
Şubh irür **nüşhası** çāk-ı girībānıdın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 125, Mısra 6*).

O

ohşa-: (T.) Benzemek.

1. Şem'-i ruhsārıṅı etrāfıda pīç ü tāb urar
Turfе **ohşar** yārıṅıṅ zülf-i perīşānıḡa dūd (*Nâdire Dîvanı, Gazel 81, Mısra 8*).

ok: (T.) Ok, sevgilinin kirpiḡi veya yan bakışı.

1. Āhım **okıḡa** ḡading kemāndur
Bu **oknı** nişānıdır şüreyyā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 5, Mısra 13-14*).
2. Ötti köksimdin **okıṅ** serv-i revandın bērdi yād
Zahımlar kim ḡaldı andın ḡülsitāndın bērdi yād (*Nâdire Dîvanı, Gazel 76, Mısra 1*).
3. Cünündın kim firāḡıṅ **okları** cismimde sindürdüm
Girībān çāk irür men şubh-ı vaşlıṅ inṡizārıdın (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 2, Mısra 15*).
4. Süreyādur āhım **okıḡa** nişān
Ḳadimni **okıḡa** kemān eyledıṅ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 97, Mısra 3-4*).

okıṅ peykānı: (T.+Far.+T.) Sevgilinin yan bakışları.

1. Yürek zahımda peydā boldı yol yol
Okıṅ peykānı ḡüyā ērdi raḡ raḡ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 71, Mısra 4*).

oku-: (T.) Okumak.

1. Derd ehli **okusun** Nâdire ḡüftārımnı
Yazıban kökde ḡuyaş levḡıne eş'ārımnı (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 1, Mısra 63*).

okut-: (T.) Okutmak.

1. Ol ḡamze seṅḡa cevır ü cefā 'alemin **okuttı**

Efsûs ki ta'lim-i vefâ bérmedi üstâd (*Nâdire Dîvanı, Gazel 74, Mısra 7*).

ol-: (T.) *Olmak.*

1. Zamānı vaşfıngı yād etmağım nè ihtimāl **olğay**
Bu yoldur kim vefâ aşhâbına kesb-i kemāl **olğay** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 150, Mısra 1-2*).
2. Bahār-ı iltifâtıng feyzidin nüş vü nümâ tapğaç
Hızân **olğan** köngüller fişret-i ra'nâ nihâl **olğay** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 150, Mısra 8*).
3. Oşal kim bende-yi fermân irür ey husrev-i 'âlem
Yolıngdın Nâdire baş çekmağı nè ihtimāl **olğay** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 150, Mısra 12*).
4. Tüşmesün şebnem gül üzre gül'izârımdın cüdâ
Tâ ki şebnemdek közüm yaşı firāvân **olmasun** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 122, Mısra 10*).
5. Fiğânım serv âhım sünbül oldı gonçedür könglüm
Çemenler **oldı** peydâ hasretim neşv ü nümâsıdın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 121, Mısra 5*).
6. Teğâfûl birle bî-dâd etme çoğ hâlimğa ey tâli'
Ki telh **olmuş** mezâkım kāmı ol la'l-i şekerh'âdın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 124, Mısra 14*).
7. Ey muşâhibler temâşâ vaqti şâhım kélmedi
Mevsim-i seyr **oldı** şâh-ı kec-kulâhım kélmedi (*Nâdire Divanı, Muhammes 8, Mısra 12*).

ol: (T.) " O" uçuncü tekil şahıs zamiri ve işaret sıfatı.

1. Her nêçe köz salur **ol dilber-i gülfâm** menğa
Dâğlar penbesi êrmiş gül-i bādâm menğa (*Nâdire Dîvanı, Gazel 1, Mısra 1*).
2. Köydürdi çemen güllerini reşk otı birle
Ol gonçe-yi handân ile ol nergis-i şehlä (*Nâdire Dîvanı, Gazel 4, Mısra 8*).
3. Ey hüsn riyâzıda kading serv
Ol serv üze sünbüling semensâ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 5, Mısra 4*).

4. Şeref tapdı şāh-ı deryā-dil vücūdīdin
Aşālet mahzenidin boldı **ol ‘ālī gevher** peydā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 10, Mısra 6*).
5. Bukün **ol māh-lıķā** şūh-ı dilārām kanı
Yüzidin rūşen edi dīde-yi cān-ı aḥbāb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 16, Mısra 15*).
6. Ğonçedek ağzı ara **ol luṭf-i güftārı** ‘aceb
Şan‘ elgi yokdın izhār eylegen barı ‘aceb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 18, Mısra 1*).
7. Şād edi **ol şāh-ı devrān** vaşlı birle ḥātırım
‘İş devrānıǵa saldı devr-i gerdūn inķılāb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 19, Mısra 11*).
8. Şayd etti meni **ol iki ķüllāb**
Boynımda kemend-i zūlf-i pūr-tāb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 25, Mısra 1*).
9. Çıkdı **ol gülgūn ḳabā** meydān ara cevlan etib
Ğamze tıǵ-ı birle ‘aşıķnı yüregim ḳan etib (*Nâdire Dîvanı, Gazel 28, Mısra 1*).
10. **Ol Ğudāvend-i** ki kıldı yer ü kökni aşıķār
Şūkr kim bizni gedā kıldı seni sultān etib (*Nâdire Dîvanı, Gazel 28, Mısra 7*).
11. Nâdire **ol mihr-i tābān** şevķidin kıldım cünūn
Ğşikārā boldı ‘ışķım şūhre-yi devrān bolub (*Nâdire Dîvanı, Gazel 29, Mısra 9*).
12. **Ol ḥüsn şu‘ā‘ı**da köngül köyse ‘aceb yok
Ḳalgay mu çıraǵ otıǵa pervāne selāmet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 33, Mısra 3*).
13. ‘Ahd u peymānlar ḳılub erdi vefā ḳılğum dēban
Eyledi terk-i vefā **ol a’hd-i yalğan** ‘ākıbet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 34, Mısra 6*).
14. Nâdire sēnsiz tiriklikdin ne rāḥat kördi dēb
Ol ḥümāyūn ṭālī‘ ü ferḥunde atvārımǵa ayt (*Nâdire Dîvanı, Gazel 37, Mısra 14*).
15. ‘İşķ esrārını izhār ḳılıb fāş etme
Kim bu yanǵlıǵ dēmiş **ol vaḳıf-ı esrār** ḥadīs (*Nâdire Dîvanı, Gazel 51, Mısra 8*).
16. Berg-i gül keltirmedi **ol ḥüsn envārıǵa** tāb
Ḳıldı güllerni ḥazān seyr-i gülistān eylegeç (*Nâdire Dîvanı, Gazel 58, Mısra 5*).
17. Her ḡubār u gerd kim yētmiş anı dāmānıǵa
Ol ḡubār u gerd mevci çeşm-i giryānımdadur (*Nâdire Dîvanı, Gazel 83, Mısra 4*).
18. Tapmasun ta‘ḡir **ol reşk-i çemen** rengi dēban

- Lāle yanglıg dāğlar könglümdegi anımdadır (*Nâdire Dîvanı, Gazel 83, Mısra 7*).
19. Dêmeding ey şâh **ol mehcûr** ara bûlbûl kebi
Nâledin tinmey sêni hicringde nâlânım kêlûr (*Nâdire Dîvanı, Gazel 88, Mısra 11*).
20. Bir kêçe kördüm tûşümde ol cihânârâ yüzün
Dembedem **ol vechdîn** amgîn köngûl şâd eylerem (*Nâdire Dîvanı, Gazel 108, Mısra 6*).
21. Tâ şâdef êşitse deryâda sözleringni
Gevherin kılur **ol dürr-i maâle** teslim (*Nâdire Dîvanı, Gazel 111, Mısra 6*).
22. Du‘â birle peyâm-ı vaşl yêtkûr ey şabâ bir kûn
Müdâmımnı rûhığa mênidin mena **ol rû u revândın** hem (*Nâdire Dîvanı, Gazel 115, Mısra 6*).
23. Nâdire **ol yâr sevdâsı** ile köz yümme kim
Râhat-ı cân yâr êtmes yâr cânân eyleban (*Nâdire Dîvanı, Gazel 117, Mısra 11*).
24. **Ol ay hicrânıda** âhım benâtü‘l-na‘ş dek her yan
Perişân etti keyvân bârgâhıda şüreyyânı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 145, Mısra 9*).
25. Yâdgâr **ol şâhdın** aldı mena dür-dâne-yi
Êmdi anı devletin şükrini müstahkem tutay (*Nâdire Dîvanı, Gazel 148, Mısra 17*).
26. Âyîn-i ‘adl tüzdi inşâf birle **ol hem**
Şükr-i Hüdâ-i ‘âlem şub u mesâ demâdem (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 3, Mısra 33*).
27. Vâle mên âyînedek dîdârdın ayrılmışam
Ol ki dâyim hemnişîn ü hemdem ü hem-‘âb êdi (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 4, Mısra 16*).
28. Sâye-yi tat-ı felek urşîd-i tâbân efseri
Yârab **ol bat u sa‘âdat** gülbeni tapay kemâl (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 6, Mısra 36*).
29. alâyi seroş u peydâ êmes **ol bezm-i şâhânım**
Cihân andân u giryândur mênî bu çeşm-i ûnbârım (*Nâdire Dîvanı, Müseddes 1, Mısra 9*).

30. Süvāre bolğaç eylermen hayāl **ol şehsüvārımın**
Alurda cām istermen emīr-i ğam-güsārımın (*Nâdire Dîvanı, Müseddes 1, Mısra 21*).
31. Vişālîngge mağrūr edim nêçe kün
Niyāz oldı **ol barça nāzım** mēnîng (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 114*).
32. **Ol zülf-i dil-āvîz** mu ‘anber girihidin
Her kimni tüşib başığa bir özgeçe sevdâ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 4, Mısra 9*).
33. Luţf etib sorsa mēni hālimdin **ol nā-mihrbān**
Öldi hicrānîngda déb yār-ı vefādārımğa ayt (*Nâdire Dîvanı, Gazel 37, Mısra 7*).
34. Güng ü lāl olğusıdur bülbül ü tütî nāğāh
Ol şeker-leb nefesi eylese izhār hadîş (*Nâdire Dîvanı, Gazel 51, Mısra 4*).
35. **Ol zülf-i dil-āvîzini** eşkālını açmay
Bî-hüde nēdin til uzatıb şāne kıılır baḥş (*Nâdire Dîvanı, Gazel 52, Mısra 3*).
36. Kānı **ol yārdēk** şîrîn şemāil
Cemāl-ı dilkeş ü eṭvār-ı ferruḥ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 67, Mısra 3*).
37. Cihāndın kētdi **ol şāh-ı cihānım**
Mēnga boldı firāqıda cihān telḥ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 68, Mısra 5*).
38. Yārdın ayrıldı déb her kün mēnga devr-i felek
Körgüzib mihrini **ol nā-mihrbāndın** bērdi yād (*Nâdire Dîvanı, Gazel 76, Mısra 12*).
39. Ğonçeler gülşen ara açılmasun **ol yārsız**
Ğonçe yanglıg tā mēnîng könglüm dāğı kan olmasun (*Nâdire Dîvanı, Gazel 122, Mısra 5*).
40. Nâdire tinmey du ‘ā kııl kim bukün sultānı sēn
Pādişāh-ı ‘aşr dursan **ol gedālardın** biri (*Nâdire Dîvanı, Gazel 139, Mısra 16*).
41. Cevāb-ı şāh beyt-i Nâdire **ol nâdir-i dervrān**
Tēgib seng-i ecel sindürdi mīnā birle cāmımın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 143, Mısra 27*).
42. Hızr ile ilyās bolğay baḥr u berde raḥberi
Ol hümāyūn tıflnı ḥaḥ zīb-i kişver eyledi (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 6, Mısra 46*).
43. Kēldi tā ‘ālemğa **ol şehzāde-yi ‘ālî tebār**

Gülşen-i medhîde elhân birle bülbüller hezâr (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 6, Mısra 51*).

44. Ötti ‘âlem mülkidin **ol husrev-i gîti penâh**
‘Adâlet birle cihân ehliğa érdi pâdişâh (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 8, Mısra 37*).

45. Tâ kıyâmet Nâdire kılmas du‘âsıdın bölek
Müşfik érdi menğa **ol ferhunde sultân** el-firāk (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 8, Mısra 50*).

46. **Ol kün** ki vişâling çemenin seyr eter érdim
Mazûr-ı nazar érdi menğa **ol** kad u bâlâ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 4, Mısra 3- 4*).

47. Sirişkim saḥâbın imdâdıdın dilküşâdur muḥabbetni deşti
Köngül dağını êtsem beyân bolur **ol beyâbânda** lâle peydâ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 11, Mısra 10*).

48. Müşkil işdür derd ü hicrân külfeti
Yârab **ol müşkilni** kıl âsân menğa (*Nâdire Dîvanı, Gazel 12, Mısra 8*).

49. Gevher özini şadef içre eyledi pinhân
Çü zâhir eyledi **ol la‘l-i âbdâr** hadîs (*Nâdire Dîvanı, Gazel 50, Mısra 6*).

50. Her kaçan kim dесе **ol la‘l-i şekerbâr** hadîs
Telḥ olur tûtiye güftâr ile bisyâr hadîs (*Nâdire Dîvanı, Gazel 51, Mısra 1*).

51. **Ol gamze** senğa cevır ü cefâ ‘alemin okuttı
Efsûs ki ta‘lim-i vefâ bérmedi üstâd (*Nâdire Dîvanı, Gazel 74, Mısra 7*).

52. Her teb ü tâbı ki **ol şem‘-i şebistânımdadur**
Tâblardur kim demâdem rişte-yi cânımdadur (*Nâdire Dîvanı, Gazel 83, Mısra 1*).

53. Kılmaḡ ey aḥbâb **ol** ruḥsârdın kaṭ‘-i nazar
Lebleri yâkûtını elbette kût-ı cân êting (*Nâdire Dîvanı, Gazel 96, Mısra 13*).

54. Başîret ehliğa lâf-ı nazar ursam ‘aceb érmes
Közüm kuḥl-i sa‘âdetğa yêtişti **ol kef-i pâdın** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 124, Mısra 10*).

55. Köngülni bâde-yi gam birle âḥır telḥkâm etti
Yétalmay Nâdire **ol la‘l-i meygün-ı şekerḥ‘âğa** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 135, Mısra 12*).

56. Boldı **ol furşat** ki terk-i şoḥbet-i ‘âlem tutay

Ƙan t kib k z merdümidin ŗ ve-yi m tem tutay (*N dire D vani, Gazel 148, Mısra 1*).

57. Y  meger **ol ‘ahd u peym ndın** p ŗeym n eyledi
Vaŗl h  nıdın naŗ bim d g-ı hicr n eyledi (*N dire D vani, Kısa Mesnevi 1, Mısra 73*).

58. Lu f   h lk  her biri r h u rev n  rdi men a
K tti **ol r h u rev n** fery d u ef  n el-fir k (*N dire D vani, Muhammes 8, Mısra 30*).

59. ‘Aceb  rmes dem dem zerre ya gl g b - ar r olsa
Oŗal k z kim t ŗer **ol  fit b-ı ‘ lem r  a** (*N dire D vani, Gazel 135, Mısra 4*).

60. Sal anat eyv n  ŗem‘idür **ol ‘ l  güher**
Kim irür perv nesi h rŗ d-ı çarh-ı  enber  (*N dire D vani, Muhammes 6, Mısra 9*).

61. T  na arımđın nih n boldı **ol  r m-ı c n**
N r d n ayrıldı k z cism c d  c n d n (*N dire D vani, Gazel 125, Mısra 11*).

61. Cem ‘ hemniŗ nler bar u **ol  r m-ı c n m** yok
Muhabbet derd   d  ıd n bölek n m u niŗ n m yok (*N dire D vani, Müsemmen 2, Mısra 33*).

62. Bah r oldu g l açıldı m n  g serv-i rev n m yok
“Cih n  rtendi hicrid n **ol  ŗ b-ı cih n m** yok (*N dire D vani, Müsemmen 2, Mısra 36*).

63. Fi  n m y tmegi **ol  sum n-ı hüsne** m ŗkild r
Ki y tmes gerd-i perv z ile d m n-ı ŗ reyy  a (*N dire D vani, Gazel 135, Mısra 9*).

64. Merd ml g ile eyledi **ol ay** m ni r sv 
Neyreng ile h d t lbe kılur ilni per z d (*N dire D vani, Gazel 74, Mısra 3*).

65. H lk  eger her yılda bir  urb nl g eyler m h-ı ‘ d
M n kılurman n  e c n **ol ay a**  urb n her köşe (*N dire D vani, Gazel 133, Mısra 4*).

66. M n n -t v n u h stan  **ol ay cem lıd n**
Ma r m kıldı t l ‘-i bergeŗte bed-ba t (*N dire D vani, Gazel 80, Mısra 5*).

67. K    l v r nesini eyle  b d

- Felek cevri bile **ol ay firāķı** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 77, Mısra 28*).
68. Şebistândur közümnî manzarı **ol ay firāķıda**
Kelib eşkim nücümıdın ırâğân eylesün şâhım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 105, Mısra 13*).
69. **Ol ay hicride** çendân yıgladım her kaçre eşkimni
Vefâ bâzârıda bir gevher-i şehvâr kıl yârab (*Nâdire Dîvanı, Gazel 17, Mısra 5*).
70. Mên gam-zedeni hemdem-i derd ü elem eyler
Andaķ ki **ol ay ‘ıřķı** bile müttehem eyler (*Nâdire Dîvanı, Müsemmen 1, Mısra 26*).
71. Kading nahlini bisyâr eyledim yâd
Mêni **ol ay vişâlıdın** ayırdıng (*Nâdire Dîvanı, Gazel 77, Mısra 18*).
72. Tiredür **ol aydın** ayru hier şâmı meskenim
Nuķl-i gam bolmış ğızâ hûn-ı cigerdür şerbetim (*Nâdire Dîvanı, Gazel 103, Mısra 3*).
73. **Ol aynı** yüzige bahs etersen
Yetmiş meger ey kuyaş zevâling (*Nâdire Dîvanı, Gazel 95, Mısra 5*).
74. Körüb **ol bütñi** zünnâr almağaysız ey müslimânlar
Meningdêk yüz belâga kalmağaysız ey müslimânlar (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 2, Mısra 21*).
75. Nâgeh **ol cihân şâhı** kelse ey köngül bargıl
Şeh ‘inânını uşlab hier elgidin dâd et (*Nâdire Dîvanı, Gazel 36, Mısra 13*).
76. Bir kêçe kördüm tüşümde **ol cihânârâ** yüzün
Dembedem ol vechdin ğamgîn köngül şâd eylerem (*Nâdire Dîvanı, Gazel 108, Mısra 5*).
77. Kadem tâ ‘arşa-yı ‘âlemga koydı **ol dürr-i yektâ**
Mübârek bād uçun baķt u sa‘âdet tevemân keldi (*Nâdire Dîvanı, Gazel 140, Mısra 3*).
78. Kêçe **ol ğisû** temennâsıga çektim âhlar
Tağ emes andın tutaşsa çarķ eyvânıga dūd (*Nâdire Dîvanı, Gazel 81, Mısra 5*).
79. Köydürdi çemen güllerini reşk otı birle
Ol ğonçe-yi handân ile ol nergis-i şehlâ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 4, Mısra 8*).
80. Bûlbûl şıfat eylerem terâne

- Ol gül** ğazeli irür bahâne (*Nâdire Dîvanı, Terkib-bend 1, Mısra 50*).
81. Nêçe kûndür mesîḥāsâ kézib gülzâr-ı ‘âlemni
Nişân tapmas men **ol** gül hicridin serv-i revândın hem (*Nâdire Dîvanı, Gazel 109, Mısra 6*).
82. Kân yaşım taşvîr êter her lahza **ol gül şüretin**
Közge kim müjgânlerimni kil-k-i bihzâd eylerem (*Nâdire Dîvanı, Gazel 107, Mısra 11*).
83. Mên ki furkat tünleri **ol gül yüzün** yâd eylerem
Bülbüldür men ḥazân faşlide feryâd eylerem (*Nâdire Dîvanı, Gazel 108, Mısra 1*).
84. Mengâ **ol güldin** ayru kıлма teklîf-i temâşâ kim
Gülistândın ḥacl men seyr-i bâğ u büstândın hem (*Nâdire Dîvanı, Gazel 109, Mısra 7*).
86. Ey ḥol ol künler ki **ol gül-çehre** birle yâr êdim
Kêçe kûndüz devlet-i vaşlige berḥurdâr êdim (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 4, Mısra 21*).
87. Hicr derdiğa giriftâr eyledi cânân mênî
Ol gül-endâm u perî-ruḥsârdın ayrılmışam (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 4, Mısra 10*).
88. Tapmağım olmas müyesser **ol gül-i ḥandân** besî
Ger heme seyr-i cihân u ‘arşa-yı ‘âlem tutay (*Nâdire Dîvanı, Gazel 148, Mısra 15*).
89. Yaş ornıda kanlar tökilür dîdelerimdin
Tâ tüşti közim **ol gül ruḥsârdın** ayru (*Nâdire Dîvanı, Gazel 132, Mısra 4*).
90. Kıldı **ol ḥādîşeni** def‘ Ḥudâ-i ‘âlem
Şükr uçun boldı ḥalâyîk tili gevher efşân (*Nâdire Dîvanı, Gazel 127, Mısra 13*).
91. Nêçük esrâr-ı ‘ışkın asrasın **ol ḥasta** kim herdem
Sariğ ruḥsârı birle zâhir olmuş eşk alıdın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 123, Mısra 11*).
92. Közlerim mihr-i cemâlîdın münevver bolmadı
Mengâ hemdem bir kün **ol ḥurşîd manzar** bolmadı (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 64*).
93. Kim irür ‘âlî neseb şehzâdelerni serveri

Tā kadem koydı cihān mülkine **ol hürşidfer** (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 6, Mısra 6*).

94. Ketti **ol hürşid-ı meh-peyker** anı hicrânıda
İntizâr eyleb közimni eşkbâr etti felek (*Nâdire Dîvanı, Gazel 94, Mısra 5*).

95. Âh kim boldı yene şubh-ı neşâtım şâm-ı ğam
Çehre pinhân etti **ol hürşid-i tâbân** ‘âkıbet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 34, Mısra 14*).

96. Ğubârımdın nişân tapmas koyun bir ‘ömr seyr eyleb
Ki men sergeştemen **ol husrev-i tûrân** havâsıdın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 121, Mısra 4*).

97. ‘Uşşâk mişâl-ı kârvândur
Ol kâfilede irür vefâ bâb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 25, Mısra 16*).

98. Selâmet gencidin kozğalmağaysız ey müslimânlar
Çü **ol kâfir** çıkar köz salmağaysız ey müslimânlar (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 2, Mısra 24*).

99. Kêlür mükün yene ol şehsüvâr meydānga
Ki bardı **ol kêçe** közlerni intizâr kılib (*Nâdire Dîvanı, Gazel 30, Mısra 6*).

100. Bir nefes dîdârıdın cân behre-perver bolmadı
Kimdür **ol kim** keldi dünyāge mukadder bolmadı (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 66*).

101. Menga **ol** kün kim vefāga ‘ahd u peymân eyledi (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 70*).

102. **Ol kün** ki vişālîng çemenin seyr eter êrdim
Mazûr-ı nazar êrdi menga **ol kad u bālā** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 4, Mısra 3-4*).

104. Ayıldım **ol kuyaşnı** tâ ‘arağ efşân liķāsıdın
Közümge ot tüşer hürşid ile encüm ziyāsıdın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 121, Mısra 1*).

105. Kōngül teşvîşini zülf-i perîşânıda körgende
Ciger kan oldıgın **ol la’l-i handāndın** temāşā kıl (*Nâdire Dîvanı, Gazel 100, Mısra 12*).

106. Sêndin ayru telhķām etti dēban zehr-i firāk

- Yaşurun derdimni **ol la‘l-i şeker-barımğa** ayt (*Nâdire Dîvanı, Gazel 37, Mısra 10*).
107. Teğâfûl birle bî-dâd étme çoḡ ḥâlimğa ey tâli‘
Ki telḡ olmış mezâkım kâmi **ol la‘l-i şekerḡâdın** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 124, Mısra 14*).
108. Kılğasın **ol mâh** mihrin âşikâr
Subḡ yaṅlıḡ pāk-dâmen merḡabâ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 6, Mısra 9*).
109. Fiğânımdın ki otlar baş çeker **ol mâhdın** ayru
Müdâmımnı uçkunların yâd eylegil necm-i sûreyâdin (*Nâdire Dîvanı, Gazel 124, Mısra 15*).
110. Ğayrınḡ bezmidedür **ol mâh-ı tâbân** her kêçe
Örtênür ḥâlim körüb şem‘-i şebistân her kêçe (*Nâdire Dîvanı, Gazel 133, Mısra 1*).
111. Esîr-i ḡâkdur **ol serv-i ḡūrîzâd** destingdin
Nêçe kündür nazarda ol mehî nâ-mihrbânım yok (*Nâdire Dîvanı, Müsemmen 2, Mısra 32*).
112. Perî yaṅlıḡ nazardın çehre pinhân ét-di **ol mehveş**
Firâḡ u hicr cāmıdın meni mest ü ḡarâb eyleb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 21, Mısra 3*).
113. Seḡer kim tüşti otlar cânıma **ol mihr-sîmâdın**
Aşurdum âh u efğân dūdını evc-i şûrreyâdin (*Nâdire Dîvanı, Gazel 124, Mısra 1*).
114. Esîr-i ḡâkdur ol serv-i ḡūrîzâd destingdin
Esîr-i derdmen **ol mû‘nis-i cânımdın** ayrılgaç (*Nâdire Dîvanı, Müsemmen 2, Mısra 16*).
115. Vaşlıḡa şûkr étmedim furkat belâsıdur menğa
Yâdgâr **ol mû‘nis-i cânım** du‘âsıdur menğa (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 4, Mısra 28*).
116. Kâfir ü bî-raḡm u sengîn-dil esîr-i bolmuşam
Dîn ü dil ḡâret kı-lur **ol nâ-muslimân** her kêçe (*Nâdire Dîvanı, Gazel 133, Mısra 12*).
117. Yüzing yâdida kıldım bu kêçe âh-ı seḡar peydâ

- Kevākib hirmeniğa boldı **ol otdın** şerer peydā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 10, Mısra 2*).
118. Ayrılıb **ol pâdişâhdın** bolmayın dēb derbeder
Öz diyârımda muķīm-i gūşe-yi vîrâne men (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 7, Mısra 29*).
119. Eylesem dîvâneliğ ‘ayb êtmenġiz kim **ol perî**
Ġâib olmışdur nazardın cilvesi pinhân bolub (*Nâdire Dîvanı, Gazel 29, Mısra 7*).
120. **Ol perî-peyker** ki hicridin cihânım boldı telġ
Şerbet-i la‘lidin ayru kām-ı cānım boldı telġ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 69, Mısra 1*).
121. Meger kim **ol perîrû** ġüsni nûrı eyledi pertev
Közüm âyinedek ey Nâdire ġayret nümüdârı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 141, Mısra 17*).
122. Her kaçan kim **ol perîveş** vaşlını yād eylerem
Çarġ bünyādını bir âh ile berbād eylerem (*Nâdire Dîvanı, Gazel 107, Mısra 1*).
123. Kêtdi hūşım **ol perîveş** cilve âġâz eylegeç
Örtedi cān perdesin muṭrib nevāsâz eyegeç (*Nâdire Dîvanı, Gazel 59, Mısra 1*).
124. **Ol perîveş vaşlıdın** boldım cüdā
Rāġat-ı dil ġalmadı dildârsız (*Nâdire Dîvanı, Gazel 89, Mısra 5*).
125. Yārga derd ü ġam-i şubġ ile şāmımnı dēseng
Ol perîveşka du‘ā birle selāmımnı dēseng (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 1, Mısra 8*).
126. Meyġâne-yi ‘ışk içre ġoş **ol rind** ki tünler
Bir cür‘a uçun bar ēse bîdār-ı muġabbet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 47, Mısra 3*).
127. Ġam yüki âġır elifdek ġāmetimni kıldı dāl
Ey ġoş **ol sâ‘at** ki êrdim maġrem-i bezm-i vişāl (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 24*).
128. Nâdire ayrılıb **ol şâh-ı cihân-perverdin**
Āferîn senga ki feryād ile dād eylemeding (*Nâdire Dîvanı, Gazel 99, Mısra 13*).
129. Ķaldı hicridin köngġülde dāġ-ı pinhân el-firāk
Ķanda bardı bilmedim **ol şâh-ı devrân** el-firāk (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 8, Mısra 4*).
130. ‘Arabdan tâ ‘acem meşġûr êdi **ol şâhlar şâhı**

- Sikender saltanatlıg şāh-ı tūrānımnı sağındım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 102, Mısra 15*).
131. Râz-ı dilim ger şabâ yârga yetkürmese
Vâkıf êmes **ol şanem** Nâdire hicrânıdın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 125, Mısra 22*).
134. **Ol şehriyâr-ı devrân** kıldı vedâ'-i 'âlem
Kim kıldı taht u tâcın fezendîga müselleme (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 3, Mısra 31*).
135. Kêlür mükin yene **ol şehsüvâr** meydānga
Ki bardı ol kêçe közlerni inîzâr kılib (*Nâdire Dîvanı, Gazel 30, Mısra 5*).
136. Kêldi çün dünyāga **ol şehzāde-yi 'ālî güher**
Nâdire kıldı du'â-i hayr ile söz muhtaşar (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 6, Mısra 61*).
137. 'Ömrdin ber tapkay **ol şehzāde-yi 'ālî nişān**
Cilverger mäh-ı cemālıdın aşâlet cevheri (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 6, Mısra 29*).
138. **Ol serv** ki bardur anı mevzûn qadı âzād
Meşşāte uçun şāne çeker zülfîga şimşād (*Nâdire Dîvanı, Gazel 74, Mısra 1*).
139. Tabîbâ derdime şimşād bergidin devâ kııl kim
Qamu bîmārman **ol serv ü qad ü** gülşen âzādın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 124, Mısra 6*).
140. Cilve körsetdi çü **ol serv-i dilārā** bāg ara
Çeşm-i qumrî boldı bir çeşm-i temāşā bāg ara (*Nâdire Dîvanı, Gazel 15, Mısra 1*).
141. Kōrdi **ol serv-i dilārā** qāmet-i mezûnını
Serv qadin kıldı qumriler temennā bāg ara (*Nâdire Dîvanı, Gazel 15, Mısra 15*).
142. Bolubman Nâdire **ol serv-i gül-ruhsārdın** ayru
Kōngül qandur havā-i bāg u seyr-i bûstāndın hem (*Nâdire Dîvanı, Gazel 115, Mısra 13*).
143. Esîr-i hākdur **ol serv-i hūrîzād** destingdin
Mêni ey çarh kez-reftâr yārimdın cüdā kıldıng (*Nâdire Dîvanı, Müsemmen 2, Mısra 7*).
144. Bardı **ol serv-i revān** mên qalmışam bî-hûş u lāl

Hıķkim yārab cihānda yāridin ayrılmasun (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 27*).

145. Yırağ olsam eger **ol serv-i sîm-endām** alıdın
Köngül sîmāb yaŋlıg suv olur müdāmımnı hayālın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 123, Mısra 1*).

146. Menga **ol serv-ķad** peygāmın ey bād-ı şabā keltür
Ġubār-ı maķdemin közlerimga tütüyā keltür (*Nâdire Dîvanı, Gazel 86, Mısra 1*).

147. Şeh ‘Ömer Sultān cihāndın ketti **ol şevket ile**
Ėmdi devrān ehlidin çeşm-i mürüvvet kem tutay (*Nâdire Dîvanı, Gazel 148, Mısra 3*).

148. Yétmesün yārab nesīm-i serd **ol şimşāda** kim
Şu‘leler her laķza otluğ dūd-ı efgānımdadır (*Nâdire Dîvanı, Gazel 83, Mısra 9*).

149. Ėrdi şehbāz-ı hayālın bezmide ‘unķā şikār
Ėmdi **ol sultān** mezārı şem‘īga pervāne men (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 7, Mısra 10*).

150. Ferhādda bolsaydı mēning ġayret-i ‘ışķım
Bir āh ile eyler etti **ol taġnı** ġāret (*Nâdire Dîvanı, Gazel 43, Mısra 6*).

151. Baķt yāver tālî‘-i ferķunde devlet pāydār
Gerķi bolmābdur henüz **ol tıfl-ı kūdekni** süvār (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 6, Mısra 54*).

152. Hāk-ı rehī fenādur ayrılma cism cāndın
Ol yaķşılarnı şāhı ketti bu hākdāndın (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 3, Mısra 54*).

153. Mēndin ayırdı devrān **ol yār-ı hemdemimni**
Ķaydın taparman Ėmdi şāh-ı mūkerremimni (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 3, Mısra 21*).

154. Efsūs şāh-ı devrān ‘azm eyledi cihāndın
Devrān mēni ayırdı **ol yār-ı mihrbāndın** (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 3, Mısra 52*).

155. Çün mēndin üzdi mihri **ol yār-ı mu‘temed**
Bīġāne boldı birbiridin cān ile cesed (*Nâdire Dîvanı, Gazel 80, Mısra 1*).

156. Ķandur cigerim ġuşşā bilen yārdın ayru
Ėşüftemēn **ol yār-ı vefādārdın** ayru (*Nâdire Dîvanı, Gazel 132, Mısra 2*).

157. Nâdire **ol yârını** vaşlın tileb
Şubh u mesâ terk-i du‘â eylemes (*Nâdire Dîvanı, Gazel 90, Mısra 11*).
158. Herçen şâd irürmen bu ikki tâze güldin
Kêtmes henüz mëndin **ol yârının** havâsı (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 3, Mısra 40*).
159. Tikermen Nâdire ğam yolıda kâze züleyhâdek
Ki **ol Yūsūf-liḳā** Sultân ‘Ömer Hânım’ını sağındım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 102, Mısra 20*).
160. Aḳarġan közlerimdin boldı **ol Yūsūf-liḳā** pinhân
İrür könglüm öyi Ya‘ḳūb-ı Ken‘ân beytū’l-aḥzânı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 145, Mısra 11*).
161. Tüşse mihri könglüme bî-hud bolıb feryâd etib
Ol zamânı elgime çāk-ı girībânım këlür (*Nâdire Dîvanı, Gazel 88, Mısra 6*).
162. Derd-i hicrân ibtilâsın eylemes êrdi ḥayâl
Ol zamân êrdi menġa bu nuḳşânlar ‘ayn-i kemâl (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 26*).
163. Eylegey sên âfitâb-ı tâli‘yini bî-zevâl
Serv-i yektâ bolġay az müddetde **ol zibâ nihâl** (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 6, Mısra 38*).
164. Muḥabbet derdidin âşüfteliġlar tüşti başımġa
Mêni ḥâlimni **ol zülf-i perîşândın** temâşâ kııl (*Nâdire Dîvanı, Gazel 100, Mısra 8*).

ola: (T.) Olmak.

1. Ne revâ kim **ola** ‘uşşâḳlarınġ ġuşşa bile
Bir baḳıb ġam-zedeler könglini şâd eyledinġ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 99, Mısra 3*).

olġusu: (T.) Olacak.

1. Güng ü lâl olġusıdur bülbul ü tûtî nâġâh
Ol şeker-leb nefesi eylese izḥâr ḥadîş (*Nâdire Dîvanı, Gazel 51, Mısra 3*).

olki: (T.) O ki.

1. 'İşk da 'vāsını bīmārlıġ eyler isbāt
Olki bīmār êmes yok anı da 'vāsı şahīḥ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 65, Mısra 4*).
2. **Olki zemâne bezmide** eyledi serbülend özin
Başdın ayakka şem 'dek örteği kışsa muḥtasar (*Nâdire Dîvanı, Gazel 82, Mısra 5*).
3. Kavı oşal kavldur ki cānnı ḥ^vācege kılsa nişār
Bî-vefādur **olki ister bolsa** sultāndın ḥālāş (*Nâdire Dîvanı, Gazel 93, Mısra 4*).

oltur-: (T.) Oturmak, yerleşmek.

1. Mekān gülḥan kölin kıldı Nevāyī tēlbedek ya 'nī
Cünün tārācıdın āḥır kara toprakka **olturdum** (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 2, Mısra 40*).
2. Dāmen-i ikbālīga **olturmaġay** gerd-i melāl
Ḥaḳ ta 'ālā bergey anġa devlet-i iskenderī (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 6, Mısra 39*).

öltür-: (T.) Öldürmek.

1. Kaçan 'ışk ehlini **öltürmaġını** iḥtiyār êtseng
Cefā ṭıġı bilen evvel mēning baġrımnı efgār et (*Nâdire Dîvanı, Gazel 32, Mısra 3*).
2. Hicr şahnesi āḥır **öltürür** esīringni
Bir kıyā baķıb cānā bend-i ġamdin āzād et (*Nâdire Dîvanı, Gazel 36, Mısra 3*).

orn: (T.) Yer.

1. Beski ḳan boldı yüreġim gevher-i eşk **ornıġa**
Ḳatre ḳatre közlerimdin tamdı mercān 'āķıbet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 34, Mısra 11*).
2. Neçe kün boldı lebing şahbāsıdın ayru tüşüb
Nâdire közdin töker yaş **ornıġa** ḳan her keçe (*Nâdire Dîvanı, Gazel 133, Mısra 18*).
3. Yaş **ornıda** ḳanlar tökilür dīdelerimdin
Tā tüşti közim ol gül-i ruḥsārdın ayru (*Nâdire Dîvanı, Gazel 132, Mısra 3*).

4. Bî-sütûn tağıda köp cān çekmegin ey kühken
Kökregimdin cūy-ı şîr **ornige** otluğ yara aç (*Nâdire Dîvanı, Gazel 57, Mısra 6*).

oşal: (T.) *İşte O işaret zamiri.*

1. **Oşal kim** anğa bed-ẖā u hasūd u kīneperverdür
Hümāyūn dergehîde müstemend ü zār kıl yārab (*Nâdire Dîvanı, Gazel 17, Mısra 25*).
2. Yüz selām aydım ne bolğay bir yolı ol hem dēse
Bul selāmımnı **oşal aşüfte-yi zārımğa** ayt (*Nâdire Dîvanı, Gazel 37, Mısra 12*).
3. Her kişini bir münāsib yārı bar
Mēn **oşal āvāredürmen** yārsız (*Nâdire Dîvanı, Gazel 89, Mısra 4*).
4. ‘Aceb ěrmes demādem zerre yanglığ bî-ķarār olsa
Oşal köz kim tüşer ol āfītāb-ı ‘ālemārāğa (*Nâdire Dîvanı, Gazel 135, Mısra 4*).
5. **Oşal leyli** melāḥat nāzenīn māh-ruḥsārım
Mēni mecnūn kebi sergeşte-yi deşt-i belā kıldı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 138, Mısra 5*).
6. Hicr vādīsîde kıaldım bî-ser ü sāmān bolub
Mēn ğulām-ı ḥalkā dergüş-ı **oşal dūr-dānemen** (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 7, Mısra 40*).
7. Kıayan bardıng ey mihr-i yok bî-vefā
Mēn ěrdim **oşal mihrbānıng** sēning (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 68*).
8. **Oşal ‘ahd-ı yalğan** cefā pīşe sēn
Sēni tābekey imtiḥān eyleyin (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 133*).
9. Kōzleridür sāḥir **oşal ķaşı ya**
Nāvek-i müjgānı ḥaṭā eylemes (*Nâdire Dîvanı, Gazel 90, Mısra 9*).
10. **Oşal kim** bende-yi fermān irür ey ḥusrev-i ‘ālem
Yolıngdın Nâdire baş çekmağı nē ihtimāl olğay (*Nâdire Dîvanı, Gazel 150, Mısra 11*).

ot: (T.) *Ateş, od.*

1. Mevc yanglığ suvğa sal yā şem‘ yanglığ **otlara**

- ‘İşk içre her ne bolsa bende-yi fermāningim (*Nâdire Dîvanı, Gazel 112, Mısra 9*).
2. Seher kim tüşti **otlar** cānıma ol mihr sīmādın
Aşurdum āh u efğān dūdını evc-i şurreyādin (*Nâdire Dîvanı, Gazel 124, Mısra 1*).
3. Fiğānımdın ki **otlar** baş çeker ol māhdın ayru
Müdāmımnı uçkunların yād eylegil necm-i süreyādin (*Nâdire Dîvanı, Gazel 124, Mısra 15*).
4. Firākıng **otu** dūdı başım üzre saldı yüz sevdā
Fiğānımdın kızıldı cānım içre haşr bāzārı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 141, Mısra 3*).
5. Nişāndur tîre bolğan ahter-i bahtım sevādın
Tügünler kim firākıng **otıdın** gam şāmı köydürdüm (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 2, Mısra 10*).
6. Belî birbirge ‘āşık birle zāhid
Muḥālıfdur nēcük **ot** bile yaḥ (*Nâdire Divanı, Gazel 71, Mısra 6*).
7. Ḥamūş etermen anı bir şerare āh bile
Egerçi tîz irür **otu** bîzebāne-yi şeyḥ (*Nâdire Divanı, Gazel 73, Mısra 8*).

ot içre: (T.) Ateşte, ateş içerisinde.

1. Māh-tābān yüzligim her laḥza yād etsem seni
Dūd-ı bağırmıdın çıkar **ot içre** tüşgendek kebāb (*Nâdire Divanı, Gazel 19, Mısra 4*).

ot sal-: (T.) Yakmak.

1. Köngül mülkine **ot salı** iştıyāk
Başımını kılıbman ḥayl-ı gam pāymāl (*Nâdire Divanı, Terci-bend 1, Mısra 145*).

otka sal-: (T.) Ateşe atmak.

1. **Otkā saldı** āh u efğānım felekler rahtını
Her kēçe kim çarḥ bîdād etti bîdād eylerem (*Nâdire Divanı, Gazel 108, Mısra 9*).

ot tabı: (T.) Ateşin gücü.

1. Āhım şereri kılmadı könglîngni mülâyim
Herçend mülâyim bolur **ot tabıda** pülâd (*Nâdire Dîvanı, Gazel 74, Mısra 12*).

otluğ, otluğ: (T.) *Otluk.*

1. Felekke yêtkürüb her kêçe **otluğ** âh u efgândın
Muhabbet ‘andelîbi könglümi âteş nevâ kıldı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 138, Mısra 3*).
2. Bîsütün tağıda köp cân çekmegin ey kühken
Kökregimdin cüy-ı şîr ornige otluğ yara aç (*Nâdire Dîvanı, Gazel 57, Mısra 6*).

otluğ dūd: (T.+Far.) *Ateşli duman.*

1. Yêtmesün yârab nesîm-i serd ol şimşâda kim
Şu‘leler her lahza **otluğ dūd**-ı efgânımdadır (*Nâdire Dîvanı, Gazel 83, Mısra 10*).

Ö

öl-: (T.) *Ölmek, yok olmak.*

1. Cân alurda ey şanem kılğan şitâbîngge **öley**
Gâh nâzîngge bèrey cân geh ‘itâbîngge **öley** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 149, Mısra 1-2*).
2. Her kişi **ölse** yüzîng mihride la‘lîng tîrgüzür
Çün mesîhîng zinde eyler âfîtabîngge **öley** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 149, Mısra 3-4*).
3. Tîrgüzür bîmârlarını şerbet-i la‘l-i lebing
Sâkiyâ maḥmûrman zevk-i şarâbîngge **öley** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 149, Mısra 6*).
4. Cân bağışlarda lebing nâzîngge cân eyley fedâ
Katlım eyler çağda kılğan ıztırâbîngge **öley** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 149, Mısra 8*).
5. Luṭf étib sorsa mēni ḥâlimdîn ol nâ-mihrbân
Öldi hicrânîngda dēb yâr-ı vefâdârîmgâ ayt (*Nâdire Dîvanı, Gazel 37, Mısra 8*).
6. ‘Uşşâklarîng gâmingde **öldi**
Yokdur sēni zerre-yi melâlîng (*Nâdire Dîvanı, Gazel 95, Mısra 13*).

7. Her kişi **ölse** yüzing mihride la'ling tircüzür
Çün mesihing zinde eyler âfîtabingge **öley** (*Nâdire Divanı, Gazel 149, Mısra 3-4*).
8. Ger **ölsem** bu vâdî ara ey humây
Ğızâ bolğusı üstühâ'nım saňa (*Nâdire Divanı, Terci-bend 1, Mısra 41*).
9. La'ling alıda köngül sürgende hâlingdın su' uâl
Nâz u istignâ bile berğen cevâbingge **öley** (*Nâdire Divanı, Gazel 149, Mısra 10*).
10. Talpınb **ölgen** kebi şayyâdnı dâmda kuş
Koy ki bir dem çırnaşb bend-i niğābingge **öley** (*Nâdire Divanı, Gazel 149, Mısra 11-12*).
11. Āstāning kible-yi maşşūd-ı hāş u 'ām irür
Nâdire başımnı ferş eyleb cinābingge **öley** (*Nâdire Divanı, Gazel 149, Mısra 14*).
12. Ey nigār hicrinde müşkil oldı cān bërmağ
Körsetib cemālingnı **ölmegimni** āsān èt (*Nâdire Divanı, Gazel 49, Mısra 12*).

öldür-: (T.) Öldürmek.

1. Ğazab birle nigārım ötdi yanımdın şitāb eyleb
Yüzin körgünçe **öldürdi** meni hicri 'azāb eyleb (*Nâdire Divanı, Gazel 21, Mısra 2*).

ölgen: (T.) Ölü.

1. Talpınb **ölgen** kebi şayyâdnı dâmda kuş
Koy ki bir dem çırnaşb bend-i niğābingge **öley** (*Nâdire Divanı, Gazel 149, Mısra 11*).

'ömer şāhibkurān: (ö.a.) Çağatay edebiyatının büyük kadın şairi Nadire'nin kocası Emir Ömer Han.

1. Nâdire kılğaç muhabbet neş'esidin güftügü
Lezzet-i şî'r-i **'ömer şāhibkurāndın** bërdi yād (*Nâdire Divanı, Gazel 76, Mısra 14*).

‘ömer sultân: (ö.a.) Çağatay edebiyatının büyük kadın şairi Nadire'nin kocası Emir Ömer Han.

1. Şabā luṭf èt ‘**Ömer Sultân**’ğa yetkür Nâdire ‘arzin
Ki tûyî nûr-i cemşiddur rızā ger bolsa şāhımda (*Nâdire Divanı, Gazel 134, Mısra 21*).
2. Māh-ı ‘îd ‘âlemğa saldı pertev-i envārını
Yād eylermen ‘**ömer sultānnı** gîr ü dārını (*Nâdire Divanı, Muhammes 7, Mısra 22*).

‘ömr: (Ar.) Hayat, yaşama süresi.

1. Hiç cürm ehlini aḥvālīga yārab tüşmesün
‘**Ömrlerdür** çarḥdın mên çekdügüm cevır ü cefā (*Nâdire Divanı, Gazel 14, Mısra 20*).
2. Karılığ devletiğa yetkürüb ḥān-ı dilāverni
Beḳa-i ‘**ömrini** il ‘**ömridin** bisyār kıl yārab (*Nâdire Divanı, Gazel 17, Mısra 20*).
3. Ḥidmetiṅ bā‘îş-i āsāyiş irür kıllarğa
Sêndin ayrılısı kışı ‘**ömrde** yokdur lezzet (*Nâdire Divanı, Gazel 44, Mısra 10*).
4. ‘**Ömr**din ber tapḳay ol şehzāde-yi ‘ālî nişān
Cilverger māh-ı cemālının aşālet cevheri (*Nâdire Divanı, Muhammes 6, Mısra 29*).
5. Êmdi bu cihān muṭî‘-i ḥān bād
Şehzādeler ‘**ömr-i cāvidān** bād (*Nâdire Divanı, Terkib-bend 1, Mısra 40*).
6. Barmağım ‘**ömr** ile yêrga zarûret êrdi
Yoksa şāyeste êmen bendeğa terk-i ḥidmet (*Nâdire Divanı, Gazel 44, Mısra 3*).
8. Ecelni destidin yüz dād u feryād
Ki ‘**ömr**im ḥāşılını bêrdi berbād (*Nâdire Divanı, Gazel 77, Mısra 2*).
9. Devlet bolub ziyāde ‘**ömr**iṅ hezār bolğay
Bedḥ‘ālar hemîşe ‘âlemde ḥār bolğay (*Nâdire Divanı, Muhammes 5, Mısra 17*).

‘ömrh‘āh-ı cāningım: (Far.+T.) Sana uzun ömürler temenni ediyorum.

1. Tā bedendür cān maḳāmı ‘**ömrh‘āh-ı cāningım**

Tā irür cānım bedende bende-yi fermāningim (*Nâdire Divanı, Gazel 114, Mısra 1*).

‘ömr-i cāvīd: (Ar.) *Sonsuz hayat.*

1. Farq farkad sayı tapkay tāt-ı devlet ‘anķarīb
Eyleğil cāvīd ‘ömrini ānga yārab naşīb (*Nâdire Divanı, Muhammes 6, Mısra 14*).

‘ömr-i cāvīdān: (Ar. + Far.) *Sonsuz ömür, ebedî hayat, ölümsüzlük.*

1. Eger hicrān iline yār vaşlı bolmasa hāşıl
Ne hāşıl hānmāndın belki ‘ömr-i cāvīdāndın hem (*Nâdire Divanı, Gazel 115, Mısra 8*).

‘ömr-i girāmī: (Ar. + Far.) *Saygın olan ömür. Aziz olan kişi.*

1. Furşat-ı ‘ömr-i girāmī etgenin rüsvā köngül
Bildi ğaflet uykusıdın közlerin bāz eylegeç (*Nâdire Divanı, Gazel 59, Mısra 9*).

örġen-: (T.) *Öğrenmek.*

1. Nêçe şīrīnni vefā tağıda feryād kılay
Şem‘ ser tā kadem örtendi fenā örgendim (*Nâdire Divanı, Muhammes 1, Mısra 36*).
2. Körüban kaçre-yi şebnemni hayā örgendim
Gül ü bülbül sözidin berg ü nevā örgendim (*Nâdire Divanı, Muhammes 1, Mısra 37-38*).
3. Āstāning itidin remz-i vefā örgendim
Nā-tüvān cānıma bīdād üzre bīdād kılay (*Nâdire Divanı, Muhammes 1, Mısra 39*).

örgül-: (T.) *Kurban olmak, feda olmak.*

1. Ey serv-i nāz kaç nihālingdın örgüley
Yāding beğayr fikr ü hayālingdın örgüley (*Nâdire Divanı, Gazel 147, Mısra 1-2*).

2. Şām-ı firākıñg etti meni tîre rûzgār
Körset yüziñgñi mäh cemālîñgdın **örgüley** (*Nâdire Divanı, Gazel 147, Mısra 4*).
3. Hicrân menğa muşâhib irür vaşlîñg ârzû
Ey şehriyâr cāh u celālîñgdın **örgüley** (*Nâdire Divanı, Gazel 147, Mısra 6*).
4. Peyveste kaçlarıñgñı yüz üzre hayāl étib
Bir âfitāb u iki hilālîñgdın **örgüley** (*Nâdire Divanı, Gazel 147, Mısra 8*).
5. Kōñglüm kuşını bend kılur ğam tuzāğına
Gül hırmenide dāne-yi hālîñgdın **örgüley** (*Nâdire Divanı, Gazel 147, Mısra 10*).
7. Mên tēlbege közüñg keyiği rām bolmadı
Vaḥşî şıfat remîde ğazālîñgdın **örgüley** (*Nâdire Divanı, Gazel 147, Mısra 12*).
8. Tapmas közüñni merdümi hüsniñg misālını
Hāl-ı siyeh ile ruḥ-ı alîñgdın **örgüley** (*Nâdire Divanı, Gazel 147, Mısra 14*).
9. Müşkin ḥatîñg bahārıda simîn ‘uzār sên
‘Anber saçar su üzre saḳalîñgdın **örgüley** (*Nâdire Divanı, Gazel 147, Mısra 16*).
10. Kēltürseñg ey kebüter eger yārdın ḥaber
Körgende nāmesin per ü bālîñgdın **örgüley** (*Nâdire Divanı, Gazel 147, Mısra 18*).
11. Ey güli ‘zār Nâdire’niñg ḥālını sorab
Güftāre kēl cevāb u su’ālîñgdın **örgüley** (*Nâdire Divanı, Gazel 147, Mısra 20*).
12. Kēlseñg ḳademiñgdın **örgülürmen**
Luṭf ü keremiñgdın **örgülürmen** (*Nâdire Divanı, Terkib-bend 1, Mısra 23-24*).

ört-: (T.) *Yakmak, tutuşturmak.*

1. Vaşl ara mağrūr edim dīdārıġa şām-ı firāk
Örtedi cismimni āḥır āteşin hicrân bolub (*Nâdire Divanı, Gazel 29, Mısra 6*).
2. Āḥ kim zulm-i felekdin boldı aḥger Nâdire
Şabr u ārāmım kētib **örteb** köyer iç ü taşım (*Nâdire Divanı, Gazel 104, Mısra 14*).
3. Āteş-i derd ü firāk u şerer-i hicr meni
Örtedi ḳaysı birini señga bünyād ḳılay (*Nâdire Divanı, Muhammes I, Mısra 30*).
4. Kētdi hūşım ol perīveş cilve āġāz eylegeç

- Örtedi** cân perdesin muṭrib nevāsāz eyegeç (*Nâdire Divanı, Gazel 59, Mısra 2*).
5. Sâkiyâ renc-i ḥumâr **örtedi** keltür menğa mey
Toldurub neçe qadehni tuta kör peyderpey (*Nâdire Divanı, Muhammes 1, Mısra 41*).
6. Āteş-i firkatda āhır **örtedi** hicrân mēni
Ḥalk ara efsâne kıldı nāle ü efğân mēni (*Nâdire Divanı, Muhammes 4, Mısra 7*).
7. Firkat içre qalmadı şabr u qarārım qandasan
Ḥasretingde köydi bağrım **örtedi** cân el-firāk (*Nâdire Divanı, Muhammes 8, Mısra 10*).
8. Ėmdi kim şabr eylemekdin cīb-i tākat pāredür
Yığlamay nēlay ki ğam cānımnı **örteb** baradur (*Nâdire Divanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 36*).
9. Külbeyī aḥzân ara Sulṭân ‘Ömer’ni dāğıda
Şem‘dek her kēçe tanatgunça **örteb** yanaman (*Nâdire Divanı, Muhammes 7, Mısra 20*).
10. Cism ü cân ḥākister olğay cümle redni **örtegey**
Böyle öt kim ‘ışkıdın bu qalb-i sūzānımdadır (*Nâdire Divanı, Gazel 83, Mısra 13*).

örten-: (T.) Yanmak.

1. Nâdire ger vaşl devranın ğanīmet bilmedi
Örtenür erdi ḥayāl-ı şāh-ı devrân eylegeç (*Nâdire Divanı, Gazel 58, Mısra 14*).
2. Ğayrınıĝ bezmīdedur ol māh-ı tābān her kēçe
Örtenür ḥālīm körüb şem‘-i şebistān her kēçe (*Nâdire Divanı, Gazel 133, Mısra 2*).
3. Neçe şīrinni vefā tağıda feryād kılay
Şem‘ ser tā qadem **örtendi** fenā örgendim (*Nâdire Divanı, Muhammes 1, Mısra 36*).
4. Ėmdi ğam küncīde ḥasretler bile **örtenemen**
Mirhbān şāhımnı tapmay qalmışam giryān bolub (*Nâdire Divanı, Muhammes 7, Mısra 35*).
5. Köyüb **örtenüb** şem‘ su boldı pāk

Eşer kıldı sūz u güdāzım mēning (Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 123).

öt-: (T.) Geçmek.

1. Tileseng vaşl **öt** cihân gamidin
Ne cihân belki cism ü cāndın kēç (Nâdire Dîvanı, Gazel 62, Mısra 3).
2. **Ötti** köksimdin okıng serv-i revandın bērdi yād
Zahımlar kim ƙaldı andın gülsitāndın bērdi yād (Nâdire Dîvanı, Gazel 76, Mısra 1).
3. Müddeti vaşlıng gülistānıda ērdim ‘andelīb
Nev-bahār **ötti** hāzān boldı gülistān ƙaydasan (Nâdire Dîvanı, Gazel 129, Mısra 6).
4. Sāḳiyā tutkıl ḡanīmet sāḡar-ı ‘iṣret bilen
Kim nēçe devr **ötti** ü bir nēçe devrān ƙalmadı (Nâdire Dîvanı, Gazel 136, Mısra 16).
5. Ğamide **ötti** devri derd-i hicrān bolmadı āhır
Ki ḡasret cānımı endūh-i bī-pāyāne tapşurdı (Nâdire Dîvanı, Gazel 137, Mısra 5).
6. **Ötti** devrānı köngülde ƙaldı armān el-firāk
Ėmdi tapmasman sēni ey ṣehriyārım ƙandasān (Nâdire Dîvanı, Muhammes 8, Mısra 5).
7. Ki boldı ‘aḡl u ḡired ƙuşlarıḡa dām-ı belā
Felekdin **ötdi** fiḡānım ƙuyaşge yētdi ünim (Nâdire Dîvanı, Gazel 3, Mısra 16).
8. Āh nēlay **ötdi** devrān-ı viṣāl
Bīvefālīḡ eyledi devrān menḡa (Nâdire Dîvanı, Gazel 12, Mısra 11).
9. ‘Azīzim ṣubḡ yanḡlıḡ pāk-dāmān **ötdi** ‘ālemdin
Şerāfet birle topraḡını feyż āṣār ƙıl yārāb (Nâdire Dîvanı, Gazel 17, Mısra 15).
10. Ğazab birle nigārım **ötdi** yanımdın ṣitāb eyleb
Yüzin körgünçe öldürdi meni hicri ‘azāb eyleb (Nâdire Dîvanı, Gazel 21, Mısra 1).
11. Nâdire bülbul kebi tā nāle inṣā eyledim
Nevbahār **ötdi** hāzān oldı gülistān ‘āḳıbet (Nâdire Dîvanı, Gazel 34, Mısra 18).
12. **Ötse** hırām eyleban cilve bile ƙabukım

- Ëtmes anıñ kadıǵa servde reftâr yoǵ (*Nâdire Divanı, Gazel 72, Mısra 11*).
13. **Ötdi** nişât fursatı këlmedi yârdın haber
Boldı köñgöl soragıda hasta u zâr u derbeder (*Nâdire Divanı, Gazel 82, Mısra 1*).
14. Gehî yırtıb yağa geh kan yutub gâhı figân etti
Nêler **ötdi** bu aqşam Nâdire cân-ı figârimdın (*Nâdire Divanı, Gazel 116, Mısra 14*).
15. Şabâ ey 'ışk ilini kâşadı **ötseng** eger nâgeh
Nigârim kûy sarı vâkıf ét yoǵsa halıdın (*Nâdire Divanı, Gazel 123, Mısra 3*).
16. **Ötti** şubh-ı vaşl keldi şâm-ı endûh u firâk
Merhabâ ey dâğ-ı hasret kilik-i bezm-i gam tutay (*Nâdire Divanı, Gazel 148, Mısra 5*).
17. Hoşâ 'âkıl ki eyleb yahşılık bünyâdını mahkem
Öter bu deyr-i fânîdin özini nîknâm eyleb (*Nâdire Divanı, Gazel 26, Mısra 10*).
18. Çü devr-i râhatım **ötti** zehî sa'âdet edi
Murâd-ı cân u tenimni tüşümde körmesem edi (*Nâdire Divanı, Gazel 113, Mısra 5*).
19. **Ötti** fursat lezzet-i 'ış ü ferâgat bilmedim
Devlet-i didârını 'în-i sa'âdat bilmedim (*Nâdire Divanı, Muhammes 4, Mısra 33*).

ötgücü: (T.) Geçici.

1. Köz açmayın gamide rûzgârım **ötgüçdür**
Ki yâr-ı sîm tenimni tüşümde körmesem edi (*Nâdire Divanı, Gazel 113, Mısra 3*).

ötgünce: (T.) Geçtiğinde.

1. Ki mên bîçâre köñglümni bakıb **ötgünce** aldurdum
Mêni lâl etti güftâr-ı leb-i hâmüş-ı güyâsı (*Nâdire Divanı, Muhammes 2, Mısra 25*).

ötkayman: (T.) Geçerim.

1. Tilermen yüz beyābān at'ini ılsam oyun yanglığ
Ki **tayman** vişālın isteban kevn ü mekāndın hem (*Nādire Divanı, Gazel 115, Mısra 4*).

y: (T.) Ev.

1. Her tavu kim kelse drmen yrımı āvāzıdur
Sāye kirgeç sağınurman **yge** cānānım kılır (*Nādire Divanı, Gazel 88, Mısra 8*).
2. Māyil-i zılmeye kzıg terkinini
Yoksa ılır merdüm **yini** arāb (*Nādire Dvanı, Gazel 20, Mısra 14*).

Öyle: (T.) "O biçimde, o kadar ki" anlamında durum zarfı.

1. Taamml **yle kim** bıabrlı tel etti kāmıgı
Bolur şabr isteseng aı ğüredin şehd ü eker peydā (*Nādire Divanı, Gazel 10, Mısra 9*).
2. İsteram yārab baa-i devlet-i Sulān 'mer
Öyle mabl-ı icābet sn du'ālardın biri (*Nādire Divanı, Gazel 139, Mısra 12*).
3. Pāreler boldı ayālın nrıdın cān perdesi
Māh-ı tābān u'lesidin **yle kim** bir kehkeşān (*Nādire Divanı, Gazel 119, Mısra 8*).
4. **Öyle kim** cevri-i felek zār u nizār eyler mni
Yārsız hicrān belāslıa dār eyler mni (*Nādire Divanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 15*).

z: (T.) Kendi; kendisi.

1. Hā 'āıl ki eyleb yaıslı bünyādını makem
ter bu deyr-i fānıdın **zini** nıknām eyleb (*Nādire Divanı, Gazel 26, Mısra 10*).
2. Vaşl cāmı tā sning elingdedr
zni yā Cemıd yā Bahrām tut (*Nādire Divanı, Gazel 48, Mısra 14*).
3. Val ara kām isteseng ey Nādire
mdı **zni** nee kn nākām tut (*Nādire Divanı, Gazel 48, Mısra 18*).
4. Gevher **zini** ade ire eyledi pinhān
 zāhir eyledi ol la'ı-l-i ābdār adı (*Nādire Divanı, Gazel 50, Mısra 5*).

5. Olki zemāne bezmide eyledi serbülend **özin**
Başdın ayakka şem‘dek örtedi kışsa muhtasar (*Nâdire Divanı, Gazel 82, Mısra 5*).
6. Yêtkürse ger nesīm vişālîng peyāmını
Kılmas mu **özni** ‘aşık-ı hayrân taşaddukîng (*Nâdire Divanı, Gazel 98, Mısra 10*).
7. Gerçi mahzûn men **özüm** bir nâzenîn hicrânıda
Bînevâ üftâdelerni hâtırın şād eylerem (*Nâdire Divanı, Gazel 107, Mısra 3*).
8. Sêni dëb dehrdin kaç‘-i te‘alluk eyledi köngül
Hâlâş etti **özini** ‘âlem-i vehm ü gümândın hem (*Nâdire Divanı, Gazel 109, Mısra 10*).
9. Bî-sütündür ‘ışk tağı Nâdire
Özni cân çekmekde ferhâd eyledim (*Nâdire Divanı, Gazel 110, Mısra 18*).
10. Ger âfitâb körse hüsningni **öz** şuā‘yin
Bî-ihtiyâr eyler mäh-ı cemâle teslîm (*Nâdire Divanı, Gazel 111, Mısra 9*).
11. Perîdek **özni** nêdin eyledîng köz şahşıdın pinhân
Kişige bolmadı ma‘lûm ağzîng remz ü esrârı (*Nâdire Divanı, Gazel 141, Mısra 11*).
12. Bezm-i vaşlın körmaganlar fırkatıdın dâğdur
Mên ki kördim devletin **özni** nêçük bî-ğam tutay (*Nâdire Divanı, Gazel 148, Mısra 14*).
13. Êmdi **özni** nêçe kün şabr ile mu‘tâd kılay
Menga gâhı haber-i mäh-ı tamāmınnı dëseng (*Nâdire Divanı, Muhammes 1, Mısra 5*).
14. Yârning aşüftesi vehm eylemes **öz** cânıdın
Cân firâkı sehldur ayrılmasun cânânıdın (*Nâdire Divanı, Gazel 126, Mısra 1*).
15. **Öz** cânıma bîdâd üze bîdâd kılurman
Bahtınnı t̄ali‘idin dâd kılurman (*Nâdire Divanı, Müsemmen 1, Mısra 19*).
16. Ayrılıb ol pâdişâhdın bolmayın dëb derbeder
Öz diyârımda muķîm-i güşe-yi vîrânemen (*Nâdire Divanı, Muhammes 7, Mısra 30*).
17. Êmdi **öz** hâlimğa yığlar men demâdem Nâdire
Ketti‘alemdin emîr-i nâmdârım këlmedi (*Nâdire Divanı, Gazel 142, Mısra 11*).

18. Hîçkim ‘âlemde fârîğ-bâl êmes
Her kim **öz** miqdârîça bar ihtiyâc (*Nâdire Divanı, Gazel 56, Mısra 4*).
19. Berâber eylemes **öz** rütbesin gergün kuyaşığa
Birav kim sâye yanğlîğ dergehîngde pây-mâl olğay (*Nâdire Divanı, Gazel 150, Mısra 5*).
20. Eyki dersen âşnâ bîgânedin körmey zarar
‘Âlem eholidin **özîngni** bir yolu bîgâne tut (*Nâdire Divanı, Gazel 39, Mısra 4*).
21. Mey-i nâb il ‘ayârige muhâkdur
Özîngni eylemekke imtiḥân iç (*Nâdire Divanı, Gazel 60, Mısra 10*).
22. Refîkâ menğa birdem dostlık resmimi izhâr et
Ki mên yazdım **özîmdin** yâr eger kelse ḥaberdâr et (*Nâdire Divanı, Gazel 32, Mısra 2*).
23. **Özini** kılmadı peydâ cihânde
Ṭama ‘dın bolmadı ‘unğa mülevveşş (*Nâdire Divanı, Gazel 55, Mısra 7*).
24. Cihân sertâ bepâ âlûdelîğdur
Özîngni Kılma sertâpâ mülevveşş (*Nâdire Divanı, Gazel 55, Mısra 6*).

özge: (T.) *Başkaları; yabancılar; rakipler.*

1. Ol zülf-i dil-âvîz mu‘anber girihidin
Her kimni tüşîb başığa bir **özgeçe** sevdâ (*Nâdire Divanı, Gazel 4, Mısra 10*).
2. Devr luṭf ü rāyet-i iḳbāl sêndin **özgeğa**
Gerdiş-i devrân ara böyle müselleḡ bolmasun (*Nâdire Divanı, Gazel 130, Mısra 5*).
3. Sêndin aldı gerden-i teslîm serefrâzlîğ
Özgelerğa gerden-i teslîmimiz ḥam bolmasun (*Nâdire Divanı, Gazel 130, Mısra 8*).

özge devlet: (T.+Ar.) *Başka devlet.*

1. Yâr eylese yârı birle ifṭâr
Yok rûzede mundin **özge devlet** (*Nâdire Divanı, Gazel 45, Mısra 4*).

özge menzil: (T.+Ar.) *Başka yurt.*

1. Āstanıngğa koyıb ferş kılay başımını
Özge menzilde tapılmas menğa sensiz rāḥat (*Nâdire Divanı, Gazel 44, Mısra 12*).

özge yār: (T.+Far.) Yabancı dost.

1. Güzel yārımğa ey bād-ı şabā yetkür selāmımnı
Kim elter sendin **özge yār** köyige peyāmımnı (*Nâdire Divanı, Gazel 143, Mısra 2*).

özlük: (T.) Benlik.

1. Anğa **özlük** bile yetib bolmas
İsteseng yār vaşlı cānıdın kēç (*Nâdire Divanı, Gazel 61, Mısra 3*).

özlükdin kêt-: (T.) Kendinden geçmek.

1. Kaşı u ağız u qadi bile zülfın ḥayāl eyleb
Olub men lāl **özlükdin kêtib** yārım cemālıdın (*Nâdire Divanı, Gazel 123, Mısra 8*).

P

pādişāh: (Far.) Büyük hükümdar, sultan.

1. Mên seni müstemendingim ārī Ḥudāy lemyezel
Kılsa birevni **pādişāh** birni anğa gedā kıılır (*Nâdire Dîvanı, Gazel 84, Mısra 12*).
2. Ötti ‘âlem mülkidin ol ḥusrev-i gītī penāh
‘Adālet birle cihān ehliğa erdi **pādişāh** (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 8, Mısra 38*).
3. Sehī qadlar penāh-ı gül-cebînler **pādişāhı** sên
Çemende servni āzād eter qading gulām eyleb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 26, Mısra 7*).

pādişāh-ı ‘aşr: (Far.+Ar.) Zaman padişahı.

1. Nâdire tinmey du ‘ā kııl kim bukün sulṭānı sên
Pādişāh-ı ‘aşr dursan ol gedālardın biri (*Nâdire Dîvanı, Gazel 139, Mısra 16*).

pāk: (Far.) Saf, temiz.

1. Köyüb örtenüb şem‘ su boldı **pāk**
Eşer kıldı sūz u güdāzım mēning (Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 123).

pāk êmes: (Far.+T.) Temiz değildir.

1. Yolıda başımın fers-i rehğüzārı eyledim
Pāk êmes cān u tenim bolsa ayağ astıda gerd (Nâdire Dîvanı, Gazel 78, Mısra 4).

pāk-dāmān: (Far.) Eteği temiz, namuslu, masum.

1. Kızıl kandur közim yaşı şabā yètkür selāmımnı
Gül-i şad-berg yanglıg **pāk-dāmānımnı** sağındım (Nâdire Dîvanı, Gazel 102, Mısra 18).
2. ‘Azîzim şubh yanglıg **pāk-dāmān** ötdi ‘âlemdin
Şerāfet birle toprağın feyz āšār kıl yārab (Nâdire Dîvanı, Gazel 17, Mısra 15).

pāk-dāmen: (Far.) Eteği temiz, namuslu, masum.

1. Kılğasın ol māh mihrin āşikār
Subh yanglıg **pāk-dāmen** merhabā (Nâdire Dîvanı, Gazel 6, Mısra 10).

pāmāl kıl-: (Far.+T.) Ayak altı yapmak.

1. Bir tegāföldin **kılay pāmāl** serkeşler başın
Yüz gedānı bir terahhum birle sultān eyleban (Nâdire Dîvanı, Gazel 117, Mısra 3).

pāre: (Far.) Miktar, parça, tane.

1. Tīşe-yi ferhād gamdin **pāre** bağrım dāğın
Luţf hıştıdın kıl ey şīrīn suhan hüsrev binā (Nâdire Dîvanı, Gazel 14, Mısra 33).
2. Girībān çāk bağrım **pāredür** başımda yüz sevdā
Bu hālet birle ‘azm-i kūy cānān êtmesem bolmas (Nâdire Dîvanı, Gazel 91, Mısra 3).
3. **Pāreler** boldı hayālīng nūrıdın cān perdesi

- Māh-ı t̄ābān şu‘lesidin öyle kim bir kehkeşān (*Nâdire Dîvanı, Gazel 119, Mısra 7*).
4. Hicr ü firāk elgide p̄rehim **pāredür**
Kılmadı il tefriķa c̄ibini dāmānıdın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 125, Mısra 3*).
5. Êmdi kim şabr eylemekdin c̄ib-i t̄ākat **pāredür**
Yığlamay nēlay ki ğam cānımnı örteb baradur (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 35*).
6. Zūlm ile mēndin ayırdı felek-i sifle sēni
Pāredür gül kebi ēgnimde cūnūn p̄rehehi (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 1, Mısra 28*).
7. Aqtı bağrım **pāresi** közler yolıdın kıan bolub
Halk-i ‘ālem hoş-dil ü mēn bī-nevā hayrān bolub (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 7, Mısra 37*).

pāre bol-: (*Far.+T.*) Parça parça olmak.

1. Ārzū kıldım tutar mēn dēb vişāl-ı dāmenin
Pāre boldı hicr elgide girībān ‘ākıbet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 34, Mısra 8*).

pāre evle-: (*Far.+T.*) Parçalara ayırmak, paramparça etmek.

1. Munça pinhān dāğ kim ey cān felek koydı sēnga
Yār eger kēlse girībānıngnı **eyleb pāre** aç (*Nâdire Dîvanı, Gazel 57, Mısra 12*).

pāre kıl-: (*Far.+T.*) Parçalara ayırmak, paramparça etmek.

1. Yār hicridin yaķanı **pāre kılmay** nēlayın
Közlerim hūnābını seyyāre kılmay nēlayın (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 4, Mısra 11*).

pāre pāre: (*Far.*) Parça parça.

1. Hicride **pāre pāre** p̄rehenim yaķası
Bu derd-i bī-devānıng bar mu ēkin devāsı (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 3, Mısra 3*).

pāre pāre bol-: (Far.+T.) Parça parça olmak.

1. **Pāre pāre boldı** cismim tā cefālar tīgīdin
Tā irūr tīg-i zebān cefā-i ihsāningim (Nâdire Dîvanı, Gazel 114, Mısra 11).

pāsbān: (Far.) Bekçi, gece bekçisi, gözcü.

1. İsteseng kim dergehingde **pāsbān** olğay müdām
Bërme vahşet hier ile kõnglüm gāzālın rām tut (Nâdire Dîvanı, Gazel 35, Mısra 3).

pās-ı edeb: (Far.+Ar.) Saygı.

1. Hoş zamānlar kim alarğa ihtilātım bār ēdi
Alıda **pās-ı edebdin** ihtiyātım bār ēdi (Nâdire Dîvanı, Muhammes 7, Mısra 32).

pāybend ol-: (Far.+T.) Bağlı olmak.

1. Tālīb-ı dünyā giriftār-ı kemend-i hūsn ola
Pāybend olmas temelluḡ dāmıḡa āzād merd (Nâdire Dîvanı, Gazel 78, Mısra 8).

paybūs: (Far.) Ayak öpme.

1. Nêdin cān u tenimḡa minnet ërmes **paybūsingdın**
Ki ërmiş şahneyī şevking kõngül mülki ara cānı (Nâdire Dîvanı, Gazel 144, Mısra 9).

pāydār: (Far.) Sağlam, sürekli.

1. Baht yāver tālī'-i ferḡunde devlet **pāydār**
Gerçi bolmabdur henüz ol tıfl kûdekni süvār (Nâdire Dîvanı, Muhammes 6, Mısra 53).

pāydār ol-: (Far.+T.) Kalıcı olmak.

1. Yārab andın **pāydār olğay** esās-ı kerr ü ferr
Feth ü naşret birle her qaysı taraf kılsa sefer (Nâdire Dîvanı, Muhammes 6, Mısra 43).

pāy-ı meleḥ: (Far.) Çekirge ayağı, çekirge budu, çok az şey, azıcık. Süleyman Peygamber'e bir karınca tarafından ordusunun yemesi için hediye edilmiştir. Tanıkta, verilen hediyenin küçüklüğünü ifade etmek için kullanılmıştır.

1. Bu barça 'acַz ile isbāt-ı nā-tüvānlığıdur
Ki mūr kıldı Süleymān'ğa tühfe **pāy-ı meleḥ** (Nâdire Dîvanı, Gazel 70, Mısra 12).

pāymāl: (Far.) Ayak altında kalmış, ezilmiş.

1. Başım **pāymāl**ıngdur ey serv-i nāz
Fedādur bu āşüfte cāmınım senğa (Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 35).
2. Nakş-i pāyıngdın nazar kılgıl ki barmen **pāymāl**
Kākülüng yanglıg taraḥḥüm kıl ki sergerdānıngım (Nâdire Dîvanı, Gazel 112, Mısra 15).
2. Köngül mülkine ot salıb iştiyāk
Başımını kılibman ḥayl-ı ḡam **pāymāl** (Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 146).
3. Gerçi bar érdi musaḥḥar dîvler fermānıda
Pāymāl-ı ḥayl-i mūr oldı Süleymān 'ākıbet (Nâdire Dîvanı, Gazel 34, Mısra 16).

pāymāl ol-: (Far.+T.) Ayak altında kalmak.

1. Berāber eylemes öz rütbesin gerdün kıyaşığa
Birev kim sāye yanglıg dergehiḡde **pāymāl olğay** (Nâdire Dîvanı, Gazel 150, Mısra 6).

pedīdār kıl-: (Far.+T.) Belli etmek, açığa çıkarmak.

1. Bèlini barlıgın kıldı kemerbend 'ayān
Aḡzı yok érdi anı **kıldı pedīdār** ḥadīş (Nâdire Dîvanı, Gazel 51, Mısra 12).

penāḥ: (Far.) Sığınak.

1. Ḥaḡ te'ālānı penāhıda maşūn bolğaylar
'Ālem ehliğa bular devletidin emn ü emān (Nâdire Dîvanı, Gazel 127, Mısra 9).

2. Muḥabbet kişveri ābād irür iḳbāl u cāhımda
Taṅg ̇ermes bolsalar ‘ışḳ u cünün ehli **penāhımda** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 134, Mısra 2*).
3. Sehî ḳadlar **penāh**-ı gül-cebînler pâdişāh-ı sên
Çemende servni āzād eter ḳadîng gulām eyleb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 26, Mısra 7*).

penāh ̇et-: (*Far. + T.*) Sığınak edinmek.

1. Raḫat tileseng ‘ışḳ bināsını **penāh ̇et**
Āsūde irür sāye-yi dîvār-ı muḥabbet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 47, Mısra 9*).

penbe: (*Far.*) Pamuk.

1. Her neçe köz salur ol dilber-i gulfām menḡa
Dāḡlar **penbesi** ̇ermiş gül-i bādām menḡa (*Nâdire Dîvanı, Gazel 1, Mısra 2*).

pence-yi mihr-i semā: (*Far. + Ar*) Gökyüzündeki güneşin parmağı.

1. Bezm-i iḫsānıngda dest-i zerfişānıng reşkidin
Şamlar topraḡ aradur **pence-yi mihr-i semā** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 14, Mısra 10*).

pend: (*Far.*) Öğüt.

1. Ḳoy naşīhatnı menḡa ey nāşih
Pend ile tēlbe tapar mu işlāḫ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 63, Mısra 16*).

per ü bāl: (*Far.*) Kanat ve kol.

1. Kēltürseng ey kebūter eger yārdın ḫaber
Körgende nāmesin **per ü bālıngdın** örgüley (*Nâdire Dîvanı, Gazel 147, Mısra 18*).

perde: (*Far.*) Hicap, örtü, Hak ile kul arasındaki engel.

1. Közlerim muştāḳdur dīdār uçun ruḫsāre aç

Perdeni yüzdin közim kılğunça bir nezzāre aç (*Nâdire Dîvanı, Gazel 57, Mısra 2*).

perde-yi nāz u hayā: (*Far.+Ar.*) Naz ve utanç perdesi.

1. **Perde-yi nāz u hayā** hāmūş la‘lîngdin köter
İki gül bergini birbirdin gehî güftāre aç (*Nâdire Dîvanı, Gazel 57, Mısra 3*).

perhîz eyle-: (*Far.+T.*) Mânen yasaklanan şeylerden kendini çekmek, uzak tutmak.

1. Bâdedin **eyleme perhîz** demâdem kadeh iç
Keldi mazmûm muhabbet yolıda zühd ü riyā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 7, Mısra 5*).

perî mişāl: (*Far.+Ar.*) Peri gibi.

1. Cihānda Nâdire yārîng **perî mişāl** êrdi
Bolur mu hûsnini âyîneğa yâdgār kılib (*Nâdire Dîvanı, Gazel 30, Mısra 13*).

perî yanglîğ: (*Far.+T.*) Peri gibi, periye benzeyen.

1. **Perî yanglîğ** nazardın çehre pinhân êtdi ol mehveş
Firāk u hicr cāmıdın meni mest ü harāb eyleb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 21, Mısra 3*).

perîdêk: (*Far.+T.*) Peri gibi.

1. **Perîdêk** özni nêdin eyledîng köz şahşıdın pinhân
Kişige bolmadı ma‘lûm ağzıng remz ü esrârı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 141, Mısra 11*).

perîler şāhı: (*Far.+T.*) Güzeller güzeli.

1. Mênîng yārım **perîler şāhı** êrdi
Lebi şehd ü şeker güftârı ferruh (*Nâdire Dîvanı, Gazel 67, Mısra 5*).

perîpeyker karındaşım: (*Far.+T.*) Peri benzeyen güzel kardeşim.

1. **Perîpeyker karındaşım** hayāl-ı mäh-ruhsârı
Neşât u ‘îşdin bîgâne ü gām âşinā kıldı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 138, Mısra 9*).

perīrū: (Far.) *Peri yüzlü, çok güzel.*

1. Köngül şayd êtgeli âmāde kılmış 'ışk şayyādı
Perīrūlar kemend-i halka-yı zülfini dām eyleb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 26, Mısra 16*).

perī-ruhsâr: (Far.) *Peri yüzlü.*

1. Hicr derdiğa giriftâr eyledi cānān mēni
Ol gül-endām u perī-ruhsârdın ayrılmışam (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 4, Mısra 10*).

perīşân: (Far.) *Dağınmak, karışık.*

1. Açmasun zülfini sünbül bāğ ara dildârsız
Tā ki sünbüldēk mēning hālīm perīşân olmasun (*Nâdire Dîvanı, Gazel 122, Mısra 8*).
2. Müjde-yi şubh-i vişālīngdın köngülñi cem' kıl
Kim irür zülfiñg kebi hālīm perīşân her kēçe (*Nâdire Dîvanı, Gazel 133, Mısra 8*).
3. Her gūşede kullarıñg perīşân
Sēn ēdiñg alarnı destgīri (*Nâdire Dîvanı, Terkib-bend 1, Mısra 5*).

perīşân êt-: (Far. + T.) *Perişan etmek, altüst olmak, kendini kaybetmek.*

1. Taḥammül ḥaddīn aştı êmdi efğān êtmesem bolmas
Ulusnı ḥāṭır-ı cem' in perīşân êtmesem bolmas (*Nâdire Dîvanı, Gazel 91, Mısra 2*).
2. Ol ay hicrānıda āhım benātü'l-na'ş dek her yan
Perīşân êtti keyvān bārgāhıda şüreyyānı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 145, Mısra 10*).

perīşân eyle-: (Far. + T.) *Perişan etmek.*

1. Kılurğa kündüzimni kēçe ḥurşīd-i cemāl üzre
Perīşân eyledi gīsülerin şubhımnı şām eyleb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 26, Mısra 6*).

2. Lâledêk bağırmnı dāğ-ı firāk-ı ƙan eyledi
Ĥātır-ı cem'imni bu ƙasret **perīṣān eyledi** (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 76*).
3. Tîre-dilmen ṣāne zülfingni **perīṣān eylegeç**
Şubḥ-ı 'iṣim ṣām-ı ġamdür çehre pinhān eylegeç (*Nâdire Dîvanı, Gazel 58, Mısra 1*).

perīṣān hāl: (*Far.*) *Perişan duruma getirmek.*

1. Menġa devr-i felekdiñ bolmadı bir laḥza āsāyiş
Perīṣān hālman sultān-ı devrānımnı sağındım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 102, Mısra 14*).
2. **Perīṣān hāl** irürmen ĥātırım nāṣād destingdin
Kılurman ey sipihr-i bî-mürüvvet dād destingdin (*Nâdire Dîvanı, Müsemmen 2, Mısra 5*).

perīṣān hāl u bî-sāmān: (*Far.*) *Perişan hal ve huzursuz.*

1. Zülfingni körgeç **perīṣān hāl u bî-sāmāningim**
Kaşingı yayına çün saldın naẓar ƙurbāningim (*Nâdire Dîvanı, Gazel 112, Mısra 1*).

perīṣān hāl u ebter bol-: (*Far. + Tr*) *Perişan ve uğursuz olmak.*

1. Hicr derdidin **perīṣān hāl u ebter bolmadı**
Hiçkim yārab cihānda yārdın ayrılmasun (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 67*).

perīṣān müyi-ser: (*Far.*) *Dağınık saç.*

1. İrür tāt-ı muraşsa' bā' iṣ-i derd-i ser ey mecnūn
Perīṣān müyi-serdin ṣāne-yi bāl-ı humā keltür (*Nâdire Dîvanı, Gazel 86, Mısra 10*).

perīṣān tūrresi: (*Far. + T.*) *Sevgilinin dağınık kıvrıcık saç lülesi.*

1. Eyledi āşüfte ṭab'imni **perīṣān tūrresi**

Kıldı bahtımın kara hâl -ı sitemkârı ‘aceb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 18, Mısra 7*).

perîşân zerredék: (*Far.+T.*) *Dağılan zerre gibi.*

1. Havâ-i ‘ışk sergerdâni men ârâm u şabrım yok

Perîşân zerredék hurşîd-i tâbânımnı sağındım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 102, Mısra 10*).

perîşânlığ: (*Far.+T.*) *Dağınık, karışık.*

1. **Perîşânlığ** yağıldı başıma derd-i muhabbetdin

Hayâl-ı yâr ‘ışret şâmını rûz-ı cezâ kıldı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 138, Mısra 7*).

perîzâd: (*Far.*) *Peri gibi güzel.*

1. Merdümlığ ile eyledi ol ay mênî rûsvâ

Neyreng ile hûd tëlbe kılur ilni **perîzâd** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 74, Mısra 4*).

2. Bolub dîvâne bilmesmen kıyan ketti **perîzâdım**

Kılurman ey sipîhr-i bî-mürüvvat dâd destîngdin (*Nâdire Dîvanı, Müsemmen 2, Mısra 29*).

pertev eyle-: (*Far.+Ar.*) *Aydınlatmak, parlak yapmak.*

1. Meger kim ol perîrû hüsni nûrı **eyledi pertev**

Közüm âyînedék ey Nâdire hayret nümüdârı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 141, Mısra 17*).

pertev-i envâr: (*Far.+Ar.*) *Nurların parlaklığı.*

1. Mâh-ı ‘îd ‘âlemğa saldı **pertev-i envârını**

Yâd eylermen ‘ömer sultânını gîr ü dârını (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 7, Mısra 21*).

pertev-i iltâf: (*Far.+Ar.*) *Lütuf ışığı.*

1. Sên kıyaş mên sâye-yi pâmâl-ı hasret tünide

Pertev-i iltâf ile bérğıl küdüretdin emân (*Nâdire Dîvanı, Gazel 119, Mısra 12*).

pertev-i mihr: (Far.) Güneş ışıǵı.

1. **Pertev-i mihring** ile Kāmīle’ni köydirding
Kim emes kökde kuyaş vech-i cemāling çi vāzih (Nâdire Dîvanı, Gazel 65, Mısra 17).

pertev-i mihr-i cemāl: (Far.+Ar.) Sevgilinin güzel yüzünün parlaklığı.

1. Közümnü rüşen etgeç pertev-i mihr-i cemālıdın
Muhabbet neş’ esidin vākıf-ı esrār kıl yārab (Nâdire Dîvanı, Gazel 17, Mısra 3).

pertev-i nūr-ı şerār-ı āfitāb: (Far.+Ar.+Far.) Güneş ateşinin aydınlık ve parlaklığı.

1. Ger közim hüsning çırağının münevver bolmasa
Rüşen etmes **pertev-i nūr-ı şerār-ı āfitāb** (Nâdire Dîvanı, Gazel 24, Mısra 12).

pervā kıl-: (Far.+T.) İlgi göstermek.

1. Güzergāhıda tikdim kāze **pervā kılmadı** şahım
Gurūr-ı hüsndin yād-ı züleyhā kılmadı şahım (Nâdire Dîvanı, Gazel 106, Mısra 1).
2. Taş bağırılık yār feryādımğa **pervā kılmadı**
Yūsūf ‘ışkıda bu işlerni züleyhā kılmadı (Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 43).

pervāne: (Far.) Kelebek (geceleyin ışığın/mumun etrafında dönmesi yönüyle).

1. Ol hüsni şu ‘ā’yıda köngül köyse ‘aceb yok
Kalgay mu çırağ otığa **pervāne** selāmet (Nâdire Dîvanı, Gazel 33, Mısra 4).
2. Köyme deb eylemedi hıçkişi **pervānege** bahş
‘Ākil erseng ne kılursan menî **dīvānege** bahş (Nâdire Dîvanı, Gazel 53, Mısra 1).
3. Şişe serşār-ı mey-i nāb irür sorma sebeb
Lebidin neş’e tapar eyleme **pervānege** bahş (Nâdire Dîvanı, Gazel 53, Mısra 4).
4. Saltanat eyvānı şem’idür ol ‘ālî güher
Kim irür **pervānesi** hurşid-i çarh-ı çenberî (Nâdire Dîvanı, Muhammes 6, Mısra 10).

5. Êrdi şehbâz-ı hayâlîm bezmide ‘unkâ şikâr
Êmdi ol sultân mezârı şem‘îğa **pervânemen** (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 7, Mısra 10*).

pervâz kıl-: (*Far.+T.*) Uçmak; yükselmek.

1. ‘Aceb yok Nâdire **pervâz kılsa** yâr köyide
Ki bolmuş tende furkât oklarından bâl u per anda (*Nâdire Dîvanı, Gazel 10, Mısra 17*).

peyâm: (*Far.*) Haber.

1. Yêtkürse ger nesîm vişâlîng **peyâmını**
Kılmas mu özni ‘âşık-ı hayrân taşaddukîng (*Nâdire Dîvanı, Gazel 98, Mısra 9*).
2. Güzel yârimğa ey bād-ı şabâ yêtkür selâmımnı
Kim êlter sêndin özge yâr köyige **peyâmımnı** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 143, Mısra 2*).
3. Yâr köyide beşartîki **peyâmımnı** dêseng
Bu kafesdin sêni ey cân kuşî âzâd kılay (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 1, Mısra 9*).

peyâm-ı vaşl: (*Far.+Ar.*) Kavuşma haberi.

1. Du‘â birle **peyâm-ı vaşl** yêtkür ey şabâ bir kûn
Müdâmımnı rûhığa mêndin mênga ol rûh u revândın hem (*Nâdire Dîvanı, Gazel 115, Mısra 5*).

peyâpey: (*Far.*) Birbiri ardınca, birbirinin ardı sıra.

1. îsâr ânga **peyâpey** bu Nâdire du‘âsı (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 3, Mısra 55*).

peydâ: (*Far.*) 1. Âşıkâr: peyda ve nihân. 2. Var, mevcut: Hayli servet peyda etti.

1. Ezel kûndin bolubdur ‘ışk **peydâ** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 2, Mısra 23*).
2. Bahâr kêldi közüm gülge bakmadı aşlâ
Nêdin ki gülşen ara gülruhum êmes **peydâ** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 3, Mısra 2*).
3. Zehî şâhı ki devlet feyzidin âgâh olub kılmış

- Cevāhir sürme-yi tevfiķıdın nūr-ı naẓar **peydā** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 10, Mısra 8*).
4. Taḥammül öyle kim bî-şabrlıĝ telḥ etti kāmıngnı
Bolur şabr isteseng açık ğüredin şehd ü şeker **peydā** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 10, Mısra 10*).
5. Mëning yārim ‘aceb nāzik mizāc u bî-mürüvvetdür
Bëlin katlımğa bağlabdur velī êrmes kemer **peydā** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 10, Mısra 12*).
6. Naẓar ehli sevdālarını ḥaṭıng kıldı levḥ-i cemāle **peydā**
Nëtaṅg eylese dūd-ı āhım ķemer devride ḥāle **peydā** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 11, Mısra 1-2*).
7. Yüzıng ayıning ḥayretidin irür bedr-i tābān ķara dāĝlıķ
Ķaşıng nūnıdın vāķıf êrdi ki ‘ācızlıķ oldı hilale **peydā** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 11, Mısra 8*).
8. Çemenler ḥurrem ü yoķtur mëning serv ü ḥırāmānım
Serîr-i salṭanat **peydā** u yoķtur şāh-ı tūrānım (*Nâdire Dîvanı, Müseddes 1, Mısra 8*).

peydā bol-: (*Far. + T.*) Ortaya çıkmak.

1. Mënga ey Nâdire ķismet bu êrken
Ezel kündin **bolubdur** ‘ışķ **peydā** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 2, Mısra 22*).
2. Nihāl-ı şabrıma la‘lîng ḥayālı birle su bërdim
‘Aceb yoķ **bolsa** ger bu naḥldın şîrîn semer **peydā** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 10, Mısra 4*).
3. Şeref tapdı şāh-ı deryā-dil vücūdîdin
Aşālet maḥzenidin **boldı** ol ‘ālî gevher **peydā** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 10, Mısra 6*).
4. Nücüm êrmes felekde şu‘le-yi āhım şerārıdur
Ki bu ķāşāne içre **boldı** andın zîb ü fer **peydā** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 10, Mısra 14*).
5. Kōngül mecnūnını zülfiṅni zencîrîğa bend êttim

Sürük etfâl içinde **bolmağay** déb şûr u şer **peydâ** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 10, Mısra 16*).

6. Mëning kışsa-yı rûzgârım firāvân gam-i hicrânîng efsânesidëk
Ki bir nüktesin şerh kılsam **bolur** nêçe defter risâle **peydâ** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 11, Mısra 6*).

7. Sirişkim saḥâbın imdâdîdın dilküşâdur muḥabbetni deşti
Köngül dağını êtsem beyân **bolur** ol beyâbânda lâle **peydâ** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 11, Mısra 10*).

8. Yürek zaḥmıda **peydâ boldı** yol yol
Okıng peykânı güyâ êrdi raḥ raḥ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 71, Mısra 3*).

9. Salṭanat baḥride **peydâ boldı** yektâ gevherî
Şubḥ-i devletdin tulu' etti hümayûn aḥteri (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 6, Mısra 1*).

10. Şubḥdem hoş ehliḡa peyk-i şabâ bêrdi ḡaber
Boldı peydâ salṭanat gülzâridin şîrîn semer (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 6, Mısra 42*).

peydâ êmes: (*Far.+T.*) *Mevcut değıldir.*

1. Ḥalâyiḡ serḡoş u **peydâ êmes** ol bezm-i şâḡânım
Cihân ḡandân u giryândur mëni bu çeşm-i ḡûnbârım (*Nâdire Dîvanı, Müseddes 1, Mısra 9*).

peydâ êrmes: (*Far.+T.*) *Ortada değıldir.*

1. Serv gül pîreheni sën kebi peydâ êrmes
Sën kebi serv ile gül dilkeş-ü zîbâ êrmes (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 1, Mısra 21*).

peydâ kıl-: (*Far.+T.*) *Bulmak, edinmek.*

1. Yüzîng yâdida **kıldım** bu kêçe âh-ı seḡar **peydâ**
Kevâkib ḡirmeniḡa boldı ol otdın şerer peydâ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 10, Mısra 1*).

2. Nazar ehli sevdâlarını ḡatîng **kıldı** levḡ-i cemâle **peydâ**

Nétang eylese düd-ı âhım kemer devride hâle peydâ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 11, Mısra 1*).

3. Saçınğ sünbülidin ‘adedsiz girihler tüşübdür köngül riştesığa
Ki yüzdin birin zâhir êtsem **kılur** ca‘d-i müşkîn külâle **peydâ** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 11, Mısra 4*).

4. Özini **kılmadı peydâ** cihânda
Tama‘dın bolmadı ‘unğa mülevveşş (*Nâdire Dîvanı, Gazel 55, Mısra 7*).

peydâ ol-: (*Far. + T.*) Ortaya çıkmak, belirmek, görünmek.

1. Fiğânım serv âhım sünbül oldı gönçedür könglüm
Çemenler **oldı peydâ** hasretim neşv ü nümâsıdın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 121, Mısra 6*).

2. Közüm yaşını çarh-ı bî-mürüvvet hâka döndürdi
Nêçük cirm **oldı peydâ** uşbu tıfl-ı bî-günâhımda (*Nâdire Dîvanı, Gazel 134, Mısra 20*).

3. Salıb hicr ten mülkine zelzele dèdi kılma devr-i felekcin gile
Ne çâre-yi derdim ey Nâdire firâk **oldı** nâgeh vişâle **peydâ** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 11, Mısra 12*).

peyderpey: (*Far.*) Ardardına.

1. Sâkiyâ renc-i humâr örtedi keltür menğa mey
Toldurub nêçe kadehni tuta kör **peyderpey** (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 1, Mısra 42*).

peygām: (*Far.*) Haber, bilgi.

1. Menğa ol serv-ğad **peygāmın** ey bād-ı şabâ keltür
Ğubār-ı mağdemcin közlerimğa tütüyâ keltür (*Nâdire Dîvanı, Gazel 86, Mısra 1*).

2. Ey muşâhibler meni derdimğa bir darmân êting
Yâr **peygāmını** déb müşkillerim âsân êting (*Nâdire Dîvanı, Gazel 96, Mısra 2*).

peyker: (*Far.*) Yüz, surat, çehre.

1. Gerd-i bād-ı dâmen-i deşt-i cünündür **peykerim**

Cüstcū eyleb sēni kūh u beyābān eyleneş (Nâdire Dîvanı, Gazel 146, Mısra 11).

2. İrürmen gehî bî-ğod u gâh lâl

O gūş nâledin **peykerim** boldı nâl (Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 144).

peyk-i şabā: (Far.) Bahar rüzgarının habercisi. (Haber götürmek bağlamında).

1. Şubğdem hoş ehliğa **peyk-i şabā** bêrdi haber

Boldı peydā saltanat gülzâridin şîrîn semer (Nâdire Dîvanı, Muhammes 6, Mısra 41).

peymâne: (Far.) Şarap kadehi.

1. Gehî **peymâne** birle şugl étib gâhî sebū birle

Köngül tinmesğa qalmış êrdi her nev' ârzū birle (Nâdire Dîvanı, Muhammes 2, Mısra 33).

peymâne tut-: (Far.+T.) Kadeh tutmak, içki sunmak.

1. 'Âşık oldıng ey köngil êmdi rehî meyhâne tut

Mest olub sâķî ayağını öpib **peymâne tut** (Nâdire Dîvanı, Gazel 39, Mısra 2).

peymâne-vi 'İş: (Far.+Ar.) Eğlence kadehi.

1. Münşî-yi qadar menğa qalem çekti digerdün

Peymâne-yi 'İşimni kazâ eyledi vâjün (Nâdire Dîvanı, Müsemmen 1, Mısra 8).

peyrev: (Far.) Ardi sıra giden, tâbi olan, izinden giden, uyan.

1. Kılıb Nâdire sa'î **peyrevliğıngda**

Ṭaleb kıldı sermāye-yi dîn ü dünyā (Nâdire Dîvanı, Gazel 9, Mısra 17).

peyvend: (Far.) Bağ, ilgi.

1. Kim kélür bŷyî vefā 'uşşāk ara eş'âridin

Rişte-yi cānımğa **peyvend** ile sâzing tārıdın (Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 92).

peyveste: (Far.) Birbirine ulaşmış, bitişik, yanyana.

1. Kılur **peyveste** vaşlınġnı temennā
Vefā kılmās kişġġa mülk-i dünyā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 2, Mısra 15*).
2. Ğazāl-ı ‘ömr kim vahşetdedür **peyveste** rem kaçınġ
Bolur mu yüz mġnġ efsün birle bu vahşġnı rām eyleb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 26, Mısra 13*).
3. **Peyveste** du ‘ā-i ġayr ètermēn
Maķşüding irür sēni cemālġnġ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 95, Mısra 3*).
5. Kaşġnġ ye’ si temennāsıdadur **peyveste** kâdim ġam
Yürek zaġmıġa merhem isteb ètmes men tereddüd hem (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 2, Mısra 11*).
6. **Peyveste** kaçlarınġnı yüz üzre ġayāl ètib
Bir āfġtāb u iki hilālġndın örgüley (*Nâdire Dîvanı, Gazel 147, Mısra 7*).
7. Baş indürüb yēnġi ay **peyveste** kaçlarınġge
İki kara közüñġge kılmış ġazāle teslīm (*Nâdire Dîvanı, Gazel 111, Mısra 3*).

peyveste kıl-: (*Far. +T.*) *Bitiştirmek, ulaştırmak.*

1. Tā kāmīle kâldı sēndin ayru
Peyveste kılur du ‘ā bile yād (*Nâdire Dîvanı, Terkib-bend 1, Mısra 62*).

pīç ü tāb: (*Far.*) *Kıvrım kıvrım, büküm büküm.*

1. Şem ‘-i ruġsārġnġi etrāfıda **pīç ü tāb** urar
Turfе oġşar yārġnġ zülf-i perīşānıġa dūd (*Nâdire Dîvanı, Gazel 81, Mısra 7*).

pidrūd eyle-: (*Far. +T.*) *Vedalaşmak.*

1. Dūd-ı āhım naġl-ı mātemdür ġızāsı bāġıda
Eyledi pidrūd ‘ālemni yigitlik çağıda (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 7, Mısra 18*).

pinhān: (*Far.*) *Gizli, mahfi. (Zamm ile meşhur ise de doğru değildir).*

1. Yār kim yēr tubıda **pinhāndur**
Nâdire māh-ı āsumāndın kēç (*Nâdire Dîvanı, Gazel 62, Mısra 13*).
2. Munça **pinhān** dāġ kim ey cān felek koydı sēnġa
Yār eger kēlse ġirībānġnı eyleb pāre aç (*Nâdire Dîvanı, Gazel 57, Mısra 11*).

3. Gül-i taşvîr yanglıg gonçe-yi bahtım açılmaydur
Ne dârmên Nâdire **pinhân** gamimni yâr bilmeydür (*Nâdire Dîvanı, Müsemmen*
2, Mısra 50).

pinhân bol-: (*Far.+T.*) *Gizli olmak, gözden uzak olmak, gizlenmek, saklanmak.*

1. Eylesem dîvânelig ‘ayb êtmengiz kim ol perî
Ğâib olmışdur nazardın cilvesi **pinhân bolub** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 29, Mısra*
8).
2. Aķargan közlerimdin **boldı** ol Yūsûf-liķā **pinhân**
İrür könglüm öyi Ya‘ķûb-ı Ken‘ân beytû‘l-aķzânı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 145,*
Mısra 11).

pinhân êt-: (*Far.+T.*) *Gizlemek, saklamak.*

1. Perî yanglıg nazardın ķehre **pinhân êtdi** ol mehveş
Fırāk u hicr cāmıdın meni mest ü ģarāb eyleb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 21, Mısra*
3).
2. Āh kim boldı yêne şubĥ-ı neşātım şām-ı ģam
Ķehre **pinhân êtdi** ol ģurşîd-i tâbân ‘ākıbet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 34, Mısra 14*).
3. Dāg-ı ‘ışk esrār nükte-nükte şerĥ êttim
Nâdire anı ilge fāş kılma **pinhân êt** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 49, Mısra 14*).
4. Mēni ‘āşık dēban tîr-i melāmet yağdı başımge
Ulusdın Nâdire derdimni **pinhân êtmesem** bolmas (*Nâdire Dîvanı, Gazel 91,*
Mısra 14).
5. Kılmaŋız ķanlıķ köngül esrārını zāhidġa fāş
Muĥtesib fehmi êtmesün mey şîşesin **pinhân êting** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 96,*
Mısra 4).
6. Yüzingni yēr astıda **pinhân êtib**
Mēni hicr dāmıġa ķılding esîr (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 81*).

pinhân eyle-: (*Far.+T.*) *Gizlemek, saklamak.*

1. Gevher özini şadef içre **eyledi pinhân**
Ķü zāhir eyledi ol la‘l-i ābdār ģadîş (*Nâdire Dîvanı, Gazel 50, Mısra 5*).

2. Tîre-dilmen şâne zülfiṅni perîşân eylegeç
Şubḥ-ı 'îşim şâm-ı ğamdür çehre **pinhân eylegeç** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 58, Mısra 2*).
3. Eger çendî ki dîdârın közümdin **eyledi pinhân**
Ḥayâlinı köngülge mû'nis-i cân eylesün şâhım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 105, Mısra 17*).
4. Dağlar naḳdin ki köngül maḥzenide koydı hier
Kimsedek kim genc peydâ kıldı **pinhân eylerem** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 118, Mısra 8*).
5. Perîdek özni nêdin **eyleding** köz şahşıdın **pinhân**
Kişige bolmadı ma'lûm ağzıṅ remz ü esrârı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 141, Mısra 11*).
6. Karamı közimge hier şâmı tîredür 'îşim
Felek tofrağa **pinhân eyledi** mâh-ı temâmımnı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 143, Mısra 22*).

pinhân tut-: (*Far.+T.*) Saklamak, gizli tutmak.

1. Ey köngil 'ışkıṅı hayret bile **pinhân tutding**
Ḥüb kıldıṅ ki cünün ile fesâd eylemeding (*Nâdire Dîvanı, Gazel 99, Mısra 5*).

pîr: (*Far.*) Yaşlı, ihtiyar, meyhanenin piri.

1. Budur mazmûn-ı mevc-i bâde-yi nâb
Ki şahbâ **pîrni eyler** cevân iç (*Nâdire Dîvanı, Gazel 60, Mısra 12*).

pîrâhen: (*Far.*) Gömlek.

1. Şâhlar fermânberi sulṭânlar müdâmımnı çâkeri
Şâdlıḡdın boldı gülgün lâleler **pîrâheni** (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 6, Mısra 56*).

pîre zâl çarḥ: (*Far.*) Yaşlı dünya.

1. **Pîre zâl çarḥ** kim 'âşık küş ü mekkâredür

Cevr zulmidin yürekde bî-nihâyet yaradur (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 33*).

pîrehen: (*Far.*) Gömlek.

1. Hicr ü firâķ elgide **pîrehim** pâredür
Kılmadı il tefriķa cîbini dāmānıdın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 125, Mısra 3*).
1. Hicride pâre pâre **pîrehenim** yaķası
Bu derd-i bî-devāning̃ bar mu êkin devāsı (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 3, Mısra 3*).

pîr-i muġān: (*Far.*) Meyhaneci, sevgili.

1. Rûze ayı tapmadım **pîr-i muġān** irşādını
Lâcerem mescid ara zâhidġa kıldım iķtidā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 8, Mısra 5*).
2. Bukün meyġānede şahbā kıılır ġoş
İrür **pîr-i muġāndın** bu kerāmet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 31, Mısra 4*).
3. İrür **pîr-i muġāndın** bu cesāret turġıl ey sākî
Lebāleb cām ile zâhidni de‘vāsını bî-kār êt (*Nâdire Dîvanı, Gazel 32, Mısra 9*).
4. Bu kēçe meyġāne-yi dergāhıda
Pîr-i muġāndın tilerim feth-i bāb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 20, Mısra 16*).

pisend eyle-: (*Far.+T.*) Beġenmek.

1. Dünyānı **eylemes** men hergiz **pisend** sênsiz
Rencür dur hemîşe bu müstemend sênsiz (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 3, Mısra 13*).

piyāle: (*Far.*) İķki kadehi, şarap bardaġı.

1. Tā bādesin lebingge kıılmış **piyāle** teslîm
Kād ü yüzinge eyler gül birle lâle teslîm (*Nâdire Dîvanı, Gazel 111, Mısra 1*).

pûlād: (*Far.*) Çelik.

1. Āhım şereri kılmadı kõnglîngni mûlāyim
Herçend mûlāyim bolur ot tabıda **pûlād** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 74, Mısra 12*).

pür: (Far.) Çok fazla, dolu.

1. Muḥammed Emīn Ḥān Nādirğa şükr
Bolur badr-ı tībān **pür** nevres hilāl (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 156*).

pür nem: (Far.) Nem dolu.

1. Furḳatıdın yıḡlamakdın ḳalmadı köz içre yaş
Êmdi ḥūn-ı dil ile köz şafḥasın **pür nem** tutay (*Nâdire Dîvanı, Gazel 148, Mısra 12*).

pür-zer bol-: (Far.+T.) Altınlarla dolmak.

1. Tahniyetdin boldı sūsenni libāsı sūsēnī
Serv ü gül bezmide **pürzer boldı** ra'nā dāmeni (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 6, Mısra 58*).

püşeymān eyle-: (Far.) Pişman etmek.

1. Yā meger ol 'ahd u peymāndın **püşeymān eyledi**
Vaşl ḥ'ānıdın naşībim dāğ-ı hicrān eyledi (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 73*).

püşt ü penāh: (Far.)Koruyucu.

1. Hicr derdini dēsem **püşt ü penāhımnı** körüb
Raḥmı kēlgey mü bu aḥvāl-ı tebāhımnı körüb (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 1, Mısra 17*).
2. Bī-nevāman dādres **püşt ü penāhımdın** cüdā
Müşkil işler tüşti başım üzre şāhımdın cüdā (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 8, Mısra 23*).

R

rafık: (Ar.) Yol arkadaşı, dost, ortağ.

1. **Rafıkım** ciger-ḥasta efgārlar
Alar birle 'ahd u dād eyledim (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 7*).

rağbet: (Ar.) Arzu, istek.

1. Müdde‘ā bir yār ēdi ‘ālemni gīr ü dārıdın
Yoksa bu dünyānı gavgāsıga yokdur **rağbetim** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 103, Mısra 6*).

rah rah: (Far.) Dilim dilim, çizgi çizgi.

1. Yürek zaḥmıda peydā boldı yol yol
Oķıñg peykānı gūyā erdi **rah rah** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 71, Mısra 4*).

râhat: (Ar.) Huzurlu, rahat.

1. Āstānınga koyıb ferş kılay başımnı
Özge menzilde tapılmas menğa sênsiz **râhat** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 44, Mısra 12*).
2. Ten buzuldu ėmdi **râhat** kalmadı
Sāye peydā bolmağay dīvārsız (*Nâdire Dîvanı, Gazel 89, Mısra 9*).
3. Buzuldu rûzgārım ḥāne-yi ‘ışım ḥarāb oldı
Ne **râhat** körgemēn ėmdi buzulğan rûzgārımdın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 116, Mısra 8*).
4. Hicriñde ne **râhat** köredürmen ne ḥalāvet
Yokdur menidil-ḥastage āzārdın ayru (*Nâdire Dîvanı, Gazel 132, Mısra 9*).

râhat iste-: (Ar.+T.) Huzur istemek.

1. Neçe **isteb** uçtı râhet āşiyānın murğ-ı dil
Tapmadı ārāmge cüz ḥalka-yı dām-ı belā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 14, Mısra 27*).

râhat kör-: (Ar.+T.) Rahatlık görmek, huzur bulmak, rahat bir ömür sürmek.

1. Nâdire sênsiz tiriklikdin ne **râhat kördi** déb
Ol hümāyūn ṭālī‘ ü ferḥunde atvārımğa ayt (*Nâdire Dîvanı, Gazel 37, Mısra 13*).

râhat tile-: (Ar.+T.) Huzur istemek.

1. **Râhat tileseng** ‘ışk bināsın penāh ėt
Āsüde irür sāye-yi dīvār-ı muḥabbet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 47, Mısra 9*).

2. Kişi körğen emesdür 'ışk da'vāsıda āsāyış
Eger **rāhat tilersen** zāhidā terkēt bu da'vānı (*Nādire Dîvanı, Gazel 145, Mısra 16*).

rāhat-ı cān: (Ar.+Far.) Gönül huzuru; manevi huzur.

1. Nādire ol yār sevdāsı ile köz yümme kim
Rāhat-ı cān yār etmes yār cānān eyleban (*Nādire Dîvanı, Gazel 117, Mısra 12*).

rāhat-ı dil: (Ar.+Far.) Gönül rahatlığı, huzur.

1. Ol perîveş vaşlıdın boldım cüdā
Rāhat-ı dil kalmadı dildārsız (*Nādire Dîvanı, Gazel 89, Mısra 6*).

rāhat-ı rūh: (Ar.) Ruh rahatı.

1. **Rāhat-ı rūh** irür neş'e-yi rāh
Bāde içmek kerek ey ehl-i silāh (*Nādire Dîvanı, Gazel 63, Mısra 1*).

rāhber: (Far.) Rehber, yol gösteren.

1. Hızır ile ilyās bolğay baħr u berde raħberi
Ol hümāyūn tıflnı ħaķ zīb-i kişver eyledi (*Nādire Dîvanı, Muhammes 6, Mısra 45*).

rāh-ı maķşad: (Far.+Ar.) Amaç, gaye yolu.

1. Eyledi Nādireğa 'arz-ı vişāl
Bolsa maķşūd edi **rāh-ı maķşad** (*Nādire Dîvanı, Gazel 79, Mısra 14*).

rāh-ı medh: (Far.+Ar.) Övme yolu.

1. **Rāh-ı medħing** şām-ı ğamde tuttı kilk-i Nādire
Meş'al-ı luţfing anğā çün şubħ olķay rehnümā (*Nādire Dîvanı, Gazel 14, Mısra 37*).

rāh-ı seng-i hāre: (Far.) Dikenli taş yolu.

1. Şevķ kāmīl bolsa muħlış kūçesi mesdūd emes

Ey şerer bir cezbe birle rāh-ı seng-i hāre aç (*Nâdire Dîvanı, Gazel 57, Mısra 10*).

rahmêt-: (Ar.+T.) *Merhamet etmek, acımak.*

1. Körüb könglümde yüz āzārb ey bî-derd ta‘n êtme
Mürüvvet körgüzib **rahmêt** ki sulţānımnı sağındım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 102, Mısra 6*).

rahm eyle-: (Ar.+T.) *Acımak, merhamet göstermek.*

1. Kimse ger düşman irür hâlim körüb **rahm eylemiş**
Beski çoĥ zār u esîr-i hasret-i hicrānıngım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 112, Mısra 7*).
2. Kêling ey hemnişinler bul mēni cānımgā **rahm eyleng**
Yıkıldı közlerimni yaşı birle cism dîvārı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 141, Mısra 5*).
3. Bî-devā derdimgā **rahm eyleb** müdāvā kılmadı
Ayrılıb andın köngül terk-i temāşā kılmadı (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 41*).
4. Çarĥ ilni giriftār-ı ĥum-ı dām-ı ģam eyler
Bisyār cefālar kılıban **rahm** kem **eyler** (*Nâdire Dîvanı, Müsemmen 1, Mısra 24*).
5. Felek **rahm eyle** êmdi cān ile könglümgā cānānsız
Ki könglüm cāne keldi furķat-i zūrāzmāsıdın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 121, Mısra 9*).
6. Ey Ĥudā **rahm eyle** kim āĥır nē kılgum çarĥ ara
Dembedem zor eyleban endūh-i bî-pāyānıdın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 126, Mısra 7*).
7. Hicrān ‘alemide bî-nevāman
Rahm eyle bu bî-nevālıgımgē (*Nâdire Dîvanı, Terkib-bend 1, Mısra 28*).

rahm kıl-: (Ar.+T.) *Merhamet etmek, acımak.*

1. Çekme êlgimdin ‘itāb eyleb terennüm dāmenin
Rahm kılĥıl kim ģubār-ı ģüşe-yi sulţānıngım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 112, Mısra 12*).
2. Şām-ı furķat yārsız mēn yutmagan kıan kıalmadı

Rahm kıl kim emdi an yutmaa imkn almadı (*Ndire Dvanı, Gazel 136, Mısra 2*).

rahmet: (Ar.) *hsan, yardım, bağış, nimet.*

1. Birdem sni ılnadım ferm

Rahmet mni b-veflm (Ndire Dvanı, *Terkib-bend 1, Mısra 30*).

rahmet eyle-: (Ar.+T.) *Merhamet etmek, baılamak.*

1. Seydet anednı h Babür nesl-i pk men

udy **rahmet eyle** barça ecdd- ‘uzmmn (*Ndire Dvanı, Gazel 143, Mısra 26*).

rhmet ile: (Ar.+T.) *Rahmetle.*

1. alk sndin heme ond di bu ‘det ile

d ılay sni rhunn ud **rhmet ile** (*Ndire Dvanı, Muhammes 1, Mısra 54*).

rahmeti birle: (Ar.+T.) *Rahmetiyle.*

1. **Rahmeti birle** udvend-i cihn d tgey

Enbiy rn sninq cninqge imdd tgey (*Ndire Dvanı, Muhammes 1, Mısra 57*).

rahmı klgey m: (Ar.+T.) *Acıyacak mı?*

1. Hicr derdini dsem pt  penhmn krb

Rahm klgey m bu avl- tebhmn krb (*Ndire Dvanı, Muhammes 1, Mısra 18*).

2. Derd cngh u demdem h- avlm fed

Rahm klgey m mena bu l ile sultn krb (*Ndire Dvanı, Gazel 22, Mısra 6*).

rah üzre: (Far.+T.) *At zerine.*

1. Rezm meydnda ger **rah üzre** cevlan eylesen

Zāl çarh  tgey hez met   metin eyleb d t  (N dire D vani, Gazel 14, Mısra 11).

raht: (Far.) Her türlü eşya, malzeme.

1. Felek elgi ğub rım şarşar-ı hicr ne tapşurdu
Vücüdım **rahtını** közler yaşı t f ne tapşurdu (N dire D vani, Gazel 137, Mısra 2).

rakam: (Ar.) Yazı yazma.

1. Derd-i dil  ttim **rakam** y rnı hicr n dın
No tası k z yaşıdın satrı ciger kanıdın (N dire D vani, Gazel 125, Mısra 1).

rakam eyle-: (Ar.+T.) Yazmak, tarih düşürmek.

1. Köngül şerh-i ğamin her h me birle kim **rakam eyler**
Kıy met şub i bolğunça   eker ba  n le n l dın (N dire D vani, Gazel 123, Mısra 5).

rak b: (Ar.) Klasik şiirde sevgiliyi   ıktan uzaklaştırmaya çalışan, sevgili ile a ığın kavuşmasına engel olan kimse, şey.

1. S vermen y rnı yok kim **rak bim**
N   k kim yahş dur ş r n yaman tel  (N dire D vani, Gazel 68, Mısra 7).
2. V y kim c m-ı vi   l dın fere  taptı **rak b**
  retim ey s  i-yi ş r n-zeb nım boldı tel  (N dire D vani, Gazel 69, Mısra 3).
3. Vub l-ı N dire y r alıda **rak b** yüzi
N   k yüz  ze nu   n-ı h sn irür  ze  (N dire D vani, Gazel 70, Mısra 13).
4. **Rak bler** c n ma  aş   ttiler bilmem g n h mnı
M n a imd d uçun heng me berp  kılmadı ş h m (N dire D vani, Gazel 106, Mısra 9).

rak b-i r siyeh: (Ar.+Far.) Yalancı rakip.

1. Y r       na ş m -i cilve r  en kılmasun
Kim tüşer andın **rak b-i r siyeh** c n m a d d (N dire D vani, Gazel 81, Mısra 12).

rām bol-: (Far.+T.) Boyun eğmek.

1. Mén télbege közüñg këyiğı **rām bolmadı**
Vaḥşī şıfat remīde ğazālīñgdın örgüley (Nâdire Dîvanı, Gazel 147, Mısra 11).

rām eyle-: (Far.+T.) Evcil yapmak, alışkın yapmak.

1. Ğazāl-ı ‘ömr kim vaḥşetdedür peyveste rem kaçınğ
Bolur mu yüz mīñg efsün birle bu vaḥşīni **rām eyleb** (Nâdire Dîvanı, Gazel 26, Mısra 14).

rām ol-: (Far.+T.) Uymak, boyun eğmek, itaat etmek.

1. Mengā **rām oldı** vaḥşīler velī nāz u teğāfüldin
Cününim destgāhını temāşā kılmadı şāhım (Nâdire Dîvanı, Gazel 106, Mısra 3).

rām tut-: (Far.+T.) İtaat ettirmek.

1. İsteseng kim dergehiñgde pāsban olğay müdām
Bërme vaḥşet hicr ile köñglüm ğazālın **rām tut** (Nâdire Dîvanı, Gazel 35, Mısra 4).
2. Bāde nūş ét kıлма bī-ārāmlıg
‘ış vaḥşīdür zamānı **rām tut** (Nâdire Dîvanı, Gazel 48, Mısra 6).

rā‘nā: (Ar.) Güzel, hoş // anlaşılır.

1. Qadıñg **ra‘nā** nihāl-ı servdür cānā hırām eyleb
Çemen gülgeştide tāvūska ta‘līm-i reftār ét (Nâdire Dîvanı, Gazel 32, Mısra 11).
2. Tahniyetdin boldı sūsenni libāsı sūsenī
Serv ü gül bezmide pürzer boldı **ra‘nā** dāmeni (Nâdire Dîvanı, Muhammes 6, Mısra 58).

rāst ayt-: (Far.+T.) Doğru söylemek, hakiki olanı belirtmek.

1. **Rāst aytay** sebeb-i rüşd ü reşādım sèn edīñg
Ey dilārām bu ‘ālemde murādım sèn edīñg (Nâdire Dîvanı, Muhammes 1, Mısra 13).

ravza-yı pāk: (Ar.+T.) Mezar, türbe.

1. Menga yādīng bes irür dërmen hayālīngda kêtay
Ravza-yı pākīngge isâr-ı du ‘â kılmay nêtay (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 7, Mısra 14*).

râvegân: (Far.) Bedava, parasız.

1. Mey içseng ey köngül ildin nihân iç
Lebi yâdi bile mey **râvegân** iç (*Nâdire Dîvanı, Gazel 60, Mısra 2*).
2. Zâfer tapdı sipeh şehzâde âşâr-ı kudūmidin
Kılīnglar yahşılar şūkrin ki devlet râvegân keldi (*Nâdire Dîvanı, Gazel 140, Mısra 14*).

râviha: (Ar.) Koku, güzel koku.

1. Eşk-i gülğünim irür bâde-yi la ‘līng eşeri
Rūhpervordür müdāmımnı **râyhası** mişl-i gülâb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 16, Mısra 14*).

râz: (Far.) Gizlenen şey, sır.

1. Kime aytayın ğamimni ne ‘ilâc êtey ne çâre
Sengâ yetmedi dirîğâ köp êdi köngilde **râzım** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 101, Mısra 14*).

râz-ı dil: (Far.) Gönüldeki sırlar.

1. Ey şabâ **râz-ı dilimni** bî-haber yârimğa ayt
Derdliğ könglümniñ aḥvālını dildârimğa ayt (*Nâdire Dîvanı, Gazel 37, Mısra 1*).
2. **Râz-ı dilim** ger şabâ yârga yetkürmese
Vâkıf êmes ol şanem Nâdire hicrânıdın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 125, Mısra 21*).

red: (Ar.) Reddetme.

1. Şükr bari kim işim tapmadı **red**
‘ışk bürhânı menga êrdi sened (*Nâdire Dîvanı, Gazel 79, Mısra 1*).

2. Herkim ki tapsa 'ışk edebgâhıda kabûl
Kılmas anı tekellümini hîç kimse **red** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 80, Mısra 10*).

refâket bile: (Ar.+T.) Arkadaşlıkla.

1. **Refâket bile** bardı rûhü'l-emîn hem
'Înâningda tâ sadretü'l-müntehâ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 9, Mısra 13*).

ref'-i hicâb: (Ar.) Perdesini, yüz örtüsünü kaldırma.

1. Serhoş olğan kebi hûnâb-ı cigerdin 'âşık
Neş'e-yi bâde kıılır hûsn ilidin **ref'-i hicâb** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 16, Mısra 12*).

refîk: (Ar.) Arkadaş, yoldaş.

1. Refîkâ menğa birdem dostlık resmimi izhâr et
Ki mên yazdım özimdin yâr eger kelse haberdâr et (*Nâdire Dîvanı, Gazel 32, Mısra 1*).
2. Cünûn deştini sergerdânıdurman
Refîkim uşbu vâdide koyun bes (*Nâdire Dîvanı, Gazel 92, Mısra 12*).

reftâr: (Far.) Tarz, üslup.

1. Ötse hırâm eyleban cilve bile çâbukım
Ëtmes müdâmımnı kadığa servde **reftâr** yoĥ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 72, Mısra 12*).
2. Lâl bolmay kim tekellüm eyledi körgeç sêni
Hâk bolmay kim sêni **reftâring** eyler ârzü (*Nâdire Dîvanı, Gazel 131, Mısra 6*).
3. Bërme nisbet kadige ey bâĥbân
Servdür bu bâĥ ara **reftârsız** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 89, Mısra 14*).

rehber bol-: (Far.+T.) Kılavuz olmak, yol gösterici olmak.

1. Tâli'im rehberliğ eyleb baĥt u yâver kalmadı
Vaşl sarı devlet ü iĥbâl **rehber bolmadı** (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 62*).

rehberlîğ eyle-: (Far.+T.) *Danışmanlık etmek, yönetmek.*

1. Tâli‘im **rehberlîğ eyleb** baht u yâver kalmadı
Vaşl sarı devlet ü iqbâl rehber bolmadı (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi I, Mısra 61*).

rehî meyhâne tut-: (Far.+T.) *Meyhane yolunu tutmak, tekke ve dergaha tabi olmak; ilahi aşkı dilemek.*

1. ‘Âşık olding ey köngil emdi **rehî meyhâne tut**
Mest olub sâkî ayağını öpib peymâne tut (*Nâdire Dîvanı, Gazel 39, Mısra 1*).

rehî meykede tut-: (Far.+T.) *Meyhane yolunu tutmak, tekke ve dergaha tabi olmak; ilahi aşkı dilemek.*

1. Ğam hücüm etse **rehî meykede tut**
Rindler himmetidin iste meded (*Nâdire Dîvanı, Gazel 79, Mısra 5*).

rehnümâ ol-: (Far.+T.) *Yol göstermek, rehber olmak.*

1. Râh-ı medhîng şâm-ı gânde tuttı kilik-i Nâdire
Meş‘al-ı lutfîng ânga çün şubh **olkay rehnümâ** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 14, Mısra 38*).

rehnümün: (Far.) *Yol gösteren, rehber.*

1. Müdāmımnı köyiğa her kün ‘azm eterğa
Çırâğ-ı berķ-i âhım **rehnümün** bes (*Nâdire Dîvanı, Gazel 92, Mısra 8*).

rem: (Far.) *Ürkme, titreme.*

1. Ğazâl-ı ‘ömr kim vahşetdedür peyveste **rem** kaçıng
Bolor mu yüz ming efsün birle bu vahşîni râm eyleb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 26, Mısra 13*).

rem kıl-: (Far.+T.) *Ürkemek.*

1. Menga sênsiz derd üze derd ü elem üzre elem

Sendin ayrılgaç gâzâl-ı hûş mendin **kıldı rem** (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 54*).

remîde: (*Far.*) Ürkmüş, korkmuş.

1. Mên tëlbege közüñg këyigi râm bolmadı
Vaşşî şıfat **remîde** gâzâlıñgđın örgüley (*Nâdire Dîvanı, Gazel 147, Mısra 12*).

remûz: (*Far.*) Sır.

1. Cüdâlık **remûzını** izhârığa
Kâlemni tilin tercümân eyleyin (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 135*).

remz ü esrâr: (*Far.+Ar.*) Gizli işaret ve sırlar.

1. Perîdek özni nêdin eyleding köz şahşıdın pinhân
Kişige bolmadı ma'lûm ağzıñg **remz ü esrârı** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 141, Mısra 12*).

remz-i vefâ: (*Far.*) Vefa sırrı.

1. Âstâñing itidin **remz-i vefâ** örgendim
Nâ-tüvân cânıma bî-dâd üzre bî-dâd kılay (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 1, Mısra 39*).

renc ile miñnet: (*Far.+T.+Ar.*) Eziyet ve sıkıntı.

1. Çeker êrdim firâkıda nêce kim **renc ile miñnet**
Firâkı bîmide yüz ança tartarman vişâlıdın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 123, Mısra 9*).

renc ü 'inâ çek-: (*Far.+Ar.+T.*) Sıkıntı ve eziyet çekmek.

1. Ey şehâ lutf eyle aḥvâlımdın êmdi vâkıf ol
Çekdim asru çarḥ devri cevridin **renc ü 'inâ** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 14, Mısra 18*).

renc-i firāvân çek-: (*Far.+T.*) Çok sayıda acı çekmek.

1. Yârsız müşkil êken miñnet-i hicrân çekmek

Vaşl ümîdi bile **renc-i firāvān çekmek** (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 1, Mısra 32*).

renc-i humār: (*Far.+Ar.*) İçkiden sonraki baş ağrısının eziyeti, ızdırabı.

1. Sâkiyâ **renc-i humār** örtedi keltür menğa mey
Toldurub neçe kadehni tuta kör peyderpey (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 1, Mısra 41*).

rencūr: (*Far.*) Hasta, dertli, âşık.

1. Sên kılib ‘azm-i sefer mên derd ile **rencūrman** (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 80*).
2. Dünyānı eylemes men hergiz pisend sênsiz
Rencūrdur hemîşe bu müstemend sênsiz (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 3, Mısra 14*).

reng: (*Far.*) Renk.

1. Vâkıf oldım dehr bâğını gül-i ra‘nâsıdın
Kim bahār **reng** keltürgeç hâzândın bérdi yād (*Nâdire Dîvanı, Gazel 76, Mısra 10*).
2. Tapmasun ta‘ğîr ol reşk-i çemen **rengi** dēban
Lāle yanglıg dāğlar könglümdegi xanımdadır (*Nâdire Dîvanı, Gazel 83, Mısra 7*).
3. Bāde-yi lāle **reng** içib çehresin erguvān étib
‘Âşık-ı müstemendini **rengini** kehrübā kıılır (*Nâdire Dîvanı, Gazel 84, Mısra 5-6*).

reng ü bûy: (*Far.*) Renk ve koku.

1. Vefâ rengi muhabbet neghetin köz tutmağıl ey dil
Bu **reng ü bûy** körgüzmes kişige dehr büstānı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 144, Mısra 20*).

reng-i icād: (*Far.*) İcat edilen renk.

1. Şānedek çāk-ı dil ėrmes **reng-i icādım** mēning
Hānezād-ı hıdmet-i zūlf-i ‘abī-r efşāningım (*Nādire Dîvanı, Gazel 112, Mısra 3*).

rengin: (Far.) Çeşitli, farklı.

1. Şūreti yādida **rengin** fikrlerdin her zamān
Şafha-yı fıtret ara taşvīr-i bihzād eylerem (*Nādire Dîvanı, Gazel 108, Mısra 7*).
2. Kılursın şād çoh ‘aql-ı Hudādād ile ‘ālemni
‘Acebdür kim birevğa munça hem **rengin** hayāl olğay (*Nādire Dîvanı, Gazel 150, Mısra 4*).

reşha-yı zülāl: (Ar.) Sevgilinin dudağı.

1. Zāhid ehliğa selsebī-l ü kevşer
Besdür mēnga **reşha-yı zülālın** (*Nādire Dîvanı, Gazel 95, Mısra 8*).

reşk: (Far.) Kıskançlık, haset.

1. **Reşk-i ‘adl u himmetingdin** hātem ü nevşīrvān
Oldılar yüz hasret ile ‘āzim-i mülk-i fenā (*Nādire Dîvanı, Gazel 14, Mısra 5*).
2. Bezm-i ihsāningda dest-i zerfişāning **reşkidin**
Şāmlar toprağ aradur pence-yi mihr-i semā (*Nādire Dîvanı, Gazel 14, Mısra 9*).
3. Lāle yanglıg dāğ boldı gül cemāl **reşkidin**
Dāğlık güllerdin oldı seyr-i şahrā bağ ara (*Nādire Dîvanı, Gazel 15, Mısra 9*).
4. **Reşkdin** yüz fitne berpā eyledi devr-i felek
Közlerim āyīnesin yār alıda hayrān körüb (*Nādire Dîvanı, Gazel 22, Mısra 11*).
5. Sēn kılıb āgyārni bezmini rūşen **reşkdin**
Şem‘dek cānımdadur dāğ-ı nümāyān her kēçe (*Nādire Dîvanı, Gazel 133, Mısra 5*).

reşk otı birle: (Far.+T.) Kıskançlık ateşi ile.

1. Köydürdi çemen güllerini **reşk otı birle**
Ol gönçe-yi handān ile ol nergis-i şehlā (*Nādire Dîvanı, Gazel 4, Mısra 7*).

reşk otı: (Far.+T.) Kıskançlık ateşi; kıskanma ateşi.

1. Tā yüzing ayı nümāyān boldı hüsñ eflākıda
Reşk otıdın tıre boldı rüzgār-ı āfıtāb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 24, Mısra 10*).

reşk-i çemen: (*Far.*) Çimen kıskançlığı.

1. Tapmasun ta'ğır ol **reşk-i çemen** rengi dēban
Lāle yanglıg dāğlar könglümdegi ıanımdadır (*Nâdire Dîvanı, Gazel 83, Mısra 7*).

resm ile: (*Far.+T.*) Resim ve adatla.

1. Hātın olmış senğa tüz **resm ile** 'ālemdādlık
Ey cihānārā muhīt-i gevherefşāndur mu sēn (*Nâdire Dîvanı, Gazel 120, Mısra 3*).

restāhız: (*Far.*) Kıyamet.

1. Saldı 'ışk ehliğa **restāhız** hicrān āfeti
Āhnı şarşar kılıb eşkimni tūfān eylegeç (*Nâdire Dîvanı, Gazel 58, Mısra 3*).

resül-i hudā: (*Ar.+Far.*) Allah resulü, Hz. Muhammed.

1. Çü 'adl eyleding rüz-ı maşşer senğa
Resül-i Hudā bolğusu destgır (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 86*).

revā eyle-: (*Far.+T.*) Layık görmek, uygun görmek.

1. Ulus hācetini **revā eyledim**
Sēvüngey mü rüh u revāning sēning (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 71*).

revā kıl-: (*Far.+T.*) Uygun görmek.

1. **Kıl revā** elbette 'aşık hācetin
Bağmağıl 'arz ētse ağyār ihtiyāc (*Nâdire Dîvanı, Gazel 56, Mısra 13*).

revāc: (*Ar.*) Değer, kıymet.

1. 'İşi tamām ğamdür hunāb-ı dil ğızāsı

Vaşlîng ara felekdiñ êrdi **revâcım** efzûn (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 3, Mısra 16*).

revân: (*Far.*) Yürüyücü, akıcı, giden.

1. Firâkıñgda eşkim **revândur** müdâm
Ki tâ vaşl olğay **revânım** senga (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 38*).
2. Yüzîng hasretide **revândur** müdâm
Közüm yaşı deryâ-yı ceyhûn kebi (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 167*).

revân êt-: (*Far.+T.*) Yolcu etmek, yürütmek.

1. Ey eşk közimni mektebidin
Hayret sebekim **revân êtib** kêt (*Nâdire Dîvanı, Gazel 46, Mısra 8*).

revâne: (*Far.*) Akan, giden, yürüyen.

1. Kûyng sarı eylerem demâdem
Köz yaşını nâmesin **revâne** (*Nâdire Dîvanı, Terki-bend 1, Mısra 54*).

revân: (*Far.*) Ruh.

1. Lebing şehd-i nâbıga cânım fedâ
Hırâmân kadinge **revânım** fedâ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 13, Mısra 2*).

revnak-ı şâm: (*Far.+Ar.*) Akşam parlaklığı.

1. **Revnak-ı şâm** irür hâl u haţîng üzre sevâd
Beski ruhsâr u binâgüşîng irür şubh-ı şahîh (*Nâdire Dîvanı, Gazel 65, Mısra 9*).

re'yet: (*Ar.*) Halk.

1. Şâh oldur ki **re'yetge** terehûm kılsa
Yok êse kâ'ide-yi emn ü emân barça 'abeş (*Nâdire Dîvanı, Gazel 54, Mısra 11*).
2. Hoşnûd irür halâyîk âbâd her vilâyet
İkbâl-ı devletini haqđın tileb **ra'yet** (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 5, Mısra 14*).

revhân: (*Ar.*) Diğer adı fesleğen olan güzel kokulu bir bitki.

1. Yār la‘lin yād ètermèn gönçe-yi handān körüb
Sebze-yi haṭ sağınurman bāğ ara **reyḥān** körüb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 22, Mısra*
2).

rezm meydānı: (*Far.+T.*) Savaş alanı.

1. **Rezm meydānı**da ger raḥş üzre cevlan eyleseng
Zāl çarḥ ètgey hezîmet kâmetin eyleb dütâ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 14, Mısra 11*).

rif‘at: (*Ar.*) Yücelik, yükseklik.

1. Felekdin bēyıkraḥ èdi **rif‘atım**
Ki vaşlınğ harîmide mümtâz èdim (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 19*).
2. Fuḳarâ hâliğa ger bakmasa her şāh anğa
Ḥaşmet ü salṭanat u **rif‘at** şān barça ‘abeş (*Nâdire Dîvanı, Gazel 54, Mısra 10*).

rihā eyle-: (*Far.+T.*) Boş vermek, bırakmak.

1. Muḥammed Emîn Ḥān cemālî bile
Mēni dāğ-ı ğamdin **rihā eyleding** (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 102*).

rikāb: (*Ar.*) Üzengi ge üzengi.

1. Bolğay èrdi ḳademiñg toprağı birle rüşen
Ger közüm ḥalkaları bolsa **rikābıñge** rikāb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 16, Mısra 8*).

rind: (*Far.*) Dünya işleriyle uğraşan, eğlenceye düşkün, kalender kimse.

1. Hicrdin maḥmūrman sākî lebāleb cām tut
Mēn kebi herkim ki bolsa **rind-i derd-āşām** tut (*Nâdire Dîvanı, Gazel 35, Mısra*
2).
2. Ğam hücüm ètse rehî meykede tut
Rindler himmetidin iste meded (*Nâdire Dîvanı, Gazel 79, Mısra 6*).

rind-i mey āşām: (*Far.*) İçki içen arif.

1. Ey hoş ol **rind-i mey āşām** u siyeh mest müdām
Cām-ı mey elkide alıda sebū vu mînâ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 7, Mısra 9*).

risāle: (Ar.) Genellikle belli bir konuda yazılmış küçük kitap, broşür, mektup.

1. Mëning kışsa-yı rüzgārım firāvān gam-i hicrāning efsānesidëk
Ki bir nüktesin şerh kılsam bolur nêçe defter **risāle** peydā (Nâdire Dîvanı, Gazel 11, Mısra 6).

risālet sipihri: (Ar.+Far.) Gök, sema peygamberi.

1. **Risālet sipihri**nî hurşîdidürsën
Cemāling mücellā cenābing mu'allā (Nâdire Dîvanı, Gazel 9, Mısra 15).

rişte: (Far.) İplik.

1. Harîr-i pîrening **riştesiga** nè nuşşān
Yaramnî tikkeni andın 'ināyet êt bir naḥ (Nâdire Dîvanı, Gazel 70, Mısra 5).

rişte-yi cān: (Far.) Can ipliği.

1. Her teb ü tābı ki ol şem'-i şebistānımdadur
Tāblardur kim demādem **rişte-yi cānımdadur** (Nâdire Dîvanı, Gazel 83, Mısra 2).
2. Üzmeding yārın zülfidin ümîdni kõngül
Rişte-yi cāning êdi kaṭ'-i murād eylemeding (Nâdire Dîvanı, Gazel 99, Mısra 8).
3. Kim këlür bûyî vefā 'uşşāk ara eş'āridın
Rişte-yi cānımgā peyvend ile sāzing tāridın (Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 92).
4. **Rişte-yi cānım** semūm-ı vehm birle titrenür
Ger şabādın cünbişi serv-i hırāmānımdadur (Nâdire Dîvanı, Gazel 83, Mısra 11).
5. Zülfin isteb **rişte-yi cānımgā** tüşti tāblar
Kêtti tāḫat devri êmdi tāb-ı hicrān ḫalmadı (Nâdire Dîvanı, Gazel 136, Mısra 7).

rişte-yi hālî: (Far.+Ar.+T.) Durumu.

1. **Rişte-yi hālî** êdi deyr bile şavm'ada

Kim berehmen dēdi zūnnār anı zāhid-i tesbīḥ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 65, Mısra 15*).

rişte-yi târ-ı nigāh: (*Far.*) *Bakış ipinin teli.*

1. Közüm körgeç yüziñni tēlbe köñglüm boldı sevdāyī
Saçıñg sermāyesidür **rişte-yi târ-ı nigāhımda** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 134, Mısra 16*).

rişte-yi ülfet: (*Far.+Ar.*) *Dostluk bağı.*

1. Gerçi üzding **rişte-yi ülfet** mēn mahcūrdın
Şükr kim yāding irür köñglümde miḥmān her kēçe (*Nâdire Dîvanı, Gazel 133, Mısra 9*).

riyā u hırs u tama: (*Ar.*) *İki yüzlülük, aç gözlülük ve tamah.*

1. **Riyā u hırs u tam** şavtıdur terāne-yi şeyḥ
Êşitme kim heme efsūn irür fisāne-yi şeyḥ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 73, Mısra 1*).

riyā u rızk: (*Far.+Ar.*) *İki yüzlülük ve rızık.*

1. **Riyā u rızk** tarīkide teşne kām olur
Serāb-ı baḥr-i ḥayālāt-ı bī-kerāne-yi şeyḥ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 73, Mısra 5*).

riyāz: (*Ar.*) *Güzel bahçeler.*

1. Meger kēlse nesīmi yār-ı gülpūşım **riyāzıdım**
Açılsa gonçe yanglıg ‘uḳdesi köñglümni tūmārı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 141, Mısra 13*).

riyāzat: (*Ar.*) *Dünya nimetlerinden elini eteğini çekerek nefsi terbiye etmek için ölmeyecek kadar yiyip içme ve uyuma.*

1. Ki boldum derd ü ḡam çekmekke mu‘tād
Riyāzat birle köñgülge şafā bēr (*Nâdire Dîvanı, Gazel 77, Mısra 22*).

riyāz-ı ka‘be: (*Ar.*) *Kabe bahçesi.*

1. Mezār-ı feyz āšār-ı ziyāretgāh-ı ‘ālemdür
Riyāz-ı ka‘be yaŋlıĝ fāyüzü’l-envār kıl yārab (*Nâdire Dîvanı, Gazel 17, Mısra 18*).

rızâ: (Ar.) *Razı olma, razılık, istek, hoşnuthuk.*

1. Mên ki cân birle **rızâ** jüyende-yi fermāningim
Nâdire andın vefâ mülkini ābād eylerem (*Nâdire Dîvanı, Gazel 108, Mısra 13*).

rızâ bol-: (Ar.+T.) *Razı olmak: Uygun bulmak, beğenmek, benimsemek, istemek, kabul etmek.*

1. Şabā luṭf èt ‘Ömer Sultān’ğa yètkür Nâdire ‘arzin
Ki tūyī nūr-i cemşiddur **rızâ** ger **bolsa** şāhımda (*Nâdire Dîvanı, Gazel 134, Mısra 22*).

rızâ kūy: (Ar.+T.) *Mutluluk köyü.*

1. **Rızâ köyiĝa** tā koydum ḫadem köŋlümni tindürdüm
Žarar kılmas muḫabbet ehliĝa aĝyārını ṭa‘ni (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 2, Mısra 35*).

rūh: (Ar.) *Ruh, can.*

1. Halk sêndin heme hoşnūd èdi bu ‘âdet ile
Şād kılgay sêni **rūhungı** Hūdā rāhmet ile (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 1, Mısra 54*).
2. Dāĝ-ı furḫat kıldı derdimni firāvān el-vedā‘
Rūhıĝa bolĝay ilāhī şadr-ı cennet cāygāh (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 8, Mısra 36*).

rūh-efzâ: (Ar.+Far.) *Cana can katan.*

1. Kelāmıŋ neş’esi bīmārlar cismiĝa **rūh-efzâ**
Lebiŋni şerbeti èrdi buzuk köŋülüni mi‘mārı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 141, Mısra 9*).
2. Yüzüŋ ferruḫ cemāliŋ **rūh-efzâ**

Ḥaṭıng hıẓr u leb-i la'ling mesṭhā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 2, Mısra 1*).

rûh u revân: (*Ar.+Far.*) *Canın ruhu.*

1. Du'â birle peyâm-ı vaşl yêtkür ey şabâ bir kün
Müdâmımnı rûhığa mëndin mēnga ol **rûh u revândın** hem (*Nâdire Dîvanı, Gazel 115, Mısra 6*).
2. Luṭf ü ḥulķı her biri rûh u revân êrdi mēnga
Kêtti ol **rûh u revân** feryâd u efgân el-firāk (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 8, Mısra 30*).
3. Ulus ḥâcetini revâ eyledim
Sêvüngey mü **rûh u revânıng** sêning (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 72*).
4. Luṭf ü ḥulķı her biri rûh u revân êrdi mēnga
Kêtti ol **rûh u revân** feryâd u efgân el-firāk (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 8, Mısra 29*).

ruh: (*Far.*) *Yüz.*

1. **Ruḥın** körmeyin mēnga armân irür
Köngül içre yüz nev' ḥirmân irür (*Nâdire Dîvanı, Gazel 85, Mısra 1*).

ruh-ı al: (*Far.+T.*) *Sevgilinin kırmızı yanağı.*

1. Tapmas közümnı merdümi ḥüsning mişâlını
Ḥâl-i siyeh ile **ruh-ı alıngdın** örgüley (*Nâdire Dîvanı, Gazel 147, Mısra 14*).

ruh-ı cānâne: (*Far.*) *Sevgilinin güzel yüzü.*

1. Dāniş ü fehmi ü ḥired şabr u sükün u 'aql u hûş
Barçanı pervâne-yi şem'-i **ruh-ı cānâne** tut (*Nâdire Dîvanı, Gazel 39, Mısra 10*).

ruh-ı gülnâr: (*Far.*) *Nar çiçeği renginde, pembeleşmiş yanakları olan.*

1. Tökmeyin kim eşk tapmas la'l-i sîrâbing seni
Yutmayın kan kım **ruh-ı gülnârıng** eyle ârzü (*Nâdire Dîvanı, Gazel 131, Mısra 10*).

rûh-ı pāk: (Ar.+Far.) *Temiz, saf can.*

1. Du‘ālar tileb **rûh-ı pāk**ın uçun
İşim boldı hayr u şehāvet bile (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 51*).
2. **Rûh-ı pāk**ı ki müdāmımnı türbetini
Ṭavf eter künde hücum-ı ervāḥ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 63, Mısra 7*).

rûh-ı zībāsı: (Far.+T.) *Sevgilinin güzel yüzü.*

1. Vaşl küni közlerim merdümü gülçin edi
Geh **rûh-ı zībāsı**dın geh leb-i ḥandānıdın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 125, Mısra 14*).

rûhperver: (Far.) *Ruha kuvvet verici, ruh besleyici.*

1. Eşk-i gülğünım irür bâde-yi la‘lîng eşeri
Rûhperverdür müdāmımnı rāyḥası misl-i gülâb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 16, Mısra 14*).

ruhsâr: (Far.) *Yanak, yüz, çehre.*

1. Kāşkî āhım nesīmidin taḥarrük eylese
Yār kim **ruhsârıḡa** gül bergidin salmış niḡāb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 19, Mısra 8*).
2. Közlerim muştâkdur dîdār uçun **ruhsâre** aç
Perdeni yüzdin közim kılğunça bir nezzâre aç (*Nâdire Dîvanı, Gazel 57, Mısra 1*).
3. Kılmaḡ ey aḥbāb ol **ruhsârdın** kaṭ‘-i nazar
Lebleri yâḡūtını elbette kût-ı cān etîḡ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 96, Mısra 13*).
4. Dehr içre bar mu mēndek ayru gül **ruhsârıdın**
Ey refîkim bu cihetdindür sēniḡ birle işim (*Nâdire Dîvanı, Gazel 104, Mısra 7*).
5. Köḡül yüz pâre boldı Nâdire sargardı **ruhsârım**
Temāşā-i gül-i şad-berg ü ra‘nâ kılmadı şāhım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 106, Mısra 13*).
6. Āh kim körmek müyesser bolmadı **ruhsârını**

‘Arşa-yı maḥşerde körgeymen mü déb dīdārını (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 7, Mısra 23*).

ruhsâr aç-: (*Far. + T.*) *Yüzünü göstermek.*

1. Ey perî-ruhsârlar ‘ışk ehliḡa **ruhsâr açınḡ**
Cilve sevdâsı bile âyîne-yi ḡayrân étinḡ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 96, Mısra 5*).

ruhsâr u binâḡuş: (*Far.*) *Yanak ve kulak memesi.*

1. Revnaḡ-ı şâm irür ḡâl u ḡatınḡ üzre sevâd
Beski **ruhsâr u binâḡuşınḡ** irür şubḡ-ı şaḡîḡ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 65, Mısra 10*).

ruhsâr-ı al: (*Far. + T.*) *Kırmızı, pembe yanak.*

1. Böyle kim kıldı közümnî yaşını ḡan iştiyâḡ
Köz açıb **ruhsâr-ı alınḡnı** körer kün bar mukın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 128, Mısra 8*).

ruhsâr-ı ‘araknâḡ: (*Far.*) *Terli yanak.*

1. Meger kim Nâdire körgüzdi **ruhsâr-ı ‘araknâḡnı**
Ḳızardı ḡül yüzi bâḡ içre şebnem infî‘âlıdın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 123, Mısra 13*).

rûḡü’l-emîn: (*ö.a.*) *Cebrail (AS).*

1. Refâḡet bile bardı rûḡü’l-emîn hem
‘Înânınḡda tâ sadretü’l-müntehâ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 9, Mısra 13*).

rûsvâ kıl-: (*Far. + T.*) *Rezil etmek.*

1. Şūḡlık birle ḡuten deştide mâḡin kēyiḡi
Boldı **rûsvâ ḡılıb** ol nergis-i mestâneḡe baḡş (*Nâdire Dîvanı, Gazel 53, Mısra 6*).

rûşen: (*Far.*) *Parlak, aydın, aydınlık.*

1. Bolğay érđi ademig toprağı birle **rūšen**
Ger közüüm alkaları bolsa rikābıgge rikāb (*Nādire Dīvanı, Gazel 16, Mısra 7*).
2. Közümni **rūšen** étgeç pertev-i mihr-i cemālídın
Muabbet ne'esidin vāıf-ı esrār ıl yārab (*Nādire Dīvanı, Gazel 17, Mısra 3*).
3. Yüzıgđür ıble-yi ehl-i mūnācāt
Cemālıg em'idin **rūšen** arābāt (*Nādire Dīvanı, Gazel 31, Mısra 2*).
4. Nādire **rūšendür** ibālım ırāğı vaşl ara
Közim içre nūr yā köglüm ara cāndur mu sēn (*Nādire Dīvanı, Gazel 120, Mısra 17*).
5. Nādire köglümni **rūšen** ıldı yād-ı 'arizi
Kim mena endişe-yi urıd-i tābān almadı (*Nādire Dīvanı, Gazel 136, Mısra 17*).
6. Bukūn ol māh-ıā ū-ı dilārām anı
Yüzidin **rūšen** édi dīde-yi cān-ı abāb (*Nādire Dīvanı, Gazel 16, Mısra 16*).
7. **Rūšen** érđi mafıl-i imkān cemālıg em'idin
Yağşılar sultānı érđıg şehriyārım yağşı bar (*Nādire Dīvanı, Gazel 87, Mısra 5*).

rūšen bol-: (*Far. + T.*) *Parlamak, aydınlanmak.*

1. Kögöl an boldı ağııg sırrı hergiz **bolmadı rūšen**
ızıl gül onesidek kim açar uşbu mu'ammānı (*Nādire Dīvanı, Gazel 144, Mısra 7*).
2. 'Arizidin **boldı rūšen** dīde-yi ehl-i nazār
Eyleğil yārab nihāl-ı āmetini bārver (*Nādire Dīvanı, Muhammes 6, Mısra 7*).

rūšen ét-: (*Far. + T.*) *Aydınlığa kavuşturmak.*

1. Mesīh enfāsidedek cism içre cān kirgüzdi güftārı
Kögöl bezmini **rūšen ét**ti her tūn em'-i rusārı (*Nādire Dīvanı, Gazel 141, Mısra 2*).
2. Közüm nūrını **rūšen ét** ey udā
Temāşā-i emn ü emān eyleyin (*Nādire Dīvanı, Terci-bend 1, Mısra 139*).
3. Ger közim ūsning ırāğıdın mūnevver bolmasa
Rūšen étmes pertev-i nūr-ı erār-ı āfītāb (*Nādire Dīvanı, Gazel 24, Mısra 12*).

rüşen eyle-: (Far.+T.) Aydınlatmak, parlatmak.

1. **Rüşen eylermen** cırâğ-ı âhnı
Közlerimdür gevher efşân merhabâ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 6, Mısra 15*).
2. Köngül derdini takrîriğâ kıl ü kâl emes hâcet
Tefekkür birle **rüşen eyle** maзмün-ı kelâmımnı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 143, Mısra 4*).
3. Çıkıb **rüşen eyle** cihân mülkini
Yer astıdın ey âfitâb-ı münîr (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 83*).
4. Tîre hâtırlarını **rüşen hâl eylersen** müdâm
Âsumân-ı câh üze hürşîd-i tâbândur mu sên (*Nâdire Dîvanı, Gazel 120, Mısra 13*).

rüşen kıl-: (Far.+T.) Aydınlatmak, ısıtmak.

1. Yâr ‘uşşâkına şem‘-i cilve **rüşen kılmasun**
Kim tüşer andın rakîb-i rüsiyeh cânımğa düd (*Nâdire Dîvanı, Gazel 81, Mısra 11*).
2. Köngül közgüsini ey Nâdire ‘ışk içre **rüşen kıl**
Muhabbet dâğıdın âyîne-yi gîtî-nümâ keltür (*Nâdire Dîvanı, Gazel 86, Mısra 11*).
3. Sên **kılıb** ağıârını bezmini **rüşen** reşkdin
Şem‘dek cânımdadur dâğ-ı nümâyân her kêçe (*Nâdire Dîvanı, Gazel 133, Mısra 5*).
4. Cânımğa mü’nis ettiim asrab köngülde dâğın
Âhım şerarı birle **rüşen kıl**ay cırâğın (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 3, Mısra 8*).

rüşen ol-: (Far.+T.) Âşık olmak, açığa çıkmak.

1. Nêçük kim ay şi‘â‘-i **rüşen olmuş** mihr tâbıdın
Cemâl-ı pertevin hürşîd-i tâbândın temâşâ kıl (*Nâdire Dîvanı, Gazel 100, Mısra 3*).
2. **Rüşen oldı** şem‘-i bezm-i hâzret-i Sultân ‘Ömer

Düstlar dil-şād u düşman hātırı zîr ü zeber (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 6, Mısra 63*).

rüşenger: (*Far.*) *Parlatıcı, aydınlatıcı, yakıcı.*

1. Şāhdur āyîne-yi iķbālın **rüşengerī** (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 6, Mısra 65*).

rustem dil ü dilāver: (*Far.*) *Rustem gibi cesur yiğit.*

1. Şîr-i dilîr-i meydān **rustem dil ü dilāver**
Hırşîd bahtı tâbān mihr-i ruḥı münevver (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 5, Mısra 7*).

rutûbet: (*Ar.*) *Nem, yaşlılık, su buharı.*

1. Baḥr-ı eşkimdin **rutûbet** ketti mātāhtü'l-Serā
Yetti āhımdın felek tāk-ı nümāyānıḡa dūd (*Nâdire Dîvanı, Gazel 81, Mısra 3*).

rûy-ı lebi: (*Far. + T.*) *Sevgilinin dudağının dış kısmı.*

1. Tüşde rûy-ı lebi derdimge darmān eyledi
Songra kılgan va‘delerni barça yalğan eyledi (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 71*).

rûz u şeb: (*Far.*) *Gündüz ve gece.*

1. Cemālîḡ menḡa müdde‘ā şubḡ u şām
Vişālîḡ menḡa ārzū **rûz u şeb** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 23, Mısra 4*).

rûze: (*Far.*) *Oruç.*

1. Hicrān ile **rûze** cevr étalmas
Ger bar èse Nâdire selāmet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 45, Mısra 13*).
2. Cān körmedi **rûzedin** ḡalāvet
İftārda yārsız ne lezzet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 45, Mısra 1*).
3. **Rûze** za‘fidin ‘aceb ḡayretdedürmen Nâdire
Eylemesmen lîk bu aḡvāl ile terk-i du‘ā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 8, Mısra 11*).
4. Yār eylese yārı birle iftār

Yok **rūzede** mundin özge devlet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 45, Mısra 4*).

rūze ayı: (*Far.+T.*) *Ramazan ayı.*

1. Rūze ayı keldi vü mēn ‘āciz ü bī-dest ü pā
Rūze ayının hilālīdēk qadīm bolmış dūtā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 8, Mısra 1*).
2. **Rūze ayı** tapmadım pīr-i muḡān irşādını
Lācerem mescid ara zāhidḡa kıldım iktidā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 8, Mısra 5*).
3. **Rūze ayı** keldi vü mēn ‘āciz ü bī-dest ü pā
Rūze ayının hilālīdēk qadīm bolmış dūtā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 8, Mısra 1-2*).

rūz-efzūn: (*Far.*) *Uzun ömürlü, devamlı.*

1. Şehriyār-ı ki müdāmımnı devletidür **rūz-efzūn**
Boldı hāşiyetidin mülk emān narḡ erzān (*Nâdire Dîvanı, Gazel 127, Mısra 5*).

rūzgār: (*Far.*) *Yaşam.*

1. Fereḡ köz tutma hicrān şerbetidin
Ki bolmış **rūzgārım** ançünān telḡ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 68, Mısra 12*).
2. Köz açmayın ḡamīde **rūzgārım** ötgüçidiür
Ki yār-ı sīm tenimni tüşümde körmesem ēdi (*Nâdire Dîvanı, Gazel 113, Mısra 3*).
3. Tā ḡusrev-i mülk ü devlet ērding
Vaşl içre hoş ērdi **rūzgārım** (*Nâdire Dîvanı, Terkib-bend 1, Mısra 36*).
4. Tā yüzing ayı nümāyān boldı ḡusn eflākıda
Reşk otıdın tīre boldı **rūzgār-ı āfitāb** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 24, Mısra 10*).
5. Bolubdur **rūzgārım** şām-ı ḡam deycūridēk tīre
Mēḡa ey mihr-i tābān müjde-yi şubḡ-ı şabā keltür (*Nâdire Dîvanı, Gazel 86, Mısra 7*).
6. Buzuldu **rūzgārım** ḡāne-yi ‘ışım ḡarāb oldı
Ne rāḡat körgemēn ēmdi buzulḡan **rūzgārımdın** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 116, Mısra 7-8*).
7. qaradur **rūzgārım** mihr-tābānımnı saḡındım

Sitemler cāne yètti beski cānānımnı sağındım (*Nâdire Dîvanı, Müseddes 1, Mısra 3*).

rûz-ı cezâ: (*Far.*) Kıyamet günü.

1. Perîşanlığ yağıldı başıma derd-i muhabbetdin
Hayâl-ı yâr ‘ışret şāmını **rûz-ı cezâ** kıldı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 138, Mısra 8*).

rûz-ı ezel: (*Far.*) Ezelden beri.

1. **Rûz-ı ezel** Hudānı mundağ êken rızâsı
Ger bolmasa vişālî menğa cihānda nè bar (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 3, Mısra 45*).

rûz-ı mahşer: (*Far.+Ar.*) Mahşer günü, kıyamet günü.

1. Çü ‘adl eyleding **rûz-ı mahşer** senğa
Resûl-i Hudā bolğusu destgîr (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 85*).

rûz-ı mâtem: (*Far.+Ar.*) Bugün yas günüdür.

1. **Rûz-ı mâtemdür** bukün ey ehl-i şöhet el-vedā‘
Êmdi tutmasman cihān ehliğa ülfet el-vedā‘ (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 8, Mısra 31*).

rûz-ı rûşen: (*Far.*) Güneşli gün.

1. Karanğı boldı ‘âlem dūd-ı âhımnıng sevādıdın
Ki farq êtmes müneccim **rûz-ı rûşen** birle şāmımnı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 143, Mısra 8*).

rüsvâ: (*Far.*) Rezil, muhakkar.

1. Kaş u közü zülf ü hâl ile medārā eyleseng
Eylemez **rüsvāsını** yüzi qaralardın biri (*Nâdire Dîvanı, Gazel 139, Mısra 8*).
2. Yétalmay gül‘izārım vaşlığa ‘ışk içre rüsvā mên
Meded kıl baht köyi sarığa başkar bu **rüsvânı** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 145, Mısra 7*).

rüsvā bol-: (Far.+T.) *Rezil olmak.*

1. Zāhidā ger dēseng̃ ‘ışk ehligē **rüsvā bolmay**
Deme meykede evbāşığa köp çün u çerā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 7, Mısra 13*).
2. ‘Āriz-i gülgün ile kıldı çemen sarı hırām
Gül yaqasın çāk eyleb **boldı rüsva** bağ ara (*Nâdire Dîvanı, Gazel 15, Mısra 6*).

rüsvā ét-: (Far.+T.) *Rezil etmek.*

1. Furşat-ı ‘ömr-i girāmī **étgenin rüsvā** köngül
Bildi gaflet uyqusıdın közlerin bāz eylegeç (*Nâdire Dîvanı, Gazel 59, Mısra 9*).

rüsvā eyle-: (Far.+T.) *Rezil etmek. Utanılacak, ayıplanacak duruma düşürmek, perişan etmek.*

1. Merdümlüğü ile **eyledi** ol ay mēni **rüsvā**
Neyreng ile hōd tēlbe kıllur ilni perizād (*Nâdire Dîvanı, Gazel 74, Mısra 3*).

rüsvā-i cihān bol-: (Far.+T.) *Dünya rüsvaı olmak.*

1. Ey ay köngil gülşenide serv-i revān bol
Ey hūş u hıred ‘ışkıda **rüsvā-i cihān bol** (*Nâdire Dîvanı, Müsemmen 1, Mısra 34*).

rüsvālıg̃: (Far.+T.) *Rezillik.*

1. Mēn kebi lāf-ı ‘ışk urıb zāhid
İlgā **rüsvālıg̃ını** kıldı şarīh (*Nâdire Dîvanı, Gazel 64, Mısra 6*).

rüsvā-yı cihān ét-: (Far.+T.) *Dünya rüsvası yapmak.*

1. Bardıng̃ aḥbābgā bir nāme sevād eylemeding̃
Bizni **rüsvā-yı cihān étting̃** ü yād eylemeding̃ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 99, Mısra 2*).

S

sa‘ādet defteri: (Ar.) *Mutluluk defteri.*

1. Taptı tuğrā yahşı atıdın **sa‘ādet defteri**

Serv adıġa münāsib hāl ‘at-ı āzādliġ (*Nādire Dīvanı, Muhammes 6, Mısra 15*).

sa‘ādet kevkebi: (Ar.) *Mutluluk yıldızı, kutlu yıldız, talih/baht açıklığı.*

1. Mihr-i ruhsār üzre hālīngdur **sa‘ādet kevkebi**
Aħter-i ferhūnde fālīngnı körer kün bar mukın (*Nādire Dīvanı, Gazel 128, Mısra 11*).

sa‘ādetġa yetiş-: (Ar.+T.) *Mutluluġa ulaşmak.*

1. Başiret ehliġa lāf-ı nazar ursam ‘aceb ėrmes
Közüm kuhl-i **sa‘ādetġa yetişti** ol kef-i pādın (*Nādire Dīvanı, Gazel 124, Mısra 10*).

řabā: (Ar.) *Sabah vakti esen lātif rüzġār.*

1. Riřte-yi cānım semūm-ı vehm birle titrenür
Ger **řabādın** cünbişi serv-i hırāmānımdadır (*Nādire Dīvanı, Gazel 83, Mısra 12*).
2. Kızıl andur közim yaşi **řabā** yetkür selāmımnı
Gül-i şad-berg yaŋlıġ pāk-dāmānımnı saġındım (*Nādire Dīvanı, Gazel 102, Mısra 17*).
3. Beyābānlarnı izleb tapmadım yārım soraġını
Bėrürmen cān **řabā** nāgeh ġaber kėltürse yārımdın (*Nādire Dīvanı, Gazel 116, Mısra 10*).
4. **řabā** ey ‘ıřķ ilini ķāřıdı ötsenġ eger nāgeh
Nigārım kūy sarı vāķıf ėt yoġsa hālidin (*Nādire Dīvanı, Gazel 123, Mısra 3*).
5. Rāz-ı dilim ger **řabā** yārġa yetkürmese
Vāķıf ėmes ol şanem Nādire hicrānıdın (*Nādire Dīvanı, Gazel 125, Mısra 21*).
6. **řabā** luşf ėt ‘Ömer Sultān’ġa yetkür Nādire ‘arzin
Ki tūyī nūr-i cemřiddur rızā ger bolsa řāhımda (*Nādire Dīvanı, Gazel 134, Mısra 21*).
7. Kerem ķıldıng **řabā** ey yār köyidin ġaber bėrding
Gül ü reyġān isidin bī-niyāz ėtting meřāmımnı (*Nādire Dīvanı, Gazel 143, Mısra 13*).

şabāh ile revāh: (Ar.+T.+Ar.) *Sabah akşam.*

1. Yār çün boldı nazardın ğāyib
Ey közim yığla **şabāh ile revāh** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 63, Mısra 14*).

sabāhat içre şabîh: (Ar.+T.+Ar.) *Güzeller güzeli.*

1. Ey cemālîng **şabāhat içre şabîh**
Hüsni ili zümreside sebz ü melîh (*Nâdire Dîvanı, Gazel 64, Mısra 1*).

şâbit ü seyyâre: (Ar.) *Sabit ve hareketli varlıklar, yaratılan her şey.*

1. Āgeh êtdi ilni eşkim **şâbit ü seyyâresi**
Dûd-ı âhımdur felekde kehkeşândın bêrdi yâd (*Nâdire Dîvanı, Gazel 76, Mısra 5*).

şabr: (Ar.) *Sabır, dayanma, katlanma.*

1. Hicr derdi bile hikmet yolını kıldım pey
Şabrdur derd-i dilim çâresi yoksa tâ key (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 1, Mısra 44*).
2. Seña i ‘tiķādım köp u **şabrım** az
Fedâdur seña köp ü azım mênîng (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 121*).
3. Mên **şabr** bile taḥammül êtdim
Herçend ki ketti şehsüvârım (*Nâdire Dîvanı, Terķib-bend 1, Mısra 37*).
4. Ger ğubâr-ı ḥāk-ı rāhın eylese bî-câ nesîm
Şabr u bî-tāķatlığı tab‘-i perîşānımgâdur (*Nâdire Dîvanı, Gazel 83, Mısra 6*).

şabr birle: (Ar.) *Sabırla.*

1. Hicr mâcerâsıġa Nâdire taḥammül kııl
Bî-ķarâr kõnglîngni şabr birle mu‘tâd êt (*Nâdire Dîvanı, Gazel 36, Mısra 18*).

şabr et-: (Ar.+T.) *Sabretmek, dayanmak.*

1. Taḥammül öyle kim bî-şabrlıġ telḥ etti kāmıngnı
Bolor **şabr isteseng** açık ğüredin şehd ü şeker peydâ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 10, Mısra 10*).

2. Êmdi dāğ-ı furkâta yârab neçük **şabr eţmişam**
Bolmamışdım Nâdire endîşede hicrânıdın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 126, Mısra 13*).
3. Ne hâcet nâle çekmek köz yaşını eylemek tûfân
Fırâk u miñnet içre **şabr etmekdür** sezâvârı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 141, Mısra 16*).

şabr eyle-: (Ar.+T.) *Sabr eylemek.*

1. Bolmuşam herçen hicrânıñda **şabr eyleb** hamûş
Çün tüşersen yâdıma yekbâre feryâd eylerem (*Nâdire Dîvanı, Gazel 107, Mısra 9*).
2. Êmdi kim **şabr eylemekdin** cîb-i tākāt pâredür
Yığlamay nêlay ki ğam cānımnı örteb baradur (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 35*).

şabr ile: (Ar.+T.) *Sabırla.*

1. Êmdi özni nêçe kün **şabr ile** mu‘tād kılay
Menga ğāhı haber-i mäh-ı tamāmımnı dêseng (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 1, Mısra 5*).
2. Kılıb şükr **şabr ile** ey Nâdire
Bu sözlerni aytıb du‘ā eyleding (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 107*).

şabr kıl-: (Ar.+T.) *Sabretmek, tahammül etmek.*

1. Fiğân kim yâr ‘ışkı **şabr** köñlümdin cüdâ **kıldı**
Ğam elgi şafha-yı ahvâlîme sebt-i cefâ kıldı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 138, Mısra 1*).
2. **Şabr kılsam** ‘ışk derdi bî-karâr eyler menî
Kesb-i hûş êtsem cünün bî-ihyiyâr eyler menî (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 11*).

şabr ta‘mîri: (Ar.+T.) *Dayanma binâsı.*

1. Her nêçe kim **şabr ta‘mîrini** bünyâd eyledim
Eşk sîlâbıda vîrân oldı âbâdım eşit (*Nâdire Dîvanı, Gazel 40, Mısra 7*).

sabr u ārām: (Ar.+Far.) Sabır ve huzur, sakinlik ve rahatlık.

1. Āh kim zulm-i felekden boldı aḡger Nādire
Şabr u ārāmım kētib örteb köyer iç ü taşım (Nādire Dîvanı, Gazel 104, Mısra 14).

sabr u 'ışk: (Ar.) Sabır ve aşk.

1. Kêl ey mû'nisim şabr u 'ışkımgâ bak
Cemāling fedāsı ḡalîl ü keşîr (Nādire Dîvanı, Terci-bend I, Mısra 87).

sabr u karār: (Ar.) Sabır ve tahammül.

1. Eyleding 'azm-i sefer ey şehsüvārım yahşî bar
Êmdi sênsiz yok mēni şabr u karārım yahşî bar (Nādire Dîvanı, Gazel 87, Mısra 2).
2. Furḡat içre ḡalmadı şabr u karārım ḡandasān
Ḥasretingde köydi baḡrım örteci cān el-firāk (Nādire Dîvanı, Muhammes 8, Mısra 9).

sabr u şübāt: (Ar.) Dayanma ve asayiş.

1. Bolsam firāk leşkeridin münhezim nêtang
Şabr u şübāt çirikidin yêtmedi meded (Nādire Dîvanı, Gazel 80, Mısra 4).

sabr u sükûn: (Ar.) Sabır ve huzur.

1. Dāniş ü fehmi ü ḡired şabr u sükûn u 'aḡl u hûş
Barḡanı pervāne-yi şem'-i ruḡ-ı cānāne tut (Nādire Dîvanı, Gazel 39, Mısra 9).

sabr u taḡammül: (Ar.) Sabır ve tahammül.

1. Mecnûnda eger bolsa êdi şabr u taḡammül
Ḳılmasmu êdi mēn kebi şehri içre iḡāmet (Nādire Dîvanı, Gazel 43, Mısra 7).

sabr u tākāt: (Ar.+Far.) Sabır ve dayanma.

1. Ki boldı şabr u tākāt ḡırmanı berbād destingdin

Ulusnı hân u mânı bolmadı âbâd destingdin (*Nâdire Dîvanı, Müsemmen 2, Mısra 3*).

sabrêt-: (Ar.+T.) Dayanmak, katlanmak, tahammül etmek.

1. Hayâl-ı yâr ile ey Nâdire şevk öyide **şabrêt**
Cihânı eyledi aşüfte bu hâl-i perîşânı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 144, Mısra 21*).

sac: (T.) Saç.

1. Mëni dîvâne kıldı iştîyâkıng
Saçıng zencîrindin başımda sevdâ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 2, Mısra 4*).
2. **Saçı** endîşesi herdem ferehbaş-ı dimâğımdur
Hutenler seyr ètermen iki zülf-i ‘anberâsâdın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 124, Mısra 11*).
3. Közüm körgeç yüziñgni tëlbe könglüm boldı sevdâyî
Saçıng sermâyesidür rişte-yi târ-ı nigâhımda (*Nâdire Dîvanı, Gazel 134, Mısra 16*).
4. **Saçıng** sünbülidin ‘adedsiz girihler tüşübdür köngül riştesiga
Ki yüzdin birin zâhir ètsem kılur c‘ad-i müşkîn külâle peydâ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 11, Mısra 3*).
5. Mëni dîvâne kıldı iştîyâkıng
Saçıng zencîrindin başımda sevdâ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 2, Mısra 4*).

sâd eyle-: (Ar.+T.) Sad harfine çevirmek.

1. Nüne ohşatdım kaçıng taşvîrini
Nergisîng bādāmını **şâd eyledim** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 110, Mısra 16*).

sa‘d: (Ar.) Kutlu ve uğurlu.

1. **Sa‘d** irür ahter-i ikbâl u hümâyûn tâlî‘
Saltanat çâker ü kıldur senga baht u devlet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 44, Mısra 7*).

sadef: (Ar.) Çalı görünüşlü, sarı çiçekli, kuvvetli kokulu bir bitki.

1. Kelâm çağıda her söz ki zâhir ètdi lebiñg

Şadef gevherlerini kıldı şermsâr hadîs (*Nâdire Dîvanı, Gazel 50, Mısra 10*).

2. Gevher özini **şadef** içre eyledi pinhân

Çü zâhir eyledi ol la'î-âbdâr hadîs (*Nâdire Dîvanı, Gazel 50, Mısra 5*).

sa'd-i ekber: (Ar.) Müşteri yıldızı; parlak, aydınlık, nurlu.

1. Münfa'ildur meh ruhıdın âfitâb-ı hâverî

Sa'd-i ekber dur harîdâr-ı cemâl-ı müşterî (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 6, Mısra 4*).

sadretü'l-müntehâ: (Ar.) Arşın sağ yanında bulunan ve ötesine hiçbir yaratılmışın geçemeyeceği ağaç.

1. Refâket bile bardı rûhü'l-emîn hem

İnânında tâ **sadretü'l-müntehâ** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 9, Mısra 14*).

sadr-ı cennet: (Ar.) Cennet makamında, cennetin başköşesinde.

1. Dâğ-ı furkât kıldı derdimni firâvân el-vedâ'

Rûhıga bolğay ilâhî **şadr-ı cennet** câyğâh (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 8, Mısra 36*).

sâf: (Ar.) Saf, halis.

1. **Şâf** mey ger nûş êtersêm derdini

Bezî-i câm-ı rind-i derd-âşâm tut (*Nâdire Dîvanı, Gazel 48, Mısra 15*).

sâf zamîr: (Ar.) Temiz gönüllü.

1. Nêçe kim zâhid irür **şâf zamîr**

İçmeyin mey tapa algay mu şelâh (*Nâdire Dîvanı, Gazel 63, Mısra 5*).

safâ: (Ar.) Ketersizlik, endişesizlik, gönül şenliği.

1. Çü terk-i cilve etti husrev-i hurşîd ruhsârım

Köngül közgüsü zeng-i hicr ara kalmış **şafâsıdım** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 121, Mısra 8*).

şafā bër- (Ar.+T.) *Huzur vermek.*

1. Ki boldum derd ü ğam çekmekke mu‘tād
Riyāzat birle köngülge **şafā bër** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 77, Mısra 22*).

saffder: (Ar.) *Düşman saflarını yarıp geçen kahraman, yiğit.*

1. Hüsrev-i fermânverā **saffder** ü kişvergüşā
Gevher-i kîmet bahā ketti kerem kanıdın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 125, Mısra 17*).

safha: (Ar.) *Sayfa.*

1. ‘Ârızing şerhini yazmağka kerek
Ay u kün **şafhasıdın** yüz elvāh (*Nâdire Dîvanı, Gazel 63, Mısra 12*).

safha-yı ahvāl: (Ar.) *Hatıra defteri.*

1. Fiğân kim yâr ‘ışkı şabr könglümdin cüdâ kıldı
Ğam elgi **şafha-yı ahvālime** sebt-i cefâ kıldı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 138, Mısra 2*).

safha-yı fitrat: (Ar.) *Yaratılış sayfası.*

1. Şüreti yādida rengin fikrlerdin her zamân
Şafha-yı fitrat ara taşvîr-i bihzād eylerem (*Nâdire Dîvanı, Gazel 108, Mısra 8*).

safha-yı hüsn: (Ar.) *Sevgilinin güzellik levhası.*

1. Yazıbman şafha-yı hüsnîng hayālida bu inşânı
Hacâlet eyledi âyîne-yi tütî-yi şekerhânnı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 144, Mısra 1*).

sağ: (T.) *Sağlam, doğru.*

1. Hânezād-ı âstânı uşbu devlet-hâne man
Derdidin bîmârman hurrem-dil êrdim **sağıda** (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 7, Mısra 16*).

sâğar: (Far.) *Kadeh, cam, piyale.*

1. Nâdire dehr ilini serhoş bil

Sâkıdûr alıdagı **sâğara** bah (Nâdire Dîvanı, Gazel 66, Mısra 14).

sâğar bile peymâne: (Far.+T.Far.) Şarap, içki kadehi.

1. Ger sinse şürâhî ü sebû zâhid alında
Bolsun menğa **sâğar bile peymâne** selâmet (Nâdire Dîvanı, Gazel 33, Mısra 8).

sâğar tut-: (Far.+T.) İçki sunmak.

1. Hicrân ğamidin teşne-leb ü ğasta ciger mên
Sâkı kerem eyleb menğa **tut sâğar-ı** şahbâ (Nâdire Dîvanı, Gazel 4, Mısra 16).

sâğar-ı 'işret: (Far.+Ar.) İçki kadehi.

1. Sâkıyâ tutkıl ğanîmet **sâğar-ı 'işret** bilen
Kim nêçe devr ötti ü bir nêçe devrân ğalmadı (Nâdire Dîvanı, Gazel 136, Mısra 15).

sâğar-ı mey: (Far.) İçki kadehi.

1. Dâm-ı ğamdin isteseng âzâdlıĝ
Sâğar-ı mey şubhıdın tâşâm tut (Nâdire Dîvanı, Gazel 48, Mısra 4).

sâğar-ı serşâr: (Far.) Ağzına kadar dolu kadeh.

1. İrür meyĥâne feyzi meymenetliĝ
Lebâleb **sâğar-ı serşârı** ferruh (Nâdire Dîvanı, Gazel 67, Mısra 10).

sâğar-ı serşâr-ı muĥabbet: (Far.) Ağzına kadar dolu olan sevgi kadehi.

1. Hoşdur kişi dünyâ ğamini kılsa ferâmüş
Lâcür'a çekib **sâğar-ı serşâr-ı muĥabbet** (Nâdire Dîvanı, Gazel 47, Mısra 6).

sâğar-ı zerîn: (Far.) Altın kadeh.

1. Sarıĝ yüzimde kızıl eşkimi tarâveti bar
Nêçük ki **sâğar-ı zerîn** ara mey-i ğamrâ (Nâdire Dîvanı, Gazel 3, Mısra 6).

sâĝın-: (T.) Özlemek, hatırlamak, düşünmek.

1. Her tavuş kim kelse dërmen yārımı āvāzıdur
Sāye kirgeç **sağınurman** öyge cānānım këlür (*Nâdire Dîvanı, Gazel 88, Mısra 8*).
2. Kızıl kandur közim yaşı şabā yetkür selāmımnı
Gül-i şad-berg yaŋlıg pāk-dāmānımnı **sağındım** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 102, Mısra 18*).
3. Tikermen Nâdire ğam yolıda kâze züleyhâdek
Ki ol Yūsūf-liķā Sultān ‘Ömer Hānım’ nı **sağındım** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 102, Mısra 20*).
4. Mihr-i ruhsārıngnı **sağındım** qarārım qalmadı
Zerredék başıngdn ey hūrşid-i tībān eyleney (*Nâdire Dîvanı, Gazel 146, Mısra 7*).
5. Muḥabbet künleri mihr-i dıraşşānımnı **sağındım**
Muşibet tünleri şem‘-i şebistānımnı **sağındım** (*Nâdire Dîvanı, Müseddes 1, Mısra 1-2*).
6. qaradur rüzgārım mihr-tābānımnı **sağındım**
Sitemler cāne yetti beski cānānımnı **sağındım** (*Nâdire Dîvanı, Müseddes 1, Mısra 3-4*).
7. Emīr-i kec-külāh cemşid-i devrānımnı **sağındım**
Zarāfet bābıda nāyāb sultānımnı **sağındım** (*Nâdire Dîvanı, Müseddes 1, Mısra 5-6*).
8. Yār la‘lin yād etermēn ğonçe-yi ḥandān körüb
Sebze-yi ḥaṭ **sağınurman** bāğ ara reyḥān körüb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 22, Mısra 2*).

sahāb: (Ar.) *Bulut.*

1. Sirişkim **saḥābın** imdādıdn dilküşādur muḥabbetni deşti
Köŋgöl dağını etàsem beyān bolur ol beyābānda lāle peydā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 11, Mısra 9*).

sahbā: (Ar.) *Şarap, içki.*

1. Hicrān ğamidin teşne-leb ü ḥasta ciger mēn

- Sākī kerem eyleb meṅga tut sāḡar-ı **ṣahbā** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 4, Mısra 16*).
2. Bukün meyḥānede **ṣahbā** kılur ḥoş
İrür pîr-i muḡāndın bu kerāmet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 31, Mısra 3*).
3. Kaçan zāhidni ‘aksi tüşti meyḡa
Ki cām ālūdedür **ṣahbā** mülevveşş (*Nâdire Dîvanı, Gazel 55, Mısra 12*).
4. Budur mazmūn-ı mevc-i bāde-yi nāb
Ki **ṣahbā** pîrni eyler cevān iç (*Nâdire Dîvanı, Gazel 60, Mısra 12*).
5. Nêçe kün boldı lebiṅ **ṣahbāsıdın** ayru tüşüb
Nâdire közdin töker yaş ornıḡa kan her kêçe (*Nâdire Dîvanı, Gazel 133, Mısra 17*).
6. Yād eyleb lebleriṅ **ṣahbāsını** maḥmūrman
Vaşliṅ isteb ‘āfiyet sermenzilidin zārman (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 81*).

ṣahibkurān: (*Far.*) *Sahipkuran hükümdarın oğlu.*

1. Kıran etti ḡam leşkeri cānıma
Kılay ‘arz **ṣahibkurānım** seṅga (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 44*).

ṣahibkurān balası: (*Far.+T.*) *Sahipkuran’ın oğlu.*

1. Kim şāhdur mükerrem **ṣahibkurān balası**
Bu pendni eşittim bir sālîk-i sebī-ldin (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 3, Mısra 35*).

ṣahibkurān-ı dādger: (*Far.*) *Adaletli padişah.*

1. Bar ēdi Fergāne mülkide emīr-i mu‘teber
Şehriyār-ı cem nişān **ṣahibkurān-ı dādger** (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 7, Mısra 28*).

sahih: (*Ar.*) *Gerçek, doğru.*

1. Bildiler çünki cihān ehli ḥadīşini **ṣahih**
Taṅḡ emes bolsa ulus aḡzıda tekrār ḥadīş (*Nâdire Dîvanı, Gazel 51, Mısra 5*).
2. Bolma maḡrūr müdde‘ī söz yène
Anı kolu saḡımdür ne **ṣahih** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 64, Mısra 4*).

3. 'Işk da 'vāsını bīmārlıġ eyler iŝbāt

Olki bīmār ėmes yok anı da 'vāsı **ŝahīh** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 65, Mısra 4*).

sâhir: (Ar.) Büyü yapan, efsun ve sihirle uğraşan kimse, büyücü, sihirbaz.

1. Közleridür **sâhir** oşal kaşı ya

Nâvek-i müjġanı ħaṭā eylemes (*Nâdire Dîvanı, Gazel 90, Mısra 9*).

sahrâ: (Ar.) Çöl, susuz ve ıssız geniş arazi; fakir, zavallı kişiler.

1. Ġazâlelerni közi şayd kıldı **şahrâda**

Kaşı 'uġābını şāhīn ħaṭige yār kılıb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 30, Mısra 3*).

2. Sīl **şahrâda** kıılır ŝevġ ile cevġān līkin

Çuġznı düşmanıdur eylese vīrānege baġŝ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 53, Mısra 9*).

sa'î kıl-: (Ar.+T.) Gayret göstermek.

1. **Kılıb** Nâdire **sa'î** peyrevlīġında

Ṭaleb kıldı sermāye-yi dīn ü dünyā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 9, Mısra 17*).

sakal: (T.) Sakal.

1. Müŝkīn ħaṭīng bahārıda simīn 'uzār sēn

'Anber saçar su üzre **saġalındın** örgüley (*Nâdire Dîvanı, Gazel 147, Mısra 16*).

sākī: (Ar.) İçki dağıtan, kadeh sunan.

1. Tiredür ŝubĥ-ı neŝāṭım **sākīyā** kēltür ŝarāb

Ŗām-ı hicrān ṣulmetide cām-ı meydür āfītāb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 19, Mısra 1*).

2. Devr cām-ı ṭarab yorulmaġı besdür **sākī**

Gerçi yorulmadı bu gerdiş-i eyyām menġa (*Nâdire Dîvanı, Gazel 1, Mısra 5*).

3. Bir ayaġ mey keremin eyledi **sākī** āġāz

Eyledi baġt bu maġşadnı ser-encām menġa (*Nâdire Dîvanı, Gazel 1, Mısra 7*).

4. Hicrān ġamidin teşne-leb ü ħasta ciġer mēn

Sākī kerem eyleb menġa tut sāġar-ı ŝahbā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 4, Mısra 16*).

5. Bāde müŝtākıġa luṭf eyle ḳadeh tut **sākī**

Yoksa Cemŝīd'ġa hem eylemedi cām vefā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 7, Mısra 15*).

6. **Sākī** menġa ẓadeḥ tut bu deyr ara lebāleb
Zāhid ehlidin usandım tutdım seningle meşreb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 27, Mısra 1*).
7. Hicrdin maḥmūrman **sākī** lebāleb cām tut
Mèn kebi herkim ki bolsa rind-i derd-āşām tut (*Nâdire Dîvanı, Gazel 35, Mısra 1*).
8. ‘Āşık olding ey köngil emdi rehī meyḥāne tut
Mest olub **sākī** ayağını öpib peymāne tut (*Nâdire Dîvanı, Gazel 39, Mısra 2*).
9. Bī-nevā mèn deyr ara **sākīni** istiġnāsıdın
Cāmnı yıġlatdı mīnā baġrını ẓan eylegeç (*Nâdire Dîvanı, Gazel 58, Mısra 9*).
10. Nâdire dehr ilini serḥoş bil
Sākīdür alıdagı sāğara baḥ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 66, Mısra 14*).
11. Bir nefes bī-hūş kılğıl menġa **sākī** mey tutub
Kim ḥayāl eylerġa emdi cānıma cān ẓalmadı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 136, Mısra 11*).
12. **Sākī** şarāb kēltür maḥmūrman beġāyet
Muṭrib terāne tüz ki fırsat irür ġanīmet (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 5, Mısra 1*).

sakīm: (Ar.) Engelli, hasta.

1. Bolma maġrūr müdde ‘ī söz yēne
Anı ẓolı **sākīmdür** ne şaḥīḥ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 64, Mısra 4*).

sākin-i meyḥāne bol-: (Far. + T.) Meyhaneye yerleşmek.

1. Ger zamānı dehr ġavġāsıdın istersen ferāġ
Sākin-i meyḥāne bol bir ġüşede ārām tut (*Nâdire Dîvanı, Gazel 35, Mısra 12*).

sākīyā: (Ar.) Ey içki daġıtan, kadeh sunan.

1. **Sākīyā** hicr devāsın dēmişler mey-i nāb
Tuta kör meykedede ẓayġuluk ‘āşıkça şarāb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 16, Mısra 1*).
2. Ẓandur ciġerim lebidin ayru
Kēltür menġa **sākīyā** mey-i nāb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 25, Mısra 14*).
3. Bī-nevālarımız felek ḥurşīd-i yaŋlıġ **sākīyā**

- Cām-ı serşār-ı şebūhı bizge her eyyām tut (*Nâdire Dîvanı, Gazel 35, Mısra 5*).
4. **Sâkiyâ** maḥmûrdurmên cām tut
Bir nefes terk-i Ğam-ieyyām tut (*Nâdire Dîvanı, Gazel 48, Mısra 1*).
5. **Sâkiyâ** luṭf êt dirîğ êtme ‘ināyet sāğarın
Kim bukün maḥmûr-ı şahbâ-i leb ḥandānıngım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 114, Mısra 9*).
6. **Sâkiyâ** maḥmûrman çarḥ nākām u zelîl
Eyleğil bir sāğar-i mey birle şād u kāmran (*Nâdire Dîvanı, Gazel 119, Mısra 9*).
7. **Sâkiyâ** köp ḥasta ḥâtır men cefâ devrânıda
Bir ḳadeḥ mey tutğıl âzād eyle ğam zindānıdın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 126, Mısra 5*).
8. Çehre oldı za‘ferânî iştiyāk-ı Bâdedin
Sâkiyâ kõnglüm meyi gûlnârıng eyler ârzû (*Nâdire Dîvanı, Gazel 131, Mısra 12*).
9. **Sâkiyâ** tutqıl ğanîmet sāğar-ı ‘işret bilen
Kim nêçe devr ötti ü bir nêçe devran ḳalmadı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 136, Mısra 15*).
10. **Sâkiyâ** renc-i ḥumâr örtedi keltür menğa mey
Toldurub nêçe ḳadeḥni tuta kör peyderpey (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 1, Mısra 41*).
11. Tirgüzür bîmârlarnı şerbet-i la‘l-i lebing
Sâkiyâ maḥmûrman zevḳ-i şarâbingge öley (*Nâdire Dîvanı, Gazel 149, Mısra 6*).

sâkî-vî şîrîn zebân: (Ar. + Far.) Tatlı konuşan sevgilisi, tatlı konuşan saki.

1. Sengâ ey Nâdire cām-ı muḥabbet
Çü sundı **sâkî-yî şîrîn zebân** iç (*Nâdire Dîvanı, Gazel 60, Mısra 14*).

sal-: (T.) Bırakmak, yaymak.

1. Şād êdi ol şāh-ı devran vaşlı birle ḥâtırım
‘İş devranığa **saldı** devr-i gerdün inḳılâb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 19, Mısra 12*).
2. Kõngül şādâb êrdi cür‘a-yı cām-ı vişālıdın

- Salıb** hicrân otığa kètdi bağırmnı kebâb eyleb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 21, Mısra 6*).
3. **Saldı** 'ışk ehliğa rastâhîz hicrân âfeti
Âhnı şarşar kılıb eşkimni tûfân eylegeç (*Nâdire Dîvanı, Gazel 58, Mısra 3*).
4. Köngül bağlandı tâ zencîr-i gîsûyı semensâğa
Tarağdek **saldı** hasretler alıdın çâk a' zâğa, (*Nâdire Dîvanı, Gazel 135, Mısra 2*).
5. Havâ-i sünbül-i sevdâsıdın ferhâd u mecnûndek
Ne gavğâlar ki **saldı** tëlbe başım kûh u şahrâğa (*Nâdire Dîvanı, Gazel 135, Mısra 6*).
6. Firâkıng otı dūdı başım üzre **saldı** yüz sevdâ
Fiğânımdın kızıldı cānım içre haşr bâzârı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 141, Mısra 3*).
7. Dūzah irür közüme cennetde bolmasa yâr
Saldı mēni firâka mekkâre çarh-ı ğaddâr (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 3, Mısra 48*).
8. Mâh-ı 'îd 'âlemğa **saldı** pertev-i envârını
Yâd eylermen 'ömer sulţānnı gîr ü dārını (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 7, Mısra 21*).
9. Yüzdin biri mecnûnda eger bolsa ğamimni
Bir âh ile 'âlemğa **salur** şūr-ı kıyâmet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 43, Mısra 16*).
10. Bolmışam bî-ḥân u mân tâ yârdın ayrılmışam
Hicr vâdîsiğa **saldı** gerdiş-i devrân mēni (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 4, Mısra 6*).

salâbet: (Ar.) *Sağlamlık.*

1. **Şalâbetde** İskender-i Rûm dek
Fetânet yeride Fılâṭûn kebi (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 163*).

salâh: (Ar.) *Düzelme, iyileşme, iyi duruma gelme.*

1. Nêçe kim zâhid irür şâf zamîr
İçmeyin mey tapa alğay mu **şelâh** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 63, Mısra 6*).

sâlâr-ı mülk ü devlet: (Far.+Ar.) *Ülke ve devletin başkanı.*

1. 'İş etki dil-güşâdur 'uşşâknıng nevası
Sālār-ı mülk ü devlet mîr-i bülend ahter (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 5, Mısra 6*).

saltanat: (Ar.) Hükümdarlık, padişahlık; şehzadelik.

1. 'Arabdan tā 'acem meşhûr êdi ol şâhlar şâhı
Sikender **saltanatlıg** şâh-ı tûrânımnı sağındım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 102, Mısra 16*).
2. Sa'd irür ahter-i iqbâl u hümâyûn tâlî
Saltanat çâker ü kuldur senga baht u devlet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 44, Mısra 8*).
3. Mênî saltanat mesnedide körüb
Gümân êtme 'İş ü ferâgat bile (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 57*).
4. **Saltanat** baħride peydâ boldı yektâ gevherî
Şubh-i devletdin tulu' etti hümâyûn ahteri (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 6, Mısra 1*).
5. İl gümân eyler ki bu devlet ile mesrûrman
Eylemesmen **saltanatnı** yârsız manzûrman (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 84*).

saltanat eyvânı: (Ar.+Far.+T.) Hükümdarlık köşkü.

1. **Saltanat eyvânı** şem'idür ol 'âlî güher
Kim irür pervânesi ħurşîd-i çarĥ-ı çenberî (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 6, Mısra 9*).

saltanat gülzârı: (Ar.+Far.+T.) Saltanat gül bahçesi.

1. Şubh-dem hoş ehliġa peyk-i şabâ bêrdi ħaber
Boldı peydâ **saltanat gülzâridin** şîrîn semer (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 6, Mısra 42*).

saltanat iklîmi: (Ar.+T.) Gönül ülkesi.

1. Mülk-i 'âlemdin sefer kıldı emîr-i nâmdâr

Salṭanat iḳlīmide hem şāh ēdi hem şehriyār (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 7, Mısra 8*).

sāmān: (*Far.*) *Servet, zenginlik.*

1. Ğami sūzını başlab étmedim **sāmān** çün gerdün
Bu dürlerni mēningdek bī-ser ü sāmāne tapşurdı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 137, Mısra 7*).

sāmān: (*Far.*) *Dinçlik ve rahat.*

1. Eylegeş berbād ‘ışim ḥāşıl hicrān yēli
Āşinālarğa sarıĝ rengim **sāmāndın** bērdi yād (*Nâdire Dîvanı, Gazel 76, Mısra 8*).
2. Ger bizā‘at istersen terk-i sūd u sevdā kııl
Ḥüsñ ilige ‘āşık bol derd ü dāĝı **sāmān** ét (*Nâdire Dîvanı, Gazel 49, Mısra 8*).
3. Muḥabbet köyide nāçārdur ‘āşıkka ḥayrānlıĝ
Taḥayyür kül kıılıb āyīne **sāmān** étmesem *bolmas* (*Nâdire Dîvanı, Gazel 91, Mısra 6*).
4. Bolĝusıdur şām-ı ĝam şem‘-i şeb-i hicrānıĝız
Zinhār ey bī-nevālar sūz-ı dil **sāmān** étinĝ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 96, Mısra 12*).

sāmān eyle-: (*Far.+T.*) *Perişan etmek, dağıtmak.*

1. Çekib tır-i müjgān kaşı yasıdın
Yüzümni bu ĝamdin **sāmān eyledinĝ** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 97, Mısra 8*).

san‘ êlgi: (*Ar.+T.*) *Hüner parmaĝı.*

1. Ğonçedek ağzı ara ol luṭf-i ĝüftārı ‘aceb
Şan‘ êlgi yokdın izhār eylegen barı ‘aceb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 18, Mısra 2*).

sēnga: (*T.*) *Sen, ikinci teklik şahıs zamirinin yönelme hali ekini almış hali.*

1. Eger fi‘l-meşel mihr ile māhdur
Kılay **sēnga** ey mihrbānım fedā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 13, Mısra 6*).
2. Her ḥālde ey Nâdire şükr eyle Ḥudāğa

- Kim b rdi **se ga** ‘iş  u mu abbet bile devlet (*N dire D vani, Gazel 43, Mısra 18*).
3. **Se ga** ey N dire c m-ı mu abbet
   sundı s k -yi ş r n zeb n i  (*N dire D vani, Gazel 60, Mısra 13*).
4. Ruz c  man ey dilsit nım **se ga**
Ne boldı ki y tmes fi  nım **se ga** (*N dire D vani, Terci-bend 1, Mısra 33-34*).
5. Başım p ym li  dur ey serv-i n z
Fed dur bu  ş fte c mnım **se ga** (*N dire D vani, Terci-bend 1, Mısra 36*).
6. Fir  i  da eşkim rev  dur m d m
Ki t  vaşl ol ay rev nım **se ga** (*N dire D vani, Terci-bend 1, Mısra 38*).
7. Ne derk r s nsiz cih n birle c n
Taşaddu  bu c n u cih nım **se ga** (*N dire D vani, Terci-bend 1, Mısra 40*).
8. Ger  lsem bu v d  ara ey hum y
 ız  bolğusı  st h  nım **se ga** (*N dire D vani, Terci-bend 1, Mısra 42*).
9. Kıran  tti  am leşkeri c nıma
K lay ‘arz ş hib ur nım **se ga** (*N dire D vani, Terci-bend 1, Mısra 44*).
10. H y l içre her yan n zar eylesem
Ba ar d de-yi h n-fiş nım **se ga** (*N dire D vani, Terci-bend 1, Mısra 46*).
11.    ‘adl eyledin  r z-ı maşşer **se ga**
Res l-i H d  bolğusı dest r (*N dire D vani, Terci-bend 1, Mısra 85*).
12. Kıyan bardin  ey serv-i n zım m nin 
Se ga y tmes ‘arz u niy zım m nin  (*N dire D vani, Terci-bend 1, Mısra 112*).
13. **Se ga** i ‘ti  dım k p u ş brım az
Fed dur **se ga** k p   azım m nin  (*N dire D vani, Terci-bend 1, Mısra 121-122*).
14. **Se ga** k ysı  amni bey n eyleyin
N  e  h tartış fi  n eyleyin (*N dire D vani, Terci-bend 1, Mısra 127*).
15. H y lin nı k    lde h zır kılıç
 amimni **se ga** d sit n eyleyin (*N dire D vani, Terci-bend 1, Mısra 132*).
16. ‘Arzım **se ga** ey cih n em ri
C n birle k    l  amin  es ri (*N dire D vani, Terkeb-bend 1, Mısra 1*).
17. Bar  rdi **se ga** mu   ‘   ma k m

Hākān-ı hıtā ḥalīfe-yi Rūm (*Nâdire Dîvanı, Terkib-bend 1, Mısra 55*).

sanem: (Ar.) *Put, put gibi güzel sevgili.*

1. **Şanemler** ‘ışkına tākāt kılalmayın nāçār
Yaşundı şavm‘age zāhid olıb behāne-yi şeyḥ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 73, Mısra 3*).
2. Kanda sên körsem cemālınḡnı **şanem**
Ey perī-peyker sêni yād eyledim (*Nâdire Dîvanı, Gazel 110, Mısra 5*).

sanem-i sühan tırâz: (Ar.+Far.) *Güzel konuşan sevgili.*

1. Gül ü lāle mevsimidür kanı yār-ı dil-nevāzım
Nażarımdın oldı ḡāyīb **şanem-i sühan tırâzım** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 101, Mısra 2*).

sarf: (Ar.) *Harcama, bir şeyi bir işte kullanma.*

1. **Şarf** kılgumdur anı cām-ı vişālı naḡdine
Ger müyesser bolsa la‘l-i ābdār-ı āfitāb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 24, Mısra 3*).

sarḡar-: (T.) *Sararmak.*

1. Kōḡḡül yüz pāre boldı Nâdire **sarḡardı** ruḡsārım
Temāşā-i gül-i şad-berg ü ra‘nā kılmadı şāḡım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 106, Mısra 13*).

sarḡay-: (T.) *Sararmak.*

1. Za‘ferāndek **sarḡayıb** hicriḡde nālān ḡalmışam
Sênsin ey ḡurşid-i täl‘at gül‘izārım yaḡşı bar (*Nâdire Dîvanı, Gazel 87, Mısra 13*).

sarı: (T.) *-e doğru, tarafına.*

1. Sebā sarıḡa ger tüşse güzārıḡ nāḡeh ey hüdhüd
Süleymān **sarı** Bilḡis köyidin bir merḡabā kēltür (*Nâdire Dîvanı, Gazel 86, Mısra 6*).

2. Tālî'îm rehberlîğ eyleb baht u yâver kalmadı
Vaşl sarı devlet ü ikbâl rehber bolmadı (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 62*).
3. Uşattı kand u şeker ni'etin la'l-i şekerhâsı
Ne dilkeş hüsni irür körge **sarı** artar temennâsı (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 2, Mısra 28*).

sarığ: (T.) Sarı.

1. **Sarığ** yüzimde kıvılcık eşkimi tarâveti bar
Nêçük ki sâgar-ı zerîn ara mey-i hamrâ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 3, Mısra 5*).
2. Yüzüm nuğresi erdi kâfûrgün
Sarığ boldı hicringde altın kebi (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 170*).

sarığ reng: (T.+Far.) Sarı yüz renk.

1. Eylegeş berbâd 'ışım hâşıl hicrân yeli
Âşinâlarğa **sarığ rengim** sâmandın bérdi yâd (*Nâdire Dîvanı, Gazel 76, Mısra 8*).

sarığ ruhsâr: (T.+Far.) Sarı renkli yüz.

1. Nêçük esrâr-ı 'ışkın asrasın ol hasta kim herdem
Sarığ ruhsârı birle zâhir olmış eşk alıdın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 123, Mısra 12*).

sarîh: (Ar.) Açık, apaçık, belli, besbelli

1. Nükte-yi 'ışkıni her bî-ser ü pâ fehm êtmes
Deme ağıyârga esbâb-ı muhabbetni **sarîh** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 65, Mısra 14*).

sarîh kıl-: (Ar.+T.) Açıklamak.

1. Mên kebi lâf-ı 'ışk urıb zâhid
İlğa rüsvâlığını **kıldı sarîh** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 64, Mısra 6*).

sarsar: (Ar.) Pek şiddetli, pek gürültülü rüzgar.

1. Saldı 'ışk ehliğa rastâhîz hicrân âfeti

Ähnî **şarşar** kılıb eşkimni tûfân eylegeç (*Nâdire Dîvanı, Gazel 58, Mısra 4*).

şarşar-ı hicrân: (Ar.) *Şiddetli ayrılık rüzgarı.*

1. Felek elgi ğubārım **şarşar-ı hicrâne** tapşurdı
Vücüdüm rahtını közler yaşı tûfâne tapşurdı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 137, Mısra 1*).

savrul-: (T.) *Savrulmak, yayılmak, saçılmak, dağılmak.*

1. **Savrulurman** hicr vādîsi ara mecnûn mēni
Gerd-i bād eyler gümân deşt üzre sergerdân körüb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 22, Mısra 7*).

savt: (Ar.) *Ses, sedâ.*

1. Riyâ u hırş u tam‘ **şavtıdur** terâne-yi şeyh
Êşitme kim heme efsûn irür fisâne-yi şeyh (*Nâdire Dîvanı, Gazel 73, Mısra 1*).

savt u terennüm eyle-: (Ar.+T.) *Şarkı söylemek.*

1. Vefâ kânûnıdın savt u **terennüm eyle** ey muṭrib
Beyād-ı düstân ‘uşşâk bezmide nevâ keltür (*Nâdire Dîvanı, Gazel 86, Mısra 3*).

savt-ı ergânün: (Ar.+Far.) *Org denilen çalgı sesi.*

1. Bu bezm içre fiğân u nālışımdın
Nevâ-yı çeng ü **savt-ı ergenün** bes (*Nâdire Dîvanı, Gazel 92, Mısra 4*).

savuk sohbet: (T.+Ar.) *Gönül kırıcı sözleri.*

1. Köngüller oldı **savuk sohbetidin** efsürde
İrür çü bād-ı şabâ âh-ı ‘âşıkâne-yi şeyh (*Nâdire Dîvanı, Gazel 73, Mısra 9*).

savur-: (T.) *Savurmak, yaymak, saçmak, dağıtmak.*

1. Soragingda beyâbânlar kēzib bî-ser ü pā yürdüm
Koyundék çarh urub cismim ğubārın kökke **savurdum** (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 2, Mısra 2*).

sa'y ile: (Ar.+T.) *Çabayla, gayretle.*

1. Maḳāmı ḥāşıl ettiṃ vādī-yi 'ışk içre kim anḡa
Yetalmas **sa'y ile** ferhād u mecnūn kūh u şahrādın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 124, Mısra 4*).

şayd et-: (Ar.+T.) *Avlamak, ele geçirmek.*

1. **Şayd etti** mēni ol iki küllāb
Boynımda kemend-i zülf-i pūr-tāb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 25, Mısra 1*).
2. Çemen riyāzıda gülgeşt-i merḡzār kılıb
Köngülüni **şayd eter** serv-i ḡad şikār kılıb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 30, Mısra 2*).
3. **Şayd eter** birdemde 'ālem ehlini murḡ-ı dilin
Kaşların şāhīn etib közlerni şebhāz eylegeç (*Nâdire Dîvanı, Gazel 59, Mısra 11*).
4. Köngül **şayd etgeli** āmāde kılmış 'ışk şayyādı
Perirūlar kemend-i ḡalka-yı zülfini dām eyleb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 26, Mısra 15*).
5. Vefā şebhāzıdur men ger mēni **şayd etmek** istersen
Muḡabbet riştesidin ḡılḡasın zinhār cāmımnı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 143, Mısra 9*).

şayd eyle-: (Ar.+T.) *Avlamak.*

1. Bolsa ger maḡşad köngüller kuşların **şayd eylemek**
Dāne ḡıl ḡālınḡnı zülfiḡ ḡalkasıdın dām tut (*Nâdire Dîvanı, Gazel 35, Mısra 7*).
2. Ḳılma ḡurūr ey köngül kimge cihān vefā kıılır
Kimniki **şayd eyledi** ḡuşşa ile fenā kıılır (*Nâdire Dîvanı, Gazel 84, Mısra 2*).
3. Aldı köngül kuşların her laḡza müşkīn türresi
Bāl-ı şāhīndür ki **şayd eylerde** tarrārı 'aceb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 18, Mısra 4*).

şayd kıl-: (Ar.+T.) *Avlamak.*

1. Ḡazālelerni közi **şayd kıldı** şahrāda
Kaşı 'uḡābını şāhīn ḡaṡige yār kılıb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 30, Mısra 3*).

şayd-ı ārzū: (Ar.+Far.) Arzu ve istek avı.

1. Heme **şayd-ı ārzūdur** bu cihān şikārgāhı
Nétayın qolımdın uçtı bu muḥalde şāhbāzım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 101, Mısra 3*).

şayd-ı murād: (Ar.) Arzu edilen, istenen av.

1. Müheyyā ērdi barça şayd-ı murād
Ki sultānım elgide şehbāz ēdim (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 21*).
2. Fiğān kim tapılganda **şayd-ı murād**
Havā eyledi şehbāzım mēning (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 115*).

sāye: (Far.) Gölge.

1. Hırāmān kēldi yār u kāmēt-i ta ‘zīmiğa bī-ḥod
Yıkıldım **sāyedēk** yerdin turarge iltizam eyleb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 26, Mısra 4*).
2. Her tavuş kim kēlse dērmēn yārımı āvāzıdur
Sāye kirgeç sağınurman öyge cānānım kēlür (*Nâdire Dîvanı, Gazel 88, Mısra 8*).
3. Ten buzuldu ēmdi rāḥat qalmadı
Sāye peydā bolmağay dīvārsız (*Nâdire Dîvanı, Gazel 89, Mısra 10*).

sāye yanglġ: (Far.+T.) Gölge gibi.

1. Berāber eylemes öz rütbesin gerdün kıyaşığa
Birev kim **sāye yanglġ** dergehingde pāymāl olğay (*Nâdire Dîvanı, Gazel 150, Mısra 6*).

sāye-yi dīvār: (Far.) Duvar gölgesi.

1. Boldı ḥayālīng ile kōnglüm öyi dīlküşā
Kēl ki bu vīrānede **sāye-yi dīvār** yoḥ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 72, Mısra 6*).

sāye-yi dīvār-ı muhabbet: (Far.) Sevgi duvarının gölgesi.

1. Raḥat tilesēng ‘ışk bināsını penāh ēt
Āsūde irür **sāye-yi dīvār-ı muhabbet** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 47, Mısra 10*).

sāve-yi pāmāl: (Far.) Ayağın altındaki gölge.

1. Sên kuyaş mên **sāve-yi pāmāl**-ı hasret tünide
Pertev-i iltāf ile bērgıl küdüretdin emān (*Nâdire Dîvanı, Gazel 119, Mısra 11*).

sāve-yi baht-ı siyāh: (Far.) Siyah bahtının gölgesi.

1. Sevād-ı elvech fid'-dāreyn êken dervîş-i şāhib-dil
'Ademdür iki 'ālem sāve-yi baht-ı siyāhımda (*Nâdire Dîvanı, Gazel 134, Mısra 6*).

sāve-yi taht-ı felek: (Far.) Felek tahtının gölgesi.

1. Sāve-yi taht-ı felek hūrşîd-i tābān efseri
Yārab ol baht u sa'adat gülbeni tapkay kemāl (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 6, Mısra 35*).

savı: (T.) Vakit, zaman.

1. Farq farkad sayı tapkay tāt-ı devlet 'anqarīb
Eyleğil cāvîd 'ömrini ānga yārab naşîb (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 6, Mısra 13*).

savvād: (Ar.) Avcı.

1. Koyar andağ ki dām-ı hîle şayyād
Cihān bāğıda ey hūr-ı perîzād (*Nâdire Dîvanı, Gazel 77, Mısra 11*).
2. Talpınıb ölgen kebi şayyādı dāmıda kuş
Koy ki bir dem çıрмаşıb bend-i niķābıngge öley (*Nâdire Dîvanı, Gazel 149, Mısra 11*).

sāz: (Far.) Çalgı aleti.

1. Kim kélür bŷî vefā 'uşşāk ara eş'arîdın
Rişte-yi cānımğa peyvend ile **sāzıng** tārîdın (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 92*).
2. Cām-ı tarab lebāleb mîr-i zamān selāmet
Bu dem ki **sāz** boldı ķānŷn-ı bezm-i 'işret (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 5, Mısra 4*).

sāz ét-: (Far.+T.) Çalgı çalmak, musiki icra etmek.

1. Bezm-i 'işret **sāz étib** sên mey içib şādāb olub
Mên kılrman ney kebi feryād u efgān her kēçe (Nâdire Dîvanı, Gazel 133, Mısra 13).

sāz eyle-: (Far.+T.) Çalgı çalmak, musiki icra etmek.

1. Vakt-i riḥlet yétđi āheng-i sefer **sāz eyledi**
Yārim érđing vaşl eyyāmıda yārim yahşı bar (Nâdire Dîvanı, Gazel 87, Mısra 3).

sāz-ı mecnūn: (Far.) Mecnun'un saızı.

1. Sên ile bezm-i riḥlet mên kalmışam ciger ḥūn
Feryād étib cünündin andaḳ ki **sāz-ı mecnūn** (Nâdire Dîvanı, Muhammes 3, Mısra 18).

sebā: (ö.a.) Melike Belkıs'ın şehrine.

1. **Sebā** sarıḡa ger tüşse güzārıḡ nāgeh ey hüdhüd
Süleymān sarı Bilkıs köyidin bir merḥabā keltür (Nâdire Dîvanı, Gazel 86, Mısra 5).

sebeb sor-: (Far.+T.) Neden sormak.

1. Şişe serşār-ı mey-i nāb irür **sorma sebeb**
Lebidin neş'e tapar eyleme pervāneḡ baḡş (Nâdire Dîvanı, Gazel 53, Mısra 3).

sebeb-i rüşd ü reşād: (Far.+Ar.) Doğru yola yürüme sebebi.

1. Rāst aytay **sebeb-i rüşd ü reşādım** sên éding
Ey dilārām bu 'ālemde murādım sên éding (Nâdire Dîvanı, Muhammes 1, Mısra 13).

şebt-i cefā kıl-: (Far.+T.) Vefasızlıkları yazmak.

1. Fiḡān kim yār 'ışkı şabr köḡlümdin cüdā kıldı
Ġam elgi şafḡa-yı aḡvālime **şebt-i cefā kıldı** (Nâdire Dîvanı, Gazel 138, Mısra 2).

sebū: (Far.) İçki.

1. Gehī peymāne birle şuğl étib gāhī **sebū** birle
Köngül tinmeska kalmış érđi her nev‘ ārzū birle (Nâdire Dîvanı, Muhammes 2, Mısra 33).

sebū u mînā: (Far.) Şarap testisi ve kadeh.

1. Ey hoş ol rind-i mey āşām u siyeh mest müdām
Cām-ı mey elkide alıda **sebū vu mînā** (Nâdire Dîvanı, Gazel 7, Mısra 10).

sebz ü hurrem: (Far.) Yeşil ve taze, canlı.

1. Sênsizin ‘âlem bahārı **sebz ü hurrem** bolmasun
Kaysı ‘âlem belki ‘âlem içre âdem bolmasun (Nâdire Dîvanı, Gazel 130, Mısra 1).

sebz ü hurrem kıl-: (Far.+T.) Yemyeşil ve canlı yapmak.

1. Nâz birle bāğbān şung‘ bu gülzār ara
Sebz ü hurrem kıldı servingni serefrāz eylegeç (Nâdire Dîvanı, Gazel 59, Mısra 8).

sebz ü melih: (Far.+Ar.) Yeşil ve hoş.

1. Ey cemālîng şabāhat içre şabih
Hüsni ili zümreside **sebz ü melih** (Nâdire Dîvanı, Gazel 64, Mısra 2).

sebze: (Far.) Çimen, yeşillik.

1. Cemende cilve kıldı serv ü gül hem **sebze** baş çekdi
Kadi serv ü yüzi gül hatı reyhānımnı sağındım (Nâdire Dîvanı, Gazel 102, Mısra 7).

sebze ü sünbül: (Far.) Sebze ve sümbül.

1. Her **sebze ü sünbül** ki bu gülşenge çeker baş
Müy-i ser-i mecnûn dur u türre-yi leylâ (Nâdire Dîvanı, Gazel 4, Mısra 11).

sebze-yi haṭ: (Far.) Sevgilinin yanağındaki ayva tüyleri.

1. **Sebze-yi haṭ** la‘l-i nābīng üzre me‘vā eyledi
Hızır kılgandek vaṭan ser-çeşme-yi hayvān körüb (Nâdire Dîvanı, Gazel 22, Mısra 3).
2. Yār la‘lin yād etermēn gonçe-yi ḥandān körüb
Sebze-yi haṭ sağınurman bāğ ara reyḥān körüb (Nâdire Dîvanı, Gazel 22, Mısra 2).
3. Güلزār-ı ḥüsn **sebze-yi ḥaṭīng** bahārıdur
Feyz-i bahār u seyr-i gülistān taşaddukıng (Nâdire Dîvanı, Gazel 98, Mısra 11).

sebze-yi h‘ābide: (Far.) Uyumuş olan sebze.

1. Seyr uçun koyğay kadem dēb **sebze-yi h‘ābıdın**
Her taraf bir ferş-i maḥmaldur müheyyā bāğ ara (Nâdire Dîvanı, Gazel 15, Mısra 13).

sed hezār feryād: (Far.) Yüz bin feryat ve inleme.

1. Hicr içre firāk şiddetidin
Yüz nāle ü **şed hezār feryād** (Nâdire Dîvanı, Gazel 75, Mısra 4).

şedağ: (T.) Sevgilinin ayrılık düşkünlüğü.

1. Çeker kaş yasını katlımğa kurbān mēn şedağıngge
Yürek zaḥmıga merhem nış-i peykān eylesün yārab (Nâdire Dîvanı, Gazel 105, Mısra 5).

sedd: (Ar.) Set, engel, mani.

1. Deyr pīri kādeḥ ü mīnādın
Fitne yācūci uçun bağladı **sedd** (Nâdire Dîvanı, Gazel 79, Mısra 8).

sedd-i rāh: (Ar.+Far.) Yol engeli/seti.

1. Kuyaşdek maşrıḳ ü mağribni bir gām etti cevlanım

Ėmes māni‘ ħalāyik kūhı kâfi **sedd-i rāhımda** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 134, Mısra 4*).

sefer êt-: (Ar.+T.) *Öbür dünyaya yolculuk etmek, ölmek.*

1. Mên ħasret ile kaldım u yārım **sefer êtti**
Katlımğa ġam ü derd ü belānı ħaber etti (*Nâdire Dîvanı, Müsemmen 1, Mısra 9*).

sefer kıl-: (Ar.+T.) *Sefere çıkmak, yolculuğa çıkmak.*

1. Yārab andın pāydār olğay esās-ı kerr ü ferr
Feth ü naşret birle her kıysı taraf **kılsa sefer** (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 6, Mısra 44*).
2. Serv çemende baş çekib güller açılsa tang ėmes
Veh nêçe serv-i gülbeden **kıldı** bu bağdın **sefer** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 82, Mısra 4*).

sefer yolu: (Ar.+T.) *Yolculuk yolu.*

1. **Sefer yolın** nigār-ı mihrbānım köp uzak aldı
Tapalmasman ħālāş olmak yolın hicrān belāsıdın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 121, Mısra 11*).

seferdin kél-: (Ar.+T.) *Yolculuktan gelmek.*

1. Veh nê vāki‘ boldı barıb şehsüvārım kélmedi
Barça yahşılar **seferdin keldi** yārım kélmedi (*Nâdire Dîvanı, Gazel 142, Mısra 2*).

sehāvet işi: (Ar.+T.) *Cömertlik işi.*

1. **Seĥāvet işim** ħayrdur ‘ādetim
Sēni izlerem uşbu ‘ādet bile (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 53*).

seher: (Far.) *Sabah vakti, tan atarken.*

1. **Seĥer** kim tüşti otlar cānıma ol mihr sīmādın

Aşurdum āh u efgān dūdını evc-i sürreyādın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 124, Mısra 1*).

2. Gül erdi yüzing men müdāmımnı şevkıda

Seher ‘andelibe hem-āvāz edim (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 30*).

sehî kadlar: (*Far.+T.*) *Düzgün/fıdan boylu.*

1. **Sehî kadlar** penāh-ı gül-cebînler pâdişāh-ı sên

Çemende servni āzād eter kading ğulām eyleb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 26, Mısra 7*).

sehl: (*Ar.*) *Kolay, halledilebilir, çözülebilir şey.*

1. Yārning aşüftesi vehm eylemes öz cānıdın

Cān firāķı **sehdür** ayrılmasun cānānıdın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 126, Mısra 2*).

selām: (*Ar.*) *Esenlik dilee sözü.*

1. Yüz selām aydım ne bolğay bir yolu ol hem dēse

Bul **selāmımnı** oşal aşüfte-yi zārımğa ayt (*Nâdire Dîvanı, Gazel 37, Mısra 12*).

selām êtkür-: (*Ar.+T.*) *Birinin selamını götürmek.*

1. Güzel yārımğa ey bād-ı şabā **yêtkür selāmımnı**

Kim êlter sêndin özge yār köyige peyāmımnı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 143, Mısra 1*).

selām eyle-: (*Ar.+T.*) *Uzakta olan birine esenlik dilek.*

1. Eger gülşengā kēlse serv-i gülrüyım hırām eyleb

Yügürgey serv ü gül yüz merħabā birle **selām eyleb** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 26, Mısra 2*).

selāmet: (*Ar.*) *Esenliğe kavuşma, huzura erme.*

1. Ger ehl-i vefā istese kâşāne **selāmet**

Bolsun mēni maħmūrğa meyhāne **selāmet** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 33, Mısra 1-2*).

2. Ol ħüsn şu ‘ā’yıda köngül köyse ‘aceb yok

- Ƙalgay mu ırāğ otığa pervāne **selāmet** (*Nādire Dîvanı, Gazel 33, Mısra 4*).
3. Dîvāne muḥabbet yoluğa bî-vaṭan ėrmes
Ābād eger bolmasa vîrāne **selāmet** (*Nādire Dîvanı, Gazel 33, Mısra 6*).
4. Ger sinse şūrāḥî ü sebū zāhid alında
Bolsun menğa sāğar bile peymāne **selāmet** (*Nādire Dîvanı, Gazel 33, Mısra 8*).
5. Yahşı u yaman birbiriğa muğtenem ėrmiş
Ferzāne tirik bolsın u dîvāne **selāmet** (*Nādire Dîvanı, Gazel 33, Mısra 10*).
6. Ābād ola ey Nādire iqlīm-i tecemmül
Cemşîd-i zamān ḥusrev-i ferğāne **selāmet** (*Nādire Dîvanı, Gazel 33, Mısra 12*).
7. Ger bolsa Züleyḥā'da mēning ğayret-i 'ışķım
Ƙalmas ėdi Yūsūf nı firāķıda **selāmet** (*Nādire Dîvanı, Gazel 43, Mısra 10*).
8. Hicrān ile rûze cevri étalması
Ger bar ėse Nādire **selāmet** (*Nādire Dîvanı, Gazel 45, Mısra 14*).
9. Kōngli anı ğam elgide Ƙalgay mu **selāmet**
Ger bolsa kişi sēn kebi ğam-ḥ'ārdın ayru (*Nādire Dîvanı, Gazel 132, Mısra 15*).
10. 'Adem iqlīmide şāḥım misāfirdür Ḥudāvendā
Menğa yetkür **selāmet** şehriyār-ı nîk-nāmımnı (*Nādire Dîvanı, Gazel 143, Mısra 18*).
11. Cām-ı ıarab lebāleb mîr-i zamān **selāmet**
Bu dem ki sāz boldı Ƙānūn-ı bezm-i 'işret (*Nādire Dîvanı, Muhammes 5, Mısra 3*).

selāmet genci: (*Ar.+Far.*) *Sağlık hazinesi.*

1. **Selāmet gencidin** kozğalmağaysız ey müslimānlar
Çü ol kāfir çıkar köz salmağaysız ey müslimānlar (*Nādire Dîvanı, Muhammes 2, Mısra 23*).

selāsil-i zülf: (*Ar.+Far.*) *Halka halka, kıvrım kıvrım saç, sevgilinin zincire benzeyen siyah saçları.*

1. Ḥarim-i dergeḥing aḥbāba cennetü'l-me'vā
Sēning **selāsil-i zülfingge** mübtelādur mēn (*Nādire Dîvanı, Gazel 3, Mısra 14*).

selsebîl ü kevşer: (Ar.) *Selsebîl (Cennette bir çeşme) ve Kevser (Cennette bir nehir) şarabı.*

1. Zâhid ehliğa **selsebîl ü kevşer**
Besdür menğa reşha-yı zülâlıng (*Nâdire Dîvanı, Gazel 95, Mısra 7*).

semek: (Ar.) *Yer.*

1. **Semekdin** tâ semâ 'arz ettiiler bār-ı emānetni
Cevābı bolmadı ma'kūl yêrdin āsumāndın hem (*Nâdire Dîvanı, Gazel 109, Mısra 3*).

semend-i nāz: (Far.) *Naz atı.*

1. **Semend-i nāz** üze meydān ara cevlan ētib her yan
Köngüllerni nişān-ı tîr-i müjgān eylesün şāhım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 105, Mısra 3*).

semensā: (Far.) *Yaseminin kokusu gibi.*

1. Ey hūsn riyyāzıda qāding serv
Ol serv üze sünbüling **semensā** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 5, Mısra 4*).

semūm-ı hicr: (Ar.) *Ayrılık derdinin çaresiz yıkıcı rüzgarı.*

1. Mēni hālimğa baqma ey ṭabīb-i pāk tînet kim
Emān yoqdur **semūm-ı hicr-i** derd-i bî-devāsıdın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 121, Mısra 14*).

semūm-ı vehm: (Ar.) *Korkulu rüzgar.*

1. Rişte-yi cānım **semūm-ı vehm** birle titrenür
Ger şabādın cünbişi serv-i hırāmānımdadur (*Nâdire Dîvanı, Gazel 83, Mısra 11*).

sen: (T.) *"Sen" ikinci tekil şahıs zamiri.*

1. Hārim-i dergehiṅ aḥbāba cennetü'l-me'vā
Sēning selāsıl-i zülfiṅge mübtelādur mēn (*Nâdire Dîvanı, Gazel 3, Mısra 14*).
2. **Sēn** uyquda mest ü nāzdursēn

- Mèn derd bile ğarīb ü tenhâ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 5, Mısra 7*).
3. **Sên** kıysı diyar ‘azmin êtding
Kêlmes habering bu yerge aşıla (*Nâdire Dîvanı, Gazel 5, Mısra 11*).
4. Kıydın **sêni** Nâdire unutsun
Bu söz ne münâsib ey dilârâ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 5, Mısra 17*).
5. Luţf ile **sên** kıyd-ı ğamdin çekmeseng tâ rûz-ı haşr
Yok hâlâş olmak menġa ey ħusrevi ‘izz ü ‘ulâ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 14, Mısra 25*).
6. **Sên** bukün ħandânsın ey gül Nâdire dildârsız
Yıġlamaķdındur bulutlardêk müheyyâ bâġ ara (*Nâdire Dîvanı, Gazel 15, Mısra 17*).
7. Mürüvvet eyle cânâ **sêndin** ayru tîredir şâmım
Yarut külbemni bir tün ‘ârizingni âfitâb eyleb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 21, Mısra 7*).
8. Dirîġâ kêtđi âĥır gevher-i maķşûd êlgimdin
Tapıb êrdim **sêni** maĥbûblardın intiĥân eyleb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 21, Mısra 14*).
9. Sehî kıadlar penâh-ı gül-cebînler pâdişâh-ı **sên**
Çemende servni âzâd êter kıading ġulâm eyleb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 26, Mısra 7*).
10. Böyle kim mümtâz irür **sên** barça sultânlar ara
Şâd kıılġıl bendelerini kõnglini iĥsân êtib (*Nâdire Dîvanı, Gazel 28, Mısra 9*).
11. Ol Ĥudâvendi ki kııldı yêr ü kõkni âşikâr
Şûkr kim bizni gedâ kııldı **sêni** sultân êtib (*Nâdire Dîvanı, Gazel 28, Mısra 8*).
12. **Sêndin** ayru telĥkâm êtdi dêban zehr-i firâķ
Yaşurun derdimni ol la‘l-i şeker barımġa ayt (*Nâdire Dîvanı, Gazel 37, Mısra 9*).
13. Nâdire **sênsiz** tiriklikdin ne râĥat kõrdi dêb
Ol ĥümâyûn tâli‘ ü ferĥunde atvârimġa ayt (*Nâdire Dîvanı, Gazel 37, Mısra 13*).
14. Ĥüsn ü ‘ışķ eyler **sêning** ĥâkisteringni tütüyâ
Şem‘din kõymekni kesbêt mezheb-i pervâne tut (*Nâdire Dîvanı, Gazel 39, Mısra 5*).
15. Ĥidmeting bâ‘iş-i âsâyiş irür kıullarġa

- Sëndin** ayrılısı kişi ‘ömrüde yokdur lezzet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 44, Mısra 10*).
16. Āstānınga qoyıb ferş kılay başımını
Özge menzilde tapılmas menğa **sënsiz** rāḥat (*Nâdire Dîvanı, Gazel 44, Mısra 12*).
17. Dünyā çemenini bülbüli **sën**
Gül şāḥıda āşiyān étib kêt (*Nâdire Dîvanı, Gazel 46, Mısra 5*).
18. Vaşl cāmı tā **sëning** elgingdedür
Özni yā Cemşîd yā Bahrām tut (*Nâdire Dîvanı, Gazel 48, Mısra 13*).
19. Genc-i ḥüsnüngni zekâtın bër menğa
Sën gānisen mende bisyār ihtiyāc (*Nâdire Dîvanı, Gazel 56, Mısra 6*).
20. **Sën** terk-i vefā kıldıng u bed-mihrlig ëtding
Yāringni ferāmūş kılib eylemedin yād (*Nâdire Dîvanı, Gazel 74, Mısra 9*).
21. Küfr ü İslām ilige **sën** ma‘būd
Ka‘be ü deyrdir iki ma‘bed (*Nâdire Dîvanı, Gazel 79, Mısra 3*).
22. Zāl felekni ey köngül mekridin eyleğil ḥazar
Yoksa **sëni** firîb ile dāmıga mübtelā kılor (*Nâdire Dîvanı, Gazel 84, Mısra 10*).
23. Mën **sëni** müstemendingim ārî Ḥudāy lemyezel
Kılsa birevni pâdişāḥ birni ānga gedā kılor (*Nâdire Dîvanı, Gazel 84, Mısra 11*).
24. **Sën** kılib ‘azm-i sefer mën qalmışam ḥasret bile
Gerçi hicringde ḥazān boldı bahārım yahşı bar (*Nâdire Dîvanı, Gazel 87, Mısra 9*).
25. Dëmeding ey şāḥ ol mehcūr ara bülbul kebi
Nâledin tinmey **sëni** hicringde nālānım këlür (*Nâdire Dîvanı, Gazel 88, Mısra 12*).
26. Peyveste du‘ā-i ḥayr ëtermën
Maḫşüding irür **sëni** cemāling (*Nâdire Dîvanı, Gazel 95, Mısra 4*).
27. ‘Uşşāqlaring gāmingde öldi
Yokdur **sëni** zerre-yi melāling (*Nâdire Dîvanı, Gazel 95, Mısra 14*).
28. **Sën** bu devrde ḥüsn ehliğa sultāndur **sën**
Ne uçun ‘ışk iliga ‘adl ile dād eylemeding (*Nâdire Dîvanı, Gazel 99, Mısra 11*).
29. **Sën** bu devrde ḥüsn ehliğa sultāndur sën
Ne uçun ‘ışk iliga ‘adl ile dād eylemeding (*Nâdire Dîvanı, Gazel 99, Mısra 11*).

30. **Sēni** dēb dehrdīn kaṭ‘-i te‘alluḵ eyledi köngül
Ḥalāṣ etti özinī ‘ālem-i vehm ü gümāndīn hem (*Nâdire Dîvanı, Gazel 109, Mısra*
9).
31. Kanda sēn körsem cemālīngnı şanem
Ey perī-peyker **sēni** yād eyledim (*Nâdire Dîvanı, Gazel 110, Mısra 5*).
32. Nāz uyḡusıda sēndür **sēn** velī mēn şubḥ u şām
Muntāzır men Nâdire köz yümmeyin ḥayrānıngım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 114, Mısra 13*).
33. Nāz uyḡusıda **sēndür** sēn velī mēn şubḥ u şām
Muntāzır men Nâdire köz yümmeyin ḥayrānıngım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 114, Mısra 13*).
34. Fiğān kim gerdiş-i devrān ayırdı şehsüvārımdın
Ġamim çoḡ ey köngül **sēn** bī-ḥabersēn ḥāl-i zārımdın (*Nâdire Dîvanı, Gazel*
116, *Mısra 2*).
35. **Sēn** kuyaş mēn sāye-yi pāmāl-ı ḥasret tünide
Pertev-i iltāf ile bērgıl küdüretdin emān (*Nâdire Dîvanı, Gazel 119, Mısra 11*).
36. Luṭf ü ḥulḵ u dāniş ü iḥsān u ‘aḳl u saltanat
Sēndedür mecmū‘a-i aḥlāk u iḥsāndur mu sēn (*Nâdire Dîvanı, Gazel 120, Mısra*
10).
37. **Sēn** bile ‘ālem münevver mihr-i devrāndur mu sēn
Mülkdür **sēndin** müzeyyen şāh-ı tūrāndur mu sēn (*Nâdire Dîvanı, Gazel 120, Mısra 1-2*).
38. Şādmānlıḵ **sēndin** ērmişdür cihān aḥvālīga
Munça hem cem‘īyet-i ṭab‘-i perişāndur mu sēn (*Nâdire Dîvanı, Gazel 120, Mısra 7*).
39. Hicr yaḡmāsı köngülñi mülkini ḥarāb
Sēndin ayru örteḍi fergāne sultān ḳaydasan (*Nâdire Dîvanı, Gazel 129, Mısra*
8).
40. Devr ili āsūde ḥatır ērdi **sēndin** vāy kim
Tapdı devrān inḳilāb ey şāh-ı devrān ḳaydasan (*Nâdire Dîvanı, Gazel 129, Mısra*
11).
41. Nâdire fergāne mülkide **sēni** eyler sorag

Mülk-i tūrān husrev-i Seyyid ‘Ömer Hān kaydasan (*Nâdire Dîvanı, Gazel 129, Mısra 13*).

42. Devr luṭf ü rāyet-i iḳbāl **sëndin** özgeḡa
Gerdiş-i devrān ara böyle müsellemler bolmasun (*Nâdire Dîvanı, Gazel 130, Mısra 5*).

43. **Sëndin** aldı gerdan-i teslīm serefrāzlık
Özgelerḡa gerdan-i teslīmimiz ḡam bolmasun (*Nâdire Dîvanı, Gazel 130, Mısra 7*).

44. Lāl bolmay kim Tekellüm eyledi körgeç **sēni**
Ḥāk bolmay kim **sēni** reftārīḡ eyler ārzū (*Nâdire Dîvanı, Gazel 131, Mısra 5-6*).

45. Feryād u fiḡān şavtini **sēnsiz** eşitürmēn
Kāşānedin ayru der ü dīvārdın ayru (*Nâdire Dîvanı, Gazel 132, Mısra 19*).

46. **Sēn** kılıb aḡyārın bezmini rüşen reşkdin
Şem‘dek cānımdadur dāḡ-ı nümāyān her kēçe (*Nâdire Dîvanı, Gazel 133, Mısra 5*).

47. Bezm-i ‘işret sâz etib **sēn** mey içib şādāb olub
Mēn kılırman ney kebi feryād u eḡḡān her kēçe (*Nâdire Dîvanı, Gazel 133, Mısra 13*).

48. İsterem yārab baḡa-i devlet-i Sulṭān‘Ömer
Öyle maḡbūl-ı icābet **sēn** du‘ālardın biri (*Nâdire Dîvanı, Gazel 139, Mısra 12*).

49. Nâdire tinmey du‘ā kııl kim bukūn sulṭānı **sēn**
Pādişāh-ı ‘aşr dursan ol gedālardın biri (*Nâdire Dîvanı, Gazel 139, Mısra 15*).

50. Güzel yārımḡa ey bād-ı şabā yetkür selāmımnı
Kim elter **sëndin** özge yār köyige peyāmımnı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 143, Mısra 2*).

51. İki hicr-i Ken‘ānıda çün Ya‘ḡūb-ı nābīnā
Nēdin kim ḡusn Mısrı içredür **sēn** Yūsūf-ı sālī (*Nâdire Dîvanı, Gazel 144, Mısra 12*).

52. **Sēn** ey gerdūn ḡazer et kişverīḡni eyleḡıl muḡkem
Közümni eşkidin ḡacletḡa battı Nuḡ ṭūfānı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 144, Mısra 15*).

53. Müşkîn ḥaṭīṅ bahārıda simîn ‘uzār **sên**
‘Anber saçar su üzre saḳalıṅdın örgüley (*Nâdire Dîvanı, Gazel 147, Mısra 15*).
54. **Sên** kılib ‘azm-i sefer mên derd ile rencürman (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 80*).
55. Mēṅa **sênsiz** derd üze derd ü elem üzre elem
Sêndin ayrılgaç ğazāl-ı hūş mēndin kıldı rem (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 53-54*).
56. Halk **sêndin** heme hoşnūd ēdi bu ‘âdet ile
Şād kılgay **sêni** rūhuṅnı Hudā rāhmet ile (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 1, Mısra 53-54*).
57. Yār köyide beşartiki peyāmımnı dēsēṅ
Bu kafesdin **sêni** ey cān kuşı āzād kılay (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 1, Mısra 10*).
58. Eyleb ‘âlemni ferāmūş **sêni** yād kılay
Yēne bir mertebe ğam şāmıda māhımnı körüb (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 1, Mısra 15*).
59. Zūlm ile mēndin ayırdı felek-i sifle **sêni**
Pāredür gül kebi ēgnimde cünün pīreheni (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 1, Mısra 27*).
60. Halk sêndin heme hoşnūd ēdi bu ‘âdet ile
Şād kılgay **sêni** rūhuṅnı Hudā rāhmet ile (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 1, Mısra 54*).
61. Mên hem ihsân ile il ḥātırını şād kılay
Müstemend yekke du‘ā birle **sêni** yād ētgey (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 1, Mısra 56*).
62. Raḥmeti birle Hudāvend-i cihān şād ētgey
Enbiyā rūḥı **sêniṅ** cāniṅge imdād ētgey (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 1, Mısra 58*).
63. **Sên** ‘azm eyleb kēterğa mên bolub bīmār kaygurdum
Köṅgöl cān birle boldı hemrehīṅ mên derd ile turdum (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 2, Mısra 3*).
64. **Sēṅa** cān birle köṅlümni **sêni** Tēṅri’ge tapşurdum

Vedā'ingni kılurda köydi cānım hayr bādıdın (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 2, Mısra 5*).

65. **Sêni** tapmak besî müşkil körindi cütücû birle
Fırākıng derdiğa teskîn tilermen güftügü birle (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 2, Mısra 31*).

66. Dil hasta u ciger kan ten derdmend **sênsiz**
Feryād ile figānım bolmış bülend **sênsiz** (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 3, Mısra 11-12*).

67. Eylegey **sên** āfitāb-ı tālî'yini bî-zevāl
Serv-i yektā bolğay az müddetde ol zībā nihāl (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 6, Mısra 37*).

68. Ey emîr-i nüktedān tofrağing üzre dād ètey
Sêndin ayrıldım kayan baray nè menzilğa yètey (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 7, Mısra 12*).

69. Ey 'aql cünün deştide bî-nām u nişān bol
Ey Nâdire **sên** 'ış ü tarab birle emān bol (*Nâdire Dîvanı, Müsemmen 1, Mısra 36*).

70. Her laḥza ki ey yār **sêni** yād kılurman
Hicr āfetidin nāle ü feryād kılurman (*Nâdire Dîvanı, Müsemmen 1, Mısra 17*).

71. Kühen zāl mekkāre **sên** ey felek
Bu 'ālemde kimge vefā eyleding (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 97*).

72. Oşal 'ahd-ı yalğan cefā pîşe sên
Sêni tâbekey imtiḥān eyleyin (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 133*).

73. Her gūşede kullaring perîşān
Sên éding alarnı destgîri (*Nâdire Dîvanı, Terkiḳ-bend 1, Mısra 6*).

74. **Sên** kanda ki boldı furkat içre
Yüz cān-ı 'azîz ḥ'ār **sênsiz** (*Nâdire Dîvanı, Terkiḳ-bend 1, Mısra 13*).

75. Elbette firişte yā perî **sên**
Bu şekl ile bolmas ādemîzād (*Nâdire Dîvanı, Terkiḳ-bend 1, Mısra 59*).

76. **Sên** bile 'ālem münevver mihr-i devrāndur mu sên
Mülkdür sêndin müzeyyen şāh-ı tūrāndur mu sên (*Nâdire Dîvanı, Gazel 120, Mısra 1*).

77. ‘Adl u inşāfda cemşīd nijādım **sên êding**
Fikr ü endīşe hayālīm bile yādım **sên êding** (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 1, Mısra 11-12*).
78. Râst aytay sebeb-i rüşd ü reşādım **sên êding**
Ey dilārām bu ‘ālemde murādım **sên êding** (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 1, Mısra 13-14*).
79. **Sên** ile bezm-i riḥlet mên ḳalmışam ciger ḥūn
Feryād etib cünündin andaḳ ki sâz-ı mecnūn (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 3, Mısra 17*).
80. Kōngli anı ḡam elgide ḳalgay mu selāmet
Ger bolsa kişi **sên** kebi ḡam-ḥ̣ārdın ayru (*Nâdire Dîvanı, Gazel 132, Mısra 16*).
81. Serv gül pīreheni sên kebi peydā ėrmes
Sên kebi serv ile gül dilkeş-ü zībā ėrmes (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 1, Mısra 21*).
82. Dāde kēldim ey salātın serveri dadım eşit
Sên şeh ü mên bī-nevā luṭf eyle feryādım eşit (*Nâdire Dîvanı, Gazel 40, Mısra 2*).
83. Kōrmedi **sēndēk** şeh-i nikū nijād ‘ālemde çarḥ
Kim kēlen sultān āḡa yētti ata birle ana (*Nâdire Dîvanı, Gazel 14, Mısra 7*).
83. Feryād ki ėmdi bī-nevāman
Sēndēk vaşlıdın cüdāman (*Nâdire Dîvanı, Terki-bend 1, Mısra 8*).
84. Murādımın **sēndin** taparman mu dēb
Ḥalāyikḳa se‘yi murād eyledim (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 11*).
85. Vişālīḡdın ey cān tapalmay soraḡ
Nēler tüşti başımḡa sēndin soraḡ (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 16*).
86. Cihān destḡāḡa maḡrūr ėmes
Kōngül **sēndin** ayrudur āşüfte ḡāl (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 150*).
87. **Sēndin** mēni ‘āḳıbet ayırdı
Yüz mekr bile sipihr ḡaddār (*Nâdire Dîvanı, Terki-bend 1, Mısra 19*).
88. Serv-i nāzım **sēndin** ayru naḡ-ı āḡım boldı ḡam
Ḳāmetiḡ hicride sindi şāḡ-ı şimşādım eşit (*Nâdire Dîvanı, Gazel 40, Mısra 5*).
89. Kēl ki bir sâ‘at **sēni** kōrmaḡ uçun muştāḡ mên

- Telbe boldım **səndin** ayru ey perizādım eşit (*Nâdire Dîvanı, Gazel 40, Mısra 12*).
90. Muğtenim êrdi vişâling kaydasan ey şehsüvâr
Səndin ayru Nâdire ğam birle hayrân eyleney (*Nâdire Dîvanı, Gazel 146, Mısra 18*).
91. Âşüfte ü zâr **səndin** ayru
Ey tâze bahâr-ı bağ u gülşen (*Nâdire Dîvanı, Terkib-bend 1, Mısra 45*).
92. Tâ kâmile qaldı **səndin** ayru
Peyveste kıllur du‘â bile yâd (*Nâdire Dîvanı, Terkib-bend 1, Mısra 61*).
93. ‘Ahd etib êrdi ki **səndin** bir nefes ayrılmayın
Tâ tirikdürmen cüdâlıĝ mâcerâsın kılmayın (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 4, Mısra 37*).
94. Mâh-tâbân yüzligim her lahza yâd etsem **səni**
Dûd-ı baĝrımdın çıkar ot içre tüşgendek kebâb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 19, Mısra 3*).
95. Bî-vefâlardək **səni** hergiz ferâmûş eylemes
Nâdire yâdıngnı eyler tâ dem-i yevmü’l-hisâb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 19, Mısra 13*).
96. Qanda **sən** körsem cemâlingnı şanem
Ey perî-peyker **səni** yâd eyledim (*Nâdire Dîvanı, Gazel 110, Mısra 5-6*).
97. Tökmeyin kim eşk tapmas la‘l-i sîrâbing **səni**
Yutmayın qan kım ruḥ-ı gülnârıng eyle ârzü (*Nâdire Dîvanı, Gazel 131, Mısra 9*).
98. Gerd-i bād-ı dâmen-i deşt-i cünündür peykerim
Cüstcû eyleb **səni** küh u beyâbân eyleney (*Nâdire Dîvanı, Gazel 146, Mısra 12*).
99. Şâmlar fikr ü hayâl içre **səni** eyleb sorag
Şubḥdem bād-ı şabâ yaŋlıĝ gülistân eyleney (*Nâdire Dîvanı, Gazel 146, Mısra 13*).
100. **Səni** cüd u ihsâne terĝib etib
Hıtabıngnı hayrû’l-Cevâd eyledim (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 9*).
101. Şehâvet işim hayrdur ‘âdetim
Səni izlerem uşbu ‘âdet bile (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 54*).

102. Oşal ‘ahd-ı yalğan cefā pīşe **sên**
Sêni tâbekey imtiḥân eyleyin (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 133-134*).
103. Birdem **sêni** kılmadım ferāmûş
Raḥmet mênî bâ-vefālîğimge (*Nâdire Dîvanı, Terki-bend 1, Mısra 29*).
104. Kêl ki bir sâ‘at sêni kôrmak uçun muştâk mên
Têlbe boldım **sêndin** ayru ey perîzâdım eşit (*Nâdire Dîvanı, Gazel 40, Mısra 11*).
105. Bu cüdâlık hicride efgân çekib şâm u seḥar
Kêlgıl ey hemḥâne artıbdur **sêning** çün nâlîşım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 104, Mısra 6*).
106. Dirîğâ ki cân-ı cevânıñ **sêning**
Mênâ cân kebi êrdi cânıñ **sêning** (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 61-62*).
107. Qayu merğzâr oldı cevângehiñ
Qayu bûstân mekânıñ **sêning** (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 64*).
108. Bolub yüz mîng efsâne şerḥ-i firāk
Tamâm oldı dâsıtânıñ **sêning** (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 65*).
109. Qayan bardıñ ey mihr-i yok bî-vefâ
Mên êrdim oşal mihrbânıñ **sêning** (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 68*).
110. Du‘âlar bile dembedem yâd êter
Firāk içre bu nâ-tüvânıñ **sêning** (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 70*).
111. Ulus ḥâcetini revâ eyledim
Sêvüngey mü rûḥ u revânıñ **sêning** (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 72*).
112. Ciger-güşe köz nûrı fezendler
Ki bu barçasıdur nişânıñ **sêning** (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 74*).
113. Mekânıñ **sêning** kıysı menzildedür
Közüm yaşıdın ḥaṭ revân eyleyin (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 129*).
114. Hış ol kün **sêning** birle demsâz êdim
Niyâz içre sermâye-yi nâz êdim (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 17*).
115. Dehr içre bar mu mëndek ayru gül ruḥsâridin
Ey refîkim bu cihetdindür **sêning** birle işim (*Nâdire Dîvanı, Gazel 104, Mısra 8*).

116. Dehr mülkide **sëningdëk** devlet ü tãc u serîr
Ne sikender kôrdi ne Sultân Hüseyn Baykura (*Nâdire Dîvanı, Gazel 14, Mısra 3*).
117. Tarfe müşkildür vedâ' etmek **sëningdëk** yâr ile
Kökke yètdi nâle-yi bî-ihtiyârim yahşî bar (*Nâdire Dîvanı, Gazel 87, Mısra 11*).
118. Sâkî mēnga kadeh tut bu deyr ara lebaleb
Zâhid ehlidin usandım tutdım **sëningle** meşreb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 27, Mısra 2*).
119. Za'ferândëk sarğayıb hicrîngde nâlân kalmışam
Sënsin ey hürşîd-i tal'at gül'izârım yahşî bar (*Nâdire Dîvanı, Gazel 87, Mısra 14*).
120. Eyleding 'azm-i sefer ey şehsüvârim yahşî bar
Êmdi **sënsiz** yok mēni şabr u kararım yahşî bar (*Nâdire Dîvanı, Gazel 87, Mısra 2*).
121. 'Arşa-yı mülk-i cihân herçend fermânıdadur
Sënsiz ey ârâm-ı cân manzûr êmes bu devletim (*Nâdire Dîvanı, Gazel 103, Mısra 16*).
122. Ğam helâk etti mēni hicrîngde ey cân kaydasan
Sënsizin bîmârman derdimge darmân kaydasan (*Nâdire Dîvanı, Gazel 129, Mısra 2*).
123. **Sënsizin** 'âlem bahârı sebz ü hurrem bolmasun
Kaysı 'âlem belki 'âlem içre âdem bolmasun (*Nâdire Dîvanı, Gazel 130, Mısra 1*).
124. Dil hasta u ciger kan ten derdmend **sënsiz**
Feryâd ile figânım bolmış bülend sënsiz (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 3, Mısra 12*).
125. Dünyânı eylemes men hergiz pisend **sënsiz**
Rencûr dur hemîşe bu müstemend **sënsiz** (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 3, Mısra 13-14*).
126. Ne derkâr **sënsiz** cihân birle cân
Taşadduk bu cân u cihânım seŋga (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 39*).
127. **Sënsiz** bu köngülñi kıldı macrûh

Şimşir-i firāk u hier tîri (*Nâdire Dîvanı, Terkib-bend 1, Mısra 3*).

128. Kıldım ‘adem ihtiyār **sênsiz**

‘Âlemde menğa nè bar **sênsiz** (*Nâdire Dîvanı, Terkib-bend 1, Mısra 9-10*).

129. Kōngülge irür melāmet efzā

Seyr-i çemen ü bahār **sênsiz** (*Nâdire Dîvanı, Terkib-bend 1, Mısra 12*).

130. Sên kanda ki boldı furkat içre

Yüz cān-ı ‘azîz ẖār **sênsiz** (*Nâdire Dîvanı, Terkib-bend 1, Mısra 14*).

sened: (*Far.*) *Delil.*

1. Şükr bari kim işim tapmadı red

‘Işk bürhānı menğa êrdi **sened** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 79, Mısra 2*).

seng-dil: (*Far.*) *Taş kalp, katı kalp, acımasız.*

1. Bakmadıñ bir luṭf ile ey bî-mürrüvet **seng-dil**

Nâdire hicrinde yıǵlar nāle ü efğān etib (*Nâdire Dîvanı, Gazel 28, Mısra 13*).

sengîn-dil: (*Far.*) *Taş gönüllü.*

1. Kāfir ü bî-raḥm u **sengîn-dil** esîr-i bolmışam

Dîn ü dil ġāret kılur ol nā-muslimān her kēçe (*Nâdire Dîvanı, Gazel 133, Mısra 11*).

seng-i ecel: (*Far.+Ar.*) *Ecel taşı.*

1. Cevāb-ı şāh beyt-i Nâdire ol nâdir-i dervrān

Têgib **seng-i ecel** sindürdi mînā birle cāmımnı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 143, Mısra 28*).

seng-i melāmet: (*Far.+Ar.*) *Melamet taşı.*

1. Têgib **seng-i melāmet** şîşe-yi şabrımnı sindürdi

Kıyaş çābuk süvārım tā felek raḥşıǵa mindürdi (*Nâdire Dîvanı, Müsemmen 2, Mısra 43*).

serāpā: (*Far.*) *Baştan ayaǵa, tamamen.*

1. Dūd-ı āhım çıksa gerdūnga **serāpā** çıрмаşur
Tākatım tāk oldı ceyhūndek akıb közdın yaşıım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 104, Mısra 3*).
2. Naḥl kadı hacletidin boldı su serv-i revān
Eyledi fevvāreler cārī **serāpā** bağ ara (*Nâdire Dîvanı, Gazel 15, Mısra 12*).

serbeser: (*Far.*) Üstüştüne.

1. Deşt-i cünün nesīmidék tēlbe köngül ḥayāl ile
Tapmadı **serbeser** yürüb yār sorağıdın eşer (*Nâdire Dîvanı, Gazel 82, Mısra 10*).

serbülend: (*Far.*) Başı dik, yüce.

1. Olki zemāne bezmide eyledi **serbülend** özin
Başdın ayakka şem‘dek örtedi kışsa muḥtasar (*Nâdire Dîvanı, Gazel 82, Mısra 5*).

ser-çeşme-yi ḥayvān: (*Far.*) Ölümsüzlük suyunun pınarı.

1. Sebze-yi ḥaṭ la‘l-i nābīng üzre me‘vā eyledi
Ḥızr kılgandék vaṭan **ser-çeşme-yi ḥayvān** körüb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 22, Mısra 4*).

serefrāz: (*Far.*) Başını yukarı kaldıran, yükselten, benzerinden üstün olan.

1. Nāz birle bāgbān şung‘ bu gūlzār ara
Sebz ü ḥurrem kıldı servingni **serefrāz** eylegeç (*Nâdire Dîvanı, Gazel 59, Mısra 8*).
2. Sēndin aldı gerdan-i teslīm **serefrāzlık**
Özgelerga gerdan-i teslīmimiz ḥam bolmasun (*Nâdire Dîvanı, Gazel 130, Mısra 7*).
3. Ayagīngga başım koyıb şubḥ u şām
Serefrāzlarğa **serefrāz** edim (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 26*).

serefrāz eyle-: (*Far.+Tr*) Yücelmek, yükselmek, başı göge ermek.

1. Ḥulḳ u iḥsān birle ‘ālemni **serefrāz eyleding**

Allāh Allāh bu şıfat devletlü sultāndur mu sèn (*Nâdire Dîvanı, Gazel 120, Mısra 15*).

ser-encām: (*Far.*) *Akıbet, son.*

1. Bir ayağ mey keremin eyledi sākī āğāz
Eyledi baht bu maqşadnı **ser-encām** menğa (*Nâdire Dîvanı, Gazel 1, Mısra 8*).

sergerdān: (*Far.*) *Şaşkın, perişan.*

1. Cünün deştini **sergerdānıdurman**
Refîkim uşbu vādide koyun bes (*Nâdire Dîvanı, Gazel 92, Mısra 11*).
2. Nakş-i pâyıngdın nazar kılgıl ki barmen pāymāl
Kākülüng yanglıg tarahhüm kıl ki **sergerdānıngım** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 112, Mısra 16*).
3. Havā-i ‘ışk **sergerdānı** men ārām u şabrım yok
Perişān zerredék hurşid-i tābānımnı sağındım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 102, Mısra 9*).
4. Savrulurman hier vādisi ara mecnūn mēni
Gerd-i bād eyler gümān deşt üzre **sergerdān** körüb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 22, Mısra 8*).

sergerdān bol-: (*Far.+T.*) *Perişan olmak, şaşkına dönmek, başı dönmek.*

1. **Bolma** endîşe-yi sevdası bile **sergerdān**
Yok u barı gamidin vehm ü gümān barça ‘abeş (*Nâdire Dîvanı, Gazel 54, Mısra 3*).

sergerdān ét-: (*Far.+T.*) *Başı dönmek, sersemleşmek, perişan olmak.*

1. Mübtelā mēn tã esîr-i zülf-i pür-tābıng bolay
Kıl mēni āzād başıng üzre **sergerdān étib** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 28, Mısra 12*).

sergeşte: (*Far.*) *Sersem, başı dönmüş, avare ve mütehayyir olan.*

1. Neçe müddet ki köngül gayr ile tuttı ülfet
Mēni sergeşteni dāğ eyledi fevt-i fırsat (*Nâdire Dîvanı, Gazel 44, Mısra 2*).

2. Ğubārımdın nişān tapmas koyun bir ‘ömr seyr eyleb
Ki men **sergeştemen** ol ħusrev-i tūrān havāsıdın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 121, Mısra 4*).

sergeşte bol-: (*Far. + T.*) Şaşırmak, serseme dönmek.

1. Gülşen-i vaşlı sorağını tapalmay Nâdire
Boldıyu sergeşte hicrān deştide vādī-neverd (*Nâdire Dîvanı, Gazel 78, Mısra 14*).

sergeşte-vi deşt-i belā: (*Far.*) Bela çölündeki başı dönen kimse.

1. Oşal leylī melāḥat nāzenīn māh-ruḥsārım
Mèni mecnūn kebi **sergeşte-yi deşt-i belā** kıldı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 138, Mısra 6*).

sergeşte-yi hāmūn: (*Far.*) Çölde başı dönen.

1. Mecnūn kebi şevḳ eyledi **sergeşte-yi hāmūn**
Āvāre-yi dehr etti mēni gerdiş-i gerdūn (*Nâdire Dîvanı, Müsemmen 1, Mısra 3*).

serhoş: (*Far.*) Sarhoş.

1. **Serhoşı** deşt-i cūnūn içre ki bolmış ḥāşıl
Lāleler üzre sirişkim mey ile cām menḡa (*Nâdire Dîvanı, Gazel 1, Mısra 9*).
2. Nâdire dehr ilini **serhoş** bil
Sāḳīdür alıdagı sāğara baḡ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 66, Mısra 13*).
3. Ḥalāyik **serhoş** u peydā emes ol bezm-i şāḥānım
Cihān ḥandān u giryāndur mēni bu çeşm-i ḥūnbārım (*Nâdire Dîvanı, Müseddes 1, Mısra 9*).

serhoş ol-: (*Far. + T.*) Kendinden geçmek, akli başından gitmek; açılmak.

1. **Serhoş olğan** kebi ḥūnāb-ı cigerdin ‘āşık
Neş‘e-yi bāde kıılır ḥüsn ilidin ref‘-i ḥicāb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 16, Mısra 11*).

serīr-i saltanat: (*Ar.*) Hükümdarlık makamı, saltanat tahtı.

1. Çemenler hurrem ü yoktur mēning serv ü hırāmānım
Serīr-i salṭanat peydā u yoktur ṣāh-ı tūrānım (*Nâdire Dîvanı, Müseddes 1, Mısra 8*).

serkeşler: (*Far.+T.*) İsyân edenlerin başı.

1. Bir tegāföldin kılay pāmāl **serkeşler** başın
Yüz gedānı bir teraḥḥum birle sultān eyleban (*Nâdire Dîvanı, Gazel 117, Mısra 3*).

sermāye-yi nāz: (*Far.*) Naz, ede, işve zenginliği.

1. Hoş ol kün sēning birle demsāz edim
Niyāz içre **sermāye-yi nāz** edim (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 18*).

sermāye: (*Far.*) Servet, varlık.

1. Közüm körgeç yüzingni tēlbe könglüm boldı sevdāyī
Saçing **sermāyesidür** rişte-yi tār-ı nigāhımda (*Nâdire Dîvanı, Gazel 134, Mısra 16*).

sermāye-yi devlet: (*Far.+Ar.*) Devletin varlığı.

1. Berqarār olğay ilāhī tā binā-i mülk-i dehr
Boldı taht u tādın **sermāye-yi devlet** binā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 14, Mısra 14*).

sermāye-yi dīn ü dūnyā: (*Far.+Ar.*) Din ve dünya zenginliği.

1. Kılıb Nâdire sa‘i peyrevliğingda
Ṭaleb kıldı **sermāye-yi dīn ü dūnyā** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 9, Mısra 18*).

sermenzil ü māvā: (*Far.+Ar.*) Varılacak yer ve yurt.

1. Tüşmesüm köz hem müdāmımnı **sermenzil ü māvāsığa**
Tā köngül kaşrı nedāmet birle vīrān olmasun (*Nâdire Dîvanı, Gazel 122, Mısra 15*).

ser-menzil-i āsāvis: (*Far.*) Varılacak rahat nokta, toprak, ahiret.

1. Vîrānede ‘ākılğa iḳāmet ne münāsib
Ser-menzil-i āsāyiş ėmes ‘arşa-yı dünyā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 4, Mısra 14*).

sernüvişt: (*Far.*) Alın yazısı, yazgı, kader.

1. **Sernüviştım** mevcdek keldi tepiş birle şikest
Ġarḳa-yı girdāb-ı derd ü dāğ-ı derd-i bî-pāyānıñım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 112, Mısra 13*).

serşār kıl-: (*Far. + T.*) Ağzına kadar doldurmak, dopdolu.

1. Temāşā-i cemālīga eger şükr ėtmegen bolsam
Közim peymānesini eşk ile **serşār kıl** yārab (*Nâdire Dîvanı, Gazel 17, Mısra 12*).

sersebz: (*Far.*) Yemyeşil.

1. Yārdın ḳaldı çemen **sersebz** ü ḥandān olmasun
Gül‘izārımsız cihān bāğı gülistān olmasun (*Nâdire Dîvanı, Gazel 122, Mısra 1*).
2. Nâdire tā servidür **sersebz** bu gülzār ara
Başımızdın naḥl-ı ḳadīñ sāyesı kem bolmasun (*Nâdire Dîvanı, Gazel 130, Mısra 9*).

ser tā bepā: (*Far.*) Baştan ayağa.

1. Cihān **ser tā bepā** ālūdelığdur
Öziñni ḳılma **ser tā pā** mülevveşş (*Nâdire Dîvanı, Gazel 55, Mısra 5*).

ser tā kadem: (*Far.*) Baştan sonuna kadar, baştan ayağa kadar.

1. Nêçe şîrinni vefā tağıda feryād ḳılay
Şem‘ **ser tā kadem** örtendi fenā örgendim (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 1, Mısra 36*).

serv: (*Far.*) Selvi ağacı, uzun boylu ve koyu yeşil yapraklı ağaç.

1. Sehī ḳadlar penāh-ı gül-cebīnler pādīşāh-ı sēn

- Çemende **servni** āzād eter ƙading ğulām eyleb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 26, Mısra 8*).
2. Nâgehân körse ƙırāmıngnı bolur şermende
Bâġbân eyledi **servini** ƙadingdin tercîh (*Nâdire Dîvanı, Gazel 65, Mısra 6*).
3. **Serv** çemende baş çekib güller açılsa taṅg emes
Veh neçe serv-i gülbeden ƙıldı bu bağdın sefer (*Nâdire Dîvanı, Gazel 82, Mısra 3*).
4. Bërme nisbet ƙadige ey bâġbân
Servdür bu bâġ ara reftârsız (*Nâdire Dîvanı, Gazel 89, Mısra 14*).
5. Mên ƙading **servini** yâd eyledim
Âhnı serküb-ı şimşâd eyledim (*Nâdire Dîvanı, Gazel 110, Mısra 1*).
6. Firdevs nâz içre tûbâ ƙading nihâlî
Serv eylese ‘aceb yok uşbu nihâle teslîm (*Nâdire Dîvanı, Gazel 111, Mısra 12*).
7. Fiġânım serv âhım sünbül oldu ğonçedür köṅlüm
Çemenler oldu peydâ ƙasretim neşv ü nümâsıdın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 121, Mısra 5*).
8. **Serv** gül pîreheni sên kebi peydâ ermes
Sên kebi **serv** ile gül dilkeş-ü zîbâ ermes (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 1, Mısra 21-22*).
9. **Serv-i** gül-ruşsârım ile bezm-i ‘işret deb bahâr
Serv birle güldin aytdı cām u mînâ bâġ ara (*Nâdire Dîvanı, Gazel 15, Mısra 7-8*).
10. **Serv** gül pîreheni sên kebi peydâ ermes
Sên kebi **serv** ile gül dilkeş-ü zîbâ ermes (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 1, Mısra 21-22*).
11. Ger **serv** ile tâvûs ƙırâm etse közümge
Manzûr emes ol ƙâmet ü reftârdın ayru (*Nâdire Dîvanı, Gazel 132, Mısra 13*).

serv kad: (*Far.*) *Selvi boylu sevgili.*

1. Kêçeler tâ şubh eşkim kevkeb-i seyyâredür
Serv ƙadinge közüm müştâk-ı bir nezzâredür (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 32*).

2. Kördi ol serv-i dilārā kāmēt-i mezūnını
Serv kadın kıldı kumriler temennā bāğ ara (*Nâdire Dîvanı, Gazel 15, Mısra 16*).
3. Ötse hırām eyleban cilve bile çābukım
Êtmes müdāmımnı kadığa **servde** reftār yoğ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 72, Mısra 12*).
4. Taptı tuğrā yahşı atıdın sa ‘âdet defteri
Serv kadığa münāsib hāl ‘at-ı âzādılg (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 6, Mısra 16*).

serv reftār: (Far.) Uzun boylu sevgilinin salınarak yürüyüşü.

1. Bāğ seyrine hırāmān ötti
Serv reftār büt-i mevzūn-ğad (*Nâdire Dîvanı, Gazel 79, Mısra 12*).

serv ü gül: (Far.) Servi ağacı ve gül. (Sevgilinin boyu ve yüzü bağlamında).

1. Eger gülşengā kelse serv-i gülrüyım hırām eyleb
Yügürgey **serv ü gül** yüz merhabā birle selām eyleb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 26, Mısra 2*).
2. ‘Uzār u ğad u reftārıngnı körset
Çemen **serv ü gülını** şermsār êt (*Nâdire Dîvanı, Gazel 38, Mısra 6*).
3. Çemende cilve kıldı serv ü gül hem sebze baş çekdi
Ğadi **serv ü** yüzi **gül** hatı reyğānımnı sağındım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 102, Mısra 7*).
4. Tahniyetdin boldı sūsenni libāsı sūsenī
Serv ü gül bezmide pürzer boldı ra‘nā dāmeni (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 6, Mısra 58*).
5. Nêçe endîşe-yi **serv ü gül** ü şimşād kılay
Vaşl bezmi ara cām-ı mey-i serşār ğanı (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 1, Mısra 25*).

serv ü hırāmān: (Far.) Selvi gibi uzun olan ve naz ile salınan, yürüyen sevgili. (bk. servi).

1. Çemenler ğurrem ü yoktur mēning **serv ü hırāmānım**

Serîr-i saltanat peydâ u yoktur şâh-ı tûrânım (*Nâdire Dîvanı, Müseddes 1, Mısra 7*).

serv u şimşâd: (*Far.*) *Serv ve şimşad ağacı.*

1. Hıcıldur kametingdin **serv u şimşâd**
Teğâfûl birle kan tökmek fenide (*Nâdire Dîvanı, Gazel 77, Mısra 13*).

serv üze: (*Far.+T.*) *Servi üzerinde.*

1. Ey hüsn riyâzıda kading serv
Ol **serv üze** sünbüling semensâ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 5, Mısra 4*).

serv yanglıg kamet: (*Far.+T.+Ar.*) *Selvi gibi kamet.*

1. Şerbet-i vaşlîngnı tapmay kan yutarman dembedem
Serv yanglıg kametimni bâr-ı miñnet kıldı ham (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 52*).

serv-i vektâ: (*Far.*) *Eşsiz selvi.*

1. Eylegey sên âfitâb-ı tâli‘ yini bî-zevâl
Serv-i vektâ bolğay az müddetde ol zîbâ nihâl (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 6, Mısra 38*).

server: (*Ar.*) *Ulu, sultan.*

1. Köngülñi **serveri** cigergüşeler
Bular şükriñi hırz-ı cân eyleyin (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 137*).

servi: (*Far.*) *Selvi ağacı, uzun boylu ve koyu yeşil yapraklı ağaç.*

1. Nâz birle bâğbân şung‘ bu gülzâr ara
Sebz ü hurrem kıldı **servingni** serefrâz eylegeç (*Nâdire Dîvanı, Gazel 59, Mısra 8*).

serv-i âzâd: (*Far.*) *Uzun boylu düz servi, sevgili.*

1. Tâl‘ati mâh-ı revân yahşî cemâlî dil-firîb

Serv-i āzād-ı aşālet mesnediġa bērdi zīb (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 6, Mısra 12*).

2. Kānlıġ könglim içre medd-i āhım
Andaġ ki çemende **serv-i āzād** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 75, Mısra 6*).

serv-i gülbeden: (*Far.*) *Gül bedenli uzun boylu sevgili.*

1. Serv çemende baş çekib güller açılsa taṅğ emes
Veh neçe serv-i gülbeden kıldı bu bağdın sefer (*Nâdire Dîvanı, Gazel 82, Mısra 4*).

serv-i gül'izār: (*Far.*) *Uzun boylu sevgilinin katılmadıġı gezi.*

1. Bahār eyyāmı kân bolğunça ey şimşād baş çekme
Ki yēttim cāna **serv-i gül'izārımsız** temāşādın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 124, Mısra 8*).

serv-i gülrū: (*Far.*) *Gül yanaklı sevgilim.*

1. Eger gülşenga kēlse **serv-i gülrūyım** hırām eyleb
Yügürgey serv ü gül yüz merhabā birle selām eyleb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 26, Mısra 1*).

serv-i gül-ruhsār: (*Far.*) *Gül yanaklı sevgili (gül yanaklı, servi boylu sevgili).*

1. **Serv-i gül-ruhsārım** ile bezm-i 'işret dēb bahār
Serv birle güldin aytdı cām u mīnā bağ ara (*Nâdire Dîvanı, Gazel 15, Mısra 7*).

serv-i hırāmān: (*Far.*) *Salınarak yürüyen servi, sevgili.*

1. Nihāl-ı kāmēt-i **serv-i hırāmān**
Yüzi gül la'ı-i şekerbār-ı ferruḡ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 67, Mısra 7*).
2. Nigūndur kāmētim **serv-i hırāmānımdın** ayrılgaç
Köyer cān āteş-i ḡasretde cānānımdın ayrılgaç (*Nâdire Dîvanı, Müsemmen 2, Mısra 19*).

serv-i kad: (*Far.*) *Servi boy, servi boylu.*

1. Çemen riyâzıda gülgeşt-i merğzâr kılıb
Köngülñi şayd eter **serv-i kad** şikâr kılıb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 30, Mısra 2*).

serv-i mevzûn: (*Far. + Ar.*) Düzgün, uzun servi. *II Uzun ve düzgün boylu sevgili.*

1. Nihâl-ı kâding gülben-i nâz èdi
Neseb bâğıda **serv-i mevzûn** kebi (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 166*).
2. Kanlı közyaşım ile âh cünûn bezmide
Serv mevzûn ile dur tıfl-ı gül-endâm menğa (*Nâdire Dîvanı, Gazel 1, Mısra 4*).

serv-i nâz: (*Far.*) İşveli sevgili.

1. Boldı mevzûn kâmetingdin münfa‘il
Serv-i nâz-ı bâğ-ı rıdvân merhabâ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 6, Mısra 8*).
2. Kâding **serv-i nâzığa** ey gül-beden
Ten-i lâger ü nâ-tüvânım fedâ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 13, Mısra 9*).
3. **Serv-i nâzım** sendin ayru naḥ-ı âhım boldı ḥam
Kâmeting hicride sindi şâḥ-ı şimşâdım eşit (*Nâdire Dîvanı, Gazel 40, Mısra 5*).

serv-i revân: (*Far.*) Salınarak yürüyen uzun boylu sevgili.

1. Çemende gül temâşâ eyleban **serv-i revân** körsem
Kılurman yâd sultân sikender ihtişâmımnı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 143, Mısra 19*).
2. Ötti köksimdin oḳıng **serv-i revandın** bêrdi yâd
Zaḥmlar kim ḳaldı andın gülsitândın bêrdi yâd (*Nâdire Dîvanı, Gazel 76, Mısra 1*).
3. Bahâr oldı gül açıldı mênîng **serv-i revânım** yok
Cihân örtendi hicridin ol âşüb-ı cihânım yok (*Nâdire Dîvanı, Müsemmen 2, Mısra 35*).
4. Naḥl ḳadı ḥacletidin boldı su **serv-i revân**
Eyledi fevvâreler cārî serâpâ bâğ ara (*Nâdire Dîvanı, Gazel 15, Mısra 11*).
5. Ey ay köngil gülşenide **serv-i revân** bol
Ey hûş u ḥired ‘ışkıda rüsvâ-i bol (*Nâdire Dîvanı, Müsemmen 1, Mısra 33*).
6. Nêçe kündür mesîḥâsâ kèzib gülzâr-ı ‘âlemni

Nişân tapmas men ol gül hicridin **serv-i revândın** hem (*Nâdire Dîvanı, Gazel 109, Mısra 6*).

1. Nâdire tâ servidür sersebz bu gülzâr ara
Başımızdın naḥl-ı kâding sāyesi kem bolmasun (*Nâdire Dîvanı, Gazel 130, Mısra 9*).

sevād: (Ar.)*Siyahlık, Karalık, Karanlık.*

1. Revnâk-ı şâm irür ḥâl u ḥaṭıng üzre **sevād**
Beski ruḥsâr u binâgüşing irür şubḥ-ı şaḥîḥ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 65, Mısra 9*).
2. Qarangu boldı ‘âlem dūd-ı âhımning **sevādıdın**
Ki fark êtmes müneccim rûz-ı rûşen birle şāmımnı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 143, Mısra 7*).
3. Nişândur tîre bolğan aḥter-i baḥtım **sevādıdın**
Tügünler kim firâking otıdın gam şâmı köydürdüm (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 2, Mısra 9*).

sevād êt-: (Ar.+T.)*Karanlık hale getirmek, siyah yapmak.*

1. Lebıng ḥadîşini cân levḥine **sevād êttim**
Közim qarası kebi boldı müşkbâr ḥadîş (*Nâdire Dîvanı, Gazel 50, Mısra 3*).

sevād eyle-: (Ar.+T.)*Karalamak, siyah yapmak.*

1. Ḥaṭıng iştiyâkın **sevād eyleding**
Közümning qarasın midâd eyledim (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 1*).

sevād-ı elvech fid’-dāreyn: (Ar.)*İki dünyada karayüzlülük.*

1. **Sevād-ı elvech fid’-dāreyn** êken dervîş-i şāhib-dil
‘Ademdür iki ‘âlem sāye-yi baḥt-ı siyāhımda (*Nâdire Dîvanı, Gazel 134, Mısra 5*).

sevād-ı hat-ı revḥân: (Ar.)*Sevgilinin yüzündeki ayva tüylerinin düşkünü.*

1. Şem‘dek örteb tenimni ihtiyât êt dūdını

Kim kereklikdür sevād-ı haṭ-ı reyḥānıḡa dūd (*Nâdire Dîvanı, Gazel 81, Mısra 10*).

sevdâ: (Ar.)*Heves, arzu, şiddetli eğilim, aşk.*

1. Mēni dīvāne kıldı iştıyākıḡ
Saçıḡ zencīrindin başımda **sevdâ** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 2, Mısra 4*).
2. Ol zülf-i dil-āvīz mu‘anber girihidin
Her kimni tüşib başıḡa bir özgeçe **sevdâ** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 4, Mısra 10*). =
3. Nazar ehli **sevdâlarını** ḡaṭıḡ kıldı levḥ-i cemāle peydâ
Nêtaḡ eylese dūd-ı âhım ķemer devride ḡāle peydâ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 11, Mısra 1*).
5. Girībān çāk baḡrım pāredür başımda yüz **sevdâ**
Bu ḡālet birle ‘azm-i kūy cānān êtmesem bolmas (*Nâdire Dîvanı, Gazel 91, Mısra 3*).
6. Ey perī-ruḡsārılar ‘ışķ ehliḡa ruḡsār açıḡ
Cilve **sevdâsı** bile āyīne-yi ḡayrān êtiḡ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 96, Mısra 6*).
7. Firākıḡ otı dūdı başım üzre saldı yüz **sevdâ**
Fiḡānımdın kıızıdı cānım içre ḡaşr bāzārı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 141, Mısra 3*).
8. Yüzin körgeç başıḡa tüşti müşķin zülf **sevdâsı**
Fiḡān kim bir bakışda yüz belâ başıḡa ķeltürdüm (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 2, Mısra 29*).

sevdâi züleyhâ: (Ar.)*Züleyha'nın aşkı.*

1. Furķat içre tüşti **sevdâi züleyhâ** başıma
Ķīmet-i Yūsūf baha taptı ḡarīdārıḡa ayt (*Nâdire Dîvanı, Gazel 37, Mısra 5*).

sevdâyī bol-: (Far+T.)*Kara sevdaya uğramak, âşık olmak.*

1. Kōzüm körgeç yüziḡni tēlbe kōḡlüm **boldı sevdâyī**
Saçıḡ sermāyesidür rişte-yi tār-ı nigāhımda (*Nâdire Dîvanı, Gazel 134, Mısra 15*).

sêver: (T.)*Sevgi beslemek, dostluk göstermek.*

1. **Sêvermen** yârını yok kim rakîbim

Nêçûk kim yahşîdur şîrîn yaman telh (*Nâdire Dîvanı, Gazel 68, Mısra 7*).

sêver yâr: (T. + Far.) *Sevgili*.

1. Yâr kerek ‘âşıkâ mende **sêver yâr** yoh

Derd ü gamim bî-‘aded sorgeli gam-h‘âr yoh (*Nâdire Dîvanı, Gazel 72, Mısra 1*).

sêvün-: (T.) *Sevinmek*.

1. Ulus hâcetini revâ eyledim

Sêvüngey mü rûh u revânîng sêning (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 72*).

seyâdet hanedânı: (Ar. + Far. + T.) *Seyadet soyu ve ailesi*.

1. **Seyâdet hanedânı** şâh Babür nesl-i pâkî men

Hudâyâ rahmet eyle barça ecdâd-ı ‘uzâmımnı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 143, Mısra 25*).

se‘v eyle-: (Ar. + T.) *Çabalamak*.

1. Murâdımını sêndin taparman mu dëb

Hâlâyikça **se‘yi** murâd **eyledim** (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 12*).

seyr et-: (Far. + T.) *Bakmak, temaşa etmek, gezmek, dolaşmak*.

1. Ol kün ki vişâlîng çemenin **seyr êter** êrdim

Mazûr-ı nazar êrdi menğa ol kad u bālā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 4, Mısra 3*).

2. **Seyr êterde** nahlistân yâr kadını yād êt

Mên kaçan dëdim menğa ârzû-yı şimşâd êt (*Nâdire Dîvanı, Gazel 36, Mısra 1*).

3. Saçı endîşesi herdem ferehbağş-ı dimâğımdur

Hutenler **seyr êtermen** iki zülf-i ‘anberâsâdın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 124, Mısra 12*).

4. Bâğ **seyr êt** kerem-i dâvere bah

Gülñi başıdagı tâc-ı zere bah (*Nâdire Dîvanı, Gazel 66, Mısra 1*).

seyr eyle-: (Far.+T.)Gezmek, gezinmek, temaşa etmek.

1. Ğubārımdın nişān tapmas koyun bir ‘ömr **seyr eyleb**
Ki men sergeştemen ol husrev-i tūrān havāsıdın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 121, Mısra 3*).
2. Gül çemende **seyr eyleb** gönçe münfa‘il bolsın
Perdeni köter yüzdin lebleringni handān ét (*Nâdire Dîvanı, Gazel 49, Mısra 3*).

seyr kıl-: (Far.+T.) Seyretmek.

1. Alurdım kām-ı ‘işret maḥfil-i şîrīn mazākıdın
kılurdım seyr cem‘iyet bahār-ı ittifākıdın (*Nâdire Dîvanı, Müseddes 1, Mısra 14*).

seyr uçun: (Far.+T.)Gezmek için.

1. **Seyr uçun** koyğay qadem dēb sebze-yi ḥ‘ābıdın
Her taraf bir ferş-i maḥmaldur müheyyā bāğ ara (*Nâdire Dîvanı, Gazel 15, Mısra 13*).

seyr-i bāğ u būstān: (Far.) Bağı, bostanı ve gül bahçesini izleme.

1. Mengā ol güldin ayru kılma teklîf-i temāşā kim
Gülüstāndın ḥacl men **seyr-i bāğ u būstāndın** hem (*Nâdire Dîvanı, Gazel 109, Mısra 8*).

seyr-i bāğ u meydān ét-: (Far.+T.)Bahçe ve meydanı seyretmek.

1. Gülbün-i nezāketsēn **seyr-i bāğ u meydān ét**
Cilve kılmaḳ istersen közlerimde cevlan ét (*Nâdire Dîvanı, Gazel 49, Mısra 1*).

seyr-i çemen ü bahār: (Far.)Bahar mevsiminde yeşilliklerin gezmesi.

1. Köngülge irür melāmet efzā
Seyr-i çemen ü bahār sēnsiz (*Nâdire Dîvanı, Terkib-bend 1, Mısra 12*).

seyr-i çemen-i cihān: (Far.)Cihan çimenini seyri.

1. Kēl devrni imtiḥān étib kēt

Seyr-i çemen-i cihān étib kêt (*Nâdire Dîvanı, Gazel 46, Mısra 2*).

seyr-i cihān u 'arşa-yı 'ālem: (*Far.+Ar*) *Dünya gezmesi ve yer yüzü.*

1. Tapmağım olmas müyesser ol gül-i ḥandān besī
Ger heme **seyr-i cihān u 'arşa-yı 'ālem** tutay (*Nâdire Dîvanı, Gazel 148, Mısra 16*).

seyr-i gülistān eyle-: (*Far.+T.*) *Gül bahçesini seyr etmek.*

1. Berg-i gül keltirmedi ol ḥüsn envārığa tāb
Kıldı güllerni ḥazān **seyr-i gülistān eylegeç** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 58, Mısra 6*).

seyr-i gülzār u būstān: (*Far.*) *Gül bahçesini gezmek.*

1. Kūy tofrağıda nişīmen kıl
Seyr-i gülzār u būstāndın kēç (*Nâdire Dîvanı, Gazel 62, Mısra 12*).

seyr-i şahrā: (*Far.+Ar.*) *Çöl seyri, çölde, kırdā dolaşmak.*

1. Lāle yanglīg dāğ boldı gül cemālī reşkidin
Dāğlık güllerdin oldı **seyr-i şahrā** bāğ ara (*Nâdire Dîvanı, Gazel 15, Mısra 10*).

seyyāre: (*Ar.*) *Gezegen.*

1. Ey köngül dūd-ı fiğmūdāmımnıdın kevākib tîredür
Āh köp çekme ḥicāb-ı sâbit ü **seyyāre** aç (*Nâdire Dîvanı, Gazel 57, Mısra 8*).
2. Yār hicridin yakanı pāre kılmay nēlayın
Közlerim ḥünābını **seyyāre** kılmay nēlayın (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 4, Mısra 12*).

sezāvār: (*Far.*) *Münasib, uygun, layık, şayan.*

1. Ne ḥācet nāle çekmek köz yaşını eylemek tūfān
Firāk u miḥnet içre şabr etmekdür **sezāvārı** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 141, Mısra 16*).

sīb-i ğabğab: (*Far.+Ar.*) *Gerdan elması.*

1. **Sīb-i ğabġab** birle ‘ināb lebin hicrānıda
Mīve-yi elvan-ı bağ u būstānım boldı telh (*Nâdire Dîvanı, Gazel 69, Mısra 9*).

sıfat: (Ar.) *Sıfat, nitelik.*

1. Şerh étib yazmak uçun la‘l-i lebingni **şıfatın**
Kāmile eyledi çün gevher-i şehvār hadîş (*Nâdire Dîvanı, Gazel 51, Mısra 13*).

sikender: (ö.a.) M.Ö. 356-323 arasında yaşayan, Yunanistan, İran, Anadolu, Suriye ve Hindistan’ı ele geçirmiş olan büyük kumandan.

1. Dehr mülkide seningdek devlet ü tāt u serīr
Ne **sikender** kördi ne Sultān Hüseyin Baykura (*Nâdire Dîvanı, Gazel 14, Mısra 4*).
2. ‘Arabdan tā ‘acem meşhūr édi ol şāhlar şāhı
Sikender saltanatlıġ şāh-ı tūrānımnı sağındım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 102, Mısra 16*).

sıl: (Far.) *Sel.*

1. **Sıl** şahrāda kıılır şevk ile cevlan līkin
Çuġznı düşmanıdur eylese vīrānege bahş (*Nâdire Dîvanı, Gazel 53, Mısra 9*).

sılāb-ı havādiş: (Far.+Ar.) *Felaket seli.*

1. Arzū kaşrını bünyād eyledim miḥnet bile
Buzdı **sılāb-ı havādiş** zāyi’ boldı miḥnetim (*Nâdire Dîvanı, Gazel 103, Mısra 10*).

sılāb-ı sirışk: (Far.) *Gözyaşının seli.*

1. Yıġdı tā ḥāşāk **sılāb-ı sirışkim** başıma
Tuttı her yandın kēlib ġam kuşları anda yuva (*Nâdire Dîvanı, Gazel 14, Mısra 29*).

sıl-i ġam: (Far.) *Üzüntü ve keder seli.*

1. Vaşl öyin ābād kıldım buzdı hicrān ‘ākıbet

Sîl-i ğamdin bu 'imâret boldı vîrân 'âkıbet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 34, Mısra 2*).

sîmâb yanglıĝ: (*Far.+T.*) *Civa gibi.*

1. Yıraĝ olsam eger ol serv-i sîm-endâm alıdın
Köngül **sîmâb yanglıĝ** suv olur müdâmımnı hayâlıdın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 123, Mısra 2*).

sîmber: (*Far.*) *Gümüş gibi beyaz bedenli.*

1. Raĥm êdüb ĥâlimni sormazlar köriĝ bî-dâdlıĝ
Sîmberlerdin biri mevzûn-ķabâlardın biri (*Nâdire Dîvanı, Gazel 139, Mısra 4*).

simîn 'uzâr: (*Far.+Ar.*) *Gümüş yanaklı.*

1. Müşkîn ĥatıĝ bahârıda **simîn 'uzâr** sên
'Anber saçar su üzre saķalıĝdın örgüley (*Nâdire Dîvanı, Gazel 147, Mısra 15*).

sin-: (*T.*) *Kırılmak, parçalanmak.*

1. Serv-i nâzım sêndin ayru naĥ-ı âhım boldı ĥam
Ķâmetiĝ hicride **sindi** şâĥ-ı şimşâdım eşit (*Nâdire Dîvanı, Gazel 40, Mısra 6*).
2. Ger **sinse** şürâhî ü sebû zâhid alında
Bolsun menĝa sāĝar bile peymâne selâmet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 33, Mısra 7*).

sinân: (*Ar.*) *Kargı, süngü, ok vb. savaş aletlerinin keskin ve sivri ucu, ok temreni, mızrak, kirpik, gamze.*

1. Nâdire âhım **sinânıdın** tehevüm tartıban
Çarĥ meydânıdadur çâbuk süvâr-ı âfitâb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 24, Mısra 13*).

sinân tart-: (*Ar.+T.*) *Mızrak çekmek.*

1. Bolma ĝâfil kim senĝa kaşd etti hicrân leşkeri
Ey köĝül, **tartıb sinân** âhnı kılĝıl neberd (*Nâdire Dîvanı, Gazel 78, Mısra 10*).

sindür-: (*T.*) *Kırmak, parçalamak.*

1. Cünündın kim firâķıĝ oķları cismimde **sindürdüm**

Girībān çāk irür men şubḥ-ı vaşlîṅ inṭizārıdın (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 2, Mısra 15*).

2. Têgib seng-i melâmet şîşe-yi şabrımnı **sindürdi**
Kuyaş çābuk süvārım tâ felek raḥşığa mindürdi (*Nâdire Dîvanı, Müsemmen 2, Mısra 43*).
3. Cevāb-ı şāh beyt-i Nâdire ol nâdir-i dervrān
Têgib seng-i ecel **sindürdi** mînā birle cāmımnı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 143, Mısra 28*).

sinük: (*T.*) Kırık, kırılmış.

1. Cemşîdni cāmıdın ziyāde
Ey rind-i gedā **sinük** sıfālîṅ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 95, Mısra 12*).

sipāh: (*Far.*) Asker, ordu.

1. Şeh-i mülk-i cünündür men **sipāhım** barça vaḥşîler
Velî yokdur huşūmet kimseğa ḥayl-i **sipāhımda** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 134, Mısra 9-10*).

sipāh u ra'vet: (*Far.+T.*) Ordu ve halk.

1. **Sipāh u ra'yetni** taḥkîk etib
Cihān içre qaldım müşkat bile (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend I, Mısra 55*).

sipeh: (*Far.*) Asker, ordu.

1. Zāfer tapdı **sipeh** şehzāde āşār-ı kudūmidin
Kılîṅlar yaḥşılar şükrin ki devlet rāyegān keldi (*Nâdire Dîvanı, Gazel 140, Mısra 13*).

sipih: (*Far.*) Gök, gökyüzü.

1. Mesîḥ 'azm-i **sipih** eyleb kuyaşğa boldı hemsāye
Bolur himmet bile eflāk üstide maḥām eyleb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 26, Mısra 11*).
2. **Sipih** mertebe-yi 'ışkınnı bülend körib

Dedi ki Nâdire'ni himmetiğe yüz rahmet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 41, Mısra 13*).

3. Sêndin mênî 'âkıbet ayırdı

Yüz mekr bile **sipih** gaddâr (*Nâdire Dîvanı, Terkib-bend 1, Mısra 20*).

sirr: (Ar.) Sır, gizli kalan, gizli tutulan şey.

1. Kôngül kıan boldı ağızıñ **sirr**ı hergiz bolmadı rüşen

Kızıl gül gönçesidek kim açar uşbu mu'ammânı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 144, Mısra 7*).

sirişk: (Far.) Gözyaşı.

1. Serhoşı deşt-i cünûn içre ki bolmış hâşıl

Lâleler üzre **sirişkim** mey ile cām menğa (*Nâdire Dîvanı, Gazel 1, Mısra 10*).

2. **Sirişkim** saḥābın imdādıdın dilküşādur muḥabbetni deşti

Kôngül dağını etsem beyān bolur ol beyābānda lāle peydā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 11, Mısra 9*).

3. Kızıl kıandur **sirişkim** za'ferāndur çehre-yi zerdim

Mênî kim korse fark etmes ḥazān birle bahārımdın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 116, Mısra 5*).

4. Yüzüñ hicride tūfandur **sirişkim** tuttı dünyānı

'Aceb ermes müdāmımnı bir kıatresi ğark etse deryānı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 145, Mısra 1*).

sirişk-i nāka: (Far.+Ar.) Devenin gözyaşı.

1. Kıılırman 'ışk u cünûn kār vānıġa imdād

Sirişk-i nākalrın eşk-i şeş-katār kıılıb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 30, Mısra 8*).

sirr-ı zülf-i girih: (Ar.+Far.) Bağlı saçının sırtı.

1. **Sirr-ı zülf-i girihin** açmak emesdür āsān

Bî-sebeb eyleme maşşāte bugün şānege bahş (*Nâdire Dîvanı, Gazel 53, Mısra 7*).

sitem: (Far.) Eziyet, cefa, zulüm; şikâyet, çıkışma.

1. karadur rûzgârım mihr-tâbânımnı sağındım

Sitemler câne yetti beski cânânımnı sağındım (*Nâdire Dîvanı, Müseddes 1, Mısra 4*).

sitem taşı: (*Far.+T.*)Caza, cefa taşı.

1. Kayu güm-reh ki gerdankeşlik étse hân cenâbıdın

Sitem taşı bile başdın ayag efgâr kıl yârab (*Nâdire Dîvanı, Gazel 17, Mısra 24*).

sitemkâr: (*Far.*)Eziyet, cefa, zulüm; şikâyet, çıkışma.

1. Eyledi âşüfte tab'imni perîşân tûrresi

Kıldı bahtımnı kara hâl -ı **sitemkârı** 'aceb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 18, Mısra 8*).

siyeh mest: (*Far.*)Kendinden geçmiş sarhoş.

1. Ey hoş ol rind-i mey âşâm u **siyeh mest** müdâm

Câm-ı mey elkide alıda sebû vu mînâ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 7, Mısra 9*).

siz: (*T.*)"Siz" ikinci çoğul şahıs zamiri.

1. Beşâret **sizge** ey ehl-i cihân kim mülk-i dünyâğa

Çırâğ-ı maḥfil-i altın beşik babür nişân keldi (*Nâdire Dîvanı, Gazel 140, Mısra 5*).

2. Mihr-i dîdârı şeref bürcine mäh-ı enverî

Baḥr-ı devletdin beşâret **sizge** ey ehl-i cihân (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 6, Mısra 26*).

subh yanglıg: (*Ar.+T.*) Sabah gibi.

1. Kılğasın ol mäh mihrin âşikâr

Subh yanglıg pâk-dâmen merḥabâ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 6, Mısra 10*).

sohbet: (*Ar.*)Sohbet, muhabbet.

1. Müddetidür kim cihân ehlika yokdur ülfetim

Belki özlükdin melûl étmiş meni yüz şöḥbetim (*Nâdire Dîvanı, Gazel 103, Mısra 2*).

songra: (T.) Sonra, bir sonraki sefer.

1. Tüşde rüy-ı lebi derdimge darmān eyledi
Sôngra kılğan va‘delerni barça yalğan eyledi (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 72*).

sor-: (T.) Soru yönelterek bilgi istemek, sual etmek.

1. Kimse tapmas eşerim istemağ u **sormağdın**
Ne nişān qaldı fenā mülkide ne nām menğa (*Nâdire Dîvanı, Gazel 1, Mısra 13*).
2. Turfe su‘ālī lebidin **sordı** yār
Cān bèreyin bolmasa şīrīn cevāb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 20, Mısra 7*).
3. Lebidin **sorma** hadīşī ki irür tilğa girān
Yār nāzik lebiğa bèrmesün āzār hadīş (*Nâdire Dîvanı, Gazel 51, Mısra 9*).
4. Yār kerek ‘āşıkā mēnde sēver yār yoğ
Derd ü gamim bī-‘aded **sorgeli** gam-h‘ār yoğ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 72, Mısra 2*).
5. Luţf étib **sorsa** mēni hālimdin ol nā-mihrbān
Öldi hicrānıngda dēb yār-ı vefādārımğa ayt (*Nâdire Dîvanı, Gazel 37, Mısra 7*).
6. Raḥm édüb hālimni **sormazlar** körīng bī-dādلیğ
Sīmberlerdin biri mevzūn-ḳabālardın biri (*Nâdire Dîvanı, Gazel 139, Mısra 3*).
7. **Sormanğız** ey dūstlar mēndin nişān u nām kim
Yığlavardı toprağım āh u fiğān tūfānıdın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 126, Mısra 11*).
8. Ehl-i ṭab‘ her kim olanmaz ehl-i dildin **sorma** kim
Ḳuş nijādıdın bülend uçmış yuvalardın biri (*Nâdire Dîvanı, Gazel 139, Mısra 9*).

sorağ: (T.) Arama, iz.

1. Deşt ü şaḥrādın **sorağıngı** tapalmay derd ile
Eylenib kēldim yēne gam öyide ḥayrān bolub (*Nâdire Dîvanı, Gazel 29, Mısra 3*).
2. Gülşen-i vaşlı **sorağını** tapalmay Nâdire
Boldıyu sergeşte hicrān deştide vādī-neverd (*Nâdire Dîvanı, Gazel 78, Mısra 13*).

3. Beyābānlarını izleb tapmadım yārim **sorağını**
Bērürmen cān şabā nāgeh haber keltürse yārimdın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 116, Mısra 9*).
4. Kanda sên yārim **Sorağında** köngül āvāredür (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 30*).
5. **Sorağında** beyābānlar kēzib bī-ser ü pā yürdüm
Koyundék çarḥ urub cismim ğubārın kökke savurdum (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 2, Mısra 1*).
6. Vişālīngdın ey cān tapalmay **sorağ**
Nêler tüşti başımğa sêndin **sorağ** (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 15-16*).
7. Tā bar bu cihān mên ü **sorağında**
Cānda elemiñg köngülde dāğing (*Nâdire Dîvanı, Terki-bend 1, Mısra 47*).
8. Ötdi neşāt fursatı kēlmedi yārdın haber
Boldı köngül **sorağında** hasta u zār u derbeder (*Nâdire Dîvanı, Gazel 82, Mısra 2*).
9. Yok ağızınıñ **sorağında** ey cān nişān tileb
Tüşding ‘adem tarīkine gümdür sēnga beled (*Nâdire Dîvanı, Gazel 80, Mısra 7*).

sorağ eyle-: (T.)Aramak, sual etmek, sormak.

1. Nâdire fergāne mülkide sêni **eyler sorağ**
Mülk-i tūrān ḥusrev-i Seyyid ‘Ömer Hān қaydasan (*Nâdire Dîvanı, Gazel 129, Mısra 13*).
2. Şāmlar fikr ü hayāl içre sêni **eyleb sorağ**
Şubḥdem bād-ı şabā yañlıg gülistān eylenei (*Nâdire Dîvanı, Gazel 146, Mısra 13*).

sorğalı: (T.) Sormak için.

1. Derd-i dilingni ey köngül **sorğalı** kēlse yār aytay
Koy cigeringni alıga ḥayr ta‘ām-ı māḥazar (*Nâdire Dîvanı, Gazel 82, Mısra 11*).

söz: (T.) Söz, kelime.

1. Qaydın sêni Nâdire unutsun

- Bu **söz** ne münāsib ey dilārā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 5, Mısra 18*).
2. Nâdire her **söz** ki inşâ' eyledi
Aydı anġa ehl-i devrân merġabâ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 6, Mısra 21*).
3. Bolma maġrūr müdde 'î **söz** yène
Anı kolu saġımdür ne şaġıġ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 64, Mısra 3*).
4. Tâ şadef eşitse deryâda **sözleringni**
Gevherin kıllur ol dürr-i maġâle teslîm (*Nâdire Dîvanı, Gazel 111, Mısra 5*).
5. Ey Nâdire **sözümni** ger körse ebr-i nîsân
Gevherlerini eyler mânend-i jâle teslîm (*Nâdire Dîvanı, Gazel 111, Mısra 17*).
6. Körüban kaġre-yi şebnemni ġayâ örgendim
Gül ü bülbül **sözidin** berg ü nevâ örgendim (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 1, Mısra 38*).
7. Kılıb şükr şabr ile ey Nâdire
Bu **sözlerni** aytıb du 'â eyleding (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 108*).
8. Tūtî-yi nuġkım irür gülşen-i güftâr içre
Sözde şeker şiken ü nuġk u tekellümde faşîġ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 65, Mısra 12*).

suv: (T.) *Su.*

1. Tanġ emes kılsa yüzi maşşâtenî bî-dest ü pâ
Eyledi âyîneni **suv** çehre-perdâz eylegeç (*Nâdire Dîvanı, Gazel 59, Mısra 4*).
2. Nihâl-ı şabrıma la 'lîng ġayâlî birle **suv** bêrdim
'Aceb yok bolsa ger bu naġldın şîrîn semer peydâ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 10, Mısra 3*).

suv bol-: (T.) *Su olmak; erimek*

1. Naġl ġadı ġacletidin **boldı suv** serv-i revân
Eyledi fevvâreler cārî serâpâ bâġ ara (*Nâdire Dîvanı, Gazel 15, Mısra 11*).
2. Köyüb örtenüb şem ' **suv boldı** pâk
Eşer kıldı süz u güdâzım mênîng (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 123*).

suv eyle-: (T.) *Suya çevirmek.*

1. Beski hicrân otı könglüm taşını **suv eyledi**
Közü yânglîg 'aks-i ruhsârîng ile hayrânîngim (*Nâdire Dîvanı, Gazel 112, Mısra 5*).

suv ol-: (T.) *Su olmak, erimek*

1. Yırağ olsam eger ol serv-i sîm-endâm alıdın
Köngül sîmâb yânglîg **suv olur** müdâmımnı hayâlîdın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 123, Mısra 2*).

suv üzre: (T.) *Su üzerinde.*

1. Müşkîn hañîng bahârîda sîmîn 'uzâr sên
'Anber saçar **suv üzre** sağalîngdın örgüley (*Nâdire Dîvanı, Gazel 147, Mısra 16*).

su'âl: (Ar.) *Soru.*

1. Tırfe **su'âlî** lebidin sordı yâr
Cân bereyin bolmasa şîrîn cevâb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 20, Mısra 7*).

su'âl ét-: (Ar.+T.) *Sormak, araştırmak.*

1. Hîred sâlârîdın târîh-i mîlâddın **su'âl étđi**
Dêdi kim nûr-i çeşm-i aḥkem-i şâhibḡurân keldi (*Nâdire Dîvanı, Gazel 140, Mısra 15*).

subh: (Ar.) *Sabah vakti, sabah.*

1. Râh-ı medḡîng şâm-ı ğamde tuttı kilḡ-i Nâdire
Meş'al-ı luḡfîng aṅga çün **subḡ** olḡay rehnümâ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 14, Mısra 38*).
2. Nêçe her yan baḡdım devletim **subḡın** taleb
Körmedim ez ğayr şâm-ı nekbet-i bî-intihâ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 14, Mısra 31*).
3. Kêtmedi mendin ḡadeḡ birle ḡumâr-ı âfitâb
Subḡ yânglîg tartardurman intizâr-ı âfitâb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 24, Mısra 2*).
4. Kılurḡa kündüzimni kêçe ḡurşîd-i cemâl üzre

- Periřān eyledi ğīsūlerin **şubhımnı** řām eyleb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 26, Mısra 6*).
5. Bu dil-i dîvâne kim mihring ile vâledür
şubh irür nüşhası çāk-ı ğirībānıdın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 125, Mısra 6*).
6. Dām-ı ğamdin isteseng āzādlig
Sāğar-ı mey **şubhıdın** tāřām tut (*Nâdire Dîvanı, Gazel 48, Mısra 4*).

şubh ile řām: (Ar.+T.+Ar.)*Sabah akşam (Sürekli).*

1. Yārga derd ü ğam-i şubh ile řāmımnı deseng
Ol perişeşka du‘ā birle selāmımnı deseng (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 1, Mısra 7*).

şubh u mesā: (Ar.)*Sabah ve akşam.*

1. Āyın-i ‘adl tüzdi inřāf birle ol hem
şükr-i Ğudā-i ‘ālem **şubh u mesā** demādem (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 3, Mısra 34*).
2. Nâdire ol yārnı vaşlın tileb
şubh u mesā terk-i du‘ā eyleses (*Nâdire Dîvanı, Gazel 90, Mısra 12*).

şubh u řām: (Ar.)*Sabah ve akşam.*

1. Cemāling menġa müdde‘ā **şubh u řām**
Viřāling menġa ārzū rüz u řeb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 23, Mısra 3*).
2. Nāz uyķusıda sēndür sēn velī mēn **şubh u řām**
Munțazir men Nâdire köz yūmmeyin ġayrāningım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 114, Mısra 13*).
3. Ayāgingġa başım ķoyıb **şubh u řām**
Serefrāzlarġa serefrāz ēdim (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 25*).

şubh yaŋlıġ: (Ar.+T.)*Sabah gibi.*

1. ‘Azizim **şubh yaŋlıġ** pāk-dāmān ötdi ‘ālemdin
řerāfet birle topraġını feyz āřār kıl yārab (*Nâdire Dîvanı, Gazel 17, Mısra 15*).
2. řubhlar kim ġasret-i ol řāh-ı tūrān eylerem

Şubh yanglığı mihridin çāk-ı girībān eylerem (*Nâdire Dîvanı, Gazel 118, Mısra 2*).

subh-dem: (*Ar. + Far.*) *Sabah vakti, sabah.*

1. Gülşen içre ey bülbül **şubh-dem** nevā tartıb
Gül yüzini yād eyleb nāle birle feryād èt (*Nâdire Dîvanı, Gazel 36, Mısra 11*).
2. Gül yüzini fikr eyleb şāmdın **şubh-dem**
Yığlamakdın köz ara yaş ornığa kanım kélür (*Nâdire Dîvanı, Gazel 88, Mısra 9*).
3. Şāmlar fikr ü hayāl içre sēni eyleb sorağ
Şubh-dem bād-ı şabā yanglığı gülistān eyleney (*Nâdire Dîvanı, Gazel 146, Mısra 14*).
4. **Şubh-dem** hoş ehliğa peyk-i şabā bērdi haber
Boldı peydā salţanat gülzāridin şīrīn semer (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 6, Mısra 41*).

subh-i devlet: (*Ar.*) *Saadet sabahı.*

1. Salţanat baħride peydā boldı yektā gevherī
Şubh-i devletdin tulū‘ etti hümāyūn aħteri (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 6, Mısra 2*).

subh-i hurşīd-i cemāl: (*Far. + Ar.*) *Sabah vakti sevgilinin güneş gibi parlayan yüzü.*

1. Uyķuda bir tūn vişālīngnı körer kūn bar mukın
Şubh-i hurşīd-i cemālīngnı körer kūn bar mukın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 128, Mısra 2*).

subh-ı ‘ış: (*Ar.*) *İşret sabahı.*

1. Tīre-dilmen şāne zūlfīngnı perīşān eylegeç
Şubh-ı ‘ışim şām-ı ğāmdür çehre pinhān eylegeç (*Nâdire Dîvanı, Gazel 58, Mısra 2*).
2. Mihr-i ruhsāringdın ayru şubh-i ‘ışim bī-şafā
Tīredür şām-ı ğānim ey māh-ı tībān kaydasan (*Nâdire Dîvanı, Gazel 129, Mısra 9*).

şubh-ı neşâtım: (Ar.) Sabah vakti neşe ve zevki.

1. Tiredür **şubh-ı neşâtım** sâkiyâ keltür şarâb
Şâm-ı hicrân zulmetide câm-ı meydür âfitâb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 19, Mısra 1*).
2. Âh kim boldı yêne **şubh-ı neşâtım** şâm-ı ğam
Çehre pinhân etdi ol hırşîd-i tâbân ‘âkıbet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 34, Mısra 13*).

subh-ı şabîh: (Ar.) Güzel sabah.

1. Revnağ-ı şâm irür hâl u hâting üzre sevâd
Beski ruhsâr u binâgüşing irür **şubh-ı şabîh** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 65, Mısra 10*).

şubh-ı vaşl: (Ar.) Kavuşma sabahı.

1. **Şubh-ı vaşlıdın** münevver êrdi mäh-ı tal‘atim
Şâm-ı ğam yüzlendi şem‘-i rûzgârım këlmedi (*Nâdire Dîvanı, Gazel 142, Mısra 3*).
2. Ötti **şubh-ı vaşl** keldi şâm-ı endüh u firâk
Merhabâ ey dâğ-ı hasret kil-k-i bezm-i ğam tutay (*Nâdire Dîvanı, Gazel 148, Mısra 5*).
3. Cünündin kim firâking oğları cismimde sindürdüm
Girîbân çâk irür men **şubh-ı vaşling** intizârıdın (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 2, Mısra 16*).

subhlar: (Ar.+T.) Sabahları.

1. **Şubhlar** kim hasret-i ol şâh-ı tûrân eylerem
Şubh yanglıg mihridin çâk-ı girîbân eylerem (*Nâdire Dîvanı, Gazel 118, Mısra 1*).

şübüt tap-: (Ar.+T.) Kanıt bulmak.

1. Nâdire de‘vâ-i ‘ışkingnı kılıb
Kavlı bu maşkemedede **taptı şübüt** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 42, Mısra 14*).

sūd kıl-: (Far.+T.)Fayda etmek, kar etmek.

1. Esîr-i hâkdur ol serv-i hûrîzâd destîngdin
Cihân bâğıda bûlbûldék figânım **sūd kılmaydur** (*Nâdire Dîvanı, Müsemmen 2, Mısra 48*).

sūd u sevdâ: (Far.)Kazanç ve sevdâ.

1. Ger bizâ‘at istersen terk-i **sūd u sevdâ** kıl
Hüsn ilige ‘âşık bol derd ü dâğı sāmân ét (*Nâdire Dîvanı, Gazel 49, Mısra 7*).

sūd u ziyan: (Far.)Kazanç ve zarar.

1. Bî-vefâdur bu cihân sūd u ziyan barça ‘abeş
Kim Ğam-i ‘îş-i bahâr ile hazân ‘abeş (*Nâdire Dîvanı, Gazel 54, Mısra 1*).

sūd-i cünûn: (Far.+Ar.) Delilik yararı.

1. Mengâ ‘ışk içre **sūd-i cünûn** bes
Cihân iqbâlıdın baht-ı nigûn bes (*Nâdire Dîvanı, Gazel 92, Mısra 1*).

suvğa sal-: (T.) Suya atmak.

1. Mevc yanğlıg **suvğa sal** yâ şem‘ yanğlıg otlara
‘İşk içre her ne bolsa bende-yi fermânîngim (*Nâdire Dîvanı, Gazel 112, Mısra 9*).

sūgvâr kal-: (Far.+T.)Yaslı ve tasalı olmak.

1. Lebingdin ayru tüşib Kâmile kitâbet ile
Kara libâs kiyib **kaladı sūgvâr** hadîs (*Nâdire Dîvanı, Gazel 50, Mısra 14*).

sultân: (Ar.) Padişah, sultan (sevgili yerine).

1. Derd cāngāh u demādem āh-ı aḥvālīm fedā
Raḥmî kélgey mü mengâ bu ḥāl ile **sultân** körüb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 22, Mısra 6*).
2. Kavlı oşal kavldur ki cānnı ḥvācege kılsa nişār
Bî-vefâdur olki ister bolsa **sultāndın** ḥālāş (*Nâdire Dîvanı, Gazel 93, Mısra 4*).

3. Sèn bu devrde hüsñ ehliğa sulṭāndur sèn
Ne uçun ‘ışķ ilığa ‘adl ile dād eylemeding (Nâdire Dîvanı, Gazel 99, Mısra 11).
4. Lillâhü’l-Ḥamd ki ez haşıyet-i devlet hân
‘Āfiyet tapdı çiçekdin vel’-Ni’ mā **sulṭān** (Nâdire Dîvanı, Gazel 127, Mısra 2).
5. Hicr yağmâsı köngülñi mülkini harâb
Sëndin ayru örteği fergâne **sulṭān** kaydasan (Nâdire Dîvanı, Gazel 129, Mısra 8).
6. Nâdire tinmey du’ā kıl kim bukün **sulṭānı** sèn
Pâdişâh-ı ‘aşr dursan ol gedâlardın biri (Nâdire Dîvanı, Gazel 139, Mısra 15).
7. Lahza-yı hâlî emes könglüm hayâlinğ haylıdın
İştıyâķıngdur köngül tahtıda **sulṭān** eyleneş (Nâdire Dîvanı, Gazel 146, Mısra 6).
8. Şâhlar fermânberi **sulṭānlar** müdāmıñnı çâkeri
Şadlığdın boldı gülgün lâleler pîrâheni (Nâdire Dîvanı, Muhammes 6, Mısra 55).
9. Emîr-i kec-külâh cemşîd-i devrânıñnı sağındım
Zarâfet bâbıda nâyâb **sulṭānıñnı** sağındım (Nâdire Dîvanı, Müseddes 1, Mısra 6).
10. Közüñ yollarda hayrân qaldı **sulṭānımdın** ayrılgaç
Kılurman ey sipihr-i bî-mürüvvat dād destingdin (Nâdire Dîvanı, Müsemmen 2, Mısra 21).
11. Şifâ tapdı vel-ni’ mā **sulṭān** bahayr
Ki bar êrdi köngülde andın melâl (Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 157).
12. Vaşl ara **sulṭān** edim emdi cüdâlık derdidin
Ḥast mür-ı nâ-tüvândurman Süleymân kaydasan (Nâdire Dîvanı, Gazel 129, Mısra 3).
13. Müheyyâ êrdi barça şayd-i murâd
Ki **sulṭānım** elgide şehbâz edim (Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 22).

sulṭān ét-: (Ar. + T.) Padişah tayin etmek.

1. Ol Ḥudāvendi ki kıldı yêr ü kökñi âşikâr
Şükr kim bizni gedâ kıldı sêni **sulṭān étib** (Nâdire Dîvanı, Gazel 28, Mısra 8).

sultān eyle-: (Ar.+T.)Padişah tayin etmek.

1. Bir tegāfūldin kılay pāmāl serkeşler başın
Yüz gedānı bir teraḥḥum birle **sultān eyleban** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 117, Mısra 4*).

sultān hüseyin baykura: (ö.a.)Timurluların büyük padişahı ve Çağatay edebiyatının meşhur şairi Sultan Hüseyin Baykura.

1. Dehr mülkide seningdek devlet ü tāt u serir
Ne sikender kordi ne **Sultān Hüseyin Baykura** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 14, Mısra 4*).

sultān 'ömer hân: (ö.a.) Çağatay edebiyatının büyük kadın şairi Mahlarayim Nadire Begüm'ün kocası.

1. Tikermen Nâdire gam yolıda kâze züleyhâdek
Ki ol Yüsuf-liḳā **Sultān 'Ömer Hânım'**nı sağındım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 102, Mısra 20*).
2. El-firāk aḥbâblar ey ehl-i devrân el-firāk
Kim ḳalur 'azm-i sefer **Sultān 'Ömer Hân** el-firāk (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 8, Mısra 2*).
1. Külbeyî aḥzân ara **Sultān 'Ömer'**ni dāğıda
Şem'dek her keçe tanatgunça örteb yanaman (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 7, Mısra 19*).

sultān sikender: (ö.a.)Sultan sikender.

1. Çemende gül temāşā eyleban serv-i revân körsem
Ḳılurman yād **sultān sikender** iḥtişāmımnı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 143, Mısra 20*).

sultān-ı bülend: (Ar.+Far.)Yüce sultan.

1. 'Azm eyledi kibriyā cināning
Sultān-ı bülend āstāne (*Nâdire Dîvanı, Terkib-bend 1, Mısra 52*).

sultān-ı devrān: (Ar.+Far.)Devir sultanı.

1. Menga devr-i felekdiñ bolmadı bir laḫza āsāyış
Periṣān ḫāl men **sultān-ı devrānımnı** sağındım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 102, Mısra 14*).

sultān-ı hümayün tal'at: (Ar.)Yakışıklı padişah, hükümdar.

1. Ey sipihr-i bî-mürüvvet mihr ü mähingni nétay
Ketti yer astıḡa **sultān-ı hümayün tal'atım** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 103, Mısra 8*).

sultān-ı iklīm-i 'atā: (Ar.)Ülkenin cömert padişahı.

1. Ey şeh-i mülk-i kerem **sultān-ı iklīm-i 'atā**
Çekmegen hergiz meşāling kilik-i naḳḳāş-ı ḳazā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 14, Mısra 1*).

şavm'a: (Ar.)Tekke.

1. Şanemler 'ışkına tāḳat kılmaymın nācār
Yaşundı **şavm'age** zāhid olıb behāne-yi şeyḫ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 73, Mısra 4*).

sun': (Ar.)Yaratma.

1. Nāz birle bāḡbān **şun'** bu gülzār ara
Sebz ü ḫurrem kıldı servingni serefrāz eylegeç (*Nâdire Dîvanı, Gazel 59, Mısra 7*).

sun-: (T.)Sunmak, vermek, uzatmak, takdim etmek.

1. Ḥaḳāret birle ey sākī baḳar meyḫāne ehliḡa
Sunb bir cām-ı mey zāhidni anda naḳş-ı dīvār èt (*Nâdire Dîvanı, Gazel 32, Mısra 6*).

sûret: (Ar.)Dış görünüş, şekil, biçim, resim, tasvir.

1. Ey muşāhibler tirildür déb gümān ètmeng meni

Cismdin cân-ı ‘azîzim ketti almış şüretim (Nâdire Dîvanı, Gazel 103, Mısra 12).

2. Ey lebing cân u kelâm cân efzâ-i rûh u revân
Âşikârâ u nihândur şüreting cân üzre cân (Nâdire Dîvanı, Gazel 119, Mısra 2).

şüret-i dîvâr: (Ar.+Far.)Duvarın resmi.

1. şüret-i dîvâr kebi bolmışam
Hasret-i dîdâr ile bî-ıord u âb (Nâdire Dîvanı, Gazel 20, Mısra 9).

sûsen: (Far.)Susam denilen çiçek.

1. Tahniyetdin boldı sÛseni libâsı sÛsenî
Serv ü gül bezmide pÛrzer boldı ra‘nâ dâmeni (Nâdire Dîvanı, Muhammes 6, Mısra 57).

su’uâl: (Ar.) Soru.

1. La ‘lîng alıda köngÛl sürgende âlîngdin su’uâl
Nâz u istîgnâ bile bergeen cevâbingge öley (Nâdire Dîvanı, Gazel 149, Mısra 9).

sÛz ile gÛdâz: (Far.+T.+Far.)Yanmak ve yakılmak.

1. Menga şem‘-i encÛmendek ne cÛnÛn irÛr ne sevdâ
Ki yarutti hicr şâmın keçe sÛz ile gÛdâzım (Nâdire Dîvanı, Gazel 101, Mısra 6).

sÛz u gÛdâz: (Far.)Yanmak ve yakılmak.

1. KöyÛb örtenÛb şem‘ su boldı pâk
Eşer kıldı sÛz u gÛdâzım menîng (Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 124).

sÛz-ı dil: (Far.)GönÛl ateşi.

1. Bolgusıdur şâm-ı ğam şem‘-i şeb-i hicrâningız
Zinhâr ey bî-nevâlar sÛz-ı dil sâ mân êting (Nâdire Dîvanı, Gazel 96, Mısra 12).

sÛleymân: (ö.a.) Hz. Süleyman.

1. Gerçi bar erdi musaar dîvler fermânıda
Pây mâl-ı ayl-i mÛr oldu SÛleymân ‘âkıbet (Nâdire Dîvanı, Gazel 34, Mısra 16).

2. Bu barça ‘acz ile isbât-ı nâ-tüvânlığdur
Ki mür kıldı **Süleymân’ga** tühfe pây-ı meleğ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 70, Mısra 12*).
3. Sebâ sarığa ger tüşse güzârıng nâgeh ey hüdhüd
Süleymân sarı Bilkis köyidin bir merhabâ keltür (*Nâdire Dîvanı, Gazel 86, Mısra 6*).
4. Vaşl ara sultân edim emdi cüdâlık derdidin
Hast mür-ı nâ-tüvândurman **Süleymân** kaydasan (*Nâdire Dîvanı, Gazel 129, Mısra 4*).

sülük ehli: (Ar.)*Tarıkata bağı kişiler.*

1. Çü hağ mevcüd irür ‘âlem ‘sdem bil
Sülük ehliğa budur nefi isbât (*Nâdire Dîvanı, Gazel 31, Mısra 8*).

sünbül: (Far.)*Sevgilinin sünbül gibi saçı.*

1. Ey hüsni rişâzıda kading serv
Ol serv üze **sünbülîng** semensâ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 5, Mısra 4*).
2. Ger köngül şaydı senğa maşşud eše
Halka halka **sünbülüngni** dâm tut (*Nâdire Dîvanı, Gazel 48, Mısra 12*).
3. Fiğânım serv âhım **sünbül** oldı gönçedür könglüm
Çemenler oldı peydâ hasretim neşv ü nümâsıdın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 121, Mısra 5*).
4. Açmasun zülfini **sünbül** bağ ara dildârsız
Tâ ki sünböldek mênîng hâlim perîşân olmasun (*Nâdire Dîvanı, Gazel 122, Mısra 7*).
5. Açmasun zülfini sünbül bağ ara dildârsız
Tâ ki **sünböldek** mênîng hâlim perîşân olmasun (*Nâdire Dîvanı, Gazel 122, Mısra 8*).

sürâhî: (Ar.)*Uzun boyunlu su ve şarap şişesi.*

1. Eger ğamdin hâlâş olmak tilersen
Sürâhîdek şarâb-ı erguvân iç (*Nâdire Dîvanı, Gazel 60, Mısra 4*).

2. Mengâ deyr içre esbâb-ı tecemmül
Şürâhî birle cām-ı lālegün bes (*Nâdire Dîvanı, Gazel 92, Mısra 6*).

şürâhî kulkulı: (Ar.+T.)*Sürahinin şarap dökülürken çıkardığı ses.*

1. **Şürâhî kulkuln** eyler mükerrer
Bolur bu çahâr kuldın def'-i âfet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 31, Mısra 5*).

şürâhî ü sebû: (Ar.+Far.)*Sürahi ve işki.*

1. Ger sinse **şürâhî ü sebû** zâhid alında
Bolsun mengâ sāgar bile peymâne selâmet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 33, Mısra 7*).

şüreyyâ: (Ar.) *Süreyya yıldızı. (Sevgilinin ayak izi bağlamında).*

1. Āhım okığa kading kemāndur
Bu oknı nişānidur **şüreyyā** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 5, Mısra 14*).
2. **Süreyyādur** āhım okığa nişān
Kadimni okığa kemān eyleding (*Nâdire Dîvanı, Gazel 97, Mısra 3*).

sürmegün çeşm: (Far.) *Sürme renkli göz.*

1. **Sürmegün çeşmî** nazar saldı gülistān ehline
Hasretidin kaldı nergis közi şehlâ bağ ara (*Nâdire Dîvanı, Gazel 15, Mısra 3*).

sürmegün közler: (Far.+T.) *Sürme renkli gözler.*

1. Çehre-yi gülfām birle gül çırāğın yandurub
Sürmegün közlerni açıb nergisistān eyleban (*Nâdire Dîvanı, Gazel 117, Mısra 8*).

sürme-yi çeşm-i cihānbîn: (Far.)*Dünyayı gezen gözüün sürmesi.*

1. **Sürme-yi çeşm-i cihānbîn** edi gerd-i kademing
Farzdur emdi mengâ tavf-ı der-i muhtereming (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 1, Mısra 47*).

sürme-yi çeşm-i dil: (Far.)*Gönül gözüünün sürmesi.*

1. **Sürme-yi çeşm-i dilimdür** eşikinî toprağı
Dergehingdin menğa āvāreliğ ėrmes hācet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 44, Mısra 5*).

sürme-yi cevâhir: (*Far. + Ar.*) Cevher sürmesi.

1. Zehî şāhı ki devlet feyzidin āgāh olub kılmış
Cevâhir sürme-yi tevfiķıdın nūr-ı nazar peydā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 10, Mısra 8*).

sürüd-ı 'işret: (*Far. + Ar.*) Eğlence, içki meclisinde söylenen şarkı.

1. İl barça vişāl bezmide şām
Tā şubḥ çekib **sürüd-ı 'işret** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 45, Mısra 6*).

sürük: (*T.*) Sürü, toplu.

1. Kōngül mecnūnını zülfingni zencīriğa bend ėttim
Sürük etfāl içinde bolmağay deb şūr u şer peydā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 10, Mısra 16*).

süt: (*T.*) Süt.

1. 'İş **sütiğa** mübeddel boldı bülbül şīveni
Koydı gül baş üzre devrānıda tēc-ı aḥmerī (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 6, Mısra 59*).

süvāre: (*Far.*) Ata binmiş, binici.

1. **Süvāre** bolğaç eylermen ḥayāl ol şehsüvārimnı
Alurda cām istermen emīr-i ğam-güsārimnı (*Nâdire Dîvanı, Müseddes 1, Mısra 21*).

süvār bol-: (*Far. + T.*) Binmek.

1. Baḥt yāver ṭālī '-i ferḥunde devlet pāydār
Gerçi **bolmabdur** henüz ol tıfl küdekni **süvār** (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 6, Mısra 54*).

Ş

şād: (Far.) Mutlu.

1. Şād èdi ol şāh-ı devrān vaşlı birle hātırım
‘īş devrānığa saldı devr-i gerdūn inqılāb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 19, Mısra 11*).
2. Halk-i ‘ālem içre bî-keslik bile efsānemen
‘ālem ehli şād mēn ḥasret otıda yanaman (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 7, Mısra 4*).

şād ét-: (Far.+T.) Mutlu etmek, sevindirmek.

1. Boldı yār sevdāsı ‘āşık erseng ey könglüm
Naqd-i cān müheyyā kıl yār hātırım şād ét (*Nâdire Dîvanı, Gazel 36, Mısra 6*).
2. Raḥmeti birle Hudāvend-i cihān şād étgey
Enbiyā rūhı sēning cāningge imdād étgey (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 1, Mısra 57*).

şād eyle-: (Far.+T.) Mutlu etmek, sevindirmek.

1. Ne revā kim ola ‘uşşāklarıng guşşa bile
Bir bakıb ḡam-zedeler könglini şād eyleding (*Nâdire Dîvanı, Gazel 99, Mısra 4*).
2. Gerçi maḥzūn men özüm bir nāzenīn hicrānıda
Bī-nevā üftādelerni hātırım şād eylerem (*Nâdire Dîvanı, Gazel 107, Mısra 4*).
3. Bir kēçe kördüm tüşümde ol cihānārā yüzün
Dembedem ol vechdin ḡamgīn köngül şād eylerem (*Nâdire Dîvanı, Gazel 108, Mısra 6*).
4. Nēçe künler kim vişālıdın köngül şād eyledim
Ėmdi hicride közümnü yaşıdur ḡan el-firāk (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 8, Mısra 19*).
5. Ey meyi nāb ile ruḥsārın gülistān eyleban
Mey kebi herdem göngüller ḡonçesin şād eyleban (*Nâdire Dîvanı, Gazel 117, Mısra 2*).

şād kıl-: (Far.+T.) Mutlu etmek, sevindirmek.

1. Böyle kim mümtâz irür sên barça sulţânlar ara
Şâd kılğıl bendelerini könglini ihsân etib (*Nâdire Dîvanı, Gazel 28, Mısra 10*).
2. Vefâ birle köngülñi kılmadı şâd
Kanı ferhâd ile mecnûn nişânı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 77, Mısra 7*).
3. Kılursın şâd çoĥ ‘aql-ı Hudâdâd ile ‘âlemni
‘Acebdür kim birevğa munça hem rengin ĥayâl olğay (*Nâdire Dîvanı, Gazel 150, Mısra 3*).
4. Halk sêndin heme ĥoşnûd êdi bu ‘âdet ile
Şâd kılğay sêni rûhungñı Hudâ râhmet ile (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 1, Mısra 54*).
5. Mên hem ihsân ile il ĥâtırını şâd kılray
Müstemend yekke du‘â birle sêni yâd êtgey (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 1, Mısra 55*).

şâd u kâmrân eyle-: (*Far.+T.*)Mutlu ve bahtiyar etmek.

1. Sâkiyâ maĥmûrman çarĥ nâkâm u zelîl
Eyleğil bir sâğar-i mey birle şâd u kâmrân (*Nâdire Dîvanı, Gazel 119, Mısra 10*).

şâdâb: (*Far.*)Suya kanmış, mutlu, memnun.

1. Köngül şâdâb êrdi cür‘a-yı câm-ı vişâlıdın
Salıb hicrân otığa kêtđi bağırmnı kebâb eyleb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 21, Mısra 5*).
2. Köngül şâdâb êding vaşlı meydin
Lebidin ayru tüşding êmdi kâş iç (*Nâdire Dîvanı, Gazel 60, Mısra 5*).
3. Şerbet-i câm-ı vişâlıdın köngül şâdâb êdi
Ĥüblığ devrânıda ĥurşîd-i ‘âlem-tâb êdi (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 4, Mısra 17*).

şâdâb ol-: (*Far.+T.*)Tazelenmek, canlanmak, mutlu olmak.

1. Bezm-i ‘işret sâz etib sên mey içib şâdâb olub

Mèn kılrman ney kebi feryād u efgān her kēçe (*Nâdire Dîvanı, Gazel 133, Mısra 13*).

2. Vişālingnı bezmide **şādāb olub**

Nevā ehli birle nevāsāz ēdim (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 27*).

şādılg: (*Far.+T.*)Sevinç, mutluluk.

1. Şāhlar fermānberi sultānlar müdāmınnı çākeri

Şādılgdın boldı gülgün lāleler pīrāheni (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 6, Mısra 56*).

şādmān: (*Far.*)Memnun, mesrur, sevinçli.

1. **Şādmānlık** sēndin ērmişdür cihān aḥvālīga

Munça hem cem'iyet-i ṭab'-i perīşāndur mu sēn (*Nâdire Dîvanı, Gazel 120, Mısra 7*).

şādmān bol-: (*Far.+T.*)Sevinçli olmak, memnun olmak, sevinmek.

1. 'İşret meyini nūş ēt 'īş ile kāmṛān bol

Bakma felek işige ğam çekme **şādmān bol** (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 5, Mısra 24*).

şafak: (*Ar.*)Şafak

1. Eşk-i gülgünım ki tūfān eylemiş ğam şāmıda

Ḥil'atım andın **şafaḳ** dāmānidēk ḳam eylerem (*Nâdire Dîvanı, Gazel 118, Mısra 6*).

şāgird-i şūh: (*Far.*)Yaramaz öğrenci.

1. Közing **şāgird-i şūh** u ğamze üstād

Ḥirāmān kēlgil ey serv-i revānım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 77, Mısra 15*).

şāh: (*Far.*) Padişah.

1. Nâdire **şāhım** sefer kıldı cihāndın düstlar

- Şem‘ yanglıg yaş tökib mâtem tutıb efğân étîng (*Nâdire Dîvanı, Gazel 96, Mısra 15*).
2. Közüm hayretfezâdur ‘azm-i meydân eylesün **şâhım**
Köngül meydânıda bir lahza cevlan eylesün **şâhım** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 105, Mısra 1-2*).
3. Semend-i nâz üze meydân ara cevlan étib her yan
Köngüllerni nişân-ı tîr-i müjgân eylesün **şâhım** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 105, Mısra 4*).
4. Közüm kan yaş töküb güller açıldı tâze dâğımdın
Bukün birdem kélîb seyr-i gülistân eylesün **şâhım** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 105, Mısra 8*).
5. Köngül bağıda âhım nehlidin tüzdim hıyâbânlar
Zamânı anda gülgeşt-i hıyâbân eylesün **şâhım** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 105, Mısra 12*).
6. Şebistândur közümnî manzarı ol ay firâkıda
Kélîb eşkim nücümıdın ırâğân eylesün **şâhım** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 105, Mısra 14*).
7. Cihân gülzârıde terk-i temâşâ eylesün yârab
Temâşâ-i riyâz-ı bağ-ı rızvân eylesün **şâhım** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 105, Mısra 16*).
8. Eger çendî ki dîdârın közümdin eyledi pinhân
Hayâlını köngülge mû’nis-i cân eylesün **şâhım** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 105, Mısra 18*).
9. Firâkı ibtilâsı birle könglüm derdmend oldı
Menga vaşlın devâ-i derd-i hicrân eylesün **şâhım** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 105, Mısra 20*).
10. Güzergâhıda tikdim kâze pervâ kılmadı **şâhım**
Gurûr-ı hüsndin yâd-ı züleyhâ kılmadı **şâhım** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 106, Mısra 1*).
11. Menga râm oldı vahşiler velî nâz u tegâfüldin
Cününim destgâhını temâşâ kılmadı **şâhım** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 106, Mısra 4*).
12. Ne bağıdur bu kim ma‘lûm emes bir zerre âşârı

- Fenā deştide hergiz gerd peydā kılmadı **şāhım** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 106, Mısra 6*).
13. Kaçan bād-ı şabā teklif gülgeşt-i çemen kıldı
Çekib kâmet kıyâmet âşikârâ kılmadı **şāhım** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 106, Mısra 8*).
14. Raķıbler cānıma kaçd ettiiler bilmem günāhımın
Mēnga imdād uçun hengāme berpā kılmadı **şāhım** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 106, Mısra 10*).
15. Firākıda nēçe ğam-nāmeler taħrīre keltürdim
Müdāmımın maẓmūnıda bir nükte inşā kılmadı **şāhım** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 106, Mısra 12*).
16. Köngül yüz pāre boldı Nâdire sargardı ruhsārım
Temāşā-i gül-i şad-berg ü ra'nā kılmadı **şāhım** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 106, Mısra 14*).
17. Nēçe türlük dāğ ile köngülde aynı bağladuk
Şāhıma mihr ü vefā mülkini ābād eylerem (*Nâdire Dîvanı, Gazel 107, Mısra 8*).
18. Veh nē yanglıĝ düstlıĝdur mēn bilen ḥasretlere
Koymaĝım yokdur zamānı **şāhidın** ğam yanıdın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 126, Mısra 4*).
19. Şabā luţf ét 'Ömer Sultān'ğa yetkür Nâdire 'arẓın
Ki tūyī nūr-i cemşiddur rızā ger bolsa **şāhımda** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 134, Mısra 22*).
20. Perīdek özni nēdin eyleding köz **şahşıdın** pinhān
Kişige bolmadı ma'lūm aĝzıng remz ü esrārı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 141, Mısra 11*).
21. 'Adem iķlīmide **şāhım** misāfirdür Hudāvendā
Mēnga yetkür selāmet şehriyār-ı nīk-nāmımın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 143, Mısra 17*).
22. Yādĝār ol **şāhdın** kıldı mēnga dūr-dāne-yi
Ėmdi anı devletin şükrini müstahkem tutay (*Nâdire Dîvanı, Gazel 148, Mısra 17*).
23. Mēn kıalıb ĝurbetde **şāhım** 'azm-ı cevlan eyledim

- Hıçkim yārab cihānda yārdın ayrılmasun (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 77*).
24. Cevrler ki menğa çarḥ eyledi **şāhımın** körüb
Baş yalaṅ eyleb ‘inānıṅni tutub dād kılay (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 1, Mısra 19*).
25. Kim **şāhdur** mükerrerem şahibḳurān balası
Bu pendni eşittim bir sālīk-i sebī-ldin (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 3, Mısra 35*).
26. **Şāhdur** āyīne-yi iḳbālın rüşengerī (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 6, Mısra 65*).
27. **Şāhlar** fermānberi sultānlar müdāmımnı çākeri
Şadlıḡdın boldı gülgün lāleler pīrāheni (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 6, Mısra 55*).
28. Mülk-i ‘ālemdin sefer kıldı emīr-i nāmdār
Saltanat iḳlīmide hem **şāh** ēdi hem şehriyār (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 7, Mısra 8*).
29. Nadire **şāhımdın** ayru bī-nevā dīvānemen (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 7, Mısra 45*).
30. Ey muşāhibler temāşā vaḳti **şāhım** kēlmedi
Mevsim-i seyr oldı şāh-ı kec-külāhım kēlmedi (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 8, Mısra 11*).
31. Kētti **şāhım** cānda ḳaldı dāḡ-ı furḳat el-vedā‘
Ḳalmadı hicrānıdın köṅgülde tāḳat el-vedā‘ (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 8, Mısra 33*).
32. Bī-nevāman dādres pūşt ü penāhımdın cüdā
Müşkil işler tūştı başım üzre **şāhımdın** cüdā (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 8, Mısra 24*).
33. **Şāh** oldur ki re‘yetge tereḥḥüm kılsa
Yok ēse ḳā‘ide-yi emn ü emān barça ‘abeş (*Nâdire Dîvanı, Gazel 54, Mısra 11*).
34. İrür bu nā-tüvān cān-ı ḥazīn müştāḳ-ı dīdāriṅ
Bukün bezm-i vişālı içre mihmān eylesün **şāhım** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 105, Mısra 10*).
35. Kēlib ey Nâdire külbem sarı feyz-i ḳüdümıdın
Köṅgül vīrānesin taḥt-ı Süleymān eylesün **şāhım** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 105, Mısra 22*).

şāh babür: (ö.a.) Babür imparatorluğunun kurucusu olan Zehirettin Muhammed Babür Şah.

1. Seyādet ḥanedānı **Şāh Babür** nesl-i pākı men
Ḥudāyā rahmet eyle barça ecdād-ı ‘uzāmımnı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 143, Mısra 25*).

şah eyle-: (Far.+T.)Sertleştirmek.

1. Felek a‘cūzesidür ṭurfe-yi şūḥ-ı ğaddār
Ki neçe şeyḥdın aldı köngülñi **eyledi şah** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 70, Mısra 4*).

şāhbāz: (Far.)İri ve beyaz bir doğan cinsi, doğan, avcı kuşu, sevgili.

1. Ger tiler bolsan ḥevādis **şāhbāzıdın** emān
Çuğz yanglıg ey köngül bir güşe-yi vîrāne tut (*Nâdire Dîvanı, Gazel 39, Mısra 7*).
2. Heme sayd-ı ārzūdur bu cihān şikārgāhı
Nétayın ḳolımdın uçtı bu muḥalde **şāhbāzım** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 101, Mısra 4*).

şāh-ı ‘adālet destgāh: (Far.+Ar.+Far.)Adaletli padişah.

1. Bolmışam **şāh-ı ‘adālet destgāhımdın** cüdā
Dūd-ı āhımdın felekler yandı māhımdın cüdā (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 8, Mısra 21*).

şāh-ı cihān: (Far.)Cihan şahı.

1. Cihāndın kētdi ol **şāh-ı cihānım**
Mēnga boldı firāḳıda cihān telḫ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 68, Mısra 5*).

şāh-ı dārā şevket: (Far.)Varlıklı ve heybetli padişah.

1. Nâdire dünyāge hergiz i‘timādım ḳalmadı
Kētti iḳlīm-i ‘ademğa **şāh-ı dārā şevketim** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 103, Mısra 20*).

şāh-ı devrān: (Far. + Ar.) *Devrin padişahı.*

1. Şād edi ol **şāh-ı devrān** vaşlı birle hātırım
‘ış devrānığa saldı devr-i gerdūn inqılāb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 19, Mısra 11*).
2. Efsūs **şāh-ı devrān** ‘azm eyledi cihāndın
Devrān mēni ayırdı ol yār-ı mihrbāndın (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 3, Mısra 51*).
3. Nēçe kün boldı ki ‘aql u hūşdın bīgānedin
Şāh-ı devrān mātemīde bī-hod u mestānemen (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 7, Mısra 2*).
4. Tıfl irür şehzāde sultān muẓaffer bolğusı
Şāh-ı devrān oğlıdur ‘ālemğa server bolğusı (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 6, Mısra 32*).

şāh-ı kec-külāh: (Far.) *Külāhı eğri olan padişah.*

1. Ey muşāhibler temāşā vaḳtı şāhım kēlmedi
Mevsim-i seyr oldı **şāh-ı kec-külāhım** kēlmedi (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 8, Mısra 12*).

şāh-ı mükerrerem: (Far. + Ar.) *Muhterem, saygıdeğer padişah.*

1. Mēndin ayırdı devrān ol yār-ı hemdemimni
Ḳaydın taparman ēmdi şāh-ı mükerreremimni (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 3, Mısra 22*).

şāh-ı şimşād: (Far.) *Uzun boylu sevgili.*

1. Serv-i nāzım sēndin ayru naḥ-ı āhım boldı ḥam
Ḳāmeting hicride sindi **şāh-ı şimşādım** eşit (*Nâdire Dîvanı, Gazel 40, Mısra 6*).

şāh-ı tūrān: (ö.a..) *Turan padişahı.*

1. Çemenler ḥurrem ü yoḳtur mēning serv ü ḥurāmānım
Serir-i salṭanat peydā u yoḳtur **şāh-ı tūrānım** (*Nâdire Dîvanı, Müseddes 1, Mısra 8*).

2. Sèn bile ‘âlem münevver mihr-i devrândur mu sèn
Mülkdür sèndin müzeyyen **şāh-ı tūrāndur** mu sèn (*Nâdire Dîvanı, Gazel 120, Mısra 2*).
3. ‘Arabdan tâ ‘acem meşhûr êdi ol şāhlar şāhı
Sikender saltanatlıg **şāh-ı tūrānımnı** sağındım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 102, Mısra 16*).

şāhid: (Ar.)Şahit, tanık.

1. Cemāl-ı bî-mişālîng cilvesidür
Şarāb u şem‘ ü **şāhid** cām u mînā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 2, Mısra 12*).

şāhîn: (Far.)Av sırasında kullanılan alıcı kuş, şahin.

1. Ġazālelerni közi şayd kıldı şahrāda
Kaşı ‘uqābını **şāhîn** hātige yār kılib (*Nâdire Dîvanı, Gazel 30, Mısra 4*).
2. Şayd eter birdemde ‘âlem ehlini murğ-ı dilin
Kaşların **şāhîn** etib közlerni şebbāz eylegeç (*Nâdire Dîvanı, Gazel 59, Mısra 12*).

şāhlarnı şāhı: (Far.+T.+Far.) Şahlar şahı.

1. **Şāhlarnı şāhı** ‘ālī cāygāhım kélmedi
Dād ètermen furkatıdın dādḥāhım kélmedi (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 8, Mısra 13*).

şāhlarnıng ekremi: (Far.+T.+Ar.)Padişahların cömerdi.

1. Baht u tāli‘ çāker ü iqbāl u devlet hemdemi
Cedd-i a‘lāsı mülkkrem **şāhlarnıng ekremi** (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 6, Mısra 24*).

şāhlıg: (Far.+T.)Padişahlık.

1. **Şāhlıg** luṭfıka mudur şāhid-i ḥālim mēning
Nâdire bu vech birle şükr-i iḥsān eylerem (*Nâdire Dîvanı, Gazel 118, Mısra 17*).

şahne: (Ar.)Tanık olunan, gözlenen olay.

1. Nêdîn cān u tenimğa minnet êrmes paybûsîngdın
Ki êrmiş **şahne**-yi şevķîng kõngül mülki ara cānı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 144, Mısra 10*).

şahne-yi mihri: (Ar. + Far.)Sevgi alanı.

1. Lem ‘a-yı dîdârı közlerni münevver eyledi
Şahne-yi mihri kõngüllerni mushḥher eyledi (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 6, Mısra 48*).

şām: (Far.)Akşam, gecenin başlangıcı.

1. **Şāmlar** iftār vaḳti zāhir eyleb ıztırāb
Za ‘fdin kımas ḳabûl çem ü şîrîn iştiḥā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 8, Mısra 9*).
2. Bezm-i iḥsānîngda dest-i zerfişānîng reşkidin
Şāmlar toprağ aradur pence-yi mihr-i semā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 14, Mısra 10*).
3. Mürüvvet eyle cānā sêndin ayru tîredir **şāmım**
Yarut külbemni bir tûn ‘ārîzîngni âfîtab eyleb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 21, Mısra 7*).
4. İl barça vişāl bezmide **şām**
Tā şubḥ çekib sürûd-ı ‘işret (*Nâdire Dîvanı, Gazel 45, Mısra 5*).
5. Gül yüzini fikr eyleb **şāmdın** şubḥdem
Yığlamaḳdın köz ara yaş ornığa ḳanım kêlür (*Nâdire Dîvanı, Gazel 88, Mısra 9*).
6. **Şāmlar** kim zor êter ma ‘yūsılık ol şāhsız
Ārzū cinsini bir āh ile berbād eylerem (*Nâdire Dîvanı, Gazel 108, Mısra 3*).
7. Ḳaranḡu boldı ‘ālem dūd-ı āhımınḡ sevādıdın
Ki farḳ êtmes müneccim rûz-ı rûşen birle **şāmımni** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 143, Mısra 8*).
8. **Şāmlar** fikr ü ḡayāl içre sêni eyleb sorağ
Şubḥdem bād-ı şabā yanglığ gülistān eyleney (*Nâdire Dîvanı, Gazel 146, Mısra 13*).

şām eyle-: (Far.+T.)Karanlık hale getirmek, gündüzü geceye döndürmek, karartmak.

1. Kılurğa kündüzimni kēçe hūrşīd-i cemāl üzre
Perīşān eyledi gīsülerin şubhımni **şām eyleb** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 26, Mısra 6*).

şām u şabāh: (Far.+Ar.)Sabah akşam.

1. Ayrılıb köz haṭ-i ruhsāringdın
Tīre bolmış közime **şām u şabāh** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 63, Mısra 10*).

şām u sehar: (Far.)Akşam ve sabah.

1. Bu cüdālīk hicride efgān çekib **şām u sehar**
Kēlgıl ey hemhāne artıbdur sēning çün nālışım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 104, Mısra 5*).

şām-ı endūh u firāk: (Far.+Ar.)Gam ve ayrılık akşamı.

1. Ötti şubh-ı vaşl kēldi **şām-ı endūh u firāk**
Merhabā ey dāğ-ı ḥasret kil-k-i bezm-i gam tutay (*Nâdire Dîvanı, Gazel 148, Mısra 5*).

şām-ı firāk: (Far.+Ar.)Ayrılık akşamı.

1. Vaşl ara mağrūr ēdim dīdārīga **şām-ı firāk**
Örtedi cismimni āhır āteşin hicrān bolub (*Nâdire Dîvanı, Gazel 29, Mısra 5*).
2. **Şām-ı firākıng** etti mēni tīre rūzgār
Körset yüzingni māh cemālīngdın örgüley (*Nâdire Dîvanı, Gazel 147, Mısra 3*).

şām-ı furkat: (Far.+Ar.)Ayrılık akşamı.

1. **Şām-ı furkat** yārsız mēn yutmagan kan kalmadı
Raḥm kıl kim ēmdi kan yutmaqқа imkān kalmadı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 136, Mısra 1*).

şām-ı ğam: (Far.)Gam akşamı.

1. Āh kim boldı yēne şubh-ı neşātım **şām-ı ğam**
Çehre pinhān etti ol hūrşīd-i tābān ‘ākıbet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 34, Mısra 13*).

2. Mihr-i ruḥsārīngdın ayru şubḥ-i îşim bî-şafā
Tîredür **şām-ı ğamim** ey māh-ı tābān ḳaydasan (*Nâdire Dîvanı, Gazel 129, Mısra 10*).
3. Rāh-ı medḥīng **şām-ı ğamde** tuttı kill-k-i Nâdire
Meş'al-ı luṭfīng āngā çün şubḥ olḳay rehnümā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 14, Mısra 37*).
4. Tîre-dilmen şāne zülfiṅni perîşān eylegeç
Şubḥ-ı îşim **şām-ı ğamdür** çehre pinhān eylegeç (*Nâdire Dîvanı, Gazel 58, Mısra 2*).
5. Bolubdur rûzgārım **şām-ı ğam** deycüridêk tîre
Mēngā ey mihr-i tābān müjde-yi şubḥ-ı şabā kēltür (*Nâdire Dîvanı, Gazel 86, Mısra 7*).
6. Bolğusıdur **şām-ı ğam** şem'-i şeb-i hicrānīngız
Zinhār ey bî-nevālar sūz-ı dīl sāmān ētiṅ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 96, Mısra 11*).
7. Şubḥ-i vaşlıdın münevver ērdi māh-ı ṭal'atim
Şām-ı ğam yüzlendi şem'-i rûzgārım kēlmedi (*Nâdire Dîvanı, Gazel 142, Mısra 4*).

şām-ı hicrān: (*Far.+Ar.*) *Ayrılık akşamı.*

1. Tîredür şubḥ-ı neşātım sākīyā kēltür şarāb
Şām-ı hicrān zūlmetide cām-ı meydür āfītāb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 19, Mısra 2*).

şām-ı nekbet-i bî-intihā: (*Far.*) *Sonu olmayan talihsizlik akşamı.*

1. Nēçe her yan baḳdım devletim şubḥın ṭaleb
Körmedim ez ğayr **şām-ı nekbet-i bî-intihā** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 14, Mısra 32*).

şān: (*Ar.*) *Şan, ün.*

1. Fuḳarā ḥālīga ger baḳmasa her şāh āngā
Ḥaşmet ü salṭanat u rıf'at **şān** barça 'abeş (*Nâdire Dîvanı, Gazel 54, Mısra 10*).

şâne: (Far.)Tarak, omuz.

1. Ol zülf-i dil-âvîzini eşkâlını açmay
Bî-hûde nêdin til uzatıb **şâne** kılur baḥş (Nâdire Dîvanı, Gazel 52, Mısra 4).
2. Sırr-ı zülf-i girihin açmak âmesdür âsân
Bî-sebeb eyleme maşşâte bugün **şânege** baḥş (Nâdire Dîvanı, Gazel 53, Mısra 8).
3. Tîre-dilmen **şâne** zülfîngni perîşân eylegeç
Şubḥ-ı 'îşim şâm-ı ğamdür çehre pinhân eylegeç (Nâdire Dîvanı, Gazel 58, Mısra 1).
4. İrür tâc-ı muraşşa' bâ'îş-i derd-i ser ey mecnûn
Perîşân müyi-serdin **şâne**-yi bâl-ı humâ keltür (Nâdire Dîvanı, Gazel 86, Mısra 10).
5. **Şânedêk** çâk-ı dil êrme reng-i îcâdım mênîng
Ḥânezâd-ı ḥidmet-i zülf-i 'abî-r efşânîngım (Nâdire Dîvanı, Gazel 112, Mısra 3).

şarâb: (Ar.)Şarap, mey, içki.

1. Cemâl-ı bî-mîşâling civesidür
Şarâb u şem' ü şâhid câm u mînâ (Nâdire Dîvanı, Gazel 2, Mısra 12).
2. Tîredür şubḥ-ı neşâtım sâkiyâ keltür **şarâb**
Şâm-ı hicrân zulmetide câm-ı meydür âfitâb (Nâdire Dîvanı, Gazel 19, Mısra 1).

şarâb keltür-: (Ar.+T.)İçki getirmek.

1. Sâkî **şarâb keltür** maḥmûrman beğâyet
Muṭrib terâne tüz ki fırsat irür ğanîmet (Nâdire Dîvanı, Muhammes 5, Mısra 1).

şarâb tut-: (Ar.+T.) İçki sunmak.

1. Sâkiyâ hicr devâsın demişler mey-i nâb
Tuta kör meykedede kayğuluk 'aşıkka **şarâb** (Nâdire Dîvanı, Gazel 16, Mısra 2).

şarâb u şem' ü şâhid: (Ar.) İçki, mum ve şahit.

1. Cemāl-ı bī-miṣālīng cılvesidür

Şarāb u şem' ü şāhid cām u mīnā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 2, Mısra 12*).

şarāb-ı erguvān: (*Ar. + Far.*) Kırmızı şarab.

1. Eger ğamdin hālāş olmak tilersen
Şūrāhīdēk şarāb-ı erguvān iç (*Nâdire Dîvanı, Gazel 60, Mısra 4*).
2. Menga la'lingdin ayru kām-ı cān telh
İrür andın şarāb-ı erguvān telh (*Nâdire Dîvanı, Gazel 68, Mısra 2*).
3. Nē hēlāvet körgemēn hicrinde bu meyhānedin
Neş'e zehr oldı şarāb-ı erguvānım boldı telh (*Nâdire Dîvanı, Gazel 69, Mısra 8*).

sāved: (*Far.*) "Eğer" şayet, koşul anlamı veren edat.

1. Nāzar ētse baht şāyed yēne bir yūzingni körsem
Qadēmīngni közge sürsem kerem ētse kār-sāzım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 101, Mısra 11*).

sāveste: (*Far.*) Lâyık, yaraşır, uygun.

1. Barmağım 'ömr ile yērga żarūret ērdi
Yoksa şāyeste ēmen bendeğa terk-i hīdmet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 44, Mısra 4*).

seb ü rüz: (*Far.*) Gece ve gündüz.

1. Şeb ü rüz yādingda ērdi köngül
Hayālīng ile maḥrem-i rāz ēdim (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 23*).

sebistān: (*Far.*) Gece gibi karanlık.

1. Şebistāndur közümni manzarı ol ay firāķıda
Kēlib eşkim nücümıdın ırāğān eylesün şāhım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 105, Mısra 13*).

sebnem: (*Far.*) Çiğ tanesi.

1. Tüşmesün sebnem gül üzre gül'izārımdın cüdā

Tā ki şebnemdek közüml yaşı firāvān olmasun (*Nâdire Dîvanı, Gazel 122, Mısra 10*).

2. Tüşmesün **şebnem** gül üzre gül 'izārımdın cüdā
Tā ki şebnemdek közüml yaşı firāvān olmasun (*Nâdire Dîvanı, Gazel 122, Mısra 9*).

3. Meger kim Nâdire körgüzdi ruhsār-ı 'araķnākın
Kızardı gül yüzi bağ içre **şebnem** infî 'ālıdın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 123, Mısra 14*).

şefî'-i ahmed-i muhtâr: (Ar.)Hz. Muhammed.

1. Cihānda husrev-i cennet mekân 'adl ihtiyār etti
Kıyāmet kün şefî'-i Aħmed-i muhtâr kıl yārab (*Nâdire Dîvanı, Gazel 17, Mısra 14*).

şefkat: (Ar.)Acımak.

1. Tā cihān mülkini sultānı eding devlet ile
Bî-nevālarga kerem eyler eding **şefkat** ile (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 1, Mısra 52*).

şeh: (Far.)Sultan, padişah, sevgili.

1. Nāgeh ol cihān şāh-ı kelse ey köngül bargıl
Şeh 'inānını uşlab hicr elgidin dād et (*Nâdire Dîvanı, Gazel 36, Mısra 14*).

2. **Şeh** eyler mesned nāz üzre ārām
Mēn dīvāneğa bes hāk-ı gūlah (*Nâdire Dîvanı, Gazel 71, Mısra 7*).

şeh 'ömer sultān: (ö.a.) Çağatay edebiyatının büyük kadın şairi Mahlarayim Nadire Begüm'ün kocası.

1. **Şeh 'Ömer Sultān** cihāndın kētdi ol şevket ile
Ėmdi devrān ehlidin çeşm-i mürüvvet kem tutay (*Nâdire Dîvanı, Gazel 148, Mısra 3*).

2. Ne kılsun lāle yanglıg Nâdire bağrını dāğ etmey

Ki anı çarh dāğ-ı Şeh 'Ömer Sultān'a tapşurdu (*Nâdire Dîvanı, Gazel 137, Mısra 14*).

şehbâz: (*Far.*)Doğan kuşu, sevgili.

1. Şayd eter birdemde 'âlem ehlini murğ-ı dilin
Kaşların şāhîn etib közlerni **şehbâz** eylegeç (*Nâdire Dîvanı, Gazel 59, Mısra 12*).
2. Fiğân kim tapılğanda şayd-i murād
Havā eyledi **şehbâzım** mēning (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 116*).
3. Müheyyā êrdi barça şayd-i murād
Ki sultānım elgide **şehbâz** êdim (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 22*).

şehbâz-ı hayâl: (*Far.+Ar.*)Hayal kuşu (doğanı).

1. Êrdi **şehbâz-ı hayālım** bezmide 'unķā şikār
Êmdi ol sultān mezārı şem'îğa pervānemen (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 7, Mısra 9*).

sehd: (*Ar.*) Bal.

1. Lebleri tökti tebessüm **sehdidin** āb-ı hayāt
Közleri yüz fitne berpā eyledi nāz eylegeç (*Nâdire Dîvanı, Gazel 59, Mısra 5*).

sehd ü şeker: (*Ar.+Far.*)Bal ve şeker.

1. Nē maḥfilde **sehd ü şeker** eyledin
Ki birbirge çespāndurur iki leb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 23, Mısra 11*).
2. Mēning yārim perīler şāhı êrdi
Lebi **sehd ü şeker** güftārı ferruḥ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 67, Mısra 6*).
3. Taḥammül öyle kim bī-şabrlıḡ telḡ etti kāmıngnı
Bolur şabr isteseng açık güredin **sehd ü şeker** peydā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 10, Mısra 10*).

sehd-i nāb: (*Ar.+Far.*)Süzme bal.

1. Lebing **sehd-i nābıḡa** cānım fedā

Hırāmān adıŋge revānım fedā (*Nādire Dīvanı, Gazel 13, Mısra 1*).

seh-i mülk-i cünūn: (*Ar.*) *Delilik ülkesinin şeyhi.*

1. **Şeh-i mülk-i cünūndur** men sipāhım barça vahşīler
Velī yokdur huşūmet kimseġa hayl-i sipāhımda (*Nādire Dīvanı, Gazel 134, Mısra 9*).

seh-i nikū nijād: (*Far*) *Hoş soylu padişah.*

1. Körmedi sēndēk **şeh-i nikū nijād** ‘ālemde çarh
Kim kēlen sultān āŋga yetti ata birle ana (*Nādire Dīvanı, Gazel 14, Mısra 7*).

sehlā: (*Ar.*) *Büyük güzel göz; ceylan göz.*

1. Sürmegūn çeşmī nazar saldı gülistān ehline
Hasretidin aldı nergis közi **sehlā** bāġ ara (*Nādire Dīvanı, Gazel 15, Mısra 4*).

sehr: (*Ar.*) *Şehir, kent, memleket.*

1. Mecnūnda eger bolsa ēdi şabr u taħammül
ılmasmu ēdi mēn kebi **sehr** içre iķāmet (*Nādire Dīvanı, Gazel 43, Mısra 8*).
2. Bardı u ‘ālemni köydirdi firākı āteşi
Sehr örtendi ġamidin şehriyārim kēlmedi (*Nādire Dīvanı, Gazel 142, Mısra 10*).

sehr-i fenā: (*Ar.*) *Kokluk, hiçlik kenti.*

1. Tā ebed ābād ola **sehr-i fenā** kūçesi
Cennet irür ‘aşıķa anda ki āzār yoħ (*Nādire Dīvanı, Gazel 72, Mısra 3*).

sehriyār: (*Far.*) *Hükümdar, padişah (sevgili).*

1. Rūşen ērdi maħfil-i imkān cemālīŋ şem‘idin
Yahşılar sultānı ērdīŋ **sehriyārim** yahşı bar (*Nādire Dīvanı, Gazel 87, Mısra 6*).
2. Nādire kētti ēligdin **sehriyārim** dāmeni
Ėmdi evlādın du‘ā ētmek yolın muħkem tutay (*Nādire Dīvanı, Gazel 148, Mısra 19*).

3. Mülk-i 'âlemdin sefer kıldı emîr-i nâmdâr
Saltanat iklimide hem şâh êdi hem **şehriyâr** (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 7, Mısra 8*).
4. Yahşılar birle hemîşe irtibatım bar êdi
Şehriyârım bezmide 'îş ü neşâtım bar êdi (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 7, Mısra 34*).
5. Têlmürüb kaldım yolıngda **şehriyârım** kandasın
Gülşen-i 'îşim hazân boldı bahârım kandasın (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 8, Mısra 7*).
6. **Şehriyâr-ı** ki müdâımını devletidür rûz-efzûn
Boldı hâşiyetidin mülk emân narh erzân (*Nâdire Dîvanı, Gazel 127, Mısra 5*).
2. Bardı u 'âlemni köydirdi firâkı âteşi
Şehr örtendi ğamidin **şehriyârım** këlmedi (*Nâdire Dîvanı, Gazel 142, Mısra 10*).

sehrivâr-ı cem nişân: (*Far.*)İran padişahı Cemşid'e benzeyen bir padişah.

1. Bar êdi Fergâne mülkide emîr-i mu'teber
Şehriyâr-ı cem nişân şahibkurân-ı dâdger (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 7, Mısra 28*).

şehriyâr-ı nîk-nâm: (*Far.*)Şerefli padişah.

1. 'Adem iklimide şâhım misâfirdür Hudâvendâ
Menga yetkür selâmet **şehriyâr-ı nîk-nâmımın** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 143, Mısra 18*).

şehsüvâr: (*Far.*)Usta binici, sevgili.

1. Fiğân kim gerdiş-i devrân ayırdı **şehsüvârımdın**
Ğamim çoğ ey köngül sên bî-ğabersên hâl-i zârımdın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 116, Mısra 1*).
2. **Şehsüvârım** fikri kim cân birle köngüldür menga
Cismim içre köngül ü köngül ara cân eylerem (*Nâdire Dîvanı, Gazel 118, Mısra 3*).
3. Süvâre bolğaç eylermen hayâl ol **şehsüvârımın**

Alurda cām istermen emīr-i ğam-güsārımnı (*Nâdire Dîvanı, Müseddes 1, Mısra 21*).

4. Tenim hâk-ı reh oldı **şehsüvārımdın** cüdâ kıldıng
Kılurman ey sipihr-i bî-mürüvvet dâd destingdin (*Nâdire Dîvanı, Müsemmen 2, Mısra 13*).

5. Veh ne vâkı‘ boldı barıb **şehsüvārım** kélmedi
Barça yahşılar seferdin keldi yārım kélmedi (*Nâdire Dîvanı, Gazel 142, Mısra 1*).

6. Mên şabr bile taḥammül étđim
Herçend ki ketti **şehsüvārım** (*Nâdire Dîvanı, Terkib-bend 1, Mısra 38*).

şehyī fergāne: (*Far.*) *Fergane'nin padişahı.*

1. Dehr ara maḥrūm-ı dīdār-ı **şehyī Fergāne'men**
Furqatıda ehl-i mātem ḥasta cān u dilfigār (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 7, Mısra 5*).

şehzāde: (*Far.*) *Pâdişah oğlu veya pâdişah âileSünden olan erkek çocuk.*

1. Êmdi bu cihān muṭı‘-i ḥān bād
Şehzādeler ‘ömri cāvidān bād (*Nâdire Dîvanı, Terkib-bend 1, Mısra 40*).

2. Zāfer tapdı sipeh **şehzāde** āşār-ı kudūmidin
Kılınglar yahşılar şükrin ki devlet rāyegān keldi (*Nâdire Dîvanı, Gazel 140, Mısra 13*).

3. Kim irür ‘ālī neseb **şehzādelerni** serveri
Tā ḳadem ḳoydı cihān mülkine ol ḥurşīdfēr (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 6, Mısra 5*).

şehzāde sultān muzaffer: (*ö.a.*) *Çağatay şairi Mahlarayim Nadire'nin oğlu.*

1. Tıfl irür **şehzāde sultān muzaffer** bolğusı
Şāh-ı devrān oğlıdur ‘ālemğa server bolğusı (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 6, Mısra 31*).

şehzāde-vi ‘ālī güher: (*Far.+Ar.+Far.*) *Cevher gibi yüce şehzade.*

1. Memleket vārısı **şehzāde-yi ‘ālī güher**

Ḳurret’l-‘Ayn cigerbend emīr-i devrān (*Nâdire Dîvanı, Gazel 127, Mısra 3*).

şehzāde-yi ‘ālī tebār: (*Far.+Ar.+Far.*)Yüce soylu şehzade.

1. Kêldi tâ ‘âlemğa ol şehzāde-yi ‘ālī tebār

Gülşen-i medhîde elhân birle bûlbüller hezār (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 6, Mısra 51*).

şehzāde-yi mülk-i cihân: (*Far.*)Dünya varlığının şehzadesi.

1. Du ‘ā-i hayr étîng ey ehl-i devlet Nâdire yanglıg

Demâdem şükr étîng **şehzāde-yi mülk-i cihân** kêldi (*Nâdire Dîvanı, Gazel 140, Mısra 18*).

şeker: (*Far.*)Şeker yemek.

1. Menga ey Kāmîle la ‘lidin ayru

Eger **şeker** eşem bolğay dehân telh (*Nâdire Dîvanı, Gazel 68, Mısra 16*).

şeker şiken: (*Far.*)Tatlı konuşan.

1. Tûtî-yi nuṭķım irür gülşen-i güftâr içre

Sözde **şeker şiken** ü nuṭķ u tekellümde faşîh (*Nâdire Dîvanı, Gazel 65, Mısra 12*).

şeker sözlük: (*Far.+T.*)Tatlı söz, tatlı dillilik.

1. **Şeker sözlük** kıra közlük gâzālım hicride yıgılab

Ḳoyun yanglıg kèzermen âh eyleb deşt ü şahrânı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 144, Mısra 13*).

şeker-hande: (*Far.*)Tatlı gülüşlü.

1. Gönçe ü gül têng emes la ‘lîng ile ağzıng

Gülde **şeker-hande** ü gönçede güftâr yoḥ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 72, Mısra 10*).

şeker-leb: (*Far.*)Şeker dudaklı.

1. Güng ü lâl olgusudur bülbül ü tütî nâgâh
Ol **şeker-leb** nefesi eylese izhâr hadîş (*Nâdire Dîvanı, Gazel 51, Mısra 4*).

şem': (Ar.)Mum.

1. Cemâl-ı bî-mişâling civesidür
Şarâb u **şem'** ü şâhid cām u mînā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 2, Mısra 12*).
2. Hüsni ü 'ışk eyler sening hâkisteringni tütüyā
Şem'din köymekni kesbêt mezheb-i pervâne tut (*Nâdire Dîvanı, Gazel 39, Mısra 6*).
3. Her şâm közimni yaşı **şem'im**
Hün-ı cigerim becây-ı şerbet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 45, Mısra 11*).
4. Rüşen erdi maḥfil-i imkân cemâling **şem'idin**
Yaḥşılar sultânı erding şehriyârım yaḥşı bar (*Nâdire Dîvanı, Gazel 87, Mısra 5*).
5. Nêçe şîrinni vefâ tağda feryād kılay
Şem' ser tâ kadem örtendi fenâ örgendim (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 1, Mısra 36*).
6. Saltanat eyvânı **şem'idür** ol 'ālî güher
Kim irür pervânesi hurşîd-i çarḥ-ı çenberî (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 6, Mısra 9*).
7. Köyüb örtenüb **şem'** su boldı pāk
Eşer kıldı sūz u güdāzım mēning (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 123*).

şem' ile pervâne: (Ar.+T.+Far.)Mum ile ışığın etrafında dönen kelebek.

1. Köymak irür 'aşık bile ma'sūk tarīķi
Bu maḥfil ara **şem' ile pervâne** kıılır baḥş (*Nâdire Dîvanı, Gazel 52, Mısra 8*).

şem' yanglıg: (Ar.+T.)Mum gibi.

1. **Şem' yanglıg** kıya bōrk zerīn
Dūd-ı ahımdın eten qarḳara baḥ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 66, Mısra 9*).
2. Nâdire şâhım sefer kıldı cihāndın düstlar
Şem' yanglıg yaş tōkib mātem tutıb efḡān eting (*Nâdire Dîvanı, Gazel 96, Mısra 16*).

3. Mevc yanglıg suvğa sal yâ **şem‘ yanglıg** otlara
‘Işk içre her ne bolsa bende-yi fermāningim (*Nâdire Dîvanı, Gazel 112, Mısra 9*).

şem‘ dēk: (Ar.+T.) *Mum gibi.*

1. Sēn kılıb ağıarnı bezmini rūşen reşkdin
Şem‘ dēk cānımdadur dāğ-ı nümāyān her kēçe (*Nâdire Dîvanı, Gazel 133, Mısra 6*).
2. Tutaştı **şem‘ dēk** her barmağım hicrān şerārıdın
İlik merhem koyay dēb çün bağır çākığa yētkürdüm (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 2, Mısra 19*).
3. Külbeyī aḫzān ara Sultān ‘Ömer’ni dāğıda
Şem‘ dēk her kēçe tanatgunça örteb yanaman (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 7, Mısra 20*).

şem‘ dēk ört-: (Ar.+T.) *Mum gibi yanmak.*

1. Olki zemāne bezmide eyledi serbülend özin
Başdın ayakğa **şem‘ dēk örtedi** kışşa muhtasar (*Nâdire Dîvanı, Gazel 82, Mısra 6*).
2. **Şem‘ dēk örtēb** tenimni ihtiyāt ēt dūdını
Kim kereklikdür sevād-ı ḥaṭ-ı reyḥānığa dūd (*Nâdire Dîvanı, Gazel 81, Mısra 9*).

şem‘ -i bezm-i ḥazret-i Sultān ‘Ömer: (ö.a.) *Sultan Ömer'in eğlence meclisinin mumu.*

1. Rūşen oldı **şem‘ -i bezm-i ḥazret-i Sultān ‘Ömer**
Düstlar dil-şād u düşman ḥatırı zīr ü zeber (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 6, Mısra 63*).

şem‘ -i cilve: (Far.) *Cilveli mum.*

1. Yār ‘uşşākına **şem‘ -i cilve** rūşen kılmasun
Kim tüşer andın raḳīb-i rūsiyeh cānımğa dūd (*Nâdire Dîvanı, Gazel 81, Mısra 11*).

şem‘-i encümen: (Ar.+Far.)*Meclisin mumu.*

1. Menga **şem‘-i encümendék** ne cünün irür ne sevdâ
Ki yaruttı hicr şâmın kêçe süz ile güdâzım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 101, Mısra 5*).

şem‘-i ruh-ı cānān: (Ar.+Far.)*Sevgilinin yüzünün parlaklığı.*

1. Dāniş ü fehî ü hîred şabr u sükûn u ‘aql u hûş
Barçanı pervâne-yi **şem‘-i ruh-ı cānāne** tut (*Nâdire Dîvanı, Gazel 39, Mısra 10*).

şem‘-i ruhsār: (Ar.+Far.)*Sevgilinin parlak yüzü.*

1. Kêlgıl ey yâr vefâ resmini tut
Şem‘-i ruhsār ile külbemni yarut (*Nâdire Dîvanı, Gazel 42, Mısra 2*).
2. **Şem‘-i ruhsārîngdın** ayru tîre-dildür Nâdire
Dâg yanglıg duman-ı âteş-i hicrānîngım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 112, Mısra 17*).
3. Mesîh enfâsidék cism içre cān kirgüzdi güftârı
Köngül bezmini rûşen etti her tün **şem‘-i ruhsārı** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 141, Mısra 2*).
4. **Şem‘-i ruhsārîngi** etrâfida pîç ü tâb urar
Turfe ohşar yârning zülf-i perîşānığa dūd (*Nâdire Dîvanı, Gazel 81, Mısra 7*).

şem‘-i rûzgār: (Ar.+Far.)*Yaşam mumu.*

1. Şubh-i vaşlıdın münevver êrdi mâh-ı tal‘atim
Şâm-ı ğam yüzlendi **şem‘-i rûzgārım** kêlmedi (*Nâdire Dîvanı, Gazel 142, Mısra 4*).

şem‘-i şeb-i hicrân: (Ar.+Far.+Ar.)*Ayrılık gecesinin mumu.*

1. Bolğusıdur şâm-ı ğam **şem‘-i şeb-i hicrānîngız**
Zinhâr ey bî-nevâlar süz-ı dil sāmān êting (*Nâdire Dîvanı, Gazel 96, Mısra 11*).

şem‘-i şeb-i hicr: (Ar.+Far.+Ar.)*Ayrılık gecesinin mumu.*

1. Firākıda **şem‘-i şeb-i hicr** mên
Êmes köymegim Nâdire bî-sebeb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 23, Mısra 13*).

sem‘-i şebistān: (Ar. + Far.) *Karanlıklar ülkesinin mumu.*

1. Her teb ü tábı ki ol **sem‘-i şebistānımdadır**
Tāblardur kim demādem rişte-yi cānımdadır (*Nâdire Dîvanı, Gazel 83, Mısra 1*).
2. Muḥabbet künleri mihr-i dıraḥşānımnı sağındım
Muşṭbet tünleri sem‘-i **şebistānımnı** sağındım (*Nâdire Dîvanı, Müseddes 1, Mısra 2*).
3. Neşâtım tîredür sem‘-i **şebistānımdın** ayrılgaç
Bolubman zerredék ḥurşîd-i tábānımdın ayrılgaç (*Nâdire Dîvanı, Müsemmen 2, Mısra 17*).
4. Ğayrning bezmidedür ol māh-ı tábān her kēçe
Örtenür ḥālīm körüb **sem‘-i şebistān** her kēçe (*Nâdire Dîvanı, Gazel 133, Mısra 2*).

sem‘-i seri: (Ar. + Far.) *Mumun ucu.*

1. Ḥod zerîn menġa āhım şereri
Sem‘-i seride miġfere baḥ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 66, Mısra 4*).

şemsîr: (Far.) *Kılıç.*

1. Kān tökerge mâildür қаşlarınġnı **şemsîri**
İlni қatl-ı ‘ām êtseng közlerini cellād eṭ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 36, Mısra 9*).

serāfet: (Ar.) *Şereflik.*

1. ‘Azîzim şubḥ yanglıġ pāk-dāmān ötdi ‘ālemdin
Şerāfet birle topraġını feyz āşār kıl yārab (*Nâdire Dîvanı, Gazel 17, Mısra 16*).

serār-ı dūd-ı āh: (Ar. + Far.) *Ah dumanının kıvılcımı.*

1. Êmesdür hicr şāmı çarḥ üze her yan kevākibler
İrür bir nēçe uçkun şerār-ı dūd-ı āhımda (*Nâdire Dîvanı, Gazel 134, Mısra 8*).

serbet: (Ar.) *Tatlı içecek.*

1. Dem-i tîğîng meŋga vaqt-i şehâdet
İrür elbette **şerbetdin** güvārā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 2, Mısra 8*).
2. Tîredür ol aydın ayru hicr şâmı meskenim
Nuql-i ğam bolmış ğızā hûn-ı cigerdür **şerbetim** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 103, Mısra 4*).
3. Kelâming neş'esi bîmârlar cismiğa rûh-efzâ
Lebingni **şerbeti** êrdi buzuk köngülmi mi'mârı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 141, Mısra 10*).

şerbet-i cām-ı vişāl: (*Ar.*)*Kavuşma kadehindeki şerbet.*

1. Şerbet-i cām-ı vişālın köngül şādāb êdi
Hüblîğ devrânıda hırşîd-i 'âlem-tāb êdi (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 4, Mısra 17*).

şerbet-i kevşer mişāl: *Cennetteki kevser suyuna benzeyen şerbet.*

1. La'l-i nābing hasretide teşne kaldım Nâdire
Şerbet-i kevşer mişālın körer kün bar mukın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 128, Mısra 14*).

şerbet-i la'l: (*Ar.*)*Sevgilinin lâl renkli, kırmızı dudağının şerbeti.*

1. Şerbet-i la'lingdin ayru tapmadım cān lezzetin
Kāmıma 'işret mey-i ey dilsitānım boldı telh (*Nâdire Dîvanı, Gazel 69, Mısra 11*).
2. Ol perî-peyker ki hicridin cihānım boldı telh
Şerbet-i la'lidin ayru kām-ı cānım boldı telh (*Nâdire Dîvanı, Gazel 69, Mısra 2*).

şerbet-i la'l-i leb: (*Ar. + Far.*)*Sevgilinin lâl renkl, kırmızı dudağının şerbeti.*

1. Tîrgüzür bîmârlarnı şerbet-i la'l-i lebing
Sākiyā maḥmûrman zevk-i şarābingge öley (*Nâdire Dîvanı, Gazel 149, Mısra 5*).

şerbet-i vaşl: (*Ar.*)*Kavuşma şerbeti.*

1. **Şerbet-i vaşl** istedim zehr āb-ı ğam boldı naşīb
Nêlayın mên hem ezel kündin bu êrse kısmetim (*Nâdire Dîvanı, Gazel 103, Mısra 17*).
2. **Şerbet-i vaşlınġnı** tapmay kan yutarman dembedem
Serv yanglġġ ħametimni bār-ı miħnet ħıldı ħam (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 51*).

şeref: (Ar.) *Onur, mânevî yücelik.*

1. Tapmasa yār cenābıġa **şeref** birle ħabūl
Āh u feryādınġ ile şūr u fiġān barġa ‘abeş (*Nâdire Dîvanı, Gazel 54, Mısra 5*).

şeref tap-: (Ar.+T.) *Şeref bulmak, itibar kazanmak.*

1. **Şeref tapdı** şāh-ı deryā-dil vüçüdīdin
Aşālet maħzenidin boldı ol ‘ālī gevher peydā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 10, Mısra 5*).

şerer: (Ar.) *Kıvılcım.*

1. Ot yaktı firāķınġ **şereri** ilge velikin
Ey Nâdire köymes dil-i efgārdın ayru (*Nâdire Dîvanı, Gazel 132, Mısra 21*).

şerer peydā bol-: (Ar.+Far.+T.) *Kıvılcım ortaya çıktı.*

1. Yüzünġ yādida ħıldım bu kēġe āh-ı seħar peydā
Kevākib ħirmeniġa **boldı** ol otdın **şerer peydā** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 10, Mısra 2*).

şerer-i hicr: (Ar.) *Ayrılık ateşinin kıvılcımı.*

1. Āteş-i derd ü firāk u **şerer-i hicr** meni
Örtedi ħaysı birini seńġa bünyād ħılay (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 1, Mısra 29*).

şererlik şu‘leler: (Ar.+T.) *Kıvılcımlı ateşler.*

1. Ķarāńġu boldı şāmım dūd-ı āħımnı ġubārıdın

Şererlik şu 'leler baş çekti köksim hār-hārıdın (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 2, Mısra 18*).

serh: (Ar.) Açıklama.

1. 'Ārızing **serhîni** yazmakka kerek
Ay u kün şafhasıdın yüz elvāh (*Nâdire Dîvanı, Gazel 63, Mısra 11*).
2. 'Arz ête kör ey şabā derd-i dilim **serhîni**
Yār haberdār emes 'āşık-ı hayrânıdın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 125, Mısra 7*).

serh êt-: (Ar.+T.) Açıklamak, ayrıntısına inerek açıklamak.

1. Hicr derdidin yürekde kaldı dāğ dağ üstide dāğ
Şerh êtib bu mâcerânı lāle ruhsârımğa ayt (*Nâdire Dîvanı, Gazel 37, Mısra 4*).
2. Dāğ-ı 'ışık esrār nükte-nükte **serh êttim**
Nâdire anı ilge fâş kılma pinhân êt (*Nâdire Dîvanı, Gazel 49, Mısra 13*).
3. **Şerh êtib** yazmak uçun la'l-i lebingni şıfatın
Kâmile eyledi çün gevher-i şehvār hadîs (*Nâdire Dîvanı, Gazel 51, Mısra 13*).

serh kıl-: (Ar.+T.) Açıklamak.

1. Mëning kışsa-yı rûzgârım firāvân gam-i hicrânıng efsânesidêk
Ki bir nüktesin **serh kılsam** bolur neçe defter risâle peydâ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 11, Mısra 6*).

serh-i firāk: (Ar.) Ayrılık açıklaması.

1. Bolub yüz ming efsâne **serh-i firāk**
Tamâm oldı dāsitanıng sëning (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 65*).

serîf ü vâzih: (Ar.) Temiz ve açık.

1. Nâdire vâziḥ-i ma'ânî şevk
Aṅga teslîm eter **serîf ü vâzih** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 64, Mısra 14*).

serm ü hayâ evle-: (Far.+Ar.+T.) Utanmak.

1. Mücib-i hayrânlık irür cilvesi

Āyīnedin **şerm ü hayā** eylemes (*Nâdire Dîvanı, Gazel 90, Mısra 6*).

şermende bol-: (*Far. + T.*) *Rezil olmak.*

1. Nāgehān körse hırāmıñnı **bolur şermende**
Bāgbān eyledi servini qadıñdın tercih (*Nâdire Dîvanı, Gazel 65, Mısra 5*).

şermsār êt-: (*Far. + T.*) *Mahcup etmek, utandırmak.*

1. ‘Uzār u qad u reftārıñnı körset
Çemen serv ü gülını **şermsār êt** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 38, Mısra 6*).
2. Közlerimni kevkeb-efşān eyledi merdüm kebi
Meh-liqālarning yüzidin **şermsār êtti** felek (*Nâdire Dîvanı, Gazel 94, Mısra 4*).

şermsār eyle-: (*Far. + T.*) *Utandırmak.*

1. Dembedem feryādım ildin **şermsār eyler** mēni
Hier dāğı derdmend ü dilfigār eyler mēni (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 13*).

şermsār kıl-: *Utandırmak, mahcup etmek.*

1. Kelām çağıda her söz ki zāhir êtdi lebiñ
Şadef gevherlerini **kıldı şermsār** hadîş (*Nâdire Dîvanı, Gazel 50, Mısra 10*).

şevk: (*Ar.*) *Gönül meyli, arzu.*

1. Nâdire ol mihr-i tībān **şevkidin** kıldım cünūn
Āşikārā boldı ‘ışķım şühre-yi devrān bolub (*Nâdire Dîvanı, Gazel 29, Mısra 9*).
2. **Şevk** kāmīl bolsa muhlış kūçesi mesdūd èmes
Ey şerer bir cezbe birle rāh-ı seng-i hāre aç (*Nâdire Dîvanı, Gazel 57, Mısra 9*).
3. Nâdire vāziḥ-i ma‘ānī şevk
Anğa teslīm èter şerīf ü vāziḥ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 64, Mısra 13*).
4. Cānga yèttim dembedem hūnābe-yi ḥasret yutub
Veh ki cānān **şevkidin** cimim ara cān qalmadı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 136, Mısra 4*).
5. Nēdin cān u tenimğa minnet èrmes paybūsıñdın

Ki ėrmiř řaĥneyī **řevķing** kōngŭl mŭlki ara cānı (*Nādire Dīvanı, Gazel 144, Mısra 10*).

6. Gŭl ėrdi yŭzing mēn mŭdāmımnı **řevķida**

Seĥer ‘andelībe hem-āvāz ėdim (*Nādire Dīvanı, Terci-bend 1, Mısra 29*).

şevk eyle-: (Ar.+T.)Arzu duymak, istemek.

1. Mecnŭn kebi **řevķ eyledi** sergeşte-yi hāmŭn

Āvāre-yi dehr ėtti mēni gerdiş-i gerdŭn (*Nādire Dīvanı, Mŭsemmen 1, Mısra 3*).

şevk ile: (Ar.+T.)Zevkle.

1. Sīl řaĥrāda kıılır **řevķ ile** cevłān līkin

Çuĥznı dŭřmanıdur eylese vīrānege baĥř (*Nādire Dīvanı, Gazel 53, Mısra 9*).

řevķ öyi: (Ar.+T.)Zevk evi.

1. Ĥayāl-ı yār ile ey Nādire **řevķ öyide** řabrēt

Cihānnı eyledi āřŭfte bu ĥāl-i perīřānı (*Nādire Dīvanı, Gazel 144, Mısra 21*).

řevĥ: (Ar.)Tarikatta mŭridlerin reisi.

1. Felek a‘cŭzesidŭr şurfe-yi řŭĥ-ı ĥaddār

Ki nēce **řevĥdın** aldı kōngŭlnı eyledi řaĥ (*Nādire Dīvanı, Gazel 70, Mısra 4*).

řevĥ şin‘ān: (ö.a.)Bursalı dervīřtir. Yŭsŭf Mısri olarak tanınmaktadır. Eşrefiye tarikatına girdi. Bursa’da Karagŭllŭ (İncirli yakınlarında) Ferhadiye Medresesi’nde ders vermiştir. Selimzade Camii civarında Karagŭllŭ mevkiinde bulunan Ferhadiye Medresesi’nda danişmend olmuştur. İznik’te Eşrefzade’nin halifesi ve damadı Abdurrahim Tırsi Efendi’ye hizmet etti. İznik’te yaşamını yitirmiştir. Gŭmŭtŭ, bu caminin bahçesinde dir. Ayrıca Sŭz konusu Medrese civarında Sinan Dede adına bir mezar vardır ki, bu yenilenmiştir. Burada kimin yattıĥı bilinmez.

1. Zāhidā ‘ıřķ u muĥabbet ehlini ma‘zŭr tut

Yār köyide ne boldı **řevĥ şin‘ān** ‘ākıbet (*Nādire Dīvanı, Gazel 34, Mısra 10*).

şî‘ār eyle-: (Ar.+T.)Şiar edinmek. Benimsemek, ilke olarak kabul etmek, alışkanlık hâline getirmek

1. ‘Âkıbet bu derd ü ğam mecnûn **şî‘ār eyler** mênî
Hiçkim yârab cihânda yâridin ayrılmasun (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 17*).

şiddet: (Ar.)Sertlik, şiddet, sıkıntı, zorluk.

1. Derd-i firâķ **şiddetidin** bildi Nâdire
Dūzaķ ‘azâbıdın ğam-i hicrân êken eşed (*Nâdire Dîvanı, Gazel 80, Mısra 11*).

şifâ tap-: (Ar.+T.)İyileşmek, şifa bulmak.

1. **Şifâ tapdı** vel-ni ‘mâ sulţân baķayr
Ki bar êrdi kõngülde andın melâl (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 157*).

şikâr: (Far.) Av.

1. Êrdi şebbâz-ı hayâlîm bezmide ‘unķâ **şikâr**
Êmdi ol sulţân mezârı şem‘îġa pervânemen (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 7, Mısra 9*).

şikâr êt-: (Far.+T.)Avlamak.

1. Koymayın âzâd u ħurrem-dil kılıb mekr ü füsûn
Köp dilâverlerni merg ile **şikâr êtti** felek (*Nâdire Dîvanı, Gazel 94, Mısra 14*).

şikâr eyle-: (Far.+T.)Avlamak, sevgilinin gönlünü kazanmak.

1. Dême ki lebleridin zâhir êtse yâr ħadîş
Ulusnı ħâtırını **eylegey şikâr** ħadîş (*Nâdire Dîvanı, Gazel 50, Mısra 2*).

şikâr kıl-: (Far.+T.)Avlamak.

1. Çemen riyyâzıda gülgeşt-i mergzâr kılıb
Kõngülñi şayd eķer serv-i ķad **şikâr kılıb** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 30, Mısra 2*).

şikârgâh: (Far.)Av yeri, avlak.

1. Heme şayd-ı ârzûdur bu cihân **şikârgâhı**
Nétayın kolumdın uçtı bu muhalde şâhbâzım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 101, Mısra 3*).

şikâyet: (*Ar.*) *Derdini anlatma, sızlanma, yakınma.*

1. Yâr cevridin **şikâyet** kılmazam
Kim irür bir vech-i itihâsân menğa (*Nâdire Dîvanı, Gazel 12, Mısra 3*).
2. Felekdin ger **şikâyet** âşkâr êtsem taṅğ ermes kim
Ġam-i hicrâne tebdîl eyledi ‘îş-i müdâmımnı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 143, Mısra 11*).

şikest: (*Far.*) *Kaybetme.*

1. Sernüviştım mevcdek keldi tepiş birle **şikest**
Ġarğa-yı girdâb-ı derd ü dâğ-ı derd-i bî-pâyânıṅım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 112, Mısra 13*).

şimâr kıl-: (*Far.+T.*) *Saymak.*

1. Tenimde hicr okı nê zaḥm-i bî-nihâyetdür
Ki bolmağay anı yüzdin birin **şimâr kılb** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 30, Mısra 10*).

şimşâd: (*Far.*) *Şimşir ağacı, uzun boylu sevgili.*

1. Ol serv ki bardur anı mevzûn ḳadı âzâd
Meşşâte uçun şâne çeker zülfiğa **şimşâd** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 74, Mısra 2*).
2. Fâhte **şimşâd** izler gül vişâlin ‘andelîb
Nâdire miskîn ḳad ü ruḥsârıṅğ eyler ârzû (*Nâdire Dîvanı, Gazel 131, Mısra 13*).
3. Ṭabîbâ derdime **şimşâd** bergidin devâ ḳıl kim
Ḳamu bîmârman ol serv ü ḳad ü gülşen âzâdın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 124, Mısra 5*).

şemşîr-i firāk: (*Far.+Ar.*) *Ayrılığın kılıcı.*

1. Sênsiz bu kõṅgûlni ḳıldı macrûḥ
Şimşîr-i firāk u hicr tîri (*Nâdire Dîvanı, Terkib-bend 1, Mısra 4*).

şî r: (Ar.)Edebi değeri olan nazımlı ve kafiyeli söz.

1. Vefâ ser-levhî üzre Nâdire mevzûn kelâmını
Yazar taḥsîn-i **şî r**-i ḥusrev-i ‘âlî-cenâb eyleb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 21, Mısra 16*).

şîr-i dilîr-i meydân: (Far.+Ar.+Far.)Savaş alanının cesur aslanı.

1. **Şîr-i dilîr-i meydân** rustem dil ü dilâver
Ḥurşîd baḥtî tâbân mihr-i ruḥı münevver (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 5, Mısra 7*).

şîrîn: (ö.a.)Hüsrev ü Şirin hikayesinin kadın kahramanı Ferhad'ın sevgilisi.

1. Ne **Şîrîn** kaldı ‘âlemde ne Ferhâd
Ḳanı Yûsûf ḳayan kêtî Züleyhâ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 2, Mısra 17*).
2. Mèni zâr ferhâd u mecnûn nijâd
İrür yâr **şîrîn** ü leylî neseb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 23, Mısra 10*).
3. Sèvermen yârını yok kim raḳîbim
Nèçûk kim yaḥşîdur **şîrîn** yaman telḥ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 68, Mısra 8*).
4. Ötti vâmîḳ dehrdin yâdını ‘azrâ kılmadı
Mâtem-i ferhâdnı **şîrîn** taḳâzâ kılmadı (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 46*).
5. Nèçe **şîrînni** vefâ tağîda feryâd kılay
Şem‘ ser tâ ḳadem örtendi fenâ örgendim (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 1, Mısra 35*).

şîrîn cevâb: (Far.+Ar.)Tatlı cevap veren.

1. Ṭurfe su‘âlî lebidin sordı yâr
Cân bèreyin bolmasa **şîrîn cevâb** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 20, Mısra 8*).

şîrîn: (Far.)Tatlı.

1. Kâm-ı cân vaşlîngde **şîrîn** êrdi mèn mest-i gurûr

Ėmdi hicrānıngda ey nā-mihrbānım boldı telh (*Nâdire Dîvanı, Gazel 69, Mısra 5*).

şîrîn kelām: (*Far.+Ar.*)*Tatlı konuşan kimse.*

1. Kalem taḥrîr eterde ney-şekerdin bolsa taṅğ erness
Lebing vaşfını yād eyler Nâdire **şîrîn kelām** eyleb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 26, Mısra 18*).

şîrîn makāl: (*Far.+Ar.*)*Tatlı sözlü.*

1. Lebleringdin ayru ‘ışım telhdür devrân ara
Cân bërîb **şîrîn maḳālıngnı** körer kün bar mukın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 128, Mısra 10*).

şîrîn şemâil: (*Far.+Ar.*)*Tatlı ve güzel görünüşlü.*

1. Kânı ol yârdêk **şîrîn şemâil**
Cemâl-ı dilkeş ü eṭvâr-ı ferruḥ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 67, Mısra 3*).

şîrîn şemer: (*Far.+Ar.*)*Tatlı meyve.*

1. Nihâl-ı şabrıma la ‘lîng ḥayālî birle su bêrdim
‘Aceb yok bolsa ger bu naḥldın **şîrîn şemer** peydâ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 10, Mısra 4*).
2. Şubḥdem hoş ehliḡa peyk-i şabâ bêrdi ḥaber
Boldı peydâ salṭanat gülzâridin **şîrîn şemer** (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 6, Mısra 42*).

şîrîn ü leyli: (*ö.a.*) *Ferhad ve Şirin ve Leyli ve Mecnun destanının kadın kahramanları.*

1. Kânı **şîrîn ü leyli** eyleḡıl yād
‘Alâyiḳ barça zencîr-i ‘ameldür (*Nâdire Dîvanı, Gazel 77, Mısra 9*).

şîse: (*Far.*)*Camdan yapılmış, ağzı dar uzunca kap.*

1. Lebing yâdi könglümde pinḥân emesdür
İrür **şîşede** mevc-i şahbâ hüveydâ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 9, Mısra 4*).

2. Ey hoşā **şīşe** ara āb-ı hayāt-ı hükemā
Kim müdāmımnı her kişi nūş étse bolur hıızr nümā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 7, Mısra 1*).

şīşe serşār-ı mey-i nāb: (*Far.*)Ağızına kadar dolu halis şarap şişesi.

1. **Şīşe serşār-ı mey-i nāb** irür sorma sebeb
Lebidin neş'e tapar eyleme pervānege baḥş (*Nâdire Dîvanı, Gazel 53, Mısra 3*).

şīşe-vī sabr: (*Far.+Ar.*)Sabır kadehi.

1. Têgib seng-i melāmet **şīşe-yi şabrımnı** sindürdi
Kuyaş çābuk süvārım tā felek rahşığa mindürdi (*Nâdire Dîvanı, Müsemmen 2, Mısra 43*).

şitāb: (*Far.*)Acele, sür'at, ivme, seğırtme.

1. Cān alurda ey şanem kılğan **şitābıngge** öley
Gāh nāzıngge bèrey cān geh 'itābıngge öley (*Nâdire Dîvanı, Gazel 149, Mısra 1*).

şitāb eyle-: (*Far.+T.*)Acele etmek, seğırtmek.

1. Ğazab birle nigārım ötdi yanımdın **şitāb eyleb**
Yüzin körgünçe öldürdi meni hicri 'azāb eyleb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 21, Mısra 1*).

şīve-yi mātem: (*Far.+T.*)Yas şivesi.

1. Boldı ol fırsat ki terk-i şoḥbet-i 'ālem tutay
Kān tōkib kōz merdūmidin **şīve-yi mātem** tutay (*Nâdire Dîvanı, Gazel 148, Mısra 2*).

suā': (*Ar.*) Ziya, tel tel görünen ışıık.

1. Ger āfitāb körse ḥüsningni öz **suā' yin**
Bī-iḥtiyār eyler māh-ı cemāle teslīm (*Nâdire Dîvanı, Gazel 111, Mısra 9*).

şuğl ét-: (Ar.+T.)*Meşgul olmak.*

1. Gehī peymāne birle **şuğl étib** gāhī sebū birle
Köngül tinmeska qalmış erdi her nev' arzū birle (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 2, Mısra 33*).

şūh u berceste: (Far.)*Yaramaz ve güzel.*

1. Qading mışra'ı **şūh u bercestedür**
Bolub hüsñ dîvânı müntahab (*Nâdire Dîvanı, Gazel 23, Mısra 7*).

şūh-ı dilārām: (Far.)*Gönül okşayan güzel.*

1. Bukün ol mäh-lıkā **şūh-ı dilārām** qanı
Yüzidin rüşen edi dîde-yi cān-ı aḥbāb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 16, Mısra 15*).

şūh-ı ğaddār: (Far.+Ar.)*Acımasız sevgili.*

1. Felek a' cūzesidür ṭurfe-yi **şūh-ı ğaddār**
Ki neçe şeyḥdın aldı köngülñi eyledi şaḥ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 70, Mısra 3*).

şūhlık: (Far.+T.) *Şaka.*

1. **Şūhlık** birle ḥuten deştide māçin keyiği
Boldı rüsvā kıılıb ol nergis-i mestānege baḥş (*Nâdire Dîvanı, Gazel 53, Mısra 5*).

şu'le: (Ar.)*Alev, ateş alevi.*

1. Yétmesün yārab nesīm-i serd ol şimşāda kim
Şu'leler her laḥza otluğ dūd-ı efgānımdadır (*Nâdire Dîvanı, Gazel 83, Mısra 10*).
2. Çarḥ üzre sanma kevkeb kim çıragān tünleri
Derd-i āhım **şu'lesi** uçkunlarıdır nişān (*Nâdire Dîvanı, Gazel 119, Mısra 6*).
3. Pāreler boldı ḥayālīng nūrıdın cān perdesi
Mäh-ı tābān **şu'lesidin** öyle kim bir kehkeşān (*Nâdire Dîvanı, Gazel 119, Mısra 8*).
4. Nücüm ermes felekde **şu'le-yi āhım şerārıdur**

Ki bu kâşâne içre boldı andın zîb ü fer peydâ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 10, Mısra 13*).

şu 'le-yi efgân: (*Ar.+Far.*) *Ahın ateşi.*

1. Hasta köngül âhıdın yâr hażar eylemes
Köydi felek hırmeni **şu 'le-yi efgânıdın** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 125, Mısra 10*).

şüm rakîb: (*Far.+Ar.*) *Uğursuz rakip.*

1. **Şüm rakîbi** ki 'adâvet kıılır
Kâfir irür yâd-ı Hudâ eylemes (*Nâdire Dîvanı, Gazel 90, Mısra 3*).

şür u fiğân: (*Far.*) *Feryat fiğan ve inilti.*

1. Tapmasa yâr cenâbıga şeref birle kabûl
Âh u feryâding ile **şür u fiğân** barça 'abeş (*Nâdire Dîvanı, Gazel 54, Mısra 6*).

şür u şer: (*Far.+Ar.*) *Kargaşalık, karışıklık.*

1. Köngül mecnûnını zülfingni zencîriğa bend êttim
Sürük etfâl içinde bolmağay deb **şür u şer** peydâ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 10, Mısra 16*).

şür-ı cünûn: (*Far.+Ar.*) *Deliliğin kargaşası/çılgınlığı (aşktan ötürü).*

1. Nâdire âh-ı dil ü **şür-ı cünûn** berpây kıl
Uşbu leşker birle 'âlem mükini yekbâre aç (*Nâdire Dîvanı, Gazel 57, Mısra 13*).
2. Kıl Nâdire müyesser **şür-ı cünûn** cihânda
'ışk u muhabbet oldı 'âşıkka dîn ü mezheb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 27, Mısra 13*).
3. Muhabbet ehliğa hâcet emestür dehr gavğası
Kêl ey **şür-ı cünûn** dūr eyle başımdın bu gavğanı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 145, Mısra 4*).

şür-ı eşk: (*Far.*) *Heyecan gözyaşı.*

1. Nâdire **şür-ı eşki** deryâdur
Uşbu deryâ-yı bî-kirândın kêç (*Nâdire Dîvanı, Gazel 61, Mısra 13*).

şūr-ı kıyāmet: (Far. +Ar.) Kiyamet acısı.

1. Yüzdin biri mecnûnda eger bolsa ğamimni
Bir āh ile ‘ālemğa salur **şūr-ı kıyāmet** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 43, Mısra 16*).

şühre-yi devrân: (Ar. +Far.) Devir rüsvası.

1. Nâdire ol mihr-i tâbân şevķidin kıldım cünûn
Āşikārā boldı ‘ışķım **şühre-yi devrân** bolub (*Nâdire Dîvanı, Gazel 29, Mısra 10*).

şükr: (Ar.) Şükür, Tanrı'ya duyulan minnet.

1. Menġa ‘aql u ħired teşvīşidin yok ěrdi āsāyiş
Cünûn imdād etib mundın ħutuldım **şükr** andın hem (*Nâdire Dîvanı, Gazel 109, Mısra 12*).
2. Yādġār ol şāhdın ħaldı menġa dūr-dāne-yi
Ėmdi anı devletin **şükrini** müstahkem tutay (*Nâdire Dîvanı, Gazel 148, Mısra 18*).
3. Muġammed Emîn Ĥān Nâdirġa **şükr**
Bolur badr-ı tâbân pür nevres hilāl (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 155*).
4. Könġülñi serveri cigergüşeler
Bular **şükrini** ħırz-ı cān eyleyin (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 138*).
5. **Şükr** bari kim işim tapmadı red
‘İşķ bürhāñı menġa ěrdi sened (*Nâdire Dîvanı, Gazel 79, Mısra 1*).

şükr ét-: (Ar. +T.) Tanrı'ya duyulan minneti dile getirme.

1. Vaşlıġa **şükr étmedim** furķat belāsıdur menġa
Yādġār ol mû’nis-i cāñım du’āsıdur menġa (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 4, Mısra 27*).
2. Temāşā-i cemālġa eger **şükr étmegen** bolsam
Közim peymānesini eşķ ile serşār ħıl yārab (*Nâdire Dîvanı, Gazel 17, Mısra 11*).
3. Du’ā-i ħayr étinġ ey ehl-i devlet Nâdire yanġlıġ

Demâdem **şükr êting** şehzâde-yi mülk-i cihân keldi (*Nâdire Dîvanı, Gazel 140, Mısra 18*).

şükr eyle-: (Ar.+T.)Gösterilen iyilige karşı memnuniyet bildirmek.

1. Her hâlde ey Nâdire **şükr eyle** Hudâğa
Kim bërdi senga ‘ışk u muhabbet bile devlet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 43, Mısra 17*).

şükr kıl-: (Ar.+T.)Allah'a duyulan minneti dile getirme.

1. Bu ikev devletiğa **şükr kılur** Nâdire kim
Kaldı könglümde birev hasretidin yüz armân (*Nâdire Dîvanı, Gazel 127, Mısra 19*).
2. **Kılıb şükr** şabr ile ey Nâdire
Bu sözlerni aytıb du ‘ā eyleding (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 107*).

şükr kim: (Ar.+T.)Şükürler olsun ki.

1. Ol Hudâvendi ki kıldı yer ü kökni aşikâr
Şükr kim bizni gedâ kıldı seni sultân etib (*Nâdire Dîvanı, Gazel 28, Mısra 8*).
1. Gerçi üzding rişte-yi ülfet mên mahcûrdın
Şükr kim yāding irür könglümde mihmân her kēçe (*Nâdire Dîvanı, Gazel 133, Mısra 10*).

şükr uçun: (Ar.+T.)Şükür etmek için.

1. Kıldı ol hâdişeni def Hudâ-i ‘âlem
Şükr uçun boldı halâyik tili gevher efşân (*Nâdire Dîvanı, Gazel 127, Mısra 14*).

şükrâne: (Far.)Gönül borcu, minnettarlık; teşekkür.

1. Çü hîdmet yolida dāmān-ı devlet düştü elgimge
Müdāmımnı **şükrānesidin** tinmağım emr-i muhāl olğay (*Nâdire Dîvanı, Gazel 150, Mısra 10*).

şükr-i allāh: (Ar.)Allah'a şükürler olsun.

1. Dergehige tekve kılğan körmegey üftâdeliğ
Şükr-i Allāh taze boldı manşab-ı şehzâdeliğ (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 6, Mısra 18*).

şükr-i hudā-i ‘ālem: (Ar.+Far.+Ar.)Dünyayı yaratan yüce Allah'ın şükranı.

1. Āyīn-i ‘adl tüzdi inşāf birle ol hem
Şükr-i Hudā-i ‘ālem şubh u mesā demādem (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 3, Mısra 34*).

şükr-i ihsān eyle-: (Ar.+T.)İyiliğine şükretmek.

1. Şāhlıg lutfika mudur şāhid-i hālim mēning
Nâdire bu vech birle **şükr-i ihsān eylerem** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 118, Mısra 18*).

T

tā: (Far.)"-e kadar" anlamında edat.

1. Kêl bēri **tā hāk-ı pāyingni** kılay
Tütüyā-ı çeşm-i giryān merhabā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 6, Mısra 13*).
2. Berçarār olğay ilāhī **tā binā-i mülk-i dehr**
Boldı taht u tādın sermaye-yi devlet binā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 14, Mısra 13*).
3. **Tā yüzing ayı** nümāyān boldı hüsñ eflākıda
Reşk otıdın tîre boldı rüzgār-ı āfitāb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 24, Mısra 9*).
4. Nâdire bülbul kebi **tā nāle inşā eyledim**
Nevbahār ötdi hāzān oldı gülistān ‘ākıbet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 34, Mısra 17*).
5. Vaşl cāmı **tā sēning ēlgīngdedür**
Özni yā Cemşīd yā Bahrām tut (*Nâdire Dîvanı, Gazel 48, Mısra 13*).
6. Müebbed **tā ebed** ma‘mūr u ābād
Cihān mekkāre zāl-ı bī-vefādur (*Nâdire Dîvanı, Gazel 77, Mısra 5*).
7. Bī-vefādur hüsñdin **tā kılmadım kat‘-i nazar**
Bolmadım teşvīş-i köz ü kaş u müjgāndın hālāş (*Nâdire Dîvanı, Gazel 93, Mısra 5*).
8. ‘Āşık oldım ğam girībānımdın aldı Nâdire

İçmedim **tā bir ağız mey bolmadım** andın halāş (*Nâdire Divanı, Gazel 93, Mısra 8*).

9. Gönçe gülşende Azîz-i Mısr istîgnâ edi
Tā nişâ izhâr étib gül boldı hâr etti felek (*Nâdire Divanı, Gazel 94, Mısra 12*).
10. **Tā bâdesin** lebingge kılmış piyâle teslîm
Kad ü yüzinge eyler gül birle lâle teslîm (*Nâdire Divanı, Gazel 111, Mısra 1*).
11. Boldı könglüm gönçe yanglıg **tā tügünler mahzeni**
Zîr dest-i minnet-i ihsân-ı bîpâyânîngim (*Nâdire Divanı, Gazel 114, Mısra 7*).
12. Pâre pâre boldı cismim tā cefâlar tîğidin
Tā irür tîğ-i zebân cefâ-i ihsânîngim (*Nâdire Divanı, Gazel 114, Mısra 11*).
13. Ayıldım ol kuyaşnı **tā 'arâk efsân likâsıdın**
Közümge ot tüşer hürşîd ile encüm ziyâsıdın (*Nâdire Divanı, Gazel 121, Mısra 1*).
14. Gönçeler gülşen ara açılmasun ol yârsız
Gönçe yanglıg **tā mênîng könglüm** dağı kan olmasun (*Nâdire Divanı, Gazel 122, Mısra 6*).
15. Kılmasun bülbül çemende nâle ü feryâd kim
Tā köngül bülbül kebi hicride nâlân olmasun (*Nâdire Divanı, Gazel 122, Mısra 14*).
16. Tüşmesüm köz hem anîng sermenzil ü mâvâsığa
Tā köngül kaşrı nidâmet birle vîrân olmasun (*Nâdire Divanı, Gazel 122, Mısra 16*).
17. Nâdire **tā servidür** sersebz bu gülzâr ara
Başımızdın naḥl-ı kading sâyesi kem bolmasun (*Nâdire Divanı, Gazel 130, Mısra 9*).
18. Yaş ornıda kanlar tökilür dîdelerimdin
Tā tüşti közim ol gül-i ruḥsârdın ayru (*Nâdire Divanı, Gazel 132, Mısra 4*).
19. Köngül bağlandı **tā zencîr-i gîsûyı semensâğa**
Tarağdek saldı ḥasretler alıdın çâk a'zâğa (*Nâdire Divanı, Gazel 135, Mısra 1*).
20. **Tā cihân mülkini sulṭânı éding** devlet ile
Bînevâlarğa kerem eyler éding şefkat ile (*Nâdire Divanı, Muhammes I, Mısra 51*).

21. Āhiret mülkini **tā ḥaḳ saṅa** ābād étgey
Mülk vīrānelerin ‘adl ile ābād kılay (*Nâdire Divanı, Muhammes 1, Mısra 59*).
22. Rızā köyiġa **tā koydum ḳadem** kõnglümni tindürdüm
Žarar kılmas muḥabbet ehliġa aġyārni ṭa‘ni (*Nâdire Divanı, Muhammes 2, Mısra 35*).
23. Kim irür ‘ālī neseb şehzādelerni serveri
Tā ḳadem koydı cihān mülkine ol ḥurşīdfēr (*Nâdire Divanı, Muhammes 6, Mısra 6*).
24. Kēldi **tā ‘ālemġa** ol şehzāde-yi ‘ālī tebār
Gülşen-i medḥīde ilḥān birle bülbüller hezār (*Nâdire Divanı, Muhammes 6, Mısra 51*).
25. Firāḳıngda eşkim revāndur mudām
Ki **tā vaşl olġay** revānım saṅa (*Nâdire Divanı, Terci-bend 1, Mısra 38*).
26. **Tā ḥusrev-i mülk** ü devlet érding
Vaşl içre hoş érdi rüzġarım (*Nâdire Divanı, Terķib-bend 1, Mısra 35*).
27. **Tā kāmīle** ḳaldı sēndin ayru
Peyveste kılur du‘ā bile yād (*Nâdire Divanı, Terķib-bend 1, Mısra 61*).
28. **Tā bar bu cihān** mēn ü soraġıng
Cānda elemiṅ kõngülde dāġıng (*Nâdire Divanı, Terķib-bend 1, Mısra 47*).
29. Çāk çāk oldu ġirībān **tā bedāmān** el-firāk
Kılmas érdi hīç işni ḥaḳ rızāsıdın bölek (*Nâdire Divanı, Muhammes 8, Mısra 45*).
30. **Tā bedendür** cān maḳāmı ‘ömrḥ‘āh-ı cānıngım
Tā irür cānım bedende bende-yi fermāningım (*Nâdire Divanı, Gazel 114, Mısra 1-2*).
31. Tēġib seng-i melāmet şīşe-yi şabrımnı sindürdi
Kuyaş çābuk süvārım **tā felek** raḥşıġa mindürdi (*Nâdire Divanı, Müsemmen 2, Mısra 44*).
32. Yıġdı **tā ḥaşāk** sīlāb-ı sirişkim başıma
Tuttı heryandın kēlib ġam ḳuşları anda yuva (*Nâdire Divanı, Gazel 14, Mısra 29*).
33. Pāre pāre boldı cismim **tā cefālar tūġidin**

- Tā** irür tîğ-i zebân cefâ-i ihsânîngım (*Nâdire Divanı, Gazel 114, Mısra 12*).
34. Beski êrmişmen havâh'â-i havâ-i devletîng
Tā irür başım havâ-i medh-i sulţân eylerem (*Nâdire Divanı, Gazel 118, Mısra 16*).
35. **Tā nażarımdın nihân boldı** ol ârâm-ı cân
Nûrıdın ayrıldı köz cism cüdâ cânıdın (*Nâdire Divanı, Gazel 125, Mısra 11*).
36. **Tā şadef eşitse** deryâda sözlerîngni
Gevherin kılur ol dürr-i maķâle teslîm (*Nâdire Divanı, Gazel 111, Mısra 5*).
37. 'Ahd êtib êrdi ki sêndin bir nefes ayrılmayın
Tā tirikdürmen cüdâlıg mâcerâsın kılmayın (*Nâdire Divanı, Muhammes 4, Mısra 38*).
38. Bolmuşam bîhân u mân **tā yârdın ayrılmışam**
Hicr vâdîsiğa saldı gerdiş-i devrân mênî (*Nâdire Divanı, Muhammes 4, Mısra 5*).
39. Kôngül derdini şerh etmekke bir hemdem tapılmaydur
Kôngül bîhod bolub ğam bâdesidin **tā yıķılmaydur** (*Nâdire Divanı, Müsemmen 2, Mısra 52*).

tā cihân barıça: (*Far.+T.*) *Dünya var oluncaya kadar.*

1. **Tā cihân barıça** bolğay bu ikevlan cāvîd
Bolmasun birnefes 'âlemde bularsız devrân (*Nâdire Divanı, Gazel 127, Mısra 17*).

tā ebed: (*Far.+Ar.*) *Sonsuza kadar.*

1. **Tā ebed** âbâd ola şehr-i fenâ kûçesi
Cennet irür 'aşıkâ anda ki âzâr yoğ (*Nâdire Divanı, Gazel 72, Mısra 3*).

tā key: (*Far.*) *Ne zamana kadar.*

1. Bêrey cân vişâl içre ey nûş-leb
Firâķîngdatā **key** kılay tâb u teb (*Nâdire Divanı, Gazel 23, Mısra 2*).
2. Hicr derdi bile hikmet yolını kıldım pey
Şabrdur derd-i dilim çâresi yoksa **tā key** (*Nâdire Divanı, Muhammes 1, Mısra 44*).

3. **Tā key** menġa bīdād cev̄r ü sitem eyler
Āhır menī āvāre-yi deşt-i ‘adem eyler (*Nâdire Divanı, Müsemmen 1, Mısra 27*).

tāk-ı nümāyān: (*Far.*) Görünen gökyüzü.

1. Baħr-ı eşkimdin rutūbet ketti mātāhtü’l-Serā
Yetti āhımdın felek **tāk-ı nümāyānıġa** dūd (*Nâdire Divanı, Gazel 81, Mısra 4*).

tā ki: (*Far.*) Ne zaman ki.

1. Bolmasun gül köksini açıb çemende cilveger
Tā ki güldēk hāşılım çāk-ı girībān olmasun (*Nâdire Divanı, Gazel 122, Mısra 4*).
2. Açmasun zülfini sūnbül bāġ ara dildārsız
Tā ki sūnbüldēk mēning hālīm perīşān olmasun (*Nâdire Divanı, Gazel 122, Mısra 8*).
3. Tüşmesün şebnem gül üzre gül ‘izārımdın cüdā
Tā ki şebenmdēk közüm yaşı firāvān olmasun (*Nâdire Divanı, Gazel 122, Mısra 10*).

tā kıyāmet: (*Far.+Ar.*) Kıyamet gününe deġin.

1. **Tā kıyāmet** Nâdire kılmas du ‘āsıdın bölek
Müşfiķ ērdi menġa ol ferħunde sultān el-firāk (*Nâdire Divanı, Muhammes 8, Mısra 49*).
2. **Tā kıyāmet** ētme yārab luţf ü iltāfıġı kem
Hān-ı ‘ālīcāh kim iħsān u cūd eyler ‘atā (*Nâdire Divanı, Gazel 14, Mısra 15*).

tā rüz-ı haşr: (*Far.+Ar.*) Kıyamet gününe kadar.

1. Luţf ile sēn kayd-ı ġamdın çekmesēġ tā rüz-ı haşr
Yok hālāş olmaķ menġa ey hurevi ‘izz ü ‘ulā (*Nâdire Divanı, Gazel 14, Mısra 25*).

tā subh: (*Far.+Ar.*) Sabaha kadar.

1. İl barça vişāl bezmide şām

Tā şubḥ çekib sürūd-ı 'işret (*Nâdire Divanı, Gazel 45, Mısra 6*).

ta'arruż: (Ar.) Bir şey veya bir kimse üzerine şiddetle saldırma, çatışma, sataşma.

1. Zâhid mēni dīvānege körgüzme **ta'arruż**
Mecnūnga kaçan 'aқıl-i ferzāne kılur baḥş (*Nâdire Divanı, Gazel 52, Mısra 5*).

tā'at-ı bīrūy u riḡā: (Ar. + Far.) Riyasız ibadet.

1. Zâhid işi mekr ile tezvīrdur
Tā'at-ı bīrūy u riḡā eylesmes (*Nâdire Divanı, Gazel 90, Mısra 8*).

tāb: (Far.) Kıvrım.

1. Her teb ü tābı ki ol şem'-i şebistānımdadur
Tāblardur kim demādem rişte-ti cānımdadur (*Nâdire Divanı, Gazel 83, Mısra 2*).

tāb: (Far.) Güç, kuvvet, tâkat.

1. Gülğa desem yok kefi pāyīngğa **tāb**
Dīdeme koy ey büt-i zerīn niķāb (*Nâdire Divanı, Gazel 20, Mısra 1*).
2. Berg-i gül keltirmedi ol ḡusn envārıga **tāb**

tāb: (Far.) Düğüm.

1. Zülfin isteb rişte-yi cānımgā tüşti **tāblar**
Kētti tāķat devri ėmdi tāb-ı hicrān ķalmadı (*Nâdire Divanı, Gazel 136, Mısra 7*).

tāb u teb: (Far.) Titremeli ateş, humma, sıtma ateşi.

1. Bērey cān vişāl içre ey nūş-leb
Fırāķıngdatā key kılay **tāb u teb** (*Nâdire Divanı, Gazel 23, Mısra 2*).

tābekey: (Far.) Ne zamana kadar.

1. Men' ėtib nāleni terk-i rehī feryād kılay
Tābekey hicr ü fırāķ āfetidin dād kılay (*Nâdire Divanı, Muhammes 1, Mısra 4*).
2. Oşal 'ahd-ı yalğan cefā pīşe sēn

Sèni **tābekey** imtiḥān eyleyin (*Nâdire Divanı, Terci-bend 1, Mısra 134*).

tāb-ı hicrân: (*Far.+Ar.*) *Ayrılığa dayanma güç.*

1. Zülfin isteb rişte-yi cânımğa tüşti tâblar
Kètti tākāt devri èmdi **tāb-ı hicrân** kalmadı (*Nâdire Divanı, Gazel 136, Mısra 8*).

tab´-i nāşād: (*Ar.+Far.*) *Kederli mizaç, tabiat.*

1. Felek zulm etti ü feryād-reska yétmedi dādım
Feraḥ tapmas cihān-ı bīvefādın **tab´-i nāşādım** (*Nâdire Divanı, Müsemmen 2, Mısra 28*).
2. Nâdire bād-ı şabādın senga irsal ètgeli
Kıldı inşā bu gāzelni **tab´-i nāşādım** eşit (*Nâdire Divanı, Gazel 40, Mısra 14*).

tab´-i perīşān: (*Ar.+Far.*) *Perişan tabiatlı, dağınık mizaçlı.*

1. Ger gubār-ı ḥāk-ı rāhın eylese bīcā nesīm
Şabr u bītākātlığı tab´-i perīşānımğadır (*Nâdire Divanı, Gazel 83, Mısra 6*).

tāb-ı şu´le-yi ğayret: (*Far.+Ar.*) *Gayret ateşinin ışıǵı.*

1. Ménīng cününıma mecnūnnı bémengiz nisbet
Kılurmu ḥār u ḥaşak **tāb-ı şu´le-yi ğayret** (*Nâdire Divanı, Gazel 41, Mısra 2*).

tabīb: (*Ar.*) *Doktor, hekim.*

1. Kördi derdimni **tabīb** ü tişledi barmaǵını
Aydı kim yokdur devāsı ‘ışk derdidür bu derd (*Nâdire Divanı, Gazel 78, Mısra 5*).
2. **Tabībā** derdime şimşād bergidin devā kıl kim
Kamu bīmārman ol serv ü kad ü gülşen āzādın (*Nâdire Divanı, Gazel 124, Mısra 5*).
3. **Tabībā** çekme zahmet ḥālime ḥasret devāsı çün
Kaẓā hicrân marīzin derd-i bīdermāne tapşurdı (*Nâdire Divanı, Gazel 137, Mısra 3*).

tāc-ı ahmerī: (Ar.+Far.+Ar.) Kırmızı taç.

1. 'İş sūtiğa mübeddel boldı bülbül şīvenī
Koydı gül baş üzre devrānıda **tāc-ı ahmerī** (*Nâdire Divanı, Muhammes 6, Mısra 60*).

tāc-ı devlet: (Ar.+Far.+Ar.) Devlet tacı.

1. Farķ farkad sayı tapķay **tāc-ı devlet** 'anķarīb
Eyleğil cāvīd 'ömrini ānga yārab naşīb (*Nâdire Divanı, Muhammes 6, Mısra 13*).

tāc-ı muraşsa: (Ar.+Far.+Ar.) Kıymetli taşlarla bezenmiş taç.

1. İrür **tāc-ı muraşsa** 'bā 'iş-i derd-i ser ey mecnūn
Perīşān mūyiserdin şāne-yi bāl-ı humā keltūr (*Nâdire Divanı, Gazel 86, Mısra 9*).
2. İrür bedh 'ālarınġ güftügūyı barça bīma 'nī
Bukūn ey Nâdire başdın koyub **tāc-ı muraşsa** 'nı (*Nâdire Divanı, Muhammes 2, Mısra 38*).

tāc-ı zer: (Ar.+Far.) Altın işlemeli taç.

1. Bāğ seyrèt kerem-i dāvere baĥ
Gülñi başıdagı **tāc-ı zere** baĥ (*Nâdire Divanı, Gazel 66, Mısra 2*).

tā dem-i yevmü'l-hisāb: (Far.+Ar.) Kıyamette kadar.

1. Bī-vefālardēk sēni herġiz ferāmūş eylemes
Nâdire yādınġnı eyler tā dem-i yevmü'l-hisāb (*Nâdire Divanı, Gazel 19, Mısra 14*).

tağ: (T.) Dağ.

1. Kötermek **tağnı** āsān ēmesdür
Mēn ü hicrān ġam-i heyhāt-heyhāt (*Nâdire Divanı, Gazel 31, Mısra 9*).
2. Bu ġamni **tağ** kötermes ēdi velīk menġa
Bērib taĥammūlini koydı cānıma minnet (*Nâdire Divanı, Gazel 41, Mısra 11*).
3. Ġamimni zerresini **tağlarga** 'arz ētsem

Felek anı köterürde ham eyledi kâmet (*Nâdire Divanı, Gazel 41, Mısra 9*).

4. ‘İşk âfetîga **tağ** taḥammül kıla almaş
Mênmen ki kıdurman bu gam ü derdge tākāt (*Nâdire Divanı, Gazel 43, Mısra 11*).
5. Bīsütün **tağda** köp cān çekmegin ey kūhken
Kökregimdin cūy-ı şîr ornige ötlüg yara aç (*Nâdire Divanı, Gazel 57, Mısra 5*).
6. **Tağnı** bir āh ile hāmūnda eyleb üstüvār
‘İşk şahrāsıdagı mecnūnnı ferhād eylerem (*Nâdire Divanı, Gazel 107, Mısra 5*).

tağallub eyle-: (Ar.+T.) *Galip gelmek.*

1. İhtisāb ehli **tağallub eyledi** meyḥāneğa
Kalmadı meyde ḥarāret neyde te’şîr-i şedā (*Nâdire Divanı, Gazel 8, Mısra 7*).

tağnı suv kıl-: (T.) *Dağı eritmek.*

1. Mên āh ile **tağnı suv kıldım**
Künd eyledi tîşesini ferhād (*Nâdire Divanı, Gazel 75, Mısra 9*).

taḥammül: (Ar.) *Dayanma gücü, katlanma, sabretme.*

1. Taḥammül öyle kim bîşabrlıḡ telḡ etti kāmıngnı
Bolur şabr isteseng açık güredin şehd ü şeker peydā (*Nâdire Divanı, Gazel 10, Mısra 9*).
2. **Taḥammül** ḥaddın aşdı emdi efgān étmesem bolmas
Ulusnı ḥātır-ı cem’in perîşān étmesem bolmas (*Nâdire Divanı, Gazel 91, Mısra 1*).
3. Bu gamni tağ kötermes edi velîk menğa
Bërib **taḥammülını** koydı cānıma minnet (*Nâdire Divanı, Gazel 41, Mısra 12*).

taḥammül ét-: (Ar.+T.) *Dayanmak, katlanmak.*

1. Mên şabr bile **taḥammül étdim**
Herçend ki ketti şehsüvārım (*Nâdire Divanı, Terkib-bend 1, Mısra 37*).
2. Nêçük taḥammül eter müşt-peyker-i ḥākī
Ki tākāt étmedi hicrān ‘azābıga dūzaḡ (*Nâdire Divanı, Gazel 70, Mısra 7*).

tahammül kıl-: (Ar.+T.) *Dayanmak, katlanmak.*

1. Hier mâcerâsığa Nâdire **tahammül kıl**
Bîkarâr könglîngni şabr birle mu'tād et̃ (*Nâdire Divanı, Gazel 36, Mısra 17*).
2. 'İşk âfetiğa tağ **tahammül kıla** almaş
Mênmen ki kılrman bu ğam ü derdge tākāt (*Nâdire Divanı, Gazel 43, Mısra 11*).

taharrük eyle-: (Ar.+T.) *Hareket etmek.*

1. Kāşkī āhım nesīmidin **taharrük eylese**
Yār kim ruhsārığa gül bergidin salmış niķab (*Nâdire Divanı, Gazel 19, Mısra 7*).

tahavyür: (Ar.) *Hayran olmak, hayrete düşmek, şaşırmaq, şaşırp kalmak. Cem'i: tahayyürât.*

1. Muħabbet köyide nāçārdur 'āşıkka ħayrānlıĝ
Tahavyür kül kılıb āyīne sāmān etmesem bolmas (*Nâdire Divanı, Gazel 91, Mısra 6*).

tahavyür birle: (Ar.+T.) *Hayretle.*

1. Kēçe la'l-i hicridin ölmaķ menĝa düşvār edi
Yüz **tahavyür birle** elgin tişledi cānān körüb (*Nâdire Divanı, Gazel 22, Mısra 10*).

tahkik et-: (Ar.+T.) *Araştırmak, soruşturmak.*

1. Sipāh u ra'yetni **tahkik etib**
Cihān içre qaldım müşkat bile (*Nâdire Divanı, Terci-bend 1, Mısra 55*).

tahrir et-: (Ar.+T.) *Yazmak.*

1. Kalem **tahrir eterde** ney-şekerdin bolsa taṅğ ermes
Lebiṅ vaşfını yād eyler Nâdire şirīn kelām eyleb (*Nâdire Divanı, Gazel 26, Mısra 17*).

tahrîre keltür-: (Ar.+T.) Kitabet, yazı yazmak.

1. Firâkıda nêçe ğam-nâmeler **tahrîre keltürdim**
Aning maẓmûnıda bir nûkte inşâ kılmadı şâhım (*Nâdire Divanı, Gazel 106, Mısra 11*).

tahsîn: (Ar.) Aferin, bravo.

1. Vefâ ser-levhî üzre Nâdire mevzûn kalamını
Yazar **tahsîn**-i şî'r-i ĥusrev-i 'âlî-cenâb eyleb (*Nâdire Divanı, Gazel 21, Mısra 16*).
2. Körmedim bir kimse kim yêtmes demâdem âferîn
Sênga tahsîn böyle hem **tahsîn**-i devrândur mu sên (*Nâdire Divanı, Gazel 120, Mısra 12*).

tahsîn ét-: (Ar.+T.) Beğenmek, takdir etmek, alkışlamak.

1. Barça il kirdârığa **tahsîn étib** eyler du'â
Ĥüblığ kim Nâdire cemşîd-i devrânımdadır (*Nâdire Divanı, Gazel 83, Mısra 15*).
2. Tañğ emesdür bolsa az müddetde üstâd-ı suĥan
Nâdire eş'ârığa **tahsîn éter** selmân körüb (*Nâdire Divanı, Gazel 22, Mısra 14*).

taht u tâc: (Far.+Ar.) Taht ve tâc.

1. Berĥarâr olğay ilâhî tâ binâ-i mülk-i dehr
Boldı **taht u tâcdın** sermaye-yi devlet binâ (*Nâdire Divanı, Gazel 14, Mısra 14*).
2. Ol şehriyâr-ı devrân kıldı vedâ'-i 'âlem
Kim kıldı **taht u tâcın** ferzendığa müsellemler (*Nâdire Divanı, Muhammes 3, Mısra 32*).

taht-ı süleymân: (ö.a.) Hz. Süleyman'ın tahtı.

1. Köngüller ka'besin birbir ziyâret eyledim êmdi
Taṭâf-ı mekke ü **taht-ı Süleymân** êtmesem bolmas (*Nâdire Divanı, Gazel 91, Mısra 8*).
2. Kêlib ey Nâdire külbem sarı feyz-i ĥüdümidin

Köngül vîrânesin **taht-ı Süleymân** eylesün şâhım (*Nâdire Divanı, Gazel 105, Mısra 22*).

tâkat: (Ar.) *Dayanma gücü, kudret.*

1. Senga köp êdi muhbbet kem êdi gamînge **tâkat**
Ki tamâm boldı gâret talebingde köp u azım (*Nâdire Divanı, Gazel 101, Mısra 7*).
2. Ketti şâhım cânda kaldı dâğ-ı firkat el-vedâ'
Kalmadı hicrânıdın köngülde **tâkat** el-vedâ' (*Nâdire Divanı, Muhammes 8, Mısra 34*).
3. Nêçük ta Hammül eter müşt-peyker-i hâkî
Ki **tâkat** étmedi hicrân 'azâbıga düzah (*Nâdire Divanı, Gazel 70, Mısra 8*).
4. Dûd-ı âhım çıksa gerdünge serâpâ çıрмаşur
Tâkatim tâk oldı ceyhündek aqıb közdın yaşım (*Nâdire Divanı, Gazel 104, Mısra 4*).

tâkat devri: (Ar.+Far.) *Güçlülük devri.*

1. Zülfin isteb rişte-yi cânımğa tüşti tâblar
Ketti **tâkat devri** êmdi tâb-ı hicrân kalmadı (*Nâdire Divanı, Gazel 136, Mısra 8*).

tâkat eyle-: (Ar.+T.) *Dayanmak.*

1. Firâkıng âteşidin âh u âvah
Ki **tâkat eylemes** bu ôtka düzah (*Nâdire Divanı, Gazel 71, Mısra 2*).

tâkat kıl-: (Ar.+T.) *Sabretmek.*

1. 'İşk âfetiğa tağ ta Hammül kıla almaş
Mênmen ki **kılurman** bu gam ü derdge **tâkat** (*Nâdire Divanı, Gazel 43, Mısra 12*).
2. Şanemler 'ışkına **tâkat kılalmayın** nâcâr
Yaşundı şum'age zâhid olıb behâne-yi şeyh (*Nâdire Divanı, Gazel 73, Mısra 3*).

takāzā kıl-: (Ar.+T.) İstemek.

1. Ötti vāmıķ dehrdin yādını ‘azrā kılmadı
Mātem-i ferhādın şırın **takāzā kılmadı** (*Nâdire Divanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 46*).

takdîr: (Ar.) Allah'ın insanoğluna tayin ettiği kader.

1. El-kışsa firāk içre derbeder etti
Takdîr ezeldin mēni bîpā u ser etti (*Nâdire Divanı, Müsemmen 1, Mısra 14*).

taklîd: (Ar.) Belli bir örneğe benzemeye çalışma, taklit.

1. Çekerde cān menğa **taklîd** kılmasun ferhād
Firāk tağıda bî-hûde çekmesün külfet (*Nâdire Divanı, Gazel 41, Mısra 3*).

takrîr: (Ar.) İfade etmek.

1. Könğül derdini **takrîriğa** kıl ü kāl ėmes hācet
Tefekkür birle rûşen eyle mazmûn-ı kelāmımnı (*Nâdire Divanı, Gazel 143, Mısra 3*).

tal'at: (Ar.) Güzellik, parlaklık.

1. **Ṭal'atıng** ferruḥ mübārek maḳdemıng
Kıldı külbemni gülistān merḥabā (*Nâdire Divanı, Gazel 6, Mısra 3*).
2. **Ṭal'at-ı** māh-ı revān yaḥşı cemālı dil-firīb
Serv-i āzād-ı aşālet mesnediğa bērdi zīb (*Nâdire Divanı, Muhammes 6, Mısra 11*).

taleb: (Ar.) İsteme, dileme, arzu etme.

1. Nēce heryan baḳdım devletim şubḥın **ṭaleb**
Körmedim ezğayr şām-ı nekbet-i bīintihā (*Nâdire Divanı, Gazel 14, Mısra 31*).
2. Senğa köp ėdi muḥbbet kem ėdi ġaminge ṭākat
Ki tamām boldı ġāret **ṭalebingde** köp u azım (*Nâdire Divanı, Gazel 101, Mısra 8*).

taleb kıl-: (Ar.+T.) İstemek.

1. Kılıb Nâdire sa'î peyrevliğingda

Taleb kıldı sermaye-yi dîn ü dünyâ (*Nâdire Divanı, Gazel 9, Mısra 18*).

telh ét-: (Far.+T.) Acılaştırmak, neşesini kaçırmak, huzurunu bozmak.

1. Taḥammül öyle kim bîşabrlıg **telh etti** kāmıngnı

Bolur şabr isteseng açık güredin şehd ü şeker peydâ (*Nâdire Divanı, Gazel 10, Mısra 9*).

2. Köngül kāmîni şîrîn istedim cām-ı vişālıdın

Fiğân kim çarḥ-ı hicrân zehridin **telh etti** kāmımnı (*Nâdire Divanı, Gazel 143, Mısra 6*).

telh ol-: (Far.+T.) Acı olmak.

1. Her kaçan kim dèse ol la'l-i şekerbâr ḥadîş

Telh olur tûtiye güftâr ile bisyâr ḥadîş (*Nâdire Divanı, Gazel 51, Mısra 2*).

telhkām ét-: (Far.+T.) Ağzını tadını bozmak.

1. Sêndin ayru **telhkām etti** dēban zehr-i firāk

Yaşurun derdimni ol la'l-i şeker barımğa ayt (*Nâdire Divanı, Gazel 37, Mısra 9*).

2. Köngülñi bâde-yi gam birle âḥır **telhkām etti**

Yétalmay Nâdire ol la'l-i meygün-ı şekerḥ'âğa (*Nâdire Divanı, Gazel 135, Mısra 11*).

tâli': (Ar.) Talih, baht, kader.

1. **Tâli' me** nāgehân kıldı yaman köz eşer

Qaldı firāk cān ayrıla cānānıdın (*Nâdire Divanı, Gazel 125, Mısra 15*).

2. **Tâli'im** rehberliğ eyleb baht u yāver qalmadı

Vaşl sarı devlet ü iqbāl rehber bolmadı (*Nâdire Divanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 61*).

3. Öz cānıma bîdād üze bîdād kıılırman

Bahtımnı **tâli'idin** dād kıılırman (*Nâdire Divanı, Müsemmen 1, Mısra 20*).

tālīb-ı dünyā: (Ar.+Far.+Ar.) *Dünyaya istekli (Dünya hayatına meyilli).*

1. **Ṭālīb-ı dünyā** giriftār-ı kemend-i ḥüsn ola
Pâyebend olmas temelluḡ dāmıḡa āzād merd (*Nâdire Divanı, Gazel 78, Mısra 7*).

tālî ' -i bergeşte: (Ar.+Far.) *Tersine dönmüş şans, makus talih.*

1. Mên nâ-tüvân u ḥastanı ol ay cemāl-ıdın
Maḥrûm kıldı **tālî ' -i bergeşte** bed-baḥt (*Nâdire Divanı, Gazel 80, Mısra 6*).

tālî ' -i ferhunde: (Ar.+Far.) *Uğurlu, kutlu, şans veya talih.*

1. Baḥt yāver **tālî ' -i ferhunde** devlet pāydār
Gerçi bolmabdur henüz ol tıfl kûdekni süvār (*Nâdire Divanı, Muhammes 6, Mısra 53*).

ta'lim-i reftār èt-: (Ar.+Far.+T.) *Yürümeyi öğretmek.*

1. Qadıng ra' nâ nihâl-ı servdur cānā ḥırām eyleb
Çemen gülgeştide tāvūska **ta'lim-i reftār èt** (*Nâdire Divanı, Gazel 32, Mısra 12*).

ta'lim-i vefā bèr-: (Ar.+Far.+T.) *Sevgi dersi vermek.*

1. Ol ḡamze seḡga cevır ü cefā 'alemin okuttı
Efsûs ki **ta'lim-i vefā bèrmedi** üstād (*Nâdire Divanı, Gazel 74, Mısra 8*).

talpın-: (T.) *Kanat çırpma, yeltenmek, heves etmek.*

1. **Talpınıb** ölgen kebi şayyād-ı dāmıda kuş
Qoy ki bir dem çıрмаşıb bend-i niḡābıngge öley (*Nâdire Divanı, Gazel 149, Mısra 11*).

tam-: (T.) *Damlamak.*

1. Beski kan boldı yüreḡim gevher-i eşk ornıḡa
Qatre qatre közlerimdin **tamdı** mercân 'āqıbet (*Nâdire Divanı, Gazel 34, Mısra 12*).
2. Eger **tamsa** közümdin qatre-yi yaş

Bolur deryādegi āb-ı revān telh (*Nâdire Divanı, Gazel 68, Mısra 13*).

tama': (Ar.) Umut, beklenti, istek

1. Özini kılmadı peydā cihānde

Ṭama'dın bolmadı 'unḳa mülevveş (*Nâdire Divanı, Gazel 55, Mısra 8*).

2. **Ṭama'** zevḳi girībāngır bolḡaç

Bolur dāmān-ı istıgnā mülevveş (*Nâdire Divanı, Gazel 55, Mısra 3*).

tama tama: (T.) Damlaya damlaya.

1. Yana yana ḳalmadı cān birle könglüm dāḡsız

Tama tama közde eşk-i çeşm-i giryān ḳalmadı (*Nâdire Divanı, Gazel 136, Mısra 6*).

tamām: (Ar.) Tamamen, bütünüyle, baştan başa.

1. 'İşi **tamām** ḡamdür hunāb-ı dil ḡızāsı

Vaşlınḡ ara felekdiñ erdi revācım efzūn (*Nâdire Divanı, Muhammes 3, Mısra 15*).

tamām bol-: (Ar.+T.) Tamam olmak, sona ermek.

1. Sēḡa köp ēdi muḥbbet kem ēdi ḡamīḡe ṭāḳat

Ki **tamām boldı** ḡāret ṭalebiḡde köp u azım (*Nâdire Divanı, Gazel 101, Mısra 8*).

tamām ol-: (Ar.+T.) Bitmek, sona ermek, tamamlanmak.

1. Bolub yüz mīḡ efsāne şerḡ-i firāḳ

Tamām oldı dāsītāniḡ sēniḡ (*Nâdire Divanı, Terci-bend 1, Mısra 66*).

ta' mīr-i muḥabbet: (Ar.+Far.+Ar) Sevgi binası.

1. Eyledin cehd ile **ta' mīr-i muḥabbet** ābād

Kim ḳılır Nâdire bu himmet-i merdāneḡ baḡş (*Nâdire Divanı, Gazel 53, Mısra 13*).

tanġ èmes: (T.) Ayıp değildir.

1. Bildiler çünkü cihân ehli ħadîşini şaġîĥ
Tanġ èmes bolsa ulus aġzıda tekrâr ħadîş (*Nâdire Divanı, Gazel 51, Mısra 6*).
2. **Tanġ èmes** kılsa yüzi maşşâteni bîdest ü pâ
Eyledi âyîneni su çihre-perdâz eylegeç (*Nâdire Divanı, Gazel 59, Mısra 3*).
3. Kêçe ol gîsû temennâsığa çektim âhlâr
Tanġ èmes andın tutaşsa çarġ îvânığa dūd (*Nâdire Divanı, Gazel 81, Mısra 6*).
4. Serv çemende baş çekib güller açılsa **tanġ èmes**
Veh neçe serv-i gülbeden kıldı bu bağdın sefer (*Nâdire Divanı, Gazel 82, Mısra 3*).
5. **Tanġ èmes** ger ehl-i ‘âlemdur tarab âmâdeliġ
Kim anġing dîdârığa ħayrândur insân u perî (*Nâdire Divanı, Muhammes 6, Mısra 19*).
6. **Tanġ èmesdür** bolsa az müddetde üstâd-ı suġan
Nâdire eş‘ârığa taġsîn eter selmân körüb (*Nâdire Divanı, Gazel 22, Mısra 13*).
7. Kalem taġrîr eterde ney-şekerdin bolsa **tanġ èrmes**
Lebing vaşfını yâd eyler Nâdire şîrîn kelâm eyleb (*Nâdire Divanı, Gazel 26, Mısra 17*).
8. Felekcin ger şikâyet âşkâr êtsem **tanġ èrmes** kim
Ġam-i hicrâne tebdîl eyledi ‘îş-i müdâmımnı (*Nâdire Divanı, Gazel 143, Mısra 11*).
9. Kōngül bir âfîtab ‘ışkıda ħayrândur ki **tanġ èrmes**
Lebi şevķi felekcin yerge indürse mesîġhânı (*Nâdire Divanı, Gazel 145, Mısra 13*).

tanġ èrmes: (T.) Ayıp değildir.

1. Muġabbet kişverî âbâd irür iķbâl u câhımda
Tanġ èrmes bolsalar ‘ışķ u cünün ehli penâhımda (*Nâdire Divanı, Gazel 134, Mısra 2*).

ta‘n èt-: (Ar.+T.) Kınamak, ayıplamak.

1. Körüb kōnglümde yüz âzârb ey bîderd **ta‘n ètme**

Mürüvvet körgüzib raḥm et ki sulṭānımnı sağındım (*Nâdire Divanı, Gazel 102, Mısra 5*).

tanatgunça: (T.) *Sabaha kadar.*

1. Külbeyî aḥzân ara sulṭân ‘ömerni dâğıda
Şem‘dek her kège tanatgunça örteb yanaman (*Nâdire Divanı, Muhammes 7, Mısra 20*).

ta‘ne-yi ağıyâr: (Ar. + Far.) *Yabancı yargısı.*

1. Ger **ta‘ne-yi ağıyârdın** ey dil ḥazar êtseng
‘Âlem iliga bolmağıl ikrâr-ı muḥabbet (*Nâdire Divanı, Gazel 47, Mısra 13*).
2. ‘Âr kılmâs **ta‘ne-yi ağıyârdın**
‘Âşık-ı şadıknı dërler ‘ârsız (*Nâdire Divanı, Gazel 89, Mısra 15*).

tanık: (T.) *Şahit.*

1. İki giryân közüm mihringni da‘vāsıda tanıkdur
Ne dërmen bolsa ter-dāmānlığ ‘aybı bu güvāhımda (*Nâdire Divanı, Gazel 134, Mısra 13*).

tap-: (T.) *Bulmak.*

1. Kimse **tapmas** eşerim istemağ u sormağdın
Ne nişân qaldı fenā mülkide ne nām menğa (*Nâdire Divanı, Gazel 1, Mısra 13*).
2. **Tapmasa** yâr cenābığa şeref birle qabûl
Âh u feryādîng ile şûr u figân barça ‘abeş (*Nâdire Divanı, Gazel 54, Mısra 5*).
3. Ḥağ cenābığa **tapar** mertebe-yi ismā‘il
‘Işğ tîgi bile her kimse eger bolsa zebîḥ (*Nâdire Divanı, Gazel 65, Mısra 7*).
4. Nêçe kündür mesîḥāsâ kèzib gülzâr-ı ‘âlemni
Nişân **tapmas** men ol gül hicridin serv-i revāndın hem (*Nâdire Divanı, Gazel 109, Mısra 6*).
5. Ğubārımdın nişân **tapmas** koyun bir ‘ömr seyr eyleb
Ki men sergeştemen ol ḥusrev-i tūrân havāsıdın (*Nâdire Divanı, Gazel 121, Mısra 3*).

6. Tökmeyin kim eşk **tapmas** la‘l-i sîrâbîng sêni
Yutmayın kıan kim ruḥ-ı gülnârîng eyle ârzü (*Nâdire Divanı, Gazel 131, Mısra 9*).
7. Köngül nâveklerinġni zaḥmıdın **tapar** herdem
Yağaç birle başak kim tende kıaldı ol irür merhem (*Nâdire Divanı, Muhammes 2, Mısra 13*).
8. **Taptı** tuġrâ yaḥşı atıdın sa‘âdet defterî
Serv kıadıġa münâsib ḥal‘at-ı âzâdlıġ (*Nâdire Divanı, Muhammes 6, Mısra 15*).
9. Herkim ki **tapsa** ‘ışk edebġāhıda kıabûl
Kılmas anı tekellümini hîç kimse red (*Nâdire Divanı, Gazel 80, Mısra 9*).
10. **Tapmaġım** olmas müyesser ol gül-i ḥandân besî
Ger heme seyr-i cihân u ‘arşa-ı ‘âlem tutay (*Nâdire Divanı, Gazel 148, Mısra 15*).
11. Şerbet-i vaşlîngnı **tapmay** kıan yutarman dembedem
Serv yanglîġ kıametimni bâr-ı miḥnet kııldı ḥam (*Nâdire Divanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 51*).
12. Sêni **tapmak** besî müşkil körindi cütücû birle
Fırâkıng derdiġa teskîn tilermen güftüġü birle (*Nâdire Divanı, Muhammes 2, Mısra 31*).
13. Farķ farķad sayı **tapķay** tâc-ı devlet ‘anķarîb
Eyleġil câvîd ‘ömrini ânga yârab naşîb (*Nâdire Divanı, Muhammes 6, Mısra 13*).
14. ‘Ömrdin ber **tapķay** ol şehzâde-yi ‘âlî nişân
Cilverger mâh-ı cemâlîdın aşâlet cevheri (*Nâdire Divanı, Muhammes 6, Mısra 29*).
15. Êmdi ġam küncîde ḥasretler bile örtane man
Mirhbân şāhımnı **tapmay** kıalmışam giryân bolub (*Nâdire Divanı, Muhammes 7, Mısra 36*).
16. Murâdımın sêndin **taparman** mu dëb
Ḥalâyîķķa se‘yi murâd eyledim (*Nâdire Divanı, Terci-bend 1, Mısra 11*).
17. Fiġân kim **tapılġanda** şayd-ı murâd
Havâ eyledi şehbâzım mênîng (*Nâdire Divanı, Terci-bend 1, Mısra 115*).
18. Nêce kim zâhid irür şâf zamîr

- İçmeyin mey **tapalgay mu** şelâh (*Nâdire Divanı, Gazel 63, Mısra 6*).
19. Dirîgâ kêtîdî âhır gevher-i maqşûd êlgimdin
Tapıb êrdim sêni maqbûblardın intihâb eyleb (*Nâdire Divanı, Gazel 21, Mısra 14*).
20. **Tapmas** közümmi merdümi hüsning misâlinı
Hâl-ı siyeh ile ruḥ-ı alıngdın örgüley (*Nâdire Divanı, Gazel 147, Mısra 13*).
21. Şükr bari kim işim **tapmadı** red
‘ışk bürhânı menğa êrdi sened (*Nâdire Divanı, Gazel 79, Mısra 1*).
22. Deşt-i cünûn nesîmidêk têlbe köngül hayâl ile
Tapmadı serbeser yürüb yâr sorağdın eşer (*Nâdire Divanı, Gazel 82, Mısra 10*).
23. Rûze ayı **tapmadım** pîr-i muḡan irşadını
Lâcerem mescid ara zâhidğa kıldım iktidâ (*Nâdire Divanı, Gazel 8, Mısra 5*).
24. Şerbet-i la‘lingdın ayru **tapmadım** cân lezzetin
Kâmıma ‘ışret mey-i ey dilsitânım boldı telḥ (*Nâdire Divanı, Gazel 69, Mısra 11*).
25. Beyâbânlarını izleb **tapmadım** yârim sorağını
Bêrürmen cân şabâ nâgeh haber keltürse yârimdın (*Nâdire Divanı, Gazel 116, Mısra 9*).
26. Firāk êlgide **tapmadım** çâre-yî
Ki vaşlîng êdi çâre sâzım mênîng (*Nâdire Divanı, Terci-bend 1, Mısra 117*).
27. **Tapmasun** ta‘ğîr ol reşk-i çemen rengi dêban
Lâle yanglıg dâğlar könglümdegi xanımdadır (*Nâdire Divanı, Gazel 83, Mısra 7*).
28. Sefer yolın nigâr-ı mihrbânım köp uzak aldı
Tapalmasan ḡalâş olmak yolın hicrân belâsıdın (*Nâdire Divanı, Gazel 121, Mısra 12*).
29. Deşt ü şahrâdın sorağingnı **tapalmay** derd ile
Eylenib keldim yêne ḡam üyide ḡayrân bolub (*Nâdire Divanı, Gazel 29, Mısra 3*).
30. Gülşen-i vaşlı sorağını **tapalmay** Nâdire

Boldıyu sergeşte hicrân deştide vādī-neverd (*Nâdire Divanı, Gazel 78, Mısra 13*).

31. Dünyâ yüzini isteb **tapgey** edim soragın
Ger bolsa yüz merâhl mên birle yâr arası (*Nâdire Divanı, Muhammes 3, Mısra 9*).

tapıl:- (T.) *Bulunmak.*

1. Āstanıñğa koyıb ferş kılay başımın
Özge menzilde **tapılmas** menğa sensiz rāhat (*Nâdire Divanı, Gazel 44, Mısra 12*).
2. **Tapılsa** Nâdire bir şeyh ‘ārif-i kāmıl
Başım havasın étey nazr-ı āstāne-yi şeyh (*Nâdire Divanı, Gazel 73, Mısra 13*).
3. Yārıñg vaşlı émes āzārsız
Gülşen içre gül **tapılmas** hārsız (*Nâdire Divanı, Gazel 89, Mısra 2*).
4. Köñgöl derdini şerh étmekke bir hemdem **tapılmaydur**
Köñgöl bīhod bolub gam bādesidin tā yıqılmaydur (*Nâdire Divanı, Müsemmen 2, Mısra 51*).

tapşur:- (T.) *Emanet etmek, teslim etmek.*

1. Felek elgi gubārim şarşar-ı hicrāne **tapşurdı**
Vücüdım rahtını közler yaşı tūfāne **tapşurdı** (*Nâdire Divanı, Gazel 137, Mısra 1-2*).
2. Ğami sūzini başlab étmedim sāmān çün gerdün
Bu dürlerni mēningdek bīser ü sāmāne **tapşurdı** (*Nâdire Divanı, Gazel 137, Mısra 8*).
3. Açılmaydur közüm yūsuf ‘uzārımdın cüdā bolğaç
Ki devrān başımı bir külbe-yi aḥzāne **tapşurdı** (*Nâdire Divanı, Gazel 137, Mısra 10*).
4. Nişān tapmak émes āvāre köñgöldin müyesser kim
İrür bir qatıre-yi kan köz yaşı tūfāne **tapşurdı** (*Nâdire Divanı, Gazel 137, Mısra 12*).

tār: (Far.) Saz teli.

1. Kim kélür bŷī vefā ‘uṣṣāk ara eṣ‘āridın
Riṣte-yi cānımğa peyvend ile sāzıng **tāridın** (*Nâdire Divanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 92*).

tarab: (Far.) Eğlence, şenlik.

1. Tang ėmes ger ehl-i ‘ālemdur **tarab** āmādeliğ
Kim anging dīdārığa hayrāndur insān u perī (*Nâdire Divanı, Muhammes 6, Mısra 19*).
2. **Tarab** tekliḫi birle könglümi ḫan ėtme ey sākī
Ne ḫāşıl Nâdire la‘lidin ayru cām-ı şahbādın (*Nâdire Divanı, Gazel 124, Mısra 17*).

taraf: (Ar.) Yan, cihet.

1. Bolmağıl yaḫşı u yamaŋğa **taraf**
Bī-ḫod ol yaḫşı u yamandın kēç (*Nâdire Divanı, Gazel 62, Mısra 9*).

tarāğdēk: (T.) Tarak gibi.

1. Köngül bağlandı tā zencīr-i gīsūyı semensāğa
Tarāğdēk saldı ḫasretler alıdın çāk a‘zāğa, (*Nâdire Divanı, Gazel 135, Mısra 2*).

tarahhüm kıl-: (Ar.+T.) Dayanmak.

1. Naḫş-i pāyındın nazar kılğıl ki barmēn pāymāl
Kākülüng yaŋlığ **tarahhüm kıl** ki sergerdāningim (*Nâdire Divanı, Gazel 112, Mısra 16*).

tarāvet: (Ar.) Tazelik.

1. Sarığ yüzimde kıızıl eşkimi **tarāveti** bar
Nēçük ki sāğar-ı zerīn ara mey-i ḫamrā (*Nâdire Divanı, Gazel 3, Mısra 5*).

tarāz-ı dāmen-i āhır zamān: (Far.) Son devrin tel tel ipliklenmiş eteği.

1. Aşālet baḫrīde zāhir bolıb mevc-i kerem andın

Dürr-i yektâ **tarāz-ı dāmen-i āhır zamān** keldi (*Nâdire Divanı, Gazel 140, Mısra 10*).

tarfe: (Ar.) Bir göz açıp kapayıncaya kadar olan an.

1. **Tarfe** müşkildur vedâ‘ etmek seningdek yâr ile
Kökke yetdi nâle-yi bî-ihtiyârım yaşı bar (*Nâdire Divanı, Gazel 87, Mısra 11*).

tarîk: (Ar.) Yol, yöntem, usûl.

1. Riyâ u rızk **tarîkide** teşne kām olur
Serâb-ı bahır-i hayâlât-ı bîkerâne-yi şeyh (*Nâdire Divanı, Gazel 73, Mısra 5*).
2. Yok ağzınıñ soragıda ey cān nişān tileb
Tüşding ‘adem **tarîkine** gümdür senga beled (*Nâdire Divanı, Gazel 80, Mısra 8*).
3. Köymak irür ‘aşık bile ma‘şuk **tarîki**
Bu mahfil ara şem‘ ile pervâne kılur bahş (*Nâdire Divanı, Gazel 52, Mısra 7*).

tarîk-i âdâb: (Ar.) Edeb usûlu.

1. Kaşını kılıcığa boyun sun
‘Aşıkkâ budur **tarîk-i âdâb** (*Nâdire Divanı, Gazel 25, Mısra 4*).

tarrâr: (Ar.) Hilekâr (Sevgili).

1. Aldı köngül kuşların her lahza müşkîn türresi
Bâl-ı şâhîndür ki şayd eylerde **tarrârı** ‘aceb (*Nâdire Divanı, Gazel 18, Mısra 4*).

tart-: (T.) Çekmek.

1. Nâdire âhım sinânıdın tehevvüm **tartıban**
Çarh meydânıdadur çâbuk süvâr-ı âfitâb (*Nâdire Divanı, Gazel 24, Mısra 13*).
1. Yâr üçün ağyâr derdin **tartaman**
Körmedim bir yârın ağyârsız (*Nâdire Divanı, Gazel 89, Mısra 7*).
2. Çeker erdim firâkıda neçe kim renc ile miñnet
Firâkı bîmide yüz ança **tartarman** vişâlıdın (*Nâdire Divanı, Gazel 123, Mısra 10*).

3. Kètmedi mendin kaçadañ birle ħumār-ı āfitāb
Şubh yangılgı **tartardurman** intizār-ı āfitāb (*Nâdire Divanı, Gazel 24, Mısra 2*).

taş: (T.) Taş.

1. Beski hicrân öti könglüm **taşını** suv eyledi
Közgü yangılgı ‘aks-i ruhsârıñ ile ħayrânıñım (*Nâdire Divanı, Gazel 112, Mısra 5*).

taş bağırlık: (T.) Taş gönüllülük.

1. **Taş bağırlık** yâr feryâdımgâ pervâ kılmadı
Yûsuf ‘ışkıda bu işlerni züleyhâ kılmadı (*Nâdire Divanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 43*).

taşadduk: (Ar.) Sadaka, bağış.

1. Ne derkâr sênsiz cihân birle cân
Taşadduk bu cân u cihânım sañga (*Nâdire Divanı, Terci-bend 1, Mısra 40*).
2. Mülk-i cihânım ey şeh-î devrân **taşadduķıñ**
Mülk ü cihân ne bolğusıdur cām **taşadduķıñ** (*Nâdire Divanı, Gazel 98, Mısra 1-2*).
3. Yüz cânım olsa laħzada ħurbānıñ eylerim
Vaşlım nişārıñ olsun u hicrân **taşadduķıñ** (*Nâdire Divanı, Gazel 98, Mısra 4*).
4. Giryân közümnı yaşıge nezzāre kılmadıñ
Gevherler êtdi dîde-yi giryân **taşadduķıñ** (*Nâdire Divanı, Gazel 98, Mısra 6*).
5. Bir yol mēni kaçımğa külib kēl ki eyleyin
Māl u menāl u ni‘met-i elvān **taşadduķıñ** (*Nâdire Divanı, Gazel 98, Mısra 8*).
6. Yêtkürse ger nesīm vişālıñ peyāmını
Kılmas mu öznı ‘āşık-ı ħayrân **taşadduķıñ** (*Nâdire Divanı, Gazel 98, Mısra 10*).
7. Gülzār-ı ħüsn sebze-yi ħatıñ bahārıdur
Feyz-i bahār u seyr-i gülistān **taşadduķıñ** (*Nâdire Divanı, Gazel 98, Mısra 12*).
8. Cān u dilini señga fedā kıldı Nâdire
Ey yâr kēl ki boldı dil ü cān **taşadduķıñ** (*Nâdire Divanı, Gazel 98, Mısra 14*).

taşadduk eyle-: (Ar.+T.) *Bağışlamak, hediye etmek.*

1. Muntazırdur men kaçan kim kelse cānān eyleney
Başıdın yüz yol **taşadduk eyleban** cān eylerim (*Nâdire Divanı, Gazel 146, Mısra 2*).

taşkarı: (T.) *Dışarı çıkmamak.*

1. **Taşkarı** çıkma keçeler haşr olur
Çıkşa yarım kèçede ger âfîtâb (*Nâdire Divanı, Gazel 20, Mısra 3*).

taş: (T.) *Taş.*

1. Kılmasun mu nâle ayrıldı vefâlıg yârıdın
Taşnı suv kıldı te'şîr-i figân u zârıdın (*Nâdire Divanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 94*).

taşvîr: (Ar.) *Resim.*

1. Nûne oğşatdım kaçınğ **taşvîrini**
Nergising bādāmını şād eyledim (*Nâdire Divanı, Gazel 110, Mısra 15*).

taşvîr ét-: (Ar.+T.) *Şekil, suret vermek.*

1. Kan yaşıım **taşvîr éter** her lahza ol gül şüretin
Közge kim müjgânlerimni kilik-i bihzād eylerem (*Nâdire Divanı, Gazel 107, Mısra 11*).

taşvîr-i bihzād eyle-: 15. yüzyılda yaşamış İran'lı ünlü bir minyatürcünün resmini çizmek.

1. Şüreti yādıda rengîn fikrlerdin her zamān
Şafha-yı fiṭret ara **taşvîr-i bihzād eylerem** (*Nâdire Divanı, Gazel 108, Mısra 8*).

tavâf-ı mekke: (ö.a.) *Mekke ziyareti.*

1. Köngüller ka'besin birbir ziyâret eyledim emdi

Ṭavāf-ı mekke ü taḥt-ı Süleymān etmek bolmas (*Nâdire Divanı, Gazel 91, Mısra 8*).

ṭavf etmek: (Ar.+T.) Tavaḥ etmek.

1. Gāḥgāḥī **ṭavf etmek** toprağıdın eyylanaman
Cāvidān cennetde boğay ḥazret-i sultān ‘ömer (*Nâdire Divanı, Muhammes 7, Mısra 25*).

tāvūs: (Ar.) Tavus kuşu.

1. Qadīng ra‘nā nihāl-ı servdur cānā ḥurām eyleb
Çemen gülgeştide **tāvūska** ta‘līm-i reftār etmek (*Nâdire Divanı, Gazel 32, Mısra 12*).
2. Bolub başdın ayak āyine yanglıg dīde-yi ḥayret
Tüşümde cilve etti her taraf **tāvūs** reftārı (*Nâdire Divanı, Gazel 141, Mısra 8*).

tāze: (Far.+T.) Taze ve temi.

1. Dergehige tekye kılğan körmegey üftādeliğ
Şükr Allāh **tāze** boldı manşab-ı şehzādeliğ (*Nâdire Divanı, Muhammes 6, Mısra 18*).
2. Menga ḥayl u sipeh dīvāneler birle mecāninler
Nêçün kim **tāze** dağı cismime mühr-i süleymānı (*Nâdire Divanı, Gazel 144, Mısra 6*).
3. Közüm kan yaş töküb güller açıldı **tāze** dāğımdın
Bukün birdem kēlib seyr-i gülistān eylesün şāhım (*Nâdire Divanı, Gazel 105, Mısra 7*).

ta‘zīm: (Ar.) Hürmet etme, saygı gösterme.

1. Ḥurāmān kēldi yār u kāmēt-i **ta‘zīmiga** bī-ḥod
Yıkıldım sāyedek yerdin turarge iltizam eyleb (*Nâdire Divanı, Gazel 26, Mısra 3*).

teb ü tāb: (Far.) Yanma, tutuşma, sıcaklık, sıkıntı, sızı.

1. Her **teb ü tābı** ki ol şem‘-i şebistānımdadır
Tāblardur kim demādem rişte-ti cānımdadır (*Nâdire Divanı, Gazel 83, Mısra 1*).

tebāh bol-: (*Far. + T.*) Mahvolmak.

1. Ayrılıb ol pādişāhdın **boldı** ahvālım **tebāh**
Dil-figār u sīne rīş ü dīde giryān el-firāk (*Nâdire Divanı, Muhammes 8, Mısra 39*).

tebdıl evle-: (*Ar. + T.*) Değiştirmek.

1. Felekdin ger şikāyet āşkār êtsem tanġ êrmes kim
Ġam-i hicrāne **tebdıl eyledi** ‘īş-i müdāmımnı (*Nâdire Divanı, Gazel 143, Mısra 12*).

tebessüm: (*Ar.*) Gülümsemek; sessiz gülmek.

1. Lebleri tökti **tebessüm** şehdidin āb-ı hayāt
Közleri yüz fitne berpā eyledi nāz eylegeç (*Nâdire Divanı, Gazel 59, Mısra 5*).

tecelli: (*Ar.*) Görünme, zahir olma.

1. Hüsning **tecelliside** hurşid zerre yanglıġ
Eyler kamer yüzingge mānend-i hāle teslīm (*Nâdire Divanı, Gazel 111, Mısra 15*).

tecelli neş’esi: (*Ar. + Far.*) Görünme, zahir olma neşesi, mutluluġu. Sırrın varlıklarda görünmesinin neşesi, mutluluġu.

1. Êmes közgüde mey keyfiyet-i dīdārdın ġāfil
Tecelli neş’esini çeşm-i giryāndın temāşā kııl (*Nâdire Divanı, Gazel 100, Mısra 6*).

tecemmül āfitābı: (*Ar. + Far. + T.*) Süslenmiş güneş.

1. Köngül şehbāzını endūh dāmıġa eylentürdi
Tecemmül āfitābınınġ felek tofraġa indürdi (*Nâdire Divanı, Müsemmen 2, Mısra 42*).

tefāvūt: (Ar.) İki şey arasındaki fark, farklılık.

1. Bu merhalede kalmadı halk içre **tefāvūt**
Bu türfe ki 'âkil bile dīvâne kıılır baḥş (Nâdire Divanı, Gazel 52, Mısra 11).

tefekür: (Ar.) Düşünme.

1. Köngül derdini takrîrîğa kıl ü kâl emes hâcet
Tefekkür birle rüşen eyle maẓmûn-ı kelâmımnı (Nâdire Divanı, Gazel 143, Mısra 4).

tefrika: (Ar.) Anlaşmazlık, nifak.

1. Hicr ü firâk elgide pîrehim pâredür
Kılmadı il **tefrika** cîbini dāmânıdın (Nâdire Divanı, Gazel 125, Mısra 4).

tefsîr-i kurân: (Ar.+Ar.) Kur'ân tefsiri.

1. Êmes ihsân cezâsı ğayr-ı ihsân himmet ehligi
Bu ma'nî Kâmile **tefsîr-i Kurân'dın** temâşâ kııl (Nâdire Divanı, Gazel 100, Mısra 16).

teğâfûl: (Ar.) Gafil görünmek, gafletli gibi davranmak.

1. Bir **teğâfûldin** kılay pāmāl serkeşler başın
Yüz gedānı bir teraḥḥum birle sultân eyleban, (Nâdire Divanı, Gazel 117, Mısra 3).
2. Hıcıldur kametingdin serv u şimşād
Teğâfûl birle kan tökmek fenide (Nâdire Divanı, Gazel 77, Mısra 14).
3. **Teğâfûl** birle bîdād etme çoḥ ḥâlimğa ey tâlî'
Ki telḥ olmış mezākım kāmı ol la'l-i şekerḥ'ādın (Nâdire Divanı, Gazel 124, Mısra 13).

tehevvüm: (Ar.) Hafif uykunun aşırısı.

1. Nâdire âhım sinânıdın **tehevvüm** tartıban
Çarḥ meydânıdadur çâbuk süvâr-ı âfitâb (Nâdire Divanı, Gazel 24, Mısra 13).

tehniyet: (Ar.) Kutlama, tebrik etme.

1. **Tahniyetdin** boldı sūsenni libāsı sūsēnī
Serv ü gül bezmīde pürzer boldı ra'nā dāmeni (*Nâdire Divanı, Muhammes 6, Mısra 57*).

tekellüm: (Ar.) Söyleme, lakırdı etme, konuşma.

1. Herkim ki tapsa 'ışk edebgāhıda qabūl
Qılmas anı tekellümini hıç kimse red (*Nâdire Divanı, Gazel 80, Mısra 10*).

tekellüm ét-: (Ar.+T.) Konuşmak.

1. **Tekellüm étđi** mülākāt la'1-i nābīng ile
Feşāhat ehli ara tapdı i'tibār hadîş (*Nâdire Divanı, Gazel 50, Mısra 11*).

tekellüm eyle-: (Ar.+T.) Konuşmak.

1. Lāl bolmay kim **tekellüm eyledi** körgeç sēni
Hāk bolmay kim sēni reftāring eyler ārzū (*Nâdire Divanı, Gazel 131, Mısra 5*).

têg-: (T.) Değmek, dökünmek.

1. Cevāb-ı şāh beyt-i Nâdire ol nâdir-i dervrān
Têgib seng-i ecel sindürdi mīnā birle cāmımnı (*Nâdire Divanı, Gazel 143, Mısra 28*).
2. **Têgib** seng-i melāmet şīşe-yi şabrımnı sindürdi
Kuyaş çābuk süvārım tā felek rahşığa mindürdi (*Nâdire Divanı, Müsemmen 2, Mısra 43*).

teklîf: (Ar.) Teklif, öneri.

1. Kaçan bād-ı şabā **teklîf** gülgeşt-i çemen kıldı
Çekib kâmet kıyâmet âşikārā kılmadı şāhım (*Nâdire Divanı, Gazel 106, Mısra 7*).

teklîf-i cāh: (Ar.+Far.) Makam, dereceye önermek.

1. Mecnûn-ı bînevânı **teklîf-i câh** kılma
Kim têlbeler başıda yoǵdur havâ-i mekteb (*Nâdire Divanı, Gazel 27, Mısra 7*).

teklîf-i şarâb eyle-: (Ar.+Far.+T.) Şarap içme teklifinde bulunmak.

1. Lebîdin ayru ƣan yutmaǵ işimdur bargıl ey sâķî
Menga bî-hûde külfet bërme **teklîf-i şarâb eyleb** (*Nâdire Divanı, Gazel 21, Mısra 12*).

teklîf-i temâşâ kıl-: (Ar.+Far.+T.) Gezmeye teklif etmek.

1. Menga ol güldin ayru **ƣılma teklîf-i temâşâ** kim
Gülistândın ƣacl men seyr-i bâĝ u büstândın hem (*Nâdire Divanı, Gazel 109, Mısra 7*).

tekrâr: (Ar.) Tekrar, yeniden.

1. Bildiler ƣünkü cihân ehli ƣadîşini şaĥîh
Tang êmes bolsa ulus aĝzıda **tekrâr** ƣadîş (*Nâdire Divanı, Gazel 51, Mısra 6*).

telâtım-ı firâk: (Ar.+Far.+Ar.) Ayrılık ıstırabı.

1. Könĝlümde henüz iştiyâķıĝ
Cân içre **telâtım-ı firâķıĝ** (*Nâdire Divanı, Terkib-bend 1, Mısra 32*).

têlbe: (T.) Deli.

1. Mecnûn-ı bînevânı teklîf-i câh kılma
Kim **têlbeler** başıda yoǵdur havâ-i mekteb (*Nâdire Divanı, Gazel 27, Mısra 8*).
2. Derdlîĝ ƣışsa-yı ‘ışķımnı eşitti ferhâd
Têlbe mecnündêk anı ƣılsa bu efsânege baĥş (*Nâdire Divanı, Gazel 53, Mısra 12*).
3. Ƣoy naşîhatnı menga ey nâşîh
Pend ile **têlbe** tapar mu işlâh (*Nâdire Divanı, Gazel 63, Mısra 16*).
4. Terk-i ‘ışķ ét dedi menga zâhid
Demedi hîĝ **têlbe** munĝa ƣabîh (*Nâdire Divanı, Gazel 64, Mısra 12*).
5. Mên **têlbege** közüĝ kâyıĝi râm bolmadı

Vahşî şıfat remîde ğazâlingdın örgüley (*Nâdire Divanı, Gazel 147, Mısra 11*).

6. Havâ-i sünbül-i sevdâsıdın ferhâd u mecnûndek

Ne ğavġâlar ki saldı **têlbe** başım kûh u şahrâğa (*Nâdire Divanı, Gazel 135, Mısra 6*).

têlbe bol-: (T.) *Deli olmak, delirmek.*

1. Kêl ki bir sâ‘at seni kôrmağ uçun muştâk mên

Têlbe boldım sêndin ayru ey perîzâdım eşit (*Nâdire Divanı, Gazel 40, Mısra 12*).

têlbe kıl-: (T.) *Delirtmek.*

1. Merdümlig ile eyledi ol ay mênî rüsvâ

Neyreng ile ħod **têlbe kılur** ilni perîzâd (*Nâdire Divanı, Gazel 74, Mısra 4*).

têlbe kõngül: (T.) *Deli gönüm.*

1. Kôzüm kôrgeç yüzingni **têlbe kõnglüm** boldı sevdâyî

Saçıng sermâyesidur rişte-yi târ-ı nigâhımda (*Nâdire Divanı, Gazel 134, Mısra 15*).

2. Nêtay ki dehr güzergâhıda bu **têlbe kõngül**

Yoluğtı hicrige vaşlını ihtiyâr kılib (*Nâdire Divanı, Gazel 30, Mısra 11*).

3. Deşt-i cünün nesîmidék **têlbe kõngül** hayâl ile

Tapmadı serbeser yürüb yâr sorağıdın eşer (*Nâdire Divanı, Gazel 82, Mısra 9*).

têlbedek: (T.) *Deli.*

1. Mekân gülhan kölin kıldı Nevâyî **têlbedek** ya‘nî

Cünün târâcıdın âhır kara toprakka olturdum (*Nâdire Divanı, Muhammes 2, Mısra 39*).

telh: (Far.) *Acı.*

1. Menga la‘lingdın ayru kâm-ı cân **telh**

İrür andın şarâb-ı erguvan **telh** (*Nâdire Divanı, Gazel 68, Mısra 1-2*).

2. İrür gül mevsimi bülbül nişâtı

- Bolur ‘şî anı faşl-ı hazān **telh** (*Nâdire Divanı, Gazel 68, Mısra 4*).
3. Sêvermen yârını yok kim raķîbim
Nêçûk kim yahşîdur şîrîn yaman **telh** (*Nâdire Divanı, Gazel 68, Mısra 8*).
4. Firākîng zehridêk ķatıl êmesdür
Helâhil birle ķıldım imtiḥān **telh** (*Nâdire Divanı, Gazel 68, Mısra 10*).
5. Fereḥ köz tutma hicrān şerbetidin
Ki bolmış rûzgārım ançünān **telh** (*Nâdire Divanı, Gazel 68, Mısra 12*).
6. Eger tamsa közümdin ķatre-yi yaş
Bolur deryādegi āb-ı revān **telh** (*Nâdire Divanı, Gazel 68, Mısra 14*).
7. Menga ey Kāmîle la ‘lidin ayru
Eger şeker eşem bolğay dehān **telh** (*Nâdire Divanı, Gazel 68, Mısra 16*).
8. Ol perî-peyker ki hicridin cihanım boldı **telh**
Şerbet-i la ‘lidin ayru kām-ı cānım boldı **telh** (*Nâdire Divanı, Gazel 69, Mısra 1-*
2).
9. Vāy kim cām-ı vişālîdın fereḥ taptı raķîb
‘İşretim ey sākî-yi şîrîn-zebānım boldı **telh** (*Nâdire Divanı, Gazel 69, Mısra 4*).
10. Kām-ı cān vaşîngde şîrîn êrdi mên mest-i ğurûr
Êmdi hicrānîngda ey nā-mihrbānım boldı **telh** (*Nâdire Divanı, Gazel 69, Mısra*
6).
11. Ne ḥelâvet körgemên hicrinde bu meyḥānedin
Neş’e zehr oldı şarāb-ı erguvānım boldı **telh** (*Nâdire Divanı, Gazel 69, Mısra 8*).
12. Sîb-i ğabğab birle ‘ināb lebin hicrānıda
Mîve-yi elvan-ı bağ u bûstānım boldı **telh** (*Nâdire Divanı, Gazel 69, Mısra 10*).
13. Şerbet-i la ‘lîngdin ayru tapmadım cān lezzetin
Kāmıma ‘işret mey-i ey dilsitānım boldı **telh** (*Nâdire Divanı, Gazel 69, Mısra*
12).
14. Vaşl devrānıda ‘İş ü ‘işretim cāvîd êdi
Nâdire hicrānda ‘İş-i cāvidānım boldı **telh** (*Nâdire Divanı, Gazel 69, Mısra 14*).
15. Teğāfûl birle bîdād êtme çoḥ ḥālîmga ey tâlî
Ki **telh** olmuş mezākım kāmı ol la ‘l-i şekerḥādın (*Nâdire Divanı, Gazel 124,*
Mısra 14).
16. Leblingdin ayru ‘İşim **telhdür** devrān ara

Cân bërîb şîrîn maḳālîngnî körer kün barmu kin (*Nâdire Divanı, Gazel 128, Mısra 9*).

17. Cihândın kêtîdi ol şâh-ı cihânım

Menḡa boldı firâḳıda cihân **telh** (*Nâdire Divanı, Gazel 68, Mısra 6*).

têlmürüb kal-: (T.) Ümit ve hasretle bakmak.

1. **Têlmürüb ḳaldım** yolîngda şehriyârım ḳandasın

Gülşen-i ‘îşim ḡazân boldı bahârım ḳandasın (*Nâdire Divanı, Muhammes 8, Mısra 7*).

temâşâ: (Far.) Bakıp seyretme, zevkle, hayranlıkla seyretme, izleme.

1. Köralmey yârın bolmış cünûnım il **temâşâsı**

Eger körsem cemâlin anda körgersen **temâşânı** (*Nâdire Divanı, Gazel 145, Mısra 6*).

2. Közüm nûrîni rûşen êt ey Hudâ

Temâşâ-i emn ü emân eyleyin (*Nâdire Divanı, Terci-bend 1, Mısra 140*).

temâşâ êt-: (Far.+T.) Bakıp seyretmek; zevkle, hayranlıkla seyretmek, izlemek.

1. Kêlkim naḡarımḡa ey perîrû

Dîvâneḡa birdem **êt temâşâ** (*Nâdire Divanı, Gazel 5, Mısra 6*).

temâşâ eyle-: (Far.+T.) Seyretmek.

1. Çemende gül **temâşâ eyleban** serv-i revân körsem

Ḳılurman yâd sultân sikender ihtîşâmımnı (*Nâdire Divanı, Gazel 143, Mısra 19*).

temâşâ kıl-: (Far.+T.) Seyretmek, bakmak.

1. Bolub Edhem şîfat yekbâregî ‘âlemni terk êtmek

Bu işni Ḥazret-i Seyyid ‘Ömer Ḥân’dın **temâşâ kıl** (*Nâdire Divanı, Gazel 100, Mısra 14*).

2. Êmes iḡsân cezâsı ḡayr-ı iḡsân himmet ehliḡe

Bu ma’nî Kâmile tefsîr-i Ḳurân’dın **temâşâ kıl** (*Nâdire Divanı, Gazel 100, Mısra 16*).

3. Cemāl-ı yār istersèn gülistāndın **temāşā kıl**
Mēni giryān közümnı ebr-i nīsāndın **temāşā kıl** (*Nâdire Divanı, Gazel 100, Mısra 1-2*).
4. Êmes közgüde mey keyfiyet-i dîdârdın ğāfil
Tecellî neş'esini çeşm-i giryāndın **temāşā kıl** (*Nâdire Divanı, Gazel 100, Mısra 6*).
5. Muḥabbet derdidin āşüfteliğlar tüşti başımğa
Mēni ḥālimni ol zülf-i perîşāndın **temāşā kıl** (*Nâdire Divanı, Gazel 100, Mısra 8*).
6. Kāmışdek bend bendim āşiyān-ı nāle bolmışdur
Fiğānım destgāhını neyistāndın **temāşā kıl** (*Nâdire Divanı, Gazel 100, Mısra 10*).
7. Kōngül teşvîşini zülf-i perîşānıda körgende
Ciger kan oldıgın ol la'l-i ḥandāndın **temāşā kıl** (*Nâdire Divanı, Gazel 100, Mısra 12*).
8. Menga rām oldı vahşiler velî nāz u teğāfüldin
Cününüm destgāhını **temāşā kılmadı** şāhım (*Nâdire Divanı, Gazel 106, Mısra 4*).
9. Muḥabbet kişveride destgāhımnı **temāşā kıl**
Felekni gerdeni bağılık kemend-i dūd-ı āhımda (*Nâdire Divanı, Gazel 134, Mısra 11*).
10. Cāndın artuq mihrbān dildārdın ayrılmasun
Bir kēlib ḥālımnı sultānım **temāşā kılmadı** (*Nâdire Divanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 40*).
11. Nêçük kim ay şi'ā'-i rüşen olmış mihr tâbidin
Cemāl-ı pertevin ḥurşîd-i tâbāndın **temāşā kıl** (*Nâdire Divanı, Gazel 100, Mısra 4*).

temāşā vakti: (*Far. + Ar. + T.*) *Temaşa zamanı.*

1. Ey muşāhibler **temāşā vakti** şāhım kēlmedi
Mevsim-i seyr oldı şāh-ı kec-kulāhım kēlmedi (*Nâdire Divanı, Muhammes 8, Mısra 11*).

temāşā-i cemāl: (Far.+Ar.) Sevgilinin güzel yüzünü seyri.

1. **Temāşā-i cemālîğa** eger şükr étmegen bolsam
Közim peymānesini eşk ile serşār kıl yārab (Nâdire Divanı, Gazel 17, Mısra 11).

temāşā-i gül-i şad-berg ü ra' nā kıl-: (Far.+T.) Yüz yapraklı güzel, hoş görülen gülü seyir etmemek.

1. Köngül yüz pāre boldı Nâdire sargardı ruhsārım
Temāşā-i gül-i şad-berg ü ra' nā kılmadı şāhım (Nâdire Divanı, Gazel 106, Mısra 14).

temāşā-i rivāz-ı bāğ-ı rızvān eyle-: (Far.+Ar.+T.) Cennet bahçesini seyir etmek.

1. Cihān gülzārîde terk-i temāşā eylesün yārab
Temāşā-i riyāz-ı bāğ-ı rızvān eylesün şāhım (Nâdire Divanı, Gazel 105, Mısra 16).

temelluk dāmı: (Ar.+Far.+T.) Dalkavukluk tuzağı.

1. Tālīb-ı dünyā giriftār-ı kemend-i hüsñ ola
Pâyband olmas **temelluk dāmığa** āzād merd (Nâdire Divanı, Gazel 78, Mısra 8).

temennā: (Ar.) Arzu, istek, temennî.

1. Kılur peyveste vaşlîngnı **temennā**
Vefā kılmas kişiğa mülk-i dünyā (Nâdire Divanı, Gazel 2, Mısra 15).
2. Köngül kim hicr ilidin bînevādur
Kılur peyveste vaşlîngnı **temennā** (Nâdire Divanı, Gazel 2, Mısra 14).
3. Kêçe ol gīsū **temennāsığa** çektim āhlar
Tang êmes andın tutaşsa çarh îvānığa dūd (Nâdire Divanı, Gazel 81, Mısra 5).
4. Uşattı kand u şeker ni' metin la' l-i şekerhāsı
Ne dilkeş hüsñ irür körgeñ sarı artar **temennāsı** (Nâdire Divanı, Muhammes 2, Mısra 28).
5. Kaşîng ye'si **temennāsıdadur** peyveste qadım ham

Yürek zaḥmıḡa merhem isteb êtmes men tereddüd hem (*Nâdire Divanı, Muhammes 2, Mısra 11*).

temennâ kıl-: (Ar.+T.) *İstemek, arzulamak.*

1. Kördi ol serv-i dilārā kâmet-i mezûnını
Serv kadın **kıldı** kumrîler **temennâ** bāḡ ara (*Nâdire Divanı, Gazel 15, Mısra 16*).

temennâ-i bahār: (Far.) *Bahar arzusu.*

1. Bülbüle gülzârsız êrmes **temennâ-i bahār**
Furşat-ı çeng ü nevâ bir laḡza birdem bolmasun (*Nâdire Divanı, Gazel 130, Mısra 3*).

têmür-i şāhibkurān: (ö.a.) *Timur İmparatorluğu'nun kurucusu olan Emir Timur.*

1. Bir hümâyûn tıfl Bâbüre neslidin boldı 'ayân
Nev-nihâl-ı bûstân **têmür-i şāhibkurān** (*Nâdire Divanı, Muhammes 6, Mısra 28*).

ten: (Far.) *Beden, cisim, gövde, vücut.*

1. 'Aceb yok Nâdire pervâz kılsa yâr köyide
Ki bolmış **tende** fırkat oklarından bāl u per anda (*Nâdire Divanı, Gazel 10, Mısra 18*).
2. **Tenimde** hicr okı nê zaḡm-i bînihâyetdur
Ki bolmaḡay anı yüzdin birin şimār kılib (*Nâdire Divanı, Gazel 30, Mısra 9*).
3. Bolur âyîne şaykal birle fülâd
Tiler nālân köngül **tendin** ferâḡat (*Nâdire Divanı, Gazel 77, Mısra 24*).
4. Şem'dek örteb **tenimni** ihtiyât êt dūdını
Kim kereklikdur sevâd-ı ḡaṭ-ı reyḡânıḡa dūd (*Nâdire Divanı, Gazel 81, Mısra 9*).
5. Köngül nâveklerinḡni zaḡmıdın tapar herdem
Yaḡaç birle başaḡ kim **tende** kaldı ol irür merhem (*Nâdire Divanı, Muhammes 2, Mısra 14*).
6. Dil ḡasta u ciger ḡan **ten** derdmend sênsiz

Feryād ile figānım bolmış bülend sênsiz (*Nâdire Divanı, Muhammes 3, Mısra 11*).

7. **Ten** buzuldu êmdi râhat kalmadı

Sāye peydā bolmağay dīvārsız (*Nâdire Divanı, Gazel 89, Mısra 9*).

8. Salıb hicr **ten** mülkine zelzele dedi kılma devr-i felekden gile

Ne çāre-yi derdim ey Nâdire firāk oldu nāgeh vişāle peydā (*Nâdire Divanı, Gazel 11, Mısra 11*).

9. Ğarķa-yı hūn-ı ciger oldu **tenim**

Ķan yaş ile mūy-ı ser êtdim hîzāb (*Nâdire Divanı, Gazel 20, Mısra 5*).

10. **Tenim** hāk-ı reh oldu şehsüvārimdin cüdā kıldıñ

Ķılurman ey sipihr-i bī-mürüvvat dād destingdin (*Nâdire Divanı, Müsemmen 2, Mısra 13*).

têng: (T.) Denk.

1. Ğonçe ü gül **têng** êmes la'ling ile ağzıñge

Gülde şeker-hande ü Ğonçede ğüftār yoħ (*Nâdire Divanı, Gazel 72, Mısra 9*).

tenāb: (Far.) Ĭp.

1. Bend êtib zülfinĝ ara köñlimni āzād êtgeninĝ

Ķuş uçurgandêk irür baĝlab ayaĝıge **tenāb** (*Nâdire Divanı, Gazel 19, Mısra 6*).

tenhālĝ: (Far.+T.) Yalnızlık.

1. Düşvār êken cihānda **tenhālĝ** ibtilāsı

Yārimdin ikki gevher kaldı köñgöl sürürü (*Nâdire Divanı, Muhammes 3, Mısra 25*).

2. Bir ĝüşede **tenhālĝ** ile yādınĝ êtermen

Yoħ hemnefesim dīde-yi hūnbārdın ayru (*Nâdire Divanı, Gazel 132, Mısra 7*).

ten-i lâĝer ü nā-tüvān: (Far.) Zayıf ve ĝüçsüz beden.

1. Ķadıñĝ serv-i nāzıĝa ey gül-beden

Ten-i lâĝer ü nā-tüvānım fedā (*Nâdire Divanı, Gazel 13, Mısra 10*).

tengri: (T.) Allah.

1. Yoḡ édi köngilde ‘uḡbā müdde‘āsıdın bölek
Tilğa keltürmes édi **Tengri** senāsıdın bölek (*Nâdire Divanı, Muhammes 8, Mısra 48*).

tengri’ge tapsur-: (T.) Allah'a emanet etmek.

1. Sênga cân birle könglümni sêni **Tengri’ge tapsurdum**
Vedâ‘ingni kılrda köydi cânım hayr bādīdin (*Nâdire Divanı, Muhammes 2, Mısra 5*).

tepiş: (Far.) Kalp çarpıntısı, ıstırap.

1. Sernüviştım mevcdek keldi **tepiş** birle şikest
Ġarḡa-yı girdāb-ı derd ü dāḡ-ı derd-i bīpāyānıḡım (*Nâdire Divanı, Gazel 112, Mısra 13*).

terahhum: (Ar.) Merhamet.

1. Bir tegāfūldin kılay pāmāl serkeşler başın
Yüz gedānı bir **terahhum** birle sultān eyleban (*Nâdire Divanı, Gazel 117, Mısra 4*).

terāne: (Far.) Nağme, ahenk.

1. Bülbul şıfat eylerem **terāne**
Ol gül gazeli irür bahāne (*Nâdire Divanı, Terkib-bend 1, Mısra 49*).

terāne-yi şeyh: (Far.+Ar.) Şeyhin teranesi.

1. Riyā u hırş u ṭam‘ şavtıdur **terāne-yi şeyh**
Êşitme kim heme efsūn irür fisāne-yi şeyh (*Nâdire Divanı, Gazel 73, Mısra 1*).

tercih eyle-: (Ar.+T.) Tercih etmek, üstün tutmak, uygun görüp seçmek.

1. Nāgehān körse hırāmıḡnı bolur şermende
Bāḡbān **eyledi** servini ḡadıḡdın **tercih** (*Nâdire Divanı, Gazel 65, Mısra 6*).

tercümān eyle-: (Ar.+T.) Tercüme yapmak.

1. Cüdālîk remûzını izhârîğa
Kalemni tilin **tercümān eyleyin** (*Nâdire Divanı, Terci-bend 1, Mısra 136*).

ter-dāmānlıĝ: (Far.+T.) İffetsizlik.

1. İki giryān közüm mihriñgni da‘vāsıda tanıkdur
Ne dërmen bolsa **ter-dāmānlıĝ** ‘aybı bu güvāhımda (*Nâdire Divanı, Gazel 134, Mısra 14*).

tereddüd êt-: (Ar.+T.) Şüphe etmek.

1. Kaşîñg ye’si temennāsıdadur peyveste kadam ham
Yürek zaħmıĝa merhem isteb **êtmes** men **tereddüd** hem (*Nâdire Divanı, Muhammes 2, Mısra 12*).

terehhüm kıl-: (Ar.+T.) Acımak, merhamet etmek.

1. Şāh oldur ki re‘yetge **terehhüm kılsa**
Yok êse kâ‘ide-yi emn ü emān barça ‘abeş (*Nâdire Divanı, Gazel 54, Mısra 11*).

terehhüm zāhir êt-: (Ar.+T.) Merhamet göstermek.

1. Bir **terehhüm zāhir êtseng** nêtgüsü
Kıldı hüsñüngge mēni zār ihtiyāc (*Nâdire Divanı, Gazel 56, Mısra 15*).

terennüm dāmeni: (Ar.+Far.+T.) Sevgilinin güzel dameni.

1. Çêkme êlgimdin ‘itāb eyleb **terennüm dāmenin**
Raħm kılĝıl kim ĝubār-ı ĝüşe-yi sultāñıñım (*Nâdire Divanı, Gazel 112, Mısra 11*).

terĝib êt-: (Ar.+T.) Önermek.

1. Sēni cūd u ihsāne **terĝib êtib**
Hıtabıñgı hayrū’l-Cevād eyledim (*Nâdire Divanı, Terci-bend 1, Mısra 9*).

terk: (Ar.) Terk etme, bırakma.

1. Māyil-i zulétme közing **terkini**
Yoksa kıılır merdüm öyini ħarāb (*Nâdire Divanı, Gazel 20, Mısra 13*).

terk ét-: (Ar.+T.) Bırakmak, ayrılmak.

1. Mecnūn nège leyī **terkin étşün**
Yūsūf'ı unutmadı Züleyhā (*Nâdire Divanı, Gazel 5, Mısra 15*).
2. Kişî körgeñ emesdür 'ışķ da'vāsıda āsāyış
Eger rāḫat tilerseñ zāhidā **terk ét** bu da'vānı (*Nâdire Divanı, Gazel 145, Mısra 16*).

terk eyle-: (Ar.+T.) Bırakmak, ayrılmak.

1. Berpāy tutıb ķa'ide-yi mihr ü muḫabbet
Terk eylemeding Nâdire devlet üyi ābād (*Nâdire Divanı, Gazel 74, Mısra 14*).

terk-i cilve ét-: (Ar.+Far.+T.) Ölmek, vefat etmek.

1. Çü **terk-i cilve étti** ḫusrev-i ḫurşīd ruḫsārım
Köñgöl közgüsü zeng-i hicr ara ķalmış şafāsıdın (*Nâdire Divanı, Gazel 121, Mısra 7*).

terk-i du'ā eyle-: (Ar.+Far.+Ar.) Dua etmeyi terk etmek.

1. Nâdire ol yārnı vaşlın tileb
Şubḫ u mesā **terk-i du'ā eylemes** (*Nâdire Divanı, Gazel 90, Mısra 12*).
2. Rūze za'fidin 'aceb ḫayrettedurmen Nâdire
Eylemesmen līk bu aḫvāl ile **terk-i du'ā** (*Nâdire Divanı, Gazel 8, Mısra 12*).

terk-i ġam-i eyyām tut-: (Far.+Ar.+T.) Yaşam tasasını terk etmek.

1. Sāķiyā maḫmūrdurmēñ cām tut
Bir nefes **terk-i ġam-i eyyām tut** (*Nâdire Divanı, Gazel 48, Mısra 2*).

terk-i hidmet: (Ar.+Far.+Ar.) Hizmet etmeyi bırakmak.

1. Barmağım 'ömr ile yērga zārūret ērdi

Yoksa şayeste emen bendeğa **terk-i hîdmet** (*Nâdire Divanı, Gazel 44, Mısra 4*).

terk-i ʿışk ʿet-: (Ar.+Far.+Ar.+T.) *Aşkı terk etmek.*

1. **Terk-i ʿışk ʿet** dedi menğa zâhid

Demedi hîç tëlbe munça kabîh (*Nâdire Divanı, Gazel 64, Mısra 11*).

terk-i neng ü nâm tut-: (Ar.+Far.+T.) *Utanma ve şöhreti terk etmek.*

1. Êmdi kim ʿâşık bolıbsen ey köngül

Vaşlın isteb **terk-i neng ü nâm tut** (*Nâdire Divanı, Gazel 48, Mısra 10*).

terk-i rehî feryâd kıl-: (Ar.+Far.+T.) *Ağlamamak.*

1. Men ʿetib nâleni **terk-i rehî feryâd kılay**

Tâbekey hicr ü firâk âfetidin dâd kılay (*Nâdire Divanı, Muhammes 1, Mısra 3*).

terk-i şöhet-i ʿâlem tut-: (Ar.+Far.+Ar.+T.) *Alem konuşmasını terk etmek.*

1. Boldı ol fursat ki **terk-i şöhet-i ʿâlem tutay**

Kan tökib köz merdümidin şive-yi mâtem tutay (*Nâdire Divanı, Gazel 148, Mısra 1*).

terk-i taleb: (Ar.+Far.+Ar.) *İstemeyi terk etmek.*

1. Eger kelse başımğa tîğ-i ecel

Kılurman mu yolıngda **terk-i taleb** (*Nâdire Divanı, Gazel 23, Mısra 6*).

terk-i temâşâ eyle-: (Ar.+Far.+T.) *Seyir etmenin bırakıp gitmek.*

1. Cihân gülzârîde **terk-i temâşâ eylesün** yârab

Temâşâ-i riyâz-ı bâğ-ı rızvân eylesün şâhım (*Nâdire Divanı, Gazel 105, Mısra 15*).

terk-i temâşâ kıl-: (Ar.+Far.+T.) *Seyretmekten vazgeçmek.*

1. Bîdevâ derdimğa rahm eyleb müdâvâ kılmadı

Ayrılıb andın köngül **terk-i temâşâ kılmadı** (*Nâdire Divanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 42*).

terk-i vefā eyle-: (Ar.+Far.+T.) Vefasızlık yapmak.

1. ‘Ahd u peymānlar kılub êrdi vefā kılğum dēban
Eyledi **terk-i vefā** ol a’hd-i yalğan ‘ākıbet (*Nâdire Divanı, Gazel 34, Mısra 6*).

terk-i vefā kıl-: (Ar.+Far.+T.) Vefasızlık yapmak.

1. Sēn **terk-i vefā kıldıñ** u bed-mihrlıg̃ êtdıñ
Yārıñnı ferāmūş kılıb eylemedin yād (*Nâdire Divanı, Gazel 74, Mısra 9*).

tirkeş: (Far.) Okluk.

1. Nāvek-i müjgānları katlımg̃a **tirkeş** bağladı
Çaklıg̃ könlümni kaç-ı yāsıg̃a qurbān etib (*Nâdire Divanı, Gazel 28, Mısra 5*).

tesbîh: (Ar.) "Sübhânallah" sözünü söyleyerek Allah'ı yüceltme ve tenzih etme, Allah'ın her türlü kusurdan ve noksandan uzak olduğunu dile getirme.

1. Rışte-yi hālî edî deyr bile şum‘ada
Kim berehmen dēdi zünnār anı zāhid-i **tesbîh** (*Nâdire Divanı, Gazel 65, Mısra 16*).
2. Hasta könglüm içre pinhān dağlardur her zamān
Kêçeler **tesbîhdēk** yulduznı ti‘dād eylerem (*Nâdire Divanı, Gazel 108, Mısra 12*).

tesbîh -i riyyāy: (Ar.+Far.) İki yüzlülükle zikretmek.

1. **Tesbîh -i riyyāy** bile mağrūr edî zāhid
Tevfîk tapıb bağladı zünnār-ı muhabbet (*Nâdire Divanı, Gazel 47, Mısra 15*).

te’şîr-i fiğān u zār: (Far.) Ağlamak ve feryadın etkisi.

1. Kılmasun mu nāle ayrıldı vefālīg̃ yārıdın
Taşnı suv kıldı te’şîr-i fiğān u zārıdın (*Nâdire Divanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 94*).

teskîn: (Ar.) Sâkin kılma, yatıştırma, yatıştırılma.

1. Sēni tapmak besī müşkil körindi cütücū birle
Fırāķīng derdiġa **teskīn** tilermen güftügū birle (*Nâdire Divanı, Muhammes 2, Mısra 32*).

teskīn tap-: (Ar.+T.) *Teselli bulmak.*

1. Müjde keltürding vişāl-ı yārdın
Taptı **teskīn** derd-i hicrān merḥabā (*Nâdire Divanı, Gazel 6, Mısra 12*).

teslīm ét-: (Ar.+T.) *Teslim etmek, vermek.*

1. Āteş midür ey Nâdire bu medrese ehli
Her neçe ki **teslīm éterim** yana kıllur baḥş (*Nâdire Divanı, Gazel 52, Mısra 14*).
2. Nâdire vâziḥ-i ma‘ānī şevk
Anġa **teslīm éter** şerīf ü vâziḥ (*Nâdire Divanı, Gazel 64, Mısra 14*).

teslīm eyle-: (Ar.+T.) *Teslim etmek.*

1. Tā bādesin lebingge kılmış piyāle teslīm
Kad ü yüzinge **eyler** gül birle lāle **teslīm** (*Nâdire Divanı, Gazel 111, Mısra 2*).
2. Ger āfitāb körse ḥüsningni öz şuā‘yin
Bī-iḥtiyār **eyler** māh-ı cemāle **teslīm** (*Nâdire Divanı, Gazel 111, Mısra 10*).
3. Firdevs nāz içre tūbā kadiṅ nihālī
Serv **eylese** ‘aceb yok uşbu nihāle **teslīm** (*Nâdire Divanı, Gazel 111, Mısra 12*).
4. Ağzıṅ ki binişāndur vaşfın ḥayāl kıldım
Her nükte-senc **eyler** uşbu ḥayāle **teslīm** (*Nâdire Divanı, Gazel 111, Mısra 14*).
5. Ḥüsning tecellīside ḥurşīd zerre yanglıġ
Eyler kamer yüzinge mānend-i hāle **teslīm** (*Nâdire Divanı, Gazel 111, Mısra 16*).
6. Ey Nâdire sözümni ger körse ebr-i nīsān
Gevherlerini **eyler** mānend-i jāle **teslīm** (*Nâdire Divanı, Gazel 111, Mısra 18*).
7. Kaşıṅ nāz eyler ḥüsn içre māhrūlar
Ḥurşīd **eylegendek** yüzün hilāle **teslīm** (*Nâdire Divanı, Gazel 111, Mısra 8*).

teslīm kıl-: (Ar.+T.) *Teslim etmek.*

1. Tā bādesin lebinge **kılmış** piyāle **teslīm**
Kad ü yūzinge eyler gül birle lāle teslīm (*Nādire Divanı, Gazel 111, Mısra 1*).
2. Baş indürüb yengi ay peyveste kaçlarınge
İki kara közüngge **kılmış** gazāle **teslīm** (*Nādire Divanı, Gazel 111, Mısra 4*).
3. Tā şadeŕ eşitse deryāda sözlerinŕni
Gevherin **kılur** ol dürr-i maķāle **teslīm** (*Nādire Divanı, Gazel 111, Mısra 6*).

teşne kal-: (*Far.+T.*) *Susuz kalmak.*

1. La‘l-i nābing ĥasretide **teşne kıldım** Nādire
Şerbet-i kevşer misālinŕni körer kün barmu kin (*Nādire Divanı, Gazel 128, Mısra 13*).

teşne kām ol-: (*Far.+Ar.+T.*) *Aşırı susamak.*

1. Riyā u rızķ tarīķide **teşne kām olur**
Serāb-ı baħr-i ĥayālāt-ı bikerāne-yi şeyħ (*Nādire Divanı, Gazel 73, Mısra 5*).

teşne-leb: (*Far.*) *Susuz, susamış.*

1. Hicrān ģamidin **teşne-leb** ü ĥasta ciger mēn
Sāķī kerem eyleb menĝa tut sāĝar-ı şahbā (*Nādire Divanı, Gazel 4, Mısra 15*).

teşvīř: (*Ar.+Far*) *Endişe, tasa.*

1. Hicr āřūbı belādur kim anı **teşvīřidin**
Katre-yi sīmāb yanglıĝ könglüm eyler ıztrāb (*Nādire Divanı, Gazel 19, Mısra 9*).
2. Menĝa ‘aķl u ĥired **teşvīřidin** yok ērdi āsāyiř
Cünün imdād ētib mundın kıtulldım şükr andın hem (*Nādire Divanı, Gazel 109, Mısra 11*).

teşvīř-i köz ü kaç u müĝān: (*Far.+T.+Far.*) *Sevgilin göz, kaç ve kirpiĝinin tasası.*

1. Bī-vefādur ĥüsndin tā kılmadım kaç‘-i nazar
Bolmadım **teşvīř-i köz ü kaç u müĝāndım** ĥalāř (*Nādire Divanı, Gazel 93, Mısra 6*).

tevbe-yi rabbanā kıl-: (Ar.+Far.+Ar.T.) Allah'a tövbe etmek.

1. Êmdi Hüdā rizāsını Nâdire ihtiyâr etib
İlge 'adâlet eyleban **tevbe-yi rabbenā kılur** (Nâdire Divanı, Gazel 84, Mısra 14).

tevemân: (Ar.) İkiz çocuk, ikiz olan iki velet.

1. Kadem tā 'arşa-yı 'âlemğa koydı ol dürr-i yektâ
Mubârekbâd üçün baht u sa'âdet **tevemân** keldi (Nâdire Divanı, Gazel 140, Mısra 4).

tevfiķ: (Ar.) Başarı, muvaffakiyet.

1. Zehī şāhı ki devlet feyzidin āgāh olub kılmış
Cevāhir sürme-yi **tevfiķidın** nūr-ı nazār peydā (Nâdire Divanı, Gazel 10, Mısra 8).

tevfiķ tap-: (Ar.+T.) Başarmak, muvaffak olmak.

1. tesbîh -i riyāyı bile mağrūr edi zāhid
Tevfiķ tapıb bağladı zünnār-ı muhabbet (Nâdire Divanı, Gazel 47, Mısra 16).

tevfiķ ü 'adâlet: (Ar.) Allah Allah'ın yardımına kavuşma ve adalet.

1. Eylegil ābād **tevfiķ ü 'adâlet** mülkini
Nâdire mevlā yolıda himmet-i merdâne tut (Nâdire Divanı, Gazel 39, Mısra 13).

tıfl: (Ar.) Küçük çocuk.

1. **Tıfl** irür şehzâde sultân muzaffer bolğusı
Şāh-ı devrân oğlıdur 'âlemğa server bolğusı (Nâdire Divanı, Muhammes 6, Mısra 31).

tıfl-ı bî-günāh: (Ar.+Far.) Suçsuz, günahsız bebek.

1. Közüm yaşını çarh-ı bî-mürüvvet hāka döndürdi
Nêçük cirm oldı peydā uşbu **tıfl-ı bî-günāhımda** (Nâdire Divanı, Gazel 134, Mısra 20).

tıfl-ı gül-endām: (Ar.+Far.) *Gül bedenli çocuk.*

1. Kanlı közyaşım ile āh cünūn bezmīde
Serv mevzūn ile dur **tıfl-ı gül-endām** menġa (*Nâdire Divanı, Gazel 1, Mısra 4*).

tıfl-ı mekteb: (Ar.+Far.+Ar.) *Okul çocuġu.*

1. Tîġ-i zebānıġ oldu miftāh-ı genç-i dāniş
‘Alāme-yi zamāndur alıġda **tıfl-ı mekteb** (*Nâdire Divanı, Gazel 27, Mısra 12*).

tîġ: (Far.) *Kılıç.*

1. Pāre pāre boldı cismim tā cefālar **tîġidin**
Tā irür **tîġ-i zebān** cefā-i ihsānıġım (*Nâdire Divanı, Gazel 114, Mısra 11-12*).

tîġ-i ecel: (Far.+Ar.) *Ecel kılıcı.*

1. Eger kelse başımġa **tîġ-i ecel**
Kılurman mu yolıġda terk-i taleb (*Nâdire Divanı, Gazel 23, Mısra 5*).

tîġ-i zebān: (Far.) *Dil kılıcı.*

1. **Tîġ-i zebānıġ** oldu miftāh-ı genç-i dāniş
‘Alāme-yi zamāndur alıġda tıfl-ı mekteb (*Nâdire Divanı, Gazel 27, Mısra 11*).
2. Pāre pāre boldı cismim tā cefālar tîġidin
Tā irür **tîġ-i zebān** cefā-i ihsānıġım (*Nâdire Divanı, Gazel 114, Mısra 12*).

tik-: (T.) *Dikmek.*

1. Hārīr-i pīreniġ riştesiġa nè nuşşān
Yaramnı **tikkeni** andın ‘ināyet et bir naġ (*Nâdire Divanı, Gazel 70, Mısra 6*).

til-: (T.) *Dilmek, kesmek.*

1. Vāy yüz feryād yār-ı ġārdın ayrılmışam
Dēb edi baġrıġnı hicrān tîġi birle **tilmeyin** (*Nâdire Divanı, Muhammes 4, Mısra 36*).

til uzat-: (T.) Konuşmak.

1. Ol zülf-i dil-âvîzini eşkâlinı açmay
Bî-hûde nêdin **til uzatı** şâne kıılır bahş (Nâdire Divanı, Gazel 52, Mısra 4).

tilâvet: (Ar.) Kur'ân'ı güzel sesle ve kurallara göre okuma.

1. Cemâling muşhafing kıldım **tilâvet**
Kaşing tuğra anda bismillâhıdır (Nâdire Divanı, Gazel 2, Mısra 5).

tilâvet kıl-: (Ar.+T.) Güzel ve usulünce okumak.

1. Cemâling muşhafing **kıldım tilâvet**
Kaşing bismillâhıdur anda tuğra (Nâdire Divanı, Gazel 2, Mısra 5).

tile-: (T.) Dilemek, istemek.

1. Bu kêçe meyhâne-yi dergâhıda
Pîr-i muğândın **tilerim** feth-i bâb (Nâdire Divanı, Gazel 20, Mısra 16).
2. **Tileseng** vaşl öt cihân gamidın
Ne cihân belki cism ü cândın kêç (Nâdire Divanı, Gazel 62, Mısra 3).
3. Bolur âyîne şaykal birle fülâd
Tiler nâlân köngül tendin ferâgat (Nâdire Divanı, Gazel 77, Mısra 24).
4. Nâdire ol yârnı vaşlın **tileb**
Şubh u mesâ terk-i du'â eylesen (Nâdire Divanı, Gazel 90, Mısra 11).
5. Lebimğa keldi aning vaşlını **tileb** cânım
Belâ-yi ot-figenimni tüşümde körmesem edi (Nâdire Divanı, Gazel 113, Mısra 11).
6. **Tilermên** yüz beyâbân çat'ini kılsam koyun yanglıg
Ki ötkay mên vişâlin isteban kevn ü mekândın hem (Nâdire Divanı, Gazel 115, Mısra 3).
7. Hayrân közüm ey mâh cemâlingnı **tileydür**
Âyineni yok maţlab-ı dîdârdın ayru (Nâdire Divanı, Gazel 132, Mısra 5).
8. Ğaraż himmetlerimdın yâr vaşlı iktizâsıdur
Tilermen vaşlını yârab ziyâd et ihtimâmımnı (Nâdire Divanı, Gazel 143, Mısra 24).

9. Yādını derd-i dilimğa çäre kılmay nêlayin
Her taraf vaşlın **tileb** nezzāre kılmay nêlayin (*Nâdire Divanı, Muhammes 4, Mısra 14*).
10. Yār vaşlını **tilermen** Nâdire
Eyledi könglümni efgār ihtiyāc (*Nâdire Divanı, Gazel 56, Mısra 17*).
11. Sêni tapmak besî müşkil körindi cütücū birle
Fırākıñg derdiğa teskîn **tilermen** güftügū birle (*Nâdire Divanı, Muhammes 2, Mısra 32*).
12. Eger ğamdin hālāş olmak **tilersên**
Şurāhîdek şarāb-ı erguvan iç (*Nâdire Divanı, Gazel 60, Mısra 3*).

til: (T.) Dil.

1. Lebidin sorma hadîşi ki irür **tilğa** girān
Yār nāzik lebiğa bērmesün āzār hadîş (*Nâdire Divanı, Gazel 51, Mısra 9*).
2. Böyle kim nuṭṭ-ı revān baḥşıñg
Tilğa keltürme edeb birle ‘ibārāt-ı kabîḥ (*Nâdire Divanı, Gazel 65, Mısra 2*).
3. Yoq êdi köngilde ‘uqbā müdde‘āsıdın bölek
Tilğa keltürmes êdi Tengri senāsıdın bölek (*Nâdire Divanı, Muhammes 8, Mısra 48*).

tin-: (T.) Dinlenmek, huzur bulmak.

1. Dēmeding ey şāh ol mehcūr ara bülbul kebi
Nāledin **tinmey** sêni hicriñgde nālānım këlür (*Nâdire Divanı, Gazel 88, Mısra 12*).
2. Çü hıdmet yolıda dāmān-ı devlet düştü elgimge
Anıñg şükrānesidin **tinmağım** emr-i muḥāl olğay (*Nâdire Divanı, Gazel 150, Mısra 10*).
3. Gehî peymāne birle şuğl etib gāhî sebū birle
Köngül **tinmeska** kalmış êrdi her nev‘ ārzū birle (*Nâdire Divanı, Muhammes 2, Mısra 34*).
4. Nâdire **tinmey** du‘ā kılm kim bukün sultānı sên
Pādişāh-ı ‘aşr dursan ol gedālardın biri (*Nâdire Divanı, Gazel 139, Mısra 15*).

tindür:- (T.) Dindirmek, sakinleştirmek.

1. Rızā köyiğā tā koydum qādem könglümni **tindürdüm**
Žarar qılmas muḥabbet ehliğā ağıyārnı ʿaʿni (*Nâdire Divanı, Muhammes 2, Mısra 35*).
2. Esîr-i ḥâkdur ol serv-i ḥūrîzād destingdin
Felek cismimni tofrağ eyledi cânımnı **tindürdi** (*Nâdire Divanı, Müsemmen 2, Mısra 40*).

tîre: (Far.) Bulanık, kara, karanlık.

1. **Tîredür** şubḥ-ı nişâtım sâkıyā keltür şarāb
Şām-ı hicrân zulmetide cām-ı meydur âfîtab (*Nâdire Divanı, Gazel 19, Mısra 1*).
2. Ey köngül fiğāningdin **tîredür** felek qaşrı
Bu binānı vîrān qıl ʿışq öyini ābād et (*Nâdire Divanı, Gazel 36, Mısra 7*).
3. Ey köngül dūd-ı fiğāningdin kevākib **tîredür**
Āh köp çekme ḥicāb-ı sâbit ü seyyare aç (*Nâdire Divanı, Gazel 57, Mısra 7*).
4. Bolubdur rûzgārım şām-ı ğam deycüridek **tîre**
Menga ey mihr-i tâbān müjde-yi şubḥ-ı şabā keltür (*Nâdire Divanı, Gazel 86, Mısra 7*).
5. **Tîredür** ol aydın ayru hicr şāmı meskenim
Nuql-i ğam bolmış ğızā ḥün-ı cigerdür şerbetim (*Nâdire Divanı, Gazel 103, Mısra 3*).
6. Kózlerim merdümleri köp yıqlamaqdın **tîredür**
Māh-ı ruḥsār üzre ḥālīngni körer kün barmu kin (*Nâdire Divanı, Gazel 128, Mısra 3*).
7. Nişâtım **tîredür** şemʿ-i şebistānımdın ayrılgaç
Bolubman zerredék ḥurşîd-i tâbānımdın ayrılgaç (*Nâdire Divanı, Müsemmen 2, Mısra 17*).
8. Mürüvvet eyle cānā sêndin ayru **tîredür** şāmım
Yarut külbemni bir tün ʿarîzingni âfîtab eyleb (*Nâdire Divanı, Gazel 21, Mısra 7*).
9. Mihr-i ruḥsāringdin ayru şubḥ-i îşim bîşafā

Tiredür şām-ı ğamim ey mäh-ı tībān kaydansa (*Nâdire Divanı, Gazel 129, Mısra 10*).

tire bol-: (*Far. + T.*) Kararmak, bulanmak, bulanıklaşmak.

1. Ayrılıb köz haṭ-ı ruḥsārıngdın
Tire bolmuş közime şām u şabāḥ (*Nâdire Divanı, Gazel 63, Mısra 10*).
2. Tā yüzing ayı nümāyān boldı ḥüsn eflākıda
Reşk otıdın **tire boldı** rüzgār-ı āfitāb (*Nâdire Divanı, Gazel 24, Mısra 10*).
3. Nişāndur **tire bolğan** aḥter-i baḥtım sevādıdın
Tügünler kim firāking ötidin ğam şām-ı köydürdüm (*Nâdire Divanı, Muhammes 2, Mısra 9*).

tire bulut: (*Far. + T.*) Siyah bulut, kararmış bulut.

1. Közlerim yığladı zülfiṅni körib
Ki yığın bā'isidür **tire bulut** (*Nâdire Divanı, Gazel 42, Mısra 6*).

tire-dil: (*Far.*) Kara gönüllü.

1. **Tire-dilmen** şāne zülfiṅni perişān eylegeç
Şubḥ-ı 'işim şām-ı ğamdür çihre pinhān eylegeç (*Nâdire Divanı, Gazel 58, Mısra 1*).
2. Şem'-i ruḥsārıngdın ayru **tire-dildür** Nâdire
Dāĝ yanglıĝ duman-ı āteş-i hicrāningım (*Nâdire Divanı, Gazel 112, Mısra 17*).

tire hâtır: (*Far. + Ar.*) Kararmış gönül.

1. **Tire hâtırlarını** rüşen ḥāl eylersen müdām
Āsumān-ı cāḥ üze ḥurşid-i tībāndur mu sēn (*Nâdire Divanı, Gazel 120, Mısra 13*).

tire rüzgār êt-: (*Far. + T.*) Yaşamını karatmak.

1. Şām-ı firāking **etti** menı **tire rüzgār**
Körset yüzingni mäh cemālingdın örgüley (*Nâdire Divanı, Gazel 147, Mısra 3*).

tîre ü âşüfte hâl: (Far.) Bulanık ve perişan hal.

1. Cāndın artuḡ mihrbān dildārdın ayrılmasun
Yārdın ayru kõngüldur **tîre ü âşüfte hâl** (*Nâdire Divanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 20*).

tirgüz-: (T.) Diriltmek, canlandırmak.

1. Her kişi ölse yüziṅ mihride la'liṅ **tirgüzür**
Çün mesîhiṅ zinde eyler âfitābiṅge öley (*Nâdire Divanı, Gazel 149, Mısra 3*).
2. **Tirgüzür** bīmārlarını şerbet-i la'l-i lebiṅ
Sākiyā maḥmūrman zevḡ-i şarābiṅge öley (*Nâdire Divanı, Gazel 149, Mısra 5*).

tîr-i melāmet: (Far.+Ar.) Melamet oku.

1. Mēni 'āşık dēban **tîr-i melāmet** yağdı başımge
Ulusdın Nâdire derdimni pinhān êtmesem bolmas (*Nâdire Divanı, Gazel 91, Mısra 13*).

tîr-i müjgān: (Far.) Kirpik okları.

1. Semend-i nāz üze meydān ara cevlan êtib her yan
Kõngüllerni nişān-ı **tîr-i müjgān** eylesün şāhım (*Nâdire Divanı, Gazel 105, Mısra 4*).
2. Kızıl gül kebi **tîr-i müjgānıdın**
Kõngül beski çāk-ı girībān irür (*Nâdire Divanı, Gazel 85, Mısra 9*).
3. Çekib **tîr-i müjgān** kaşı yasıdın
Yüzümni bu ḡamdin sāmān eyleding (*Nâdire Divanı, Gazel 97, Mısra 7*).

tirik: (T.) Diri, canlı.

1. Yaḡşı u yaman birbiriḡa muḡtenem êrmiş
Ferzāne **tirik** bolsın u dīvāne selāmet (*Nâdire Divanı, Gazel 33, Mısra 10*).

tiriklik: (T.) Dirilik, hayatta bulunma.

1. Nâdire sensiz **tiriklikdin** ne rāḡat kördi dēb
Ol hümāyūn tāli' ü ferḡunde atvārimḡa ayt (*Nâdire Divanı, Gazel 37, Mısra 13*).

tirildür-: (T.) Diriltmek, can başışlamak.

1. Ey muşāhibler **tirildür** déb gümān ètmeng mēni
Cismdin cān-ı ‘azīzim kētti almıř řūretim (*Nādire Divanı, Gazel 103, Mısra 11*).

tīse: (Far.) Balta, nacak, külink.

1. Mēn āh ile taġnı suv ıldım
Künd eyledi **tīsesini** ferhād (*Nādire Divanı, Gazel 75, Mısra 10*).

tīse-yi ferhād: (Far.) Ferhat'ın baltası.

1. **Tīse-yi ferhād** ġamdin pāre baġrım dāġını
Luf hıştıdın ıl ey řīrīn suġan huşrev binā (*Nādire Divanı, Gazel 14, Mısra 33*).

tīşle-: (T.) Isırmak, dişlemek.

1. Herçend ki bīmār-ı ġam-i ‘ıř èdi mecnūn
Derdimni kōrib **tīşledi** engüşt-i nidāmet (*Nādire Divanı, Gazel 43, Mısra 4*).
2. Kōrdi derdimni řabīb ü **tīşledi** barmaġını
Aydı kim yokdur devāı ‘ış derdidür bu derd (*Nādire Divanı, Gazel 78, Mısra 5*).
3. Cānıma aşd eyler èseng ıl velīk
Tīşleme la ‘līngni ılursan ‘itāb (*Nādire Divanı, Gazel 20, Mısra 12*).

titren-: (T.) Titremek.

1. Riřte-yi cānım semūm-ı vehm birle titrenür
Ger řabādın cünbişi serv-i hırāmānımdadur (*Nādire Divanı, Gazel 83, Mısra 11*).

tīz: (Far.) "Tez", çabuk, süratli bir şekilde, beklenenden daha erken sürede.

1. Ĥamūř ètermen anı bir řerare āh bile
Egerçi **tīz** irür öti bīzebāne-yi řeyġ (*Nādire Divanı, Gazel 73, Mısra 8*).

tofraġ, topraġ: (T.) Toprak.

1. Karanġu közimge hier şāmı tîredür ‘İşim
Felek **tofraġa** pinhân eyledi mäh-ı temāmımnı (*Nâdire Divanı, Gazel 143, Mısra 22*).
2. Könġül şehbâzını endüh dâmiġa eylentürdi
Tecemmül âfitâbınınġ felek **tofraġa** indürdi (*Nâdire Divanı, Müsemmen 2, Mısra 42*).
3. Ey emîr-i nüktedân **tofraġınġ** üzre dâd étey
Sêndin ayrıldım kıyan baray ne menzilġa yêtey (*Nâdire Divanı, Muhammes 7, Mısra 11*).
4. ‘Azîzim şubh yanġlıġ pâkdāmân ötdi ‘âlemdin
Şerâfet birle **topraġını** feyz âşâr kıl yârab (*Nâdire Divanı, Gazel 17, Mısra 16*).
5. Sürme-yi çeşm-i dilimdür eşikinġ **topraġı**
Dergehingdin menġa âvâreliġ êrmeş hâcat (*Nâdire Divanı, Gazel 44, Mısra 5*).
6. Sormanġız ey düstlar mëndin nişân u nâm kim
Yıġlavardı **topraġım** âh u fiġân tûfânıdın (*Nâdire Divanı, Gazel 126, Mısra 12*).
7. Gâhgâhî tavf étib **topraġıdın** eylanaman
Câvidân cennetde boġay hażret-i sultân ‘Ömer (*Nâdire Divanı, Muhammes 7, Mısra 25*).
8. Bezm-i ihsânınġda dest-i zerfişânınġ reşkidin
Şâmlar **topraġ** aradur pence-yi mihr-i semâ (*Nâdire Divanı, Gazel 14, Mısra 10*).

tofraġ eyle-: (T.) Topraġa çevirmek, yerle bir etmek.

1. Esîr-i ġâkdur ol serv-i ġurîzâd destingdin
Felek cismimni **tofraġ eyledi** cânımnı tindürdi (*Nâdire Divanı, Müsemmen 2, Mısra 40*).

tök-: (T.) Dökmek, akıtmak.

1. Bir tarafda ġacer-i müjġânıdın kıanlar **tökib**
Bir tarafdın bâdeni la‘l-i lebi cân eyleban (*Nâdire Divanı, Gazel 117, Mısra 5*).
2. Lebleri **tökü** tebessüm şehdidin âb-ı hayât
Közleri yüz fitne berpâ eyledi nâz eylegeç (*Nâdire Divanı, Gazel 59, Mısra 5*).

3. Közümnü böyle giryān bilmekimdur dāne-yi eşkin
Besī gevher ki **tökmiş** 'ışk nīsānı bu deryāğa (*Nâdire Divanı, Gazel 135, Mısra*
8).
4. **Tökmeyin** kim eşk tapmas la'l-i sîrābıñ sēni
Yutmayın kan kim ruḥ-ı gülnārıñ eyle ārzū (*Nâdire Divanı, Gazel 131, Mısra*
9).

tökil-: (T.) Dökülmek, saçılmak, serpilmek.

1. Yaş ornıda kanlar **tökilür** dīdelerimdin
Tā tüşti közim ol gül-i ruḥsārdın ayru (*Nâdire Divanı, Gazel 132, Mısra 3*).

tokuz çarḥı hıızrā: (T.+Far.+Ar.) Dokuz hayat suyu içen kainat.

1. Hoş ol kim 'azm-i reh êtting yolıñda
Çırāgān yaruttı **tokuz çarḥı hıızrā** (*Nâdire Divanı, Gazel 9, Mısra 12*).

tol-: (T.) Dolmak.

1. Harīs mi'desi **tolmas** cihān ḥarācı bile
Ne kim yoluḳtı aṅga kıldı ḍaḥil-i maṭbaḥ (*Nâdire Divanı, Gazel 70, Mısra 9*).

toldur-: (T.) Doldurmak.

1. Sāḳiyā renc-i ḥumār örtedi keltür menğa mey
Toldurub neçe kadeḥni tuta kör peyderpey (*Nâdire Divanı, Muhammes 1, Mısra*
42).

tolı 'amel: (Ar.+Far.+Ar.) En uzun amal nameni.

1. Kemend-i zülfidin ayru tüşübdurmen du'ā vaḳti
Ki **bol tolı 'amelni** boynıma zünnār kıl yārab (*Nâdire Divanı, Gazel 17, Mısra*
10).

tolunay: (T.) Dolunay.

1. Kemdur **tolunay** bolsa cemālingge berāber
Ḥurşide ḳulaḡıñdagi dūr-dāne ḳılır baḥş (*Nâdire Divanı, Gazel 52, Mısra 9*).

tūfān: (Ar.) Çok şiddetli şekilde yağarak her yeri sular altında bırakan yağmur.

1. Cānımğa cefalar bile cānāne kıılır baḥş
Her laḥza közümnî yaşı **tūfāne** kıılır baḥş (*Nâdire Divanı, Gazel 52, Mısra 2*).
2. Saldı ‘ışk ehliğa rastāḥîz hicrān āfeti
Āhnı şarşar kıılıb eşkimni **tūfān** eylegeç (*Nâdire Divanı, Gazel 58, Mısra 4*).
3. Āh çektim nāle **tūfān** eyledi
Çarḥ bünyādını berbād eyledim (*Nâdire Divanı, Gazel 110, Mısra 3*).
4. Nişān tapmak ḗmes āvāre köngüldin müyesser kim
İrür bir kaṭre-yi kan köz yaşı **tūfāne** tapşurdu (*Nâdire Divanı, Gazel 137, Mısra 12*).
5. Yüzüñg hicride **tūfandur** sirişkim tuttı dünyānı
‘Aceb ḗrmes anıñg bir kaṭresi ğarḥ ḗtse deryānı (*Nâdire Divanı, Gazel 145, Mısra 1*).

tūfān eyle-: (Ar.+T.) Fırtınaya çevirmek.

1. Eşk-i gülgünim ki **tūfān eylemiş** ğam şāmıda
Ḥal‘atim andın şafaḥ dāmānidék ḵam eylerem (*Nâdire Divanı, Gazel 118, Mısra 5*).
2. Ne ḥācet nāle çekmek köz yaşını **eylemek tūfān**
Firāk u miḥnet içre şabr ḗtmekdur sezāvārı (*Nâdire Divanı, Gazel 141, Mısra 15*).

tūğra: (T.) Fermanlarda imza yerine kullanılan işaret, sevgilinin kaşları.

1. Cemālınğ muşḥafınğ kıldım tilāvet
Ḵaşıñg **tūğra** anda bismillāhıdır (*Nâdire Divanı, Gazel 2, Mısra 6*).
2. Taptı **tūğra** yahşı atıdın sa‘ādet defterī
Serv ḵadığa münāsib ḥal‘at-ı āzādلیğ (*Nâdire Divanı, Muhammes 6, Mısra 15*).

tügün: (T.) Düğüm.

1. Nişāndur tîre bolğan aḥter-i baḥtım sevādıdın

Tügünler kim firāķıng ötidin ğam şām-ı köydürdüm (*Nâdire Divanı, Muhammes 2, Mısra 10*).

2. Boldı könglüm gönçe yanglıg tā **tügünler** mahzeni
Zir dest-i minnet-i ihsân-ı bîpâyâningim (*Nâdire Divanı, Gazel 114, Mısra 7*).

tuğvân: (Ar.) Coşku.

1. Firāk leşkeri **tuğvânıdın** ma‘âzallâh
Yüzing nezzâresi ‘uşaqlarnı firdevsî (*Nâdire Divanı, Gazel 3, Mısra 11*).

tühfe kıl-: (Ar.+T.) Hediye etmek.

1. Bu barça ‘acz ile isbât-ı nâ-tüvânlığıdur
Ki mür kıldı Süleymân’ğa **tühfe** pây-ı meleğ (*Nâdire Divanı, Gazel 70, Mısra 12*).

tulū ‘êt-: (Ar.+T.) Meydana çıkmak, doğmak.

1. Saltanat bahride peydâ boldı yektâ gevheri
Şubh-i devletdin **tulū ‘etti** hümayün ahteri (*Nâdire Divanı, Muhammes 6, Mısra 2*).

tümār: (Ar.) Boru şeklinde bükülmüş kâğıt, tomar.

1. Beski mecnündür anıng hüsniğa gülşen gülleri
Ğönçe gerdindür çemen boynıda **tümāri** ‘aceb (*Nâdire Divanı, Gazel 18, Mısra 6*).
2. Meger kelse nesîmi yâr-ı gülpüşim riyâzıdın
Açılsa gönçe yanglıg ‘uğdesi könglümni **tümāri** (*Nâdire Divanı, Gazel 141, Mısra 14*).

tün kèce: (T.) Dün gece.

1. **Tün kèce** figân u nâlışımdın
Köyng iti içre tüşti gavgâ (*Nâdire Divanı, Gazel 5, Mısra 9*).

tün: (T.) Geceler, geceler boyu.

1. Meyhâne-yi 'ışk içre hoş ol rind ki **tünler**
Bir cür'a uçun bar èse bîdâr-ı muhabbet (*Nâdire Divanı, Gazel 47, Mısra 3*).

tur-: (T.) Durmak, beklemek.

1. İrür pîr-i muğândın bu cesâret **turgıl** ey sâkî
Lebâleb cām ile zâhidni de'vâsını bîkâr èt (*Nâdire Divanı, Gazel 32, Mısra 9*).
2. Hıramân keldi yâr u kâmet-i ta'zîmiğa bî-ğod
Yıkıldım sâyedek yerdin **turarge** iltizam eyleb (*Nâdire Divanı, Gazel 26, Mısra 4*).

türbet: (Ar.) Türbe.

1. Rûh-ı pākî ki anıñ **türbetini**
Tavf eter künde hücum-ı ervâh (*Nâdire Divanı, Gazel 63, Mısra 7*).

turfe: (Ar.) Görülmemiş, nâdir, garip, tuhaf.

1. **Turfe** su'âlî lebidin sordı yâr
Cân bêreyin bolmasa şîrîn cevâb (*Nâdire Divanı, Gazel 20, Mısra 7*).
2. 'Ârizîñ mey tâbıdın boldı nezâket destgâh
Turfe güller zâhir ètdi nevbahâr-ı âfitâb (*Nâdire Divanı, Gazel 24, Mısra 8*).
3. Felek 'cûzesidur **turfe-yi** şûh-ı ğaddâr
Ki neçe şeyhdın aldı köñgölñi eyledi şah (*Nâdire Divanı, Gazel 70, Mısra 3*).
4. Şem'-i ruhsârıñı eṭrâfıda pîç ü tâb urar
Turfe oğşar yârñıñ zülf-i perişânığa dūd (*Nâdire Divanı, Gazel 81, Mısra 8*).

turre-i sünbül: (Ar. + Far.) Alna düşen saç, kıvrıcık saç lülesi.

1. Gülşen içre anı ğîsûsığa mânend irür
Turre-i sünbül irür halka bolan dām menğa (*Nâdire Divanı, Gazel 1, Mısra 12*).

türre-yi leylâ: (Ar.) Leya'nın alnına düşen saç.

1. Her sebze ü sünbül ki bu gülşenge çeker baş
Müy-i ser-i mecnûn dur u **türre-yi leylâ** (*Nâdire Divanı, Gazel 4, Mısra 12*).

tüş-: (T.) Düşmek, inmek.

1. Ol zülf-i dil-âvîz mu ‘anber girihidin
Her kimni **tüşib** başığa bir özgece sevdâ (*Nâdire Divanı, Gazel 4, Mısra 10*).
2. Mâh-tâbân yüzligim her lahza yâd êtsem sêni
Dûd-ı bağırmдын çıkar ôt içre **tüşgendêk** kebâb (*Nâdire Divanı, Gazel 19, Mısra 4*).
3. Lebîngdin ayru **tüşib** Kâmile kitabet ile
Kara libâs kiyib kaldı sügvâr hadîs (*Nâdire Divanı, Gazel 50, Mısra 13*).
4. Köngül şādâb êding vaşlı meydin
Lebidin ayru **tüşding** êmdi kām iç (*Nâdire Divanı, Gazel 60, Mısra 6*).
5. Yok ağzınıñ sorağıda ey cān nişān tileb
Tüşding ‘adem tarîkine gümdur senğa beled (*Nâdire Divanı, Gazel 80, Mısra 8*).
6. Yār ‘uşşākına şem ‘-i cilve rüşen kılmasun
Kim **tüşer** andın raķîb-i rûsiyeh cānımğa dūd (*Nâdire Divanı, Gazel 81, Mısra 12*).
7. **Tüşti** âhımdın bu aķşām çarķ meydānığa dūd
Kim eşer kıldı felekni mihri tâbānığa dūd (*Nâdire Divanı, Gazel 81, Mısra 1*).
8. Köydi bağırm āh mişrā ‘ini inşā’ eylegeç
Tüşti andın Nâdire evrāk-ı dīvānığa dūd (*Nâdire Divanı, Gazel 81, Mısra 14*).
9. Bolmışam herçen hicrānıñde şabr eyleb hamūş
Çün **tüşersen** yādıma yekbāre feryād eylerem (*Nâdire Divanı, Gazel 107, Mısra 10*).
10. Ayıldım ol kuyaşnı tâ ‘araķ efşān liķāsıdın
Közümge ot **tüşer** hurşîd ile encüm ziyāsıdın (*Nâdire Divanı, Gazel 121, Mısra 2*).
11. **Tüşmesüm** köz hem anıñ sermenzil ü māvāsığa
Tā köngül kaşrı nidāmet birle vîrān olmasun (*Nâdire Divanı, Gazel 122, Mısra 15*).
12. ‘Aceb êrmes demādem zerre yanğlıķ bîķarār olsa
Oşal köz kim **tüşer** ol āfîtāb-ı ‘ālemārāğa (*Nâdire Divanı, Gazel 135, Mısra 4*).
13. Vişālıñgdın ey cān tapalmay sorağ

- Neler **tüştü** başımğa sêndin sorağ (*Nâdire Divanı, Terci-bend 1, Mısra 16*).
14. Fırkat içre **tüştü** sevdâi züleyhâ başıma
Kîmet-i Yüsûf baha tapdı harîdârımğa ayt (*Nâdire Divanı, Gazel 37, Mısra 5*).
15. Sebâ sarığa ger **tüşse** güzârıng nâgeh ey hüdhüd
Süleymân sarı Bilkis köyidin bir merhabâ keltür (*Nâdire Divanı, Gazel 86, Mısra 5*).
16. **Tüşse** mihri kõnglüme bîhud bolıb feryâd etib
Ol zamânı elgime çäk-ı girîbânım kélür (*Nâdire Divanı, Gazel 88, Mısra 5*).
17. Muhabbet derdidin âşüfteliğlar **tüştü** başımğa
Mêni hâlimni ol zülf-i perîşândın temâşâ kıl (*Nâdire Divanı, Gazel 100, Mısra 7*).
18. **Tüşmesün** şebnem gül üzre gül 'izârımdın cüdâ
Tâ ki şebenmdêk közüm yaşı firâvân olmasun (*Nâdire Divanı, Gazel 122, Mısra 9*).
19. Seher kim **tüştü** otlar cânıma ol mihr sîmâdın
Aşurdum âh u efğân dūdını evc-i şürreyâdın (*Nâdire Divanı, Gazel 124, Mısra 1*).
20. Yaş ornıda kanlar tökilür dîdelerimdin
Tâ **tüştü** közim ol gül-i ruhsârdın ayru (*Nâdire Divanı, Gazel 132, Mısra 4*).
21. Zülfin isteb rişte-yi cânımğa **tüştü** tâblar
Ketti tākāt devri êmdi tâb-ı hicrân qalmadı (*Nâdire Divanı, Gazel 136, Mısra 7*).
22. Yüzin körgeç başımğa **tüştü** müşkin zülf sevdâsı
Fiğân kim bir bakışda yüz belâ başımğa keltürdüm (*Nâdire Divanı, Muhammes 2, Mısra 29*).
23. Bî-nevâman dâdres püşt ü penâhımdın cüdâ
Müşkil işler **tüştü** başım üzre şâhımdın cüdâ (*Nâdire Divanı, Muhammes 8, Mısra 24*).
24. Cihân içre **tüşdi** besî resthîz
Meger cilve birle hırâmân irür (*Nâdire Divanı, Gazel 85, Mısra 3*).
12. Saçıng sünbülidin 'adedsiz girihler **tüşübdür** kõngül riştesiğa
Ki yüzdin birin zâhir êtsem kılur c'ad-i müşkîn kulâle peydâ (*Nâdire Divanı, Gazel 11, Mısra 3*).

13. Hiç cürm ehlini ahvālīga yārab **tüşmesün**
‘Ömrlerdür çarhdın mēn çekdügüm cev̄ ü cefā (*Nâdire Divanı, Gazel 14, Mısra 19*).

tüş: (T.) *Düş, rüya.*

1. Bir keçe kördüm **tüşümde** ol cihānārā yüzün
Dembedem ol vechdin ğamgīn köngül şād eylerem (*Nâdire Divanı, Gazel 108, Mısra 5*).
2. Nigār-ı gül-bedenimni **tüşümde** körmesem edi
Leb-i şeker şikenimni **tüşümde** körmesem edi (*Nâdire Divanı, Gazel 113, Mısra 1-2*).
3. Köz açmayın ğamide rüzgārım ötüğüdür
Ki yār-ı sīm tenimni **tüşümde** körmesem edi (*Nâdire Divanı, Gazel 113, Mısra 4*).
4. Çü devr-i rāhatım ötti zehī sa‘adet edi
Murād-ı cān u tenimni **tüşümde** körmesem edi (*Nâdire Divanı, Gazel 113, Mısra 6*).
5. Yüzi gül ü qadi şimşād közleri nergis
Bahār u yāsemenimni **tüşümde** körmesem edi (*Nâdire Divanı, Gazel 113, Mısra 8*).
6. Cefā-i hier bile köksümi figār kılay
Nigāh-ı sihr fenimni **tüşümde** körmesem edi (*Nâdire Divanı, Gazel 113, Mısra 10*).
8. Lebimğa keldi anıñ vaşlını tileb cānım
Belā-yi ot-figenimni **tüşümde** körmesem edi (*Nâdire Divanı, Gazel 113, Mısra 12*).
9. Hemīşe bülbul-i tab‘īm figān u zār eter
Ki ‘Ariz-i çemenimni **tüşümde** körmesem edi (*Nâdire Divanı, Gazel 113, Mısra 14*).
10. Firākı Nâdire könglümğa dāğlar koydı
Emīr-i şaşıkenimni **tüşümde** körmesem edi (*Nâdire Divanı, Gazel 113, Mısra 16*).

11. Bolub başdın ayak āyīne yaṅlġ dīde-yi ḥayret
Tüşümde cilve etti her taraf ṭāvūs reftārı (*Nâdire Divanı, Gazel 141, Mısra 8*).
12. **Tüşde** rûy-ı lebi derdimge dermân eyledi
Songra kılgan va‘delerni barça yalğan eyledi (*Nâdire Divanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 71*).

tüşde kör-: (T.) Rüyada görmek.

1. **Körüb tüşde** yüzünġni bî-ihtiyār
Fiġān çektim andaġ ki dād eyledim (*Nâdire Divanı, Terci-bend 1, Mısra 5*).
2. Yürek kıan oldu āhımning tütünü kökge yandaştı
Kaçan kim **tüşde kördüm** gül yüz ile serv-ı bālānı (*Nâdire Divanı, Gazel 144, Mısra 18*).

tut-: (T.) Tutmak.

1. Yıġdı tā ḥāşāk sīlāb-ı sirişkim başıma
Tutti heryandın kēlib ġam kıuşları anda yuva (*Nâdire Divanı, Gazel 14, Mısra 30*).
2. Ārzū kıldım **tutar** mēn dēb vişāl-ı dāmenin
Pāre boldı hicr elgide ġirībān ‘ākıbet (*Nâdire Divanı, Gazel 34, Mısra 7*).
3. Şāf mey ger nūş etersēm derdini
Bazl-ı cām-ı rind-i derd-āşām **tut** (*Nâdire Divanı, Gazel 48, Mısra 16*).
4. Rûz-ı mâtemdür bukün ey ehl-i şoḥbet el-vedā‘
Ėmdi **tutmasman** cihān ehliġa ülfet el-vedā‘ (*Nâdire Divanı, Muhammes 8, Mısra 32*).
5. Rāh-ı medḥing şām-ı ġamde **tutti** kilik-i Nâdire
Meş‘al-ı luṭfing āṅa çün şubḥ olķay rehnümā (*Nâdire Divanı, Gazel 14, Mısra 37*).
6. Sākī menġa kıadeḥ **tut** bu deyr ara lebāleb
Zāhid ehlidin usandım tutdım sēningle meşreb (*Nâdire Divanı, Gazel 27, Mısra 2*).
7. Hicrdin maḥmūrman sākī lebāleb cām **tut**

- Mèn kebi herkim ki bolsa rind-i derd-âşâm **tut** (*Nâdire Divanı, Gazel 35, Mısra 1-2*).
8. Bî-nevâlarımız felek hırşîd-i yanglıg sâkiyâ
Câm-ı serşâr-ı şebûhı bizge her eyyâm **tut** (*Nâdire Divanı, Gazel 35, Mısra 6*).
9. Yâr kûy itlarığa nâgeh olsang hemnişin
Âşinâlardur alarga ‘izzet ü ikrâm **tut** (*Nâdire Divanı, Gazel 35, Mısra 10*).
10. Bolmağıl ferhâd u mecnündek cihân efsânesi
‘İşk ara ey Nâdire âyîn-i neng ü nâm **tut** (*Nâdire Divanı, Gazel 35, Mısra 14*).
11. Eyki dersen âşnâ bîgânedin körmey zarar
‘Âlem ehlidin öziñni bir yolu bîgâne **tut** (*Nâdire Divanı, Gazel 39, Mısra 4*).
12. Hüsni ü ‘ışk eyler sening hâkisteriñni tütüyâ
Şem‘din köymaknı kesbêt mezheb-i pervâne **tut** (*Nâdire Divanı, Gazel 39, Mısra 6*).
13. Ger tiler bolsan hevâdis şâhbâzıdın emân
Çuğz yanglıg ey köngül bir gûşe-yi vîrâne **tut** (*Nâdire Divanı, Gazel 39, Mısra 8*).
14. Dâniş ü fehmi ü hîred şabr u sükûn u ‘aql u hûş
Barçanı pervâne-yi şem‘-i ruh-ı cânâne **tut** (*Nâdire Divanı, Gazel 39, Mısra 10*).
15. Bolma gîr ü dâriğa mağrûr ger ‘aql eşeng
Devlet-i dünyânı uyku ferz kıl efsâne **tut** (*Nâdire Divanı, Gazel 39, Mısra 12*).
16. Eylegil âbâd tevfiğ ü ‘adâlet mülkini
Nâdire mevlâ yolıda himmet-i merdâne **tut** (*Nâdire Divanı, Gazel 39, Mısra 14*).
17. Kêlgıl ey yâr vefâ resmini **tut**
Şem‘-i ruhsâr ile külbemni yarut (*Nâdire Divanı, Gazel 42, Mısra 1*).
18. Dâm-ı gâmdin isteseng âzâdlıg
Sâğar-ı mey şubhıdın tâşâm **tut** (*Nâdire Divanı, Gazel 48, Mısra 4*).
19. Vaşl câmı tâ sening elgingdedür
Özni yâ Cemşîd yâ Bahrâm **tut** (*Nâdire Divanı, Gazel 48, Mısra 14*).
20. Vaşl ara kâm isteseng ey Nâdire
Êmdi özni neçe kün nâkâm **tut** (*Nâdire Divanı, Gazel 48, Mısra 18*).
21. Sâkiyâ köp hasta hâtır men cefâ devrânıda

- Bir kadeh mey **tutğıl** āzād eyle ğam zindānıdın (*Nâdire Divanı, Gazel 126, Mısra 6*).
22. Yüzüñg hicride tūfandur sirişkim **tuttı** dünyānı
‘Aceb ėrmes anıñg bir kaťresi ğark ėtse deryānı (*Nâdire Divanı, Gazel 145, Mısra 1*).
23. Boldı ol fırsat ki terk-i şöhet-i ‘ālem **tutay**
Kān tōkib kōz merdūmidin şīve-yi mātem **tutay** (*Nâdire Divanı, Gazel 148, Mısra 1-2*).
24. Şeh ‘Ömer Sultān cihāndın kētdi ol şevket ile
Ėmdi devrān ehlidin çeşm-i mūrūvvet kem **tutay** (*Nâdire Divanı, Gazel 148, Mısra 4*).
25. Ötti şubh-ı vaşl kēldi şām-ı endūh u firāk
Merhabā ey dāğ-ı ħasret kilik-i bezm-i ğam **tutay** (*Nâdire Divanı, Gazel 148, Mısra 6*).
26. Bādesiz mīnā u cām āhır nişāt efzā ėmes
Ėmdi yād-ı ğonçe-yi gül bu çemende kem **tutay** (*Nâdire Divanı, Gazel 148, Mısra 8*).
27. Kān bolur kōñgöl anıñg devrini yād ėtken zamān
Mēn nēçük tab‘imni şād u ħāťırım ħurrem **tutay** (*Nâdire Divanı, Gazel 148, Mısra 10*).
28. Firkatıdın yığlamağdın kalmadı kōz içre yaş
Ėmdi ħūn-ı dīl ilem kōz şafhasın pūr nem **tutay** (*Nâdire Divanı, Gazel 148, Mısra 12*).
29. Bezm-i vaşlın kōrmaganlar firkatıdın dāğdur
Mēn ki kōrdim devletin özni nēçük bī-ğam **tutay** (*Nâdire Divanı, Gazel 148, Mısra 14*).
30. Tapmağım olmas müyesser ol gül-i ħandān besī
Ger heme seyr-i cihān u ‘arşa-ı ‘ālem **tutay** (*Nâdire Divanı, Gazel 148, Mısra 16*).
31. Cevrler ki menğa çarĥ eyledi şāhımnı kōrüb
Baş yalañg eyleb ‘inānıñnı **tutub** dād kılay (*Nâdire Divanı, Muhammes 1, Mısra 20*).

tuta kör-: (T.) *Sunmak.*

1. Sâkiyâ renc-i humâr örtedi keltür menga mey
Toldurub neçe kadehni **tuta kör** peyderpey (*Nâdire Divanı, Muhammes 1, Mısra 42*).

tutaş-: (T.) *Tutuşmak, yanmak.*

1. **Tutaştı** şem 'dek her barmağım hicrân şerârîdin
İlik merhem koyay déb çün bağır çakığa yetkürdüm (*Nâdire Divanı, Muhammes 2, Mısra 19*).
2. Kêçe ol gîsû temennâsığa çektim âhlar
Tang êmes andın **tutaşsa** çarh îvânığa dūd (*Nâdire Divanı, Gazel 81, Mısra 6*).

tütî: (Far.) *Papağan.*

1. Her kaçan kim dèse ol la 'l-i şekerbâr hadîş
Telh olur **tütîye** güftâr ile bisyâr hadîş (*Nâdire Divanı, Gazel 51, Mısra 2*).

tütî şekerhân: (Far.) *Şeker gibi üten papağan.*

1. Yazıbman şafha-yı hüsning hayâlida bu inşanı
Hacâlet eyledi âyîne-yi **tütî-yi şekerhânını** (*Nâdire Divanı, Gazel 144, Mısra 2*).

tütî-yi cân: (Far.) *Can papağanı.*

1. Bülbul-i dil gönçe-yi gülzâring eyler ârzû
Tütî-yi cân la 'l-i şekerbâring eyler ârzû (*Nâdire Divanı, Gazel 131, Mısra 2*).

tütîyâ: (Ar.) *Göze çekilen sürme.*

1. Menga ol serv-ğad peygâmın ey bād-ı şabâ keltür
Ğubâr-ı mağdemın közlerimğa **tütîyâ** keltür (*Nâdire Divanı, Gazel 86, Mısra 2*).

tütîyâ eyle-: (Ar.+T.) *Sürme etmek.*

1. Hüs ü 'ışk **eyler** sening hâkisteringni tütîyâ

Şem‘din köymaknı kesbēt mezheb-i pervāne tut (*Nâdire Divanı, Gazel 39, Mısra 5*).

tûtiyâ izle-: (Ar.+T.) *Sürme aramak.*

1. Ğubārım ‘ışķ vādīsīde berbād oldı andağ kim
Beyābānlarda mecnūn **tûtiyâ izler** ğubārımdın (*Nâdire Divanı, Gazel 116, Mısra 4*).

tûtiyâ-ı çeşm-i giryân: (Ar.+Far.) *Ağlayan göze parlaklık ve kuvvet veren sürme taşı tozu.*

1. Kêl bēri tā hāk-ı pāyīngi kılay
Tûtiyâ-ı çeşm-i giryân merhabā (*Nâdire Divanı, Gazel 6, Mısra 14*).

tûti-yi nutk: (Far.+Ar.) *Konuşan papağan.*

1. **Tûti-yi nutķım** irür gülşen-i ğüftār içre
Sözde şeker şiken ü nutķ u tekellümde feşîh (*Nâdire Divanı, Gazel 65, Mısra 11*).

tüz-: (T.) *Dizmek, düzenlemek, tamir etmek.*

1. Kōngül bâğıda āhım nehlidin **tüzdim** hıyābānlar
Zamānı anda gülgeşt-i hıyābān eylesün şāhım (*Nâdire Divanı, Gazel 105, Mısra 11*).
2. Hātım olmış seŋga **tüz** resm ile ‘ālemdādlık
Ey cihānārā muhîṭ-i gevherefşāndur mu sēn (*Nâdire Divanı, Gazel 120, Mısra 3*).
3. Āyīn-i ‘adl **tüzdi** inşāf birle ol hem
Şükr-i Hūdā-i ‘ālem şubḥ u mesā demādem (*Nâdire Divanı, Muhammes 3, Mısra 33*).
4. **Tüzmiş** bu nā-tüvānīŋ ğam ğüşeside kânūn
Hicrān terānesidür ‘uşşāk ara nevāsı (*Nâdire Divanı, Muhammes 3, Mısra 19*).

U

u, ü: "Ve" bağlacı.

1. Kimse tapmas eşerim istemağ **u** sormağdın
Ne nişân kaldı fenâ mülkide ne nâm menğa (*Nâdire Dîvanı, Gazel 1, Mısra 13*).
2. Yüzinğ ferruğ cemālinğ ruğ-efzā
Hağınğ hıızr **u** leb-i la'linğ mesîhā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 2, Mısra 2*).
3. Yüzimge boldı yüzinğ muğterin bihamdullāh
Açıldı mihr **ü** bağda gül-i ra'nā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 3, Mısra 4*).
4. Her sebze **ü** sünbül ki bu gülşenge çeker baş
Müy-i ser-i mecnûn dur u türre-yi leylā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 4, Mısra 12*).
5. Hicrân ğamidin teşne-leb **ü** hasta ciger mên
Sākî kerem eyleb menğa tut sāğar-ı şahbā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 4, Mısra 15*).
6. Boldı gül mevsimi **ü** meykedeler cânibidin
Müjde-yi 'îş **ü** tarab yêtküzedür bād-ı şabā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 7, Mısra 7-8*).
7. Ey hoş ol rind-i mey āşām **u** siyeh mest müdām
Cām-ı mey elkide alıda sebū vu mînā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 7, Mısra 9*).
8. Kündüzi bir güşede āşifte hāl **u** ser-girân
Kêçeler tā şubh-dem bîdār u maşğul-ı du'ā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 8, Mısra 4*).
9. Emîr **ü** 'ādil **ü** ve'l-ni'mā vu Muhammed Emîn Hân hem
Cihân barıça menğa bu üçevni yār kıl yārab (*Nâdire Dîvanı, Gazel 17, Mısra 21*).
10. Nêçük kim her biri köz nûrî **ü** köngül çırāğıdur
Alarğa bağt **u** devletni hemîşe yār kıl yārab (*Nâdire Dîvanı, Gazel 17, Mısra 27-28*).
11. Perî yanglığ nazardın çehre pinhân êtdi ol mehveş
Firāk **u** hicr cāmıdın meni mest **ü** harāb eyleb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 21, Mısra 4*).
12. Derd cāngāh **u** demādem āh-ı ahvālım fedā
Rağmi kélgey mü menğa bu hāl ile sultān körüb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 22, Mısra 5*).
13. Mênî zār ferhād u mecnûn nijād
İrür yār şîrîn **ü** leylî neseb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 23, Mısra 9*).
14. Mênî zār ferhād **u** mecnûn nijād

- İrür yâr şîrîn ü leylî neseb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 23, Mısra 9-10*).
15. Hırāmân keldi yâr u kâmet-i ta‘zîmîğa bî-ğod
Yıkıldım sâyedek yerdin turarge iltizam eyleb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 26, Mısra 3*).
16. Yahşî u yaman birbiriğa muğtenem êrmiş
Ferzâne tirik bolsın u dîvâne selâmet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 33, Mısra 9-10*).
17. Dehr kiştzârîğa bir şerâr u yüz hîrmen
Köydürürğa ‘âlemni berķ-i ‘ışķ bünyâd êt (*Nâdire Dîvanı, Gazel 36, Mısra 15*).
18. Nâdire sênsiz tiriklikdin ne râhat kördi dëb
Ol hümâyûn tâlî‘ ü ferhunde atvârimğa ayt (*Nâdire Dîvanı, Gazel 37, Mısra 14*).
19. Dürr-i eşķ ü ‘aķlķ-i hûn-ı dilni
Kêlür yârîng ayağığa nişâr êt (*Nâdire Dîvanı, Gazel 38, Mısra 11*).
20. Dâniş ü fehîm ü hîred şabr u sükûn u ‘aķl u hûş
Barçanı pervâne-yî şem‘-i ruh-ı cânâne tut (*Nâdire Dîvanı, Gazel 39, Mısra 9*).
21. Sa‘d irür aķter-i iķbâl u hümâyûn tâlî‘
Saltanat çâker ü kuldur senga baķt u devlet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 44, Mısra 7-8*).
22. Fuķarâ hâlîğa ger baķmasa her şâh anğa
Haşmet ü saltanat u rîf‘at şân barça ‘abeş (*Nâdire Dîvanı, Gazel 54, Mısra 10*).
23. Ey köngül dūd-ı figmüdâmımnıdın kevâķib tîredür
Âh köp çekme hicâb-ı sâbit ü seyyâre aç (*Nâdire Dîvanı, Gazel 57, Mısra 8*).
24. Nâdire âh-ı dil ü şûr-ı cünûn berpây kıl
Uşbu leşķer birle ‘âlem mükini yekbâre aç (*Nâdire Dîvanı, Gazel 57, Mısra 13*).
25. Vâmîķ u ferhâd u mecnûndın muķaddem bildi yâr
Nâdire ‘ışķıngnı ‘âşîķlıkda mümtâz eylegeç (*Nâdire Dîvanı, Gazel 59, Mısra 13*).
26. Küfr ü İslâm ilige zülfüngdin
‘Aķd-ı zünnâr u halka-yı tesbîh (*Nâdire Dîvanı, Gazel 64, Mısra 10*).
27. Tûtî-yî nuķķım irür gülşen-i güftâr içre
Sözde şeker şiken ü nuķķ u tekellümde faşîh (*Nâdire Dîvanı, Gazel 65, Mısra 12*).
28. Kânı ol yârdëķ şîrîn şemâil

- Cemāl-ı dilkeş ü eṭvār-ı ferruḥ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 67, Mısra 4*).
29. Bolubdur Nâdire mümtâz-ı ma‘nî
Kelâmi rüşen ü eş‘âr-ı ferruḥ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 67, Mısra 14*).
30. Ğonçe ü gül têng emes la‘lîng ile ağzînge
Gülde şeker-ḥande ü gonçede güftâr yoh (*Nâdire Dîvanı, Gazel 72, Mısra 10*).
31. Sên terk-i vefâ kıldîng u bed-mihrlîğ êtdîng
Yârîngnı ferâmüş kılib eylemedin yâd (*Nâdire Dîvanı, Gazel 74, Mısra 9*).
32. Hier içre firâk şiddetidin
Yüz nâle ü şed hezâr feryâd (*Nâdire Dîvanı, Gazel 75, Mısra 4*).
33. Dîn Nâdire’din kemal taptı
İkbâl- refîk ü mülk-i âbâd (*Nâdire Dîvanı, Gazel 75, Mısra 14*).
34. Közîng şâgird-i şüh u gamze üstâd
Ḥırâmân kêlgil ey serv-i revânım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 77, Mısra 15*).
35. Kördi derdimni ṭabî-b ü tişledi barmağın
Aydı kim yokdur devâsı ‘ışk derdidür bu derd (*Nâdire Dîvanı, Gazel 78, Mısra 5*).
36. Nâ-tüvân cismimde her yandın nümâyân dâğlar
Kim bisât-ı ‘ışkda bu üstüh‘ân-ı ka‘b ü nerd (*Nâdire Dîvanı, Gazel 78, Mısra 12*).
37. Köngüller ka‘besin birbir ziyâret eyledim emdi
Ṭavâf-ı mekke ü taḥt-ı Süleymân êtmesem bolmas (*Nâdire Dîvanı, Gazel 91, Mısra 8*).
38. Bu bezm içre fiğân u nâlîşımdın
Nevâ-yı çeng ü şavt-ı erğenün bes (*Nâdire Dîvanı, Gazel 92, Mısra 4*).
39. Yüz cânım olsa laḥzada ḳurbânîng eylerim
Vaşlım nişârîng olsun u hicrân taşadduḳîng (*Nâdire Dîvanı, Gazel 98, Mısra 4*).
40. Bir yol mênî ḳaşımğa külib kél ki eyleyin
Mâl u menâl u ni‘met-i elvân taşadduḳîng (*Nâdire Dîvanı, Gazel 98, Mısra 8*).
41. Gülzâr-ı ḥüsn sebze-yi ḥaṭîng bahârıdur
Feyz-i bahâr u seyr-i gülistân taşadduḳîng (*Nâdire Dîvanı, Gazel 98, Mısra 12*).
42. Bardîng aḥbâbgâ bir nâme sevâd eylemedîng

- Bizni rüsvā-yı cihān ettiṅg ü yād eylemedinṅ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 99, Mısra 2*).
43. Çemende cilve kıldı serv ü gül hem sebze baş çekdi
Kadı serv ü yüzi gül hatı reyhânımnı sağındım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 102, Mısra 8*).
44. Sernüviştım mevcdek keldi tepiş birle şikest
Ġarġa-yı girdāb-ı derd ü dāġ-ı derd-i bî-pâyānıṅım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 112, Mısra 14*).
45. Yüzi gül ü kadi şımşād közleri nergis
Bahār u yāsemenimni tüşümde körmesem edi (*Nâdire Dîvanı, Gazel 113, Mısra 7*).
46. Köṅgöl cānıdan u cān qaldı cānān u cihāndın hem
Köṅgöldin cāne yettim ġam tünide belki cāndın hem (*Nâdire Dîvanı, Gazel 115, Mısra 1*).
47. Şehsüvārım fikri kim cān birle köṅgöldür menġa
Cismim içre köṅgöl ü köṅgöl ara cān eylerem (*Nâdire Dîvanı, Gazel 118, Mısra 4*).
48. Lütf ü hulq u dāniş ü ihsān u ‘aql u saltanat
Sēndedür mecmū‘a-i ahlāq u ihsāndur mu sēn (*Nâdire Dîvanı, Gazel 120, Mısra 9*).
49. Yārdın qaldı çemen sersebz ü ḡandān olmasun
Gül‘izārımsız cihān bāġı gülistān olmasun (*Nâdire Dîvanı, Gazel 122, Mısra 1*).
50. Ḥusrev-i fermānverā şafder ü kişvergüşā
Gevher-i ķimet bahā ketti kerem kanıdın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 125, Mısra 17*).
51. Kāfir ü bî-raḡm u sengīn-dil esīr-i bolmışam
Dīn ü dil ġāret kılor ol nā-muslimān her kēçe (*Nâdire Dîvanı, Gazel 133, Mısra 11-12*).
52. Qad-i mevzūnı bile gülgūn yüzin yādi bile
Ārzūyı ṭubā u yād-ı gülistān qalmadı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 136, Mısra 14*).
53. Sāķiyā tutķıl ġanīmet sāġar-ı ‘işret bilen
Kim neçe devr ötti ü bir neçe devrān qalmadı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 136, Mısra 16*).

54. Perîpeyker qarındaşım hayâl-ı mâh-ruhsârı
Neşât **u** 'îşdin bîgâne **ü** ğam âşinâ kıldı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 138, Mısra 10*).
55. Bardı **u** 'âlemni köydirdi firâkı âteşi
Şehr örtendi ğamidin şehriyârım këlmedi (*Nâdire Dîvanı, Gazel 142, Mısra 9*).
56. Mēnga sēnsiz derd üze derd **ü** elem üzre elem
Sēndin ayrılğaç ğazâl-ı hūş mēndin kıldı rem (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 53*).
57. Derd-i yâr **u** ğuşşa hemdem ğam firāvân 'îş kem
Bilmegen bolsam vişālîng devletini muġtenem (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 55*).
58. Tâli'im rehberlîğ eyleb baht **u** yâver qalmadı
Vaşl sarı devlet **ü** iqbâl rehber bolmadı (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 61*).
59. Nēçe endîşe-yi serv **ü** gül **ü** şimşâd kılay
Vaşl bezmi ara cām-ı mey-i serşâr xanı (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 1, Mısra 25*).
60. Âteş-i derd **ü** firāk **u** şerer-i hicr meni
Örtedi qaysı birini sēnga būnyād kılay (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 1, Mısra 29*).
61. Ney kebi boldı işim nâle **ü** efgân çekmek
Mēn mēn ü küh-ı ğaming kullesinde cān çekmek (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 1, Mısra 34*).
62. Bağlab ihlâş ile iħrām ħarîmi ħareming
Eşkdin rāhile **ü** hūn-ı cigerzād kılay (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 1, Mısra 50*).
63. Nash maşq-ı kalem-i Mânî **ü** Bihzād kılay (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 1, Mısra 65*).
64. Āh bir serv sehî reftârdın ayrılmışam
Közleri bādām **u** gülruhsârdın ayrılmışam (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 4, Mısra 2*).
65. Hicr derdiğa giriftâr eyledi cānān mēni
Ol gül-endām **u** perî-ruhsârdın ayrılmışam (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 4, Mısra 10*).
66. Vâle mēn âyînedēk dīdârdın ayrılmışam

Ol ki dāyim hemnişīn ü hemdem ü hem-h'āb ēdi (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 4, Mısra 16*).

67. Kêçe kûndûz vişālî müdde'āsıdur menġa
Yār-ı ġam-h'ār u nikû kirdārdın ayrılmışam (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 4, Mısra 30*).

68. Baht u tālî' çāker ü iqbāl u devlet hemdemi
Cedd-i a'lāsı mükkrem şāhlarnıġ ekremi (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 6, Mısra 23*).

69. Rūşen oldı şem'-i bezm-i ġazret-i Sultān 'Ömer
Düstlar dil-şād u düşman ġatırî zîr ü zeber (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 6, Mısra 64*).

70. Dehr ara maħrûm-ı dîdār-ı şehyî Fergāne'men
Furġatıda ehl-i mâtem ġasta cān u dilfigār (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 7, Mısra 6*).

71. Aqtı baġrım pāresi közler yolıdın ġan bolub
Ĥalk-i 'ālem ġoş-dil ü mēn bî-nevā ġayrān bolub (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 7, Mısra 38*).

72. Ayrılıb ol pādîşāhdın boldı aġvālīm tebāh
Dil-figār u sîne rîş ü dîde giryān el-firāk (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 8, Mısra 40*).

73. Çemenler ġurrem ü yoġtur mēniġ serv ü ġurāmānım
Serîr-i salţanat peydā u yoġtur şāh-ı tūrānım (*Nâdire Dîvanı, Müseddes 1, Mısra 7-8*).

74. Ĥalāyîġ serġoş u peydā ēmes ol bezm-i şāhānım
Cihān ġandān u giryāndur mēni bu çeşm-i ġünbārım (*Nâdire Dîvanı, Müseddes 1, Mısra 9*).

75. Feryād ki 'ışġ ētti mēni yārġa meftûn
Cān vāle ü ten ġasta yürek dāġ u ciger ġûn (*Nâdire Dîvanı, Müsemmen 1, Mısra 2*).

76. Mēn ġasret ile ġaldım u yārım sefer ētti
Ĥatlımġa ġam ü derd ü belānı ġaber ētti (*Nâdire Dîvanı, Müsemmen 1, Mısra 9-10*).

77. Felek zulm etti ü feryād-reska yètmedi dādım
Feraḥ tapmas cihān-ı bī-vefādın ṭab‘-i nāşādım (*Nâdire Dîvanı, Müsemmen 2, Mısra 27*).
78. Cemî‘ hemnişînler bar u ol ârām-ı cânım yok
Muḥabbet derd ü dāğdın bölek nām u nişānım yok (*Nâdire Dîvanı, Müsemmen 2, Mısra 33-34*).
79. Seṅa i‘tiḳādım köp u şabrım az
Fedādur seṅa köp ü azım mēning (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 121-122*).
80. Sēnsiz bu kõṅgölüni kıldı macrūḥ
Şimşîr-i firāk u hicr tîri (*Nâdire Dîvanı, Terkib-bend 1, Mısra 4*).
81. Tā bar bu cihān mēn ü sorağing
Cānda eleming kõṅgölde dāğing (*Nâdire Dîvanı, Terkib-bend 1, Mısra 47*).

uç-: (T.) *Havaya kalkıp gitmek, tayeran etmek.*

1. Nēce isteb **uçtı** rāḥet āşiyānın murğ-ı dil
Tapmadı ârāmge cüz ḥalka-yı dām-ı belā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 14, Mısra 27*).
2. Heme şayd-ı ârzūdur bu cihān şikārgāhı
Nétayın ḳolımdın **uçtı** bu muḥalde şāhbāzım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 101, Mısra 4*).

uçkun: (T.) *Kıvılcım.*

1. Çarḥ üzre sanma kevkeb kim çırāğān tünleri
Derd-i āhım şu‘lesi **uçkunlarındır** nişān (*Nâdire Dîvanı, Gazel 119, Mısra 6*).
2. Fiğānımdın ki otlar baş çeker ol māhdın ayru
Müdāmımnı **uçkunların** yād eylegil necm-i şürreyādin (*Nâdire Dîvanı, Gazel 124, Mısra 16*).
3. Êmesdür hicr şāmı çarḥ üze her yan kevākibler
İrür bir nēce **uçkun** şerār-ı dūd-ı āhımda (*Nâdire Dîvanı, Gazel 134, Mısra 8*).

uçun: (T.) *İçin, yüzünden.*

1. Közgü kebi hayrânlarınğa ‘azm-i cemâl ét
Didâring uçun Nâdire’dür vâle ü şeydâ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 4, Mısra 18*).
2. Közlerim muştâkdur **didâr uçun** ruhsâre aç
Perdeni yüzdin közim kılğunça bir nezzâre aç (*Nâdire Dîvanı, Gazel 57, Mısra 1*).
3. Deyr pîri kadeh ü mînâdın
Fitne yâcûcı uçun bağladı sedd (*Nâdire Dîvanı, Gazel 79, Mısra 8*).
4. **Helâk etmek uçun** düşmanlarığa
Ğam ü hasret bile derd-i derûn bes (*Nâdire Dîvanı, Gazel 92, Mısra 9*).
5. Du‘âlar tileb **rûh-ı pâking uçun**
İşim boldı hayr u sehvâvet bile (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 51*).
6. Dirîğâ ki **cân-ı cevâning uçun**
Mürüvvetge étmedi çarh-ı pîr (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 79*).

‘ukâb: (Ar.) Tavşancıl kuşu, kartal.

1. Ğazâlelerni közi şayd kıldı şahrâda
Kaşı **‘ukâbını** şâhîn haţige yâr kılıb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 30, Mısra 4*).

‘ukbâ müdde‘âsı: (Ar. + T.) Ahiret iddiası.

1. Yoğ edi köngilde **‘ukbâ müdde‘âsı**dın bölek
Tilğa keltürmes edi Tengri senâsıdın bölek (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 8, Mısra 47*).

‘ukde: (Ar.) Düğüm.

1. Meger kelse nesîmi yâr-ı gülpüşım riyâzıdın
Açılsa gonçe yanglıg **‘ukdesi** könglümni tûmârı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 141, Mısra 14*).

ulus: (T.) Ulus, halk, millet.

1. Fâş étme **uluska** ‘ışk sırrın
Köngülde anı nihân étib kêt (*Nâdire Dîvanı, Gazel 46, Mısra 15*).
2. Deme ki lebleridin zâhir étse yâr hadîs

Ulusnı hâtırını eylegey şikâr hadîs (*Nâdire Dîvanı, Gazel 50, Mısra 2*).

3. **Ulus** barça farkığa eyler nişâr

Eger cânlar almaqğa fermân irür (*Nâdire Dîvanı, Gazel 85, Mısra 5*).

4. Mèni ‘âşık dēban tîr-i melâmet yağdı başımge

Ulusdın Nâdire derdimni pinhân étmesem bolmas (*Nâdire Dîvanı, Gazel 91, Mısra 14*).

5. Ki boldı şabr u tākāt hırmanı berbād destingdin

Ulusnı hân u mânı bolmadı âbād destingdin (*Nâdire Dîvanı, Müsemmen 2, Mısra 4*).

6. Taḥammül ḥaddın aştı êmdi efgân étmesem bolmas

Ulusnı hâtır-ı cem‘in perîşân étmesem bolmas (*Nâdire Dîvanı, Gazel 91, Mısra 2*).

ulus ağzı: (T.) *Halk ağzı.*

1. Bildiler çünkü cihân ehli ḥadîşini şahîḥ

Tangê mes bolsa **ulus ağzıda** tekrâr ḥadîs (*Nâdire Dîvanı, Gazel 51, Mısra 6*).

ulus hâceti: (T.+Ar.+T.) *Halk ihtiyacı.*

1. Ulus ḥâcetini revâ eyledim

Sêvüngey mü rûḥ u revânîng sêning (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 71*).

unut-: (T.) *Aklında kalmamak, hatırlamamak.*

1. Mecnûn nêge leyî terkin êtsün

Yûsûf‘nı **unutmadı** Züleyhâ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 5, Mısra 16*).

2. Qaydın sêni Nâdire **unutsun**

Bu söz ne münâsib ey dilârâ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 5, Mısra 17*).

ur-: (T.) *Vurmak.*

1. Şem‘-i ruḥsârîngı etrâfida pîç ü tâb **urar**

Ṭurfe oḥşar yârning zülfi perîşânığa dūd (*Nâdire Dîvanı, Gazel 81, Mısra 7*).

2. **Urdı** zülfiñg ḥalkası boynımda pîç

Tâ ḥayâl-ı dâm-ı şayyâd eyledim (*Nâdire Dîvanı, Gazel 110, Mısra 11*).

usan-: (T.) Kırılmak, parçalanmak, ufalanmak, dağılmak, toz haline gelmek.

1. Sâkî menğa kadeh tut bu deyr ara lebâleb
Zâhid ehlidin **usandım** tutdım seningle meşreb (Nâdire Dîvanı, Gazel 27, Mısra 2).

uſat-: (T.) Kırmak, parçalamak.

1. Uſattı kand u ſeker ni‘metin la‘l-i ſekerhâsı
Ne dilkeş hüsni irür körge sarı artar temennâsı (Nâdire Dîvanı, Muhammes 2, Mısra 27).

uſbu: (T.) Bu, işte bu.

1. Nâdire âh-ı dil ü ſûr-ı cünûn berpây kıl
Uſbu leşker birle ‘âlem mükini yekbâre aç (Nâdire Dîvanı, Gazel 57, Mısra 14).
2. Nâdire ſûr-ı eşki deryâdur
Uſbu deryâ-yı bî-kirândın kâç (Nâdire Dîvanı, Gazel 61, Mısra 14).
3. Firdevs nâz içre tûbâ kâding nihâlî
Serv eylese ‘aceb yok uſbu nihâle teslim (Nâdire Dîvanı, Gazel 111, Mısra 12).
4. Ağzıng ki bî-nişândur vaşfin hayâl kıldım
Her nükte-senc eyler uſbu hayâle teslim (Nâdire Dîvanı, Gazel 111, Mısra 14).
5. Közüm yaşını çarh-ı bî-mürüvvet hâka döndürdi
Nêçük cirm oldı peydâ uſbu tıfl-ı bî-günâhımda (Nâdire Dîvanı, Gazel 134, Mısra 20).
6. Köngül kan boldı ağzıng sırrı hergiz bolmadı rüşen
Kızıl gül gönçesidek kim açar uſbu mu‘ammâsı (Nâdire Dîvanı, Gazel 144, Mısra 8).
7. Hânezâd-ı âstânı uſbu devlet-hâne man
Derdidin bîmârman hurrem-dil êrdim sağıda (Nâdire Dîvanı, Muhammes 7, Mısra 15).
8. Gerçi ketti uſbu ‘âlemdin emîr-i kâmrân

Gevher-i şehvâridin dür-dâne-yi kaldı nişân (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 7, Mısra 43*).

9. Şehâvet işim hayrdur ‘âdetim

Sêni izlerem **uşbu ‘âdet bile** (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 54*).

10. Cünûn deştini sergerdânıdurman

Refîkim **uşbu vâdide** koyun bes (*Nâdire Dîvanı, Gazel 92, Mısra 12*).

uşla-: (T.) Tutmak.

1. Nâgeh ol cihân şâh-ı kelse ey köngül bargıl

Şeh ‘inânını **uşlab** hicr elgidin dâd êt (*Nâdire Dîvanı, Gazel 36, Mısra 14*).

2. Hicr êtek **uşlab** girîbânımnı muhkem tuttı ğam

Hîçkim yârab cihânda yârdın ayrılmasun (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 57*).

‘uşşak: (Ar.) Âşıklar.

1. Firāk leşkeri tuğyânıdın ma‘âzallâh

Yüzîng nezzâresi **‘uşaqlarını** firdevsî (*Nâdire Dîvanı, Gazel 3, Mısra 12*).

2. **‘Uşşak** mişâl-ı kârvândur

Ol kâfilede irür vefâ bâb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 25, Mısra 15*).

3. Kaşı kılıcı birle kılmur katl demâdem

‘Uşşakların iki közi bolğalı cellâd (*Nâdire Dîvanı, Gazel 74, Mısra 6*).

4. **‘Uşşakların** ğamingde öldi

Yokdur sêni zerre-yi melâling (*Nâdire Dîvanı, Gazel 95, Mısra 13*).

5. Ne revâ kim ola **‘uşşakların** ğuşşa bile

Bir bakıb ğam-zedeler könglini şâd eyleding (*Nâdire Dîvanı, Gazel 99, Mısra 3*).

6. Murîd-i ‘ışk-i âlem-süz men **‘uşşak** bezmide

Nevâ-yi nâle-yi neydék bülend êtdi makâmımnı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 143, Mısra 15*).

7. ‘İş êtki dil-ğuşâdur **‘uşşaknı** nevâsı

Sâlâr-ı mülk ü devlet mîr-i bülend ahter (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 5, Mısra 5*).

8. Yâr **‘uşşakına** şem‘-i cilve rûşen kılmusun

Kim tüşer andın raķīb-i rūsiyeh cānımğa dūd (*Nâdire Dîvanı, Gazel 81, Mısra 11*).

9. ‘ışķ fetvāsıda ‘uşşāķlara

Mestliĝ elzem irür bâde mübāh (*Nâdire Dîvanı, Gazel 63, Mısra 3*).

‘uşşāk ara: (*Ar.+T.*) Âşıklar arasında.

1. Kim kélür bŷı vefā ‘uşşāk ara eş‘arídın

Rişte-yi cānımğa peyvend ile sâzing tārídın (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 91*).

2. Tüzmiş bu nâ-tüvānıng ĝam güşesinde ķānŷn

Hicrān terānesidŷr ‘uşşāk ara nevāsı (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 3, Mısra 20*).

‘uşşāk bezmi: (*Ar.+Far.+T.*) Âşıklar meclisi.

1. Vefā ķānŷnıdın şavt u terennŷm eyle ey mutrib

Beyād-ı düstān ‘uşşāk bezmide nevā ķeltŷr (*Nâdire Dîvanı, Gazel 86, Mısra 4*).

‘uşşāk ehli: (*Ar.*) Âşıklar.

1. Çābuki kim ĝamze tıĝı birle ‘uşşāk ehlini

Ķatl-ı ‘ilm eyler ķōzi meydānde cevłān eylegeç (*Nâdire Dîvanı, Gazel 58, Mısra 11*).

‘uşşāk makāmı: (*Ar.+T.*) Âşıklar yeri, mekanı.

1. ‘Uşşāk maķāmı bŷtāndur

‘Azm-i reh-i bŷtān etib ķet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 46, Mısra 11*).

uyku: (*T.*) Uyku.

1. Sēn uyķuda mest ŷ nāzdursēn

Mēn derd bile ĝarīb ŷ tenhā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 5, Mısra 7*).

2. Bolma ĝır ŷ dārıĝa maĝrŷr ger ‘aķıl eşeng

Devlet-i dŷnyāmı uyķu ferz ķıl efsāne tut (*Nâdire Dîvanı, Gazel 39, Mısra 12*).

3. Kāşķı uyķuda bir ķōrsem ēdi yārimnı

Yıĝlasam bilgey ēdi ģāl-i dil-i zārımını (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 1, Mısra 61*).

4. Közlerim yollarğa bakıb qaldı hayrân el-firāk
Luţf-i hulkıngnı bu kēçe **uykuda** yād eyledim (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 8, Mısra 16*).

‘uzār u kad u reftār: (Ar.+Far.) Yanak, boy ve yürüyüş.

1. ‘Uzār u kad u reftāringnı körset
Çemen serv ü gülını şermsār ét (*Nâdire Dîvanı, Gazel 38, Mısra 5*)

uzun sevdā: (T.+Far.) Kara sevdā.

1. Bu cān-ı hasta ki vaşlıngnı ārzū eyler
Hayāl-ı turesidin başıda **uzun sevdā** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 3, Mısra 10*).

Ü

üç: (T.) Üç.

1. Emîr ü ‘ādil ü ve’l-ni ‘mā vu Muḥammed Emîn Ḥān hem
Cihān barıça menğa bu **üçevni** yār kıl yārab (*Nâdire Dîvanı, Gazel 17, Mısra 22*).

ülfet: (Ar.) Yakınlık, dostluk.

1. Müddetidür kim cihān ehlika yoqdur ülfetim
Belki özlükdin melül étmiş meni yüz şöhetim (*Nâdire Dîvanı, Gazel 103, Mısra 1*).
2. Rüz-ı mâtemdür bukün ey ehl-i şöhet el-vedā’
Êmdi tutmasman cihān ehliğa **ülfet** el-vedā’ (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 8, Mısra 32*).

ülfet tut-: (Ar.+T.) Dost olmak, yakınlaşmak, dosluk ve arkadaşlık kurmak.

1. Nēçe müddet ki kõngül gayr ile **tuttı ülfet**
Meni sergeşteni dāğ eyledi fevt-i fırsat (*Nâdire Dîvanı, Gazel 44, Mısra 1*).

ümîd: (Far.) Umut, beklenti, arzu.

1. Muhtâc-ı dergehîngmên yüz ming **ümîd** birle
Mên kılını bu eşikdin nevmîd kılma yârab (*Nâdire Dîvanı, Gazel 27, Mısra 9*).
2. Üzmeding yârını zülfidin **ümîdni** köngül
Rište-yi cânîng édi kaç'-i murâd eylemeding (*Nâdire Dîvanı, Gazel 99, Mısra 7*).
3. Budur **ümîdim** ki luftîngdin köngül âyînesi
Zeng-i gamdin mihr közgüsü kebi tapkay cilâ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 14, Mısra 35*).

ümîd kıl-: (Far.+T.) Ümit etmek, arzu etmek.

1. Kim **kılur ümîd** kıan yutmay lebingni şerbetin
Olmayın kim nergis-i bîmâring eyler ârzü (*Nâdire Dîvanı, Gazel 131, Mısra 3*).

ün: (T.) Ses.

1. Ki boldı 'aql u hîred kuşlarığa dâm-ı belâ
Felekcin ötdi figânım kuyaşge yètdi **ünim** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 3, Mısra 16*).

ünler çek-: (T.) Yüksek sesle ağlamak.

1. Hâbîb-i 'arîzin yâdila **çekti** Nâdire **ünler**
Havâ-i bûlbûl ü gül kalmadı berg ü nevâsıdın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 121, Mısra 15*).

üst: (T.) Bir şeyin görülen yanı, yüzü; bir şeyin dış yüzü, yüzey.

1. Mesîh 'azm-i sipîhr eyleb kuyaşğa boldı hemsâye
Bolur himmet bile eflâk **üstide** maķâm eyleb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 26, Mısra 12*).
2. Koy kefi-pâyîngnı dîdem **üstine**
Birdem ey serv-i hırâmân merhabâ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 6, Mısra 19*).

üstâd: (Far.) Okutman, öğretmen, üstad.

1. Ol gamze sênga cevır ü cefâ 'alemin okuttı
Efsûs ki ta'lim-i vefâ bérmedi **üstâd** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 74, Mısra 8*).
2. Közing şâgird-i şûh u gamze **üstâd**

Hırāmān kélgil ey serv-i revānım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 77, Mısra 15*).

üstād-ı suhan: (*Far.*) Söz üstadı.

1. Taṅg êmesdür bolsa az müddetde **üstād-ı suhan**
Nâdire eş'ârıḡa taḥsîn eter selmān körüb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 22, Mısra 13*).

üstüh'ân: (*Far.*) Kemik.

1. Nā-tüvān cismimde her yandın nümāyān dāḡlar
Kim bisāt-ı 'ışḡda bu **üstüh'ân-ı** ka'b ü nerd (*Nâdire Dîvanı, Gazel 78, Mısra 12*).
2. Ger ölsem bu vādī ara ey humāy
Ġızā bolḡusı **üstüh'ânım** senga (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 42*).

üstüvār eyle-: (*Far.+T.*) Sağlamlılaştırmak, dayanıklı hâle getirmek.

1. Taḡnı bir āh ile hāmūnda **eyleb üstüvār**
'ışḡ şahrāsıdagı mecnūnnı ferhād eylerem (*Nâdire Dîvanı, Gazel 107, Mısra 5*).

üze: (*T.*) Üstünde.

1. Semend-i nāz **öze** meydān ara cevlan ētib her yan
Köṅgüllerni nişān-ı tır-i müjgān eylesün şāhım (*Nâdire Divanı, Gazel 105, Mısra 3*).

üzre: (*T.*) Üst, üstünde, üzerinde.

1. Serhoşı deşt-i cünün içre ki bolmış ḡaşı
Lāleler **üzre** sirişkim mey ile cām menḡa (*Nâdire Dîvanı, Gazel 1, Mısra 10*).
2. Vefā ser-levḡı **üzre** Nâdire mevzūn kelāmını
Yazar taḥsîn-i şı'r-i ḡusrev-i 'ālī-cenāb eyleb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 21, Mısra 15*).
3. Sebze-yi ḡaṭ la'l-i nābıṅ **üzre** me'vā eyledi
Ḥızr ḡılgandek vaṭan ser-çeşme-yi ḡayvān körüb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 22, Mısra 3*).
4. Savrulurman hicr vādisi ara mecnūn mēni

Gerd-i bād eyler gümān deşt **üzre** sergerdān körüb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 22, Mısra 8*).

5. Kılurğa kündüzimni kēçe hırşîd-i cemāl **üzre**
Perîşān eyledi gîsûlerin şubhımnı şām eyleb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 26, Mısra 5*).
6. Bālîni **üzre** bardı muhabbetğa mesîhâ
Hırşîd êdi çarhda bîmār-ı muhabbet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 47, Mısra 11*).
7. Revnağ-ı şām irür hâl u haţîng **üzre** sevâd
Beski ruhsâr u binâgûşîng irür şubh-ı şahîh (*Nâdire Dîvanı, Gazel 65, Mısra 9*).
8. Kôzlerim merdümeleri köp yığlamağdın tîredür
Mâh-ı ruhsâr **üzre** hâlîngni körer kün bar mukın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 128, Mısra 4*).
9. Mihr-i ruhsâr **üzre** hâlîngdur sa‘âdet kevkebi
Ahter-i ferhûnde fâlîngni körer kün bar mukın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 128, Mısra 11*).
10. Firâkîng otı dūdı başım **üzre** saldı yüz sevda
Fîğânımdın kıızıdı cânım içre haşr bâzârı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 141, Mısra 3*).

V

va‘de kıl-: (Ar.+T.) Söz vermek, vadetmek.

1. Yâr menğa ğayr-ı cefâ eylemes
Va‘de kılıb anğa vefâ eylemes (*Nâdire Dîvanı, Gazel 90, Mısra 2*).

va‘de-yi vişâl: (Ar.+Far.+Ar.) Kavuşma vadi.

1. Ey serv-i revân nêdür hayâlîng
Cân örtedi **va‘de-yi vişâlîng** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 95, Mısra 2*).

vādî-yi ‘ışk: (Ar.+Far.+Ar.) Aşk vadisi içerisinde.

1. Mağāmı hâşıl êttim **vādî-yi ‘ışk** içre kim anğa
Yetalmas sa‘y ile ferhâd u mecnûn küh u şahrâdın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 124, Mısra 3*).

vādî-neverd: (Ar.+Far.) Vadiyi gezen.

1. Gülşen-i vaşlı sorağını tapalmay Nâdire
Boldıyu sergeşte hicrân deştide **vâdî-neverd** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 78, Mısra 14*).

vahşet: (Ar.) *Vaşilik, ıssızlık, korku.*

1. Ğazāl-ı ‘ömr kim **vahşetdedür** peyveste rem kaçınğ
Bolur mu yüz ming efsün birle bu vahşini rām eyleb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 26, Mısra 13*).
2. İsteseng kim dergehingde pāsban olğay müdām
Bërme **vahşet** hicr ile könglüm ğazālın rām tut (*Nâdire Dîvanı, Gazel 35, Mısra 4*).
3. **Vahşet** eyler mü keyik mecnündin
Menga ey közleri āhū-bere bağ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 66, Mısra 11*).

vahşî: (Ar.) *Vahşi, insandan kaçan, insana alışkın olmayan, yabani.*

1. Ğazāl-ı ‘ömr kim vahşetdedür peyveste rem kaçınğ
Bolur mu yüz ming efsün birle bu **vahşini** rām eyleb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 26, Mısra 14*).
2. Mëning hālimga yığlar deşt ü şahrâlarda **vahşiler**
Eger köyige barsan ey şabā yārimğa izhâr èt (*Nâdire Dîvanı, Gazel 32, Mısra 7*).
3. Bāde nüş èt kılma bî-ārāmlıg
‘İş **vahşidür** zamānı rām tut (*Nâdire Dîvanı, Gazel 48, Mısra 6*).
4. Menga rām oldı **vahşiler** velî nāz u tegāföldin
Cününim destgāhını temāşā kılmadı şāhım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 106, Mısra 3*).
5. Şeh-i mülk-i cünündür men sipāhım barça **vahşiler**
Velî yokdur huşūmet kimseğa hayl-i sipāhımda (*Nâdire Dîvanı, Gazel 134, Mısra 9*).

vahşî sıfat: (Ar.) *Hayvan sıfat.*

1. Mën tëlbege közüng keyigi rām bolmadı
Vahşî sıfat remide ğazālıngdın örgüley (*Nâdire Dîvanı, Gazel 147, Mısra 12*).

vājūn eyle-: (Far.+T.) Devirmek.

1. Münşî-yi kadar menğa kalem çekti digerdūn
Peymāne-yi 'ışimni kaçā **eyledi vājūn** (*Nâdire Dîvanı, Müsemmen I, Mısra 8*).

vākıf êmes: (Ar.+T.) Vakıf değildir, haberdar değildir.

1. Râz-ı dilim ger şabā yārga yetkürmese
Vākıf êmes ol şanem Nâdire hicrânıdın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 125, Mısra 22*).

vākıf êrdi: (Ar.+T.) Haberdardı.

1. Yüzîng ayınıng hayretidin irür bedr-i tâbân kara dāğlık
Kaşîng nūnıdın **vākıf êrdi** ki 'âcizlık oldı hilale peydā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 11, Mısra 8*).

vākıf êrmes: (Ar.+T.) Vakıf değildir, haberdar değildir.

1. **Vākıf êrmessên** mēnîng derdimdin ey 'isā nefes
Kim talaşurman lebiñg hicrânıda cān her kêçe (*Nâdire Dîvanı, Gazel 133, Mısra 15*).

vākıf êt-: (Ar.+T.) Haberdar etmek, bilgi vermek.

1. Şabā ey 'ışk ilini kaçıdı ötsēng eger nāgeh
Nigārım kūy sarı **vākıf êt** yoḥsa ḥālidin (*Nâdire Dîvanı, Gazel 123, Mısra 4*).

vākıf ol-: (Ar.+T.) Bilmek, haberdar olmak, fark etmek.

1. **Vākıf oldım** dehr bāğını gül-i ra'nāsıdın
Kim bahār reng kēltürgeç ḥazāndın bērdi yād (*Nâdire Dîvanı, Gazel 76, Mısra 9*).
2. Ey şehā luṭf eyle aḥvālımdın êmdi **vākıf ol**
Çekdim asru çarḥ devri cevridin renc ü 'inā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 14, Mısra 17*).

vākıf-ı esrār: (Ar.+Far.+Ar.) Sırlara vakıf olan.

1. Közümnî rüşen êtgeç pertev-i mihr-i cemālıdın

- Muhabbet neş' esidin **vâkıf-ı esrâr** kıl yârab (*Nâdire Dîvanı, Gazel 17, Mısra 4*).
2. 'İşk esrârını ızhâr kılib fâş étme
Kim bu yanglıg demiş ol **vâkıf-ı esrâr** hadîs (*Nâdire Dîvanı, Gazel 51, Mısra 8*).
3. 'İlm ü dâniş maḥzenide gevher-i nâyâb édi
Mû'nis-i cân **vâkıf-ı esrârdın** ayrılmışam (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 4, Mısra 20*).

vakt-i rihlet: (*Ar. + Far. + Ar.*) Ölüm vakti.

1. **Vakt-i rihlet** yètdi âheng-i sefer sâz eyledi
Yârim êrding vaşl eyyâmıda yârim yaḥşî bar (*Nâdire Dîvanı, Gazel 87, Mısra 3*).

vakt-i şehâdet: (*Ar. + Far. + Ar.*) Şehadet anında.

1. Dem-i tîging menğa **vakt-i şehâdet**
İrür elbette şerbetdin güvārâ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 2, Mısra 7*).

vâle: (*Far.*) Nale, inleyen, inilti.

1. Bu dil-i dîvâne kim mihring ile **vâledür**
Şubh irür nüshası çāk-ı girîbânıdın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 125, Mısra 5*).
2. **Vâle** mên âyînedek dîdârdın ayrılmışam
Ol ki dâyim hemnişin ü hemdem ü hem-ḥ'âb édi (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 4, Mısra 15*).

vâle ü şeydâ: (*Far.*) Çılgın, deli.

1. Közgü kebi ḥayrânlarınğa 'azm-i cemâl ét
Dîdâring uçun Nâdire'dür **vâle ü şeydâ** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 4, Mısra 18*).

vāmık: (*ö.a.*) İran ve Türk edebiyatının klasik mesnevisi olan Vamık u Azra isimli manzum aşk hikâyesinin güzelliği dilden dile dolaşan erkek kahramanı.

1. **Vāmık** u ferhâd u mecnûndın muḥaddem bildi yâr
Nâdire 'ışkıngnı 'aşıklıkda mümtâz eylegeç (*Nâdire Dîvanı, Gazel 59, Mısra 13*).
2. Ötti **vāmık** dehrdin yâdını 'azrâ kılmadı

Mâtem-i ferhâdnı şîrîn taķāzā kılmadı (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 45*).

vasf: (Ar.) *Nitelik, özellik, ayrıcalık, övme.*

1. Kalem taḥrîr eterde ney-şekerdin bolsa taṅğ ermes
Lebiṅ **vaşfını** yâd eyler Nâdire şîrîn kelâm eyleb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 26, Mısra 18*).
2. Ağzıṅ ki bî-nişāndur **vaşfın** ḥayāl kıldım
Her nükte-senc eyler uşbu ḥayāle teslîm (*Nâdire Dîvanı, Gazel 111, Mısra 13*).
3. Zamānı **vaşfıṅnı** yâd etmekim ne ihtimāl olğay
Bu yoldur kim vefâ aşhâbına kesb-i kemāl olğay (*Nâdire Dîvanı, Gazel 150, Mısra 1*).

vasl: (Ar.) *Ulaşma, yetişme, kavuşma.*

1. Ki **vaşl** u hicr ara kılgıl medārā
Meṅga ey Nâdire kısmet bu erken (*Nâdire Dîvanı, Gazel 2, Mısra 21*).
2. Bu cān-ı ḥasta ki **vaşlıṅnı** ârzü eyler
Ḥayāl-ı tırresidin başıda uzun sevdā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 3, Mısra 9*).
3. Şād edi ol şāh-ı devrān **vaşlı** birle ḥatırım
‘İş devrānıḡa saldı devr-i gerdün inkılāb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 19, Mısra 11*).
4. Züleyḥā müşterîdür genc ü gevher birle **vaşlıṅe**
Cihān ehlini Yūsūf’dek cemālıṅe ḥarîdār et (*Nâdire Dîvanı, Gazel 32, Mısra 15*).
5. Ey köṅgöl eger seṅga yār **vaşlıdur** maķşad
Terk eyleb ‘ālemni ‘azm-i kūy cānān et (*Nâdire Dîvanı, Gazel 49, Mısra 5*).
6. Tilesēṅ **vaşl** öt cihān ḡamidin
Ne cihān belki cism ü cāndın kēç (*Nâdire Dîvanı, Gazel 62, Mısra 3*).
7. Kām-ı cān **vaşlıṅde** şîrîn erdi mēn mest-i ḡurūr
Emdi hicrānıṅda ey nā-mihrbānım boldı telḡ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 69, Mısra 5*).
8. Ḡam diyārında mēni hicrān otı etmiş helāk

- Müjde yetse **vaşlıdın** derdimğa darmānım kélür (*Nâdire Dîvanı, Gazel 88, Mısra 4*).
9. Ol perîveş **vaşlıdın** boldım cüdâ
Râhat-ı dil kalmadı dildârsız (*Nâdire Dîvanı, Gazel 89, Mısra 5*).
10. Nâdire ol yârnı **vaşlın** tileb
Şubh u mesâ terk-i du‘â eylesen (*Nâdire Dîvanı, Gazel 90, Mısra 11*).
11. Firâkı ibtilâsı birle könglüm derdmend oldı
Menga **vaşlın** devâ-i derd-i hicrân eylesün şâhım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 105, Mısra 20*).
12. Lebimğa keldi müdāmımnı **vaşlını** tileb cānım
Belâ-yı ot-figenimni tüşümde körmesem edi (*Nâdire Dîvanı, Gazel 113, Mısra 11*).
13. Müddeti **vaşlınğ** gülistânıda êrdim ‘andelîb
Nev-bahâr ötti hazân boldı gülistân kaydasan (*Nâdire Dîvanı, Gazel 129, Mısra 5*).
14. Mên kaçan yâd êtmedim **vaşlınğnı** kim cān örtenib
Köz yolıdın yüzge eşk-i şeş-katârım kélmedi (*Nâdire Dîvanı, Gazel 142, Mısra 5*).
15. Tâli‘im rehberliğ eyleb baht u yâver kalmadı
Vaşl sarı devlet ü iqbâl rehber bolmadı (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 62*).
16. Nâle kıldım yârning **vaşlı** müyesser bolmadı (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 60*).
17. **Vaşlığa** şükr êtmedim furkat belâsıdur menga
Yâdgâr ol mû’nis-i cānım du‘âsıdur menga (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 4, Mısra 27*).
18. Yâdını derd-i dilimğa çäre kılmay nêlayın
Her taraf **vaşlın** tileb nezzâre kılmay nêlayın (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 4, Mısra 14*).
19. Yâr edi hemhâne **vaşlını** ganîmet bilmedim
Andın ayru qalmışam ger qadr-i şöhet bilmedim (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 4, Mısra 31*).

20. Felekdin b yikrak  di rıf  atım
Ki **vaşl ng**  ar mide m mt z  dim (*N dire D vani, Terci-bend 1, Mısra 20*).
21. Fir k elgide tapmadım   re-y 
Ki **vaşl ng**  di   re s zım mınıng (*N dire D vani, Terci-bend 1, Mısra 118*).
22. Ger bolmasa **vaşl ng** ey m kerrem
Manz r  mes k z m a   lem (*N dire D vani, Terrib-bend 1, Mısra 15*).
23. N tay ki dehr g zerg h da bu t lbe k ng l
Yolukt  hicrige **vaşl n ** i tiy r k l b (*N dire D vani, Gazel 30, Mısra 12*).
24. Yüz c n m olsa la zada  urb n ng eylerim
Vaşl m niş r ng olsun u hicr n taşadd k ng (*N dire D vani, Gazel 98, Mısra 4*).
25. K lur peyveste **vaşl ng ** temenn 
Vef  kılmas kiş ga mülk-i d ny  (*N dire D vani, Gazel 2, Mısra 15*).
26. Köngül kim hicr ilidin b -nev dur
Kılur peyveste **vaşl ng ** temenn  (*N dire D vani, Gazel 2, Mısra 14*).
27. Eylemed ng ey b t-i peym n-şiken
N dire'n ng **vaşl ng** ile k my b (*N dire D vani, Gazel 20, Mısra 18*).
28.  ş  tam m  amd r  un b-  d l   z s 
Vaşl ng ara felekdin  rd  rev c m efv n (*N dire D vani, Muhammes 3, Mısra 16*).
29. Hicr n men a muş hib irür **vaşl ng**  rz 
Ey şehriy r c h u cel l ngd n  rg ley (*N dire D vani, Gazel 147, Mısra 5*).
30. Her  a an kim ol per veş **vaşl n ** y d eylerem
 ar  b ny d n  bir  h ile berb d eylerem (*N dire D vani, Gazel 107, Mısra 1*).

vaşl ara: (*Ar. + T.*) *Kavuşma sırasında.*

1. **Vaşl ara** ma r r  dim d d r ga ş m-  fir k
 rtedi cismimni  h r  teş n hicr n bolub (*N dire D vani, Gazel 29, Mısra 5*).
2. **Vaşl ara** k m isteseng ey N dire
 mdi  zni ne e k n n k m tut (*N dire D vani, Gazel 48, Mısra 17*).
3. La  lidin derdimge darm n eyler  rd  **vaşl ara**
  re kılmas m btel i derd-i hicr n eylegeç (*N dire D vani, Gazel 58, Mısra 7*).
4. **Vaşl ara** sult n  dim  mdi c d lık derdidin

Hast mūr-ı nā-tüvāndurman Süleymān kaydasan (*Nâdire Dîvanı, Gazel 129, Mısra 3*).

5. Miḥnet-i hicrā ara nākāmlıḡ çekkenlere

Vaşl ara ölmek ḡayāt-ı cāvidāndın bērdi yād (*Nâdire Dîvanı, Gazel 76, Mısra 4*).

vaşl bezmi ara: (Ar.+Far.+T.) *Kavuşma meclisinde.*

1. Neçe endîşe-yi serv ü gül ü şimşād kılay

Vaşl bezmi ara cām-ı mey-i serşār xanı (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 1, Mısra 26*).

vaşl cāmı: (Ar.+Far.+T.) *Kavuşma kadehi.*

1. **Vaşl cāmı** tā sening̃ elging̃dedür

Özni yā Cemşīd yā Bahrām tut (*Nâdire Dîvanı, Gazel 48, Mısra 13*).

vaşl devranı: (Ar.+T.) *Kavuşma devri, kavuşma zamanı.*

1. Nâdire ger **vaşl devranın** ḡanīmet bilmedi

Örtenür ērdi ḡayāl-ı şāh-ı devrān eylegeç (*Nâdire Dîvanı, Gazel 58, Mısra 13*).

2. **Vaşl devrānıda** ‘İş ü ‘işretim cāvīd ēdi

Nâdire hicrānda ‘İş-i cāvidānım boldı telḡ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 69, Mısra 13*).

vaşl evvāmı: (Ar.+T.) *Kavuşma günleri.*

1. Vakt-i riḡlet yētdi āheng-i sefer sāz eyledi

Yārim ērding̃ **vaşl evvāmıda** yārim yaḡşı bar (*Nâdire Dîvanı, Gazel 87, Mısra 4*).

vaşl ḡānı: (Ar.+Far.+T.) *Kavuşma sofrası.*

1. Yā meger ol ‘ahd u peymāndın püşeymān eyledi

Vaşl ḡānıdın naşībim dāḡ-ı hicrān eyledi (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 74*).

vaşl iste-: (Ar.+T.) *Kavuşmak istemek.*

1. Yād eyleb leblering şahbāsını maḥmūrman
Vaşlın isteḥ ‘āfiyet sermenzilidin zārman (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 82*).
2. Ėmdi kim ‘āşık bolıbsen ey köngül
Vaşlın isteḥ terk-i neng ü nām tut (*Nâdire Dîvanı, Gazel 48, Mısra 10*).

vaşl küni: (Ar.+T.) *Kavuşma günü.*

1. **Vaşl küni** közlerim merdümi gülçin edi
Geh rûḥ-ı zībāsıdın geh leb-i ḥandāmıdın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 125, Mısra 13*).

vaşl meyi: (Ar.+Far.+T.) *Kavuşma içkisi, şarabı.*

1. Köngül şādāb eding **vaşl meyidin**
Lebidin ayru tüşding ėmdi ḵam iç (*Nâdire Dîvanı, Gazel 60, Mısra 5*).

vaşl ol-: (Ar.+T.) *Ulaşmak, kavuşmak.*

1. Firākıngda eşkim revāndur müdām
Ki tā **vaşl olğay** revānım senğa (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 38*).

vaşl öyi: (Ar.+T.) *Kavuşma evi.*

1. **Vaşl öyin** ābād kıldım buzdı hicrān ‘ākıbet
Sıl-i ġamdin bu ‘imāret boldı vīrān ‘ākıbet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 34, Mısra 1*).

vaşl u hicr ara: (Ar.+T.) *Kavuşma ve ayrılık arasında.*

1. Köngül ‘ışk içre bolma bī-tahammül
Ki **vaşl u hicr ara** kılgıl medārā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 2, Mısra 20*).

vaşl ümīdi: (Ar.+Far.+T.) *Kavuşma ümidi ile.*

1. Yārsız müşkil ėken miḥnet-i hicrān çekmek
Vaşl ümīdi bile renc-i firāvān çekmek (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 1, Mısra 32*).

vaşl-ı yār: (Ar.+Far.) *Sevgiliye kavuşma.*

1. **Vaşl-ı yār** isteseng cihāndın kēc

Her ne maḳdûrîṅ olsa andın kēç (*Nâdire Dîvanı, Gazel 62, Mısra 1*).

vatan: (Ar.) Bir kimsenin doğduğu, yaşadığı yer, memleket.

1. Sebze-yi ḥaṭ la 'l-i nâbîṅ üzre me' vâ eyledi
Hızır kılğandek **vatan** ser-çeşme-yi ḥayvân körüb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 22, Mısra 4*).

vāy: (Far.) Eyvah, yazık.

1. **Vāy** kim cām-ı vişālîdın fereḥ taptı raḳīb
'İşretim ey sāḳî-yi şîrîn-zebânım boldı telḥ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 69, Mısra 3*).
2. **Vāy** yüz feryād yār-ı ğârdın ayrılmışam
Dēb ēdi baġrîṅni hicrân tîġi birle tilmeyin (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 4, Mısra 35*).
3. Devr ili âsûde ḥâtır ērdi sēndin **vāy** kim
Tapdı devrân inḳilâb ey şâh-ı devrân ḳaydasan (*Nâdire Dîvanı, Gazel 129, Mısra 11*).

vâzîḥ: (Ar.) Açık, meydanda.

1. Pertev-i mihring ile Kāmîle'ni köydirding
Kim ēmes kökde ḳuyaş vech-i cemālîṅ çî **vâzîḥ** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 65, Mısra 18*).
2. Nâdire vâzîḥ-i ma'ânî şevḳ
Aṅga teslîm ēter şerîf ü **vâzîḥ** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 64, Mısra 13*).

vech: (Ar.) Çehre, yüz.

1. Bir kēçe kördüm tüşümde ol cihânārâ yüzün
Dembedem ol **vechdîn** ġamġîn kõṅgöl şād eylerem (*Nâdire Dîvanı, Gazel 108, Mısra 6*).

vech-i cemāl: (Ar.) Güzel yüz, yüz güzelliġi.

1. Pertev-i mihring ile Kāmîle'ni köydirding

Kim emes kökde kıyaş vech-i cemālîng çî vâzîh (*Nâdire Dîvanı, Gazel 65, Mısra 18*).

vech-i itihsân: (Ar.) Beğenilen yüz

1. Yâr cevridin şikâyet kılmazam
Kim irür bir vech-i itihsân menğa (*Nâdire Dîvanı, Gazel 12, Mısra 4*).

vedâ´: (Ar.) Ayrılık vakti, ölüm.

1. Sênga cân birle kõnglümni sêni Têngri'ge tapşurdum
Vedâ´ingni kılurda köydi cânım hayr bâdîdın (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 2, Mısra 6*).

vedâ´ êt-: (Ar.+T.) Ayrılmak.

1. Tarfe müşkildür vedâ´ êtmağ sêningdek yâr ile
Kökke yêtdi nâle-yi bî-ihtiyârım yahşı bar (*Nâdire Dîvanı, Gazel 87, Mısra 11*).

vedâ´-i ´âlem kıl-: (Ar.+T.) Vefat etmek.

1. Ol şehriyâr-ı devrân kıldı vedâ´-i ´âlem
Kim kıldı taht u tâcın fezendîğa müselleme (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 3, Mısra 31*).

vefâ: (Ar.) Sözünde durma, sözü yerine getirme, dostlukta sebat gösterme.

1. Bâde müştâkığa lutf eyle kadeh tut sâkî
Yoksa Cemşîd'ğa hem eylemedi cân vefâ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 7, Mısra 16*).
2. ´Âlem ehlide çün vefâ yoktur
Bir yolu yahşı u yamandın kêt (*Nâdire Dîvanı, Gazel 61, Mısra 5*).
3. Menğa ol kün kim vefâğa ´ahd u peymân eyledi (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 70*).
4. Zamânı vaşfingnı yâd êtmağım nè ihtimâl olğay
Bu yoldur kim vefâ aşhâbına kesb-i kemâl olğay (*Nâdire Dîvanı, Gazel 150, Mısra 2*).
5. ´Uşşâğ mişâl-ı kârvândur

Ol kâfilede irür **vefâ** bâb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 25, Mısra 16*).

6. **Vefâ** birle köngülñi kılmadı şād

Ƙanı ferhād ile mecnûn nişāñi (*Nâdire Dîvanı, Gazel 77, Mısra 7*).

vefâ bâzârı: (*Ar.+Far.+T.*) Doğruluk çarşısı.

1. Ol ay hicride çendān yığladım her ƙatre eşkimni

Vefâ bâzârıda bir gevher-i şehvār ƙıl yārab (*Nâdire Dîvanı, Gazel 17, Mısra 6*).

vefâ eyle-: (*Ar.+T.*) Verilen sözü tutmamak.

1. Bî-vefādur ‘ākıbet kimge **vefâ eyler** felek

Hasret ü derd ü elemge mübtelā eyler felek (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 5*).

2. Yār menğa ğayr-ı cefā eyleses

Va‘de ƙılıb anğa **vefâ eyleses** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 90, Mısra 2*).

3. Kühen zāl mekkāre sēn ey felek

Bu ‘ālemde kimge **vefâ eyleding** (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 98*).

vefâ ƙānūnı: (*Ar.+T.*) Sevgi kuralları.

1. **Vefâ ƙānūnı**dın şavt u terennüm eyle ey muṭrib

Beyād-ı düstān ‘uşşāƙ bezmide nevā ƙeltür (*Nâdire Dîvanı, Gazel 86, Mısra 3*).

vefâ ƙıl-: (*Ar.+T.*) Sevgi ve dostluk göstermek, merhamet etmek.

1. Ƙılur peyveste vaşlınğñı temennā

Vefâ ƙılmas ƙışığa mülk-i dünyā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 2, Mısra 16*).

2. Cihān ‘ış-i ğanīmetdür neçe kün

Vefâ ƙılmas ƙışığa mülk-i dünyā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 2, Mısra 16*).

3. ‘Ahd u peymānlar ƙılub érdi **vefâ ƙılğum** dēban

Eyledi terk-i vefā ol a‘hd-i yalğan ‘ākıbet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 34, Mısra 5*).

4. Ƙılma ğurūr ey köngül kimge cihān **vefâ ƙılur**

Kimniki şayd eyledi ğuşşa ile fenā ƙılur (*Nâdire Dîvanı, Gazel 84, Mısra 1*).

5. Alıngdın ey felek yüz dād u feryād

Menğa hicr içre ey gerdün **vefâ ƙıl** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 77, Mısra 20*).

vefâ kör-: (Ar.+T.) Sadakat, ilgi, bağlılık görmek.

1. **Vefâ körmeding** çarhdın ey köngül
Felekni besî imtiḥân eyleding (*Nâdire Dîvanı, Gazel 97, Mısra 5*).

vefâ mülki: (Ar.+T.) Dostluk memleketi.

1. Mên ki cân birle rızâ jüyende-yi fermâningim
Nâdire andın **vefâ mülkini** âbâd eylerem (*Nâdire Dîvanı, Gazel 108, Mısra 14*).

vefâ rengi: (Ar.+Far.+T.) Vefa rengi.

1. **Vefâ rengi** muḥabbet neghetin köz tutmağıl ey dil
Bu reng ü bûy körgüzmes kişige dehr büstânı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 144, Mısra 19*).

vefâ resmi: (Ar.+T.) Dostluk adeti.

1. Kêlgıl ey yâr vefâ resmini tut
Şem‘-i ruḥsâr ile külbemni yarut (*Nâdire Dîvanı, Gazel 42, Mısra 1*).

vefâ şehbâzı: (Ar.+Far.+T.) Vefa kuşu.

1. **Vefâ şehbâzıdur** men ger mênî şayd etmek istersen
Muḥabbet riştesidin kılğasın zinhâr cāmımnı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 143, Mısra 9*).

vefâ tağı: (Ar.+T.) Vefa dağı.

1. Nêçe şîrînni **vefâ tağıda** feryâd kılay
Şem‘ ser tâ ḳadem örtendi fenâ örgendim (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 1, Mısra 35*).

vefâ tap-: (Ar.+T.) Vefa bulmak.

1. ‘Âlem ilide **vefâ tapılmas**
Bu gevher irür ‘âlemde nâyâb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 25, Mısra 11*).

vefālîğ yâr: (Ar.+T.+Far.) *Vefalı sevgili.*

1. Kılmasun mu nâle ayrıldı **vefālîğ yâridin**
Taşnı suv kıldı te'şîr-i fiğân u zâridin (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 93*).

veh: (Ar.) *Yazık.*

1. Serv çemende baş çekib güller açılsa tang êmes
Veh neçe serv-i gülbeden kıldı bu bağdın sefer (*Nâdire Dîvanı, Gazel 82, Mısra 4*).
2. **Veh** ne yanglîğ düstlîğdur mên bilen hasretlere
Koymağım yokdur zamânı şahidın gam yanidın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 126, Mısra 3*).
3. **Veh** ne vâkı' boldı barıb şehsüvârim kélmedi
Barça yahşılar seferdin keldi yârim kélmedi (*Nâdire Dîvanı, Gazel 142, Mısra 1*).
4. Cânğa yéttim dembedem hûnâbe-yi hasret yutub
Veh ki cânân şevkidin cimim ara cân kálmadı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 136, Mısra 4*).

vehm êt-: (Ar.+T.) *Korkmak, endişelenmek.*

1. Nêge 'âşık efgânıdın **vehm êtersen**
Bolur mu kişi munça bî-rahm u tersâ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 9, Mısra 9*).

vehm eyle-: (Ar.+T.) *Korkmak, endişelenmek.*

1. Yârning âşüftesi **vehm eylemes** öz cânıdın
Cân firâkı sehldür ayrılmasun cânânıdın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 126, Mısra 1*).

vehm ile gümân: (Ar.+T.+Far.) *Korku ve şüphe.*

1. Bardur 'alem binâsı vehm ü gümân
Ey köngül vehm ile gümândın keç (*Nâdire Dîvanı, Gazel 62, Mısra 8*).
2. Firâking vişâl ehlidin cân alur
Nétang olsa **vehm ü gümânım** fedâ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 13, Mısra 4*).

3. Bolma endîşe-yi sevdâsı bile sergerdân
Yoğ u barı ğamidin **vehm ü gümân** barça ‘abeş (*Nâdire Dîvanı, Gazel 54, Mısra 4*).
3. Bardur ‘alem binâsı **vehm ü gümân**
Ey köngül **vehm ile gümândın** kèç (*Nâdire Dîvanı, Gazel 62, Mısra 7*).

velî: (Ar.) "Ama, fakat" anlamında bağlaç.

1. Mëning yârim ‘aceb nâzik mizâc u bî-mürüvvedür
Bëlin katlımğa bağlabdur **velî** êrmes kemer peydâ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 10, Mısra 12*).
2. Mënga râm oldı vahşîler **velî** nâz u tegâfüldin
Cününim destgâhını temâşâ kılmadı şâhım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 106, Mısra 3*).
3. Nâz uyqusıda sëndür sën **velî** mën şubh u şâm
Muntâzir men Nâdire köz yümmeyin hayrânıngım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 114, Mısra 13*).
4. Şeh-i mülk-i cünündür men sipâhım barça vahşîler
Velî yokdur huşûmet kimseğa hayl-i sipâhımda (*Nâdire Dîvanı, Gazel 134, Mısra 10*).

velîk: (Ar.) Ama, fakat, lakin, şöyle ki, çünkü.

1. Bu ğamni tağ kötermes êdi **velîk** mënga
Bërib taħammülini koydı cânıma minnet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 41, Mısra 11*).
2. Cânıma kaçd eyler êseng kıl **velîk**
Tişleme la‘lîngni kılursan ‘itâb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 20, Mısra 11*).

velîkin: (Ar.) Ama, fakat, lakin, şöyle ki, çünkü.

1. Mënga zâhid yüzidür nâ-mübârek
Velîkin cübbe ü destâr ferruħ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 67, Mısra 12*).
2. Ot yaqtı firâkıng şereri ilge **velîkin**
Ey Nâdire köymes dil-i efgârdın ayru (*Nâdire Dîvanı, Gazel 132, Mısra 21*).

vel'-ni' mā: (ö.a.) Çağatay edebiyatının büyük kadın şairi Mahlarayim Nadire Begüm'ün oğlunun ismi.

1. Lillāhü'l-Ḥamd ki ez ḥaşıyet-i devlet ḥān
'Āfiyet tapdı çiçekdin **vel'-Ni' mā sultān** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 127, Mısra 2*).
2. **Vel-ni' mā** derdige darmān bērib
Libās-ı selāmet 'atā eyleding (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 103*).
3. Şifā tapdı **vel-ni' mā** sultān baḥayr
Ki bar ērdi köngülde andın melāl (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 157*).
4. **Vel'-Ni' mā'nı** kemālīga yètürgil yārab
Kıldı 'alemni meh-i ṭal'ati firdevs nişān (*Nâdire Dîvanı, Gazel 127, Mısra 11*).
5. Emīr ü 'ādil ü **ve'l-ni' mā** vu Muḥammed Emīn Ḥān hem
Cihān barıça menga bu üçevni yār kıl yārab (*Nâdire Dîvanı, Gazel 17, Mısra 21*).

vilāyet: (Ar.) Vilayet, memleket.

1. Bērdi Ḥudā-i 'ālem devlet bile sa'ādat
Devridedür vilāyet mānend-i bāğ-ı cennet (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 5, Mısra 12*).

vīrān: (Far.) Yıkık, dökük, harap.

1. Mēn qaldım hicr **vīrānıda** bī-sāmān bolub
Yār kēlmes külbe-yi vīrānıma mihmān bolub (*Nâdire Dîvanı, Gazel 29, Mısra 1*).
2. Tüşmesüm köz hem müdāmımnı sermenzil ü māvāsığa
Tā köngül qaşrı nedāmet birle **vīrān** olmasun (*Nâdire Dîvanı, Gazel 122, Mısra 16*).

vīrān bol-: (Far.+T.) Harap olmak.

1. Vaşl öyin ābād kıldım buzdı hicrān 'ākıbet
Sıl-i ğamdin bu 'imāret **boldı vīrān** 'ākıbet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 34, Mısra 2*).

vīrān kıl-: (Far.+T.) Yıkmaq, harap etmek.

1. Ey köngül fiğānıngdın tîredür felek ķaşrı
Bu binānı **vîrān kıl** 'ışķ öyini ābād ét (*Nâdire Dîvanı, Gazel 36, Mısra 8*).

vîrān ol-: (*Far.+T.*) *Yıkılmak, harap olmak.*

1. Fiğān étmey mü ketti çemendin serv-i āzādım
Köngül ma'mūr édi ey çarķ **vîrān oldu** ābādım (*Nâdire Dîvanı, Müsemmen 2, Mısra 26*).
2. Her nêçe kim şabr ta'mîrini bünyād eyledim
Eşk sîlābıda **vîrān oldu** ābādım eşit (*Nâdire Dîvanı, Gazel 40, Mısra 8*).

vîrāne: (*Far.*) *Yıkılmış, harap olmuş.*

1. **Vîrānede** 'ākılğa iķāmet ne münāsib
Ser-menzil-i āsāyiş émes 'arşa-yı dünyā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 4, Mısra 13*).
2. Dîvāne muħabbet yolıģa bî-vaţan érmes
Ābād eger bolmasa **vîrāne** selāmet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 33, Mısra 6*).
3. Sîl şahrāda kılur şevķ ile cevġān lîkin
Çuğznı düşmanıdur eylese **vîrānege** baķş (*Nâdire Dîvanı, Gazel 53, Mısra 10*).

vişāl: (*Ar.*) *Sevgiliye kavuşma.*

1. Ol kūn ki **vişālīng** çemenin seyr éter érdim
Mażūr-ı nażar érdi menģa ol ķad u bālā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 4, Mısra 3*).
2. Salıb hicr ten mülkine zelzele dēdi ķılma devr-i felekđin gile
Ne çāre-yi derdim ey Nâdire firāk oldu nāgeh **vişāle** peydā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 11, Mısra 12*).
3. Cemālīng menģa müdde'ā şubķ u şām
Vişālīng menģa ārzū rüz u şeb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 23, Mısra 4*).
4. **Vişālını** hicrān étib ey firāk
Letāfet bahārın ģazān eyledīng (*Nâdire Dîvanı, Gazel 97, Mısra 9*).
5. Yétķurse ger nesīm **vişālīng** peyāmını
Ķılmas mu özni 'āşık-ı ģayrān taşadduķīng (*Nâdire Dîvanı, Gazel 98, Mısra 9*).
6. Menģa ārzū **vişālīng** menģa müdde'ā ģayālīng

- Naẓarımdadur cemālīng heme nāzdur niyāzım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 101, Mısra 9*).
7. Tilermen yüz beyābān ẓat'ini kılsam ẓoyun yanglıg
Ki ötkay men **vişālın** isteban kevn ü mekândın hem (*Nâdire Dîvanı, Gazel 115, Mısra 4*).
8. Çeker êrdim firākıda neçe kim renc ile miñnet
Firākı bîmide yüz ança tartarman **vişālıdın** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 123, Mısra 10*).
9. Uyğuda bir tün **vişālīngnı** körer kün bar mukın
Şubh-i ħurşīd-i cemālīngnı körer kün bar mukın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 128, Mısra 1*).
10. **Vişālını** tapalmay Nâdire müşkil irür ħālīm
Ki bî-dād-ı muħabbet menğa ẓatıķ mācerā kıldı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 138, Mısra 13*).
11. Muğtenim êrdi **vişālīng** ẓaydasan ey şehsüvār
Sêndin ayru Nâdire ġam birle ħayrān eyleneı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 146, Mısra 17*).
12. Muğtenem bilmey **vişālīngnı** eger mağrūrman
Êmdi közge 'aksidêķ ħayretde nâ-mağdūrman (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 85*).
13. Keçe kündüz **vişālı** müdde'āsıdur menğa
Yār-ı ġam-ĥ'ār u nikū kirdārdın ayrılmışam (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 4, Mısra 29*).
14. Neçe künler kim **vişālıdın** köngül şād eyledim
Êmdi hicride közümnı yaşıdur ẓan el-firāk (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 8, Mısra 19*).
15. **Vişālīngdın** ey cān tapalmay sorağ
Nêler tüşti başımğa sêndin sorağ (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 15*).
16. Ĥayāl içre körgüz menğa çehre kim
Vişālīngnı bisıyār yād eyledim (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 14*).

vişāl bezmi: (Ar.+Far.+T.) Kavuşma meclisi.

1. İl barça **vişāl bezmide** şām
Tā şubḥ çekib sürūd-ı ‘işret (*Nâdire Dîvanı, Gazel 45, Mısra 5*).
2. **Vişālîngnı bezmide** şādāb olub
Nevā ehli birle nevāsāz edim (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 27*).

vişāl devleti: (Ar.+T.) *Kavuşma varlığı.*

1. Derd-i yār u ğuşşa hemdem ğam firāvān ‘ış kem
Bilmegen bolsam **vişālîng devletini** muġtenem (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 56*).

vişāl ehli: (Ar.+T.) *Sevgiliye kavuşanlar.*

1. Firākîng vişāl ehlidin cān alur
Nētāng olsa vehm ü gümānım fedā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 13, Mısra 3*).

vişāl içre: (Ar.+T.) *Kavuşma sırasında.*

1. Bērey cān **vişāl içre** ey nūş-leb
Firākîngdatā key kılay tāb u teb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 23, Mısra 1*).

vişālî mahfili: (Ar.+T.) *Sevgiliye kavuşma meclisi.*

1. Gülistāndur **vişālî mahfili** mēn ‘andelīb anda
Gül-i ‘ışım ḥazān oldı gülistānımnı saġındım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 102, Mısra 3*).

vişāl-ı vār: (Ar.+T.+Far.) *Sevgiliye kavuşma.*

1. Müjde keltürding **vişāl-ı yārdın**
Taptı teskīn derd-i hicrān merḥabā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 6, Mısra 11*).

vişālını tap-: (Ar.+T.) *Sevgiliye kavuşmak.*

1. Bu ‘ālem ara Yārîngnı Nâdire
Vişālını tapmak ne imkān irür (*Nâdire Dîvanı, Gazel 85, Mısra 14*).

vü, vu: " *Ve* " bağlacı.

1. Rûze ayı keldi vü mên 'âciz ü bî-dest ü pâ
Rûze ayının hilâlidék qadim bolmış düta (*Nâdire Dîvanı, Gazel 8, Mısra 1*).
2. Emîr ü 'âdil ü ve'l-ni'mâ **vu** Muhammed Emîn Hân hem
Cihân bariça menğa bu üçevni yâr kııl yârab (*Nâdire Dîvanı, Gazel 17, Mısra 21*).
3. Lebleringdür mesîh **vü** hıızr haıing
Sênden ister hayât hıızr u mesîh (*Nâdire Dîvanı, Gazel 64, Mısra 7*).

yücüd: (Ar.) *Beden, cisim, varlık.*

1. Felek elgi gubârim şarşar-ı hicrâne tapşurdı
Vücüdım rahtını közler yaşı tûfâne tapşurdı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 137, Mısra 2*).

Y

ya: "Ya ... ya ..." bağlacı.

1. Vaşl cāmı tâ sêning êlgingdedür
Özni **yâ Cemşid yâ Bahrām** tut (*Nâdire Dîvanı, Gazel 48, Mısra 14*).
2. Cihân hamāmığa kirgenler âhır
Muṭahḥar çıkķusudur **yâ mülevveş** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 55, Mısra 10*).
3. Mevc yanglıg suvğa sal **yâ şem' yanglıg** otlara
'İşk içre her ne bolsa bende-yi fermāningim (*Nâdire Dîvanı, Gazel 112, Mısra 9*).
4. Feyz-i lutfung birle açıldı köngüller gonçesi
Yâ bahāristān-ı devlet yâ gülistāndur mu sên (*Nâdire Dîvanı, Gazel 120, Mısra 6*).
5. **Yâ meger** ol 'ahd u peymāndın püşeymān eyledi
Vaşl h'ānıdın naşībim dāğ-ı hicrān eyledi (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 73*).
6. Nâdire rüşendür iqbālım çırağı vaşl ara
Közim içre nūr **yâ könglüm ara cāndur mu sên** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 120, Mısra 18*).
7. Mēni êtgil derdlig könglüm din ey gerdün ḥālāş

Yā köngülñi kıl mēni bī-şabr u sāmāndın hālāş (*Nâdire Dîvanı, Gazel 93, Mısra 2*).

yâ: (Ar.) Ey.

1. Kāmîle meykedegâ ‘azm êttim
Feth-i bâb eyle menğa **yā fettāh** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 63, Mısra 18*).
2. Könglümni h̃āb-ı ğafletdin demī bīdār kıl **yārab**
Aķarğan közlerimni maḥrem-i dīdār kıl **yārab** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 17, Mısra 1-2*).
3. Közümni rüşen êtgeç pertev-i mihr-i cemālīdın
Muḥabbet neş’esidin vākıf-ı esrār kıl **yārab** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 17, Mısra 4*).
4. Ol ay hicride çendān yığladım her kaçre eşkimni
Vefā bāzārıda bir gevher-i şehvār kıl **yārab** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 17, Mısra 6*).
5. Yüzi hicri meni köp derdmend êtdi ‘ilācım yok
Yēne bir körsetib yārimni berḥurdār kıl **yārab** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 17, Mısra 8*).
6. Kemend-i zülfidin ayru tüşübdürmen du‘ā vaķti
Ki bul tolı ‘amelni boynıma zünnār kıl **yārab** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 17, Mısra 10*).
7. Temāşā-i cemālīga eger şükr êtmegen bolsam
Közim peymānesini eşk ile serşār kıl **yārab** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 17, Mısra 12*).
8. Cihānda ḥusrev-i cennet mekân ‘adl ihtiyār êtdi
Kıyāmet kün şeft’-i Aḥmed-i muḥtār kıl **yārab** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 17, Mısra 14*).
9. ‘Azīzim şubḥ yanglığ pāk-dāmān ôtdi ‘ālemdin
Şerāfet birle toprağını feyz āşār kıl **yārab** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 17, Mısra 16*).
10. Mezār-ı feyz āşār-ı ziyāretgāh-ı ‘ālemdür
Riyāz-ı ka‘be yanglığ fāyizü’l-envār kıl **yārab** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 17, Mısra 18*).
11. Karılığ devletiĝa yetkürüb hān-ı dilāverni
Beķā-i ‘ömrini il ‘ömrudin bisyār kıl **yārab** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 17, Mısra 20*).

12. Emîr ü 'âdil ü ve'l-ni' mā vu Muḥammed Emîn Ḥān hem
Cihān bariḥa menġa bu üçevni yār kıl **yārab** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 17, Mısra 22*).
13. Kayu güm-reh ki gerdankeşlik êtse ḥān cenābıdın
Sitem taşı bile başdın ayağ efgār kıl **yārab** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 17, Mısra 24*).
14. Oşal kim aṅga bed-ḥ'ā u ḥasūd u kîneperverdür
Hümāyün dergehide müstemend ü zār kıl **yārab** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 17, Mısra 26*).
15. Nêçük kim her biri köz nûrî ü kõṅgöl çırāğıdur
Alarġa baḥt u devletni hemîşe yār kıl **yārab** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 17, Mısra 28*).
16. Ğazel bünyād kıldı Nâdire yārıġa 'arz eyleb
Kõṅgölde bağlagan maẓmûnını izhâr kıl **yārab** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 17, Mısra 30*).
17. Cihān gülzârıde terk-i temāşā eylesün **yārab**
Temāşā-i riyāz-ı bāġ-ı rızvān eylesün şāhim (*Nâdire Dîvanı, Gazel 105, Mısra 15*).
18. Nâdire köksini etti lāle yaṅlıġ dāġ dāġ
Hiçkim **yārab** esîr-i dāġ-ı hicrân olmasun (*Nâdire Dîvanı, Gazel 122, Mısra 18*).
19. Êmdi dāġ-ı furqata **yārab** nêçük şabr eṭmişam
Bolmamışdım Nâdire endîşede hicrânıdın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 126, Mısra 13*).
20. Vel'-Ni' mānı kemālîġa yêtürgil **yārab**
Kıldı 'alemni meh-i ṭal'ati firdevs nişān (*Nâdire Dîvanı, Gazel 127, Mısra 11*).
21. Ğaraż himmetlerimdin yār vaşlı iktizāsıdur
Tilermen vaşlını **yārab** ziyād êt ihtimāmımnı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 143, Mısra 24*).

yād: (*Far.*) *Hatırlama, anma.*

1. Şeb ü rûz **yādingda** êrdi kõṅgöl
Ḥayālîṅ ile maḥrem-i rāz êdim (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 23*).
2. Bu aqşam saldı zulmet 'ālem-i hicrân kara şāmı

Kılıb **yādingni** eşkimdin çirāgān étmesem bolmas (*Nâdire Dîvanı, Gazel 91, Mısra 12*).

3. Bolmuşam herçen hicrāningda şabr eyleb hamūş
Çün tüşersen **yādima** yekbāre feryād eylerem (*Nâdire Dîvanı, Gazel 107, Mısra 10*).

4. Bir gūşede tenhālīg ile **yāding** étermen
Yok hemnefesim dīde-yi hūnbārdın ayru (*Nâdire Dîvanı, Gazel 132, Mısra 7*).

5. Gerçi üzding rişte-yi ülfet mēn mahcūrdın
Şükr kim **yāding** irür könglümde mihmān her kēçe (*Nâdire Dîvanı, Gazel 133, Mısra 10*).

6. **Yādını** derd-i dilimğa çāre kılmay nēlayın
Her taraf vaşlın tileb nezzāre kılmay nēlayın (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 4, Mısra 13*).

7. Mēnga **yāding** bes irür dērmen hayālīngda kētey
Ravza-yı pākingge īsār-ı du‘ā kılmay nētay (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 7, Mısra 13*).

8. ‘Adl u inşāfda cemşīd nijādım sēn éding
Fikr ü endīşe hayālīm bile **yādım** sēn éding (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 1, Mısra 12*).

9. Ey serv-i nāz kād nihālīngdın örgüley
Yāding behayr fikr ü hayālīngdın örgüley (*Nâdire Dîvanı, Gazel 147, Mısra 2*).

1. Ötti vāmıķ dehrdin **yādını** ‘azrā kılmadı
Mātem-i ferhādın şīrīn taķāzā kılmadı (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 45*).

yād bēr-: (*Far.+T.*) Hatırlatmak, öğretmek.

1. Ötti köksimdin oķıng serv-i revandın **bērdi yād**
Zahmlar kim kaldı andın gūlsitāndın bērdi yād (*Nâdire Dîvanı, Gazel 76, Mısra 1*).

2. Miħnet-i hicrā ara nākāmlīg çekkenlere
Vaşl ara ölmek hayāt-ı cāvidāndın **bērdi yād** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 76, Mısra 4*).

3. Āgeh etti ilni eşkim sâbit ü seyyâresi
Dûd-ı âhımdur felekde kehkeşândın **bêrdi yâd** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 76, Mısra 6*).
4. Eylegeş berbâd 'îşim hâşıl hicrân yêli
Âşinâlarğa sarıg rengim sāmândın **bêrdi yâd** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 76, Mısra 8*).
5. Yârdın ayrıldı déb her kün menğa devr-i felek
Körgüzib mihrini ol nâ-mihrbândın **bêrdi yâd** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 76, Mısra 12*).
6. Nâdire kılğaç muhabbet neş'esidin güftügü
Lezzet-i şî'r-i 'ömer şâhibkürândın **bêrdi yâd** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 76, Mısra 14*).
7. Vâkıf oldım dehr bâgını gül-i ra'nâsıdın
Kim bahâr reng keltürgeç hâzândın **bêrdi yâd** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 76, Mısra 10*).

yâd ét-: (*Far.+T.*) *Yad etmek, hatırlamak.*

1. Mâh-tâbân yüzligim her lahza **yâd étsem** seni
Dûd-ı bağırmıdın çıkar ot içre tüşgendek kebâb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 19, Mısra 3*).
2. Yâr la'lin **yâd étermên** gonçe-yi handân körüb
Sebze-yi haş sağınurman bâğ ara reyhân körüb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 22, Mısra 1*).
3. Gülşen-i vaşlın ârzû kılsa köngülñi bülbülü
Yâr yüzini **yâd étib** nâle çekib nevâ kılar (*Nâdire Dîvanı, Gazel 84, Mısra 8*).
4. Zamânı vaşfıñnı **yâd étmağım** ne ihtimâl olğay
Bu yoldur kim vefâ aşhâbına kesb-i kemâl olğay (*Nâdire Dîvanı, Gazel 150, Mısra 1*).
5. Qan bolur köngül müdâmımnı devrini **yâd étken** zamân
Mên neçük tab'imni şâd u hâtırım hurrem tutay (*Nâdire Dîvanı, Gazel 148, Mısra 9*).
6. Mên hem ihsân ile il hâtırını şâd kılay

Müstemend yekke du‘ā birle sēni **yād étgey** (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 1, Mısra 56*).

7. Çemen rengini körsem **yād étermen** gül‘izārımını
Beyābān seyride yād eylerem gerdūn-şikārımını (*Nâdire Dîvanı, Müseddes 1, Mısra 19*).

8. Du‘ālar bile dembedem **yād éter**
Fırāk içre bu nā-tüvānıñ sēniñ (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 69*).

9. Seyr éterde nahlistān yār kadını **yād ét**
Mēn kaçan dēdim mēnga ārzū-yı şimşād ét (*Nâdire Dîvanı, Gazel 36, Mısra 1*).

10. Mēn kaçan **yād étmedim** vaşlınıñ kim cān örtenib
Köz yolıdın yüzge eşk-i şeş-ķatārım kēlmedi (*Nâdire Dîvanı, Gazel 142, Mısra 5*).

yād eyle-: (*Far. +T.*) *Hatırlamak, anmak.*

1. Kānı şīrīn ü leyli **eyleğil yād**
‘Alāyık barça zencīr-i ‘ameldür (*Nâdire Dîvanı, Gazel 77, Mısra 9*).

2. Bī-vefālardēk sēni hergiz ferāmūş eylemes
Nâdire **yādınıñ eyler** tā dem-i yevmü’l-ħisāb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 19, Mısra 14*).

3. Kālem tahrīr éterde ney-şekerdin bolsa tañğ érmes
Lebiñg vaşfını **yād eyler** Nâdire şīrīn kelām eyleb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 26, Mısra 18*).

4. Gülşen içre ey bülbul şubħdem nevā tartıb
Gül yüzini **yād eyleb** nāle birle feryād ét (*Nâdire Dîvanı, Gazel 36, Mısra 12*).

5. Mēn ki furķat tünleri ol gül yüzin **yād eylerem**
Bülbülidür men ħazān faşlide feryād eylerem (*Nâdire Dîvanı, Gazel 108, Mısra 1*).

6. Mēn kading servini **yād eyledim**
Āhnı serküb-ı şimşād eyledim (*Nâdire Dîvanı, Gazel 110, Mısra 1*).

7. Kānda sēn körsem cemālinıñ şanem
Ey perī-peyker sēni **yād eyledim** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 110, Mısra 6*).

8. Ĥayāl içre körgüz mēnga çehre kim

Vişālîngnı bisyār **yād eyledim** (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 14*).

9. Fiğānımdın ki otlar baş çeker ol māhdın ayru
Müdāmımnı uçkunların **yād eylegil** necm-i şürreyādin (*Nâdire Dîvanı, Gazel 124, Mısra 16*).
10. **Yād eyleb** leblering şahbāsını maḥmūrman
Vaşlîng isteb ‘āfiyet sermenzilidin zārman (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 81*).
11. Māh-ı ‘îd ‘ālemğa saldı pertev-i envārını
Yād eylermen ‘ömer sultānnı gîr ü dārını (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 7, Mısra 22*).
12. Közlerim yollarğa bakıb qaldı ḥayrān el-firāk
Luṭf-i ḥulķîngnı bu kēçe uyķuda **yād eyledim** (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 8, Mısra 16*).
13. Çemen rengini körsem yād étermen gül‘izārımnı
Beyābān seyride **yād eylerem** gerdün-şikārımnı (*Nâdire Dîvanı, Müseddes 2, Mısra 20*).
14. Her zamān **yād eyleban** könglümğa sultānım kélür
Luṭf birle betü’l-aḥzānımğa mihmānım kélür (*Nâdire Dîvanı, Gazel 88, Mısra 1*).
15. Bardîng aḥbābgā bir nāme sevād eylemedîng
Bizni rüsvā-yı cihān étting ü **yād eylemedîng** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 99, Mısra 2*).
16. Sên terk-i vefā kıldîng u bed-mihrlîğ étđîng
Yārîngnı ferāmüş kılıb **eylemedin yād** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 74, Mısra 10*).

yād kıl-: (*Far.+T.*) Hatırlamak, anmak.

1. Barça yār u āşinādın eyledin bîgānelîğ
Neçe künler boldı hergiz **kılmadıng yādım** eşit (*Nâdire Dîvanı, Gazel 40, Mısra 10*).
2. Bardîng naẓarımdın ey perîzād
Mên ḳulnı dübāre **kılmadıng yād** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 75, Mısra 2*).
3. Çemende gül temāşā eyleban serv-i revān körsem

Ƙılurman yād sultān sikender ihtışāmımnı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 143, Mısra 20*).

4. Eyleb ‘âlemni ferāmūş sèni **yād ƙılay**
Yène bir mertebe ğam şāmıda mähımnı körüb (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 1, Mısra 15*).

5. Her laħza ki ey yār sèni **yād ƙılurman**
Hier âfetidin nâle ü feryād ƙılurman (*Nâdire Dîvanı, Müsemmen 1, Mısra 17*).

6. Leylî hicrânıda mecnûn mèn kebi **yād ƙılmadı**
Hiçkim yārab cihānda yārdın ayrılmasun (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 47*).

yādgār: (*Far.*) Armağan, hatıra.

1. **Yādgār** ol şāhdın ƙaldı menġa dūr-dāne-yi
Êmdi anı devletin şükrini müstahkem tutay (*Nâdire Dîvanı, Gazel 148, Mısra 17*).

1. Vaşlıġa şükr étmedim furƙat belāsıdur menġa
Yādgār ol mû’nis-i cānım du’āsıdur menġa (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 4, Mısra 28*).

yādgār ƙıl-: (*Far.+T.*) Armağan etmek.

1. Cihānda Nâdire yārınġ perī mişāl êrdi
Bolur mu hüşnini âyîneġa **yādgār ƙılıb** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 30, Mısra 14*).

yād-ı gülistān: (*Far.*) Gülbahçesi anma, hatırlama.

1. Ƙad-i mevzūnı bile gülgün yüzün yādi bile
Ārzūyı tūbā u **yād-ı gülistān** ƙalmadı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 136, Mısra 14*).

yād-ı hudā eyle-: (*Far.*) Allah’ı hatırlamak.

1. Şüm raƙıbi ki ‘adāvet ƙılır
Kāfir irür yād-ı **Hudā eylemes** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 90, Mısra 4*).

yād-ı zülevhā ƙıl-: (*ö.a.*) Züleyha’nın hatırlamak.

1. Güzergāhıda tikdim kâze pervā kılmadı şāhım
Ğurūr-ı hüsndin **yād-ı züleyhā kılmadı** şāhım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 106, Mısra 2*).

yağ-: (T.) Yağmak, gökten düşmek.

1. Mēni ‘āşık dēban tîr-i melāmet **yağdı** başımge
Ulusdın Nâdire derdimni pinhān êtmesem bolmas (*Nâdire Dîvanı, Gazel 91, Mısra 13*).
2. Perîşānlıg **yağıldı** başıma derd-i muhabbetdin
Hayāl-ı yār ‘îşret şāmını rûz-ı cezā kıldı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 138, Mısra 7*).
3. Ebr-i nîsân lahza lahza **yağmasun** gülzārğa
Ebr-i nîsāndēk közüm her lahza giryān olmasun (*Nâdire Dîvanı, Gazel 122, Mısra 11*).

yağaç: (T.) Ağaç.

1. Köngül nāveklerinġni zaħmıdın tapar herdem
Yağaç birle başağ kim tende qaldı ol irür merhem (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 2, Mısra 14*).

yağın: (T.) Yağmur.

1. Közlerim yığladı zülfinġni körîb
Ki **yâğın** bâ‘îşidur tîre bulut (*Nâdire Dîvanı, Gazel 42, Mısra 6*).

yahşı: (T.) Güzel, iyi, uygun, münasip.

1. Hûb kēldinġ **yahşı** kēltürdinġ haber
Eyledinġ derdimġa darmān merħabā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 6, Mısra 5*).
2. Sēvermen yārni yok kim raķîbim
Nēçük kim **yahşıdur** şîrîn yaman telġ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 68, Mısra 8*).

yahşı at: (T.) Güzel isim.

1. Taptı tuğrā **yahşı atıdın** sa‘âdet defteri
Serv qadıgā münāsib hāl ‘at-ı āzādliġ (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 6, Mısra 15*).

yaḥşî bar: (T.) Güle güle git.

1. Eyleding̃ ‘azm-i sefer ey şehsüvârim **yaḥşî bar**
Êmdi sênsiz yok mênî şabr u qarârım **yaḥşî bar** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 87, Mısra 1-2*).
2. Vaḳt-i riḥlet yêtdi âheng-i sefer sâz eyledi
Yârim êrding̃ vaşl eyyâmıda yârim **yaḥşî bar** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 87, Mısra 4*).
3. Rûşen êrdi maḥfil-i imkân cemâling̃ şem‘idin
Yaḥşılar sultânı êrding̃ şehriyârim **yaḥşî bar** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 87, Mısra 6*).
4. Yêtmeyin âsîb-i hicrân çarḥ-ı nâ-fercâmdın
Kûh-i ḡam âstıda ḡaldım ḡam-ḡüsârim **yaḥşî bar** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 87, Mısra 8*).
5. Sên kılıb ‘azm-i sefer mên ḡalmışam ḡasret bile
Gerçi hicring̃de ḡazân boldı bahârim **yaḥşî bar** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 87, Mısra 10*).
6. Tarfe müşkildür vedâ‘ êtmaḡ sêning̃dek yâr ile
Kökke yêtdi nâle-yi bî-iḥtiyârim **yaḥşî bar** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 87, Mısra 12*).
7. Za‘ferândek sarḡayıb hicring̃de nâlân ḡalmışam
Sênsin ey ḡurşîd-i ṭal‘at ḡül‘izârim **yaḥşî bar** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 87, Mısra 14*).
8. Nâdire muştâḡdur zinhâr kélgeysen yêne
Muntazirdür yolḡa çeşm-i intizârim **yaḥşî bar** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 87, Mısra 16*).

yaḥşî cemâl: (T.+Ar.) Güzel yüz.

1. Ṭal‘ati mâh-ı revân **yaḥşî cemâli** dil-firîb
Serv-i âzâd-ı aşâlet mesnediḡa bêrdi zîb (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 6, Mısra 11*).

yaḥşî u yaman: (T.) İyi ve kötü.

1. **Yahşı u yaman** birbiriga muğtenem êrmış
Ferzâne tirik bolsın u dīvāne selāmet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 33, Mısra 9*).
2. ‘Ālem ehlide çün vefā yoktur
Bir yolu **yahşı u yamandın** kēc (*Nâdire Dîvanı, Gazel 61, Mısra 6*).
3. Bolmağıl **yahşı u yamanğa** taraf
Bî-ğod ol **yahşı u yamandın** kēc (*Nâdire Dîvanı, Gazel 62, Mısra 9-10*).
4. İşim yoktur cihān ehlini **yahşı u yamanığa**
Mürüvvet köz tutıb ‘ālemde **yahşı u yamandın** hem (*Nâdire Dîvanı, Gazel 109, Mısra 13-14*).

yahşılar: (T.) *Güzeller.*

1. **Yahşılar** birle hemîşe irtibâtım bar êdi
Şehriyārım bezmide ‘İş ü neşâtım bar êdi (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 7, Mısra 33*).
2. Rüşen êrdi maḥfil-i imkān cemālîng şem‘idin
Yahşılar sultānı êrdîng şehriyārım yahşı bar (*Nâdire Dîvanı, Gazel 87, Mısra 6*).

yahşılık eyle-: (T.) *İyilik yapmak, güzellik yapmak.*

1. Hoşā ‘ākıl ki **eyleb yahşılık** bünyādını muḥkem
Öter bu deyr-i fānîdin özini nîk-nām eyleb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 26, Mısra 9*).

yak-: (T.) *Yakmak, ateşe tutuşturmak.*

1. Ot **yaktı** firākîng şereri ilge velîkin
Ey Nâdire köymes dil-i efgârdın ayru (*Nâdire Dîvanı, Gazel 132, Mısra 21*).

yaka: (T.) *Elbisenin yakası.*

1. Yār hicridin **yakani** pâre kılmay nêlayın
Közlerim ḥünābını seyyāre kılmay nêlayın (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 4, Mısra 11*).
2. Gehî yırtıb **yaka** geh kıan yutub gāhı figān êttim
Nêler ötdi bu aqşam Nâdire cān-ı figārımdın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 116, Mısra 13*).

ya'küb-ı ken'ân: (ö.a.) *Kenân iline mensup Hazreti Yakup. Yakub'un memleketi olan Kenân.*

1. Aķarġan közlerimdin boldı ol Y  s  f-liķ   pinh  n
  r  r könglüm   yi **Ya'ķ  b-ı Ken'  n** beyt  'l-aķz  nı (*N  dire D  vanı, Gazel 145, Mısra 12*).

y  k  t: (Ar.) *Yakut, sevgilinin dudaġı.*

1.   ki la'l-i n  b  ngn   **y  ķ  t  ġa**
  ki   eŗm-i gevh  r fiŗ  n  m fed   (*N  dire D  vanı, Gazel 13, Mısra 7*).

yalġan eyle-: (T.) *Yalana çevirmek, hileye yapmak.*

1. T  ŗde r  y-ı lebi derdimge darm  n eyledi
Songra k  lġan va'delerni bar  a **yalġan eyledi** (*N  dire D  vanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 72*).

yaman: (T.) *Kötü, fena.*

1. S  vermen y  rn   yok kim raķ  lbim
N    k kim yaķŗıdur ş  r  n **yaman** tel   (*N  dire D  vanı, Gazel 68, Mısra 8*).

yaman k  z: (T.) *Kötü göz.*

1. T  l  'me n  geh  n kıldı **yaman k  z** eŗer
Kıldı fir  k c  n ayrıla c  n  n  d  n (*N  dire D  vanı, Gazel 125, Mısra 15*).

yan: (T.) *Yan, taraf.*

1. Ğ  zab birle nig  r  m   td   **yanımdın** ş  t  b eyleb
Yüzin körgünçe   ld  rd   meni hicri 'az  b eyleb (*N  dire D  vanı, Gazel 21, Mısra 1*).
2. Veh n   yang  l  ġ d  stl  ġdur m  n bilen   asretlere
Koymaġ  m yokdur zam  n   ş  hid  n ġam **yanımdın** (*N  dire D  vanı, Gazel 126, Mısra 4*).

yan-: (T.) Ateş durumuna geçmek, tutuşmak.

1. Āteş midür ey Nâdire bu medrese ehli
Her neçe ki teslîm eterim **yana** kılur bahş (*Nâdire Dîvanı, Gazel 52, Mısra 14*).
2. Halk-i âlem içre bî-keslik bile efsânemen
‘âlem ehli şād mên hasret otida **yanaman** (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 7, Mısra 4*).
3. Külbeyî aḫzân ara Sultân ‘Ömer’ni dāğıda
Şem‘dek her kēçe tanatgunça örteb **yanaman** (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 7, Mısra 20*).
4. Bolmışam şāh-ı ‘adālet destgāhımdın cüdā
Dūd-ı āhımdın felekler **yandı** māhımdın cüdā (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 8, Mısra 22*).

yana yana: (T.) Tekrar tekrar yanmak, yanarak.

1. **Yana yana** ḳalmadı cān birle kõnglüm dāğsız
Tama tama közde eşk-i çeşm-i giryān ḳalmadı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 136, Mısra 5*).

ya‘nī: (Ar.) Yani, şöyle ki.

1. Mekān gülḥan kölin ḳıldı Nevāyī tēlbedek **ya‘nī**
Cünün tārācıdın āḫır ḳara toprakḳa olturdum (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 2, Mısra 39*).

yanḡlḡ: (T.) Gibi, benzer.

1. Mezār-ı feyz āşār-ı ziyāretgāh-ı ‘ālemdür
Riyāz-ı ka‘be **yanḡlḡ** fāyüzü‘l-envār ḳıl yārab (*Nâdire Dîvanı, Gazel 17, Mısra 18*).
2. Hicr āşūbı belādur kim anı teşvīşidin
Ḳatre-yi sīmāb **yanḡlḡ** kõnglüm eyler ızṭrāb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 19, Mısra 10*).
3. Ḳızıl ḳandur közim yaşı şabā yētkür selāmımnı

Gül-i şad-berg **yanğlıg** pāk-dāmānımnı sağındım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 102, Mısra 18*).

4. Du‘â-i hayr êting ey ehl-i devlet Nâdire **yanğlıg**
Demâdem şükr êting şehzâde-yi mülk-i cihân keldi (*Nâdire Dîvanı, Gazel 140, Mısra 17*).

5. Meger kelse nesîmi yâr-ı gülpüşım riyâzıdın
Açılsa gonçe **yanğlıg** ‘uğdesi könglümni tûmârı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 141, Mısra 14*).

6. Kêtmedi mendin kadeh birle humâr-ı âfitâb
Şubh **yanğlıg** tartardurman intizâr-ı âfitâb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 24, Mısra 2*).

yâr: (*Far.*) Sevgili, dost.

1. Mênîng **yârim** ‘aceb nâzik mizâc u bî-mürüvvetdür
Bêlin katlımğa bağlabdur velî êrmes kemer peydâ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 10, Mısra 11*).

2. Ğazel bünyâd kıldı Nâdire **yârıga** ‘arz eyleb
Köngülde bağlagan mażmûnını izhâr kıl yârâb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 17, Mısra 29*).

3. Yüzi hicri meni köp derdmend êtdi ‘ilâcım yok
Yêne bir körsetib **yârimni** berhurdâr kıl yârâb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 17, Mısra 8*).

4. Tûrfe su‘âlî lebidin sordı **yâr**
Cân bêreyin bolmasa şîrîn cevâb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 20, Mısra 7*).

5. İçermên mey demâdem **yâr** la‘lini humâridın
Mênî meyhânedin men‘ êtme zâhid ihtisâb eyleb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 21, Mısra 9*).

6. Mênî zâr ferhâd u mecnûn nijâd
Îrür **yâr** şîrîn ü leylî neseb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 23, Mısra 10*).

7. Hıramân keldi **yâr** u kâmet-i ta‘zîmiğa bî-hod
Yıkıldım sâyedek yerdin turarge iltizam eyleb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 26, Mısra 3*).

8. Mên kaldım hicr vîrânıda bî-sâmân bolub

- Yār** këlmes külbe-yi vîrânîma mihmân bolub (*Nâdire Dîvanî, Gazel 29, Mısra 2*).
9. Cihânda Nâdire **yâring** perî mişâl êrdi
Bolur mu hüsniñi âyîneğa yâdgâr kılib (*Nâdire Dîvanî, Gazel 30, Mısra 13*).
10. Refîkâ menğa birdem dostlık resmimi izhâr êt
Ki mên yazdım özimdin **yār** eger këlse haberdâr êt (*Nâdire Dîvanî, Gazel 32, Mısra 2*).
11. Mênîng hâlimğa yığlar deşt ü şahrâlarda vahşîler
Eger köyige barsan ey şabâ **yârimğa** izhâr êt (*Nâdire Dîvanî, Gazel 32, Mısra 8*).
12. Boldı yār sevdâsı ‘âşîk êrseng ey könglüm
Naqd-i cân müheyyâ kıl **yār** hâtırın şād êt (*Nâdire Dîvanî, Gazel 36, Mısra 6*).
13. Ey şabâ rāz-ı dilimni bî-haber **yârimğa** ayt
Derdliğ könglümniñ aḥvālını dildârimğa ayt (*Nâdire Dîvanî, Gazel 37, Mısra 1*).
14. Dürr-i eşk ü ‘aḳîk-i hūn-ı dilni
Kêlür **yâring** ayağığa nişâr êt (*Nâdire Dîvanî, Gazel 38, Mısra 12*).
15. **Yār** la‘l-i lebidin ayrıldın
Ey köngül êmdi demâdem ḳan yut (*Nâdire Dîvanî, Gazel 42, Mısra 3*).
16. Yār eylese **yārı** birle iftâr
Yok rûzede mundın özge devlet (*Nâdire Dîvanî, Gazel 45, Mısra 3*).
17. Mâh-ı ramazân ki feyz-i çoktur
Mên ḥastağa **yârsız** ne rāḥat (*Nâdire Dîvanî, Gazel 45, Mısra 10*).
18. Ey köngül eger senga **yār** vaşlıdur maḳşad
Terk eyleb ‘âlemni ‘azm-i kūy cānân êt (*Nâdire Dîvanî, Gazel 49, Mısra 5*).
19. Dême ki lebleridin zāḥir êtse **yār** ḥadîş
Ulusnı hâtırını eylegey şikâr ḥadîş (*Nâdire Dîvanî, Gazel 50, Mısra 1*).
20. Lebidin sorma ḥadîşi ki irür tilğa girân
Yār nâzik lebiğa bêrmesün âzâr ḥadîş (*Nâdire Dîvanî, Gazel 51, Mısra 10*).
21. Tapmasa **yār** cenâbığa şeref birle ḳabûl
Āḥ u feryâding ile şūr u fiğân barça ‘abeş (*Nâdire Dîvanî, Gazel 54, Mısra 5*).
22. Munça pinhân dāğ kim ey cān felek koydı senga

- Yār** eger kelse girībānıñnı eyleb pāre aç (*Nâdire Dîvanı, Gazel 57, Mısra 12*).
23. Vāmıķ u ferhād u mecnûndın muķaddem bildi **yār**
Nâdire ‘ışķıñnı ‘āşıklıkda mümtāz eylegeç (*Nâdire Dîvanı, Gazel 59, Mısra 13*).
24. **Yār** kim yēr tubıda pinhāndur
Nâdire mäh-ı āsumāndın kēç (*Nâdire Dîvanı, Gazel 62, Mısra 13*).
25. **Yār** çün boldı nazardın ğāyib
Ey közim yığla şabāh ile revāh (*Nâdire Dîvanı, Gazel 63, Mısra 13*).
26. Kānı ol **yārdēk** şîrîn şemāil
Cemāl-ı dilkeş ü etvār-ı ferruḥ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 67, Mısra 3*).
27. Eger bolsa kişinin **yārı** ferruḥ
Mübārekdür yüzi dîdārı ferruḥ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 67, Mısra 1*).
28. Sêvermen **yārın** yok kim raķībim
Nēçük kim yahşıdur şîrîn yaman telḥ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 68, Mısra 7*).
29. **Yār** kerek ‘āşıķa mēnde sêver **yār** yoḥ
Derd ü ğamim bî-‘aded sorgeli ğam-ḥ’ār yoḥ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 72, Mısra 1*).
30. İlge nētañg eylese āh u fiġānım eşer
Mēñga bukün Nâdire **yārdın** āşār yoḥ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 72, Mısra 14*).
31. Sēn terk-i vefā kıldıñg u bed-mihrlıĝ etdīñg
Yārıñnı ferāmūş kılıb eylemedin yād (*Nâdire Dîvanı, Gazel 74, Mısra 10*).
32. **Yār** ‘uşşāķına şem‘-i cilve rüşen kılmasun
Kim tüşer andın raķīb-i rüsiyeh cānımĝa dūd (*Nâdire Dîvanı, Gazel 81, Mısra 11*).
33. Şem‘-i ruḥsārıñgı etrāfıda pīç ü tāb urar
Tırfe oḥşar **yārıñg** zülf-i perişānıĝa dūd (*Nâdire Dîvanı, Gazel 81, Mısra 8*).
34. Derd-i dilingni ey köñgöl sorgalı kelse **yār** aytay
Koy cigeringni alıĝa ḥayr ta‘ām-ı māḥazar (*Nâdire Dîvanı, Gazel 82, Mısra 11*).
35. Gerçi firāk derdidin böyle nizār olmışım
Nâdire ḥāl-i zārına salmadı **yār** bir nazar (*Nâdire Dîvanı, Gazel 82, Mısra 14*).
36. Ötdi neşāt furşatı kēlmedi **yārdın** ḥaber

- Boldı köngül sorağıda Һasta u zār u derbeder (*Nâdire Dîvanı, Gazel 82, Mısra 1*).
37. Bu ‘âlem ara **Yārıngı** Nâdire
Vişâlını tapmaq nè imkân irür (*Nâdire Dîvanı, Gazel 85, Mısra 13*).
38. Vaqt-i riһlet yètdi âheng-i sefer sâz eyledi
Yārım êrding vaşl eyyāmıda **yārım** yaһşı bar (*Nâdire Dîvanı, Gazel 87, Mısra 4*).
39. Her kişini bir münāsib **yārı** bar
Mèn oşal âvâredürmen **yârsız** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 89, Mısra 3-4*).
40. Her kişini bir münāsib **yārı** bar
Mèn oşal âvâredürmen **yârsız** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 89, Mısra 4*).
41. **Yār** menğa ğayr-ı cefâ eylemes
Va‘de kılib aᅇga vefâ eylemes (*Nâdire Dîvanı, Gazel 90, Mısra 1*).
42. **Yardım** ayru mèn bî-dilni zār ètti felek
Yaşurun derd-i dilimni âşikâr ètti felek (*Nâdire Dîvanı, Gazel 94, Mısra 1*).
43. İhtiyārım bar èdi her işni kılsam ihtiyār
Yardım eyleb cüdâyı ihtiyār ètti felek (*Nâdire Dîvanı, Gazel 94, Mısra 8*).
44. Ey muşâhibler mèni derdimğa bir darmân èting
Yār peygâmını deb müşkillerim âsân èting (*Nâdire Dîvanı, Gazel 96, Mısra 2*).
45. Cılvegerdür her taraf gülgün-қabâ maһbûblar
Ey muһabbet ehli **yār** isteb yürekni қan èting (*Nâdire Dîvanı, Gazel 96, Mısra 10*).
46. Üzmeding **yārı** zülfidin ümîdni köngül
Rişte-yi cāning èdi қaᅇ‘-i murād eylemeding (*Nâdire Dîvanı, Gazel 99, Mısra 7*).
47. Cihân sultānı êrdi Nâdire **yārım** ki hicride
Cihân ehliğa istiᅇnā kılib kèçtim cihāndın hem (*Nâdire Dîvanı, Gazel 109, Mısra 17*).
48. Beyābānlarnı izleb tapmadım **yārım** sorağını
Bêrürmen cān şabā nāᅇh һaber kèltürse **yārımdın** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 116, Mısra 9*).
49. Nâdire ol **yār** sevdāsı ile köz yümme kim

- Rāhat-ı cān **yār** étmes **yār** cānān eyleban (*Nâdire Dîvanı, Gazel 117, Mısra 11-12*).
50. **Yârdın** kaldı çemen sersebz ü handân olmasun
Gül'izârımsız cihân bâğı gülistân olmasun (*Nâdire Dîvanı, Gazel 122, Mısra 1*).
51. Kaşı u ağzı u kadi bile zülfin hayâl eyleb
Olub men lâl özlükdin kêtib **yârim** cemâlîdın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 123, Mısra 8*).
52. 'Arz ête kör ey şabâ derd-i dilim şerhini
Yâr haberdâr êmes 'âşık-ı hayrânıdın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 125, Mısra 8*).
53. Hasta köngül âhıdın **yâr** hâzar eylemes
Köydi felek hırmeni şu'le-yi efgânıdın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 125, Mısra 9*).
54. Râz-ı dilim ger şabâ **yârğa** yetkürmese
Vâkıf êmes ol şanem Nâdire hicrânıdın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 125, Mısra 21*).
55. **Yârning** âşüftesi vehm eylemes öz cânıdın
Cân firâkı sehldür ayrılmasun cānānıdın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 126, Mısra 1*).
56. Mëndin ne revâ êrdi ki yâr etti cüdâlıg
Gülni kişi körgeymü êkin hârdın ayru (*Nâdire Dîvanı, Gazel 132, Mısra 17*).
57. Qandur cigerim guşsa bilen **yârdın** ayru
Âşüftemên ol yâr-ı vefâdârdın ayru (*Nâdire Dîvanı, Gazel 132, Mısra 1*).
58. Kôralmey **yârni** bolmış cününım il temâşası
Eger körsem cemâlin anda körgeysen temâşanı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 145, Mısra 5*).
59. Kêltürseng ey kebûter eger **yârdın** haber
Körgende nâmesin per ü bālîngdın örgüley (*Nâdire Dîvanı, Gazel 147, Mısra 17*).
60. Taş bağırlık **yâr** feryâdımğa pervâ kılmadı
Yūsûf 'ışkıda bu işlerni züleyhâ kılmadı (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 43*).
61. **Yârdın** ayru menğa köp mâcerâ eyler felek
Ğam bile güldêk yüzümni kehrübâ eyler felek (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 3*).

62. **Yârdın** ayru köngüldür tîre ü âşüfte hâl (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 20*).
63. Kılmangız men ‘-i figānım **yârdın** mehcürman
Hiçkim yârab cihānda **yârdın** ayrılmasun (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 87-88*).
64. Yârning elbette **yârdın** cüdâ eyler felek
Gül bile bülbülñi bî-berg ü nevâ eyler felek (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 7*).
65. Hiçkim yârab cihānda **yârdın** ayrılmasun
Cândın artuğ mihrbân dîdârdın ayrılmasun (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 9*).
66. ‘Âkıbet bu derd ü gam mecnûn şî‘âr eyler menî
Hiçkim yârab cihānda **yârdın** ayrılmasun (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 18*).
67. Bardı ol serv-i revân mên kalmışam bî-hüş u lâl
Hiçkim yârab cihānda **yârdın** ayrılmasun (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 28*).
68. Kanda sên **yârim** Sorağingda köngül âvâredür (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 30*).
69. **Yârning** elbette **yârdın** cüdâ eyler felek
Gül bile bülbülñi bî-berg ü nevâ eyler felek (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 7*).
70. Nâle kıldım **yârning** vaşlı müyesser bolmadı (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 60*).
71. Bolmasun maḥrûm ‘âşık **yârning** dîdârdın
Hiçkim yârab cihānda **yârdın** ayrılmasun (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 97*).
72. **Yârga** derd ü gam-i şubḥ ile şāmımnı dēseng
Ol perîveşka du ‘â birle selāmımnı dēseng (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 1, Mısra 7*).
73. Kâşkî uykuda bir körsem êdi **yârimnı**
Yığlasam bilgey êdi hâl-i dil-i zârımnı (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 1, Mısra 61*).

74. Merhem 'ilâcî birle bütmes köngül yarası
Ayrıldı **yār** mēndin bilmen yakın yırağın (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 3, Mısra 6*).
75. **Yār** isteseng güzer kıl yekbâre cüz vü küldin
Fezend mihri êlter gam zengini köngüldin (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 3, Mısra 37*).
76. El-kışsa gül yüzini mēndin yaşurdu **yārım**
Hicrân gamini çekmek yok êrdi ihtiyârım (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 3, Mısra 43*).
77. Havâ sıfat cihânda izlermen âdemimni
Yārımdın ayrılıbman kimgе dēyeyn gamimni (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 3, Mısra 24*).
78. Düşvār êken cihânda tenhâlig ibtilâsı
Yārımdın ikki gevher qaldı köngül sürürü (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 3, Mısra 26*).
79. Kan yutarman la'l-i şekerbârdın ayrılmışam
Yār ketti emdi hicrân mâcerâsı qalmadı (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 4, Mısra 26*).
80. Hasta cân u nâ-tüvânmen **yârdın** ayrılmışam
Yār-ı hemdem mû'nis ü gam-ğârdın ayrılmışam (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 4, Mısra 3-4*).
81. Feryâd ki 'ışk etti mēni **yârga** meftûn
Cân vâle ü ten hasta yürek dâğ u ciger hûn (*Nâdire Dîvanı, Müsemmen 1, Mısra 1*).
82. Mēn hasret ile qaldım u **yārım** sefer etti
Katlımğa gam ü derd ü belânı haber etti (*Nâdire Dîvanı, Müsemmen 1, Mısra 9*).
83. Esîr-i hâkdur ol serv-i hūrîzâd destingdin
Mēni ey çarğ kez-reftâr **yārımdın** cüdâ kılding (*Nâdire Dîvanı, Müsemmen 2, Mısra 8*).
84. Ayırding mēni zulm ile **yârdın**
Firâğ elgine mübtelâ eyleding (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 95*).
85. Reşkdin yüz fitne berpâ eyledi devr-i felek

- Közlerim āyīnesin **yār** alıda hayrān körüb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 22, Mısra 12*).
86. Vubāl-ı Nâdire **yār** alıda raķīb yüzi
Nêçük yüz üze nuķşān-ı ħüsn irür āzeh (*Nâdire Dîvanı, Gazel 70, Mısra 13*).
87. Gül-i taşvîr yanglıĝ ĝonçe-yi baĥtım açılmaydur
Ne dërmen Nâdire pinhān ĝamimni **yār** bilmeydür (*Nâdire Dîvanı, Müsemmen 2, Mısra 50*).
88. Kāşķī āhım nesīmidin taĥarrük eylese
Yār kim ruĥsārığa gül bergidin salmış niķāb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 19, Mısra 8*).
89. **Yār** kūy itleriĝa nāgeh olsaĝ hemnişīn
Āşīnālardur alarga ‘izzet ü ikrām tut (*Nâdire Dîvanı, Gazel 35, Mısra 9*).
90. Kerem kıldıĝ şabā ey **yār** köyidin ĥaber bërding
Gül ü reyĥān isidin bī-niyāz ètting meşāmımnı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 143, Mısra 13*).
91. **Yār** köyide beşartiki peyāmımnı dëseng
Bu kafesdin sēni ey cān kuşī āzād kılay (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 1, Mısra 9*).
92. ‘Aceb yok Nâdire pervāz kılsa **yār** köyide
Ki bolmış tende furķat oklarından bāl u per anda (*Nâdire Dîvanı, Gazel 10, Mısra 17*).
93. Zāhidā ‘ışķ u muĥabbet ehlini ma‘zūr tut
Yār köyide ne boldı şeyĥ şīn‘ān ‘ākıbet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 34, Mısra 10*).
94. **Yār** la‘lini firāķıda ĥumārım ĝālīb
Bolmadı neş’e-yi şahbā bile köĝlüm şādāb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 16, Mısra 5*).
95. **Yār** la‘lin yād ètermen ĝonçe-yi ĥandān körüb
Sebze-yi ĥaţ saĝınurman bāĝ ara reyĥān körüb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 22, Mısra 1*).
96. Boldı yār sevdāsı ‘āşık èrseng ey köĝlüm
Naķd-i cān müheyyā kııl **yār** ĥatırın şād èt (*Nâdire Dîvanı, Gazel 36, Mısra 5*).
97. Nâdire ol **yār** sevdāsı ile köz yümme kim
Rāĥat-ı cān yār ètmes yār cānān eyleban (*Nâdire Dîvanı, Gazel 117, Mısra 11*).
98. Deşt-i cünün nesīmidék tëlbe köĝül ĥayāl ile
Tapmadı serbeser yürüb **yār** soraĝıdın eşer (*Nâdire Dîvanı, Gazel 82, Mısra 10*).
99. **Yār** cevridin şikāyet kılmazam

Kim irür bir vech-i itihsân menğa (Nâdire Dîvanı, Gazel 12, Mısra 3).

100. **Yâr** édi hemhâne vaşlını ğanîmet bilmedim

Andın ayru qalmışam ger qadr-i şöhet bilmedim (Nâdire Dîvanı, Muhammes 4, Mısra 31).

yâr-ı hemdem: (Far.) Samimi arkadaş.

1. Hasta cân u nâ-tüvânmen yârdın ayrılmışam

Yâr-ı hemdem mû'nis ü ğam-ı ârdın ayrılmışam (Nâdire Dîvanı, Muhammes 4, Mısra 4).

yâr hicrânı: (Far.+Ar.+T.) Sevgilinin ayrılığı.

1. **Yâr hicrânı**da yoğdur bar u yoğımdın eşer

Ne ölükmene ne tirik ma'lûm emes mâhiyyetim (Nâdire Dîvanı, Gazel 103, Mısra 13).

yâr hicri: (Far.+Ar.+T.) Sevgilinin ayrılığı.

1. **Yâr hicridin** yağanı pâre kılmay nêlayın

Közlerim hûnâbını seyyâre kılmay nêlayın (Nâdire Dîvanı, Muhammes 4, Mısra 11).

yâr hüsnî: (Far.+Ar.+T.) Sevgilinin güzelliği.

1. Cihânda böyle ki bolmışmên 'ışk âyînesi

Menğa ziyâde bolur **yâr hüsnidin** ğayret (Nâdire Dîvanı, Gazel 41, Mısra 8).

yâr 'ışkı: (Far.+Ar.+T.) Sevgiliye karşı olan aşk.

1. Fiğân kim **yâr 'ışkı** şabr kõnglûmdin cüdâ kıldı

Ğam elgi şafha-yı ahvâlime sebt-i cefâ kıldı (Nâdire Dîvanı, Gazel 138, Mısra 1).

yâr kadı: (Far.+T.) Sevgilinin boyu.

1. Seyr eterde nağlistân **yâr kadını** yâd et

Mên kaçan dedim menğa ârzü-yı şimşad et (Nâdire Dîvanı, Gazel 36, Mısra 1).

yār kıl-: (Far.+T.) Arkadaş eylemek, dost etmek.

1. Emîr ü 'âdil ü ve'l-ni 'mâ vu Muhammed Emîn Hân hem
Cihân bariça menğa bu üçevni **yār kıl** yārab (Nâdire Dîvanı, Gazel 17, Mısra 22).
2. Nêçük kim her biri köz nûrî ü kõngül çırâğıdur
Alarğa baht u devletni hemîşe **yār kıl** yārab (Nâdire Dîvanı, Gazel 17, Mısra 28).
3. Ğazâlelerni közi şayd kıldı şahrâda
Kaşı 'uqâbını şâhîn haţige **yār kılb** (Nâdire Dîvanı, Gazel 30, Mısra 4).

yār u âşinâ: (Far.) Sevgili ve dost.

1. Barça **yār u âşinādın** eyledin bîgāneliğ
Nêçe künler boldı hergiz kılmadıñ yādım eşit (Nâdire Dîvanı, Gazel 40, Mısra 9).
2. Kêç dëding **yār u âşinālardın**
Menğa lîkin dëme fulândın kêç (Nâdire Dîvanı, Gazel 61, Mısra 11).

yār u diyār: (Far.+Ar.) Sevgili ve memleket.

1. Diyārım ehli mëndin yārsız bîgāne bolmışlar
Ki mên hem yārsız āzürdemên **yār u diyārımdın** (Nâdire Dîvanı, Gazel 116, Mısra 12).

yār vaşlı: (Far.+Ar.+T.) Yâre kavuşma.

1. **Yār vaşlı** birle 'âdet eyleb êrdim Nâdire
Andın ayru menğa birdem şabr u izhârî 'aceb (Nâdire Dîvanı, Gazel 18, Mısra 13).
2. **Yārımnı vaşlı** birle 'âlem münevver êrdi
Bar êrdi mäh-ı tâbân hürşidğa muqarreb (Nâdire Dîvanı, Gazel 27, Mısra 5).
3. Anğa özlük bile yëtib bolmas
İsteseng **yār vaşlı** cānıdın kêç (Nâdire Dîvanı, Gazel 61, Mısra 4).
4. Eger hicrân iline **yār vaşlı** bolmasa hâşıl

Ne hāşıl hānmāndın belki ‘ömr-i cāvidāndın hem (*Nâdire Dîvanı, Gazel 115, Mısra 7*).

5. Ğaraż himmetlerimdin **yār vaşlı** iktizāsıdur
Tilermen vaşlını yārab ziyād ét ihtimāmımnı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 143, Mısra 23*).
6. **Yār vaşlını** tilermén Nâdire
Eyledi könglümni efgār ihtiyāc (*Nâdire Dîvanı, Gazel 56, Mısra 17*).
7. Êmdi menġa ne hācet ‘ālemni mācerāsı
Kim **yār vaşlı** érđi köngülñi müdde‘āsı (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 3, Mısra 2*).

yār vişālı: (*Far. + Ar. + T.*) *Sevgiliye kavuşma.*

1. Bolmasa ‘āşıkķa ger **yār vişālı** maķşūd
Ārzü-yı heves-i cān u cihān barķa ‘abeş (*Nâdire Dîvanı, Gazel 54, Mısra 7*).

yār yādı: (*Far. + T.*) *Sevgilinin hatırlaması.*

1. **Yār yādı** bu aķşam könglüm içre mihmāndur
Ey közim demi anda yaş tōküb çırāġān ét (*Nâdire Dîvanı, Gazel 49, Mısra 9*).

yār yūzi: (*Far. + T.*) *Sevgilinin yüzü.*

1. Gülşen-i vaşlın ārzü kılsa köngülñi bülbüli
Yār yüzini yād étib nāle çekib nevā kıılır (*Nâdire Dîvanı, Gazel 84, Mısra 8*).
2. Ey gülşen-i ġam êmdi baķār oldı ġazān bol
Ey dīdelerim **yār yüzige** nigerān bol (*Nâdire Dîvanı, Müsemmen 1, Mısra 32*).

yara: (*T.*) *Yara.*

1. Ĥarīr-i pīrening riştesigā nè nuķşān
Yaramnı tikkeni andın ‘ināyet ét bir naķ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 70, Mısra 6*).
2. Pīre zāl çarķ kim ‘āşık kūş ü mekkāredür
Cevr zulmidin yürekde bī-nihāyet **yaradur** (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 34*).

yārab: (*Ar.*) *Ey Rabbim!*

1. Könglümni ḥāb-ı ğafletdin demī bīdār kıl **yārab**
Aķarġan közlerimni maħrem-i dīdār kıl **yārab** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 17, Mısra 1-2*).
2. Yêtmesün **yārab** nesīm-i serd ol şimşāda kim
Şu‘leler her laħza otluġ dūd-ı efgānimdadur (*Nâdire Dîvanı, Gazel 83, Mısra 9*).
3. Ne şabr u hūş qaldı ne qarār u tākātım **yārab**
Köngül içre havā-i ‘ışķ bilmem ne belā kıldı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 138, Mısra 11*).
4. İsterem **yārab** baķa-i devlet-i Sulţān‘Ömer
Öyle maķbūl-ı icābet sèn du‘ālardın biri (*Nâdire Dîvanı, Gazel 139, Mısra 11*).
5. Hiķkim **yārab** cihānda yārıdın ayrılmasun
Cāndın artuķ mihrbān dīdārdın ayrılmasun (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 9*).
6. ‘Ārizidin boldı rüşen dīde-yi ehl-i naẓar
Eyleġil **yārab** nihāl-ı kāmetini bārver (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 6, Mısra 8*).
7. Farķ farkād sayı tapķay tāc-ı devlet ‘anķarīb
Eyleġil cāvīd ‘ömrini ānġa **yārab** naşīb (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 6, Mısra 14*).
8. Sāye-yi taħt-ı felek ħurşīd-i tābān efseri
Yārab ol baħt u sa‘ādat gülbeni tapķay kemāl (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 6, Mısra 36*).
9. **Yārab** andın pāydār olġay esās-ı kerr ü ferr
Fetħ ü naşret birle her qaysı taraf kılsa sefer (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 6, Mısra 43*).
10. Müşkil işdür derd ü hicrān külfeti
Yārab ol müşkilni kıl āsān menġa (*Nâdire Dîvanı, Gazel 12, Mısra 8*).
11. Tā kıyāmet étme **yārab** luţf ü iltāfıngı kem
Ĥān-ı ‘ālīcāh kim iħsān u cūd eyler ‘atā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 14, Mısra 15*).
12. Hiķ cürm ehlini aħvālīġa **yārab** tüşmesün
‘Ömrlerdür çarġdın mèn çekdüġüm cevır ü cefā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 14, Mısra 19*).
13. Muħtāc-ı derġehingmèn yüz mīnġ ümīd birle

Mèn kılını bu eşikdin nevmîd kılma **yârab** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 27, Mısra 10*).

yâr-ı dil-nevâz: (*Far.*) *Gönül okşayan sevgilinin kızgınlığı.*

1. Gül ü lâle mevsimidür kanı yâr-ı dil-nevâzım
Naazarımdın oldu gâyb şanem-i sühan tarâzım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 101, Mısra 1*).

yâr-ı dilsûz: (*Far.*) *Merhametli sevgili.*

1. Nâle bir **dilsûz yârımdur** mênîng
Hemnişindür dîde-yi giryân menğa (*Nâdire Dîvanı, Gazel 12, Mısra 5*).

yâr-ı ğam-h'âr: (*Far.*) *Dert ortağı olan sevgili.*

1. Kêçe kûndüz vişâlî müdde'âsıdur menğa
Yâr-ı ğam-h'âr u nikû kirdârdın ayrılmışam (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 4, Mısra 30*).

yâr-ı ğâr: (*Far.+Ar.*) *Mağara dostu, Hz. Ebubekir.*

1. Vây yüz feryâd **yâr-ı ğârdın** ayrılmışam
Dêb êdi baĝrîngni hicrân tîĝi birle tilmeyin (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 4, Mısra 35*).

yâr-ı gülpüş: (*Far.*) *Gül gibi sevgili, gül örtülü sevgili.*

1. Meger kelse nesîmi **yâr-ı gülpüşım** riyâzıdın
Açılsa ĝonçe yanglıĝ 'uĝdesi könglümni tûmârı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 141, Mısra 13*).

yâr-ı sîmten: (*Far.*) *Gümüş tenli sevgili.*

1. Köz açmayın ĝamide rûzgârım ötgüçidiür
Ki **yâr-ı sîm tenimni** tüşümde körmesem êdi (*Nâdire Dîvanı, Gazel 113, Mısra 4*).

yâr-ı vefâdâr: (*Far.*) *Vefalı sevgili.*

1. Luṭf ʿetib sorsa mēni ḥālimdin ol nā-mihrbān
Öldi hicrānıngda dēb yār-ı **vefādārımğa** ayt (*Nâdire Dîvanı, Gazel 37, Mısra 8*).

yarım kēçe: (T.) *Gecenin yarısı.*

1. Taşkarı çıkma keçeler ḥaşr olur
Çıkşa yarım kēçede ger âfitâb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 20, Mısra 4*).

yarut-: (T.) *Parlatmak, aydınlatmak.*

1. Mürüvvet eyle cānā sēndin ayru tîredir şāmım
Yarut külbemni bir tün ‘arizıngni âfitâb eyleb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 21, Mısra 8*).
2. Kêlgıl ey yār vefâ resmini tut
Şem‘-i ruḥsār ile **külbemni yarut** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 42, Mısra 2*).
3. Mēnga şem‘-i encümendēk ne cünün irür ne sevdā
Ki **yaruttı** hicr şāmın kēçe sūz ile güdāzım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 101, Mısra 6*).

yaş: (T.) *Âşığın gözyaşı.*

1. **Yaş** ornıda kanlar tōkilür dīdelerimdin
Tā tüşti közim ol gül-i ruḥsārdın ayru (*Nâdire Dîvanı, Gazel 132, Mısra 3*).
2. **Yaş** ornığa Nâdire közimdin
Hicride aḳar müdām ḥünāb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 25, Mısra 17*).
3. Gül yüzini fikr eyleb şāmdın şubḥdem
Yığlamaḳdın köz ara **yaş** ornığa ḳanım kēlür (*Nâdire Dîvanı, Gazel 88, Mısra 10*).

yaş tōk-: (T.) *Ağlamak.*

1. Yār yādı bu aḳşam könglüm içre mihmāndur
Ey közim demi anda **yaş tōküb** çıragān ʿet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 49, Mısra 10*).
2. Nâdire şāhım sefer kıldı cihāndın düstlar
Şem‘ yanglıg **yaş tōkib** mātem tutıb efğān ʿetıng (*Nâdire Dîvanı, Gazel 96, Mısra 16*).
3. Közimdin **yaş tōkib** giryān bolıb ḳan yığlamay neylay

Ki hengām-ı tekellüm la‘l-i ḥandānımnı sağındım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 102, Mısra 11*).

yaşun-: (T.) Gizlenmek, saklanmak.

1. Şanemler ‘ışkına tākāt kılalmayın nāçār
Yaşundi şavm‘age zāhid olıb behāne-yi şeyḥ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 73, Mısra 4*).

yaşur-: (T.) Gizlemek, saklamak.

1. El-kışsa gül yüzini mēndin yaşurdı yārım
Hicrān ḡamini çekmek yok ērdi ihtiyārım (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 3, Mısra 43*).

yaşurun: (T.) Gizli, saklı.

1. Yārdım ayru mēn bī-dilni zār etti felek
Yaşurun derd-i dilimni āşikār etti felek (*Nâdire Dîvanı, Gazel 94, Mısra 2*).
2. Sēndin ayru telḥkām etti dēban zehr-i firāk
Yaşurun derdimni ol la‘l-i şeker barımğa ayt (*Nâdire Dîvanı, Gazel 37, Mısra 10*).

yāver: (Far.) Yardımcı.

1. Baḥt yāver tāli‘-i ferḥunde devlet pāydār
Gerçi bolmabdur henūz ol tıfl kūdekni süvār (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 6, Mısra 53*).

yāver kal-: (Far.+T.) Yardımcı olmak.

1. Tāli‘im rehberlīg eyleb baḥt u yāver kalmadı
Vaşl sarı devlet ü iḳbāl rehber bolmadı (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi I, Mısra 61*).

yay: (T.) Ok atma aracı, sevgilinin kaşı.

1. Zülfünḡni körgeç perīşān ḥāl u bī-sāmānıḡım

Kaşınğı yayına çün saldın naẓar ẓurbānıngım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 112, Mısra 2*).

yaz-: (T.) *Yazmak.*

1. Vefâ ser-levhî üzre Nâdire mevzûn kelâmını
Yazar taḥsîn-i şî'r-i ḥusrev-i 'âlî-cenâb eyleb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 21, Mısra 16*).
2. Refîkâ menğa birdem dostlık resmimi izhâr èt
Ki mèn **yazdım** özimdin yâr eger kelse ḥaberdâr èt (*Nâdire Dîvanı, Gazel 32, Mısra 2*).
3. **Yazıbman** şafḥa-yı ḥüsning ḥayâlida bu inşânı
Ḥacâlet eyledi âyîne-yi tûtî-yi şekerḥännı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 144, Mısra 1*).
4. Derd ehli okusun Nâdire güftârımını
Yazıban kökde kıyaş levḥine eş'arımını (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 1, Mısra 64*).
5. Şerḥ ètib **yazmak** uçun la'l-i lebıngni sıfatın
Kâmile eyledi çün gevher-i şehvâr ḥadîş (*Nâdire Dîvanı, Gazel 51, Mısra 13*).
6. 'Ârızıng şerḥini **yazmakça** kerek
Ay u kün şafḥasıdın yüz elvâḥ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 63, Mısra 11*).
7. Biri lebıngni ḥadîşidek âbdâr èmes
Köngül saḥîfesine **yazmışam** hezâr ḥadîş (*Nâdire Dîvanı, Gazel 50, Mısra 8*).

yaz u kış: (T.) *Yaz ve kış.*

1. Ğamde öldüm ğuşşada köydüm 'ilâcım tapmadım
Èmdi ḥasretler bilen keçsün mènî **yaz u kışım** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 104, Mısra 12*).

yekbâre: (Far.) *Bir defalık, bir kerelik.*

1. Nâdire âh-ı dil ü şûr-ı cünûn berpây kıl
Uşbu leşker birle 'âlem mükini **yekbâre** aç (*Nâdire Dîvanı, Gazel 57, Mısra 14*).
2. Bolmışam herçen hicrānıngda şabr eyleb ḥamûş

Çün tüşesen yādıma **yekbāre** feryād eylerem (*Nâdire Dîvanı, Gazel 107, Mısra 10*).

3. Yār isteseng güzer kııl **yekbāre** cüz vü küldin
Fezend mihri êlter ğam zengini kõngüldin (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 3, Mısra 37*).

yekbāregî: (*Far.*) Bir defalık, bir kerelik.

1. Bolub Edhem şıfat **yekbāregî** ‘ālemni terk etmek
Bu işni Hâzret-i Seyyid ‘Ömer Hân’dın temâşâ kııl (*Nâdire Dîvanı, Gazel 100, Mısra 13*).

yekke: (*Far.*) Sadece, yalnız.

1. Mên hem ihsân ile il hâtırını şād kıılay
Müstemend **yekke** du‘â birle sêni yād êtgey (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 1, Mısra 56*).

yektâ gevherî: (*Far.*) Eşsiz bir cevher.

1. Saltanat baħride peydâ boldı **yektâ gevherî**
Şubh-i devletdin tulû‘ etti hümâyûn aħteri (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 6, Mısra 1*).

yêne: (*T.*) Bir kez daha.

1. Yüzi hicri meni köp derdmend êtdi ‘ilâcım yok
Yêne bir körsetib yārımnı berħurdâr kııl yārab (*Nâdire Dîvanı, Gazel 17, Mısra 8*).
2. Deşt ü şahrâdın soraġıngnı tapalmay derd ile
Eylenib keldim **yêne** ğam öyide hayrân bolub (*Nâdire Dîvanı, Gazel 29, Mısra 4*).
3. Kêlür mükün **yêne** ol şehsüvâr meydānga
Ki bardı ol kêçe közlerni intizâr kıılıb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 30, Mısra 5*).
4. Āh kim boldı **yêne** şubh-ı neşâtım şām-ı ğam
Çehre pinhân êtdi ol ħurşîd-i tâbân ‘âkıbet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 34, Mısra 13*).

5. Bolma mağrūr müdde‘ī söz **yène**
Anı kolu saķımdūr ne şahīḥ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 64, Mısra 3*).
6. Nâdire muştâkdur zinhâr kélgeysen **yène**
Muntazirdūr yolğa çeşm-i intizārım yahşı bar (*Nâdire Dîvanı, Gazel 87, Mısra 15*).
7. Nazar etse baḥt şâyed **yène** bir yüziḡni körsem
Kademiḡni közge sürsem kerem etse kâr-sâzım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 101, Mısra 11*).
8. Eyleb ‘âlemni ferâmûş seni yâd kılay
Yène bir mertebe ġam şâmıda mâhımnı körüb (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 1, Mısra 16*).

yengi ay: (T.) Hilal.

1. Baş indürüb **yengi ay** peyveste kaşlarıḡge
İki kara közüḡge kılmış ġazâle teslīm (*Nâdire Dîvanı, Gazel 111, Mısra 3*).

yêr: (T.) Yer, Mekan.

1. Hırâmân keldi yâr u kâmet-i ta‘zîmiġa bî-ḡod
Yıkıldım sâyedek **yêrdin** turarge iltizam eyleb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 26, Mısra 4*).
2. Barmaġım ‘ömr ile **yêrġa** zarûret êrdi
Yoksa şâyeste emen bendeġa terk-i ḡidmet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 44, Mısra 3*).
3. Semekdin tâ semâ ‘arz ettiiler bâr-ı emânetni
Cevâbı bolmadı ma‘kûl **yêrdin** âsumândın hem (*Nâdire Dîvanı, Gazel 109, Mısra 4*).

yêr astı: (T.) Yerin altı.

1. Yumulmas közlerim ey mâh-ı tâbân iştiyâķıḡdın
Çıkıb **yêr astıdın** muştâķlarġa ‘arz-ı dîdâr et (*Nâdire Dîvanı, Gazel 32, Mısra 14*).
2. Çıkıb rûşen eyle cihân mülkini
Yêr astıdın ey âfitâb-ı münîr (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 84*).

3. Yüzüñgñi **yêr astıda** pinhân êtib
Mêni hicr dāmıǵa kıldıñg esîr (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 81*).

yêr astıǵa kêt-: (T.) *Vefat etmek, ölmek.*

1. Ey sipihr-i bî-mürüvvet mihr ü mähıñgñı nêtay
Kêtti yêr astıǵa sulţân-ı hümâyûn tal'atım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 103, Mısra 8*).

yêr tubı: (T.) *Yerin dibi.*

1. Yâr kim **yêr tubıda** pinhândur
Nâdire mäh-ı âsumândın kêç (*Nâdire Dîvanı, Gazel 62, Mısra 13*).

yêr ü kök: (T.) *Yer ve gök, her taraf.*

1. Ol Hudâvendi ki kıldı **yêr ü kökni** âşikâr
Şükr kim bizni gedâ kıldı sêni sulţân êtib (*Nâdire Dîvanı, Gazel 28, Mısra 7*).

ye's: (Ar.) *Ümitsizlik, fütûr, kunût.*

1. Kaşıñg **ye'si** temennâsıdadur peyveste qadım ham
Yürek zaħmıǵa merhem isteb êtmes men tereddüd hem (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 2, Mısra 11*).

yêt-: (T.) *Yetişmek, erişmek, ulaşmak.*

1. Anǵa özlük bile **yêtib** bolmas
İsteseng yâr vaşlı cânıdın kêç (*Nâdire Dîvanı, Gazel 61, Mısra 3*).
2. Baħr-ı eşkimdin rutûbet ketti mâtahtü'l-Serâ
Yêtti âhımdın felek tāk-ı nümâyânıǵa dūd (*Nâdire Dîvanı, Gazel 81, Mısra 4*).
3. **Yêtmesün** yârab nesîm-i serd ol şimşâda kim
Şu'leler her laħza otluǵ dūd-ı efgânımdadır (*Nâdire Dîvanı, Gazel 83, Mısra 9*).
4. Her gubâr u gerd kim **yêtmiş** anı dāmānıǵa
Ol gubâr u gerd mevci çeşm-i giryânımdadır (*Nâdire Dîvanı, Gazel 83, Mısra 3*).
5. Vaqt-i riħlet **yêtdi** âheng-i sefer sâz eyledi
Yârim êrdıñg vaşl eyyâmıda yârim yaħşı bar (*Nâdire Dîvanı, Gazel 87, Mısra 3*).

6. Ğam diyārında mēni hicrān otı  tmiş hel k
Müjde **y tse** vaşlıdın derdimğa darm nım kılır (*N dire D vanı, Gazel 88, Mısra 4*).
7. Kime aytayın ğamimni ne ‘il c  tey ne   re
Se ga **y tmedi** dir  ga k p  di k   ilde r zım (*N dire D vanı, Gazel 101, Mısra 14*).
8. H r m-i ka‘be-yi i b l na **y tsem** budur ma şad
Ki kılsam n le d  -ı hicr-i y r-ı mihrb ndın hem (*N dire D vanı, Gazel 115, Mısra 11*).
9. **Y talmay** g l‘iz rım vaşlığa ‘ış  içre r sv  m n
Meded k l ba t k yi sarığa başkar bu r sv n  (*N dire D vanı, Gazel 145, Mısra 7*).
10. Ol aynı yüzige bahs  tersen
Ye miş meger ey k yaş zev l   (*N dire D vanı, Gazel 95, Mısra 6*).
11. Ma  am  h ş l  ttim v d -yi ‘ış  içre kim an a
Y talmas sa‘y ile ferh d u mecn n k h u ş hr d n (*N dire D vanı, Gazel 124, Mısra 4*).
12. K    lni b de-yi  am birle  h r tel k m  tti
Y talmay N dire ol la‘l-i meygün-ı şeker   a (*N dire D vanı, Gazel 135, Mısra 12*).
13. Fi  anım **y tmegi** ol  sum n-ı hüsne müşkildür
Ki **y tmes** gerd-i perv z ile d m n-ı ş reyy  a (*N dire D vanı, Gazel 135, Mısra 9-10*).
14. Körmedim bir kimse kim **y tmes** dem dem  fer n
Se ga taşs n böyle hem taşs n-i devr ndur mu s n (*N dire D vanı, Gazel 120, Mısra 11*).
15. Kıyan bardı ey serv-i n z m m n  
Se ga **y tmes** ‘ar  u niy z m m n   (*N dire D vanı, Terci-bend 1, Mısra 112*).
16. **Y tmeyin**  s b-i hicr n  ar -ı n -ferc md n
K h-i  am  st da çaldım  am-g s r m yağşı bar (*N dire D vanı, Gazel 87, Mısra 7*).

yêtkür-: (T.) Götürmek, ulaştırmak.

1. Kızıl kandur közim yaşı şabā **yêtkür** selāmımnı
Gül-i şad-berg yanglıg pāk-dāmānımnı sağındım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 102, Mısra 17*).
2. Du‘ā birle peyām-ı vaşl **yêtkür** ey şabā bir kün
Müdāmımnı rūhıga mēndin menğa ol rūḥ u revāndın hem (*Nâdire Dîvanı, Gazel 115, Mısra 5*).
3. Şabā luṭf et ‘Ömer Sultān’ğa **yêtkür** Nâdire ‘arzin
Ki tūyī nūr-i cemşiddur rızā ger bolsa şāhımda (*Nâdire Dîvanı, Gazel 134, Mısra 21*).
4. Felekke **yêtkürüb** her kēçe otlıg āh u efğāndın
Muḥabbet ‘andelībi könglümi āteş nevā kıldı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 138, Mısra 3*).
5. **Yêtkürse** ger nesīm vişāling peyāmını
Kılmas mu özni ‘āşık-ı hayrān taşaddukıng (*Nâdire Dîvanı, Gazel 98, Mısra 9*).
6. Rāz-ı dilim ger şabā yārga **yêtkürme**
Vākıf ēmes ol şanem Nâdire hicrānıdın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 125, Mısra 21*).
7. ‘Adem iklīmide şāhım misāfirdür Ḥudāvendā
Menğa **yêtkür** selāmet şehriyār-ı nīk-nāmımnı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 143, Mısra 18*).
8. Tutaştı şem‘dek her barmağım hicrān şerārıdın
İlik merhem koyay déb çün bağır çākıga **yêtkürdüm** (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 2, Mısra 20*).
9. Karılıg devletiğa **yêtkürüb** ḥān-ı dilāverni
Beḳā-i ‘ömrini il ‘ömrudin bisyār kıl yārab (*Nâdire Dîvanı, Gazel 17, Mısra 19*).

yêtküz-: (T.) İletmek, ulaştırmak, yetiştirmek.

1. Boldı gül mevsimi ü meykedeler cānibidin
Müjde-yi ‘ış ü tarab **yêtküzedür** bād-ı şabā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 7, Mısra 8*).

yêtti: (T.) Sayı sıfatı, yedi.

1. Körmedi sēndēk şeh-i nikū nijād ‘ālemde çarḥ

Kim kelen sultān ānga **yétte ata birle ana** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 14, Mısra 8*).

yığ-: (T.) Toplamak, bir araya getirmek.

1. **Yıgđı** tā hāşāk sīlāb-ı sirişkim başıma
Tuttı her yandın kēlib ğam kuşları anda yuva (*Nâdire Dîvanı, Gazel 14, Mısra 29*).
2. Dehān u la‘l-ü haṭıngdur mu ey hüsñ sultānı
Yıgıbsan gūşe-yi kevşerğa hıızr ile mesîhānı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 144, Mısra 4*).

yigitlik çağı: (T.) Gençlik.

1. Dūd-ı āhım naḥl-ı mātemdür ğızāsı bāğda
Eyledi pidrūd ‘ālemni **yigitlik çağda** (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 7, Mısra 18*).

yıgla-: (T.) Ağlamak.

1. Ol ay hicride çendān **yıgladım** her kaṭre eşkimni
Vefā bāzārda bir gevher-i şehvār kıl yārab (*Nâdire Dîvanı, Gazel 17, Mısra 5*).
2. Kōzlerim **yıgladı** zūlfingni kōrib
Ki yığın bā‘ışidür tîre bulut (*Nâdire Dîvanı, Gazel 42, Mısra 5*).
3. Yār çün boldı nazardın ğāyib
Ey közim **yıgla** şabāḥ ile revāḥ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 63, Mısra 14*).
4. Gül yüzini fikr eyleb şāmdın şubḥdem
Yıglamağdın kōz ara yaş ornığa ғанım kēlūr (*Nâdire Dîvanı, Gazel 88, Mısra 10*).
5. Ėmdi öz ḥālimğa **yıglar** men demādem Nâdire
Kētti ‘ālemdin emîr-i nāmdārım kēlmedi (*Nâdire Dîvanı, Gazel 142, Mısra 11*).
6. Kāşkî uyğuda bir kōrsem édi yārımını
Yıglasam bilgey édi ḥāl-i dil-i zārımını (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 1, Mısra 62*).
7. Sēn bukün ḥandānsın ey gül Nâdire dildārsız
Yıglamağdıındur bulutlardēk müheyyā bāğ ara (*Nâdire Dîvanı, Gazel 15, Mısra 18*).
8. Sormanğiz ey dūstlar mēndin nişān u nām kim

Yıglavardı toprağım âh u figân tûfânıdın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 126, Mısra 12*).

9. Şeker sözlük kara közlük gazālım hicride **yıglab**

Koyun yanglıg kèzermen âh eyleb deşt ü şahrânı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 144, Mısra 13*).

10. Furkatıdın **yıglamağdın** kalmadı köz içre yaş

Ëmdi hûn-ı dil ile köz şafhasın pür nem tutay (*Nâdire Dîvanı, Gazel 148, Mısra 11*).

11. Ëmdi kim şabr eylemekdin cîb-i tākāt pāredür

Yıglamay nêlay ki gam cānımnı örteb baradur (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 36*).

12. Bakmadıñ bir lutf ile ey bî-mürrüvet seng-dil

Nâdire hicrinde **yıglar** nâle ü efgân etib (*Nâdire Dîvanı, Gazel 28, Mısra 14*).

13. Mëni hālimga **yıglar** aşınalar

İrür hayrân menğa bîgānedin yat (*Nâdire Dîvanı, Gazel 31, Mısra 11*).

14. Mëning hālimga **yıglar** deşt ü şahrālarda vahşiler

Eger köyige barsan ey şabā yārimğa izhār et (*Nâdire Dîvanı, Gazel 32, Mısra 7*).

yıglat-: (T.) Ağlatmak.

1. Bî-nevā mën deyr ara sākîni istignāsıdın

Cāmnı **yıglatdı** mīnā bağrını kan eylegeç (*Nâdire Dîvanı, Gazel 58, Mısra 10*).

yıkıl-: (T.) Yıkılmak, devrilmek.

1. Hırāmān kēldi yār u kāmēt-i ta‘zīmiga bî-hod

Yıkıldım sāyedek yerdin turarge iltizam eyleb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 26, Mısra 4*).

2. Kēling ey hemnişinler bul mēni cānımgā raḥm eyleng

Yıkıldı közlerimni yaşı birle cism dīvārı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 141, Mısra 6*).

yırağ: (T.) Uzak, ayrı.

1. Vişālıngdın ey cān tapalay sorağ

Nêler tüşti başımgā sēndin **yırağ** (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 176*).

yırağ ol-: (T.) *Uzakta olmak.*

1. **Yırağ olsam** eger ol serv-i sîm-endām alıdın
Köngül sîmāb yanglıg suv olur müdāmımnı hayālıdın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 123, Mısra 1*).

yoh: (T.) *Yok.*

1. Yār kerek ‘āşıkā mende sêver yār **yoh**
Derd ü ğamim bî-‘aded sorgeli ğam-h‘ār **yoh** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 72, Mısra 1-2*).
2. Tā ebed ābād ola şehr-i fenā kūçesi
Cennet irür ‘āşıkā anda ki āzār **yoh** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 72, Mısra 4*).
3. Boldı hayālîng ile könglüm öyi dilküşā
Kêl ki bu vîrānede sāye-yi dîvār **yoh** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 72, Mısra 6*).
4. Ğonçe ü gül têng emes la ‘lîng ile ağzînge
Gülde şeker-ħande ü ğonçede güftār **yoh** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 72, Mısra 10*).
5. Ötse hîrām eyleban cilve bile çābukım
Êtmes müdāmımnı kadiğa servde reftār **yoh** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 72, Mısra 12*).
6. İlge netaṅg eylese āh u fiğānım eşer
Menğa bukün Nâdire yārdın āşār **yoh** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 72, Mısra 14*).

yohsa: (T.) *Yoksa.*

1. Şabā ey ‘ışk ilini kâşıdı ötseng eger nāgeh
Nigārım kūy sarı vāķıf êt **yohsa** hālidin (*Nâdire Dîvanı, Gazel 123, Mısra 4*).

yok: (T.) *Yok, bulunmamak.*

1. Bāde müştākığa lutf eyle kadeh tut sākī
Yoksa Cemşîd’ğa hem eylemedi cām vefā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 7, Mısra 16*).
2. Lutf ile sên kayd-ı ğamdin çekmeseng tā rûz-ı haşr
Yok hālāş olmak menğa ey ħusrevi ‘izz ü ‘ulā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 14, Mısra 26*).
3. Dehr eyvānıda gerdün gerdişi bî-dādıdın

Yokturur ğam kaydı içre kimse mēndēk mübtelā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 14, Mısra 22*).

4. Ğonçedēk ağzı ara ol luṭf-i ğüftārı ‘aceb
Şan‘ êlgi **yokdın** izhār eylegen barı ‘aceb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 18, Mısra 2*).
5. Gülğa dēsem **yok** keṭ-i pāyīngga tāb
Dīdeme koy ey büt-i zerīn niḳāb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 20, Mısra 1*).
6. Kişığa himmet-i merdāne kerek
Yok ki ārāyiş ile rīş ü burūt (*Nâdire Dîvanı, Gazel 42, Mısra 10*).
7. Yār eylese yārı birle iftār
Yok rûzede mundın özge devlet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 45, Mısra 4*).
8. ‘Ālem ehlide çün vefā **yoktur**
Bir yolu yahşı u yamandın kēç (*Nâdire Dîvanı, Gazel 61, Mısra 5*).
9. ‘İşk da‘ vāsını bīmārlıĝ eyler isbāt
Olki bīmār ēmes **yok** anı da‘ vāsı şaḥīḥ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 65, Mısra 4*).
10. Sēvermen yārı **yok** kim rakībim
Nēçük kim yahşıdur şīrīn yaman telḥ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 68, Mısra 7*).
11. Maḥfil-i eyyām ara māye-yi ‘īş ü neşāt
Barça müheyyā menĝa ḥayf ki dildār **yoh** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 72, Mısra 8*).
12. **Yok** ağzınıĝ soraĝıda ey cān nişān tileb
Tüşdīng ‘adem tarīkine gümdür seĝga beled (*Nâdire Dîvanı, Gazel 80, Mısra 7*).
13. Eyledīng ‘azm-i sefer ey şehsüvārım yahşı bar
Ėmdi sēnsiz **yok** mēni şabr u qarārım yahşı bar (*Nâdire Dîvanı, Gazel 87, Mısra 2*).
14. ‘Uşşāklarınıĝ ĝamingde öldi
Yokdur sēni zerre-yi melālīng (*Nâdire Dîvanı, Gazel 95, Mısra 14*).
15. Havā-i ‘īşk sergerdānı men ārām u şabrım **yok**
Perīşān zerredēk ḥurşīd-i tābānımnı saĝındım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 102, Mısra 9*).
16. Nēçe kün boldı kētibdür hem enīsım ĝamkeşım
Ğam beyābānıĝa derd ayturĝa **yokdur** bir kişım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 104, Mısra 2*).
17. İşım **yoktur** cihān ehlini yahşı u yamanıĝa

Mürüvvet köz tutıb ‘âlemde yahşı u yamandın hem (*Nâdire Dîvanı, Gazel 109, Mısra 13*).

18. Hayrân közüm ey mâh cemâlingnı tileydür
Âyineni **yok** maṭlab-ı dîdârdın ayru (*Nâdire Dîvanı, Gazel 132, Mısra 6*).
19. Hicringde ne râhat köredür men ne ḥalâvet
Yokdur menidil-ḥastage âzârdın ayru (*Nâdire Dîvanı, Gazel 132, Mısra 10*).
20. Şeh-i mülk-i cünündür men sipâhım barça vaḥşîler
Velî **yokdur** ḥuṣûmet kimseğa ḥayl-i sipâhımda (*Nâdire Dîvanı, Gazel 134, Mısra 10*).
21. Çemenler ḥurrem ü yoktur mênîng serv ü ḥırāmânım
Serîr-i salṭanat peydâ u **yoktur** şâh-ı tûrânım (*Nâdire Dîvanı, Müseddes 1, Mısra 7*).
22. Esîr-i ḥâkdur ol serv-i ḥûrîzâd destîngdin
Neçe kündür nazarda ol mehî nâ-mihrbânım **yok** (*Nâdire Dîvanı, Müsemmen 2, Mısra 32*).
23. Cemî‘ hemnişînler bar u ol ârâm-ı cânım **yok**
Muḥabbet derd ü dâğdın bölek nâm u nişânım **yok** (*Nâdire Dîvanı, Müsemmen 2, Mısra 33-34*).
24. Bahâr oldı gül açıldı mênîng serv-i revânım **yok**
Cihân örtendi hicridin ol âşûb-ı cihânım **yok** (*Nâdire Dîvanı, Müsemmen 2, Mısra 35-36*).
25. Bahâr oldı gül açıldı mênîng serv-i revânım **yok**
Cihân örtendi hicridin ol âşûb-ı cihânım **yok** (*Nâdire Dîvanı, Müsemmen 2, Mısra 36*).
26. Firâkıda ğam ü ḥasretin artık dâsîtânım **yok**
Kılurman ey sipihr-i bî-mürüvvet dâd destîngdin (*Nâdire Dîvanı, Müsemmen 2, Mısra 37*).
27. Bîdârlığımda körmekim **yok**
Kêlgıl bu kêçe tüşümge ey yâr (*Nâdire Dîvanı, Terkib-bend 1, Mısra 21*).
28. **Yok** êdi köngilde ‘uqbâ müdde‘âsıdın bölek
Tilğa keltürmes êdi Tengri senâsıdın bölek (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 8, Mısra 47*).

29. Bêlini barlığın kıldı kemerbend ‘ayân
Ağzı **yoğ** êrdi anı kıldı pedîdâr hadîş (*Nâdire Dîvanı, Gazel 51, Mısra 12*).
30. Ol yâr vaşlı birle hoş êrdi rûzgârim
Mihr ü vefâdın ayru **yoğ** êrdi kâr u bârım (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 3, Mısra 42*).
31. Mengâ ‘aql u hîred teşvîşidin **yoğ** êrdi âsâyiş
Cünûn imdâd êtib mundın kütuldım şûkr andın hem (*Nâdire Dîvanı, Gazel 109, Mısra 11*).
32. El-kışsa gül yüzini mëndin uaşurdı yârim
Hicrân gamini çekmek **yoğ** êrdi ihtiyârim (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 3, Mısra 44*).
33. Şâh oldur ki re‘yetge terehğüm kılsa
Yoğ êse kâ‘ide-yi emn ü emân barça ‘abeş (*Nâdire Dîvanı, Gazel 54, Mısra 12*).
34. Bir gûşede tenhâlig ile yâding êtermen
Yoğ hemnefesim dide-yi hûnbârdın ayru (*Nâdire Dîvanı, Gazel 132, Mısra 8*).
35. Bolma endîşe-yi sevdâsı bile sergerdân
Yoğ u barı gamidin vehm ü gümân barça ‘abeş (*Nâdire Dîvanı, Gazel 54, Mısra 4*).
36. Mecnûn-ı bî-nevânı teklîf-i câh kılma
Kim têlbeler başıda **yoğdur** havâ-i mekteb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 27, Mısra 8*).
37. Müddetidür kim cihân ehlika **yoğdur** ülfetim
Belki özlükdin melûl êtmiş mênî yüz şöhetim (*Nâdire Dîvanı, Gazel 103, Mısra 1*).
38. Müdde‘â bir yâr êdi ‘âlemni gîr ü dâridın
Yoğsa bu dünyânı gavğâsığa **yoğdur** rağbetim (*Nâdire Dîvanı, Gazel 103, Mısra 6*).
39. Yâr hicrânıda **yoğdur** bar u yokımdın eşer
Ne ölükmen ne tirik ma‘lûm êmes mâhiyyetim (*Nâdire Dîvanı, Gazel 103, Mısra 13*).
40. Kördi derdimni tabî-b ü tişledi barmağın
Aydı kim **yoğdur** devâsı ‘ışk derdidür bu derd (*Nâdire Dîvanı, Gazel 78, Mısra 6*).

41. Hıdmetiñg bâ'îş-i âsâyiş irür kullarğa
Sêndin ayrılısı kişi 'ömride **yoğdur** lezzet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 44, Mısra 10*).
42. Devr-i felek cefâsı kimge kılay beyân man
Köñgölde bir alam bar **yoğtur** müdâmımnı devâsı (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 5, Mısra 30*).

yol: (T.) Yol, güzergah, yer, amaç, maksat.

1. Bâdedin eyleme perhîz demâdem kadeh iç
Keldi mazmûm muhabbet **yolıda** zühd ü riyâ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 7, Mısra 6*).
2. Hoş ol kim 'azm-i reh êttiñg **yolıñda**
Çırâğân yaruttı tokuz çarhı hıızrâ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 9, Mısra 11*).
3. Eger kelse başımğa tîğ-i ecel
Kılurman mu **yolıñda** terk-i taleb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 23, Mısra 6*).
4. Nâdire muştâğdur zinhâr kélgeysen yene
Muntazirdür **yolğa** çeşm-i intizârım yahşsı bar (*Nâdire Dîvanı, Gazel 87, Mısra 16*).
5. Sefer yolın nigâr-ı mihrbânım köp uzak aldı
Tapalmasman hâlâş olmak **yolın** hicrân belâsıdın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 121, Mısra 12*).
6. Nâdire ketti êligdin şehriyârım dâmeni
Êmdi evlâdın du'â etmek **yolın** muhkem tutay (*Nâdire Dîvanı, Gazel 148, Mısra 20*).
7. Oşal kim bende-yi fermân irür ey husrev-i 'âlem
Yolıñdın Nâdire baş çekmağı nê ihtimâl olğay (*Nâdire Dîvanı, Gazel 150, Mısra 12*).
8. Têlmürüb kaldım **yolıñda** şehriyârım kandasın
Gülşen-i 'îşim hazân boldı bahârım kandasın (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 8, Mısra 7*).
9. Közlerim **yollarğa** bakıb kaldı hayrân el-firāk
Luţf-i hulkıñgnı bu kêçe uyğuda yâd eyledim (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 8, Mısra 15*).
10. **Yolıda** başımnı ferş-i rehğüzârı eyledim

Pāk ėmes cān u tenim bolsa ayağ astıda gerd (*Nâdire Dîvanı, Gazel 78, Mısra 3*).

11. Tikermen Nâdire ġam **yolıda** kâze züleyhâdek

Ki ol Yūsūf-liķā Sultān ‘Ömer Hānım’nı sağındım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 102, Mısra 19*).

yol yol: (T.) *Yol yol, çizgi çizgi.*

1. Yürek zaħmıda peydā boldı **yol yol**

Oķıñg peykānı ġüyā ėrdi raħ raħ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 71, Mısra 3*).

yoluk- (T.) *Vâsıl olmak, kavuşmak, uğramak.*

1. Nétay ki dehr ġüzergāhıda bu tēlbe köñġül

Yoluķtı hicrige vaşlını ihtiyār kılıb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 30, Mısra 12*).

2. Hārīs mi‘desi tolmas cihān ġarācı bile

Ne kim **yoluķtı** anġa kıldı dāħil-i maţbaħ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 70, Mısra 10*).

yorul- (T.) *Sarf ettiġi çaba sonucu yorgunluk duymak, yorgun duruma gelmek, yorulmak.*

1. Devr cām-ı ғarab yorulmaġı besdür sākī

Gerçi **yorulmadı** bu gerdiş-i eyyām menġa (*Nâdire Dîvanı, Gazel 1, Mısra 6*).

2. Devr cām-ı ғarab **yorulmaġı** besdür sākī

Gerçi **yorulmadı** bu gerdiş-i eyyām menġa (*Nâdire Dîvanı, Gazel 1, Mısra 5-6*).

yügür- (T.) *Koşmak, yürümek.*

1. Eger ġülşenġa kēlse serv-i ġülrüyım ġırām eyleb

Yügürgey serv ü ġül yüz merħabā birle selām eyleb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 26, Mısra 2*).

yulduz: (T.) *Yıldız.*

1. Hāsta köñġlüm içre pinhān dāġlardur her zamān

Kēçeler tesbīħdek **yulduznı** ti‘dād eylerem (*Nâdire Dîvanı, Gazel 108, Mısra 12*).

yumul-: (T.) Kapanmak.

1. **Yumulmas** közlerim ey mäh-ı tãbân iştiyâkıñgđın
Çıkıp yêr astıdın muştâqlarğa ‘arz-ı dîdâr êt (*Nâdire Dîvanı, Gazel 32, Mısra 13*).

yürek: (T.) Gönül, kalp.

1. Beski kan boldı **yüregim** gevher-i eşk ornığa
Kaatre kaatre közlerimdin tamdı mercân ‘âkıbet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 34, Mısra 11*).
2. Hicr derdidin **yürekde** qaldı dâğ dağ üstide dâğ
Şerh êtib bu mâcerânı lâle ruhsârımğa ayt (*Nâdire Dîvanı, Gazel 37, Mısra 3*).
3. Muhabbet dâğını izhâr êterğa
Yürekde Nâdire bir kaatre hûn bes (*Nâdire Dîvanı, Gazel 92, Mısra 14*).
4. Pîre zâl çarh kim ‘âşık küş ü mekkâredür
Cevr zulmidin **yürekde** bî-nihâyet yaradur (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 34*).
5. Feryâd ki ‘ışk êtti mênî yârgâ meftûn
Cân vâle ü ten hasta **yürek** dâğ u ciger hûn (*Nâdire Dîvanı, Müsemmen 1, Mısra 2*).

yürek dâğı: (T.+Far.+T.) Gönül yarası.

1. **Yürek dâğın** ey Nâdire gayrdın
Besî hûb kayd kıldıñ nihân eyledıñ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 97, Mısra 11*).

yürek zahmı: (T.+Far.+T.) Gönül yarası.

1. **Yürek zahmıda** peydâ boldı yol yol
Oqıñ peykânı gūyâ êrdi rağ rağ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 71, Mısra 3*).
2. Çeker kaş yasını katlımğa qurbân mên şedağıñge
Yürek zahmığa merhem nîş-i peykân eylesün yârab (*Nâdire Dîvanı, Gazel 105, Mısra 6*).
3. Kaşıñ ye’si temennâsıdadur peyveste qadım ham

Yürek zahmıḡa merhem isteb êtmes men tereddüd hem (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 2, Mısra 12*).

yūsūf: (ö.a.) *Güzelliḡıyla meşhur Hz. Yūsūf (a.s.).*

1. Ne Şîrîn kaldı ‘âlemde ne Ferhād
Kanı **Yūsūf** kayan kêtđi Züleyhā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 2, Mısra 18*).
2. Mecnûn nège leyî terkin êtsün
Yūsūf’nı unutmadı Züleyhā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 5, Mısra 16*).
3. Züleyhā müşterîdür genc ü gevher birle vaşlınḡe
Cihân ehlini **Yūsūf**’dek cemālınḡe harîdâr êt (*Nâdire Dîvanı, Gazel 32, Mısra 16*).
4. Ger bolsa Züleyhā’da mêninḡ gayret-i ‘ışkım
Kalmas êdi **Yūsūf**’nı firākıda selâmet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 43, Mısra 10*).
5. Taş bağırılık yâr feryâdıḡa pervâ kılmadı
Yūsūf ‘ışkıda bu işlerni züleyhā kılmadı (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 44*).

yūsūf ‘uzâr: (ö.a.) *Hz. Yūsūf’a benzeyen.*

1. Açılmaydur közüm **Yūsūf** ‘uzârımdın cüdâ bolḡaç
Ki devrân başımı bir külbe-yi aḡzâne tapşurđı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 137, Mısra 9*).

yūsūf-ı sâni: (ö.a.) *İkinci Yūsūf, Yūsūf peygambere benzetilen sevgili.*

1. İki hicr-i Ken ‘ânıda çün Ya ‘küb-ı nâbînâ
Nêdin kim ḡüsn Mısrı içredür sên **Yūsūf-ı sâni** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 144, Mısra 12*).

yuva: (T.) *Yuva, kuş yuvası, yurt.*

1. Yıḡdı tâ ḡâşāk sîlâb-ı sirişkim başıma
Tuttı her yandın kêlib ḡam kuşları anda **yuva** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 14, Mısra 30*).
2. Ehl-i ṭab ‘ her kim olanmaz ehl-i dildin sorma kim

Kuş nijâdının bülend uçmuş **yuvalardın** biri (*Nâdire Dîvanı, Gazel 139, Mısra 10*).

yüz: (T.) *Sevgilinin yüzü, çehresi.*

1. **Yüzîng** ferruḥ cemālîng ruḥ-efzâ
Ḥaṭîng ḥıẓr u leb-i la'îng mesîḥâ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 2, Mısra 1*).
2. **Yüzîng** ferruḥ cemālîng ruḥ-efzâ
Ḥaṭîng ḥıẓr u leb-i la'îng mesîḥâ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 2, Mısra 1*).
3. Melâhatlîg **yüzîng** mâh-ı münevver
Cemālîng âfitâb-ı 'âlem ârâ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 2, Mısra 9*).
4. Sarıg **yüzimde** kıvılcık eşkimi tarâveti bar
Nêçük ki sâgar-ı zerîn ara mey-i ḥamrâ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 3, Mısra 5*).
5. **Yüzimge** boldı yüzîng muḳterin biḥamdullâh
Açıldı mihr ü bağıda gül-i ra'nâ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 3, Mısra 3*).
6. Ey mihr-i cemālîng 'âlem ara
Zerrât **yüzîngge** mest ü şeydâ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 5, Mısra 2*).
7. Ey **yüzîng** kıble-yi erbâb-ı şefâ
Hüdhüd-i Mülk-i Süleyman Merḥabâ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 6, Mısra 1*).
8. Gâzab birle nigârım ötdi yanımdın şitâb eyleb
Yüzin körgünçe öldürdi meni hicri 'azâb eyleb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 21, Mısra 2*).
9. Mahrûlarnı yüzîng ayı musahḥar eyledi
Munça bolmas encüm içre iktidâr-ı âfitâb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 24, Mısra 5*).
10. Tâ **yüzîng** ayı nümâyân boldı ḥüsn eflâkıda
Reşk otıdın tîre boldı rûzgâr-ı âfitâb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 24, Mısra 9*).
11. Yüzîng**dür** kıble-yi ehl-i münâcât
Cemālîng şem'idin rûşen ḥarâbât (*Nâdire Dîvanı, Gazel 31, Mısra 1*).
12. Közlerim eyler **yüzîngni** ârzû
Kim irür közgüye dîdâr ihtiyâc (*Nâdire Dîvanı, Gazel 56, Mısra 7*).
13. Közlerim muştâḳdur dîdâr uçun ruḥsâre aç
Perdeni **yüzdin** közim kılgunça bir nezzâre aç (*Nâdire Dîvanı, Gazel 57, Mısra 2*).

14. Tanğ emes kılsa **yüzi** maşşâteni bî-dest ü pâ
Eyledi âyîneni su çehre-perdâz eylegeç (*Nâdire Dîvanı, Gazel 59, Mısra 3*).
15. Eger bolsa kişinin yârı ferruḥ
Mübârekdür **yüzi** dîdârı ferruḥ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 67, Mısra 2*).
16. Menga zâhid **yüzidür** nâ-mübârek
Velîkin cûbbe ü destâr ferruḥ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 67, Mısra 11*).
17. Vubâl-ı Nâdire yâr alıda raḳîb yüzi
Neçûk **yüz üze** nuḳşân-ı ḥüsn irür âzeh (*Nâdire Dîvanı, Gazel 70, Mısra 13-14*).
18. Fürḳat içre ḳan yutub ḡam birle çektim âh-ı serd
Kim ḥazân evrâḳıdek boldı **yüzim** hiciride zerd (*Nâdire Dîvanı, Gazel 78, Mısra 2*).
19. Kózlerimni kevkeb-efşân eyledi merdüm kebi
Meh-liḳâlarınḡ **yüzidin** şermsâr etti felek (*Nâdire Dîvanı, Gazel 94, Mısra 4*).
20. Çekib tîr-i müjḡân ḳaşı yasıdın
Yüzümni bu ḡamdin sāmân eyledinḡ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 97, Mısra 8*).
21. Ey şanem bâde içib **yüzni** kızartıb meydin
‘Ârıñḡ mähını ḥurşîd-i nihân eylemedinḡ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 99, Mısra 9*).
22. Nazâr etse baḡt şâyed yêne bir **yüzinḡni** körsem
Ḳademinḡni közge sürsem kerem etse kâr-sâzım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 101, Mısra 11*).
23. Ḳaşıñḡ nâz eyler ḥüsn içre mâhrûlar
Ḥurşîd eylegendek **yüzin** hilâle teslîm (*Nâdire Dîvanı, Gazel 111, Mısra 8*).
24. Kózüm körgeç **yüzinḡni** tëlbe köñglüm boldı sevdâyî
Saçıñḡ sermâyesidür rişte-yi târ-ı nigâhımda (*Nâdire Dîvanı, Gazel 134, Mısra 15*).
25. Mên ḳaçan yâd etmedim vaşlıñḡni kim cân örtenib
Köz yolıdın **yüzge** eşk-i şeş-ḳatârım këlmedi (*Nâdire Dîvanı, Gazel 142, Mısra 6*).
26. **Yüzinḡ** ḥasretide revândur müdâm
Közüm yaşı deryâ-yı ceyḥûn kebi (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 167*).
27. **Yüzinḡni** yêr astıda pinhân etib
Mêni hicr dāmıḡa ḳıldınḡ esîr (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 81*).

28. Körüb tüşde **yüzüngni** bî-ihtiyār
Fiğān çektim andağ ki dād eyledim (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 5*).

yüz: (T.) Sayı sıfat; yüz

1. Eger gülşengā kelse serv-i gülrüyım hırām eyleb
Yügürgey serv ü gül **yüz** merhabā birle selām eyleb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 26, Mısra 2*).
2. Ecelni destidin **yüz** dād u feryād
Ki ‘ömrım hāşılını bérđi berbād (*Nâdire Dîvanı, Gazel 77, Mısra 1*).
3. Girībān çāk bağrım pāredür başımda **yüz** sevdā
Bu hālet birle ‘azm-i kūy cānān étmesem bolmas (*Nâdire Dîvanı, Gazel 91, Mısra 3*).
4. Müddetidür kim cihān ehlika yokdur ülfetım
Belki özlükdin melül étmiş mēni **yüz** şöhetim (*Nâdire Dîvanı, Gazel 103, Mısra 2*).
5. Tilermen **yüz** beyābān kaṭ‘ini kılsam koyun yanglıg
Ki ötkay mēn vişālın isteban kevn ü mekāndın hem (*Nâdire Dîvanı, Gazel 115, Mısra 3*).
6. Bir tegāfüldin kılay pāmāl serkeşler başın
Yüz gedānı bir terahhım birle sultān eyleban (*Nâdire Dîvanı, Gazel 117, Mısra 4*).
7. Firākıng otı düdı başım üzre saldı **yüz** sevdā
Fiğānımdın kıızıldı cānım içre haşr bāzārı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 141, Mısra 3*).
8. Sēn kanda ki boldı furkat içre
Yüz cān-ı ‘azīz ḥār sēnsiz (*Nâdire Dîvanı, Terķib-bend 1, Mısra 14*).
9. Çeker erdim firākıda nēçe kim renc ile miḥnet
Firākı bīmide **yüz** ança tartarman vişālıdın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 123, Mısra 10*).
10. Körüb könglümde **yüz** āzārb ey bî-derd ta‘n étme
Mürüvvet körgüzib rahm ét ki sultānımnı sağındım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 102, Mısra 5*).
11. Yüzin körgeç başımğa tüşti müşkīn zülf sevdāsı

Fiğân kim bir bakışda **yüz** belâ başımğa keltürdüm (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 2, Mısra 30*).

12. Körüb ol bütñi zünnâr almağaysız ey müslimânlar
Mëningdëk **yüz** belâğa kalmağaysız ey müslimânlar (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 2, Mısra 22*).

13. Hicri tîği bile bağrım **yüz** çāk
Anı her çākide yüz mîng yara bağ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 66, Mısra 7*).

14. **Yüz** cânım olsa lahzada kurbāning eylerim
Vaşlım nişāring olsun u hicrân taşadduķing (*Nâdire Dîvanı, Gazel 98, Mısra 3*).

15. Nigārimdın ayırding ey ecel feryād destingdin
‘Aceb ėrmes ger ėtsem dembedem **yüz** dād destingdin (*Nâdire Dîvanı, Müsemmen 2, Mısra 2*).

16. Alingdin ey felek **yüz** dād u feryād
Menga hicr içre ey gerdün vefā kıl (*Nâdire Dîvanı, Gazel 77, Mısra 19*).

17. Naḥl-ı ümīdim gül açmay kaldı **yüz** efsūs kim
Boldı nevrüz cihân u nev-bahārim këlmedi (*Nâdire Dîvanı, Gazel 142, Mısra 7*).

18. ‘Arizing şerhini yazmaķķa kerek
Ay u kün şafḥasıdın **yüz** elvāḥ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 63, Mısra 12*).

19. Bu ikev devletiğa şükr kılur Nâdire kim
Kaldı könglümde birev ḥasretidin **yüz** armān (*Nâdire Dîvanı, Gazel 127, Mısra 20*).

20. İnanma lāf-ı muḥabbetdin ilge ursa zenaḥ
Ki bardur ‘ışķ ile zāhid arası **yüz** fersaḥ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 70, Mısra 2*).

21. Vāy **yüz** feryād yār-ı ġārdın ayrılmışam
Dëb ėdi bağringni hicrân tîği birle tilmeyin (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 4, Mısra 35*).

22. Lebleri tökti tebessüm şehdidin āb-ı ḥayāt
Közleri **yüz** fitne berpā eyledi nāz eylegeç (*Nâdire Dîvanı, Gazel 59, Mısra 6*).

23. Reşķ-i ‘adl u himmetingdin ḥātem ü nevşīrvān
Oldılar **yüz** ḥasret ile ‘āzim-i mülk-i fenā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 14, Mısra 6*).

24. Sëndin mēni ‘ākıbet ayırdı
Yüz mekr bile sipihr ġaddār (*Nâdire Dîvanı, Terķib-bend 1, Mısra 20*).

25. Hicr içre firāk şiddetidin
Yüz nâle ü şed hezār feryād (*Nâdire Dîvanı, Gazel 75, Mısra 4*).
26. Çü mèn hicr vādîside qalmışam
Firāk elgide yüz nedāmet bile (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 50*).
27. Yüz selām aydım ne bolğay bir yolu ol hem dēse
Bul selāmımnı oşal aşüfte-yi zārımğa ayt (*Nâdire Dîvanı, Gazel 37, Mısra 11*).
28. Muntaşirdür men kaçan kim kēlse cānān eyleney
Başıdın yüz yol taşadduq eyleban cān eylerim (*Nâdire Dîvanı, Gazel 146, Mısra 2*).

yüz ming: (T.) Yüz bin sayısı, çok fazla olduğunu ifade etmek için kullanılmış.

1. Ğazāl-ı ‘ömr kim vaḥşetdedür peyveste rem kaçıng
Bolor mu yüz ming efsün birle bu vaḥşini rām eyleb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 26, Mısra 14*).
2. Muḥtāc-ı dergehingmèn yüz ming ümîd birle
Mèn kulnı bu eşikdin nevmîd kılma yārab (*Nâdire Dîvanı, Gazel 27, Mısra 9*).
3. Bolub yüz ming efsāne şerḥ-i firāk
Tamām oldı dāsītāning sēning (*Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 65*).
4. Hicri tîği bile bağrım yüz çāk
Anı her çākide yüz ming yara baḡ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 66, Mısra 8*).

yüz nev’: (T.+Ar.) Yüz türlü, yüzlerce.

1. Ruḥın körmeyin menğa armān irür
Köngül içre yüz nev’ ḥirmān irür (*Nâdire Dîvanı, Gazel 85, Mısra 2*).

yüz pāre bol-: (T.+Far.+T.) Yüz parçaya ayrılmak.

1. Köngül yüz pāre boldı Nâdire sargardı ruḥsārım
Temāşā-i gül-i şad-berg ü ra’nā kılmağı şāhım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 106, Mısra 13*).

yüz rahmet: (T.+Ar.) Yüz aḥerin, yüz alkış.

1. Sipihir mertebe-yi ‘ışkımnı bülend körib

Dèdi ki Nâdire'ni himmetiġa **yüz raġmet** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 41, Mısra 14*).

yüz üze: (T.) *Yüz üzerine, yüzde.*

1. Vubāl-ı Nâdire yâr alıda raķīb yüzi
Nèçük **yüz üze** nuķşān-ı ħüsn irür āzeġ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 70, Mısra 14*).

yüz üzre: (T.) *Yüz üzerine, yüzde.*

1. Peyveste kaşlarıñnı **yüz üzre** ħayāl étib
Bir āfitāb u iki hilālīñđın örgüley (*Nâdire Dîvanı, Gazel 147, Mısra 7*).

yüzdin biri: (T.) *Yüzden biri.*

1. **Yüzdin biri** mecnūnda eger bolsa ġamimni
Bir āh ile 'ālemġa salur şūr-ı kıyāmet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 43, Mısra 15*).
2. Tenimde hicr okı nè zaġm-i bī-nihāyetdür
Ki bolmaġay anı **yüzdin birin** şimār kılıb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 30, Mısra 10*).

yüzlen-: (T.) *Yönelmek.*

1. İķlīm-i 'ademġa kètti yārım
Yüzlendi ħazāne nev-bahārım (*Nâdire Dîvanı, Terķib-bend 1, Mısra 34*).

Z

za'f: (Ar.) *Güçsüzlük, zayıflık.*

1. Şāmlar iftār vaķti zāġir eyleb ıztırāb
Za'fdin kımas ķabūl ħem ü şīrīn iştihā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 8, Mısra 10*).
2. Āfitābım nèçe kūn boldı ki körgüzmes cemāl
Furķat içre badr-ı tābān **za'fdin** boldı ħilāl (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 22*).

zafer tap-: (Ar.+T.) *Galibiyet kazanmak.*

1. **Zafer tapdı** sipeh şehzāde āşār-ı ķudūmidin

Ƙılınglar yahşılar şükrin ki devlet rāyegān kēldi (*Nâdire Dîvanı, Gazel 140, Mısra 13*).

za'ferân: (Ar.) *Güzel kokulu, sarı renkli meşhur bir çiçek, safran.*

1. Ƙızıl ƙandur sirişkim **za'ferândur** çehre-yi zerdim
Mēni kim körse fark ētmes hāzān birle bahāрімdın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 116, Mısra 5*).

1. **Za'ferāndēk** sargayıb hicriṅde nālān ƙalmışam
Sēnsin ey hūrşīd-i tal'at gül'izārim yahşı bar (*Nâdire Dîvanı, Gazel 87, Mısra 13*).

zāhid: (Ar.) *Din için dünyayı önemsemeyen, aşırı dindar.*

1. Rūze ayı tapmadım pīr-i muḡān irşādını
Lācerem mescid ara **zāhidğa** ƙıldım iktidā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 8, Mısra 6*).

2. İçermēn mey demādem yār la'lini hūmāridın
Mēni meyḡānedin men' ētme **zāhid** ihtisāb eyleb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 21, Mısra 10*).

3. Hāƙāret birle ey sākī baƙar meyḡāne ehliḡa
Sunıb bir cām-ı mey **zāhidni** anda naƙş-ı dīvār ēt (*Nâdire Dîvanı, Gazel 32, Mısra 6*).

4. İrūr pīr-i muḡāndın bu cesāret turḡıl ey sākī
Lebāleb cām ile **zāhidni** de'vāsını bī-kār ēt (*Nâdire Dîvanı, Gazel 32, Mısra 10*).

5. Ger sinse şūrāḡī ü sebū **zāhid** alında
Bolsun menḡa sāḡar bile peymāne selāmet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 33, Mısra 7*).

6. **Zāhid** mēni dīvāneḡe körgüzme ta'arruż
Mecnūḡa ƙaçan 'āƙıl-i ferzāne ƙılır baḡş (*Nâdire Dîvanı, Gazel 52, Mısra 5*).

7. Êl ursa Nâdire deryāḡa **zāhid**
Bolur başdın ayaḡ deryā mülevveşş (*Nâdire Dîvanı, Gazel 55, Mısra 13*).

8. Ƙaçan **zāhidni** 'aksi tüştı meyḡa
Ki cām ālūdedür şahbā mülevveşş (*Nâdire Dîvanı, Gazel 55, Mısra 11*).

9. Nēçe kim **zāhid** irūr şāf zamīr
İçmeyin mey tapa alḡay mu şelāḡ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 63, Mısra 5*).

10. Mên kebi lâf-ı 'ışk urıb **zâhid**
İlğa rüsvâlığını kıldı şarîh (*Nâdire Dîvanı, Gazel 64, Mısra 5*).
11. Terk-i 'ışk êt dëdi mēga **zâhid**
Dëmedi hîç tëlbe munça kabîh (*Nâdire Dîvanı, Gazel 64, Mısra 11*).
12. Rîşte-yi hâli êdi deyr bile şavm'ada
Kim berehmen dëdi zünnâr anı **zâhid** tesbîh (*Nâdire Dîvanı, Gazel 65, Mısra 16*).
13. Mēga **zâhid** yüzidür nâ-mübârek
Velîkin cübbe ü destâr ferruḥ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 67, Mısra 11*).
14. 'İşk dersini nê bilsün **zâhid**
Êmdi âgâz kılıbdur ebced (*Nâdire Dîvanı, Gazel 79, Mısra 9*).
15. **Zâhid** ehliḡa selsebîl ü kevşer
Besdür mēga reşḡa-yı zülâlıḡ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 95, Mısra 7*).
16. Kılmangız kanlık köḡül esrârını **zâhidḡa** fâş
Muhtesib fehm êtmesün mey şîşesin pinhân êtiḡ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 96, Mısra 3*).
17. **Zâhid** işi mekr ile tezvîrdür
Tâ'at-ı bî-rüy u riyâ eylemes (*Nâdire Dîvanı, Gazel 90, Mısra 7*).

zâhid ehli: (Ar.+T.) *Takva sahibi olanlar.*

1. Sâkî mēga kadeḡ tut bu deyr ara lebâleb
Zâhid ehliḡin usandım tutdım sēniḡle meşreb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 27, Mısra 2*).

zâhid ol-: (Ar.+T.) *Aşırı dindar olmak.*

1. Şanemler 'ışkına tākāt kılalmayın nâçâr
Yaşundı şavm'age **zâhid olıḡ** behâne-yi şeyḡ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 73, Mısra 4*).

zâhidâ: (Ar.) *Ey sofı, ey zâhit! (Çok dindar olup irfânı olmayan kimse, kaba sofı).*

1. **Zâhidâ** ger dēsēḡ 'ışk ehliḡe rüsvâ bolmay
Dëme meykede evbâşıḡa köp çün u çerâ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 7, Mısra 13*).

2. 'İşk derdiğa giriftār bolubmen ne kılay
Zāhidā menğa naşihat bile yetkürme 'azāb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 16, Mısra 4*).
3. **Zāhidā** 'ışk u muḥabbet ehlini ma'zūr tut
Yār köyide ne boldı şeyḥ şin'ân 'ākıbet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 34, Mısra 9*).
4. Kişi körgeñ emesdür 'ışk da'vāsıda āsāyiş
Eger rāḥat tilersen **zāhidā** terkēt bu da'vānı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 145, Mısra 16*).

zāhir bol-: (T.) Ortaya çıkmak, zuhur etmek.

1. Aşālet baḥride **zāhir bolıb** mevc-i kerem andın
Dürr-i yektā tarāz-ı dāmen-i āḥır zamān keldi (*Nâdire Dîvanı, Gazel 140, Mısra 9*).

zāhir ét-: (Ar.+T.) Ortaya çıkarmak, açıklamak.

1. Saçıñg sünbülidin 'adedsiz girihler tüşübdür köñgöl riştesiğa
Ki yüzdin birin **zāhir étsem** kıılır c'ad-i müşkîn külāle peydā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 11, Mısra 4*).
2. Deme ki lebleridin **zāhir étse** yār ḥadîş
Ulusnı ḥatırını eylegey şikār ḥadîş (*Nâdire Dîvanı, Gazel 50, Mısra 1*).
3. Kelām çağıda her söz ki **zāhir étđi** lebiñg
Şadef gevherlerini kıldı şermsār ḥadîş (*Nâdire Dîvanı, Gazel 50, Mısra 9*).
4. 'Āriżiñg mey tābıdın boldı nezāket destgāh
Turfе güller **zāhir étđi** nev-bahār-ı āfitāb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 24, Mısra 8*).

zāhir eyle-: (Ar.+T.) Göstermek.

1. Gevher özini şadef içre eyledi pinhān
Çü **zāhir eyledi** ol la'1-i ābdār ḥadîş (*Nâdire Dîvanı, Gazel 50, Mısra 6*).
2. Şāmlar iftār vaḳti **zāhir eyleb** iztırāb
Za'fdin kımas kabül cem ü şırın iştihā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 8, Mısra 9*).

zāhir ol-: (Ar.+T.) Açığa çıkmak, meydana çıkmak, görünür olmak.

1. Hüsniñg tecellisidin bī-tāb māhrūlar

Andağ ki **zâhir olmas** hurşîd çıksa kevkeb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 27, Mısra 4*).

2. Nêçûk esrâr-ı 'ışkın asrasın ol hasta kim herdem
Sarığ ruhsârı birle **zâhir olmuş** eşk alıdın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 123, Mısra 12*).

zahm: (*Far.*) Yara.

1. Ötti köksimdin oğınğ serv-i revandın bêrdi yâd
Zahmlar kim qaldı andın gûlsitândın bêrdi yâd (*Nâdire Dîvanı, Gazel 76, Mısra 2*).
2. Köngül nâveklerinğni **zahmıdın** tapar herdem
Yağaç birle başağ kim tende qaldı ol irür merhem (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 2, Mısra 13*).

zahmet çek-: (*Ar.+T.*) Sıkıntı ve eziyet çekmek.

1. Tabîbâ **çekme zahmet** hâlîme hasret devâsı çün
Qazâ hicrân marîzin derd-i bî-darmâne tapşurdı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 137, Mısra 3*).

zahm-i bî-nihâyet: (*Far.*) İyileşmeyen yara.

1. Tenimde hicr okı nê **zahm-i bî-nihâyetdür**
Ki bolmağay anı yüzdin birin şîmâr kılib (*Nâdire Dîvanı, Gazel 30, Mısra 9*).

zahm-ı 'ışk-ı pinhân: (*Far.*) Gizli aşkın yarası.

1. Kıldı çāk-ı pirehen dāğ-ı dilimni âşikâr
Qalmadı könglimde **zahm-ı 'ışk-ı pinhân** 'ākıbet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 34, Mısra 4*).

zāl: (*Far.*) İhtiyar, yaşlı.

1. Müebbed tâ ebed ma'mûr u âbâd
Cihân mekkâre **zāl** bî-vefâdur (*Nâdire Dîvanı, Gazel 77, Mısra 6*).
2. **Zāl** felekni ey köngül mekridin eyleğıl hâzar
Yoksa seni fırîb ile dāmığa mübtelâ kıılır (*Nâdire Dîvanı, Gazel 84, Mısra 9*).
3. Kühen **zāl** mekkâre sên ey felek

Bu ‘ālemde kimge vefā eyleding (Nâdire Dîvanı, Terci-bend 1, Mısra 97).

zamân: (Ar.) Vakit, çağ, devir.

1. Bâde nûş ét kılma bî-ārāmlıg
‘İş vahşîdür **zamânı** rām tut (Nâdire Dîvanı, Gazel 48, Mısra 6).
2. Köngül bağıda āhım nehlidin tüzdim hıyābānlar
Zamânı anda gülgeşt-i hıyābān eylesün şāhım (Nâdire Dîvanı, Gazel 105, Mısra 12).
3. Kān bolur köngül müdāmımnı devrini yād étken **zamân**
Mèn nêçük tab‘imni şād u hâtırim hurrem tutay (Nâdire Dîvanı, Gazel 148, Mısra 9).
4. **Zamânı** vaşfıngı yād étmağım nè ihtimāl olğay
Bu yoldur kim vefā aşhâbına kesb-i kemāl olğay (Nâdire Dîvanı, Gazel 150, Mısra 1).
5. Ey husrev-i zemāne devlet bile emān bol
İkbāl mesnedide keyhusrev-i **zamân** bol (Nâdire Dîvanı, Muhammes 5, Mısra 22).

zemāne: (Ar.) Devir, çağ, zaman.

1. Olki **zemāne** bezmide eyledi serbülend özin
Başdın ayakka şem‘dek örtedi kışsa muhtasar (Nâdire Dîvanı, Gazel 82, Mısra 5).

zemāne ehli: (Ar.+T.) Devir ehli, bu devirde yaşayan.

1. **Zemāne ehlinin** gam ketti ‘İş-i cāvīdān keldi
‘Ademdin ‘ālem-i icād ara hān ibn-i hān keldi (Nâdire Dîvanı, Gazel 140, Mısra 1).

zār: (Far.) Ağlayan, ineleyen.

1. Mèni **zār** ferhād u mecnūn nijād
İrür yār şîrîn ü leylî neseb (Nâdire Dîvanı, Gazel 23, Mısra 9).
2. Bir terehğüm zāhir êtseng nêtgüsi

Kıldı hüsningge mēni **zār** ihtiyāc (*Nâdire Dîvanı, Gazel 56, Mısra 16*).

3. Yād eyleb leblering şahbāsını maḥmūrman
Vaşling isteb ‘āfiyet sermenzilidin **zārman** (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 82*).
4. Közidin āzürdedürmen kaçıdın āzürderak
Zār ahvālimga āzar üzre āzārı ‘aceb (*Nâdire Dîvanı, Gazel 18, Mısra 10*).

zār èt-: (*Far.+T.*) Ağlatmak, perişan etmek.

1. Yārdım ayru mēn bī-dilni zār ètti felek
Yaşurun derd-i dilimni āşikār ètti felek (*Nâdire Dîvanı, Gazel 94, Mısra 1*).

zār u nizār eyle-: (*Far.+T.*) Ağlatıp inletmek, perişan etmek.

1. Öyle kim cevri felek **zār u nizār** eyler mēni
Yārsız hicrān belāsıga düçār eyler mēni (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 15*).

zarāfet: (*Ar.*) Güzellik, letafet, nezaket.

1. Emīr-i kec-külāh cemşīd-i devrānımnı sağındım
Zarāfet bābıda nāyāb sulṭānımnı sağındım (*Nâdire Dîvanı, Müseddes 1, Mısra 12*).

zarāfet bābı: (*Ar.+T.*) Güzellik hususu.

1. Emīr-i kec-külāh cemşīd-i devrānımnı sağındım
Zarāfet bābıda nāyāb sulṭānımnı sağındım (*Nâdire Dîvanı, Müseddes 1, Mısra 6*).

zarar kıl-: (*Ar.+T.*) Zarar etmek.

1. Rızā köyiğa tā koydum ḳadem könglümni tindürdüm
Zarar ḳılmas muḥabbet ehliğa ağıyārni ṭa‘ni (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 2, Mısra 36*).

zarar kör-: (*Ar.+T.*) Zarar görmek.

1. Eyki dersen āšnā bīgānedin **körmey zarar**

‘Ālem ehlidin öziṅni bir yolu bīgāne tut (*Nâdire Dîvanı, Gazel 39, Mısra 3*).

zarûret: (Ar.) Gereklilik.

1. Barmağım ‘ömr ile yèrga **zarûret** erdi

Yoksa şâyeste emen benedeğâ terk-i hîdmet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 44, Mısra 3*).

zāyi‘ bol-: (Ar. + T.) Boşa gitmek.

1. Arzū kaşrını bünyād eyledim miḥnet bile

Buzdı sîlâb-ı havâdis **zāyi‘ boldı** miḥnetim (*Nâdire Dîvanı, Gazel 103, Mısra 10*).

zebîh: (Ar.) Öldürülmek.

1. Hâk cenâbığa tapar mertebe-yi ismā‘il

‘Işk tîği bile her kimse eger bolsa **zebîh** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 65, Mısra 8*).

zebûn: (Far.) Güçsüz, arık, zayıf.

1. Ğuşsa u ğam bile düşmanları aḥvāl **zebûn**

Düstlar ‘îş ile hurrem-dil ü şād u ḥandân (*Nâdire Dîvanı, Gazel 127, Mısra 15*).

zehî: (Far.) Ne güzel! Ne hoş! anlamlarında ünlem

1. **Zehî** şāhı ki devlet feyzidin āgāh olub kılmış

Cevāhir sürme-yi tevḥîdın nūr-ı nazar peydā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 10, Mısra 7*).

2. Çü devr-i rāḥatım ötti **zehî** sa‘âdet edi

Murād-ı cān u tenimni tüşümde körmesem edi (*Nâdire Dîvanı, Gazel 113, Mısra 5*).

zehî tıfl-ı hümāyünfer: (Far. + Ar. + Far.) Ne güzel uğurlu çocuk.

1. **Zehî tıfl-ı hümāyünfer** mübārek rûy ferruḥ ruḥ

Cihān ehliğa andın müjde-yi rûh u revān keldi (*Nâdire Dîvanı, Gazel 140, Mısra 7*).

zehr: (Far.) Zehir.

1. Firākıng **zehridék** katıl emesdür
Helāhil birle kıldım imtiḥān telḥ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 68, Mısra 9*).
2. Köngül kāmını şîrîn istedim cām-ı vişālđın
Fiğān kim çarḥ-ı hicrān **zehridin** telḥ êtdi kāmımnı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 143, Mısra 6*).

zehr āb-ı ğam: (Far.) Gamın zehirli suyu.

1. Şerbet-i vaşl istedim **zehr āb-ı ğam** boldı naşīb
Nêlayın mên hem ezel kündin bu êrse kısmetim (*Nâdire Dîvanı, Gazel 103, Mısra 17*).

zehr ol-: (Far.+T.) Zehir olmak (Öldürücü olmak bağlamında) zevk almak umulurken üzüntü ile karşılaşmak, acı duymak.

1. Ne ḥelāvet körgemên hicrinde bu meyḥānedin
Neş'e **zehr oldı** şarāb-ı erguvānım boldı telḥ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 69, Mısra 8*).

zehr-i firāk: (Far.+Ar.) Ayrılık zehri.

1. Sêndin ayru telḥkām êtdi dēban **zehr-i firāk**
Yaşurun derdimni ol la'ı-i şeker barımğa ayt (*Nâdire Dîvanı, Gazel 37, Mısra 9*).

zekāt bér-: (Ar.+T.) Zekat vermek: İslam dinine göre zengin sayılan bir Müslümanın, malının bir kısmını ihtiyaç sahiplerine vermesi.

1. Genc-i ḥüsnüñni **zekātın bér** menğa
Sên ğanisen mende bisyār ihtiyāc (*Nâdire Dîvanı, Gazel 56, Mısra 5*).

zelzele sal-: (Ar.+T.) Sallamak, titretmek.

1. **Salıb** hicr ten mülkine **zelzele** dēdi kıılma devr-i felekden gile
Ne çäre-yi derdim ey Nâdire firāk oldı nāgeh vişāle peydā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 11, Mısra 11*).

zenah: (Ar.) Çene, enek.

1. İnanna lāf-ı muḥabbetdin ilge ursa **zenah**
Ki bardur 'ışk ile zāhid arası yüz fersah (Nâdire Dîvanı, Gazel 70, Mısra 1).

zencîr: (Far.) Zincir, sevgilinin saç bölüğü.

1. Mēni dīvāne kıldı iştîyâkıng
Saçıng **zencîrindin** başımda sevdâ (Nâdire Dîvanı, Gazel 2, Mısra 4).
2. Köngül mecnûnını zülfingni **zencîriğa** bend ettim
Sürük etfâl içinde bolmağay deb şûr u şer peydâ (Nâdire Dîvanı, Gazel 10, Mısra 15).

zencîr-i 'amel: (Far.+Ar.) Amel zinciri.

1. Kanı şîrîn ü leylî eyleğil yâd
'Alâyik barça **zencîr-i 'ameldür** (Nâdire Dîvanı, Gazel 77, Mısra 10).

zencîr-i gîsûyî semensâ: (Far.) Sevgilinin yasemin kokulu saçının zinciri.

1. Köngül bağlandı tâ **zencîr-i gîsûyî semensâğa**
Tarağdek saldı ḥasretler alıdın çāk a'zâğa, (Nâdire Dîvanı, Gazel 135, Mısra 1).

zeng-i ğam: (Far.+Ar.) Gam, keder pası.

1. Budur ümîdim ki luṭfingdin köngül âyînesi
Zeng-i ğamdin mihr közgüsi kebi tapkay cilâ (Nâdire Dîvanı, Gazel 14, Mısra 36).

zeng-i hicr: (Far.+Ar.) Ayrılık pası.

1. Çü terk-i cilve etti ḥusrev-i ḥurşîd ruḥsârım
Köngül közgüsi **zeng-i hicr** ara qalmış şafâsıdın (Nâdire Dîvanı, Gazel 121, Mısra 8).

zerd: (Far.) Altın rengi, sarı.

1. Fûrkat içre kan yutub ğam birle çektim âh-ı serd

Kim hazān evrākıdēk boldı yüzim hiciride **zerd** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 78, Mısra 2*).

zerrât: (Ar.) Zerreler, ufak parçalar.

1. Ey mihr-i cemālîng ‘âlem ara
Zerrât yüzingge mest ü şeydâ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 5, Mısra 2*).

zerre: (Ar.) Küçük parça.

1. Gamimni **zerresini** tağlarga ‘arz etsen
Felek anı köterürde ham eyledi kâmet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 41, Mısra 9*).

zerre yanglıg: (Ar.+T.) Küçük parça gibi.

1. Hüsning tecellîside hurşîd **zerre yanglıg**
Eyler kamer yüzingge mânend-i hâle teslîm (*Nâdire Dîvanı, Gazel 111, Mısra 15*).
2. ‘Aceb ermes demâdem **zerre yanglıg** bî-çarâr olsa
Oşal köz kim tüşer ol âfitâb-ı ‘âlemārâğa (*Nâdire Dîvanı, Gazel 135, Mısra 3*).

zerredēk: (Ar.+T.) Küçük parça gibi.

1. Mihr-i ruhsārîngnı sağındım kararım kalmadı
Zerredēk başıngdın ey hurşîd-i tâbân eyleney (*Nâdire Dîvanı, Gazel 146, Mısra 8*).
2. Neşâtım tiredür şem‘-i şebistânımdın ayrılgaç
Bolubman **zerredēk** hurşîd-i tâbânımdın ayrılgaç (*Nâdire Dîvanı, Müsemmen 2, Mısra 18*).

zerre-yi melâl: (Ar.) Küçük hüzn.

1. ‘Uşşâklarîng gamingde öldi
Yokdur seni **zerre-yi melâlîng** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 95, Mısra 14*).

zevâl: (Ar.) Son bulmak, nihayete ermek.

1. Ol aynı yüzige bahs etersen

Yetmiş meger ey kuyaş **zevālīng** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 95, Mısra 6*).

2. Âfitâb-ı vaşl cennet kaşrıda tapmas **zevāl**

Âfitâb-ı bî-zevālīngnı körer kün bar mukın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 128, Mısra 5*).

zevk-i şarāb: (*Ar.+T.+Ar.*) İçki zevki.

1. Tırgüzür bīmārlarnı şerbet-i la‘l-i lebing

Sākiyā maḥmūrman **zevk-i şarābīngge** öley (*Nâdire Dîvanı, Gazel 149, Mısra*

6).

zīb bër-: (*Far.+T.*) Yakışmak.

1. Tal‘ati mäh-ı revān yaḥşı cemālī dil-firīb

Serv-i āzād-ı aşālet mesnediğa **bêrdi zīb** (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 6, Mısra*

12).

zīb ü fer: (*Far.*) Süs ve parlaklık.

1. Nücüm êrmes felekde şu‘le-yi āhım şerārıdur

Ki bu kâşāne içre boldı andın **zīb ü fer** peydā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 10, Mısra*

14).

zīb-i kārḥāne-yi şeyḥ: (*Far.+Ar.*) Şeyhin iş yerinin zineti.

1. Bêrür gurūr bile ārāyiş feş ü destār

Ki ḥod-nümālīg irür **zīb-i kārḥāne-yi şeyḥ** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 73, Mısra 12*).

zīb-i kişver eyle-: (*Far.+T.*) Hükümdar etmek.

1. Hızr ile ilyās bolğay baḥr u berde raḥberi

Ol hümāyūn tıflnı ḥaḥ **zīb-i kişver eyledi** (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 6, Mısra*

46).

zinde eyle-: (*Far.+T.*) Canlandırmak, diriltmek; varlıklı, iyi hale getirmek; sıkıntısını gidermek.

1. Her kişi ölse yüzīng mihride la‘līng tırgüzür

Çün mesīḥīng **zinde eyler** âfitābīngge öley (*Nâdire Dîvanı, Gazel 149, Mısra 4*).

zinhār: (Ar.) Asla, katiyen, hiçbir zaman.

1. Kılmağıl **zinhār** ızhār ihtiyāc
Kim ‘azīz ilni kılur ḥār ihtiyāc (*Nâdire Dîvanı, Gazel 56, Mısra 1*).
2. Ger tilersên âbrû aḥbāb ara
Eyleme zinhār **ızhār** ihtiyāc (*Nâdire Dîvanı, Gazel 56, Mısra 12*).
3. Nâdire muştâkdur **zinhār** kélgeysen yène
Muntazirdür yolğa çeşm-i intizārim yahşı bar (*Nâdire Dîvanı, Gazel 87, Mısra 15*).
4. Bolğusıdur şām-ı gam şem‘-i şeb-i hicrāningız
Zinhār ey bī-nevālar sūz-ı dil sāmān étīng (*Nâdire Dîvanı, Gazel 96, Mısra 12*).
5. Vefā şehbāzıdur men ger mēni şayd etmek istersen
Muḥabbet riştesidin kılğasın **zinhār** cāmımnı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 143, Mısra 10*).
6. Dünyānı ‘işvesiğa mağrūr bolma **zinhār**
Kim dehr-i bī-baḳādur ‘ālemni yok vefāsı (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 3, Mısra 49*).

zīr ü zeber: (Far.) Karmakarışık, darmadağınık.

1. Rüşen oldı şem‘-i bezm-i ḥazret-i Sultān ‘Ömer
Düstlar dil-şād u düşman ḥâtırı **zīr ü zeber** (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 6, Mısra 64*).

zīvā: (Ar.) Parlaklık, aydınlık, ıstık.

1. Ayıldım ol kuyaşnı tā ‘araḳ efşān liḳāsıdın
Közümge ot tüşer ḥurşid ile encüm **zīvāsıdın** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 121, Mısra 2*).

ziyād ét: (Ar. + T.) Artırmak, çoğaltmak.

1. Ğaraḳ himmetlerimdin yār vaşlı iḳtizāsıdur
Tilermen vaşlını yārab **ziyād ét** ihtimāmımnı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 143, Mısra 24*).

ziyāde: (Ar.) Çok, artık, fazla.

1. Cihānda böyle ki bolmışmēn 'ışk āyīnesi
Mēnga **ziyāde** bolur yār hūsnidin ğayret (*Nâdire Dîvanı, Gazel 41, Mısra 8*).
2. Cemşīdni cāmıdın **ziyāde**
Ey rind-i gedā sinûk sifāling (*Nâdire Dîvanı, Gazel 95, Mısra 11*).

ziyāret eyle-: (Ar.+T.) Ziyaret etmek, görmeye gitmek; yakınlık ve ilgi göstermek.

1. Kōngüller ka'besin birbir **ziyāret eyledim** emdi
Ṭavāf-ı mekke ü taht-ı Süleymān êtmesem bolmas (*Nâdire Dîvanı, Gazel 91, Mısra 7*).

ziyāretgāh: (Ar.+Far.) Türbe; mezar.

1. Mezār-ı feyz āşār-ı **ziyāretgāh**-ı 'ālemdür
Riyāz-ı ka'be yanglıg fāyüzü'l-envār kıl yārab (*Nâdire Dîvanı, Gazel 17, Mısra 17*).

zor êt-: (Far.+T.) Zorlamak.

1. Şāmlar kim **zor êter** ma'yūslik ol şāhsız
Ārzü cinsini bir āh ile berbād eylerem (*Nâdire Dîvanı, Gazel 108, Mısra 3*).

zühd ehli: (Ar.+T.) Zahit, kaba sofu kimseler.

1. Ey Nâdire **zühd ehlini** meyḥānede körseng
Dem urma ki fāş olmasın esrār-ı muḥabbet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 47, Mısra 17*).

zühd ü riyā: (Ar.) Züht ve riyākarlık, iki yüzlülük ve ibadette gösteriş peşinde olmak.

1. Bādedin eyleme perhīz demādem kadeḥ iç
Keldi mazmūm muḥabbet yolıda **zühd ü riyā** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 7, Mısra 6*).

zülevhā: (ö.a.) Hz. Yūsūf ile çeşitli hadiseler yaşayıp sonunda onunla evlenen tarihi kadın karakter.

1. Ne Şīrīn kaldı 'ālemde ne Ferhād

- Ƙanı Yūsūf ƙayan kètdi **Züleyhā** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 2, Mısra 18*).
2. Mecnûn nège leyî terkin ètsün
Yūsūf'ı unutmadı **Züleyhā** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 5, Mısra 16*).
3. **Züleyhā** müşterîdür genc ü gevher birle vaşlînge
Cihân ehlini Yūsūf'dek cemâlînge harîdâr èt (*Nâdire Dîvanı, Gazel 32, Mısra 15*).
4. Ger bolsa **Züleyhā**'da mênîng gayret-i 'ışkım
Ƙalmas èdi Yūsūf'ı firâķıda selâmet (*Nâdire Dîvanı, Gazel 43, Mısra 9*).
5. Tikermen Nâdire ğam yolıda kâze **züleyhâdek**
Ki ol Yūsūf-liķā Sultân 'Ömer Hânım'ı sağındım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 102, Mısra 19*).
6. Taş bağırlık yâr feryâdımgâ pervâ ƙılmadı
Yūsūf 'ışķıda bu işlerni **züleyhā** ƙılmadı (*Nâdire Dîvanı, Kısa Mesnevi 1, Mısra 44*).

zûlf: (*Far.*) Güzel yüzün iki cihetinden sarkan saç.

1. Kõngül mecnûnını **zûlfîngni** zencîriĝa bend èttim
Sürük etfâl içinde bolmaĝay déb şûr u şer peydâ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 10, Mısra 15*).
2. Kõzlerim yıĝladı **zûlfîngni** kõrib
Ki yıĝın bâ'îşidür tîre bulut (*Nâdire Dîvanı, Gazel 42, Mısra 5*).
3. Tîre-dilmen şâne **zûlfîngni** perîşân eylegeç
Şubh-ı 'işim şâm-ı ğamdür çehre pinhân eylegeç (*Nâdire Dîvanı, Gazel 58, Mısra 1*).
4. Küfr ü İslâm ilige **zûlfüngdin**
'Akd-ı zünnâr u halka-yı tesbîh (*Nâdire Dîvanı, Gazel 64, Mısra 9*).
5. 'Ârızın kõr bolma **zûlfidin** melûl
Bu cihânda genc yokdur mârsız (*Nâdire Dîvanı, Gazel 89, Mısra 11*).
6. Üzmedîng yârını **zûlfidin** ümîdni kõngül
Rişte-yi cânîng èdi ƙat'-i murâd eylemedîng (*Nâdire Dîvanı, Gazel 99, Mısra 7*).
7. **Zûlfüngni** kõrgeç perîşân hâl u bî-sâmânîngım

- Kaşınğı yayına çün saldı nazar kurbānıngım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 112, Mısra 1*).
8. Açmasun **zülfini** sünbül bağ ara dildârsız
Tâ ki sünbüldék mēning hâlim perîşân olmasun (*Nâdire Dîvanı, Gazel 122, Mısra 7*).
9. Kaşı u ağzı u kadi bile **zülfin** hayâl eyleb
Olub men lâl özlükdin kētib yārim cemālıdın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 123, Mısra 7*).
10. **Zülfin** isteb rişte-yi cānımgā tüşti tâblar
Kētti tākāt devri ėmdi tâb-ı hicrân qalmadı (*Nâdire Dîvanı, Gazel 136, Mısra 7*).
11. Bolsa ger maqşad köngüller kuşların şayd eylemek
Dāne kıl hālınıgı **zülfin** halkasıdın dām tut (*Nâdire Dîvanı, Gazel 35, Mısra 8*).

zül ü hāl: (*Far.*) Saç ve ben.

1. Kaş u közü **zül ü hāl** ile medārā eylesēg
Eylemez rüsvāsını yüzi qaralardın biri (*Nâdire Dîvanı, Gazel 139, Mısra 7*).

zül-i dil-āvız: (*Far.*) Gönül asan saç.

1. Ol **zül-i dil-āvızını** eşkālını açmay
Bî-hüde nēdin til uzatıb şāne kılur baḥş (*Nâdire Dîvanı, Gazel 52, Mısra 3*).
2. Ol **zül-i dil-āvız** mu ‘anber girihidin
Her kimni tüşib başıgā bir özgeçe sevdā (*Nâdire Dîvanı, Gazel 4, Mısra 9*).

zül-i müşkîn: (*Far.*) Misk kokulu saç.

1. **Zül-i müşkîn** birle kılğan nāfe-yi Çîn āşikār
Nergis-i mest ile maḥfilni ḥumistān eyleban (*Nâdire Dîvanı, Gazel 117, Mısra 9*).

zül-i perîşân: (*Far.*) Sevgilinin darmadağınık saçı.

1. Şem ‘-i ruhsārıngı etrāfıda pîç ü tâb urar
Ṭurfe oḥşar yārning **zül-i perîşanıgā** dūd (*Nâdire Dîvanı, Gazel 81, Mısra 8*).
2. Köngül teşvîşini **zül-i perîşanıda** körgende

Ciger an olduın ol la‘l-i and ndın tem    ıl (*N dire D vani, Gazel 100, Mısra 11*).

zülfiğa   ne   k-: (*Far.+T.*) *Saını taramak.*

1. Ol serv ki bardur anı mevz n adı  z d
Me   te uçun   ne   ker zülfiğa  im  ad (*N dire D vani, Gazel 74, Mısra 2*).

zulm: (*Ar.*) *Eziyet, cefa, zulüm, cebr.*

1. **Zulm** ile m ndin ayırdı felek-i sifle s ni
P red r g l kebi  gnimde c n n p reheni (*N dire D vani, Muhammes 1, Mısra 27*).
2. Ayırdı  m ni **zulm** ile y rdın
Fır k elgine m btel  eyledı  (*N dire D vani, Terci-bend 1, Mısra 95*).

zulm  t-: (*Ar.+T.*) *Eziyet, k t l k, haksızlık etmek.*

1. Felek **zulm  tti**   fery d-res a y tmedi d dım
Ferah tapmas cih n-ı b -vef dın  ab‘-i n   dım (*N dire D vani, Müsemmen 2, Mısra 27*).

zulm eyle-: (*Ar.+T.*) *Eziyet etmek, işkence etmek.*

1. Yüzü olsun ara kim ey felek **zulm eyledı ** b - ad
Ayırdı  y rdın bu N dire mecn n-ı  eyd nı (*N dire D vani, Gazel 145, Mısra 17*).

zulmet: (*Ar.*) *Karanlık, gece.*

1. T red r  ub -ı ne   ım s  iy  kültür  ar b
  m-ı hicr n **zulmetide** c m-ı meydür  fit b (*N dire D vani, Gazel 19, Mısra 2*).

zulmet sal-: (*Ar.+T.*) *Karartmak.*

1. Bu a  am **saldı zulmet** ‘ lem-i hicr n ara   mı

Qılıb yādıngnı eşkimdin çıragān etmesem bolmas (*Nâdire Dîvanı, Gazel 91, Mısra 11*).

zulm-i felek: (*Ar. + Far. + Ar.*) *Dünya cevri.*

1. Āh kim **zulm-i felek**din boldı aḡger Nâdire
Şabr u ārāmım kêtib örteb köyer iç ü taşım (*Nâdire Dîvanı, Gazel 104, Mısra 13*).

zümre: (*Ar.*) *Topluluk, sınıf, grup.*

1. Ey cemāling şabāḡat içre şabîḡ
Ḥüsn ili **zümreside** sebz ü melîḡ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 64, Mısra 2*).

zünnâr: (*Ar.*) *Papazların bellerine bağladıkları kuşak.*

1. Rişte-yi ḡālî edi deyr bile şavm'ada
Kim berehmen dēdi **zünnâr** anı zāhid-i tesbîḡ (*Nâdire Dîvanı, Gazel 65, Mısra 16*).
2. Körüb ol bütñi **zünnâr** almaḡaysız ey müslimānlar
Mēningdēk yüz belāḡa qalmaḡaysız ey müslimānlar (*Nâdire Dîvanı, Muhammes 2, Mısra 21*).

zünnâr-ı muḡabbet: (*Ar. + Far. + Ar.*) *Sevgi baḡı.*

1. Tesbîḡ-i riyāyı bile maḡrūr edi zāhid
Tevfîḡ tapıb bağladı **zünnâr-ı muḡabbet** (*Nâdire Dîvanı, Gazel 47, Mısra 16*).

zor eyle-: (*Far. + T.*) *Zorlamak.*

1. Ey Ḥudā raḡm eyle kim āḡır ne kılgum çarḡ ara
Dembedem **zor eyleban** endüh-i bî-pāyānıdın (*Nâdire Dîvanı, Gazel 126, Mısra 8*).

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

SÖZLÜK

A

a: (T.) " O " işaret zamiri.

a: (T.) " O " üçüncü tekil şahıs zamiri.

ābād: (Far.) İmar edilmiş, bayındır hâle gelmiş.

ābād bol-: (Far.+T.) İmar edilmek.

ābād ét-: (Far.+T.) Mamur etmek, şenlendirmek.

ābād eyle-: (Far.+T.) İmar etmek, bayındır hale getirmek.

ābād kııl-: (Far.+T.) İmar etmek, bayındır hale getirmek.

ābād ol-: (Far.+T.) İmar edilmek.

ābdār: (Far.) Hoş değildir.

‘abeû: (Ar.) Boş, anlamsız, faydasız; günah işleyerek, günâhkar olarak.

āb-ı hayât: (Far.+Ar.) Hayat suyu.

āb-ı hayvân: (Far.+Ar.) İçildiğinde ölümsüzlüğe ulaştırdığına inanılan efsanevi hayat suyu. Sevgilinin yanakları.

ābrū tile-: (Far.+T.) Onur istemek, şeref istemek.

aç-: (T.) Kapalı şeyi açık hâle getirmek.

‘aceb: (Ar.) Tuhaf, garip.

açık ğüre: (T.+Far.) Acı ham üzüm.

açıl-: (T.) Kapalı şeyi açık hâle gelmesi.

‘āciz ü bî-dest ü pā: (Ar.+Far.) Güçsüz, kolsuz ve ayaksız.

‘āciz ol-: (Ar.+Far.) Zayıf olmak, güçsüz olmak.

‘adālet: (Ar.) Adaletle.

‘adālet eyle-: (Ar.+T.) Adaletle davranmak.

‘adāvet kıl-: (Ar.+T.) Düşmanlık göstermek.

‘adedsiz: (Ar.+Tr) Sayılamayacak kadar çok, sayısız.

ādem: (Ar.) İnsanoğlu

ādemizād: (Ar.) İnsanoğlu.

‘adem: (Ar.) Yokluk, yok olma.

‘ādet: (Ar.) Görenek, usul, adet.

‘ādet eyle-: (Ar.+T.) Adet edinmek, alışkanlık haline getirmek.

‘ahd-i yalğan: (Ar.+T.) Verdiği sözü yerine getirmeyen, yalancı.

‘adl eyle-: (Ar.+T.) Adaletle davranmak.

‘adl ihtiyār ēt-: (Ar.+T.) Adaleti tercih etmek.

‘adl ile: (Ar.+T.) Adaletle.

‘adl ile dād eyle-: (Ar.+Far.+T.) Adalet etmek.

‘adl u himmet: (Ar.+Far.+Ar.) Adalet ve kerem.

‘adl u inşāf: (Ar.+Far.+Ar.) Adalet ve insaf.

āferīn: (Far.) "Aferin, bravo, tebrikler" anlamlarına gelen takdir ve beğenilme sözü.

āfet: (Ar.) Afet, felaket.

āfitāb: (Far.) Güneş, güzel yüz; güzel yüzlü sevgili, dilber.

‘āfiyet hırmanı: (Ar.+Far.+T.) Sağlık harmanı.

‘āfiyet sermenzili: (Ar.+Far.+T.) Huzur noktası.

‘āfiyet tap-: (Ar.+T.) Sağlığa kavuşmak.

āfitāb: (Far.) Güneş, güzel yüz; güzel yüzlü sevgili, dilber.

āfitāb eyle-: (Far.+T.) Güneş haline getirmek, güneşe çevirmek.

āfitāb-ı bī-zevāl: (Far.+Ar.) Bitmez tükenmez güneş, devamlı parlayan güneş, sevgili.

āfitāb-ı hāverī: (Far.) Doğu'dan doğan güneş.

āfitāb-ı ṭālī: (Far.+Ar.) Mutluluk güneşi.

āfitāb-ı vaşl: (Far.+Ar.) Kavuşma güneşi.

āgāh bol-: (Far.+T.) Haberdar olmak, öğrenmek, vâkıf olmak, uyanık bulunmak.

āgāh olub kıl-: (Far.+T.) Bir işi bilerek yapmak.

āgāz: (Far.) Başlama, başlangıç, giriş, iptidâ.

āgāz eyle-: (Far.+T.) Başlamak.

āgāz kıl-: (Far.+T.) Başlamak.

āgeh ét-: (Far.+T.) Haber vermek.

āgyār: (Ar.) Yabancılar, başkaları. (Âşığa göre) Sevgilisinin dost edindiği kimseler,

ağız: (T.) Ağız.

āh: (Far.) Âşığın, aşk ateşiyle ortaya çıkan keder ve hüznünün neticesinde feryat ve fîgân etmesi, âh ederek inleme.

āh çek-: (Far.+T.) Âh etmek, hasret çekmek, inlemek.

āh eyle-: (Far.+T.) Ah etmek, ah çekmek.

āh kim: (Far.+T.) Eyvah!

āh mişrā'î: (Far.+Ar.+T.) Ah harfî.

āh tart-: (Far.+T.) Ah çekmek: derin bir keder veya özlemle içten gelerek ah demek.

āh u āvaḥ: (Far.) Ah ve feryat.

āh u efgān: (Far.) Ağlama ve inleme.

āh u feryād: (Far.) Ağlama, inleme, feryat etme.

āh u feryād eyle-: (Far.+T.) İnleyip feryat etmek.

aḥbāb: (Ar.) Dstlar, bildik, tanıdık, sevilen kimseler.

aḥbāb ara: (Ar.+T.) Dostlar içinde, arkadaşlar içinde.

‘ahd ét-: (Ar.+T.) Söz vermek.

‘ahd u dād eyle-: (Ar.+T.) Söz vermek ve adalet eylemek.

‘ahd u peymān: (Ar.+Far.) Kuvvetle verilen söz, yemin.

‘ahd u peymān eyle-: (Ar.+Far.+T.) Söz vermek, yemin etmek.

‘ahd-ı yalğan: (Ar.+T.) Sözleri yalan olan, yalan sözlü -sevgili.

āheng-i sefer sâz eyle-: (Far.+T.) Yolculuğa meyletmek.

aḥger: (Far.) Ateş koru.

āh-ı aḥvāl: (Far.) Durumun feryadı.

āh-ı ‘āşıkāne-yi şeyḥ: (Far.+T.) Şeyhin aşk dolu feryadı.

āh-ı dil: (Far.) Gönül ahı.

āh-ı feryād: (Far.) İnleme ahı.

āh-ı seḥer: (Far.+Ar.) Sbah vakti çekilen ah, edilen dua, herhangi bir şey için verilen emek.

āh-ı serd çek-: (Far.+T.) Soğuk ah çekmek.

āhır: (Ar.) Ahir; son olarak, sonunda

āhîret mülki: (Ar.+T.) Öteki dünya. Öldükten sonra varılacak olan yer.

aḥter-i ferḥünde: (Ar.+Far.) Kutlu, uğurlu yıldız.

aḥter-i iḳbāl: (Ar.+Far.+Ar.) Baht yıldızı.

aḥvāl: (Ar.) "Hal, durum, vaziyet" kelimelerini karşılayan çokluk bildiren kelime.

aḥvāl-ı tebāh: (Ar.+Far.) Kötü durum.

aḳ-: (T.) Akmak, akıp gitmek.

aḳarḡan köz: (T.) Ağlayan göz, beyazlamış göz.

‘aḳd-ı zünnār: (Ar.+Far.+Ar.) Papazların bellerindeki kuşağın bağı.

‘aḳıbet: (Ar.) Netice, sonuç; sonunda.

‘āḳıl: (Ar.) Akıllı.

‘aḳıḳ-i ḥūn-ı dil: (Ar.+Far.) Gönül kanıyla buyanmış kırmızı taş.

‘āḳıl-i ferzāne: (Ar.) Akıllı bilgin.

‘aḳl u ḥıred: (Ar.) Akıl ve düşünce.

‘aḳl u ḥūṣ: (Ar.+Far.) Akıl ve fikir.

‘aḳl u saltanat: (Ar.+Far.+Ar.) Akıl ve hükümranlık.

‘aḳl-ı ḥudādād: (Ar.+Far.) Alla’ın verdiği akıl.

‘aks: (Ar.) Yansıma.

‘aks-i ruḥsār: (Ar.+Far.) Yüzün görüntüsü.

al: (T.) Karşı, ön, yan, huzur.

al-: (T.) Almak.

‘ālāme-yi zamān: (Ar.+Far.+Ar.) Zaman bilgini.

alar: (T.) "Onlar", uçuncü çoğul şahıs zamirinin belirtme durum eki almış hâli (ışk ehli).

‘alāyık: (Ar.) Alâkalar, ilgiler.

aldur-: (T.) Köptürmek.

‘ālem: (Ar.) Dünya, âlem.

‘ālem ara: (Ar.+T.) Dünyada.

‘ālem çemeni: (Ar.+Far.+T.) Dünya bahçesi.

‘ālem ehli: (Ar.+T.) Dünya ehli, dünyadaki herkes, bütün insanlar.

‘ālem içre: (Ar.+T.) Alemde, dünyada.

‘ālem ili: (Ar.+T.) Dünya halkı.

‘ālem mülki: (Ar.+T.) Dünya varlığı.

‘ālemdād: (Ar.+Far.) Dünyaya adalet getiren kimse.

‘ālemdin kêt-: (Ar.+T.) Vefat etmek.
‘ālemdin öt-: (Ar.+T.) Vefat etmek.
‘ālemğa kël-: (Ar.+T.) Doğulmak.
‘ālem-i hicrân: (Ar.+Far.+Ar.) Ayrılık dünyası.
‘ālem-i vehm ü gümân: (Ar.+Far.) Korku ve şüphe dünyası.
‘ālemni terk êt-: (Ar.+T.) Dünyayı terk etmek.
‘ālemni terk eyle-: (Ar.+T.) Dünyayı terk etmek.
‘ālī cāygāh: (Ar.+Far.) Yüce makamlı.
‘ālī gevher: (Ar.+Far.) Değerli cevher.
allāh allāh: (Ar.) Şaşırma ifade eden bir söz.
altun: (T.) Altın.
ālūde: (Far.) Bulaşmış, karışık, kirli, suçlu.
āmāde: (Far.) Hazırlıklı.
āmādelīg: (Far.+T.) Hazırlıklı.
‘anber saç-: (Ar.+T.) Koku yaymak.
ançünān: (Far.) Onun gibi.
andağ ki: (T.) Öyle ki.
andağ kim: (T.) Öyle ki.
‘andelīb: (Ar.) Bülbül.
‘anḳā: (Ar.) Anka kuşu.
‘anḳarīb: (Ar.) Yakında, çok geçmeden, en yakın zamanda.
‘ār ḳıl-: (Ar.+T.) Utanmak.
ara: (T.) Ara, aralık, mesafe.
‘arabdan tā ‘acem: (Ar.+T.+Far.+Ar.) Arap'tan Acem'e kadar.
‘araḳ efṣān: (Ar.+Far.) Ter akıtan.
ārām: (Far.) Rahat, huzur, sükûn, istirahat.
ārām tap-: (Ar.+T.) Huzur bulmak.
ārām tut-: (Far.+T.) İçi rahatlamak.
ārām u ṣabr: (Far.+Ar.) Huzur ve sabır.
ārāmge tap-: (Ar.+T.) Dinlenilecek yer bulmak.
ārām-ı cān: (Far.) Canın huzuru.
ārāyiş: (Far.) Süs, zinet.

ārī: (Far.) Evet.

‘ārīz: (Ar.) Yanak.

‘ārīz-ı gülgün: Gül renkli yanak.

armān: (Far.) Hayal, istek, dilek, arzu.

‘arşa-yı ‘ālem: (Ar.+Far.+Ar.) Yer yüzü.

‘arşa-yı dünyā: (Ar.+Far.+Ar.) Dünya arsası, dünya meydanı.

‘arşa-yı mahşer: (Ar.+Far.+Ar.) Mahşer arsası (Kıyamette ölülerin dirilip toplanacakları yer).

‘arşa-yı mülk-i cihān: (Ar.+Far.) Yer yüzü.

‘ārsız: (Ar.+T.) Utanmaz.

art-: (T.) Artmak, çoğalmak; daha etkili ve şiddetli bir hale gelmek.

artık: (T.) Artık, böylece, bundan sonra.

artuk: (T.) Artık, böylece, bundan sonra.

‘arz: (Ar.) Şikayet.

‘arz ét-: (Ar.+T.) Sunmak, göstermek.

‘arz kıl-: (Ar.+T.) Bildirmek, söylemek, haberdar etmek.

‘arz u niyāz: (Ar.+Far.) Rica etmek, istemek.

‘arz-ı dīdār ét-: (Ar.+Far.+T.) Güzelliğini göstermek istemek.

‘arz-ı vişāl: (Ar.+Far.+Ar.) Kavuşma isteği.

ārzū: (Far.) İstek, gönül meylî.

ārzū eyle-: (Far.+T.) Heves etmek, hasret çekmek, özlemek.

arzū kaşrı: (Far.+Ar.+T.) Heves köşkü.

ārzū kıl-: (Far.+T.) İstemek, arzulamak.

aşālet: (Ar.) Asillik, soyluluk, asil bir soya mensup olma, necâbet.

āşām eyle-: (Far.+T.) İçmek.

āsān: (Far.) Kolay.

āsān émes: (Far.+T.) Kolay değil.

āsān ét-: (Far.+T.) Kolaylaştırmak, zahmetsiz kılmak.

āsān kıl-: (Far.+T.) Kolaylaştırmak.

āşār: (Ar.) Eserler, belirtiler, izler, alametler.

āsāyış: (Far.) Rahatlık, huzur.

āşüfte hāl u ser-girān: (Far.+Ar.+Far.) Çok sarhoş ve açık saçık kadının durumu.

‘**āşık:** (Ar.) *Âşık, seven kişi.*

‘**āşık bile ma‘şūk:** (Ar.+T.+Ar.) *Âşık ve sevgili, seven ve sevilen.*

‘**āşık birle zāhid:** (Ar.+T.+Ar.) *Âşık ile zahit.*

‘**āşık bol-:** (Ar.+T.) *Âşık olmak, aşk derdine düşmek, sevmek.*

‘**āşikküş ü mekkāre:** (Ar.+T.) *Âşığı öldüren hilekar.*

‘**āşık ol-:** (Ar.+T.) *Âşık olmak: Aşka tutulmak, yoğun sevgiye kapılmak, bağlanmak.*

āşikār: (Far.) *Gizli olmayan, apaçık meydanda olan, belli.*

āşikār bol-: (Far.+T.) *Açığa çıkmak.*

āşikār eṭ-: (Far.+T.) *Belli etmek, ortaya çıkarmak.*

āşikārā kıl-: (Far.+T.) *Açığa çıkarmak, göstermek.*

āşikārā u nihān: (Far.) *Açık ve gizli.*

‘**āşık-ı hayrān:** (Ar.+Far.+Ar.) *Şaşkın, hayran âşık.*

‘**āşık-ı müstemend:** (Ar.+Far.+Ar.) *Çaresiz, zavallı âşık.*

‘**āşık-ı şādık:** (Ar.+Far.+Ar.) *Gerçek olan âşık.*

‘**āşıklık:** (Ar.+T.) *Âşık olma, aşka tutulma durumu, ozanlık.*

āşinā: (Far.) *Tanındık, bildik kimse, dost, enis; yüzücü.*

āşiyān: (Far.) *Yuva, ev, ikametgâh.*

aşlā: (Ar.) *"Hiçbir şekilde, hiçbir zaman" anlamlarında kesinlik bildiren söz.*

asra-: (T.) *Saklamak, gizlemek, korumak.*

asru: (T.) *Çok, fazla.*

āstān: (Far.) *Eşik, dergah.*

āstāne: (Far.) *Eşik, dergah.*

āsūde: (Far.) *Huzurlu, dinç*

āsūde hāṭır: (Far.+Ar.) *Dinç gönüllü.*

āşüfte: (Far.) *Perişanlık, dağınıklık, düşkünlük.*

āşüfte eyle-: (Far.+T.) *Dağıtmak, karıştırmak; perişan etmek.*

āşüfte hāl: (Far.+Ar.) *Perişan hâl.*

āşüfteliğ: (Far.+T.) *Perişanlık, dağınıklık, düşkünlük.*

āsumān: (Far.) *Gökyüzü.*

aşur-: (T.) *Aşırmak, yüksek veya geçilmesi güç bir yerin üstünden öte yanına geçirmek.*

ata: (T.) *Baba.*

‘**aṭā eyle-:** (T.) *Bağışlamak.*

āteş: (Far.) Ateş.
āteş-nevā: (Far.) Ateş sesli.
āteş-i derd ü firāk: (Far.+Ar.) Ayrılık derdinin ateşi.
āteş-i furkat: (Far.+Ar.) Ayrılık ateşi.
āteş-i hasret: (Far.+Ar.) Hasret ateşi.
āvāre: (Far.) Perişan, başıboş, derbeder.
āvāre kõngül: (Far.+T.) Avare ve perişan olan gönül.
āvāreliḡ: (Far.+T.) Perişanlık, başıboşluk, derbederlik.
āvāre-yi dehr êt-: (Far.+T.) Dünya serserisi yapmak.
āvāre-yi deşt-i ‘adem eyle-: (Far.+Ar.+T.) Yokluk çölünün serserisi yapmak.
avut-: (T.) Sıkıntısını, acısını unutturmak, yatıştırmak, teselli ve teskin etmek.
ay: (T.) Ay, sevgili.
ay-: (T.) Demek, söylemek.
ay cemāl: (T.+Ar.) Aya benzeyen yüz, ay gibi parlak yüz.
ay şî‘ā ‘-i: (T.+Ar.+T.) Ayın ışığı.
ay u kün: (T.) Ay ve güneş.
ayaḡ: (T.) Ayak.
ayaḡ astı: (T.) Ayağın altı.
ayaḡ öp-: (T.) Yalvarmak anlamında.
‘ayān bol-: (Ar.+T.) Belli olmak, ortaya çıkmak.
‘ayān kııl-: (Ar.+T.) Açıklamak, ortaya koymak, âşikâr etmek.
‘ayb: (Ar.) Ayıp, hata, noksan, kusur, eksiklik.
‘ayb êt-: (Ar.+T.) Kusur bulmak, ayıplamak, suçlamak.
ayıl-: (T.) Sarhoşluk, baygınlık vb. bir durumdan kurtulmak, kendine gelmek, uyanmak; canlanmak, hayat kazanmak.
āyīn: (Far.) Âdet, töre, usul, tören.
āyīne: (Far.) Ayna.
āyīne yaṅliḡ: (T.) Ayna gibi.
āyīnedék: (Far.+T.) Ayna gibi.
āyīne-yi gīti-nümā: (Far.) Dünyayı gösteren ayına.
āyīne-yi iqbāl: (Far.+Ar.) Talih aynası.
āyīn-i ‘adl: (Far.+Ar.) Doğruluk ve adalet yasası.

ayır-: (T.) Ayırmak; ayrı, uzak.

ayrıl-: (T.) Ayrılmak.

‘ayn-i kemāl: (Ar.+Far.+Ar.) Olgunluk kaynağı, olgunluğun son aşaması.

‘ayn-i sa‘ādat: (Ar.+T.+Ar.) Mutluluk kaynağı.

ayru: (T.) Ayırmak; ayrı, uzak.

ayt-: (T.) Söylemek, demek.

az: (T.) Az, eksik.

az müddet: (T.+Ar.) Kısa zamanda.

‘azāb eyle-: (Ar.+T.) Azap vermek. Acı çektirmek, üzmek.

‘azāb yètkür-: (Ar.+T.) Ceza vermek.

āzād: (Far.) Özgür, serbest.

āzād èt-: (Far.+T.) Serbest bırakmak, salıvermek.

āzād eyle-: (Far.+T.) Kurtarmak.

āzād kıl-: (Far.+T.) Serbest, özgür bırakmak.

āzād merd: (Far.) Özgür yiğit.

āzād u hürrem-dil: (Far.) Serbest ve mutlu gönüllü.

āzādliġ iste-: (Far.+T.) Özgürlük istemek.

āzār: (Far.) İncitme.

āzār bër-: (Far.+T.) Eziyet etmek.

āzar üzre āzār: (Far.+T.+Far.) Eziyet üstüne eziyet.

āzeġ: (Ar.) Et fazlalığı.

‘āzim: (Ar.) Niyetli, kesin karar verme.

‘azīz il: (Ar.+T.) Değerli halk.

‘azīz-i mışr: (ö.a.) Mısır azizi, Zeliha'nın kocası.

‘azīz: (Ar.) Saygın ve hürmetli kişi.

‘azm: (Ar.) Gitmek, yönelmek, niyetlenmek.

‘azm èt-: (Ar.+T.) Niyet etmek, yönelmek, karar vermek.

‘azm eyle-: (Ar.+T.) Niyet etmek, yönelmek, karar vermek.

‘azm-i cevālān eyle-: (Ar.+T.) Gezmeye dolaşmaya niyet etmek.

‘azm-i kūy-i cānān èt-: (Ar.+Far.+T.) Sevgilinin köyüne doğru yönelmek.

‘azm-i meydān eyle-: (Ar.+Far.+T.) Ortaya çıkmak.

‘azm-i reh èt-: (Ar.+Far.+T.) Gayret, kararlılık göstermek.

‘azm-i reh-i būstān ét-: (Ar.+Far.+T.) Bahçeye gitmeyi niyet etmek.

‘azm-i sefer eyle-: (Ar.+T.) Yolculuğa çıkmak, vefat etmek.

‘azrā: (ö.a.) Vamık u Azra adlı mesnevilerin kadın kahramanıdır. Azra resmini görerek Vamık’a aşık olur. Vamık da Azra’ya aşık olur fakat ayrı düşerler. Azra bir aralık Tus padişahı Mizban’ın eline düşer. Azra bu yüzden bir süre acı çeker ve kimseyle konuşmaz. Azra Mizban’ın elinden kaçır bu sefer de zencilere tutsak olur. Fakat sonra tüm zorlukları aşarak Vamık’la kavuşurlar.

āzürde: (Far.) İncitilmiş, incitilen.

āzürde köngül: (Far.+T.) İncinmiş gönül.

B

bāb: (Ar.) Bölüm, kısım, mesele, bir kitabın bölümlerinden her biri; kapı.

bābūr: (ö.a.) Bābūr, Gazi Zahîrüddin Muhammed, Endican d.14 Şubat 1483-6 Muharrem 888 - ö.26 Aralık 1530-6 Cemâziyelevvel 937.

bādām u şehlä: (Far.+Ar.) Sevgilinin güzel gözleri.

bāde: (Far.) İçki, şarap.

bāde iç-: (Far.+T.) İçki içmek; mec. Sevgilinin aşkına, ilgisine mazhar olabilmek.

bāde nūş ét-: (Far.+T.) İçki içmek.

bāde tut-: (Far.+T.) İçki sunmak.

bād-i şabā: (Far.+Ar.) Sabah rüzgarı.

Bād-it ünd: (Far.) Sert rüzgar. Beyitte ifadeyle "hayat, dünya hayatı, hayatın zorluğu" anlamı kastedilmiştir.

bāğ: (Far.) Bağ, bahçe.

bāğ ara: (Far.+T.) Bahçe içinde, bahçede.

bāğ içre: (Far.+T.) Bağ içinde, bahçe içinde.

bāğ seyri: (Far.+T.) Bahçe teması.

bāğ u gülşen: (Far.) Bağ ve gül bahçesi.

bāğbān: (Far.) Bağ bekçisi, bahçıvan.

bāğ-ı ʿış: (Far.+Ar.) Eğlence ve mutluluk bahçesi.

bāğ-ı rıdvān: (Far.+Ar.) Cennet bahçesi.

bağır: (T.) Ciğer.

bağla-: (T.) Bağlamak.

bağlan-: (T.) Bağlanmak.
bağlık: (T.) Bağlı.
bağ-: (T.) Bakmak.
Bahā tap-: (Far.+T.) Değer bulmak.
bahāne: (Far.) Bahane, sebep.
bahār: (Far.) Bahar mevsimi.
bahār eyyāmı: (Far.+Ar.+Tr) İlkbahar mevsimi.
baḥār ol-: (Far.+T.) İlkbahar mevsimi olmak.
bahāristān-ı devlet: (Far.+Ar.) Talih bahçesi.
baḥayr: (Far.+Ar.) Hayırlısı.
baḥr u ber: (Ar.) Deniz ve kara.
baḥr-ı devlet: (Ar.+Far.+Ar.) Devlet denizi, saltanat.
baḥr-ı eşk: (Ar.+Far.) Gözyaşı denizi.
baḥş eyle-: (Ar.+T.) Bahsetmek, anlatmak.
baḥş ét-: (Ar.+T.) Bir konu üzerinde söz söylemek.
baḥş kıl-: (Ar.+T.) Konuşmak, bahsetmek.
baht: (Far.) Şans, baht, talih.
baht u devlet: (Far.+Ar.) Şans, talih ve mutluluk, talih; makam, haşmet, şan.
baht u sa‘ādet: (Far.+Ar.) Talih ve mutluluk.
baht u ṭālī‘: (Far.+Ar.) Baht ve talih.
baht-ı nigūn: (Far.) Tersine dönmüş, baş aşağı olmuş talih || Kötü talih.
bā‘iṣ: (Ar.) Sebep olucu, olan, bâdî.
bā‘iṣ-i āsāyiş: (Ar.+T.) Huzurun sebebi.
bā‘iṣ-i derd-i ser: (Ar.+Far.) Baş ağrısının sebebi.
bağ-: (T.) Bakmak.
bağa-i devlet-i sulṭān‘ömer: (Ar.+ö.a.) Sultan Ömer'in devletinin sonsuzluğu.
bāl u per: (Far.) Kol kanat.
bāl-ı humā: (Far.) Huma kuşunun kanadın.
bāl-ı şāhīn: (Far.) Şahin kuşunun kanadı.
bālīn: (Far.) Yastık; rahat yer.
bar: (T.) Var, mevcut.
bar ēdi: (T.) Vardı, mevcuttu.

bar érdi: (T.) Vardı, mevcuttu.

bar-: (T.) Varmak, gitmek.

bar ése: (T.) Var ise, varsa.

barça: (T.) Tüm, hep, bütün.

barçası: (T.) Tümü, hepsi, bütün.

barı: (T.) Hiç olmazsa.

bār-ı emānet: (Far.+Ar.) Emanet yükü.

bār-ı miḥnet: (Far.+Ar.) Dert, sıkıntı yükü.

barlıg: (T.) Varlık, mevcut olan şey.

barmağ: (T.) Parmak.

bar mukın: (T.) Var mıdır?

bārver eyle-: (Far.+T.) Meyveyeli yapmak.

baş: (T.) Baş, kafa, ser.

baş çek-: (T.) Baş kaldırmak, buyruk dinlememek, isyan etmek; öncülük etmek, ilk adımı atmak.

baş indür-: (T.) Baş eğmek.

baş koy-: (T.) Bir amaca yönelmek, bütün varlığıyla kendini vermek, baş koymak.

baş üzre: (T.) Başının üzerine, baş üstüne.

baş yalang eyle-: (T.) Kafasını açmak.

başdın ayağ, başdın ayak: (T.) Baştan ayağa, tamamen.

başkar-: (T.) Yol göstermek.

Başla-: (T.) Başlamak.

bā-vefālīg: (Far.+T.) Vefadarlık.

bayram ayı: (T.) Bayram hilali, bayramın geldiğinin habercisi olan hilal.

bāz eyle-: (Far.+T.) Açmak.

becāy-ı şerbet: (Far.+Ar.) Şerbet yerinde.

bed-baht: (Far.) Bahtsız, talihsiz.

bed-ẖā: (Far.) Başkasının kötülüğünü isteyen kimse.

bed-mihrlīg ét-: (Far.+T.) Sevgisizlik yapmak, sevmemek.

bedr-i tābān: (Ar.+T.) Parlayan dolunay.

behrām: (ö.a.) Sasaniyan sülaleSünden, Yazdgerd'in oğlu olan ve Behram-ı Gur adıyla anılan padişah.

behre: (Far.) *Lezzet.*

beḳā-i ‘ömr: (Ar.+Far.+Ar.) *Sonu olmayan hayat.*

bêl: (T.) *Bel, miyân.*

belā: (Ar.) *Afet, musibet, çok zor iş.*

beled: (Far.) *Tanıdık.*

belī: (Far.) *Evet.*

belki: (Far.) *Belki.*

belḳıs: (ö.a.) *Belkıs. (Saba Melikesi Belkıs, günümüz Habeşistan (Etiyopya) veya Yemen'inin olduğu topraklarda hüküm sürdüğü farz edilen, tarih öncesi Saba Kırallığı'nın hükümdarıdır.).*

benātü'l-na‘ş dēk: (Ar.+T.) *Meşhur yıldızlar gibi.*

bend bend: (Far.) *Boğum boğum.*

bend êt-: (Far.+T.) *Bağlamak, bağlı kılmak (Sevgilinin saçlarına düşkünlük).*

bend ḳıl-: (Far.+T.) *Bağlamak, zincire vurmak.*

bende: (Far.) *Kul, köle.*

bendeliğ: (Far.+T.) *Kulluk, kölelik.*

bende-yi fermān: (Far.) *Emrine tabi olan köle.*

bend-i ğam: (Far.+Ar.) *Gam bağı.*

bend-i niḳāb: (Far.+Ar.) *Peçenin bağı.*

bêr-: (T.) *Vermek.*

berāber: (Far.) *Birlikte, beraber.*

berāber bol-: (Far.+T.) *Aynı olmak, bir olmak, birlikte olmak, karşı karşıya olmak.*

berāber êmes: (Far.+T.) *Eşit değildir.*

berbād: (Far.) *Harap. Kötü. Virâne. Bozuk. Perişan. Telef ve helâk olmuş.*

berbād bol-: (Far.+T.) *Darmadağınık olmak, savrulmak, dağılmak; mahvolmak; perişan olmak.*

berbād eyle-: (Far.+T.) *Berbat eylemek; mahvetmek, darmadağın etmek. II Yele vermek.*

berbād ḳıl-: (Far.+T.) *Harap etmek, ömrünü berbat etmek.*

berbād ol-: (Far.+T.) *Perişan olmak, zarar görmek.*

berehmen: (Far.) *Mecûsî papazı, puta tapan.*

berg ü nevā: (Far.) *Gönlü süsleyen ses ve ahenk.*

berg-i gül: (Far.) Gül yaprağı.

berhurdār: (Far.) Muradına ermek, isteğine kavuşmak.

bəri: (T.) Bu yana, bu tarafa.

berkarār ol-: (Far.+T.) Devamlı aynı olmamak, aynı kararda devam etmemek.

berk-i ʿışk: (Ar.+Far.+Ar.) Aşk şimşegi/parıltısı.

berpā eyle-: (Far.+T.) Ayağa kaldırmak, sağlam kılmak (İnsanın büyümesi).

berpāy kıl-: (Far.+T.) yağa kaldırmak.

berpāy tut-: (Far.+T.) Ayakta tutmak:1. Bir şeyin sürekliliğini sağlamak, devam ettirmek.

bes: (Far.) Kafi, yeter, yetişir.

besī: (Far.) Kafi, yeterince.

beşāret: (Ar.) İyi haber, müjde, muştı.

be-şartiki: (Far.) Şart şudur ki.

beski: (Far.) Yeterince.

beyābān: (Far.) Sahra, kır, çöl.

beyābān seyri: (Far.+T.) Çöl gezisi.

beyābānlarını izle-: (Far.+T.) Beyabanları aramak, beyabanları dolaşmak.

beyād-ı dūstān: (Far.) Arkadaşların hatırasına.

beyān ét-: (Ar.+T.) Bildirmek, açıklamak; anlatmak.

beyān eyle-: (Ar.+T.) Açıklamak.

beyān kıl-: (Ar.+T.) İfade etmek, anlatmak.

béyik: (T.) Yüksek.

beyt: (Ar.) İki mısradan oluşan nazım.

beytü'l-eḫzān: (Ar.) Hüzünler evi.

bezl: (Ar.) Bol bol, acımadan verme, saçma.

bezm: (Far.) İçkili, eğlenceli yiyip içme ve sohbet meclisi.

bezm-i devlet: (Far.+Ar.) Devlet meclisi.

bezm-i ğam: (Far.+Ar.) Gam, keder meclisi.

bezm-i iḥsān: (Ar.+Far.) İhsan, lütuf meclisi.

bezm-i ʿişret: (Far.+Ar.) İçki meclisi.

bezm-i riḥlet: (Far.+Ar.) Ölüm meclisi.

bezm-i şāhān: (Far.) Şahlar meclisi.

bezm-i vaşl: (Far.+Ar.) Kavuşma meclisi.

bezm-i vişāl: (Far.+Ar.) Kavuşma meclisi.

Bī-ārāmlıg: (Far.+T.) Huzursuzluk.

bī-‘aded: (Far.+Ar.) Hesapsız.

bī-berg ü nevā eyle-: (Far.+Ar.+T.) Dalsız ve sessiz ağaca çevirmek.

bī-cā eyle-: (Far.+T.) Yurtsuz, Yersiz yapmak.

bī-çāre: (Far.) Çaresiz, düşkün, zavallı.

bī-çāreler du‘āsı: (Far.+Ar.+T.) Çaresizlerin duası.

bī-çün: (Far.) Emsalsiz, eşsiz, ortaksız, benzersiz.

bī-dād: (Far.) Zulüm, işkence, eziyet, adaletsizlik.

bī-dād ét-: (Far.+T.) Zulmetmek, adaletsizlik etmek.

bī-dād eyle-: (Far.+T.) Adaletsiz, merhametsiz davranmak.

bī-dād üze bī-dād kııl-: (Far.+T.) Zulüm üstüne zulüm etmek, adaletsizlik üstüne adaletsizlik yapmak .

bī-dād üzre bī-dād ét-: (Far.+T.) Adaletsizlik üstüne adaletsizlik yapmak, zulüm üstüne zulüm etmek.

bī-dād üzre bī-dād eyle-: (Far.+T.) Adaletsizlik üstüne adaletsizlik yapmak, zulüm üstüne zulüm etmek.

bī-dād-ı muḥabbet: (Far.+Ar.) Muhabbetin eziyeti.

bī-dādılg: (Far.+T.) Zulüm, işkence, eziyet, adaletsizlik.

bīdār: (Far.) Uyanık, uykusuz.

bīdār kııl-: (Far.+T.) Uyandırmak, kendine getirmek. II Açık tutmak.

bīdār-ı muḥabbet: (Far.+T.) Sevgi uyanığı.

bī-derd: (Far.) Dertsiz, aşk acısını bilmeyen ve çekmeyen (kişi), ham.

bī-dest ü pā: (Far.) Etsiz ayaksız.

bī-devā: (Far.+Ar.) İlaçsız.

bī-dil: (Far.) Kalpsiz, gönülsüz.

bī-ğam: (Far.) Dertsiz, kaygısız.

bīgāne: (Far.) Yabancı, ecnebi, aşına değil.

bīgāne bol-: (Far.+T.) abancı olmak, uzak durmak, yabancılaşmak.

bīgānelıg: (Far.+T.) Yabancılık, ecnebilik.

bī-ḥaber: (Far.+Ar.) Habersiz.

bī-ḥadd: (Far.+T.) Sınırsız, pek çok.

bīhamdüllah: (Ar.) Allah'a hamd ile.

bī-ḥān u māl: (Far.) Evsiz barksız (kimse), âvâre. Âşık.

bī-ḥayā: (Far.Ar) Utanmaz, edebsiz.

bī-ḥod bol-: (Far.+T.) ayılmak.

bī-ḥod u mestāne: (Far.) Bayılmış sarhoş.

bī-ḥord u ḥāb: (Far.) Uykusuz uyumadan.

bī-ḥod: (Far.) Ansızın.

bī-ḥod ol-: (Far.+T.) Kendinden geçmek, bayılmak.

bī-ḥūde: (Far.) Beyhude, boş yere, boşuna.

bī-hūş kıl-: (Far.+T.) Sarhoş etmek, kendinden geçirmek II Cezbetmek, sersemletmek.

bī-hūş u lāl: (Far.+Ar.) Baygın ve lal.

bīhzād: (ö.a.) 15. yüzyılda yaşamış İran'lı ünlü bir minyatürcü.

bī-iḥtiyār: (Far.) Kendinde olmayarak, kendisi istemeksizin.

bī-iḥiyār eyle-: (Far.+T.) İradesini kaybettirmek, kendinden geçirmek.

bī-i' tibār ét-: (Far.+Ar.+T.) Değersiz kılmak.

bī-kār ét-: (Far.+T.) Boşuna çıkarmak.

bī-ḫarār: (Far.+Ar.) Kararsız ve huzursuz olmak.

bī-ḫarār eyle-: (Far.+Ar.+T.) Kararsız kılmak, huzursuz etmek.

bī-ḫarār ol-: (Far.+Ar.+T.) Kararsız ve huzursuz olmak.

bī-keslik: (Far.+T.) Çaresizlik, kimsesizlik.

bīl-: (T.) Anlamak, bilmek.

bīle: (T.) Bağlama edatı, ile, birlikte, beraber.

bīlen: (T.) İle, vasıtasıyla.

bīlindür-: (T.) Belirtmek.

bīm: (Far.) Korku.

bī-ma' nī: (Far.) Manasız, anlamsız.

bīmār: (Far.) Hasta.

bīmār bol-: (Far.+T.) Hastalanmak.

bīmār-ı ḡam-i' ıṣṣ: (Far.+Ar.) Aşk gamının hastası, aşık.

bīmār-ı muḥabbet: (Far.+Ar.) Aşk hastası.

bīmārlıḡ: (Far.+T.) Hastalık.

binā: (Ar.) Bina, yapı.

binā bol-: (Ar.+T.) İnşa edilmek.

binā kıl-: (Ar.+T.) Yapmak, inşa etmek.

binā-i mülk-i dehr: (Ar.+Far.+Ar.) Dünyanın yapısı.

bī-nām u nişān bol-: (Far.+T.) Adsız ve izsiz olmak.

bī-nevā: (Far.) Sessiz sedasız, zavallı.

bī-nevā eyle-: (Far.+T.) Sessiz sedasız eylemek.

bī-nevālīg: (Far.+T.) Sessiz sedasız II Zavallı.

bī-nihāyet: (Far.+Ar.) Sınırsız, sonsuz.

bī-nişān: (Far.) Belirsiz.

bī-niyāz: (Far.) Niyazsız, ihtiyaçsız, müstağni.

bī-pā u ser èt-: (Far.+T.) Evsiz yuvasız yapmak.

bī-perde: (Far.) Perdesiz, açık, aşikar.

bir: (T.) Bir, sayı sıfatı.

bir āfitāb u iki hilāl: (T.+Far.+T.+Ar.) Bir güneş ve iki ay.

bir āğız mey: (T.+Far.) Bir yudum içki.

bir ayağ mey: (T.+Far.) Bir kadeh içki.

bir bakışda: (T.) Tek bakışta; bir anda.

bir bir: Tek tek, birer birer.

bir cezbe birle: (T.+Ar.+T.) Bir coşku ile.

bir cūr'a: (T.+Ar.) Bir yudum içki.

bir elem: (T.+Ar.) Bir elem, bir dert, tasa.

bir gām èt-: (T.+Far.+T.) Bir adım etmek.

bir gūşe: (T.+Fra.) Bir köşe, bir yer.

bir gūşe-yi vīrāne: (T.+Far.) Bir harabenin köşesi.

bir hümāyūn tıfl: (T.+Ar.) Bir uğurlu çocuk.

bir kadeh mey: (T.+Ar.+Far.) Bir kadeh içki.

bir kaṭre hūn: (T.+Ar.+Far.) Bir damla kan.

bir kaṭre: (T.+Ar.) Bir damla, az, bir miktar.

bir kaṭre-yi kan: (T.+Ar.+T.) Bir damla kan.

bir kêçe: (T.) Bir gece.

bir kehkeşān: (T.+Far.) Bir sāmān yolu.

bir kimse: (T.) *Bir kimse.*

bir kişi: (T.) *Bir kimse.*

bir kün: (T.) *Bir gün.*

bir laḥza: (T.+Ar.) *Bir an.*

bir merḥabā kēltür-: (T.+Ar.+T.) *Bir selam getirmek, bir haber getirmek.*

bir naḥ: (T.+Far.) *Bir ip.*

bir nazar baḳ-: (T.+Far.+T.) *Bir kere bakmak.*

bir neçe: (T.) *Birçok, çok.*

bir nezzāre aç-: (T.+Ar.+T.) *Bir kere bakmak.*

bir nükte inṣā ḳılma-: (T.+Ar.+T.) *Bir nükte bile yazmamak.*

bir ‘ömr: (T.+Ar.) *Ömür boyunca; çok uzun zamandan beridir.*

bir sā‘at: (T.+Ar.) *Bir saat.*

bir sāḡar-i mey: (T.+Far.) *Bir içki kadehi.*

bir sālik-i sebīl: (T.+Ar.) *Allah'ın yoluna giren bir salik.*

bir şerār: (T.+Ar.) *Bir kıvılcım.*

bir şerāre-yi āh: (T.+Ar.) *Bir ahın kıvılcımı.*

bir serv sehī reftār: (T.+Far.+Ar.+Far.) *Bir salınarak yürüyen uzun boylu sevgili.*

bir şeyḥ ‘ārif-i kāmīl: (T.+Ar.) *Tam arif olan bir şeyh.*

bir taraf: (T.+Ar.) *Bir taraf, bir yan.*

bir tün: (T.) *Bir gece.*

bir yār: (T.+Far.) *Bir sevgili, bir dost, bir arkadaş.*

bir yol: (T.) *Bir kez, bir defa.*

bir yolu: (T.) *Bir kez, bir defa.*

bir zerre: (T.+Ar.) *Bir azcık, çok az.*

bī-raḥm: (Far.+Ar.) *Acımasız.*

bī-raḥm u tersā: (Far.+Ar.+Far.) *Acımasız ve korkak.*

birbirige: (T.) *Birbirine.*

birbirdin: (T.) *Birbirinden.*

birbiriğa: (T.) *Birbirine.*

Birdem: (T.) *Bir an, bazen, hemen.*

birev: (T.) *Biri, bir kimse.*

biri: (T.) *"Bir diğeri, bir tanesi" anlamlarında kullanılan belgisiz zamir.*

birle: (T.) "Birlikte, beraber" anlamında edat.

bir nefes: (T.+Ar.) Bir an.

bī-şabr: (Far.+T.) Sabırsız.

bī-şabr u sāmān: (Far.+Ar.+Far.) Sabırsızlık ve huzursuzluk.

bī-şafā: (Far.+Ar.) Mutsuz, üzgün.

bī-sāmān: (Far.) Huzursuz.

bī-sāmān bol-: (Far.+T.) Huzursuz olmak.

bisāṭ-ı ʿışk-: (Ar.+Far.+Ar.) Aşk dünyası.

bī-sebeb: (Far.+Ar.) Sebepsiz.

bī-ser ü pā: (Far.) Perişan, dağınık.

bī-ser ü sāmān: (Far.) Huzursuz, perişan.

bī-ser ü sāmān bol-: (Fra.+T.) Perişan bir duruma düşmek.

bismillāh: (Ar.) Bismillāhirrahmānirrahim sözünün kısaltılmış şekli.

bī-sütūn: (Far.) Direksiz.

bisyār: (Far.) "Pek çok, çok fazla, sayısız, çok" anlamında zarf.

bisyār kıl-: (Far.+T.) Çoğulturmak, fazlalaştırmak.

bisyār yād eyle-: (Far.+T.) Çok sayıda hatırlamak.

bī-tāb: (Far.) Takatsiz, dermansız, mecalsiz.

bī-tahammül bol-: (Far.+Ar.+T.) Tahammülsüz olmak, dayanamamak.

bī-vaṭan: (Far.+Ar.) Vatansız, yurtsuz.

bī-vefā: (Far.) Vefasız.

bī-vefālīk eyle-: (Far.+T.) vefasızlık etmek.

biz: (T.) Birinci çokluk şahıs zamiri, biz.

bizāʿat iste-: (Ar.+T.) Varlık istemek.

bī-zevāl: (Far.+Ar.) Bitmez, tükenmez.

bī-zevāl eyle-: (Far.+Ar.+T.) Sonsuza çevirmek.

bol-: (T.) Olmak, bulunmak, var olmak.

bölek: (T.) Ayı, praşa.

bolğudēk ʿermes: (T.) Olacak gibi değildir.

bolur mu?: (T.) Olur mu?

börk-i zerīn: (T.+Far.) Altın taç.

boy: (T.) Boy, kamet.

boyın sun-: (T.) Boyun sunmak, baş eğmek.
böyle: (T.) "Böyle, bu şekilde" anlamına gelen bir durum zarfı.
boyun: (T.) Boyun, Başı bedene bağlayan bölge.
bu: (T.) Bu, işaret zamiri.
bugün: (Tr) Bugün.
bükül-: (T.) Bükülmek, eğilmek.
bukün: (T.) Bugün.
bul: (T.) İşaret zamiri; bu.
bulut: (T.) Bulut.
bülbül: (Ar.) Güzel sesli kuş, aşık.
bülbül kebi: (Ar.+T.) Bülbül gibi.
bülbül neşâtı: (Ar.+T.) Bülbülün neşe ve sevinci.
bülbül şîfat: (Ar.) Bülbül kuşu gibi.
bülbül şîveni: (Ar.+Far.+T.) Bülbülün cilvesi.
bülbül ü tûti: (Ar.) Bülbül ve papağan.
bülbüldék: (Ar.+T.) Güzel sesli kuş, âşık.
bülbül-i dil: (Ar.+Far.) Gönül kuşu.
bülbül-i tab: (Ar.+Far.+Ar.) Bülbüle benzeyen mizaç.
bülend: (Far.) Yüce, yüksek, uzun.
bülend bol-: (Far.+T.) Yükselmek, yerinden kalkmak.
bülend ét-: (Far.+T.) Yükseltmek, yüceltmek.
bülend uç-: (Far.+T.) Havaya yükselmek.
bünyād: (Far.) Asıl, esas, temel.
bünyād ét-: (Far.+T.) İnşa etmek, kurmak.
bünyād eyle-: (Far.+T.) Binâ etmek, inşâ etmek, kurmak.
bürhân: (Ar.) Kanıt, delil, ispat.
büstân: (Far.) Bağ, bahçe.
büt-: (T.) Bitmez, iyileşmez.
büt-i mevzûn-ğad: (Far.+Ar.) Uzun boylu sevgili.
büyî vefâ: (Far.+Ar.) Vefa kokusu.
buyur-: (T.) Buyurmak, emretmek.
buz-: (T.) Bozmak, yıkmak, tahrip etmek.

buzuḡ köngül: (T.) *Viran gönül.*

C

ca‘d-i müşkīn: (Ar.+Far.) *Misk kokulu kıvrıcık saç.*

cāh u celāl: (Far.+Ar.) *Mal ve mülk, makam ve varlık.*

cām: (Far.) *Kadeh.*

cām tut-: (Far.+T.) *Kadeh tutmak; eğlenmek, hoş vakit geçirmek.*

cām u mīnā: (Far.) *Şarap kadehi.*

cām-ı lālegūn: (Far.) *Lale renkli kadeh.*

cām-ı mey: (Far.) *Şarap kadehi.*

cām-ı mey tut-: (Far.+T.) *İçki kadehini sunmak.*

cām-ı mey-i serşār: (Far.) *Ağızına kadar dolu olan kadeh.*

cām-ı muḥabbet: (Far.+Ar.) *Muhabbet kadehi. II [tas.] İlahî aşk.*

cām-ı rind: (Far.+Ar.) *Rint kadehi.*

cām-ı şahbā: (Far.+Ar.) *İçki kadehi.*

cām-ı serşār-ı şebūḡ: (Far.) *Ağızına kadar dolu içki.*

cām-ı ʔarab: (Far.+Ar.) *Sevinç ve neşe veren kadeh.*

cām-ı vişāl: (Far.+Ar.) *Kavuşma kadehi.*

cān: (Far.) *Beden, ruh, insanın maddi ve manevi varlığı.*

cān al-: (Far.+T.) *Gönlü esir etmek || öldürmek.*

cān bağışla-: (Far.+T.) *Can bağışlamak, can vermek; hayat vermek, canlandırmak, diriltmek.*

cān bér-: (Far.+T.) *Can vermek, ölmek.*

cān birle: (Far.+T.) *Can ile.*

cān birle köngül: (Far.+T.) *Can ile gönül.*

cān çek-: (Far.+T.) *Can çekmek, ölecek vaziyette olmak.*

cān eyle-: (Far.+T.) *Can temin etmek.*

cān fedā eyle-: (Far.+Ar.+T.) *Canını feda etmek, canını vermek, hiçbir şey esirgememek.*

cān firāḡı: (Far.+Ar.+T.) *Can ayrılığı.*

cān içre: (Far.+T.) *Can içinde.*

cān ile cesed: (Far.+T.+Ar.) *Can ile beden.*

cān ile kõngül: (Far.+T.) Can ile gönüme.

cān kebi: (Far.+T.) Can gibi.

cān kirgüz-: (Far.+T.) Can bağışlamak.

cān levhî: (Far.+Ar.+T.) Gönül ve can levhası.

cān lezzeti: (Far.+Ar.) Can lezzeti.

cān ört-: (Far.+T.) Can yakmak.

cān perdesi: (Far.+T.) Can perdesi.

cān talaş-: (Far.+T.) Can çekişmek, ölmek üzere olmak; ölüm halinde olmak.

cān u cihān: (Far.) Can ve dünya, bütün her şey.

cān u dil: (Far.) Can ve gönül.

cān u ten: (Far.) Can ve beden.

cān üzre cān: (Far.+T.+Far.) Canın üstünde, candan daha değerli.

cān vāle kõngl: (Far.+T.) Şaşırmış gönül.

cān vāle ü ten hasta: (Far.) Hayret içinde kalan can ve hasta vücut.

cānā: (Far.) Ey can, ey sevgili.

cānān: (Far.) Sevgili, gönül verilmiş olan.

cānān eyle-: (Far.+T.) Sevgili, dost etmek.

cānān u cihān: (Far.) Sevgili ve dünya.

cāne kél-: (Far.+T.) Canı sıkılmak.

cāne yét-: (Far.+T.) Canı sıkılmak, dayanılamayacak noktaya gelmek.

cānga yét-: (Far.+T.) Canı sıkılmak, dayanılamayacak noktaya gelmek.

cāngāh: (Far.) Can evi, beden.

cān-güdāz: (Far.) Beden, ruh, insanın maddi ve manevi varlığı.

cān-ı 'azīz: (Far.+Ar.) Değerli can, kıymetli sevgili.

cān-ı cevān: (Far.) Gencecik can.

cān-ı figār: (Far.) Yaralı, incinmiş ruh dünyası.

cān-ı hazīn: (Far.+Ar.) Hüzünlü ruh,üzgün can.

cānib: (Ar.) Taraf, cihet, yan.

cānıdın kēç-: (Far.+T.) Candan geçmek.

cārī eyle-: (Ar.+T.) Yürütmek, devam ettirmek, akıtmak.

cāvīd: (Far.) Daimî, baki, ebedî.

cāvidān bād: (Far.) Sonsuz olsun.

cāvidān cennet: (Far.+Ar.) Sonsuz cennet.

cāygāh: (Far.) Yer, mevki.

cāy-ı āsāyiş: (Far.) Huzur yeri.

cefā: (Ar.) İncitme, eziyet.

cefā devrānı: (Ar.+T.) Vefasızlık devri, vefasızlık çağı.

cefā eyle-: (Ar.+T.) Üzmek, eziyet etmek, azap vermek.

cefā pīşe: (Ar.+Far.) Zalim; acımasız sevgili.

cefā tīgi: (Ar.+Far.) Ayrılık kılıcı.

cefā-i hicr: (Ar.+Far.+Ar.) Ayrılık eziyeti.

cefā-i ihsān: (Ar.+Far.+Ar.) İyilige karşı vefasızlık.

cefālar kıl-: (Ar.+T.) Çok sayıda eziyet etmek.

cehd ile: (Ar.+T.) Çaba ile.

cellād: (Ar.) Cellat.

cem[‘] kıl-: (Ar.+T.) Toplamak, bir araya getirmek.

cemāl: (Ar.) Güzellik, sevgilinin güzel yüzü.

cemāl-ı bī-miṣāl: (Ar.+Far.) Emsalsiz, benzeri olmayan güzellik, güzel yüz.

cemāl-ı dilkeş: (Ar.+Far.) Gönül çeken güzellik.

cemāl-ı pertev: (Ar.+Far.) Aydınlık güzellik.

cemāl-ı yār: (Ar.+Far.) Sevgilinin güzel yüzü.

cemī[‘]: (Ar.) Bütün, hep, hepsi, tümü.

cem[‘] iyet: (Ar.) Topluluk.

cemşid: (ö.a.) Şarabı bulmasıyla meşhur İran'ın efsanevi dördüncü şahı.

cemşid nijād: (ö.a.) Cemşid'in soyundan.

cemşid-i devrān: (ö.a.) Çağın Cemşid'i.

cemşid-i zamān: (ö.a.) Zamanın/devrin Cemşid'i.

cemşid'ni cāmı: (ö.a.) Cemşid'in kadehi.

cenāb: (Ar.) Huzur, yan.

cennet: (Ar.) Cennet.

cennet kaşrı: (Ar.+T.) Cennet köşkü.

cennetü'l-me'vā: (Ar.) Cennet.

cesāret: (Ar.) Cesurluk, yiğitlik, yüreklilik.

cevāb: (Ar.) Suale karşılık mukabele, cevap.

cevāb bër-: (Ar.+T.) Cevap vermek.

cevāb u su'āl: (Ar.) Cevap ve soru.

cevān eyle-: (Far.+T.) Gençleştirmek.

cevlān: (Ar.) Gezilip dolaşılan yer.

cevlān êt-: (Ar.+T.) Dolaşmak, gidip gelmek.

cevlān eyle-: (Ar.+T.) Dolaşmak, gidip gelmek, gezip dolaşmak.

cevlān kııl-: (Ar.+T.) Dolaşmak, gezinmek.

cevlāngeh: (Ar.+Far.) Gezilip dolaşılan yer.

cevr: (Ar.) Haksızlık edip incitme, eziyet, cefâ, gadr, zulüm.

cevr eyle-: (Ar.+T.) Eziyet etmek.

cevr ile: (Ar.+T.) Eziyetle, zulümle.

cevr ü cefâ: (Ar.) İncitici söz veya davranışlar (sevgiliden gelen).

cevr ü cefâ çek-: (Ar.+T.) Eziyet ve sıkıntı çekmek.

cevr ü cefâ eyle-: (Ar.+T.) Üzmek, eziyet etmek, azap vermek.

cevr ü sitem eyle-: (Ar.+Far.+T.) Eziyet ve zulüm etmek.

cevr ü zulm: (Ar.) Eziyet ve zulüm.

cevr-i felek: (Ar.+Far.+Ar.) Feleğin cevri, cefası.

ceyhūn: (ö.a.) Ceyhun nehri.

cezbe-yi tevfiķ: (Ar.) Allah'ın yardımına kavuşma.

cīb: (Far.) Cep.

cīb-i tākāt: (Far.+Ar.) Dayanma, sabır.

ciger: (Far.) Ciğer, bağır, yürek; aşkın kaynağı.

ciger-hūn: (Far.) Ciğeri kanlı, üzgün.

ciger pāresi: (Far.+T.) Ciğer parçası, çok sevilen.

ciger-bend: (Far.) Ciğerpare, evlat.

ciger-gūşe: (Far.) Ciğerparesi, evlat.

ciger-hasta: (Far.) Tasalı, üzgün.

cihān: (Far.) Dünya, âlem, cihân.

cihān aḥvāl: (Far.+Ar.+T.) Dünyanın durumu.

cihān bāğ: (Far.+Ar.+T.) Dünya bahçesi. II Yeryüzü, dünya, kainat.

cihān barıça: (Far.+T.) Dünya var olana kader.

cihān birle cān: (Far.+T.+Far.) Cihan ile can.

cihān destgāhı: (Far.) Yer yüzü.

cihān efsānesi: (Far.+T.) Dünya efsanesi.

cihān ehli: (Far.+Ar.+T.) Dünya halkı.

cihān ğami: (Far.+Ar.+T.) Dünya gamı, kederi.

cihān gülzārı: (Far.+T.) Dünya gül bahçesi; dünya, alem.

cihān ḥamāmı: (Far.+Ar.+T.) Dünya hamamı.

cihān ḥarācı: (Far.+Ar.+T.) Dünya harcıyıcısı.

cihān içre: (Far.+T.) Dünyada.

cihān iḳbālı: (Far.+Ar.+T.) Cihan mutluluğu.

cihān ʿiṣi: (Far.+Ar.+T.) Dünya zevki.

cihān mülki: (Far.+Ar.+T.) Dünya, yeryüzü.

cihān ṣāhı: (Far.+Ar.+T.) Dünya padişahi idin.

cihān sulṭānı: (Far.+Ar.+T.) Cihan padişahi.

cihān u nev-bahār: (Far.) Dünya ve ilkbahar.

cihān ṣulmet sarayı: (Far.+Ar.+Far.) Dünyanın karanlık sarayı.

cihanda kēl-: (Far.+T.) Dünyaya gelmek.

cihāndın kēç-: (Far.+T.) Dünya varlığından vazgeçmek.

cihāndın kēt-: (Far.+T.) Ölmek, vefat etmek.

cihāndın sefer kıl-: (Far.+Ar.+T.) Son yolculuğa çıkmak, vefat etmek, ölmek.

cihān-ı bī-vefā: (Far.) Vefasız dünya.

cilā tap-: (Ar.+T.) Parlaklık bulmak.

cilve: (Ar.) Naz, işve, eda (Nazlı yürüyüş bağlamında).

cilve ʿet-: (Ar.+T.) İşvenmek, nazlanmak, kırtmak. II Görünmek, ortaya çıkak.

cilve kıl-: (Ar.+T.) Görünmek, ortaya çıkmak; dikkat çekici şekilde hareket etmek.

cilve körset-: (Ar.+T.) İşve etmek.

cilveger: (Far.) İşve eden sevgili.

cilveger bol-: (Far.+T.) Ortaya çıkmak, görünmek.

cilveger māh: (Far.) Cilve eden ay yüzlü sevgili.

cināb: (Far.) Damga.

cinān: (Ar.) Cennetler.

cism: (Ar.) Beden, vücut.

cism içre: (Ar.+T.) Bedende, beden içinde.

cism ü cān: (Ar.+Far.) *Beden ve ruh.*
cübbe ü destār: (Ar.+Far.) *Cübbe ve sarık.*
cūd u ihsān: (Ar.) *Cömertlik ve bağış.*
cüdā: (Far.) *Ayrı düşmek, uzak kalmak. II Âşığın sevgiliden ayrı kalması.*
cüdā bol-: (Far.+T.) *Ayrı düşmek, ayrılmak.*
cüdā eyle-: (Far.+T.) *Ayırmak, uzaklaştırmak, mahrum etmek.*
cüdā kıl-: (Far.+T.) *Ayırmak, uzak tutmak.*
cüdālīg,cüdālīk: (Far.+T.) *Ayrı düşmek, uzak kalmak. II Âşığın sevgiliden ayrı kalması.*
cüdālīg ét-: (Far.+T.) *Ayrılmak.*
cüdālīk derdi: (Far.+T.) *Ayrılık derdi.*
cüdālīk hicri: (Far.+Ar.+T.) *Ayrılık ayrı düşme.*
cüdāyī : (Far.) *Ayrılık.*
cümle reg: (Ar.+Far.) *Tüm damarlar.*
cünūn: (Ar.) *Çılgınlık, delilik.*
cünūn bezmi: (Ar.+Far.+T.) *Delilik meclisi.*
cünūn deşti: (Ar.+Far.) *Delilik vadisi.*
cünūn ehli: (Ar.+T.) *Deli, şuuru yerinde olmayan kişi.*
cünūn pīrehi: (Ar.+Far.+T.) *Delilik gömleği.*
cünūn şehri: (Ar.+T.) *Delilik şehri.*
cünūn tārācı: (Ar.+Far.+T.) *Delilik yağması.*
cür'a: (Ar.) *Yudum, için.*
cürm ehli: (Ar.+T.) *Günahkar kimseler, Allah'ın emir ve yasaklarına uymayan kişiler.*
cüstcū eyle-: (Far.+T.) *Aramak.*
cütücū birle: (Far.+T.) *Aramakla.*
cüy-ı şīr: (Far.) *Süt ırmağı.*
cüz: (Ar.) *Parça.*
cüz vü kül: (Ar.) *Parça ve tüm.*

Ç

çābuk: (Far.) *Ata binmiş kimse, atlı, süvari.*
çābuk süvār-ı āfitāb: (Far.) *Hızlı at koşturan güneş yüzlü sevgili.*

çābuki: (Far.) Ata binmiş kimse, atlı, süvari.
çağ: (T.) Çağ, zaman, vakit, devir.
çahār kıl: (ö.a.) Kuran-ı Kerim'in dört suresi.
çāk a 'zā: (Far.+Ar.) Yırtık beden.
çāk çāk ol-: (Far.+T.) Parça parça, paramparça olmak.
çāk-dil: (Far.) Yırtık gönüllü.
çāk eyle-: (Far.+T.) Yırtmak.
çāker: (Far.) Köle.
çāker kıl-: (Far.+T.) Köle yapmak.
çāker ü kıl: (Far.+T.) Köle ve hizmetçi.
çāk-ı giribān: (Far.) Yakanın yırtığı.
çāk-ı giribān eyle-: (Far.+T.) Yaka yırtmak (tomurcuk açmak bağlamında).
çāk-ı pirehen: (Far.) Gömleğin yırtığı.
çāklığ könlül: (Far.+T.) Yırtık gönlül.
çāre: (Far.) Çare, çözüm, çıkar yol.
çāre kıl-: (Far.+T.) Çare aramak.
çāre sāz: (Far.) Çözüm bulan.
çāre tap-: (Far.+T.) Çözüm bulmak.
çarḥ: (Far.) Felek, âlem, dünya.
çarḥ bī-dād: (Far.) Acımasız dünya.
çarḥ bünyādı: (Far.+T.) Dünya temeli.
çarḥ devri: (Far.+Ar.+T.) Felek devri; dönen felek. Geçen zaman, zaman; ömür.
çarḥ eyvānı: (Far.+T.) Gökyüzünün eyvanı, gökyüzü.
çarḥ meydānı: (Far.+T.) Gökyüzü.
çarḥ ur-: (Far.+T.) Dönmek, daireler çizmek.
çarḥ üze: (Far.+T.) Gökyüzünde.
çarḥ-ı bī-mürüvvet: (Far.) Namert dünya.
çarḥ-ı hicrān: (Far.+Ar.) Ayrılık dünyası.
çarḥ-ı nāfercām: (Far.) Faydasız felek.
çarḥ-ı pīr: (Far.) İhtiyar felek.
çehre: (Far.) Yüz, sima.
çek-: (T.) Yazmak, çizmek.

çek-: (T.) Çekmek; çekme.

cemen: (Far.) Ağaçlı, çiçekli, yeşillik olan yer, bahçe.

cemen gülgeşti: (Far.) Gül bahçesi.

cemen gülleri: (Far.+T.) Çimendeki çiçekler.

cemen riyāzı: (Far.+Ar.+T.) Çimen bahçesi.

cemen sarı: (Far.+T.) Çimenliğe doğru.

cemenārā: (Far.) Çimeni süsleyen.

çendān: (Far.) Ara sıra, bazen.

çerb ü şîrîn: (Far.) Yağlı ve tatlı.

çeşm-i gevher fişān: (Far.) Gevher saçan göz.

çeşm-i giryān: (Far.) Ağlayan göz.

çeşm-i humār: (Far.+Ar.) Baygın göz.

çeşm-i hūnbār: (Far.) Kan ağlayan göz.

çeşm-i hūnfişān: (Far.) Kan saçan göz.

çeşm-i intizār: (Far.+Ar.) Bekleyen göz.

çeşm-i kumrî: (Far.) Güvercin familyasından olan kuşun gözü.

çeşm-i mürüvvet: (Far.+Ar.) Cömertlik gözü.

çeşm-i temāşā: (Far.) İzleme, bakış gözü (seyretme).

çespān: (Far.) Yapışmış olan nesne.

çi: (Far.) "Ne fayda" anlamında kullanılan soru edatı.

çiçek: (T.) Çiçek.

çehre: (Far.) Çehre, yüz.

çehre-perdāz eyle-: (Far.+T.) Suret vermek.

çehresin erguvān êt-: (Far.+T.) Yüzünün Erguvān çiçeği gibi yapmak.

çehre-yi gülfām: (Far.) Gül renkli yüz.

çehre-yi zerd: (Far.) Sarı yüz.

çık-: (T.) Çıkmak.

çirāğ: (Far.) Fital, mum, kandil; etrafa ışık veren şey.

çirāğ otı: (Far.+T.) Mum ışığı.

çirāgān: (Far.) Bahçelerde kandil ve mumlarla yapılan gece şenliği; donanma.

çirāgān êt-: (Far.+T.) Aydınlatmak.

çirāgān eyle-: (Far.+T.) Aydınlatmak.

çirāgān tünler: (Far.+T.) *Aydınlık geceler.*

çirāgān yarut-: (Far.+T.) *Şenliği aydınlatmak.*

çirāg-ı āh: (Far.) *Ahın ışığı.*

çirāg-ı berķ-i āh: (Far.+Ar.) *Ah şimşeginin pırlıltısı.*

çirāg-ı maḥfil-i altın beşik: (Far.+Ar.+T.) *Altın beşik meclisinin ışığı.*

çirāg-ı nūr-baḥş-ı rūzgār: (Far.+Ar.+Far.) *Hayata ışık veren çırağ.*

çirāg-ı rūzgār: (Far.) *Yaşam ışığı.*

çirāgı vaşl: (Far.+Ar.) *Kavuşma mumu.*

çirik: (T.) *Asker.*

çirmaş-: (T.) *Sarmaşmak, dolaşmak.*

çoh: (T.) *"Çok, fazla, ziyade" anlamında miktar zarfı.*

çok: (T.) *"Oldukça fazla, aşırı miktarda, fazlaca" anlamlarında zarf.*

çü: (Far.) *Gibi.*

çuğz: (T.) *Baykuş.*

çuğz yanglıg: (T.) *Baykuş gibi.*

çün: (Far.) *Hem "Çünkü" sebep sonuç cümlelerinde kullanılan bir bağlaçtır hemde gibi ve benzer anlamındadır.*

çün u çerā: (Far.) *Bir şeyin sebebini ve keyfiyetini anlamak için sorulan "nasıl ve niçin?" anlamında bir deyim.*

çün ya'ķüb-ı nābī-nā: (ö.a.) *Gözü görmeyen Hz. Yakup gibi.*

çünkü: (Far.) *Çünkü, zira.*

D

dād ēt-: (Far.+T.) *Adaletli davranmak, insaf etmek.*

dād eyle-: (Far.+T.) *Şikayet etmek, sızlanmak, feryat etmek.*

dād kıl-: (Far.+T.) *Şikayet etmek, sızlanmak, feryat etmek.*

dād u feryād: (Far.) *Şikayet ve feryat.*

dāde kēl-: (Far.+T.) *Adalet istemeye gelmek.*

dādḥāh: (Far.) *Adalet isteyen.*

dādres: (Far.) *Yardımcı.*

dāg: (Far.) *Yara, yanık yarası, aşk yarası.*

dāg bol-: (Far.+T.) *Yara olmak.*

dāğ dāğ èt-: (Far.+T.) Delik deşik yara yapmak.
dāğ eyle-: (Far.+T.) Kızgın demirle dağlamak, yaralamak.
dāğ ile: (T.) Yara ile.
dāğ ile kan: (T.) Yara ile kan.
dāğ üstide dāğ: (Far.+T.+Far.) Yara üstüne yara.
dāğ yanglıg: (Far.+T.) Yara gibi.
dāğa vèr-: (Far.+T.) Yaralamak.
dāğ-ı derd-i bī-pāyāningim: (Far.) Çaresiz derdinin yarasıyım.
dāğ-ı dil: (Far.) Gönül yarası.
dāğ-ı firāk: (Far.+Ar.) Ayrılık yarası.
dāğ-ı furkat: (Far.+Ar.) Ayrılık yarası.
dāğ-ı hacālet: (Far.+Ar.) Utandırıcı yara.
dāğ-ı hasret: (Far.+Ar.) Hasret yarası.
dāğ-ı hicrān eyle-: (Far.+Ar.+T.) Ayrılık yarasına çevirmek.
dāğ-ı hier-i yār-ı mihrbān: (Far.+Ar.+Far.) Merhametli sevgilinin ayrılık yarası.
dāğ-ı 'ışk: (Far.+T.) Aşk yarası.
dāğ-ı nihān: (Far.) Saklı, gizli yara; dert.
dāğ-ı sulṭān furkatı: (Far.+Ar.+T.) Sultanın ayrılık yarası.
dāğını pinhān tut-: (Far.+T.) Yarasını gizlemek, saklamak.
dāğlar koy-: (Far.+T.) Yaralar bırakmak.
dāhil-i maṭbah: (Ar.+Far.+Ar.) Mutfağın içi.
dāl bol-: (Ar.+T.) Bükülmek, eğilmek.
dāl kıl-: (Ar.+T.) Belini bükmek, eğmek.
dām: (Far.) Tuzak.
dām eyle-: (Far.+T.) Tuzak haline getirmek.
dām tut-: (Far.+T.) Tuzak tutmak.
dāmān: (Far.) Etek.
dāmān-ı devlet: (Far.+Ar.) Mutluluk elbisesi, saadet eteği.
dāmān-ı istiğnā: (Far.+Ar.) Naz, işve eteği. II nazlanmak, kendini ağırdan satmak.
dāmān-ı šüreyyā: (Far.+Ar.) Süreyya yıldızının eteği.
dāmen: (Far.) Etek.
dāmen-i deşt cünün: (Far.+Ar.) Delilik çölünün eteği.

dām-ı belā: (Far.+Ar.) Bela, hile tuzağı.
dām-ı ğam: (Far.+Ar.) Gam tuzağı.
dām-ı hile koy-: (Far.+Ar.+T.) Hile tuzağı kurmak.
dāmıġa mübtelā kıl-: (Far.+T.+Ar.+T.) Tuzaġa düşürmek.
dānā: (Far.) Âlim, bilgin, bilim adamı.
dāne: (Far.) Sevgilinin vücudundaki siyah nokta, ben. II tane, adet.
dāne-yi eşk: (Far.) Gözyaşı taneleri.
dāne-yi hāl: (Far.) Sevgilinin yüzündeki ben.
dāniş ü fehm ü hıred: (Far.+Ar.) Bilgi, idrak ve akıl.
dāniş ü ihsān: (Far.+Ar.) Bilgi ve iyilik.
dāsītān: (Far.) Destan, aşk hikayesi.
dāsītān eyle-: (Far.+T.) Destan yapmak.
da'vā: (Ar.) Çözülmesi gereken mesele.
dāyim: (Ar.) Daima, sürekli anlamında zarf.
dē-: (T.) Demek, söylemek, dile getirmek.
dēb ēdi: (T.) Demişti.
dēban: (T.) Demek, söylemek, dile getirmek.
def': (Ar.) Def etme, başından kovma, savma.
def'-i āfet: (Ar.) Afeti uzaklaştırma.
def'-i humār ēt-: (Ar.+T.) Sarhoşluğun verdiği baş ağrısından kurtulmak.
defter: (Ar.) Bir arada bulunan kâğıt destesi. II Amel defteri.
defter-i çarh: (Ar.+T.) Feleğin defteri.
dehān: (Far.) Ağız.
dehr: (Far.) Devir, zaman, zamane, dünya.
dehr ara: (Far.+T.) Dünyada.
dehr bāġı: (Far.+T.) Dünya bahçesi.
dehr būstānı: (Far.+T.) Dünya bahçesi.
dehr ġavġası: (Far.+T.) Dünya gürültüsü.
dehr güzergāhı: (Far.+T.) Dünya geçidi.
dehr içre: (Far.+T.) Dünyada.
dehr ili: (Ar.+T.) Dünya halkı.
dehr eyvānı: (Far.+Ar.+T.) Dünya köşkü.

dehr kiştzārī: (Far.+T.) Dünya mezarası.
dehr mülki: (Far.+Ar.+T.) Dünya varlığı.
dehrdin öt-: (Far.+T.) Vefat etmek.
dehr-i bī-bakā: (Far.+Ar.) Bakasız devir.
dem: (Far.) An, vakit, zaman.
dem ur-: (Far.+T.) Nefes vermek, ferahlatmak.
demādem: (Far.) Her zaman, daima, her an.
dembedem: (Far.) Bazen, arasıra, zaman zaman.
demī: (Far.) An, vakit, zaman.
demī ārām tut-: (Far.+T.) Bir an dinlenmek.
dem-i tīg: (Far.) Kılıcının önü.
demsāz: (Far.) Arkadaş, dost.
der ü dīvār: (Far.) Kapı ve duvar.
derbeder bol-: (Far.+T.) Serseri ve perişan olmak.
derbeder ét-: (Far.+T.) Perişan etmek.
derd: (Far.) Dert, acı, gam, tasa, hüzn.
derd bile: (Far.+T.) Üzüntü ile.
derd ehli: (Far.+Ar.+T.) Sıkıntı çeken insanlar.
derd ile: (Far.+T.) Üzüntü ile inleme.
derd ile tur-: (Far.+T.) Ezîyet ve sıkıntı çekmek.
derd ü belā eyle-: (Far.+Ar.+T.) Üzüntü ve sıkıntıya çevirmek.
derd ü dāğ: (Far.) Hüzünlü kalbin yarası ve derdi.
derd ü elem ü ğuşşā: (Far.+Ar.) Dert, üzüntü ve tasa.
derd ü ğam: (Far.+Ar.) Dert ve üzüntü.
derd ü hicrān: (Far.+Ar.) Keder, tasa, gam ve bunlardan kaynaklanan acı.
derd üze derd: (Far.+T.+Fark.) Dert üstüne dert.
derd vādīsi: (Far.+Ar.+T.) Dert vadisi.
derd-āşām: (Far.) Dert içen, dertli.
derd-i āh: (Far.) Ahın derdi.
derd-i bī-darmān: (Far.) Çaresiz dert.
derd-i bī-devā: (Far.) Çaresiz kaygı ve üzüntü.
derd-i derūn: (Far.) Gönül kaygısı.

derd-i dil: (Far.) Gönül alan sevgiliye kavuşma derdi.
derd-i dil êt-: (Far.+T.) Sohbet etmek, dertleşmek.
derd-i firāk: (Far.+Ar.) Ayrılık derdi.
derd-i hicrân: (Far.+Ar.) Ayrılık derdi.
derd-i muḥabbet: (Far.+Ar.) Aşk derdi.
derd-i yār: (Far.) Sevgiliyi düşünme derdi.
derdlîg: (Far.+T.) Dertli.
derdlîg köngül: (Far.+T.) Dertli, tasalı gönül.
derdmend: (Far.) Derdi olan, dertli, üzüntülü.
dergeh: (Far.) Kapı, eşik, huzur, makam.
darmân: (Far.) İlaç, çare, tedavi.
darmân êt-: (Far.+T.) İlaç olmak, kurtuluş olmak.
darmân eyle-: (Far.+T.) Şifa vermek, iyileştirmek.
dervîş-i şāhib-dîl: (Far.) Gönül sahibi olan derviş.
deryā: (Far.) Nehir.
deryādegî āb-ı revān: (Far.+T.+Far.) Nehirde akan su.
deryā-dîl: (Far.) Geniş gönüllü, cömert, cesur olmasından.
deryā-yı bî-kirān: (Far.) Sonu olmayan nehir.
deryā-yı ceyḥūn: (ö.a.) Ceyhun nehri.
dest: (Far.) El.
destgāh: (Far.) Tezgah; kudret, iktidar.
destgîr: (Far.) Yardımcı, elinden tutan; sıkıntısını gideren.
dest-i zerfişān: (Far.) Altın saçan el, cömert el.
deşt: (Far.) Bozkır, çöl.
deşt ü şahrā: (Far.+Ar.) Ova, bozkır ve çöl.
deşt-i cünūn: (Far.+Ar.) Delilik vadisi.
devā: (Ar.) İlâç, derman, şifâ.
devā kıl-: (Ar.+T.) Çare bulmak, tedavi etmek.
devā-i derd-i hicrân: (Ar.+Far.+Ar.) Ayrılık derdinin ilacı.
de'vā-i 'ışk: (Ar.+Far.+Ar.) Aşka davası.
devlet: (Ar.) Devlet, makam.
devlet bile sa'ādat: (Ar.+T.+Ar.) Devlet ve mutluluk.

devlet-ḥāne: (Ar.+Far.) Mutluluk evi.

devlet ile: (Ar.+T.) Devletle, varlıkla.

devlet öyi: (Ar.+T.) Devlet evi.

devlet ü iḳbāl: (Ar.) Mutluluk ve saadet.

devlet ü tāt u serīr: (Ar.+Far.) Devlet, taç ve taht.

devlet-i dīdār: (Ar.+Far.) Kavuşma mutluluğu.

devlet-i dünya: (Ar.+Far.+Ar.) Dünya saadeti, dünya varlığı, baht.

devlet-i iskenderī: (ö.a.) İskender'in varlığı gibi bir varlık.

devlet-i 'uzmā: (Ar.+Far.+Ar.) Yüce mevki, makam (Sadrazamlık bağlamında); büyük mutluluk.

devlet-i vaşl: (Ar.+Far.+Ar.) Kavuşma devleti.

devletni ābırūyī: (Ar.+T.+Far.) Devletin şerefi.

devletlü sultān: (Ar.+T.+Ar.) Varlıklı sultan.

devr: (Ar.) Devir, çağ, dönem.

devr ili: (Ar.+T.) Zamana halkı.

devrān: (Ar.) Devir, çağ, dünya.

devrān ara: (Ar.+T.) Devir içinde.

devrān ehli: (Ar.+T.) Çağ ehli, devir ehli.

devrān-ı vişāl: (Ar.+Far.+Ar.) Kavuşma devri, zamanı.

devr-i felek: (Ar.+Far.+Ar.) Dünya, alem, evren.

devr-i gerdūn: (Ar.+Far.) Dönen felek (dünya).

devr-i rāḥat: (Ar.+Far.+Ar.) Rahatla sonlanan devir.

deycūr: (Far.) Aşırı karanlık.

deyr ara: (Ar.+T.) Meyhane içinde.

deyr bile şavm'a: (Ar.+T.+Ar.) Meyhane ile ibadet yeri.

deyr içre: (Ar.+T.) Meyhane içinde.

deyr pīri: (Ar.+Far.+T.) Meyhaneci.

deyr-i fānī: (Ar.+Far.+Ar.) Fani, geçici dünya.

dīdār: (Far.) Yüz, çehre, sima, güzel yüzün görünmesi.

dīde: (Far.) Göz.

dīde-giryān: (Far.) Gözü yaşlı, ağlayan.

dīde-yi cān-ı aḥbāb: (Far.+Ar.) Can dūstlarının gözü.

dīde-yi ehl-i naẓar: (Far.+Ar.) Bakış ehlinin gözü.

dīde-yi giryān: (Far.) Ağlayan göz.

dīde-yi ḥayret: (Far.+Ar.) Garip bir şekilde bakmak.

dīde-yi ḥūnbār: (Far.) Kan saçan göz.

dīde-yi ḥūn-fiṣān: (Far.) Kan saçan göz.

digerdūn: (Far.) Değişik, karışık.

dil ü cān: (Far.) Gönül ve can.

dilāver: (Far.) Yürekli, cesur, yiğit, kahraman.

dilber-i ‘ayyār: (Far.+Ar.) Hilekâr sevgili.

dilber-i gülfām: (Far.) Güle benzeyen sevgili.

dildār: (Far.) Gönül alan, gül; sevgili.

dilfigār: (Far.) Gönlü yaralı.

dil-figār u sīne-rīṣ: (Far.) Gönlü yaralı.

dil-firīb: (Far.) Gönlü aldatan, câzibeli.

dil-güşā, dil-küşā: (Far.) Gönül açan, kalbe ferah veren.

dil-ḥasta: (Far.) Gönül hastası.

dil-i efgār: (Far.) Yaralı gönül.

dilkeş-ü zībā: (Far.) Gönül alıcı ve güzel.

dil-nevāz: (Far.) Gönül okşayan, hoş, latif.

dil-ṣād: (Far.) Gönlü sevinçli, sevgili.

dīn: (Ar.) İnsanların yaratıcı olarak kabul ettikleri üstün güce olan îmanlarını, ona yapacakları ibâdetlerin bütünü ve bu îmâna göre davranışlarının nasıl olması gerektiğini düzenleyen inanış yolu.

dīn ü dil: (Ar.+Far.) Din ve gönül.

dīn ü mezheb: (Ar.+Far.+Ar.) Din ve mezhep.

dīn-i ‘ışk: (Ar.+Far.+Ar.) Aşk dini.

dirīg: (Far.) Acımasızca, merhamet etmeden.

dirīg ét-: (Far.+T.) Esirgemek.

dīv: (Far.) Dev.

dīvāne: (Far.) Çılgın, deli, mecnun.

dīvāne bol-: (Far.+T.) Deliye dönmek, delirmek, kendinden geçmek.

dīvāne kıl-: (Far.+T.) Delirtmek, kendinden geçmek.

dīvāneler birle: (Far.+T.) Deliler ile.

diyār: (Ar.) Memleket, ülke.

du‘ā: (Ar.) Allah'a yalvarma, niyâz.

du‘ā bile: (Ar.+T.) Dua ile.

du‘ā ét-: (Ar.+Far.) Dua etmek.

du‘ā eyle-: (Ar.+T.) Dua etmek.

du‘ā kııl-: (Ar.) Allah'a yalvarma, niyâz.

du‘ā tile-: (Ar.+T.) Dua istemek.

du‘ā vakti: (Ar.+T.) Dua zamanı.

du‘ā-i hayr ét-: (Ar.+T.) Hayır dua etmek.

du‘ā-i hayr kııl-: (Ar.+T.) Hayır dua etmek.

du‘ālar bile: (Ar.+T.) Dualarla.

dübāre: (Far.) Bir daha.

düçār eyle-: (Far.+T.) Uğratmak, müptela etmek.

dūd: (Far.) Duman, tütün.

dūd-ı āh: (Far.) Ahın dumanı.

dūd-ı figān: (Far.) Feryadın, haykırışın dumanı.

duman-ı āteş-i hicrān: (T.+Far.+Ar.) Ayrılık ateşinin dumanı.

dünyā: (Ar.) Cihan, alem, evren.

dünyā çemeni: (Ar.+Far.+T.) Dünya bahçesi.

dünyā ğami: (Ar.+T.) Dünya derdi, dünya tasası.

dünyā yüzi: (Ar.+T.) Dünya, yeryüzü.

dünyāğa kēl-: (Ar.+T.) Dünyaya gelmek, doğulmak.

dünyāge kēl-: (Ar.+T.) Doğulmak, dünyaya gelmek.

dur: (T.) -dır, -dir, -dur, -dür bildirme eki.

dür: (Ar.) İnci tanesi, çok güzel, çok kıymetli sevgili.

dür eyle-: (Far.+T.) Uzaklaştırmak, yok etmek, ortadan kaldırmak.

dür-dāne: (Far.) İnci tanesi, çok güzel, çok kıymetli sevgili.

dürfişān ét-: (Far.+T.) İnci saçmak.

dürr-i eşk: (Ar.+Far.) Gözyaşı incisi.

dürr-i maķāle: (Ar.) İnci gibi söz.

dürr-i meknūn: (Ar.+Far.+Ar.) Saklı inci gibi.

dürri-i yektâ: (Ar.+Far.) Eşsiz inci.
düş-: (T.) Düşmek, sendelemek.
düşman: (Far.) Düşman.
düst: (Far.) Dost, arkadaş, sevgili.
düsthık resmi: (Far.+T.) Arkadaşlık usulü.
düşvâr: (Far.) Zor.
dütâ bol-: (Far.+T.) İki kat olmak, bükülmek.
dütâ eyle-: (Far.+T.) İki büküm etmek.
dūzah: (Far.) Cehennem.
dūzah ‘azābi: (Far.+Ar.+T.) Cehennem azabı.

E

ebced: (Ar.) Eskiden Arap hurûf-ı hecâsını cami olmak üzere tertip edilen elfâz-ı ma'rûfenin birincisi.
ebed: (Ar.) Ebedilik, sonu olmamak.
ebr-i nīsân: (Far.) Nisan bulutu (Nisan yağmurları bağlamında).
ecel: (Ar.) Ölüml.
edâ: (Ar.) Yerine getirme.
edeb birle: (Ar.+T.) Edeple: Saygılı bir şekilde (Nezakete kuralları çerçevesinde).
edebgâh: (Ar.+Far.) Edeple öğretene okul.
edhem şıfat bol-: (ö.a.) İbrahim bin Edhem gibi olmak.
edi: (T.) Ek fiil, idi.
efgân: (Far.) Feryat, figan.
efgân çek-: (Far.+T.) İnlemek.
efgân et-: (Far.+T.) Feryat etmek, haykırmak.
efgâr: (Far.) Yaralı. Mecruh.
efgâr et-: (Far.+T.) Yara etmek, yaralamak.
efgâr eyle-: (Far.+T.) Yaralanmak, incinmek.
efgâr kıl-: (Far.+T.) Yaralamak.
eflāk: (Ar.) Felekler; gökyüzü.
efsâne: (Far.) Masal, söylenti, efsane.
efser: (Far.) Taç.

efsün: (Far.) Efsun, büyü, sihir, göz bağcılık, arpağ.

efsürde ol-: (Far. + T.) Duygusuz, hissiz olmak.

efsūs: (Far.) "Eyvah, yazık!" anlamında ünlem.

efzā: (Far.) Artırmak. çoğaltmak uzatmak. II. gereksiz bir şekilde sözü/konuyu uzatmak.

eger: (Far.) "Eğer" edatı.

eger çendī: (Far.) Her ne kadar.

èg-: (T.) Eğmek.

ègn: (T.) Boyundan bele kadar olan vücut bölümü, sırt, arka.

ehl: (Ar.) Ehl, bir işten anlayan.

ehl-i dil: (Ar. + Far.) Gönül ehli.

ehl-i mātem: (Ar.) Yas tutanlar.

ehl-i ṭab': (Ar.) Yaradılış ehli, kabiliyetli kimseler, şairler.

ehl-i vefā: (Ar.) Vefa ehli, âşıklar.

èken: (T.) İmiş, idi.

èl: (T.) El.

èl ur-: (T.) Ellemek.

elbette: (Ar.) "Mutlaka, hiç şüphesiz" anlamlarında kullanılan zarf.

elem: (Ar.) Acı, üzüntü, dert, keder.

elem üzre elem: (Ar. + T. + Ar.) Acı üstüne acı.

elem-i zāhir: (Ar. + Far. + Ar.) Görünen sızı.

el-firāk: (Ar.) Ayrılık sözü, elveda.

elhān: (Ar.) Şarkılar, nağmeler, ezgiler.

elif kāmēt: (Ar.) Flif gibi düzgün ve uzun boylu.

elifdék kād: (Ar. + T. + Ar.) Elif gibi boy.

elifdék kāmēt: (Ar. + T. + Ar.) Elif gibi kamet.

èlig: (T.) El.

èlk: (T.) El.

el-kıssa: (Ar.) Sözün kıtası, kısacası.

èlt-: (T.) İletmek, götürmek, yanına yaklaştırmak.

el-vedā': (Ar.) "Güle güle" anlamında son veda ifadesi.

elzem: (Ar.) Lazım.

emān: (Ar.) Güven, itimat, eminlik; güven sağlama.

emān bol-: (Ar.+T.) Sağlıcakla kal.

emān tap-: (Ar.+T.) Aman bulmak; kurtulmak, kurtulma olanağına kavuşmak, kurtuluş yolu bulmak, selamete çıkmak.

ēmdi: (T.) Şimdi.

ēmes: (T.) Değil.

emīr: (Ar.) Hükümdar.

emīr-i ğamgüsār: (Ar.+Far.) Dert ortağı olan emir.

emīr-i kāmrān: (Ar.+Far.) Bahtiyar emir.

emīr-i kec-külāh: (Ar.+Far.) Külâhı eğri olan Emir.

emīr-i mu‘teber: (Ar.+Far.+Ar.) İtibarlı olan emir. Saygın olan emir.

emīr-i nāmdār: (Ar.+Far.) Şanlı emir.

emīr-i şafşiken: (Ar.+Far.) Düşman safları dağıtan emir.

emn ü emān: (Ar.) Huzur ve güven.

emr-i muḥāl: (Ar.) Gerçekleşmesi imkânsız emir olmak, mümkün olmamak.

emvāc-ı tūfān eyle-: (Ar.+T.) Fırtına dalgalarına çevirmek.

enbiyā rūḥı: (Ar.+T.) Peygamberler ruhu.

içre: (Ar.+T.) Yıldız içinde.

encüm-i eşk: (Ar.+Far.) Yıldıza benzeyen gözyaşları.

endīşe: (Far.) Düşünce, kaygı.

endīşe-yi ḥurşīd-i tābān: (Far.) Güneş gibi parlayan sevgilinin düşünmesi.

endīşe-yi sevdā: (Far.+Ar.) Aşk düşüncesi.

endūh dāmı: (Far.+T.) Dert ve keder tuzağı.

endūh firākı: (Far.+Ar.+Trl) Ayrılık derdi.

endūh tağı: (Far.+T.) Üzüntü ve keder dağı.

endūh-i bī-pāyān: (Far.) Bitmeyen acı.

ene’l-ḥak: (Ar.) Ben Hakk’ım [Hallâc-ı Mansur’un vecd hâlinde söylediği ve dâra çekilmesine sebep olan meşhur söz olup edebiyâtımızda vahdet görüşünün ve taşkın cezbenin ifâdesi olarak çok kullanılmıştır].

engüş-i nedāmet: (Far.+Ar.) Pişmanlık parmağı.

enīs-i ğamkeş: (Ar.+Far.) Arkadaş ve dert ortağı.

ērdi: (T.) Ek fiil, idi.

erguvān: (Far.) Erguvān çiçeği.

êrse: (T.) *İse.*

êrme: (T.) *Değil.*

êrmiş: (T.) *Ek fîl, imiş, idi.*

erzân: (Far.) *Ucuz.*

esâs-ı kerr ü ferr: (Ar.+Far.) *Güç kuvvetin temeli.*

esbâb-ı muhabbet: (Ar.) *Sevgi sebepleri.*

esbâb-ı tecemmül: (Ar.) *Süslenme sebebi.*

êse: (T.) *Eklendiği cümleye koşul anlamı veren ek. ise.*

eşer: (Ar.) *Eser, iz, nişan.*

eşer êt-: (Ar.+T.) *Tesir etmek, etkileek.*

eşer kııl-: (Ar.+T.) *Tesir etmek, etkileek.*

esîr: (Ar.) *Bağlı, tutsak.*

esîr kııl-: (Ar.+T.) *Mahkum, köle yapmak.*

esîr-i dâğ-ı hicrân: (Ar.+Far.+Ar.) *Ayrılık tutuklusu olmasın.*

esîr-i derd: (Ar.+Far.) *Derde uğramak, aşk derdinin esiri olmak.*

esîr-i hâk: (Ar.+Far.) *Toprağın esiri.*

esîr-i şehir-i fenâ: (Ar.+Far.+Ar.) *Geçici şehrin tutkunu.*

esîr-i zülf-i pür-tâb: (Ar.+Far.) *Sevgilinin kıvrıcık saçlarına tutkun.*

eş'âr: (Ar.) *Şiirler, manzum sözler.*

eşed: (Ar.) *Çok daha şiddetli.*

êşik: (T.) *Kapı.*

eşit-: (T.) *İşitmek, duymak.*

eşk: (Far.) *Gözyaşı.*

eşk sîlâbı: (Far.) *Gözyaşı seli.*

eşk sîli: (Far.) *Gözyaşı seli.*

eşkâl: (Ar.) *Şekiller, suretler.*

eşkbâr êt-: (Far.+T.) *Yağmur gibi gözyaşı dökmek, çok ağlamak.*

eşk-i çeşm-i giryân: (Far.) *Ağlayan gözün gözyaşı.*

eşk-i gülgün: (Far.) *Gül renkli gözyaşı.*

eşk-i şeş-katâr: (Far.) *Sıra ile akan gözyaşı.*

esrâr: (Ar.) *Gizli olan, herkesçe bilinmeyen şeyler, herkese açık olmayan gizlilikler, sırlar.*

esrār-ı ʿışk: (Ar.+Far.+Ar.) Aşkın gizemi.
esrār-ı muḥabbet: (Ar.+Far.+Ar.) Aşkın sırları.
ēt-: (T.) Etmek, eylemek, yapmak.
etek: (T.) Elbisenin belden aşağı kısmı: Vücûdun belden aşağısına giyilen giyecek.
eṭrāf: (Ar.) Yan, çevre, kenar.
eṭvār-ı ferruḥ: (Ar.+Far.) Güzel davranış.
evbāš: (Far.) Serseri kafadar.
evc-i šüreyyā: (Ar.+Far.+Ar.) Ülker yıldızının doruk noktası.
evkāt: (Ar.) Vakit, zaman.
evlād: (Ar.) Bir kimsenin oğlu veya kızı, çocuk.
evrāk-ı deyvān: (Ar.+Far.+Ar.) Divanın yaprağı.
evvel: (Ar.) Başlangıçta, evvelâ, ilk önce, ilk olarak.
ey: " Bir varlığa seslenme ünlemi".
eyle-: (T.) Etmek, eylemek, yapmak.
eylen-: (T.) Dönmek, dolaşmal.
eylentür-: (T.) Döndürmek, dolaştırmak.
ez ğayr: (Far.) Başkasından.
ez ḥaşıyet-i Devlet ḥān: (ö.a.) Devlet Han'ının huyu.
ezel: (Ar.) Çok eskiden beri, başlangıcı olmayan geçmiş zaman.
ezel kūn: (Ar.+T.) Ezel günü, başlangıç, ruhların yaratılış zamanı.

F

fāhte: (Far.) Üveyik kuşu.
faḫīr ü nā-tüvān: (Ar.+Far.) Yoksul ve güçsüz.
fāl: (Far.) Geleceği öğrenmek, şans ve kismetini anlamak amacıyla oyun kağıdı, kahve telvesi, el ayası vb.ne bakarak anlam çıkarma, bakı.
fārīg-bāl: (Ar.) Gönlü rahat, özgür.
fark: (Ar.) Başkalık, fark
fark ēt-: (Ar.+T.) Farkına varmak, idrak etmek, sezmek.
farz: (Ar.) Yapması zorunlu olan Tanrı buyruğu.
farz kııl-: (Ar.+T.) Bir şeyi kesin olarak yapmak; yapılmasını zorunlu hâle getirmek; şart ve gerekli görmek.

fāş ét-: (Ar.+T.) Açığa çıkarmak, meydana çıkarmak, ifşa etmek.
fāş eyle-: (Far.+T.) Ortaya çıkarmak, ifşa etmek, açığa çıkarmak.
fāş kıl-: (Far.+T.) Ortaya çıkarmak, ifşa etmek, açığa çıkarmak.
fāş ol-: (Far.+Trç) Meydana çıkmak, açığa vurmak.
faşih: (Ar.) Güzel, düzgün, açık ve kusursuz konuşan.
faşl-ı bahār: (Ar.+T.) Bahar mevsimi.
faşl-ı hazān: (Ar.+Far.) Güz mevsimi.
fāyizü'l-envār: (Ar.) Nurlar saçan.
fedā: (Ar.) Feda, uğruna verme.
fedā bol-: (Ar.+T.) Feda olmak.
fedā kıl-: (Ar.+T.) Feda etmek. Kıymak, gözden çıkarmak.
fedā ol-: (Ar.+T.) Uğruna yok olmak.
fedā-i hüküm ü fermān eyle-: (Ar.+Far.+T.) Hüküm ve buyruğa feda etmek.
fehm ét-: (Ar.+T.) Bilmek, anlamak.
felek: (Ar.) Gökyüzü, semâ, Dünya, âlem, devran.
felek cevri: (Ar.+T.) Feleğin, dünyanın cefası.
felek hırmeni: (Ar.+Far.+T.) Felek harmanı.
felek hursîd-i yanglîg: (Ar.+Far.+T.) Dünya güneşi gibi.
felek elgi: (Ar.+T.) Feleğin eli.
felek kaşrı: (Ar.+T.) Dünya köşkü.
felek sakfı: (Ar.+T.) Gök kubbesi.
felekden öt-: (Ar.+T.) Felekten geçmek.
felek-i sifle: (Ar.+Far.+Ar.) Alçak felek.
fenā: (Ar.)Yok olmak, zeval bulmak.
fenā deşti: (Ar.+Far.+T.) Yokluk vadisi.
fenā kıl-: (Ar.+T.) Yok etmek.
ferāg: (Ar.)Vazgeçme, bırakıp terk etme.
ferāgat: (Ar.) Ayrılmak.
ferāget ét-: (Ar.+T.) Vazgeçmek, el çekmek.
ferah: (Ar.)Sevinç ve mutluluk.
ferah tap-: (Ar.+T.) Rahatlamak, ferahlamak.
ferāmūş: (Far.) Unutma, nisyân.

ferāmūş eyle-: (Far.+T.) Unutmak.

ferāmūş kııl-: (Far.+T.) Unutmak, vazgeçmek, peşini bırakmak.

ferāmūş ol-: (Far.+T.) Unutulmak, hatırlanmamak.

ferah tap-: (Ar.+T.) Mutlu olmak, sevinmek.

ferahbahş-ı dimāğ: (Ar.+Far.+Ar.) Dimağa huzur verici.

fergāne: (ö.a.) Orta Asya'da bulunan bir bölge.

ferhād: (ö.a.) Fars kökenli Hüsrev ü Şîrîn ve Ferhād ü Şîrîn aşk hikâyelerinin erkek kahramanı.

ferhunde atvār: (Ar.) Güzel tavırlı sevgili.

ferhunde sultān: (Ar.) Uğurlu sultan.

fermān: (Ar.) Buyruk, emir.

fermān pezîr: (Ar.+T.) Emirden itaat eden.

fermānber: (Ar.+Far.) Fermana uyan, aldığı emri yerine getiren.

ferruh: (Far.) Feraha, huzura ermiş olan.

ferruh ruh: (Ar.+Far.) Ferah yüzü.

ferş eyle-: (Far.+T.) Döşemek, sermek, kaplamak.

ferş-i mahmal: (Far.) Yer yüzünün yeşilliği.

ferş-i rehğüzār: (Far.) Geçiş yolu.

feryād: (Far.) Bağırıp çağırma. Yüksek sesle yardım istemek.

feryād çek-: (Far.+T.) Feryat ve inilti etme.

feryād ét-: (Far.+Ar) Yüksek sesle haykırmak.

feryād eyle-: (Far.+T.) Yüksek sesle ağlamak.

feryād ile dād eyle-: (Far+Tr) Ağlayarak adalet istemek.

feryād ile figān: (Far.+T.+Far.) Feryat ile inleme.

feryād kııl-: (Far.+T.) Bağırıp çağırma, haykırmak.

feryād u efgān: (Far.) Bağırma ve inleme.

feryād u figān şavti: (Far.+Ar.) Ağlama ve inleme sesi.

feryād-res: (Far.) Bağırıp çağırma. Yüksek sesle yardım istemek.

ferzāne: (Far.) Seçkin, güzide, iyi yetişmiş (kişi).

fezend: (Far.) Oğul, erkek çocuk.

fezend mihri: (Far+Ar.+T.) Çocuk sevgisi.

feş ü destār : (Far.) Şapka ve sarık.

feşāḥat ehli: (Ar.+T.) Güzel konuşanlar.

fetānet: (Ar.) Yaratılıştan gelen çabuk anlama yeteneği, zihin açıklığı, anlaşıp, kavrayış,

feth ü nuşret: (Ar.) Fetih ve zafer.

feth-i bāb: (Ar.) Kapıyı açmak.

fevt-i Furşat: (Ar.+Far.+Ar.) Fırsatı elden kaçırma.

fevvāre: (Ar.) İçinden su fışkıran şey, fiskiye.

feyz: (Ar.) Nimet, bağış, ihsan, kerem.

feyz-i bahār: (Ar.+Far.) Baharın bereketi ve bolluğu.

feyz-i kûdûm: (Ar.) Ayağının uğuru, gelişinin bereketi.

feyz-i lutf: (Ar.) Bolca lûtf ve merhamet.

figān: (Far.) Acının verdiği etkiyle bağırma, haykırma, inleme.

figān çek-: (Far.+T.) İnlemek.

figān êt-: (Far.+T.) İstirapla bağırma, feryat etmek.

figān eyle-: (Far.+T.) Üzüntü ile bağırıp çağırmak.

figān u nālîş: (Far.) Ağlamak ve inlemek.

figān u şîven: (Far.) İnleme ve feryat etme.

figān u zār êt-: (Far.+T.) Ağlamak, inlemek.

figār kıl-: (Far.+T.) Gönlü yara etmek.

fıkr: (Ar.) Düşünce, endişe.

fıkr eyle-: (Ar.+T.) Düşünmek.

fıkr ü endîşe: (Ar.+Far.) Fikir ve düşünce.

fıkr ü ḥayāl: (Ar.) Düşünce ve hayal.

filāṭûn kebi: (ö.a.) Eflatun gibi.

fi'l-meşel: (Ar.) Diyelim ki, farz edelim ki, mesela.

fırāk: (Ar.) Ayrılık, hicran.

fırāk derdi: (Ar.+Far.+T.) Ayrılık derdi, ayrılık acısı.

fırāk elgi: (Ar+Tr) Ayrılık yüzünden.

fırāk içinde: (Ar.+T.) Ayrılıktan kaynaklanan zorluk ve sıkıntı içinde.

fırāk içre: (Ar.+T.) Sevgiliden ayrılık sırasında.

fırāk leşkeri: (Ar.+Far.) Ayrılık askeri.

fırāk şiddeti: (Ar.+T.) Ayrılık sıkıntısı.

firāk tağı: (Ar.+T.) *Ayrılık dağı.*
firāk u hier: (Ar.) *Ayrılık.*
firāk u miḥnet: (Ar.) *Ayrılık acı ve sıkıntısı.*
firāvān: (Far.) *Bol, aşırı, çok.*
firdevs: (Ar.) *Cennet bahçesi.*
firīb: (Far.) *Hile.*
firişte yā perī: (Far.) *Melek ya peri..*
fisāne-yi şeyḥ: (Far.+Ar.) *Şeyhin efsanesi.*
fitne berpā eyle-: (Ar.+Far.+T.) *Fitneyi ayağa kaldırmak.*
fitne yācūci: (Ar.+T.) *Fitne yayan.*
fiṭret-i ra‘nā: (Ar.) *Güzel ve hoş huylu.*
fuḳarā: (Ar.) *Fakirler, dervişler.*
fūlād: (Far.) *Çelik.*
fulān: (Ar.) *Falan kişi, kimse.*
furḳat: (Ar.) *Ayrılık, sevgiliden ayrı düşme.*
furḳat belāsi: (Ar.+T.) *Ayrılık belası.*
furḳat diyāri: (Ar.+Tr.) *Ayrılık diyarı.*
furḳat iḥre: (Ar.+T.) *Ayrılık sırasında.*
furḳat-i zūrāzmā: (Ar.+Far.) *Güçlü ayrılık.*
furḳat iḥre: (Ar.+T.) *Ayrılık sırasında.*
furḳat oḳları: (Ar.+T.) *Ayrılık hançerleri.*
furḳat otı: (Ar.+T.) *Ayrılık ateşinin gücü.*
furḳat tünleri: (Ar.+T.) *Ayrılık geceleri.*
furṣat: (Ar.) *Uygun zaman, fırsat, aralık*
füreydūn kebi: (ö.a.) *Füreydün gibi.*

G

ḡāfil: (Ar.) *Dalgın, dikkatsiz habersiz.*
ḡaflet uyḡusu: (Ar.+T.) *Gaflet uykusu.*
ḡāh: (Far.) *Ara sıra, bazen, zaman zaman.*
ḡāh ḡāhī: (Far.) *Ara sıra, bazen, zaman zaman.*
ḡāhī: (Far.) *Ara sıra, bazen, zaman zaman.*

ġālīb: (Ar.) Üstün gelmek.

ġāib ol-: (Ar.+T.) Kaybolmak, yok olmak.

ġam: (Ar.) Dert, keder, üzüntü, tasa, kaygı.

ġam āşinā: (Ar.+Far.) Hüzünlü, kederli, hasta.

ġam bādesi: (Ar.+Far.+T.) Üzüntü ve keder içkisi.

ġam beyābānı: (Ar.+Far.+T.) Gam, keder çölü.

ġam birle: (Ar.+T.) Dertle, üzüntüyle, gamle.

ġam çek-: (Ar.+T.) Tasalanmak, üzülmek.

ġam diyāri: (Ar.+T.) Gam ülkesi.

ġam elgi: (Ar.+T.) Gam eli.

ġam kaydı: (Ar.+T.) Gam zinciri.

ġam künci: (Ar.+Far.+T.) Gam köşesi.

ġam kuşları: (Ar.+T.) Üzüntü ve keder kuşları.

ġam leşkeri: (Ar.+Far.+T.) Gam, hüznün, tasa askeri.

ġam şāmı: (Ar.+Far.+T.) Keder akşamı.

ġam tūni: (Ar.+T.) Gam gecesi.

ġam tuzağı: (Ar.+T.) Dert, acı tuzağına.

ġam ü derd ü belā: (Ar.) Keder, dert ve bela.

ġam ü derd: (Ar.) Keder ve sıkıntı.

ġam ü ḥasret: (Ar.) Gam ve hasret.

ġam öyi: (Far.+T.) Üzüntü ve kader evi.

ġam yükü: (Ar.+T.) Gam yükü.

ġam zengi: (Ar.+Far.+T.) Gam pası.

ġam zindānı: (Ar.+Far.+T.) Acı, kader hapishanesi.

ġamde öl-: (Ar.+T.) Acı içerisinde ölmek.

ġamgīn köngül: (Far.+T.) Dertli, kaderli ve hüzünlü gönül.

ġam-ġūsār: (Ar.+Far.) Gam gidiren, teselli veren.

ġam-ḥār: (Ar.+Far.) Dert ortağı.

ġam-i hicrān: (Ar.+Far.+Ar.) Ayrılık tasası.

ġam-i ‘īş-i bahār: (Ar.+Far.) Bahar eğlencesinin tasası.

ġam-i yār: (Ar.+Far.) Sevgilinin hüznü, (ayrılık hüznü).

ġam-nāme: (Ar.+Far.) Gam mektubu.

ġamze: (Ar.) Sevgilinin yan bakışı.

ġamze tıġı: (Ar.+Far.+T.) Sevgilinin yan bakış kılıcı.

ġam-zede: (Ar.+Far.) Gama, kedere uğramış.

ġam-zedeler kōngli: (Ar.+Far.+T.) Hüzünlüler gönlü.

ġanī: (Ar.) Zengin, muhtaç olmayan, sahip olduġu şeyle yetinen.

ġanīmet: (Ar.) Emeksiz kazanç.

ġanīmet bil-: (Ar.+T.) Kazanç olarak addetmek.

ġanīmet tut-: (Ar.+T.) Ganimet bilmek, kazanç saymak.

ġaraż: (Ar.) Amaç, arzu, maksat, niyet, düşünce.

ġāret: (Ar.) Çapul, yağma.

ġāret eyle-: (Ar.+T.) Yağma etmek, yağmalamak.

ġāret kıl-: (Ar.+T.) Yağma etmek, zarar vermek.

ġarīb ü tenhā: (Ar.+Far.) Zavallı ve yalnız.

ġark ēt-: (Ar.+T.) Batırmak, boġmak.

ġarka-yı girdāb-ı derd: (Ar.+Far.+Ar.) Dert çevrintisini suya boġulanı.

ġarka-yı hūn-ı ciger: (Ar.+Far.) Ciğer kanına boġulmuş.

ġavġā: (Far.) Kavga, mücadele, uğraş.

ġāyib: (Ar.) Kayıp.

ġāyib bol-: (Ar.+T.) Kaybolmak.

ġayr: (Ar.) Başka, özge, yabancı.

ġayret: (Ar.) Çaba, azim.

ġayret-i ‘ışk: (Ar.+Far.+Ar.) Aşk çabası/gayreti.

ġayrning bezmi: (Ar.+T.+Far.+T.) Başkasının eğlence meclisi.

ġazab birle: (Ar.+T.) Aşırı hiddetle.

ġazāl: (Ar.) Ahu, ceylan, sevgili.

ġazāl-ı hūş: (Ar.+Far.) Akıl ceylanı.

ġazāl-ı ‘ömr: (Ar.+Far.+Ar.) Yaşam ceylanı.

ġazel būnyād kıl-: (Ar.+T.+Far.) Gazel yazmak.

ġazel: (Ar.) Gazel, şiir.

gedā: (Far.) Dilenci, yoksul.

geh: (Far.) Ara sıra, bazen, zaman zaman.

gehī: (Far.) Ara sıra, bazen, zaman zaman.

gehī bī-hod u gāh lāl: (Far.) Bazen baygın bazen lal.

genc peydā kı́l-: (Far.+T.) Hazine bulmak.

genc ü gevher: (Far.) Hazine ve cevher.

genc-i hüsn: (Far.+Ar.) Güzellik hazinesi.

genc-i kārūn: (ö.a.) Karun hazinesi.

ger: (Far.) "Eğer" edatı.

gerçi: (Far.) "Aslına bakılırsa, aslında" anlamında zarf.

gerd: (Far.) Toz, toprak.

gerdan: (Far.) Boyun.

gerdan-i teslīm: (Far.+Ar.) Eğilen boyun.

gerdankeşlik ét-: (Far.+T.) Boyun eğmemek.

gerd-i bād: (Far.) Rüzgarın oluşturduğu toz.

gerd-i bād-ı dāmen-i deşt-i cünūn: (Far.+Ar.) Delilik çölünün tozu toprağı.

gerd-i melāl: (Far.+Ar.) Bıkkınlık tozu.

gerdiş-i devrān: (Far.+Ar.) Zamanın dönüşü.

gerdiş-i eyyām: (Far.+Ar.) Zamanın akıp gitmesi, boşa geçen vakit.

gerdiş-i gerdūn: (Far.) Dönen dünya, dünya, talih.

gerdūn: (Far.) Devir, çağ, dünya.

gerdūn gerdişi: (Far.+T.) Devrin dönmesi.

gerdūn-şikār: (Far.) Devri avlayan.

gerdūn kı́yaşı: (Far.+T.) Dünya güneşi.

gevher: (Far.) Cevher, mücevher, elmas, inci.

efşān: (Far.) Cevher saçan.

gevher-i eşk: (Far.) Gözyaşı mücevheri/incisi.

gevher-i kı́met bahā: (Far.) Değerli inci.

gevher-i maķşūd: (Far.+Ar.) Maksat cevheri.

gevher-i nāyāb: (Far.) Bulunmaz inci.

gevher-i şehvār: (Far.) Şahlara layık olan iri taneli inci.

gīr ü dār: (Far.) Cenk, kavga.

girān: (Far.) Ağır.

girdāb: (Far.) Girdap, su çevrintisi.

gerd-i kı́dem: (Far.+Ar.) Ayak tozu.

gerd-i pervāz: (Far.) Uçuş tozu.

giribān: (Far.) Elbise yakası.

giribān çāk: (Far.) Yakası yırtık.

giribāngīr: (Far.) Yakadan alıcı.

giriiftār bol-: (Far.+T.) Tutulmak, yakalanmak.

giriiftār eyle-: (Far.+T.) Yakalanmak, tutmak.

giriiftār-ı hum-ı dām-ı ğam eyle-: (Far.+Ar.+T.) Gam tuzağının içki zarfını düşkünü yapmak.

giriiftār-ı kemend-i hūsn ol-: (Far.+Ar.+T.) Sevgilinin güzelliği ve kıvrımlı saçına düşkün olmak.

giri: (Far.) Düğüm, saç bağı.

giryān: (Far.) Ağlamaklı, ağlayan.

giryān bol-: (Far.+T.) Ağlamamak; inlememek.

giryān köz: (Far.+T.) Ağlayan göz.

gīsū: (Far.) Omuz üstüne dökülen saç.

gızā: (Ar.) Gıda, yiyecek.

ğonçe: (Far.) Gülün açılmamış halı, tomurcuk.

ğonçe ü gül: (Far.) Gonca ve gül.

ğonçe-yi handān: (Far.) Açılmış gül goncası.

ğonçe-yi baht: (Far.) Baht goncası.

ğonçe-yi gūlzār: (Far.) Gül bahçesinin goncası.

ğonçe-yi ṭab‘: (Far.+Ar.) Tabiat goncası.

gōngil gülşeni: (T.+Far.+T.) Gönül gül bahçesi.

gōngüller ğonçesi: (T.+Far.+T.) Gönüller goncası.

ğubār: (Ar.) Toz, toprak.

ğubār ét-: (Ar.+T.) Toz toprak haline getirmek.

ğubār u gerd: (Ar.+Far.) Toz ve toprak.

ğubār-ı gūşe-yi sultān: (Ar.+Far.+Ar.) Saltanın saltanat eden yerinin köşesindeki toz.

ğubār-ı hāk-ı rāh: (Ar.+Far.) Yolun toz ve toprağı.

ğubār-ı maḳdem: (Ar.+Far.+Ar.) Ayağın tozu.

ğüftār: (Far.) Söz, kelâm.

ğüftāre aç-: (Far.+T.) Konuşmaya başlamak.

güftâre kél-: (Far.+T.) Konuşmaya başlamak.

güftâr: (Far.) Sözler, söylenti.

güftâr-ı leb-i hāmūş-ı gūyâsı: (Far.) Sevgilinin susarak konuşan dudağı.

güftügü: (Far.) Sohbet.

gül: (Far.) Çiçek.

gül: (Far.) Sevgili.

gül aç-: (Far.+T.) Gülün açılması, çiçeklenmesi.

gül bergi: (Far.) Gül yaprağı.

gül bile bülbül: (Far.+Ar.) Gül ile bülbül.

gül birle lāle: (Far.+T.+Far.) Gül ile lale.

gül cemāl: (Far.+Ar.+T.) Sevgilinin gül yüzü seyri.

gül furkatı: (Far.+Ar.+T.) Sevgilinin ayrılığı.

gül hürmeni: (Far.+T.) Gül harmanı.

gül kebi: (Far.+T.) Gül gibi.

gül mevsimi: (Far.+Ar.+T.) İlkbahar; güllerin açıldığı vakit, sevgilinin âşıklara kendini gösterme zamanı.

gül pîreheni: (Far.+T.) Gül yaprağı.

gül şâhı: (Far.+T.) Gül dalı.

gül ü bülbül: (Far.+Ar.) Gül ve bülbül.

gül ü lāle mevsimi: (Far.+Ar.+T.) Bahar mevsimi.

gül ü reyhân: (Far.+Ar.) Gül ve reyhan çiçeği.

gül vişāl: (Far.+Ar.+T.) Güle kavuşma, sevgiliye kavuşma.

gülâm eyle-: (Ar.+T.) Köle yapmak.

gülâm-ı halka dergüş: (Ar.+Far.) Kulağı halkalı (küpelî) köle.

gül-beden: (Far.) Bedeni gül gibi nerm ve lâtîf ve hoş-bû olan güzel.

gülün-i nâz: (Far.) Nâzlı gül fidanı.

gülün-i nezâket: (Far.+Ar.) Gül ağacı gibi ince ve zarîf.

gül-cebîn: (Far.+Ar.) Gül yüzlü.

gülçîn: (Far.) Gül toplayan, gül devşiren.

güldék yüz: (Far.+T.) Gül gibi yanak.

gülğa dê-: (Far.+T.) Sevgiliye söylemek.

gülgeşt-i mergzâr kıl-: (Far.+T.) Gül bahçesini gezmek, gül bahçesini seyretmek.

gölgeşt-i çemen kıll-: (Far.+T.) Gül bahçesini seyretmek.
gölgeşt-i hıyābān eyle-: (Far.+T.) Cadde bahçesinin güllerini seyretmek.
gölgün: (Far.) Gül renkli.
gölgün kabā: (Far.+Ar.) Gül renkli elbiseli.
gölgün yüz: (Far.+T.) Gül renkli yüz.
gölgün-kabā maḥbūblar: (Far.+Ar.+T.) Gül renkli elbiseli sevgililer.
gülhan köli: (ö.a) Gülhan Gölü.
gül-i bādām: (Far.) Badem çiçeği.
gül-i ʿīṣ: (Far.+Ar.) Zevk ve safa çiçeği.
gül-i raʿnā: (Far.) Güzel görünen gül, sevgili.
gül-i şad-berg: (Far.) Yüz yapraklı gül.
gül-i süsen: (Far.) Susam çiçeği.
gül-i taṣvīr: (Far.+Ar.) Resimdeki çiçek.
gülistān: (Far.) Gül bahçesi, gülü çok olan yer, gülşen, gülzar.
gülistān ehli: (Far.+Ar.+T.) Gül bahçesindekiler.
gülistān eyle-: (Far.+T.) Gül bahçesine çevirmek.
gülistān kıll-: (Far.+T.) Gül bahçesi haline getirmek.
gülʿizār: (Far.+Ar.) Gül yanaklı.
gülruh: (Far.) Gül yanaklı (sevgili).
gül-ruḥsār: (Far.) Gül yanaklı sevgili.
gülşen: (Far.) Gül bahçesi, gülistan, gülzar.
gülşen ara: (Far.+T.) Gül bahçesinde.
gülşen içre: (Far.+T.) Gül bahçesi içinde.
gülşen-i güftār içre: (Far.+T.) Söz bahçesi içerisinde.
gülşen-i ʿīṣ: (Far.+Ar.) Eğlence bahçesi.
gülşen-i vaşl: (Far.+Ar.) Kavuşma bahçesi.
gülsitān: (Far.) Gül bahçesi, gülü çok olan yer, gülşen, gülzar.
gülzār: (Far.) Gül bahçesi.
gülzār ara: (Far.+T.) Gül bahçesi içerisinde.
gülzār-i ʿālem: (Far.+Ar.) Dünyanın gül bahçesi.
gülzār-ı ḥüsn: (Far.+Ar.) Güzellik gül bahçesi; sevgilinin güzel yüzü.
güm: (Far.) Kayıp, yok.

gümān èt-: (Far.+T.) Şüphe etmemek.
gümān eyle-: (Far.+T.) Şüphelenmek, sanmak.
güm-reh: (Far.) Yolunu kaybetmiş.
günāh: (Far.) Suç, kusur.
güng ü lāl: (Far.+Ar.) Dilsiz.
ğurbet: (Ar.) Yabancı memleket.
ğurūr bër-: (Ar.+T.) Gurur vermek.
ğurūr kııl-: (Ar.+T.) Kibirlenmek.
ğurūr-ı hūsn: (Ar.+Far.+T.) Güzellik gururu.
gūş: (Far.) Kulak.
gūşe: (Far.) Köşe, taraf, yer.
gūşe-yi kevşer: (ö.a.) Kevser havuzunun köşesi.
ğuşşā: (Ar.) Acı, sıkıntı, keder, kaygı, tasa.
ğuşşā bile: (Ar.+T.) Üzüntü ile, tasa ile, keder ile.
ğuşşā ile: (Ar.+T.) Acı, keder ile.
ğuşşā peymānesi: (Ar.+Far.+T.) Tasa kadehinde.
ğuşşā u ğam: (Ar.) Acı, keder ve üzüntü ile.
ğuşşāda köy-: (Ar.+Far.) Gamdın yanmak.
güvāh: (Far.) Şahit, tanık, delil.
güvārā: (Far.) Hazmı kolay olan, tatlı.
gūyā: (Far.) "Adeta, sanki, gibi" edatı.
gūyā ki: (Far.) Sanki.
güzār: (Far.) Yol.
güzel yār: (T.+Far.) Güzel sevgili.
güzēr kııl-: (Far.+T.) Geçmek, vazgeçmek.
güzergāh: (Far.) Geçilen, geçilecek yer, yol, geçit.
ğaddār: (Ar.) Acıması olmayan, başkalarına haksızlık eden.

H

haber: (Ar.) Haber, bilgi.
haber bër-: (Ar.+T.) Haber vermek.
haber èt-: (Ar.+T.) Haber vermek.

haber keltür-: (Ar.+T.) Haber getirmek.

haberdār: (Ar.+Far.) Haberdar.

haberdār ét-: (Ar.+Far.+T.) Haber vermek, bildirmek.

haber-i mäh-ı tamām: (Ar.+Far.+Ar.) Dolun ayın haberi, dolunaya benzeyen sevgilinin hal u hatırı.

hacālet eyle-: (Ar.+T.) Utandırmak.

hācet: (Ar.) Hacet, gereksinim.

hācetmend: (Ar.+Far.) Muhtaç.

h^vāce: (Ar.) Hoca.

hacıl: (Ar.) Utanmış.

hacıl: (Ar.) Utanmış.

hacletğa bat-: (Ar.+T.) Çok utanmak.

haddin aş-: (Ar.+T.) Sınırı geçmek, haddi aşmak.

hadiş: (Ar.) Haber, söz, kıssa.

hāk bol-: (Far.+T.) Toprağa dönmek, ölmek.

hāk cenābı: (Ar.+T.) Yüce Allah.

hāk rızāsı: (Ar.+T.) Allah rızası, Allah'ın hoşnutluğunu kazanmak için.

hāk senga yār bolğay: (Ar.+T.+Far.+T.) Allah yardımcın olsun.

hāk te'ālā: (Ar.) Yüce Allah.

hāka döndür-: (Far.+T.) Toprağa çevirmek.

hāḳān-ı hıtā: (ö.a.) Çin hükümdarı.

hāḳāret: (Ar.) Aşağılama, tahkir.

hākdān: (Far.) Toprak (Hakirlik, horluk bağlamında).

hāḳdın tile-: (Ar.+T.) Allah'tan istemek.

hāk-ı gūlah: (Far.) Keseğin toprağı.

hāk-ı pāy: (Far.) Ayak toprağı.

hāk-ı peyker: (Far.) Beden toprağı.

hāk-ı reh ol-: (Far.+T.) Sevgilinin yürüdüğü yerin toprağı olmak.

hāk-ı rehī fenā: (Far.+Ar.) Yokluk yolunun toprağı.

hakikat: (Ar.) Gerçek, doğru.

hākister: (Far.) Kül.

hākister ḳıl-: (Far.+T.) Kül çevirmek.

ḥākister ol-: (Far.+T.) Kül olmak.

ḥāksār: (Far.) Toz, toprak içinde kalmış, düşkün.

ḥāl: (Ar.) Hâl, vaziyet, durum.

ḥāl: (Far.) Sevgilinin yüzündeki ben.

ḥāl u ḥaṭ: (Far.+Ar.) Sevgilinin ben'ine ve ayva tüylerine tutsak olmak.

ḥālāṣ bol-: (Ar.) Ayrılmak.

ḥālāṣ ét-: (Ar.+T.) Kurtarmak.

ḥālāṣ kıl-: (Ar.+T.) Kurtarmak.

ḥālāṣ ol-: (Ar.+T.) Kurtulmak.

halāvet: (Ar.) Hoşluk, tatlılık, zevk.

ḥalāyik: (Ar.) Yaratılmış canlılar, özellikle insanlar, mahlukat, halikâ'nın çoğulu.

ḥalāyik tili: (Ar.+T.) Halk dili.

hāle: (Ar.) Ay çevresindeki parlaklık.

ḥāl-i dil-i zār: (Ar.+Far.) İnleyen, ağlayan gönlün hali, durumu.

ḥāl-i perīṣān: (Ar.+Far.) Perişan, acınacak hal.

ḥāl-i siyeh: (Far.) Sevgilinin siyah benî.

ḥāl-i zār: (Ar.+Far.) Ağlayan, inleyen hal.

ḥalīfe-yi rûm: (ö.a.) Rum halifesi.

ḥalīk: (Ar.) Halk eden, yaratan, yaratıcı (Allah).

ḥāl: (Ar.) Durum.

ḥalk: (Ar.) Halk, insanlar.

ḥalk ara: (Ar.+T.) Halk içinde.

ḥalk içre: (Ar.+T.) Halk (insanların, başkalarının) içinde, arasında.

ḥalka: (Ar.) Halka, tuzak.

ḥalka ḥalka: (Ar.) Kıvrım kıvrım (zülf bağlamında).

ḥalka-yı nûn: (Ar.) Nûn harfinin halkası.

ḥalka-yı dām-ı belā: (Ar.+Far.+Ar.) Bela tuzağının halkası.

ḥalka-yı tesbīḥ: (Ar.+Far.+Ar.) Tesbihin halkası.

ḥalk-i ʿālem: (Ar.+Far.+Ar.) Dünya halkı, herkes.

ḥam: (Far) Büklüm, iki büklüm.

ḥam bol-: (Far.+T.) Eğilmek, bükülmek, iki büklüm olmak.

ḥam eyle-: (Far.+T.) Eğmek.

ḥam kıl-: (Far.+T.) Bükme, eğme, iki büküm yapmak.

hāmūn: (Far.) Ova, sahra.

ḥāmūş: (Far.) Sessiz, sessiz bir şekilde.

ḥamūş ét-: (Far.+T.) Susturmak.

ḥān: (Far.) Hükümdar.

ḥān cenābı: (Far.+T.) Yüce hükümdar.

ḥān ibn-i ḥān: (Far.+Ar.+Far.) Han oğlu han.

ḥān şehriyār: (Far.) Dünya padişahı.

ḥān u māt: (Far.) Ev, yuva ve aile.

ḥancer: (Ar.) Hançer, kılıç.

ḥancer-i müjgān: (Ar.+Far.) Kirpik kılıcı, yan bakış.

ḥandān: (Far.) Gülen, neşeli, mutlu.

ḥandān ét-: (Far.+T.) Mutlu etmek, sevindirmek.

ḥandān ol-: (Far.+T.) Gülmek, neşeli ve mutlu olmak.

ḥandān u giryān: (Far.) Gülerek ağlamak.

ḥandān-ı saltanat: (Far.+Ar.) Saltanat ailesi.

ḥāne-yi ʿış: (Far.+Ar.) Eğlence evi.

ḥāne-zād: (Far.) Efendisinin evinde dünyaya gelmiş olan köle veya cariyeye çocuğu.

ḥān-ı ʿālī-cāh: (Far.+Ar.+Far.) Yüce makamlı hükümdar.

ḥān-ı dilāver: (Far.) Cesur hükümdar.

ḥānmāt: (Far.) Ev, ocak, yurt, yuva. Âşığın gönlü.

ḥaḳ taʿālā: (ö.a.) Yüce Allah.

ḥār: (Far.) Diken.

ḥʾār: (Far.) Hor, hakir, aşağı.

ḥār ét-: (Far.+T.) Dikene çevirmek, diken yapmak.

ḥār u ḥāşāk: (Far.) Diken ve çöp, çer çöp, döküntü.

ḥarāb: (Far.) Bozulmuş, yıkılmış, viran.

ḥarāb eyle-: (Far.+T.) Viraneye çevirmek, yıkmak; hüznün, gam, keder vermek.

ḥarāb kıl-: (Far.+T.) Yıkmak, harap etmek.

ḥarāb ol-: (Far.+T.) Yıkmak, harap olmak.

ḥarābāt: (Far.) Harabeler, viraneler.

ḥareket ét-: (Far.+T.) Hareket etmek.

hār-hār: (Far.) Üzüntü, sıkıntı.

harīdār: (Far.) Müşteri, talip.

harīdār ét-: (Far.+T.) Müşteri etmek.

harīdār-ı cemāl-ı müşterī: (Far.+Ar.) Jüpiter'in güzelliğinin talibi, sevgilinin güzelliğini talibi.

harīm: (Ar.) Harem dairesi, harem; bir evin civarı.

harīm-i harem: (Ar.) Girilmesi yabancıya yasak olan, kutsal tutulan, korunulan yer.

harīm-i ka'be-yi iqbāl: (Ar.) Baht evi.

harīr-i pīrehen: (Ar.+Far.) Gömleğin ipeği.

harīs: (Far.) Açgözlü.

hirmān: (Ar.) Nasipsizlik, mahrumiyet.

hārsız: (Far.+T.) Dikensiz (gül).

hāşıl: (Ar.) Ortaya çıkan, türeyen, kar, kazanç.

hāşıl bol-: (Ar.+T.) Hasıl olmak; Ortaya çıkmak, türemek.

hāşıl ét-: (Ar.+T.) Meydana getirmek, oluşturmak, ortaya çıkarmak.

hāşiyet: (Ar.) Özellik.

haşmet ü salṭanat: (Ar.) Haybet ve hükümdarlık.

haşr bāzārı: (Ar.+Far.+T.) Haşir pazarı. Haşir, Allah'ın kıyamet gününde, dünya hayatında işlediklerinin hesabını surmak üzere ölüleri diriltilip bir araya toplamasıdır. Beyitte haşir pazar yerine benzetilmiştir.

haşr ol-: (Ar.+T.) Kıyamet gününde, ölülerin yeniden dirilip toplanması; toplanmak, bir araya gelmek.

hasret: (Ar.) Hasret, özlem.

hasret bile ḳal-: (Ar.+T.) Hasretle, özlemle kalmak.

hasret devāsi: (Ar.+T.) Hasret ilacı.

hasret ile: (Ar.+T.) Hasretle, özlemle.

hasret otı: (Ar.+T.) Özlem ateşi.

hasret tūni: (Ar.+T.) Hasret gecesi.

hasret ü derd ü elem: (Ar.) Özlem, dert ve üzüntü.

hasretde ḳal-: (Ar.+T.) Hasret çekmek, özlem duymak.

hasret-i dīdār: (Ar.+Far.) Sevgilinin yüzünün güzelliğine duyulan hasret.

hasret-i ol şāh-ı tūrān eyle-: (ö.a.) Turan padişahının hasretini çekmek.

hasretler bile: (Ar.+T.) Özlemlerle.

has̱a: (Far.) Hasta, dertli.

has̱a cān u nā-tüvān: (Ar.+Far.) Hasta ve güçsüz.

has̱a ciger: (Ar.+Far.) Ciğer hastası.

has̱a hāl u zār u sergerdān: (Ar.+Far.) Hasta hal ve perişan.

has̱a hāṭır: (Ar.) Gönlü hasta, âşık.

has̱a köngül: (Ar.+T.) Dertli gönül.

has̱a u zār u derbeder: (Ar.+Far.) Dertli, inleyen ve perişan.

haṭ: (Ar.) Ayva tüyleri.

haṭ revān eyle-: (Ar.+Far.+T.) Mektup göndermek.

haṭ u sevād: (Ar.) Sevgilinin yüzündeki ayva tüyleri.

haṭā eyle-: (Ar.+T.) Hata yapmak.

hātem ü nevşīrvān: (ö.a.) İran şahı Nevşirvan'ın mührü.

hātem-i dāğ-ı muḥabbet: (Ar.+Far.+Ar.) Muhabbet yüzüğünün mührü.

haṭ-i istivā: (Ar.) Birbirine eşit ve denk çizgi.

haṭ-i ruḥsār: (Ar.+Far.) Sevgilinin yanağındaki ayva tüyü.

hātem: (Ar.) Hatem-i Tai, altıncı yüzyılın sonunda, yedinci yüzyılın başında yaşamış, ismi Abdullah bin Sa'd olan ve cömertliğiyle ünlü Arap şairi ve kabile reisi (Çok cömert olduğu için "Hatem", Tayy kabilesinin reisi olduğu için "Tai" lakabı verilmiştir).

hāṭır: (Ar.) Gönül, duygu, his, bir kimsenin biri üzerindeki saygılı etkisi, itibar.

hāṭır-ı cem': (Ar.+Far.+Ar.) Başı dinç, huzuru yerinde, gönlü rahat.

hāṭır-ı nāşād: (Ar.+Far.) Gamli, kederli gönül.

hatm ol-: (Ar.+T.) Bitmek, sona ermek.

havā: (Ar.) Arzu, heves.

havā eyle-: (Ar.+T.) Uçup gitmek, vefat etmek.

havā şıfat: (ö.a.) Hz. Bibi Hava gibi.

havāḥ'ā-i havā-i devlet: (Ar.+Far.+Ar.) Devlet dostu olmak isteyen.

havā-i bāğ: (Ar.+Far.) Bağın havası.

havā-i bülbül ü gül: (Ar.+Far.) Bülbül ve gülün havası.

havā-i 'ışk: (Ar.+Far.+Ar.) Aşk havası.

havā-i medḥ-i sultān eyle-: (Ar.+Far.+Ar.+T.) Sultani tavsif etmek istemek.

havā-i mekteb: (Ar.+Far.+Ar.) Okul havası.

ḥayā: (Ar.) *Utanma, sıkılma.*

ḥayāl: (Ar.) *Hayal, düş.*

ḥayāl eyle-: (Ar.+T.) *Hayal etmek.*

ḥayāl içre: (Ar.+T.) *Hayal içinde.*

ḥayāl ile: (Ar.+T.) *Hayal ile, hayal ederek.*

ḥayāl kııl-: (Ar.+T.) *Hayal etmek. Hayal ettim, düşündüm.*

ḥayāl-ı ṭurresi: (Ar.+T.) *Sevgilinin alınına düşen kıvrıcık saçının hayalı.*

ḥayāl-ı dām-ı şayyād eyle-: (Ar.+Far.+T.) *Avcının tuzağına düşmeyi hayal etmek.*

ḥayāl-ı mäh-ruḥsār: (Ar.+Far.) *Aya benzeyen yüzünün hayalı.*

ḥayāl-ı şāh-ı devrān: (Ar.+Far.+Ar.) *Devir padişahının hayalı.*

ḥayāl-ı vaşl-ı yār ét-: (Ar.+Far.+T.) *Sevgiliye kavuşmayı düşünmek.*

ḥayāl-ı yār: (Ar.+Far.) *Sevgilinin hayalı.*

ḥayāt hıẓr u mesīḥ: (ö.a.) *Hızır Peygamber ve Hz. İsa'nın ömrü.*

ḥayāt-ı cāvidān: (Ar.+Far.) *Sonsuz hayat.*

ḥayāt-ı tāze tap-: (Ar.+Far.+T.) *Yeni bir yaşama kavuşmak.*

ḥayf: (Ar.) *Yazık.*

ḥayl: (Ar.) *Zümre, halk, topluluk.*

ḥayl u sipeh: (Ar.+Far.) *Asker ve ordu.*

ḥayl-ı ğam: (Ar.+Far.+Ar.) *Gam sürüsü.*

ḥayl-ı mūr: (Ar.+Far.) *Karınca sürüsü.*

ḥayl-ı sipāh: (Ar.+Far.) *Asker topluluğu, ordu.*

ḥayr bād: (Ar.+Far.) *Hayırlı olsun, hayırlar getirsin diyerek kutlamak, tebrik etmek.*

ḥayr ta'ām-ı māḥazar: (Ar.) *Hazırlanmış iyilik yemeği.*

ḥayr u iḥsān: (Ar.) *Hayır ve iyilik.*

ḥayr u seḥāvet: (Ar.) *Hayır ve cömertlik.*

ḥayrān: (Ar.) *Şaşırmış, şaşırp kalmış.*

ḥayrān bol-: (Ar.+T.) *Hayran olmak, çok beğenmek.*

ḥayrān ét-: (Ar.+T.) *Hayranlık duygusu uyandırmak, çok beğenilmek.*

ḥayrān ḳal-: (Ar.+T.) *Şaşırp kalmak.*

ḥayret: (Ar.) *Şaşıрма, şaşırp kalma, ne yapacağını bilmeme.*

ḥayret bile: (Ar.+T.) *Hayretle.*

ḥayret ile ḳal-: (Ar.+T.) *Şaşkınlıkla kalmak.*

ḥayret sebeḳı: (Ar.+T.) Şaşıрма hayrat dersi.

ḥayretfezā: (Ar.+Far.) Şaşıрма, şaşırp kalma, ne yapacağını bilmeme.

ḥayrū'l-cevād: (Ar.) İyilik, cömertlik.

ḥazān: (Far.) Güz, sonbahar.

ḥazān birle bahār: (Far.+T.+Far.) Sonbahar ile bahar.

ḥazān bol-: (Far.+T.) Sonbahar olmak.

ḥazān evrāḳıdēk: (Far.+Ar.+T.) Sonbahar yaprağı gibi.

ḥazān eyle-: (Far.+T.) Sonbahar mevsimine döndürmek. Aciz kılmak.

ḥazān faşli: (Far.+Ar.+T.) Hazan mevsimi, sonbahar.

ḥazān ḳıl-: (Far.+T.) Sonbahara çevirmek.

ḥazān ol-: (Far.+T.) Sonbahar vakti gelmek.

ḥazāne: (Ar.) Hazine.

ḥazar eyle-: (Ar.+T.) Sakınmak, çekinmek.

ḥazāyīn: (Ar.) Hazineler.

ḥazer ēt-: (Ar.+T.) Sakınmak, çekinmek.

hazīn: (Ar.) Hüzünlü, acılı.

ḥāzır ḳıl-: (Ar.+T.) Hazır durumda bulundurmak.

ḥazret-i ḥān dilāver bile sulṭān maḥmūd: (ö.a.) Hazret-i Han Dilaver ile Sultan Mahmud.

ḥazret-i seyyid 'ömer: (ö.a.) Mahlarayim Nadire'nin kocasının ismi.

ḥaclet: (Ar.) Haclet: Utanma, arlanma.

helāhil: (Ar.) Zehir, zehirler.

helāk ēt-: (Ar.+T.) Mahvetmek, perişan etmek, öldürmek.

helāk eyle-: (Ar.+T.) Öldürmek.

hem: (Far.) "Aynı zamanda, ayrıca " anlamlarına gelen bağlaç.

hem-āvāz: (Far.) Sesi aynı olan, sestış.

hem-ḥāb: (Far.) Uyku arkadaşı.

hem ü pīç: (Far.) Sevgilinin saçının kıvrım, bükümü.

hemdem: (Far.) Birlikte bulunan, samīmī, canciğer arkadaşı, dost.

hemdem-i derd ü elem eyle-: (Far.+Ar.+T.) Üzüntü ve kedere arkadaş yapmak.

heme: (Far.) Bütün, hep, cümle.

hemīşe: (Far.) Daima, her zaman.

hemnişin: (Far.) *Can dost/teklifsiz arkadaş.*

hemnişin ol-: (Far.+T.) *Birlikte oturup kalkmak. Dost, yakın arkadaş olmak.*

hemreh: (Far.) *Yol arkadaşı, yoldaş.*

hemsāye bol-: (Far.+T.) *Gölge olmak, komşu olmak.*

hengāme berpā kıl-: (Far.+T.) *Karışıklık yaratmak.*

hengām-i tekellüm: (Far.+Ar.) *Konuşma sırasında.*

henüz: (Far.) *Daha şimdi, yeni.*

her: (Far.) *"Belli aralıklarla devamlı" anlamında belgisiz sıfat.*

her biri: (Far.+T.) *Her biri.*

herçend: (Far.) *Her ne kadar.*

her eyyām: (Far.+Ar.) *Her gün, her zaman.*

her gūşe: (Far.) *Her köşe, her yer.*

her hālda: (Far.+Ar.+T.) *Her halde.*

her hāme: (Far.) *Her kalem.*

her iş: (Far.+T.) *Her iş.*

her kaçan: (Far.+T.) *Her ne zaman.*

her kaçtre eşk: (Far.+Ar.+Far.) *Her damla gözyaşı.*

her kayısı taraf: (Far.+T.+Ar.) *Her bir yan, her bir taraf.*

her kayısı: (Far.+T.) *Her biri.*

her kēçe: (Far.+T.) *Her gece.*

her kim: (Far.+T.) *Herkes.*

her kimse: (Far.+T.) *Herkes.*

her kişi: (Far.+T.) *Herkes.*

her kün: (Far.+T.) *Her gün.*

her laḥza: (Far.+Ar.) *Her an.*

her ne: (Far.) *Her ne, ne olursa olsun.*

her nēçe: (Far.+T.) *Kaç kez, ne kadar.*

her nev': (Far.+Ar.) *Her türlü.*

her şāh: (Far.) *Her padişah.*

her şām: (Far.+Ar.) *Her akşam.*

her söz: (Far.+T.) *Her söz, her söylenti.*

her taraf: (Far.+Ar.) *Her taraf, her yer.*

her tavuṣ: (Ar.+T.) Her ses.

her tūn: (Far.+T.) Her gece.

her vilāyet: (Far.+Ar.) Her vilayet, her il.

her yan: (Far.+T.) Her taraf, her yön.

her yılda bir: (Far.+T.) Yılda bir, her yılda bir.

her zamān: (Far.+Ar.) Her zaman, sürekli.

herdem: (Far.) Her zaman, her an.

hergiz: (Far.) Asla, hiç bir vakit.

hevādiṣ: (Ar.) Hadiseler, olaylar.

heves: (Ar.) Arzu, meyil.

heyhāt-heyhāt: (Ar.) Yazık ne yazık.

hezār: (Far.) "Bin, binlerce" anlamında belgisiz sıfat (hezār āşüfte).

hezār ḥadiṣ: (Far.+Ar.) Bin söz, bin kelime.

hezīmet èt-: (Ar.+T.) Yenilmek, bozguna uğramak.

hīç: (Far.) "Asla" anlamında zarf.

hīç kimse: (Far.+T.) Hiç kimse.

ḥicāb-ı ṣābit: (Ar.) Değişmeyen örtü.

hīçkim: (Farl+T.) Hiç kimse.

hīçkişi: (Far.+T.) Hiç kimse.

hicir: (Ar.) Ayrılık.

hicr āfeti: (Ar.+T.) Ayrılık belası.

hicr ara: (Ar.+T.) Ayrılık sırasında.

hicr āşūbı: (Ar.+Far.+T.) Ayrılık kargaşası.

hicr dāğı: (Ar.+Far.+T.) Ayrılık yarası.

hicr dāmı: (Ar.+Far.+T.) Ayrılık tuzağı.

hicr derdi: (Ar.+Far.+T.) Ayrılık derdi.

hicr devāsi: (Ar.+T.) Ayrılık ilacı.

hicr ili: (Ar.+T.) Ayrılık şehri.

hicr içre: (Ar.+T.) Ayrılık zamanı içinde.

hicr ile: (Ar.+T.) Ayrılıkla.

hicr elgi: (Ar.+T.) Ayrılık eli.

hicr mācerāsi: (Ar.+T.) Ayrılık olayı.

hicr okı: (Ar.+T.) *Ayrılık oku.*

hicr şahnesi: (Ar.+T.) *Ayrılık memuru.*

hicr şāmı: (Ar.+T.) *Ayrılık akşamı.*

hicr tūgi: (Ar.+Far.+T.) *Ayrılık kılıcı.*

hicr tūri: (Ar.+Far.+T.) *Ayrılık oku.*

hicr ü firāk āfeti: (Ar.+T.) *Ayrılık ve özlem belası.*

hicr ü firāk elgi: (Ar.+T.) *Ayrılık ve özlem eli.*

hicr vādisi: (Ar.+T.) *Ayrılık vadisi.*

hicr vādisi ara: (Ar.+T.) *Ayrılık vadisinde.*

hicr yağmāsi: (Ar.+Far.+T.) *Ayrılık yağması.*

hicrān: (Ar.) *Ayrılık, ayrılık acısı.*

hicrān ‘alemi: (Ar.) *Ayrılık dünyası.*

hicrān ‘azābı: (Ar.+T.) *Ayrılık acısı.*

hicrān belāsi: (Ar.+T.) *Ayrılık belası.*

hicrān deṣti: (Ar.+Far.+T.) *Ayrılık vadisi.*

hicrān ğami: (Ar.+T.) *Ayrılık derdi.*

hicrān ğamini çek-: (Ar.+T.) *Ayrılık üzüntü ve sıkıntısını çekmek.*

hicrān ili: (Ar.+T.) *Ayrılık toplusu.*

hicrān leṣkeri: (Ar.+Far.+T.) *Ayrılık askeri.*

hicrān mācerāsi: (Ar.+T.) *Ayrılık macerası.*

hicrān otı: (Ar.+T.) *Ayrılık ateşi.*

hicrān şebistānı: (Ar.+Far.+T.) *Ayrılık gecesi.*

hicrān şerārı: (Ar.+T.) *Ayrılık kıvılcımı.*

hicrān şerbeti: (Ar.+T.) *Ayrılık şerbeti.*

hicrān terānesi: (Ar.+Far.+T.) *Ayrılık şarkısı.*

hicrān tūgi: (Ar.+T.) *Ayrılık kılıcı.*

hicrān yēli: (Ar.+T.) *Ayrılık rüzgarı.*

ḥidmet: (Ar.) *Hizmet.*

hikmet yolını pey kıl-: (Ar.+T.) *Hikmet yoluna gitmek.*

hilāl: (Ar.) *Yeni ay.*

ḥil‘at: (Ar.) *Kaftan, çoğu ipekten yapılan, uzun, süslü üst giysisi (hükümdarlık alameti).*

ḥil‘at-ı āzādīg: (Ar.+Far.+T.) *Özgürlük elbisesi.*

himmet: (Ar.) Çalışma, gayret, emek.

himmet-i merdâne: (Ar.+Far.) Yiğitçe/cesurca gayret eden.

hırām: (Far.) Salınış, naz ve edalı yürüyüş.

hırām ét-: (Far.+T.) Salınarak yürümek.

hırām eyle-: (Far.+T.) Salınarak yürümek.

hırām kııl-: (Far.+T.) Nazlı, edalı bir şekilde yürümek; sallanmak, hareket etmek

hırāmān: (Far.) Salınan, salınarak yürüyen.

hırāmān kél-: (Far.+T.) Salınarak yürüyüp gelmek.

hırāmān öt-: (Far.+T.) Salınarak geçmek.

hıred sālārı: (Far.+T.) Akıllı başkan.

hırz-ı cān eyle-: (Ar.+Far.+T.) Can sığınağı yapmak.

hışt: (Far.) Kerpiç, tuğla.

hıṭāb: (Ar.) Söylenen söz, güftâr.

hıyābān: (Far.) Cadde, iki taraflı ağaç dikili yol, bahçe yolu.

hızāb ét-: (Ar.+T.) Boyamak.

hızr: (ö.a.) Âb-ı hayat içtiği için ölümsüzlüğe erdiğine, bereketi temsil ettiğine ve kul sıkıştığında imdadına yetiştiğine inanılan kimse.

hızr ile mesīhā: (ö.a.) Hz. Hızır ve Hz. İsa.

hızr-nümā: (Far.) Hızır Peygambere benzeyen.

hızr ‘ömrü: (Ar.+T.) Hızır Peygamberin ömrü.

hod: (Far.) Kendi.

hod-nümā: (Far.) Gösteriş meraklısı, kendini öven, değersiz.

hoş: (Far.) Hoş, güzel.

hoş bol-: (Far.+Tr) İyi olmak, mutlu olmak, sevinmek.

hoş ehli: (Far.+Ar.+T.) Mutlu olanlar.

hoş kııl-: (Far.+T.) Hoşuna gitmek, hoş görmek.

hoş nişimen: (Far.) Hoş oturacak yer, güzel oturacak yer.

hoş zamānlar: (Far.+Ar.+T.) Güzel zamanlar.

hoşā: (Far.) Ne hoş! Ne iyi! Ne güzel!.

hoş-dil: (Far.) Gönlü hoş, huzurlu.

hoşnūd: (Far.) Hoşnut; bir kimseden veya bir halden memnun durumda olan, râzı.

hüb: (Far.) İyi, Güzel.

ḥūb kēl-: (Far.+T.) Hoş gelmek.
ḥūb kıldıng: (Far.+T.) İyi yaptın.
ḥūblıg: (Far.+T.) Güzellik, iyilik.
hücūm ét-: (Ar.+T.) Saldırmak.
hücūm-ı ervāḥ: (Ar.) Ruhlar saldırısı.
ḥudā: (ö.a.) Allah, Tanrı.
ḥudā rızası: (ö.a.) Allah'ın rızası.
ḥudā-i 'ālem: (ö.a.) Dünyayı yaratan yüce Allah.
ḥudāvendā: (ö.a.) Ey Allah'ım!
ḥudāvend: (ö.a.) Allah, Tanrı.
ḥudāvend-i cihān: (ö.a.) Dünya hükümdarı, dünyayı yaratan yüce Allah.
ḥudāy: (ö.a.) Allah, Tanrı.
ḥudāy lemyezel: (ö.a.) Baki olan Allah.
ḥudāyā: (ö.a.) Ey Allah, Tanrı.
hüdhüd-i mülk-i süleyman: (ö.a.) Süleyman Peygamber ile Melike Belkis arasında haber getirip götüren ibibik.
ḥükemā: (Ar.) Alimler, bilginler.
ḥüküm: (Ar.) Hüküm, karar, idare.
ḥulḳ u iḥsān: (Ar.) Ahlak ve iyilik.
ḥumār: (Ar.) İçkiden sonra gelen baş ağrısı, mahmurluk.
ḥumār-ı āfitāb: (Ar.+Far.) Güneş düşkünlüğü.
humāy: (Far.) Devlet kuşu, talih kuşu.
hümāyūn: (Far.) Kutlu, kutsal, mesut, mübârek.
hümāyūn aḥteri: (Far.+Ar.+T.) Talih yıldızı.
hümāyūn ṭālī': (Far.+T.) Baht ve mutluluk kuşu.
hümāyūn ṭıfl: (Far.+Ar.) Uğurlu çocuk.
ḥum-ı dām-ı ğām: (Far.+Ar.) Gam tuzağının şarap küpü.
humistān: (Far.) Meyhane.
humistān eyle-: (Far.+T.) Meyaneye çevirmek.
ḥūnāb: (Far.) Kanlı su/gözyaşı.
ḥūnābe-yi ḥasret yut-: (Far.+Ar.+T.) Hasret eziyeti çekmek.
ḥūnāb-ı ciger: (Far.) Ciğer kanı.

ḥūnāb-ı dil: (Far.) Gönül kanı.

ḥūn-ı dil: (Far.) Gönül kanı.

ḥūn-ı ciger: (Far.) Ciğer kanı.

ḥurşīd-i tābān: (Far.) Parlayan güneş.

ḥūr: (Ar.) Peri, huri.

ḥurrem: (Far.) Şen, sevinçli.

ḥurrem bol-: (Far.+T.) Yeşermek, şenlenmek.

ḥurrem-dil: (Far.) Mutlu.

ḥurşīd: (Far.) Güneş.

ḥurşīd-i ‘ālem-tāb: (Far.+Ar.+Far.) Alemleri yansıtan güneşti.

ḥurşīd-i çarḥ-ı çenberī: (Far.) Felek çemberinin güneşi.

ḥurşīd-i cemāl: (Far.+Ar.) Güzellik güneşi.

ḥurşīd-i nihān: (Far.+Ar.) Gizli güneş.

ḥurşīd-i tābān: (Far.) Parlak güneş.

hūş: (Far.) Akıl, fikir, iyi ile kötüyü ayırma hissi.

ḥüsn: (Ar.) Güzellik.

ḥüsn bâğ-ı: (Ar.+Far.+T.) Güzellik bahçesi.

ḥüsn dīvān-ı: (Ar.+T.) Güzellik defteri.

ḥüsn eflāk-ı: (Ar.+T.) Eüzelik göğü.

ḥüsn ehli: (Ar.+T.) Güzellik sahibi, güzel sevgili.

ḥüsn envār-ı: (Ar.+T.) Güzel parıltısı.

ḥüsn içre: (Ar.+T.) Güzellikte.

ḥüsn ili: (Ar.+T.) Güzeller topluluğu.

ḥüsn riyāz-ı: (Ar.+T.) Güzellik bahçesi.

ḥüsn şu ‘ā yı: (Ar.+T.) Sevgilinin güzel yüzünün ışığı.

ḥüsn ü ‘ışk: (Ar.) Güzellik ve sevgi.

ḥüsn debīristān-ı: (Ar.+Far.+T.) Güzellik okulu.

ḥüsn tecellisi: (Ar.+T.) Sevgilinin güzel yüzünün görünmesi.

ḥüsrev: (ö.a.) Hüsrev ü Şirin öyküsünün erkek kahramanı olan hükümdar, İran şahlarından birkaçı aynı adla anılırsa da içlerinde en meşhuru budur. Ayrıca kelime padişah anlamında da kullanılır.

ḥüsrev-i ferğāne: (ö.a.) Orta Asya da bulun bölge hükümdarı.

hüsrev-i fermānverā: (ö.a.) Hükümran Hüsrev.

hüsrev-i gītī penāh: (ö.a.) Cihan padişahı olan Hüsrev.

hüsrev-i hurşīd ruhsār: (ö.a.) Güneş yüzlü Hüsrev.

hüsrev-i mülk ü devlet: (ö.a.) Malı mülkün hükümdarı olan Hüsrev.

huşūmet: (Ar.) Düşmanlık.

huşūşen: (Ar.) Ayrıca, özellikle.

huten: (ö.a.) Doğu Türkistan'da bir yer adı.

huten deşti: (ö.a.) Hutan vadisi.

hüveydā: (Ar.) Apaçık, belli, aşikâr.

h'āb-ı ğaflet: (Far.+Ar.) Gaflet uykusu.

h'ār kıl-: (Far.+T.) Değersiz, itibarsız hâle getirmek.

I

ıztırāb: (Ar.) Acı, keder.

ıztırāb eyle-: (Ar.+T.) Korkmak.

İ

'ibārāt-ı qabīh: (Ar.) Kötü ibareler.

ibtılā eyle-: (Ar.+T.) Bir şeye karşı aşırı düşkün olma.

iç-: (T.) İçmek.

iç ü taş: (T.) İçeri ve dışarı.

icād-ı 'alem: (Ar.) Kâinat, bütün yaratılmış varlıklar, dünya, cihanın yaratılması.

içinde: (T.) "İçinde, arasında" anlamlarına gelen bir ifade.

içre: (T.) "İçinde, arasında" anlamlarına gelen bir ifade.

idbār hatı: (Ar.+T.) Bahtsızlık yazısı.

'id-i vişāl: (Ar.) Kavuşma bayramı.

iftār: (Ar) Oruç açma, bozma; iftar vakti.

iftār eyle-: (Ar.+T.) İftar etmek, orucu açmak.

iftār kıl-: (Ar.+T.) Orucu açmak.

iftār vakti: (Ar.+T.) Oruç açma zamanı.

ihlāş: (Ar.) Doğruluk, samimiyet, bağlılık.

ihsān ét-: (Ar.+T.) Yardım etmek, iyilikte bulunmak, bağışlamak.

iḥsān ile: (Ar.+T.) İyilikle.

iḥsān u cūd: (Ar.) İyilik ve cömertlik.

iḥtilāṭ: (Ar.) Karışma, görüşme.

ihtimām: (Ar.) Dikkat, özen.

iḥtisāb ehli: (Ar.+T.) Hesap soranlar, sorumlular.

iḥtisāb eyle-: (Ar.+T.) Hesap sormak.

iḥtiyāc: (Ar.) Muhtaçlık, yokluk, yoksulluk; gereksinim.

iḥtiyār ét-: (Ar.+T.) İrade, Seçmek, tercih etmek.

iḥtiyār kıl-: (Ar.+T.) Seçmek; tercih etmek.

iḥtiyāṭ: (Ar.) Olabilecek şeyleri hesaba katarak tedbirli ve ölçülü davranma, sakınma.

iḥtiyāṭ ét: (Ar.+T.) Sakınmak, dikkatli davranmak.

iḳāmet: (Ar.) Bir yerde yerleşip oturma / mukim olma.

iḳbāl: (Ar.) Mutluluk, saadet; baht, talih.

iḳbāl mesnedi: (Ar.+T.) Baht tahtı.

iḳbāl u cāh: (Ar.+Far.) Talih ve makam.

iḳbāl u devlet: (Ar.) Mutluluk ve itibar.

iḳbāl devleti: (Ar.+T.) Devlet makamı, mutluluk, saadet, baht açıklığı.

iḳbāl-ı refīḳ: (Ar.) Arkadaşın bahtı.

iḳbālın zūhūrı: (Ar.+T.+Ar.+T.) Bahtın görünmesi.

iki: (T.) "İki adet" anlamında sayı sıfatı.

iḳlīm-i ‘adem: (Ar.+Far.+Ar.) Yokluk ülkesi.

iḳlīm-i tecemmül: (Ar.+Far.+Ar.) Güzellik ülkesi.

iḳrār-ı muḥabbet: (Ar.+Far.+Ar.) Sevgi inkarı.

iḳtidā kıl-: (Ar.+T.) Uymak, tabi olmak.

iḳtidār-ı āfitāb: (Ar.+Far.) Güneşin gücü.

iḳtizā: (Ar.) Lüzum, gerekme, lazım gelme, şart, gerekli.

il: (T.) Ülke, memleket, diyar.

il: (T.) Halk, ahâli; başkaları; herkes.

il ‘ayyāri: (T.+Ar.+T.) Halkın zekisi, kurnazı.

il ḥātırı: (T.+Ar.+T.) Halkın gönlü.

il közi: (T.) Başkaları gözü.

il maḳtulı: (T.+Ar.+T.) Halk katılı.

il secdegehi: (T.+Ar.) Halk secde etiği yer.

il temāşası: (T.+Far.+T.) Halk eğlencesi.

‘ilāc: (Ar.) İlaç, çare, çözüm.

ilāhī: (ö.a.) "Ey Allah'ım!".

ile: (T.) "Birlikte, beraber; vesilesiyle" anlamında kullanılan bağlaç.

ilik: (T.) İlik.

‘ilm ü dāniş mahzenī: (Ar.+Far.+Ar.+T.) Bilgi ve bilim hazinesi.

ilni tirgüz-: (T.) Halkı diriltmek, halka can bağışlamak, haklı ayağa kaldırmak.

iltizām eyle-: (Ar.+T.) Tercih etmek, lüzumlu görmek.

ilyās: (ö.a.) Hızır ile birlikte abıhayatı bulan ve ölümsüz olup denizde zor durumda kalan insanlara yardım eden İlyas peygamber.

‘imāret: (Ar.) Bayındır ve mamur hale getirmek.

imdād: (Ar.) Yardım etmek, meded-res olmak.

imdād ét-: (Ar.+T.) Yardım etmek, yardımda bulunmak.

imdād kıl-: (Ar.+T.) Yardım etmek.

imkān: (Ar.) Olanak.

imtidād: (Ar.) Uzun, uçsuz bucaksız.

imtiḥān: (Ar.) Sınav.

imtiḥān ét-: (Ar.+T.) Denemek.

imtiḥān eyle-: (Ar.+T.) Denemek.

imtiḥān kıl-: (Ar.+T.) Denemek.

‘ināb leb: (Ar.+Far.) Hünnap dudaklı sevgili.

‘inān: (Ar.) Dizgin.

inan-: (T.) İnanmak, güvenmek.

‘ināyet ét-: (Ar.+T.) Yardım etmek.

‘ināyet sāğarı: (Ar.+Far.+T.) İyilik kadehi.

indür-: (T.) İndirmek.

inkār-ı muḥabbet eyle-: (Ar.+T.) Sevgiyi inkâr etmek.

inkılāb: (Ar.) Değişim, dönüşüm, bir durumdan başka bir duruma geçiş.

inşā’ eyle-: (Ar.+T.) Yazmak, kaleme almak.

inşā’ kıl-: (Ar.+T.)Yapmak, imar etmek.

inşāf birle: (Ar.+T.) İnşafla.

inşāf u ‘adl birle: (Ar.+T.) *İnsaf ve adaletle.*

insān u perī: (Ar.+Far.) *İnsan ve peri.*

intihāb eyle-: (Ar.+T.) *Seçmek.*

intizār: (Ar.) *Bekleme.*

intizār eyle-: (Ar.+T.) *Beklemek.*

intizār kıl-: (Ar.+T.) *Bekletmek.*

intizār-ı āfitāb: (Ar.+Far.) *Güneş yüzlü sevgilinin beklemesi.*

irşād: (Ar.) *Doğru yolu gösterme; mänen aydınlatma, uyarma.*

irsāl ét-: (Ar.+T.) *Göndermek, yollamak.*

irtibāt: (Ar.) *İlgi, alaka, bağ.*

irür: (T.) *-dır, -dir, -dur, -dür bildirme eki.*

is: (T.) *Koku.*

iş: (T.) *İş, vazife, görev.*

‘ış: (Ar.) *Zevk u safâ sürmek, yaşamak.*

‘ış devrānı: (Ar.+T.) *Zevki safa zamanı.*

‘ış ü ‘işret: (Ar.) *Zevk ve eğlence sürme. Bulunulan mecliste yeme-içme, eğlenme durumu.*

‘ış ü neşāt: (Ar.) *Eğlence sevinci.*

‘ış ü tarab: (Ar.) *Eğlence ve şenlik.*

īṣār: (Ar.) *İkram, bahşış. Cömertlikle verme.*

īṣār-ı du‘ā kıl-: (Ar.+T.) *Dua etmek.*

iṣbāt: (Ar.) *İspat, kanıt.*

iṣbāt eyle-: (Ar.+T.) *İspat etmek.*

iṣbāt-ı nā-tüvānlıḡ: (Ar.+Far.+T.) *Güçsüzlüğün kanıtı.*

‘ış-i cāvidān: (Ar.+Far.) *Sonsuz zevk ve safa.*

‘ış-i müdām: (Ar.+Far.+Ar.) *Sürekli zevk ve sefa yapmak.*

‘ışk: (Ar.) *Aşırı sevgi ve bağlılık duygusu.*

‘ışk āfeti: (Ar.+T.) *Aşk belası.*

‘ışk ara: (Ar.+T.) *Aşkda, sevgide.*

‘ışk āyīnesi: (Ar.+Far.+T.) *Aşk aynası.*

‘ışk āyīni: (Ar.+Far.+T.) *Aşka töresi.*

‘ışk bināsi: (Ar.+T.) *Aşk binası.*

- ‘ışk bürhānı: (Ar.+T.) Aşk kanıtı.
- ‘ışk cezbesi: (Ar.+T.) Aşk coşkusu.
- ‘ışk dāmi: (Ar.+far.+T.) Aşk tuzağı.
- ‘ışk da‘vāsı: (Ar.+T.) Aşk davası; âşık olduğunu iddia etmek.
- ‘ışk derdi: (Ar.+T.) Aşk derdi.
- ‘ışk dersi: (Ar.+T.) Aşk dersi.
- ‘ışk ehli: (Ar.+T.) Aşk ehli, âşıklar.
- ‘ışk esrārı: (Ar.+T.) Aşk sırrı.
- ‘ışk fetvāsı: (Ar.+T.) Aşk fetvası.
- ‘ışk içre: (Ar.+T.) Aşk içinde, sevgi içinde.
- ‘ışk ile zāhid: (Ar.+T.+Ar.) Aşk ve zahit.
- ‘ışk ili: (Ar.+T.) Âşıklar.
- ‘ışk marīzi: (Ar.+T.) Aşk hastası.
- ‘ışk nemāzı: (Ar.+T.) Aşk namazı.
- ‘ışk nīsānı: (Ar.+Far.+T.) Aşk izi.
- ‘ışk otını te’şiri: (Ar.+T.+Ar.+T.) Aşk ateşinin etkisi.
- ‘ışk öyi: (Ar.+T.) Aşk evi, gönül.
- ‘ışk şahrāsı: (Ar.+T.) Aşk çölü.
- ‘ışk şayyādı: (Ar.+T.) Aşk avcısı.
- ‘ışk sırrı: (Ar.+T.) Aşk sırrı.
- ‘ışk tıği: (Ar.+Far.+T.) Aşk kılıcı.
- ‘ışk u cünūn: (Ar.) Aşk ve delilik.
- ‘ışk u cünūn ehli: (Ar.+T.) Âşıklar.
- ‘ışk u muḥabbet: (Ar.) Aşk ve sevgi.
- ‘ışk u muḥabbet ehli: (Ar.+T.) Âşıklar.
- ‘ışk vādīsı: (Ar.+T.) Aşk vadisi.
- ‘ışk yolu: (Ar.+T.) Aşk yolu.
- iskender-i rüm: (ö.a.) Rum iskenderi.
- ‘ışkını fermānı: (Ar.+T.+Ar.+T.) Aşkın buyruğu.
- işlāḥ tap-: (Ar.+T.) Düzelmek, düzen bulmak.
- ‘işret: (Ar.) Yeme içme, zevk u safa, içki içme.
- ‘işret meyi: (Ar.+Far.+T.) Eğlence ve mutluluk içkisi.

‘işret şāmı: (Ar.+T.) Eğlence akşamı.
iste-: (T.) Arzu etmek, talep etmek, istemek.
istiğnā: (Ar.) Naz, işve.
istiğnā eyle-: (Ar.+T.) Kaçınmak, ihtiyaç duymamak.
istiğnā kıl-: (Ar.+T.) Kanaat etmek.
iştiḥā: (Ar.) Arzu, istek, heves.
istiḫbāl-ı dār ét-: (Ar.+Far.+T.) İdāmı karşılamak.
iştiyāk: (Ar.) Özleme; güçlü istek, arzu.
iştiyāk kıl-: (Ar.+T.) Arzu duymak.
iştiyāk-ı bâde: (Ar.+Far.) Şarap içme arzusu.
‘işve: (Ar.) Nâz, eda, cilve.
it: (T.) Köpek, sevgilinin kapısında bekleyenler, rakipler.
‘itāb eyle-: (Ar.+T.) Azarlamak, darılmak.
‘itāb kıl-: (Ar.+T.) Azarlamak, darılmak.
i‘tibār tap-: (Ar.+T.) Değer bulmak.
i‘tibār-ı dehr: (Ar.+Far.+Ar.) Devir önemi.
i‘tikād: (Ar.) İnanç.
i‘timād: (Ar.) Güven.
ittiḥād eyle-: (Ar.+T.) Bir olmak, birleşmek; aynı fikirde olmak.
‘iyadet: (Ar.) Hatır sorma, ziyaretinde bulunma, gidip görme, hasta ziyareti.
iz: (T.) İz, işaret.
izhār: (Ar.) Açığa vurma, meydana çıkarma, gösterme, âşikar etme.
izhār ét-: (Ar.+T.) Göstermek, açığa çıkarmak.
izhār eyle-: (Ar.+T.) Göstermek, açığa vurma.
izhār ḥadīś eyle-: (Ar.+T.) Konuşmaya başlamak.
izhār kıl-: (Ar.+T.) Görünmek, ortaya çıkmak.
izhār-ı muḥabbet eyle-: (Ar.+T.) Sevgiyi açıklamak.
izle-: (T.) İzlemek, izini takip etmek.
‘izzet ü ikrām: (Ar.) Saygı ve cömertlik.

J

jüyende-yi fermān: (Ar.+Far.) Emir isteyen.

K

ka‘b: (Ar.) *Topuk.*

ka‘be dīvārı: (ö.a.) *Kabe'nin duvarı.*

ka‘be ta‘bīri: (ö.a.) *Kabe'nin açıklaması.*

ka‘be ü deyr: (ö.a.) *Kabe ve meyhane.*

kabīh: (Ar.) *Çirkin. (Madiyyat ve maneviyyatta kullanılır: vech-i kabīh, fi'l-i kabīh, akvâl-i kabīha).*

kabûl: (Ar.) *Makbul olma, kabullük.*

kabûl kıı-: (Ar.+T.) *Kabul etmek, onaylamak, razı olmak.*

kaçan: (T.) *"Ne zaman? Ne vakit?" anlamında soru zarfı.*

kaçan kim: (T.) *Ne zaman ki.*

kad: (Ar.) *Boy, kâmet.*

kadi mevzûn: (Ar.+Far.+Ar.) *Düzgün, ölçülü boy.*

kadi serv: (Ar.+Far.) *Servi gibi uzun ve düzgün boy.*

kadi şimşād: (Ar.+Far.) *Şimşir ağacına benzeyen boy.*

kad u bālā: (Ar.+Far.) *Sevgilinin boyu ve yüceliği.*

kad u reftār: (Ar.+Far.) *Boy ve yürüyüş.*

kad u ruhsār: (Ar.+Far.) *Boy ve yanak.*

kad u yüz: (Ar.+T.) *Boy ve yüz.*

kadeh: (Ar.) *Kadeh.*

kadeh iç-: (Ar.+T.) *İçki içmek.*

kadeh tut-: (Ar.+T.) *İçki, şarap sunmak.*

kadeh ü mīnā: (Ar.) *İçki ve kadeh.*

kadem: (Ar.) *Adım.*

kadem koy-: (Ar.+T.) *Adım atmak.*

kadr-i şöhet: (Ar.+Far.+Ar.) *Sohbetin değeri*

kadrdān: (Ar.+Far.) *Kadir ve kıymeti bilen kimse.*

kafes: (Ar.) *Kafes.*

kāfir: (Ar.) *Kafir.*

kāfir ü bī-rahm: (Ar.+Far.) *Kafir ve acımasız.*

kāfūrgūn: (Ar.+Far.) *Kafur renkli içki, kāfūr rengine şarap.*

kayguluq: (T.) *Dertli ve kaygılı.*

ķā'ide-yi emn ü emān: (Ar.) Güvenlik ve emniyet kuralları.

ķā'ide-yi mihr ü muħabbet: (Ar.) Aşk ve sevgi kuralları.

ķākül-i ŗebrenē: (Far.) Sevgilinin siyah saçı.

ķākülünē yanēē: (Far.+T.) Alnına düşen saç gibi.

ķal-: (T.) Kalmak, durmak, hareket etmemek.

ķalb-i sūzān: (Ar.+Far.) Yanan kalp.

ķalem: (Ar.) Kalem, yazma aracı.

ķalem çek-: (Ar.+T.) Yazı yazmak.

ķalēay mu: (T.) Kalır mı?

ķālīl ü keŗir: (Ar.) Az ve çok.

ķām: (Far.) İstek, arzu, meram, maksat.

ķām iste-: (Far.+T.) Arzu etmek, istemek.

ķamer yüz: (Ar.+T.) Aya benzeyen yüz.

ķāmet: (Ar.) Boy, endam.

ķāmet çek-: (Ar.+T.) Büyümek.

ķāmet-i ħirām: (Ar.+Far.) Salınan boy.

ķāmet-i mezūn: (Ar.+Far.+Ar.) Uzun boy.

ķām-ı cān: (Far.) Can dimaēē.

ķām-ı 'iŗret: (Far.+Ar.) Eēēlence arzusu.

ķāmil: (Ar.) Būsbūtūn, tam, noksansız.

ķāmīle: (ö.a.) Ćaēatay edebiyatının büyük kadın ŗairi Mahlarayim Nadire'nin Farsēa ŗiirlerinde kullanmıŗ olduēu mahlas.

ķamıŗdēk: (T.) Kamıŗ gibi.

ķamu: (T.) "Bütūn, hep" anlamında sıfat.

ķāmyāb: (Far.) İsteēine kavuŗmuŗ, muradına ermiŗ olan.

ķan: (T.) Kan.

ķan ēt-: (T.) Kanlı hale getirmek. Öldürmek.

ķan eyle-: (T.) Kanla yapmak.

ķan iē-: (T.) Ćok eziyet çekmek.

ķan ol-: (T.) Kan dolmak.

ķan tōk-: (T.) Kan dōkmek.

ķan ŗstide ķan ēt-: (T.) Kan ŗstünde kan etmek.

kan yaş: (T.) Kanlı gözyaşı, kan ağlamak.

kan yaş tök-: (T.) Kan ağlamak.

kan yığla-: (T.) Kan ağlamak, kanlı gözyaşı dökmek.

kan yut-: (T.) Pek çok sıkıntı, azap, ızdırap çekmek ve bunlara tahammül etmek, dayanmak, katlanmak.

kand u şeker: (Far.) Tatlı ve şeker.

kanda: (T.) "Nerede" soru zamiri.

kandasan: (T.) Neredesin?

kanı: (T.) "Hani, nerede" anlamlarında soru zamiri.

kanlı: (T.) Kanlı.

kanlıg köngül: (T.) Kanlı gönül.

kānūn: (Ar.) Adet, kural.

kānūn-ı bezm-i işret: (Ar.+Far.+Ar.) Eğlence meclisinin kuralı.

kār u bār: (Far.) İş ü güc.

kara dāğlık: (T.) Siyah yara.

kara hāl: (T.+Far.) Siyah ben.

kara közlük: (T.) Kara göz, siyah göz.

kara libās: (T.+Ar.) Siyah giysisi.

kara şām: (T.+Ar.) Karanlık akşam.

kara toprak: (T.) Kara toprak, mezar.

kara: (T.) Siyah, karanlık, çok kötü ve sıkıntılı.

karanğu: (T.) Karanlık.

karanğu bol-: (T.) Karanlık olmak.

karar-: (T.) Kararmak, kötü duruma düşmek.

karār: (Ar.) Karar, dayanma gücü.

karı: (T.) Yaşlanmak, ihtiyarlamak.

karķara: (T.) Gürültü.

kārsāz: (Far.) Becerikli, iş bilen, sevgili.

kārvān: (Far.) Kervan.

kaş: (T.) Kaş.

kaş birle kiprik: (T.) Kaş ile kirpik.

kaş u köz: (T.) Kaş ve göz.

kaş ya: (T.) Yaya benzeyen kaş.

kāşāne: (Far.) Köşk, saray, yuva.

kāşāne içre: (Far.+T.) Köşk, saray içinde.

kaşd ét-: (Ar.+T.) Kötülük etmek, zarar vermeye niyet etmek, zarar vermek maksadıyla harekete geçmek, kıymak.

kaşd eyle-: (Ar.+T.) Kasetmek.

kaşd-ı cān eyle-: (Ar.+Far.+T.) Birinin canına kastetmek.

kaşı kılıcı birle: (T.) Kılıca benzeyen kaşıyla.

kaşı u ağzı u qadi bile: (T.) Kaşı, ağzı ve kametiyle.

kāşkī: (Far.) Keşke. Dilek cümlelerinin başına getirilen ve “ne olurdu” anlamında özlem veya esef bildiren temennî sözü.

kasrā: (Ar.) Sarayı inşa eden.

kaşr-ı muḥabbet: (Ar.+Far.+Ar.) Sevgi köşkü.

kaṭ‘-i murād eyle-: (Ar.+T.) Ümitsiz olmak.

kaṭ‘-i naẓar kıl-: (Ar.+T.) Vazgeçmek.

kaṭ‘-i ta‘alluḳ eyle-: (Ar.+T.) İlgisini, alakasını kesmek.

katıḳ mācerā: (T.+Ar.) Kötü bir olay.

qatıl: (Ar.) Katledici, öldürücü.

qatlı: (Ar.) Öldürmek, yok etmek; helâk olmak.

qatlı eyle-: (Ar.+T.) Öldürmek.

qatlı kılm-: (Ar.+T.) Katletmek, öldürmek.

qatlı-ı ‘ām ét-: (Ar.+T.) Herkesi öldürmek, katliam yapmak.

qatlı-ı ‘ām eyle-: (Ar.+T.) Herkesi öldürmeye çalışmak.

qatre qatre: (Ar.) Damla damla.

qatre-yi şebnem: (Ar.+Far.) Çiy tanesi.

qatre-yi sīmāb: (Ar.+Far.) Gömüş renkli su damlası.

qatre-yi yaş: (Ar.+T.) Gözyaşı damlası.

qat-: (T.) Katmak, katı olmak.

qavl: (Ar.) Emir; söz.

qayu: (T.) Hangi.

qay: (T.) Hangisi, hangi birisi.

qayan: (T.) Ne tarafa, nereye.

ķayd ķıl-: (Ar.+T.) Kaydetmek.

ķaydasan: (T.) Neredesin?

ķayd-ı ğam: (Ar.) Keder bağı; sürekli duyulan üzüntü, sevgilinin siyah saçı, perçemi.

ķaydın: (T.) Nereden?

ķayğur-: (T.) Kaygılanmak, endişelenmek, tasalanmak.

ķaysı: (T.) "Hangi?" soru zamiri.

ķazā: (Ar.) Allah'ın ezelden takdir ettiğı şeylerin meydana gelmesi.

ķāze tik-: (Far.+T.) Çadır dikmek.

ķebāb: (Ar.) "Ateşle kızartılmış et".

ķebāb eyle-: (Ar.+T.) Kebap etmek.

ķebi: (T.) Gibi.

ķêç-: (T.) Vazgeçmek.

ķêçe: (T.) Gece.

ķêçe kûndüz: (T.) Gece gündüz.

ķêçür-: (T.) Geçirmek.

ķef-i pā: (Far.) Ayak tabanı.

ķef-i pāy: (Far.) Ayak tabanı.

ķehķeşān: (Far.) Sāmānyolu.

ķehrübā: (Far.) Kehrubar gibi, sapsarı.

ķehrübā eyle-: (Far.+T.) Kehribara çevirmek.

ķêl-: (T.) Gelmek.

ķelām: (Ar.) Tek kelime veya kelimelerden meydana gelmiş söz, ifāde.

ķelām çağı: (Ar.+T.) Söz devri.

ķelāmı rûşen: (Ar.+Far) Açık ve belli olan söz.

ķêlen sultān: (Ar.) Gelen sultan.

ķêltir-: (T.) Getirmek.

ķêltür-: (T.) Getirmek.

ķem: (Far.) Az, eksik.

ķemāl: (Ar.) Erginilik, olgunluk, pişkinlik.

ķemāl tap-: (Ar.+T.) Büyümek, kemal bulmak.

ķemālğa yêtür-: (Ar.+T.) Olgunluğa eriştirmek.

ķemān: (Far.) Yay, kavis.

kemān eyle-: (Far.+T.) Yay gibi eğmek, iki büküm etmek, bükmek.

kemend-i dūd-ı āh: (Far.) Ah dumanının ipi.

kemend-i ḥalka-yı zūlf: (Far.+Ar.+Far.) Sevgilinin saçını kalın halkası.

kemend-i zūlf-i pūr-tāb: (Far.) Sevgilinin kıvrıcık saçının bağı.

kemend-i zūlf: (Far.) Saç bağı; idam edileceklerin boynuna takılan ip; sevgilinin saçının kıvrımı.

kemer: (Far.) Bel bağı, kuşak.

ķemer: (Ar.) Ay.

kemberbend: (Far.) Kemer, kemer bağı.

kerāmet: (Ar.) Cömertlik, lütuf, iyilik.

kerek: (T.) Gerek, lazım.

kereklik: (T.) Gerekli.

kerem ēt-: (Ar.+T.) Lütuf, merhamet, ihsan etmek.

kerem eyle-: (Ar.+T.) Cömertlik etmek, iyilik etmek.

kerem kanı: (Ar.+T.) Cömertlik madeni, kaynağı.

kerem kıl-: (Ar.+T.) Cömertlik etmek, asalet göstermek.

kerem-i dāver: (Ar.+Far.) Hükümdarın cömertliği.

kesbēt-: (Ar.+T.) Kazanmak, elde etmek.

kesb eyle-: (Ar.+T.) Kazanmak, elde etmek.

kesb-i hūş ēt-: (Ar.+Far.+T.) Akıllı olmak.

kesb-i kemāl: (Ar.+Far.+Ar.) Olgunlaşmak.

kēt-: (T.) Gitmek, bir yere doğru yönelmek.

kevākib: (Ar.) Yıldızlar.

kevkeb: (Ar.) Yıldız.

kevkeb-efşān eyle-: (Ar.+Far.T.) Yıldız gibi parlatmak.

kevkeb-i seyyāre: (Ar.+Far.+Ar.) Yıldız, âşığın gözyaşı.

kevn ü mekān: (Ar.) Varlık, kainat.

kevşer lebi: (ö.a.) Kevser havuzunun kenarı.

keyfiyet: (Ar.) Nitelik.

key-ḥusrev: (ö.a.) Keykavus'un torunu, Siyavuş'un oğlu olan meşhur hükümdar.

kēyik: (T.) Geyik, ceylan.

keyvān: (Far.) Zuhâl gezegeni.

kèz-: (T.) Gezmek.

kible: (Ar.) Müslümanların namazda yöneldiği cihet.

kıçkır-: (T.) Haykırmak, bağırmak.

kıl-: (T.) Yapmak, etmek, eylemek.

kılıç: (T.) Kılıç

kıran èt-: (Ar.+T.) Yakınlaşmak, yakın olmak.

kismet: (Ar.) Nasip, kismet, kader.

kışsa: (Ar.) Kıssa, hikaye

kışsa-yı rûzgâr: (Ar.+Far.) Hayat hikayesi.

kıya: (T.) Dik olmayan yamaç.

kıya bak-: (T.) Sert bakmak.

kıyâmet: (Ar.) Kıyamet günü.

kıyâmet kün: (Ar.+T.) Kıyamet günü.

kıyâmet şubhi: (Ar.+Far.) Kıyamet sabahı.

kızır-: (T.) Rengi kırmızıya dönmek, utancından kızarmak.

kızart-: (T.) Kızartmak, kırmızıya boyamak.

kızı-: (T.) Sıcak olmak.

kızıl eşk: (T.+Far.) Kanlı gözyaşı.

kızıl gül: (T.+Far.) Kırmızı gül.

kızıl kan: (T.) Kırmızı kan.

kıya: (T.) Dik olmayan yamaç.

kıya bak-: (T.) Sert bakmak.

kıyâmet: (Ar.) Kıyamet günü.

kıyâmet kün: (Ar.+T.) Kıyamet günü.

kıyâmet şubhi: (Ar.+Far.) Kıyamet sabahı.

kızır-: (T.) Rengi kırmızıya dönmek, utancından kızarmak.

kızart-: (T.) Kızartmak, kırmızıya boyamak.

kızı-: (T.) Sıcak olmak.

kızıl eşk: (T.+Far.) Kanlı gözyaşı.

kızıl gül: (T.+Far.) Kırmızı gül.

kızıl kan: (T.) Kırmızı kan.

ki: (Far.) " Ki bağlacı".

kibriyā: (Ar.) *Büyüklik.*

ķıl ü ķāl: (Ar.) *Dedikodu.*

kilk: (Far.) *Parmak.*

kilk-i bihzād: (ö.a.) *Bihzad'ın parmağı, Bihzad'ın kalemi.*

kilki ķazā: (Far.+Ar.) *Kaza kalemi.*

kilk-i nādire: (ö.a.) *Çağatay edebiyatının büyük şairi olan Nadire'nin kalemi.*

kilk-i naķķāş-ı ķazā: (Far.+Ar.) *Kaderi çizen nakkaşın parmağı.*

kim: (T.) *Kim, kimse.*

kim: (T.) *"Ki" bağlacı.*

ķimet-i yūsūf: (ö.a.) *Yūsūf Peygamber'in değeri.*

kimse: (T.) *Kim, kimse.*

kir-: (T.) *Girmek.*

kirdār: (Far.) *İş, amel, fül.*

kişi: (T.) *İnsan, şahıs.*

ķişver: (Far.) *Memleket, ülke.*

ķişvergüşā: (Far.) *Ülkeleri fetheden, ülkelerin kapılarını açan.*

kitābet: (Ar.) *Katıplık.*

kiy-: (T.) *Giymek.*

ķol: (T.) *Kol.*

ķoy-: (T.) *Koymak.*

ķoy-: (T.) *Bırakmak, koymak.*

ķoyun: (T.) *Koyun.*

ķozğal-: (T.) *Yerinizden kıpırdamayacaksınız.*

kök: (T.) *Gök, sema, gökyüzü.*

köke: (T.) *İp, urgan.*

kökge yandaş-: (T.) *Göğ'e yaklaşmak.*

kökke yēt-: (T.) *Göğ'e ulaşmak.*

kökreg: (T.) *Göğüs.*

köks: (T.) *Göğüs.*

köl: (T.) *Gölet.*

köngil: (T.) *Gönül, yürek.*

köngül ara: *Gönülde.*

köngül āyīnesi: (T.+Far.+T.) Gönül aynası.
köngül bâğı: (T.+Far.+T.) Gönül bahçesi.
köngül bezmi: (T.+Far.+T.) Gönül şenliği.
köngül bülbülü: (T.+Far.+T.) Gönül bülbülü.
köngül dāğı: (T.+Far.+T.) Gönül yarasını.
köngül derdi: (T.+Ar.+T.) Gönül tasası.
köngül içre: (T.) Gönülde.
köngül kaşrı: (T.+Ar.+T.) Gönül köşkü.
köngül közgüsü: (T.) Gönül aynası.
köngül kuşu: (T.) Gönül kuşu.
köngül mahzeni: (T.+Ar.+T.) Gönül hazinesi.
köngül mecnūnı: (T.+Ar.+T.) Gönül mecnunu.
köngül meydānı: (T.+Far.+T.) Gönül alanı.
köngül mülki: (T.+Ar.+T.) Gönül evi.
köngül riştesi: (T.+Far.+T.) Gönül ipliği.
köngül sahfesi: (T.+Ar.+T.) Gönül sayfası.
köngül şaydı: (T.+Ar.+T.) Gönül avı.
köngül şehbāzı: (T.+Far.+T.) Gönül kuşu.
köngül şerh-i ğami: (T.+Ar.+T.) Gönül sıkıntısının açıklaması.
köngül sürürü: (T.+Ar.+T.) Gönül şenliği.
köngül tahtı: (T.+Far.+T.) Gönül tahtı.
köngül teşvīşi: (T.+Far.+T.) Gönül korkusu, gönül stresi, gönül tasası.
köngül vīrānesi: (T.+Far.+T.) Gönül viranesi.
köngül yarası: (T.) Gönül yarası.
köp: (T.) Çok, çok fazla, hep.
köp u az: (T.) Çok ve az.
köp yıġla-: (T.) Çok ağlamak.
kör-: (T.) Görmek.
körer kün: (T.) Göreceğim gün.
körgeymen mü?: (T.) Görür müyüm?
körgeç: (T.) Görünce.
körgemèn: (T.) Görürüm.

körgeñ émesdür: (T.) Görmemiştir.

körgende: (T.) Gördüğünde.

körgeñ mü ékin?: (T.) Görmüş mü?

körgüz-: (T.) Göstermek.

körme-: (T.) Görmemek.

körmesem édi: (T.) Görmez olsaydım.

körsert-: (T.) Göstermek.

köter-: (T.) Kaldırmak.

köy: (T.) Köy, mahalle.

köy-: (T.) Yanmak.

köydür-: (T.) Yakmak.

köz: (T.) Göz.

köz aç-: (T.) Uyanmak, kendine gelmek.

köz ara: (T.) Göz içinde.

köz merdümi: (T.+Far.+T.) Göz bebeği.

köz nûrı: (T.+Ar.+T.) Göz nuru; bakışı, güzelliği.

köz şafhası: (T.+Ar.+T.) Yüz.

köz sal-: (T.) Bakmak.

köz tég-: (T.) Göz değmek, uğursuzluk ya da kötülük getirdiğine inanılan kıskanç ya da hayran bakışlar nedeniyle kötü bir duruma düşmek; göze gelmek.

köz tut-: (T.) Bakmak, beklemek.

köz yaşı: (T.) Gözyaşı.

köz yolu: (T.) Gözyaşının akan yolu.

köz yüm-: (T.) Ölmek, vefat etmek.

közdin yaş tök-: (T.) Ağlamak.

közge il-: (T.) Önemsemek.

közge sür-: (T.) Göze sürtmek.

közü: (T.) Ayna.

közü yanglıg: (T.) Ayna gibi.

kūçe: (Far.) Dar sokak..

kūh u beyābān: (Far.) Dağ ve çöl.

kūh u şahrā: (Far.+Ar.) Dağ ve çöl.

kūh-i ğam: (Far.+Ar.) *Gam dağı.*

kūh-i kâf: (ö.a.) *Kaf Dağı.*

kūhken: (Far.) *Dağı delen (kimse). Şirin için dağları delen aşk kahramanı Ferhat.*

kul: (T.) *Köle, esir, tutsak.*

kulağ: (T.) *Kulak.*

kumrî: (Ar.) *Güvercin nevinden maruf kuş, müennesi: kumriyye.*

kurbân: (Ar.) *Kurban.*

kurbân êt-: (Ar.+T.) *Allah yolunda canını feda etmek.*

kurbân kıl-: (Ar.+T.) *Kurban etmek, feda etmek.*

kurbân eyle-: (Ar.+T.) *Feda etmek.*

kurbânlıg eyle-: (Ar.+T.) *Kurban kesmek.*

kurretü'l-‘ayn: (Ar.) *Göz nuru.*

kuş: (T.) *Kuş.*

kuş nijâdı: (T.+Far.) *Kuş nesli.*

kuş uçurgandek: (T.) *Kuş uçuran yanı kuşçu gibi.*

kût-ı cân êt-: (Ar.+Far.+T.) *Can gıdası yapmak.*

kutul-: (T.) *Kurtulmak.*

kuyaş: (T.) *Güneş.*

kuyaşdek: (T.) *Güneş gibi.*

kuyaşge yêt-: (T.) *Güneşe ulaşmak.*

küdûret: (Ar.) *Bulanıklık, dönüklük.*

küfr ü islâm: (ö.a.) *Hak dini inkâr eden, inanmayanlar ve itaat etmeyenler.*

kühen: (Far.) *Eski, ihtiyar.*

kül kıl-: (T.) *Kül etmek, küle çevirmek, yakmak*

külâle: (Far.) *Çiçek demeti; kıvrıcık saç, kâkül.*

külbe: (Far.) *Kulübe.*

külbe-yi aḥzân: (Far.+Ar.) *Hüzün kulübesi.*

külbe-yi aḥzân ara: (Far.+Ar.+T.) *Hüzün kulübesi içinde.*

külbe-yi vîrân: (Far.) *Harap olmuş kulübe.*

külfet: (Ar.) *Sıkıntı, zahmet, meşakkat.*

külfet çek-: (Ar.+T.) *Sıkıntı çekmek.*

külib kël-: (T.) *Gülerek gelmek.*

kün: (T.) *Gün.*

künd eyle-: (Far.+T.) *Kesmez eylemek.*

kündüz: (T.) *Gündüz, gün ışığı. (Divan ü Lügati't-Türk' teki anlamı).*

L

lācerem: (Ar.) *Kuşkusuz, hiç şüphesiz.*

lācür'a çek-: (Ar.+T.) *İçki kadehinin son damlasına kadar içmek.*

lāf-ı 'ışk ur-: (Far.+Ar.+T.) *Aşk lafını söylemek, aşktan konuşmak.*

lāf-ı muḥabbet ur-: (Far.+Ar.+T.) *Aşk lafı söylemek.*

lāf-ı nāzar ur-: (Far.+Ar.+T.) *Bakarak laf söylemek.*

laḫza laḫza: (Ar.) *Zaman zaman.*

laḫzada: (Ar.+T.) *Anında.*

laḫza-yı ḫālī: (Ar.+Far.) *Bir an bile boş değildir.*

la'l: (Ar.) *Sevgilinin kırmızı dudağı.*

la'l-i ābdār: (Ar.+Far.) *Suylu dudak.*

la'l-i ābdār-ı āfitāb: (Ar.+Far.) *Güneş yüzlü sevgilinin suylu dudağı.*

la'l-i cān baḫş: (Ar.+Far.) *Sevgilinin can bağışlayan dudağı.*

la'l-i ḫandān: (Ar.+Far.) *Gülümseyen kırmızı dudak.*

la'l-i leb: (Ar.+Far.) *Sevgilinin kırmızı dudağı.*

la'l-i meygūn-ı şekerḫ'ā: (Ar.+Far.) *S evgilinin tatlı isteyen içkili kırmızı dudağı.*

la'l-i nāb: (Ar.+Far.) *Saf kırmızı dudak.*

la'l-i şekerbār: (Ar.+Far.) *Sevgilinin şeker saçan dudakları.*

la'l-i şekerḫ'ā: (Ar.+Far.) *Sevgilinin şeker isteyen saf dudağı.*

la'l-i sīrāb: (Ar.+Far.) *Sevgilinin kırmızı suylu dudağı.*

lāl bol-: (Ar.+T.) *Konuşamamak; dilsiz olmak, dili tutulmak.*

lāl ét-: (Ar.+T.) *Konuşamaz duruma sokmak, susturmak.*

lāl ol-: (Ar.+T.) *Konuşamamak; dilsiz olmak, dili tutulmak.*

lāle: (Far.) *Lale çiçeği.*

lāle bergidék: (Far.+T.) *Lale yaprağı gibi.*

lāle ruḫsār: (Far.) *Lale renginde kırmızı yanak.*

lāle yanglūḡ: (Far.+T.) *Lale gibi.*

leb: (Far.) *Dudak.*

lebāleb: (Far.) Ağzına kadar dolu.

leb-i cānperver: (Far.) Can besleyen dudak.

leb-i ḥandān: (Far.) Sevgilinin gülümseyen dudağı.

leb-i la' l ü meh-i ruḥsār: (Far.+Ar.+Far.) Sevgilinin kırmızı dudağı ve ay gibi yüzü.

leb-i la' l: (Far.+Ar.) Sevgilinin kırmızı dudağı.

lebi maḥmūr: (Far.+Ar.) Sarhoş olan dudak.

leb-i şeker şiken: (Far.) Şeker kıran dudak.

lem' a-yı dīdār: (Ar.+Far.) Yüz ışığı.

leşker: (Far.) Asker.

letāfet bahārı: (Ar.+Far.+T.) Güzellik baharı.

levḥ: (Ar.) Levha, sayfa.

levḥ-i cemāl: (Ar.) Güzellik levhası.

levṣ: (Ar.) Kir, pislik.

leylī: (ö.a.) Leyla ve Mecnun hikayesinin kadın kahramanı.

lezzet-i 'ış ü ferāḡat: (Ar.+Far.+Ar.) Zevk ü safa lezzeti.

lezzet-i şī' r: (Ar.+Far.+Ar.) Şiirin lezzeti.

libās-ı selāmet: (Ar.+Far.+Ar.) Sağlıklı elbise.

libāsı süsenī: (Ar.+Far.) Susam renkli elbise.

līk: (Far.) "Ama, fakat, lakin, ancak" anlamında bağlaç.

līkin: (Far.) Lâkin, ancak, ama.

lillāhü'l-ḥamd: (Ar.) Allah'a hamdolsun.

luṭf: (Ar.) Yardım, inayet, ihsan.

luṭf ét-: (Ar.+T.) İyilikte bulunmak, lütuf göstermek.

luṭf eṭegi: (Ar.+T.) Merhamet eteği.

luṭf eyle-: (Ar.+T.) Merhamet eylemek, iyilikte bulunmak.

luṭf ile: (Ar.+T.) İyilik ve merhametle.

luṭf ü ḥulḳ: (Ar.) Merhamet ve ahlak.

luṭf ü iltāf: (Ar.) Lutüf ve merhamet.

luṭf ü kerem: (Ar.) İhsan ve cömertlik.

luṭf ü rāyet-i iḳbāl: (Ar.) Bahtın iyilik ve rivayetti.

luṭf-i güftār: (Ar.+Far.) Sevgilinin güzel sözleri.

luṭf-i ḥaḳ: (Ar.+Far.+Ar.) Allah'ın inayeti.

luṭf-i ḥulḳ: (Ar.+Far.+Ar.) İyi huyluluk.

M

ma‘azallāh: (Ar.) Allah korusun! Allah esirgesin! anlamı taşıyan ünlem ifadesi.

ma‘būd: (Ar.) Kayıtsız şartsız kulluk edilmeye lâıyk olan, kendisine ibâdet olunan varlık, ilâh, Allah.

mācerā: (Ar.) Baştan geçen ilginç olay veya olaylar zinciri, serüven.

mācerā eyle-: (Ar.+T.) Olaylar yapmak.

māçīn: (ö.a.) Çin'in güney kısmı.

macrūḥ ḳıl-: (Ar.+T.) Yaralamak.

mağrūr: (Ar.) Gururlu, kibirli.

mağrūr bol-: (Ar.+T.) Gururlanmak.

māh: (Far.) Ay, sevgili.

māh cemāl: (Far.+Ar.) Aya benzeyen güzel sevgili.

maḥbūb: (Ar.) Sevimli, sevilir, sevgili.

mahcūr: (Ar.) Utanmış.

maḥfil: (Ar.) Meclis, encümen.

maḥfil-i eyyām: (Ar.+Far.+Ar.) Gün meclisi.

maḥfil-i imkān: (Ar.+Far.+Ar.) Olanak meclis.

maḥfil-i şīrīn mazāḳ: (Ar.+Far.+Ar.) Eğlenceli meclis.

māh-ı āsumān: (Far.) Gökyüzündeki ay.

māh-ı cemāl: (Far.+Ar.) Ay yüzlü güzel sevgili.

māh-ı enverī: (Far.+Ar.) Parlak ay.

māh-ı ‘īd: (Far.+Ar.) Bayram ayı (Bayramın habercisi hilal).

māh-ı münevver: (Far.+Ar.) Parlak ay.

māh-ı ramazān: (ö.a.) Ramazan ayı.

māh-ı revān: (Far.) Yürüyen ay.

māh-ı ruḥsār: (Far.) Sevgilinin aya benzeyen yanakları.

māh-ı tābān: (Far.) Parlayan ay.

māh-ı ṭal‘at: (Far.+Ar.) Ay gibi parlak yüz.

māh-ı temām: (Far.+Ar.) Dolunay.

muḥkem eyle-: (Ar.+T.) Sağlamlaştırmak.

muḥkem tut-: (Ar.+T.) Sağlamlaştırmak.

maḥkeme: (Ar.) Davaların görülüp hükme bağlandığı yer.

maḥkūm-ı fermān: (Ar.+Far.+Ar.) Emrinin/buyruğunun mahkumu.

māh-lıḳā: (Far.+Ar.) Ay yüzlü, güzel (sevgili).

maḥmūr: (Ar.) Sarhoş, kendinden geçmiş.

maḥrem-i bezm-i viṣāl: (Ar.+Far.+Ar.) Kavuşma meclisinin sırdaşı.

maḥrem-i dīdār: (Ar.+Far.) Sevgilinin güzel yüzünün sırdaşı.

maḥrem-i esrār: (Ar.+Far.+Ar.) Sırdaş.

maḥrem-i rāz: (Ar.+Far.) Sırdaş.

mahrū: (Far.) Ay yüzlü, yüzü ay gibi parlayan güzel.

māh-ruḥsār: (Far.) Ay yüzlü.

maḥrūm bol-: (Ar.+T.) Mahrum olmak: yoksun kalmak.

maḥrūm kıl-: (Ar.+T.) Yoksun bırakmak, mahrum etmek.

maḥrūm-ı dīdār: (Ar.+Far.) Sevgilinin yüzünün mahrumu.

maḥzūn: (Ar.) Hüznü, kederli.

māil: (Ar.) Meyilli, istekli, hevesli.

maḳām: (Ar.) Makam, derece.

maḳām eyle-: (Ar.+T.) Makam sahibi olmak, yerleşmek.

maḳbūl: (Ar.) Kabul edilmiş.

maḳbūl-ı icābet: (Ar.) İcabet edilen, kabul görülen.

maḳdem: (Ar.) Ayak basma, gelme, geliş.

maḳdūr: (Ar.) Kader.

maḳşad: (Ar.) Amaç, istek, hedef.

maḳşad-ı ikrām: (Ar.) Kasdolunan netice, meram, hedef-i âmâl, amaç, niyet, dilek. Cem'i: makasıd.

maḳşūd: (Ar.) Söylenilmek, belirtilmek istenilen, kastedilen, istenilen şey, amaç, gaye, maksat.

ma'ḳūl: (Ar.) Makul, uygun, mantıklı.

māl u menāl: (Ar.) Bir kimsenin sâhip olduğu her şey, mal mülk, servet.

ma'lūm bol-: (Ar.+T.) Belli olmak.

ma'lūm emes: (Ar.+T.) Belli değildir.

memālik: (Ar.) Ülkeler, memleketler.

ma^ʿmūr: (Ar.) *Mamur, bayındır.*

ma^ʿmūr u ābād: (Ar.+Far.) *Bayındır ve mamur.*

man, men: (T.) *Ben; 1.kişi tekil şahıs eki.*

mānend: (Far.) *Benzer.*

mānī: (ö.a.) *16.yüzyıl Divan şairi, Mehmed Çelebi.*

mānī': (Ar.) *Engel.*

maṣṣab-ı şehzādelīg: (Ar.+Far.+T.) *Şehzadelik görevi.*

manzar: (Ar.) *Nazar edilen, bakılan, görünen yer, görünüş, çehre, yüz.*

manzūr: (Ar.) *Nazar edilen, bakılan, görünen yer, görünüş, çehre, yüz.*

manzūr-ı temāṣā: (Ar.+Far.) *Gezilecek yer.*

mār: (Far.) *Yılsız hazine yoktur.*

maṣṣgūl-ı du^ʿā: (Ar.+Far.+Ar.) *Dua etmeye meşgul.*

maṣṣk-ı kalem: (Ar.+Far.+Ar.) *Kalemin meşk örneği.*

maṣṣrīk ü maḡrib: (Ar.) *Doğu ve Batı.*

maṣūn: (Ar.) *Korunmuş.*

mātahtū'l-serā: (Ar.) *Sarayın dibine kadar.*

mātem tut-: (Ar.+T.) *Yas tutmak.*

mātem-i ferhād: (ö.a.) *Ferhad'ın yası.*

maṭlab: (Ar.) *İstek, istenilen şey.*

māye-yi 'īṣ ü neṣāṭ: (Far.+Ar.) *Zevki neşe temeli.*

māyil-i zulmet: (Ar.+Far.+Ar.) *Zulme meyil etme.*

ma'yūslik: (Ar.+T.) *Umutsuzluk.*

maẓmūn: (Ar.) *İçerik.*

mazmūn-ı mevc-i bāde-yi nāb: (Ar.+Far.) *Katkısız içkinin anlamı.*

maẓūr: (Ar.) *Mazereti olan, özrü bulunan, özürlü.*

ma^ʿzūr tut-: (Ar.+T.) *Hoş görmek, kusûruna bakmamak, affetmek, mazeretini kabul etmek.*

mecāl: (Ar.) *Takat, güç, kuvvet.*

mecānın: (Ar.) *Mecnunlar, çılgınlar.*

mecmū'a-i ahlāk u iḥṣān: (Ar.) *Ahlak ve iyiliğin toplamı.*

mecnūn: (ö.a.) *Leylâ ile Mecnûn hikâyesinin erkek kahramanı, Kays.*

mecnūn eyle-: (Ar.+T.) *Delirtmek.*

mecnūn kebi: (ö.a.) *Mecnun gibi.*

mecnūn kışşası: (ö.a.) *Mecnun'un hikayesi.*

mecnūn nijād: (ö.a.) *Mecnun soylu.*

mecnūn-ı bī-nevā: (ö.a.) *Zevali, nasipsiz mecnun.*

mecnūn-ı şeydā: (ö.a.) *Çılgın Mecnun.*

medārā: (Ar.) *Etrafında dönülen nokta.*

medārā eyle-: (Ar.+T.) *Büyü yapmak.*

medārā kııl-: (Ar.+T.) *Etrafında dönmek.*

medd-i āh: (Ar.) *Uzun ah.*

meded: (Ar.) *Yardım.*

meded iste-: (Ar.+T.) *Yardım istemek.*

meded kııl-: (Far.+T.) *Yardım etmek, iyilik, ihsanda bulunmak.*

medh: (Ar.) *Övgü.*

medh-ān: (Ar.+Far.) *Övgüde bulunmak, övgülü şiir takdim etmek.*

meftūn ét-: (Ar.+T.) *Kendine bağlamak, hayran etmek, âşık etmek.*

meger: (Far.) *"Meğer"; aslında, işin aslı anlamlarında bağlaç.*

meh: (Far.) *Ay, sevgili.*

mehcūr: (Ar.) *Uzaklaşmış, ayrılmış.*

mehcūr ara: (Ar.+T.) *Ayrılık sırasında.*

meh-i ʔalʔat: (Fr.+Ar.) *Güzel ay yüzlü sevgili.*

meh-liḳā: (Far.+Ar.) *Ay yüzlü güzel sevgili.*

mehveş: (Far.) *Ay gibi güzel, sevgili.*

mekān: (Ar.) *Mekân, yer.*

mekkāre çarḥ-ı ḡaddār: (Ar.+Fat.+Ar.) *Acımasız ve hilekar felek.*

mekkāre cihān: (Ar.+Far.) *Aldatıcı dünya.*

mekr: (Ar.) *Hile.*

mekr ile tezvīr: (Ar.+T.+Ar.) *Hile ile yalan dolan.*

mekr ü füsūn kııl-: (Ar.+T.) *Hile yapmak, büyü yapmak.*

mekteb: (Ar.) *Okul.*

melāhat: (Ar.) *Güzellik.*

melāl: (Ar.) *Hüzün, keder, usanma, bııkma, usanç.*

melāmet: (Ar.) *Azarlama, ayıplama, kınama.*

melül bol-: (Ar.+T.) *Bıkmak, usanmak.*

memleket: (Ar.) *Ülke.*

memleket vârişi: (Ar.+T.) *Ülke sahibi.*

mên: (T.) *Ben.1. tekil şahıs.*

men´-i fiğân kııl-: (Ar.+Far.+T.) *Ağlamayı engellemek.*

mēnga: (T.) *Bana.1. Tekil şahıs.*

men´ ét-: (Ar.+T.) *Yasaklamak, engel olmak.*

mên hem: (T.) *Bende.*

mên kebi: (T.) *Ben gibi.*

mēning: (T.) *Benim, birinci tekil şahıs zamiri.*

mênmen: (T.) *Benim, birinci tekil şahıs zamiri.*

menzil: (Ar.) *Yer, mekân.*

menzil ü me´vâ: (Ar.) *Sığınılacak ve konaklanacak yer olmak.*

mercân: (Ar.) *Mercan.*

merdūd u zār bol-: (Ar.+Far.+T.) *Merdud ve zelil olmak.*

merdüm: (Far.) *Göz bebeği.*

merdümlığ: (Far.+T.) *İnsanca davranış.*

merg: (Far.) *Ölüm, vefat, mevt.*

merğzār: (Far.) *Çayırılık, çimenli ve sulak yer.*

merhabā: (Ar.) *Hoş geldin.*

merhametlīg sözler: (Ar.+T.) *Merhametli sözler.*

merhem: (Ar.) *Yara üzerine konulan yumuşak devâ.*

merhem eyle-: (Ar.+T.) *Tedavi etmek, iyileştirmek.*

mertebe-yi ´ışk: (Ar.+Far.+Ar.) *Aşk makamı.*

mertebe-yi ismā´il: (ö.a.) *İsmail Peygamber'in derecesi.*

meşāl: (Ar.) *Mesela, mişâlen, örnek olarak.*

meş´al-ı luṭf: (Ar.+Far.+Ar.) *İyilik ışıḡı.*

meşām: (Ar.) *Burun, koku alacak yer.*

mescid ara: (Ar.+T.) *Cami içerisinde.*

mesdūd: (Ar.) *Kapalı.*

meşhūr: (Ar.) *Meşhur, ünlü.*

meşhūr-ı ḡalāyik: (Ar.+Far.+Ar.) *Halk ünlüsü.*

mesīh: (ö.a.) Hz. İsa Peygamber.

mesīh enfāsi: (ö.a.) Hz. İsa'nın ölümlerini diriltiren nefesi.

mesīhā: (ö.a.) Hz. İsa Peygamberin lâkabı, elini sürdüğü hastaları iyileştirmeSenden dolayı bu adı almıştır.

mesīhāsā: (ö.a.) Hz. İsa gibi.

mesken: (Ar.) Oturulacak yer, makam.

meslah: (Ar.) Hayvan kesim yeri, mezbaha.

mesned: (Ar.) Makam, rütbe, paye; dayanak.

mesned eyle-: (Ar.+T.) Dayanak yapmak.

meşreb: (Ar.) Yaratılış, huy, tabiat; içki içilecek yer, meyhane, tekke.

mesrūr: (Ar.) Sevinçli.

meşşāte: (Ar.) Gelin süsleyen, gelin süsleyicisi.

mest: (Far.) Sarhoş, kendinden geçmek.

mestlīg: (Far.+T.) Sarhoşluk.

mest ol-: (Far.+T.) Kendinden geçmek, sarhoş olmak.

mest ü nāz: (Far.) Sarhoş ve işveli.

mest ü şeydā: (Far.) Hayran ve kendinden geçmiş.

mest-i ğurūr: (Far.+Ar.) Gurur sarhoşu.

me'vā eyle-: (Ar.+T.) Yurt edinmek, mesken edinmek.

mevc yaŋlīg: (Ar.+T.) Dalga gibi.

mevcdek: (Ar.+T.) Dalga gibi.

mevc-i kerem: (Ar.+Far.+Ar.) İyilik dalgası.

mevc-i şahbā: (Ar.+Far.+Ar.) Şarap dalgası.

mevcūd: (Ar.) Var olan, bulunan.

mevlā yolu: (ö.a.) Allah'ın yolu.

mevsim-i seyr: (Ar.+Far.) Gezme mevsimi, bahar mevsimi.

mevzūn: (Ar.) Ahenkli, düzgün, biçimli.

mevzūn qad: (Ar.) Uzun ve düzgün boy.

mevzūn qāmet: (Ar.) Sevgilinin düzgün, biçimli boyu.

mevzūn-qabā: (Ar.) Uzun boylu sevgili.

mey: (Far.) Şarap, içki.

mey iç-: (Far.+T.) Şarap içmek, içki içmek.

mey kebi: (Far.+T.) İçki gibi.

mey keyfiyyeti: (Far.+Ar.+T.) İçkinin niteliği.

mey şîsesi: (Far.+T.) İçki şişesi.

mey sun-: (Far.+T.) İçki vermek, ikram etmek.

mey tâbı: (Far.+T.) İçkinin gücü.

mey tut-: (Far.+T.) İçki sunmak.

meydân: (Ar.) Geniş yer, açıklık, saha, savaş alanı, yarışma, oyun yeri.

meydân ara: (Ar.+T.) Meydanda.

meydêk: (Far.+T.) İçki gibi.

meyhâne: (Far.) İçki içilen yer, meyhane.

meyhâne-yi 'ışk: (Far.+Ar.) Aşk meyhanesi.

mey-i gülfâm: (Far.) Gül renkli şarap.

mey-i gülnâr: (Far.) Nar çiçeği gibi şarap.

mey-i hâmrâ: (Far.+Ar.) Kırmızı şarap.

mey-i nâb: (Far.) Halis, katkısız içki.

meykade: (Far.) Meyhane.

meymenet: (Ar.) İyi nitelik, uğur, hayır, bereket, uğurluluk.

mezâkım kâmi: (Ar.+Far.+T.) Dimağ lezzeti.

mezâr-ı feyz âşâr: (Ar.+Far.+Ar.) Berketli mezar.

mezheb-i pervâne: (Ar.+Far.) Kelebeğin yolu. Aşığın vaziyeti.

mez-mûm: (Ar.) Hoş olmayan, makbul sayılmayan, itibarı olmayan, saygınlığı bulunmayan, aşağılanmış.

midâd: (Ar.) Mürekkep, yazı mürekkebi.

midâd eyle-: (Ar.+T.) Mürekkep yapmak.

mi' de: (Ar.) Mide.

miftâh-ı genç-i dâniş: (Ar.+Far.) İlim hazinesinin anahtarı.

miğfer: (Ar.) Miğfer, çelik başlık.

mihmân: (Far.) Konuk, misafir.

mihmân bol-: (Far.+T.) Misafir olmak, Ağırlanmak.

mihmân eyle-: (Far.+T.) Misafir etmek, konuk yapmak.

mihmân-ı nev: (Far.) Yeni misafir.

miḥnet: (Ar.) Sıkıntı ve zorlukla.

miḥnet ü ğam: (Ar.) Sıkıntı ve dert.

miḥnet-i hicrān: (Ar.+Far.+Ar.) Ayrılık üzüntüsü.

miḥnet-i hicrān çek-: (Ar.+T.) Ayrılık acısı ve üzüntüsü çekmek.

mihr: (Far.) Sevgi, muhabbet, aşk.

mihr: (Far.) Güneş.

mihr ile māh: (Far.+T.+Far.) Güneş ve ay.

mihr közgüsi: (Far.+T.) Güneşin aynası.

mihr tābı: (Far.+T.) Güneşin ışığı.

mihr ü māh: (Far.) Güneş ve ay.

mihr ü mürüvvet: (Far.+Ar.) Sevgi ve insanlık.

mihr ü vefā: (Far.+Ar.) Sevgi ve dostluk.

mihr ü vefā riyāzı: (Far.+Ar.+T.) Aşk ve vefa bahçesi.

miḥrāb: (Ar.) Cāmi, mescit gibi ibâdet yerlerinde kible duvarında bulunan, cemâatle namaz kılınırken imamın önünde durduğu, zeminden biraz yüksek girintili yer.

mihrbān: (Far.) Şefkatli, merhametli, muhip, dost.

mihr-i devrān: (Far.+Ar.) Devrin güneşi.

mihr-i dīdār: (Far.) Güneş gibi yüz.

mihr-i dıraḥşān: (Far.) Parlak güneş, sevgili.

mihr-i mücellā: (Far.+Ar.) Parlak güneş.

mihr-i ruḥsār: (Far.) Yanağının güneşi.

mihr-i tābān: (Far.) Parlak güneş.

mi' mār: (Ar.) İmar eden, yapan.

ming: (T.) Bin, sayı sıfatı.

mīnā: (Far.) Şişe, cam, sırça ve özellikle şarap şişesi.

minnet: (Ar.) Bir iyiliğe karşı şükran duyma.

minnet koy-: (Ar.+T.) Yapılan bir iyiliği başa kakmak.

mīr-i bülend aḥter: (Far.+Ar.) Talihi yüksek olan emir.

mīr-i zamān: (Far.+Ar.) Devrin emiri.

misāfir: (Ar.) Konuk, ziyaret eden.

miskīn: (Ar.) Zavallı, aciz.

mişl-i gülāb: (Ar.+Far.) Gül suyu gibi.

mışr: (ö.a.) Afrika kıtasında yer alan ve Hz. Yūsūf'un yaşadığı ülke.

mıṣraʿ: (Ar.) *Mısra.*

mıṣraʿ-ı berceste: (Ar.+Far.) *En güzel ve en kuvvetli olan mısra. Sevgilinin boyu benzetilmiştir.*

mīve: (Far.) *Meyve.*

mu: (T.) *"Mi" soru edatı.*

muʿammā: (Ar.) *Anlaşılmayan, bilinmeyen şey, bilmece.*

muʿanber: (Ar.) *Amber kokulu.*

muğtenem: (Ar.) *Ganimet alınmış.*

muḥabbet: (Ar.) *Sevgi.*

muḥabbet ʿandelībi: (Ar.+T.) *Sevgi bülbulü.*

muḥabbet dāğ: (Ar.+Far.+T.) *Aşk yarası, aşk yarısı.*

muḥabbet derd ü dāğ: (Ar.+Far.+T.) *Sevginin dert ve yarısı.*

muḥabbet derdi: (Ar.+T.) *Aşk derdi, aşk üzüntüsü, aşk tasası.*

muḥabbet ehli: (Ar.+T.) *Aşk ve sevgi ehli, âşıklar.*

muḥabbet eyle-: (Far.+T.) *Sevmek.*

muḥabbet ihtiyār ʿet-: (Ar.+T.) *Sevgiyi tercih etmek.*

muḥabbet kişveri: (Ar.+Far.+T.) *Sevgi diyarı.*

muḥabbet köyi: (Ar.+Far.) *Aşk köyü.*

muḥabbet künleri: (Ar.+T.) *Sevgi dolu günler.*

muḥabbet negheti: (Ar.+Far.+T.) *Aşk kokusu.*

muḥabbet neşʿesi: (Ar.+T.) *Sevgi mutluluğu.*

muḥabbet riştesi: (Ar.+Far.+T.) *Sevgi bağı.*

muḥabbet şīvesi: (Ar.+Far.+T.) *Sevgi tarzı.*

muḥabbet yolu: (Ar.+T.) *Sevgi ve aşk yolu.*

muḥabbet deşti: (Ar.+Far.+T.) *Aşk vadisi.*

muḥabbetsiz kişi: (Ar.+T.) *Sevgisi olmayan kimse.*

muḥaḳ: (Ar.) *Hakkı.*

muḥālīf: (Ar.) *Karşı, aykırı.*

muḥammed emīn ḥān: (ö.a.) *Çağatay şairi Mahlarayim Nadire Begüm 'ün oğlunun i smi.*

muḥīṭ-i gevherefşān: (Ar.+Far.) *İnci saçan çevre.*

muḥkem: (Ar.) *Sağlam, dayanıklı.*

muḥliṣ kūceṣi: (Ar.+Far.+T.) Samimiyet sokağı.

muḥtāc-ı dergeh: (Ar.+Far.) Dergahına muhtaç.

muḥtāchık: (Ar.+T.) Yoksulluk, fakirlik, bir şeye gereksinim duyma.

muḥtaşar söz: (Ar.+T.) Kısa söz.

muḥtesib: (Ar.) Çarşı ve pazar esnafını din kurallarına göre denetleyen görevli.

muḥaddem: (Ar.) Önde olan, önden giden, değerli, üstün.

mukadder bol-: (Ar.+T.) Takdir edilmek.

muḥarreb: (Ar.) Yakın.

muḥīm-i gūşe-yi vīrāne: (Ar.+Far.) Bir harabe köşesinin ikamet edeniyim.

munça: (T.) Bu kadar, bunca.

mundağ: (T.) Böyle.

mundın: (T.) Bundan; bu işaret zamirinin ayrılma eki almış hâli.

muntazir: (Ar.) Hazır bekleyen.

mūr: (Far.) Karınca.

murād: (Ar.) Maksat, meram, niyet.

murād-ı cān u ten: (Ar.+Far.) Can ve bedenini muradı.

murğ-ı dil: (Ar.+Far.) Gönül kuşu.

mūr-ı nā-tüvān: (Far.) Zayıf, güçsüz karınca, zavallı, çaresiz kimse.

murīd-i 'ışk-i 'ālem-sūz: (Ar.+Far.) Dünyayı yakan aşka tapanlar.

mübāḥ: (Ar.) İşlenmesinde sevab ve günah olmayan şey.

mübārek: (Ar.) Bereketli, uğurlu, mukaddes.

mübārek bād: (Ar.+Far.) "Mübarek olsun, hayırlı ve uğurlu olsun!" anlamlarında bir söz.

mübārek rūy: (Ar.+Far.) Kutlu yüzü.

mübeddel bol-: (Ar.+T.) Dönmek, değişmek.

mübtelā: (Ar.) İptilālî, düşkün, mâil, giriftar: müptelâ-yı muhabbet.

mübtelā eyle-: (Ar.+T.) Alıştırmak.

mücib-i ḥayrānlık: (Ar.+T.) Şaşkınlık sebebidir.

müdām: (Ar.) Sürekli.

müdāvā kıl-: (Ar.+T.) Çare etmek, çözüm bulmak.

müdde' ā: (Ar.) İddia edilen, ısrarla savunulan husus, görüş, maksat, fikir.

müdde' ī: (Ar.) Dava eden, iddia eyleyen, davacı.

müddet: (Ar.) Süre, zaman, vakit.

müddet-i 'ömr-i cāvidān: (Ar.+Far.) Gençlik zamanı.

müebbed: (Ar.) Ebedi.

müferriḥ: (Ar.) İç açıcı, serinletici.

mükerrem: (Ar.) Saygıdeğer.

mükerrer eyle-: (Ar.+T.) Tekrar etmek.

müheyyā: (Ar.) Hazır.

müheyyā kıl-: (Ar.+T.) Hazırlamak.

mühr-i süleymānı: (ö.a.) Hz. Süleyman'ın yüzüğüne verilen addır.

müjde: (Far.) Sevinçli haber, beşaret.

müjde keltür-: (Far.+T.) Müjde getirmek.

müjde-yi şubḥ-ı şabā: (Far.+Ar.) Sabahlayın getirilen Melike Saba'nın haberi.

müjde-yi şubḥ-i vişāl: (Far.+Ar.) Kavuşma sabahının sevinci.

müjgān: (Far.) Kirpik.

müjgān ile nergis: (Far.+T.+Far.) Kirpik ile göz.

mükkrem cedd-i a'lāsı: (Ar.+T.) Saygıdeğer büyük babası.

muḳterin: (Ar.) Yaklaşan, yakın gelen, iktirân eden.

mülāḳāt: (Ar.) Bir yerde buluşmak sûretiyle karşılıklı konuşma, görüşme.

mülāyim: (Ar.) Yumuşak huylu, halim.

mülevveşş: (Ar.) Pis, kirli, iğrenç.

mülk: (Ar.) Memleket, ülke.

mülk ü cihān: (Ar.+Far.) Varlık ve dünya.

mülk vīrāneleri: (Ar.+Far.+T.) Ülkenin viran yerleri.

mülk-i ābād: (Ar.+Far.) Mâmur, imâr edilmiş yer.

mülk-i 'ālem: (Ar.+Far.+Ar.) Vefat etmek.

mülk-i cāvidān: (Ar.+Far.) Sonsuz mal, mülk.

mülk-i cihān: (Ar.+Far.) Dünya varlığı.

mülk-i dünyā: (Ar.+Far.+Ar.) Dünya malı.

mülk-i fenā: (Ar.+Far.+Ar.) Yokluk mülkü.

mülk-i tūrān: (ö.a.) Turan ülkesi.

mümtāz: (Ar.) Seçilmiş, seçkin.

mümtāz eyle-: (Ar.+T.) Ayrıcalık tanımak, ayrı tutmak.

mümtāz-ı ma' nī: (Ar.+T.+Ar.) Mana seçkini.

münāsib: (Ar.) Layık, yaraşır, uygun.

müneccim: (Ar.) Yıldız ilmine aşına olan, yıldızların seyir ve hareketlerinden hüküm çıkaran.

mürüvvet: (Ar.) Yiğitlik, mertlik, İnsanca davranma, insanlık.

mürüvvet ét-: (Ar.+T.) Cömertlik etmek.

mürüvvet eyle-: (Ar.+T.) İyilikte bulunmak, cömertlik göstermek.

mürüvvet körgüz-: (Ar.+T.) İyilik göstermek.

mürüvvet köz tut-: (Ar.+T.) İyilik ve yiğitlik beklemek.

musahhar: (Ar.) Boyun eğdirilmiş, emir ve itâat altına alınmış.

musahher eyle-: (Ar.+T.) Ele geçirmek, istenilen hale getirmek.

muşāhib: (Ar.) Biriyle karşılıklı konuşan, sohbet arkadaşı olan kimse.

müsellem kııl-: (Ar.+T.) Teslim etmek.

münevver: (Ar.) Aydınlık, parlak.

münevver bol-: (Ar.+T.) Aydınlanmak, parlamak.

münfa' il: (Ar.) Gücenmek, kırılmak, alınmak.

münfa' il bol-: (Ar.+T.) Gücenmek, kırılmak, alınmak.

münhezim: (Ar.) Hezimete uğrayan, bozguna uğrayan.

mü'nis: (Ar.) Cana yakın arkadaş, dost.

mü'nis ü ğam-h'ār: (Ar.+Far.) Cana yakın dost ve gam ortağı.

mü'nis-i cān: (Ar.+Far.) Can dostu; sevgili.

mü'nis-i cān eyle-: (Ar.+Far.+T.) Can dostu olmak.

münşī-yi kadar: (Ar.+Far.+Ar.) Kader münşisi.

müntahab: (Ar.) Seçilmiş.

müşfik: (Ar.) Şefkatli.

muşhaf: (Ar.) Güzellik.

muşibet tünleri: (Ar.+T.) Dertli geceler.

müşkat: (Ar.) Zorluk, sıkıntı.

müşkbār bol-: (Far.+T.) Misk yağdırmak.

müşkil: (Ar.) Güç, zor, müşkül.

müşkil êken: (Ar.+T.) Zormuş.

müşkil iş: (Ar.+T.) 1-Zor iş, çetin iş. 2-Çözüme kavuşturulması zor mesele, iş.

müşkil ol-: (Ar.+T.) Zor, çetin olmak.

müşkîn haṭıṅ: (Far.+T.) Sevgilinin yüzündeki ayva tüyleri.

müşkîn tūrresi: (Far.+T.) Sevgilinin siyah mis kokulu kıvrıcık lüle saçı.

müşkîn zūlf: (Far.) Misk kokulu saç.

müstahkem tut-: (Ar.+T.) Dayanıklı tutmak.

müşṭāk: (Ar.) Şevkli, büyük bir şevkle istemek.

müşṭāk-ı bir nezzāre: (Ar.+T.) Bir bakışın iştiyaklısı.

müşṭāk-ı dīdār: (Ar.+Far.) Sevgilinin yüzünü görmeyi gönülden arzulayan.

müşṭāk-ı temāṣā: (Ar.+Far.) Görmek istiyor.

müstemend: (Ar.) Üzüntülü, kederli, hüznülü; çaresiz, zavallı; talihsiz, mutsuz.

müstemend ü bī-nevālar: (Ar.+Far.+Ar.) Zavallı ve çaresiz.

müstemend ü nāṣād: (Ar.+Far.) Çaresiz ve mutsuz.

müstemend ü zār: (Ar.+Far.) İnleyen ve ağlayan çaresiz kimse.

müstened ét-: (Ar.+T.) Zavallı etmek.

müşṭerī: (Ar.) Alıcı.

müşṭ-i üstühān: (Far.) Bir havuç kemik.

müşṭ-peyker-i ḥākī: (Far.) Bir avuç topraktan yaratılmış; insan.

mu‘tād: (Ar.) Alışılmış, alışmış.

mu‘tād ét-: (Ar.+T.) Adet edinmek, alışkanlık haline getirmek.

mu‘tād kııl-: (Ar.+T.) Adet haline getirmek, alışkanlık edinmek.

muṭaḥḥar çık-: (Ar.+T.) Temiz ve suçsuz olmak.

muṭī‘ ü maḥkūm: (Ar.) İtaatli ve hüküm altında olan.

muṭī‘-i ḥān: (Ar.+T.) Handan itaat eden.

muṭrib: (Ar.) Çalgıcı, çalgı çalan, şarkıcı, şarkı söyleyen.

müttehem eyle-: (Ar.+T.) Suçlamak.

müyesser: (Ar.) 1. Kolay olan. 2. Nasip olan.

müyesser bol-: (Ar.+T.) Kolaylıkla elde edilmek. Nasip olmak.

müy-i ser: (Far.) Baştaki saç.

müzeyyen: (Ar.) Süslenmiş, bezenmiş, süslü.

müzeyyen kııl-: (Ar.+T.) Tezyin etmek, süslemek, donatmak.

nāçār: (Far.) Çaresiz, dertli, üzüntülü.

nâdir: (Ar.) Nâdir, az bulunan.

nâdire: (ö.a.) Nâdire, Mahlarayim (d. 1792/1206 - ö. 1842/1258). Çağatay Edebiyatının büyük kadın şairi.

nâdir-i dervrân: (Ar.+Far.) Devrin nâdiri.

nâfe-yi çîn: (Ar.+Far.) Güzel bir koku. Mecazen sevgilinin zülfü.

nafi: (Ar.) Fayda veren (Allah).

nâfi[‘] ol-: (Ar.+T.) Faydalı olmak, yararlı olmak.

nāgāh: (Far.) Ansızın, birdenbire.

nāgeh: (Far.) Ansızın, birdenbire.

nāgehān: (Far.) Birdenbire, ansızın.

nağme sâz êt-: (Far.+T.) Saz dizmek.

naḥl-ı āh: (Ar.) Ahın fidanı.

naḥl: (Ar.) Fidan.

naḥl-ı qadı: (Ar+Far+T.) Fidana benzeyen uzun boyu.

naḥl-ı mātēm: (Ar.) Matem fidanı.

naḥl-ı ümīd: (Far.) Ümit fidanı.

naḥlistān: (Far.) Hurmalık, ağaçlık, fidanlık.

nākām: (Far.) Maksadına erişememiş; nasipsiz zavallı.

nākām u zelīl: (Far.+Ar.) Başarısız ve zavallı.

nākāmlıḡ: (Far.+T.) Başarısızlık.

naqd: (Ar.) Bir şeyi almak için verilen peşin para, elde bulunan geçerli para.

naqd-i cān: (Far.) Can sermâyesi.

naqş-i dīvār êt-: (Far.+T.) Duvara nakşetmek.

naqş-i pây: (Far.) Ayak izi.

nāl: (Far.) Nal.

nālān: (Far.) İnleyen.

nālān qal-: (Far.+T.) Acı ve sızı içinde inler vaziyette kalmak.

nālān köngül: (Far.+T.) Feryat eden gönül.

nāle: (Far.) İnleme, feryat.

nāle çek-: (Far.+T.) İnlemek, feryat etmek.

nāle eyle-: (Far.+T.) Feryat fîgan inlemek.

nāle inšā eyle-: (Far.+Ar.+T.) Ağlamak, feryat etmek.
nāle kııl-: (Far.+T.) İnlemek, ağlamak.
nāle nāhıdın: (Far.+T.) Feryadın feryadı.
nāle ü āh u efgān: (Far.) Feryat, ah ve inleyiş.
nāle ü efgān: (Far.) Ağlamak.
nāle ü efgān çek-: (Far.+T.) Ağlamak.
nāle ü efgān ét-: (Far.+T.) Feryat ve inlemek.
nāle ü feryād kııl-: (Far.+T.) İnleyerek ağlamak.
nāle ü zār ét-: (Far.+T.) Ağlamak, feryat etmek.
nāle-yi bī-ihtiyār: (Far.) İstemeksizin feryād.
nālış: (Far.) Feryat, inleme, şikayet etme, sızlanma.
nām: (Far.) 1. İsim, ad. 2. Ün, şöhret, nâm.
nām u nişān: (Far.) Ad ve şöhret.
nā-mağdūr: (Far.) Güçsüz.
nāme: (Far.) Mektup.
nāme sevād eyle-: (Far.+Ar.+T.) Mektup yazmak.
nāme-yi iqbāl: (Far.) Mutluluk mektubu.
nā-mihrbān: (Far.) Vefasız, sevgisiz, muhabbetsiz.
nā-mübārek: (Far.) Hayırsız, uğursuz, bereketsiz.
nā-resā: (Far.) Yetişmemiş, ham.
nā-resā cür'et bile: (Far.+T.) Yetişmemiş cesaretle.
narḥ: (Far.) Devletçe belirlenen fiyat.
nasīb: (Ar.) Kısım.
naşīb eyle-: (Ar.+T.) Nasip etmek, kısım etmek.
naşīb bol-: (Ar.+T.) Nasip olmak.
nasīb ol-: (Ar.+T.) Kısım olmak.
naşīhat: (Ar.) Öğüt, tavsiye.
naşīhatnı koy-: (Ar.+T.) Öğüt vermeyi bırakmak.
nā-tüvān: (Far.) Zayıf, güçsüz çaresiz.
nā-tüvān eyle-: (Far.+T.) Güçsüzleştirmek.
nā-tüvān u ḥasta: (Far.) Güçsüz, hasta, zayıf, dermansız.
nāvek: (Far.) Ok, tır.

nāvek-i müjgān: (Far.) Kirpik okları (sevgilinin ok gibi olan kirpiği).
nāyāb: (Far.) Bulunmaz, nâdir.
nāz: (Far.) Eda, işve, cilve.
nāz birle: (Far.+T.) Nazla.
nāz ét-: (Far.+T.) Naz etmek, işve etmek, edea etmek.
nāz eyle-: (Far.+T.) Nazlanmak; övünmek.
nāz u istiğnā bile: (Far.+T.) İşve ve ilgisizlik ile.
nāz u tegāfül: (Far.+Ar.) Naz ve aldırmazlık.
nāz uykusı: (Far.+T.) Naz uykusu.
nāz üzre: (Far.+T.) Naz, işve üzere.
naẓar: (Ar.) Bakış.
naẓar ehli: (Ar.+T.) İnce görüşlüler.
naẓar ét-: (Ar.+T.) Bakmak.
naẓar eyle-: (Ar.+T.) Bakmak, nazar etmek.
naẓar kııl-: (Ar.+T.) Bakmak, bakış.
naẓar sal-: (Ar.+T.) Nazar etmek, bakmak.
nāzenīn: (Far.) İşveli, cilveli, nazlı sevgili.
nāzik lebi: (Far.+T.) İnce dudağı.
nāzik mizāc: (Far.) İnce, güzel, zarif huylu.
nêler: (T.) Bir çok şey.
ne: (Far.) "Ne" bağlacı. Cümledeki öğeleri veya cümleleri birbirine bağlayan ve olumsuzluk anlamı veren tekrarlı söz.
ne: (T.) Ne sorusu.
nētāng: (T.) Şaşılacak bir şey değildir.
ne uçun: (T.) Ne için, niçin, neden, ne sebeple.
ne yanghlıg: (T.) Nasıl, ne gibi.
neberd: (Far.) Savaş, cenk, mücâdele.
ne bilsün: (T.) Ne bilsin.
nevrüz bol-: (Far.+T.) Bahar olmak.
nêçe: (T.) Kaç, nice.
nêçe kadeh: (T.+Ar.) Birkaç içki kadehi.
nêçe kim: (T.) Nasıl ki.

nêçe kün: (T.) *Kaç gün, nice gün.*
nêçe müddet: (T.+Ar.) *Nice vakit.*
nêçe türlü: (T.) *Nice türlü.*
necm-i şüreyyâ: (Ar.) *Süreyya yıldız kümesi.*
nêçük: (T.) *Nasıl?*
nêçün: (T.) *Nasıl?*
nedâmet: (Ar.) *Pişmanlık.*
nêdin: (T.) *Neden, niçin, neye?*
nêdür: (T.) *Nedir?*
nefes: (Ar.) *Nefes, soluk.*
nêge: (T.) *"Neden, niçin" anlamını bildiren soru ifadesi.*
nêler: (T.) *Neler.*
nêlay: (T.) *Ne yapayım.*
nêlayın: (T.) *Ne yapayım.*
neng ü nām: (Far.) *Şan ve şöhret.*
nerd: (Ar.) *Tavla oyunu.*
nergis: (Far.) *Şekli göze benzetilen nergis çiçeği, sevgilinin gözleri.*
nergis-i bedmest: (Far.) *Sevgilinin sarhoş gözleri.*
nergis-i bīmār: (Far.) *Dertli, hasta nergis.*
nergis-i mest: (Far.) *Sarhoş gözler.*
nergis-i mestāne: (Far.) *Baygı, mahmur göz, nergis.*
nergis-i şehlä: (Far.+Ar.) *Güzel ve baygın bakışlı göz.*
nergisistān eyle-: (Far.+T.) *Nergis tarlasına çevirmek.*
neş'e: (Ar.) *Keyif, sevinç, coşku.*
neş'e tap-: (Ar.+T.) *Zevk almak.*
neseb: (Ar.) *Soy, nesil, sülale.*
neş'e-yi bāde: (Ar.+Far.) *İçki sarhoşu.*
neş'e-yi rāh: (Ar.+Far.) *Mutluluk şivesi.*
neş'e-yi şahbā: (Ar.) *Şarap mutluluğu.*
nesīm: (Ar.) *Hafif hafif esen, hoş ve latif rüzgar.*
nesīm-i serd: (Ar.+Far.) *Soğuk hafif rüzgar.*
nesl: (Ar.) *Soy, sülale, nesil.*

nesl-i pāk: (Ar.+Far.) Temiz soy.
neşv ü nümā: (Far.) Yetişip büyüme.
nétang: (T.) Ne güzel.
nétay: (T.) Ne yapayım.
nétayın: (T.) Ne yapayım.
nétgüsi: (T.) Ne olacak, ne olur?
nevā: (Far.) Ezgi, ses, sada.
nevā keltür-: (Far.+Tr) Haber getirmek.
nevā kıl-: (Far.+T.) Söylemek, ses çıkarmak.
nevā tart-: (Far.+T.) Seslenmek, feryat etmek.
nevā-yi nāle-yi neydék: (Far.+T.) Neyin sesi gibi.
nevāle-yi ğam: (Ar.+Far.) Gam yiyeceği.
nevāsāz: (Far.) Nağme düzücü, hânende, mutrip.
nevâyî: (ö.a.) 15. yüzyıl Çağatay şairi Ali Şir Nevâyî'nin mahlası.
nevā-i çeng: (Far.) Çengin ezgisi.
nev-bahār: (Far.) İlkbahar mevsimi, canlılık, gençlik dönemi.
nev-bahār-ı āfitāb: (Far.) İlkbaharın güneşi.
nevmīd kıl-: (Far.+T.) Ümitsiz kılmak.
nev-nihāl-ı būstān: (Far.) Bahçenin taze fidanı.
nevres hilāl: (Far.+Ar.) Yeni çıkmış ay.
ney kebi: (Far.+T.) Ney gibi.
ney kebi bol-: (Far.+T.) Ney gibi olmak.
ney: (Far.) Ney, çalgı aleti.
neyistān: (Far.) Kamışın bol olduğu yer, sazlık.
neylay: (T.) Ne yapayım.
neyreng: (Far.) Hile.
ney-şeker: (Far.) Şeker kamışı.
nezāket: (Ar.) Naziklik, incelik, zarıflık.
nezzāre kılın-: (Ar.+Far.) Bakmak, ilgi göstermek.
nezzr: (Ar.) Adanan şey.
nigāh-ı sihr fen: (Far.+Ar.) Büyüleyici bakış.
nigār: (Far.) Güzel yüzlü sevgili.

nigār-ı gülbeden: (Far.) Gül bedenli sevgili.
nigār-ı mihrbān: (Far.) Merhametli sevgili.
nigār-ı serv kāmēt: (Far.+Ar.) Uzun boylu sevgili.
nigerān bol-: (Far.+T.) Bakıcı olmak.
niġin: (Far.) Mühür.
niġün: (Far.) Ters dönmüş, baş aşağı.
niḥāl: (Far.) Fidan, fidan boylu güzel.
niḥāl-ı kāmēt: (Far.+Ar.) Boyun fidanı, düzgün boylu sevgili.
niḥāl-ı şabr: (Far.+Ar.) Sabır fidanıma.
niḥāl-ı serv: (Far.) Servi fidanı.
niḥān: (Far.) Gizli, saklı, gizlenmiş, saklanmış.
niḥān ét-: (Far.+T.) Gizlemek, saklamak.
niḥān eyle-: (Far.+T.) Gizlemek.
niḳāb sal-: (Far.+T.) Yüzü peçeyle kapatmak.
nīk-nām eyle-: (Far.+T.) İyi ad çıkarmak.
nikū kirdār: (Far.) İyi davranışlı.
ni‘met: (Ar.) Allāh'ın kuluna verdiği her şey.
ni‘met-i elvān: (Ar.) Çeşit çeşit nimetler.
nişān: (Far.) Belirti, işaret, iz, eser.
nişān-ı tūr-i müjgān eyle-: (Far.+T.) Kirpik oklarıyla hedef almak.
nişān ḳal-: (Far.+T.) Hatıra olarak kalmak.
nişān tap-: (Far.+T.) İzini bulmak.
nişān tile-: (Far.+T.) Alamet ve belirti istemek.
nişān-ı nāvek-i müjgān ét-: (Far.+T.) Kirpik oklarıyla hedefe almak.
niṣār ét-: (Ar.+T.) Saçmak, serpmek, feda etmek.
niṣār eyle-: (Ar.+T.) Saçmak, serpmek, feda etmek.
niṣār ḳıl-: (Ar.+T.) Saçmak, serpmek, feda etmek.
neşāt: (Ar.) Neşe, sevinç.
neşāt efzā: (Ar.+Far.) Neşe artıran.
neşāt fırsatı: (Ar.+T.) Sevinç zamanı.
neşāt izhār ét-: (Ar.+T.) Sevinç göstermek.
neşāt u ‘īş ü sāmān: (Ar.+Far.) Sevinç, eğlence ve rahat.

neşât u 'îş: (Ar.) Sevinç ve eğlence.

nisbet: (Ar.) "Kıyaslama, karşılaştırma" amacıyla kullanılmıştır.

nisbet bër-: (Ar.+T.) Benzetmek.

nîş-i peykân: (Far.) Peykanın demir sivri ucu /iğnesi.

nîşîmen kıl-: (Far.+T.) Oturulacak yer haline getirmek || Sürekli gidilen mekan haline getirmek.

nîyâz: (Far.) Bir dileğin yerine getirilmesi için yalvarma, yakarma, ricâ.

nîyâz ol-: (Far.+T.) Bir dileğin yerine getirilmesi için yalvarma, yakarma.

nizâr ol-: (Ar.+T.) Zayıflamak, güçsüzleşmek.

noğtası: (Ar.+T.) Noktası.

nuh tûfânı: (ö.a.) Nuh Tufanı ve Hz. Nuh'un kıssası.

nuql-i ğam: (Ar.+T.) Gam, keder mezesi.

nuşşân: (Far.) Eksiklik, kusur, zarar, noksan.

nuşşân-ı hüsn: (Ar.) Güzellik kusuru.

nüne ohşat-: (Far.+T.) Sevgilinin kaşını nün harfine benzetmek.

nûr: (Ar.) Işık, ziya, aydınlık, nur.

nûr-i çeşm-i aḥkem-i şāhibḳurān: (Far.) Sahipkuran hükümdarın oğlu.

nûr-i nazār: (Ar.+Far.+Ar.) Nazar nuru.

nûş ét-: (Far.+T.) İçmek.

nuṭṭ u tekellüm: (Ar.) Söz ve konuşma.

nuṭṭ-ı revān bahş: (Ar.+Far.) Can bağışlayıcı söz, cana can katan söz.

nücüm: (Ar.) Yıldızlar.

nükte: (Far.) Ancak dikkat edildiğinde anlaşılan ince söz ve mana.

nükte-nükte: (Far.) Benek benek.

nükte-senc: (Far.) Nükteden anlayan.

nükte-yi 'ışk: (Far.+Ar.) Aşk nüktesi.

nükte-yi mecāz: (Far.+Ar.) Gerçek dışı ipucu.

nükte-yi mihr ü vefā: (Far.+Ar.) Aşk ve sevgi nüktesi.

nümāyān: (Far.) Görünür.

nümāyān bol-: (Far.+T.) Görünmek.

nümūdār: (Far.) Görünen, görünücü.

nüş vü nümā tap-: (Far.+T.) Büyümek, göstermek.

nüşha: (Ar.) Yazılı bir şey, kitabın bir kıt'a sureti.

O

oḥşa-: (T.) Benzemek.

oḳ: (T.) Ok, sevgilinin kirpiği veya yan bakışı.

oḳıṅ peykānı: (T.+Far.+T.) Sevgilinin yan bakışları.

oḳu-: (T.) Okumak.

oḳut-: (T.) Okutmak.

ol-: (T.) Olmak.

ola: (T.) Olmak.

olki: (T.) O ki.

olma-: (T.) Olmamak.

oltur-: (T.) Oturmak, yerleşmek.

orn: (T.) Yer.

oşal: (T.) İşte O işaret zamiri.

ot: (T.) Ateş, od.

ot içre: (T.) Ateşte, ateş içerisinde.

ot sal-: (T.) Yakmak.

otḳa sal-: (T.) Ateşe atmak.

ot tabı: (T.) Ateşin gücü.

otlḡ, otluḡ: (T.) Otluk.

otluḡ dūd: (T.+Far.) Ateşli duman.

Ö

öl-: (T.) Ölmek, yok olmak.

öldür-: (T.) Öldürmek.

ölgen: (T.) Ölü.

öltur-: (T.) Öldürmek.

‘ömer sāhibḳurān: (ö.a.) Çağatay edebiyatının büyük kadın şairi Nadire'nin kocası Emir Ömer Han.

‘ömer sulṭān: (ö.a.) Çağatay edebiyatının büyük kadın şairi Nadire'nin kocası Emir Ömer Han.

‘ömr: (Ar.) Hayat, yaşama süresi.

‘ömrḥāh-ı cānīngım: (Far.+T.) Sana uzun ömürler temenni ediyorum.

‘ömrī cāvīd: (Ar.) Sonsuz hayat.

‘ömr-i cāvīdān: (Ar.+Far.) Sonsuz ömür, ebedî hayat, ölümsüzlük.

‘ömr-i girāmī: (Ar.+Far.) Saygın olan ömür. Aziz olan kişi.

örge-: (T.) Öğrenmek.

örgül-: (T.) Kurban olmak, feda olmak.

ört-: (T.) Yakmak, tutuşturmak.

örten-: (T.) Yanmak.

öt-: (T.) Geçmek.

ötguç: (T.) Geçici.

ötgünçe: (T.) Geçtiğinde.

ötqayman: (T.) Geçerim.

öy: (T.) Ev.

öyle: (T.) "O biçimde, o kadar ki" anlamında durum zarfı.

öz: (T.) Kendi; kendisi.

özge: (T.) Başkaları; yabancılar; rakipler.

özge devlet: (T.+Ar.) Başka devlet.

özge menzil: (T.+Ar.) Başka yurt.

özge yār: (T.+Far.) Yabancı dost.

özlük: (T.) Benlik.

özlükdin kêt-: (T.) Kendinden geçmek.

P

pādişāh: (Far.) Büyük hükümdar, sultan.

pādişāh-ı ‘aşr: (Far.+Ar.) Zaman padişahı.

pāk: (Far.) Saf, temiz.

pāk émes: (Far.+T.) Temiz değildir.

pāk-dāmān: (Far.) Eteği temiz, namuslu, masum.

pāk-dāmen: (Far.) Eteği temiz, namuslu, masum.

pāmāl kıl-: (Far.+T.) Ayak altı yapmak.

pāre: (Far.) Miktar, parça, tane.

pāre bol-: (Far.+T.) Parça parça olmak.

pāre eyle-: (Far.+T.) Parçalara ayırmak, paramparça etmek.

pāre kııl-: (Far.+T.) Parçalara ayırmak, paramparça etmek.

pāre pāre: (Far.) Parça parça.

pāre pāre bol-: (Far.+T.) Parça parça olmak.

pāsbān: (Far.) Bekçi, gece bekçisi, gözcü.

pās-ı edeb: (Far.+Ar.) Saygı.

pāybend ol-: (Far.+T.) Bağlı olmak.

paybūs: (Far.) Ayak öpme.

pāydār: (Far.) Sağlam, sürekli.

pāydār ol-: (Far.+T.) Kalıcı olmak.

pāy-ı meleḥ: (Far.) Çekirge ayağı, çekirge budu, çok az şey, azıcık. Süleyman Peygamber'e bir karınca tarafından ordusunun yemesi için hediye edilmiştir. Tanıkta, verilen hediyenin küçüklüğünü ifade etmek için kullanılmıştır.

pāymāl: (Far.) Ayak altında kalmış, ezilmiş.

pāymāl ol-: (Far.+T.) Ayak altında kalmak.

pedīdār kııl-: (Far.+T.) Belli etmek, açığa çıkarmak.

penāh: (Far.) Sığınak.

penāh ét-: (Far.+T.) Sığınak edinmek.

penbe: (Far.) Pamuk.

pence-yi mihr-i semā: (Far.+Ar) Gökyüzündeki güneşin parmağı.

pend: (Far.) Öğüt.

per ü bāl: (Far.) Kanat ve kol.

perde: (Far.) Hicap, örtü, Hak ile kul arasındaki engel.

perde-yi nāz u ḥayā: (Far.+Ar.) Naz ve utanç perdesi.

perhīz eyle-: (Far.+T.) Mânen yasaklanan şeylerden kendini çekmek, uzak tutmak.

perī mišāl: (Far.+Ar.) Peri gibi.

perī yaṅlıḡ: (Far.+T.) Peri gibi, periye benzeyen.

perīdék: (Far.+T.) Peri gibi.

perīler šāhı: (Far.+T.) Güzeller güzeli.

perīpeyker qarındaşıım: (Far.+T.) Peri benzeyen güzel kardeşim.

perīrū: (Far.) Peri yüzlü, çok güzel.

perī-ruḥsār: (Far.) Peri yüzlü.

perīṣān: (Far.) Dağınık, karışık.

perīṣān êt-: (Far.+T.) Perişan etmek, altüst olmak, kendini kaybetmek.

perīṣān eyle-: (Far.+T.) Perişan etmek.

perīṣān ḥāl: (Far.) Perişan duruma getirmek.

perīṣān ḥāl u bī-sāmān: (Far.) Perişan hal ve huzursuz.

perīṣān ḥāl u ebter bol-: (Far.+Tr) Perişan ve uğursuz olmak.

perīṣān mūyi-ser: (Far.) Dağınık saç.

perīṣān ṭūrresi: (Far.+T.) Sevgilinin dağınık kıvrıkcık saç lülesi.

perīṣān zerredék: (Far.+T.) Dağılan zerre gibi.

perīṣānlıḡ: (Far.+T.) Dağınık, karışık.

perīzād: (Far.) Peri gibi güzel.

pertev eyle-: (Far.+Ar.) Aydınlatmak, parlak yapmak.

pertev-i envār: (Far.+Ar.) Nurların parlaklığı.

pertev-i iltāf: (Far.+Ar.) Lütuf ışığı.

pertev-i mihr: (Far.) Güneş ışığı.

pertev-i mihr-i cemāl: (Far.+Ar.) Sevgilinin güzel yüzünün parlaklığı.

pertev-i nūr-ı şerār-ı āfitāb: (Far.+Ar.+Far.) Güneş ateşinin aydınlık ve parlaklığı.

pervā kıl-: (Far.+T.) İlgi göstermek.

pervāne: (Far.) Kelebek (geceleyn ışığın/mumun etrafında dönmesi yönüyle).

pervāz kıl-: (Far.+T.) Uçmak; yükselmek.

peyām: (Far.) Haber.

peyām-ı vaşl: (Far.+Ar.) Kavuşma haberi.

peyāpey: (Far.) Birbiri ardınca, birbirinin ardı sıra.

peydā: (Far.) 1. Âşıkâr: peyda ve nihân. 2. Var, mevcut: Hayli servet peyda etti.

peydā bol-: (Far.+T.) Ortaya çıkmak.

peydā êmes: (Far.+T.) Mevcut değildir.

peydā êrmes: (Far.+T.) Ortada değildir.

peydā kıl-: (Far.+T.) Bulmak, edinmek.

peydā ol-: (Far.+T.) Ortaya çıkmak, belirlemek, görünmek.

peyderpey: (Far.) Ardardına.

peygām: (Far.) Haber, bilgi.

peyker: (Far.) Yüz, surat, çehre.

peyk-i şabā: (Far.) Bahar rüzgarının habercisi. (Haber götürmek bağlamında).

peymāne: (Far.) Şarap kadehi.

peymāne tut-: (Far.+T.) Kadeh tutmak, içki sunmak.

peymāne-yi 'ış: (Far.+Ar.) Eğlence kadehi.

peyrev: (Far.) Ardi sıra giden, tâbi olan, izinden giden, uyan.

peyvend: (Far.) Bağ, ilgi.

peyveste: (Far.) Birbirine ulaşmış, bitişik, yanyana.

peyveste kıl-: (Far.+T.) Bitiştirmek, ulaştırmak.

pîç ü tâb: (Far.) Kıvrım kıvrım, büküm büküm.

pidrūd eyle-: (Far.+T.) Vedalaşmak.

pinhān: (Far.) Gizli, mahfî. (Zamm ile meşhur ise de doğru değildir).

pinhān bol-: (Far.+T.) Gizli olmak, gözden uzak olmak, gizlenmek, saklanmak.

pinhān ét-: (Far.+T.) Gizlemek, saklamak.

pinhān eyle-: (Far.+T.) Gizlemek, saklamak.

pinhān tut-: (Far.+T.) Saklamak, gizli tutmak.

pîr: (Far.) Yaşlı, ihtiyar, meyhanenin piri.

pîrāhen: (Far.) Gömlek.

pîre zāl çarḥ: (Far.) Yaşlı dünya.

pîrehen: (Far.) Gömlek.

pîr-i muḡān: (Far.) Meyhaneci, sevgili.

pisend eyle-: (Far.+T.) Beğenmek.

piyāle: (Far.) İçki kadehi, şarap bardağı.

pūlād: (Far.) Çelik.

pūr: (Far.) Çok fazla, dolu.

pūr nem: (Far.) Nem dolu.

pūr-zer bol-: (Far.+T.) Altınlarla dolmak.

pūşeymān eyle-: (Far.) Pişman etmek.

pūşt ü penāh: (Far.) Koruyucu.

R

rafîk: (Ar.) Yol arkadaşı, dost, ortağ.

rağbet: (Ar.) Arzu, istek.

raḥ raḥ: (Far.) Dilim dilim, çizgi çizgi.

rāḥat: (Ar.) Huzurlu, rahat.

rāḥat iste-: (Ar.+T.) Huzur istemek.

rāḥat kör-: (Ar.+T.) Rahatlık görmek, huzur bulmak, rahat bir ömür sürmek.

rāḥat tile-: (Ar.+T.) Huzur istemek.

rāḥat-ı cān: (Ar.+Far.) Gönül huzuru; manevi huzur.

rāḥat-ı dil: (Ar.+Far.) Gönül rahatlığı, huzur.

rāḥat-ı rūḥ: (Ar.) Ruh rahatı.

rāhber: (Far.) Rehber, yol gösteren.

rāh-ı maḳṣad: (Far.+Ar.) Amaç, gaye yolu.

rāh-ı medḥ: (Far.+Ar.) Övme yolu.

rāh-ı seng-i ḥāre: (Far.) Dikenli taş yolu.

raḥm ét-: (Ar.+T.) Merhamet etmek, acımak.

raḥm eyle-: (Ar.+T.) Acımak, merhamet göstermek.

raḥm kıl-: (Ar.+T.) Merhamet etmek, acımak.

raḥmet: (Ar.) İhsan, yardım, bağış, nimet.

raḥmet eyle-: (Ar.+T.) Merhamet etmek, bağışlamak.

rāhmet ile: (Ar.+T.) Rahmetle.

raḥmeti birle: (Ar.+T.) Rahmetiyle.

raḥmı kélgey mü: (Ar.+T.) Acıyacak mı?

raḥş üzre: (Far.+T.) At üzerine.

raḥt: (Far.) Her türlü eşya, malzeme.

raḳam: (Ar.)Yazı yazma.

raḳam eyler: (Ar.+T.) Yazmak, tarih düşürmek.

raḳīb: (Ar.) Klasik şiirde sevgiliyi âşıktan uzaklaştırmaya çalışan, sevgili ile aşığın kavuşmasına engel olan kimse, şey.

raḳīb-i rūsiyeh: (Ar.+Far.) Yalancı rakip.

rām bol-: (Far.+T.) Boyun eğmek.

rām eyle-: (Far.+T.) Evcil yapmak, alışkın yapmak.

rām ol-: (Far.+T.) Uymak, boyun eğmek, itaat etmek.

rām tut-: (Far.+T.) İtaat ettirmek.

rā' nā: (Ar.) Güzel, hoş // anlaşılır.

rāst ayt-: (Far.+T.) Doğru söylemek, hakiki olanı belirtmek.

ravza-yı pāk: (Ar.+T.) Mezar, türbe.

rāyegān: (Far.) Bedava, parasız.

rāyiha: (Ar.) Koku, güzel koku.

rāz: (Far.) Gizlenen şey, sır.

rāz-ı dil: (Far.) Gönüldeki sırlar.

red: (Ar.) Reddetme.

refāket bile: (Ar.+T.) Arkadaşlıkla.

ref'-i hicāb: (Ar.) Perdesini, yüz örtüsünü kaldırma.

refīk: (Ar.) Arkadaş, yoldaş.

reftār: (Far.) Tarz, üslup.

rehber bol-: (Far.+T.) Kılavuz olmak, yol gösterici olmak.

rehberliğ eyle-: (Far.+T.) Danışmanlık etmek, yönetmek.

rehī meyḥāne tut-: (Far.+T.) Meyhane yolunu tutmak, tekke ve dergaha tabi olmak; ilahi aşkı dilemek.

rehī meykede tut-: (Far.+T.) Meyhane yolunu tutmak, tekke ve dergaha tabi olmak; ilahi aşkı dilemek.

rehnümā ol-: (Far.+T.) Yol göstermek, rehber olmak.

rehnümün: (Far.) Yol gösteren, rehber.

rem: (Far.) Ürkme, titreme.

rem kııl-: (Far.+T.) Ürkemek.

remīde: (Far.) Ürkmüş, korkmuş.

remūz: (Far.) Sır.

remz ü esrār: (Far.+Ar.) Gizli işaret ve sırlar.

remz-i vefā: (Far.) Vefa sırrı.

renc ile miḥnet: (Far.+T.+Ar.) Eziyet ve sıkıntı.

renc ü 'inā çek-: (Far.+Ar.+T.) Sıkıntı ve eziyet çekmek.

renc-i firāvān çek-: (Far.+T.) Çok sayıda acı çekmek.

renc-i ḥumār: (Far.+Ar.) İçkiden sonraki baş ağrısının eziyeti, ızdırabı.

rencūr: (Far.) Hasta, dertli, âşık.

reng: (Far.) Renk.

reng ü bûy: (Far.) Renk ve koku.
reng-i icād: (Far.) İcat edilen renk.
rengīn: (Far.) Çeşitli, farklı.
reşha-yı zülāl: (Ar.) Sevgilinin dudağı.
reşk: (Far.) Kıskançlık, haset.
reşk otı birle: (Far.+T.) Kıskançlık ateşi ile.
reşk otı: (Far.+T.) Kıskançlık ateşi; kıskanma ateşi.
reşk-i çemen: (Far.) Çimen kıskançlığı.
resm ile: (Far.+T.) Resim ve adatla.
restāhīz: (Far.) Kıyamet.
resül-i hūdā: (Ar.+Far.) Allah resulü, Hz. Muhammed.
revā eyle-: (Far.+T.) Layık görmek, uygun görmek.
revā kııl-: (Far.+T.) Uygun görmek.
revāc: (Ar.) Değer, kıymet.
revān: (Far.) Yürüyücü, akıcı, giden.
revān ét-: (Far.+T.) Yolcu etmek, yürütmek.
revān: (Far.) Ruh.
revnağ-ı şām: (Far.+Ar.) Akşam parlaklığı.
re‘yet: (Ar.) Halk.
reyhān: (Ar.) Diğer adı fesleğen olan güzel kokulu bir bitki.
rezm meydānı: (Far.+T.) Savaş alanı.
rıf‘at: (Ar.) Yücelik, yükseklik.
rihā eyle-: (Far.+T.) Boş vermek, bırakmak.
rikāb: (Ar.) Üzengi ge üzengi.
rind: (Far.) Dünya işleriyle uğraşan, eğlenceye düşkün, kalender kimse.
rind-i mey āşām: (Far.) İçki içen arif.
risāle: (Ar.) Genellikle belli bir konuda yazılmış küçük kitap, broşür, mektup.
risālet sipihri: (Ar.+Far.) Gök, sema peygamberi.
rişte: (Far.) İplik.
rişte-yi cān: (Far.) Can ipliği.
rişte-yi hālī: (Far.+Ar.+T.) Durumu.
rişte-yi tār-ı nigāh: (Far.) Bakış ipinin teli.

rişte-yi ülfet: (Far.+Ar.) Dostluk bağı.

riyā u hırş u tamaʿ: (Ar.) İki yüzlülük, aç gözlülük ve tamah.

riyā u rızık: (Far.+Ar.) İki yüzlülük ve rızık.

riyāz: (Ar.) Güzel bahçeler.

riyāzat: (Ar.) Dünya nimetlerinden elini eteğini çekerek nefsi terbiye etmek için ölmeyecek kadar yiyip içme ve uyuma.

riyāz-ı kaʿbe: (Ar.) Kabe bahçesi.

rızā: (Ar.) Razi olma, razılık, istek, hoşnutluk.

rızā bol-: (Ar.+T.) Razi olmak: Uygun bulmak, beğenmek, benimsemek, istemek, kabul etmek.

rızā kūy: (Ar.+T.) Mutluluk köyü.

rūh: (Ar.) Ruh, can.

rūh-efzā: (Ar.+Far.) Cana can katan.

rūh u revān: (Ar.+Far.) Canın ruhu.

ruh: (Far.) Yüz.

ruh-ı al: (Far.+T.) Sevgilinin kırmızı yanağı.

ruh-ı cānāne: (Far.) Sevgilinin güzel yüzü.

ruh-ı gülnār: (Far.) Nar çiçeği renginde, pembeleşmiş yanakları olan.

rūh-ı pāk: (Ar.+Far.) Temiz, saf can.

rūh-ı zībāsı: (Far.+T.) Sevgilinin güzel yüzü.

rūhperver: (Far.) Ruha kuvvet verici, ruh besleyici.

ruhsār: (Far.) Yanak, yüz, çehre.

ruhsār aç-: (Far.+T.) Yüzünü göstermek.

ruhsār u bināgūş: (Far.) Yanak ve kulak memesi.

ruhsār-ı al: (Far.+T.) Kırmızı, pembe yanak.

ruhsār-ı ʿaraḡnāk: (Far.) Terli yanak.

rūşen: (Far.) Parlak, aydın, aydınlık.

rūşen bol-: (Far.+T.) Parlamak, aydınlanmak.

rūşen ét-: (Far.+T.) Aydınlığa kavuşturmak.

rūşen eyle-: (Far.+T.) Aydınlatmak, parlatmak.

rūşen kıl-: (Far.+T.) Aydınlatmak, ısıtmak.

rūşen ol-: (Far.+T.) Âşık olmak, açığa çıkmak.

rüşenger: (Far.) Parlâtıcı, aydınlatıcı, yakıcı.
rustem dil ü dilâver: (Far.) Rustem gibi cesur yiğit.
ruṭûbet: (Ar.) Nem, yaşlılık, su buharı.
rûy-ı lebi: (Far.+T.) Sevgilinin dudağının dış kısmı.
rûz u şeb: (Far.) Gündüz ve gece.
rûze: (Far.) Oruç.
rûze ayı: (Far.+T.) Ramazan ayı.
rûz-efzûn: (Far.) Uzun ömürlü, devamlı.
rûzgâr: (Far.) Yaşam.
rûz-ı cezâ: (Far.) Kıyamet günü.
rûz-ı ezel: (Far.) Ezelden beri.
rûz-ı mahşer: (Far.+Ar.) Mahşer günü, kıyamet günü.
rûz-ı mâtem: (Far.+Ar.) Bugün yas günüdür.
rûz-ı rûşen: (Far.) Güneşli gün.
rûḥü'l-emîn: (ö.a.) Cebrail (AS).
rûsvâ kıl-: (Far.+T.) Rezil etmek.
rûsvâ: (Far.) Rezil, muhakkar.
rûsvâ bol-: (Far.+T.) Rezil olmak.
rûsvâ êt-: (Far.+T.) Rezil etmek.
rûsvâ eyle-: (Far.+T.) Rezil etmek. Utanılacak, ayıplanacak duruma düşürmek, perişan etmek.
rûsvâ-i cihân bol-: (Far.+T.) Dünya rûsavı olmak.
rûsvâlıḡ: (Far.+T.) Rezillik.
rûsvâ-yı cihân êt-: (Far.+T.) Dünya rûsvası yapmak.

S

sa'âdet defteri: (Ar.) Mutluluk defteri.
sa'âdet kevkebi: (Ar.) Mutluluk yıldızı, kutlu yıldız, talih/baht açıklığı.
sa'âdetḡa yêtiş-: (Ar.+T.) Mutluluḡa ulaşmak.
şabâ: (Ar.) Sabah vakti esen lâtif rûzgâr.
şabâḡ ile revâḡ: (Ar.+T.+Ar.) Sabah akşam.
şabâḡat içre şabîḡ: (Ar.+T.+Ar.) Güzeller güzeli.

şābit ü seyyāre: (Ar.) Sabit ve hareketli varlıklar, yaratılan her şey.

şabr: (Ar.) Sabır, dayanma, katlanma.

şabr birle: (Ar.) Sabırla.

şabr et-: (Ar.+T.) Sabretmek, dayanmak.

şabr eyle-: (Ar.+T.) Sabr eylemek.

şabr ile: (Ar.+T.) Sabırla.

şabr kııl-: (Ar.+T.) Sabretmek, tahammül etmek.

şabr ta' mīri: (Ar.+T.) Dayanma bināsi.

şabr u ārām: (Ar.+Far.) Sabır ve huzur, sakinlik ve rahatlık.

şabr u 'ışk: (Ar.) Sabır ve aşk.

şabr u karar: (Ar.) Sabır ve tahammül.

şabr u şübāt: (Ar.) Dayanma ve asayiş.

şabr u sükūn: (Ar.) Sabır ve huzur.

şabr u taḥammül: (Ar.) Sabır ve tahammül.

şabr u tākāt: (Ar.+Far.) Sabır ve dayanma.

şabrēt-: (Ar.+T.) Dayanmak, katlanmak, tahammül etmek.

şaç: (T.) Saç.

şād eyle-: (Ar.+T.) Sad harfine çevirmek.

sa'd: (Ar.) Kutlu ve uğurlu.

şadef: (Ar.) Çalı görünüşlü, sarı çiçekli, kuvvetli kokulu bir bitki.

sa'd-i ekber: (Ar.) Müşteri yıldızı; parlak, aydınlık, nurlu.

sadretü'l-müntehā: (Ar.) Arşın sağ yanında bulunan ve ötesine hiçbir yaratılmışın geçemeyeceği ağaç.

şadr-ı cennet: (Ar.) Cennet makamında, cennetin başköşesinde.

şāf: (Ar.) Saf, halis.

şāf zamīr: (Ar.) Temiz gönüllü.

şafā: (Ar.) Kedersizlik, endişesizlik, gönül şenliği.

şafā bër-: (Ar.+T.) Huzur vermek.

saffder: (Ar.) Düşman saflarını yarıp geçen kahraman, yiğit.

şafḥa: (Ar.) Sayfa.

şafḥa-yı ahvāl: (Ar.) Hatıra defteri.

şafḥa-yı fiṭrat: (Ar.) Yaratılış sayfası.

şafha-yı hüsn: (Ar.) Sevgilinin güzellik levhası.
sağ: (T.) Sağlam, doğru.
şāgar: (Far.) Kadeh, cam, piyale.
sāgar bile peymāne: (Far.+T.Far.) Şarap, içki kadehi.
sāgar tut-: (Far.+T.) İçki sunmak.
sāgar-ı mey: (Far.) İçki kadehi.
sāgar-ı serşār: (Far.) Ağzına kadar dolu kadeh.
sāgar-ı serşār-ı muḥabbet: (Far.) Ağzına kadar dolu olan sevgi kadehi.
sāgar-ı zerīn: (Far.) Altın kadeh.
sağın-: (T.) Özlemek, hatırlamak, düşünmek.
saḥāb: (Ar.) Bulut.
şaḥbā: (Ar.) Şarap, içki.
şāhibkūrān: (Far.) Sahipkuran hükümdarın oğlu.
şāhibkūrān balası: (Far.+T.) Sahipkuran'ın oğlu.
şāhibkūrān-ı dādger: (Far.) Adaletli padişah.
şaḥīḥ: (Ar.) Gerçek, doğru.
sāḥir: (Ar.) Büyü yapan, efsun ve sihirle uğraşan kimse, büyücü, sihirbaz.
şaḥrā: (Ar.) Çöl, susuz ve ıssız geniş arazi; fakir, zavallı kişiler.
sa‘i kıl-: (Ar.+T.) Gayret göstermek.
sākī: (Ar.) İçki dağıtan, kadeh sunan.
sākīm: (Ar.) Engelli, hasta.
sākin-i meyḥāne bol-: (Far.+T.) Meyhaneye yerleşmek.
sākiyā: (Ar.) Ey içki dağıtan, kadeh sunan.
sākī-yi şīrīn zebān: (Ar.+Far.) Tatlı konuşan sevgilisi, tatlı konuşan saki.
sal-: (T.) Bırakmak, yaymak.
şalābet: (Ar.) Sağlamlık.
şalāḥ: (Ar.) Düzeltme, iyileşme, iyi duruma gelme.
sālār-ı mülk ü devlet: (Far.+Ar.) Ülke ve devletin başkanı.
salṭanat: (Ar.) Hükümdarlık, padişahlık; şehzadelik.
salṭanat eyvānı: (Ar.+Far.+T.) Hükümdarlık köşkü.
salṭanat gülzārı: (Ar.+Far.+T.) Saltanat gül bahçesi.
salṭanat iklīmi: (Ar.+T.) Gönül ülkesi.

sāmān: (Far.) Servet, zenginlik.
sāmān: (Far.) Dinçlik ve rahat.
sāmān eyle-: (Far.+T.) Perişan etmek, dağıtmak.
şan^ı ilgi: (Ar.+T.) Hüner parmağı.
senğa: (T.) Sen, ikinci teklik şahıs zamirinin yönelme hali ekini almış hali.
şanem: (Ar.) Put, put gibi güzel sevgili.
şanem-i sühan tırāz: (Ar.+Far.) Güzel konuşan sevgili.
şarf: (Ar.) Harcama, bir şeyi bir işte kullanma.
sarğar-: (T.) Sararmak.
sarğay-: (T.) Sararmak.
sarı: (T.) -e doğru, tarafına.
sarığ: (T.) Sarı.
sarığ reng: (T.+Far.) Sarı yüz renk.
sarığ ruhsār: (T.+Far.) Sarı renkli yüz.
şarīh: (Ar.) Açık, apaçık, belli, besbelli
şarīh kıl-: (Ar.+T.) Açıklamak.
şarşar: (Ar.) Pek şiddetli, pek gürültülü rüzgar.
şarşar-ı hicrān: (Ar.) Şiddetli ayrılık rüzgarı.
savrul-: (T.) Savrulmak, yayılmak, saçılmak, dağılmak.
şavt: (Ar.) Ses, sedâ.
şavt u terennüm eyle-: (Ar.+T.) Şarkı söylemek.
şavt-ı erğanūn: (Ar.+Far.) Org denilen çalgı sesi.
savuk şöhet: (T.+Ar.) Gönül kırıcı sözleri.
şavur-: (T.) Savurmak, yaymak, saçmak, dağıtmak.
sa^ı ile: (Ar.+T.) Çabayla, gayretle.
şayd et-: (Ar.+T.) Avlamak, ele geçirmek.
şayd eyle-: (Ar.+T.) Avlamak.
şayd kıl-: (Ar.+T.) Avlamak.
şayd-ı ārzū-: (Ar.+Far.) Arzu ve istek avı.
şayd-ı murād: (Ar.) Arzu edilen, istenen av.
sāye: (Far.) Gölge.
sāye yanglūg: (Far.+T.) Gölge gibi.

sāye-yi dīvār: (Far.) Duvar gölgesi.
sāye-yi dīvār-ı muḥabbet: (Far.) Sevgi duvarının gölgesi.
sāye-yi pāmāl: (Far.) Ayağın altındaki gölge.
sāye-yi baht-ı siyāh: (Far.) Siyah bahtının gölgesi.
sāye-yi taht-ı felek: (Far.) Felek tahtının gölgesi.
sayı: (T.) Vakit, zaman.
şayyād: (Ar.) Avcı.
sāz: (Far.) Çalgı aleti.
sāz èt-: (Far.+T.) Çalgı çalmak, musiki icra etmek.
sāz eyle-: (Far.+T.) Çalgı çalmak, musiki icra etmek.
sāz-ı mecnūn: (Far.) Mecnun'un sazi.
sebā: (ö.a.) Melike Belkıs'ın şehrine.
sebeb sor-: (Far.+T.) Neden sormak.
sebeb-i rüşd ü reşād: (Far.+Ar.) Doğru yola yürüme sebebi.
şeb̄t-i cefā kıl-: (Far.+T.) Vefasızlıkları yazmak.
sebū: (Far.) İçki.
sebū u mīnā: (Far.) Şarap testisi ve kadeh.
sebz ü ḥurrem: (Far.) Yeşil ve taze, canlı.
sebz ü ḥurrem kıl-: (Far.+T.) Yemyeşil ve canlı yapmak.
sebz ü melīḥ: (Far.+Ar.) Yeşil ve hoş.
sebze: (Far.) Çimen, yeşillik.
sebze ü sūnbül: (Far.) Sebze ve sümbül.
sebze-yi ḥaṭ: (Far.) Sevgilinin yanağındaki ayva tüyleri.
sebze-yi ḥābide: (Far.) Uyumuş olan sebze.
şed hezār feryād: (Far.) Yüz bin feryat ve inleme.
şedağ: (T.) Sevgilinin ayrılık düşkünlüğü.
sedd: (Ar.) Set, engel, mani.
sedd-i rāh: (Ar.+Far.) Yol engeli/seti.
sefer èt-: (Ar.+T.) Öbür dünyaya yolculuk etmek, ölmek.
sefer kıl-: (Ar.+T.) Sefere çıkmak, yolculuğa çıkmak.
sefer yolu: (Ar.+T.) Yolculuk yolu.
seferdin kél-: (Ar.+T.) Yolculuktan gelmek.

seḥāvet işi: (Ar.+T.) Cömertlik işi.

seḥer: (Far.) Sabah vakti, tan atarken.

sehī ḳadlar: (Far.+T.) Düzgün/fıdan boylu.

sehl: (Ar.) Kolay, halledilebilir, çözülebilir şey.

selām: (Ar.) Esenlik dilee sözü.

selām êtkür-: (Ar.+T.) Birinin selamını götürmek.

selam eyle-: (Ar.+T.) Uzakta olan birine esenlik dileek.

selāmet: (Ar.) Esenliğe kavuşma, huzura erme.

selāmet genci: (Ar.+Far.) Sağlık hazinesi.

selāsil-i zülfi: (Ar.+Far.) Halka halka, kıvrım kıvrım saç, sevgilinin zincire benzeyen siyah saçları.

selsebīl ü kevşer: (Ar.) Selsebīl (Cennette bir çeşme) ve Kevser (Cennette bir nehir) şarabı.

semek: (Ar.) Yer.

semend-i nāz: (Far.) Naz atı.

semensā: (Far.) Yaseminin kokusu gibi.

semūm-ı hicr: (Ar.) Ayrılık derdinin çaresiz yıkıcı rüzgarı.

semūm-ı vehm: (Ar.) Korkulu rüzgar.

sen: (T.) "Sen" ikinci tekil şahıs zamiri.

sened: (Far.) Delil.

seng-dil: (Far.) Taş kalp, katı kalp, acımasız.

sengīn-dil: (Far.) Taş gönüllü.

seng-i ecel: (Far.+Ar.) Ecel taşı.

seng-i melāmet: (Far.+Ar.) Melamet taşı.

serāpā: (Far.) Baştan ayağa, tamamen.

serbeser: (Far.) Üstüştüne.

serbülend: (Far.) Başı dik, yüce.

ser-çeşme-yi ḥayvān: (Far.) Ölümsüzlük suyunun pınarı.

serefrāz: (Far.) Başını yukarı kaldıran, yükselten, benzerinden üstün olan.

serefrāz eyle-: (Far.+Tr) Yücelmek, yükselmek, başı göge ermek.

ser-encām: (Far.) Akıbet, son.

sergerdān: (Far.) Şaşkın, perişan.

sergerdān bol-: (Far.+T.) *Perişan olmak, şaşkına dönmek, başı dönmek.*

sergerdān êt-: (Far.+T.) *Başı dönmek, sersemleşmek, perişan olmak.*

sergeşte: (Far.) *Sersem, başı dönmüş, avare ve mütehayyir olan.*

sergeşte bol-: (Far.+T.) *Şaşırmak, serseme dönmek.*

sergeşte-yi deşt-i belā: (Far.) *Bela çölündeki başı dönen kimse.*

sergeşte-yi hāmūn: (Far.) *Çölde başı dönen.*

serhoş: (Far.) *Sarhoş.*

serhoş ol-: (Far.+T.) *Kendinden geçmek, akli başından gitmek; açılmak.*

serîr-i saltanat: (Ar.) *Hükümdarlık makamı, saltanat tahtı.*

serkeşler: (Far.+T.) *İsyân edenlerin başı.*

sermāye-yi nāz: (Far.) *Naz, ede, işve zenginliği.*

sermāye: (Far.) *Servet, varlık.*

sermāye-yi devlet: (Far.+Ar.) *Devletin varlığı.*

sermāye-yi dîn ü dünyā: (Far.+Ar.) *Din ve dünya zenginliği.*

sermenzil ü māvā: (Far.+Ar.) *Varılacak yer ve yurt.*

ser-menzi-i āsāyiş: (Far.) *Varılacak rahat nokta, toprak, ahiret.*

sernüvişt: (Far.) *Alın yazısı, yazgi, kader.*

serşār kıl-: (Far.+T.) *Ağızına kadar doldurmak, dopdolu.*

sersebz: (Far.) *Yemyeşil.*

ser tā bepā: (Far.) *Baştan ayağa.*

ser tā qādem: (Far.) *Baştan sonuna kadar, baştan ayağa kadar.*

serv: (Far.) *Selvi ağacı, uzun boylu ve koyu yeşil yapraklı ağaç.*

serv qād: (Far.) *Selvi boylu sevgili.*

serv reftār: (Far.) *Uzun boylu sevgilinin salınarak yürüyüşü.*

serv ü gül: (Far.) *Servi ağacı ve gül. (Sevgilinin boyu ve yüzü bağlamında).*

serv ü hırāmān: (Far.) *Selvi gibi uzun olan ve naz ile salınan, yürüyen sevgili. (bk. servi).*

serv u şimşād: (Far.) *Serv ve şimşad ağacı.*

serv üze: (Far.+T.) *Servi üzerinde.*

serv yanghīg qamet: (Far.+T.+Ar.) *Selvi gibi kamet.*

serv-i yektā: (Far.) *Eşsiz selvi.*

server: (Ar.) *Ulu, sultan.*

servi: (Far.) Selvi ağacı, uzun boylu ve koyu yeşil yapraklı ağaç.

serv-i āzād: (Far.) Uzun boylu düz servi, sevgili.

serv-i gülbeden: (Far.) Gül bedenli uzun boylu sevgili.

serv-i gül'izār: (Far.) Uzun boylu sevgilinin katılmadığı gezi.

serv-i gülrū: (Far.) Gül yanaklı sevgilim.

serv-i gül-ruḥsār: (Far.) Gül yanaklı sevgili (gül yanaklı, servi boylu sevgili).

serv-i ḥirāmān: (Far.) Salınarak yürüyen servi, sevgili.

serv-i ḳad: (Far.) Servi boy, servi boylu.

serv-i mevzūn: (Far.+Ar.) Düzgün, uzun servi. II Uzun ve düzgün boylu sevgili.

serv-i nāz: (Far.) İşveli sevgili.

serv-i revān: (Far.) Salınarak yürüyen uzun boylu sevgili.

sevād: (Ar.) Siyahlık, Karalık, Karanlık.

sevād ét-: (Ar.+T.) Karanlık hale getirmek, siyah yapmak.

sevād eyle-: (Ar.+T.) Karalamak, siyah yapmak.

sevād-ı elvech fid'-dāreyn: (Ar.) İki dünyada karayüzlülük.

sevād-ı ḥaṭ-ı reyḥān: (Ar.) Sevgilinin yüzündeki ayva tüylerinin düşkünü.

sevdā: (Ar.) Heves, arzu, şiddetli eğilim, aşk.

sevdāi züleyhā: (Ar.) Züleyha'nın aşkı.

sevdāyī bol-: (Far+T.) Kara sevdaya uğramak, âşık olmak.

sever: (T.) Sevgi beslemek, dostluk göstermek.

sêver yār: (T.+Far.) Sevgili.

sêvün-: (T.) Sevinmek.

seyādet ḥanedāni: (Ar.+Far.+T.) Seyadet soyu ve ailesi.

se'y eyle-: (Ar.+T.) Çabalamak.

seyr et-: (Far.+T.) Bakmak, temaşa etmek, gezmek, dolaşmak.

seyr eyle-: (Far.+T.) Gezmek, gezinmek, temaşa etmek.

seyr ḳıl-: (Far.+T.) Seyretmek.

seyr uçun: (Far.+T.) Gezmek için.

seyr-i bāğ u būstān: (Far.) Bağı, bostanı ve gül bahçesini izleme.

seyr-i bāğ u meydān ét-: (Far.+T.) Bahçe ve meydanı seyretmek.

seyr-i çemen ü bahār: (Far.) Bahar mevsiminde yeşilliklerin gezmesi.

seyr-i çemen-i cihān: (Far.) Cihan çimenini seyri.

seyr-i cihān u ‘arṣa-yı ‘ālem: (Far.+Ar) Dünya gezmesi ve yer yüzü.

seyr-i gülīstān eyle-: (Far.+T.) Gül bahçesini seyr etmek.

seyr-i gülzār u būstān: (Far.) Gül bahçesini gezmek.

seyr-i ṣaḥrā: (Far.+Ar.) Çöl seyri, çölde, kırdan dolaşmak.

seyyāre: (Ar.) Gezegen.

sezāvār: (Far.) Münasib, uygun, layık, şayan.

sīb-i ğabġab: (Far.+Ar.) Gerdan elması.

şifat: (Ar.) Sifat, nitelik.

sikender: (ö.a.) M.Ö. 356-323 arasında yaşayan, Yunanistan, İran, Anadolu, Suriye ve Hindistan’ı ele geçirmiş olan büyük kumandan.

sīl: (Far.) Sel.

sīlāb-ı ḥavādiṣ: (Far.+Ar.) Felaket seli.

sīlāb-ı sirişk: (Far.) Gözyaşının seli.

sīl-i ğam: (Far.) Üzüntü ve keder seli.

sīmāb yaṅlġ: (Far.+T.) Civa gibi.

sīmber: (Far.) Gümüş gibi beyaz bedenli.

simīn ‘uzār: (Far.+Ar.) Gümüş yanaklı.

sin-: (T.) Kırılmak, parçalanmak.

sinān: (Ar.) Kargı, süngü, ok vb. savaş aletlerinin keskin ve sivri ucu, ok temreni, mızrak, kirpik, gamze.

sinān tart-: (Ar.+T.) Mızrak çekmek.

sindür-: (T.) Kırma, parçalamak.

sinük: (T.) Kırık, kırılmış.

sipāh: (Far.) Asker, ordu.

sipāh u ra‘yet: (Far.+T.) Ordu ve halk.

sipeh: (Far.) Asker, ordu.

sipih: (Far.) Gök, gökyüzü.

sırr: (Ar.) Sır, gizli kalan, gizli tutulan şey.

sirişk: (Far.) Gözyaşı.

sirişk-i nāḩa: (Far.+Ar.) Devenin gözyaşı.

sırr-ı zūlf-i girih: (Ar.+Far.) Bağlı saçının sırrı.

sitem: (Far.) Eziyet, cefa, zulüm; şikâyet, çıkışma.

sitem taşı: (Far.+T.) Caza, cefa taşı.

sitemkār: (Far.) Ezîyet, cefa, zulüm; şikâyet, çıkışma.

siyeh mest: (Far.) Kendinden geçmiş sarhoş.

siz: (T.) "Siz" ikinci çoğul şahıs zamiri.

subh yanglıg: (Ar.+T.) Sabah gibi.

sohbet: (Ar.) Sohbet, muhabbet.

songra: (T.) Sonra, bir sonraki sefer.

sor-: (T.) Soru yönelterek bilgi istemek, sual etmek.

sorağ: (T.) Arama,iz.

sorağ eyle-: (T.) Aramak, sual etmek, sormak.

sorgalı: (T.) Sormak için.

söz: (T.) Söz, kelime.

suv: (T.) Su.

suv bol-: (T.) Su olmak; erimek

suv eyle-: (T.) Suyu çevirmek.

suv ol-: (T.) Su olmak, erimek

su üzre: (T.) Su üzerinde.

su'âl: (Ar.) Soru.

su'âl ét-: (Ar.+T.) Sormak, araştırmak.

şubh: (Ar.) Sabah vakti, sabah.

şubh ile şām: (Ar.+T.+Ar.) Sabah akşam (Sürekli).

şubh u mesā: (Ar.) Sabah ve akşam.

şubh u şām: (Ar.) Sabah ve akşam.

şubh yanglıg: (Ar.+T.) Sabah gibi.

şubh-dem: (Ar.+Far.) Sabah vakti, sabah.

şubh-i devlet: (Ar.) Saadet sabahı.

şubh-i hürşîd-i cemāl: (Far.+Ar.) Sabah vakti sevgilinin güneş gibi parlayan yüzü.

şubh-ı 'îş: (Ar.) İşret sabahı.

şubh-ı neşâtım: (Ar.) Sabah vakti neşe ve zevki.

şubh-ı şabîh: (Ar.) Güzel sabah.

şubh-ı vaşl: (Ar.) Kavuşma sabahı.

şubhlar: (Ar.+T.) Sabahları.

şübüt tap-: (Ar.+T.) Kanıt bulmak.

sūd kıl-: (Far.+T.) Fayda etmek, kar etmek.

sūd u sevdā: (Far.) Kazanç ve sevdā.

sūd u ziyan: (Far.) Kazanç ve zarar.

sūd-i cünūn: (Far.+Ar.) Delilik yararı.

suvğa sal-: (T.) Suyu atmak.

sūgvār al-: (Far.+T.) Yaslı ve tasalı olmak.

sūleymān: (ö.a.) Hz. Süleyman.

sulān: (Ar.) Padişah, sultan (sevgili yerine).

sulān t-: (Ar.+T.) Padişah tayin etmek.

sulān eyle-: (Ar.+T.) Padişah tayin etmek.

sulān hūseyin bayura: (ö.a.) Timurluların büyük padişahı ve aatay edebiyatının meşhur şairi Sultan Hūseyin Baykura.

sulān ömer hān: (ö.a.) Çağatay edebiyatının büyük kadın şairi Mahlarayim Nadire Begüm ün kocası.

sulān sikender: (ö.a.) Sultan sikender.

sulān-ı bülend: (Ar.+Far.) Yüce sultan.

sulān-ı devrn: (Ar.+Far.) Devir sultanı.

sulān-ı hūmyūn alat: (Ar.)Yakışıklı padişah, hükümdar.

sulān-ı ilīm-i a: (Ar.) Ülkenin cömert padişahı.

sūlūk ehli: (Ar.) Tarikata bağlı kişiler.

şavma: (Ar.)Tekke.

şun: (Ar.)Yaratma.

sun-: (T.) Sunmak, vermek, uzatmak, takdim etmek.

sūnbūl: (Far.) Sevgilinin sūmbūl gibi saçı.

şūr: (Ar.)Uzun boyunlu su ve şarap şişesi.

şūr kululı: (Ar.+T.) Sūrahinin şarap dökülürken çıkardığı ses.

şūr ü sebū: (Ar.+Far.) Sūrahi ve işki.

şūret: (Ar.) Dıř görünüş, şekil, biçim, resim, tasvir.

şūret-i dīvr: (Ar.+Far.) Duvarın resmi.

şūreyy: (Ar.) Sūreyya yıldızı. (Sevgilinin ayak izi bağlamında).

sūrmegūn eşm: (Far.) Sürme renkli göz.

sürmegün közler: (Far.+T.) Sürme renkli gözler.
sürme-yi çeşm-i cihānbīn: (Far.) Dünyayı gezen gözün sürmesi.
sürme-yi çeşm-i dil: (Far.) Gönül gözünün sürmesi.
sürme-yi cevāhir: (Far.+Ar.) Cevher sürmesi.
sürūd-ı 'işret: (Far.+Ar.) Eğlence, içki meclisinde söylenen şarkı.
sürük: (T.) Sürü, toplu.
sūsen: (Far.) Susam denilen çiçek.
süt: (T.) Süt.
su' uāl: (Ar.) Soru.
süvāre: (Far.) Ata binmiş, binici.
süvār bol-: (Far.+T.) Binmek.
sūz ile güdāz: (Far.+T.+Far.) Yanmak ve yakılmak.
sūz u güdāz: (Far.) Yanmak ve yakılmak.
sūz-ı dil: (Far.) Gönül ateşi.

Ş

şād: (Far.) Mutlu.
şād ét-: (Far.+T.) Mutlu etmek, sevindirmek.
şād eyle-: (Far.+T.) Mutlu etmek, sevindirmek.
şād kııl-: (Far.+T.) Mutlu etmek, sevindirmek.
şād u kāmṛān eyle-: (Far.+T.) Mutlu ve bahtiyar etmek.
şādāb: (Far.) Suyu kanmış, mutlu, memnun.
şādāb ol-: (Far.+T.) Tazelenmek, canlanmak, mutlu olmak.
şādliḡ: (Far.+T.) Sevinç, mutluluk.
şādmān: (Far.) Memnun, mesrur, sevinçli.
şādmān bol-: (Far.+T.) Sevinçli olmak, memnun olmak, sevinmek.
şafak: (Ar.) Şafak
şāgird-i şūḡ: (Far.) Yaramaz öğrenci.
şāh: (Far.) Padişah.
şāh babür: (ö.a.) Babür imparatorluğunun kurucusu olan Zehirettin Muhammed Babür Şah.
şāḡ eyle-: (Far.+T.) Sertleştirmek.

şāhbāz: (Far.) İri ve beyaz bir doğan cinsi, doğan, avcı kuşu, sevgili.

şāh-ı ʿadālet destgāh: (Far.+Ar.+Far.) Adaletli padişah.

şāh-ı cihān: (Far.) Cihan şahı.

şāh-ı dārā şevket: (Far.) Varlıklı ve heybetli padişah.

şāh-ı devrān: (Far.+Ar.) Devrin padişahı.

şāh-ı kec-külāh: (Far.) Külâhı eğri olan padişah.

şāh-ı mükerrrem: (Far.+Ar.) Muhterem, saygıdeğer padişah.

şāh-ı şimşād: (Far.) Uzun boylu sevgili.

şāh-ı tūrān: (ö.a..) Turan padişahı.

şāhid: (Ar.) Şahit, tanık.

şāhīn: (Far.)Av sırasında kullanılan alıcı kuş, şahin.

şāhlarnı şāhı: (Far.+T.+Far.) Şahlar şahı.

şāhlarnıng ekremi: (Far.+T.+Ar.) Padişahların cömerdi.

şāhlıg: (Far.+T.) Padişahlık.

şāhne: (Ar.) Tanık olunan, gözlenen olay.

şāhne-yi mihr: (Ar.+Far.) Sevgi alanı.

şām: (Far.)Akşam, gecenin başlangıcı.

şām eyle-: (Far.+T.) Karanlık hale getirmek, gündüzü geceye döndürmek, karartmak.

şām u şabāh: (Far.+Ar.) Sabah akşam.

şām u sehar: (Far.) Akşam ve sabah.

şām-ı firāk: (Far.+Ar.) Ayrılık akşamı.

şām-ı furkat: (Far.+Ar.) Ayrılık akşamı.

şām-ı ğam: (Far.) Gam akşamı.

şām-ı hicrān: (Far.+Ar.) Ayrılık akşamı.

şām-ı nekbet-i bī-intihā: (Far.) Sonu olmayan talihsizlik akşamı.

şān: (Ar.) Şan, ün.

şāne: (Far.) Tarak, omuz.

şarāb: (Ar.) Şarap, mey, içki.

şarāb keltür-: (Ar.+T.) İçki getirmek.

şarāb tut-: (Ar.+T.) İçki sunmak.

şarāb u şem' ü şāhid: (Ar.) İçki, mum ve şahit.

şarāb-ı erguvān: (Ar.+Far.) Kırmızı şarab.

şāyed: (Far.) "Eğer" şayet, koşul anlamı veren edat.

şāyeste: (Far.) Lâyık, yaraşır, uygun.

şeb ü rûz: (Far.) Gece ve gündüz.

şebistān: (Far.) Gece gibi karanlık.

şebnem: (Far.) Çiğ tanesi.

şefî'-i aḥmed-i muḥtār: (Ar.) Hz. Muhammed.

şefkāt: (Ar.) Acımak.

şeh: (Far.) Sultan, padişah, sevgili.

şeh 'ömer sultān: (ö.a.) Çağatay edebiyatının büyük kadın şairi Mahlarayim Nadire Begüm'ün kocası.

şehbāz: (Far.) Doğan kuşu, sevgili.

şehbāz-ı ḥayāl: (Far.+Ar.) Hayal kuşu (doğanı).

şehd ü şeker: (Ar.+Far.) Bal ve şeker.

şehd-i nāb: (Ar.+Far.) Süzme bal.

şeh-i mülk-i cünūn: (Ar.) Delilik ülkesinin şeyhi.

şeh-i nikū nijād: (Far.) Hoş soylu padişah.

şehlā: (Ar.) Büyük güzel göz; ceylan göz.

şehr: (Ar.) Şehir, kent, memleket.

şehr-i fenā: (Ar.) Kokluk, hiçlik kenti.

şehriyār: (Far.) Hükümdar, padişah (sevgili).

şehriyār-ı cem nişān: (Far.) İran padişahı Cemşid'e benzeyen bir padişah.

şehriyār-ı nīk-nām: (Far.) Şerefli padişah.

şehsüvār: (Far.) Usta binici, sevgili.

şehyī fergāne: (Far.) Fergane'nin padişahı.

şehzāde: (Far.) Pâdişah oğlu veya pâdişah âileSenden olan erkek çocuk.

şehzāde sultān muẓaffer: (ö.a.) Çağatay şairi Mahlarayim Nadire'nin oğlu.

şehzāde-yi 'ālī güher: (Far.+Ar.+Far.) Cevher gibi yüce şehzade.

şehzāde-yi 'ālī tebār: (Far.+Ar.+Far.) Yüce soylu şehzade.

şehzāde-yi mülk-i cihān: (Far.) Dünya varlığının şehzadesi.

şeker: (Far.) Şeker yemek.

şeker şiken: (Far.) Tatlı konuşan.

şeker sözlük: (Far.+T.) Tatlı söz, tatlı dillilik.

şeker-ḥande: (Far.) Tatlı gülüşlü.

şekerleb: (Far.) Şeker dudaklı.

şem´: (Ar.) Mum.

şem´ ile pervâne: (Ar.+T.+Far.) Mum ile ışığın etrafında dönen kelebek.

şem´ yanglıḡ: (Ar.+T.) Mum gibi.

şem´ dēk: (Ar.+T.) Mum gibi.

şem´ dēk ört-: (Ar.+T.) Mum gibi yanmak.

şem´-i bezm-i ḥazret-i Sultān ´Ömer: (ö.a.) Sultan Ömer'in eğlence meclisinin mumu.

şem´-i cilve: (Far.) Cilveli mum.

şem´-i encümen: (Ar.+Far.) Meclisin mumu.

şem´-i ruḥ-ı cānān: (Ar.+Far.) Sevgilinin yüzünün parlaklığı.

şem´-i ruḥsār: (Ar.+Far.) Sevgilinin parlak yüzü.

şem´-i rūzgār: (Ar.+Far.) Yaşam mumu.

şem´-i şeb-i hicrān: (Ar.+Far.+Ar.) Ayrılık gecesinin mumu.

şem´-i şeb-i hicr: (Ar.+Far.+Ar.) Ayrılık gecesinin mumu.

şem´-i şebistān: (Ar.+Far.) Karanlıklar ülkesinin mumu.

şem´-i seri: (Ar.+Far.) Mumun ucu.

şemşīr: (Far.) Kılıç.

şerāfet: (Ar.) Şereflik.

şerār-ı dūd-ı āh: (Ar.+Far.) Ah dumanının kıvılcımı.

şerbet: (Ar.) Tatlı içecek.

şerbet-i cām-ı vişāl: (Ar.) Kavuşma kadehindeki şerbet.

şerbet-i kevşer mişāl: (Ar.) Cennetteki kevser suyuna benzeyen şerbet.

şerbet-i la´l: (Ar.) Sevgilinin lâl renkli, kırmızı dudağının şerbeti.

şerbet-i la´l-i leb: (Ar.+Far.) Sevgilinin lâl renkl, kırmızı dudağının şerbeti.

şerbet-i vaşl: (Ar.) Kavuşma şerbeti.

şeref: (Ar.) Onur, mânevî yücelik.

şeref tap-: (Ar.+T.) Şeref bulmak, itibar kazanmak.

şerer: (Ar.) Kıvılcım.

şerer peydā bol-: (Ar.+Far.+T.) Kıvılcım ortaya çıktı.

şerer-i hicr: (Ar.) Ayrılık ateşinin kıvılcımı.

şererlik şu´leler: (Ar.+T.) Kıvılcımlı ateşler.

şerh: (Ar.) Açıklama.

şerh ét-: (Ar.+T.) Açıklamak, ayrıntısına inerek açıklamak.

şerh kııl-: (Ar.+T.) Açıklamak.

şerh-i firāḳ: (Ar.) Ayrılık açıklaması.

şerīf ü vāzih: (Ar.) Temiz ve açık.

şerm ü hayā eyle-: (Far.+Ar.+T.) Utanmak.

şermende bol-: (Far.+T.) Rezil olmak.

şermsār ét-: (Far.+T.) Mahcup etmek, utandırmak.

şermsār eyle-: (Far.+T.) Utandırmak.

şermsār kııl-: Utandırmak, mahcup etmek.

şevḳ: (Ar.) Gönül meyli, arzu.

şevḳ eyle-: (Ar.+T.) Arzu duymak, istemek.

şevḳ ile: (Ar.+T.) Zevkle.

şevḳ öyi: (Ar.+T.) Zevk evi.

şeyḥ: (Ar.) Tarikatta müridlerin reisi.

şeyḥ şin'ān: (ö.a.) Bursalı dervıştır. Yūsūf Mısri olarak tanınmaktadır. Eşrefiye tarikatına girdi. Bursa'da Karagüllü (İncirli yakınlarında) Ferhadiye Medresesi'nde ders vermiştir. Selimzade Camii civarında Karagüllü mevkiinde bulunan Ferhadiye Medresesi'nde danışmend olmuştur. İznik'te Eşrefzade'nin halifesi ve damadı Abdurrahim Tırsi Efendi'ye hizmet etti. İznik'te yaşamını yitirmiştir. Gömütü, bu caminin bahçesindedir. Ayrıca Söz konusu Medrese civarında Sinan Dede adına bir mezar vardır ki, bu yenilenmiştir. Burada kimin yattığı bilinmez.

şī'ār eyle-: (Ar.+T.) Şiar edinmek. Benimsemek, ilke olarak kabul etmek, alışkanlık hâline getirmek.

şiddet: (Ar.) Sertlik, şiddet, sıkıntı, zorluk.

şifā tap-: (Ar.+T.) İyileşmek, şifa bulmak.

şikār: (Far.) Av.

şikār ét-: (Far.+T.) Avlamak.

şikār eyle-: (Far.+T.) Avlamak, sevgilinin gönlünü kazanmak.

şikār kııl-: (Far.+T.) Avlamak.

şikārgāh: (Far.) Av yeri, avlak.

şikāyet: (Ar.) Derdini anlatma, sızlanma, yakınma.

şikest: (Far.) Kaybetme.

şimār kı̄l-: (Far.+T.) Saymak.

şimşād: (Far.) Şimşir ağacı, uzun boylu sevgili.

şî r: (Ar.) Edebi değeri olan nazımlı ve kafiyele söz.

şîr-i dilîr-i meydân: (Far.+Ar.+Far.) Savaş alanının cesur aslanı.

şîrîn: (ö.a.) Hüsrev ü Şirin hikayesinin kadın kahramanı Ferhad'ın sevgilisi.

şîrîn cevāb: (Far.+Ar.) Tatlı cevap veren.

şîrîn: (Far.) Tatlı.

şîrîn kelām: (Far.+Ar.) Tatlı konuşan kimse.

şîrîn maḳāl: (Far.+Ar.) Tatlı sözlü.

şîrîn şemāil: (Far.+Ar.) Tatlı ve güzel görünümlü.

şîrîn şemer: (Far.+Ar.) Tatlı meyve.

şîrîn ü leyli: (ö.a.) Ferhad ve Şirin ve Leyli ve Mecnun destanının kadın kahramanları.

şîşe: (Far.) Camdan yapılmış, ağzı dar uzunca kap.

şîşe serşār-ı mey-i nāb: (Far.) Ağzına kadar dolu halis şarap şişesi.

şîşe-yî şabr: (Far.+Ar.) Sabır kadehi.

şitāb: (Far.) Acele, sür'at, ivme, seğırtme.

şitāb eyle-: (Far.+T.) Acele etmek, seğırtmek.

şîve-yi mātem: (Far.+T.) Yas şivesi.

şuā': (Ar.) Ziya, tel tel görünen ışıık.

şuġl ét-: (Ar.+T.) Meşgul olmak.

şuġ u berceste: (Far.) Yaramaz ve güzel.

şuġ-ı dilārām: (Far.) Gönül okşayan güzel.

şuġ-ı ġaddār: (Far.+Ar.) Acımasız sevgili.

şuġlık: (Far.+T.) Şaka.

şühre-yi devrān: (Ar.+Far.) Devir rüsvası.

şükr: (Ar.) Şükür, Tanrı'ya duyulan minnet.

şükr ét-: (Ar.+T.) Tanrı'ya duyulan minneti dile getirme.

şükr eyle-: (Ar.+T.) Gösterilen iyilige karşı memnuniyet bildirmek.

şükr kı̄l-: (Ar.+T.) Allah'a duyulan minneti dile getirme.

şükr kim: (Ar.+T.) Şükürler olsun ki.

şükr uçun: (Ar.+T.) Şükür etmek için.

şükrâne: (Far.) Gönül borcu, minnettarlık; teşekkür.
şükr-i allāh: (Ar.) Allah'a şükürler olsun.
şükr-i hudā-i 'ālem: (Ar.+Far.+Ar.) Dünyayı yaratan yüce Allah'ın şükranı.
şükr-i ihsān eyle-: (Ar.+T.) İyiliğine şükretmek.
şu 'le: (Ar.) Alev, ateş alevi.
şu 'le-yi efgān: (Ar.+Far.) Ahın ateşi.
şüm rakīb: (Far.+Ar.) Uğursuz rakip.
şūr u fiğān: (Far.) Feryat figan ve inilti.
şūr u şer: (Far.+Ar.) Kargaşalık, karışıklık.
şūr-ı cünūn: (Far.+Ar.) Deliliğin kargaşası/çılgınlığı (aşktan ötürü).
şūr-ı eşk: (Far.) Heyecan gözyaşı.
şūr-ı kıyāmet: (Far.+Ar.) Kıyamet acısı.

T

tā: (Far.) "-e kadar" anlamında edat.
tā cihān barıça: (Far.+T.) Dünya var oluncaya kadar.
tā ebed: (Far.+Ar.) Sonsuza kadar.
tā key: (Far.) Ne zamana kadar.
taş-ı nümāyān: (Far.) Görünen gökyüzü.
tā ki: (Far.) Ne zaman ki.
tā kıyāmet: (Far.+Ar.) Kıyamet gününe değin.
tā rüz-ı haşr: (Far.+Ar.) Kıyamet gününe kadar.
tā şubh: (Far.+Ar.) Sabaha kadar.
ta 'arruz: (Ar.) Bir şey veya bir kimse üzerine şiddetle saldırma, çatışma, sataşma.
taş-at-ı bīrūy u riyā: (Ar.+Far.) Riyasız ibadet.
tāb: (Far.) Kıvrım.
tāb: (Far.) Güç, kuvvet, tâkat.
tāb: (Far.) Düşüm.
tāb u teb: (Far.) Titremeli ateş, humma, sıtma ateşi.
tābekey: (Far.) Ne zamana kadar.
tāb-ı hicrān: (Far.+Ar.) Ayrılığa dayanma güç.
taş-i nāşād: (Ar.+Far.) Kederli mizaç, tabiat.

ṭab'-i perīṣān: (Ar.+Far.) *Periṣan tabiatlı, dağınık mizaçlı.*

tāb-ı ṣu'le-yi ğayret: (Far.+Ar.) *Gayret ateşinin ışığı.*

tabīb: (Ar.) *Doktor, hekim.*

tāc-ı aḥmerī: (Ar.+Far.+Ar.) *Kırmızı taç.*

tāc-ı devlet: (Ar.+Far.+Ar.) *Devlet tacı.*

tāc-ı muraṣṣa': (Ar.+Far.+Ar.) *Kıymetli taşlarla bezenmiş taç.*

tāc-ı zer: (Ar.+Far.) *Altın işlemeli taç.*

tā dem-i yevmü'l-ḥisāb: (Far.+Ar.) *Kıyamette kadar.*

tağ: (T.) *Dağ.*

tağallub eyle-: (Ar.+T.) *Galip gelmek.*

tağnı suv kıl-: (T.) *Dağı eritmek.*

taḥammül: (Ar.) *Dayanma gücü, katlanma, sabretme.*

taḥammül ét-: (Ar.+T.) *Dayanmak, katlanmak.*

taḥammül kıl-: (Ar.+T.) *Dayanmak, katlanmak.*

taḥarrük eyle-: (Ar.+T.) *Hareket etmek.*

taḥayyür: (Ar.) *Hayran olmak, hayrete düşmek, şaşırmaq, şaşırp kalmak. Cem'i: tahayyürât.*

taḥayyür birle: (Ar.+T.) *Hayretle.*

taḥkik ét-: (Ar.+T.) *Araştırmak, soruşturmak.*

taḥrîr ét-: (Ar.+T.) *Yazmak.*

taḥrîre keltür-: (Ar.+T.) *Kitabet, yazı yazmak.*

taḥsîn: (Ar.) *Aferin, bravo.*

taḥsîn ét-: (Ar.+T.) *Beğenmek, takdir etmek, alkışlamak.*

taḥt u tāt: (Far.+Ar.) *Taht ve tāt.*

taḥt-ı süleymān: (ö.a.) *Hz. Süleyman'ın tahtı.*

ṭāḳat: (Ar.) *Dayanma gücü, kudret.*

ṭāḳat devri: (Ar.+Far.) *Güçlülük devri.*

ṭāḳat eyle-: (Ar.+T.) *Dayanmak.*

ṭāḳat kıl-: (Ar.+T.) *Sabretmek.*

taḳāzā kıl-: (Ar.+T.) *İstemek.*

taḳdîr: (Ar.) *Allah'ın insanoğluna tayin ettiği kader.*

taḳlîd: (Ar.) *Belli bir örneğe benzemeye çalışma, taklit.*

taḳrīr: (Ar.) İfade etmek.

ṭal'at: (Ar.) Güzellik, parlaklık.

ṭaleb: (Ar.) İsteme, dileme, arzu etme.

ṭaleb kıl-: (Ar.+T.) İstemek.

telḥ ét-: (Far.+T.) Acılaştırmak, neşesini kaçırmak, huzurunu bozmak.

telḥ ol-: (Far.+T.) Acı olmak.

telḥkām ét-: (Far.+T.) Ağzını tadını bozmak.

ṭālī': (Ar.) Talih, baht, kader.

ṭālīb-ı dünyā: (Ar.+Far.+Ar.) Dünyaya istekli (Dünya hayatına meyilli).

ṭālī'-i bergeşte: (Ar.+Far.) Tersine dönmüş şans, makus talih.

ṭālī'-i ferḥunde: (Ar.+Far.) Uğurlu, kutlu, şans veya talih.

ta'lim-i reftār ét-: (Ar.+Far.+T.) Yürümeyi öğretmek.

ta'lim-i vefā bér-: (Ar.+Far.+T.) Sevgi dersi vermek.

talpın-: (T.) Kanat çırpma, yeltenmek, heves etmek.

tam-: (T.) Damlamak.

ṭama': (Ar.) Umut, beklenti, istek

tama tama: (T.) Damlaya damlaya.

tamām: (Ar.) Tamamen, bütünüyle, baştan başa.

tamām bol-: (Ar.+T.) Tamam olmak, sona ermek.

tamām ol-: (Ar.+T.) Bitmek, sona ermek, tamamlanmak.

ta'mīr-i muḥabbet: (Ar.+Far.+Ar) Sevgi binası.

tanġ êmes: (T.) Ayıp değildir.

tanġ êrmes: (T.) Ayıp değildir.

ṭa'n ét-: (Ar.+T.) Kınamak, ayıplamak.

tanatgunça: (T.) Sabaha kadar.

ṭa'ne-yi aġyār: (Ar.+Far.) Yabancı yargısı.

ṭanık: (T.) Şahit.

tap-: (T.) Bulmak.

tapalmas: (T.) Bulamaz.

tapalmay: (Tr) Bulamayıp.

tapgey: (T.) Bulur.

tapıl-: (T.) Bulunmak.

tapşur-: (T.) Emanet etmek, teslim etmek.

tār: (Far.) Saz teli.

ţarab: (Far.) Eğlence, şenlik.

ţaraf: (Ar.) Yan, cihet.

taragďdek: (T.) Tarak gibi.

tarah    m   l-: (Ar.+T.) Dayanmak.

  r  vet: (Ar.) Tazelik.

  r  z-ı d  men-i   h  r zam  n: (Far.) Son devrin tel tel ipliklenmi   eteği.

  arfe: (Ar.) Bir göz açıp kapayıncaya kadar olan an.

  ar  k: (Ar.) Yol, yöntem, us  l.

  ar  k-i   d  b: (Ar.) Edeb us  lu.

  arr  r: (Ar.) Hilek  r (Sevgili).

tart-: (T.)   ekmek.

  a  : (T.) Ta  .

ta   bağırlık: (T.) Ta   gönüllülük.

ta  addu  : (Ar.) Sadaka, bağış.

ta  addu   eyle-: (Ar.+T.) Bağışlamak, hediye etmek.

ta   arı: (T.) Dışarı çıkmamak.

ta  : (T.) Ta  .

ta  v  r: (Ar.) Resim.

ta  v  r   t-: (Ar.+T.)   ekil, suret vermek.

ta  v  r-i bihz  d eyle-: 15. yüzyılda yaşamış İran'lı ünlü bir minyat  rc  n  n resmini çizmek.

  av  f-ı mekke: (  .a.) Mekke ziyaret  .

  avf   t-: (Ar.+T.) Tava  f etmek.

   v  s: (Ar.) Tavus kuşu.

t  ze bol-: (Far.+T.) Taze ve temiz olmak, yenilenmek.

ta       m: (Ar.) Hürmet etme, saygı gösterme.

teb    t  b: (Far.) Yanma, tutuşma, sıcaklık, sıkıntı, sızı.

teb  h bol-: (Far.+T.) Mahvolmak.

tebd  l eyle-: (Ar.+T.) Değ   tirmek.

tebessüm: (Ar.) G  l  mseme  ; sessiz gülmek.

tecellî: (Ar.) Görünme, zahir olma.

tecellî neş'esi: (Ar.+Far.) Görünme, zahir olma neşesi, mutluluğu. Sırrın varlıklarda görünmesinin neşesi, mutluluğu.

tecemmül âfitâbı: (Ar.+Far.+T.) Süslenmiş güneş.

tefâvüt: (Ar.) İki şey arasındaki fark, farklılık.

tefekür: (Ar.) Düşünme.

tefrika: (Ar.) Anlaşmazlık, nifak.

tefsîr-i kūrân: (Ar.+Ar.) Kur'ân tefsiri.

tég-: (T.) Değmek.

teğâfûl: (Ar.) Gafıl görünmek, gafletli gibi davranmak.

tehevvüm: (Ar.) Hafif uykunun aşırısı.

tehniyet: (Ar.) Kutlama, tebrik etme.

tekellüm: (Ar.) Söyleme, lakırdı etme, konuşma.

tekellüm ét-: (Ar.+T.) Konuşmak.

tekellüm eyle-: (Ar.+T.) Konuşmak.

tég-: (T.) Değmek, dökünmek.

teklîf: (Ar.) Teklif, öneri.

teklîf-i câh: (Ar.+Far.) Makam, dereceye önermek.

teklîf-i şarâb eyle-: (Ar.+Far.+T.) Şarap içme teklifinde bulunmak.

teklîf-i temâşâ kııl-: (Ar.+Far.+T.) Gezmeye teklif etmek.

tekrâr: (Ar.) Tekrar, yeniden.

telâtıı-ı firâk: (Ar.+Far.+Ar.) Ayrılık ıstırabı.

télbe: (T.) Deli.

télbe bol-: (T.) Deli olmak, delirmek.

télbe kııl-: (T.) Delirtmek.

télbe köngül: (T.) Deli gönlüm.

télbedék: (T.) Deli.

telh: (Far.) Acı.

télmürüb kııl-: (T.) Ümit ve hasretle bakmak.

temâşâ: (Far.) Bakıp seyretme, zevkle, hayranlıkla seyretme, izleme.

temâşâ ét-: (Far.+T.) Bakıp seyretmek; zevkle, hayranlıkla seyretmek, izlemek.

temâşâ eyle-: (Far.+T.) Seyretmek.

temāšā kı́l: (Far.+T.) Seyretmek, bakmak.

temāšā vakti: (Far.+Ar.+T.) Temaşa zamanı.

temāšā-i cemāl: (Far.+Ar.) Sevgilinin güzel yüzünü seyri.

temāšā-i gül-i şad-berg ü ra' nā kı́l-: (Far.+T.) Yüz yapraklı güzel, hoş görülen gülü seyir etmemek.

temāšā-i riyāz-ı bāğ-ı rızvān eyle-: (Far.+Ar.+T.) Cennet bahçesini seyir etmek.

temelluḡ dāmi: (Ar.+Far.+T.) Dalkavukluk tuzağı.

temennā: (Ar.) Arzu, istek, temennî.

temennā kı́l-: (Ar.+T.) İstemek, arzulamak.

temennā-i bahār: (Far.) Bahar arzusu.

témür-ı şāhibḡurān: (ö.a.) Timur İmparatorluğu'nun kurucusu olan Emir Timur.

ten: (Far.) Beden, cisim, gövde, vücut.

têng: (T.) Denk.

ṭenāb: (Far.) İp.

tenhālīg: (Far.+T.) Yalnızlık.

ten-i lāğēr ü nā-tüvān: (Far.) Zayıf ve güçsüz beden.

têngri: (T.) Allah.

têngri'ge tapşur-: (T.) Allah'a emanet etmek.

tepiş: (Far.) Kalp çarpıntısı, ıstırap.

teraḡḡum: (Ar.) Merhamet.

terāne: (Far.) Nağme, ahenk.

terāne-yi şeyḡ: (Far.+Ar.) Şeyhin teranesi.

terciḡ eyle-: (Ar.+T.) Tercih etmek, üstün tutmak, uygun görüp seçmek.

tercümān eyle-: (Ar.+T.) Tercüme yapmak.

ter-dāmānlīg: (Far.+T.) İffetsizlik.

tereddüd ét-: (Ar.+T.) Şüphe etmek.

tereḡḡum kı́l-: (Ar.+T.) Acımak, merhamet etmek.

tereḡḡum zāhir ét-: (Ar.+T.) Merhamet göstermek.

terennüm dāmeni: (Ar.+Far.+T.) Sevgilinin güzel dameni.

terğīb ét-: (Ar.+T.) Önermek.

terk: (Ar.) Terk etme, bırakma.

terk ét-: (Ar.+T.) Bırakmak, ayrılmak.

terk eyle-: (Ar.+T.) Bırakmak, ayrılmak.

terk-i cilve ét-: (Ar.+Far.+T.) Ölmek, vefat etmek.

terk-i du‘ā eyle-: (Ar.+Far.+Ar.) Dua etmeyi terk etmek.

terk-i ğam-i eyyām tut-: (Far.+Ar.+T.) Yaşam tasasını terk etmek.

terk-i ẖidmet: (Ar.+Far.+Ar.) Hizmet etmeyi bırakmak.

terk-i ‘ışk ét-: (Ar.+Far.+Ar.+T.) Aşk terk etmek.

terk-i neng ü nām tut-: (Ar.+Far.+T.) Utanma ve şöhreti terk etmek.

terk-i rehī feryād kıl-: (Ar.+Far.+T.) Ağlamamak.

terk-i şohbet-i ‘ālem tut-: (Ar.+Far.+Ar.+T.) Alem konuşmasını terk etmek.

terk-i taleb: (Ar.+Far.+Ar.) İstemeyi terk etmek.

terk-i temāšā eyle-: (Ar.+Far.+T.) Seyir etmenin bırakıp gitmek.

terk-i temāšā kıl-: (Ar.+Far.+T.) Seyretmekten vazgeçmek.

terk-i vefā eyle-: (Ar.+Far.+T.) Vefasızlık yapmak.

terk-i vefā kıl-: (Ar.+Far.+T.) Vefasızlık yapmak.

tirkeş: (Far.) Okluk.

tesbīh: (Ar.) "Sübhânallah" sözünü söyleyerek Allah'ı yüceltme ve tenzih etme, Allah'ın her türlü kusurdan ve noksandan uzak olduğunu dile getirme.

tesbīh -i riyāy: (Ar.+Far.) İki yüzölçümle zikretmek.

te‘şir-i figān u zār: (Far.) Ağlamak ve feryadın etkisi.

teskīn: (Ar.) Sâkin kılma, yatıştırma, yatıştırılma.

teskīn tap-: (Ar.+T.) Teselli bulmak.

teslīm ét-: (Ar.+T.) Teslim etmek, vermek.

teslīm eyle-: (Ar.+T.) Teslim etmek.

teslīm kıl-: (Ar.+T.) Teslim etmek.

teşne kal-: (Far.+T.) Susuz kalmak.

teşne kām ol-: (Far.+Ar.+T.) Aşırı susamak.

teşne-leb: (Far.) Susuz, susamış.

teşvīş: (Ar.+Far.) Endişe, tasa.

teşvīş-i köz ü kaş u müjgān: (Far.+T.+Far.) Sevgilin göz, kaş ve kirpiğinin tasası.

tevbe-yi rabbanā kıl-: (Ar.+Far.+Ar.+T.) Allah'a tövbe etmek.

tevemān: (Ar.) İkiz çocuk, ikiz olan iki velet.

tevfiķ: (Ar.) Başarı, muvaffakiyet.

tevfîk tap-: (Ar.+T.) Başrmak, muvaffak olmak.

tevfîk ü 'adâlet: (Ar.) Allah Allah'ın yardımına kavuşma ve adalet.

tıfl: (Ar.) Küçük çocuk.

tıfl-ı bî-günâh: (Ar.+Far.) Suçsuz, günahsız bebek.

tıfl-ı gül-endâm: (Ar.+Far.) Gül bedenli çocuk.

tıfl-ı mekteb: (Ar.+Far.+Ar.) Okul çocuğu.

tîğ: (Far.) Kılıç.

tîğ-i ecel: (Far.+Ar.) Ecel kılıcı.

tîğ-i zebân: (Far.) Dil kılıcı.

tik-: (T.) Dikmek.

til-: (T.) Dilmek, kesmek.

til uzat-: (T.) Konuşmak.

tilâvet: (Ar.) Kur'ân'ı güzel sesle ve kurallara göre okuma.

tilâvet kııl-: (Ar.+T.) Güzel ve usulünce okumak.

tile-: (T.) Dilemek, istemek.

til: (T.) Dil.

tin-: (T.) Dinlenmek, huzur bulmak.

tindür-: (T.) Dindirmek, sakinleştirmek.

tîre: (Far.) Bulanık, kara, karanlık.

tîre bol-: (Far.+T.) Kararmak, bulanmak, bulanıklaşmak.

tîre bulut: (Far.+T.) Siyah bulut, kararmış bulut.

tîre-dil: (Far.) Kara gönüllü.

tîre hâtır: (Far.+Ar.) Kararmış gönül.

tîre rûzgâr ét-: (Far.+T.) Yaşamını karatmak.

tîre ü aşüfte hâl: (Far.) Bulanık ve perişan hal.

tirgüz-: (T.) Diriltmek, canlandırmak.

tîr-i melâmet: (Far.+Ar.) Melamet oku.

tîr-i müjgân: (Far.) Kirpik okları.

tirik: (T.) Diri, canlı.

tiriklik: (T.) Dirilik, hayatta bulunma.

tirildür-: (T.) Diriltmek, can başışlamak.

tîşe: (Far.) Balta, nacak, külünk.

tîşe-yi ferhād: (Far.) Ferhat'ın baltası.

tîşle-: (T.) Isırmak, dişlemek.

titren-: (T.) Titremek.

tofrağ,toprağ: (T.) Toprak.

tofrağ eyle-: (T.) Toprağa çevirmek, yerle bir etmek.

tök-: (T.) Dökmek, akıtmak.

tökil-: (T.) Dökülmek, saçılmak, serpilmek.

toğuz çarhı hıẓrā: (T.+Far.+Ar.) Dokuz hayat suyu içen kainat.

tol-: (T.) Dolmak.

toldur-: (T.) Doldurmak.

tolı ʿamel: (Ar.+Far.+Ar.) En uzun amal nameni.

tolunay: (T.) Dolunay.

ṭūfān: (Ar.) Çok şiddetli şekilde yağarak her yeri sular altında bırakan yağmur.

ṭūfān eyle-: (Ar.+T.) Fırtınaya çevirmek.

tuğra: (T.) Fermanlarda imza yerine kullanılan işaret, sevgilinin kaşları.

tüğün: (T.) Düşüm.

tuğyān: (Ar.) Coşku.

tühfe kıl-: (Ar.+T.) Hediye etmek.

ṭulū ʿēt-: (Ar.+T.) Meydana çıkmak, doğmak.

ṭūmār: (Ar.) Boru şeklinde bükülmüş kâğıt, tomar.

tün kēçe: (T.) Dün gece.

tün: (T.) Geceler, geceler boyu.

tur-: (T.) Durmak, beklemek.

türbet: (Ar.) Türbe.

ṭurfe: (Ar.) Görülmemiş, nâdir, garip, tuhaf.

ṭurre-i sūnbül: (Ar.+Far.) Alna düşen saç, kıvrıcık saç lülesi.

ṭurre-yi leylā: (Ar.) Leya'nın alnına düşen saç.

tüş-: (T.) Düşmek, inmek.

tüş: (T.) Düş, rüya.

tüşde kör-: (T.) Rüyada görmek.

tut-: (T.) Tutmak.

tuta kör-: (T.) Sunmak.

tutaş-: (T.) Tutuşmak, yanmak.

ṭūṭī: (Far.) Papağan.

ṭūṭī şekerhān: (Far.) Şeker gibi üten papağan.

ṭūṭī-yi cān: (Far.) Can papağanı.

tūtiyā: (Ar.) Göze çekilen sürme.

tūtiyā eyle-: (Ar.+T.) Sürme etmek.

tūtiyā izle-: (Ar.+T.) Sürme aramak.

tūtiyā-ı çeşm-i giryān: (Ar.+Far.) Ağlayan göze parlaklık ve kuvvet veren sürme taşı tozu.

ṭūṭī-yi nuṭṭ: (Far.+Ar.) Konuşan papağan.

tüz-: (T.) Dizmek, düzenlemek, tamir etmek.

U

u,ü: " Ve" bağlacı.

uç-: (T.) Havaya kalkıp gitmek, tayeran etmek.

uçkun: (T.) Kıvılcım.

uçun: (T.) İçin, yüzünden.

‘uḫāb: (Ar.) Tavşancıl kuşu, kartal.

‘uḫbā müdde‘āsı: (Ar.+T.) Ahiret iddiası.

‘uḫde: (Ar.) Düşüm.

ulus: (T.)Ulus, halk, millet.

ulus ağzı: (T.) Halk ağzı.

ulus hāceti: (T.+Ar.+T.) Halk ihtiyacı.

unut-: (T.) Aklında kalmamak, hatırlamamak.

ur-: (T.) Vurmak.

usan-: (T.) Kırılmak, parçalanmak, ufalanmak, dağılmak, toz haline gelmek.

uşat-: (T.) Kırarak, parçalamak.

uşbu: (T.) Bu, işte bu.

uşla-: (T.) Tutmak.

‘uşşak: (Ar.) Âşıklar.

‘uşşāk ara: (Ar.+T.) Âşıklar arasında.

‘uşşāk bezmi: (Ar.+Far.+T.) Âşıklar meclisi.

‘uṣṣāk ehli: (Ar.) Âşıklar.

‘uṣṣāk maḳāmı: (Ar.+T.) Âşıklar yeri, mekanı.

uyku: (T.) Uyku.

‘uzār u ḳad u reftār: (Ar.+Far.) Yanak, boy ve yürüyüş.

uzun sevdā: (T.+Far.) Kara sevda.

Ü

ülfet: (Ar.) Yakınlık, dostluk.

ülfet tut-: (Ar.+T.) Dost olmak, yakınlaşmak, dostluk ve arkadaşlık kurmak.

ümīd: (Far.) Umut, beklenti, arzu.

ümīd ḳıl-: (Far.+T.) Ümit etmek, arzu etmek.

ün: (T.) Ses.

ünler çek-: (T.) Yüksek sesle ağlamak.

üst: (T.) Bir şeyin görülen yanı, yüzü; bir şeyin dış yüzü, yüzey.

üstād: (Far.) Okutman, öğretmen, üstad.

üstād-ı suḥan: (Far.) Söz üstadı.

üstüh‘ān: (Far.) Kemik.

üstüvār eyle-: (Far.+T.) Sağlamlaştırmak, dayanıklı hâle getirmek.

öy: (T.) Ev.

üze: (T.) Üstünde.

üzre: (T.) Üst, üstünde, üzerinde.

V

va‘de ḳıl-: (Ar.+T.) Söz vermek, vadetmek.

va‘de-yi viṣāl: (Ar.+Far.+Ar.) Kavuşma vadi.

vādī-yi ıṣḳ: (Ar.+Far.+Ar.) Aşk vadisi içerisinde.

vādī-neverd: (Ar.+Far.) Vadiyi gezen.

vaḥşet: (Ar.) Vaşilik, ıssızlık, korku.

vaḥşī: (Ar.) Vaḥşi, insandan kaçan, insana alışkın olmayan, yabani.

vaḥşī sıfat: (Ar.) Hayvan sıfat.

vājūn eyle-: (Far.+T.) Devirmek.

vāḳıf emes: (Ar.+T.) Vakıf değildir, haberdar değildir.

vākıf êrdi-: (Ar.+T.) *Haberdardı.*

vākıf êrmes: (Ar.+T.) *Vakıf değildir, haberdar değildir.*

vākıf êt-: (Ar.+T.) *Haberdar etmek, bilgi vermek.*

vākıf ol-: (Ar.+T.) *Bilmek, haberdar olmak, fark etmek.*

vākıf-ı esrār: (Ar.+Far.+Ar.) *Sırlara vakıf olan.*

vaḳt-i riḥlet: (Ar.+Far.+Ar.) *Ölüm vakti.*

vaḳt-i şehādet: (Ar.+Far.+Ar.) *Şehadet anında.*

vāle: (Far.) *Nale, inleyen, inilti.*

vāle ü şeydā: (Far.) *Çılgın, deli.*

vāmık: (ö.a.) *İran ve Türk edebiyatının klasik mesnevisi olan Vamık u Azra isimli manzum aşk hikâyesinin güzelliği dilden dile dolaşan erkek kahramanı.*

vaşf: (Ar.) *Nitelik, özellik, ayrıcalık, övme.*

vaşl: (Ar.) *Ulaşma, yetişme, kavuşma.*

vaşl ara: (Ar.+T.) *Kavuşma sırasında.*

vaşl bezmi ara: (Ar.+Far.+T.) *Kavuşma meclisinde.*

vaşl cāmı: (Ar.+Far.+T.) *Kavuşma kadehi.*

vaşl devranı: (Ar.+T.) *Kavuşma devri, kavuşma zamanı.*

vaşl eyyāmı: (Ar.+T.) *Kavuşma günleri.*

vaşl ḥʿānı: (Ar.+Far.+T.) *Kavuşma sofrası.*

vaşl iste-: (Ar.+T.) *Kavuşmak istemek.*

vaşl küni: (Ar.+T.) *Kavuşma günü.*

vaşl meyi: (Ar.+Far.+T.) *Kavuşma içkisi, şarabı.*

vaşl ol-: (Ar.+T.) *Ulaşmak, kavuşmak.*

vaşl öyi: (Ar.+T.) *Kavuşma evi.*

vaşl u hicr ara: (Ar.+T.) *Kavuşma ve ayrılık arasında.*

vaşl ümīdi: (Ar.+Far.+T.) *Kavuşma ümidi ile.*

vaşl-ı yār: (Ar.+Far.) *Sevgiliye kavuşma.*

vaṭan: (Ar.) *Bir kimsenin doğduğu, yaşadığı yer, memleket.*

vāy: (Far.) *Eyvah, yazık.*

vāzıḥ: (Ar.) *Açık, meydanda.*

vech: (Ar.) *Çehre, yüz.*

vech-i cemāl: (Ar.) *Güzel yüz, yüz güzelliği.*

veh-i itihsān: (Ar.) Beğenilen yüz
vedā´: (Ar.) Ayrılık vakti, ölüm.
vedā´ ét-: (Ar.+T.) Ayrılmak.
vedā´-i ´ālem kııl-: (Ar.+T.) Vefat etmek.
vefā: (Ar.) Sözünde durma, sözü yerine getirme, dostlukta sebat gösterme.
vefā bāzārı: (Ar.+Far.+T.) Doğruluk çarşısı.
vefā eyle-: (Ar.+T.) Verilen sözü tutmamak.
vefā kıānūnı: (Ar.+T.) Sevgi kuralları.
vefā kııl-: (Ar.+T.) Sevgi ve dostluk göstermek, merhamet etmek.
vefā kör-: (Ar.+T.) Sadakat, ilgi, bağlılık görmek.
vefā mülki: (Ar.+T.) Dostluk memleketi.
vefā rengi: (Ar.+Far.+T.) Vefa rengi.
vefā resmi: (Ar.+T.) Dostluk adeti.
vefā şehbāzı: (Ar.+Far.+T.) Vefa kuşu.
vefā tağı: (Ar.+T.) Vefa dağı.
vefā tap-: (Ar.+T.) Vefa bulmak.
vefālġ yār: (Ar.+T.+Far.) Vefalı sevgili.
veh: (Ar.) Yazık.
vehm ét-: (Ar.+T.) Korkmak, endişelenmek.
vehm eyle-: (Ar.+T.) Korkmak, endişelenmek.
vehm ile gümān: (Ar.+T.+Far.) Korku ve şüphe.
velī: (Ar.) "Ama, fakat" anlamında bağlaç.
velīk: (Ar.) Ama, fakat, lakin, şöyle ki, çünkü.
velīkin: (Ar.) Ama, fakat, lakin, şöyle ki, çünkü.
vel’-ni´ mā: (ö.a.) Çağatay edebiyatının büyük kadın şairi Mahlarayim Nadire Begüm’ün oğlunun ismi.
vilāyet: (Ar.) Vilayet, memleket.
vīrān: (Far.) Yıkık, dökük, harap.
vīrān bol-: (Far.+T.) Harap olmak.
vīrān kııl-: (Far.+T.) Yıkmaq, harap etmek.
vīrān ol-: (Far.+T.) Yıkılmak, harap olmak.
vīrāne: (Far.) Yıkılmış, harap olmuş.

vişāl: (Ar.) *Sevgiliye kavuşma.*
vişāl bezmi: (Ar.+Far.+T.) *Kavuşma meclisi.*
vişāl devleti: (Ar.+T.) *Kavuşma varlığı.*
vişāl ehli: (Ar.+T.) *Sevgiliye kavuşanlar.*
vişāl içre: (Ar.+T.) *N Kavuşma sırasında.*
vişāl mahfili: (Ar.+T.) *Sevgiliye kavuşma meclisi.*
vişāl-ı yār: (Ar.+T.+Far.) *Sevgiliye kavuşma.*
vişālını tap-: (Ar.+T.) *Sevgiliye kavuşmak.*
vü, vu: " *Ve*" *bağlacı.*
vücüd: (Ar.) *Beden, cisim, varlık.*

Y

ya: "Ya ... ya ..." *bağlacı.*
yā: (Ar.) *Ey.*
yād: (Far.) *Hatırlama, anma.*
yād bër-: (Far.+T.) *Hatırlatmak, öğretmek.*
yād ét-: (Far.+T.) *Yad etmek, hatırlamak.*
yād eyle-: (Far.+T.) *Hatırlamak, anmak.*
yād kııl-: (Far.+T.) *Hatırlamak, anmak.*
yādgār: (Far.) *Armağan, hatıra.*
yādgār kııl-: (Far.+T.) *Armağan etmek.*
yād-ı gülistān: (Far.) *Gülbahçesi anma, hatırlama.*
yād-ı hūdā eyle-: (Far.) *Allah'ı hatırlamak.*
yād-ı züleyhā kııl-: (ö.a.) *Züleyha'nın hatırlamak.*
yağ-: (T.) *Yağmak, gökten düşmek.*
yağaç: (T.) *Ağaç.*
yağın: (T.) *Yağmur.*
yağşı: (T.) *Güzel, iyi, uygun, münasip.*
yağşı at: (T.) *Güzel isim.*
yağşı bar: (T.) *Güle güle git.*
yağşı cemāl: (T.+Ar.) *Güzel yüz.*
yağşı u yaman: (T.) *İyi ve kötü.*

yaḥşılar: (T.) Güzeller.

yaḥşılık eyle-: (T.) İyilik yapmak, güzellik yapmak.

yaḳ-: (T.) Yakmak, ateşe tutuşturmak.

yaḳa: (T.) Elbisenin yakası.

ya ‘kūb-ı ken ‘ân: (ö.a.) Kenân iline mensup Hazreti Yakup. Yakub'un memleketi olan Kenân.

yāḳūt: (Ar.) Yakut, sevgilinin dudağı.

yalḡan eyle-: (T.) Yalana çevirmek, hileye yapmak.

yaman: (T.) Kötü, fena.

yaman köz: (T.) Kötü göz.

yan: (T.) Yan, taraf.

yan-: (T.) Ateş durumuna geçmek, tutuşmak.

yana yana: (T.) Tekrar tekrar yanmak, yanarak.

ya ‘nī: (Ar.) Yani, şöyle ki.

yaḡlıḡ: (T.) Gibi, benzer.

yār: (Far.) Sevgili, dost.

yār-ı hemdem: (Far.) Samimi arkadaş.

yār hicrânı: (Far.+Ar.+T.) Sevgilinin ayrılığı.

yār hicri: (Far.+Ar.+T.) Sevgilinin ayrılığı.

yār ḥüsni: (Far.+Ar.+T.) Sevgilinin güzelliği.

yār ‘ışḳı: (Far.+Ar.+T.) Sevgiliye karşı olan aşk.

yār ḳadı: (Far.+T.) Sevgilinin boyu.

yār ḳıl-: (Far.+T.) Arkadaş eylemek, dost etmek.

yār u āşinā: (Far.) Sevgili ve dost.

yār u diyār: (Far.+Ar.) Sevgili ve memleket.

yār vaşlı: (Far.+Ar.+T.) Yâre kavuşma.

yār vişālı: (Far.+Ar.+T.) Sevgiliye kavuşma.

yār yādı: (Far.+T.) Sevgilinin hatırlaması.

yār yüzi: (Far.+T.) Sevgilinin yüzü.

yara: (T.) Yara.

yārāb: (Ar.) Ey Rabbim!

yār-ı dil-nevāz: (Far.) Gönül okşayan sevgilinin kızgınlığı.

yār-ı dilsūz: (Far.) Merhametli sevgili.
yār-ı ğam-ḥ'ār: (Far.) Dert ortağı olan sevgili.
yār-ı ğār: (Far.+Ar.) Mağara dostu, Hz. Ebubekir.
yār-ı gülpūş: (Far.) Gül gibi sevgili, gül örtülü sevgili.
yār-ı sīmtē: (Far.) Gümüş tenli sevgili.
yār-ı vefādār: (Far.) Vefalı sevgili.
yarım kēçe: (T.) Gecenin yarısı.
yarut-: (T.) Parlatmak, aydınlatmak.
yaş: (T.) Âşığın gözyaşı.
yaş tök-: (T.) Ağlamak.
yaşun-: (T.) Gizlenmek, saklanmak.
yaşur-: (T.) Gizlemek, saklamak.
yaşurun: (T.) Gizli, saklı.
yāver: (Far.) Yardımcı.
yāver ḳal-: (Far.+T.) Yardımcı olmak.
yay: (T.) Ok atma aracı, sevgilinin kaşı.
yaz-: (T.) Yazmak.
yaz u ḳış: (T.) Yaz ve kış.
yekbāre: (Far.) Bir defalık, bir kerelik.
yekbāregī: (Far.) Bir defalık, bir kerelik.
yekke: (Far.) Sadece, yalnız.
yektā gevherī: (Far.) Eşsiz bir cevher.
yēne: (T.) Bir kez daha.
yēngi ay: (T.) Hilal.
yēr: (T.) Yer, Mekan.
yēr astı: (T.) Yerin altı.
yēr astıḡa kēt-: (T.) Vefat etmek, ölmek.
yēr tubı: (T.) Yerin dibi.
yēr ü kök: (T.) Yer ve gök, her taraf.
ye's: (Ar.) Ümitsizlik, fütûr, kunût.
yēt-: (T.) Yetişmek, erişmek, ulaşmak.
yētkür-: (T.) Götürmek, ulaştırmak.

yètküz-: (T.) İletmek, ulaştırmak, yetiştirmek.
yètti: (T.) Sayı sıfatı, yedi.
yığ-: (T.) Toplamak, bir araya getirmek.
yigitlik çağı: (T.) Gençlik.
yığla-: (T.) Ağlamak.
yıglat-: (T.) Ağlatmak.
yıkıl-: (T.) Yıkılmak, devrilmek.
yırağ: (T.) Uzak, ayrı.
yırağ ol-: (T.) Uzakta olmak.
yoh: (T.) Yok.
yohsa: (T.) Yoksa.
yok: (T.) Yok, bulunmamak.
yol: (T.) Yol, güzergah, yer, amaç, maksat.
yol yol: (T.) Yol yol, çizgi çizgi.
yoluk-: (T.) Vâsıl olmak, kavuşmak, uğramak.
yorul-: (T.) Sarf ettiği çaba sonucu yorgunluk duymak, yorgun duruma gelmek, yorulmak.
yulduz: (T.) Yıldız.
yumul-: (T.) Kapanmak.
yūsūf: (ö.a.) Güzelliğiyle meşhur Hz. Yūsūf (a.s.).
yūsūf ‘uzār: (ö.a.) Hz. Yūsūf'a benzeyen.
yūsūf-ı sâni: (ö.a.) İkinci Yūsūf, Yūsūf peygambere benzetilen sevgili.
yuva: (T.) Yuva, kuş yuvası, yurt.
yügür-: (T.) Koşmak, yürümek.
yürek: (T.) Gönül, kalp.
yürek dāğı: (T.+Far.+T.) Gönül yarası.
yürek zahmı: (T.+Far.+T.) Gönül yarası.
yüz: (T.) Sevgilinin yüzü, çehresi.
yüz: (T.) Sayı sıfat; yüz
yüz ming: (T.) Yüz bin sayısı, çok fazla olduğunu ifade etmek için kullanılmış.
yüz nev’: (T.+Ar.) Yüz türlü, yüzlerce.
yüz pâre bol-: (T.+Far.+T.) Yüz parçaya ayrılmak.

yüz rahmet: (T.+Ar.) Yüz aferin, yüz alkış.

yüz üze: (T.) Yüz üzerine, yüzde.

yüz üzre: (T.) Yüz üzerine, yüzde.

yüzdin biri: (T.) Yüzden biri.

yüzlen-: (T.) Yönelmek.

Z

za‘f: (Ar.) Güçsüzlük, zayıflık.

zafer tap-: (Ar.+T.) Galibiyet kazanmak.

za‘ferân: (Ar.) Güzel kokulu, sarı renkli meşhur bir çiçek, safran.

zâhid: (Ar.) Din için dünyayı önemsemeyen, aşırı dindar.

zâhid ehli: (Ar.+T.) Takva sahibi olanlar.

zâhid ol-: (Ar.+T.) Aşırı dindar olmak.

zâhidâ: (Ar.) Ey sofı, ey zâhit! (Çok dindar olup irfânı olmayan kimse, kaba sofı).

zâhir bol-: (T.) Ortaya çıkmak, zuhur etmek.

zâhir êt-: (Ar.+T.) Ortaya çıkarmak, açıklamak.

zâhir eyle-: (Ar.+T.) Göstermek.

zâhir ol-: (Ar.+T.) Açığa çıkmak, meydana çıkmak, görünür olmak.

zaḥm: (Far.) Yara.

zaḥmet çek-: (Ar.+T.) Sıkıntı ve eziyet çekmek.

zaḥm-i bî-nihāyet: (Far.) İyileşmeyen yara.

zaḥm-ı ‘ışk-ı pinhân: (Far.) Gizli aşkın yarası.

zāl: (Far.) İhtiyar, yaşlı.

zamān: (Ar.) Vakit, çağ, devir.

zemāne: (Ar.) Devir, çağ, zaman.

zemāne ehli: (Ar.+T.) Devir ehli, bu devirde yaşayan.

zār: (Far.) Ağlayan, ineleyen.

zār êt-: (Far.+T.) Ağlatmak, perişan etmek.

zār u nizār eyle-: (Far.+T.) Ağlatıp inletmek, perişan etmek.

zarāfet: (Ar.) Güzellik, letafet, nezaket.

zarāfet bâbı: (Ar.+T.) Güzellik hususu.

zarar kıl-: (Ar.+T.) Zarar etmek.

zarar kör-: (Ar.+T.) Zarar görmek.

zarûret: (Ar.) Gerekliklik.

zâyi‘ bol-: (Ar.+T.) Boşa gitmek.

zebîh: (Ar.) Öldürülmek.

zebûn: (Far.) Güçsüz, arık, zayıf.

zehî: (Far.) Ne güzel! Ne hoş! anlamlarında ünlem

zehî tıfl-ı hümayûnfer: (Far.+Ar.+Far.) Ne güzel uğurlu çocuk.

zehr: (Far.) Zehir.

zehr âb-ı ğam: (Far.) Gamın zehirli suyu.

zehr ol-: (Far.+T.) Zehir olmak (Öldürücü olmak bağlamında) zevk almak umulurken üzüntü ile karşılaşmak, acı duymak.

zehr-i firâk: (Far.+Ar.) Ayrılık zehri.

zekât bër-: (Ar.+T.) Zekat vermek: İslam dinine göre zengin sayılan bir Müslümanın, malının bir kısmını ihtiyaç sahiplerine vermesi.

zelzele sal-: (Ar.+T.) Sallamak, titretmek.

zenah: (Ar.) Çene, enek.

zencîr: (Far.) Zincir, sevgilinin saç bölüğü.

zencîr-i ‘amel: (Far.+Ar.) Amel zinciri.

zencîr-i gîsûyî semensâ: (Far.) Sevgilinin yasemin kokulu saçının zinciri.

zeng-i ğam: (Far.+Ar.) Gam, keder pası.

zeng-i hicr: (Far.+Ar.) Ayrılık pası.

zerd: (Far.) Altın rengi, sarı.

zerrât: (Ar.) Zerreler, ufak parçalar.

zerre: (Ar.) Küçük parça.

zerre yânglıg: (Ar.+T.) Küçük parça gibi.

zerredék: (Ar.+T.) Küçük parça gibi.

zerre-yî melâl: (Ar.) Küçük hüznün.

zevâl: (Ar.) Son bulmak, nihayete ermek.

zevķ-i şarâb: (Ar.+T.+Ar.) İçki zevki.

zîb bër-: (Far.+T.) Yakışmak.

zîb ü fer: (Far.) Süs ve parlaklık.

zîb-i kârĥâne-yî şeyh: (Far.+Ar.) Şeyhin iş yerinin zineti.

zīb-i kişver eyle-: (Far.+T.) Hükümdar etmek.

zinde eyle-: (Far.+T.) Canlandırmak, diriltmek; varlıklı, iyi hale getirmek; sıkıntısını gidermek.

zinhār: (Ar.) Asla, katiyen, hiçbir zaman.

zīr ü zeber: (Far.) Karmakarışık, darmadağınık.

ziyā: (Ar.) Parlaklık, aydınlık, ışıık.

ziyād ét: (Ar.+T.) Artırmak, çoğaltmak.

ziyāde: (Ar.) Çok, artık, fazla.

ziyāret eyle-: (Ar.+T.) Ziyaret etmek, görmeye gitmek; yakınlık ve ilgi göstermek.

ziyāretgāh: (Ar.+Far.) Türbe; mezar.

zor ét-: (Far.+T.) Zorlamak.

zūhd ehli: (Ar.+T.) Zahit, kaba sofu kimseler.

zūhd ü riyā: (Ar.) Zūht ve riyākarlık, iki yüzölölük ve ibadette gösteriş peşinde olmak.

züleyhā: (ö.a.) Hz. Yūsūf ile çeşitli hadiseler yaşayıp sonunda onunla evlenen tarihi kadın karakter.

zūlf: (Far.) Güzel yüzün iki cihetinden sarkan saç.

zūlf ü hāl: (Far.) Saç ve ben.

zūlf-i dīl-āvīz: (Far.) Gönöl asan saç.

zūlf-i müşkīn: (Far.) Misk kokulu saç.

zūlf-i perīşān: (Far.) Sevgilinin darmadağınık saçı.

zūlfīga şāne çek-: (Far.+T.) Saçını taramak.

zulm: (Ar.) Eziyet, cefa, zulüm, cebr.

zulm ét-: (Ar.+T.) Eziyet, kötölük, haksızlık etmek.

zulm eyle-: (Ar.+T.) Eziyet etmek, işkence etmek.

zulmet: (Ar.) Karanlık, gece.

zulmet sal-: (Ar.+T.) Karartmak.

zulm-i felek: (Ar.+Far.+Ar.) Dünya cevri.

zümre: (Ar.) Topluluk, sınıf, grup.

zünnār: (Ar.) Papazların bellerine bağladıkları kuşak.

zünnār-ı muḥabbet: (Ar.+Far.+Ar.) Sevgi bağı.

zor eyle-: (Far.+T.) Zorlamak.

SONUÇ

19. yüzyıl Çağatay edebiyatının büyük kadın şairi Mahlarayım Nâdire Begüm'ün Çağatay Türkçesi divanı üzerinde yapılmış olan Nâdire Divanı Sözlüğü (Bağlamlı Dizin ve İşlevsel Sözlük) başlıklı bu çalışma, Tebdiz (Tarih ve Edebiyat Metinleri Bağlamlı Dizin ve İşlevsel Sözlük) sistemi aracılığıyla yapılmıştır.

Önce, hc. 1386 yılında Afganistan'da Arap harfleriyle yayımlanmış Nâdire divanı ilmî transkripsiyon alfabesi ile günümüz Türkçesine aktararak Tebdiz sistemine yüklenmiştir. Sonra ise, sistem yardımıyla divandaki kelime ve kelime grupları tespit edilerek bağlama göre anlamlandırılmıştır.

Çalışma neticesinde, eserde yer alan 4606 madde başlığı tespit edilmiştir. Sonra ise, bağlama göre günümüz Türkiye Türkçesi karşılığı verilerek, alfabetik sisteme göre bir bağlamlı dizin ve işlevsel bir sözlük oluşturulmuştur. Daha sonra, Çağatay Türkçesi sözlükleri yardımıyla sözcüklerin kökü belirtilerek parantez içerisinde gösterilmiştir. Son olarak örnek metin olmadan dizin üslubu ve alfabetik sisteme göre Çağatay Türkçesi-Türkiye Türkçesi bir sözlük hazırlanmıştır ve çalışmanın son bölümü olarak eklenmiştir.

Bu çalışma, Çağatay Türkçesi ve Çağatay edebiyatı alanıyla ilgili çalışma ve araştırmalar yapan araştırmacılar ve akademisyenlere katkıda bulunacağını ümid ediyorum.

Çağatay Edebiyatı alanında, bu tür çalışmaların yapılması şairlerin şiir dilini daha kolay bir şekilde anlaşılması düşünülmektedir.

KAYNAKÇA

- Abdüllayev, V.(hc.1392). *Târih-i Türki Özbeki ez sedde-yi hefdehüm tâ nîme-yi nühuşt-ı sedde-yi nüzdehüm-i mîlâdî* (Çev. Buraneddin Namık). El-Ezher Yayınları.
- Altay, N.(2007). *Özbek Dili Sözlüğü*. D' Orient Express Printing Grup.
- Atalay, B. (1950). *Mirzâ Mehdi Mehmet Han.Senglâh, Luğat-ı Nevâyî*.TDK Yayınları.
- Atalay, B. (1970). *Abuşka Lûgati veya Çağatay Sözlüğü*. Ayyıldız Matbaası.
- Aydın, S. (2018). *Dervîş Guraâbî'nin Gazâvât-nâme-i Midilli Adlı Eserinin Bağlamlı Dizin ve İşlevsel Sözlüğü*.(Yayımlanmamış yüksek lisans tezi) Bartın Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.
- Gök, S. (2017). *Hayretî Divanı (Bağlamlı Dizin ve İşlevsel Sözlüğü)*. (Yayımlanmamış doktora tezi) Gazi Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.
- Kanar, M. (2010). *Farsça –Türkçe sözlük*. Say Yayınları.
- Kızıltunç, R. (2012). Çağatay Edebiyatında Kadın Şairler. *Turkish Studies*, 7(2), 731-759.
- Melleyev, N.(hc.1395). *Edebiyât-ı Türki Özbeki ez âgâz tâ Lutfî Herevî* (Çev. Buraneddin Namık). Beyhakı yayınları.
- Rûşen, H.(hc.1374), *Mirzâ Mehdî Esterâbâdî, Senglâh*. Litografî Medümek.
- Şeyh, Süleyman E.(1882). *Luğat-ı Çağatay ve Türkî-yi Osmânî*.. TDK. (2018).*Yazım Kılavuzu*, TDK Yayınları.
- Tokun, S. (2001). Son Devir Çağatay Edebiyatının İki Önemli Kadın Şairi: Nâdire ve Üveysî. *İlmî Araştırmalar Dergisi*, 12, 167-174.
- Ünlü, S. (2013). *Çağatay Türkçesi Sözlüğü*, Eğitim Kitabevi yayınları.
- Yarkın, Ş. (hş.1386). (Nâdire ve Şi'rhâ-i Ū). Af. Bilimler Akademisi yayınları.